திருக்குறள்

பொருட்பால் காமத்துப்பால்களின் மூலமும் பரிமேலழகருரையும்

குறிப்புரையுடன்

★

வை. மு. கோபாலகிருட்டிணமாசார்யரால்
(17-தெளிசிங்கப்பெருமாள்கோயில் தெரு, திருவல்லிக்கேணி,
சென்னை.)

ஸ்ரீ இராமலிங்கம் அச்சகத்திலும்
ஆனந்தபாரவதீ அச்சகத்திலும்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1955

விலை 5—8—0.

மன்மத௵ சித்திரைமீ] [மூன்றாம் பதிப்பு.

பொருளடக்கம்

——o——

முகவுரை

அருந்தமிழன்பர்களே!

உலகத்திற்கே கண்ணெனத்தகுந்தது, திருக்குறளென்ற நிகரற்ற உயரிய நூல்: அதற்குச் சிறந்த உரை பரிமேலழகருரையே யாகும். அந்நூல் தக்க அறிஞர்களால் பலபட வெளியிடப்பட்டுள்ளது: அவையாவும் கற்ற அறிஞர்க்கு அன்றிக் கற்கும் மாணவர்க்குப் பரிமேலழகருரையை உள்ளபடி முற்றும் உணர்வதற்கு ஏற்றனவாகா என்பதைப் பலரும் நன்கறிவர். பரிமேலழகருரையை யோதி அதன்பொருளைக் காணமாட்டாது இடர்ப்படும் பல மாணவர்களையும் கண்டுள்ளேன். அங்ஙன் இடர்ப்படாது பரிமேலழகருரையின் நுட்பமான கருத்துக்களையெல்லாம் அறியவேணுமென்னும் ஆர்வமுள்ளோர் யாவரும் ஓதி இனிது கண்டறியவேணுமென்னும் நோக்கம் பெரிதுந் தூண்ட, யான் இத்துறையில் இயன்றமட்டும் வருந்திமுயன்று முதன் முதலில் பதினெட்டு யாண்டுகட்கு முன் அறத்துப்பாலைப் பரிமேலழகருரையுடனும் (அடியேனுக்குத் தமிழாசிரியரான ஸ்ரீ உ. வே. வை. மு. சடகோபராமாநுஜாசார்ய ஸ்வாமிகளின்) குறிப்புரையுடனும் வெளியிட்டேன்.

பின்னர்ப் பொருட்பால் காமத்துப்பால்களை அச்சிடத் தொடங்கினேன். அந்தப் பொருட்பாலில் முதல் தொடங்கி, இடையிலுள்ள பெண்வழிச்சேறல், வரைவின்மகளிர் என்ற இரண்டு அதிகாரங்கள் நீங்கலாக ௧0௧-ஆம் அதிகாரம் நன்றியில்செல்வம் இறுதியாக, அறுபத்தோ ரதிகாரங்கட்கு ஸ்ரீ உ. வே. வை. மு. சடகோபராமாநுஜாசார்ய ஸ்வாமிகளுடைய குறிப்புரை இருந்தது: அந்தக் குறிப்புரையில் இலக்கணப்பகுதி மிகுதியாக இருந்தவற்றைக் குறைத்தும், விளங்காதிருக்குமென்று தோன்றிய சில இடங்களை விளக்கியும், இங்ஙனம் சில மாறுதல்களை அறத்துப்பாலிற் செய்தது போலவே இந்தப் பொருட்பாலிலும் செய்துளேன். அந்த ஸ்வாமியின் குறிப்புரைகள் கிடைக்காதனவான ஒன்பது அதிகாரங்களும், காமத்துப்பால் இருபத்தைந்து அதிகாரங்களுமாகிய முப்பத்து நான்கு அதிகாரங்கட்கும் புதிதாகக் குறிப்புரை எழுதிச் சேர்த்துப் பதினேழு யாண்டுகட்குமுன் வெளியிட்டேன். நிற்க.

'திருவள்ளுவனார் நால்வகைப் பேறுகளுள் அறம்பொருளின்பம் என்ற மூன்று பேறுகளையே முப்பாலாகக்கூறி, நான்காவது பேறாகிய வீட்டினைப்பற்றிக் கூறாததற்கு யாதுகாரணம்?' என்று முப்பால்களைக் கற்போர்க்கு ஓரையந்தோன்றலாம். அங்ஙனம் தோன்றும் ஐயத்தைப் போக்க உரையாசிரியர்கள் பிறிதுகாரணம் கூறினும், எனக்குத் தோன்றுவது ஒன்று: அதாவது—ஒவ்வொரு சமயத்தவரும் வீட்டினைப்பற்றியும் அதனைப் பெறும் வாயிலைப்பற்றியும் ஒருதிறப்பட்டுக் கூறாது மாறுபட்டுப் பிணங்குவதனாலும், கூடியவரையில் பொதுநோக்கம்படக் கூறும் அந்தத் திருக்குறளாசிரியர்க்கு அந்தப் பிணக்கிற் சிக்கிக்கொள்ள விருப்பமிராதாகை

யாலும், யாவர்க்கும் ஒப்ப முடியுமாறு அவர்வறுத்தல் மெய்யுணர் தல் என்ற அதிகாரங்களால் வீடுபேற்றிற்கு நிமித்தத்தைக் குறிப் பிட்டுவிட்டு அம்மட்டோடு நின்றனரென்பது: அறம்பொருளின்பம் வீடடைதல் நூற்பயனுயிருக்கவும், தொல்காப்பியத்தில் பொருளதி கார்த்தில் புறத்திணையியலில் அறம்பொருள்களையும் அகத்திணை யியலில் இன்பத்தையும் கூறி, நான்கர்வது பேருகவுள்ள வீட்டைப் பற்றி "ஏாங்கருஞ் சிறப்பிற் பலவாற்ருனும், நில்லாவுலகம் புல்லிய நெறித்தே" என்று வீடு பேற்றுக்கு நிமித்தமாகிய பல்வேறு நிலை யாமையைக்கூறி, "காமஞ்சான்ற கடைக்கோட்காலை, யேமஞ்சான்ற மக்களொடுதுவன்றி, யறம்புரிசுற்றமொடு கிழவனுங்கிழத்தியுஞ், சிறந்ததுபயிற்ற லிறந்ததன்பயனே" என்பதனுல் இல்லறநிகழ்த் துவதன்பயன் வீடுபேறே என்றுங்கூறி அம்மட்டோடு நிறுத்திய ஆசிரியர் தொல்காப்பியனுர், இவர்க்கு வழிகாட்டியாவார். தம் நூல் பலர்க்கும் பயன்பட வேண்டுமென்று கருதுவோர் பிணக் குள்ள கூறுகளில் தலையிடாது பொதுநோக்கம்படக் கூறுவதையே ஏற்பரென்பது சிறிது ஆராய்வோர்க்கும் புலனுகும்: இதுநிற்க.

இந்தக் குறட்பகுதியைப் பதிப்பிக்கத்தொடங்கி அறத்துப் பாலைப் பதிப்பிக்கும்போது உதவிய பிரதிகளையெல்லாம்கொண்டு இந்தப் பொருட்பால் காமத்துப்பால்களைப் பதிப்பிக்குமுன் ஒப்புநோக்கிப் பாடபேதங்களைப் பெரும்பாலும் குறித்துள்ளேன். ௬0௦-ஆம் குறளுக்குப் பரிமேலழகர் கூறியுள்ள விசேடவுரையில் 'இனி, முற்றத் துறத்தலாவது - துப்புர வில்லாமையின் ஒருவாற் ருற் றுறந்தாராயினுர் பின் அவற்றை 'மனத்தாற் றுறவாமை' என்றே எல்லாப் பிரதிகளிலும் காணப்பட்டமையால், அங்ஙனமே பதிப்பித்துள்ளேன்: அந்தப்பாடம்பொருளமைதிக்கு ஏலாமையால், குறிப்புரையில், 'மனத்தாற்றுறத்தல்' என்று இருக்கவேண்டுமென்று காட்டியுள்ளேன். ௧௩0௬ - ஆந் திருக்குறளின் விசேடவுரையில், 'மிக முதிர்ந்திறுமெல்லைத்தாய கனி நுகர்வார்க்கு மிகவுமினிமைசெய்த லில்' என்றே பல பிரதிகளிற் காணப்பட்டினும், அது பொருளமை திக்கு ஏற்றிராமையால், அந்தப்பாடத்தைப் பிரதிபேதமாகக் காட்டிவிட்டு, எமக்குக் கிடைத்த ஒரு பிரதியிலுள்ளவாறு, 'மிக முதிர்ந்திறுமெல்லைத்தாய கனி நுகர்வார்க்கு மிகவும் இனிமை செய்யாமையில்' என்ற பாடத்தைப் பிரதானமாகக் கொண்டுள் ளேன். பலவிடங்களிலும் நன்குபொருந்தும் பாடங்களையே தலைமை யனவாகக் கொள்ளவேணுமென்று கருதி, மற்றைப் பாடங்களைப் பிரதிபேதமாகக் குறித்துள்ளேன்.

அறத்துப்பாலுக்குப் போலவே, பொருட்பாலினிறுதியிலும் காமத்துப்பாலினிறுதியிலும் செய்யுண் முதற்குறிப்பகராதி, அரும் பதவகராதி முதலியனவும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. அன்றியும், திருக் குறளின்பாயிர மென்னத்தக்க திருவள்ளுவமாலையும் இரண்டொரு திருத்தஞ் செய்யப்பெற்று, திருவாளர் சரவணப்பெருமாளையரவர் கள் உரையுடன் ஈற்றில் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

இப்பதிப்பு, தான் அமைந்திருக்கிற நிலையில், பரிமேலழகருரை யின் நுண்ணிய கருத்துக்களை அறியவேணுமென்னும் விருப்

புடைய மாணவர்க்குக் கைகொடுத்து உதவுமென்றே நம்புகின்றேன்.

இந்தத் திருக்குறளின் பொருட்பால் காமத்துப்பால் பதிப்பு நடக்கும்போது உடனிருந்து ஒத்துப்பார்த்தும் தமக்குத்தோன்றிய அரிய பொருள்களைக் குறித்தும் உதவியவர், விவேகாநந்தா கல்லூரியில் இப்போது தமிழ்ப்பேராசிரியராய் இருக்கும் சிரஞ்சீவி **C. ஜகந்நாதாசார்யர், M.A., L.T.,** என்பவர்: (இரண்டாம் பதிப்பு முதற் பதிப்பின்படியே பதிப்பிக்கலாயிற்று.) அன்னவர் இந்த 3-ஆம் பதிப்பிலும் முற்றிலும் அச்சுப் பிழைகளைத் திருத்தி உதவியதோடு தமக்குத்தோன்றிய சில அரிய விஷயங்களையும் ஆங்காங்குக் குறித்துள்ளார். அன்னார்க்கு இறைவன் அறிவையும் ஆயுளையும் மற்றும் வேண்டும் நலன்களையும் அளிப்பானாக.

காமத்துப்பால் முதற்பதிப்புப் பதிப்பித்தபோது ஹிந்து ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர், ஸ்ரீ உ. வே. வித்வான் - **கோ. அரங்கசாமி யையங்கார்ஸ்வாமிகள்** ஒருமுறைபார்த்து உதவினார்கள்: அவர் திறத்து என்பணிவு உரியதாகுக. இந்த மூன்றும்பதிப்பினை நடத்துகையில் பொருட்பால் காமத்துப்பால்களில் பாதிப் பகுதிக்கும் மேலாக உடனிருந்து உதவியவர் ஸ்ரீகை. **E. S. வரதாசாரியர், B.A.** என்பவர். இப்பதிப்பிற்கு உதவுமாறு தம்முடைய புத்தகங்களை யளித்தும் எனக்கு ஊக்கமளித்தும் என்முயற்சிக்குத் தூண்டுகோலாக இருப்பவரான நண்பர்கட்கெல்லாம் என் மனமார்ந்த பணிவு உரியதாகுக.

இந்தப்பதிப்பைப் படிக்க விரும்புவோர் முதலில் இதிற்காட்டியுள்ள பிழைத்திருத்தங்களைக் கவனத்தோடு பார்த்துத் திருத்திக்கொண்டு பிறகு படிக்கப்புகின் நலமாகுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

இங்ஙனம் பதிப்பிக்கப்பெற்ற இந்தப்பதிப்பில் என்னுடைய அறியாமையாலும் அறிவின் சோர்வினாலும் அச்சகத்தாரின் அறியாமையாலும் குற்றங்குறைகள் நேர்ந்திருக்கும். அங்ஙனம் நேர்ந்திருப்பின், அறிஞர் அவற்றைத் தம்முடைய இயற்கைக் குணத்தினாற் பொறுத்துக்கொள்வதன்றி அடியேனுக்கும் தெரிவித்தால் அவர்கள் திறத்து நன்றியறிதலோடு அப்பிழைகளையுந் திருத்திக் கொள்வேன்.

அடியேனைக்கொண்டு திருக்குறளைப் பரிமேலழகருரையுடனும் குறிப்புரையுடனும் பதிப்பித்து வெளியிடுதலாகிய இந்தப் பெரும் பணியை மன்மதவரு சித்திரைமீ முற்றுவிக்கத் தோன்றாத் துணையாயிருந்து அருள்சுரந்த எம்பெருமான் திருவடிகளை இடைவிடாது ஏத்துவேனாக.

இங்ஙனம்
வை. மு. கோபாலக்ருஷ்ணமாசார்யன்,
17-தெளிசிங்கப்பெருமாள் கோயில் தெரு,
திருவல்லிக்கேணி.

பரிமேலழகருரைத்தன்மை.

திருக்குறளுக்குப் பதின்மர் உரைகண்டாரென ஏற்படினும், எங்கும் பரவித் திகழ்வது பரிமேலழகருரையே யென்பது, யாவரும் அறிந்த உண்மையாகும். இவர், பரிபாடலுக்கு உரைகண்டது போல அருந்தொடர்க்குப் பொருள் காண்பது என்ற முறையைத் திருக்குறளுக்குக் கொள்ளவில்லை. திருக்குறளில் ஒவ்வொரு பாடலுக்கும் பதத்தின்மேற் பொருள் விளங்குமாறு பொழிப்புரைகூறிப் பின்னர் அருந்தொடரை விரித்தல் முதலியன செய்துபோவர்: இப்போது அச்சிட்ட பல பிரதிகளிலும் காணப்படுவதுபோலச் சொற்பொருளைப் பதவுரையாக அன்னார் கூறிற்றிலர்: பொழிப்புரையாகத்தான் சொற்பொருளைக் கூறினர். ஆயினும், பின்புள்ளார் பலரும், கற்பார்க்கு விளங்கவேண்டிப் பதவுரையாக வெளியிடலாயினர். அம்முறையே எம்முடைய பதிப்பிலும் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

பொழிப்புரை கூறியபின் விசேடவுரையில்தான், இந்தப் பரிமேலழகியாரின் அறிவின் நுண்மையும், ஆழ்ந்து நோக்கும் மதிவன்மையும், தமிழ் மொழியிலும் வடமொழியிலுமுள்ள தேர்ந்த அறிவும், பலபொருள்களையும் சீர்தூக்கி ஆராயும் பண்பும், பசுமரத்து ஆணி போலத் தமது கொள்கை கற்போருள்ளத்துப் பதியுமாறு ஏற்ற சொற்கொண்டு அமைக்குந் தன்மையும், முன்பின் முரணுதவாறு குறிக்கொண்டு நோக்குதலும், தொடர்ச்சிபடப் பொருளமைத்தலும் முதலிய திறனெல்லாம் இனிது விளங்கும். ஒன்றின் தன்மையை ஒன்றின்மேலேற்றிக்கூறுதல் முதலிய ஔபசாரிக பிரயோகங்களையும், இலக்கண வழக்குக்களையும், ஏ. ஓ. உம். மன் முதலிய இடைச்சொற்களின் பொருளையும் இவ்வுரையாசிரியரைப்போல் கூர்ந்து ஆராய்ந்து கூறுபவர் எவருமிலர்: அன்றியும், சுருங்கச் சொல்லல் விளங்கவைத்தல் முதலிய நூலழகுகளையும், பண்டைக் காலச் செய்யுள்களைத் தம்முடைய உரைநடையிலமைத்து எழுதுதலையும் இவருரையிற் காண்பதுபோல் வேறெவருரையிலும் காணவியலாது.

பரிமேலழகரின் விசேடவுரையிலிருக்குங் கூறுபாடுகள்— விளக்கவேண்டிய அருந்தொடரை விளக்கல், அங்ஙன் விளக்குமிடத்து அதனை நிலைநாட்டற்கு வேண்டிய மேற்கோள்களை உரியவிடத்து அமைத்தல், தாம்கூறிய சொற்பொருளைப்பற்றிப் பிறர் ஐயங்கொள்ளக்கூடிய இடத்து அந்தச்சொற்பொருளை நிலைநாட்ட ஏற்ற மேற்கோள் காட்டுதல், இன்றியமையாவிடங்களிலெல்லாம் கருத்துக்கூறல், சிலவிடத்து ஒத்தபகுதிகாட்டல், உரியவிடத்து வருவித்தசொல் இன்ன காரணத்தால் வந்ததென்று நிரூபித்தல், வருவித்த சொல் விளக்கவேண்டியதாயின் அதனையும் விளக்குதல், சொல்லுக்கு இன்னது பொருள் என்று விளங்காவிடத்துச் சொற்பொருளை விளக்கிக்காட்டுதல், சொல்லுக்கு நேர்பொருள் கொள்வதில் முட்டுப்பாடிருப்பின் சொல்லுக்குத் தாம் கூறும்பொருள்

வந்தவழி புலப்படுமாறு காட்டுதல், சொற்பிரயோகத்துக்குப்பயன் கூறல், அரியவிடத்து முடிபுகாட்டுதல், தாம் கூறுவது விளங்க வேண்டிச் சிற்சிலவிடத்து ஏற்ற உபமானங்களையமைத்தல், ஆசிரியர் காட்டிய உபமானங்களை விரித்துரைக்கவேண்டிய விடத்து விரித்துரைத்தல், பொருளுரைக்கையில் அதிகாரத்திற்கு ஏற்பச் சொற்களை வருவித்தல், கூறும் பொருள் அவ்வதிகாரத்துக்கு ஏற்றிருக்கின்றதா என்பதைக் கவனித்தல், முன்பின் முரணின்மையைக் காட்டல், சிலவிடத்து நூலாசிரியர் உட்கொண்டு கூறிய சரிதையைக் காட்டுவதன்றிப் பொருள்விளங்கவும் சரிதை காட்டல், பிறருரையைக்காட்டல், பிறர்கூறும் உரை பொருந்தமற்றதாயின் காரணங்காட்டிக்கண்டித்தல், பிறருடைய பாடங்களைக்காட்டுதல், பிறர் கொள்ளும் பாடத்தில் தவறு இருப்பதாகத்தோன்றின் காரணத்துடன் அந்தப்பாடத்தைக்கண்டித்தல், பிறிதுமொழிதல் உருவகம் எடுத்துக்காட்டுவமை சொற்பொருட்பின்வருநிலை என்றாற்போன்ற பொருளணிகளைக் காட்டுதல், காட்சி மடல் தழிஞ்சி நூழிலாட்டு என்றாற்போன்ற அகத்துறை புறத்துறைகளை ஏற்ற விடத்துக்காட்டுதல், இந்தக்குறளால் இந்தப்பொருள் கூறப்பட்டது எனத்தனியாகவேனும் சிலபாடல்கட்குச் சேர்த்தேனும் கூறப்படும் பொருள்களைக் காட்டுதல் முதலியனவாம்.

இனி, இங்குக் காட்டிய கூறுகள், இந்தப் பரிமேலழகியாரின் விசேடவுரையில் அமைந்திருக்கின்றன என்பதை உதாரணங்கள் கொண்டு விளக்குவோம்:

விளக்கவேண்டிய அருந்தொடரை விளக்கல்:—387 - ஆங் குறளில் "இன்சொலாலீத்தளிக்கவல்லார்க்கு" என்று உள்ளது, இத்தொடரில், இன்சொல் என்றால் இனியசொல் என்று தெரியும்: ஆனால், 'சொல்லுக்கு இனிமை எவ்வகையான்வரும்' என்று கற்போர்க்கு ஆசங்கை நிகழும்: ஆதலால், இங்குக் கேள்வியினும் விளைவினும் இனியவானசொல் என்று பொருள் விளக்கினர். அடுத்து உள்ள ஈத்து என்பதற்கு - கொடுத்து என்று பொருள் என்பதும் தெரியும்: ஆனால், 'யாருக்கு எதைக்கொடுப்பது?' என்பது விளங்காது. ஆகவே, 'ஈதல் - வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவன கொடுத்தல்' என்று விளக்கினர்: இங்ஙனமே உரிய இடங்களிலெல்லாம் விளக்கிச்செல்வர்.

பொருள்விளக்கி ஏற்ற மேற்கோளைக் காட்டுதல்:—477-ஆங் குறளினுரையில், அளவறிந்தீக என்ற தொடருக்குப் பொருள்கூறுமிடத்து எல்லைக்கேற்ப ஈக என்று உரைத்து, பிறகு, 'எல்லைக்கேற்ப ஈதலாவது ஒன்றன எல்லையை நான்குகூறாக்கி, அவற்றுள் இரண்டனைத் தன்செலவாக்கி, ஒன்றனை மேல் இடர் வந்துழி அதுநீக்குதற்பொருட்டு வைப்பாக்கி, நின்ற ஒன்றனை ஈதல்' என்றார்: இங்கு நான்கில் ஒருபகுதி கொடுக்கவேண்டுமென்று தாம் கூறியது மேற்கோள்கொண்டுதான் என்பது கற்பார்க்குத் தெரியுமாறு "வருவாயுட்கால்வழங்கிவாழ்தல்" என்றற் திரிகடுகத்தைக் காட்டினர்: இங்ஙனம் ஏற்றபெற்றி மேற்கோள்

அமைப்பர். இங்ஙன் ஒரு பொருளைச்சொல்லி அதனைநாட்ட மேற்கோள் காட்டுவ தன்றி, மேற்கோளின் மூலமாகவே பொருளை விளக்கிக்காட்டுவதும் உண்டு. "அறனிழுக்காது" என்றுதொடங்குங் குறளில், குற்றமாய மானத்தினீக்குதற்கு மறனிழுக்காமான மென்றார் என்று உரைத்து, அஃதாவது "வீறின்மையின் விலங்காமென மதவேழமுமெறியான், ஏறுண்டவர் நிகராயினும் பிறர்மிச்சிலென்றெறியான், மாறன்மையின் மறம்வாடுமென் றிளையாரையுமெறியான், ஆறன்மையின் முதியாரையு மெறியானயிலுழவன்" எனவும் "அழியுநர் புறக்கொடை யயில்வாளோச்சான்" ஏனவும் சொல்லப்படுவது என்று மறனிழுக்கா மானத்தை மேற்கோளின் மூலமாகவே விளக்கியிருத்தல் காண்க.

தாம் கூறும் சொற்பொருளை நிலைநாட்ட மேற்கோள் காட்டுதல் :— 401 - ஆங் குறளில் "அரங்கின்றி வட்டாடியற்றே" என்று வருகின்றது : இங்குள்ள அருஞ்சொற்களுக்கு எளிதிற் பொருள் விளங்காமையால் ஆசிரியர் பரிமேலழகர் 'அரங்கு-வகுத்ததானம்: வட்டாடல் - உண்டையுருட்டல்' என்று விளக்கி, இச்சொற்களுக்கு இப்பொருள்தான் என்று நிலைநாட்டவேண்டி "கட்டளை யன்ன வட்டரங் கிழைத்துக் கல்லாச்சிருஅர் நெல்லிவட்டாடும்" என்று மேற்கோள் காட்டியமையும் காண்க.

தேர்ந்த கருத்தை விரித்தல் :— இதனைப் பல இடத்துங் காணலாம் : ஆயினும் "பானைச்சோற்றுக்குச் சில அவிழ்பதம்" என்ற முறைபற்றி [தாலீபுலாக நியாயத்தால்] இரண்டு இடம் காட்டுகின்றோம். "உவப்பத்தலைக்கூடி" (394) என்று தொடங்குந் திருக்குறளில் 'நல்லொழுக்கங் காண்டலானும், தமக்கு மதுரமும் உறுதியுமாய கூற்றுக்கள் நிகழ்வெதிர்வுகளின் இன்பம் பயத்தலானும் கற்றார்மாட்டு எல்லாரும் அன்புடையராவர்' என்று கருத்துக் கூறியதும் ; "செவிகைப்ப" (389) என்று தொடங்குந் திருக்குறளில், 'அறநீதிகளிற் றவறுமையின் மண்முழுதும் தானேயாளுமென்பதாம்' என்று கருத்துக் கூறியதுங் காண்க. இன்னும் வேறு வகையாகவும் கருத்துரைப்பதை இவ்வுரையாசிரியரின் உரையிற்காணலாம் : அவற்றுட்சில :—509 - ஆங் குறளில் 'தேறற்க என்ற பொதுமையான், ஒருவினைக்கண்ணுந் தெளியலர்காதென்பது பெற்றாம். ஈண்டுத்தேறுக என்றது தாற்பரியத்தால் ஐயுறவினது விலக்கின்மேல் நின்றது' என்றாற்போல உரைப்பது ஒருவகை: 707 - ஆங்குறளில் 'உயிர்க்கே யறிவுள்ளது, ஐம்பூதங்களானியன்ற முகத்திற்கு இல்லை என்பாரை நோக்கி, உயிரதுகருத்து அறிந்து அஃது உவக்குறின் மலர்ந்தும் காய்வுறின் கருகியும்வரலான் உண்டு என மறுப்பார்போன்று குறிப்பறிதற்குக் கருவிகூறியவாறு' என்றாற்போல உரைப்பது வேறொருவகை : 918 - ஆங்குறளில் 'இவ்வுருவகத்தான் அம்மயக்கம் முன் இனிதுபோன்று பின் உயிர்கோடல் பெற்றாம் : இது நூலோர் துணிவு என்பதுதோன்ற அவர்மேல்வைத்துக் கூறினார்' எனவும், 931-ஆங் குறளினுரையில் 'எய்தியபொருள் சூதாடுவார் நீங்காமைக்கு இட்டதோர் தளையென்பதூஉம், அதனால் பின்துயருழத்தலும் உவமையாற் பெற்

றும்' எனவும், இங்ஙன் கூறுவது மற்றொருவகை. இங்ஙன் பல வாறாகத் தேர்ந்த கருத்து விரிக்கப்படும்.

ஒத்தபகுதிக்கு மேற்கோள் காட்டுவது என்று இந்த உரையாசிரியர் எங்கும் தாம் வைத்துக் கொள்ளவில்லை: பெரும்பாலும் பொருள் நேரேவராது தாற்பரியத்தாற் பொருளைக் கொள்ளும் போது சிலவிடத்து அதுதான் அவ்விடத்துக்குப் பொருளென்று கற்போர் தெளியுமாறு மேற்கோள் காட்டுவர்: "வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன், கோலதூஉங் கோடா தெனின்" என்ற குறளில், மன்னவன் செங்கோல் கோணுதலில்லாதிருப்பின் அதுவே வெற்றிதருவது என்று கூறியிருப்பதற்கு அன்னவன் அறநெறி வழுவாது அரசு புரிவானாயின் அவனது அந்த அறநெறியே கொற்றம் விளைக்குமென்று கருத்துப்பொருளாக ஏற்படுவதனால் அதற்கேற்ப, "மாண்ட அறநெறி முதற்றே யரசின்கொற்றம் என்றார் பிறரும்" என்று மேற்கோள்காட்டினார். இங்ஙனமே "எண் பதத்தானோரா முறைசெய்யா மன்னவன், தண்பதத்தாற் றானே கெடும்" என்ற திருக்குறளில் முறைவேண்டினார்க்குக் காண எளியனாய் அவர் வேண்டும் முறையை நூலோரோடும் ஆராய்ந்து உண்மையறிந்து எவன் நீதி நடத்தவில்லையோ அவ்வரசன்கெடும் என்றுகூறி, அதன் கருத்து அறம் குறைநடவாது அறத்திற்கு மாறான தீச்செயலை நடக்க இடங்கொடுக்கும் மன்னவன் கெடுப்பா ரின்றித் தானே கெடுமென்பது ஆதலால், அக்கருத்தை விவரிக்கு மிடத்து, "அல்லவைசெய்தார்க்கு அறங்கூற்றம் ஆகலின், பகை வரின்றியும் கெடுமென்றார்" என்று மேற்கோள் கொடுத்துக் கூறி யிருப்பதுங் காண்க.

வருவிக்குஞ் சொல்லைக் காரணத்தோடு சேர்த்துக்கூறலும் வருவித்த சொல்லை விளக்கலும் :—௩௮௯ - ஆங் குறளில் "செவிகைப்பச் சொற் பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன்" என்று உள்ளது: இதனில், செவிகைப்பச் சொல்லும் சொல்லைப் பொறுக்கவேண்டுமென்று கூறியிருப்பதனால், 'அப்படிப்பட்ட சொல்லைச் சொல்லுபவர் யாவர்?' என்று ஓதுவார் மனத்து ஓராசங்கை நிகழுமன்றோ? அதனை மனத்துட்கொண்டு உரையாசிரியர் 'செவிகைப்ப' என்ற தற்கு ஏற்ப இடிக்குந்துணையாரென்பது வருவிக்கப்பட்டதென்று கூறியிருத்தல் காண்க. ௩௯௦ - ஆங் குறளில் "கொடையளி செங் கோல் குடியோம்பல்" என்று வந்துள்ளது: அரசனது தொழில் பாதுகாப்பதென்பது வெள்ளிடைமலையான பொருள்: அங்ஙனிருக்க, 'குடியோம்பல்' என்று கூறுவானேன்? குடியோம்பல் என்பதற்கு ஒவ்வொரு குடியையும் ஓம்புதல் என்று கொள்வோமென்றால், ஒவ்வொரு குடியையும் போய்க் கவனித்து ஓம்புதலென்பது முடியுமோ? முடியாதே: இங்ஙன் கற்பார்க்கு ஆசங்கை தோன்றாவண்ணம் குடியோம்பல் என்பதற்குத் தளர்ந்த குடியையோம்பல் என்று வருவித்துப் பொருளுரைத்து, 'குடியோம்பலென எடுத்துக் கூறினமையால் தளர்ச்சிபெற்றாம்' என்று விசேடவுரையும் கூறினார்: பிறகு, தளர்ந்தகுடியை யோம்புவது எவ்வாற்றாலென்ற ஆசங்கை தோன்றாவண்ணம் 'அஃதாவது ஆறிலொன்

ருய பொருள் தன்னையும் வறுமை நீங்கிய வழிக்கொள்ளல் வேண்டின் அவ்வாறு கோடலும், இழத்தல்வேண்டின் இழத்தலுமாம்' என்று விளக்கியிருத்தலுங் காண்க.

சொல்லுக்குப் பொருள் இன்னது என்று விளங்காவிடத்து விளக்கிக் காட்டுதல் :—௪௬௪ - ஆங் குறளில் இளிவு என்பதற்கு - இளிவரவு என்று பொருள் கூறி, அதுவிளங்காமையின் 'தொடங்கின வினையாற் பின் அழிவு எய்திய வழி அதன்மேலும் அறிவும் மானமும் இலரென்று உலகத்தாரிகழும் இகழ்ச்சி' என்று விவரித்ததும், ௫௭௩ - ஆம் திருக்குறளில், 'உம்மை - சாகாட்டதுவலிச் சிறப்பேயன்றிப் பீலியது நொய்ம்மைச் சிறப்பும் தோன்ற நின்றது' என்று கூறியதுங் காண்க.

சொல்லுக்கு நேர்பொருளைக் கொள்ளாவிடத்துப் பொருள் வந்தவழி புலப்படக்காட்டல் :—௪௨௫ - ஆங் குறளில் மலர்தலும் கூம்பலும் இல்லதறிவு என்றவிடத்து அறிவுக்குப் பயன் மலர்தலும்கூம்பலுமில்லர் திருத்தலன்றி அறிவே மலர்தலும் கூம்பலுமில்லாத தாகாதாதலால் அறிவு என்பதற்கு அறிவின்பயன் என்று பொருள் கொண்டார் : அது அச்சொல்லுக்குச் செம்பொருளல்லாமையால், மலர்தலும் கூம்பலுமில்லதறிவு என்ற தொடரை உபசரித்துக் கூறியது என்றதும், ௪௬௦ - ஆங் குறளில் அல்லற்படுப்பது என்பதற்குப் பகையென்று பொருள்கூறி ஏதுப்பெயரென்று கூறியதும் முதலியன காண்க. ௪௨௮ - ஆங்குறளில் "அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ தஞ்சலறிவார் தொழில்" என்றவிடத்து, அஞ்சாமை யென்பதற்கு இடத்திற்கு ஏற்ப எண்ணாதுசெய்து நிற்றல் எனவும், அஞ்சுதல் என்பதற்கு எண்ணித் தவிர்தல் எனவும் பொருள் விரித்தது எத்துணை நுட்பமாகவுள்ளது ! ௪௧௧-ஆங் குறளில் வாய் என்பதற்குப் பணிமொழியென்று பொருள்கூறி, 'வாய்' என்பது ஆகுபெயர் என்று அப்பொருள் கண்டதற்குக் காரணங் கூறியவாறுங் காண்க.

சொற்பிரயோகத்துக்குப் பயன்கூறுதலைப்பற்றிய உதாரணங்களைப் பலவிடத்துங்காணலாம் : ஆதலால், அதற்கு உதாரணம் காட்டவில்லை.

இந்தப் பரிமேலழகியார் சொற்பொருளை விளக்குவதிலும், நேரிதாகப் பொருள் சிறவாவிடத்து அச்சிறப்புப்பொருள் வந்த வழிதோன்றப் பொருளை விளக்குவதிலும் பதசாரங் கூறுவதிலும் மிக நுண்ணிதாகச் செல்லுகின்றவ ரென்பதும், மற்ற எந்த உரையாசிரியரும் இந்தக் கூறுபாடுகளில் இவரவ்வளவு நுண்ணியராகச் செல்லவில்லை யென்பதும் அழுக்காறின்றிக் காண்பார் எவர்க்கும் செவ்வனே புலனாகும்.

முடிபுகாட்டுதல்:—௪௬௫-ஆங் குறளினுரையில், கருதியென்னும் வினையெச்சம் இழக்குமென்னும் பெயரெச்சவினைகொண்டது என்றதும், ௫௪௮ - ஆங் குறளினுரையில் 'எண்பதத்தான் என்னும்

முற்றுவினையெச்சமும், ஓரா என்னும் வினையெச்சமும், செய்யா வென்னும் பெயரெச்சவெதிர்மறையுள் செய்தல் வினைகொண்டன' என்றதும், இத்தகையபிறவும், இலக்கணநெறியில் முடிபுகாட்டு தற்கு உதாரணங்களாம்.

ஏற்ற உபமானங்களை அமைத்தல்:—(௩௬௩-குறளில்) கரும்பயிறற் குக் கூலிபோல என்றும், (௪0௪ - இல்) ஏரலெழுத்துப்போல என் றும், (௪௧௬ - இல்) மழைத்துளிபோல என்றும், (௪௨௨ - இல்) குதிரையை நிலமறிந்து செலுத்தும் வாதுவன்போல என்றும், (௪௨௫ - இல்) கயப்பூப்போல வேறுபடாது கோட்டுப்பூப்போல என் றும், (௪௪௮ - இல்) பாகனில்லாதயானைபோல என்றும், (௫௭௧-இல்) புலியையடைந்த புல்வாயினம்போல என்றும், (௬௬௨ - இல்) கடன் கொண்டான் தோன்றக் கடன்தோன்றுமாறுபோல என்றும், (௭௫௫-இல்) பசுமட்கலத்துள்நீர்போல என்றும், (௭௬௭-இல்) வெறி கமழ் சந்தனமும் வேங்கையும் வேமாறுபோல என்றும், (௯00-இல்) திரிபுரம்போல என்றும் இவ்வாறெல்லாம் தாம் கூறும்பொருள் விளங்க உபமானமமைத்தலேயன்றி, (௫௧௪ - இல்) கட்டியங்காரன் போல அரசவின்பத்தினை வெஃகி விகாரப்படுவதல்லது அதனைக் குற்றமென்றொழிந்து தம்மியல்பில் நிற்பார் அரியராகலின் என் றும், (௬0௨-இல்) நெருப்பிற்கொடியது பிறிதின்மைபற்றி நெருப்பை நெருப்பாகவே கருதுக என்றாற்போல என்றும், (௬௫௫ - இல்) சேர சோழபாண்டியர் என்றாற்போலப் படைப்புக்காலந்தொடங்கி மேம் பட்டுவருதல் என்றும் இவ்வாறாகக் குறட்பாவிற்கு ஏற்ப உபமான மமைத்தலும் இவருரையிற் பலவிடத்துங் காணத்தக்கன.

இனி, ஆசிரியர் காட்டிய உபமானத்தின்கருத்தை விளக்குதற்கு உதா ரணம்:—௪0௬ - ஆங்குறளில், களர் தானும் பேணற்பாடு அழிந்து உயிர்கட்கும் உணவு முதலிய உதவாததுபோல, தாமும் நன்கு மதிக்கற்பாடு அழிந்து பிறர்க்கும் அறிவு முதலிய உதவாரென்ப தாம் என்றதும், ௪௧௩ - ஆங்குறளில் துன்பமறியாமையால் தேவ ரோடொப்பரென்றதும் முதலியன.

அதிகாரத்திற்கு ஏற்பச் சொற்களை வருவித்தல்:—௫௨௩ - ஆங்குற ளில் அளவளாவில்லாதான் என்பதற்குப் பொருள் கூறுமிடத்து, சுற்றத்தோடு நெஞ்சுகலத்தலில்லாதவன் என்றும், ௬௧௧ - ஆங்குற ளில், அருமையுடைத்து என்பதற்கு நாம் இவ்வினைமுடித்தல் அருமையுடைத்து என்றும் அதிகாரத்துக்குஏற்ப வருவித்து உரைத்ததும் இவைபோல்வன பிறவுங்காண்க.

அதிகாரத்துக்குத் நாம் கூறிய பொருள் ஏற்றிருக்குமாறு பொருத்திக் காட்டுதல்:—௪௩௫-ஆங்குறளில் வருமுன்னர்க்காவாதான் வாழ்க்கை என்பதற்கு குற்றம் வரக்கடவதாகின்ற முற்காலத்திலே அதனைக் காவாத அரசன் வாழ்க்கை யெனப்பொருள்கூறி, தாம் அவ்வாறு பொருள்கூறியது அதிகாரத்திற்கு ஏற்பதாகுமென்பது விளங்க 'குற்றமென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது' என்று கூறியதும், ௬௫௫ - ஆங் குறளில், எற்றென்றிரங்குபவற்றை ஒருகால் மயங்கிச்

செய்தானுயின் பின்இரங்காமைநன்று என்று கூறியது வினைத் தூய்மையென்ற அதிகாரத்துக்கு எவ்வாறு பொருந்துமென்ற ஐயம் தோன்றுமைப்பொருட்டு 'இதுவும் வினைத்தூயார் செயலாக லின் உடன்கூறப்பட்டது' என்று உரைத்ததும் முதலியன காண்க.

முன்பின்முரண்படாமையைக் காட்டுதல்:—௩௬௬-ஆங்குறளினுரை யில் "மாந்தர்க்குக்கற்றனைத்தூறுமறிவு" என்றார்: அவ்விடத்து "நுண்ணியநூல் பலகற்பினுமற்றுந்தன், னுண்மையறிவேமிகும்" என்று கீழ்க்கூறியதோடு இது மாறுகொளக்கூறலாகாதோ? (௩௭௩) என்று கற்போர்க்கு ஓரையந்தோன்றுவண்ணம் 'இஃது ஊழ் மாறு கொள்ளாவழியாகலின் மேல் உண்மையறிவே மிகுமென்றதனோடு மலையாமை யறிக' என்றதும், இறை மாட்சி யென்ற அதிகாரத்தில் "தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை யிம்மூன்று, நீங்காநிலனுள்பவற்கு" என்று கூறிய ஆசிரியர் வினை செயல்வகையென்ற அதிகாரத்தில் "தூங்குகதூங்கிச்செயற்பால" என்றார்: இங்ஙன்கூறியது ஒன்றோடொன்று மாறுகொளக்கூற லாகுமேயென்று கற்போர் கருதாமைப் பொருட்டு 'மேல்தூங் காமையென்றார்: ஈண்டு அதனைப் பகுத்துக்கூறினர்' என்றதும் முதலியன காண்க.

நூலாசிரியர் உட்கொண்டுகூறிய சரிதையைக்காட்டுதல்:—"ஏந்திய கொள்கையார்" என்று தொடங்கும் அ௯௯-ஆவது குறளிலும், "கவறும்" என்றுதொடங்கும் ௯௩௫-ஆங்குறளிலும் காண்க: இனி, குறளின்கருத்து விளங்க வேண்டிச் சரிதைகாட்டுதலை "பேராண்மை" (௭௭௩) என்று தொடங்குங் குறளினுரையிலும், "புணர்ச்சிபழகு தல்" (௭அ௫) என்ற குறளினுரையிலுங் காணலாம்.

பிறருரைகாட்டுதலை 602, 606, 627, 635, 645, 703, 799, 830, 887, 990, 1006 என்ற குறள்களினுரை முதலியவற்றிலும், தவருன உரையைக்கண்டித்தலை, 576, 632, 1011, 1043 என்றகுறள்களினுரை முதலியவற்றிலும், தவருன பாடத்தைக் கண்டித்தலை 636, 660, 662, 979, 1058, என்ற குறள்களினுரை முதலியவற்றிலும், 500, பாடாந் தரங் காட்டுதலை 419, 420, 437 539, 546, 639, 710 என்ற குறள் களினுரை முதலியவற்றிலும் காணலாம்.

உருவகத்தை, 505, 555, 567, 615, 627, 753, 796, 918, 919, 983, 989, 1030, 1032, 1068, 1147, 1227 முதலிய குறள்களி னுரையிலும், பிறிதுமொழிதலை, 475, 476, 495, 496, 500, 599 முத லியகுறள்களினுரையிலும், எடுத்துக்காட்டுவமையை, 452, 481, 798-முதலிய குறள்களினுரையிலும், சொற்பொருட்பின்வருநிலையை, 320, 623, 645 முதலிய குறள்களினுரையிலும், சொற்பின் வரு நிலையை 965 முதலிய குறள்களினுரையிலுங் காணலாம்.

அகத்திணைத்துறைகளாகிய காட்சிமுதலியனவும், புறத்திணைத் துறைகளாகிய தழிஞ்சி முதலியனவும் உரையாசிரியரால் காட்டப்

பெற்ற இடங்கள், 'அரும்பதவகராதி முதலியன' என்பவற்றிற் காட்டப்பட்டுள்ளன.

அவ்வக்குறளிற் கூறப்பட்ட பொருளை, ஒவ்வோரதிகாரத்தி லும் சில விடத்துத் தொகுத்தும் சிலவிடத்துத் தனித்துங் கூறி யிருப்பதை எங்குங் காணலாம்.

அன்றியும், ஒருபாலோடு மற்றொருபாலுக்குஉள்ள தொடர்பை யும், அவ்வப்பாலுள் ஓரியலோடு மற்றோரியலுக்குள்ள இயைபை யும், அவ்வவ்வியலுள் ஓரதிகாரத்தோடு மற்றோரதிகாரத்தி லுள்ள பொருத்தத்தையும் காட்டிச்செல்வதையும், ஆங்காங்குக் காணலாம்.

இங்ஙன், உரைவகுக்குமிடத்துப் பலவிடங்களிலும் தமது அறிவின் நுட்பமும் திட்பமும் பல்கலைப் பயிற்சியும் தெளிவும் மிளிர்ந்து விளங்குமாறுஎழுதப்பெற்ற பெரியாரான பரிமேலழகியார் மீது தமது கருத்துக்கும் கொள்கைக்கும் இணங்க வலிந்தும் நலிந் தும் தவறாகப் பொருள்கூறுகின்றா ரென்று சில ஆராய்ச்சியாளர் குறை கூறுகின்றனர்: பரிமேலழகியார்மீது குறை கூறுவது பெருந்தவறு என்று கொள்ளுங் கொள்கையுடையேனல்லேன். தமது கொள்கை எப்படிப்பட்டவர்க்கும் தம்மை அறியாதும் வந் திடுமென்பதும் யான் அறிந்த உண்மையே: அங்ஙனாகவும், குறை கூறுமவர்கள் தமிழ்மொழியின்மீது தமக்கு உள்ள அன்பினால் கூறவந்தவரென்பது கருதும்போது மகிழ்வுண்டாகுமெனினும், அவர் கூறும் வகையை நோக்குமிடத்து மனத்தில் ஒருவகை மாசு கொண்டு கூறுகின்றனரோ என்று அதை வெறுக்கின்றேன்: இனி, அவர் கூறும் வகைகளுட் சிலகாட்டி அவை எத்துணை யேற்புடை யன என்பதைச் சிறிது ஆராய்வேன் :

தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவனார் கூறும் அறத்துப்பால் பொருட்பால் காமத்துப்பால் என்பன வடநூல்வழக்குப் பற்றியது என்பதும், தமிழுக்கே சிறப்பியல்பாகிய வழக்கினாற் கூறின் அகம் புறம் என்று பகுக்கப்பட்டிருக்கு மென்பதும், வடநூல் வழக்கை யும் அறிந்து தமிழ்வழக்கையுந் தழுவி யாவர்க்கும் நல்லனவும் இனியனவுமானவற்றைத் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனார் திருக்குறளிற் கூறுகின்றாரென்பதும் பரிமேலழகர் கொள்கையாகக் கண்டவை: இவற்றால், தமிழ்மொழிக்கேனும் திருவள்ளுவர்க் கேனும் இழுக்கு ஏற்படுமோ? நூலாசிரியரொருவர் பலமொழிகளை யும் கற்றுத் தேர்ந்து அந்தப் பிறமொழிகளிலுள்ளவற்றையும் தம் மொழிக்கும் கொள்கைக்கும் ஏற்ப அமைத்தாரெனின், அவ்வாசிரி யர் கிணற்றகத்துத் தேரைபோலாகாது பரந்த அறிவினராய் மிகச் சிறப்புறப் பொருளைக் கூறியுள்ளா ரென்று கற்போர்மனத்துப் பதிவதன்றி, அந்நூலாசிரியரைப் பற்றியாவது அவரியற்றிய நூலைப் பற்றியாவது குறைவான எண்ணம் உண்டாகாதென்றே நினைக்கின்றேன். கம்பர் தாம் வால்மீகிகூறிய இராமாயணத்தைப் பின்பற்றிக் கூறினே னென்றால், அதனால் கம்பர் பெருமையாவது அவரியற்றிய இராமாயணத்தின் பெருமையாவது குறைவுள்ளன

வாகக் கருதப்படுமோ ? இயற்கையான மனோபாவமற்றவர் கம்ப ரென்றுவது எவரேனும் கருதுவரோ ? 'ஷேக்ஸ்பியர் மிலிட்டனர் கூறியமுறை கம்பரிடத்திலுள்ளது, காளிதாசரிடத்திலுள்ளது' என்று ஆங்கிலமறிந்த அறிவாளிகள் கூறினல், அதற்காக எவ ரேனும் வெறுப்புக்கொள்பவ ருண்டோ ?

இவ்வுரைகாரர் திருக்குறளாசிரியரைப்பற்றி வடநூலிலுள்ள வற்றை 'அவ்வாறே மொழிபெயர்ப்பாகக் கூறியுள்ளாரென்று சொல்லவில்லையே : சிற்சிலவிடத்து வடநூற்பொருளைத் தம் கொள்கைக்கும் உலகநிலைக்கும் ஏற்ப மாற்றிக் கூறியுள்ளாரென்று எழுதியிருப்பதையும் காணலாமே. இப்பரிமேலழகர் அறத்தின் பகுப்பைக்கூறி, 'இவற்றுள் வழக்கும் தண்டமும் உலக நெறிநிறுத் தற் பயத்தலாவதல்லது ஒழுக்கம்போல மக்களுயிர்க்கு உறுதி பயத்தற் சிறப்பிலவாதலானும்,......அவற்றையொழித்து ஈண்டுத் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவராற் சிறப்புடைய ஒழுக்கமே அற மென எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது : அதுதான் நால்வகை நிலைத் தாய் வருணந்தோறும் வேறுபாடு உடைமையின் சிறுபான்மை யாகிய அச்சிறப்பியல்புகளொழித்து, எல்லார்க்கு மொத்தலிற் பெரும்பான்மையாகிய பொதுவியல்புபற்றி இல்லறம் துறவறமென இருவகை நிலையாற் கூறப்பட்டது' எனவும், பின்னர் ஓரிடத்து 'இறப்பவருவழி இளிவந்தன செய்தாயினும் உய்க' என்னும் வட நூல் முறைமையை மறுத்து, 'உடம்பினது நிலையின்மையையும் மானத்தினது நிலையுடைமையையும் தூக்கி அவைசெய்யற்க என்ப தாம்' எனவும், இங்ஙன் எழுதியுள்ளாரே : இதனல், தமிழுலகுக்கு வேண்டுமவற்றையே யாராய்ந்து வடநூலிலுள்ள பல பொருள்களை யும் விட்டிட்டு ஏற்றவற்றைக் கைக்கொண்டும் தம்மறிவாற்கண்ட வற்றை உடன்சேர்த்தும் இந்தத் திருக்குறள் நூலைத் தெய்வப் புலவர் யாத்திருக்கின்றாரென்பதே பரிமேலழகர் கொள்கை யென் பது ஊன்றியறியும் அறிஞர்க்கெல்லாம் நன்கு புலனாகுமன்றோ.

"இன்பமும் பொருளு மறனு மென்றாங், கன்பொடுபுணர்ந்த வைந்திணை", "அந்நிலைமருங்கினறம்முதலாகிய,மும்முதற்பொருட்கு முரியவென்ப." என்று தொல்காப்பியத்திலும், "ஆன்றசிறப்பி னறம்பொருளின்பமென, மூன்றுவகைநுதலிய துலகம்" என்று பன்னிருபடலத்தும் வந்திருக்க, ஆசிரியர் திருவள்ளுவநாயனர் அறம்பொருளின்பம் என்று பாகுபாடு செய்துகொண்டு கூறி யது தமிழ்நூல்வழக்குப்பற்றியே யன்றி வடநூல் வழக்குப் பற்றியன்றே. ஆகவே, வடநூல்வழக்குப்பற்றி முப்பாலாகப் பிரித்தாரென்றல் தவறன்றோ? எனின்,—தமிழுக்குஉரிய சிறப்பு வழக்கு-அகம் புறம் என்ற பாகுபாடு என்பதும், அறம்பொருளின் பம் என்ற பாகுபாடு தமிழ்மொழியிலும் ஏனைமொழியிலும் பயிலும் வழக்கமென்பதும், யாவர்க்கும் ஒப்பமுடிந்தபொருளாம். தமிழுக்கே சிறப்பான முறையிலுள்ள பாகுபாட்டை நூலாசிரியர் கைக்கொள் ளாது வடமொழியிலுமுள்ள பாகுபாட்டைக் கைக்கொண்டாரெனிற் குற்றமென்னே? தமிழ்மொழிக்குச் சிறப்புவகையான அகம்புறம் என்ற பாகுபாடு இருக்கையில், அறம்பொருளின்பம் என்ற பாகு பாடும் தொல்காப்பியம் முதலிய நூல்களில்தான் ஏன் அமைந்தது?

தொல்காப்பியர்காலத்திற்கு முன்னரே தமிழ்மொழியில் வட மொழிப்பழக்கமும், வடநூலார்கொள்கையும் கலந்துள்ளன என்பது நடுவுநிலைமையோடு நோக்குவார்யாவரும் கண்ட மெய்ம்மைப் பொருளாகும். இக்கொள்கையை உடன்படுதற்கு விருப்பமில்லாத சிலர், "தொல்காப்பியத்தில் இடைச்செருகலாய்ப் பலசூத்திரங்கள் வடமொழியாளராற் புகுத்தப்பட்டன" என்றுற்போன்று கூறுகின்றனர். இது நிற்க.

பரிமேலழகர் தாம் கூறிய உரைக்கு ஏற்ப, 501-ஆங்குறளில், நாயனர் உபதையைப் பற்றிக்கூறுகின்றாரென்றார்: அங்ஙனம் கூறுமிடத்து அறவுபதைமுதலியன இன்னவென்று மாணக்கர்க்கு மனத்திற் பதியுமாறு முன்னோர் கண்டமுறையை யொட்டிப் பேசினார்: பரிமேலழகருரையைத்தவறென்னுங் கோட்டியைச் சேர்ந்தவர் இங்ஙனம் சோதிக்கும்முறை முற்காலத்து இருந்ததாகத் தெரியாமையால், தமிழ்மக்களால் அவைகொள்ளத்தக்கன அல்ல என்கின்றனர்: ஆனால், அவரும் சோதிக்கும் முறையுண்டென்று ஒப்புக்கொள்கின்றனர்: அங்ஙனம் ஒப்புக்கொள்பவர் தாமே ஒரு முறை கூறுகின்றனர்: அன்னார் தாம் கூறியமுறையால் பண்டைக்காலத்துச் சோதனைகள் நிகழ்ந்தன என்ற தம் கொள்கையைப் பண்டைநூல்களைக்கொண்டுநிலைநாட்டாமலே இந்தப் பரிமேலழகர்மீது குற்றங்கூறுகின்றனர்: அன்னார் அங்ஙனமே கூறிக்கொண்டு அகமகிழ்க.

காமத்துப்பாலில், 'ஐந்திணையாற் கூறுவது சிறப்புமுறையாயிருக்க, வடநூல் வழக்கையொட்டியும், தமிழ் நூல்களோடு பொருந்தவும் ஸம்யோகம் விப்ரயோகம் எனப்படும் புணர்வுபிரிவுகளைக் களவு கற்புஎனப் பகுத்துக்கொண்டு ஆசிரியர் கூறியுள்ளார்' என்று பரிமேலழகர் கூறுகின்றனர்: இங்ஙனம் கூறியதில் என்ன தீமை வந்திட்டதோ? 'களவு கற்பு என்பது தமிழர்க்கே சிறந்தனவாயிருக்க, வடநூல்முறையையும் ஒட்டி எனக் கூறுவது எவ்வாறு பொருந்தும்?' என்னலாம்: களவு கற்பு என்பன தமிழ்மொழியேயாயினும், புணர்வுபிரிவுகள் என்று வடமொழியாளர் பகுத்ததும் களவு கற்பு என்ற பாகுபாடும் ஒத்திருப்பனவென்பதையும், இவற்றிற் கூறப்படும் பொருள்களும் பெரும்பாலும் யாவர்க்கும் ஒத்தவையேயென்பதையும் கற்றறிந்தாராயின், அவ்வாறு அவர்கள் கூறுவதற்கு இடமிராது. தொல்காப்பியனாரே "பிரிவொடுபுணர்ந்த கற்பெனப்படுமே" என்று கூறியது இங்குக் கருதத்தக்கது.

இன்னும் அன்னார், பரிமேலழகர் தாம் கொண்டிருக்கும் சாதிப்பிரிவைத் திருவள்ளுவனார் திருக்குறளிலேறிட்டு, அதனால் பல திருக்குறட்பாக்களுக்கும் ஆசிரியர் கொள்கைக்கு முரணாகப் பொருள் எழுதியுள்ளார் எனப் பரிமேலழகரைக் குற்றவாளியாக்குகின்றனர்: இக்காலத்துச் சில அறிஞர் பிரசங்கமேடையிலிருந்து கொண்டு, "சிலகுறுகிய அறிவாளிகள் பரந்த நோக்கமில்லாமையினால் பண்டைநூல்களிற் காணப்படும் பாக்களுக்குச் சாதிப்பிரிவினை தோற்றப் பொருளுரைக்கின்றனர்" என்று வசைமொழி கூறுவதையும் செவியேற்றுளேன். அங்ஙனம் கூறுபவர்கள், ஒரு

நூலாசிரியரின் கொள்கையைப்பற்றிக் கூறும்போது நூலாசிரியர் தாம் வாழ்ந்த காலத்தில் எந்தக்கொள்கையினரா யிருந்தனரென் பதையும், அவர்காலத்து உலகம் எவ்வாறு இருந்ததென்பதையும், முதன்முதலி லாராய்ந்து கொள்ளவேண்டும் : காலத்திற்கு ஏற்ப, இக்காலத்தார் பலர் 'ஒற்றுமையுடனிருக்கவேண்டும்: சாதிப்பிரி வினைகூடாது' என்றாற்போலவாயினாற்சொல்லிக்கொண்டுபிறசாதி யாரிடத்துப் பகைமையும் பாராட்டுகின்றனர் : மிகச்சிலரே உள்ளும் புறமும் ஒத்துள்ளார் : முற்காலத்திலோ சாதிப்பிரிவினையிருந்த போதிலும், கற்றார் பலரும் மிக நட்புக்கொண்டு ஒருவயிற்றிற் பிறந்த சகோதரராகப்பாவித்து இகலற்றிருந்தன ரென்பது பெறப் படுகின்றது : ஒருபால் சாதிப்பிரிவும், ஒருபால் சமரசமும் தோன் றக் கூறுவதைத் திருக்குறளாசிரியர் கைக்கொண்டாரென்பதில் யாதோரிழுக்குமில்லை : தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவனார் காலத் துச் சாதிப்பிரிவினையிருந்த தென்பதை "மறப்பினுமோத்துக்கொள லாகும் பார்ப்பான், பிறப்பொழுக்கங் குன்றக்கெடும்", "மேற்பிறந் தாராயினுங் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்தும், கற்றாரனைத்திலர்பாடு", "ஆபயன்குன்றுமறுதொழிலோர் நூன்மறப்பர்" என்று இங்ஙன் வருங் குறட்பாக்கள் தெரிவிக்கும். ஆகவே, சாதிப்பிரிவினை திருக் குறளிற் பெறப்படாததென்றும், திருவள்ளுவர் காலத்தில் சாதிப் பிரிவினை இருந்ததில்லையென்றும் ஒருசாரார் கூறுவது, தமது கருத்தை வலியத் திருவள்ளுவர் திருக்குறளில் அவர்கள் நுழைக் கப் பார்க்கின்றன ரென்றுசொல்ல இடங்கொடுக்குமேயன்றிப் பரிமேலழகர்மீது குற்றம்கூறச் சிறிதும் இடன் தராது.

இனி, பரிமேலழகருரையிற் குற்றங்கூறும் ஒருசாரார் புதல்வ ரைப் பெறுதல் என்று தலையங்கமுள்ள அதிகாரத்தைக் குறித்துப் பின்வருமாறு குறைகூறுகின்றனர் :—

அவர்கள் 'ஒவ்வொரு அதிகாரத்திலும் தலைப்பெயராய் அமைத்தசொற்களை அவ்வதிகாரத்திற் பல இடங்களில் அமைத்துச் சொல்லுதல் ஆசிரியரது இயற்கை; திருக்குறளில் 'எவ்வதிகாரத்தை எடுத்து ஆராய்ந்தாலும் அவ்வதிகாரத்தின் தலைப்பெயர் பலகுறட் பாக்களில் ஆளப்பட்டிருக்குந் தன்மை நன்கு அறியப்படும்' என்று இங்ஙன் கூறி, இம்முறையிலே மக்கட்பேறு என்று ஆசிரியர் பெய ரிட்டதை மாற்றிப் பரிமேலழகர் அமைவுடையதல்லாத 'புதல் வரைப்பெறுதல்' என்ற பெயரையிட்டனர் என்று தோன்றுமாறு எழுதுகின்றனர்: மக்கட்பேறு என்றுதான் ஆசிரியரிட்ட பெயரா யிருக்கவேண்டு மென்பதைச் சாதிக்கக் கருதிக் காட்டிய இந்த முதற்காரணம் எவ்வளவு உண்மையென்று கற்றறிந்தோர் காணக் கடவர். திருக்குறளிற் பல அதிகாரங்கட்குத் தலைப்பெயரா யமைந்தவை, அவ்வவ்வதிகாரத்து ஓரிடத்தோ பலவிடத்தோ அமைந்த சொல்லைக்கொண்டவை யென்பது திருக்குறளைக் கற் றுணர்ந்தவர் கண்ட பொருளாகும். அத்துணையே தவிர, அதி காரத்தின் தலைப்பெயராயமைந்தவற்றை ஆசிரியர் அவ்வதிகாரத் துப் பலவிடத்திலும் எல்லா வதிகாரங்களிலும் அமைத்துள்ளா ரென்பது,வானமலர்நறுமணம்வீசுகின்றதென்பதுபோலும். திருக் குறளை முழுதுஞ் செம்மையாகப்படித்தவர் இந்தக் காரணத்தை யேற்பரோ? திருக்குறளின் முதலதிகாரத்தின் தலைப்பெயர் கடவுள்

வாழ்த்து என்பது. அந்த முதலதிகாரத்திற்குள் கடவுள் என்ற சொல்லாவது வந்துள்ளதோ? கூடாவொழுக்கம் வினைத்தூய்மை படைச்செருக்கு பொழுதுகண்டிரங்கல் என்றாற்போன்ற பல அதிகாரங்களில் அத்தொடர்கள் அவ்வவ்வதிகாரத்து எந்தக்குறளிலும் வந்தில என்பதை யாவரும் காணலாம். நீத்தார்பெருமையென்ற அதிகாரத்தில் அத்தொடர் ஒருகுறளில்தான் வந்துள்ளது. மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல் என்ற தலையங்கம்பெற்ற ஓரதிகாரம் திருக்குறளில் உள்ளது: அவ்வதிகாரத்தின் முதற்குறள் "அகலாதணுகாது தீக்காய்வார்போல்க, இகல் வேந்தர்ச்சேர்ந்தொழுகுவார்" என்பது: இந்தக்குறளில் வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகுதல் என்பது வந்துள்ளது: அடுத்தகுறள் "மன்னர்விழைப விழையாமை மன்னரான், மன்னியவாக்கந்தரும்" என்பது: இக்குறளில் மன்னர் என்பது இருமுறைவந்தபோதிலும் சேர்ந்தொழுகுதல் என்பது காணோம்: இவ்வதிகாரத்தில் இவ்விரண்டு குறள்களில் தவிர, மற்றைக்குறள்களில் வேந்தர் மன்னர் என்ற பெயர்கள் தாமும் இல்லை: இவ்வதிகாரத்திற்கு மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல் என்ற தலையங்கம் எவ்வாறுவந்தது? குறள்முழுவதையும் ஒவ்வோரதிகாரத்தையும் ஊன்றிப்பார்த்தவர் தலையமைப்புச்சொல் அவ்வவ்வதிகாரத்துக்குறள்களில் வந்திடுவதாக எங்ஙனே கூற இயலும்? மற்றும் ஆசிரியரிட்டதே தலையங்கப் பெயர் என்றதைப் பரிமேலழகர் 127 - ஆம் அதிகாரத்துத் தலையங்கப் பொருளை விரிக்குமிடத்துக் காட்டியதையும் காண்பாராக.

"நன்கலநன்மக்கட்பேறு" என்றுகீழதிகாரத்தில்தோற்றுவாய் செய்தவர் அடுத்த இந்தப்புதல்வரைப்பெறுதல் என்று பரிமேலழகர்கூறும் அதிகாரத்துக்கு அப்பெயரையேயிட்டனரென்றலே இயல்பு என்று வாதிக்கின்றனர்: அங்ஙனம் தோற்றுவாய்செய்த சொல்லையே யடுத்துவரும் அதிகாரத்திற்குத் தலையங்கமாகக் கொள்ளுதல்இயல்பாயின், "இருமனப்பெண்டிருங்கள்ளுங்கவறும்" என்று தோற்றுவாய்செய்த ஆசிரியர், கள்ளுண்ணாமைக்குப் பின்வரும் அதிகாரத்திற்கு 'கவறு' என்று ஏன் தலையங்கம் அமைக்கவில்லை? அன்றியும், புதல்வரைப்பெறுதல் என்ற அவ்வதிகாரத்தில் மக்களென்று ஆசிரியர்கூறும் இடங்களிலெல்லாம் பரிமேலழகர் ஆண்மக்கள்என்று வலிந்து பொருள் கூறுகின்றாரென்றும் "அமிழ்தினுமாற்றவினிதேதம் மக்கள், சிறுகையளாவியகூழ்", "மக்கள்மெய்தீண்டலுடற்கின்பம்மற்றவர், சொற்கேட்டலின்பம் செவிக்கு", "குழலினிதுயாழினிதென்பதம்மக்கள், மழலைச்சொற்கேளாதவர்" என்று இவ்வாறு நாயனார் புனைந்துரைத்த நலமெல்லாம் ஆண்மக்களிடமே அமைந்தனவாகக் கருதுவதற்குச் சிறிதும் இடமில்லை என்றுங்கூறி, அறிவு என்ற ஒருபொருளைப் பெற்றிருப்பவன் கனவிலும் சொல்லமாட்டாத பொருள்களைப் பரிமேலழகர் கூறியனவாகச் சொல்லுகின்றனர். பரிமேலழகர் இவ்வதிகாரத்தில் மக்கள் என்று வருமிடங்களிலெல்லாம் ஆண்மக்கள் என்று எழுதியதாகத்தெரியவில்லை: அங்ஙனம் பரிமேலழகர் எழுதியதாகக்கூறுவது அப்பெரியார்மேல் வீண்பழியைச்சுமத்துவதேயாகும்: ஆனால், அறிவறிந்த மக்கட்பேறு என்ற இடத்தில் மாத்தி

ரம் ஆண்மக்களென்றேயுரைத்தனர் புதல்வரைப்பெறுதல் என்ற அதிகாரத்தின்பொருளை விவரிக்குமிடத்துத் தென்புலத்தார்கடனிறுத்தற்பொருட்டு நன்மக்களைப் பெறுதலென்று உரைத்தமையால், புதல்வரென்பது ஆண்மக்களையே காட்டுமன்றோ எனின்?—தென்புலத்தார் கடனையிறுப்பது ஆண்மக்களாலன்றிப் பெண்மக்களாலும் தம்வழியால் இயலுமாதலாலும், இக்கருத்துப்பற்றியே வேதத்திலும் "ப்ரஜயா பித்ருப்ய:" என்று ஆண்பெண்மக்களைக்காட்டவல்ல பொதுச்சொல்லாகிய ப்ரஜயா என்ற சொல்லாற் கூறியிருத்தலாலும், பரிமேலழகியாரும் 'அக்கடனிறுத்தற்பொருட்டு நன்மக்களைப்பெறுதல்' என்றுபொதுவாகவேகூறினார். மற்றும், குறள் 1003-இல் 'ஆடவர்' என்பதற்கு மக்கள் என்று பொதுப்பட உரைவகுத்த திறனை நோக்கியாவது, வள்ளுவரது உள்ளக்கருத்தறிந்தும் பட்சபாதமின்றியும் பரிமேலழகர் உரை வகுக்கின்றாரென அறியவேண்டாவோ?

பரிமேலழகர் புதல்வரைப்பெறுதலென்ற அதிகாரத்தின் முதற்குறளில் மக்கள் என்பதற்கு ஆண்மக்களென்று பொருள் கொண்டதற்குக் காரணம் என்னையெனின்?—'அறிவறிந்த' என்ற தொடரேயாகும். நாயனார் பொதுவறிவுள்ளாரைக் கூறவேண்டினராயின், அறிந்தமக்கள் என்று கூறியிருப்பர்: அங்ஙனன்றி, அறிவு அறிந்த என்றனர். இங்கு அறிதலுக்குச் செயப்படுபொருளாக அமைந்த அறிவு என்பது அறியவேண்டுவனவான சிறந்த நூல்கள் என்ற பொருளது. ஆகவே, அறிவு அறிந்த என்றதொடர் அவ்வாறுள்ள நூல்களை யோதுதற்கு ஏற்ற அறிவுபடைத்த என்ற பொருளது; அவ்வாறான நூல்களை யோதுதற்கேற்ற நுண்ணறிவாகியஉரிமை ஒருவரிடத்து அமைந்து இருக்குமானால் அவ்வறிவு அதன்பயனைத் தவறாதளிக்குமென்ற உண்மை காட்சியளவைக்கு மாறுபடாததே. உலகத்திலே பெண்கல்வியைப் பெரிதும் போற்றும் இக்காலத்திலும் கல்வியறிவு சிறந்து மேம்படுவோர் பெண்மக்களினும் ஆண்மக்களே மிகப்பலரென்பதில் ஐயமுண்டோ? இக்காலத்தில் தானே இவ்வாறானல் அக்காலத்தில் அறிந்த பெண்மக்கள் மிகவும் அருகியேயிருப்பரென்பது திண்ணமே: உலகத்து அக்காலத்து நிகழ்வையொட்டியே நாயனார் நூலையாத்திருப்பரென்பதும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டிய உண்மையே. 'பேதைமையென்பதுமாதர்க்கு அணிகலம்'என்றும், பெண்மக்கள் அறியாமையென்னும் இருளிலேயே ஆழ்ந்துகிடக்கவேணுமென்றும் வழங்குகின்ற கொள்கைகள்எல்லாம் பிற்காலத்தில் தமிழ்நாட்டிற்புகுந்த கொள்கைகளேயன்றி ஆசிரியர் திருவள்ளுவநாயனார்க்கு உடம்பாடான கொள்கைகள் அல்ல' என்கின்றனர். [ஈண்டு 'உடனுடு மகளிர்க்கோர் பேதைமையுமுதவி' என்ற குமர குருபரர் தெய்வவாக்கு ஞாபகத்துக்கு வருகிறது.] எக்காலத்தில் ஆண்மக்கள்போலவே பெண்மக்களெல்லாம் ஒத்த அறிவினராயிருந்தனர்? இரண்டொரு பெண்புலவரிருந்தமையாலேயே பெண்மக்களெல்லாம் புலவராயிருந்தாரென்று சொல்லஇயலுமோ! இரண்டொரு புலவர்பெயர் தமிழ்ப்பண்டைநூலிலிருப்பதுகொண்டு பண்டைக்காலத்தில் ஆண்மக்களெல்லாம் புலவராகத்திகழ்ந்தன

ரென்றுதான் சாதித்துவிடமுடியுமோ? 'முற்காலத்து ஆண்மக்க ளவ்வளவு பெண்டிர்களும் கற்றவராயிருந்தனர். பிற்காலத்திலே தான் அந்நிலை மாறிவிட்டது' என்று சிலர் வாதிக்கின்றனரே: இந்தவாதம் சரிதவாராய்ச்சிகொண்டு மெய்ப்பித்தாலன்றி வலி வுறுமோ? இவ்வாறு இருப்பதுபற்றி, ஆசிரியர் தாம் இருந்த கால நிலையையொட்டி அக்காலத்து மக்கட்கு ஏற்ப நூல்யாத்துள்ளா ரென்றும், அதற்கு ஏற்பப் பரிமேலழகர் உரை கூறுகின்றாரென் றும் யாம் கூறுகின்றோம். இதனால் பரிமேலழகர் 'பெண்கல்வி வேண்டாம்: பெண்கள் அறியாமையிருளிலேயே மூழ்கி யிருக்க வேணும்' என்ற கொள்கை யுள்ளா ரென்றாவது, நாயனார் பெண் கல்வியை மறுத்தோ அல்லது பெரிதும் போற்றியோ இருக்கின்றா ரென்றாவது சொல்ல இடமில்லை. திருவள்ளுவனார்காலத்துப் பெண் கல்வி மிக்கிருந்ததாயின், "ஈன்றபொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன் மகனைச், சான்றோனெனக் கேட்ட தாய்", "தந்தை மகற்காற்றும் நன்றி அவையத்துமுந்தியிருப்பச் செயல்" என்று கூறிய அந்நாயனார் "தன்மகளைச் சான்றோளெனக் கேட்டதாய்" என்றும், "மகட்காற் றும் நன்றி" என்றும் இவ்வண்ணமாக ஏன் கூறவில்லை? இந் தப் புதல்வரைப்பெறுதல் என்ற அதிகாரத்தில் அறிவினால் மேம்பாடு கூறுமிடம் நான்கு: அவற்றுள் இரண்டு, இங்குக் காட்டி யவை. அவ்விரண்டில் நூலாசிரியர் மகனோடு அறிவைத் தொடர்பு படுத்திக் கூறியுள்ளார். மூன்றாவது "அறிவறிந்த மக்கட்பேறல்ல பிற" என்பது: அங்கு 'அறிவு அறிந்த' என்று வருவதுபற்றி யும், "தந்தை மகற்காற்றும் நன்றி" என்றும் "தன்மகனைச் சான்றோனெனக் கேட்டதாய்" என்றும் பின்னே வருபவற்றை யொட்டியும், அக்காலத்தை யநுசரித்து அறிவுநூல்களைக் கற்றல் ஆண்பாலாரிடத்தே மிகுதியாகக் காணப்பட்டிருத்தல்பற்றியும் மக் கள் என்பதற்கு ஆண்பாலாரென்றனர்: பிறிதோரிடமாகிய "தம் மிற் றம்மக்க ளறிவுடைமை" என்ற இடத்து மக்களென்பதைப் பற்றி உரைகாரர் வேறுபடுத்துக் கூறவில்லை. இதில் என்ன தவறு? அன்றியும், இந்தப்புதல்வரைப்பெறுதல்என்ற அதிகாரத்து "சான்றோனெனக் கேட்டதாய்" என்பதற்கு, பெண்ணியல்பால் தானாக அறியாமையின் 'கேட்ட' என்றாரென்று பரிமேலழகியார் கூறுவது பெருந்தவறு என்கின்றனர். இக்காலத்திலுங்கூட, மகனைச் சான்றோனெனத் தாய் தானே கண்டு உவப்பதைவிடக் கேட்டு உவப்பதே இயற்கையாதல் கண்கூடு: இந்த உண்மை யைப பரிமேலழகர் கூறியது எங்ஙனம் தவறாகும்?

புதல்வரைப்பெறுதல் என்றது அமைவுடையதாகாது என் றும், மக்கட் பேறு என்பது அமைவுடைய தாகுமென்றும் அன் னார் கூறுகின்றனரே: இது எவ்வாறு என்பது விளங்கவில்லை. மக்கள்என்பதும் புதல்வர்என்பதும் பரியாயச்சொல்ஆகாதுஎன்று அவர்கள் கருதுகின்றார்களா? புதல்வர்என்பது, மக்கள் என்பது போல ஆண் பெண் என்ற இருபாலாருங் குழுவிய கூட்டத்தைக் காட்டாதா? இங்குக்கூறிய வாற்றால் பரிமேலழகர் தாம் கூறிய பொருட்காகத் தலையங்கத்தை மாற்றிக்கொள்ளவேண்டிய காரண மேயில்லை யென்பது போதரும். அன்றியும், பரிமேலகழருரைநடை

யில் தலையங்கப்பெயர் ஆசிரியரே யிட்டது என்ற குறிப்பு 'அவர் வயின் விதும்பல்' என்ற இடத்துளெழுதியதைஊன்றிக்கருதின் தெரியவரும்.

இனி, 'புதல்வரைப் பெறுதல்' என்று தலையங்க மிருத்தல் சிறப்புடைத்தென்பதற்குச் சான்றுகள் காட்டுவோம். "வீறுசால் புதல்வற் பெற்றனை இவணர்க்கு, அருங்கடனிறுத்த செருப்புகன் முன்ப", "இளந்துணைப் புதல்வரின் முதியர்ப் பேணித், தொல்கட னிறுத்த வெல்போர் அண்ணல்" என்ற பதிற்றுப் பத்தடிகளையும், "யாமொடுங்கொள்ளா பொழுதொடும்புணரா, பொருளறிவாரா வாயினும் தந்தையர்க்கு, அருள்வந்தனவால் புதல்வர் தம்மழலை" என்ற புறநானூற்று ஔவைப் பாடலையும், 'புதல்வன் பிறந்த பின் வா' என்ற கோப்பெருஞ்சோழன் கூற்றையும், சிந்தாமணி (267)இல் நச்சினார்க்கினியர் 'நன்பொருள்' என்பதற்கு புதல்வ னென்று உரைகண்டிருத்தலையும் காண்க. இவற்றினும் சீரிய சான் றுகளும் உளவோ? இதுவரை கூறியவாற்றான் 'புதல்வரைப் பெறுதல்' என்ற தலைப்பே அமைவுடைத்தென்பதும், அஃது வள் ளுவரிந்ததலைப்பே யென்பதும் பெறப்பட்டனவாம்.

இனி, ஒருசாரார் திருவள்ளுவர் ஜைநராதலால் அந்தக்கொள் கையையே திருக்குறளிற் கூறியிருக்க, பரிமேலழகர் அக்கொள் கைக்கு மாறாக உரைகூறி யுள்ளாராதலால், பரிமேலழகருரை ஏற் றுக்கொள்ளத்தக்கதன்று என்று கூறுகின்றனர். திருக்குறளாசிரி யர் எந்தமதத்தவராகவேனும் இருக்கட்டும். தமிழுலகத்துப் பெரும் பாலும் பலர்க்கும் பயன்படுமாறு தமது நூலையாத்திருத்தலால், பொதுவாக உரைகூறுவதே ஆசிரியர் கருத்திற்கு ஏற்குமன்றி, ஒருசார் மதத்தார்க்கு ஏற்ப வலிந்து பொருள்கூறுதல் ஆசிரியர் கருத்தினோடு மாறுபடுமென்பது வெளிப்படை: அன்றியும், ஜைந மதக்கொள்கைக்கு மாறான சிலபொருள்கள் திருக்குறளிற் காணப் படுகின்றன என்பது, அறத்துப்பாலின் முகப்பிற் காட்டப்பட்டது: ஆகவே, அவர்களுரைப்பதைத் தனியே மறுத்துக் கூறுதற்கு இங்கு அவகாசமெடுத்துக் கொள்ளவில்லை.

இப்போது ஒருகோட்டியார் பரிமேலழகருரையைத்தவறென்று கூறுவது பற்றிச் சில எழுதியது, அன்னாரோடு வாதிக்க வேண்டு மென்ற கருத்தினாலன்று: அங்ஙன் குறைகூறுவார் தம் மனத்தில் வேறு என்னவோ எண்ணிக்கொண்டு எழுதுவதாகத் தோன் றுவதால், கல்விகற்கும் மாணாக்கர் அவ்வாறான கட்டுரைகளைப் படிப்பதனால் பரிமேலழகருரையைக் கற்பதற்கு முன்னரே அவ் வுரைமீது வெறுப்புக்கொண்டு நீங்காது, கற்றுப் பிறகு அவ் வுரையின்மீது ஒருசாரார்கூறும் குற்றம் எவ்வளவு அமை வுடைத்து என்று ஆராயவேண்டு மென்னுங்கருத்துப்பற்றியே. பரிமேலழகருரையிற் குற்றங் கூறுவோர் இன்னும் பல கூறியுள்ளா ரெனினும் அவற்றுள் தலைமையான சிலவற்றைக் குறித்தே யெழுதி மற்றவற்றை விரிவஞ்சி விட்டிட்டேன். அடியேன் போலிக் குற்றம் கூறுவோர்க்காகச் சிறிது எழுதியதும் மிகையென்று அறிஞர் கருதுவரோ என்ற அச்சமும் அடியேனுக்கு உளது.

திருக்குறள் வாழ்க: பரிமேலழகருரை வாழ்க.

பொருட்பால் இயல் அதிகாரம் என்பவற்றின் அட்டவணை

[எண் - அதிகார எண்ணும் பக்க எண்ணும்]

அரசியல்

அங்கவியல்

ஒழிபியல்

காமத்துப்பாலின் இயல் அதிகாரம் என்பவற்றின் அட்டவணை

[எண் - அதிகார எண்ணும் பக்கவெண்ணும்]

களவியல்

கற்பியல்

திருக்குறள்.

பரிமேலழகருரை

பொருட்பால்

முதலாவது

அரசியல்

பரிமேலழகருரை:—இனி, இல்லறத்தின் வழிப்படுவனவாய பொருளின்பங்களுள் இருமையும் பயப்பதாய பொருள் கூறுவான் எடுத்துக்கொண்டார். அது - தன் துணைக்காரணமாய அரசனீதி கூறவே அடங்கும். அரசனீதியாவது-காவலைநடாத்தும் முறைமை. அதனை அரசியல், அங்கவியல், ஒழிபியல் என மூவகைப்படுத்து, மலர்தலையுலகிற்கு உயிரெனச்சிறந்த அரசனது இயல்பு இருபத்தைந்து அதிகாரத்தாற் கூறுவான் தொடங்கி, முதற்கண் இறைமாட்சி கூறுகின்றார்.

(குறிப்புரை.) பொருட்பால் - பொருளைப்பற்றி யுணர்த்தும் பாகம்: வேற்றுமைப்புணர்ச்சி, இரண்டனுருபும்பயனும் உடன் தொக்க தொகை. இல்லறத்தின் வழிப்படுவனவாய பொருளின் பங்களுள் - இருவகை அறப்பகுதிகளுள் இல்லறப்பகுதியிற் சேர்வனவான பொருள் இன்பம் என்னும் இரண்டு புருஷார்த்தங்களுள், பொருளின்பங்களிற் பற்றுவிடுதலே துறவு ஆதலால், இவை - துறவறத்தின் வழிப்படுவன வல்ல. இருமையும் பயப்பதாய- இம்மை மறுமையென்னும் இரண்டையுந் தருவதான: தன் அநுபவத்தால் இம்மையையும், தானம் முதலியவற்றால் மறுமையையும் பொருள் தருமென்க. தன்-செல்வத்தின். அரசனீதி-ராஜதருமம். காவலை-குடிகளைக் காக்குந்தொழிலை. அரசியல்-அரசனது தன்மையைக் கூறும் பாகம். அங்கவியல்-அரசனுக்கு அங்கமாகிய மந்திரிமுதலியோரின் தன்மையைக் கூறும்பாகம்: ஒழிபியல் - இவ்விரண்டு இயல்களிலும் அடங்காமல் ஒழிந்தவற்றது தன்மையைக் கூறும்பாகம்: இவையும், இரண்டாம் வேற்றுமையுருபும் பொருளு முடன்தொக்க தொகையே. மலர்தலையுலகிற்கு - பரந்த இடத்தையுடைய உலகத்திற்கு. மலர்தலையுலகிற்கு உயிரெனச் சிறந்த அரசன்—"நெல்லு முயிரன்றே நீருமுயிரன்றே, மன்னனுயிர்த்தேமலர்தலையுலகம், அதனால்,யானுயிரென்பதறிகை,வேன்மிகுத ானை வேந்தற்குக்கடனே" என்பது, புறநானூறு. (அறம்-இம்மைமறுமைவீடென்னும் மூன்றையுந் தருவதும், பொருள் இம்மை மறுமை இரண்டையுந் தருவதும், இன்பம் - இம்மையொன்றையே தருவதும் ஆகிய சிறப்பின் தகுதிபற்றி, அறம் முதலிலும், அதன்பின் பொருளும், அதன்பின் இன்பமும் நிறுத்தப்பட்டன: இவற்றுள் இரண்டாவதாகியபொருள்,முதலதான அறத்துக்கும் மூன்றாவதான இன்பத்துக்கும் காரணமாதல்பற்றிச் சிங்கநோக்காய் அவ்விரண்டனிடையில் வைக்கப்பட்டதென்க.)

௩௯-ஆம் அதிகாரம்—இறைமாட்சி

பரி.—அஃதாவது-அவன்தன் நற்குண நற்செய்கைகள். உலகபாலருருவாய் நின்று உலகங் காத்தலின், 'இறை' என்றார்; "திருவுடை மன்னரைக் காணில் திருமாலைக் கண்டேனே யென்னும்" என்று பெரியாரும் பணித்தார்.

(கு – ரை). இறை-தலைமை: இறைவனுக்குப் பண்பாகுபெயர். மாட்சி-பெருமை, பண்புப்பெயர்: மாண்புடைய நற்குண நற்செய்கைகட்கு ஆகுபெயர். இறைமாட்சி - ஆறும்வேற்றுமைத்தொகை. அவன்தன்-அவ்வரசனுடைய. உலகபாலர்-உலகத்தை ஆள்பவர்: அரசர். 'காத்தற்றொழிற்குரிய கடவுளாகிய திருமால்தானே திக்பாலகர் வடிவமாகவும், அரசர்கள் வடிவமாகவும் நின்று, பிராணிகளைக் காத்தலாகிய தனதுதொழிலை நடத்துகின்றனன்" என்பது நூல்துணிபு ஆதலால், இறை என்னுங் கடவுளின் பெயர், இங்கே, உபசாரவழக்காய் அரசன்மேல் நின்றதெனக. இனி, உலகபாலர் உருவாய் நின்று-உலகபாலகரின் [திசைக் காவலரின்] அமிசத்தைப் பெற்று நின்ற என்பாருமுளர்: உலக பாலரென்பது திசைக்காவல ரென்ற பொருளில் வருவதை "எண்மருலோகபாலீர்காள்" என்ற பெரியாழ்வார்பாசுரத்திலும் காணலாம். "அஷ்டாபிர் லோகபாலாநாம் மாத்ராபிர்நிர்மிதோ நருப: [அரசன் திக்பாலகரின் எட்டு அமிசங்களால் நிருமிக்கப் பட்டுள்ளான்]" என்றது காண்க. "திருவுடைமன்னரை" என்னும் மேற்கோள், திருவாய்மொழி - 4-4-8-இல் உள்ளது; இதற்கு - செல்வத்தையுடைய அரசர்களைக் கண்டால் திருமகள்கொழுநனை நாராயணமூர்த்தியையே கண்டேனென்று கூறுவள் (இம்மகள்) என்று பொருள். பெரியார் என்றது - திருவாய்மொழி நூலாசிரிய ராகிய சடகோபரென்னும் நம்மாழ்வாரை; இவர், மயர்வறமதிநலம் அருளப்பெற்ற பிரபந்நஜநகூடஸ்த ராதலால் 'பெரியார்' என்ற திருநாமத்தாற் சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டன ரெனக; இதனால், பரிமேலழகர்க்கு ஆழ்வார்பக்கலுள்ள பெருமதிப்பும் பக்தியும் புலப்படும். பணித்தார் - அருளிச்செய்தார்.

௩௮௧. படைகுடி கூழமைச்சு நட்பர ணாறும்
உடையா னரசரு ளேறு.

பரி.—படை - படையும், குடி - குடியும், கூழ் - கூழும், அமைச்சு - அமைச்சும், நட்பு - நட்பும், அரண் - அரணும், ஆறுஉம் - (என்று சொல்லப்பட்ட) ஆறு அங்கங்களையும், உடையான் - உடையவன், அரசருள் ஏறு - அரசருள் ஏறு போல்வான்; (எ - று.)

ஈண்டு, 'குடி' என்றது - அதனையுடைய நாட்டினை. 'கூழ்' என்றது - அதற்கு ஏதுவாய பொருளை. அமைச்சு, நாடு, அரண், பொருள், படை, நட்பு என்பதே முறையாயினும், ஈண்டுச் செய்யுள்நோக்கிப் பிறழவைத்தார். 'ஆறுமுடையான்' என்றதனால், அவற்றுள் ஒன்று இல்வழியும் அரசனீதி செல்லா தென்பது பெற்றாம்; வடநூலார் இவற்றிற்கு 'அங்கம்'எனப் பெயர் கொடுத்ததூஉம் அதுநோக்கி. 'ஏறு' என்பது - உபசாரவழக்கு.

இதனன், அரசற்கு அங்கமாவன இவையென்ப தூஉம், இவைமுற்றும் உடைமையே அவன் வெற்றிக்கு ஏதுவென்பதூஉம் கூறப்பட்டன.

(கு - ரை.) படை - சேனை. குடி - குடியிருக்குஞ் சனங்களை யுடைய நாடு: தானியாகுபெயர். கூழ் - உணவுக்குக்காரணமான செல்வம்: காரியவாகுபெயர்; என்றது, தன தானியங்களை. அமைச்சு - மந்திரித்தன்மை; மந்திரிக்குப் பண்பாகுபெயர். நட்பு-சிநேகம்; தொழிற்பெயர்: இங்கே சினேகிதர்க்குத் தொழிலாகுபெயர். அரண் - நாட்டிற்குக் காவலாகிய மதில் முதலியன. ஏறு - ஆண் சிங்கம். சிங்கம் மிருகங்களுட் சிறந்த தாதல்போல, இவன் அரசருட் சிறந்தவனென்க. "புகழ்புரிந்த" என்ற குறளிலும், ஏறு போற்பீடுநடை என்பதற்குச் சிங்கவேறுபோல நடக்கும் பெருமித நடை என்றே உரை வகுத்தார்: மேலும், பெருமிதநடையானுக்கு, சிங்கவேறு, நடையான் உவமமாகலின் ஏறுபோல் என்றாரென்ற விளக்கமும் காணப்படுகின்றது: திருப்பாவையிலும், "சிங்கம், மூரிநிமிர்ந்து முழங்கிப் புறப்பட்டுப், போதருமாபோல நீ பூவைப் பூவண்ணா!, உன் கோயினின்றும் இங்கனே போந்தருளி" என வருவதுங் காண்க: (இங்கனிருப்பவும் சிலர் ஏறுபோற் பீடுநடை என்ற அவ்விடத்து, 'ஏறு - எருது' என்று எக்காரணத்தாலோ கூறுகின்றனர்.)

அரசர் - இராச்சியத்தை யுடையவர்: இராச்சியம் - இறைவன் அமைச்சன் நட்பினர் பொக்கிஷம் நாடு அரண் படை என ஏழுறுப்பையுடையது என்று பலரும் கூறியுள்ளார். இங்கன் பலரும் கூறியதையொட்டியே நம் பரிமேலழகியாரும், "படைகுடி கூழ்" என்ற குறட்கு உரைவகுத்து, தாம் உரை வகுத்ததற்கு ஏற்பவே இனிதாகஅதிகாரங்கள் அமைந்திருப்பது என்பதனைக் கற்போர்உணருமாறு ஒழுங்குறஉரைத்துப்போந்துள்ளார்: காத்தல்தொழிலை நடத்துவதில் அமைச்சன் அரசனுக்கு இணையாகின்றவனாதலால், அவனையும் அவனுக்கு வேண்டுமவற்றையும் பற்றி முதன்முதலாக அரசியலுக்குப்பின் 64-ஆம் அதிகாரம் முதல் 10-அதிகாரங்களிலும், அவ்வரசனலும் அமைச்சனலுங் காக்கப்படுவதாய் மற்றை அரண்முதலிய அங்கங்கள் நான்கிற்கும் ஆதாரமுமாகிற நாட்டை அதன்பின் 74-ஆம் அதிகாரத்திலும், அந்நாட்டிற்கு உறுப்பாய்க் காவல்செய்வதான அரணை அதன்பின் 75-ஆம் அதிகாரத்திலும், அந்நாட்டாலும் அரணலும் ஆக்கவும் காக்கவும் படுவதாய பொருளை அதன்பின் 76-ஆம் அதிகாரத்திலும், அப்பொருளால் வளர்வதாகிய படையை அதன்பின் 77, 78-என்னும் இரண்டு அதிகாரங்களிலும், அப்படைபோல அரசனுக்குத் தொழிலில் உதவுவதான நட்பும் அதற்கு மறுதலையாகிய பகையும் முதலாயினவற்றை 79-ஆம் அதிகாரம் முதல் 95-அதிகாரம் வரையிலுமாக முறைப்படுத்தி மேல்அங்கவியலில் அதிகாரங்களைக் கூறுமாற்றை அறிக.

இங்கன் மாறுகொளக்கூறல் முதலிய குற்றம் யாதுமின்றி விளக்கமுற உரை வகுத்திருப்பவும், குடி என்பது நாடோடியாய்த் திரிந்துகொண்டிருக்கும் குடிசனங்களைக் காட்டு மென்றும், பரிமேலழகருரை தவறு என்றும் அறைகின்றனர் சிலர்: அங்ஙன் கூறு

பவர் அரசுக்கு உரிய அங்கம் இன்னவையென்று கூறி, அவை முறையே அங்கவியலில் வந்திருத்தலையும் ஒழுங்குறக்காட்ட வேண்டும். அங்ஙன் காட்டாது மனம்போன வழி உரைப்பதும் உரையோ? குடியென்பதற்கு இவ்வொரு சாரார் கூறும்பொருள் தமிழ்மரபுக்கு ஏற்குமோ? "பதியெழுவறியாப் பழங்குடி" என்பது முதலியன காண்பாராக. (இவ்வாறிருத்தலின் "குடி" என்பது "நாடு" என்பதனை யுட்கொண்டுதான் வந்தது எனலே பொருந் தும். மற்றும், ரகுவம்சம் முதற்சருக்கத்து 60-ஆம் சுலோகத்தில் ஓம் 'உபபந்நம் நநு சிவம், ஸப்தஸு அங்கேஷு' என்ற விடத்து அரசனொடு மந்திரி, அரசனது நண்பர்கள், பொக்கிஷம், நாடு, அரண், சேனை என்றவை அங்கங்களாக உரைக்கப்பட்டுள்ளன நோக்குக. 'ஸப்தஸு அங்கேஷு' என்ற விடத்து 'அரசனையும்' ஒரு ராஜ்யாங்கமாகக் கூறியிருப்பினும், வள்ளுவர், அரசனே இராச்சியத்திற்குமுதல்வ னாதலால் அம் முதன்மை [முக்யத்து வம்] தோற்ற 'இறைமாட்சி' என்ற இவ்வதிகாரத்து 'உடை யான' எனத் தனித்தெடுத்தோதினர். "ஸ்வம் அமாத்ய ஸுஹ் ருத் கோச ராஷ்ட்ர துர்க்க பலாநிச, ராஜ்யாங்காநி" என்றது அமரமும். ஈண்டு 'ராஷ்ட்ர' என்றதாலே 'குடி' குறிக்கப்பட்டதை நோக்குவார்க்கு, குறளில் 'குடி' நாட்டைக் குறிப்பதென்பது தெற்றென விளங்கும். (வடமொழியில் ஒன்று வந்தால் தென்மொழியில் அது கூறக்கூடாதெனற கொள்கை யரல்லர் தமிழ்மறையை வெளியிட்ட திருவள்ளுவர்.)

செய்யுள் நோக்கி - பாட்டின் இலக்கணத்துக்கு முரண்படாத படி பொருத்தமாயிருத்தற்கு. அங்கம்-உறுப்பு. ஏறுபோல்பவனை ஏறு என, உபமேயத்தினிடத்தில் உபமானத்தின் தன்மையை ஏற்றி உபசரித்துக் கூறியபடி; இது உவமவாகுபெயரின் பாற் படும். ஏறு-ஆண்மைப்பெயர். படைமுதலிய பெயர்ச்செவ்வெண், இறுதியில் ஆறு என்னுந் தொகை பெற்றுவந்தது; உம்மை - இனைத் தென்றறிபொருளில் வந்த முற்றும்மை. இவை முற்றும் உடைமை - இவ்வங்கங்கள் ஆறையும் உடைத்தாயிருத்தல். இக் குறளில் 'உடையான்' என்பது-உயர்திணைச்சாதியொருமை யென் பர், இலக்கணக்கொத்து உரையில். (க)

௩அ௨. அஞ்சாமை யீகை யறிவூக்க மிந்நான்கும்
எஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பு.

பரி—. வேந்தற்கு - அரசனுக்கு, இயல்பு - இயல்பா வது,—அஞ்சாமை-திண்மையும், ஈகை-கொடையும், அறிவு - அறிவும், ஊக்கம் - ஊக்கமும், இ நான்கும் - (என்னும்) இந் நான்கு குணமும், எஞ்சாமை - இடைவிடாதுநிற்றல்.

ஊக்கம் - வினைசெய்தற்கண் மனவெழுச்சி. இவற் றுள் அறிவு, ஆறு அங்கத்திற்கும் உரித்து; ஈகை, படைக்கு உரித்து; ஏனைய, வினைக்குஉரிய. உயிர்க்குணங்களுள் ஒன்றுதோன்ற ஏனைய அடங்கிவரும்; அவற்றுள் இவை அடங்கின் அரசற்குக் கெடுவன பலவாம்; ஆதலின், இவை

எப்பொழுதுந் தோன்றிநிற்றல் இயல்பாகவேண்டு மென்பார், 'எஞ்சாமை வேந்தற்கு இயல்பு' என்றார்.

(கு - ரை.) திண்மை - மனவுறுதி; அஞ்சாதநெஞ்சுபடைத்தல். ஊக்கம் - உள்ளக்கிளர்ச்சி; உற்சாகம். எஞ்சாமை - குறையாமை, ஒழியாமை. வினைசெய்தற்கண் - ராஜாங்ககாரியம்நடத்துவதில். ஆறு அங்கத்திற்கும் உரித்து - ஆறு அங்கங்களையுங் கையாளுதற்குஉரியது.படைக்கு-சேனையைக் கையாளுதற்கு. வினைக்கு - போர்முதலிய தொழிற்கு. "அறிவருளாசை யச்சம்மானம், நிறைபொறையோர்ப்புக் கடைப்பிடிமையல்,நினைவு வெறுப்புவப்பிரக்கம் நாண்வெகுளி, துணிவழுக்காறன் பெளிமை யெய்த்தல், துன்பமின்ப மிளமைமூப்பிகல், வென்றி பொச்சாப்பூக்க மறமதம், மறவியினைய வுடல்கொளுயிர்க்குணம்", "துய்த்தல் துஞ்சல் தொழுதலணிதல், உய்த்தலாதி யுடலுயிர்த் தொழிற்குணம்" என்று உயிர்க்குணம் கூறப்பட்டிருத்தல், இங்குக் கருதத்தக்கது. தோன்ற - தலையெடுக்க. இவை - அஞ்சாமை முதலிய இந்நான்கு குணங்களும். கெடுவனபலவாம்-அநேக காரியங்கள் கெட்டுவிடும். ஊக்கம் - தொழிற்பெயர்; ஊக்கு-பகுதி, அம்-விகுதி. (உ)

௩அ௩. தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை யிம்மூன்றும்
நீங்கா நிலனாள் பவற்கு.

பரி.—நிலன் ஆள்பவற்கு - நிலத்தினை ஆளுந் திருவுடையாற்கு,—தூங்காமை-(அக்காரியங்களில்) விரைவுடைமையும், கல்வி-(அவை அறிதற்கு ஏற்ற) கல்வியுடைமையும், துணிவு உடைமை - ஆண்மையுடைமையும், இ மூன்றுஉம் (ஆகிய) இம்மூன்று குணமும், நீங்கா - (ஒருகாலும்) நீங்கா.

கல்வியது கூறுபாடு, முன்னர்க் கூறப்படும். ஆண்மையாவது - ஒன்றனையும் பாராது கடிதிற்செய்வது ஆகலின், அஃது ஈண்டு உபசாரவழக்கால் 'துணிவு' எனப்பட்டது. உம்மை - இறந்ததுதழீஇய எச்சவும்மை. இவற்றுள்,கல்வி, ஆறு அங்கத்திற்கும் உரித்து; ஏனைய, வினைக்கு உரிய. 'நீங்கா' என்பதற்கு, மேல் எஞ்சாமைக்கு உரைத்தாங்கு உரைக்க.

(கு - ரை.) நிலத்தினை ஆளுந் திருவுடையாற்கு - பூமியை அரசாளுஞ் செல்வத்தையுடைய அரசனுக்கு. அக்காரியங்கள்-ராஜாங்கத்தொழில்கள். அவை - அக்காரியங்களை. துணிவு - தைரியம். ஆண்மை - பௌருஷமெனப்படும். கல்வியது கூறுபாடு - படிப்பின் பகுப்புக்கள். முன்னர் - இனி யென்றபடி; இங்கே இடமுன். 'முன்னர்க்கூறப்படும்' என்றது, அடுத்த 'கல்வி' என்னும் அதிகாரத்தின் தொடக்கத்தில், 'கற்றற் குரிய நூல்களாவன – அறநூலும், நீதிநூலும் யானை குதிரை தேர் படைக்கலம் என்ற இவற்றின் நூல்களும் முதலாயின' என உரைப்பதை; அங்கு 'மேல் "தூங்காமை கல்வி" எனத் தோற்றுவாய் செய்த மாட்சியை விரித்துக்கூறுகின்றமையின்' என இதனோடு சம்பந்தப்படுத்துவதுங் காண்க. ஒன்றனையும் பாராது - எந்தத்தடையையும்

லட்சியஞ்செய்யாமல். கடிதின் - விரைவாக. துணிதலின்பயனாகிய ஆண்மையை இங்கே 'துணிவு' என்றது, காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்துக் கூறியதாம்; இதனைக் காரணவாகுபெயரென்னலாம். மூன்றும்என்ற உம்மை - முற்றுப்பொருளோடு, (கீழ்க்கவியிற் கூறிய குணங்களைத் தழுவுதலால்) இறந்ததுதழுவிய எச்சப் பொருளையுமுடையது. கல்வியுடைமை, அங்கங்களாறையும் ஆளு தற்குப் பயன்படுவது; மற்றைத் தூங்காமையும், துணிவுடைமை யும் - தொழில்செய்தற்குப் பயன்படுவன வென்க. மேல் எஞ்சா மைக்கு உரைத்தாங்கு-முன்பாட்டில் 'எஞ்சாமை' என்னுஞ் சொல் லுக்குப் பயன்கூறினதுபோல. 'உயிர்க்குணங்களுள் ஒன்று தோன்ற ஏனைய அடங்கிவரும்; அவற்றுள் இவையடங்கின், அரசற்குக் கெடுவன பலவாம்; ஆகலின், தூங்காமை முதலிய இம்மூன்று குணங்களும் எப்பொழுதும் தோன்றிநிற்றல் இயல் பாகவேண்டு மென்பார் 'நீங்கா நிலனாள்பவற்கு' என்றார் என உரைக்க. மூன்றுஎன்னும் பெயர் பன்மைகுறிப்பதாதலால், நீங்கா என்னும் பன்மைமுற்றைக் கொண்டது. (ங)

ங அச. அறனிழுக்கா தல்லவை நீக்கி மறனிழுக்கா
மான முடைய தரசு.

பரி.—அறன் இழுக்காது - (தனக்கு ஓதிய) அறத் தின் வழுவாது ஒழுகி, அல்லவை நீக்கி - அறனல்லவை (தன் நாட்டின்கண்ணும் நிகழாமற்) கடிந்து, மறன் இழுக் கா - வீரத்தின் வழுவாத, மானம் - தாழ்வின்மையினை, உடையது - உடையான்,—அரசு - அரசன்; (எ - று.)

அவ்வறமாவது - ஓதல் வேட்டல் ஈதல் என்னும் பொதுத்தொழிலினும், படைக்கலம்பயிறல் பல்லுயிரோம் பல் பகைத்திறந்தெறுதல் என்னுஞ் சிறப்புத்தொழிலி னும் வழுவாதுநிற்றல்; "மாண்ட, அறநெறிமுதற்றே யரசின்கொற்றம்" என்பதனால், இவ்வறம் பொருட்குக் காரணமாதல் அறிக. அல்லவை - கொலை, களவு முதலா யின. குற்றமாய மானத்தின் நீக்குதற்கு, 'மறனிழுக்கா மானம்' என்றார்; அஃதாவது, "வீரின்மையின் விலங்கா மென மதவேழமு மெறியான், ஏறுண்டவர் நிகராயினும் பிறர்மிச்சிலென் றெறியான், மாறன்மையின் மறம்வாடு மென்றிளையாரையுமெறியான், ஆறன்மையின் முதியாரையு மெறியா னயிலுழவன்" எனவும், "அழியுநர் புறக்கொடை யயில் வா ளோச்சா" எனவுஞ் சொல்லப்படுவது. அரசு - அரசனது தன்மை; அஃது - உபசாரவழக்கால், அவன் தன்மேல் நின்றது.

(கு — ரை.) ஓதிய அறத்தின் - கூறப்பட்ட தருமவழியில். அற னல்லவை - அதருமங்கள். நிகழாமல் கடிந்து - நடவாதபடி நீக்கி. 'மானம்' என்னும் அதிகாரத்தில் அதன் தன்மை கூறப்படும். வேட்டல் - யாகஞ்செய்தல். ஓதல், வேட்டல், ஈதல் என்பவற்றைப் பொதுத்தொழில் என்றது, அவை அரசர்க்கு மாத்திரமே யன்றி,

பிராமணர்க்கும் வைசியர்க்கும் உரிய அறுதொழில்களிற் சேர்ந்தன வாதலின். படைக்கலம் பயிறல்-ஆயுதப்பயிற்சி, பல்உயிரோம்பல்-பலபிராணிகளையும் பாதுகாத்தல். பகைத்திறந்தெறுதல்-பகைவர்களின் பகுப்பைப் போர்செய்து அழித்தல். இவற்றைச் சிறப்புத் தொழில் என்றது, இம்மூன்றும் பிறர்க்கு உரியனவல்லாமல் அரசர்க்கேயுரியன வாதலால். இங்குக் காட்டிய ஆறும், அரசரது தொழிலாம். "மாண்ட, அறநெறி முதற்றே அரசின் கொற்றம்" என்ற மேற்கோள், புறநானூறு - ருரு - ஆம் பாட்டிலுள்ளது; மாட்சிமைப்பட்ட தருமவழியைக் காரணமாகவுடையது அரசனது வெற்றி என்பது, இதன்பொருள்: மேல்'செங்கோன்மை' என்னும் அதிகாரத்தில் "வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன், கோலதூஉங் கோடாதெனின்" என்றதனாலும், அரசனது செங்கோலின் முறைமையே வெற்றிக்குக் காரணமாத லறியப்படும். குற்றமாயமானம் - துரகங்காரம். அஃதாவது - மறனிழுக்காமானமாவது. "வீறின்மையின்" என்னும் மேற்கோள், சீவகசிந்தாமணி - மண்மகளிலம்பகம் - கசுo- ஆம் பாட்டு; '(தனக்கு எதிர்ப்பாரின்மையின்) வேலுழவன் மதவேழத்தை யெறிந்தாலும் விலங்கையெறிந்தானென்பர் என்று நினைத்து அதனாலே வெற்றியின்மையின் வேழத்தையும் வெட்டானாய், முன்புவெட்டுண்டவர் தனக்கு ஒப்பாராயினும் பிறர்படை தீண்டின எச்சிலென்று அவரையும் வெட்டானாய், தனக்கு இளையாரையும் நிகரன்மையின் மறம்வாடுமென்று வெட்டானாய், அறமன்மையின் தன்னின்மூத்தோரையும் வெட்டானாய் நின்றானென்க' என்பது, நச்சினார்க்கினியருரை. "அழியுநர் புறக்கொடை யயில்வாளோச்சா" என்ற மேற்கோள், புறப்பொருள்வெண்பாமாலை - வஞ்சிப்படலம் - உ௦ - ஆம் பாட்டு; (தழிஞ்சி.) "அழியுநர் புறக்கொடை யயில்வாளோச்சாக், கழிதறுகண்மை காதலித்துரைத்தன்று" என்பதில் உள்ளது;(ஒருவீரன்) தனக்குக்கெட்டோடுவார் முதுகுபுறத்துக் கூரியவாளோச்சாத மிக்கமனப்பண்பை விரும்பிச்சொல்லியது என்று இதன்பொருள்: "கான்படு தீயிற் கலவார் தன்மேல்வரினும், தான்படை தீண்டாத் தறுகண்ணன்-வான்படர்தல், கண்ணிய பின்னன்றிக் கறுத்தார் மறந்தொலைதல், எண்ணியபின் போக்குமோ வெஃகு" என்பது இதற்கு உதாரணம். "இன்றுபோய்ப் போர்க்கு, நாளைவாவென நகில்னன் நாகிளங்கமுகின், வாளைதாவுறு கோசல நாடுடை வள்ளல்" என்னுங் கம்பராமாயணமும் இதன்பாற்படும். அவன் தன்மேல் - அவன்மேல். அரசு-பண்பாகுபெயரென்க. முன்னே 'அறன்' என வந்ததனால், அல்லவை - பாவமாயிற்று. மேல் 'குற்றங்கடிதல்' என்ற அதிகாரத்தில் 'மாட்சியான மானத்தின் நீக்குதற்கு, மாண்பிறந்த மானமென்றார்; அஃதாவது - அந்தணர் சான்றோர் அருந்தவத்தோர் ,தம்முன்னோர் தந்தை தாய்என்ற இவரை வணங்காமையும், முடிக்கப்படாதாயினும் கருதியது முடித்தேவிடுதலும் முதலாயின என உரைப்பதை இங்கே யறிக, "அடிநிழலரசரை யளிக்கு மாட்கதிர், முடிநிழல் முனிவரர் சரணமூழ்குமே" என்ற இதுபோல்வன, மறனிழுக்கா மானத்தின் பாற்படுமென்க. (௫)

௩அரு. இயற்றலு மீட்டலுங் காத்தலுங் காத்த
வகுத்தலும் வல்ல தரசு.

பரி.— இயற்றல்உம் - (தனக்குப் பொருள்கள்வரும் வழிகளை மேல் மேல்) உளவாக்கலும், ஈட்டல்உம் - (அங்ஙனம்வந்தவற்றை) ஒருவழித்தொகுத்தலும், காத்தல்உம் - (தொகுத்தவற்றைப் பிறர்கொள்ளாமற்) காத்தலும்,காத்த வகுத்தல்உம் - காத்தவற்றை (அறம்பொருளின்பங்களின் பொருட்டு) விடுத்தலும், வல்லது - வல்லவனே,—அரசு - அரசன்; (எ -று.)

ஈட்டல், காத்தல், வகுத்தல் என்றவற்றிற்கேற்ப, இயற்றலென்பதற்குச் செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. பொருள்களாவன-மணி, பொன், நெல் முதலாயின. அவைவரும் வழிகளாவன-பகைவரை அழித்தலும், திறை கோடலும், தன் நாடு தலையளித்தலும் முதலாயின. 'பிறர்' என்றது - பகைவர், கள்வர், சுற்றத்தார், வினைசெய்வார் முதலாயினார். கடவுளர் அந்தணர் வறியோர் என்ற இவர்க்கும் புகழிற்கும் கொடுத்தலை அறப்பொருட்டாகவும், யானை குதிரை படை நாடு அரண் என்ற இவற்றிற்கும் பகையொடுகூடலிற்பிரிக்கப்படுவார்க்கும் தன்னிற்பிரிதலிற் கூட்டப்படுவார்க்குங் கொடுத்தலைப் பொருட்பொருட்டாகவும், மண்டபம் வாவி செய்குன்று இளமரக்கா முதலிய செய்தற்கும் ஐம்புலன்களால்நுகர்வனவற்றிற்கும் கொடுத்தலை இன்பப்பொருட்டாகவுங் கொள்க. இயற்றல் முதலிய தவறுமற் செய்தல் அரிதாகலின், 'வல்லது' என்றார்.

இவை நான்குபாட்டானும், மாட்சியே கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) ஒருவழித்தொகுத்தல் - ஒருங்குசேர்த்துவைத்தல். விடுத்தல் - செலவுசெய்தல். செயப்படுபொருள் - 'தனக்குப் பொருள்கள் வரும்வழிகளை' என்பது. மணி - இரத்தினம். திறை கோடல் - கப்பங்கொள்ளுதல். நாடு தலையளித்தல் - நாட்டிலுள்ள குடிகளை நன்றாகப் பாதுகாத்தல். வினைசெய்வார் - தொழில் செய்யும் பரிவாரங்கள். கடவுளர் - தேவர். வறியோர் - ஏழைகள். படை-காலாட்சேனை; ஆயுதமென்றுங் கொள்ளலாம். பகையொடு கூடலின் பிரிக்கப்படுவார் - பகைவரோடு கூடியிருத்தலால் அங்ஙனங் கூடாதபடி பிரிக்கப்படுதற்கு உரியவர். தன்னிற்பிரிதலின் கூட்டப்படுவார்-தன்னைவிட்டு நீங்குதலால் அங்ஙனம் நீங்காதபடி சேர்க்கப்படுதற்கு உரியவர். ("பகையுடன்கிடந்த நிலைபிரி வழக்கினைப், பொருத்தலும் பிரித்தலும் பொருபகை காட்டலும்" என்பது, கல்லாடம்.) வாவி-நீர்நிலை. செய்குன்று - செயற்கைமலை; இயற்கைமலைகள்போலப் படைப்புக்காலத்திற் படைக்கப்பட்டன வல்லாமல் இடையிலே விளையாட்டின்பொருட்டு மலைபோலச் செய்யப்படுவது. இள மரக் கா - இளமையான மரங்களையுடைய சோலை; உத்தியானவனம்: சிங்காரப்பூந்தோட்டம். ஐம்புலன் நுகர்வன - சுவையினியநல்லுணவு, சுகந்தப்பூச்சு, இசைக்கருவி

பஞ்சணை, கண்ணுக்கினிய பொருள்கள் முதலியன. மாட்சியே - இறைமாட்சிமாத்திரமே; இவ்வேகாரம் - மேல் ஐந்துகவிகளில் பயனும் உடன்கூறப்படுவதினின்று நீக்குதற்கு வந்தது. இயற்றல் - இயலச் செய்தல்; இயலுதல் - உண்டாதல். காத்த - பெயர். அரசு என்பது - பொருளால் உயர்திணையாயினும், சொல்லால் அஃறிணையாதலால், வல்லது என்னும் அஃறிணைப்பயனிலை கொண்டது; இனி, (4) உடையதும் (5) வல்லதும் அரசிலக்கணம் எனவுங் கூறலாம்.

"ஐவகை மரபி னரசர் பக்கமும்" எனத் தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்துப் புறத்திணையியலிற் கூறியதும், உரையும் இங்கே அறியத்தக்கன: "அலப்தஞ்சைவலிப்ஸேத, லப்தம் ரக்ஷேத்ப்ரயத்நத:—ரக்ஷிதம்வர்த்தயேச்சைவ,வ்ருத்தப்பாத்ரேஷு நிக்ஷிபேத் [அரசன் அடையப்படாதபொருளை அடையவிரும்புக: அடைந்தபொருளை முயற்சியோடு காக்க: காத்தபொருளை வளர்க்க: வளர்த்தபொருளைச் சற்பாத்திரத்துவைக்க]" என்ற மநுதர்ம சாஸ்திரம் இக்குறளோடு ஒப்புநோக்கத்தக்கது. (௫)

௩அ௬. காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லனேல்
மீக்கூறு மன்ன னிலம்.

ப-ரி:—காட்சிக்கு - (முறைவேண்டினார்க்கும் குறை வேண்டினார்க்கும்) காண்டற்கு, எளியன் - எளியனாய், (யாவர்மாட்டும்), கடுஞ் சொல்லன் அல்லன்ஏல் - கடுஞ் சொல்ல னல்லனு மாயின்,—மன்னன் - அம்மன்னனது, நிலம்-நிலத்தை,மீக்கூறும்-(எல்லாநிலங்களினும்)உயர்த்துக் கூறும், (உலகம்): (எ-று.)

முறைவேண்டினார் - வலியரால் நலிவெய்தினார். குறை வேண்டினார் - வறுமையுற்று இரந்தார். காண்டற்குஎளிமை யாவது - பேரத்தாணிக்கண் அந்தணர் சான்றோர் உள்ளிட்டாரோடு செவ்வியுடையனாயிருத்தல். கடுஞ்சொல்- கேள்வியினும் *வினையினும் கடியவாய சொல். நிலத்தை மீக்கூறும் எனவே, மன்னனை மீக்கூறுதல் சொல்ல வேண்டாவாயிற்று. மீக் கூறுதல் - இவன்காக்கின்ற நாடு, பசி பிணி பகை முதலிய இன்றி யாவர்க்கும் பேரின் பந்தருதலின் தேவருலகினும் நன்றென்றல். 'உலகம்' என் னும் எழுவாய் வருவிக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.)முறை வேண்டினார் - முறைநிகழ விரும்பி வந்தவர். காண்டற்கு எளியனாய் - எளிதிற் காணத்தக்கவனாய். யாவர் மாட்டும்-மந்திரி முதலிய தனது பரிவாரங்களிடத்தும், குடிகள் முதலியோரிடத்தும் என்றபடி. கடுஞ்சொல்ல னல்லன் - கடுமை யான சொற் சொல்லாதவன். நிலத்தை-இராச்சியத்தை. எல்லா நிலங்களினும் உயர்த்துக் கூறும் உலகம் - மற்றை எல்லா

* பிரதிபேதம்:—வினைவினும்.

விராச்சியங்களினும் மேம்படுத்திக் கூறுவர் உயர்ந்தோர். வலியரால் நலிவுஎய்தினுர் - தம்மினும் பலசாலிகளால் வருத்தமடைந்து வந்தவர். வறுமையுற்று இரந்தார் - தரித்திரத்தன்மை யடைந்து யாசிக்கவந்தவர். பேர் அத்தாணிக்கண் - பெரிய அரசாட்சி மண்டபத்திலே. அந்தணர் சான்றோர் உள்ளிட்டாரோடு - பிராமணர் மற்றைச்சாதியிலுள்ள அறிவால் நிறைந்தவர் முதலியோரோடு. செவ்வியுடையனு யிருத்தல்-யாவரும் வந்து தடையின்றித் தன்னைக்கண்டு பேச அவகாசமுடையவனு யிருத்தல். கேள்வியிற் கடியவாய சொல் - கேட்பதற்கு இனியவல்லாத சொல்; வினையிற் கடியவாய சொல் - தொழிலில் தீமை பயப்பனவான சொல். இப்படிப்பட்ட குற்றமற்ற அரசனது இராச்சியத்தை உயர்ந்தவர் மேம்படுத்துச்சொல்வர்என்றதனுல், அவ்வரசனை மேம்படுத்துச்சொல்லுதல் அருத்தாபத்தியால் தானே பெறப்படுதல் காண்க. முதலிய-முதலானவை. உலகம் - தோன்ரு எழுவாய். (சு)

ருஅஎ. இன்சொலா லீத்தளிக்க வல்லாற்குத் தன்சொலால்
தான்கண் டனைத்திவ் வுலகு.

பரி.—இன் சொலால் - இனியசொல்லுடனே, ஈத்து - ஈதலைச்செய்து, அளிக்க வல்லாற்கு - அளிக்கவல்ல அரசனுக்கு,—இ உலகு - இவ்வுலகம்,—தன் சொலால் - தன் புகழோடு மேவி, தான் கண்ட அனைத்து - தான் கருதிய அளவிற்ரும்; (எ - று.)

இன் சொல்-கேள்வியினும் *வினையினும் இனியவாய சொல். ஈதல்-வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவன கொடுத்தல். அளித்தல் - தன்பரிவாரத்தானும் பகைவரானும் நலிவுபடாமற் காத்தல். இவை அரியவாகலின் 'வல்லாற்கு' என்றும், அவன் மண்முழுதும் ஆளுமாகலின் 'இவ்வுலகு' என்றுங் கூறினுர். கருதிய அளவிற்ருதல்-கருதிய பொருளெல்லாஞ் சுரத்தல்.

(கு - ரை.) இன்சொல்லோடு ஈத்தளிக்கவல்ல அரசனுக்கு இவ்வுலகு அவன் கருதிய பொருளெல்லாஞ் சுரக்குமென்பதாம். அளிக்க - அருள்செய்ய, காக்க. மேவி - பொருந்தி. தான் கருதிய அளவிற்ரும்-தான் நினைத்த அளவினையுடையதாம். இன்சொல்-கேட்பதற்கு இனியதும் நன்மைப்பயனை விளைப்பதுமான சொல். தன்பரிவாரம் நலிவுபடுத்தின் அகப்பகையும், பகைவர்நலிவுபடுத்தின் புறப்பகையுமாம். நலிவுபடாமல்-துன்பப்படாமல். மண்முழுதும் - பூலோக முழுவதையும். ஆளும் – ஆள்வான். சொல்லால் என்றவிடத்து, ஆல் உருபு - ஒடு வுருபின் பொருளது; ''தூங்குகையா லோங்குநடைய'' என்றவிடத்துப்போல. கண்டனைத்து - கண்டவனைத்து என்றதன் தொகுத்தல். சுரத்தல் - மேன்மேலுண்டாதல். (எ)

---

* பிரதிபேதம்—வினைவினும்.

௩௮. முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவன் மக்கட்கு
இறையென்று வைக்கப் படும்.

பரி.—முறை செய்து - (தான்) முறைசெய்து, காப்பு ஆற்றும்-(பிறர் நலியாமற்) காத்தலையுஞ் செய்யும், மன்னவன்-அரசன், மக்கட்கு இறை என்று வைக்கப்படும் - (பிறப்பான் மகனேயாயினும் செயலான்) மக்கட்குக் கடவுளென்று வேறு வைக்கப்படும்; (எ - று.)

முறை-அறநூலும் நீதிநூலும் சொல்லும் நெறி. பிறர் என்றது, மேற்சொல்லியாரை. வேறுவைத்தல் - மக்களிற் பிரித்து உயர்த்துவைத்தல்.

(கு - ரை.)முறைசெய்து காக்கும்மன்னவனை உலகோர் தெய்வமாக மதிப்பரென்றவாறு. முறை செய்து - நீதியை நடத்தி.பிறர் - அகப்பகைவரும் புறப்பகைவரும். பிறப்பான் மகனேயாயினும்-ஜந்மத்தால் மனிதனேயானாலும். செயலால் – தொழிலால். மக்கட்கு- மனிதர்க்கு. வேறுவைக்கப்படும் - தனியே சிறப்பித்து மதிக்கப் படுவான். அறநூல் - தருமசாஸ்திரம். நீதிநூல் - நீதிசாஸ்திரம். மேற்சொல்லியாரை என்றது, 'தன்பரிவாரத்தானும் பகைவரானும்' என முன்பாட்டிற் கூறப்பட்டவரை. காப்பு ஆற்றும் - காத்தலைச் செய்யும். "அணைவோர்க்குந் தெய்வம், இலமுகப் பைம்பூணிறை" எனப் பின்னுள்ளார் கூறியதுங் காண்க. இக் குறளின் கருத்து, கௌடில்யர் அர்த்தசாஸ்திரத்தில் வந்துள்ளது. (அ)

௩௯. செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன்
கவிகைக்கீழ்த் தங்கு முலகு.

பரி.—சொல்-(இடிக்குந் துணையாயினார்) சொற்களை, செவி கைப்ப-(தன்) செவி பொறாதாகவும், பொறுக்கும் - (விளைவுநோக்கிப்) பொறுக்கும்; பண்பு உடை-பண்புடைய, வேந்தன் - அரசனது, கவிகைக் கீழ்-குடைநிழற்கண்ணே, தங்கும்—, உலகு - உலகம்; (எ-று.)

'செவிகைப்ப' என்றதற்கு ஏற்ப, 'இடிக்குந்துணையாயினார்' என்பது வருவிக்கப்பட்டது. நாவின் புலத்தைச் செவிமேலேற்றி, 'கைப்ப' என்றார். பண்புடைமை - விசேடவுணர்வினனாதல். அறநீதிகளில் தவறாமையின், மண்முழுதுந் தானே ஆளும் என்பதாம்.

(கு - ரை.) தக்க சமயத்து இடித்துக்கூறும் பெரியாரின் சொற்கேட்கும் அரசன் ஆட்சியில் மண் முழுதும் அடங்கிநிற்குமென்றவாறு. இடிக்குந் துணையாயினார் சொற்களை - தன்னை நெருக்கித் தனக்கு அறிவுகூறுந் துணைவரான அமைச்சர் புரோகிதர் முதலிய பேரறிவுடையார் சொல்லும் வார்த்தைகளை; "இடிக்குந்துணையாரை யாள்வாரை யாரே, கெடுக்குந் தகைமையவர்" என்பர், மேல் பெரியாரைத்துணைக்கோடல் என்னும் அதிகாரத்தும். தன் செவி பொறாதாகவும் – தன்காது கேட்கச் சகியாததாகவும். விளைவுநோக்கிப் பொறுக்கும் - அவற்றாலுண்டாகும்

நற்பயனை நோக்கிக் கேட்டுப் பொறுக்கிற; இதனால், "இனியவ ரென்சொலினு மின்சொல்லே யின்னார், கனியு மொழியுங் கடுவே—அனல் கொளுந்தும், வெங்காரம் வெய்தெனினு நோய்தீர்க்கு மெய்பொடிப்பச், சிங்கி குளிர்ந்துங் கொலும்" என்றபடி இதமான வார்த்தை அப்ரியமாயிருப்பினும் அதனைக்கொள்ளல் வேண்டு மென்க. பண்பு-நற்குணம். குடைநிழற்கண் என்றது, அரசாட்சி யின்கீழென்றபடி. உலகம்-உலகமுழுவது மென்க. இடிக்குந்துணை யாயினார் - உறுதிகூறுவோர். செவி வெறுப்ப என்ன வேண்டிய விடத்துச் செவிகைப்ப என்றது, ஒருவகை உபசாரவழக்கு. இத னால், செவிபொறுத்தாக எனப்பட்டது. புலத்தை - உணர்ச்சியை. அறநீதிகளில் - தருமத்திலும் நீதியிலும். கவிகை - கவிதலையுடை யது; குடைக்குத் தொழிலாகுபெயர். அரசாட்சியைக் குடை யென்பது, கவிமரபு. "மருளறு காரணங்காரியம் பேரொடு வந் துறழும், இருளறு மொண்குணப்பேர் குணிப்பேர் வினையோடியை யும், பொருள்வினை மற்றோர்பொருளினுந் தோன்றும் புலத்தொடு மாம், தெருளுறு பண்பு புலனிவை மாறியுஞ் சேர்ந்திடுமே" என்னும் பிரயோகவிவேகவிதியையும், 'இன்சொல், வன்சொல், மதுரகவி, செவிகைப்புச் சொற்பொறுக்கும் என்னும் உபசாரங்களெல்லாம் பண்புபுலன்மாறி வந்தன' என்ற அதன் உரையின் பகுதியையும் இங்கே யுணர்க. "நாற்றங்கேட்டலுந் தின்ன நயப்பது", "மைத் தாரை மாரி யொப்பார் மானுட நாற்றங்கேட்டு" என்பனவும் இதன் இனமாம். (௯)

௩௯௦. கொடையளி செங்கோல் குடியோம்ப னான்கும்
உடையானாம் வேந்தர்க் கொளி.

பரி.—கொடை-(வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவன) கொடுத் தலும், அளி-(யாவர்க்கும்) தலையளிசெய்தலும், செங்கோல்-முறைசெய்தலும், குடி ஓம்பல்-(தளர்ந்த) குடிகளைப் பேண லும், நான்கும்-(ஆகிய) இந்நான்கு செயலையும், உடை யான் - உடையவன்,—வேந்தர்க்கு ஒளி ஆம் - வேந்தர்க் கெல்லாம் விளக்காம்; (எ-று.)

தலையளி-முகமலர்ந்து இனியகூறல். செவ்விய கோல் போறலின், செங்கோ லெனப்பட்டது. குடியோம்பல் என எடுத்துக் கூறினமையால், தளர்ச்சி பெற்றாம்; அஃதாவது-ஆறில் ஒன்றாய பொருள்தன்னையும் வறுமை நீங்கியவழிக் கொள்ளல்வேண்டின் அவ்வாறு கோடலும், இழத்தல் வேண்டின் இழத்தலுமாம். சாதிமுழுதும் விளக்கலின், 'விளக்கு' என்றார். ஒளி-ஆகுபெயர்.

இவையைந்துபாட்டானும், மாட்சியும் பயனும் உடன் கூறப்பட்டன.

(கு—ரை.) கொடை அளிமுதலியன உடைய அரசன் மன் னர்க்குள் ஒள்ளியோனாவ னென்றவாறு. தலையளி-மிக்க அன்பு. முறைசெய்தல் - நீதி தவறாது ஆளுகைசெலுத்துதல். பேணல்-விரும்பிப்பாதுகாத்தல். பெயர்ச்செவ்வெண் நான்கு என்ற

தொகை பெற்றது; உம்மை - முற்றுப் பொருளது. ஒளி-ஒளியையுடைய விளக்குக்குப் பண்பாகுபெயராய், விளக்குப்போன்றவனென்றபொருளில் உபசார வழக்காம். விளக்கு - பொருள்களை விளங்கச்செய்வதுபோல, இவன் அரசச்சாதி முழுவதையும் விளங்கச்செய்வ னென்க. இனிய - நல்வார்த்தைகளை. செவ்விய கோல் போறலின் - கோணலில்லாதகோல்போல இருத்தலால். செங்கோல் - உவமவாகு பெயர்; இதன் எதிர்மொழி - கொடுங்கோல்: அது - கோணியகோல்போல நீதிதவறுவது. 'செங்கோன்மையாவது - அரசனாற் செய்யப்படும் முறையினது தன்மை; அம்முறை, ஒருபாற்கோடாது செவ்விய கோல்போறலின் செங்கோ லெனப்பட்டது; வடநூலாரும் தண்டம் என்றார்' எனவும், 'கொடுங்கோன்மை யாவது - அம்முறையினது கோடுதற்றன்மை; ஈண்டும் உவமையின்பெயர் பொருள் மேலாயிற்று' எனவும், மேல் 'செங்கோன்மை', 'கொடுங்கோன்மை' என்னும் அதிகாரங்களில் உரைப்பவற்றை அறிக. குறிக்கொண்டு பாதுகாத்தற்குரியது தளர்ந்த குடியே யாதலால், அவ்வடைமொழி வருவிக்கப்பட்டது. கீழ்'இல்வாழ்க்கை'என்னும் அதிகாரத்தில் "தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்து ஒக்கல் தான் என்றாங்கு, ஐம்புலத்தாறு ஓம்பல் தலை" என்றபடி பிதிருக்கள், தேவர்கள், விருந்தாளிகள், சுற்றத்தார், தான் என்று சொல்லப்பட்ட ஐவர்க்குஞ் செய்யத்தக்க கடமைகளைச் செய்வதற்கு ஐந்து பாகம் வேண்டுதலால், குடிகளது வருவாய்ப்பொருளுள் ஆறிலொரு பாகமே அரசனுக்கு இறைப்பொருளாயிற்று; 'அரசனுக்கு இறைப்பொருள் ஆறிலொன்றாயிற்று, இவ்வைம்புலத்துக்கும் ஐந்துகூறுவேண்டுதலான் என்பதறிக' என்று அங்குஉரைத்துப் போந்தார். "ஆறிலொன் றறமென வருளினல்லதொன்று, ஊறுசெய் துலகினி னுவப்ப தில்லையே" என்ற சூளாமணியையும் உணர்க. "குடிதளர்வுற்றகாலைக் கொள்பொருளாறி லொன்றும், விடுவது செய்து" என்றது, விநாயகபுராணம். கோடல் - கொள்ளுதல். மாட்சியும் பயனும் உடன் கூறப்பட்டன - இறைமாட்சியும் அதனாலாகும் பிரயோசனமும் ஒருங்கு சொல்லப்பட்டன.

சக-ஆம் அதிகாரம்—கல்வி

அஃதாவது - அவ்வரசன் தான் கற்றற்குஉரிய நூல்களைக்கற்றல். அவையாவன-அறநூலும், நீதிநூலும், யானை குதிரை தேர் படைக்கலம் என்ற இவற்றின் நூல்களும் முதலாயின. அரசன் அறிவுடையனாயக்கால் தன்னுயிர்க்கேயன்றி மன்னுயிர்க்கும் பயன்படுதல்நோக்கி இஃது அரசியலுள் வைக்கப்பட்ட தாயினும், யாவர்க்கும் உறுதிபயத்தற் சிறப்புடைமையின் பொதுப்படக் கூறுகின்றார். மேல்"தூங்காமை கல்வி" எனத் தோற்றுவாய் செய்த மாட்சியை விரித்துக்கூறுகின்றமையின், இஃது இறை மாட்சியின் பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு — ரை.) ஆயக்கால்-ஆனால். மன் உயிர்க்கும் - (உலகத்தில்) நிலைபெற்ற பிராணிகட்கும். உறுதிபயத்தற் சிறப்பு - நன்மை விளைத்தலாகிய பெருமை. மேல் - முன்னதிகாரத்தில் மூன்றாஞ் செய்யுளில். தோற்றுவாய் - தொடக்கம்.

௩௯௧. கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க வதற்குத் தக.

பரி.—(ஒருவன்),—கற்பவை-கற்கப்படும் நூல்களை, கசடு அற-பழுதற, கற்க—; கற்றபின் - (அங்ஙனம்) கற்றால், அதற்கு தக-அக்கல்விக்குத் தக, நிற்க-(அவை சொல்லு கின்ற நெறிக்கண்ணே) நிற்க; (எ-று.)

'கற்பவை' என்றதனன், அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் உறுதிப்பொருள் உணர்த்துவனவன்றிப் பிற பொருளுணர்த்துவன சின்னாட்பல்பிணிச்சிற்றறிவினர்க்கு ஆகாவென்பது பெற்றாம். கசடறக்கற்றலாவது - விபரீத ஐயங்களைநீக்கி மெய்ப்பொருளை நல்லோர்பலருடனும் பல காலும்பயிறல். நிற்றலாவது-இல்வாழ்வுழி "கருமமு முள் படாப் போகமுந் துவ்வாத், தருமமுந் தக்கார்க்கே செய்" தலினும், துறந்துழித் தவத்தான் மெய்யுணர்ந்து அவா வறுத்தலினும் வழுவாமை.

சிறப்புடைமகற்காயின் கற்றல்வேண்டு மென்பதூஉம், அவனாற்கற்கப்படும் நூல்களும், அவற்றைக் கற்குமாறும், கற்றதனாற் பயனும் இதனாற் கூறப்பட்டன.

(கு — ரை.) கசடு அறக் கற்றலும், கற்றபின் அக்கல்வியறிவுக்கு ஏற்ற ஒழுக்கமும் வேண்டுமென்றவாறு. கற்கப்படும்-கற்றற்குரிய. பழுது அற-குற்றமில்லாமல். கற்க-படிக்கக்கடவன்; வியங்கோள். அக்கல்விக்குத்தக - அந்தக்கல்வியறிவிற்குப் பொருந்த; அக்கல்வி ஏட்டுச்சுரைக்காயாய்விடாமலென்றபடி. அவை-அந்தச்சாஸ்திரங்கள். நெறிக்கண்ணே-சன்மார்க்கத்தில். உறுதிப்பொருள்-புருஷார்த்தம். பிறபொருளுணர்த்துவன-உறுதிப்பொருளை யுணர்த்தாத களவுநூல்காமநூல்போல்வன. சில்நாள் பல் பிணிச் சிற்றறிவினர் - சில வாழ்நாளையும் அவற்றிற் பலவகை நோய்களையும் குறைவான அறிவையுமுடையவர். இங்கே "கல்விகரையில கற்பவர் நாள்சில, மெல்ல நினைக்கிற் பிணிபல - தெள்ளிதி, னாய்ந்தமை வுடைய கற்பவே நீரொழியப், பாலுண் குருகிற் றெரிந்து" என்ற நாலடியார்ச்செய்யுளை யறிக. விபரீதம் - திரிபுணர்வு: ஒன்றை மற்றொன்றாகமாறுபட அறிதல். ஐயம் - சந்தேகவுணர்வு. பயிறல்-பயிலுதல், பழகுதல். இல்வாழ்வுழி-இல்லறத்தில்வாழ்கிற பொழுது. "கருமமு முள்படாப் போகமுந்துவ்வாத், தருமமுந் தக்கார்க்கே செய்யா" என்பது, நாலடியாரில் 'அறிவுடைமை' என்னும் அதிகாரத்தி லுள்ளது. (அறம் பொருள்களுக்குக் காரணமான) முயற்சிகளையும் உடன்பட்டுச் செய்து (அவற்றா லுள்ளனவாகும்) இவ்வுலக இன்பங்களையும் அனுபவித்து (த் தானம்முதலிய) அறத்தொழில்களையும் (அறிவொழுக்கங்களால்)

தகுதியுடையவர்க்கேசெய்துஎன்பது,முன்னிரண்டடியின்பொருள். துறந்துழி - இல்வாழ்க்கையைத் துறந்தபொழுது. மெய் உணர்தல் -பிறப்பு வீடுகளையும் அவற்றின் காரணங்களையும் விபரீத ஐயங்களால் அன்றி உண்மையால் உணர்தல்; இதனை, வடநூலார் 'தத்தவஜ்ஞானம்' என்பர். அவா அறுத்தல் - அத்தத்துவஞானத்தால் ஆசையை யொழித்தல். சிறப்புஉடை - பெருமையுடைய: முத்தியடைதற்குஉரிய என்பாருமுளர். மகற்கு ஆயின்-மனிதனுக்கானால். கற்கும் ஆறு - படிக்கும் வழி; 'கசடற' என்றது. கற்றதனாற்பயன்- அறமாதியான உறுதிப்பொருளை யுணர்த்தும் நூல் கூறும் வழியிலே நிற்றல். (க)

நகூஉ. எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டும்
கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு.

பரி.—(அறியாதார்), எண் என்ப-எண்ணென்று சொல்லுவனவும், ஏனை எழுத்து என்ப - மற்றையெழுத்தென்று சொல்லுவனவும், இ இரண்டுஉம்-ஆகிய கலைகளிரண்டனையும்,—(அறிந்தார்),—வாழும் உயிர்க்கு - சிறப்புடையுயிர்கட்கு, கண் என்ப-கண்ணென்று சொல்லுவர்; (எ-று.)

எண் என்பது-கணிதம்; அது-கருவியும், செய்கையும் என இருவகைப்படும்: அவை ஏரம்பம் முதலிய நூல்களுட் காண்க. எழுத்து எனவே, அதனோடு ஒற்றுமையுடைய சொல்லும் அடங்கிற்று. இவ்விருதிறமும் அறமுதற் பொருள்களைக் காண்டற்குக் கருவியாகலின் கண்ணெனப் பட்டன. அவை கருவியாதல் "ஆதி முதலொழிய வல்லாதன வெண்ணி, னீதிவழுவா நிலைமையவான்-மாதே, யறமார் பொருளின்பம் வீடென்றிவற்றின், றிறமாமோ வெண்ணிறந்தாற் செப்பு," "எழுத்தறியத்தீரு மிழிதகைமை தீர்ந்தான், மொழித்திறத்தின் முட்டறுப்பானாகும்-மொழித்திறத்தின், முட்டறுத்த நல்லோன் முதனூற் பொருளுணர்ந்து, கட்டறுத்து வீடுபெறும்," இவற்றான் அறிக. 'என்ப' என்பவற்றுள், முன்னைய இரண்டும் - அஃறிணைப் பன்மைப் பெயர்; பின்னது - உயர்திணைப்பன்மைவினை. அறியாதார், அறிந்தார் என்பன - வருவிக்கப்பட்டன. சிறப்புடையுயிரென்றது,மக்களுயிருள்ளும் உணர்வு மிகுதியுடையதனை.

இதனான், கற்கப்படும் நூல்கட்குக் கருவியாவனவும் அவற்றது இன்றியமையாமையும் கூறப்பட்டன.

(கு - ரை.) அறியாதார் - ஆய்ந்து உணராதார். இப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் எண்ணும் எழுத்தும் பிரசித்தமாகத்தெரியு [illegible] பதை விளக்குதற்கு, இதனை வருவித்தார். கலைகள் - [illegible] திரங்கள். அறிந்தார் என வருவித்தது, அவர்கள்வார்[illegible] ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க தென்பதற்கு. கருவி - காரணமா[illegible]து. செய்கை - காரியப்படுவது. இவ்விருதிறமும் அறமுதற்பொருளைக்

காண்டற்குக் கருவியாகலின் - எண்ணும் எழுத்தும் தருமம் முதலிய புருஷார்த்தங்களைக் கண்டறிதற்கு உதவுதலால். "கண்ணிற் சிறந்தவுறுப்பில்லை" ஆதலால், கண்ணையே கூறினர். அவை - எண்ணும் எழுத்தும். மேற்கோட் செய்யுளிரண்டனுள், முதற் செய்யுளுக்கு - 'பெண்ணே! ஆதிப் பொருளால் [கடவுளால்] வெளியிடப்பட்ட முதனூலை [வேதத்தை]த் தவிர மற்றவற்றை யாராய்ந்தால் அவை நியாயத்தவறுகுந் தன்மையுடையன; ஆதலால், (முதனூலை ஆராயுமிடத்து) எண்ணென்கிற சாஸ்திரத்தை விட்டால் வேறுவழியால் தருமம் அர்த்தம் காமம் மோக்ஷம் என்னும் இவற்றின் நிறைந்த பகுப்புக்களை அறிய முடியுமோ? சொல்லு' என்று பொருள். மாதே - மகடூஉமுன்னிலை. ஓ - எதிர்மறை; அறியமுடியா தென்றபடி. இரண்டாஞ் செய்யுளுக்கு - 'எழுத்தென்னுஞ்சாஸ்திரத்தை யறிய அறியாமை நீங்கும்: நீங்கினால் சொற்பகுப்புக்களின் குற்றத்தை யொழித்தவனாவன்: அங்ஙனம் சொற்பகுதிகளின் குற்றத்தையொழித்த நல்லறிவுடையவன், ஆதியான வேதாகமங்களின் பொருளை யறிந்து பாச பந்தத்தை யொழித்து முத்திபெறுவான்' என்று பொருள். முதலடியில், என்ப - பலவின்பால்வினையாலணையும்பெயர். இரண்டாமடியில் என்ப - பலர்பால்வினைமுற்று. மக்கள் - மனிதர். இன்றியமையாமை - இல்லாமல் முடியாமை; அவசியமாதல். ஏனை - வேறென்னும் பொருள் தரும் இடைச்சொல். எண் என்பது - தருக்க நூலுக்கும், எழுத்து என்பது - இலக்கண நூலுக்கும் பெயராம்; (அதனை "எண்ணு மெழுத்துங் கண்ணிவை யாய்ந்திந் நூற் பயனைக், கண்ணுக காண்பார் நற்கதி'," "காண்டலனுமானங் கதையருத்தாபத்தியிவை, ஈண்டிசைத்த வெண்ணெனவேயெண்", "வழுப்பதத்தை வாக்கினுக்கு மாற்றி வரமாக்கும், எழுத் தெழுவாயைந்து மெழுத்து" என்னும் பரமததிமிரபானுத்திருக் குறள்களானுணர்க.) "காணாதம்பாணினீயஞ்ச ஸர்வசாஸ்த்ரோபகாரகம்" என்னும் வடநூன்மேற்கோளாலும், தர்க்கவியாகரணங்கள் கூறும் நூல்களெல்லாவற்றிற்கும் கருவியாதலை விளங்கவறிக. இங்ஙன் தருக்கமே பிரதானமாக இருப்பதால் தருக்கத்தைக் கணிதத்தி லடக்கி, எண்ணென்பது கணிதம் எனரென்க. எண் - ஆராய்ச்சி, முதனிலைத்தொழிற்பெயர்: இது ஆராய்தலையுடைய நூலுக்கு ஆகுபெயர். எழுதப்படுவது, எழுத்து: இதுவும் - அதனிலக்கணத்துக்கு ஆகுபெயராம். காண்பது, கண். "எண்ணெழுத்திகழேல்", "எண்ணுமெழுத்துங் கண்ணெனத் தகும்" என்பன, ஔவையார் அமுதமொழி. (௨)

௩௯௩. கண்ணுடைய ரென்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லா தவர்.

பரி.—கண் உடையர் என்பவர் - கண்ணுடையரென்று உயர்த்துச் சொல்லப்படுவார், கற்றோர்-கற்றவரே; கல்லாதவர்-(மற்றைக்) கல்லாதவர், முகத்து - முகத்தின்கண், இரண்டு புண் உடையர்—[கண்ணிலர்]; (எ-று.)

தேயமிடையிட்டவற்றையுங் காலமிடையிட்டவற்றையுங் காணும் ஞானக்கண்ணுடைமையிற் கற்றாரை 'கண்

றுடையரென்பவர்' என்றும், அஃதின்றி நோய் முதலிய வற்றால் துன்பஞ்செய்யும் ஊனக்கண்ணே யுடைமையிற் கல்லாதவரை 'புண்ணுடையார்' என்றும் கூறினர்.

மேல் கண்ணன்மை உணரநின்ற ஊனக்கண்ணின் மெய்ம்மை கூறியவாற்றான், பொருள் நூல்களையுங் கருவி நூல்களையுங் கற்றாரது உயர்வும் கல்லாதாரது இழிவும் இதனான் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன.

(கு - ரை.) கற்றோர்க்குக் கற்றவற்றின்பயனாகிய ஞானக்கண் இருத்தலால், அன்னாரைக் கண்ணுடையோ ரென்னலாம்: கல்லாதார்க்குக் கல்வியறிவையுண்டாக்காத ஊனக்கண்ணே யிருத்தலால் அவர் முகத்து இரண்டு புண்ணுடையாரென்றே கொள்ளத் தக்காரென்பதாம். தேயம் இடையிட்டவற்றையும் - தாம் இருக்கும் இவ்விடத்தி லில்லாமல் வெவ்வேறிடத்தி லுள்ளவற்றையும்; எல்லாவிடத்துப்பொருள்களையும் என்றபடி. காலம் இடையிட்டவற்றையும் - தாமுள்ள இக்காலத்தி லல்லாமல் வெவ்வேறு காலத்திலுள்ளவற்றையும்; எல்லாக்காலத்திலுள்ளவற்றையும் என்றபடி. ஊனக்கண், வடமொழியில் மாம்ஸசக்ஷுஸ் எனப்படும். மேல் - முன்பாட்டில். கண்ணன்மை உணர நின்ற-கண்ணல்லாத தன்மை தெரியநின்ற. மெய்ம்மை-உண்மையான தன்மை. பொருள் நூல்கள்-அறநூல் முதலியன. கருவி நூல்கள்-தருக்கம்முதலியன. தொகுத்து - சுருங்கச்சேர்த்து. எனபவர் என்பது, உயர்வு தோன்ற நின்றது. (௫)

௩௯௪. உவப்பத் தலைக்கூடி யுள்ளப் பிரிதல்
அனைத்தே புலவர் தொழில்.

பரி.—உவப்ப-(யாவரையும் அவர்) உவக்குமாறு, தலைக்கூடி-தலைப்பெய்து, உள்ள - (இனி இவரை யாம் எங்ஙனம் கூடுதும் என)நினையுமாறு,பிரிதல்-நீங்குதலாகிய,அனைத்து-அத்தன்மைத்து, புலவர்தொழில்-கற்றறிந்தாரது தொழில்.

தாம் நல்வழியொழுகல், பிறர்க்குஉறுதிகூறல், என்பன இரண்டும் தொழில்என ஒன்றாய் அடங்குதலின், 'அத்தன்மைத்து' என்றார். அத்தன்மை-அப்பயனைத் தருந் தன்மை. நல்லொழுக்கங்காண்டலானும், தமக்கு மதுரமும் உறுதியுமாய கூற்றுக்கள் நிகழ்வு எதிர்வுகளின் இன்பம் பயத்தலானும், கற்றார்மாட்டு எல்லாரும் அன்புடையராவ ரென்பதாம்.

இதனான், கற்றாரது உயர்வு வகுத்துக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) கற்றாரைச் சேர்தலால் மகிழ்வும் பிரிதலால் மீண்டும் இவரைச் சேர்வோமா என்ற நினைப்பும் உண்டாகுமென்றவாறு. அவர் உவக்குமாறு தலைப்பெய்து - அவர்கள்மகிழும்படி கலந்து அளவளாவி. எங்ஙனம் கூடுதும் - எவ்வாறு சேர்வோம்? எங்ஙனம்-எவ்விடத்தில், எப்பொழுது என்றுமாம். தாம்-(கற்றறிந்

தாரான) தாம். உவப்பத்தலைக்கூடுதல் உள்ளப்பிரிதல் என்ற இரண்டும் தொழில் என ஒன்றில் அடங்குவதனால், அதற்கு ஏற்ப, 'அனைத்து' என ஒருமைமுடிபு கொடுக்கப்பட்டது. நல்லொழுக்கங் காண்டலானும் - (அவரது) நல்லொழுக்கத்தைக் காணுதலாலும். நல்லொழுக்கத்தைக் காணுமாறு இருத்தலால் உவப்பத்தலைக் கூடலும், அன்னவர் உறுதிப்பொருளை உபதேசித்துக் கொண்டிருத்தலால் அந்தப்புலவர் பிரிவில் அவரை யுள்ளுதலும் உளவாகும். கூற்றுக்கள் - சொற்கள். பிரியமானவார்த்தை நிகழ்வில் [இப்பொழுது] இன்பந்தரும். இதமானவார்த்தை எதிர்வில்[பிற்காலத்தில்] இன்பந்தரும். வகுத்து - பிரித்தெடுத்து. உவப்ப உள்ள என்னும் வினையெச்சங்கள் காரியப்பொருளனவாதலின், எதிர்காலத்தன. ஏ - ஈற்றசை. தலைக்கூடி என்பதில், 'தலை' என்பது-தமிழுபசருக்கம். (சு)

௩௯௫. உடையார்மு னில்லார்போ லேக்கற்றுங் கற்றார்
கடையரே கல்லா தவர்.

பரி.—("பிற்றைநிலைமுனியாது கற்றல் நன்று" ஆதலால்), உடையார்முன் - செல்வர்முன், இல்லார்போல் - நல்கூர்ந்தார் (நிற்குமாறு)போல, ஏக்கற்றுஉம் - (தாமும் ஆசிரியர்முன்)ஏக்கற்றுநின்றும், கற்றார்—, (தலையாயினார்); கல்லாதவர்-(அந்நிலைக்குநாணிக்) கல்லாதவர், கடையர்ஏ- (எஞ்ஞான்றும்) இழிந்தாரேயாவர்; (எ - று.)

உடையார், இல்லார் என்பன - உலகவழக்கு. ஏக்கறுதல்-ஆசையால் தாழ்தல். 'கடையர்' என்றதனான், அதன் மறுதலைப்பெயர் வருவிக்கப்பட்டது. பொய்யாய மானம் நோக்கி மெய்யாயகல்வி யிழந்தார் பின் ஒருஞான்றும்அறிவுடைய ராகாமையின், 'கடையரே' என்றார்.

இதனான்; கற்றாரது உயர்வும் கல்லாதாரது இழிவும் கூறப்பட்டன.

(கு - ரை.)ஆசிரியர்க்குக் கீழ்ப்படிந்து கற்றவரே சிறப்புறுவர்: அங்ஙன் கல்லாதவர் இகழப்பெறுவரென்பதாம். "பிற்றைநிலை முனியாது கற்றல் நன்று" என்னும் மேற்கோள் - புறநானூறு, ௧௮௩-ஆம் பாட்டிலுள்ளது; 'வழிபாட்டுநிலைமையைவெறாது கற்றல் (ஒருவர்க்கு) அழகிது, என்பது - இதன்பொருள். நல்கூர்ந்தார் - வறியர். ஏக்கற்று - விரும்பிக் கீழ்ப்படிந்து ; ஏக்கறு என்னும் பகுதி தன்னொற்றிரட்டி இறந்தகாலங்காட்டிய வினையெச்சம். அந்நிலைக்கு - வழிபாடுசெய்யும் நிலைக்கு. நாணி - வெட்கமுற்று. உலகவழக்குப்பற்றி, உடையார் என்பது - பொருளுடையவர் மேலும், இல்லார் என்பது - பொருளில்லாதவர்மேலும் நின்றதென்க. 'கடையர்' என்றதனான் - பின்வாக்கியத்தில் 'கடையர்'என வந்ததனால் என்றபடி; அதன்மறுதலைப்பெயர் வருவிக்கப்பட்டது - அதன் எதிர்மொழியாகிய தலையாயினாரென்பது முன்வாக்கியத்தில் வருவித்து முடிக்கப்பட்டது; இங்ஙனம் மறுதலைப்பெயர் வருவிக்கும் மரபை "பிறவிப்பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார், இறைவனடிசேராதார்" என்ற குறளில் 'சேர்ந்தார்'

என வருவித்ததனாலும் காண்க: இது, சொல்லெச்சத்தின் பாற் படும். கற்றார் தலையாயினரென்ற விடத்து "கடைநிலத்தோராயி னுங் கற்றுணர்ந்தோரைத், தலைநிலத்து வைக்கப்படும்", "வேற்று மைதெரிந்த நாற்பாலுள்ளும், கீழ்ப்பாலொருவன் கற்பின், மேற் பாலொருவனும் அவன் கட்படுமே" என்பன காண்க. பொய்யாய— நிலையில்லாத. மெய்யாய - நிலையான. ஏ-தேற்றம். ஏக்கற்றும், உம்-இழிவுசிறப்பு. இனி, உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற் றாலும், கற்றார் கடையராவரோ? ஆகார்; ஏனைக் கல்லாதவரே கடையர் என்ற கருத்துப்பட உரைத்தலும் ஒன்று. "இல்லார் குறையிரந்து தம்முன்னர் நிற்பபோல் தாமும், தலைவணங்கித் தாழப்பெறின்" என்றதை இக்குறளோடு ஒப்பிடுக. இக்குறளில் மூன்தொடை காண்க. (௫)

௩௯௬. தொட்டனைத் தூறும் மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறு மறிவு.

பரி.—மணல் கேணி - மணலின்கட் கேணி, தொட்ட அனைத்து ஊறும் - தோண்டிய அளவிற்றாக ஊறும்; (அது போல்), மாந்தர்க்கு - மக்கட்கு, அறிவு—, கற்ற அனைத்து ஊறும் - கற்ற அளவிற்றாக ஊறும்; (எ—று.)

ஈண்டு, 'கேணி' என்றது, அதன்கண் நீரை. 'அளவிற் றாக' என்றது, அதனளவுஞ்செல்ல என்றவாறு. சிறிது கற்றதுணையான் அமையாது, மேன்மேற் கற்றல்வேண்டு மென்பதாம். இஃது ஊழ் மாறுகொள்ளாவழியாகலின், மேல் "உண்மையறிவே மிகும்" என்றதனோடு மலையாமை அறிக.

(கு - ரை.) தோண்டிய அளவுக்கேற்ப மணலில் நீர்சுரப்பதுபோ லப் படித்தவளவுக்கேற்ப மனிதரிடத்து அறிவுவளருமாதலால், மேன்மேலும் கற்கவேண்டு மென்பதாம். "தாங்கற்ற, நூலளவே யாகுமா நுண்ணறிவு" என்பதனோடு இக்குறட்பாவை ஒப்பிடுக. கேணி-சிறுகுளம்; சிறுகுளத்தைக்கேணியென்பது, கொடுந் தமிழ்நாடு பன்னிரண்டனுள் அருவாநாட்டில் வழங்குந் திசைச்சொல் என்பர்; [நன். பெயர். ௧௬.] ஊறும்-நீர்சுரக்கும். இங்கே கேணியென் பது-அதனிடத்திலுள்ள நீருக்கு இடவாகுபெயர். அதனளவுஞ் செல்ல- அந்தத்தோண்டிய வரையும் பொருந்த. இதனை ஒருசாரார் எடுத்துக்காட்டுவமையணி யென்ப; 'ஊறும்' என்ற பொதுத்தன்மை ஈரிடத்தும் ஒன்றுஆதலால், தொடர்பூழுதுவமையணி, என்றலே ஏற்கும். சிறிது கற்றதுணையான் அமையாது-கிஞ்சித்துப்படித்த மாத்திரத்தாற் போதாது. அமையாது - திருப்திப்படாமல் எனினுமாம். கீழ் "நுண்ணிய நூல்பல கற்பினு மற்றுந்தன், உண்மை யறிவே மிகும்" என்ற குறளில் எவ்வளவுபடித்தாலும் விதிவசத்தாலாகிய அறிவே மேற்படும் என்று கூறியதனோடு, இங்கே படிக்கப்படிக்க அறிவு வளருமெனக்கூறியது, மாறுகொளக் கூற லென்னுங் குற்றத்தின்பாற் படாது பொருந்துமாறு எங்ஙனமெனின்,— ஊழ்வினை நல்லதாகவிருக்கிறவரையில் படிப்புக்கேற்ப அறிவுவளர் தலைக்கூறியது இது வென்றும், முன்கூறியது ஊழ் நல்லதல்லா

விடத்து உள்ள நிலைமை யென்றும் வேறுபாடு அறிக. இஃது -கல்வியறிவுமிகுதல். ஊழ்மாறுகொள்ளாவழி - விதிவித்தியாசப் படாதபோது. மேல்-ஊழ் என்னும் அதிகாரத்தின் மூன்றும் பாட்டில். மலையாமை - மாறுபடாமை. தொட்டனைத்து, கற்றனைத்து என்பவை-அகரம் தொக்கன. (சு)

ருசுஎ. யாதானு நாடாமா லூராமா லென்னொருவன்
சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு.

பரி.—(கற்றவனுக்குத் தன்நாடும் தன் ஊருமேயன்றி), யாது ஆன் உம் நாடு ஆம் ஊர் ஆம் - யாதானும் ஒரு நாடும் நாடாம் யாதானும் ஒரூரும் ஊராம்; (இங்ஙனமாயின்), ஒருவன்—, சாம் துணைஉம் - (தான்) இறக்குமளவும், கல்லாத ஆறு - கல்லாதுகழிகின்றது, என் - என்கருதி? (எ - று.)

உயிரோடு சேறலின், 'சாந்துணையும்' என்றார். பிறர் நாடுகளும் ஊர்களும் தமபோல உற்றுப் பொருட்கொடையும் பூசையும் உவந்துசெய்தற்கு ஏதுவாகலின், கல்வி போலச்சிறந்தது பிறிதில்லை; அதனையே எப்பொழுதுஞ் செய்க என்பதாம்.

(து - ரை.) "ஆற்றவுங்கற்றாரறிவுடையா ரஃதுடையார், நாற்றிசையுஞ் செல்லாத நாடில்லை-அந்நாடு, வேற்றுநாடாகாதமவேயா மாயினா, லாற்றுணா வேண்டுவதில்," "மன்னனு மாசறக்கற்றோனுஞ் சீர்தூக்கின், மன்னனிற் கற்றோன் சிறப்புடையன்—மன்னற்குத், தன் தேசமல்லாற் சிறப்பில்லை கற்றோற்குச், சென்றவிட மெல்லாஞ் சிறப்பு" என்பவற்றோடு இக்குறட்பாவை ஒப்பிடுக. நாடாம் - சொந்த நாடாகும். ஊராம் - சொந்த ஊராகும். இங்ஙனம் ஆயின் -இப்படியிருக்கவும் என்றபடி. கல்லாது கழிகின்றது-படியாமல் செல்கின்றது. உயிரோடு சேறலின்-கல்வியறிவு உயிருடன் 'செல்லுமாதலால்; செல்வப்பொருள் போலக் கல்விப்பொருள் உயிருடன் செல்லாமல் இங்கே 'தனித்துநிற்பதன் றென்ப: 'உயிரோடுசேறலின்' என்றதன் கருத்து, அடுத்த கவியில் நன்கு விளங்கும். தமபோலஉற்று - தம்முடையன போல இருந்து. பொருட்கொடையும்-செல்வங்கொடுத்தலையும். பூசையும்- -உபசரணையையும். உவந்து-மனமகிழ்ந்து. அதனையே செய்க- படித்தலையே செய்க. ஆனும் -ஆயினும் என்பதன் விகாரம். ஆல் இரண்டும் - அசைகள், என்-எவன்என்பதன்விகாரம். சாம்-சாகும் என்னுஞ்செய்யுமெனெச்சத்து ஈற்றுயிர்மெய் கெட்டது. சாந் துணையும் என்ற உம்மை-இழிவையும் விளக்கும். இக்குறளை 'விஞதல்' என்னுந் தந்திரவுத்திக்கு உதாரணங் காட்டுவர், வீரசோழியவுரைகாரர். (எ)

ருசுஅ. ஒருமைக்கட் டான்கற்ற கல்வி யொருவற்கு
எழுமையு மேமாப் புடைத்து.

பரி.—ஒருவற்கு-ஒருவனுக்கு, தான்—, ஒருமைக் கண் - ஒருபிறப்பின்கண், கற்ற—, கல்வி—, எழுமைஉம் - எழு பிறப்பினும் (சென்று), ஏமாப்பு-உதவுதலை, உடைத்து—,

வினைகள்போல உயிரின்கட்கிடந்து அது புக்குழிப் புகுமாகலின், 'எழுமையு மேமாப்புடைத்து' என்றார். எழுமை, மேலே கூறப்பட்டது. உதவுதல் - நல்நெறிக்கண் உய்த்தல்.

(த - ன்ர.) வினைகள்போல - கருமங்கள்போல. அது புக்குழிப் புகும்-உயிர் சென்றவிடத்துத் (தானும் விடாது) தொடர்ந்து செல்லும்; கருமம் உயிர்புக்குழிப் புகுதலை "எனைபகையுற்றாரு முய்வர் வினைப்பகை, வீயாதுபின்சென்றடும்" என்ற குறளாலும் அறிக. 'மேலே கூறப்பட்டது' என்றது- "எழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா" (62) என்ற இடத்துக் கூறப்பட்டதனை: இனி, ஒருசாரார் 'செய்ந்நன்றி' என்னும் அதிகாரத்தில் "எழுமை யெழு பிறப்பு முள்ளுவர்" என்றவிடத்து 'எழுமையென்றது-வினைப் பயன் தொடரும் ஏழுபிறப்பினை; அது - வளையாப்தியுட்கண்டது' என்று உரைத்துப் போந்ததனை யென்ப. இதனால், ஒருவர் ஒரு சன்மத்திற் செய்த கருமம் பின் ஏழு சன்மம் வரையிலுந்தான் அவனுயிரைத் தொடர்தல்கூடும்என அறிக. உய்த்தல்-செலுத்தல். எழுமையும், உம்மை-முற்றும்மை. இங்கே எழுமை என்றது- ஏழின் தன்மையைக்குறியாமல் ஏழென்னும் எண்ணையே குறித்ததனால், இதிலுள்ள மைவிகுதி-தன்மைப்பொருள்விகுதியன்று: பகுதிப்பொருள் விகுதியாம்: இது - ஏழுபிறப்புக்கு எண்ணலளவையாகுபெயர்; ஒருமையென்பதும் இவ்வாறே. ஏமாப்புஎன்னுந் தொழிற்பெயரில், ஏமா-பகுதி; இது-அலமா, செம்மா, இறுமா, சோகா என்பனபோல ஒருசொல். இனி, ஏமம் ஆ அல்லது ஏம்ம் யா என்பது ஒருசொல் தன்மைப்பட்டு, ஏமா என நின்றதென்றுங் கொள்ளலாம். ஏமமாதல் - உதவியாதல். ஏமம்யாத்தல் -உதவியைப்பொருந்துதல். இக்குறட்பாவைக் கீழ் "ஒருமையுளாமைபோ லைந்தடக்கலாற்றின், எழுமையுமேமாப்புடைத்து" என்றதனோடு ஒப்பிடுக; 'ஒருமைக்கண் செய்த வினையின்பயன் எழுமைக்கண்ணுந்தொடருமென்பது இதனானறிக' என்று அங்கு உரைத்தார். **(அ)**

ரு. கூகூ. **தாமின் புறுவ துலகின் புறக்கண்டு**
காமுறுவர் கற்றறிந் தார்.

பரி.—தாம் இன்பு உறுவது-தாம் இன்புறுதற்கு ஏதுவாகிய கல்விக்கு, உலகு இன்புற-உலகம் இன்புறுதலால், கண்டு-(அச்சிறப்பு) நோக்கி, கற்றறிந்தார்—, காமுறுவர் - (பின்னும் அதனையே) விரும்புவர்; (எ-று.)

தாம் இன்புறுத லாவது - நிகழ்வின்கண் சொற்பொருள்களின்சுவை நுகர்வானும், புகழ்பொருள்பூசை பெறுதலானும், எதிர்வின்கண் அறம் வீடு பயத்தலானும், அதனான் இடையறாத இன்பம் எய்துதல். உலகுஇன்புறுதலாவது - இம்மிக்காரோடுதலைப்பெய்து அறியாதனவெல்லாம் அறியப்பெற்றேமென்றும், "யாண்டுபலவாகநரையில்லாயினேம்"என்றும் உவத்தல். 'செல்வமாயின்,ஈட்டல் காத்தல் இழத்தல் என்ற இவற்றால் துன்புறுதலும் பலரையும்

பகையாக்கலும் உடைத்து' என அறிந்து அதனைக் காமுரு மையின் 'கற்றறிந்தார்'என்றும், கரும்பயிறற்குக் கூலிபோலத் தாம் இன்புறுதற்கு உலகின்புறுதல் பிறவாற்றான் இன்மையின் 'அதனையே காமுறுவர்' என்றுங் கூறினர்.

'(கு - ரை) கல்வியென்பது தாம் இன்புறுதற்குக் காரணமாவதோடு படித்த தம்மைக் கண்டு உலகோர் இன்புறுதற்கும் காரணம் ஆகுதலால், அச்சிறப்புப் பற்றி,கற்றார் அக் கல்வியையே பின்னும் விரும்புவரென்பதாம். தாம்-கற்றறிந்தாராகிய தாம். இன்புறுதற்கு - மகிழ்ச்சி யடைதற்கு. அதனையே - அக்கல்வியையே. 'தமதுமனத்தை மகிழ்விக்குங் கல்வியைத் தாம் கற்றது குறித்து உலகம்மகிழும் உயர்வை உணர்ந்து' என்பது-முதலடியின் கருத்து. நிகழ்வின்கண் - இம்மையில் என்றபடி. சொற்பொருள்களின் சுவை நுகர்வானும் – சொல்லின் இனிமையையும் பொருளின் இனிமையையும் கண்டறிதலாலும். புகழ் பொருள் பூசை – கீர்த்தியையுஞ் செல்வத்தையும் மரியாதையையும். இங்கே "அறம்பொருளின்பமும் வீடும்பயக்கும் புறங்கடை நல்லிசையு நாட்டும்—உறுங்கவலொன்று, உற்றுழியுங் கைகொடுக்குங் கல்வியினூங் கில்லை, சிற்றுயிர்க்குற்ற துணை" என்றதன்பொருளை யறிக. எதிர்வின்கண்-மறுமையில் என்றபடி. அறம்வீடுபயத்தலானும்–புண்ணியத்தையும் முத்தியையுந் தருதலாலும். அதனான்–அக்கல்வியினால். எய்துதல்-அடைதல். இம்மிக்காரோடு தலைப்பெய்து–இந்த மேம்பட்டவருடன் கூடி. யாண்டுபலவாக நரையில மாயினேம் - பிராயங்கள் மிக்கனவான பின்பும் மூப்பில்லாதவராயினேம்; என்றது, கல்வியறிவுடையாரோடு கலந்ததனா லுண்டாகும் உற்சாகம் பற்றிய தென்க. மகிழ்ச்சியால் நரையில வாதல் நிகழ்தலையறிக. "யாண்டுபலவாக நரையில வாகுதல், யாங்காகிய ரென வினவுதிராயின், மாண்டவென்மனைவியொடு மக்களு நிரம்பினர், யான்கண்டனைய ரென்னிளையரும் வேந்தனும், அல்லவைசெய்யான் காக்கு மதன்றலை, ஆன்றவிந்தடங்கியகொள்கைச், சான்றோர்பலர்யான் வாழு மூரே" என்றது, புறநானூற்றுச்செய்யுள்; [இது, கோப்பெருஞ்சோழன் வடக்கிருந்தானுழைச் சென்ற பிசிராந்தையாரை 'கேட்குங்காலம் பலவாலோ? நரை நுமக்கு இல்லையாலோ?' என்ற சான்றோர்க்கு அவர் சொற்றது.] அதனைக் காமுறுமையின் - செல்வப்பொருளை விரும்பாமையால். கரும்பு அயிறற்குக் கூலிபோல-தாம் கரும்பைத் தின்றுமகிழ்தற்குப் பிறர் கூலியுங்கொடுத்தால் அதுபோல. பிற ஆற்றான் - வேறுஎந்தவகையாலும். இன்புறுவது என்ற இது-கல்வியாகிய காரணத்தின்மேல் நின்றது. உலகு-உலகத்தவர். காமுறு - காமமுறு என்பதன் விகாரம். (கூ)

௪00. கேடில் விழுச்செல்வங் கல்வி யொருவற்கு
மாடல்ல மற்றை யவை.

பரி.—ஒருவற்கு-ஒருவனுக்கு, கேடு இல் விழு செல்வம் - அழிவில்லாத சீரிய செல்வமாவது, கல்வி—; மற்றையவை - அஃதொழிந்த மணியும் பொன்னும் முதலாயின, மாடு அல்ல-செல்வமல்ல; (எ-று.)

அழிவின்மையாவது - தாயத்தார், கள்வர், வலியர், அரசர் என்ற இவராற் கொள்ளப்படாமையும், வழிபட்டார்க்குக் கொடுத்துழிக் குறையாமையுமாம். சீர்மை-தக்கார் கண்ணே நிற்றல். மணி பொன் முதலியவற்றிற்கு இவ்விரண்டும் இன்மையின், அவற்றை 'மாடல்ல' என்றார்.

இவையைந்துபாட்டானும், கல்வியது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) கல்வியே, தாயத்தார் முதலியோரால் கொள்ளப்படாமை கொடுத்தலாற் குறையாமை என்ற இத்தன்மைகளையுடைமையால்பொருளெனத்தக்கது; மணிபொன்முதலியசெல்வங்களோ அங்ஙனிராமையால் பொருளெனப்படா என்றவாறு. சீரிய - சிறப்புடைய. தாயத்தார் - பங்காளிகள், வழிபட்டார்க்கு - தம்மை அனுசரித்தவர்க்கு. கொடுத்துழி - கற்றுக்கொடுத்தவிடத்து என்றபடி. "வைப்புழிக்கோட்படா வாய்த்தீயிற்கேடில்லை, மிக்கசிறப்பினரசர் செறின்வவ்வார், எச்சமென வொருவன் மக்கட்குச்செய்வன, விச்சைமற்றல்லபிற", "இம்மைபயக்குமாலீயக்குறைவின்றால், தம்மை விளக்குமால் தாமுளராக்கேடின்றால், எம்மையுலகத்தும் யாங்காணேம் கல்விபோல், மம்மரறுக்கு மருந்து" என்னும் நாலடியார்ப் பாடல்களை இங்கேயறிக. தக்கார்கண்ணே நிற்றல் - தகுதியுடையவரிடத்தில் உண்டாகிநிலைபெறுதல். செல்வப் பொருள்—பங்காளிகளாற் பகுத்துக்கொளளப்படும், திருடராற் கவர்ந்து கொளளப்படும், கோபங் கொண்ட கொடுங்கோல்மன்னர்களால் எடுத்துக் கொள்ளபபடும், அனுசரித்தவர்க்குக் கொடுத்தாற் குறைவுபடும், பெரும்பாலும் யோக்கியரிடத்து உண்டாகி நிலைபெறாது ; ஆதலால், 'மணி பொன இவற்றிற்கு இவ்விரண்டும இன்மையின்' என்றார். இவ்விரண்டும் - அழிவின்மையும், சீர்மையும். கேடு-கெடுஎன்னும முதனிலை திரிநத தொழிற்பெயர். விழு-விழுமம் என்னும் உரிச்சொல்லின் விகாரம். மற்றயவை-மற்றையென்னும் இடைச்சொல்லடியாப் பிறந்த பலவின்பாற் குறிப்பு வினையாலணையும்பெயர் ; " மற்றையதென்னுங்கிளவி தானே, சுட்டுநிலையொழிய வினங்குறித்தன்றே" என்பது தொல்காப்பியம். 'பொருளென்னும்பெயர் பொதுவாயினும், கல்விப் பொருளினை மாத்திரம் அங்ஙனம் கூறாது, நற்பொருள், விழுமிய பொருள் முதலாக யாதானும் ஓரடை கொடுத்தே கூறுவர்: "கேடில் விழுச்செல்வங் கல்வி" எனச் சிறப்பான்மை பலவடையுங்கொடுத்துக் கூறுவர்: அக்கருத்துப் பண்டைநூல்களெல்லாவற்றுள்ளுங் காண்க' என்பது இலக்கணக்கொத்து. கலித்தொகையில் மருதக்கலியில் (உக)ஒருகாரணம்நோக்கி, செல்வப்பொருள் "வீதலறியா விழுப்பொருள்" என்று கூறப்பட்டுள்ளது. (௧0)

சுக - ஆம் அதிகாரம்.—கல்லாமை.

பரி.—அஃதாவது-கற்றலைச் செய்யாமை; என்றது, அதனின் ஆய இழிபினை. கல்விச்சிறப்பு மேல் விதிமுகத்தாற்

கூறியதுணையான் முற்றுப்பெருமை நோக்கி, எதிர்மறை முகத்தானுங் கூறுகின்றதாகலின், இது கல்வியின்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) 'கல்லாமை' என்றது - படித்தற்குஉரிய நூல்களைப் படியாமையினலாகிய இழிவைக் கூறுவதென்றபடி. கல்வியைக் கீழ் அதிகாரத்தில் உடன்பாட்டுவழியால் கற்கவேண்டுவது அவசியமென்று கூறி; அதனோடு அக்கல்விச்சிறப்பு முடியாமையால், எதிர்மறைவழியால் கற்காமலிருப்பது தகுதியன்றென இவ்வதிகாரத்திற் கூறுகிறார். கல்லாமை - கல்வியென்பதன் எதிர்மறை; அதனின் ஆய இழிபு - கல்லாமையினலாகிய இழிவு. மேல் விதிமுகத்தாற் கூறிய துணையான் முற்றுப்பெருமை நோக்கி -முன் கல்வியைக் கசடறக் கற்கஎன இவ்வாறு உடன்பாட்டு வழியாற் சொன்னமாத்திரத்தால் முடிவு பெருமையைக்கருதி. இது-கல்லாமை.

ச0க. அரங்கின்றி வட்டாடி யற்றே நிரம்பிய
நூலின்றிக் கோட்டி கொளல்.

பரி.—அரங்கு இன்றி - அரங்கினை இழையாது, வட்டு ஆடி அற்று-வட்டாடினாற்போலும்:—நிரம்பிய நூல் இன்றி - (தான்) நிரம்புதற்கு ஏதுவாகிய நூல்களைக் கல்லாது, கோட்டி கொளல் - (ஒருவன்) அவையின் கண் ஒன்றனைச் சொல்லுதல்; (எ - று.)

அரங்கு-வகுத்த தானம்; வட்டாடல்-உண்டையுருட்டல்: இவை "கட்டளையன்ன வட்டரங்கிழைத்துக், கல்லாச்சிறாஅர் நெல்லிவட் டாடும்" என்பதனான் அறிக. நிரம்புதல் - அறியவேண்டுவன வெல்லாம் அறிதல். 'கோட்டி' என்பது-ஈண்டு, ஆகுபெயர்; "புல்லா வெழுத்திற் பொருளில் வறுங் கோட்டி" என்புழிப்போல. சொல்லும் பொருளும் நெறிப் படா வென்பதாம்.

(கு - ரை) அரங்கின்றி வட்டாடுதல்போல, நிரம்பியநூலின்றிக் கோட்டிகொளல் தகாததென்பது கருத்து. வட்டாடுதற்கு அரங்கு இன்றியமையாதவாறுபோல, சபையில் ஒன்றைச் சொல்லுதற்கு நூலறிவு இன்றியமையாததென்க: தொழிலுவமையணி. "கல்லாது நீண்டவொருவ னுலகத்து, நல்லறிவாளரிடைப்புக்கு—மெல்ல, இருப்பினு நாயிருந்தற்றே யிராஅ, துரைப்பினு நாய் குரைத் தற்று" என்பது நாலடியார். அரங்கினை இழையாது - உருட்டப் படுங் காய் சென்று நிற்றற்கு உரிய அறையை அமைக்காமல். அவையின்கண் – சபையிலே. ஒன்றனை-ஒருவிஷயத்தை. வகுத்த தானம் - உருட்டிய காய் சென்றுநிற்குமாறு குறிக்கப்பட்ட இடம். "கட்டளையன்ன" என்னும் மேற்கோள் - நற்றிணைநானூற்றில்(ந) "ஈன்பருந்துயவும் வான்பொரு நெடுஞ்சினைப், பொரியரைவேம்பின புள்ளிநீழற்,கட்டளையன்ன வட்டரங் கிழைத்துக், கல்லாச்சிறாஅர் நெல்லிவட்டாடும். வில்லேருழவர் வெம்முனைச் சீறூர்ச், சுரன் முதல்வந்த வுரன் மாய்மாலை, யுள்ளினெ னல்லனோ யானேயுள்ளிய,

வினைமுடித்தன்ன வினிபோண், மனைமாண் சுடரொடு படர்பொழு தெனவே'' என்பதி லுள்ளது; 'அரசனது கட்டளைபோலத்தவருத உருட்டிய உண்டை போய்நிற்றற்கு உரிய இடத்தை அமைத்துப் படிப்பில்லாதசிறுபிள்ளைகள்நெல்லிக்காய்களைக்கொண்டுஉண்டை யுருட்டுதலாகிய விளையாட்டைச் செய்து வீண்காலங் கழிக்கும் எனபது இம்மேற்கோளின் பொருள். இங்குக் கூறிய விளையாட்டு, கோலியாட்டம்போன்ற ஓர்விளையாட்டு எனக. கோட்டி - அங்குச் சொல்லப்படுஞ் சொலலுக்கு இடவாகுபெயர்; கோட்டியென்பது -ஆகுபெயராய்ச் சொல்லை யுணர்த்தினதனால், அதற்கு ஏற்ப, கொளல் என்பது-இலக்கணையாய்ச் சொல்லுதலாயிற்று. கோட்டி கொளல்-சபையில் ஒன்றைச்சொல்லுதலாதலை, மேல் 'அவை யஞ்சாமை' என்னும் அதிகாரத்தில் "தங்கணத்த ரல்லார்முற் கோட்டி கொளல்'' என்னுமிடத்துங் காணலாம். "புல்லா வெழுத் தின'' என்னும் மேற்கோள்-நாலடியாரில் 'மேன்மக்கள்' என்னும் அதிகாரத்தில் (௫) உள்ளது. 'இலக்கணநூலோடு பொருந்தாத தும் பொருட்சிறப்பில்லாமற பாழ்பட்டதுமாகிய சபையிற சொல் லும் ஒருவிஷயத்தை' என்று இமமேற்கோளின பொருள். இங்ங னஞ் சொல்லுதல், சிறுவர்க்குரிய பேதைமையாகுமெனக. ஈண்டு- இஙகு. என்புழி-என்றவிடத்து. சொல்லும்பொருளும் நெறிப்படா- படியாதவன சொல்லும் வார்த்தையில் சொல்லும் சரியா யிராது, பொருளும் சரியாயிராது எனக.

அரங்கு-ரங்கம், கோட்டி - கோஷ்டி ; இவை வடமொழித் திரிபுகள். ஆடினால் என்னும் எதிர்கால வினையெச்சம், ஆடி என இறந்தகாலவினையெச்சமாகத் திரிந்துநின்றது; "சொல திரியினும பொருள்திரியா வினைக்குறை'' எனற விதியால்; இனி, ஆடியதற்று என்பது, ஆடியற்று எனத் தொகுத் தல்விகாரப பட்ட தெனறுங் கொளளலாம. அற்று - அன என்னும் உவமவுருபிடைச் சொல்லடியாப் பிறந்த ஒன்றன் பாற் குறிப்பு முற்று; ஏ-ஈற்றசை. நிரம்பிய நூல் -பெயரெச்சம், காரியபபொருளது ; 'நோய்தீர்ந்தமருந்து'' என்பதிற போல. நூல்-உவமவாகுபெயர். நூலின்றி—நூலறிவிலலாமல் என்றபடி, இன்றி—எதிர்மறைக்குறிபபு வினையெச்சம; இன்மை - இல்லாமை யெனக்கொண்டால்,செயபபடுபொருள்குன்றியவினையும், உடைத் தாகாமையெனக்கொண்டால் செயப்படுபொருள் குன்றுத வினை யும் ஆகுதலால், அரங்கின்றி,நூலின்றிஎன்பவற்றிறகு-அரங்கினை யிழையாது, நூல்களைக்கல்லாது எனச் செயப்படு பொருள் உள்ளவினையாக உரைக்கப்பட்டது. வட்டு - உருட்டும் உண்டை யாதலை, "வட்டுஞ் சூதும் வம்பக்கோட்டியும்'' என மணிமேகலை யிலுப காண்க. "தவலில்தண் கழகத்துத் தவிராது வட்டிப்ப'' எனற கலித்தொகையடியில் 'வட்டிப்ப' என்றதற்கு-உருட்டஎன் பது உரையாதலையும் காண்க. இததிருக்குறளை விகற்பக் குறள் வெளைபாவுக்கு உதாரணங் காட்டினர் வீரசோழியவுரைகாரர் (௧)

௪0௨. கல்லாதான் சொற்கா முறுநன் முலையிரண்டும்
இல்லாதாள் பெண்காமுற் றற்று.

பரி.—கல்லாதான்-கல்வியில்லாதான் ஒருவன், சொல்-(அவையின்கண் ஒன்று) சொல்லுதலை, காமுறுதல்-அவாவுதல்,—முலை இரண்டும் இல்லாதாள்-(இயல்பாகவே) முலையிரண்டும் இல்லாதா ளொருத்தி, பெண்-பெண்மையை, காமுற்று அற்று-அவாவினாற்போலும்; (எ-று.)

"இனைத்தென அறிந்த சினை" ஆகலின், தொகையொடு முற்றும்மை கொடுத்தார்; சிறிதும் இல்லாதாள் என்பதாம். அவாவியவழிக் கடைபோகாது: நகை விளைக்கும் என்பதாயிற்று.

(த-ரை.) தனஞ்சிறிதுமில்லாதவள் பெண்தன்மையை விரும்பினால் அவ்விருப்பம் கடைகூடாது; கடைகூடினாலும் அது பரிகாசத்தையுண்டாக்கும்: அதுபோல, படிப்புச் சிறிதுமில்லாதவன்சபையிற் பேசுதலை விரும்பினால், அவ்விருப்பம் முடிவுபெறாது; முடிந்தாலும் பரிகாசத்தை யுண்டாக்குமென்பதாம்: தொழிலுவமையணி. உவமை கூறியது, கல்வியின் இன்றியமையாமைச்சிறப்பைவிளக்குதற்பொருட்டென்க. அவாவுதல்-விரும்புதல். பெண்மையை-பெண்தன்மையை. "இனைத்தென வறிந்த சினைமுதற் கிளவிக்கு, வினைப்படு தொகுதியி னும்மை வேண்டும்" என்ற தொல்காப்பியச்சூத்திரத்தால், 'இத்தனையென்று அறியப்பட்ட சினைப்பொருளுக்கும், முதற்பொருளுக்கும் முடிக்குஞ்சொல்லோடுபடுந் தொகுதியில் முற்றும்மைகொடுத்துச் சொல்லவேண்டும்' என்பது விதியாமாறு அறிக; இரண்டு - தொகை. "கண்ணுந்தோளு முலையும் பிறவும், பன்மை சுட்டிய சினைநிலைக் கிளவி, பன்மைகூறுங் கடப்பாடிலவே, தம்வினைக்கியலு மெழுத்தலங்கடையே" என்ற தொல்காப்பிய விதியால், கண் முதலியவை பலவாயினும் பன்மையாற் கூறப்படவேண்டுமென்னும் நியதியில்லை யென அறிக; இது - பால்பகாவஃறிணைப் பெயரில் அடங்கும். சிறிதுமில்லாமையென்ற கருத்து, முற்றும்மையாற் கொள்ளப்பட்டது. முலையிரண்டுமில்லாதாள்-ஆணுறுப்புக்குறைவுபட்டுப் பெண்ணுறுப்புச் சிறிதுள்ள பேடி. அவளது பெண்மை இகழப்படுவதாதலை "வேயேதிரள்மென்தோள் வில்லேகொடுப்புருவம் வாயேவளர்பவளம் மாந்தளிரே யாமேனி, நோயேமுலைசுமப்பதென்றூர்க்கு அருகிருந்தார், ஏயேயிவளொருத்தி பேடியோவென்றூர் எரிமணிப் பூண்மேகலையாள் பேடியோவென்றூர்" என்ற சிந்தாமணிச் செய்யுளாலும் அறிக. இங்ஙனம் பேடியைக் கல்வியறிவில்லாத பேதையனுக்கு உவமை கூறியவதனால், அவன் பிறப்பில் ஆடவனாக இருப்பினும் குணஞ்செயல்களால் ஆடவனாக மதிக்கத்தக்கவனல்லன்: பெண்ணினுங் கடைப்பட்டவனாகக் கருதத்தக்கவன் என்ற கருத்துப் போதரும். இனி, முலையிரண்டு மில்லாதாள்-தனம் உண்டாகப்பெறாத பேதைப்பருவத்தாளென்று கொள்வாரும் உளர். சொல்-சொல்லுதல்: முதனிலைத்தொழிற்பெயர். காமுறுதல்–காமமுறுதல் என பதன் விகாரப்; காமம்-ஆசையை, உறுதல் - அடைதலென்க. பெண்-பெண்தன்மைக்கு முதலாகுபெயர். காமுற்றற்று என்பதற்கு, கீழ 'ஆடியற்று' என்பதற்கு எழுதிய இலக்கணமே

கொள்க. பெள்என்னும் பகுதி ஈறு திரிந்து பெண் என்று ஆகி, விரும்பப்படுந் தன்மையையுடைய மகளுக்குக் காரணப் பெயரா மென்றும், இங்ஙனமே ஆண் என்பதும் ஆள என்னும் பகுதி ஈறுதிரிந்த காரணக்குறி யென்றுங் கூறுவர். "கான மயிலாடக் கண்டிருந்த வான்கோழி, தானு மதுவாகப் பாவித்துத்- தானுந்தன், பொல்லாச் சிறகைவிரித்தாடினாற் போலுமே, கல்லா தான் கற்ற கவி" என்பர், ஔவையாரும். (உ)

சOரு. கல்லா தவரு நனிநல்லர் கற்றார்முன்
சொல்லா திருக்கப் பெறின்.

பரி.—கல்லாதவர்உம் - கல்லாதாரும், நனி நல்லர்—மிக நல்லராவர்:—(தாமே தம்மைஅறிந்து), கற்றார்முன்-கற்றா ரவையின்கண், சொல்லாது இருக்க பெறின்-(ஒன்றையுஞ்) சொல்லாதிருத்தல் கூடுமாயின்; (எ-று.)

உம்மை-இழிவுசிறப்பும்மை. தம்மைத் தாம் அறியாமை யின் அது கூடாது என்பார் 'பெறின்' என்றும், கூடின் ஆண்டுத் தம்மை வெளிப்படுத்தாமையானும், பின் கல்வியை விரும்புவ ராகலானும் 'நனிநல்லர்' என்றும் கூறினர்.

இவை மூன்றுபாட்டானும், கல்லாதார் அவைக்கண் சொல்லுதற்கு உரியரன்மை கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) கற்றாரின் அவையைக் கல்லாதார் சேரினும் வாயைத் திறவாதிருத்தலே அவரைப்பற்றிய மதிப்புக் குறைவை யுண்டாக்காது அவரைக் கற்றாரெனவே மதிக்கச்செய்யு மென்க. தம்மை-தமது திறமையின்மையை. தம்மைத் தாம் அறியாமையின் அது கூடாது-(படியாதவர்) தமதுநிலைமையைத் தாம் அறியாமை யால் படித்தவர்சபையில் யாதொன்றையுஞ்சொல்லாதிருத்தல் அரிது. பெறின் என்பது-பெறுதலின் வருமை தோன்ற நின்றது. கூடின்-அப்படிசொல்லாதிருந்தால். ஆண்டுத்தம்மை வெளிப்படுத் தாமையானும் - அங்குத் தமது அறியாமையை வெளிப்படுத்தாத தனாலும். "கற்பன ஊழற்றார் கல்விக்கழகத்தாங், கொற்கமின்றாத் தைவாயங்காத்தல்-மற்றுத்தம், வல்லுருவஞ்சன்மினென்பவே மா பறவை, புல்லுருவஞ்சுவபோல்", "வாக்குநயத்தானறிக கற்றவரை மற்றவரை, யாக்கைநயத்தாலறியலாகாதே - காக்கையொடு, நீலச் சிறுகுயிலைநீடிசையாலன்றியே, கோலத்தறிவாரோகூறு" என்றபடி படியாதவன் சபையிற் பேசாமல் வாய்மூடியிருந்தால் இவனது உடம்பினமைதி உடையழகு என இவற்றைமாத்திரங் கண்டவர் இவனைக் கற்றவனாகவே கருதி இவனது அறிவின்மையை அறி யாமல் இவனை நன்கு மதிக்கக்கூடும்: மௌனமாகஇராமல் ஏதாவ தொன்றை உளறுவானானால் இவனது மடமையை எல்லோரும் விளங்க அறிந்து அவமதிப்பர்; இங்ஙனம் படித்தவர்க்கும் படியா தவர்க்கும் வேறுபாடு வாயினின்ற சொல் வெளிப்பட்டால் மாத் திரமே விளங்கும்; ஆதலால், 'கூடின், ஆண்டுத் தம்மை வெளிப் படுத்தாமையானும்' எனப்பட்டது. 'பின் கல்வியை விரும்புவரர்க

லானும்' என்றது-கல்லாதவர் தாம் சபையில் ஒன்றை முதலில் எடுத்துச் சொல்லி அதை ஆபாசப்படுத்தாமல் அடங்கியிருந்து அங்குப் பிறர் சொல்லுந் தக்கவிஷயங்களைக் கேட்டு நெஞ்சில் ஊன்றவைப்பராயின், பின்பு தாமும் அவர்போலவே ஆக வேண்டுமென்று படிப்பை விரும்பக்கூடும் என்பதுபற்றி. நனி-மிகுதிப்பொருளுணர்த்தும் உரிச்சொல்; இங்கே நல்லர் என்னும் வினையை விசேடித்தது. நல்லர் - பண்படியாப் பிறந்த குறிப்பு முற்று. சொல்லாதிருக்க-ஒருசொல் தன்மைப்பட்டது. இருக்க என்பதைத் தொழிற்பெயராக்கி, அதனைப் பெறின் என்பதற்கு எழுவாயாக் கொண்டார். (ங)

சoச. கல்லாதா னொட்பங் கழியநன் றாயினுங்
கொள்ளா ரறிவுடை யார்.

பரி.—கல்லாதான் - கல்லாதவனது, ஒட்பம் - ஒண்மை, (ஒரோவழி), கழிய-மிக, நன்று ஆயின்உம்-நன்றாயிருப்பினும், அறிவு உடையார்—, கொள்ளார் - (அதனை ஒண்மையாகக்) கொள்ளார்; (எ - று.)

ஒண்மை-அறிவுடைமை. அது நன்றாகாது; ஆயிற்றாயினும், * ஏரலெழுத்துப்போல்வதோர் விழுக்காடு: ஆகலின், நிலைபெற்ற நூலறிவுடையார் அதனை மதியா ரென்பதாம்.

(கு - ரை.) கல்லாதவனிடத்து ஒரோவேளையில் ஒள்ளிய அறிவுதோன்றினும், நத்தை ஊர்ந்து செல்வதனால் தோன்றும் கோடு ஒரோ வேளையில் எழுத்தாக அமைவதைப் போலும் ஆதலால், அறிவுடையார் அதனை ஒண்மையாகப் பாராட்டா ரென்பதாம். ஒரோர்வழி-ஒரோவிடத்து; இது- அருமைவிளக்கும். அதனை-அக்கல்லாதவனறிவுடைமையை. கொள்ளார் - ஏற்றுக் கொள்ளார். ஏரலெழுத்து-நந்து வயலில்ஊர்ந்துசெல்லும்போது சிலவேளையில் கீற்றில் அ ஆ என்றாற்போலத்தோன்றும் வடிவெழுத்து:(ஏரல்-நத்தை.)''நந்து நாகுநீர்வண்டு சென் னடைவழியெழுத்தாய், வந்துவிழினும் வீழும்'' என்றது இங்குக் காணத்தக்கது.ஏரலெழுத்து, வடமொழியில் குணாக்ஷரமெனப்படும். விழுக்காடு-வகை யுடையது. மதியார்-கௌரவிக்கமாட்டார். ஒட்பம்-பண்புப்பெயர். கழிய-கழிஎன்னும் உரிச்சொலடியாப்பிறந்த குறிப்புவினையெச்சம் ; அவ்வுரிச்சொல் - மிகுதிப்பொருளுணர்த்துதலை "கூர்ப்புங்கழிவும் உள்ளதுசிறக்கும்'' என்னுந் தொல்காப்பியத்தால் அறிக. ஆயினும் என்ற உம்மை-ஆகாமை குறித்தலால், எதிர்மறைப்பொருளதாம்; உயர்வுசிறப்பெனினும் அமையும். உடையார்-பலர்பாற்குறிப்புவினையாலணையும்பெயர். நன்று-ஒன்றன்பாற் குறிப்புமுற்று. ஒண்மை அறிவு ஆதலை, மேல் புல்லறிவாண்மை என்னும் அதிகாரத்தில் ''ஒண்மையுடையம் யாமென்னுஞ் செருக்கு'' என்பதிலுங் காண்க. (ச)

சoரு. கல்லா வொருவன் றகைமை தலைப்பெய்து
சொல்லாடச் சோர்வு படும்.

---

* நீர்மேலெழுத்துப் போல்வதோர் என்றபாடம் சிறவாது.

பரி.—கல்லா ஒருவன் - (நூல்களைக்) கல்லாத ஒருவன், தகைமை-(யான் அறிவுடையோன் எனத் தன்னை மதிக்கும்) மதிப்பு, (அவற்றைக் கற்றவன்), தலைப்பெய்து - கண்டு, சொல் ஆட-உரையாட, சோர்வுபடும்-கெடும்; (எ-று.)

'கற்றவன்' என்பது, வருவிக்கப்பட்டது. யாதானும் ஓர் வார்த்தை சொல்லுந்துணையுமே நிற்பது: சொல்லிய வழி வழுப்படுதலின், அழிந்துவிடு மென்பதாம்.

இவையிரண்டுபாட்டானும், கல்லாதாரது இயற்கை யறிவின் குற்றம் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.)படியாதவன் தான் அறிவுடையவனென்று தன்னைத் தானே மதிக்கும் மதிப்பு, தன்னை வந்துகண்ட அறிவுடையவ னொருவனோடு தான் ஏதாவது ஒருவார்த்தை சொல்லும் வரை யிலுமே நிற்கும்; சொன்னால் தனது அறியாமை வெளிப்பட்டு அம் மதிப்புத் தவறிவிடு மென்பது கருத்து. "எழுத்தறியார் கல்விப் பெருக்க மனைத்தும், எழுத்தறிவார்க் காணி னிலையாம்- எழுத் தறிவார், ஆயுங் கடவு ளவிர்சடைமுன் கண்டளவில், வீயுஞ்சுர நீர்மிகை" எனப் பின்னூலார் கூறியதுங் காண்க. அவற்றை - நூல்களை. கண்டுஉரையாட-சந்தித்து வார்த்தை சொல்ல. கற்றவன்என்ற சொல், தகுதிபற்றி வருவிக்கப்பட்டதென்க. சொல்லியவழி - சொன்னபோது. வழுப்படுதலின் - தவறு வரு தலால். அழிந்துவிடும்-கற்றவன் சொல்லுஞ் சொல்லுக்குக் கல் லாதவன் ஏற்ற உத்தரஞ்சொல்ல அறியாது விழிப்பனென்க. ஆட என்னுஞ் செயவெனெச்சம் - காரணப்பொருளதாதலின், இறந்த காலம். சோர்வுபடும்-தானே தளர்தலையடையும். (ரு)

சOசு. உளரென்னு மாத்திரைய ரல்லாற் பயவாக்
களரனையர் கல்லா தவர்.

பரி.—கல்லாதவர்—,—(காணப்படுதலான்), உளர் என் னும்மாத்திரையர் அல்லால் - (இலரல்லர்) உளர் என்று (சிலர்) சொல்லுமளவினராதலன்றி, (தமக்கும்பிறர்க்கும் பயன்படாமையால்), பயவா களர் அனையர்-விளையாத களர்நிலத்தோடு ஒப்பர்; (எ-று.)

களர் தானும் பேணற்பாடு அழிந்து உயிர்கட்கும் உண்வுமுதலிய உதவாததுபோல, தாமும் நன்குமதிக்கற் பாடு அழிந்து பிறர்க்கும் அறிவுமுதலிய உதவாரென் பதாம்.

இதனான், கல்லாதாரது பயன்படாமை கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) கல்லாதவர்பிறப்பு எவ்விதத்திலும்பயனற்றதென் பதாம்; "பிறந்தும் பிறவாதாரில்" என்பதுபோலக் கொள்க. காணப்படுதலான்-(உலகத்தில்வடிவத்தோடு) பார்க்கப்படுதலால்; இதுவே, இலரல்லரென்பதற்கும் உளர்என்பதற்குங் காரணம். இலரல்லர்-இல்லாதவரல்லர். உளர்-உள்ளார். அவரதுவாழ்க்கை யைப் பலர் ஒருவாழ்க்கையாகக் கருதா ராதலால், 'சிலர்' என

ஏற்றசொல் வருவிக்கப்பட்டது. களர்நிலம்-விளைவுக்குதவாத நிலம்; விதைத்தவிதையை முளைக்கவொட்டாமற்செய்யும் நிலம்; சவட்டுநிலம். பேணற்பாடழிந்து-உழுதல்முதலிய தொழில்களால் விரும்பிச் சிறப்பிக்கப்படுதலில்லாமல். தாமும்-கல்லாதவரும். நன்குமதிக்கற்பாடு-கௌரவம். மாத்திரை-மாத்ரா என்னும் வடமொழியின் திரிபு. அல்லால்-எதிர்மறைக் குறிப்புவினையெச்சம். பயனுவமையணி. (சு)

ச0எ. நுண்மா ணுழைபுல மில்லா னெழினலம்
மண்மாண் புனைபாவை யற்று.

பரி.—நுண் - நுண்ணிதாய், மாண் - மாட்சிமைப்பட்டு, நுழை-(பல்நூல்களினுஞ்) சென்ற, புலம்-அறிவு, இல்லான்-இல்லாதவனுடைய, எழில் நலம்-எழுச்சியும்அழகும்,—மண் மாண் புனை பாவைஅற்று - சுதையால் மாட்சிமைப்படப் புனைந்த பாவையுடைய எழுச்சியும்அழகும்போலும்: (எ-று)

அறிவிற்கு மாட்சிமையாவது - பொருள்களைக் கடிதிற் காண்டலும்,மறவாமையும் முதலாயின. பாவை-ஆகுபெயர். "உருவின்மிக்கதோருடம்பது பெறுதலுமரிது" ஆகலான், எழில்நலங்களும் ஓர் பயனே யெனினும், நூலறிவுஇல்வழிச் சிறப்பில என்பதாம்.

இதனான், அவர் வடிவழகாற் பயனின்மை கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.) பலநூல்களிலும் சென்று ஆராயவல்ல நுண்ணறிவு இல்லாத மானிடரின் வளர்ச்சியழகினால் யாதொருபயனும் இல்லையென்பதாம். நுண்ணிதாய் - சூட்சுமமானதாய். மாட்சிமைப்பட்டு -சிறப்புப்பெற்று; பக்குவமாய் என்றபடி. எழுச்சி-உடம்பின் வளர்ச்சி. சுதையால்-சுண்ணச்சாந்தினால். மண்-சுதையாகுதலை "மண்ணீட்டாளரும்" என்ற சிலப்பதிகாரத்திலும், மேல் "மண்ணோ டியைந்த மரத்தனையர்" என்ற குறளிலுங் காண்க. "நெடுநிலை மண்ணீடு நின்றவாயிலும்", "பாங்குற மண்ணீட்டிற் பண்புற வகுத்து" என்ற மணிமேகலையடிகளிலும், மண் என்பது சுதையென்னும் பொருளதாம். புனைந்த-அலங்கரித்துச் செய்யப்பட்ட. பாவையுடைய-சித்திரப்பிரதிமையினுடைய. பொருள்களைக் கடிதின்காண்டல்-விஷயங்களை விரைவாக அறிதல். மறவாமை என்பதற்கும், பொருள்களை யென்பதே செயப்படுபொருள். 'முதலாயின' என்றதனால், பிறர்க்குக்கற்பித்தல் பயன்றரும்நூல்களியற்றல் முதலியன கொள்க. பாவை என்பது - அதன்எழுச்சியழகுகளுக்குமுதலாகுபெயர். "உருவின்மிக்கதோருடம்பது பெறுதலுமரிது" என்ற மேற்கோள், சீவகசிந்தாமணி - முத்தியிலம்பகம் - (பேறுதற்கருமை), (கருச) "கருவிமாமழை கனைபெயல் பொழிந்தென வழிநாள், அருவி போற்றொடர்ந் தருதன வரும் பிணியழலுட்,கருவியிற்காய்த்திய கட்டளை படிமையிற் பிழையாது, உருவின் மிக்கதோருடம்பது பெறுதலு மரிதே" என்ற செய்யுளில் உள்ளது; நல்வினைப்பயனால் உறுப்புக்குறையின்றி அழகி

ஞல்மிக்கதோருடம்பைப் பெறுதலும் அருமையானது என்பது, இம்மேற்கோளின் பொருள். எழில் நலங்களும் - எழுச்சியும் அழகும். இல்வழி - இல்லாதபொழுது. சிறப்பில - (அவ்வெழில் நலங்கள்) சிறப்புடையனவாகா. அவர் - கல்லாதவரது. "குஞ்சி யழகுங் கொடுந்தானைக் கோட்டழகும், மஞ்சளழகு மழகல்ல - நெஞ்சத்து, நல்லம்யாமென்னும் நடுவுநிலைமையாற், கல்வியழகே யழகு", "மயிர்வனப்புங் கண்கவரு மார்பின்வனப்பும், உகிர்வனப் புங் காதின்வனப்பும் - செயிர்தீர்ந்த, பல்லின்வனப்பும் வனப்பல்ல நூற்கியைந்த, சொல்லின் வனப்பே வனப்பு" என்பவற்றை இங்கே அறிக. நுண்புலம், மாண்புலம், மாண்பாவை - பண்புத் தொகைகள். நுழைபுலம், புனைபாவை - வினைத்தொகைகள். இல்லாளெழினலம் - ஆறும்வேற்றுமைத்தொகை. எழில் நலம் - உம்மைத்தொகை. மண்புனை - மூன்றும் வேற்றுமைத்தொகை. பாவையற்று - இரண்டாம வேற்றுமைத்தொகை. 'எழிலாவது - வளர்ந்தமைந்த பருவத்தும் இதுவளர்ந்துமாறியதன்றி இன்னும் வளருமென்பது போன்று காட்டுதல்' என்றார், பொருளதிகார வுரையில். எழில் — தொழிற்பெயர். "கவையாகிக்கொம்பாகிக் காட்டகத்தேநிற்கும், அவையல்ல நல்லமரங்கள் - சவைநடுவே, நீட்டோலைவாசியாநின்றான் குறிப்பறிய, மாட்டாதவ னன்மரம்" என்பது, மூதுரை. 'மண்மாண்புனை' என்றதில், 'மாண் என்றது - மாட்சிமைபபடவென்று பொருள்பட்டு, பகுதி வினையெச்சமானது' என்பர், இலக்கணக்கொத்துடையார். (எ)

சoஅ. நல்லார்கட் பட்ட வறுமையி னின்னுதே
கல்லார்கட் பட்ட திரு.

பரி.--நல்லார்கண்-கற்றார்மாட்டு, பட்ட-நின்ற, வறுமை யின்-வறுமையினும், இன்னாது—: கல்லார்கண்-கல்லாதார் மாட்டு, பட்ட-நின்ற, திரு-செல்வம்; (எ-று.)

இழிவுசிறப்புஉம்மை, விகாரத்தால் தொக்கது. தம்தம் நிலையினன்றி மாறிநிற்றலான் தாம் இடுக்கட்படுதலும், உலகிற்குத் துன்பஞ்செய்தலும் இரண்டற்கும் ஒக்கு மாயினும், திரு கல்லாரைக் கெடுக்க, வறுமை நல்லாரைக் கெடாதுநிற்றலான், 'வறுமையினுந் திரு இன்னாது' என்றார்.

இதனான், அவர் திருவின்குற்றம் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.)செல்வத்தை ஈட்டலுங் காத்தலும் பயன் கொள்ளு தலும் அறிவுடையார்க்கே இயல்வனவாதலால் கற்றவரே செல வத்திறகு உரியவர்: ஈட்டுதல்முதலியன அறிவிலார்க்கு இல்லன வாதலால் அவர் வறுமைக்கு உரியவர்: அங்ஙனமன்றிக் கற்றா வறியராயினும் ஒழுக்கம் முதலிய எவ்வகையிலுங் கெடார்; கல்லாதவரோ செலவமுடையராயின் செருக்கு முதலியவற்றா பலவகையிலுங் கெடுவ ரென்பதாம். இத்திருக்குறளை "வ ளன்மையில்லாதான் செல்வத்தின மற்றையோன், நல்குரவே போலு நனிநல்ல" என்பதனோடு ஒப்பிடுக. கற்றார்மாட்டு-படித்தவ

ரிடத்தில்: வறுமையின் - தரித்திரத் தன்மையினும். வறுமையாவது - அனுபவிக்கப்படும் பொருள் ஒன்றுமில்லாமை. இன்னாது-துன்பந்தருவது. இழிவுசிறப்பும்மை தொகுத்தல் விகாரப்பட்டது, வறுமையின் என்பதன இறுதியில்; அது, செல்வமின்மையின் இழிவை விளக்கும். தத்தம்நிலையினன்றி மாறி நிற்றலான்-செல்வம் தனக்கு உரிய கற்றவரை விட்டு உரியரல்லாத கல்லாதவரிடத்திலும், வறுமை தனக்குஉரிய கல்லாதவரை விட்டு உரியரல்லாத கற்றவரிடத்திலும் ஆக மாறி நிற்பதனால். தாம் இடுக்கப்படுதல் - செல்வமும் வறுமையும் துன்பப்படுதல். செல்வம் கல்லாதாரிடத்திலிடுக்கப்படுதல் - பிறர்க்கு உபகாரஞ் செய்தற்கு உரித்தாகாது போதல். வறுமை கற்றாரிடத்து இடுக்கப்படுதல் - கற்றார் வருந்திச்செய்கின்ற பிறர்க்குஉதவி முதலியவற்றால் வருத்தமுறுதலென்பர். இரண்டற்கும்-செல்வத்திற்கும், வறுமைக்கும். கல்லாதாரது செல்வம் உலகிற்குத் தீங்குசெய்தல் வெளிப்படை. கற்றாரது வறுமை உலகிற்குத் தீங்கு செய்தலாவது-ஐயோ! இக்கற்றவர் பிறர்க்குதவி முதலியவற்றைத் தம் விருப்பின்படி செய்யவொட்டாது வறுமை இவரை வாட்டுகின்றதே என்று உலகோரை மனவருத்தங் கொள்ளுமாறு செய்தல். அவர்-கல்லாதவரது. நல்லார்-குறிப்புவினையாலணையும் பெயர். இனனாதே, ஏ-தேற்றம்; ஈற்றசையுமாம். "பல்லான்ற கேள்விப்பயனுணர்வார் பாடழிந்து, அல்லலுழப்பதறிதிரேல் - தொல்சிறப்பின், நாவின்கிழத்தி யுறைதலாற் சேராளே, பூவின் கிழத்தி புலந்து" என்னும் நாலடியார்ச்செய்யுளோடு இதற்கு உள்ள ஒற்றுமைவேற்றுமை நயங்களை உய்த்துணர்க. (அ)

௪0௯. மேற்பிறந்தா ராயினுங் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்தும்
கற்றா ரனைத்திலர் பாடு.

பரி.—கல்லாதார்—, மேல் பிறந்தார் ஆயின்உம் - உயர்ந்தசாதிக்கட் பிறந்தாராயினும், கீழ் பிறந்துஉம் - தாழ்ந்த சாதிக்கட் பிறந்துவைத்தும், கற்றார்-கற்றாரது, அனைத்து பாடு இலர்-பெருமையளவிற்றாய பெருமையிலர்.

உடலோடொழியுஞ் சாதியுயர்ச்சியினும் உயிரோடு செல்லுங் கல்வியுயர்ச்சி சிறப்புடைத்து என்பதாம்.

இதனான், அவர் சாதியுயர்ச்சியாற் பயனின்மை கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.)கல்வியில்லாத வெறுஞ்சாதியுயர்வு பயனற்றதென்பதாம். "கடைநிலத்தோராயினுங் கற்றறிந்தோரைத், தலைநிலத்துவைக்கப்படும்," "தோணியியக்குவான் தொல்லைவருணத்துக், காணிற்கடைப்பட்டானென்றிகழார்-காணாய், அவன்றுணையா வாறுபோயற்றே நூல்கற்ற, மகன்றுணையா நல்ல கொளல்" என்னும் நாலடியாரையும், "வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பாலுள்ளும், கீழ்ப்பாலொருவன் கற்பின், மேற்பாலொருவனு மவன்கட்படுமே" என்ற புறநானூற்றையும், "நாற்பாற்குலத்தின் மேற்பாலொருவன், கற்றிலனாயிற் கீழிருப்பவனே," "எக்குடிப்பிறப்பினும் யாவரேயாயினும், அக்குடியிற் கற்றோரை வருகவென்பார்" என்னும் நறுந்

தொகையையும், "ஆக்குமறிவானலது பிறப்பினல், மீக்கொளுயர் விழிவு வேண்டற்க" என்னும் நன்னெறியையும் இங்கே அறிக. பிறந்துவைத்தும்-பிறந்திருந்தாலும். பெருமையளவிற்ருய பெருமையிலர்-மகிமையவ்வளவுமகிமையுடையவரல்லர். சாதி—உடற்குணமும், கல்வி-உயிர்க்குணமுமாம். உடலின்கண் வினைவயத்தால் வருகின்ற சாதி அவ்வுடலொழிந்தபோது தான் ஒழிவதன்றி உயிரோடுசெல்லாததலால், 'உடலோடொழியுஞ்சாதியுயர்ச்சியினும்' என்ருர். கீழ்க்கல்வியென்னும் அதிகாரத்தில் "ஒருமைக்கண் தான் கற்ற கல்வியொருவற்கு, எழுமையுமேமாப்புடைத்து" என்ற குறளால், கல்வி, உடலோடு ஒழியாமல் உயிரோடுசெல்வதாதலை யறிக. அவர்-கல்லாதவரது. மேல், கீழ் என்பன - மேன்மையையும் கீழ்மையையுமுடைய சாதிகளைக் குறிப்பதனல், பண்பாகுபெயர். ஆயினும், உம்மை - உயர்வுசிறப்பு. பிறந்தும், உம்மை - இழிவுசிறப்பு. பிறந்தும் என்பது, கற்ருர் என்பதனைக் கொள்ளும். (௯)

சக௦. விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குநூல்
கற்ருரோ டேனை யவர்.

பரி.—விலங்கொடு-விலங்கொடுநோக்க, மக்கள் அனையர்-மக்கள் எத்துணை நன்மையுடையர் அத்துணைத் தீமையுடையர்: இலங்கு நூல் கற்ருரோடு - விளங்கிய நூலைக் கற்ருரோடு (நோக்க), ஏனையவர்-கல்லாதவர் ; (எ-று.)

*விலங்கு, நூல்-சாதிப்பெயர். விளங்குதல்-மேம்படுதல். விலங்கின் மக்கட்குஏற்றமாய உணர்வுமிகுதி காணப்படுவது கற்ருர்கண்ணே யாதலின், கல்லாதாரும் அவரும் ஒத்த பிறப்பின ரல்ல ரென்பதாம். மயக்கநிரனிறை.

இதனன், அவர் மக்கட்பிறப்பாற் பயனெய்தாமை கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) மிருகங்களினும் மனிதர் சிறப்படைதல்போல, கல்லாதமனிதரினும் கற்றமனிதர்சிறப்படைவரென்பது, கருத்து. விலங்கொடு நோக்க-மிருகங்களோடு ஒப்பிட்டுப்பார்க்க. மக்கள் - மனிதர். சாதிப்பெயர்-சாதியைக்காட்டும்பெயர்: சாதியொருமைப்பெயரென்பாருமுளர். (சாதியொருமையாவது-ஒருசொல்ஒருமையீறு தோன்றநின்றும் தோன்ருதுநின்றும் பின் ஒருமைவினையீருக மேல்வந்து முடிக்குஞ்சொல்லைப் பெற்றும் பெருதும் தானே பன்மைப்பொருளுணர்த்துவது; இதனை வடநூலார் ஜாத்யேகவசநம் என்பர்.) இங்கே விலங்கு, நூல் என்பன, தாமே விலங்குச்சாதியையும் நூற்சாதியையும் உணர்த்துதல் காண்க. மேம்படுதல் - (நூல்களுட்) சிறத்தல். அவரும் - கற்றவரும். மிருகங்களுக்கும் மனிதர்க்கும் உணவு தூக்கம் பயம் ஆசை முதலியன பொதுப்பட்டகுணங்களாக இருப்பினும், மிருகங்களினும் மனிதர் சிறந்தவரென்றற்கு ஏற்ற விவேகமுதிர்ச்சி கல்விகற்றவர்க்கே

---

* இலங்கு நூல்என்பது சாதியொருமைப்பெயர் என்றபாடம் சிறவாது.

உளதாவது என்க. ஒத்தபிறப்பின ரல்லர் - சமமானபிறப்புடைய வராகார். படியாத மனிதர் மிருகத்தன்மையராய்நிற்க, படித்தவர் மனிதருட்சிறந்து விளங்குவ ரென்பதாம். மயக்கநிரனிறையெனினும் எதிர்நிரனிறையெனினும்ஒக்கும். இது-எட்டுவகைப்பொருள்கோள் களுள் நிரனிறைப்பொருள்கோளின் வகையிலொன்று; (மற்றொரு வகை-முறைநிரனிறை யெனப்படும்.) முன்வைத்தசொற்களின் முறைமைக்கு மாறுபாடாக அதனோடு சம்பந்தப்பட்ட சொற்களைப் பின்னர் அடுக்கிவைப்பது, இதன் இலக்கணமாம்; "களிறுங் கந்தும்போல நளிகடற், கூம்புங் கலனுந் தோன்றும்" என்பது - இதற்கு உதாரணம்: [நன்-பொது-சுஅ.] இக்குறளில் உபமானத் தில் விலங்கு மக்கள் என்ற முறைமைக்கு ஏற்ப, உபமேயத்தில் கல்லார் கற்றார் என நிறுத்தாது மாறுபட நிறுத்தியமை காண்க. அவர்-கல்லாதவர். மக்கட்பிறப்பால்-மனிதசன்மத்தால். பயனெய் தாமை-பிரயோசனமடையாமை. விலங்கு-குறுக்காக நிற்பதெனக் காரணப்பெயர்; இது - திர்யக் என்னும் வடமொழிப்பெயரின் கருத்துக்கொண்டது. இலங்குநூல்-'விளங்கவைத்தல்' முதலிய அழகுடையநூ லென்றுமாம். ஏனையவர்-வேறுஎன்னும் பொருள் தரும் ஏனையென்னும் இடைச்சொல்லடியாப் பிறந்த குறிப்பு வினையாலணையும்பெயர். 'விலங்கொடுமக்களனையர்' என்பதை 'ஒப்பலொப்பு' என்பர், இலக்கணக்கொத்துடையாரும், பிரயோக விவேகத்தாரும். (கo)

சஉ - ஆம் அதிகாரம்.—கேள்வி.

பரி.—அஃதாவது-கேட்கப்படும் நூற்பொருள்களைக் கற் றறிந்தார் கூறக்கேட்டல். கற்றவழி அதனின் ஆய அறிவை வலியுறுத்தலானும், கல்லாதவழியும் அதனை உண்டாக்கு தலானும், இது - கல்வி கல்லாமைகளின்பின் வைக்கப் பட்டது.

(கு - ரை.) கேட்கப்படும் - கேட்கத்தக்க. நூற்பொருள்களை - சாஸ்திரங்களின் சாரமான விஷயங்களை. கற்றறிந்தார்கூற - படித் தறிந்தவர்சொல்ல. கற்றவர்க்குக் கேள்வி அக்கல்வியாலாகிய அறிவை மேன்மேல் வளரச்செய்யும், கல்லாதவர்க்குக் கல்வியறி வைப் புதிதாக உண்டாக்கும் என்க. கேள்வி-தொழிற்பெயர். வலி யுறுத்தல் - உறுதிப்படுத்தல். "கற்றிலனுங் கற்றார்வாய்க் கேட்டா னுமில்லாதார், தெற்றவுணரார் பொருள்களை" என்ற பழமொழியி னாலும் கல்விக்குங் கேள்விக்குமுள்ள சம்பந்தத்தை அறிக.

சகக. செல்வத்துட் செல்வஞ் செவிச்செல்வ மச்செல்வம்
செல்வத்து ளெல்லாந் தலை.

பரி.—செல்வத்துள் செல்வம்-(ஒருவற்குச்) சிறப்புடைய செல்வமாவது, செவி செல்வம்-செவியான்வருஞ் செல்வம்: அச் செல்வம்—, செல்வத்துள் எல்லாம்-பிறசெல்வங்க ளெல்லாவற்றினும், தலை—:(ஆதலான்); (எ-று.)

செவியான்வருஞ்செல்வம் - கேள்வியான் எல்லாப் பொருளையும் அறிதல். பிறசெல்வங்கள் - பொருளான் வருவன. அவை நிலையாவாகலானும், துன்பவிளைவினவா கலானும், இது-தலையாயிற்று. 'அவற்றை ஒழித்து இதனையே செய்க' என்பது - குறிப்பெச்சம்.

(கு - ரை.) நிலையில்லாதனவும், துன்பத்தை விளைப்பனவுமாகிய பொருட்செல்வங்களெல்லாவற்றினும், நிலைபேறுடையதும் இன்பம் விளைப்பதுமாகிய கேள்விச்செல்வம் சிறந்தது; ஆதலால் பொருட்செல்வங்களில் பற்றைவிட்டு இக்கேள்விச்செல்வத்தையே விரும்பிச் சம்பாதிக்கவேண்டுமென்பதாம். செல்வத்துள்செல்வம்- மற்றைச்செல்வங்களெல்லாம் வறுமையாமாறு வருஞ் செல்வம்: செல்வங்களெல்லாவற்றினுஞ் சிறந்த செல்வம். கீழ் 'அவா வறுத்தல்' என்னும் அதிகாரத்தில் "துன்பத்துள் துன்பம்" என்பதற்கு-'ஏனைத்துன்பங்களெல்லாம் இன்பமாகவருந் துன்பம்' என்று உரைத்து மிக்கதுன்பமெனப் பொருள்கொண்டாற்போல, இங்கும் பொருள்கொள்க. தலை - மேலானது. பிறசெல்வங்கள் - உண்டி உடை பசு புலம் முதலாகப் பலபடியாக வுள்ள பொருட் செல்வங்கள். குறிப்பெச்சம்-ஒருசொல்லின் குறிப்பால் வேறு சில சொற்களை வருவித்துமுடிப்பது; இது - எஞ்சிநின்றதனால், எச்ச மெனப்பட்டது: எஞ்சுதல்-குறைந்து நிற்றல். தலை - தலைமையை யுடையதென்றுவது, உத்தம அங்கமான தலைபோலப் பிரதானமா னதென்றுவது பொருள்கொள்க. 'செல்வத்துளெல்லாந்தலை' - செல்வமெல்லாவற்றுள்ளுந்தலை என இதனை உருபுபிரித்துக்கூட் டலுக்கு உதாரணங் காட்டினர், பிரயோகவிவேக வுரையிலும், இலக்கணக்கொத்துரையிலும். (க)

சகஉ. செவிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது
வயிற்றுக்கு மீயப் படும்.

பரி.—செவிக்கு உணவு இல்லாத போழ்து - செவிக்கு உணவாகிய கேள்வி இல்லாதபொழுது, வயிற்றுக்குஉம் சிறிது ஈயப்படும் - வயிற்றுக்கும் சிறிது உணவு இடப்படும்.

சுவைமிகுதியும் பிற்பயத்தலுமுடைய கேள்வி உள்ள பொழுது வெறுக்கப்படுதலான் 'இல்லாதபோழ்து' என்றும், பெரிதாயவழித் தேடற்றுன்பமேயன்றி நோயுங் காமமும் பெருகுதலான் 'சிறிது' என்றும், அதுதானும் பின் இருந்து கேட்டற்பொருட் டாகலான் 'ஈயப்படும்'என்றுங் கூறினர். ஈதல் - வயிற்றது இழிவு தோன்ற நின்றது.

இவையிரண்டுபாட்டானும் கேள்வியது சிறப்புக்கூறப் பட்டது.

(கு - ரை.) துறலறத்திலுள்ளார் தவஞ்செய்தற்கு வேண்டிய இவ்வுடம்பு சீவித்திருத்தற்குப் போதுமான அளவே உணவு கொள்ளுதல் மரபுஆதல்போல, மனிதர் நூற்பொருள்கேட்டற் பொருட்டுத் தாம் உயிர்வாழ்ந்திருத்தற்கு வேண்டுமளவே உணவு கொள்ளவேண்டும் என்க. கீழ்ப்பாட்டில், கேள்வி அற இன்பங்

களுக்குக் காரணமான செல்வத்தினுஞ் சிறந்ததென்று கூறி, இப் பாட்டில் உயிர்வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத உணவினும் அது சிறந்ததென்றார்: ஒருவன் உணவைவிட்டாயினும் நூலைக்கேட்க என்றபடி. செவிக்கு உணவுவரும்போது வயிற்று உணவைக்கருதி அதனை இழத்தலாகாதென்பதும் இங்குப்பெறப்படும். செவிக்கு உணவாகிய - காதினால் உட்கொள்ளப்படுவதாகிய, சுவைமிகுதி - ரசம். பிற்பயத்தல் - பின்பு பலபயன்களைத் தருதல். வெறுக்கப் படுதலால் - வாயுணவு வெறுக்கப்படுதலால். பெரிதாயவழி - அவ்வாயுணவு அதிகப்பட்டபொழுது, தேடற்றுன்பமேயன்றி - அவ்வுணவுக்கு உரிய பொருள்களைச் சம்பாதிக்குந் துன்பம்மாத்திரமே யல்லாமல். உணவுமிகுதியால் நோய்மிகுதலை, மேல் 'மருந்து' என்னும் அதிகாரத்தில் "தீயளவன்றித்தெரியான் பெரிதுண்ணின், நோயளவின்றிப்படும்" என்பதனாலும் அறிக. அதனாற் காமம்பெருகுதல், வெளிப்படை; "துயிற்சுவையுந்தூநல்லார் தோட்சுவையுமெல்லாம், அயிற்சுவையினாகுவவென்றெண்ணி— அயிற்சுவையும், பித்துணக்கொள்பபோற் கொள்ப பிறர்சிலர், மொத்துணமொய்ம்பினவர்" என்ற நீதிநெறிவிளக்கத்தையுங் காண்க. அதுதானும் - அச்சிறிதுணவும். பின் இருந்து கேட்டற் பொருட்டு - இன்னுஞ் சிலகாலம் வாழ்ந்திருந்து நூற்பொருள் களைக் கேட்பதற்கு. "ஈயென்கிளவி இழிந்தோன்கூற்றே" என்ற தொல்காப்பியத்தால் ஈ என்னும் வினைப்பகுதி இழிந்தோனேற் றற்கு உரிய சொல்லாதலறிக. 'ஈதல் - வயிற்றது இழிவுதோன்ற நின்றது' என்ற உரைநடையால், 'முன்னிலைச்சொல்லாய் வருவழி யல்லது பிறண்டு இன்னசொல் இன்னார்க்கு உரித்தென்னும் வரையறையில்லென்பது உணர்த்துதற்கு ஈ தா கொடுஎன முன்னிலைவாய்பாடுபற்றி யோதினார்' என்ற சேனாவரையரதுகொள்கை யைப் பரிமேலழகர் ஏற்றுக்கொள்ளாமை அறியப்படும். உணவு- உண்ணப்படும் பொருளுக்குத்தொழிலாகுபெயர். செவிக்கு உணவு என நாவின்புலத்தைச் செவிமேலேற்றிக் கூறினார்; கீழ் "செவி கைப்ப" என்றாற்போல. இது - "உண்டற்குரியவல்லாப்பொருளை, உண்டனபோலக்கூறலுமரபே" என்ற வழுவமைதியில் அடங்கும். போழ்து - பொழுது என்பதன் மரூஉ; போது என்றும் வரும். வயிற்றுக்கும், உம்மை - இழிவுசிறப்பும்மை; எச்சப்பொருளதென் றும் கொள்ளலாம். வயிற்றது இழிவு - 'ஒருநாளுணவை யொழி யென்றாலொழியாய், இருநாளைக்கேலென்றாலேலாய் - ஒருநாளும், என்னோவறியா யிடும்பைகூரென் வயிறே, உன்னோடுவாழ்தலரிது" என்பதிலும் விளங்கும். "பருகுவனன்னவார்வத்தனாகிச், செவி வாயாக நெஞ்சுகளனாக" உட்கொள்ளப்படுவதாதலின், கேள்வி செவிக்கு உணவெனப்பட்டது. (உ)

சகந. செவியுணவிற் கேள்வி யுடையா ரவியுணவின்
ஆன்றாரோ டொப்பர் நிலத்து.

பரி:—செவி உணவின் - செவியுணவாகிய, கேள்வி - கேள்வியினை, உடையார்—, நிலத்து - நிலத்தின்கண்ணரா யினும், அவி உணவின் - அவி உணவினையுடைய, ஆன்றா ரோடு - தேவரோடு, ஒப்பர்—; (எ - று.)

செவியுணவு - செவியான் உண்ணும் உணவு; அல்வழிக் கண் வந்த இன்சாரியையது னகரம், வலிந்து நின்றது. அவியாகிய உணவு - தேவர்க்கு வேள்வித்தீயிற் கொடுப்பன. அறிவால் நிறைந்தமையான் 'ஆன்றார்' என்றும், துன்பம் அறியாமையான் 'தேவரோடு ஒப்பர்' என்றும் கூறினார்.

இதனான், அதனையுடையாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) நூற்பொருள்களைக் கேட்டவர் தேவலோகத்தின்பம் போன்ற இன்பத்தை இவ்வுலகிற்பெறுவ ரென்பதாம். "தவலருந் தொல்கேள்வித் தன்மையுடையார், இகலிலரெஃகுடையார் தம்முட்குழீஇ, நகலி னினிதாயிற் காண்பா மகல்வானத், தும்ப ருறைவார் பதி" என்னும் நாலடியார்ப்பாட்டை இங்கே அறிக. உபமானம் சிறந்ததாக இருந்தால்தான் பொருட்குச் சிறப்பு உண்டு: ஆதலால், வள்ளுவர் தேவசாதியையும், மேலுலகத்தையும் மதிப்புற உடன்பட்டவராவர். (இங்கே 'அவியுணவின் ஆன்றோர்' என்ற சொல்லை நோக்கின் 'அவிசொரிந்து ஆயிரம் வேட்டலின்' என்ற குறளில் (259) எடுத்தோதும் அவியின் சிறப்பு விளங்கும்: மற்றும், இக்குறளின் விழுமியகருத்துக்களை "செவியுணவான வேதசிரப்பொருளுணர்ந்து செந்தீ, அவியுணவூட்டும் ஈசன் அன்பர்" என்று திருவிளையாடற் புராணத்திலும், "வேள்விச்சாலை யெங்கும் பெறுமவிப்பாகங்கொடுக்கும் பெற்றிமேலோர், வருமுறைமையழைத்துவிடு மந்திரமெங்கும் வானவர் நாயகர் திருவேகம்பர் முன்றில், திருமலிபொற்கோபுரத்து நெருங்குமெல்லாத் தேவரையும் அணித்தாகக்கொண்டு செல்லும்" என்று பெரியபுராணத்திலும் கையாண்டிருத்தலும் காண்க.) நிலத்தின் கண்ணராயினும் - பூலோகத்திலுள்ளவ ரானாலும், அவியுணவினையுடைய - அவிசைஉண்ணுதலையுடைய. அவி - தீயிற்பெய்யும் நெய் பொரி சமித்து முதலியன: இது - ஹவிஸ் என்ற வடசொல்லின் திரிபு. அல்வழியில்வந்த இன்சாரியை யென்றது, உணவிற் கேள்வி என்ற இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையின் இடையிலுள்ளதை. வலிந்து - மெல்லெழுத்து வல்லெழுத்தாய்; இங்கே றகரமெய்யாய். "ணஃகான் றஃகான் நான்கனுருபிற்கு", "னகார விறுதி வல்லெழுத்தியையின், றகாரமாகும் வேற்றுமைப்பொருட்கே" என்ற தொல்காப்பியச்சூத்திரங்களால் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியிலே யன்றி, அல்வழிப்புணர்ச்சியில் இன்சாரியையின் னகரம் றகரமாதற்கு விதியின்மையால், 'உணவிற்கேள்வி' என்றவிடத்துத் திரிபு வலித்தல்என்னுஞ் செய்யுள்விகாரமாகக் கொள்ளப்பட்டது. வேள்வித் தீயில்-யாகத்து ஓம அக்கினியில், கொடுப்பன - கொடுக்கப்படும் நெய்ம்முதலியன. அதனை - கேள்வியை. (௩)

சகச. கற்றில னாயினுங் கேட்க வஃதொருவற்கு
ஒற்கத்தி னூற்றாந் துணை.

பரி.—கற்றிலன் ஆயின் உம் - (உறுதிநூல்களைத் தான்) கற்றிலனாயினும், கேட்க - (அவற்றின் பொருள்

களைக் கற்றறிந்தார் சொல்லக்) கேட்க: அஃது-அக்கேள்வி, ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, ஒற்கத்தின் - தளர்ச்சி வந்துழி, ஊற்று ஆம் துணை - பற்றுக்கோடாந் துணை, (ஆகலான்); (எ-று.)

உம்மை, கற்கவேண்டும் என்பதுபட நின்றது. தளர்ச்சி - வறுமையானதல், அறிவின்மையானதல் இடுக்கண்பட்டுழி மனந்தளர்தல். அதனைக் கேள்வியின் ஆய அறிவு நீக்குமாகலின், 'ஊற்றாந்துணை' என்றார். 'ஊன்று' என்னும் ஆகுபெயரின் னகரம், திரிந்து நின்றது.

(தூ-ரை.) ஒருவன் ஆசிரியரை யடுத்துக் கற்காவிடினும், பெரியோரையடுத்து அரிய நூற்பொருளைக் கேட்டிருப்பானாயின், அதனலாய அறிவு மனத்தளர்வைநீக்கப் பற்றுக்கோடாகுமென்பதாம். உறுதி நூல்களை - அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் . புருஷார்த்தங்களைப்பற்றிக் கூறும் சாஸ்திரங்களை. கேட்க - கேட்கக்கடவன்; வியங்கோள்வினைமுற்று. வந்துழி- வந்தவிடத்து, பற்றுக் கோடாம் துணை - ஆதாரமாகுந் துணையாயிருப்பது. உம்மை - இழிவுசிறப்பு. வறுமையானதல் - பொருளில்லாமையாலாவது. இடுக்கண்பட்டுழி - துன்பமடைந்தவிடத்து. கேள்வியின் ஆய - கேள்வியினலாகிய. ஊன்றுதலென்னும் பொருளைத் தரும் ஊன்று என்னும் முதனிலைத்தொழிற்பெயர், இங்கு ஆகுபெயராய், ஊன்றப்படுங் கோலை உணர்த்திற்று. இதன்னகரம் றகரமானது - மென்றொடர்வன்றொடரான புணர்ச்சிவிகாரமென்றுவது, மெலிவலியான செய்யுள்விகாரமென்றுவது கொள்க. கற்றிலன்-ஆண்பால் எதிர்மறை இறந்தகாலமுற்று. அஃதொருவற்கு-இங்கே ஆய்தம் உயிர்போல் ஒலித்தது; மெய்போல் ஒலியாமையை அலகிட்டுக் காண்க. ஒற்கம் - தொழிற்பெயர்; ஒல்கு - பகுதி. கற்றிலனயினுங் கேட்க என்றதற்குக் காரணம், 'கல்லாதவழியும் அதனை உண்டாக்குதலானும்' என இவ்வதிகாரத்தின் அவதாரிகையில் விளக்கப்பட்டது. "முற்றப்பகலு முனியாதினிதோதிக், கற்றலிற் கேட்டலே நன்று" என்றார் பழமொழியிலும். (ச)

சகரு. இழுக்க லுடையுழி யூற்றுக்கோ லற்றே
ஒழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல்.

பரி — இழுக்கல் உடை உழி - வழுக்குதலையுடைய சேற்றுநிலத்து (இயங்குவார்க்கு), ஊற்றுக்கோல் அற்று - ஊன்றுகோல்போல் உதவும்: (காவற்சாகாடு உகைப்பார்க்கு), ஒழுக்கம் உடையார் வாய் சொல் - ஒழுக்கமுடையார் வாயிற்சொற்கள்; (எ - று.)

அவாய்நிலையான்வந்த உவமையடையால், பொருளடை வருவிக்கப்பட்டது. ஊற்றாகியகோல்போல் உதவுதல் - தளர்ந்துழி அதனை நீக்குதல். 'கல்வியுடையரேனும் ஒழுக்கமில்லாதார் அறிவிலராகலின், அவர் வாய்ச்சொல் கேட்கப்

படாது' என்பதுதோன்ற, 'ஒழுக்கமுடையார் வாய்ச்சொல்' என்ருர். 'வாய்' என்பது, தீச்சொல் அறியாமையாகிய சிறப்புஉணர நின்றது. 'அவற்றைக் கேட்க' என்பது - குறிப்பெச்சம்.

(கு - ரை.) கற்றிலனாயினும் கேட்க என்ருர்: இதனால், கேட்கப் படவேண்டுவது ஒழுக்கமுடையார் வாய்ச்சொல் என்கிருர். வழுக்குதல்-சறுக்குதல். சேற்றுநிலம்-சேறுபட்ட தரை. இயங்கு வார்க்கு - நடப்பவர்க்கு. காவற் சாகாடு உகைப்பார்க்கு-காத்தல் தொழிலுக்குரிய இராச்சியமாகிய வண்டியைச் செலுத்துபவர் களுக்கு: அரசர்க்கு. காவற்சாகாடு கைப்பார்க்கு என்றும் பிரிக் கலாம்: பொருள் இதுவே. சாகாடு-சகடம், பண்டி. உகைத்தல், கைத்தல்-செலுத்தல். ஒழுக்கமுடையார் வாய்ச்சொல் - நல்லொ ழுக்கத்தை யுடையவர்களது வாயிலிருந்து வருஞ் சொற்கள். அவாய்நிலை-ஒருசொல் மற்ருருசொல்லை வேண்டிநிற்றல்; அவாய்-அவாவி. அவாய்நிலையால் வருவித்துமுடிப்பதனை, வடநூலார் அத்யாஹார மென்பர். 'இழுக்கலுடையுழியூற்றுக்கோல்' என்ற உபமானத்தினிடையில் அவசியமாக வேண்டியதாதலால் வரு விக்கப்பட்ட 'இயங்குவார்க்கு' என்ற அடைமொழிக்கு ஏற்க, 'ஒழுக்கமுடையார் வாய்ச்சொல்' என்ற உபமேயத்திற்கும் 'காவற் சாகாடு உகைப்பார்க்கு' என்ற அடைமொழி வருவிக்கப்பட்டது. மற்றையோர்க்கும் ஏற்கும் ஆயினும், இவ்வதிகாரம் அரசியலாத லால், இதுவே வருவிக்கவேண்டியதாயிற்று. உவமை உபமானம் என்பனவும், அடைமொழி விசேஷணம் என்பனவும், பொருள் உபமேயம் என்பனவும்-ஒருபொருளன. அடை-முன்னே அடுத்து வருஞ் சொல். ஊற்ருகிய கோல் - ஊன்றப்படுவதாகிய கோல். தளர்ந்துழி - (வறுமையினாலாவது அறிவில்லாமையினாலாவது துன்பம் நேர அதனால்) மனம்தளர்ந்தபோது. அதனை - அத் தளர்ச்சியை. கல்விக்குப்பயன் நல்லொழுக்கமாதலை "கற்க கசடறக்கற்பவை கற்றபின், நிற்க வதற்குத் தக" என்ற குறளா லும், கல்வியுடையோரும் ஒழுக்கமிலராயின் அறிவிலராதலை "உலகத்தோடொட்டவொழுகல் பலகற்றுங்,கல்லாரறிவிலாதார்" என்ற குறளாலும் அறிக. ஒழுக்கமுடையார் வாய்ச்சொற்கள் யாவையும் நல்லவை யாதலை "ஒழுக்கமுடையவர்க்கொல்லா வேதீய, வழுக்கியும்வாயாற்சொலல்" என்ற குறளால் அறிக. கீழ் 'ஒழுக்கமுடைமை' என்னும் அதிகாரத்தில், "ஒழுக்கமுடைய வர்க்கு" என்ற குறளினுரையில், 'சொலல்-சாதியொருமை; சொலல் எனவே அமைந்திருக்க, வாயால் என வேண்டாது கூறினர், நல்லசொற்கள் பயின்றதெனத் தாம் வேண்டியதன் சிறப்பு முடித்தற்கு: இதனை வடநூலார் தாற்பரியமென்ப' எனக் கூறியதை இங்கே அறிக. அவற்றைக்கேட்க-ஒழுக்க முடையார் வாய்ச்சொற்களை விடாமற் கேட்கவேண்டும். இழுக் கல் – தொழிற்பெயர். உழி-இடத்து. ஊற்றுக்கோல்-இருபெய ரொட்டுப் பண்புத்தொகை: சொல சாதியொருமையாதலின், அஃறு என்னும் ஒன்றன்பால் முற்றைக் கொண்டது. ஏ-ஈற்றசை: தேற்றமுமாம். பயனுவமையணி. காவல் சாகாடுகைப்பார்—"கால் பார் கோத்துஞாலத்தியக்கும், காவற்சாகாடுகைப்போன்மாணின்

ஊறின்றுகி யாறினிதுபடுமே, உய்த்தல்தேற்றுனுயின் வைகலும், பகைக்கூழள்ளற்பட்டு, மிகப்பஃறீநோய் தலைத்தலைத்தருமே" என்பது, புறநானூறு. (ரு)

சகசுசு. எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானும்
ஆன்ற பெருமை தரும்.

பரி.—(ஒருவன்), எனைத்து ஆன்உம் - சிறிதாயினும், நல்லவைகேட்க - உறுதிப்பொருள்களைக் கேட்க; (அக் கேள்வி), அனைத்து ஆன்உம்-அத்துணையாயினும், ஆன்ற பெருமை தரும்-நிறைந்த பெருமையைத் தரும், (ஆகலான்); (எ - று.)

'எனைத்து,' 'அனைத்து' என்பன - கேட்கும் பொருள் மேலும், காலத்தின்மேலும் நின்றன. அக்கேள்வி மழைத் துளிபோல வந்தீண்டி எல்லா அறிவுகளையும் உள வாக்க லின், சிறிது என்று இகழற்க என்பதாம்.

(தூ - ரை.) எவ்வளவு சிறிது பொருள் எவ்வளவு சிறிதுபொழு திற் கேட்கப்பட்டாலும் அவ்வளவுக்கும் ஏற்ற பயனுண்டு என்க. அத்துணையாயினும் - அவ்வளவாகுலும். மழைத்துளி போல வந்து ஈண்டி-மழைநீர்த்துளி சிறிதுசிறிதாகச் சேர்ந்து பெரு வெள்ளமாய்ப் பயன்தருதல் போல, இக்கேள்வியும் சிறிது சிறிதாகச்சேர்ந்து வளருமென்க. உள ஆக்கலின் - உள்ளனவாகச் செய்தலால். இகழற்க - இகழ்ச்சி செய்யாதொழிக. எனைத்து, அனைத்து - எத்தனைத்து, அத்தனைத்து என்பவற்றின் மரூஉ. ஆனும் - ஆயினும் என்பதன் விகாரம். எனைத்து என்பதில், வினு-சிறுமைப்பொருள் குறித்தது. உம்மைகள்-இழிவுசிறப்புப் பொருளன. ஆன்ற, ஆன் - பகுதி; ஆன்றல்-நிறைதல். இங்குத் தரும் என்பது - படர்க்கையிடத்துக்கு வந்தமையின், இடவழு வமைதி. பெருமை - பண்புப்பெயர். (சு)

சகஎ. பிழைத்துணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லா ரிழைத்துணர்ந்து
ஈண்டிய கேள்வி யவர்.

பரி.—பிழைத்து உணர்ந்துஉம் - பிறழ உணர்ந்தவழி யும், பேதைமை-(தமக்குப்)பேதைமை பயக்கும் சொற்களை, சொல்லார்—:—இழைத்து உணர்ந்து - (பொருள்களைத் தாமும்) நுண்ணிதாக ஆராய்ந்து அறிந்து, ஈண்டிய - (அதன்மேலும்) ஈண்டிய, கேள்வியவர் - கேள்வியினை யுடையார்; (எ - று.)

'பிழைப்ப' என்பது, திரிந்து நின்றது. பேதைமை - ஆகுபெயர். ஈண்டுதல்-பலவாற்ருன் வந்து நிறைதல். பொருள்களின் மெய்ம்மையைத் தாமும் அறிந்து அறிந்தா ரோடு ஒப்பிப்பதுஞ் செய்தார் தாமதகுணத்தான் மயங் கினராயினும் அவ்வாறல்லது சொல்லாரென்பதாம்.

இவை நான்கு பாட்டாலும், கேட்டார்க்கு வரும் நன்மை கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) கல்வி கேள்வி யறிவுகளையுடையவரது மனம் தமோ குணவசத்தால் ஒருகாலத்திற் சிறிது மாறுபட்டாலும் அப்பொழுதும் அவர் வாயிலிருந்து அறிவுகேடான வார்த்தைகள் வாரா; முன் பயிற்சியினால் நல்லுறுதி மொழிகளே வெளிப்படுமென்பதாம். "இம்மூ வுலகி னிருள்கடியு மாய்கதிர்போல். அம்மூன்று முற்றவறிதலால் - தம்மின், உறழாமயங்கியுறழினு மென்னும்; பிறழா பெரியோர் வாய்ச்சொல்" என்று புறப்பொருள்வெண்பாமாலை கூறுவதுங் காண்க. "பொய்ம்மை மொழி புகன்றறியேம் புகலமனமெண்ணுகினும். மெய்ம்மையலதுரையாநா வேத நவில்பயிற்சியால்" என்றாற்போலக் கொள்க. பிறழ உணர்ந்த வழியும் - மாறுபாடாக அறிந்தபொழுதும். தமக்குப் பேதைமை பயக்கும் - தமக்கு அறிவின்மையைக் கொடுக்கும். பொருள்களை - நூற்பொருள்களை. நுண்ணிதாக – நுட்பமுடையதாக. அதன் மேலும்-அதுவேயுமன்றி. பிழைத்து என்னுஞ் செய்தெனெச்சம்–உணர்ந்து என்னும் வேறு கருத்தாவின் வினையைக்கொண்டு முடிதற்கு ஏலாததாதலால், அதனைப் பிறகருத்தாவின் வினையையுங் கொண்டு முடிதற்கு ஏற்ற 'பிழைப்ப' என்னுஞ் செயவெனெச்சத்தின் திரிபாகக் கொள்ளவேண்டியதாயிற்று; [நன்–வினை–உ௫,உஎ.] பேதைமை-மடமையைத் தருஞ் சொற்களுக்குக் காரியவாகுபெயர். பல ஆற்றான்-பலவழிகளால்; தன்னோடொத்தார் ஆசிரியன் பெரியோர் இவர்களோடு பழகுதலால் வந்த கேள்வியறிவுகளால். அறிந்தாரோடு ஒப்பிப்பதும் செய்தார் - கற்ற பெரியோரிடம் நூற்பொருள்களைக் கேட்டு அவற்றுடன் தாம் முன் அறிந்த நூற்பொருள்களை ஒத்திட்டுப்பார்த்தலுஞ் செய்தவர். கடவுள் ஒருவரொழியப் பிறரெல்லாம் முக்குணவசப்பட்டவராதலின், 'தாமத குணத்தான் மயங்கினாராயினும்' எனப்பட்டது. தாமசம்-கோபம் முதலியவற்றிற்குக் காரணமாகுங் தீக்குணம். அவ்வாறல்லது சொல்லார் - அப்படி மயங்கினமாத்திரமே யொழிய நூற்பொருள்களுக்கு மாறுபாடானவற்றைச் சொல்லமாட்டார். உணர்ந்தும், உம்மை – இழிவுசிறப்பு. (எ)

சகஅ. கேட்பினுங் கேளாத் தகையவே கேள்வியால்
தோட்கப் படாத செவி.

பரி.—கேட்பின்உம்-(தம்புலமாய ஓசைமாத்திரத்தைக்) கேட்குமாயினும், கேளா தகைய - செவிடாந் தன்மையவேயாம்:—கேள்வியால்—, தோட்கப்படாத - துளைக்கப்படாத, செவி - செவிகள் : (எ - று.)

ஏகாரம் - தேற்றத்தின்கண் வந்தது. ஓசை மாத்திரத்தான் உறுதியெய்தாமையின் 'கேளாத்தகைய' என்றும், மனத்தின்கண் நூற்பொருள் நுழைதற்கு வழியாக்கலின் கேள்வியைக் கருவியாக்கியுங் கூறினார்; பழையதுளை துளையன்று என்பதாம்.

(கு - ரை.) செவி படைத்ததற்குப் பயன் நூற்பொருள் கேட்டலே யென்பதாம். தம் புலமாய – தமது [காதுகளின்] உணர்ச்சி

யாகிய. செவிடு - ஓசையறியும்புலனற்றது. துளைக்கப்படாத - தடையின்றி நன்ருய் நுழையப்படாத. தேற்றத்தின்கண் - உறுதிப்பொருளில். உறுதியெய்தாமையின் - சிறப்படையாத தனுல். வழியாக்கலின்-வழியை உண்டுபண்ணுதலால். தோட்கப் படாத என்ற வினைக்கு ஏற்பக் கேள்வியை ஊசி முதலிய துளைக் குங் கருவியாகக் கூறுமையால், இது ஏகதேசவுருவகம். பழைய துளை துளையன்று - காதில் இயற்கையாகவுள்ள துவாரம், நூற் பொருள் நுழைதற்கு வழியாகாதபொழுது துளையெனச் சிறப்பித் துக் கூறத்தக்கதன்று என்க. கேட்பினும் என்றஉம்மை - உயர்வுசிறப்பு. தகைய - பலவின்பாற் குறிப்புமுற்று. தோட்கப் படாத என்பதில், தோள் – பகுதி. செவி - பால்பகா அஃறிணைப் பெயர். "இருடீர்விளக்கத்திமிழிசையார்கோவே, குருடேயுமன்று நின்குற்றம் - மருடீர்ந்த, பாட்டு முரையும் பயிலாதன விரண்டு, ஓட்டைச் செவியுமுள" என்ற ஔவையார் பாட்டையும், "இரும் பிற்போர்த்த, பழுதெண்ணும் வன்மனத்தா ரோட்டைமரச் செவியர் கேளார்" என்னுஞ் சிந்தாமணியையும், "திருமால் சீர் கேளாத செவியென்ன செவியே" என்ற சிலப்பதிகாரத்தையும் இதனேடு ஒப்பிடுக. "கேள்வியாளரிற், ருேட்டசெவியை நீயாகு வையாமெனின்," "அறச்செவி திறந்து மறச்செவி யடைத்து" என்ற மணிமேகலையடிகளில் இக்குறளின் பொருள் அமைந்திருத் தலுங் காண்க. (அ)

சகக. நுணங்கிய கேள்விய ரல்லார் வணங்கிய
வாயின ராத லரிது.

பரி.—*நுணங்கிய கேள்வியர் அல்லார்-நுண்ணியதாகிய கேள்வியுடையரல்லாதார், வணங்கிய வாயினர் ஆதல் - பணிந்தமொழியினை யுடையராதல், அரிது - கூடாது.*

கேட்கப்படுகின்ற பொருளினது நுண்மை, கேள்வி மேல் ஏற்றப்பட்டது. வாய்-ஆகுபெயர். பணிந்த மொழி- பணிவைப் புலப்படுத்திய மொழி. கேளாதார் உணர்வின் மையால் தம்மை வியந்து கூறுவ ரென்பதாம். 'அல்லால்' என்பதூஉம் பாடம்.

(கு - ரை.) நூற்கேள்வி யில்லாதவர் அறிவில்லாமையால் தம்மைத் தாமே சிறப்பித்துப் புகழ்ந்து பேசுவ ரென்பதாம். தமதுநிலையையும் பிறரதுநிலையையும் அறிவிக்குங் கல்விகேள்வி களையுடையவர் பிறரிடத்து வணக்கமாகப் பேசுவர்; அப்படிப் பட்டவரல்லாதவர் அங்ஙனம் பேசார் என்றபடி. "கற்றறிவார் கண்டடக்க மடங்காதார், பொச்சாந்துந் தம்மைப் புகழ்ந்துரைப் பர் - தெற்ற, அறைக லருவி யணிமலை நாட, நிறைகுட நீர் தளும்பலில்" என்னும்பழமொழிச்செய்யுள் இங்கே அறியத்தக்கது. பணிந்த மொழி - விநயத்தோடுகூடின சொல். கேட்கப்படுகின்ற பொருளினது நுட்பத்தைக் கேள்வியின்மேலேற்றி 'நுணங்கிய கேள்வி' என்றது - உபசாரவழக்கு. வாய் - வாயாற்சொல்லுஞ் சொல்லுக்குக் கருவியாகுபெயர். பணிவைப் புலப்படுத்திய - வணக்கத்தைத் தெரிவிக்கிற, கேளாதார் – நூற்கேள்வியைப்

பெருதவர். "அல்லார்" என்ற இடத்து 'அல்லால்' என்பது பாடமாயின், 'பிறர்' என்பது வருவிக்கவேண்டும்; நுணங்கிய கேள்வியர் வணங்கிய வாயினராதல் எளிதேயல்லாமல், பிறர் வணங்கியவாயினராதல் அரிதென்க. அரிது, அருமை - இன்மை மேல் நின்றது. (க)

சஉ0. செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்கள்
அவியினும் வாழினு மென்.

பரி:—செவியின் சுவை உணரா-செவியால்நுகரப்படுஞ் சுவைகளை உணராத, வாய் உணர்வின் மாக்கள் -வாயுணர் வினையுடைய மாந்தர், அவியின்உம் வாழின்உம் - சாவி னும் வாழினும், என் - (உலகிற்கு வருவது) என்னை?(எ-று.)

செவியால் நுகரப்படுஞ்சுவைகளாவன-சொற்சுவையும், பொருட்சுவையும்: அவற்றுள், சொற்சுவை-குணம், அலங் காரம் என இருவகைத்து; பொருட்சுவை - காமம், நகை, கருணை, வீரம், உருத்திரம், அச்சம், இழிப்பு, வியப்பு, சாந் தம் என ஒன்பது வகைத்து: அவையெல்லாம் ஈண்டுஉரைப் பின் பெருகும். 'வாயுணர்வு' என்பது - இடைப்பதங்கள் தொக்குநின்ற மூன்றும் வேற்றுமைத்தொகை ; அது - வா யால்நுகரப்படுஞ்சுவைகளை உணரும் உணர்வு எனவிரியும்: * அவை - கைப்பு, † கார்ப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு, தித்திப்புஎன ஆறும். செத்தால் இழப்பதும் வாழ்ந்தாற் பெறுவதும் இன்மையின், இரண்டும் ஒக்கும் என்பதாம். 'வாயுணவின்' என்று பாடம் ஓதுவாரும் உளர்.

இவை மூன்றுபாட்டானும், கேளாதவழிப்படுங்குற்றம் கூறப்பட்டது.

(த - ரை.) கல்வியினும் சிறப்புள்ள கேள்வியைப் பெருதார் உணவுண்டு உயிரோடிருப்பதனுல் நன்மையும் இறத்தலால் இழப் பதும் இல்லையென்பதாம். செவியால் நுகரப்படும் சுவைகள் - காதி ஞற் கேட்டு அனுபவிக்கப்படும் ரசத்தையுடைய நூற்கேள்விகள். வாயுணர்வினையுடையமாந்தர் - வாயாலுண்ணப்படும் பொருள் களின் ருசிகளை மாத்திரமே அறிதலையுடைய மனிதர். அவியினும் வாழினும்-இறந்தாலும் வாழ்ந்தாலும். என் என்ற குறிப்புமுற்று, இன்மை குறித்து நின்றது; "கற்றதனுலாயபயனென்கொல்" என் றதிற்போல. குணம் - செறிவு, தெளிவு, சமநிலை, இன்பம், ஒழுகிசை, உதாரம், உய்த்தலில்பொருண்மை, காந்தம், வலி, சமாதி எனப் பத்தாம். இவற்றுள், செறிவு-சொற்கள்நெகிழ்ச்சிபெருது கட்டா யிருத்தல். தெளிவு - பொருள் வெளிப்படையாகத் தோன்றுவது. சமநிலை - எல்லாத்தொடர்களும் ஒருபடிப்படத்தொடுப்பது. இன் பம் - சொல்லிற் சுவைதோன்றுவது. ஒழுகிசை - வெறுப்பா யிராமற் பிரியமாயிருக்கும்படியான ஓசை. உதாரம் - குறிப்பினுல் ஓர்சிறப்புப்பொருளை விளைப்பது. உய்த்தலில்பொருண்மை - கரு

பி - ம்:—*சுவை. † காழ்ப்பு.

தியபொருள் புலப்படுதற்கு வேண்டியசொல்லுடைமை. காந்தம் - உலகஇயற்கைக்கு ஒத்துக்கூறுவது. வலி - தொகைநிலைத் தொடர்கள் மிகுதியாய்வருவது. சமாதி - ஒருபொருளில் மற்றொன்றன் தன்மையை ஆரோபித்தல். அலங்காரம் - பிராசம், மடக்குமுதலிய சொல்லணிகள். பிராசம்-வந்தஎழுத்தே மீண்டும் வருவது. மடக்கு [யமகம்] - எழுத்தின்கூட்டம் இடைவிட்டேனும் இடைவிடாதேனும் பொருள் வேறுபாட்டால் மீண்டுவருவது. தன்மை உவமை உருவகம் முதலாகப் பொருளணிகளும் பல உண்டு. குணத்துக்கும் அலங்காரத்திற்கும் வேறுபாடு யாதோவெனின்,—'தொடைகளைப்பற்றிநின்று காப்பியத்திற்கு அழகு செய்வது - குணம். சொல்லையும் பொருளையும் பற்றிநின்று அழகுசெய்வது - அலங்காரம்' என்றும், 'குணங்கள் - இளமை முதலியனபோல ஒற்றுமைநயத்தில் நின்று அழகுசெய்வன: அலங்காரங்கள் - கடககுண்டலாதிகளைப்போல வேற்றுமை நயத்தில் நின்று அழகுசெய்வன' என்றும், 'காப்பியத்திற்கு அழகுசெய்வன - குணங்கள், அதிசயத்தைச்செய்வன - அணிகள்' என்றும் கூறுவர். பொருட்சுவை-ரஸம். சிருங்காரம், ஹாஸ்யம், கருணம், வீரம், ரௌத்திரம், பயாநகம், பீபத்ஸம், அத்புதம், சாந்தம் என்னும் நவரஸங்களுக்கும் - உவகை, நகை, அழுகை, பெருமிதம், வெகுளி, அச்சம், இளிவரல், மருட்கை, சமநிலை என்ற ஒன்பதும் முறையே காரணமாம். சிருங்காரம் - சிற்றின்பவிருப்பம். ஹாஸ்யம் - அங்கவிகாரம் முதலியவற்றைக்காணுதலால் உண்டாகுங் களிப்பு. கருணம் - இஷ்டஜந மரணம் முதலியவற்றால் ஆகும் துயரம். வீரம்-செய்வினையில் மனத்துணிவு. ரௌத்திரம்-பிறர் செய்யுந் தீங்கினாலாகும் மனக்கொதிப்பு பயாநகம்-எந்தக்காரணத்தினாலாவது அச்சந்தோன்றுதல். பீபத்ஸம் - அருவருப்புத்தோன்றுதல். அத்புதம் - அதிசயத்தைக்கண்டதனாலாகும் மனப்பரப்பு. சாந்தம் - பொருள்களிற் பற்றற்றுநிற்கும் நிலை. இவற்றின்வகைகளையும் விரிகளையும் இலக்கணங்களையும் உதாரணங்களையும் தண்டியலங்காரம் முதலிய அணிநூல்களிலும், வடநூல்களிலும் பரக்கக் காணலாம்; தொல்காப்பியத்துப் பொருளதிகாரத்தில் "நகையே யழுகை யிளிவரல் மருட்கை, அச்சம் பெருமிதம் வெகுளி யுவகை யென்று, அப்பாலெட்டே மெய்ப்பா டென்ப" என்பது முதலாக மெய்ப்பாட்டியலிலும், உவமவியலிலும் சுருக்கமாக்கூறப்படுவதுங் காண்க. ஈண்டு - இங்கு. உரைப்பின் - யாம் சொல்லப்புகுந்தால். விரியும் - உரைவளர்ந்துபோம். 'மற்றொன்றுவிரித்தல்' என்னுங் குற்றத்திற்கு அஞ்சி, இங்ஙனங் கூறினார். தொக்குநின்ற இடைப்பதங்கள் - 'நுகரப்படுஞ் சுவைகளை யுணரும்' என்பன. வாயுணர்வு - மூன்றனுருபும் பொருளும் தொக்கதொகை. கார்ப்பு-காரம், உறைப்பு, உவர்ப்பு, உப்பு, கைப்பு முதலிய இவை அறுசுவை,யெனப்படும். இரண்டும் - இறப்பும் வாழ்க்கையும். 'வாயுணவின்' என்ற பாடத்துக்கு - வாயினால் உணவுகொள்ளுதலைமாத்திரமே யுடைய என்று பொருள். உம்மைகள் - எண்ணுப்பொருளன. செவியிற்சுவையுணரா வாயுணர்வினர் மக்களெனப்படாது மாக்களெனப்பட்டார். வாயுணர்வின் மாக்களென்பதை மத்தியமபதலோபனுக்கு உதாரணங் காட்டினர் பிரயோகவிவேகத்தார். (கம)

சங - ஆம் அதிகாரம்.—அறிவுடைமை.

பரி.—அஃதாவது - கல்விகேள்விகளி னுய அறிவோடு உண்மையறிவு உடையனுதல். அதிகாரமுறைமையும், இத னுனே விளங்கும்.

(த - ரை.) உண்மையறிவு - நிச்சயஞானம்: ஐயந்திரிபில்லா தது: விவேகம். 'அறிவாவது - நல்லதன் நலனும் தீயதன் தீமையும் உள்ளவாறு உணர்தல்' என்றுர், பொருளதிகாரவுரை யில். அதிகாரமுறைமை - கேள்வியென்னும் அதிகாரத்தின் பின்னே அறிவுடைமையென்னும் இவ்வதிகாரத்தை வைத்த தற்குக் காரணம். இதனுனே - இங்குக் கூறியவாற்ருல். கீழ்க் கூறிய கல்விகேள்விகள் காரணமும் அறிவு அவற்றின காரியமு மாதல், அதிகாரமுறைமைக்குக் காரணம். அறிவுடைமை - இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை.

சஉக. அறிவற்றங் காக்குங் கருவி செறுவார்க்கும்
உள்ளழிக்க லாகா வரண்.

பரி.—(அரசர்க்கு), அறிவு - அறிவென்பது,—அற்றம் காக்கும் கருவி - இறுதிவாராமற் காக்கும் கருவியாம்; (அதுவேயுமன்றி), செறுவார்க்கு - பகைவர்க்கு, அழிக்கல் ஆகா - அழிக்கலாகாத, உள் அரண்உம் - உள்ளரணுமாம்.

காத்தல் - முன் அறிந்து பரிகரித்தல். உள் அரண் — உள்ளாய அரண்: உள்புக்கு அழிக்கலாகா அரண் என்றுமாம்.

இதனுன், அறிவினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(த - ரை.) அறிவு ஒருவர்க்கு இறுதிவராமற் காக்கும் கருவி யாவதோடு, பகைவர்க்கு அழிக்கலாகா அரண்போன்று காப்பும் ஆகுமென்பதாம். இறுதி - கெடுதி; அழிவு. உள்ளரண் - உட் கோட்டை. முன்னறிந்து பரிகரித்தல் - (வருகிற தீமையை) முன் னமே அறிந்து வரவொட்டாமற் செய்தல். உள்புக்கு - உள்ளே பிரவேசித்து. செறுவார்க்கும் என்றவிடத்து உம்மையை எடுத்து, அரண் என்பதனேடு கூட்டுக: அது - இறந்தது தழுவிய எச்சவும்மை; உயர்வுசிறப்பு மாகலாம். அறிவு என் னும் எழுவாய்க்கு, கருவி, அரண் என்பன - பெயர்ப்பயனிலைகள்; இவற்றை வடநூலார் காரகக்கிரியை யென்பர். அற்றம் - தொழிற்பெயர். கருவி-உபகரணம், உபாயம். அறிவாகிய ஒரு பொருளினிடத்தில், கருவியும் அரணுமாகிய பலபொருள்களின் தன்மையை ஏற்றிக் கூறியதனல், பலபடப்புனைவணி; வடநூலார் உல்லேகாலங்கார மென்பர். (க)

சஉஉ. சென்ற விடத்தாற் செலவிடாத் தீதொரீஇ
நன்றின்பா லுய்ப்ப தறிவு.

பரி.—சென்ற இடத்தால் செலவிடா - (மனத்தை) அது சென்ற புலத்தின்கண் செல்லவிடாது, தீது ஒரீஇ - (அப் புலத்தின் நன்மை தீமைகளை ஆராய்ந்து) தீயதனின் நீக்கி, நன்றின்பால் உய்ப்பது - நல்லதன்கண் செலுத்துவது, அறிவு—; (எ - று.)

வினைக்கு ஏற்ற செயப்படுபொருள், வருவிக்கப்பட்டது. ஓசை, ஊறு, ஒளி, சுவை, நாற்றம் எனப் புலம் ஐந்தாயினும், ஒருகாலத்து ஒன்றின்கண் அல்லது செல்லாமையின், 'இடத்தால்' என்றார். 'விடாது' என்பது, கடைக்குறைந்து நின்றது. குதிரையை நிலமறிந்து செலுத்தும் வாதுவன்போல் வேறாக்கி மனத்தைப் புலமறிந்து செலுத்துவது அறிவு என்றார், அஃது உயிர்க்குணமாகலின்.

(கு - ரை.) மனத்தைத் தான் போகும் வழிகளிலெல்லாஞ் செல்லவிடாது நல்வழியிற் செலுத்துவதே அறிவின்தன்மை என்றவாறு. அதுசென்ற புலத்தின்கண் - அம்மனம் போன ஓசை ஊறு முதலிய ஐம்புல வழிகளிலே. வினைக்கு-செலவிடுதல் என்னுந் தொழிலுக்கு. ஏற்ற செயப்படுபொருள்-மனத்தையென்பது. ஓசை-சப்தம், செவிப்புலன்; ஊறு-ஸ்பரிசம், மெய்ப்புலன்; ஒளி-ரூபம், கட்புலன்; சுவை-ரஸம், வாய்ப்புலன்; நாற்றம்-கந்தம்: நாசிப்புலன். புலன்கள் ஐந்தாயிருக்கவும், இடத்தால்என ஒருமையாக்கூறியது, மனம் ஒருகாலத்திலே ஒருபுலத்திலேயே ஊன்றுமாதலின். விடா - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைவினையெச்சம்; இதன்முன் பொதுவிதியால் வலிமிகு மாதலால், 'விடாத் தீதொரீஇ' என்று வலிமிக்க பாடமே சரியானது. வாதுவன் குதிரைப்பாகன். வேறாக்கி - தன்விருப்பின்படி செல்லாதவாறு வேறுபடுத்தி. அஃது - அறிவு. இடத்தால் என்பதில், ஆல் என்னும் மூன்றனுருபு - ஏழாம்வேற்றுமை இடப்பொருளைத் தந்ததனுல் வேற்றுமைமயக்கம். செல - செல்ல. தீது - ஒன்றன்பாற் குறிப்பு வினையாலணையும்பெயர். ஒரீஇ — ஒருவி. (உ)

சஉ௩. எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.

பரி.—எ பொருள்-யாதொருபொருளை, யார் யார் வாய் கேட்பின்உம் — யாவர் யாவர் சொல்லக் கேட்பினும், அ பொருள் - அப்பொருளின், மெய் பொருள் - மெய்யாய பயனை, காண்பது - காணவல்லது, அறிவு-; (எ-று.)

குணங்கள் மூன்றும் மாறிமாறிவருதல் யாவர்க்கும் உண்மையின், உயர்ந்தபொருள் இழிந்தார்வாயினும் இழிந்தபொருள் உயர்ந்தார்வாயினும் உறுதிப்பொருள் பகைவர்வாயினும் கெடுபொருள் நட்டார்வாயினும் ஒரோவழிக் கேட்கப்படுதலான், 'எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும்' என்றார். அடுக்கு — பன்மைபற்றிவந்தது. 'வாய்' என்பது, அவர் அப்பொருளின்கண் பயிலாமை உணரநின்றது. மெய்யாதல்-நிலைபெறுதல். சொல்வாரது இயல்பு நோக்காது அப்பொருளின் பயன்நோக்கிக் கொள்ளுதல் ஒழிதல் செய்வது அறிவு என்பதாகும்.

(கு - ரை.) சொல்லுபவரைப்பற்றிக் கருதாது சொல்லப்படுவதன் பயனை யாராய்ந்து விளைவது நற்பயனையின் கொள்ளவும், தீப்பயனையின் தள்ளவும் உதவுவதே அறிவு என்றவாறு. காண

வல்லது-ஆராய்ந்தறியவல்லது. குணங்கள் மூன்று - சத்துவம், ரஜசு, தமசு என்பன. "சத்துவம் ஞானமாம் தமம் அஞ்ஞான மாம், மத்திமம் [இராசசம்] கலப்பதாம்" என்றது, ஈசுவரகீதை. யாவர்க்கும் உண்மையின்-(கடவுள் ஒருவரன்றி மற்றை) எல்லார்க் கும் உள்ளதனால். உறுதிப்பொருள் - நன்மைதரும் விஷயம். கெடுபொருள்-தீமைதரும் விஷயம். நட்டார் - சிநேகிதர். ஓரோ வழி-சிலவிடத்து. அடுக்கு - யார்யார் என்னும் அடுக்குத்தொடர்; அவர் அப்பொருளின்கண் பயிலாமை-அவ்விழிந்தார் முதலியவர் உயர்ந்தபொருள் முதலியவற்றில் இயற்கையிற் பழகியிராமையை. கொள்ளுதல் ஒழிதல் செய்வது - நல்ல பயன்தருவதை அங்கீ கரித்தலும், தீயபயன் தருவதைத் தவிர்த்தலுஞ் செய்வது. கேட்பினும், உம்மை-சிறப்புப் பொருளது: முற்றுப்பொருளதென் பாருமுளர். கீழ் 'மெய்யுணர்தல்' என்னும் அதிகாரத்தில் "எப் பொருளெத்தன்மைத்தாயினு மப்பொருள்,மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு" என்றதனோடு இதனை ஒப்பிடுக. (அங்கு மெய்யுணர்வின் இலக்கணம் கூறுவதென்றும், இங்கு உலகியலறிவினிலக்கணம் கூறுவதென்றும் உணர்க.) யார்-வினாவடியாப் பிறந்த பெயர். (க)

சஉச. எண்பொருள வாகச் செலச்சொல்லித் தான்பிறர்வாய்
நுண்பொருள் காண்ப தறிவு.

பரி.—தான்—, (சொல்லுஞ்சொற்களை), எண் பொருள ஆக - (அரியபொருளவாயினும் கேட்போர்க்கு) எளிய பொருளவாமாறு, செல-மனங்கொள, சொல்லி—,—பிறர் வாய் நுண் பொருள் - பிறர்வாய்(க்கேட்குஞ் சொற்களின்) நுண்ணியபொருள், (காண அரிதாயினும்), காண்பது - (அதனைக்) காணவல்லது, அறிவு—; (எ-று)

உடையவன் தொழில், அறிவின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. 'சொல்லுவன வழுவின்றி இனிது விளங்கச் சொல்லுக' என்பார் சொல்மேல்வைத்தும், 'கேட்பன வழுவினும் இனிது விளங்காவாயினும் பயனைக் கொண்டொழிக' என்பார் பொருள்மேல்வைத்தும் கூறினார்.

(கு - ரை.) அறிவுடையவன் அரிய விஷயங்களையும் வழு வின்றி இனிதுவிளங்கச் சொல்லவேண்டும்: பிறர் கூறுவன, வழுக்கொண்டு இனிது விளங்காவாயினும் அவற்றின் பயனைக் கொள்ளவேண்டுமென்பதாம். அரியபொருள ஆயினும் - அறிதற்கு அருமையான விஷயங்களையுடையவையானாலும். மனங்கொள - கேட்பவர்மனம் அறிந்துகொள்ளும்படி. காண - அறிதற்கு. உடையவன்தொழில் - அறிவுடையவனது தொழிலாகிய சொல்லு தலும், காணுதலும்; இதனை அறிவின்மேலேற்றியது, குணி வினையைக் குணவினையாகக்கூறிய உபசாரவழக்கு. சொல்லு வன - சொல்லும் வார்த்தைகளை. வழுஇன்றி-தவறுகளில்லாமல். 'செலச்சொல்லி' எனச் சொல்மேல்வைத்தது. கேட்பன - பிறர் சொல்லத் தான்கேட்கும் பொருள்கள். வழுவினும் - தவறுபட் டாலும். பயனைக்கொண்டு ஒழிக — அச்சொற்களின் பயனைமாத் திரம் எடுத்துக்கொண்டு அச்சொற்களை நீக்குக. 'நுண்பொருள்,

எனப் பொருள்மேல் வைத்தது. எளிமைப் பொருளுணர்த்தும் எண்மையென்னும் பண்புப்பெயர், ஈறுபோய் 'எண்'என நின்றது. பொருள-பலவின்பாற் குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். "வேட்பத்தாஞ்சொல்லிப் பிறர்சொற் பயன்கோடல், மாட்சியின் மாசற்ருர்கோள்" என்பர், மேல் 'சொல்வன்மை' என்னும் அதிகாரத்தும். 'உடையவன் தொழில் அறிவின்மேல் ஏற்றப்பட்டது' என்றதனல், இங்ஙனம் காண்பவன் அறிவுடையனென்பதாம். (ச)

சஉரு. உலகந் தழீஇய தொட்பம் மலர்தலும்
கூம்பலு மில்ல தறிவு.

பரி.—உலகம்-உலகத்தை, தழீஇயது - நட்பாக்குவது, ஒட்பம்-(ஒருவனுக்கு) ஒட்பமாம்; மலர்தல்உம் கூம்பல்உம் இல்லது-(அந்நட்பின்கண்) முன் மலர்தலும் பின் கூம்புதலும் இன்றி ஒருநிலையனவது, அறிவு-அறிவாம்; (எ-று.)

'தழீஇயது,' 'இல்லது' என்பன - அவ்வத்தொழின்மேல் நின்றன. 'உலகம்' என்பது-ஈண்டு, உயர்ந்தோரை. அவரொடு கயப்பூப்போல வேறுபடாது கோட்டுப்பூப்போல ஒருநிலையே நட்பாயினன் எல்லாவின்பமும் எய்தும் ஆகலின்,அதனை 'அறிவு' என்ருர். காரியங்கள் காரணங்களாக உபசரிக்கப்பட்டன. இதனைச்செல்வத்தின்மலர்தலும் நல்குரவிற் கூம்பலும் இல்லது என்று உரைப்பாருமுளர்.

(கு - ரை.) அறிவுடைமைக்குப் பயன் உலகத்தைத் தழுவுவது; அன்றியும் அறிவுடையோன் ஒருவரோடு நட்புச்செய்யும்போது முகம்மலர்ந்து பின்கூம்பாது என்றும் ஒரு நிலையனக நிற்கக்கடவனென்க. "உலகமெனபது உயர்ந்தோர் மாட்டே" என்ப ஆதலால், உலகம் உயர்ந்தோரைக் காட்டிற்று. ஒட்பம்-ஒண்மை: அறிவுடைமை. மலர்தல் - முகம் மலர்தல். கூம்புதல் - முகம் வாடுதல்: ஒருநிலையனவது - எப்பொழுதும் ஒரேநிலைமையையுடையவனயிருத்தல். தழீஇயது - தழுவியது ; தொழிற்பெயர்: இது-இங்கே இறந்தகாலங்குறியாமல் தன்மை குறித்தது. இல்லது என்னும் ஒன்றன்பாற்குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர், இல்லாதிருத்தல் என இங்கே தொழில்மாத்திரத்தை யுணர்த்தி நின்றது. அவரொடு – உயர்ந்தாரோடு. கயப்பூப்போல வேறுபடாது - நீர்நிலையிலுண்டாகுந் தாமரை முதலிய பூக்கள் ஒருகால் மலர்தலும் மீண்டுங்குவிதலுமாகத் தாம் அழிகிறவரையில் நிலைமாறுதல்போல, ஒருகால் முகமலர்தலும் மீண்டும் முகம்வாடுதலும் இல்லாமல். கோட்டுப்பூப்போல ஒருநிலையே நட்பாயினன் - மரக்கிளையிலுண்டாகும் புன்னை முதலிய பூக்கள் ஒருகால்மலர்ந்தது மீண்டுங்குவியாமலே கழிதல்போல, ஒருகால் மலர்ந்தமுகம் மறுபடி வாடாமல் ஒரே நிலையனயச் சிநேகித்தவன். "கோட்டுப்பூப்போலமலர்ந்து பிற்கூம்பாது, வேட்டதே வேட்டதா நட்பாட்சி- தோட்ட, கயப்பூப்போல் முன்மலர்ந்து பிற்கூம்புவாரை,நயப்பாரு நட்பாருமில்" என்னும் நாலடியார்ச் செய்யுளை இங்கே அறிக.

எல்லா இன்பமும் எய்தும் - இன்பங்களெல்லாவற்றையும் அடைவான். உலகந் தழுவுதலாகிய ஒட்பத்தின்பயன் அதன்காரணமான ஒட்பமாகவும், மலர்தலும் கூம்பலுமில்லாதிருத்தலாகிய அறிவின் பயன் அதன்காரணமான அறிவாகவும் கூறப்பட்டது, உபசார வழக்கு. செல்வம் வந்தகாலத்து மகிழ்ந்திருத்தலும், வறுமைவந்த காலத்து வருந்தியிருத்தலும் இல்லாதது அறிவென்பது, இரண்டாமுரையின் கருத்து. (ரு)

௪௨௬. எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோடு
அவ்வ துறைவ தறிவு.

பரி.—உலகம்—, எவ்வது-யாதொருவாற்றான், உறைவது-ஒழுகுவதாயிற்று, உலகத்தோடு - அவ்வுலகத்தோடு (மேவி), (தானும்), அவ்வது - அவ்வாற்றான், உறைவது - ஒழுகுவது,— அறிவு-(அரசனுக்கு) அறிவு; (எ-று,)

'உலகத்தை யெல்லாம் யான் நியமித்தலான் என்னை நியமிப்பாரில்லை' எனக் கருதித் தான் நினைத்தவாறே ஒழுகின் பாவமும் பழியுமாம் ஆகலான், அவ்வாறு ஒழுகுதல் அறிவன்று என விலக்கியவாறாயிற்று.

இவையைந்துபாட்டானும்,அதனதுஇலக்கணம்கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) எவ்வழியால் உலகோர் ஒழுகுகின்றனரோ, அவ்வொழுக்கத்தைத் தானும் மேற்கொண்டு நடப்பதே அரசன் அறிவுடையனென்பதைக் காட்டுமென்பதாம். யாதொருவாற்றான் - எந்தவழியால். ஒழுகுவது - நடப்பது. மேவி-ஒத்து. அவ்வாற்றான்-அவ்வழியால். நியமித்தலான் - கட்டளை செய்தாளுதலால். ஒழுகின் - நடந்தால். அதனது - அறிவினது. கீழ் 'ஒழுக்கமுடைமை' என்னும் அதிகாரத்தில் "உலகத்தோடொட்டவொழுகல் பலகற்றுங், கல்லா ரறிவிலாதார்" என்ற குறளையும், அதன் விசேடவுரையையும் இங்கே உணர்க. எவ்வது, அவ்வது - ஒன்றன்பாற் குறிப்புவினையாலணையும் பெயர்கள்; இவற்றில், எ என்னும் வினாவிடைச்சொல்லும், அ என்னும் சுட்டிடைச்சொல்லும் முறையே பகுதிகள்; உறைவது என்னுஞ்சொல் இரண்டனுள், முன்னது - எதிர்கால்வினையாலணையும்பெயர்; பின்னது - எதிர்காலத்தொழிற்பெயர். (சு)

௪௨௭. அறிவுடையா ராவ தறிவா ரறிவிலார்
அஃதறி கல்லா தவர்.

பரி.—அறிவு உடையார்-அறிவுஉடையராவார், ஆவது அறிவார்-வரக்கடவதனை (முன்) அறியவல்லார்; அறிவு இலார்-அறிவிலராவார், அஃது அறிகல்லாதவர்-அதனை (முன்) அறியமாட்டாதார்; (எ-று.)

முன்அறிதல் - முன்னே எண்ணி அறிதல். அஃது அறிகல்லாமையாவது-வந்தால் அறிதல். இனி, 'ஆவது அறிவார்' என்பதற்கு-(தமக்கு) நன்மை அறிவார் என்று உரைப்பாரும் உளர்.

(கு - ரை.) இதனால் இன்னது நேருமென்று பின்வரக்கடவதனை ஊகித்து அறியவல்லாரே அறிவுடையரெனத்தக்காரென்ப

தாம். அறிய - ஆராய்ந்தறிய. அதனை - இனிவரப்போவதை. முன் - வரும்முன்னமே. எண்ணி - ஆராய்ந்து. அஃது அறிகல்லாமை - அதனை அறியமாட்டாமை. இக்குறளில் ஆய்தம் மெய்போல் ஒலித்தது; அலகிட்டுக்காண்க. இரண்டாமுறையில், அஃதறிகல்லாதவர் என்பதற்கும் - (தமக்கு) நன்மையை யறியாதவரென்று பொருள் கொள்க. (எ)

௪௨அ. அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவது
அஞ்ச லறிவார் தொழில்.

பரி.—அஞ்சுவது-அஞ்சப்படுவதனை, அஞ்சாமை—, பேதைமை-பேதைமையாம்; அஞ்சுவது-அவ்வஞ்சப்படுவதனை, அஞ்சல்-அஞ்சுதல், அறிவார் தொழில் - அறிவார் தொழிலாம்; (எ - று.)

பாவமும் பழியும் கேடும் முதலாக அஞ்சப்படுவன பலவாயினும், சாதிபற்றி 'அஞ்சுவது' என்றார். அஞ்சாமை - எண்ணாது செய்துநிற்றல். அஞ்சுதல் - எண்ணித்தவிர்தல். அது காரியமன்று என்று இகழப்படாது என்பார், 'அறிவார்தொழில்' என்றார். அஞ்சாமை இறைமாட்சியாகச் சொல்லப்பட்டமையின், ஈண்டு, அஞ்சவேண்டுமிடம் கூறியவாறு.

இவையிரண்டுபாட்டானும், அதனை உடையாரது இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) அஞ்சாமையென்பது சிறந்தகுணமாயினும் அதனை எப்போதும் கைக்கொள்ளாமல், பழி பாவம் கேடு முதலாயின தருவனவற்றிற்கு அறிஞர் அஞ்சி அவ்வாறான செயலைச் செய்யாரென்பதாம். "அச்சக்கிளவிக்கு ஐந்தும் இரண்டும், எச்சமிலவேபொருள் வயினான" என்னும் தொல்காப்பியவிதியால், அஞ்சுவது என்பது - அஞ்சுவதை என இரண்டனுருபால் விரிக்கப்பட்டது; அஞ்சுவதனினின்று என்று ஐந்தனுருபாலும் விரிக்கலாம்: இது - வடநூல்வழக்கைத் தழுவியது; அஞ்சுவதற்கு என நான்கனுருபாக விரித்தல், உலகவழக்காம். அஞ்சப்படுவதனை - பயப்படத்தக்க விஷயத்திற்கு என்றபடி. பேதைமை - அறிவின்மை. அறிவார் தொழில் - விவேகிகளது செய்கை. சாதிபற்றி சாதியொருமையால். எண்ணாது செய்துநிற்றல் - ஆலோசியாமல் தகாத அக்காரியங்களைச் செய்துநிற்பது. எண்ணித் தவிர்தல் - ஆலோசித்து அக்காரியங்களைச் செய்யாது விலகல். அது - அஞ்சுவதஞ்சல். காரியமன்று - செய்யத்தக்கதன்று. கீழ் 'இறைமாட்சி' என்னும் அதிகாரத்தில் "அஞ்சாமை யீகையறிவூக்க மிந்நான்கும், எஞ்சாமை வேந்தற்கியல்பு" என்ற குறளில், அஞ்சாமையென்பது அரசனுக்குரிய நற்குணநற்செய்கைகளுள் ஒன்றாகப் பொதுப்படச் சொல்லப்பட்டது - பழிபாவங்களையும் கெடுதியையும் தராதவழியால் பகைவர்பக்கல் அஞ்சலாகாது என்ற கருத்துப்பற்றியதென்றும், இங்கே அஞ்சலறிவார்தொழில் என்று சிறப்பாகக்கூறியது - பழி முதலியவற்றைத்தருங் காரியங்களில் அஞ்சவேண்டுமென்பது பற்றியதென்றுங் கொண்டு, இரண்டும் மாறுகொளக்கூறலாகாமை காண்க. அதனை - அறிவை. அஞ்சுவது - செய்வினை செயப்பாட்டுவினைப் பொருளில்வந்த ஒன்றன்பால்வினையாலணையும்பெயர். 'இக்

குறள், வருமொழியை நோக்காமலே தனக்கு உரிய ஒருமைப்பாலை விட்டுப் பன்மைப்பாலையே விளக்குதலால், 'அஃறிணைச் சாதி யொருமையாயிற்று' என்பர், இலக்கணக்கொத்து உரையில். (அ)

௪௨௯. **எதிரதாக் காக்கு மறிவினார்க் கில்லை
அதிர வருவதோர் நோய்.**

பரி.—எதிரது ஆ-வரக்கடவதாகிய அதனை (முன் அறிந்து) காக்கும் - காக்கவல்ல, அறிவினார்க்கு - அறிவினையுடையார்க்கு அதிர வருவது-(அவர்) நடுங்கவருவது, ஓர் நோய்-ஒருதுன்பமும் இல்லை—; (எ-று.)

'நோய்' என வருகின்றமையின், வாளா 'எதிரதா' என்றார், இதனான், காக்கலாங்காலம் உணர்த்தப்பட்டது. காத்தல்-அதன் காரணத்தை விலக்குதல்.

அவர்க்குத் துன்பமின்மை இதனாற் கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.) இதனைச் செய்தலால் இன்ன தீங்குவிளையுமென்று முன்கூட்டியறிந்து காத்துக்கொள்ளவல்ல அறிவுடையர்க்கு அவர் நடுங்கும் துன்பமொன்றும் விளையாதென்பதாம். வரக்கடவ தாகிய அதனை - இனி வரவிருக்குந் தீங்கை. காக்கவல்ல - வராத படி தடுத்து அதனினின்றுந் தம்மைப்பாதுகாத்துக்கொள்ளவல்ல. நடுங்க - அச்சத்தால் மனமும் உடம்பும் பதைக்கும்படி. வாளா எதிரதா என்றார் - நோய்எதிரதா என்னாமல் 'எதிரதா' என்றார் என்க. காக்கலாங் காலம்-காத்தற்குஏற்றகாலம்: தீங்கு வருதற்கு முந்திய காலம். அதன் - துன்பத்தின். அவர்க்கு - அறிவுடையார்க்கு. எதிரது - எதிர்காலத்தது. ஆ - ஆக என்பதன் விகாரம். அதிர்வென்பது - நடுங்குதலென்னும் பொருளுணர்த்தும் உரிச்சொல்லாதலை "அதிர்வும் விதிர்ப்பும் நடுக்கஞ்செய்யும்" என்ற தொல்காப்பிய உரிச்சொல்லியற் சூத்திரத்தால் உணர்க: அங்கு, "அதிரவருவதோர் நோய்' என்ற இதனையே உதாரணங்காட்டிப் போந்தனர், தொல்காப்பிய வுரையாசிரியர்கள். (௯)

௪௩௦. **அறிவுடையா ரெல்லா முடையா ரறிவிலார்
என்னுடைய ரேனு மிலர்.**

பரி.—அறிவு உடையார்—, எல்லாம் உடையார் - (பிறி தொன்றும் இலராயினும்) எல்லாம் உடையராவர்; அறிவு இலார்-அறிவிலாதார், என் உடையர் ஏன் உம்-எல்லாம் உடைய ராயினும், இலர்-(ஒன்றும்) இலராவர்; (எ - று.)

செல்வங்களெல்லாம் அறிவாற் படைக்கவுங்காக்கவும்படுத லின், அஃது உடையாரை 'எல்லாமுடையார்' என்றும், அவை யெல்லாம் முன்னே அமைந்து கிடப்பினும் அழியாமற்காத்தற் கும் தெய்வத்தான்அழிந்துழிப் படைத்தற்குங் கருவியுடைய ரன்மையின், அஃது இல்லாதாரை 'என்னுடைய ரேனுமிலர்' என்றுங் கூறினார். 'என்னும்' என்புழி, உம்மை-விகாரத்தால் தொக்கது

இதனுள், அவரது உடைமையும், ஏனையாரது இன்மையும் கூறப்பட்டன.

(கு - ரை.) அறிவுடையார் ஒருவர் அறிவினைத்தவிர வேறு யாதும் இல்லராயினும் வேண்டுபவற்றைக் காலத்துக்கேற்றபடி அமைத்துக்கொள்ளவல்லராதலால் எல்லாப்பொருளும் உடையரேயாவர்: அறிவிலார் எல்லாப்பொருளையும் உடையராயினும் அவற்றைக் காத்தற்குவேண்டிய அறிவுஎன்னும் கருவி இல்லாமையால் ஒன்றுமிலரே யாவரென்பதாம். பிறிதொன்றும் இலராயினும் - அறிவொழிந்த பிறபொருள்களுள் ஒன்றையும் உடையவரல்லராயினும். எல்லாம் - எல்லாப்பொருள்களையும். படைக்கவும்-சம்பாதிக்கவும். அவையெல்லாம் - அச்செல்வங்கள் யாவும். அமைந்துகிடப்பினும்- பொருந்தி யிருந்தாலும். தெய்வத்தான் அழிந்துழி - விதிவசத்தால் அச்செல்வங்கள் அழிந்துபோனவிடத்து. படைத்தற்கும் - மீண்டுஞ்சம்பாதித்தற்கும். இவற்றிற்கு ஏற்ற கருவி, அறிவு. எவனென்னும் வினைப்பெயரின் விகாரமாகிய 'என்'என்பது - இங்கே எஞ்சாமை குறித்தது; அதன் இறுதியில் தொகுத்தல்விகாரப்பட்ட உம்மை - முற்றுப்பொருளது. என் - எந்தப்பொருளும். இனி, என் என்பது அச்செல்வத்தின் உயர்வுதோன்ற நின்றதென்றுங் கொள்ளலாம். அவரது - அறிவுடையாரது. உடைமை - செல்வம். ஏனையாரது - மற்றையாரது; அறிவிலாதாரது. இன்மை - பொருளின்மை, வறுமை. ஏனும் - எனினும் என்பதன் மரூஉ: இதில், உம்மை - உயர்வுசிறப்பு. இக்குறட்பாவை "நுண்ணுணர்வின்மை வறுமை யஃதுடைமை. பண்ணப்பணைத்தபெருஞ்செல்வம்" என்ற நாலடியார்ப்பாட்டோடு ஒப்பிடுக. (௧௦)

சச - ஆம் அதிகாரம்—குற்றங்கடிதல்.

பரி.—அஃதாவது - காமம், வெகுளி, கடும்பற்றுள்ளம், மானம், உவகை, மதம் எனப்பட்ட குற்றங்கள் ஆறனையும் அரசன் தன் கண்நிகழாமற் கடிதல். இவற்றை வடநூலார் *'பகைவர்க்கம்' என்ப. † இவை குற்றமென்று அறிதலும் கடிதலும் அறிவுடையார்க்கல்லது கூடாமையின், அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) குற்றங்கடிதல் - இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை. இங்கே, காமம்-வரம்புகடந்த சிற்றின்பவிருப்பம். வெகுளி - காரணம் பற்றியாவது மடமையினாலாவது ஒருவன் தமக்குத் தீங்குசெய்தவிடத்து உளதாகத்தக்க கோபத்தை வரம்பின்றி மிகுதியாகக் கொள்வது. கடும்பற்றுள்ளம் - செல்வத்தை அவசியம் செலவிட வேண்டிய விஷயங்களிலும் செலவுசெய்யாமல் அப்பொருளினிடத்து மனத்தில் மிகுதியான பற்றுவைத்துஇறுகப்பிடிப்பதாகிய லோபம். மானம் - மாத்ஸர்யம்; அதாவது - எப்பொழுதும் தான் தாழாமல் பிறரையே தான் தாழ்த்தவேண்டுமென்னுங் கொடுங்கொள்கை. உவகை - மோகம்; அதாவது - மகிழத்தக்கனவல்லவற்றிற்கும் ராஜஸகுணத்தால் மிகமகிழ்தல். மதம் - செல்வம் அதி

ப் - மு: * அரிவர்க்கம். † இவற்றை.

காரம் முதலிய சிறப்புக்களாலாகும் பெருஞ் செருக்கு. தன்கண் நிகழாமல் கடிதல் - தன்னிடத்துத் தோன்றுதபடி யொழித்தல். இவை - 'அரிஷட்வர்க்கம்' எனப்படும். என்ப - என்று கூறுவர். அறிவுடைமையின் பின் குற்றங்கடிதலை வைத்ததற்குக் காரணம், அறிவுடைமையின்பயன் குற்றங்கடிதல் என்னுங் கருத்தென்க.

௪௩௧. செருக்குஞ் சினமுஞ் சிறுமையு மில்லார்
பெருக்கம் பெருமித நீர்த்து.

பரி.—செருக்குஉம்-மதமும், சினம்உம்-வெகுளியும், சிறுமை உம்-காமமும், (ஆகிய குற்றங்கள்), இல்லார்-இல்லாத அரசரது, பெருக்கம் - செல்வம்,—பெருமிதம் நீர்த்து - மேம்பாட்டு நீர்மை யினையுடைத்து; (எ-று.)

மதம்-செல்வக்களிப்பு. சிறியோர்செயலாகலின், அளவிறந்த காமம் 'சிறுமை' எனப்பட்டது. இவை நீதியல்லன செய்வித்த லான், இவற்றைக் கடிந்தார்செல்வம் நல்வழிப்பாடும் நிலைபேறு முடைமையின் மதிப்புடைத்து என்பதாம். மிகுதிபற்றி, இவை முற்கூறப்பட்டன.

(கு - ரை.) செருக்கு முதலிய குற்றங்கள் இல்லாத அரசரின் செல்வம் நல்வழியிற் செலவு ஆதலும் நிலைத்திருத்தலும் உடைமை யால் மதிப்பைப் பெறுமென்பதாம். மேம்பாட்டுநீர்மையினையுடைத்து - மேன்மைப்படுந்தன்மையையுடையது. சிறியோர்செயல் - அறிவிலும் ஒழுக்கத்திலும் பெருந்தன்மையில்லாதவரும் பிராயத் திலும் முதிர்ந்தவரல்லாதவருமான இளையவரது செய்கை. சிறி யார்க்குரிய பண்பு ஆதலால், காமம், சிறுமை யெனப்பட்டதென்ற படி. அளவிறந்த - வரம்புகடந்த. நல்வழிப்பாடு - சன்மார்க்கத்திற் செலவாதல். நிலைபேறு - அழியாமல் நிலைத்திருத்தல். மதிப்பு - கௌரவம். மிகுதிபற்றி - காமம்முதலியவான ஆறுதுர்க்குணங் களுள் செருக்குமுதலிய இத்துர்க்குணங்கள் பெரும்பாலும் அரச ரிடத்தில் உண்டாகிமிகுதலால். உம்மைகள் மூன்றும் எண்ணுப் பொருளன. பெருக்கம் - பெருகுதலையுடைய செல்வத்துக்குத் தொழிலாகுபெயர். 'எல்லாரோடும் ஒப்பநில்லாது பேரெல்லையாக நிற்றல் பெருமிதமெனப்படும்' என்பது, பொருளதிகாரவுரை. பெரு மிதம்-பெரியதாகிய அளவு. செருக்கு-இங்கே தமமதம் எனலாம். (க)

௪௩௨. இவறலும் மாண்பிறந்த மானமும் மாணா
உவகையு மேத மிறைக்கு.

பரி.—இவறல்உம்-வேண்டும்வழிப் பொருள்கொடாமையும், மாண்பு இறந்த மானம்உம்-நன்மையின்நீங்கியமானமும், மாணா உவகைஉம் - அளவிறந்த உவகையும்,—இறைக்கு - அரசனுக்கு, ஏதம்-குற்றம்; (எ-று.)

மாட்சியான மானத்தின் நீக்குதற்கு, 'மாண்பிறந்தமானம்' என்றார்; அஃதாவது—"அந்தணர் சான்றோர் அருந்தவத்தோர் தம்முன்னோர், தந்தை தாய் என்றிவ"ரை வணங்காமையும், முடிக்கப்படாதாயினும் கருதியது முடித்தேவிடுதலும் முதலா

யின. அளவிறந்த உவகையாவது-கழிகண்ணோட்டம்: பிறரும், "சினனே காமங் கழிகண்ணோட்டம் என்ற இவற்றை அறந் தெரி திகிரிக்கு வழியடையாகுந் தீது" என்றார்.

இவையிரண்டுபாட்டானும், குற்றங்களாவன இவையென்பது கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) கீழ்க்குறளில் அகப்பகை ஆறனுள் மூன்றைக்கூறி, எஞ்சிய மூன்றையும் இக்குறளாற் கூறுகின்றார்: முந்திய குறளில், குற்றங்களுள் மிக்கனவான காமம் குரோதம் மதம் என்ற மூன்றைக் கூறி, இக்குறளால், இவறல் என்ற லோபம் மாத்ஸர்யம் மோஹம் என்ற முக்குற்றங்களைக் கூறுகின்றார்: இந்தமூன்றுங்கூட அரசர்க்குத் தகாத குற்றமே யென்பதாம். வேண்டும்வழி - அவசியங் கொடுக்கவேண்டிய இடத்திலும். வேண்டும்வழிப் பொருள் கொடாமை - லோபம். பொருள் கொடுத்தற்கு இன்றியமையாத இடம்-யானை குதிரை படை நாடு அரண் என்றஇவற்றிற்கும், பகையொடு கூடலிற் பிரிக்கப்படுவார்க்கும் தன்னிற் பிரிதலிற்கூட்டப்படுவார்க்கும் அவசியம் கொடுக்கவேண்டுதல் போல்வனவாம். கீழ் 'இறைமாட்சி' என்னும் அதிகாரத்தில் "காத்த,வகுத்தலும் வல்லதரசு", "கொடையளி செங்கோல் குடியோம்பல்நான்கும், உடையானும் வேந்தர்க்கொளி" என்றவற்றால் கொடுத்தல் இறைமாட்சியாகுதலால்,அதற்கு எதிரான இவறல் குற்றமாம். "மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமாவன்னார், உயிர்நீப்பர் மானம்வரின்", "இளிவரின் வாழாத மான முடையா, ரொளிதொழுதேத்து முலகு" என்று மேல் 'மானம்' என்னும் அதிகாரத்தில் குடிப்பிறந்தார்க்கு உரிய குணங்களுள் முதலதாகக்கூறப்பட்ட நன்மைதரும் மானம் அன்று இது என்பார், 'மாண்பிறந்தமானம்' என்றார்; இதனால் கீழ் 'இறைமாட்சி' என்னும் அதிகாரத்தில் "மறனிழுக்காமான முடைய தரசு" எனக் கூறியதனோடு இது மாறுபடாமை யறிக. அங்குப் பரிமேலழகர் 'குற்றமாய மானத்தின் நீக்குதற்கு மறனிழுக்கா மான மென்றார்' என்று உரைத்துப்போந்ததையுங் காண்க. மோனம்-வடசொல். குற்றமாய மானம் - மாத்ஸர்யம்: நாம் யாவரினும் மேம்பட்டுள்ளோம் என்று கருதும் குணம்: இச்சொல் - இகல்[பகை]என்ற பொருளையும் உடையது. மாணுஉவகை - மோஹம். மாட்சியான - இறைமாட்சியின் பாற்பட்ட. "அந்தணர் சான்றோரருந்தவத்தோர் தம்முன்னோர். தந்தைதா யென்றிவர்க்குத் தார்வேந்தே - முந்தை, வழிநின்று பின்னை வயங்கு நீர் வேலி, மொழிநின்று கேட்டன் முறை" என்பது, புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், ௩௩. அந்தணர் - பிராமணசாதியார். சான்றோர் - பலநற்குண நற்செய்கைகளால் நிறைந்தவர். அருந்தவத்தோர் - பிறராற்செய்தற்கு அரிய தவத்தைத் தாம் செய்துள்ளவர். தம்முன்னோர் - தமக்கு முன்பிறந்த தமையன்மார்களும், தம்மினும் பிராயத்தின் மூத்தவரும். முடிக்கப்படாதாயினும் - நிறைவேற்றத் தகாக் காரியமானலும். கருதியது - செய்து முடிக்க எண்ணிய அக்காரியத்தை. "சினனேகாமங் கழிகண்ணோட்டம், அச்சம்பொய்ச்சொலன்பு மிகவுடைமை, தெறல் கடுமையொடு பிறவு மிவ்வுலகத்து, அறந்தெரி திகிரிக்கு வழியடையாகும், தீதுசேணிகந்து நன்றுமிகப்புரிந்து"

என்று பதிற்றுப்பத்தில் (22) வருகின்றது. **கழிகண்ணோட்டம்** - (அளவுக்கு) விஞ்சின தாட்சிணியம். சினனே காமம் கழிகண்ணோட்டம் என்றிவற்றை - கோபமும் காமமும் மோகமும் எனப்பட்ட இவற்றை. அறிந்தெரிதிகிரிக்கு வழியடையாகும் தீது - தருமத்தை யாராய்கின்ற ஆஜ்ஞாசக்கரத்தைக்கொண்ட அரசனுக்குச் செல்லும்வழியை மறுத்துத்தடுப்பதான குற்றம். இவறல் என்னுந் தொழிற்பெயரில், இவறு-பகுதி. உம்மைகள்-எண்ணுப்பொருளன. "அடிநிழலரசரையளிக்கு மாய்கதிர், முடிநிழல் முனிவரர் சரண மூழ்குமே" என்ற சூளாமணியிலும் செங்கோல்மன்னனுக்கு மாண்பிறந்த மானமின்மை காண்க. (உ)

சஙௗ. **தினைத்துணையாங் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக்**
கொள்வர் பழிநாணு வார்.

பரி.—பழி நாணுவார் - பழியை அஞ்சுவார்,—தினை துணை ஆம் குற்றம் வரின்உம்-(தங்கண்) தினையினளவாங் குற்றம்வந்ததாயினும், பனை துணை ஆ கொள்வர் - (அதனை அவ்வளவாக வன்றிப்) பனையின் அளவாகக்கொள்வர்; (எ - று.)

'குற்றம்'-சாதிப்பெயர். தமக்கு ஏலாமையின், சிறிதென்று *பொறார்; பெரிதாகக் கொண்டுவருந்திப்பின்னும் அது வாராமற் காப்பரென்பதாம்.

(கு - ரை.) பழிக்கு அஞ்சுபவர் தம்மிடத்து மிகச்சிறிய குற்றம் நேர்ந்ததாயினும் அதனைப் பெரிதாகக்கருதி வருந்திப் பின்னும் அவ்வாறான குற்றம் தம்மிடத்து நேராமற் பாதுகாப்பரென்பதாம். பழியை அஞ்சுவார் - தமக்கு நிந்தனை நேருமேயென்று அதற்குப் பயப்படுபவர். தங்கண் - தம்மிடத்து. தினை - ஒருவகைச்சிறுதானியம். அவ்வளவாக அன்றி-மிகச்சிறிதாகக்கொள்ளாமல். பனையினளவாகக் கொள்வர் - மிகப்பெரியதாகக் கருதுவரென்றபடி. கீழ் "தினைத்துணை நன்றிசெயினும் பனைத்துணையாக், கொள்வர் பயன்றெரிவார்" என்ற குறளில் 'தினை, பனை என்பன-சிறுமை பெருமைகட்குக் காட்டுவன சிலஅளவை' என்றுகூறிப்போந்தார்,பரிமேலழகர். காமம்முதலிய குற்றங்களாறையும் உட்படுத்துதற்கு, 'குற்றம்-சாதிப்பெயர்' என்றார்; அந்த வகைக்கெல்லாம் பொதுவானபெயரென்றபடி. தமக்கு ஏலாமையின் - தமக்குத் தகாததனால். சிறிதென்று பொறார் - சிறியதென்று கருதிப் பொறுக்கமாட்டார்கள். அது - குற்றம். காப்பார் - தடுத்துத் தம்மைப் பாதுகாப்பர். வரினும், உம்மை - இழிவுசிறப்பு. (௩)

சஙச. **குற்றமே காக்க பொருளாகக் குற்றமே**
அற்றந் தரூஉம் பகை.

பரி.—அற்றம் தரூஉம்-(தனக்கு) இறுதிபயக்கும், பகை—, குற்றமே—: (ஆகலான்), குற்றம்ஏ-அக்குற்றம் தன்கண் வாராமையே, பொருள் ஆக-பயனாகக்கொண்டு, காக்க-காக்கவேண்டும்.

இவைபற்றியல்லது பகைவர் அற்றந் தாராமையின், 'இவையே பகையாவன' என்னும் வடநூலார்மதம்பற்றி 'குற்றமே,

---

பி - ம்: *தேறார்

அற்றந்தரூஉம் பகை' என்றும், இவற்றது இன்மையே குணங்களது உண்மையாகக்கொண்டு என்பார் 'பொருளாக' என்றுங் கூறினர். 'குற்றமேகாக்க' என்பது, "அரும்பண்பினற் றீமை *காக்க" என்பதுபோல நின்றது.

(கு - ரை.) இறுதியை யுண்டாக்கும் காமம் வெகுளி முதலியன இருப்பின் அவ்வழியைப் பற்றிப் பகைவர் தீமைவிளைப்பாராதலால், அக்குற்றம் இல்லாமையையே குணமாகக்கொண்டு நடப்பர் அரசரென்பதாம். இறுதிபயக்கும் பகை - தீங்கைவிளைக்கும் விரோதி. இவை பற்றியல்லது - தம்மிடத்து மிகும் காமம் முதலிய குற்றங்கள் காரணமாக வல்லாமல். அற்றம் தாராமையின் - கெடுதிவிளையாராதலால். வடநூலார் மதம் - வடமொழியாளரின் கொள்கை. காமம்முதலிய ஆறனையே வடநூலார் 'அரிஷட்வர்க்கம்' என்று கூறுதல் காண்க. இவற்றது இன்மையே குணங்களது உண்மையாகக்கொண்டு - இக்குற்றங்கள் இல்லாதிருந்தால் அதுவே பெருங்குணமுடைமையாமென்று கருதி. "அரும்பண்பினல் தீமை காக்க" என்னும் மேற்கோளுக்கு - தன்னிடம் தீங்குநேராதபடி அதனை அருமையான வகையால் தடுத்துத் தன்னைத் தான் பாதுகாத்துக்கொள்க என்று பொருள்; அருமையான நற்குண நற்செயல்களையுடைமையால் தீமைவாரா தபடி காக்கவென்றும்பொருள் கொள்ளலாம். ஏகாரம் - இரண்டிடத்தும் பிரிநிலை. தரூஉம் - தரும் என்பது குறில் நெடிலாய்ச் செய்யுளோசை நிறைக்கவந்த அளபெடை. புறப்பகைவர் ஒருவர்க்குத் தீங்கு செய்தற்குக் காரணம் அவரிடத்துநிகழும் மதம் மாற்சரியம் முதலிய அகப்பகைகளைக் கண்டவழியே என்னுங் கருத்துக்கொண்ட 'குற்றமேயற்றந்தரூஉம் பகை' என்ற இரண்டாம் வாக்கியம், 'குற்றமேகாக்க பொருளாக' என்ற முதல்வாக்கியத்துக்குக் காரணம்; ஆகலால், ஏதுவணி. (௪)

௪௩௫. வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை யெரிமுன்னர்
வைத்தூறு போலக் கெடும்.

பரி.—வருமுன்னர் காவாதான் வாழ்க்கை - (குற்றம்) வரக்கடவதாகின்ற முற்காலத்திலே (அதனைக்) காவாத அரசன் வாழ்க்கை,—(அது வந்தால்), எரிமுன்னர் - எரிமுகத்து (நின்ற), வை தூறு போல - வைக்குவைபோல, கெடும்-அழிந்துவிடும்; ()

'குற்றம்' என்பது, அதிகாரத்தான் வந்தது. 'முன்னர்' என்றதன் ஈற்றது - பகுதிப்பொருள்விகுதி. 'வரும்'என்னும் பெயரெச்சம், 'முன்னர்' என்னுங் காலப்பெயர்கொண்டது; அதனல், காக்கலாங்காலம் பெறப்பட்டது. குற்றம் சிறிதாயினும் அதனாற் பெரியசெல்வம் அழிந்தேவிடுமென்பது உவமையாற் பெற்றும்.

(கு - ரை.) நெருப்புச் சிறிதாயிருந்தாலும் அதனல் பெரிய வைக்கோற்போர் அழிந்துவிடுவதுபோலக் குற்றஞ் சிறிதாயிருந்தாலும் அதனாற் பெரியசெல்வமும் அழிந்துவிடுமாதலால், அக்குற்றம்நேராதபடி காத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்பதாம். வரக்கடவ

பி - ம்; *காத்தவன்

வதாகின்ற முற்காலத்திலே - வருதற்கு முந்தியே என்றபடி. அதனைக்காவாத - அக்குற்றத்தைப் பரிகரித்தல்செய்யாத. அரசன் வாழ்க்கை - அரசனது செல்வவாழ்வு. அதுவந்தால் - குற்றம்வந்தால். எரிமுகத்துநின்ற வைக் குவைபோல - நெருப்பின்முன் பட்ட வைக்கோலின் போர்போல. அதிகாரத்தான்-இது 'குற்றங்கடிதல்' என்னும் அதிகாரமாதலால். என்றதன் ஈற்றது-என்றசொல்லின் இறுதியிலுள்ள 'அர்' என்பது. பகுதிப்பொருள்விகுதி - தனக்கென்று வேறுஒருபொருளைத் தாராமல் பகுதியின் பொருளையே யுணர்த்தும் விகுதி; முன் என்னும் இடைச்சொல், இங்கே காலப் பொருளதாய்ப் பெயர்ச்சொல் தன்மைப்பட்டு 'வரும்' என்னும் பெயரெச்சத்திற்கு முடிக்குஞ்சொல்லாயிற்று. அதனால்-வருமுன்னர் என்பதனால். காக்கலாங்காலம் - குற்றம் வருதற்குமுந்தின பொழுது என்றபடி. சிறுகாரணத்தாற் பெரும்பொருளழிதலாகிய பயன்பற்றி வந்தது உவமையணியென்க. காவாதான் வாழ்க்கை, எரிமுன்னர், வைத்தூறு - ஆறும்வேற்றுமைத் தொகைகள். (ரு)

சங்சு. தன்குற்ற நீக்கிப் பிறர்குற்றங் காண்கிற்பின்
என்குற்ற மாகு மிறைக்கு.

பரி.—(முன்னர்),தன் குற்றம் நீக்கி-தன்குற்றத்தைக்(கண்டு) கடிந்து, (பின்னர்), பிறர் குற்றம் காண்கிற்பின் - பிறர் குற்றங் காணவல்லனாயின், இறைக்கு - அரசனுக்கு, ஆகும் குற்றம்-ஆகக் கடவ குற்றம், என் - யாது? (எ - று.)

'அரசனுக்குத் தன்குற்றங் கடியாவழியே பிறர்குற்றங்கடிதல் குற்றமாம்; அதுகடிந்தவழி முறைசெய்தலாம்' என்பார், 'என் குற்றமாகும்?' என்றார்; எனவே, தன்குற்றங்கடிந்தவனே முறை செய்தற்கு உரியவனென்பதாயிற்று.

இவைநான்குபாட்டானும், அவற்றது கடிதற்பாடு பொது வகையாற் கூறப்பட்டது; இனிச் சிறப்புவகையாற் கூறுப.

(கு - ரை.) தன்னிடத்துச் செருக்கு சினம் முதலிய குற்றங்களைக்கடிந்து பின்னர்ப் பிறர்குற்றத்தைக்கடிகின்ற அரசனே முறை செய்தற்குஉரியனென்பதாம். காணவல்லனாயின்-அறிந்து ஒழிக்க வல்லவனானால். ஆகக்கடவ - வரக்கடவதான. அரசனுக்காகக்கடவ என்றவிடத்து - 'அரசனுக்குக் காக்கக்கடவ' என்றும்பிரதிபேதம்; அதற்கு - அரசனுக்கு ஒழிக்கத்தக்க என்று பொருள். அதுகடிந்த வழி - தன்குற்றத்தை ஒழித்தவிடத்து. முறைசெய்தலாம் - அரசன் பிறர்குற்றத்தையொழித்தல் நீதிநடத்துதலாம். அவற்றது கடிதற்பாடு - காமம் வெகுளிமுதலிய அக்குற்றங்களின் ஒழிக்க வேண்டுந்தன்மை. பொதுவகையால்-பலகுற்றங்களுக்கும் பொதுப்பட. சிறப்பு வகையால் - தனித்தனி ஒவ்வொருகுற்றத்துக்கு உரியதாக. கூறுப - சொல்லுவர். குற்றம் ஆகும்என்பது-ஆகுங்குற்றம் என மொழிமாற்றப்பட்டது. இங்கே "மன்னிய பகைக்குழாமாறும் வையகம், துன்னியவரும்பகைத் தொகையுமின்மையால். தன்னையும்

பிறரையுங்காக்கு மென்பதம், மன்னவன்றிறத்தினி மருளவேண்டு மோ'' என்ற சூளாமணிச்செய்யுளை உணர்க. (கூ)

௭௬௭. செயற்பால செய்யா திவறியான் செல்வம்
உயற்பால தன்றிக் கெடும்.

பரி.—செயல் பால - (பொருளால் தனக்குச்) செய்து கொள்ளப்படுமவற்றை, செய்யாது - செய்துகொள்ளாது, இவறியான்- (அதன்கண்) பற்றுள்ளஞ்செய்தானது, செல்வம்—,—உயல் பாலது அன்றி - (பின்) உளதாம் பான்மைத்தன்றி, கெடும் - (வறிதே) கெடும்; (எ - று.)

செயற்பாலவாவன - அறம்பொருள் இன்பங்கள். பொருளாற் பொருள் செய்தலாவது - பெருக்குதல்; அது "பொன்னினுகும் பொருபடை யப்படை, தன்னினுகுந் தரணி தரணியிற், பின்னையாகும் பெரும்பொரு ளப்பொருள், துன்னுங் காலைத் துன்னுதன வில்லையே'' என்பதனுன் அறிக. அறஞ் செய்யாமையானும் பொருள்பெருக்காமையானும் 'உயற்பாலதன்றி' என்றும், இன்பப்பயன் கொள்ளாமையின் 'கெடும்' என்றுங் கூறினர். 'உயற்பாலதின்றி' என்று பாடம் ஓதுவாரும் உளர்.

(கு - ரை.) உலோபகுணம் உடையானுக்கு இம்மையிற் பெறலாகும் அறம்பொருளின்பங்கள் கைகூடா என்பதாம். பொருளால்- செல்வத்தைக்கொண்டு. பற்றுள்ளஞ் செய்தான் - உலோபஞ் செய்தவன். பின் உளதாம் பான்மைத்தன்றி - பின்பு இருக்குந் தன்மையுடைய தல்லாமல் [லோபஞ் செய்தவுடனே அழிதலுற்று], வறிதே - வீணுய், பயனில்லாமல். செயற்பால என்றதனுற் குறிக்கப்பட்ட மூன்று புருஷார்த்தங்களுள் பொருளும் அடங்குதலால், பொருளாற் பொருள் செய்தலாவது இன்னதுஎன்று விளக்கினர். பெருக்குதல் - விருத்திசெய்தல். "பொன்னினுகும்'' என்ற மேற்கோள் - சீவகசிந்தாமணி - விமலையாரிலம்பகம் - ௬; இதற்குப் பொருள் வருமாறு:—பொன்னின் - செல்வத்தால், பொரு படை - போர்செய்தற்குரிய சேனை, ஆகும் - வளர்ச்சியடையும்; அப் படை தன்னின் - அந்தச்சேனையினல், தரணி - இராச்சியம், ஆகும்-அபிவிருத்தியாம்; தரணியின் - அவ்விராச்சியத்தால், பின்னை - அதன் பின்பு, பெரும்பொருள் - மிகுந்த செல்வம், ஆம் - திரளும்; அப்பொருள் துன்னும் காலை - அந்தப்பெரும்பொருள் (ஒருவனுக்குக்) கிடைக்கும்பொழுதில், துன்னுதன இல்லை - (அவனுக்குக்) கிடையாதன எவையுமில்லை என்பதாம். அறஞ்செய்யாமையானும் பொருள் பெருக்காமையானும் உயற்பாலதன்றி -'' என்றும் தன்னுடுசெல்வது வேண்டி னறஞ்செய்க'' என்றபடி மறுமைக்கு உதவுவதான தருமத்தைப் பொருள்படைத்ததன்பயனுகச் செய்யாமையாலும் பொருளை அபிவிருத்தி செய்யாததாலும்உளதாம்பான்மைத்தன்றி என்க. இன்பப்பயன் கொள்ளாமையின் - இவ்வுலகத்து இன்பமாகிய பிரயோசனத்தையுங்கொள்ளாமையால். 'உயற்பாலதன்றிக் கெடும்' என்றதனுல், அறம் பொருள் இன்பம் என்னும் மூன்று புருஷார்த்தமும் லோபிக்குக் கைகூடா என்க. செயற்பால - செய்த

லாகிய தன்மையை யுடையன. இலறியான் - இறந்தகாலவினையா லணையும்பெயர். பாலது - ஒன்றன்பாற் குறிப்புவினையாலணையும் பெயர். உயல், உய் - பகுதி. 'உயற்பாலதின்றி' என்றபாடத்துக்கு- தப்பும்வழி யாவதொன்றுமில்லாமல் என்று பொருள். முதலுரை யில், உயல் - வாழ்தல் என்றும், இரண்டாமுரையில், உயல்-தவறு தல் என்றும் பொருள். அன்றி, இன்றி என்பவற்றில் முறையே பகுதிகளாகிய அன்மை இன்மை என்பன - ஒருபொருளைமறுத்து அதற்கு இனமானதைச் சொல்லுதலும்,ஒருபொருளின் இல்லாமை யைச்சொல்லுதலும் ஆகிய பொருள்வேறுபாடு உடையன. (எ)

௪௩௮. **பற்றுள்ள மென்னு மிவறன்மை யெற்றுள்ளும்**
எண்ணப் படுவதொன் றன்று.

பரி.—பற்றுஉள்ளம்என்னும்-(பொருளை விடத்தகுமிடத்து விடாது) பற்றுதலைச்செய்யும் உள்ளமாகிய, இவறன்மை-உலோ பத்தினது தன்மை,—எற்றுள்உம் -(குற்றத்தன்மைகள்) எல்லா வற்றுள்ளும்வைத்து, எண்ணப்படுவது ஒன்று அன்று - எண் ணப்படுவதொன்றன்று: [மிக்கது]; (எ - று.)

இவறலது தன்மையாவது-குணங்களெல்லாம் ஒருங்கு உள வாயினும் அவற்றைக்கீழ்ப்படுத்துத் தான் மேற்படவல்லஇயல்பு; ஒழிந்தன அதுமாட்டாமையின், 'எற்றுள்ளுமெண்ணப்படுவ தொன்றன்று' என்றார். 'எவற்றுள்ளும்' என்பது, இடைக்குறை ந்துநின்றது.

இவையிரண்டுபாட்டானும், உலோபத்தின் தீமை கூறப் பட்டது.

(கு - ரை.) உலோபகுண மென்பது குணங் களெல்லாம் இருப் பினும் அவற்றைக் கீழ்ப்படுத்துத் தான் மேம்படுந் தன்மைய தாத லால், இது மற்றைக்குற்றங்களெல்லாவற்றினும் மிக்கதென்று கருதிக் கடியவேண்டுமென்பதாம். பொருளை விடத்தகுமிடத்து விடாது பற்றுதலைச்செய்யும் உள்ளம்-செல்வத்தைச்செலவிடுதற்கு அவசியமானவிடத்திலுஞ் செலவு செய்யாமல் அதனை மிகவிரும்பி இறுகப்பிடித்தலைச் செய்யும் கருத்து. இதனால், பற்றுள்ள மென் பது-காரணப்பெயரென்றும், வினைத்தொகை நிலைத்தொடர் மொழி யென்றும், இதில் பற்றுதல் என்னும் வினைக்குப் பொருளை யென்னுஞ் செயப்படுபொருள் வருவித்தல் வேண்டுமென்றும் அறிக. ஒன்றன்று, மிக்கது-சாதாரணமான ஒருகுற்றமன்று, எல் லாக் குற்றங்களினும் மிகப்பெரிதான குற்றம். இவறலது-லோபஞ் செய்தலின். ஒருஙகு உளவாயினும் - ஒருசேர உள்ளனவானாலும். ஒழிந்தன - அரிஷட்வர்க்கங்களுள் உலோபம் ஒழிந்த மற்றைக் குற் றங்கள். அதுமாட்டாமையின் - பிறகுணங்களை யெல்லாங் கீழாக் கித் தானே மேலாகமாட்டாமையால். எற்றுள்ளும் என்பது - எவற்றுள்ளும் என்பதன் விகாரம். உம்மை - முற்றுப்பொருளது. இவறன்மை - இவறல்என்னுந் தொழிற்பெயரின்மேல், மை - தன் மைப் பொருளுணர்த்தும் விகுதி. எண்ணப்படுவது - சமமாகக் கணக்கிட்டு மதிக்கப்படுவது. (அ)

௪௩௯. வியவற்க வெஞ்ஞான்றுந் தன்னை நயவற்க
நன்றி பயவா வினை.

பரி.—எ ஞான்றும் - (தான்) இறப்ப உயர்ந்தஞான்றும் தன்னை வியவற்க - (மதத்தால்) தன்னை நன்குமதியாதொழிக; நன்றி பயவா வினை-(தனக்கு) நன்மைபயவாவினைகளை, நயவற்க- (மானத்தால்) விரும்பாதொழிக; (எ - று.)

தன்னைவியந்துழி இடமும் காலமும் வலியும் அறியப்படாமையானும், அறனும் பொருளும் இகழப்படுதலானும் 'எஞ்ஞான்றும் வியவற்க' என்றும், 'கருதியது முடித்தேவிடுவல்' என்று அறம்பொருள்இன்பங்கள்பயவா வினைகளை நயப்பின் அவற்றால் பாவமும் பழியும் கேடும் வரு மாகலின் 'அவற்றை நயவற்க' என்றுங் கூறினார்.

இதனான், மத மானங்களின் தீமை கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.) செல்வம் முதலியவற்றால் மிகமேம்பட்டிருப்பினும் தன்னை மதித்தலும் நன்றிபயவாச் செயல்களை விரும்புதலும்கூடாஎன்பதாம். இறப்ப உயர்ந்த ஞான்றும்-எல்லாரினும் மிக அதிகமாகமேன்மையடைந்தபொழுதும். தன்னை நன்குமதியாது ஒழிக - தன்னைத் தானே மேன்மையுடையனாக எண்ணுதிருக்கக்கடவன். "தன்னை வியப்பிப்பான் தற்புகழ்தல் தீச்சுடர், நன்னீர் சொரிந்து வளர்த்தற்றால்—தன்னை, வியவாமையன்றே வியப்பாவது இன்பம், நயவாமையன்றே நலம்" எனப் பின்னூலாரும் இக்கருத்தை விளங்க உரைத்திருத்தல் காண்க. நன்மைபயவா வினைகளை - நன்மையைத்தாராத காரியங்களை. வியந்துழி - நன்குமதித்தவிடத்து. இடமும் காலமும் வலியும் - தான் வெல்லக்கூடிய இடமும் தன்னைப்பகைவன் வெல்லக்கூடும் இடமும், தான் வெல்லக்கூடிய காலமும் தன்னைப் பகைவன் வெல்லக்கூடுங் காலமும், சேனைமுதலிய தனது பலமும் பகைவனது அப்பலமும். தன்னைத்தானே நன்குமதித்தால், இடம் முதலியன எல்லாம் தன்னிடம் குறைவாகவும் பிறரிடம் அதிகமாகவும் இருந்தாலும் அவ்வுண்மை தோன்றாமல். எப்பொழுதுந் தன்னிடத்திலே அவைசிறந்திருப்பனவாகவும் பகைவர்முதலியபிறரெல்லாரிடத்துங் குறைந்திருப்பனவாகவுந் தோன்றுமாதலால் 'அறியப்படாமையானும்' என்றார். துரகங்காரமுடையவர் தரும அர்த்தங்களை எப்பொழுதும் அலட்சியஞ்செய்வராதலால், 'அறனும் பொருளும் இகழப்படுதலானும்' என்றது. எஞ்ஞான்றும் - எப்பொழுதும், கருதியது முடித்தே விடுவல் - எண்ணினகாரியத்தை நிறைவேற்றியேவிடுவேன். அறம் பொருள் இன்பங்கள் பயவா வினைகளை - திரிவர்க்கத்தில் ஒருபுருஷார்த்தத்தையாயினுங் கொடுப்பதல்லாத காரியங்களை. நயப்பின் - விரும்பினால். பழி - நிந்தனை. கேடு - செல்வம்முதலியன அழிதல். மதமானங்களின் - மதம் மானம்என்பவற்றின். வியவற்க, நயவற்க - எதிர்மறைவியங்கோள். (௯)

௪௪௦. காதல காத லறியாமை யுய்க்கிற்பின்
ஏதில வேதிலார் நூல்.

பரி.—காதல - (தான்) காதலித்த பொருள்களை, காதல் அறியாமை - (அவர்) அக்காதலறியாமல், உய்க்கிற்பின்-அனுபவிக்க வல்லனாயின், ஏதிலார் நூல்-பகைவர் (தன்னை வஞ்சித்தற்கு எண்ணும்) எண்ணம், ஏதில - பழுதாம்; (எ - று.)

அறிந்தவழி அவைவாயிலாகப்புகுந்து வஞ்சிப்பாராகலின் அறியாமல் உய்த்தால், வாயிலின்மையின் வஞ்சிக்கப்படானென்பதாம்.

காமம் வெகுளி உவகை என்பன முற்றக்கடியுங் குற்றமன்மையின், இதனான், பெரும்பான்மைத்தாகிய காமம் நுகரும்ஆறு கூறி, ஏனைச் சிறுபான்மையவற்றிற்குப் பொதுவகைவிலக்கினையே கொண்டொழிந்தார்.

(கு - ரை.) இதனால், அரசர் பகைவரறியாமற் காமத்தை நுகரவேண்டுமென்பதும், வெகுளிஉவகைகளைப் பெரும்பாலும் நீக்கவேண்டுமென்பதும் பெறப்படுமென்க. பிறர்க்குத் தெரியாமல் ஏகாந்தமாகத் தாம் விரும்பின பொருள்களைப் பெற்று அனுபவிக்க வல்லாரைப் பகைவரால் வெல்லமுடியா தென்பது இதன் கருத்து. காதலித்தபொருள்கள் - விரும்பின விஷயங்கள். அவர் அக்காதலறியாமல் - பகைவர் அந்தத் தனது விருப்பத்தை அறியவொண்ணாதபடி. பழுதாம்-பயன்படாமல் வீணாகும். அறிந்தவழி - (தான் விரும்பியபொருளைப் பகைவர்) அறிந்த விடத்து. அவைவாயிலாகப்புகுந்து-அவ்விருமபியபொருள் வழியாகப் பிரவேசித்து. உய்த்தால் - அனுபவித்தால். வாயில் இன்மையின் - அவர் நுழைதற்கு வழியில்லாமையால். முற்றக்கடியுங்குற்றம் அன்மையின் - அரசர்க்கு முழுதும்ஒழிக்கத்தக்க குற்ற மாகாததனால். பெரும்பான்மைத்தாகிய காமம் நுகருமாறு-பெரும்பாலும்அரசர்க்கு உளதாவதான காமத்தைப் பகைவர்க்குத் தெரியாதபடி நிறைவேறச்செய்து கொள்ளவேண்டும் வழி. ஏனைச்சிறுபான்மையவற்றிற்கு - அரசரிடம் சிறுபான்மையுண்டாகும் வெகுளி உவகை என்னும் மற்றைக்குற்றங்களுக்கு. பொதுவகைவிலக்கு - கீழ் முதற்குறளில் வெகுளியையும், இரண்டாம் குறளில் உவகையையும் கூடாதென்று கூறியவற்றோடு மூன்றாங் குறள் முதல் நான்கு குறள்களால் கூறப்பட்ட விலக்கு. காமம் வெகுளி உவகையென்பன அரசர்க்கு அடியோடு ஒழிக்கவேண்டிய குற்றங்களல்லாமையால், இக்குறளால் அரசர்க்குப் பெரும்பான்மையான காமத்தைப் பகைவரறியாமல் நுகரும்வகையைக்கூறி மற்றைச்சிறுபான்மையான வெகுளி உவகைகட்கு ''தினைத்துணையாம் குற்றம் வரினும்'' என்ற குறள்முதல் நான்குகுறளாற்கூறிய பொதுவகைவிலக்கினையே கொண்டாரென்க. விலக்கு - தகாதென்பது: இதன் உடன்பாடு - விதியெனப்படும். காதல - காதல் என்னும் பெயரினடியாப் பிறந்த பலவின்பாற் குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். ஏதில - ஏது இல: யாதும்பயனுடையன அல்ல. ஏதிலார் - ஏது இலார்: யாதொரு சம்பந்தமு மில்லாதவர்; எனவே, பகைவராம். நூல் - முதனிலைத் தொழிற்பெயர்; நூற்றல் - மிகுதியாக எண்ணுதல். (௪௦)

௪௫-ஆம் அதிகாரம்—பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.

பரி.—அஃதாவது-மூவிருகுற்றமும் முறைமையிற்கடிதலின் காவற்சாகாடு உகைத்தற்கு உரியனாய அரசன் தீநெறிவிலக்கி நன்னெறிச்செலுத்தும் பேரறிவுடையாரைத் தனக்குத் துணையாகக்கோடல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும். பேரறிவுடையராவார்-அரசர்க்கும் அங்கங்கட்கும் மானுடத்தெய்வக்குற்றங்கள் வாராமற் காத்தற்குஉரிய அமைச்சர், புரோகிதர்.

(கு - ரை.) மூவிரு குற்றமும் - காமம் முதலிய ஆறு குற்றங்களையும். முறைமையின் கடிதலின் - நீதிநூல்முறைமைப்படி ஒழித்ததனால். காவற் சாகாடு உகைத்தற்கு உரியன் ஆய - ஆளுதல் தொழிற்குஉரிய இராச்சியமாகிய வண்டியைச்செலுத்துதற்கு உரியவனான. சாகாடு-சகடம், பண்டி. பேரறிவு-சிறந்தபுத்தி. கோடல்-கொள்ளுதல், தொழிற்பெயர். அதிகாரமுறைமை - கீழ் 'குற்றங்கடிதல்' என்னும் அதிகாரத்தின்பின் இவ்வதிகாரத்தை வைத்ததற்குக்காரணம். இதனானே - இங்குக்கூறியவிதத்தால். குற்றங்களையொழித்து ஆளுகை நடத்தும் அரசன் அதற்கு உதவியாகப் பெரியாரைத்துணைக்கொள்ள வேண்டுமாதலால், குற்றங்கடிதலின்பின் பெரியாரைத்துணைக்கோடல்வைக்கப்பட்டது. அங்கங்கட்கும்-நாடுமுதலிய ஐந்திற்கும். மானுடத்தெய்வக் குற்றங்கள்—மானுடக்குற்றம் - பகைவர் கள்ளர் முதலியோரால் நேர்வன; தெய்வக்குற்றம்-மிக்கமழை மழையின்மை முதலியவற்றால் நேர்வன: அவற்றை இவ்வதிகாரத்தின் இரண்டாம்பாட்டின் உரையில் விரித்துக்கூறுவர். அமைச்சர் - மந்திரிகள். புரோகிதர் - வருங்காரியஞ் சொல்பவரும், கிருத்தியஞ்செய்விப்பவருமாகிய பிராமணர். மந்திரியர், புரோகிதர், சேனாபதியர், தூதர், ஒற்றர் என்பவர் - அரசர்க்கு 'ஐம்பெருங்குழு' எனப்படுவர். இனி, பெரியார் என்பதில் - பொதுவாக அறிவு, பிராயம், ஒழுக்கம் இவற்றில் முதிர்ந்த ஞானவ்ருத்தர், வயோவ்ருத்தர் சீலவ்ருத்தர் என இவர் என்னும் பொருளும் அமையும்.

௪௪௧. அறனறிந்து மூத்த வறிவுடையார் கேண்மை
திறனறிந்து தேர்ந்து கொளல்.

பரி.—அறன் அறிந்து - அறத்தினது நுண்மையை அறிந்து, மூத்த - (தன்னின்)மூத்த, அறிவு உடையார் - அறிவுடையாரது. கேண்மை - கேண்மையை, (அரசன்), தேர்ந்து - (அதனது அருமையை) ஓர்ந்து, திறன்அறிந்து - (கொள்ளுந்) திறம்அறிந்து, கொளல் - கொள்க; (எ - று.)

அறநுண்மை நூலானேயன்றி உய்த்துணர்வானும் அறிய வேண்டுதலின், 'அறனறிந்து' என்றார். மூத்தல் - அறிவானும் சீலத்தானும், காலத்தானும் முதிர்தல். அறிவுஉடையார்-நீதியையும் உலகியலையும் அறிதலையுடையார். திறன் அறிதலாவது நன்குமதித்தல், உயரச்செய்தல், அவர்வழிநிற்றல் என்பன முதலாக அவர்பிணிப்புண்ணுந் திறன் அறிந்து செய்தல்.

(கு - ரை.) சிறந்த அறிவுடைய அமைச்சர் புரோகிதர் என்பவர் எந்தவழியால் தன்னிடம் பற்றுக்கொண்டு தன்னின் நீங்காதிருப்பரோ, அந்தவழியால் அவர் தொடர்ச்சியை அடையவேண்டுமென்பது கருத்து. அறத்தினது நுண்மையை அறிந்து - தருமத்தினது சூட்சுமத்தைச் சாஸ்திரவித்தியாலும் உலகநடையாராய்ந்தறியும் பயிற்சியாலும் உணர்ந்து. மூத்த - மேம்பட்ட. கேண்மை - துணைமை; (ஒருவர்க்கொருவர் யோகக்ஷேமசமாசாரங்களைக் கேட்குந்தன்மையுடைமையால், கேண்மையென்று துணைமைக்குப் பெயர்; இதனை - வினைப்பகுதியடியாப்பிறந்த பண்புப்பெயராகக் கொள்ளவேண்டும். அதனது அருமையை ஓர்ந்து - அப்படிப்பட்ட பெரியவர் சினேகம் கிடைப்பதற்கு அருமையானதென்று அறிந்து. கொள்ளுந்திறம் அறிந்துகொள்க - பெறும்வழியறிந்து பெறுக. அறநுண்மை - தருமசூட்சுமம். நூலானேயன்றி - சாஸ்திரங்களினால் மாத்திரமேயல்லாமல். உய்த்துணர்வானும் - ஊகித்தறியும் வித்தாலும். சீலம் - நல்லொழுக்கம். காலம் - பிராயம். அறிவு முதலியவற்றால் முதிர்தல் - ஞானவ்ருத்தரும், வயோவ்ருத்தரும், சீலவ்ருத்தருமாதல். உலகியலையும் - உலகநடக்கையையும். நன்கு மதித்தல்-அவர்கள் பெருமையைத் தான் நன்றாக அறிதல். உயரச் செய்தல்-அவர்களைத் தான் மேன்மைப்படுத்தி உபசரித்தல். அவர் வரைநிற்றல் - அவர்கள்கூறிய எல்லையில் தான் நிற்பது. 'முதலாக' என்றதனால், தான் தவறியபோது கண்டிக்கப்பட்டாலும் பணிந்திருத்தல் முதலியனகொள்க. அவர்பிணிப்புண்ணுந்திறன் அறிந்து செய்தல் - அவர்கள் தன்பக்கல் அன்புகொண்டு தன்னை விட்டுநீங்காமற் கட்டுப்பட்டிருக்கும்வழியை அறிந்து செய்தல். அறன், திறன் - மகர னகரம் மாறிவருஞ் சொற்கள். 'அறிந்து' என்னும் வினையெச்சம் இரண்டனுள் முன்னது - 'மூத்த' என்பதையாவது, 'உடையார்' என்பதையாவது கொள்ளும்; பின்னது - 'கொளல்' என்பதைக் கொள்ளும். திறனறிந்து தேர்ந்து-தேர்ந்து திறனறிந்து என மொழிமாற்றுக. கொளல் - வியங்கோள். (க)

சசஉ. உற்றநோய் நீக்கி யுறுஅமை முற்காக்கும்
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல்.

பரி.—உற்ற நோய் - (தெய்வத்தானுக மக்களானுக தனக்கு) வந்த துன்பங்களை, நீக்கி - (நீக்கும்ஆறு அறிந்து) நீக்கி, உறாமை - (பின் அப்பெற்றியன) வாராவண்ணம். முன் காக்கும் - முன் (அறிந்து) காக்கவல்ல, பெற்றியார் - தன்மையினையுடையாரை, (அரசன்), பேணி கொளல் - அவர்உவப்பனசெய்து(துணையாகக்) கொள்க; (எ - று.)

தெய்வத்தான்வருந் துன்பங்களாவன - மழையினது இன்மைமிகுதிகளானும், காற்றுத் தீப் பிணி என்றிவற்றானும் வருவன: அவை - கடவுளரையும் தக்கோரையும் நோக்கிச் செய்யுஞ் சாந்திகளால் நீக்கப்படும். மக்களான்வருந் துன்பங்களாவன - பகைவர், கள்வர், சுற்றத்தார், வினைசெய்வார் என்றிவர்களான் வருவன; அவை - சாமபேத தான தண்டங்களாகிய நால்வகை

உபாயத்துள் ஏற்றதனுல் நீக்கப்படும். முற்காத்தலாவது - தெய்வத்தான் வருவனவற்றை உற்பாதங்களான் அறிந்து அச்சாந்திகளாற்காத்தலும், மக்களான்வருவனவற்றை அவர்குணம் இங்கிதம் ஆகாரம் செயல் என்பவற்றான் அறிந்து அவ்வுபாயங்களுள் ஒன்ருற் காத்தலுமாம்: ஆகவே, புரோகிதரையும் அமைச்சரையுங் கூறியவாருயிற்று. இங்கிதம் - குறிப்பால் நிகழும் உறுப்பின் தொழில். ஆகாரம் - குறிப்பின்றிநிகழும் வேறுபாடு. உவப்பன - நன்குமதித்தல் முதலியன.

இவை யிரண்டுபாட்டானும், பெரியாரது இலக்கணமும், அவரைத் துணையாகக்கோடல்வேண்டு மென்பதூஉம், கொள்ளுமாறும் கூறப்பட்டன.

(கு-ரை.) தனக்குநேர்ந்த துன்பங்களைநீக்கி மற்றும் அவ்வாருன துன்பங்கள் நேராவண்ணம் முன் அறிந்துகாக்கவல்ல பெரியோரை அரசன் அவர் உவப்பனவற்றைச்செய்து துணையாகக்கொள்ள வேண்டுமென்பதாம். தெய்வத்தானுக மக்களானுக-தெய்வத்தாலாவது, மனிதராலாவது. நீக்கும்ஆறு - ஒழிக்கும்வழி. பின்பு அப்பெற்றியனவாராவண்ணம் - பின்பு அவ்வகைப்பட்ட தீங்குகள் வாராதபடி. முன் - அவைவருதற்குமுன். அவர் உவப்பனசெய்து - அப்பெரியோர்கள்விரும்பிமகிழத்தக்க காரியங்களைச்செய்து. மழையினது இன்மைமிகுதிகள் - மழைபெய்யாமையும் [அநாவ்ருஷ்டி]யும் மழைமிகுதியாகப்பெய்தலும் [அதிவ்ருஷ்டியும்]. மழையில்லாமை முதலிய தெய்வக்குற்றங்கள் அவ்வத்தேவர்களைக் குறித்தும் அந்தணர்முதலிய சான்ருேரைக்குறித்துஞ் செய்யும் யாகம் திருவிழா விசேடபூசை தானம் முதலிய சாந்திகளால் ஒழிக்கப்படுமென்பது நூற்கொள்கை. கடவுளர் - தேவர். தக்கோர் - தகுதியுடையவர், சான்ருேர். சாந்தி - தீவினைப் பரிகாரத்தின்பொருட்டுச் செய்யும் வைதிகச்சடங்கு. சுற்றத்தார்-உறவினர். வினைசெய்வார்-தொழில் செய்யும் பரிவாரசனங்கள். சாமம் - சமாதானத்தாற்காரியங்கொள்ளுதல். பேதம் - பிறரைப் பிரித்துக் காரியங்கொள்ளுதல். தானம் - பொருள்கொடுத்துக் காரியங்கொள்ளுதல். தண்டம் - சேனையையும் ஆயுதங்களையும் உபயோகித்துக் காரியங்கொள்ளுதல். இந்நான்கு உபாயமும் அரசர்க்கு இன்றியமையாதனவாம். ஏற்றதனுல் - இடத்திற்கும் காலத்திற்கும் காரியத்திற்கும் தக்க உபாயத்தால். உற்பாதம் உத்பாதம்: பின் நிகழஇருக்குந் தீங்கை முன் அறிவிக்குந் துர்நிமித்தம். தெய்வத்தால் வருந்துன்பங்களைச் சாந்திசெய்து நீக்குபவர் புரோகிதராயும், மக்களால்வருந் துன்பங்களை நால்வகையுபாயங்களுள் ஒன்ருல் நீக்குபவர் அமைச்சராயும் இருத்தலால் 'ஆகவே அமைச்சரையும் புரோகிதரையும் கூறியவாருயிற்று' என்றது. குறிப்பால் நிகழும் உறுப்பின்தொழில் - முகம் கண் கை முதலிய உறுப்புக்களின் செய்கையால் குறிப்பாகத் தெரிவிப்பது. ஆகாரம் - அவரவருடைய குறிப்பில்லாமலே தானுகவே முகத்திலும் உடம்பிலும் தோன்றும் வேறுபாடு. இங்கிதமறிதலினும் ஆகாரமறிதல் அரிது. நன்குமதித்தல் முதலியன - கிழ்க்கவியுரையிற் கூறியவை. கொள்ளும் ஆறு - கொள்ளும் வழி. உரு அமையென்

னும் எதிர்மறைவினையெச்சம், செய்யுளோசை நிறைத்தற்கு அளபெடுத்தது. முன் - கர்லமுன். பெற்றியார்ப்பேணி - உயர்திணையில் இரண்டனுருபு தொக்கது. திறனறிதலில் நன்குமதித்தல் இதனாற் கூறப்பட்டதெனலாம். (உ)

சசகூ. அரியவற்று ளெல்லா மரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கொளல்.

பரி.—பெரியாரை - அப்பெரியவர்களை, பேணி-அவர் உவப்பன அறிந்துசெய்து, தமர் ஆ கொளல் - தமக்குச் சிறந்தாராகக் கொள்ளுதல்,—அரியவற்றுள் எல்லாம் அரிது-(அரசர்க்கு)அரிய பேறுகள் எல்லாவற்றுள்ளும் அரிது; (எ - று.)

உலகத்து அரியனஎல்லாம் பெறுதற்குஉரிய அரசர்க்கு இப்பேறு சிறந்தது என்றது, இதனால் அவையெல்லாம் உளவாதல் நோக்கி.

(கு-ரை.) பெரியாரைப்பேணித் தமராகக் கொண்டால், கொள்வார்க்கு, உலகத்து அரியபொருள்களெல்லாம்எளியனவாகுமென்பதாம். சிறந்தாராக-மேம்பட்டதுணைவராக. அரியபேறுகள்-கிடைத்தற்குஅருமையானபாக்கியங்கள். அரிது-அருமையானது. உலகத்து அரியனவெல்லாம் - உலகத்திலே பிறர்க்குப் பெறுதற்கருமையான பொருள்களெல்லாவற்றையும். இப்பேறு-பெரியாரைப்பேணித் தமராக்கொளலாகிய இந்தப்பாக்கியம். இக்குறளை 'நவின்றோர்க்கினிமை' என்னும் தந்திரகுணத்துக்கு உதாரணங்காட்டினர், வீரசோழியவுரையில். திறனறிதலில், உயரச்செய்தல் இதனாற் கூறப்பட்டதென்னலாம். (கூ)

சசச. தம்மிற் பெரியார் தமரா வொழுகுதல்
வன்மையு ளெல்லாந் தலை.

பரி.—தம்மின் பெரியார்-(அறிவு முதலியவற்றால்) தம்மின் மிக்கார், தமர் ஆ-தமக்குச்சிறந்தாராக, ஒழுகுதல்-(தாம் அவர் வழிநின்று) ஒழுகுதல்,—வன்மையுள் எல்லாம் தலை-(அரசர்க்கு) எல்லாவலியுடைமையினுந் தலை; (எ-று.)

பொருள் படை அரண்களான் ஆய வலியினும் இத்துணைவலி சிறந்தது என்றது, இவர் அவற்றால் நீக்கப்படாத தெய்வத்துன்பம் முதலியனவும் நீக்குதற்கு உரியராகலின்.

(கு - ரை.) மனிதராலுண்டாந்துன்பங்களைமாத்திரமே ஒழித்தற்குரிய பொருள்முதலியவற்றினும் தெய்வத்தாலுண்டாந்துன்பங்களையும் ஒழித்தற்குரிய பெரியவர் சிறந்தவரென்பதாம். தம்மின் மிக்கார் - தம்மைக்காட்டிலும் மேம்பட்டவர். சிறந்தாராக - சிறந்த துணைவராகும்படி. அவர்வழிநின்றுஒழுகுதல் - அவர்கூறிய நல்வழியில் நடத்தல். வலியுடைமை - பலமுள்ள பொருள்கள். தலை - மேலானது. பொருள் - செல்வம். படை - சேனை; ஆயுதமுமாம். அரண் - கோட்டை மதில் அகழி முதலிய காப்புக்குஉரியன. இத்துணைவலி - பெரியாரைத் துணைக்கொள்ளுதலால் உளதாகும் இவ்

வலிமை. இவர் - பெரியார். அவற்ருல் - பொருள்முதலியவற்ருல். தெய்வத்துன்பம் முதலியன ௪௨௨-ஆஞ் செய்யுளுரையிற் கூறப்பட்டன. வன்மை - வலிமையுடைய பொருள் முதலியவற்றிற்குப் பண்பாகுபெயர். இதனுல், திறனறிதலில் அவர்வரைநிற்றல் கூறப்பட்டதென்னலாம். (௮)

௪௪௫. சூழ்வார்கண் ணுக வொழுகலான் மன்னவன்
சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல்.

பரி:—சூழ்வார் கண் ஆக ஒழுகலான்-(தன்பாரம்) அமைச்சரைக் கண்ணுகக்கொண்டு நடத்தலான்,—மன்னவன்-அரசன்,—சூழ்வாரை-(அத்தன்மையராய)அமைச்சரை, சூழ்ந்து-ஆராய்ந்து, கொளல்-(தனக்குத் துணையாகக்) கொள்க; (எ-று.)

இரண்டாவது, விகாரத்தால் தொக்கது. தானே சூழவல்லனுயினும் அளவிறந்ததொழில்களான் ஆகுலமெய்தும் அரசன் பாரம் அதுவேதொழிலாய அமைச்சரா னல்லது இனிது நடவாமைபற்றி, அவரைக் கண்ணுகக் கூறினுர். ஆராய்தல்-அமைச்சியலுட் சொல்லப்படும் இலக்கணத்தினரென்பதனை ஆராய்தல்.

இவை மூன்றுபாட்டானும், பெரியாரைத் துணைக்கோடலின் சிறப்புக்கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) பிராணிகள் வழிமுதலியன அறிந்து நடத்தல் முதலிய தொழில்செய்தற்குக் கண்ணே சிறந்ததுணையாக இருத்தல்போல, அரசர் சர்மம்முதலிய ஏற்றஉபாயமறிந்து பொருதல் முதலிய தொழில் செய்தற்கு அமைச்சரே சிறந்த துணைவரென்பதாம். "ஒற்றர் தங்களையொற்றறிதலும் கற்றமாந்தரைக்கண் ணெனக்கோடலும், சுற்றஞ் சூழ்ந்து பெருக்கலுஞ்சூதரோ, கொற்றங்கொள் குறிக்கொற்றவர்க்கென்பவே" என்பர் சிந்தாமணியாரும். தன்பாரம் - தனதுராச்சியபாரம், அரசாட்சிப்பொறுப்பு. அத்தன்மையராய - எல்லாவுறுப்புக்களினுஞ்சிறந்த கண்போல எல்லா அங்கங்களுள்ளுஞ் சிறந்தவராய்த் தனக்கு இன்றியமையாத. இரண்டாம் வேற்றுமையுருபு தொகுத்தல் விகாரப்பட்டது, இக்குறளின் முதலில் 'சூழ்வார்' என்னும் உயர்திணைப்பெயரின் இறுதியில்: இனி, இதனை முதல்வேற்றுமையாகவேகொண்டு, சூழ்பவர்கள் தனக்குக் கண்ணுக இருக்கத் தான் நடத்தலால் என்றும் உரைக்கலாம். கண் தன்னையுடைய பிராணியின் உடம்பைக் காத்தலில் மிக்க கவனமுடைத்தா யிருத்தல்போல, அமைச்சர் தம்மையுடைய அரசனைக் காத்தலில் மிக்க கருத்துடையவரென்க. சூழ - ஆலோசித்தறிய. அளவிறந்த தொழில்களான் ஆகுலம் எய்தும் அரசன் பாரம் - அளவில்லாத பல வேலைகளாற் கவலையடைகிற அரசனது இராச்சியபாரம். அதுவே தொழிலாய அமைச்சரான் அல்லது - ஆலோசித்தலையே தமக்கு வேலையாகவுடைய மந்திரிகளா லல்லாமல். அவரை - மந்திரிகளை. அமைச்சியல் மேல் ௬௩-ஆம் அதிகாரம் முதல் பத்துஅதிகாரங்கள். இலக்கணம் "கருவியுங் காலமுஞ்செய்கையுஞ் செய்யும், அருவினையு மாண்டதமைச்சு" என்றது முதலி

யன. அவரை அரசர் ஆராயும்விதம், மேல்(நக)'தெரிந்துதெளிதல்' என்னும் அதிகாரத்திற்கூறப்படும். 'தெரிந்துதெளிதலாவது - அமைச்சர் முதலாயினரைப் பிறப்பு குணம் அறிவு என்பனவற்றை யும், செயலையும், காட்சி கருத்து ஆகமம் என்னும் அளவைகளான் ஆராய்ந்து தெளிதல்' என்று உரைப்பர். சூழ்வார் - ஆலோசிப் பவர்கள் என மந்திரிகளுக்குத் தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயரா லாகிய காரணக்குறி. 'இக்குறளில், சூழ்வார்கண்ணாக ஒழுகலே பொருளாகச் சூழ்வாரைச் சூழ்ந்துகொளல் என்று ஏது நாட்டிச் சொன்னமையால், ஏது அலங்காரமாயிற்று; ஏதுவென்னும் அலங்காரமாவது-கூறியபொருளுக்குக் காரகம் ஞாபகம் ஆதியான ஏதுச்சொல்லுதல்: "இப்படியாதலின் இப்படியாயிற்று, என னக்கிளப்பது ஏதுவாகும்" எனக்கொள்க' என்பது, வீர சோழிய வுரை. (ரு)

சஂசு. தக்கா ரினத்தனாய்த் தானொழுக வல்லானைச்
செற்றார் செயக்கிடந்த தில்.

பரி.—தக்கார் இனத்தன் ஆய்-தக்காராகிய இனத்தையுடை யனாய், தான் ஒழுகவல்லானை-தானும் (அறிந்து) ஒழுகவல்ல அர சனை, செற்றார்-பகைவர், செய கிடந்தது-செய்யக்கிடந்தது ஒரு துன்பமும், இல்-இல்லை; (எ-று.)

தக்கார்-அறிவுஒழுக்கங்களால் தகுதியுடையார். ஒழுகுதல்- அறநீதிகளின் நெறி வழுவாமல் நடத்தல். 'வஞ்சித்தல், கூடின ரைப்பிரித்தல், வேறுபகை விளைத்தல் என்றிவற்றானும் வலியா னும் பகைவர் செய்யுந்துன்பங்கள் பலதிறத்தவாயினும், தானும் அறிந்து அறிவார்சொல்லுங்கொண்டு ஒழுகுவான்கண் அவற்றுள் ஒன்றும்வாராது'என்பார், 'செற்றார்செயக்கிடந்ததுஇல்'என்றார்.

(கு - ரை.) தானும்அறிந்து தக்கவரையும் இனத்தவராகக் கொண்டு ஒழுகும் மன்னவற்குப் பகைவரால் எவ்வகைத்தீங்கும் செய்ய இயலாதென்பதாம். தக்காராகிய இனம் - தகுதியுடையவ ராகிய துணைவர். செற்றார் என்பதில், செறு - பகுதி: (செறுத்தல்- பகைத்தல்.) அறநீதிகள் - தருமமும் நீதியும். நெறி வழுவாமல் - முறைமை தவறாமல். வஞ்சித்தல்-தனதுபொருள் ஆநிரை முதலிய வற்றை வஞ்சனையாற் கவர்ந்துகொள்ளுதல். கூடினரைப்பிரித்தல்- தன்னோடுசேர்ந்து உதவியாகுபவரைத் தன்னைவிட்டுப் பிரியச்செய் தல்; பாரதத்திலே பாண்டவர்க்குப் போர்த்துணையாகவந்த அவர் மாமனான சல்லியனைத் துரியோதனன் தான் வஞ்சனையாக அன்ன மிட்டு அவரினின்று பிரித்துத் தனக்குத் துணையாக்கிக்கொண் டதுபோல்வன. வேறுபகைவிளைத்தல்-வேறுசிலபகைவர்களை யுண் டாகச்செய்தல்; துரியோதனன் பாண்டவர் கரந்துறைதலை யறிதற் பொருட்டுப் போர்செய்யுமாறு திரிகர்த்தரைத்தூண்டியது போல் வன. வலி-தேகபலம், ஆயுதபலம், சேனைபலம், வரபலம், துணைவரின் பலம் முதலியன. பலதிறத்த - பலவகைப்பட்டன. அறிவார்சொல் லும் கொண்டு ஒழுகுவான்கண் - நுண்ணறிவுடையபெரியாரது

சொல்லையுங் கேட்டு அங்கீகரித்து நடக்கும் அரசனிடத்து. அவற்றுள் - அத்துன்பங்களுள். (சு)

சுசஎ. இடிக்குந் துணையாரை யாள்வாரை யாரே
கெடுக்குந் தகைமை யவர்.

பரி.—இடிக்கும் துணையாரை-(தீயனகண்டால்) *நெருக்கிச் சொல்லுந் துணையாந்தன்மையையுடையாரை, ஆள்வாரை-(இவர் நமக்குச்சிறந்தாரென்று) ஆளும் அரசரை, கெடுக்கும் தகைமையவர்-கெடுக்கும் பெருமையுடைய பகைவர், யார்-(உலகத்து) யாவர்? (எ-று.)

தீயன-பாவங்களும், நீதியல்லனவும். துணையாந்தன்மை யாவது-தமக்கு அவையின்மையும், அரசன்கண் அன்புடைமையுமாம். அத்தன்மையுடையார் நெறியின் நீங்கவிடாமையின் அவரை ஆளும் அரசர் ஒருவரானுங் கெடுக்கப்படா ரென்பதாம். 'நெருங்கிச்சொல்லும்அளவினரை' என்று உரைப்பாரும் உளர்.

இவையிரண்டு பாட்டானும், அதன்பயன் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) தாம் தவறும்போது இடித்துச்சொல்லும் அமைச்சரைத் தமக்கு வேண்டியவராகக்கொள்ளும் மன்னவரை எப்படிப்பட்ட பகைவராலும் கெடுக்கமுடியாதென்பதாம். நெருக்கிச்சொல்லும் - வற்புறுத்திக்கூறும். ஆளும்-தமக்கு வேண்டியவராகக்கொள்ளும். தமக்கு அவையின்மை - தம்மிடம் அத்தீயவற்றை உடைத்தாகாமை. நெறியின் நீங்கவிடாமையின் - அரசரைச் சன்மார்க்கத்தினின்று நீங்கும்படி விட்டிடாராதலால். முதல் உரையில் 'துணை' என்பதற்கு உதவி யென்றபொருளும், இரண்டாம்உரையில் 'துணை' என்பதற்கு - அளவு என்றபொருளுமாகிய வேறுபாட்டை அறிக. நெருங்கிச்சொல்லும் அளவினரை - உறுத்தி உறுதிமொழிகூறுதல்மாத்திரத்தையுடையவரை யென்றுபொருள்; இப்பெரியார் வெறுஓர்உதவியும் தம்செயலால் அரசர்க்குச்செய்யாராயினும், இங்ஙனம் சங்கடகாலத்தில் இடித்துக்கட்டுரைகூறுதல் மாத்திரமே அவரைக் காத்தற்கு அமையுமென்பார், 'அளவினரை' என்றாரென்க. உரைப்பாரும் உளர் - உரைசொல்பவர்களும்உண்டு; என்றது, பிறஉரையாசிரியரை. அதன்பயன். - பெரியோரைத் துணைக்கொள்ளுதலின் பிரயோசனம். மேல் 'அமைச்சு' என்னும் அதிகாரத்தில் "அறிகொன்றறியானெனினுமுறுதி, யுழையிருந்தான் கூறல் கடன்" என்பதனாலும், அரசன் அறிந்தார் சொல்லையுங்கேளாதுதானும் அறியாதவனாயிருந்தாலும் அமைச்சர் விடாது உறுதியாயினகூறவேண்டுதல் முறைமையாதலை அறிக. யானை மதக்களிப்பு உடையதாய்த் தீவழிச்சென்றால் அதனை அங்குசம்இடித்து அவ்வழியினீக்கி நல்வழிச்செலுத்தல்போல, அரசன் செல்வச்செருக்குடையனாய்க் கொடுநெறியொழுகினால் அவனை அமைச்சர் இடித்துரைத்துச்சொல்லி அவ்வழிவிலக்கி நல்லநெறிச்செலுத்த வேண்டு

பி - ம். * நெருங்கி என்று பாடங் காண்கின்றது.

மாதலால், 'இடிக்குந்துணையாரை' எனப்பட்டது. யார் என்ற வினா வினைக்குறிப்புமுற்று, எவருமில்லையென எதிர்மறைப்பொருள்விளக்கிற்று. (எ)

௪௪௮. **இடிப்பாரை யில்லாத வேமரா மன்னனுங்**
கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும்.

பரி.—இடிப்பாரை-கழறுதற்குஉரியாரை, இல்லாத-(தனக்குத்) துணையாகக் கொள்ளாமையின், ஏமரா-காவலற்ற, மன்னன்-அரசன், கெடுப்பார் இல் ஆன்உம்-(பகையாய்க்) கெடுப்பார் இல்லையாயினும், கெடும்-(தானே) கெடும்; (எ-று.)

இல்லாத, ஏமரா என்பன-பெயரெச்சவடுக்கு. கெடுப்பார் உளராவர் என்பது தோன்ற, 'இலானும்' என்றார். தானே கெடுதலாவது-பாகனில்லாத யானைபோல நெறியல்லாநெறிச் சென்று கெடுதல்.

(கு - ரை.) நெருக்கி உறுதிச்சொல்லைச்சொல்லும் பெரியாரைத் துணையாக்க்கொள்ளாத அரசன் கெடுக்கும்பகைவரில்லாவிடினும் கேடுறுவானென்பதாம். கழறுதற்கு உரியார் - நெருக்கி உறுதிச்சொல்உரைக்கத்தக்க பெரியோர். காவலற்ற - தன்னைக் காவல்செய்பவ ரில்லாத. இல்லாத, ஏமரா என்னும் எதிர்மறைப் பெயரெச்சங்கள் இரண்டும், அடுக்கி 'மன்னன்' என்னுங் கருத்தாப் பெயர் கொண்டன; "மூவா முதலா வுலகம்" என்னுஞ் சிந்தாமணியிற்போல. 'கெடுப்பாரிலானும்' என்றஉம்மை உயர்வுசிறப்புப் பொருள்வகையால், இப்படிப்பட்டவனுக்குக் கெடுக்கும்பகைவர் பலர் உள்ளவராவரென்னும் எதிர்மறைக்கருத்தை விளக்கிற்று. அரசனுக்கு யானையையும் மந்திரிகளுக்குப் பாகனையும் உவமைகூறியதனால், மந்திரிகள் அரசனைத் தம்வழித்திருப்புதற்குக் கூறும் இடித்துரையைப் பாகன் யானையைத் தன்வழிப்படுத்துதற்கு உபயோகிக்கும் அங்குசமாகக் கொள்க. நெறியல்லாநெறிச்சென்று கெடுதல் - நல்வழியல்லாத கெட்டவழியிலே சென்று (பிறரையுங் கெடுத்துத்) தானும்அழிதல். இன்மை - செயப்படுபொருள்குன்றா வினையு மாகுதலால், 'இடிப்பாரையில்லாத' எனப்பட்டது. ஏமா என்னும் வினைப்பகுதியினின்று ஏமராத என்னும் எதிர்மறைப் பெயரெச்சம் பிறந்தது: ஏமாத்தல் - காவலுடைத்தாதல்; ஏமம் மருவு என்பன ஏமரு என மரூஉவிப் பகுதியாயிற் றென்றலும் உண்டு. 'இடிப்பாரையில்லாதவேமராமன்னன்' என்பதை, மறையடுக்கலுக்கு உதாரணங்காட்டினர், இலக்கணக்கொத்து உரையில்.

௪௪௯. **முதலிலார்க் கூதிய மில்லை மதலையாஞ்**
சார்பிலார்க் கில்லை நிலை.

பரி.—முதல்இலார்க்கு-முதற்பொருள் இல்லாத வணிகர்க்கு ஊதியம்இல்லை-(அதனால் வரும்) ஊதியம் இல்லையாம் (அது போல), மதலை ஆம் சார்பு இலார்க்கு-தம்மைத்தாங்குவதா துணையில்லாத அரசர்க்கு, நிலை இல்லை-(அதனான் வரும்) நிலை யில்லை; (எ-று.)

முதலைப்பெற்றே இலாபம் பெறவேண்டுமாறுபோலத் தாங்குவாரைப்பெற்றே நிலைபெறவேண்டு மென்பதாம். நிலை- அரசர் பாரத்தோடு சலியாது நிற்றல்.

(கு - ரை.) இலாபப்பொருளுக்கு முதற்பொருள் இன்றியமை யாத காரண மாமாறுபோல, அரசர் நிலைக்குப் பெரியார்துணை இன்றியமையாத காரணமாமென்பதாம். முதற்பொருள் - மூல தனம்: வியாபாரஞ்செய்தற்கு முதலிற்கொள்ளும் பொருள். வணி கர் - வியாபாரஞ்செய்பவர். அதனால் வரும் ஊதியம் - அம்முதற் பொருள்காரணமாக உண்டாகும் பொருளிலாபம். மதலை யென்ற சொற்கு-தூணென்பது பொருள்: அது, இங்கே, இலக்கணையால், அதுபோலத் (தம்மைத்)தாங்குவதென்ற பொருளைஉணர்த்திற்று. அதனான் வருநிலை - அத்துணைவலியால் உளதாகும் உறுதிப்பாடு. பாரத்தோடு சலியாது நிற்றல் - இராச்சியபாரத்தைத் தாங்குத லுடனே சோர்வின்றிநிற்பது. சார்பு - சார்வதாகிய துணைக்குத் தொழிலாகுபெயர்: இதில், பு - தொழிற்பெயர்விகுதி. நிலை - நில் என்பதன்மேல் 'ஐ' விகுதி பெற்ற தொழிற்பெய ரென்றுவது, நிலைமையென்னும் பண்புப்பெயரின்விகாரமென்றுவது கொள்க. இப் பாட்டில், உபமானத்தையும் உபமேயத்தையுந் தனித்தனி வெவ் வேறு வாக்கியங்களாகக்கூறி நிறுத்தி இடையில் 'போல' முதலிய உவமவுருபுகொடாமற் கூறியது - எடுத்துக்காட்டுவமையணி. இப் பாட்டில், உபமானத்தால், இலாபத்தினும் முதலை வணிகர் பிர தானமாகக் கருதவேண்டுதல்போல, அரசர் தம்நிலையினுந் துணை வலியைப் பிரதானமாகக்கருதவேண்டுமென்னுங்கருத்துத்தொனிக் குமாறுங் காண்க. (கூ)

௪௫௦. பல்லார் பகைகொளலிற் பத்தடுத்த தீமைத்தே
நல்லார் தொடர்கை விடல்.

பரி.—பல்லார் பகைகொளலின்-(தான் தனியனாய்வைத்துப்) பலரோடும் பகை கொள்ளுதலின், பத்து அடுத்த தீமைத்து- பதிற்றுமடங்குதீமையுடைத்து:—நல்லார் தொடர் கைவிடல்- (அரசன்) பெரியாரோடு நட்பினைக்கொள்ளாதொழிதல்;(எ-று.)

பலர் பகையாயக்கால் "மோதி முள்ளொடு முட்பகை கண் டிடல், பேதுசெய்துபிளந்திடல்" என்பவையல்லது, *ஒருங்கு வினையாக்குறித்துச் செய்தாலும் ஒருவாற்றான் உய்தல்கூடும்; நல்லார்தொடர் கைவிட்டால் ஒருவாற்றானும் உய்தல் கூடாமை யின், இதுசெய்தல் அதனினுந் தீது என்பதாம்.

இவை மூன்றுபாட்டானும், அதுசெய்யாதவழிப்படுங் குற் றம் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) அரசர் பலரோடு பகைகொண்டாலும் உய்யும்வகை யுண்டு: பெரியார்தொடர்பைவிடினோ தக்கசமயத்துமதிகூறுவாரில் லாமையால் நீங்குநேர்தல் திண்ணமாதலால், அதுகூடாதென்ப

பி - ம்: *ஒருங்குவினையாக்குதல் தீது: செய்தாலும்.

தாம். தனியனாய்வைத்து - துணையொருவருமில்லாமல் தனிப்பட்ட வனாயிருந்து. பதிற்றுமடங்கு - பத்துப்பங்கு அதிகமான. பலர் பகை யாயக்கால் - அநேகர் ஏககாலத்தில் விரோதிகளானால். பலர்பகை யாயக்கால் உய்யும் வகைகூறுகின்றார் "மோதிமுள்ளொடு" என்று: இம் மேற்கோள்-சீவகசிந்தாமணி, விமலையாரிலம்பகம், (கூஉ) "நீதியாலறுத்தந்நிதியீட்டுதல், ஆதியாயவரும்பகைநாட்டுதல், மோதிமுள்ளொடு முட்பகைகண்டிடல், பேதுசெய்துபிளந்திடல் பெட்டதே" என்ற செய்யுளிலுள்ளது; 'முள்ளைக்கொண்டு முள்ளைக் களையுமாறுபோலத் தமக்குப் பகைவராய் உறவாயிருப்பவரிருவரை அவர்க்குள் ஒருவரோடு ஒருவரை மித்திரபேதஞ்செய்து அவர்களில் ஒருவரைக்கொண்டு மற்றொருவரை மோதியிடுதலும், தாம் இருவரும் கூடிவந்து தம்முடன் எதிர்ப்பவரைப் பிரித்துத் தம்மோடு சேர்த்துக்கொள்ளுதலும் அரசர் விரும்புங் காரியம்' என் பது, இம்மேற்கோளின்பொருள். என்பவையல்லது - என்கின்ற இவ்வகைகளாலல்லாமல். ஒருங்குவினை ஆக்குறித்துச்செய்தாலும்- ஒரேசமயத்தில் அந்தப்பகைவரெல்லாரோடும் போர்த்தொழில் நடக்க ஆலோசித்துச் செய்தாலும். ஒருஆற்றான் உய்தல்கூடும் - ஒருவகையால் தப்பிப்பிழைக்கக்கூடும். இது செய்தல் - நல்லார் தொடர்கைவிடல். அதனினும் தீது - பல்லார்பகைகொளலினும் மிகத்தீயது. அதுசெய்யாத வழிப்படும் குற்றம் - பெரியாரைத் துணைக்கொள்ளாதவிடத்துஉண்டாகுங் குற்றம். பகை - பகைமை என்னும் பண்பினடி; தொழிற்பெயராய், பகு ஐ எனப் பிரித்து, பகு தல் - மாறுபடுதலென்றுங் கொள்ளலாம். பத்து என்றது, இங்கே பலவென்றமாத்திரமாய் நின்றது. தொடர் - தொடர்ச்சி: முத னிலைத்தொழிற்பெயர். (௫௦)

சசு - ஆம் அதிகாரம்—சிற்றினஞ்சேராமை.

பரி.—அஃதாவது-சிறியஇனத்தைப் பொருந்தாமை. சிறிய இனமாவது-நல்லதன்நலனும் தீயதன் தீமையும் இல்லென் போரும், விடரும், தூர்த்தரும், நடரும் உள்ளிட்ட குழு. அறி வைத் திரித்து இருமையுங்கெடுக்கும் இயல்பிற்றாய அதனைப் பொருந்தின் பெரியாரைத்துணைக்கோடல் பயனின்று என்பது உணர்த்தற்கு இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை) சிறியஇனத்தைப் பொருந்தாமை- அற்பசகவாசஞ் செய்யாமை. நல்லதன் நலனும் தீயதன் தீமையும் இல் என்போர் - இயற்கையில் நல்லதாயுள்ள பொருளின் நன்மையையும் தீயதா யுள்ளபொருளின் தீமையையும் இல்லையென்று எண்ணுபவரும் சொல்லுபவரும். "நல்லத னலனுந் தீயதன் தீமையும், இல்லையென் போர்க்கினனாகிலியர்" என்பது, புறநானூறு, 29-இல் வருவது. விடர் - தீயொழுக்கமுடைய காமுகர். தூர்த்தர் - வஞ்சகர். நடர் - கூத்தர். உள்ளிட்டகுழு - இவர்களைஉட்கொண்ட கூட்டம்; இவர் களை முதலாகவுடைய சமூகமென்றபடி. அறிவைத் திரித்து-தமது நல்ல புத்தியைக் கெட்டபுத்தியாக வேறுபடுத்தி. இருமையும் கெடுக்கும் இயல்பிற்றாய - இம்மைமறுமை யென்னும் இரண்டிடத்

தும் தம்மைத் தீமையடையச்செய்யுந் தன்மையதான. அதனை - அத்தியகூட்டத்தை. ஒருவன் பெரியாரைத்துணைவராகக்கொண்டாலும் ஒருபக்கத்தில் சிறிய இனத்தாரையுஞ் சேர்ந்திருப்பானாயின் அப்பெரியாரைத்துணைக்கொண்டதனாலுண்டாகும்பயன் இல்லையாமென்பதை அறிவித்தற்கு, சிற்றினஞ்சேராமையென்னும்இவ்வதிகாரத்தைப் பெரியாரைத்துணைக்கோடலென்னும் அதிகாரத்தின்பின்வைத்தார்.கீழ்அதிகாரத்தில்'தக்காரினம்'என்றதற்குஇது எதிராம். மேல் "நகைவகையராகிய நட்பிற்பகைவராற், பத்தடுத்த கோடி யுறும்" என வருங் குறளில் 'அந்நட்பாவது-விடமருந்தூர்த் தரும வேழம்பரும் போன்று பலவகையால் நகுவித்துத் தாம்பயன் கொண்டொழிவாரோடு உளதாயது'எனப் பரிமேலழகர் உரைப்பதும் அறிக. சிறுமை+இனம்=சிற்றினம்; பண்புப்பெயர், ஈறுபோய்த் தன்னொற்றிரட்டிற்று.

௪௫१. சிற்றின மஞ்சும் பெருமை சிறுமைதான்
சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும்.

பரி.—பெருமை - பெரியோரியல்பு,—சிறு இனம் - சிறிய இனத்தை, அஞ்சும்-அஞ்சாநிற்கும்; சிறுமை-(ஏனைச்) சிறியோரியல்பு,—தான் சுற்றம் ஆ - (அதுசேர்ந்தபொழுதே அதனைத்) தனக்குச் சுற்றமாக, சூழ்ந்துவிடும்-எண்ணித் துணியும்; (எ-று.)

தத்தம் அறிவுதிரியுமாறும் அதனால் தமக்குவருந் துன்பமும் நோக்கலின் 'அறிவுடையார் அஞ்சுவர்' என்றும், அறிவொற்றுமையாற் பிறிதுநோக்காமையின் 'அறிவிலாதார் தமக்குச் சுற்றமாகத்துணிவர்' என்றும் கூறினார். பொருளின் தொழில்கள், பண்பின்மேல் நின்றன.

இதனால், சிறியஇனம் பெரியோர்க்கு ஆகாது என்பது கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) அற்பசகவாசத்திற்கு அறிவுடையார் அஞ்சுவர்: அறிவிலார் அஞ்சார்: அங்கன் அறிவுடையார் அஞ்சுதற்குக்காரணம், அவர்களறிவு கெட்டதும் தமது அறிவு நல்லதுமாய் வேறுபடுதலையும், அதனால் தமதுநல்லறிவு மாறிப்போகுமென்பதையும், அதனால் தமக்குத்துன்பமுண்டாகு மென்பதையும் அறிதலாம்: அவ்வற்பசகவாசத்திற்கு அறிவிலாதார் அஞ்சாமைக்குக் காரணம், தமதுஅறிவும் அவர்களதுஅறிவும் இரண்டுங்கெட்டனவேயாய் மாறுபடாதிருத்தலும், அதனால் பேரினத்தின் பெருமையை அறியாமையும், சிற்றினச்சேர்க்கையாலுண்டாகுங் குற்றத்தை யுணராமையுமாம் என்க. ஏனை - மற்றை. அது-அச்சிறிய இனம். அதனை - அச்சிற்றினத்தை. சுற்றமாகஎண்ணித்துணியும் - இஷ்டபந்துவர்க்கமாக நிச்சயமாக்கருதும். அறிவுதிரியும்ஆறும் - அறிவுமாறிப்போகும்வகையையும். அறிவுஒற்றுமை-அறிவிலார்சிற்றினம் என்ற இருவரறிவும் ஒருவகையாய்க்கெட்டனவாயிருக்கை. பிறிதுநோக்காமையின் - தம்மினும்வேறாய பேரினத்தின் பெருமையை நோக்காமையால். பெருமையுடையாரது தொழிலாகிய சிற்றின்

மஞ்சுதலைப் பெருமைமேலேற்றியும், சிறுமையுடையாரது இயல்பாகிய சுற்றமாச்சூழ்ந்துவிடுதலைச் சிறுமைமேலேற்றியும் இங்ஙனம் பண்பியின்தொழில் பண்பின்மேல்வைத்து உபசாரவழக்காகக் கூறப்பட்டதை 'பொருளின்தொழில்கள் பண்பின்மேல் நின்றன' என்றார். சிற்றினம் என்பதை எடுத்துப் பின்வாக்கியத்திலுங் கூட்டுக. சுற்றம் - உரியகாலங்களில் வந்து ஒருவனைச் சுற்றி நிற்பது என, பந்துவர்க்கத்திற்குக் காரணக்குறி: அம்-கருத்தாப் பொருள்விகுதி. சூழ்ந்துவிடும் - ஒருசொல்; இதில், 'விடு' என்னுந் துணைவினை - துணிவுப்பொருளை விளக்கிற்று. சூழ்ந்து விடும் என இரண்டாப் பிரித்து, விடும் - பெரியோர் சேர்க்கையை நீக்கும் என்றும் உரைக்கலாம். (க)

சஙஉ. நிலத்தியல்பா னீர்திரிந் தற்றாகு மாந்தர்க்கு
இனத்தியல்ப தாகு மறிவு.

பரி.—நிலத்து இயல்பான் - (தான் சேர்ந்த) நிலத்தினது இயல்பானே, நீர்—, திரிந்து-(தன்தன்மை) திரிந்து, அற்று ஆகும்-அந்நிலத்தின் தன்மைத்தாம்;(அதுபோல), மாந்தர்க்கு—, இனத்து இயல்பு-(தாம் சேர்ந்த) இனத்தினது இயல்பானே, அறிவு-அறிவும், அது ஆகும்-(தன்தன்மைதிரிந்து) அவ்வினத்தின் தன்மைத்தாம்; (எ-று.)

எடுத்துக்காட்டுவமை. விசும்பின்கண் தன் தன்மைத்தாய நீர் நிலத்தோடு சேர்ந்தவழி நிறம் சுவை முதலிய பண்புகள் திரிந்தாற்போல, தனி நிலைக்கண் தன்தன்மைத்தாய அறிவு பிற இனத்தோடு சேர்ந்தவழிக் காட்சிமுதலிய தொழில்கள் திரியும் என, இதனான், அதனது காரணம் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) விசும்பினின்று வீழும் நீர் நிலத்தோடு சேர்ந்த போது நிறம் சுவை முதலியன மாறுபடும்: அதுபோலத் தனித் தன்மையில் தன்னியல்பான அறிவு பிற [சிறிய] இனத்தோடு சேர்ந்தபோது பொருளின் இயற்கை காணுதல் முதலியன மாறுபடுமென்பதாம். இதனால், சிற்றினம் சேர்தல் ஆகாதென்பதற்குக் காரணம் கூறியவாறு. தன்மை-குணங்கள். திரிந்து-மாறி. மாந்தர்-மனிதர். விசும்பின்கண் - மேகத்தில். தன் தன்மைத்தாய - நிலத்தின் சம்பந்தமின்றித் தன்னியற்கையாகவேயிருந்த. முதலிய என்றதனால், தண்மை, வெம்மை, ஆரோக்கியம், ஆரோக்கியமின்மை, இலேசு கனம் முதலியன கொள்க. "அப்பென்றும் வெண்மையதாயினுமாங்கந் நிலத்தியல் பாய்த், தப்பின்றியே குணவேற்றுமை தான்பல சார்தலினால்" என்றார், பட்டினத்தடிகள். தனிநிலைக் கண்-ஒருவரோடுஞ் சேராமல் தனித்திருக்கும்பொழுது. பிறஇனத்தோடு சேர்ந்தவழி - வேறுகூட்டத்தோடு சேர்ந்தவிடத்து. காட்சிமுதலிய தொழில்கள் - பொருள்களின் இயற்கையைக் காணுதல் கருதுதல் முதலிய தொழில்கள். திரியும் - மாறுபடும். இதனான் - இக்குறளால். அதனது காரணம் - சிற்றினஞ் சேர்தல் ஆகாதென்றதன் ஏது. இனி, இப்பாடலை ஒருவாக்கியமாகவேகொண்டு, மனிதர்க்குத் தாம் சேர்ந்த இனத்தின் தன்மை

யால் அப்படிப்பட்டதாக மாறுபடும் அறிவு, தான்சேர்ந்தநிலத்தினது தன்மையால் நீர் மாறுபட்டாற்போன்றதா மெனவும்உரைக்கலாம். "மையறு நிலத்தியல் நீரியலென்னு நீரதால்" என்றார் கம்பரும். (உ)

௪ருக. **மனத்தானு மாந்தர்க் குணர்ச்சி யினத்தானும்**
இன்னா னெனப்படுஞ் சொல்.

பரி.—மாந்தர்க்கு—, உணர்ச்சி-பொதுவுணர்வு, மனத்தான்-(தம்) மனங் காரணமாக, ஆம்-உண்டாம்; இன்னான் எனப்படும் சொல்-(இவன்) இத்தன்மைய னென்று (உலகத்தாராற்) சொல்லப்படுஞ் சொல், இனத்தான்-இனங்காரணமாக, ஆம்-உண்டாம்; (எ-று.)

இயற்கையாய புலனுணர்வுமாத்திரத்திற்கு இனம் வேண்டாமையின் அதனை 'மனத்தானும்' என்றும், செயற்கையாய விசேடவுணர்வுபற்றி நல்லனென்றாகத் தீயனென்றாக நிகழுஞ் சொற்கு இனம் வேண்டுதலின், அதனை 'இனத்தானும்' என்றுங் கூறினார்.

உவமையளவைகொள்ளாது 'அத்திரிபும் மனத்தானும்' என்பாரை நோக்கி, இதனான், அது மறுத்துக்கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) ஒருசாரார் உவமையளவையைக் கொள்ளாது குண வேறுபாடும் மனத்தானாகு மென்பர்: பொதுவுணர்வே மனத்தாலாவதல்லது நல்லவனென்றும் தீயவனென்றும் உலகத்துச் சொல்லப்படுதற்கு ஏற்பத் தோன்றும் விசேடவுணர்வு இனத்தினாலேயே யுண்டாகு மென்பதாம். பொது உணர்வு - இயற்கையறிவு. சேர்க்கையாலுண்டாகும் விசேடவுணர்வினும் வேறுபடுத்தற்கு, பொதுவுணர்வு என்றார். புலனுணர்வு - பஞ்ச இந்திரிய விஷயங்களை யறியும் இயற்கையறிவு. நல்லன் என்றாகத் தீயன் என்றாக நிகழும் சொல் - இவன் நல்லவனென்றாவது தீயவனென்றாவது உலகத்துவழங்கும் வார்த்தை. உவமையளவை கொள்ளாது - கீழ்ப்பாட்டில் "நிலத்தியல்பால் நீர்திரிந்தற்றாகும்" என உபமானமுகத்தால் விளக்கியதை அங்கீகரியாமல்; சில மதத்தவர் உபமானப்பிரமாணத்தைச் சிறப்பாகக்கொள்வதில்லை. அத்திரிபும் மனத்தான் ஆம் - (சிற்றினஞ்சேர்தலாலுண்டாகும்) அக்குண வேறுபாடும் மனநிலையினாலேயே உண்டாகும். இதனான் இக்குறளால். அது - அக்கொள்கை. (௩)

௪ருச. **மனத்து ளதுபோலக் காட்டி யொருவற்கு**
இனத்துள தாகு மறிவு.

பரி.—அறிவு-அவ்விசேடவுணர்வு,—ஒருவர்க்கு—, மனத்து உளதுபோல காட்டி-மனத்தின்கண்ணே உளதாவதுபோல(த்தன்னை)ப் புலப்படுத்தி, இனத்து உளது ஆகும்-(அவன்சேர்ந்த) இனத்தின் கண்ணே உளதாம்; (எ-று.)

மெய்ம்மைநோக்காமுன் மனத்துஉளதுபோன்று காட்டியும் பின் நோக்கியவழிப் பயின்றஇனத்து உளதாயும் இருத்தலின், 'காட்டி' என இறந்தகாலத்தாற் கூறினர்.

'விசேடவுணர்வுதானும் மனத்தின்கண்ணேயன்றே உளதாவது' என்பாரை நோக்கி, 'ஆண்டுப் புலப்படுந்துணையே யுள்ளது: அதற்குமூலம் இனம்' என்பது இதனுற் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) உணர்வு வெளிப்படும்வாயில் மனமே யாதலால், விசேடவுணர்வும் மனத்திலுள்ளதுபோலத் தோன்றும்: தோன்றினும், அதற்கும் மூலகாரணம் இனமேயென்பது ஊன்றிப்பார்க்கின் தெரியவருமென்பதாம். புலப்படுத்தி - வெளிக்காட்டி. மெய்ம்மை நோக்காமுன் - உண்மையை ஆராய்ந்து பாரா தவிடத்து. பின்நோக்கிய வழி - பின்பு ஆராய்ந்துபார்த்தபொழுது. பயின்ற இனத்து உளதாயும் - பழகியகூட்டத்திலுலுண்டாகியும். விசேடவுணர்வு தானும் மனத்தின்கண்ணேயன்றே உளதாவது - விசேடவுணர்வும் பொதுவுணர்வுக்குக்காரணமான மனத்தில்தானே உண்டாவதன்றோ? ஆண்டு - அவ்விடத்தில்; மனத்தில். புலப்படுந்துணையே -(விசேடவுணர்வு) வெளிப்படுகிற அவ்வளவு மாத்திரமே: உணர்வு வெளிப்படும்வாயில் மனமாதலால், பொதுவுணர்வு போலவே இவ்விசேடவுணர்வும் மனவாயிலாகவே வெளிப்படுகின்றதென்றவாறு. அதற்கு மூலம் - அவ்விசேடவுணர்வுக்குக் காரணம்: இனம் - சேர்க்கை. சிறப்புணர்வுக்குக்காரணம் இனம்: அது வெளிப்படும்வாயில் மனமென்க. இதனுல் - இக்குறளால். இக்குறட்பாவை " நாளென வொன்றுபோற் காட்டி யுயிரீரும், வாளதுணர்வார்ப்பெறின் " என்ற குறளின் வாய்பாடு கொண்டதெனக் காண்க. (ச)

சருரு. மனந்தூய்மை செய்வினை தூய்மை யிரண்டும்
இனந்தூய்மை தூவா வரும்.

பரி.—மனம் தூய்மை-(அவ்விசேடவுணர்வு புலப்படுதற்கு இடனாய) மனந்தூயனாதல் தன்மையும், செய் வினை தூய்மை- செய்யும்வினை தூயனாதல்தன்மையும், இரண்டு உம்-(ஆகிய) இரண்டும்,—இனம் தூய்மை தூ ஆ வரும்-(ஒருவற்கு) இனந்தூயனாதல்தன்மை பற்றுக்கோடாக உளதாம்; (எ-று,)

மனந்தூயனாதலாவது-விசேடவுணர்வு புலப்படுமாறு இயற்கையாய அறியாமையின் நீங்குதல். செய்வினைதூயனாதலாவது- மொழி மெய்களாற் செய்யும் நல்வினை உடையனாதல். 'தூ' என்பது அப்பொருட்டாதல் "தூவறத் துறந்தாரை" என்பதனுலும் அறிக.

'ஒருவன் இனந்தூயனாகவே, அதனோடு பயிற்சிவயத்தான் மனந்தூயனாய் அதன்கண் விசேடவுணர்வு புலப்பட்டு அதனாற் சொல்லும் செயலும் தூயனாம்' என, இதனுன், இனத்து உள்ளவாமாறு கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) ஒருவன் நல்லினத்தோடு பயிலுதலால் மனத் தூய்மையுண்டாகி அம்மனத்தில் விசேடவுணர்வு புலப்பட்டு, அந்த விசேடவுணர்வால் சொல்லும் செயலும் தூயனுவனென் பதாம்: இதனல் விசேடவுணர்வுக்கு ஆதிகாரணம் இனனுதலறிக. தூயன் - பரிசுத்தன். வினை - தொழில். இனம் தூயனுதல் தன்மை - நல்லசேர்க்கையை யுடையவனுயிருக்குந்தன்மை. பற்றுக் கோடாக - ஆதாரமாக. உளவர்ம் - உள்ளதுவாம். மொழி மெய் களால் - வாக்கு, காயம் என்பவற்றால். தூவென்பது அப் பொருட்டாதல் - தூ என்னும்சொல் பற்றுக்கோடென்னும் பொரு ளுடையதாதலை. "தூவறத்துறந்தாரை" என்னும் மேற்கோள் - கலித்தொகை, நெய்தற்கலி, முதற்பாட்டிலுள்ளது; இம்மேற் கோளுக்கு - 'நமக்கு ஒருபற்றுக்கோடும் இல்லையாம்படி நம்மை விட்டுப்பிரிந்த கொழுநரை' என்று பொருள். (அங்கு நச்சினார்க் கினியர் 'தாவற' என்று பாடங்கொண்டு, நமக்குவலியில்லையாம் படி யென்று பொருளுரைத்துள்ளார்.) "தூயது ஊற்றம் பகை தசையுந் தூவே" என்னும் பிங்கலந்தையையுங் காண்க. அதனோடு பயிற்சிவயத்தான் - அப்பரிசுத்தமான நல்லினத்தோடு பழக்கஞ் செய்த காரணத்தால். அதன்கண் - மனத்தில். இதனன் - இக் குறளால். இனத்துஉள்ளவாமாறு - விசேடவுணர்வு இனத்தினு ளுள்ளனவாகுந் தன்மை. மனந்தூய்மை செய்வினைதூய்மை யென் னும் பெயர்ச்செவ்வெண், 'இரண்டும்'எனத் தொகையோடு முற்றும்மை பெற்றது. செய்வினை - வினைத்தொகை. மனம் வாக்கு உடம்பு என்னுந் திரிகரணங்களுள் வாக்கினது தன்மை யாகிய சொல்லுதலையும் வினையில் அடக்கி 'மனந்தூய்மை செய் வினைதூய்மை யிரண்டும்' என்றாரென்க; அல்லது, முன்னதாய்க் காரணமாகிற மனமும் பின்னதாய்க் காரியமாகிற செயலும் தூயன வல்லாவிட்டால் வெறுஞ்சொல் தூய்மைமாத்திரம் பயன்தராது என்ற கருத்தால், அதனை இங்கு ஒழித்ததாகவுங்கொள்ளலாம்.(ரு)

சநசு. **மனந்தூயார்க் கெச்சநன் றாகு மினந்தூயார்க்கு**
இல்லைநன் றாகா வினை.

பரி.—மனம் தூயார்க்கு - மனந்தூயராயினார்க்கு, எச்சம் நன்று ஆகும்-மக்கட்பேறு நன்றாகும்; இனம் தூயார்க்கு-இனந் தூயராயினார்க்கு, நன்று ஆகா வினை-நன்றாகாதவினை, இல்லை-(யாதும்) இல்லை; (எ-று.)

காரியம் காரணத்தின்வேறுபடாமையின் 'எச்சம்நன்றாகும்' என்றும், நல்லினத்தோடு எண்ணிச் செய்யப்படுதலின் 'எல்லா வினையும் நல்லவாம்' என்றும் கூறினார்.

(கு - ரை.) 'இயற்கையாகவே மனந்தூயர்க்கு இனநன்மை ஏதுக்கு?' என்று எழும் வினவுக்கு விடையாக, மனந்தூய்மைக்குப் பயனும் இனந்தூய்மைக்குப் பயனும் இன்னது இன்னது என்று இக்குறள் கூறுகின்றதென்க. மக்கட்பேறு - புத்திரபாக்கியம். 'மக்கட்பேறு நன்றாகும்' என்பதற்கு - நல்மனமுடையோர்க்குப் பிறக்கும் பிள்ளைகள் தமக்குக்காரணமான தந்தைதாயார்போலவே தாமும் நன்மனத்தைப்பெற்று நற்குணநற்செய்கை யுடையவரா

யிருப்பரென்க. இனி நல்மனமுடையோர்க்குச் சந்ததி அழியாது நிலைபெறு மென்றுங் கருத்துக்கொள்ளலாம்; "மகனுரைக்குந் தந்தைநலத்தை," "பழியின்மை மக்களாற் காண்க" என்பன முதற்கருத்துக்கும், "செப்பமுடையவனுக்கஞ் சிதைவின்றி, யெச் சத்திற்கேமாப்புடைத்து," "நன்றிப்பயன்றூக்கா நாணிலியுஞ் சான்றோர்முன், மன்றிற்கொடும்பா டுரைப்பானும் - நன்றின்றி, வைத்ததடைக்கலங்கொள்வானு மிம்மூவர், எச்சமிழந்துவாழ்வார்" என்பன இரண்டாவது கருத்துக்கும் மேற்கோளாம். "தக்கார் தகவில ரென்பதவரவர், எச்சத்தாற்காணப்படும்" என்ற குறள் - (அதனுரையிற் பரிமேலழகர் 'தக்கார்க்கு எச்சமுண்டாதலும், தகவிலார்க்கு இல்லையாதலும் ஒருதலையாகலின், இருதிறத்தாரை யும் அறிதற்கு அவை குறியாயின' என்று உரைத்திருந்தாலும்,) இரண்டுகருத்துக்கும் மேற்கோளாகலாம். இன்னும், நன்றாகும் என்பது - "பித்துமலடூமைமுடம்பேய்குருடுகூன்செவிடு" என்னும் மெய்த்துயர்நோயொன்றும் இன்றி வாழும் என்ற கருத்துடைய தெனவுங் கொள்ளலாம். நன்றாகாதவினை யாதும் இல்லை - எல்லாச் செய்கைகளும் நல்லனவாகவே முடியும். காரியம் - பிள்ளைகள். காரணம் - தாய்தந்தையர். தந்தைதாயர் குணத்தினின்றும் மக்கள்குணம் வேறுபடாதிருத்தலை, காரணமாகிய பொன்வெள்ளி களின் தன்மையினின்று காரியமாகிய ஆபரணங்களின் தன்மை வேறுபடாதவாறுபோலக் கொள்க. எண்ணி - ஆராய்ந்து. நல்ல - நல்லவை. எச்சம் என்பதற்கு - (தாய்தந்தையரின்பின்) எஞ்சி [சேடித்து] நிற்பதென்று பொருள்; 'எச்சத்திற்கேமாப் புடைத்து" என்ற இடத்துப் பரிமேலழகர் 'தான் இறந்துழி எஞ்சி நிற்பதாகலின் எச்சமென்றார்' என உரைத்ததனாலும் அறிக. (௬)

௪௭. மனநல மன்னுயிர்க் காக்க மினநலம்
எல்லாப் புகழுந் தரும்.

பரி.—மன் உயிர்க்கு-நிலைபெற்ற உயிர்கட்கு, மனம் நலம்-மனத்தது நன்மை, ஆக்கம்-செல்வத்தை, (தரும்)-கொடுக்கும்; இனம் நலம்-இனத்தது நன்மை, எல்லாம் புகழ்உம் தரும்-(அத னோடு) எல்லாப்புகழையுங் கொடுக்கும்; (எ-று.)

'மன்னுயிர்' என்றது-ஈண்டு, உயர்திணைமேல் நின்றது. 'தரும்' என்னும் இடவழுவமைதிச்சொல், முன்னும் கூட்டப் பட்டது. உம்மை - இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை. மனம் நன்றாதல்தானே அறமாகலின் அதனை 'ஆக்கந்தரும்' என்றும், புகழ் கொடுத்தற்கு உரிய நல்லோர்தாமே இனமாகலின் 'இன நலம் எல்லாப்புகழுந் தரும்' என்றும் கூறினார்.

மேல் 'மனநன்மை இனநன்மைபற்றி வரும்' என்பதனை உட்கொண்டு 'அஃது இயல்பாகவே உடையார்க்கு அவ்வின நன்மை வேண்டா' என்பாரை நோக்கி, 'அதுவேயன்றி அத் தன்மையபலவற்றையுந்தரும்' என அவர்க்கும் இது வேண்டு மென்பது, இவ்விரண்டுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) பிராணிகட்கு மனநலம் ஆக்கத்தை [சிறந்த அறத்தை]யுண்டாக்க இனநலம் மனநலத்தையேயன்றி எல்லாப்

புகழையும் தருமென்பதாம். உயிர்கட்கு - பிராணிகளுக்கு; என்றது, இங்கே சிறப்பாய் மனிதரை உணர்த்தும். மன்னுயிர் - வினைத் தொகை. அதனோடு - ஆக்கந்தருதலோடு. மனத்தினது நன்மை யையும் இனத்தினது நன்மையையும் உடைத்தாயிருத்தல் அஃறிணை யுயிர்க்கு இல்லாமையால், மன்னுயிரென்பது உயர்திணை மேனின்ற தென்றார்; "மக்கள் தேவர் நரகர் உயர்திணை". தரும் என்னுஞ் சொல் இடவழுவமைதியாதலைக் கீழ் ௪௬ - ஆம் செய்யுளினுரை யிற்காண்க. 'கொடுக்கும்' என்பது இங்குவழாநிலையானசொல். தருமென்பது முன் கூட்டப்பட்டது, ஆக்கம் என்ற சொல்லுட னென்க. ஆக்கந் தருதலோடு என்னும் பொருளை விளக்கியதனால் புகழும் என்ற உம்மை - இறந்தது தழுவிய எச்சப்பொருளதா யிற்று. மனம்நன்றாதல்தானே அறமாகலின் - திரிகரணங்களுள் மற்றைக்கரணங்களின் செய்கைகளுக்குமூலமாகிய மனம்பரிசுத்தமா யிருப்பதுவே தருமமாதலால். கீழ் அறன்வலியுறுத்த லென்ற அதிகாரத்தில் "மனத்துக்கண் மாசிலனாத லனைத்தறன், ஆகுல நீர பிற" என்றதும், "மநஏவ மநுஷ்யாணாம் காரணம் பந்தக மோட்சயோ:" என்றதும் காண்க. புகழ்கொடுத்தற்குரியநல்லோர் தாமே இனமாகலின் - தம்மாற்சேரப்பட்டவர்களுக்கு நற்குண நற் செய்கைகளை அபிவிருத்திசெய்து அதனால் அவர்களுக்குக் கீர்த்தியை உண்டாக்குதற்கு உரிய நற்குணநற்செய்கையையுடைய வர்களே இனமெனச் சேரத்தக்கவ ராதலால். மேல் - இவ்வதி காரத்து ஐந்தாங்குறளில். உட்கொண்டு - கருத்திற்கொண்டு. அஃது - மனநன்மையை. அதுவேயன்றி அத்தன்மைய பலவற்றை யுந் தரும் - அம்மன நன்மையைத் தருதல்மாத்திரமேயல்லாமல் அப்படிப்பட்ட பலசிறப்புக்களையுங் கொடுக்கும். அவர்க்கும் - மனந் தூயார்க்கும். இது-இனநன்மை. ஆக்கம்-செல்வத்துக்குவழங்குகிற இப் பெயர், இங்கே இலக்கணையாய்ச் செல்வத்தாற் பெறக்கூடிய சிறந்த அறத்தைக் குறித்தது. எல்லாப்புகழும் என்றஉம்மை- எஞ்சாமைகுறித்தலால், முற்றும்மைப்பொருளு மாகலாம். "இம்மை யடக்கத்தைச் செய்துபுகழாக்கி, உம்மையுயர்கதிக்குய்த்தலான் - மெய்ம்மையே, பட்டாங்கறமுரைக்கும் பண்புடையாளரே, நட்டா ரெனப்படுவார்" என்ற அறநெறிச்சாரச் செய்யுளாலும், இனநலம் எல்லாப்புகழும் தருவதாதல் அறிக. (எ)

௪ருஅ. **மனநல நன்குடைய ராயினுஞ் சான்றோர்க்கு**
இனநல மேமாப் புடைத்து.

பரி.—மனம் நலம் - மனநன்மையை, நன்கு - (முன்னை) நல் வினையால், உடையர் ஆயின்உம் - (தாமே) உடையராயினும், சான்றோர்க்கு - அமைந்தார்க்கு, இனம் நலம் - இனநன்மை, ஏமாப்பு உடைத்து - (அதற்கு) வலியாதலையுடைத்து; (எ - று.)

'நன்கால்' என்னும் மூன்றனுருபு, விகாரத்தால் தொக்கது. அந்நல்வினை உள்வழியும் மனநலத்தை வளர்த்துவருதலின், அதற்கு ஏமாப்புடைத்தாயிற்று.

(கு-ரை.)ஒருவர் முன்னைய நல்வினையால் மனநன்மையைப்பெற் றிருந்தாராயினும் அந்நல்வினை உண்டாயபோதும் சான்றோர்க்கு

இனநன்மை மனநலத்திற்கு உறுதி தருவதாமென்பதாம். மனநலத்தை வளர்த்துவருவது இனநல மென்க. "தவமுடையார்க்காகும்" என்றபடி ஒருவர்க்கு மனத்திற் பரிசுத்த முண்டாதற்குக் காரணம் அவர் முற்பிறவியிற்செய்த புண்ணியமேயாதலால், 'மனநன்மையை முன்னைநல்வினையால்தாமே உடையராயினும்' எனப்பட்டது. நன்குஉடையர் - நான்குஎன்ற சொல்லின் ஈற்றில் தொக்குநின்ற மூன்றும்வேற்றுமை, கருவிப்பொருளது. 'நன்கு' என்னும் பண்புப்பெயர் - இங்கே ஆகுபெயராய், நல்வினையைக்குறித்தது. தாமேஉடையர் - நல்வினத்தோடு சேர்தற்கு முன்னமேயுள்ளவர். அமைந்தார்-பலகுணங்களாலும் நிறைந்தவர். சான்றோர்என்ற இறந்தகாலவினையாலணையும்பெயரில், மிகுதற் பொருளுணர்த்தும் சால்என்ற உரிச்சொல் - பகுதி. 'பலகுணங்களாலும்' என்பது, சாலுதற்றொழிலாற் பெறப்பட்டது. சான்றோரென்ற சொல்லில் விகுதியீற்றயல் ஆ ஓவாயிற்று; [நன். பொது. உ.] அதற்கு - மனநலத்திற்கு. வலியாதலையுடைத்து - உறுதிதருவதாதலையுடையது. உள்வழியும் - உள்ளபொழுதும். ஆயினும், உம்மை - உயர்வுசிறப்பு. நன்கு- மிகவும் என்றுமாம். (அ)

சநிகூ. மனநலத்தி னுகு மறுமைமற் றஃதும்
இனநலத்தி னேமாப் புடைத்து.

பரி.—(ஒருவற்கு),—மனம் நலத்தின் - மனநன்மையானே, மறுமை - மறுமையின்பம், ஆகும் - உண்டாம்; மற்று அஃது உம் - அதற்கு அச்சிறப்புத் தானும், இனம் நலத்தின் - இனநன்மையான், ஏமாப்பு உடைத்து - வலிபெறுதலை யுடைத்து; ()

'மனநலத்தின் ஆகும் மறுமை' என்றது, 'மறுமைபயப்பது மனநன்மைதானே, பிறிதொன்றன்று' என்னும் மதத்தை உடம்பட்டுக் கூறியவாறு. மற்று - வினைமாற்று. உம்மை - இறந்ததுதழீஇயஎச்சவும்மை.

ஒரோவழித் தாமதகுணத்தான் மனநலந் திரியினும், நல்லினம் ஒப்ப நிறுத்தி மறுமை பயப்பிக்கு மென நிலைபெறச் செய்யுமாறு கூறப்பட்டது.

இவையைந்துபாட்டானும், சிற்றினஞ்சேராமையது சிறப்பு நல்லினஞ் சேர்தலாகிய எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறியவாறு அறிக.

(கு - ரை.) மனநன்மையே மறுமையின்பத்தைத்தரும்; ஒருகால் தாமதகுணத்தால் மனநலம் கெடினும் அப்போது நல்லினம் நேர்மையானமுறையில் மனத்தைநிறுத்தி மறுமையின்பத்தை உண்டாக்குமென்பதாம். மறுமை-இறந்தபின் வரும்நிலை. மறுமையின்பம் என்றது, சுவர்க்கம்முதலிய சிறந்தபதவிகளிற் புண்ணியவசத்தால்அடையும் இன்பத்தை; மறுபிறப்பிலடையும் இன்பத்தையு மாகலாம். அதற்கு - மனநலத்திற்கு. அச்சிறப்பு - மறுமையின்பம்பயக்கும் மகிமை. உடம்பட்டு - அங்கீகரித்து. முன்வாக்கியத்தில் ஒருவினையைக் கூறிப் பின்வாக்கியத்தில் மற்றொருவினையைக் கூறுமிடத்துவந்ததனால்,மற்றுஎன்றஇடைச்சொல்-வினைமாற்றுப் பொருளது. உம்மை - அஃதும் என்பதில் உம்மை; இது - முன்வாக்கியத்தின் பொருளைத் தழுவுதலால், இறந்ததுதழுவிய எச்சப்

பொருளதாயிற்று. ஒரோவழி - ஒவ்வொருசமயத்தில்.' திரியினும் - வேறுபடுவதானாலும். ஒப்பநிறுத்தி - (அங்ஙனந்திரியாதபடி மன நலத்தைச்) சரியான நிலையிலே சலியாது நிற்கச்செய்து. மறுமை பயப்பிக்கும் - மனநலமூலமாக மறுமையின்ப முண்டாகச்செய்யும். ஆது - இனநலம். நிலைபெறச்செய்யும் ஆறு - (மனநலத்தை) நிலை நிறுத்தும்விதம். 'நிலைபெறச்செய்யுமாறு' என்பதன்பின் 'இவ் விரண்டு பாட்டானும்'என்று சேர்க்க. சிற்றினஞ்சேராமை என்கிற அதிகாரம் எதிர்மறையாதலால், நல்லினஞ்சேர்தல் என்னும் உடன்பாடு அதற்கு எதிராயிற்று. இச்செய்யுளில், அஃது என் பதில் ஆய்தம் - மெய்போல் ஒலித்தது; அலகிட்டுக் காண்க. (கூ)

சகூ௦. நல்லினத்தி னூங்குந் துணையில்லை தீயினத்தின்
அல்லற் படுப்பதூஉ மில்.

பரி.—(ஒருவற்கு), நல் இனத்தின்—, ஊங்கு - மிக்க, துணை உம்—, இல்லை—; தீ இனத்தின் (ஊங்கு) - தீயஇனத்தின் மிக்க, அல்லல் படுப்பதுஉம் - பகையும், இல் - இல்லை; (எ - று.)

ஐந்தனுருபுகள், உறழ்பொருவின்கண் வந்தன. 'ஊங்கு' என்பது பின்னுங்கூட்டி, உம்மை மாற்றி உரைக்கப்பட்டது. நல்லினம் அறியாமையின் நீக்கித் துயருறாமற் காத்தலின் அதனை 'துணை' என்றும், தீயினம் அறிவின் நீக்கித் துயருறுவித் தலின் அதனை 'பகை' என்றுங் கூறினர். 'அல்லற்படுப்பது' என்பது - ஏதுப்பெயர்.

இதனான், விதி எதிர்மறைகள் உடன்கூறப்பட்டன.

(கு - ரை.) ஒருவற்கு நல்லினம் தம்மைச்சார்ந்தாரை அறியா மையினின்று விலக்கி இம்மை மறுமைகளில் துயருறாமற் காத்த லால் அது சிறந்த துணையாகநிற்க, தீயினம் அறிவைநீக்கித் துயரு றுவித்தலால் பகையாமென்பதாம். உறழ்பொரு - ஒன்றுக்கு ஒன்று ஒப்பிட்டுக்கூறுமிடத்தில்வரும் எல்லைப்பொருள்; இது - உறழ்பொருவு எனவும்படும். ஐந்தனுருபுகள் - நல்லினத்தின், தீயி னத்தின் என்றவற்றிலுள்ள 'இன்' என்னும் உருபுகள். ஊங்குஎன் பது பின்னுங்கூட்டப்படுதல், 'தீயினத்தின்' என்பதனுடன் என்க. உம்மை மாற்றி உரைக்கப்பட்டது - 'நல்லினத்தினூங்கும்' என்ற உம்மையை எடுத்து 'துணையும்' எனச் சேர்க்கப்பட்டது. அறியா மையின் நீக்கித் துயருறாமற்காத்தலின் - (தம்மாற்சேரப்பட்டவரை) அறியாமையினின்றுவிலக்கி (இம்மைமறுமைகளில்) துன்பமடை யாதபடி பாதுகாத்தலால். இதற்கு எதிர்மறை - 'அறிவின்நீக்கித் துயர்உறுவித்தலின்' என்றது. அல்லற்படுப்பது என்பது - துன் பப்படுத்துவது என்ற காரணத்தாற் பகையைக்குறித்தலால், ஏதுப் பெயரெனப்பட்டது. ஏதுப்பெயர் - ஒருகாரணத்தால் வரும் பெயர். விதிஎதிர் மறைகள் - தீயினஞ்சேர்தலாகாதென்ற உடன் பாடும், நல்லினஞ்சேர்தலென்ற எதிர்மறையும்: இனிநல்லினஞ்சேர் தல் என்பது விதியும், தீயினஞ்சேராமைஎன்பது எதிர்மறையும் எனப்படாமையை, கீழ்ப்பாட்டி னுரையில் 'நல்லினஞ்சேர்தலாகிய எதிர்மறைமுகத்தால்' எனக் கூறியதனால் அறிக. படுப்பதும் என நிற்பினும் வெண்டளை தவறாமல் செய்யுளோசைகுன்றுதாயினும் அளபெடுத்தது, இன்னிசையளபெடை. (க௦)

௪எ - ஆம் அதிகாரம்—தெரிந்துசெயல்வகை.

அஃதாவது - அரசன் தான் செய்யும் வினைகளை ஆராய்ந்து செய்யுந்திறம்: அச்செயல் பெரியாரைத்துணைக்கோடல் பயனுடைத்தாயவழி அவரோடும் செய்யப்படுவ தாகலின், இது - சிற்றினஞ்சேராமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) சிற்றினஞ்சேராமையென்னும் அதிகாரத்தின்பின் தெரிந்துசெயல்வகை என்னும் அதிகாரம் வைக்கப்பட்டதற்குக் காரணம், அதற்கு முன் கூறப்பட்ட பெரியாரைத்துணைக்கோடல் சிற்றினஞ்சேராமையினாற் பயன்பட்ட பொழுதே அப்பெரியாருடன் காரியங்களையாராய்ந்து செய்தல்கூடுதல் என்பது. செயல்வகை - செய்தலினது வகை யென்க.

௪௬௧. அழிவதூஉ மாவதூஉ மாகி வழிபயக்கும்
ஊதியமுஞ் சூழ்ந்து செயல்.

பரி.—அழிவதூஉம் - (வினைசெய்யுங்கால் அப்பொழுது அதனால்) அழிவதனையும், ஆவதூஉம் - (அழிந்தால் பின்) ஆவதனையும், ஆகி - ஆய்நின்று, வழி பயக்கும் - பிற்பொழுது தரும், ஊதியமும் - ஊதியத்தையும், சூழ்ந்து - சீர்தூக்கி, செயல் - (உறுவதாயிற்) செய்க ; (எ - று.)

உறுவதாவது - நிகழ்வின்கண் அழிவதனில் ஆவது மிக்கு, எதிர்வினும் அது வளர்ந்துவருதல். அழிவதின்மையின் எதிர்வின்கண் வரும் ஆக்கத்தை 'ஊதியம்' என்றார். எனவே, அவ்வூதியம் பெறின், நிகழ்வின்கண் அழிவதும் ஆவதும் தம்முள் ஒத்தாலும் ஒழிதற்பாற்றன்றென்பது பெற்றாம். இரண்டு காலத்தும் பயனுடைமை தெரிந்துசெய்க என்பதாம்.

(கு - ரை.) அரசன் ஒருதொழிலைச் செய்யத்தொடங்குகையில், அச்செய்லால் முதலில்உண்டாகும் செலவையும், அங்ஙனஞ்செலவு செய்தபிறகு உண்டாகும் வரவையும், அப்படி வரவாய்நின்று பிற்காலத்து அச்செயல்கொடுக்கும் இலாபத்தையும் ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்துபார்த்துத் தக்கதாயிருந்தாற் செய்யவேண்டு மென்பது - இப்பாட்டின்பொருள். தக்கதாயிருத்தலாவது - அக்காலத்திலே செலவினும்வரவு அதிகமாய்ப் பிற்காலத்திலும்அவ்வரவு வளர்ந்துவருதல்; இப்படிப்பட்டது, உத்தமமான காரியம். அழிவதனையும்-செலவழிவதையும். ஊதியமும்ஆவதாயிருந்தாலும்,இக்குறளில்'ஆவது' எனவும், 'ஊதியம்' எனவும் தனித்தனிச் சொல்லப்பட்டஇரண்டுக்கும் ஒன்றோடொன்று வேறுபாடு என்னையெனில் ?—செலவு செய்தற்கு ஈடாய்ச் செலவுசெய்தகாலத்தில் தானே வருவது - ஆவது என்றும், செலவுசெய்ததற்குமேல் பிற்காலத்தில் வருவது-ஊதியமென்றும் அறிக. ஆய்நின்று-செலவுசெய்தது வந்திட்டுஎன்றபடி. அழிவதின்மையின் எதிர்வின்கண்வரும் ஆக்கம்-செலவு செய்வது இல்லாமையினோடு பிற்காலத்தில் உண்டாகும் வரவு. இதுஊதியம் என்ற சொல்லின் பொருளை விளக்கக்கூறியது. பிற்காலத்தில்

லாபம் உண்டாவதாயிருந்தால், தற்காலத்திலே செலவும் வரவும் சமமாயிருந்தாலும் அக்காரியம் விடத்தக்கதன்று; இப்படிப்பட்டது மத்திமமான காரியம். தற்காலத்திலே செலவினும் வரவு குறைவுபடுவது-அதமமானதாம்; இதுவிடத்தக்கதென்பது மேல்மூன்றாம்பாட்டில் விளங்கும். இரண்டுகாலத்தும்-நிகழ்காலத்திலும், எதிர்காலத்திலும். நிகழ்காலத்துப் பயனுடைமை - செலவினும் வரவுமிகுதலும், செலவும் வரவும் ஒத்தலும். எதிர்காலத்துப் பயனுடைமை-வரவு மேன்மேலும் அதிகப்படுதல்; இலாபம். தெரிந்துசெய்க - இவற்றை ஆராய்ந்து பின்பு காரியத்தைத் தொடங்குக. மேல் வினைசெயல்வகை யென்னும் அதிகாரத்தில் (6) "முற்றியாங்கெய்தும், படுபயனும் பார்த்துச்செயல்" என்பர். அழிவதூஉம், ஆவதூஉம் என்பன-இன்னிசையளபெடைகள். உம்மைகள்மூன்றும்-எண்ணுப்பொருளன. வழி - அக்காரியத்தைச்செய்து முடித்தபின்பு எனக. செயல் - வியங்கோள். பிற்காலத்தில் லாபமில்லாமல் தற்காலத்தில் வரவுஞ்செலவும் ஒத்து முடியுங் காரியம் - பயனற்றதாய் வீண் சிரமமாத்திரமாய் முடிதலால் அது செய்யத்தக்கதன்றென்றும், பிற்காலத்தில் லாபமில்லாததாயிருந்தாலும் தற்காலத்திற் செலவினும் வரவு அதிகப்படுங் காரியமும் தற்காலத்திற் செலவினும் வரவு குறைவதாயிருந்தாலும் பிற்காலத்தில் லாபந்தருங்காரியமும் வணிகர்க்குச் செய்யத்தக்கனவாயினும் அரசர்க்குச் செய்யத்தகாதனவாம் என்றும் இப்பொருள்களை இக்குறளினின்று போந்த கருத்துக்களாகத் தொனிவகையாற் கொள்க. "செய்யும்பொழுதே யழி பொருளிற் சிறப்பதொப்பதிரண்டனு ளொன்று, உய்யவுதவி வழி பயக்கு மொண்மைவினையைத் தேர்ந்துளத்தில், ஐயமகன்ற வினத்தோடு மாய்ந்துந் தனித்தும் புரிந்திடுக, வெய்யவாக்கங்கருதிமுதல் விளிக்கும்வினையைப்புரியற்க" என்றது, இங்கே காணத்தக்கது. (க)

௪௬௨ தெரிந்த வினத்தொடு தேர்ந்தெண்ணிச் செய்வார்க்கு
அரும்பொருள் யாதொன்று மில்.

பரி.—தெரிந்த - (தாம்) தெரிந்துகொண்ட, இனத்தொடு - இனத்துடனே, தேர்ந்து - (செய்யத்தகும்வினையை) ஆராய்ந்து, எண்ணி - (பின் தாமேயும்)எண்ணி, செய்வார்க்கு - செய்து முடிக்கவல்ல அரசர்க்கு,—அரும் பொருள் - (எய்துதற்கு) அரிய பொருள், யாது ஒன்றுஉம் இல்-யாதொன்றும் இல்லை; (எ - று.)

ஆராயப்படுவன எல்லாம் ஆராய்ந்துபோந்த இனமென்றுமாம். செய்வார்க்கு என்றதனால், 'வினை' என்னும் செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. வினையாவது - மேற்சேறல் முதல் வேறல்ஈறாய தொழில். பொருள்கட்கு ஏதுவாய அதனில் தவறாமையின், அரியபொருள்களெல்லாம் எளிதின்எய்துவரென்பதாம்.

இவையிரண்டுபாட்டானும், செய்யத்தகும்வினையும், அது செய்யுமாறும் கூறப்பட்டன.

(கு - ரை.) தம்மால் ஆராயப்பெற்றுச் சேர்த்துக்கொள்ளப் பட்ட நல்லினத்தாரோடு ஆராய்ந்து தாமும்எண்ணி மேற்கொண்ட

செயலைச் செய்ய வல்லார்க்கு அரும்பொருள் எதுவுமில்லை: எப் பொருளையும் அவராற்பெறுதல் கூடுமென்பதாம். தாம் தெரிந்து கொண்ட இனம் - தம்மால் ஆராய்ந்து சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்ட நல்லினத்தவராகிய மந்திரியரும், புரோகிதரும். இனத்துடனே ஆராய்ந்து என இயையும். பின் தாமேயும் எண்ணி - பின்பு தாம் தனித்தும் ஆலோசனைசெய்து. செய்துமுடிக்கவல்ல என்ப தற்கும், செய்யத்தகும்வினையை யென்றதே செயப்படுபொருள். எய்துதற்கு அரிய - அடைவதற்கு அருமையான; பெறுதற்குக் கூடாத: கஷ்டசாத்தியமும் அசாத்தியமுமான. 'தெரிந்த' என்பதற்கு இருவகை உரை: முதலுரைக்கு, தெரிந்த - செயப் பாட்டுவினைப்பொருளில்வந்த செய்வினை; தெரியப்பட்ட இன மென்க. இரண்டாவது உரைக்கு, தெரிந்த என்பது - செய்வினை; எல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்தறிந்த இன மென்க. செய்வார்க்கு என்றதனால் வருவிக்கப்பட்ட செய்யத்தகும் வினையென்பதே, எண்ணிஎன்பதற்கும் செயப்படுபொருள். மேற்சேறல் - பகைவர் மீது வெல்லுதற்குச் செல்லுதல். வேறல் - பகைவரை வெல்லு தல், ஈறு - முடிவு. முதல்என்றது - தன் அரண்காத்தல், பகை யரணவளைத்தல், பகைவரை யெதிர்த்தல், பொருதல், இடை யிற்சாமதானபேததண்டங்களை உபயோகித்தல் முதலியவற்றை. பொருள்கட்கு ஏதுவாய அதனில் தவறுமையின் - பொருள்களைப் பெறுதற்குக் காரணமான பகைமேற்செல்லுதல் முதலிய தொழிலை ஒழுங்காகச்செய்தலில் தவறுததனால். எளிதின் - சிரமமின்றி. அது செய்யும் ஆறும் - அத்தொழிலைச் செய்யும் வழியும். (உ)

சசரு. **ஆக்கங் கருதி முதலிழக்குஞ் செய்வினை**
ஊக்கா ரறிவுடை யார்.

பரி.—ஆக்கம் கருதி - (மேல்எய்தக்கடவ) ஊதியத்தினை நோக்கி, முதல் இழக்கும் - (முன்எய்திநின்ற) முதல் தன்னையும் இழத்தற்கு ஏதுவாய, செய் வினை - செய்வினையை, அறிவு உடையார்—, ஊக்கார் - மேற்கொள்ளார்; (எ - று.)

'கருதி' என்னும் வினையெச்சம், 'இழக்கும்' என்னும் பெயரெச்சவினை கொண்டது. எச்சவும்மை, விகாரத்தால் தொக்கது. ஆக்கமேயன்றி முதலையும் இழக்கும் வினைகளாவன - வலியும் காலமும் இடனும் அறியாது பிறர் மண்கொள்வான் சென்று தம்மண்ணும் இழத்தல்போல்வன. முன்செய்து போந்த வினையாயினும் என்பார், 'செய்வினை' என்றார்.

(கு - ரை.) இனி இலாபம்வரக்கூடுமென்று நினைத்து முன் தான் பெற்றுள்ள முதலையும் இழக்கத்தக்க செயல் ஏற்கனவே செய்துவந்த செயலாயினும் அறிவுடையார் அச்செயலை மேற் கொள்ளாரென்பதாம். மேல் எய்தக்கடவ ஊதியத்தினை நோக்கி - இனி வரத்தகுவதான லாபத்தை யெதிர்பார்த்து. முன்எய்திநின்ற முதல்தன்னையும் - முன்னே தன்னிடம்பொருந்தியிருந்த முதற் பொருளையும். மேற்கொள்ளார் - தொடங்கமாட்டார்; முன் தொடங்கியிருப்பினும் மேல் நடத்தமாட்டார். முதல் என்பதன்

இறுதியில் தொக்குநின்ற உம்மை இனிவரும் இலாபத்தை மாத்திரமேயன்றி என்னும் பொருளைத் தருதலால், எதிரதுதழுவிய எச்சமாம்; இவ்வும்மையை உயர்வுசிறப்புப்பொருளதாகவுங் கொள்ள லாம். ஆக்கமேயன்றி - இலாபத்தைமாத்திரமேயல்லாமல். வலி கால இடன்களையறிதல், மேல் மூன்று அதிகாரங்களிற்கூறப்படும். பிறர்மண்கொள்வான்சென்று - வேற்றரசரது இராச்சியத்தைத் தாம் கைக்கொள்ளுதற்பொருட்டுப் போய் செய்துபோந்த - செய்து வந்த. வினையென்றாலே அமையுமாயினும், செய்வினை யென்றது- ஏற்கவேசெய்துவந்த தொழிலென்றற்கு. ஊக்குதல் - முயலுதல். இங்கே "வாணிகமொன்றுந்தேற்றாய் முதலொடுங் கேடுவந்தால், ஊணிகந் தீட்டப்பட்டவூதியவொழுக்கினெஞ்சத்து, ஏணிகந்திலேசு நோக்கி யிருமுதல்கெடாமை கொள்வர், சேணிகந்துய்யப்போநின் செறிதொடியொழிய வென்றார்" என்ற சிந்தாமணிச்செய்யுளின் பொருளை யுணர்க. (௩)

௪௬௪. தெளிவி லதனைத் தொடங்கா ரிளிவென்னும்
ஏதப்பா டஞ்சு பவர்.

பரி.—தெளிவு இலதனை தொடங்கார் - (இனத்தோடும் தனித்தும் ஆராய்ந்து) துணிதலில்லாத வினையைத் தொடங் கார் :—இளிவு என்னும் ஏதம் பாடு அஞ்சுபவர் - (தமக்கு) இளிவரவென்னுங் குற்றம் உண்டாதலை அஞ்சுவார்; (எ - று.)

தொடங்கின் இடையின் மடங்கலாகாமையின், 'தொடங் கார்' என்றார். இளிவரவு - அவ்வினையாற்பின் அழிவு எய்திய வழி, அதன்மேலும், அறிவும் மானமும் இலரென்று உலகத் தார் இகழும் இகழ்ச்சி; அஃது உண்டாதல் ஒருதலையாகலின், தெளிவு உள்வழித் தொடங்குக என்பதாம்.

(கு - ரை.) இனத்தாரோடு ஆராய்ந்து தாமும் எண்ணித் துணிந்த தக்க காரியத்தைத் தொடங்காதிருத்தலும், தொடங்கிச் செய்கையில் இடையில் விடுதலும் தவறாம் : அங்ஙனல்லாத தகாத காரியத்தையோ இளிவரவுக்குஅஞ்சித் தொடங்காதிருத்தலே மேல் என்பதாம். துணிதலில்லாத - நிச்சயிக்கப்படாத. இளிவரவு - அவமானம். தொடங்கின் இடையின் மடங்கலாகாமையின் - ஒரு காரியத்தைச் செய்யத்தொடங்கிவிட்டால் அக்காரியம் முடிதற்கு முன்பு நடுவிலே அதனைவிட்டு மீளுதல் தகாதாதலால். பின் அழிவெய்தியவழி - பின்பு தாம் நஷ்டமடைந்தபொழுது. அதன் மேலும் - அந்தநஷ்டத்தின்மேலும். அறிவும்மானமும் இலர் - காரியத்தை ஆராய்ந்துதொடங்கிநடத்திமுடிப்பதற்கு ஏற்ற அறி வும், எப்பொழுதும் தம்நிலையினின்று தாழாமையாகிய மானமும் இல்லாதவர். அஃது உண்டாதல் ஒருதலையாகலின் - (ஆராய்ந்து நிச்சயியாது தொழில் தொடங்கினவர்க்கு) அந்த இகழ்ச்சி வருவது நிச்சயமாதலால். தெளிவு உள்வழித் தொடங்குக - (ஆராய்ந்து செய்யலாமென்று) நிச்சயமுண்டான பொழுது ஆரம்பிக்கக்கடவர். இளிவு = இழிவு. ஏதப்பாடு - ஏதத்தி

னது படுதல்; பாடு - படு என்னும் முதனிலை திரிந்த தொழிற் பெயர். (ச)

சகூ௫. வகையறச் சூழா தெழுதல் பகைவரைப்
பாத்திப் படுப்பதோ ராறு.

பரி.—வகை - (சென்றால்நிகழுந்) திறங்களை யெல்லாம், அற சூழாது - முற்ற எண்ணாது, எழுதல் - (சிலஎண்ணிய துணை யானே அரசன் பகைவர்மேற்)செல்லுதல்,—பகைவரை-அவரை, பாத்தி படுப்பது ஓர் ஆறு - வளரும் நிலத்திலே நிலைபெறச் செய்வதொரு நெறியாம்; (எ - று.)

அத்திறங்களாவன - வலி காலம் இடன் என்றஇவற்றால் தனக்கும் பகைவர்க்கும் உளவாம் நிலைமைகளும், வினைதொடங்கு மாறும், அதற்கு வரும் இடையூறுகளும், அவற்றை நீக்குமாறும், வெல்லுமாறும், அதனாற் பெறும் பயனும் முதலாயின. அவற் றுள் சிலஎஞ்சினும் பகைவர்க்கு இடனு மாகலான், முற்றுப் பெற எண்ணவேண்டு மென்பதாம்.

இவைமூன்றுபாட்டானும், ஒழியத்தகும் வினையும், ஒழியா வழிப் படும் இழுக்கும் கூறப்பட்டன.

(கு - ரை.) ஒருவன் தான் பகைவர்மேல் வெல்லுதற்குச் சென்றால் உண்டாகும் வகைகளெல்லாவற்றையும் முழுவதும் எண்ணாமல் சிலவிதங்களைமாத்திரமே ஆலோசித்து அவ்வளவோடு பகைவர்மீதுசெல்லுதல், பகைவரைஅழிக்கமாட்டாமையோடு அவர் களை விருத்திசெய்யும்வழியுமா மென்பது இக்குறளின் பொருள்; எனவே, சும்மா இருந்தபகைவர்களைச் சிறிது எழுப்பிவிட்டால், அவர்கள் ஜாக்கிரதைப்பட்டுச் சேனைமுதலியவலிமைகளைச் சேர்த் துத் தம்மைத் தாம் அபிவிருத்திசெய்துகொள்வ ரென்பதாம். அவ்வாறு பகைவரை விருத்தியடையத் தூண்டுதற்குக் காரணம் இவ்வரசனுடைய வகையறச் சூழாதெழுதலேயாதலால், அதனை எழுவாயாக்கிக் கூறினர். அதனால்-வெற்றியால். அவற்றுள் சில எஞ்சினும்-வலி காலம் இடம் முதலிய அத்திறங்களுள் சிலகுறைபட் டாலும். முற்றுப்பெற எண்ணவேண்டும் - முழுவதும் ஆலோசிக்க வேண்டும். பகைவர்க்கு இடனும் - பகைவர்க்குத் தம்மைவெல்ல இடங்கொடுக்கும். ஒழியத்தகும் வினை - செய்யாது நீங்கத்தக்க காரி யம். ஒழியாவழிப் படும் இழுக்கு - அவ்வினையை நீங்காது செய்தால் உண்டாகுங் குற்றம். வகை - வகுப்பு; தொழிலாகுபெயர். அற - மிச்சமில்லாமல்; முற்றும் என்றபடி. பாத்தி - வளரும் நிலம். (௫)

சகூகூ. செய்தக்க வல்ல செயக்கெடுஞ் செய்தக்க
செய்யாமை யானுங் கெடும்.

பரி.—(அரசன்), செய்தக்க அல்ல - (தன்வினைகளுள்) செய் யத் தக்கனவல்லவற்றை, செய - செய்தலான், கெடும்—; (இனி அதனானேயன்றி), செய்தக்க - செய்யத்தக்கனவற்றை, செய் யாமையான்உம் - செய்யாமைதன்னானும், கெடும்—; (எ - று.)

செய்யத்தக்கனவல்லவாவன-பெரியமுயற்சியினவும், செய்தாற் பயனில்லனவும், அதுசிறிதாயினவும், ஐயமாயினவும், பின்துயர் விளைப்பனவும் என இவை. **செய்யத்தக்கனவாவன** - அவற்றின் மறுதலையாயின. இச்செய்தல் செய்யாமைகளான், அறிவு ஆண்மை பெருமை என்னும் மூவகை ஆற்றலுள் பொருள் படை என இருவகைத்தாய பெருமை சுருங்கிப் பகைவர்க்கு எளியனு மாகலான், இரண்டும் கேட்டிற்கு ஏதுவாயின.

இதனன், செய்வனசெய்து ஒழிவன ஒழிக என இருவகை யனவும் உடன் கூறப்பட்டன,

(கு - ரை.) கருத்து. வெளிப்படையாயினும் இக்குறள் அரசியலிற் சேர்ந்த தாதலால், அதற்கு ஏற்ப, செய்தக்கவல்ல இவை என்றும், செய்தக்க இவையென்றும் அறிந்து தவிரவேண் டுவதைத்தவிர்ந்து செய்வன செய்யாவிடின் அவ்வரசன் பெருமை குன்றிப் பகைவர்க்கு எளியனுகிக் கேடுறுவானென்பதாம். **கெடும்** - கெடுவான்; செய்யுமென்முற்று, ஆண்பாலுக்கு வந்தது. இதற்கு 'அரசன்' என்பது - தோன்ருஎழுவாய். **அதனனேயன்றி** - தகாத காரியங்களைச் செய்தலால்மாத்திரமே யல்லாமல். **பெரியமுயற்சி யின** - தம்நிலைமையினும் அதிகமான பிரயத்தனத்தை வேண்டிநிற் பவை. **அதுசிறிதாயின** - பயன்குறைபட்டவை. **ஐயமாயின** - பயன் உண்டோ இல்லையோ என்று சந்தேகத்துக்கு இடமானவை. **அவற் றின் மறுதலையாயின**-சிறிய முயற்சியினவும், செய்தாற்பயனுள்ளன வும், பயன்பெரிதாயினவும், பயனில் ஐயமற்றனவும், பின் இன்பம் விளைப்பனவும் என இவை. **மறுதலை** - எதிர். **மூவகை ஆற்றல்** - மூன்றுவிதமான சக்தி. **பொருள் படை** - செல்வமும் சேனையும். **இரண்டும்** - செய்தக்கவல்ல செய்தலும், செய்தக்க செய்யாமையும். **செய்தக்க** - செய்தற்குத் தக்கன; முதனிலைத் தொழிற்பெயரின் மேல்வந்த நான்காம்வேற்றுமைத்தொகை. செய்யாமையானும், உம்மை - முன்வாக்கியத்தை நோக்குதலால், இறந்தது தழுவிய எச்சம். செய் என்னும் பகுதி செய்யவெனப் பொருள்பட்டு வினை யெச்சமானதற்கு இக்குறளை உதாரணங்காட்டினர், இலக்கணக் கொத்துடையார். (சூ)

சசூஎ **எண்ணித் துணிக கருமந் துணிந்தபின்**
எண்ணுவ மென்ப திழுக்கு.

பரி.—கருமம் - (செய்யத்தக்க) கருமமும், எண்ணி - (முடிக் கும் உபாயத்தை) எண்ணி, துணிக - தொடங்குக:—துணிந்த பின் எண்ணுவம் என்பது - தொடங்கிவைத்துப் பின் எண்ணக் கடவே மென்று ஒழிதல், இழுக்கு-குற்றம், (ஆதலான்); (எ-று.)

துணிவுபற்றி நிகழ்தலின், 'துணிவு' எனப்பட்டது. சிறப்பு உம்மை, விகாரத்தால் தொக்கது. 'உபாயம்' என்பது, அவாய் நிலையான் வந்தது; அது - கொடுத்தல், இன்சொற்சொல்லல், வேறுபடுத்தல், ஒறுத்தல் என நால்வகைப்படும்: இவற்றை வட

நூலார் தான சாம பேத தண்டம் என்ப. அவற்றுள், முன்னைய இரண்டும் ஐவகைய; ஏனைய - மூவகைய: அவ்வகைகளெல்லாம் ஈண்டுஉரைப்பின் பெருகும். இவ்வுபாயமெல்லாம் எண்ணாது தொடங்கின் அவ்வினை மாற்றானால் விலக்கப்பட்டு முடியாமை யானும், இடையின் ஒழிதலாகாமையானும், அரசன் துயருறுத லின், அவ்வெண்ணாமையை 'இழுக்கு' என்றார். செய்வன வற்றையும் உபாயமறிந்தே தொடங்குக என்பதாம்.

(கு - ரை.) செய்யத்தக்கவற்றைச் செய்தே தீரவேணுமென்ற ஆசிரியர் இக்குறளால் அந்தச் செய்யத்தக்கவற்றையும் முடிக்கும் உபாயம் அறிந்தேதொடங்கவேண்டுமென்கிறாரென்க. கருமமும் - காரியத்தையும். பின் எண்ணக்கடவேம் என்று ஒழிதல் - தொடங் கினபின்பு ஆராய்ந்துகொள்வோமென்று முன் ஆராயாது விடுதல். எண்ணித்துணிக கருமம்என்ற முன்வாக்கியத்துக்கு, துணிந்தபின் எண்ணுவமென்பதிழுக்கு என்ற பின்வாக்கியம் காரணம். காரியத் தைக் காரணமாக உபசரித்து, துணிதலின்பயனாகிய தொடங்குதலை இக்குறளில் 'துணிதல்' என்றார். துணிவுபற்றி நிகழ்தலின் - துணிவு பற்றித் தொடங்குதல் உளதாதலால். சிறப்பும்மை-உயர்வுசிறப்பு உம்மை; அது தொகுத்தல் விகாரப்பட்டது, கருமம் என்ற சொல் லின் இறுதியில். 'துணிக' என்ற பயனிலைக்கு 'ஒருவன்' என்றாற் போன்ற எழுவாய் வருவிக்க. அவாய்நிலையான் - எண்ணி என்ற வினை ஒருசெயப்படுபொருளை வேண்டிநிற்றலால். அது - அவ்வுபா யம். வேறுபடுத்தல்-ஒருமிக்க சேர்ந்துவரும் பகைவரை அங்ஙனஞ் சேரவொட்டாதபடி பிரித்தல். ஒறுத்தல் - போரில் அழித்தல். 'சாமம் - இனிதாகக்கூறல், பேதம் — மென்மையானும் வன்மையா னும் மனத்தினைப் பேதித்தல், தானம்-பகைவர்மனமகிழக்கொடுத் தல், தண்டம் — பின்பு அவர் ஆகாமல் அழித்தேவிடுதல்' என உரைத்தனர், நச்சினார்க்கினியர், சிந்தாமணியில், "தண்ணிய சிறிய வெய்ய தழற்சொலாற் சாற்றுகின்றான்" என்றவிடத்தில். முன்னையஇரண்டு - தானமும், சாமமும். ஏனைய — பேதமும், தண்ட மும். கிடைத்தற்கு அரியபொருளைக் கொடுத்தல், தனக்குத் தரும்பொருளை வாங்காதுவிடுதல், கொடுக்கவேண்டிய பொருளைக் கொடுத்தல், பிறன்பொருள்கொண்டு கொடுத்தல், கப்பம்வாங்கா தொழிதல் எனத் தானத்தின்வகை ஐந்து. வணங்குதல், புகழ்தல், எதிர்கொள்ளல், நட்புக்கூறல், உறவுகூறல் எனச் சாமத்தின் வகை ஐந்து. நட்புஒழிதல், கூடினரைப் பிரித்தல், வேறுபகைவிளைத் தல் எனப் பேதத்தின் வகை மூன்று. துன்பஞ்செய்தல், பொருள் கவர்தல், கொல்லுதல் எனத் தண்டத்தின் வகை மூன்று. இவ்வகை களையெல்லாம் காமந்தகம் சுக்கிரநீதி முதலிய வடநூல்களுள் விரிவாகக்காண்க. மாற்றானால் — பகைவனால். ஒழிதலாகாமை - விடக்கூடாமை. துயர்உறுதலின் — துன்பமடைதலால். துணிந்த பின் — பின் என்னும்விகுதி பெற்றுவந்த எதிர்காலவினையெச்சம்; இதனை "பின்முன் கால்கடைவழியிடத்தென்னும், அன்னமரபிற் காலங்கண்ணிய, என்னகிளவியுமவற்றியல்பினவே" என்னும் தொல்காப்பியத்து வினையியற்சூத்திரத்தா லறிக. (எ)

௪௬அ. ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலர்நின்று
போற்றினும் பொத்துப் படும்.

பரி.—ஆற்றின் - முடியும் உபாயத்தால், வருந்தா - (கருமத்தை) முயலாத, வருத்தம்-முயற்சி,—பலர் நின்று போற்றின் உம் - (துணைவர்) பலர் நின்று (புரைபடாமற்) காப்பினும் பொத்துப்படும் - புரைபடும் ; (எ - று.)

முடியும் உபாயத்தான் முயறலாவது - கொடுத்தலைப் பொருள் நசையாளன்கண்ணும் ; இன்சொல்லைச் செப்பமுடையான், மடியாளன், முன்னே பிறரோடு பொருதுநொந்தவன் என இவர்கண்ணும் ; வேறுபடுத்தலைத் துணைப்படையாளன், தன் பகுதியோடு பொருந்தாதான் என இவர்கண்ணும் ; ஒறுத்தலை இவற்றின்வாராதவழி இவர்கண்ணும், தேறப்படாத கீழ்மக்கள் கண்ணும் செய்து, வெல்லும் ஆற்றான் முயறல். புரைபடுதல் - கருதியநன்மை யன்றிக் கருதாத தீமை பயத்தல். உபாயத்தது சிறப்புக் கூறியவாறு.

(கு ரை.) நால்வகையுபாயங்களுள் எவ்வெந்த இடத்து எவ்வெவ்வுபாயத்தைச் செலுத்தவேணுமோ, அவ்வவ்வுபாயத்தை அவ்வங்குச் செலுத்தாது செய்யப்படுங் கருமம் துணைவலிமிக்கிருந்தாலும் புரைபடுமென்றவாறு. முடியும் - நிறைவேறும். துணைவர் - உதவியானவர். நின்று - உடனிருந்து. புரைபடாமல்-கெடுதியுண்டாகாதபடி; ஜாக்கிரதையுடையராயென்றபடி. காப்பினும்-பாதுகாத்தாலும். முயறல் = முயலுதல். நால்வகை உபாயங்களுள், தானத்தை உபயோகித்தற்கு இடமாகுபவன் - செல்வத்திலாசையுடையவன் என்றும் ; சாமத்திற்கு இடமாகுபவர் - மனந்திருந்தத்தக்கவனும், சோம்பலுடையவனும், முன் பிறருடன் போர்செய்து வருந்தியவனும் என இவரென்றும் ; பேதத்துக்கு இடமாகுபவர் - மூலபலம் முதலிய சொந்தச்சேனைகளைத் தனக்கென்று உடையவனல்லாமல் பிறரிடத்தினின்று துணையாய்வருஞ் சேனையையே எதிர்பார்ப்பவனும், மந்திரி சேனாதிபதி முதலிய தனது பரிவாரங்களோடு ஒற்றுமையில்லாதவனும் என இவரென்றும் ; தண்டத்துக்கு உரியவர் - கீழ்க்கூறிய பொருளாசையுள்ளவன்முதலியோர் தானம் முதலிய முதல்மூன்று உபாயங்களால் தனக்கு வசப்பட்டுக் கீழ்ப்படிந்து வராதவிடத்து அவர்களும், எவ்விதத்திலும் நம்பத்தகாத கீழ்மக்களும் என இவரென்றும் அறிக. வெல்லும் ஆற்றான் - சத்துருக்களை ஜயிக்கும் வழியால். கருதிய நன்மை அன்றி-எண்ணி எதிர்பார்த்த நன்மையைத்தாராததோடு. கருதாத தீமை பயத்தல்-எண்ணி எதிர்பாராத தீமையையுண்டாக்குதல். நசையாளன் - ஆசையுடையவன். செப்பம் உடையான் - மனந்திருந்தத்தக்கவன். மடியாளன் - சோம்பேறி. இவர்கண்ணும்-இவரிடத்தும். வேறுபடுத்தல்-பேதமென்ற உபாயத்தை உபயோகித்தல். தன் பகுதியோடு - மந்திரி சேனாபதி முதலிய தன் பரிவாரங்களோடு. ஒறுத்தல் - தண்டித்தல் உபாயத்தது-நால்வகையுபாயங்களின். போற்றினும்,

உம்மை - உயர்வு சிறப்பு. இதனுல், பலர்நின்று போற்ருவிடத்துப் பொத்துப்படுதல் தானே விளங்கும். . மனம்மெலிதலில்லாமல் தொழில்செய்தலில் சிரமப்படுவது முயற்சி யாதலால், 'வருந்தா வருத்தம்' எனப்பட்டது: வருந்தா வருத்தம் - மனம் மெலிதலின்றித் தொழில் செய்தலில் உடலை மெலியச் செய்தலாய முயற்சி. (அ)

௪௬௯. **நன்ருற்ற லுள்ளுந் தவறுண் டவரவர்**
பண்பறிந் தாற்ருக் கடை.

பரி.—நன்று ஆற்றலுள் உம் - (வேற்றுவேந்தர்மாட்டு) நன்ருன உபாயம் செய்தற்கண்ணும், தவறு உண்டு - குற்றம் உண்டாம்:—அவர் அவர் பண்பு அறிந்து ஆற்ருக்கடை - அவரவர் குணங்களை ஆராய்ந்து அறிந்து (அவற்றிற்கு இயையச்) செய்யாவிடின்; (எ - று.)

நன்ருன உபாயமாவது-கொடுத்தலும் இன்சொற் சொல்லுதலுமாம். அவை யாவர்கண்ணும் இனியவாதற் சிறப்புடைமையின், உம்மை - சிறப்பும்மை. அவற்றை அவரவர் பண்பு அறிந்து ஆற்ருமையாவது-அவற்றிற்கு உரியரல்லாதார்கண்ணே செய்தல். தவறு - அவ்வினைமுடியாமை.

(கு - ரை.) எந்தஎந்த உபாயத்தை உபயோகிப்பதற்கு யார் யார் உரியவரோ, அவரவரிடத்து அந்தந்த உபாயத்தைத் தகுதியறிந்து உபயோகியாவிட்டால், காரியம் முடியாது கெடுமென்பதாம். இன்னுரின்னுரிடம் இன்ன இன்ன உபாயஞ் செய்யவேண்டுமென்று கீழ்க்குறளினுரையிற் காட்டப்பட்டது. வேற்று வேந்தர் மாட்டு - பகையரசரிடத்து. அவற்றிற்கு இயைய - அக்குணங்களுக்குத் தக்கபடி. யாவர்கண்ணும் - எல்லோரிடத்தும். இனியவாதற்சிறப்பு - நல்லனவாகும் உயர்வு. சிறப்பும்மை - உயர்வு சிறப்பும்மை. ஆற்றல் - தொழிற்பெயர். ஆற்ருக்கடை - 'கடை' விகுதிபெற்ற எதிர்மறை எதிர்காலவினையெச்சமென்ருவது, ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சத்தொகாநிலைத்தொடரென்ருவது கொள்க. அவரவர் - அடுக்கு, வகைபற்றியது. (௯)

௪௭௦. **எள்ளாத வெண்ணிச் செயல்வேண்டுந் தம்மொடு**
கொள்ளாத கொள்ளா துலகு.

பரி.—(அரசர் வினைமுற்றுதற்பொருட்டு), தம்மொடு கொள்ளாத - தம்நிலைமையோடுபொருந்தாத உபாயங்களை(ச் செய்வராயின்), உலகு கொள்ளாது-உலகம் (தம்மை) இகழாநிற்கும்: (ஆகலான்), எள்ளாத - (அஃது) இகழாஉபாயங்களை, எண்ணி செயல் வேண்டும் - நாடிச்செய்க; (எ - று.)

'தம்' என்பது - ஆகுபெயர். தம்நிலைமையோடுபொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்தலாவது - தாம் வலியராய்வைத்து மெலியார்க்குஉரிய கொடுத்தல் முதலிய மூன்றனைச் செய்தலும்: மெலியராய்வைத்து வலியார்க்குஉரிய ஒறுத்தலைச் செய்தலுமாம் இவையிரண்டும் அறிவிலார்செய்வன வாகலின், 'உலகங்கொள்ளாது' என்ருர். அஃது எள்ளாதனசெய்தலாவது - அவற்றைத்

தத்தம் வன்மை மென்மைகட்கு ஏற்பச் செய்தல். மேல் இட வகையான் உரிமைகூறிய உபாயங்கட்கு வினைமுதல் வகையான் உரிமைகூறியவாறு.

இவைநான்குபாட்டானும், செய்வனவற்றிற்கு உபாயமும் அதனது உரிமையும் கூறப்பட்டன.

(கு - ரை.) அரசர் தமது நிலைமைக்கு ஏற்றவாறே நால் வகை யுபாயங்களையும் பயன்படுத்தவேண்டுமென்றவாறு. தம்மை இகழாநிற்கும் - அவ்வரசரைப் பழிக்கும். அஃது இகழா - அவ்வு லகத்தவரால் இகழப்படாத. நாடிச்செய்க - ஆராய்ந்தறிந்து செய்யவேண்டும். தம்என்பது - தமதுநிலைமையைக் குறித்த தனால், பொருளாகுபெயர். வலியராய்வைத்து - (பகைவரினும் மிக்க) வலிமையுடையவராயிருந்து. கொடுத்தல் முதலிய மூன்று - தான சாம பேதம். ஒறுத்தல் - தண்டோபாயம். இவையிரண்டும் - வலியரான தாம் மெலியார்செய்யவேண்டும உபாயங்களைச் செய்த லும், மெலியரான தாம் வலியார்செய்யவேண்டும் உபாயத்தைச் செய்தலும். உலகம கொள்ளாது - உயர்ந்தோர் அங்கீகரியார். மேல் - இவ்வதிகாரத்து எட்டாங்குறளில். இடவகையான் உரிமை கூறிய - இன்ன இன்ன உபாயம் உபயோகிக்கப்படுதற்கு இடமாகு பவர் இன்னார் இன்னாரென்று இடம்வகுத்துக்கூறப்பட்ட. வினை முதல்வகையான் உரிமை - இன்ன இன்ன உபாயத்தைத் இன்னாரின் னார் செய்தற்குரியவ ரென்ற தகுதி. வினைமுதல் - கருத்தா, செய்பவன். செய்வனவற்றிற்கு - செய்யத்தக்ககாரியத்திற்கு. அத னது உரிமை - அவ்வுபாயத்தினது இடத்தகுதியும், வினைமுதல் தகுதியும். எள்ளாத, கொள்ளாத - எதிர்மறைவினையாலணையும் பெயர்கள். (கூ0)

௪அ - ஆம் அதிகாரம்.—வலியறிதல்.

பரி.—அஃதாவது - *அவ்வுபாயங்களுள் ஒறுத்தல் குறித்த அரசன் நால்வகை வலியையும் அளந்து அறிதல். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

(கு - ரை.) ஒறுத்தல் குறித்த- தண்டமென்னும் உபாயத்தை நடத்தக்கருதிய. நால்வகைவலி - இவ்வதிகாரத்தின் முதற்குற ளிற் கூறப்படுவன. அளந்து - வரையறைசெய்து. கீழ் அதிகாரத் தில் அரசன் தொழில்களை ஆராய்ந்துசெய்யும் உபாயங்களின் வகைகளைப் பொதுப்படக் கூறி, இவ்வதிகாரத்தில் அவ்வுபாயங் களுள் ஒன்றை [ஒறுத்தலை] உபயோகித்தற்கு வேண்டிய இலக் கணங்களைச் சிறப்பாகக் கூறத்தொடங்குதலால், இவ்வதிகாரம் தெரிந்துசெயல்வகையென்னும் அதிகாரத்தின்பின் வைக்கப்பட் டது. மெலியார்க்குஉரிய முதல்மூன்று உபாயங்களை விட்டு, வலி யார்க்கு உரிய இறுதி உபாயத்தையே விவரிக்கத்தொடங்குகிறார், சிறப்புப் பற்றியும் அருமைபற்றியும் என்க.

பி - ம் * அத்திற முணர்ந்து வினைசெயக்குறித்த.

சஎக. வினைவலியுந் தன்வலியு மாற்ருன் வலியும்
துணைவலியுந் தூக்கிச் செயல்.

பரி.—வினை வலிஉம் - (தான் செய்யக்கருதிய) வினைவலியை யும், தன் வலிஉம் - (அதனைச்செய்துமுடிக்குந்) தன்வலியையும், மாற்ருன் வலிஉம் - (அதனை விலக்கலுறும்) மாற்ருன்வலியை யும், துணை வலிஉம் - (இருவர்க்குந்) துணையாவார் வலியையும், தூக்கி - சீர்தூக்கி,—செயல் - (தன்வலி மிகுமாயின் அவ்வினை யைச்) செய்க ; (எ - று.)

இந்நால்வகைவலியுள், வினைவலி - அரண்முற்றலும் கோட லும் முதலிய தொழிலானும், ஏனைய - மூவகையாற்றலானும் கூறுபடுத்துத் தூக்கப்படும். 'தன்வலிமிகவின்கண்செய்க' என்ற விதியான், தோற்றல் ஒருதலையாய குறைவின்கண்ணும், வேறல் ஐயமாய ஒப்பின்கண்ணும் ஒழிக என்பது பெற்ரும்.

(கு - ரை.) வினைவலியை பகைவரின்அரணை முற்றி அங் குள்ள பொருளைக் கைக்கொள்ளுதல் முதலிய தொழில்களாலும், தன்வலி முதலியவற்றை மூவகையாற்றலாலும் பகுத்து ஆராய்ந்து, தன்வலிமிக்கது என்று திண்ணமாகத் தெரிந்தபோதே அரசன் பகைவமீதுசெல்க: தோற்றல் நிச்சயமென்று தோன்றினும், வெல்லுவோமோ மாட்டோமோ என்று ஐயமுண்டாகுமாறு இரு வர் வலியும் சமமாகவுள்ளபோதும், தான் கருதிய போர்த் தொழி லைச் செய்யாதொழிக என்பதாம். விலக்கலுறும்-நீக்கவரும். மாற் ருன்வலி - பகைவனது பலம். இருவர்க்கும் - தனக்கும் பகைவ னுக்கும். சீர்தூக்கி - மதிப்பிட்டுப்பார்த்து. அரண்முற்றல் - பகை வர்கோட்டையை வளைத்தல். கோடல் - அங்குள்ள ஆநிரைமுத லிய பொருள்களைக் கவர்தல். முதலிய என்றதனுல், தம்மதிலைக் காத்தல் பகைவர்சூழ்ச்சிதலையெடுக்காவண்ணஞ்செய்தல் முதலி யன. ஏனைய - மற்றைத் தன்வலிமுதலிய மூன்றும். மூவகையாற் றலான்-அறிவு [மந்த்ர சக்தி], ஆண்மை [உற்சாகசக்தி], பெருமை [ப்ரபுத்வசக்தி] என்னும் மூன்று சக்திகளால். கூறுபடுத்து - பகுப்பிட்டு. தூக்கப்படும் - ஆராய்ந்து மதிக்கப்படும். தன்வலி மிகவின்கண் செய்க - தனதுவலிமை அதிகமானபொழுது பகைவர் மேல் வெல்லுதற்குச்செல்லுதல் முதலிய தன்தொழிலைச் செய்ய வேண்டும். விதி - கட்டளை. தோற்றல் ஒருதலையாய - (தான்) தோல்வியடைதல் நிச்சயமான. குறைவின்கண்ணும் - (தன் வலிமை) குறைவுபட்டபொழுதும். வேறல் ஐயமாய - ஐயம் உண் டாகுமோ உண்டாகாதோ என்று சந்தேகத்திற்கிடமான. ஒப்பி பின் கண்ணும்-தன் வலிமையும் பகைவன்வலிமையும் சமமாகவுள்ள பொழுதும். ஒழிக-தான் செய்யக்கருதிய போர்வினையைச் செய்யாது விடுக. உம்மைகள் - எண்ணுப்பொருளன. செயல் - உடன்பாட்டு வியங்கோள்.

(க)

சஎஉ. ஒல்வ தவறி தறிந்ததன் கட்டங்கிச்
செல்வார்க்குச் செல்லாத தில்.

பரி:—ஒல்வது - (தமக்கு) இயலும்வினையையும், அறிவது - (அதற்கு) அறியவேண்டுவதாய வலியையும், அறிந்து—, அதன்கண் தங்கி - (எப்பொழுதும் மனமொழிமெய்களை) அதன்கண் வைத்து, செல்வார்க்கு - (பகைமேற்) செல்லும் அரசர்க்கு, செல்லாதது - முடியாதபொருள், இல் - இல்லை; (எ - று.)

'ஒல்வது' எனவே வினைவலிமுதலாய மூன்றும் அடங்குதலின், ஈண்டு 'அறிவது' என்றது - துணைவலியேயாயிற்று. எல்லாப்பொருளும் எய்துவ ரென்பதாம்.

இவையிரண்டுபாட்டானும், வலியின் பகுதியும், அஃது அறிந்து மேற்செல்வார் எய்தும் பயனும் கூறப்பட்டன.

(கு - ரை.) தமக்குச் செய்யத்தக்க காரியத்தையும் அதற்காக அறியவேண்டிய துணைவலியையும் ஆராய்ந்தறிந்து தன் மனமொழி மெய்களை அந்நால்வகைவலியின்மேற் செலுத்திப் பகைவர்மேற் செல்லவல்லர்க்கு எப்பொருளும் தவறாது முற்றுப் பெறுமென்பதாம். இயலும் வினை - செய்யத்தக்ககாரியம். அதற்கு - அத்தொழிலுக்கு. வலி - இருவர்க்குந் துணையாவார்வலிமை. மன மொழி மெய்கள் - திரிகரணம். அதன்கண்வைத்து - அந்நால்வகை வலியின்மேற்செலுத்தி. பகைமேல் - பகைவர்மேல். மனமொழிமெய்களை அதன்கண்வைத்தல் - அவ்வலிமைகளைப்பற்றிச்சிந்தித்தும் நல்லினத்தோடு கலந்துபேசியும் காணுதல்முதலியன செய்தல். ஒல்வது - செய்யத்தக்க தொழில்; இச்சொற்பொருளில், தொழில் என்றதில் வினைவலியும், செய்யத்தக்க என்றதில் தன்வலிமாற்றான்வலிகளும் இங்ஙனம் மூன்றும் அடங்குதல் காண்க. ஈண்டு - இங்கே. பகுதி-பகுப்பு. 'அதன்கண்' என்றது, சாதியொருமையால்.

௪௭௩. **உடைத்தம் வலியறியா ரூக்கத்தி னூக்கி**
இடைக்கண் முரிந்தார் பலர்.

பரி.—உடை - (கருத்தாவாதலை) உடைய, தம் வலி-தம்வலியின் அளவு, அறியார் - அறியாதே, ஊக்கத்தின் - மனவெழுச்சியால், ஊக்கி-(தம்மின்வலியாரோடு) வினைசெய்தலைத்தொடங்கி, இடைக்கண் முரிந்தார் - (அவர் அடர்த்தலான் அது செய்து முடிக்கப்பெறாது) இடையே கெட்ட அரசர், பலர் - (உலகத்துப்) பலர்; (எ - று.)

'உடைய' என்பது அவாய்நின்றமையின், செயப்படு பொருள் வருவிக்கப்பட்டது. மூவகை ஆற்றலுள்ளுஞ் சிறப்புடைய அறிவு உடையார் சில ராதலின், 'முரிந்தார்பலர்' என்றார்: 'அதனால், தம்வலிஅறிந்தே தொடங்குக' என்பது எஞ்சிநின்றது.

(கு - ரை.) அரசர் தம் வலிமையினளவை யறியாதே மனவெழுச்சியால் தம்மின் வலியாரோடு போர்செய்யும் வினையைத்

தொடங்கி இடையே பகைவர்க்குத் தோற்றவர், பலர்: ஆகவே, தம்வலியறிந்தே தொழிலைத் தொடங்கவேண்டுமென்பதாம். கருத் தாவாதலையுடைய தம் வலியின் அளவு அறியாதே - தொழில் களைச் செய்பவராகிய தமது வலிமையின் அளவை ஆராய்ந்தறியா மலே. மனவெழுச்சியால் - உற்சாகத்தால். வினைசெய்தல்-போர்த் தொழிலைச் செய்தல். அவர் அடர்த்தலான்-அவ்வலியபகைவர்கள் மேலிட்டுப் பொருது முரியஅடிப்பதனால். அதுசெய்து முடிக்கப் பெறாது - தாம்தொடங்கிய போர்வினையை வெற்றிபெறச் செய்து முடிக்கக்கூடாமல். இடையே கெட்ட - தொடங்கியதை முடிப்ப தற்கு முன்னமே அழிவடைந்த. உடையவென்னுங் குறிப்புப் பெயரெச்சம் தொகுத்தல்விகாரப்பட்ட உடையென்னும் பண்படி, ஒருசெயப்படுபொருளை வேண்டிநின்றதனால், 'கருத்தாவாதலை' என்பது வருவிக்கப்பட்டது. மூவகையாற்றலுள்ளும் சிறப்புடைய- அறிவு ஆண்மை பெருமைஎன்ற மூவகைச்சக்திகளிற் சிறந்த தான மந்திரசக்தி. எஞ்சிநின்றது - குறைந்தது; இது - குறிப் பெச்சம். (கூ)

சஎ௨. அமைந்தாங் கொழுகா னளவறியான் றன்னை
வியந்தான் விரைந்து கெடும்.

பரி.—ஆங்கு - அயல்வேந்தரோடு, அமைந்துஒழுகான் - பொருந்தி ஒழுகுவதுஞ் செய்யாது, அளவு அறியான் - (தன்) வலியளவு அறிவதுஞ் செய்யாது, தன்னை வியந்தான் - தன்னை வியந்து (அவரோடு) பகைத்த அரசன், விரைந்து கெடும் - விரை யக் கெடும்; (எ - று.)

காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்து, 'வியந்தான்' என்றார். 'விரைய' என்பது, திரிந்துநின்றது. நட்பாய்ஒழுகுதல், வலி யறிந்துபகைத்தல் என்னும் இரண்டனுள் ஒன்றன்றே அயல் வேந்தரோடு செயற்பாலது? இவையன்றித் தான் மெலியனாய் வைத்து அவரோடுபகைகொண்டானுக்கு ஒருபொழுதும் நிலை இன்மையின், 'விரைந்துகெடும்' என்றார்.

இவையிரண்டுபாட்டானும், தன்வலியறியாவழிப் படும் இழுக் குக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) இக்குறளின் கருத்து, பரிமேலழகரால் தெளிவா கக் கூறப்பட்டுள்ளது. பொருந்தி ஒழுகுவதும் செய்யாது - சமா தானமாயிருத்தலுஞ் செய்யாமல். தன்வலியளவு அறிவதுஞ் செய்யாது - தனதுபலத்தின் வரையறையை ஆராய்ந்து அறிவ துஞ் செய்யாமல். தன்னைவியந்து - (தான் மற்றையரசரெல் லாரினும் மேம்பட்டவனெனத்) தன்னை (த்தானே) மெச்சி நன்கு மதித்து. அவரோடுபகைத்த - அயலரசர்களுடன் விரோதித்த. விரையக் கெடும் - விரைவிலே அழிவான். காரியம் - பகைத்தல்; காரணம் - வியத்தல்: தன்னைத் தானே சிறந்தவனாக மதித்துச் செருக்குக் கொள்ளுதலினால் வேற்றரசருடன் பகைகொள்வானை, அதற்குக்காரணமாகிய 'தன்னைவியந்தான்' என்ற சொல்லாற்

கூறியது - உபசாரவழக்கு. இங்கே விரைதல் கெடுதல்வினைக்கு உடன்நிகழ்கிறதாதலால், 'விரைந்து' என்னும் இறந்த கால வினையெச்சத்தை அங்ஙனமே கொள்ளாமல், முக்காலத்துக்கும் உரிய 'விரைய' என்னுஞ் செயவெனெச்சந் திரிந்ததாகக் கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. நட்பாய் ஒழுகுதல் - சமாதானமாயிருத்தல். வலியறிந்துபகைத்தல் - (வினைவலி முதலிய நான்குவலியையும் ஆராய்ந்து தன்)வலி மிகுதியாயிருத்தலை அறிந்து (வேற்றரசனுடன்) பகைத்தல். ஒன்றன்றே செயற்பாலது - ஏதாவது ஒன்றே செய்யத்தக்கது. அன்றே - அன்றோ: இது, தேற்றமுணர்த்திற்று. இவையன்றி-இவ்விரண்டனுள் ஒன்றுமல்லாமல் வேறாக. தான் மெலியனாய்வைத்து - தான் வலியற்றவனாயிருக்கையில். அவரோடு - தன்னின்வலிய அயல்வேந்தருடன். ஒருபொழுதும் நிலை இன்மையின் - சிறிதுபோதுகூட (அழியாது) நிற்றல் இல்லாமையால். தன்வலியறியாவழிப்படும் இழுக்கு-தனது பலத்தை(த் தான்) அறியாதிருந்தால் உண்டாகுங் குற்றம். ஒழுகான், அறியான் - வினைமுற்றுக்கள் வினையெச்சப்பொருளன. (சு)

சஎரு. பீலிபெய் சாகாடு மச்சிறு மப்பண்டஞ்
சால மிகுத்துப் பெயின்.

பரி.—பீலி பெய் சாகாடுஉம் - பீலி ஏற்றிய சகடமும், அச்சு இறும் - அச்சு முரியும்:—அப் பண்டம் - அப் பீலியை, சால மிகுத்து - அது பொறுக்கு மளவன்றி மிகுத்து, பெயின் - ஏற்றின்; (எ - று.)

உம்மை - சாகாட்டது வலிச்சிறப்பேயுமன்றிப் பீலியது நொய்ம்மைச் சிறப்புந் தோன்ற நின்றது. 'இறும்' என்னும் சினைவினை, முதல்மேல் நின்றது. 'எளியரென்று பலரோடு பகைகொள்வான் தான் வலியனேயாயினும் அவர் தொக்கவழி வலி அழியும்' என்னும் பொருள் தோன்ற நின்றமையின், இது - 'பிறிதுமொழிதல்' என்னும் அலங்காரம்; இதனை 'நுவலா நுவற்சி' என்பாரும், 'ஒட்டு' என்பாரும் உளர்.

'*ஒருவன் தொகுவார்பலரோடு பகைகொள்ளற்க' என்றமையின், இதனான், மாற்றான்வலியும் அவன் துணைவலியும் அறியாவழிப் படும் இழுக்குக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) வலிமையற்றவரேனும் பலர் ஒருங்குசேர்ந்தால் அவர்க்கு வலிமையுள்ளவனொருவன் ஈடுகொடுப்பது அரிதென்பதை விளக்கவந்தது. இக்குறளில்வந்த உவமை. பீலியேற்றிய சகடம் - மயில்தோகைக்கண்களை நிரம்பஏற்றப்பெற்ற பண்டி. அச்சு - சக்கரங்கோக்கப்படுகிற வண்டியின் அடிமரம்; 'அச்சு-உருள் கோத்தமரம்' என்பர், மேல் "அச்சாணியன்னா ருடைத்து" என்னுமிடத்துப் பரிமேலழகர். அதுபொறுக்குமளவன்றி மிகுத்து ஏற்றின் - எவ்வளவு ஏற்றினால் அவ்வண்டி சுமக்கக்கூடுமோ அவ்

பி - ம்: *ஒருவன் பல்ரொடு.

வளவல்லாமல் அதனினும் மிகுதியாக ஏற்றினால். சாகாடும் என்ற உம்மை-ஒருபால் உயர்வுசிறப்போடு ஒருபால் இழிவுசிறப்புப்பொருளுமுடையது. சாகாட்டதுவலிச்சிறப்பேயுமன்றி-வண்டியின்வலிமை மிகுதியாகிய உயர்வுசிறப்புமாத்திரமேயல்லாமல். பீலியது நொய்ம்மைச் சிறப்பும் - மயிற்பீலியின் கனமில்லாமல் இலேசாயிருக்குந் தன்மையாகிய இழிவுசிறப்பும். சினை-ஒன்றற்கு உறுப்பாயுள்ளது. முதல் - சினையையுடையது. சினை உறுப்பு அவயவம் என்பனவும், முதல் உறுப்பி அவயவி என்பனவும் - தனித்தனி ஒருபொருளன, அச்சுஎன்னுஞ்சினையினது வினையாகிய இறுமென்பது, சாகாடு என்னும் முதலின்மேல் நின்றமைகாண்க. அவர்தொக்கவழி வலி அழியும் - அவர்கள் ஒருங்குசேர்ந்த இடத்துத் தான் வலிமையழிவான். உபமேயத்தைக்கூறாமல் உபமானத்தை மாத்திரங்கூறி அதனால் உபமேயத்தைப்பெறவைத்தல், பிறிதுமொழிதல் என்னும் அணியின் இலக்கணம்; இதனை வடநூலார் 'அப்ரஸ்துத ப்ரஶம்ஸாலங்காரம்' என்பர். 'ஒட்டெனினும், உள்ளுறையுவமமெனினும், உவமப்போலியெனினும், பிறிதுமொழிதலெனினுவலாநுவற்சியெனினும் ஒக்கும்' என்பது, இலக்கணவிளக்கவுரை. இவ்வலங்காரத்தைச் சுருக்கணியென்பர், வீரசோழியநூலுடையார். ஒருவன் தொகுவார்பலரோடு பகைகொள்ளற்க - தனியே ஒருத்தன் ஒருங்குகூடும்பலருடன் விரோதங்கொள்ளாதிருக்கக்கடவன். என்றமையின்-என்றபொருளை விளக்கியதனால். இதனான்-இக்குறளால். சாகாடு, அச்சு - ஶகடம், அக்ஷம் என்னும் வடசொற்களின் சிதைவென்பர். மிகுத்து - மிகுந்து என்பதன்பிறவினை. (௫)

௪எ௬. நுனிக்கொம்ப ரேறினா ரஃதிறந் தூக்கின்
உயிர்க்கிறுதி யாகி விடும்.

பரி.—கொம்பர் நுனி - (ஒருமரக்) கோட்டினது நுனிக்கண்ணே, ஏறினார் - ஏறிநின்றார், (தம்ஊக்கத்தால்), அஃது இறந்து - அவ்வளவினைக் கடந்து, ஊக்கின் - (மேலும் ஏற) ஊக்குவராயின், (அவ்வூக்கம்), உயிர்க்கு இறுதி ஆகிவிடும் - அவருயிர்க்கு இறுதியாய் முடியும்; (எ - று.)

'நுனிக்கொம்பர்' என்பது 'கடைக்கண்' என்பதுபோலப் பின்முன்னாகத்தொக்க ஆறாம்வேற்றுமைத்தொகை. பன்மை, அறிவின்மைபற்றி இழித்தற்கண்வந்தது. இறுதிக்கு ஏதுவாவதனை 'இறுதி' என்றார். 'பகைமேற்செல்வான்தொடங்கித் தன்னாற்செல்லலாமளவுஞ் சென்றுநின்றான் பின் அவ்வளவில் நில்லாது மனவெழுச்சியால் மேலுஞ்செல்லுமாயின், அவ்வெழுச்சி, வினைமுடிவிற்கு ஏதுவாகாது அவனுயிர் முடிவிற்கு ஏதுவாம்' என்னும் பொருள்தோன்ற நின்றமையின், இதுவும் மேலையலங்காரம்.

'அளவறிந்து நிற்றல்வேண்டும்' என்றமையின், இதனான், வினைவலியறியாவழிப் படும் இழுக்குக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) ஒருத்தர் மரக்கிளையில் எவ்வளவு தூரஞ்சென்றால் அது தாங்குமோ அவ்வளவில் நில்லாது மேலும் ஏறத் தைரியங் கொள்வாராயின் அவருயிர்க்கு இறுதி விளையும்: அதுபோல,

பகைமேற் போருக்குச் 'செல்லுமவர் அத்தொழில் தம்மால் எவ்வளவு செல்லக்கூடுமோ, அதற்கு மேலும் உற்சாகத்தால் வரம்பு கடந்து செல்லுவராயின், அது அந்தப் பொருதொழிலின் வெற்றி முடிவுக்குக் காரணமாகாமல் உயிர்முடிவுக்கு ஏதுவாமென்பதாம். மரக்கோட்டினது - மரத்தின்கிளையினது. நுனிக்கண்ணே - நுனியிலே. ஊக்கம் உள்ளக்கிளர்ச்சி. அவ்வளவினைக்கடந்து - எவ்வளவுவரையில் ஏறிச்சென்றால் அக்கிளை தன்வலியால் நம்மைத் தாங்கக்கூடுமோ அவ்வளவை மீறி. மேலும்ஏறலுக்குவராயின் - அதன்மேலும் ஏறுதற்குத் தைரியங்கொள்வராயின். இறுதியாய் - அழிவைச்செய்வதாய். கண்ணின்கடையென்னும் ஆறும்வேற்றுமைத்தொகை கடைக்கண்எனப் பின் முன்னாகமாறினாற்போல, கொம்பரின்நுனியென்னும் ஆறும்வேற்றுமைத்தொகை நுனிக்கொம்பர்எனப் பின்முன்னாக மாறிற்று; இது இலக்கணப்போலி. பன்மை, 'ஏறினார்' என்ற சொல்லில் உளளது. இழித்தற்கண் - கீழ்ப்படுத்திக்கூறும்பொருளில். "ஒருவரைக்கூறும்பன்மைக்கிளவியும், ஒன்றனைக் கூறும் பன்மைக்கிளவியும், வழக்கினாகிய வுயர்சொற்கிளவி, இலக்கணமருங்கிற்சொல்லாறல்ல" என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தில் 'தாம்வந்தார்தொண்டனார் என்பது உயர்சொல் குறிப்புநிலையின் இழிபு விளக்கிற்று' என இதனை அடக்கியவாறு காண்க. உறுதியைத்தருவதை உறுதியென்பதுபோல, இறுதியைத்தருவதை இறுதியென்றது காரியத்தைக் காரணமாகக்கூறிய உபசாரவழக்கு. பகைமேற்செல்வான்தொடங்கித் தன்னாற் செல்லலாமளவுஞ் சென்று நின்றான் - பகைவர்மேல் அவரை வெல்லுதற்பொருட்டு எதிர்த்துச் செல்லத்தொடங்கித் தன்னால் அத்தொழிலில் எவ்வளவுசெல்லக்கூடுமோ அவ்வளவும் போய் நின்றவன். பின் அவ்வளவில்நில்லாது மன வெழுச்சியால் மேலும் செல்லுமாயின் - பின்பு அவ்வெல்லையிலே நின்றிடாமல் உற்சாகத்தால் மேலும் மேலும் வரம்புகடந்து போய்க்கொண்டேயிருப்பானானால். அவ்வெழுச்சி - அச்செல்லுதல்தொழில். வினைமுடிவிற்கேதுவாகாது - தொழில்நிறைவேறுதற்குக் காரணமாகாமல். உயிர்முடிவு - உயிர் உடம்பைவிட்டு ஒழிதல்: மரணம். மேலையலங்காரம் - பிறிதுமொழிதல். என்றமையின் - என்றபொருளை விளக்கியதனால். வினைவலியறியாவழி - தொழிலின்வலிமையை அறியாவிட்டால். கொம்பர் - கொம்பு என்னும் மென்றொடர்க்குற்றியலுகரத்துக்கு அர் - போலி. அஃது என்பதன் ஆய்தம், இங்கு மெய்போலொலித்தது.

(கூ)

சஎஎ. ஆற்றி னளவறிந் தீக வதுபொருள்
போற்றி வழங்கும் நெறி.

பரி.—ஆற்றின் - (ஈயும்) நெறியானே, அளவு அறிந்து - (தமக்கு உள்ளபொருளின்) எல்லையை அறிந்து, ஈக - (அதற்கு ஏற்ப) ஈக; அது - அங்ஙனம் ஈதல், பொருள் போற்றி - பொருளைப் பேணிக்கொண்டு, வழங்கும் - ஒழுகும், நெறி - நெறியாம்; (எ - று.)

ஈயும்நெறி - மேல் இறைமாட்சியுள் "வகுத்தலும் வல்லதரசு" என்புழி உரைத்தாம். எல்லைக்கு ஏற்ப ஈதலாவது -

ஒன்றான எல்லையை நான்கு கூறுக்கி அவற்றுள் இரண்டனைத் தன்செலவாக்கி, ஒன்றனை மேல்இடர் வந்துழி அது நீக்குதற் பொருட்டு வைப்பாக்கி, நின்றஒன்றனை ஈதல்; பிறரும் "வருவாயுட் கால்வழங்கிவாழ்தல்" என்றார். பேணிக்கொண்டொழுகுதல் - ஒருவரோடு நட்பில்லாத அதனைத் தம்மோடு நட்புண்டாக்கிக்கொண்டு ஒழுகுதல். முதலிற் செலவு சுருங்கின் பொருள் ஒருகாலும் நீங்காது என்பதாம்.

(கு - ரை.) அரசன் தன் வருவாயை நான்கு பாகமாகப் பிரித்து அந்நான்கு பகுதியுள், இரண்டுபகுதியைத் தற்காலத்தில் தன் வாழ்க்கை முதலியவற்றிற்கு வேண்டிய செலவிடுதலும், ஒரு பகுதியைப் பின்பு எக்காலத்திலாவது தனக்குப் பொருள்வரவிற்குத் தடையுண்டானால், அத்தடையை இல்லை யாக்குதற்கு ஆஸ்தியாக வைத்தலும், மற்றொருபகுதியைப் பிறர்க்குக்கொடுத்தலும் என்ற இவையே பொருளைத் தன்னைவிட்டு நீங்காமற் செய்யும்வழி யென்பதாம். ஈயும் நெறியானே - கொடுக்கவேண்டும் வழியாலே. எல்லை - அளவு. அதற்கு ஏற்ப ஈக - அந்த அளவிற்குத் தக்கபடி கொடுக்கக்கடவன். பொருளைப் பேணிக்கொண்டு ஒழுகும் நெறி - செல்வத்தைப் பாதுகாத்துக்கொண்டுநடக்கும்வழி. "இயற்றலுமீட்டலுங்காத்தலும் காத்த, வகுத்தலும் வல்லதரசு" என்பது, கீழ் இறைமாட்சி என்ற அதிகாரத்தின் ஐந்தாம்பாட்டு. என்புழி - என்னுமிடத்து. ஒன்றான எல்லையை நான்குகூறுக்கி - தமக்கு வருவாயாக உள்ள பொருளின்கூட்டுத்தொகையை நான்குபாகமாகப் பகுத்து. வைப்புஆக்கி - ஆஸ்தியாக்கி. "வருவாயுள்" என்ற மேற்கோள் - திரிகடுகத்தில் (உக) "வருவாயுட்கால்வழங்கிவாழ்தல் செருவாய்ப்பச், செய்தவைநாடாச்சிறப்புடைமை யெய்தப், பல நாடிநல்லவைகற்றலிம் மூன்றும், நலமாட்சிநல்லவர்கோள்" என்ற செய்யுளி லுள்ளது. தமக்கு வருகிறபொருளில் நாலிலொருபாகத்தைப் பிறர்க்குத் தானஞ்செய்துவாழ்தலென்பது,இம்மேற்கோளின் பொருள். 'பிறரும்' என்றது, திரிகடுகநூலாசிரியராகிய நல்லாதனார். ஒருவரோடு நட்பில்லாத அதனைத் தம்மோடு நட்புண்டாக்கிக்கொண்டு ஒழுகுதல்-எவருடனும் சினேகமாய் ஒற்றுமைப்பட்டு விட்டுநீங்காமல் நிலைத்திராத இயல்பினதாகிய செல்வத்தைத் தம்மோடு சினேகமாய் ஒற்றுமைப்பட்டு விட்டுநீங்காமல் நிலைத்திருக்கச் செய்தல். முதலிற் செலவு சுருங்கின் - முதற்பொருளினுஞ் செலவாகும்பொருள் குறைவாகவிருந்தால். இங்கு முதற்பொருளென்றது - வருவாயாகவுள்ள பொருள். ஆற்றின் - ஐந்தாம்வேற்றுமை: ஏதுப்பொருள். முன்வாக்கியத்திற்கூறிய காரியத்தின் பயனைத் தெரிவிப்பது, பின்வாக்கியம். (எ)

சஎஅ. ஆகா றளவிட்டி தாயினுங் கேடில்லை
போகா றகலாக் கடை.

பரி.—ஆகு ஆறு - (அரசர்க்குப் பொருள்) வருகின்ற நெறி, அளவு இட்டிது ஆயின் உம் - அளவு சிறிதாயிற்றாயினும், கேடு இல்லை - (அதனால்) கேடில்லையாம்:—போகு ஆறு - போகின்ற

நெறி, (அளவு) அகலாக்கடை - (அளவு அதனிற்) பெருகா தாயின்; (எ - று.)

'இட்டிது' எனவும், 'அகலாது' எனவும் வந்த பண்பின் தொழில்கள், பொருள்மேல் நின்றன, 'பொருள்' என்பது அதி காரத்தான் வருவித்து, 'அளவு' என்பது பின்னும்கூட்டி உரைக் கப்பட்டன. முதலும் செலவும் தம்முள் ஒப்பினும் கேடு இல்லை என்பதாம்.

(கு - ரை.) வருவாய் குறைந்தவனுக்குச் செலவும் அதற்கு ஏற்ப இருக்கவேணு மென்பதாம். பொருள் வருகின்றநெறி - செல் வம் வருதற்குக் காரணமாயுள்ள வழி. அளவு சிறிதாதல் - அவ் வழியின் அளவு சிறியதாகுதல். கேடு - தீங்கு. போகின்ற - (செல் வஞ்) செலவாகிற. அதனிற் பெருகாதாயின் - பொருள் வரும் வழி யினும் அதிகப்படாதானல். அளவு என்னும் பண்பின் தொழி லான சிறிதாதல் பெரிதாதல் என்பவை, அத்தொழில்களுக்கு உடையதான ஆறு என்னும் பொருட்பெயரின் மேலேற்றிக் கூறப் பட்டன; இது - பண்பின்தொழிலைப் பண்பியின்மேலேற்றிக்கூறிய உபசாரவழக்கு. அதிகாரத்தான் - இப்பாட்டையுடைய அதிகாரம் பொருட்பாலிலுள்ளதாதலா லென்க. அளவென்பது பின்னுங் கூட்டி யுரைக்கப்பட்டது, 'போகாறு அளவு அகலாக்கடை' என. தம்முள் - தமக்குள்; ஒன்றோடொன்று. ஒப்பினும் - ஏற்றத்தாழ் வில்லாமற் சமமாயிருந்தாலும். இட்டிது - இட்டிமையின் மேற் பிறந்த ஒன்றன்பாற்குறிப்புவினையாலணையும்பெயர். (அ)

௪௭௯. அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை யுளபோல
இல்லாகித் தோன்றாக் கெடும்.

பரி.—அளவு அறிந்து - (தனக்கு உள்ளபொருளின்) எல் லையை அறிந்து, வாழாதான் - (அதற்கு ஏற்ப) வாழமாட்டா தான், வாழ்க்கை - வாழ்க்கைகள்,—உள போல-உள்ளனபோல (த் தோன்றி), இல் ஆகி - (மெய்ம்மையான்) இல்லையாய், தோன்றா - (பின்பு) அத்தோற்றமும் இன்றி, கெடும் - கெட்டு விடும்; (எ - று.)

அவ்வெல்லைக்குஏற்பவாழ்தலாவது-அதனின் *சுருக்கக்கூடா தாயின் ஒப்பவாயினும் ஈத்தும் துய்த்தும் வாழ்தல். தொடக்கத் தில் கேடு வெளிப்படாமையின், 'உளபோலத்தோன்றி' என்றார். முதலின் செலவு மிக்கால்வரும் ஏதம் கூறியவாறு.

(கு-ரை.) தனக்குஉள்ள பொருள்வருவாயின் அளவினையறிந்து அந்தஅளவினை விடச்செலவு சுருக்கமுடியாதாயின் வரவும்செலவும் ஒத்திருக்கும்படியாவது வாழவேண்டும்: அதுவும் இல்லாதவனது வாழ்க்கையில் பொருட்செலவின்கேடு முதலில் தெரியாதிருந்து பொருளுள்ளதுபோன்று பின்னர் அத்தோற்றமும் இன்றிக் கேடுறு

* பி - ம்: சுருங்கக்.

மென்பதாம். தனக்குஉள்ள பொருள் - தனக்குவருவாயாகவுள்ள செல்வம். அதற்குஏற்ப - அவ்வளவிற்குஏற்றபடி (பிறர்க்குக் கொடுத்தும் தான் அனுபவித்தும்). வாழமாட்டாதான்வாழ்க்கைகள் - வாழத் திறமையில்லாதவனது வாழ்வுகள். தோன்றி-வெளிக்குக்காணப்பட்டு. மெய்ம்மையான் - உண்மையாகநோக்குமிடத்து. அத்தோற்றமும் - உள்ளதாகத்தோன்றும் அந்தத் தோற்றப்பாடும். அவ்வெல்லைக்குஏற்ப - தனக்கு உள்ள அந்தப்பொருள் வருவாயின் அளவுக்கு ஏற்றபடி. அதனின் - வருவாயைக்காட்டிலும். சுருக்க - செலவுகுறைக்க. ஒப்பவாயினும் - வரவும் செலவும் ஒத்திருக்கும்படியாவது. ஈத்தும் - பிறர்க்குக் கொடுத்தும். துய்த்தும் - தான் அனுபவித்தும். தொடக்கத்தில் - பொருட்செலவின் ஆரம்பகாலத்தில். வெளிப்படாமையின் - விளங்கக்காணப்படாமையால். முதலின் - வருவாயைக்காட்டிலும். ஏதம் - தீங்கு. இங்கே "ஆனமுதலினதிகஞ்செலவானுன், மானமழிந்து மதிகெட்டுப்—போனதிசை, எல்லார்க்குங் கள்ளனு யேழ்பிறப்புந் தீயனாய், நல்லார்க்கும் பொல்லனு நாடு" எனற ஔவையார்பாடலை உணர்க. (௯)

௪அ௦. உளவரை தூக்காத வொப்புர வாண்மை
வளவரை வல்லைக் கெடும்.

பரி.—உள வரை - (தனக்கு) உள்ளஅளவு, தூக்காத - தூக்காமைக்கு ஏதுவாய, ஒப்புரவுஆண்மை-ஒப்புரவாண்மையால்,—வளம் வரை - (ஒருவன்) செல்வத்தின்எல்லை, வல்லை கெடும் - விரையக்கெடும்; (எ - று.)

'ஒப்புரவேயாயினும் மிகலாகாது' என்றமையான், இதுவும் அது.

இவை நான்குபாட்டானும், மூவகை ஆற்றலுள் பெருமையின் பகுதியாய பொருள்வலியறிதல் சிறப்புநோக்கி வகுத்துக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) தனக்குள்ள வருவாயை ஆராய்ந்தறியாது பிறர்க்குச்செய்யும் ஒப்புரவை மிகவும் மேற்கொள்வதனால், அங்ஙனம் உதவுபவனது செல்வஎல்லை விரைவிற்கெடுமென்பதாம். பிறர்க்குச் செல்வத்தை உதவுவதும்வருவாயினும்விஞ்சலர்காதென்க. தனக்கு உள்ள அளவு தூக்காமைக்கு ஏதுவாய ஒப்புரவாண்மையால் - தனக்கு வருவாயாக இருக்கிற செல்வத்தின் அளவை ஆராய்ந்து நோக்காமைக்குக்காரணமான பிறர்க்கு உபகாரம் மிகுதியாகச் செய்யுந்தன்மையால். ஒப்புரவு - (உலகநடையை அறிந்து) உதவி செய்தல். ஒப்புரவு ஆண்மை - ஒப்புரவைஆளுந்தன்மை. ஆண்மை - ஆள்என்னும் வினைப்பகுதியின்மேல்வந்தபண்புப்பெய ரென்றுவது, ஆள்என்னும் முதனிலைத்தொழிற்பெயரின்மேல், மை - தன்மைப் பொருளுணர்த்தும் விகுதி யென்றுவது கொள்க. ஒப்புரவேயாயினும் - உபகாரஞ்செய்தலே யானாலும், மிகலாகாது-அளவுக்குமிஞ்சுதல் தகாது. 'இதுவும் அது' - கீழ்ப்பாட்டுப்போல இப்பாட்டும் முதலின்செலவுமிக்கால்வரும்ஏதங்கூறியவாறு. பெருமை - பிரபுத்துவசக்தி. பகுதியாக - பகுப்பாகிய. பெருமையின்பகுதி, பொரு

ளும் படையும். சிறப்பு நோக்கி - சிறப்புடைத்தாயிருத்தல்பற்றி. வகுத்து - விவரித்து. உள - உள்ள. உளவரை - குறிப்புப்பெயரெச்சத்தொடர். வளவரை - ஆறும்வேற்றுமைத்தொகை. (௪௦)

௪௯ - ஆம் அதிகாரம்—காலமறிதல்.

பரி.—அஃதாவது - வலியான் மிகுதியுடையனுய்ப் பகைமேற் சேறலுற்ற அரசன் அச்செலவிற்குஏற்ற காலத்தினை அறிதல். அதிகாரமுறைமையும், இதனானே விளங்கும்;

(கு - ரை.) வலி-வினைவலி தன்வலி துணைவலி என்ற மூவகையான வலிமை. சேறலுற்ற - செல்லத்தொடங்கின. அச்செலவிற்கு ஏற்ற - அங்ஙனம் பகைவர்மேல் செல்லுதற்குத்தக்க. தொழில் செய்பவன் வலியறிந்தபின் காலமறியவேண்டுபவனுதல், இங்கு அதிகாரமுறைமைக்குக் காரணம்.

௪௮௧. **பகல்வெல்லுங் கூகையைக் காக்கை யிகல்வெல்லும்**
வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது.

பரி.—கூகையை-(தன்னின் வலிதாய) கூகையை, காக்கை—, பகல் - பகற்பொழுதின்கண், வெல்லும் - வெல்லாநிற்கும்; *(ஆதலான்), இகல்வெல்லும் வேந்தர்க்கு - (பகைவரது) இகலை வெல்லக்கருதும் அரசர்க்கு, பொழுது வேண்டும் - (அதற்குஏற்ற) காலம் இன்றியமையாது; (எ - று.)

எடுத்துக்காட்டுவமை, காலமல்லாவழி வலியாற்பயனில்லையென்பது விளக்கிநின்றது. இனி, காலமாவது - வெம்மையும் குளிர்ச்சியுந் தம்முள் ஒத்து நோய்செய்யாது தண்ணீரும் உணவும் முதலிய உடைத்தாய்த் தானை வருந்தாதுசெல்லும் இயல்பினதாம்.

இதனுன், காலத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) பகைவரைவெல்லக்கருதும் வேந்தர்க்கு அதற்கு ஏற்றகாலம் இன்றியமையாததென்பதாம். "இடத்தொடு பொழுது நாடி யெவ்வினைக் கண்ணுமஞ்சார், மடப்படலின்றிச் சூழும திவல்லார்க்கரியதுண்டோ, தடத்திடைக் காக்கையொன்றே யாயிரங் கோடிகூகை, யிடத்திடையழுங்கச் சென்றுங்கின்னுயிர் செகுத்த தன்றே" என்ற சீவகசிந்தாமணி இங்குக் காணத்தக்கது. கூகை - கோட்டான். இகலை - மாறுபாட்டை. 'இகலாவது-இருவர் தம்முட் பொருது வலிதொலைதற்கு ஏதுவாய மாறுபாடு' என உரைப்பர், மேல் 'இகல்' என்னும் அதிகாரத்தில்; இனி, இகல்என்பதற்கு-போர்என்றும், வலிஎன்றும் பொருள்கொள்ளலாம். அதற்குஏற்ற-அவ்வெற்றிக்குத் தக்க. இன்றியமையாது - இல்லாமல்முடியாது; மிகஅவசியமாம். எடுத்துக்காட்டுவமை - இங்கு, எடுத்துக்காட்டிய உபமான மென்றபடி; திருஷ்டாந்தாலங்காரமென்பதன்று. 'பகல்வெல்

* பி - ம்: (அதுபோல்),

லுங் கூகையைக்காக்கை' என்ற இவ்வுபமானமே 'வலியற்றவனும் தன்னுடைய பகைவனை அவனுக்குத் தக்ககாலமில்லாதபோது வெல்லவல்லவனுவான்' என்ற உபமேயக் கருத்தை விளக்குவது, பிறிதுமொழிதலென்னும் அலங்காரம்; இது-பிந்தின வாக்கியத்துக்கு ஏது. காலமல்லாவழி - தக்ககாலமல்லாதவிடத்து. தானை - சேனை. ஐப்பசி கார்த்திகை மாதங்களாகிய கூதிர்காலத்திலும், சித்திரை வைகாசிமாதங்களாகிய இளவேனிற்காலத்திலும் பெரும்பாலும் அரசர் பகைவர்மீதுபொருதற்குச்செல்லுதல்,மரபு; இது, 'கூதிர்வேனி லென்றிரு பாசறை'' என்ற தொல்காப்பியங்கொண்டும் உய்த்துணரப்படும். கோட்டானுக்கு இரவில்மாத்திரங் கண்தெரியப் பகலிற் கண்தெரியாமையும், காக்கைக்குப் பகலில்மாத்திரங் கண்தெரிய இரவிற் கண்தெரியாமையும் இயல்பாதலால், காக்கைக்குக் கூகையை வெல்லுதற்கு ஏற்ற நல்லசமயம் பகலேயாயிற்று. கூகை, காக்கை - கூகம், காகம் என்னும் வடமொழிகளின் திரிபுகள்: கூ என்றும், கா என்றும் கத்துவ தென்னுங் காரணம்பற்றிவந்த பெயர்கள். (க)

சஅஉ. பருவத்தோ டொட்ட வொழுகல் திருவினைத் தீராமை யார்க்குங் கயிறு.

பரி.—பருவத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல்-(அரசன்) காலத்தோடு பொருந்த (வினைசெய்து) ஒழுகுதல்,—திருவினை - (ஒருவர்கண்ணும் நில்லாது நீங்குஞ்) செல்வத்தை, தீராமை ஆர்க்கும் - (தன்னின்) நீங்காமற் பிணிக்கும், கயிறு - கயிறும்; (எ - று.)

காலத்தோடுபொருந்துதல் - காலந்தப்பாமற் செய்தல். 'தீராமை' என்றதனன், தீர்தல்மாலைய தென்பது பெற்றும். வினை வாய்த்துவருதலான், அதனின் ஆகுஞ் செல்வம் எஞ்ஞான்றும் நீங்கா தென்பதாம்.

(கு - ரை.) காலத்தோடு பொருந்த அரசன் தொழிலைச்செய்து வருமாயின். அவன்செய்யத்தொடங்கிய தொழில் தவருமல் பயன் விளைத்துமவருமாதலால், அத்தொழிலானுண்டாகிவளருஞ் செல்வம் எப்போதும் நீங்காதென்பதாம். பிணிக்கும்-கட்டிவைக்கும். தீர்தல் மாலையது என்பது பெற்றும்-நிலையில்லாமல் நீங்குந்தன்மையது செல்வம் என்ற பொருளைப் பெற்றேம்; "கூத்தாட்டவைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம், போக்குமதுவிளிந்தற்று," "அற்கா வியல் பிற்றுச்செல்வம்" என்றார், கீழ் நிலையாமையென்னும் அதிகாரத்தில். வினை வாய்த்துவருதலான் - செய்யத்தொடங்கியதொழில் தவருமற் பயன்பட்டுவரு மாதலால். அதனின் ஆகும் செல்வம் - அத்தொழிலால் உண்டாகிவளரும் பொருள். தீராமை - எதிர்மறை வினையெச்சம். இப்பாட்டில் உபமேயத்தை உபமானமாகவே கூறியது, காட்சியணி. 'ஒழுகல் என்பதை உடன்பாட்டுவியங்கோளாகத் தொழில்செய்து நடக்கவேண்டுமென்று பொருளுரைத்து, கீழ் அதிகாரத்தில்வந்த "ஆற்றினளவறிந்தீகவதுபொருள், போற்றிவழங்கு நெறி" என்ற குறளின் வாய்பாட்டோடு ஒப்புடையதென்றலு மொன்று. பர்வம் - வடசொல். (உ)

௪அ௩. அருவினை யென்ப வுளவோ கருவியால்
காலம் அறிந்து செயின்.

பரி.—அரு வினை என்ப - (அரசராற் செய்தற்கு) அரிய வினைகளென்று சொல்லப்படுவன, உள ஓ—? கருவியான்-(அவற்றைமுடித்தற்கு ஏற்ற) கருவிகளுடனே, காலம் அறிந்து - (செய்தற்குஆங்) காலம் அறிந்து, செயின் - செய்வராயின்; (எ - று.)

கருவிகளாவன - மூவகை ஆற்றலும், நால்வகை உபாயங்களுமாம். 'அவை உளவாயவழியும் காலம்வேண்டும்' என்பது அறிவித்தற்கு, '*கருவியான்' என்றார். எல்லாவினையும் எளிதின் முடியு மென்பதாம்.

(கு - ரை.) தொடங்கிய செயல்முடிவதற்கு ஆற்றலும் உபாயங்களும் கைகூடியிருப்பினும் செய்தற்குஏற்ற காலம்இது என்பதையும் உணர்ந்துசெய்தால் அவ்வரசர்க்கு செய்தற்குஅரிய வினைகளும் உண்டோ ? இல்லையென்றவாறு. உளவோ - இல்லை என்றபடி; ஓ - எதிர்மறை. அவற்றை முடித்தற்கு ஏற்ற கருவிகள் - அத்தொழில்களை நிறைவேற்றுதற்கு ஏற்றவையா யமைந்த உபகாரணங்கள். மூவகையாற்றல் - அறிவுமுதலாகவும், நால்வகையுபாயம் - தானம் முதலாகவும் கீழ்த் தெரிந்துசெயல்வகையிற் கூறப்பட்டவை. உளவாயவழியும் - உள்ளனவானபொழுதும். அருவினை - பண்புத்தொகை. கருவியான் என்பதில் - ஆனென்னும் மூன்றனுருபு, ஒடுஉருபின் பொருளது; அடுத்த கவியில் 'இடத்தான்' என்பதிலும் இவ்வாறே. (௩)

௪அ௪. ஞாலங் கருதினுங் கைகூடுங் காலங்
கருதி யிடத்தாற் செயின்.

பரி.—ஞாலம் கருதின் உம் - (ஒருவன்) ஞாலம் (முழுதும் தானே ஆளக்) கருதினானாயினும், கைகூடும் - (அஃது அவன்) கையகத்ததாம்:—(அதற்குச் செய்யும்வினையை), காலம் கருதி - காலம் அறிந்து, இடத்தான்-இடத்தோடு (பொருந்த), செயின்- செய்வானாயின்; (எ - று.)

'இடத்தான்' என்பதற்கு மேல் 'கருவியான்' என்பதற்கு உரைத்தாங்கு உரைக்க; கைகூடாதனவுங் கைகூடு மென்பதாம்.

இவை மூன்றுபாட்டானும், காலம் அறிதற்பயன் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) நிலம்முழுதும் தானேஆளுமாறு கருதினானாயினும், வேந்தன் அதற்காகத் தான் செய்யுஞ்செயலைக் காலமறிந்து இடத்தோடு பொருந்தச்செய்வனாயின் அச்செயலும் கைகூடுமென்பதாம். ஞாலம் முழுதும் - பூலோகம் முழுவதையும். அஃது - அந்நிலவுலகம். அவன்கையகத்ததாம் - அவனது கையிடத்திலுள்ளதாம்; தவறாது வசப்பட்டதாகும் என்றபடி. அதற்குச்செய்யும்வினையை-அங்

பி - ம்:* கருவியாற் காலமறிந்துசெயின்.

னம் உலகமுழுவதையும் வென்று தனதாக்கி ஆளுதற்குச் செய்ய வேண்டுந்தொழிலே. இடத்தோடு பொருந்த - தான் வெல்லுதற்கு ஏற்ற நிலத்துடனே பொருந்தும்படி. இதன் விவரத்தை, அடுத்து வருகிற 'இடனறிதல்' என்னும் அதிகாரத்திற் காண்க; அடுத்த அதிகாரத்துக்கு இவ்வதிகாரத்தில் தோற்றுவாய் செய்தவாறு. மேல் 'கருவியான்' என்பதற்கு உரைத்தாங்கு உரைக்க - முந்தின குறளில் 'கருவியான்' என்னுஞ் சொல்லுக்கு உரைத்ததுபோல உரைக்கவேண்டும்; கருவியான்என்ற மூன்றனுருபுக்குக் கருவியோடு எனப் பொருளுரைத்தது போலவே (அதனைமுடித்தற்காம்) இடத்தோடு எனப் பொழிப்புரைகூறி, 'இடம் உள்ளதானவழியும் காலம்வேண்டு மென்பது அறிவித்தற்கு இடத்தான் என்றார்' என விசேடவுரையுங் கூறுக வென்றபடி. இங்ஙனங்கூறின இவ்விரண்டு பாடல்களாலும், முன் அதிகாரத்தில்வந்த வலிமைக்கும் பின் அதிகாரத்தில்வரும் இடத்திற்கும் இந்த இடையதிகாரத்திற் கூறப்பட்ட காலம் இன்றியமையாத தென்றும், அதுபற்றியே இது சிங்க நோக்காக இடையில் நிறுத்தப்பட்ட தென்றும் உணர்க. அறிதற் பயன் - அறிதலாலுண்டாகும் பிரயோசனம். கருதினும் என்ற உம்மை - உயர்வுசிறப்பு; அதனுடைய ஆற்றலால், ஞாலமென்பது முழுதுமாயிற்று. (சு)

சஅரு. காலங் கருதி யிருப்பர் கலங்காது
ஞாலங் கருது பவர்.

பரி.—கலங்காது - தப்பாது, ஞாலம்-ஞாலமெல்லாம், கருதுபவர்-(கொள்ளக்) கருதும் அரசர்,—காலம் கருதி இருப்பர்-(தம் வலி மிகுமாயினும் அதுகருதாது அதற்குஏற்ற) காலத்தையே கருதி (அதுவருந்துணையும்) பகைமேற்செல்லார்; (எ - று.)

தப்பாமை-கருதியவழியே கொள்ளுதல். வலிமிகுதி, 'காலங் கருதி' என்றதனாற் பெற்றாம். அதுகருதாது செல்லின்இருவகைப் பெருமையுந்தேய்ந்து வருத்தமும் உறுவ ராகலின், 'இருப்பர்' என்றார். இருத்தலாவது-நட்பாக்கல், பகையாக்கல், மேற்சேறல், இருத்தல், பிரித்தல், கூட்டல் என்னும் அறுவகைக்குணங்களுள் மேற்செலவிற்கு மாறாயது.

இதனன், காலம் வாராவழிச் செய்வது கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) தவறாமல் ஞாலம்முழுதையும் கொள்ளக்கருதும் அரசர் தமக்கு வலிமை மிக்கிருப்பினும், அதுகருதாது அதற்கு ஏற்ற காலத்தையே கருதி அதுவருமளவும் பகைமேற் செல்லாது இருப்பரென்பதாம். இங்கு "சீலமல்லனநீக்கிச் செம்பொற்றுலைத், தாலமன்ன தனிநிலைதாங்கிய, ஞாலமன்னற்கு நல்லவர்நோக்கிய, காலமல்லது கண்ணுமுண்டாங்கொலோ" என்ற கம்பராமாயணச் செய்யுளை அறிக. தப்பாது - தவறாமல். ஞாலமெல்லாம் கொளக் கருதும் - பூமிமுழுவதையுங் கைக்கொள்ளநினைக்கும். அதுகருதாது-தம்வலிமிகுதியை முக்கியமாக நினையாமல். அதற்கு ஏற்ற-ஞாலங் கொள்ளுதற்குத்தக்க. அது வருந்துணையும் - அந்த நற்காலம்

வருமளவும். பகைமேல் செல்லார் - பகைவர்மேல் வெல்லுதற்குப் புறப்பட்டுச்செல்லாமற் காத்திருப்பர். கருதியவழியே - நினைத்த படியே. வலியறிதலின்பின் அறியவேண்டிய காலமறிதல் 'காலங் கருதி' என்பதனாற் கூறப்படுதல்பற்றி, அதற்கு முன்னமே வலி மிகுதி அவரிடம் அமைந்துகிடந்ததென்பது பெறப்பட்டது. அது கருதாது செல்லின்-காலத்தை ஒருபொருளாகநினையாமல்வேண்டிய பொழுது வினைசெய்யுதற்குச் சென்றால். இருவகைப்பெருமை-பொரு ளும் படையும் எனக்கீழ்த்'தெரிந்து செயல்வகையிற் கூறப்பட்டவை. தேய்ந்து - குறைந்து. உறுவர்-அடைவர். நட்பாக்கல்-(சிலரைச்) சினேகிதராகச்சேர்த்தல். பகையாக்கல் - (சிலரைப்) பகைவராகப் பிரித்தல். மேற்சேறல் - பகைவர்மீது வெல்லுதற்குச் செல்லுதல். இருத்தல்-(அங்ஙனஞ் செல்லவேண்டிக் காலத்தைநோக்கிக்) காத் திருத்தல் பிரித்தல் - (தன்னிற்சேர்ந்தவருள் தகாதவரை) நீங்கச் செய்தல். கூட்டல் — (தன்னிற் சேராதவருள் தக்கவரைக்) கூடச்செய்தல். இந்தஆறு குணங்களுள், நட்பாக்கலுக்குப் பகையாக்கலும், மேற்சேறற்கு இருத்தலும், பிரித்தலுக்குக் கூட்டலுமாக இங்ஙனம் இவ்விரண்டு ஒன்றற்கொன்று மறுதலையானது. இங்கே மேற்செலவிற்கு மாறுயது, இருத்தல். வாராவழி - வராதபொழுது. செய்வது - செய்யவேண்டுவது; காத்திருக்கவேண்டுமென்பது. (௫)

௪அசு. ஊக்க முடையா னொடுக்கம் பொருதகர்
தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து.

பரி.—ஊக்கம் உடையான் - வலிமிகுதியுடைய அரசன், ஒடுக்கம் - (பகைமேற்) செல்லாது (காலம்பார்த்து) இருக்கின்ற இருப்பு,—பொரு 'தகர் - பொருகின்ற தகர், தாக்கற்கு - (தன் பகைகெடப்) பாய்தற்பொருட்டு, பேரும் - பின்னே கால்வாங் கும், தகைத்து - தன்மைத்து; (எ - று.)

உவமைக்கண் 'தாக்கற்கு' என்றதனான், பொருளினும் 'வென்றிஎய்தற்பொருட்டு' என்பது கொள்க.

இதனான், அவ்விருப்பின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது

(கு - ரை.) பொரும் ஆட்டுக்கடா தன்பகைகெடப் பாய்தற் பொருட்டுப் பின்னே கால்வாங்கித் தவறாது பகையழிக்கப் பின்பு பாய்வதுபோல, வலிமிகுதியுடைய அரசன் பகைமேற்சென்றிடாது காலம்பார்த்து ஒடுங்கி ஏற்றகாலத்துப் பகைமேற் செல்வது தவறாதுவெற்றியை விளைக்குமென்பதாம். பொருகின்ற தகர் - சண்டைசெய்கின்ற ஆட்டுக்கடா. தன் பகை கெட - தனக்குப் பகையாயிருக்கும் மற்றொன்று அழியும்படி. உவமைக்கண்-உப மானத்தில். பொருளினும் - உபமேயத்திலும். வென்றிஎய்தற் பொருட்டு - சயமடையும்பொருட்டு. அவ்விருப்பு-காலத்தை எதிர் நோக்கிக் காத்திருத்தல். பேரும் - பெயரும் என்பதன் மரூஉ. உவமையணி. இவ்வுபமானத்தால், பின்புவெற்றியெய்துதல் தவறா தென விளங்கும். (௬)

சஅஎ. பொள்ளென வாங்கே புறம்வேரார் காலம்பார்த்து
உள்வேர்ப்ப ரொள்ளி யவர்.

பரி.—ஒள்ளியவர் - அறிவுடையஅரசர், *ஆங்கே - பகைவர் மிகைசெய்தபொழுதே, பொள்ளென - விரைவாக, புறம் வேரார் - (அவர்அறியப்) புறத்து வெகுளார்; காலம் பார்த்து - (தாம் அவரை வெல்லுதற்கு ஏற்ற) காலத்தினை அறிந்து, (அதுவருந் துணையும்), உள் வேர்ப்பர் - உள்ளே வெகுள்வர்; (எ - று.)

'பொள்ளென' என்பது, குறிப்புமொழி. 'வேரார்', 'வேர்ப்பர்' எனக்காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்தார். அறிய வெகுண்டுழித் தம்மைக்காப்பராகலின் 'புறம்வேரார்' என்றும், வெகுளி ஒழிந்துழிப் †பின்னும்மிகைசெய்யாமல் அடக்குதல்கூடாமையின் 'உள்வேர்ப்பர்' என்றும் கூறினர்.

(கு - ரை) அறிவுடைய அரசர் பகைவரறியுமாறு வெகுளியை வெளிக்காட்டாமல் தாம் அவரைவெல்லுதற்கு ஏற்றகாலம் வருமளவும் அகத்துத்தானே வெகுளியைக்கொண்டிருப்பர்: காலம்வந்தவுடனே வெளிக்காட்டுவரென்பதாம். மிகை - குற்றம். புறத்து வெகுளார் - வெளியிற் கோபங்காட்டார். உள்ளே வெகுள்வர் - மனத்திலேயே கோபத்தை வைத்திருப்பர். பொள்ளென-விரைவுக் குறிப்பு; இது இடைச்சொல்லாம். வேர்த்தல் - உடம்பு வியர்வையடைதல்: இது - கோபத்தின் காரியமாம்: இங்கே வேர்த்தலுக்குக் காரணமான கோபித்தலை வேர்த்தல் என்ற காரியச்சொல்லாற் கூறியது - உபசாரவழக்கு. அறியவெகுண்டுழி - (பகைவர்) அறியும்படிவெளிப்படையாகக் கோபங்கொண்டால். தம்மைக் காப்பர் - (பகைவர் முன்ஜாக்கிரதைப்பட்டுத்) தம்மை(த்தாம்) பாதுகாத்துக் கொள்வர். மனத்திலும் கோபங்கொள்ளாமல் அரசர் கோபத்தை நீக்கியேயிருந்தால் பகைவர் அடங்காமல் மேல்மேலும் குற்றஞ் செய்துகொண்டே போவதைத் தடுக்க வேறுவழியில்லாமையால், உள்வேர்த்தல் அவசியமாயிற்று. ஆங்கு-அங்கு என்பதன் நீட்டல். ஒள்ளியவர் - அறிவுடையார். (எ)

சஅஅ. செறுநரைக் காணிற் சுமக்க இறுவரை
காணிற் கிழக்காந் தலை.

பரி.—(தாம் வெல்லக்கருதிய அரசர்), செறுநரை காணின் சுமக்க - பகைவ(ர்க்கு இறுதிக்காலம் வருந்துணையும் அவ)ரைக் கண்டாற் பணிக; (பணியவே), இறுவரை காணின் - (அக்காலம் வந்து) இறும்வழி, தலை கிழக்கு ஆம் - (அவர்) தலைகீழாக இறுவர்; (எ - று.)

பகைமைஒழியும்வகை மிகவுந்தாழ்க வென்பார் 'சுமக்க' என்றும், அங்ஙனந் தாழவே அவர் தம்மைக் காத்தலிகழ்வ ராகலின் தப்பாமற்கெடுவரென்பார், 'அவர்தலை கீழாம்' என்றும்

---

* பி - ம்: பொள்ளென ஆங்கே - பகைவர் மிகை செய்தபொழுதே
† பி - ம்: ஒன்றுஞ் செய்யாமலடக்குதல்.

கூறினர். தலைமேற்கொண்டதொருபொருளைத் தள்ளுங்கால் அது தன்தலைகீழாக விழு மாகலின், அவ்வியல்பு பெறப்பட்டது.

இவையிரண்டுபாட்டானும், இருக்கும்வழிப் பகைமை தோன்றாமலிருக்க வென்பது கூறப்பட்டது,

(கு - ரை.) ஒருசுமையை அப்புறப்படுத்த வேண்டியவன் அதனைத் தலைமேற்சுமந்துகொண்டுபோய் அதற்குஏற்ற இடத்தை யடைந்தபொழுதில் அதனைத் தலைகீழாகத்தள்ளுதல்போல, பகைவரை அழிக்கவேண்டியவர் அதற்கு ஏற்றகாலம் வாய்க்குமளவும் தலைமேற்கொண்டு கௌரவித்துக் காலம்வாய்க்கையில் அவரைத் தலைகீழாகத் தள்ளியழிப்பரென்க. இங்குப் பஞ்சதந்திரக்கதையில் வரும் நாகமொன்று தவளைகளைச் சுமந்துசென்றகதை கருதத்தக்கது. இறுதிக்காலம் - ஒடுங்குதற்கு ஏற்ற சமயம். வருந்துணையும் - வருமளவும். பணிக - மிகவும் தாழ்ந்திருக்கக்கடவர். பணியவே - அங்ஙனந்தாழ்ந்திருக்கவே. இறும்வழி - அழியும்பொழுது. அவர் - பகைவர். தகைவுஇன்றி இறுவர் - தடையில்லாமல் அழிவர். பகைமை ஒழியும்வகை - (தமக்குஅவர் மேற்) பகைமை சிறிதுமில்லை யென்று (அவர்கள் தம்மை நம்பிப் பகைமைநீங்கும்படி. சுமத்தல் - இங்கே, மிகவணங்கியிருத்தற்கு இலக்கணை. தம்மைக் காத்தல்இகழ்வர் - (பகையில்லை யெனக் கருதித்) தம்மைத் தாம் பாதுகாக்குந் தொழிலில் அஜாக்ரதைப் படுவர். செறுநர் - பகைக்குந்தன்மையர். இறுவரை காணின் - அழியும்எல்லை தோன்றினால். கிழக்குஎன்பது - இங்கே, திசையை யுணர்த்தாமல் கீழ்என்னும்பொருளையுணர்த்திற்று; ('மேற்கு' என்பதும் இவ்வாறு திசையையுணர்த்தாமல் மேலென்னும் பொருளை உணர்த்துவதுஉண்டு.) தலைகிழக்காம் - தோல்வியடைவ ரென்றபடி; தலைகீழாக அழிக்கப்பட்டுவிழுந்து உருள்வ ரென்பதுமாம்.(அ)

௪௮௯. எய்தற் கரிய தியைந்தக்கா லந்நிலையே
செய்தற் கரிய செயல்.

பரி.—(பகையைவெல்லக்கருதும்அரசர்),—எய்தற்குஅரியது- (தம்மால்) எய்தற்கு அரிய காலம், இயைந்தக்கால்-வந்துகூடியக்கால், அந்நிலையே - அதுகழிவதற்குமுன்பே, செய்தற்கு அரிய - (அதுகூடாவழித் தம்மாற்) செய்தற்கு அரிய வினைகளை, செயல் - செய்க; (எ - று.)

ஆற்றல்முதலியவற்றால் செய்துகொள்ளப்படாமையின் 'எய்தற்கு அரியது' என்றும், அது தானே வந்துஇயைதல் அரிதாகலின் 'இயைந்தக்கால்' என்றும், இயைந்தவழிப் பின்நில்லாது ஓடுதலின் 'அந்நிலையே' என்றும், அது பெறுவழிச் செய்யப்படாமையின் 'செய்தற்குஅரிய' என்றும் கூறினர்.

இதனன், காலம்வந்துழி விரைந்துசெய்க வென்பது கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) பகையை வெல்லக்கருதும் அரசர் தம்மால் அடைதற்குஅரிய அப்படிப்பட்டகாலம் நேர்படுமானால் அக்காலம் கழிவதற்குமுன்னமே அக்காலம்வந்துகூடாதபோது தாம் செய்துமுடித்தற்குக்கூடாத காரியங்களைச் செய்துமுடித்துக் கொள்ளக்கடவரென்பதாம். கூடியக்கால் - அடைந்தால். அது - அக்காலம். அது கூடார்வழித் தம்மாற் செய்தற்கரிய வினைகள் - அக்காலம் வந்துகூடாதபொழுது தாம் செய்துமுடித்தற்குக்கூடாத காரியங்கள். ஆற்றல்முதலியவற்றாற் செய்துகொள்ளப்படாமையின் - தமதுவலிமைமுதலிய காரணங்களாற் காலமென்பது வருவித்துக் கொள்ளக்கூடாததாதலால். அது - அக்காலம். இயைந்தக்கால் என்பது, அக்காலம்வந்து இயைதலின் அருமை தோன்ற நின்றதென்க. இயைந்தவழி-கூடியபொழுது. பின் நில்லாது ஓடுதலின்-காலம் என்பது நீடித்துநில்லாமல் விரைந்துசெல்லுந்தன்மையதாதலால். அதுபெறுவழி - அக்காலத்தை அடையாதவிடத்து. வந்துழி - வந்தபொழுது. எய்தற்கு - எதிர்காலவினையெச்சம்: எய்து - பகுதி. அந்நிலையே - அப்பொழுதே. ஏகாரம் - சிறிதுந் தாமதஞ்செய்யலாகாமையை விளக்கும். அரிய - பெயர். செயல் - உடன்பாட்டு வியங்கோள். (௯)

௪௯௦. கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன்
குத்தொக்க சீர்த்த விடத்து.

பரி.—கூம்பும் பருவத்து - வினைமேற்செல்லாதிருக்குங் காலத்து, கொக்கு ஒக்க - கொக்குஇருக்குமாறுபோல இருக்க; மற்று சீர்த்த இடத்து - மற்றைச் செல்லுங்காலம் வாய்த்தவழி, அதன் குத்து ஒக்க-அதுசெய்து முடிக்குமாறுபோலத் தப்பாமற் செய்துமுடிக்க; (எ - று.)

மீன்கோடற்கு இருக்கும்வழி அதுவந்துஎய்துந்துணையும் முன்னறிந்து தப்பாமைப்பொருட்டு உயிரில்லது போன்றிருக்குமாகலானும், எய்தியவழிப் பின் தப்புவதற்குமுன்பே விரைந்து குத்து மாகலானும், இருப்பிற்கும் செயலிற்கும் கொக்கே உவமையாயிற்று. 'கொக்கொக்க' என்றாராயினும் 'அது கூம்புமாறுபோலக் கூம்புக' என்றும், 'குத்தொக்க' என்றாராயினும் 'அது குத்துமாறுபோலக் குத்துக' என்றும் உரைக்கப்படும்; இது, **தொழிலுவம**மாகலின். **உவமை**முகத்தான் இருப்பிற்கும்செயலிற்கும் இலக்கணம் கூறியவாறாயிற்று.

(கு - ரை.) கொக்கு மீனைப்பிடித்தற்கு இருக்கும்போது அது வருமளவும் அது அறிந்து ஓடிப்போகாமலிருக்கும்பொருட்டு உயிரில்லதுபோன்றுஇருந்து, உறுமீன் வந்தபோது அது தப்பிப்போவதற்குமுன்னமேபோகாதபடி விரைந்துகுத்துவதுபோல, மன்னவன் போர்மேற் செல்லாதபோது ஒடுங்கியிருந்து போர்க்குச்செல்லுங் காலம் வாய்த்தபோது தப்பாமற்பொருதுபகைமுடிக்க என்பதாம். வினைமேல் - போர்செய்தலாகிய தொழிலின்மேல். வாய்த்தவழி -

பி - ம்: *கொக்கு

கிடைத்தபொழுது. அதுசெய்து முடிக்குமாறுபோல - கொக்குத் தன்றொழிலைச் செய்துமுடிக்கும் விதம்போல. மீன் கோடற்கு இருக்கும் வழி - (தனக்குஏற்ற) மீனைப் பிடித்துக்கொள்ளும் பொருட்டுக் காத்திருக்கும்பொழுது. அதுவந்து எய்துந்துணையும்- அம்மீன் வந்து சேருமளவும். வந்தெய்துந்துணையும் உயிரில்லது போன்றிருக்கு மென இயையும். முன் அறிந்து தப்பாமைப் பொருட்டு - (அதனைப்பிடிக்குந்தன்மையதான தான் இருத்தலை அம்மீன்) முன்னதாக அறிந்து (ஜாக்கிரதைப்பட்டுத்) தப்பியோடிப் போய்விடாமலிருப்பதற்காக. உயிரில்லது போன்றிருக்கும் - அசைவற்று நிற்கும். "மடைத்தலையி, லோடுமீனேடவுறு மீன்வரு மளவும், வாடி யிருக்குமாங் கொக்கு" என்றார், ஔவையாரும். எய்தியவழி - மீன்வந்துசேர்ந்தபொழுது. தப்புவதற்கு - தப்பி யோடிப்பிழைத்தற்கு. இருப்புக்குக் கொக்குவமை-முதல்வாக்கியம்: செயலுக்குக் கொக்குவமை - இரண்டாம்வாக்கியம். அது கூம்பு மாறுபோலக் கூம்புக - கொக்கு ஒடுங்கியிருத்தல்போல. ஒடுங்கி யிருக்க. ஒக்க - வியங்கோள்முற்று. குத்துக - தப்பவொண்ணாத் படி விரைந்துஅழிக்க. தொழிலுவமம் - செயல்பற்றிவந்த உபமா னம். உவமைமுகத்தான்-உபமானங்காட்டுகிற மூலமாய். செயல்- பகைமேற்சென்று போர்புரிதலாகிய தொழில். மற்று - ஒன்றோ டொன்று மாறுபட்ட வினைகளினிடையில் நின்றதனால், வினை மாற்றுப்பொருளது. குத்தொக்க -குத்தையொத்திருக்க. சீர்த்தல்- சிறப்புப்பெறுதல்; இங்கே, அதிகாரத்துக்கு ஏற்ப, செல்லுங் காலம் வாய்த்த லாயிற்று. குத்து - முதனிலைத்தொழிற்பெயர்.

ருo - ஆம் அதிகாரம்.—இடனறிதல்.

பரி.—அஃதாவது - வலியும் காலமும் அறிந்து பகைமேற் செல்வான் தான் செல்லுதற்கு ஏற்ற நிலத்தினை அறிதல். அதிகார முறைமையும், இதனானே விளங்கும்.

(கு - ரை.) நிலத்தினை - இடத்தை. வலிமையையாராய்ந்து அறிந்துதொழில்செய்யத் துணிபவன் அதன்பின் காலத்தை யறியவேண்டுதலும், அங்ஙனங் காலத்தையும் ஆராய்ந்தறிந்து துணிந்தவன் அதன்பின் இடத்தை யறிய வேண்டுதலும் இங்கே அதிகாரமுறைமைக்குக் காரணம்.

சுகக. **தொடங்கற்க வெவ்வினையு மெள்ளற்க முற்றும்**
இடங்கண்ட பின்னல் லது.

பரி.—முற்றும் இடம் கண்டபின்அல்லது - (பகைவரை) முற்றுதற்கு ஆவதோ ரிடம் பெற்றபின் அல்லது, (அவர்மாட்டு), எ வினைஉம் - யாதொரு வினையையும், தொடங்கற்க-தொடங்கா தொழிக: எள்ளற்க - (அவரைச் சிறியரென்று) இகழாதொழிக.

முற்றுதல் - வளைத்தல். அதற்கு ஆம் இடமாவது - வாயில் களானும் நூழைகளானும் அவர் புகலொடு போக்கு ஒழியும் வகை அரணினைச்சூழ்ந்து, ஒன்றற்கு-ஒன்று துணையாய்த் தம்முள்

நலிவில்லாத பலபடைஇருப்பிற்கும், மதிலும் அகழும் முதலிய அரண்செய்யப்பட்ட அரசிருப்பிற்கும் ஏற்ற நிலக்கிடக்கையும் நீரும் உடையது: அது பெற்றால் இரண்டுஞ் செய்க என்பதாம்.

(கு-ரை.) பலரும் வெளிப்படையாகக் கோட்டையினுள் போக்குவரவு செய்யும் வாசல்களாலும் சுரங்கவழிகளாலும் பகைவர் உள்ளே புகுதலும் வெளியேபோதலும் இல்லாதபடி அந்தப் பகைவரின் கோட்டையை முற்றுகைசெய்து, தமக்குள் ஒன்றையொன்று நெருக்குதலில்லாது தனது பல சேனைகள் ஒருங்குகூடித் தங்குதற்கும், மதிள் அகழ் முதலிய பாதுகாப்பு அமைக்கப்பட்ட அரசு இருப்பிற்கும் ஏற்ற நிலக்கிடக்கையும் நீரும் உடைய இடத்தைப் பெற்றால் பகைமேற் செல்லும் அரசன் பொருதலும் அவரை இகழ்தலும் செய்தல் தகுமென்பதாம். முற்றுதற்கு ஆவதோர் இடம் - வளைத்தற்குத் தக்கதோர் இடத்தை. பகைவரைவளைத்தல் - முற்றுகைசெய்தலெனப்படும். பெற்றபின் அல்லது - பெறுதற்குமுன்பு என்றபடி. அவர்மாட்டு - அப்பகைவரிடத்து. சிறியர்என்று - வலிமையிற் குறைந்தவரென்று. எவ்விதத்திலும் வெளியிற் போகாதபடி பகைவரை வளைத்துக் கொள்ளுதல், முற்றுகையெனப்படும். வாயில் - வாசல்: பலரும் வெளிப்படையாகக்கோட்டையினுட் போக்குவரவு செய்யும் வழி. நுழை - அந்தரங்கமாகவுள்ள சுரங்கவழி; கீழறை யென்பர். அவர் புகலொடு போக்கு ஒழியும் வகை - பகைவர்கள் வெளியே போதலும் உள்ளே புகுதலும் இல்லையாம்படி. அரணினைச் சூழ்ந்து - பகைவரது கோட்டையை முற்றுகைசெய்து. தம்முள் நலிவில்லாதபலபடை இருப்பிற்கும் - தமக்குள் ஒன்றையொன்று நெருக்குதலில்லாது தம்நால்வகைச் சேனையும் ஒருங்கு கூடித்தங்குதற்கும். அகழ் - அகழி. அரண் செய்யப்பட்ட - காப்புஅமைக்கப்பட்ட. அரசிருப்பு - அரசனிருக்குமிடம். நிலக்கிடக்கை - இடத்தின் அமைதி; நிலப்பரப்பென்றுங் கூறுவர். நீர்என்றது துரவு கிணறு சிறுகுளங்களை. சூழ்ந்து என்னும் வினையெச்சம், இருப்பிற்கு என்றதில் 'இரு' என்ற முதனிலையோடு இயையும். "மணிநீரு மண்ணுமலையுமணிநிழற், காடு முடையதரண்" என மேற்கூறுவராதலால், 'மதிலும்அகழும் முதலிய அரண்'எனப்பட்டது. அதுபெற்றால் - அப்படிப்பட்ட தகுதியுள்ள இடத்தைப் பெற்றால் அதன் பின்பு. இரண்டும் செய்க - பகைவர்மேல் வினைதொடங்குதல், இகழ்தல் என்ற இரண்டையுஞ் செய்யவேண்டும். தொடங்கற்க, எள்ளற்க - எதிர்மறைவியங்கோள். முற்றும் - பெயரெச்சம். (க)

சகஉ. முரண்சேர்ந்த மொய்ம்பி னவர்க்கு மரண்சேர்ந்தாம்
ஆக்கம் பலவுந் தரும்.

பரி.—முரண்சேர்ந்த-மாறுபாட்டோடுகூடிய, மொய்ம்பினவர்க்கும் - வலியினையுடையார்க்கும்,—அரண் சேர்ந்து ஆம் ஆக்கம் - அரணைச்சேர்ந்து ஆகின்ற ஆக்கம்,—பலவும் தரும் - பலபயன்களையுங் கொடுக்கும்; (எ - று.)

மாறுபாடாவது ஞாலம்*பொதுவெனப்பொரு அரசர்மனத்தின்கண்நிகழ்வதாகலானும், வலியுடைமைகூறிய அதனானும், இது - பகைமேற்சென்ற அரசர்மேற்றாயிற்று. உம்மை - சிறப்பும்மை. அரண்சேராது ஆம் ஆக்கமும் உண்மையின், ஈண்டு ஆக்கம் விசேடிக்கப்பட்டது. 'ஆக்கம்' என்றது - அதற்கு ஏதுவாய முற்றினை. அதுகொடுக்கும் பயன்களாவன - பகைவரால் தமக்கு நலிவின்மையும், தாம் நிலைபெற்றுநின்றுஅவரைநலிதலும் முதலாயின.

(கு - ரை.) பிற அரசர்களோடு மாறுபட்டு அவரினும் தாம் மிக்க வலிமையையுடையவராகிப் பகைமேற் சென்ற அரசர் தக்க காவலுள்ள இடத்தைத் தாம் அடைதலாலுண்டாகிற செல்வம் பகைவரால் நலிவுஅடையாமை தாம் நிலைபெற்று நின்று அவரை நலிதல் முதலிய பல பயன்களை விளக்கு மென்பதாம். மாறுபாடு - மனம்வேறுபடுதல், விரோதித்தல். மாறுபாட்டோடு கூடிய வலியினையுடையார் - பிற அரசர்களோடு விரோதித்தலையும் அவரினும் தாம் அதிகவலிமையையும் உடையவர். அரணைச் சேர்ந்து ஆகின்ற ஆக்கம் - தக்ககாவலுள்ள இடத்தைத் தாம் அடைதலால் உண்டாகிற, செல்வம். ஞாலம்பொதுவெனப் பொரு அரசர் மனத்தின்கண் நிகழ்வது - நிலவுலகம் முழுவதும் பல அரசர்க்கும் பொதுவாகவன்றித் தம்முடையதாகவே [தமக்குச் சிறப்பாகவே] இருக்கவேண்டும் எனக் கருதுகிற அரசர்களது மனத்திலுண்டாவது. வலியுடைமை - பிற அரசரினும் மிகுந்த பலத்தை யுடைத்தாயிருத்தல். இது - இக்குறளிற் சொன்ன முற்றுகை. பகைமேற்சென்ற அரசர்மேற்று ஆயிற்று - பகைவர்களின்மேல் வெல்லுதற்குப் படையெடுத்துச்செல்லுகிறஅரசர்கள் விஷயமாயிற்று. மொய்ம்பினவர்க்கும் என்ற உம்மை - உயர்வு சிறப்புப்பொருளது. தாம் தகுதியான இடத்தில் இல்லாமலே தமது வலிமையாற் பகைவர்மேற் சென்று முற்றுகைசெய்தலும் உள்ளதாதலால் அதனை விலக்குதற்பொருட்டு, 'அரண்சேர்ந்தாமாக்கம்' என ஆக்கத்திற்கு அடைமொழி கொடுத்துக் கூறினார். ஆகவே, ஆக்கம்[முற்றுகை], அரணைச் சேராமலே தம் வலிமையாற் செய்யும் ஆக்கம் அரண் சேர்ந்தாம் ஆக்கம் என இருவகைப்படுமென்பது பெறப்படும். செல்வமென்னும் பொருளைத் தரும் 'ஆக்கம்' என்பது - இங்கே, அதற்குக்காரணமான பகைவரை முற்றுகைக்குக் காரியவாகுபெயர். அதற்கு-செல்வத்திற்கு. முற்றினை - வளைத்தலை. அது - தாம் அரண்சேர்ந்து பிறரை வளைத்தல். நலிவு இன்மை - வருத்தம் உண்டாகாமை. அவரை - பகைவரை. நலிதல் - வருத்துதல். மொய்ம்பினவர்க்கும் என்ற உம்மையால், மொய்ம்பில்லாதவர்க்கு இவ்வரண்சேர்ந்தா மாக்கம் இல்லாமல் முடியாது என்பதும் பெறப்படும். சேர்ந்து - காரணப் பொருளதாய்ப் பிறகருத்தாவின் வினையைக் கொண்டு முடிதற்கு ஏற்ற செயவெனெச்சத்தின் திரிபு. (உ)

---

*புறநானூறு–8.

௪கரு. ஆற்ருரு மாற்றி யடுப விடனறிந்து
போற்ருர்கட் போற்றிச் செயின்.

பரி.—ஆற்ருர்உம் - வலியரல்லாதாரும், ஆற்றி - வலியராய், அடுப - வெல்வர்;—இடன் அறிந்து - (அதற்குஏற்ற) இடத்தினை அறிந்து, போற்றி - (தம்மைக்)காத்து, போற்ருர்கண்-பகைவர் மாட்டு, செயின் - (வினை) செய்வராயின்; (எ - று.)

'வினை' என்பதூஉம், 'தம்மை' என்பதூஉம், அவாய்நிலை யான் வந்தன. காத்தல்-பகைவரான் நலிவுவாராமல் அரணுனும் படையானுங் காத்தல். *இவ்வாற்ருன் வினைசெய்வராயின், மேற் சொல்லிய வலி இன்றியும் வெல்வ ரென்பதாம்.

(கு - ரை.) வலியரல்லாரும் இடமறிந்து தம்மைப் பாதுகாத் துத் தொழில் செய்வராயின், அன்னவர், முரண்சேர்ந்த மொய்ம் பினரான தம்பகையரசரையும் வெல்வ ரென்றவாறு. இதனுன் வலிமையினும் இடம் முக்கியமென விளங்கும். அதற்கு - அங்ஙனம் வெல்லுதற்கு. போற்றுதல், செய்தல் என்ற வினைகள் யாதா யினும் ஒருசெயப்படுபொருளை வேண்டிநின்றதனுல், 'தம்மையென் றும் வினையென்றும் இடத்திற்கேற்ற செயப்படுபொருள்கள் வரு விக்கப்பட்டன. நலிவு - துன்பம். அரணுனும் படையானும் காத்தல்- மதில் முதலிய காப்புக்களாலும் சேனைகளாலுந் தம்மைத் தாம் பாதுகாத்தல். இவ்வாற்ருன் - இவ்வழியால்; இடமறிந்து தம் மைக் காத்துச்செய்யும் வழியால். மேற்சொல்லிய வலி - முந்தின குறளில் "முரண்சேர்ந்த மொய்ம்பினவர்" எனத் தொகுத்துக் கூறப்பட்டது; கீழ் 'வலியறிதல்' என்னும் அதிகாரத்தில் வகுத் துக்கூறப்பட்டவாறுங்காண்க. ஆற்ருரும், உம்மை-இழிவுசிறப்பு. ஆற்றுதல் - வலிமையுடைத்தாதல். அடுப-(பகைவரை) அழிப்ப ரென்றபடி. போற்ருர் - (தம்மை) வணங்கிப் புகழாதவர்; எனவே, பகைவராயிற்று. (ரு)

௪கசு. எண்ணியா ரெண்ண மிழப்ப ரிடனறிந்து
துன்னியார் துன்னிச் செயின்.

பரி.—இடன் அறிந்து துன்னியார் - (தாம் வினைசெய்தற்கு ஏற்ற) இடத்தினை அறிந்து சென்ற அரசர், துன்னி செயின் - (அரணைப்) பொருந்தி நின்று (அதனைச்) செய்வாராயின்,—எண் ணியார் - (அவரை வெல்வதாக) எண்ணியிருந்த பகைவர், எண் ணம் இழப்பர் - அவ்வெண்ணத்தினை இழப்பர்; (எ - று.)

'அரண்' என்பது, அவாய்நிலையான் வந்தது. 'எண்ணம்' என்றது, எண்ணப்பட்ட தம்வெற்றியை. 'அதனை இழப்பர்' என் ருர், அவர்வினைசெய்யாமல் தம்மைக் காத்தமையின். இதனுன், அவர்பகைவர் தோற்ப ரென்பதாயிற்று.

இவைநான்குபாட்டானும், பகைவர ரணின்புறத்துஇறுப் பார் அதற்கு ஆம் இடம் அறிதல் கூறப்பட்டது.

பி - ம்: *இவ்வாறு

(கு - ரை.) தாம் போர்த்தொழிலைச் செய்தற்குஏற்ற இடத்தினையறிந்து பகைமேற் சென்ற அரசர் தம்மீது பகைவர் போர்த்தொழில் முதலியனசெய்யமுடியாதபடி தம்மைத்தாம் பாதுகாத்துக்கொள்ளுதலால், துன்னியவரின் பகைவர் தோற்பரென்பதாம். சென்ற - பகைமேற்சென்ற. அரணைப் பொருந்தினின்று - தாம் தக்கபாதுகாப்புள்ளஇடத்தை அடைந்திருந்து. அதனை - அவ்வினையை. அவரை-அவ்வரசரை. துன்னியார் என்பதற்கு 'அரண்' என, இடத்திற்கேற்ற செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. எண்ணமென்னுந் தொழிற் பெயர் - எண்ணப்படுவதாகிய வெற்றிக்குத் தொழிலாகுபெயர். அவர்—இடனறிந்து துன்னியவர். வினை செய்யாமல் - பகைவர் தம்மேல் போர்முதலிய தொழில் செய்யக்கூடாதபடி. தம்மைக்காத்தமையின் - தம்மைத் தாம் பாதுகாத்துக்கொள்ளுதலால். இதனுன் - 'எண்ணியாரெண்ணமிழப்பர்' என்றதனால். அவர்பகைவர் தோற்பர் - இடனறிந்து துன்னியவரது விரோதிகள் தோல்வியடைவர். வெல்லுமெண்ணத்தை யிழப்பதற்குக் காரணம், வந்தவர் தக்க காப்பு உடையவராயிருத்தல் வெல்லும் எண்ணத்தை இழப்பர் என்றதனால் தோல்வியடைவரென்ற கருத்துக்கொண்டது, அருத்தாபத்திவகையாலெனக் காண்க. பகைவர் அரணின் புறத்து இறுப்பார் - பகைவர்களது கோட்டையின் வெளியிற்படையுடன் சூழ்ந்து தங்குபவர். அதற்கு ஆம் இடம் அறிதல் - அம்முற்றுதற்கு ஏற்றதான இடத்தை அறிதல். எண்ணியார், துன்னியார் - இறந்தகால வினையாலணையும் பெயர்கள். (௪)

௪௯௫. நெடும்புனலுள் வெல்லு முதலை யடும்புனலின்
நீங்கி னதனைப் பிற.

பரி.—முதலை—, நெடும் புனலுள் - ஆழமுடைய நீரின் கண்ணின், (பிற) வெல்லும் - பிறவற்றையெல்லாம் (தான்) வெல்லாநிற்கும்; புனலின் நீங்கின்-அப்புனலின் நீங்குமாயின், அதனை—, பிற அடும் - பிறவெல்லாம் வெல்லாநிற்கும்; (எ - று.)

எனவே, எல்லாரும் தம்நிலத்துவலியரென்பது கூறப்பட்டது. 'பிற' என்பது, முன்னும்கூட்டப்பட்டது. 'நிலைப்படா நீரின்கண் *பிற நிற்றலாற்றாமையின், அவையெல்லாம் முதலைக்கு எளியவாம்; அவை இயங்குதற்குஉரிய நிலத்தின்கண் அஃது இயங்கலாற்றாமையின், அஃது அவற்றிற்கெல்லாம் எளிதாம்: என்றது - 'மேற்செல்லும் அரசர் பகைவர்நிற்றலாற்றா இடனறிந்து செல்வராயின் அவர் தமக்கு எளியராவர்: அன்றி, தாம் நிற்கலாற்றா இடத்துச் செல்வராயின் அவர்க்கு எளிய ராவர்' என்னும் பொருள்தோன்ற நின்றமையின், இது 'பிறிதுமொழிதல்' என்னும் அலங்காரம். அவரை அவர் நிற்றலாற்றாவிடத்துச் சென்று வெல்க என்பதாம்.

(கு-ரை.) நீந்தியியங்குதலையே இயற்கையாகவுடைய முதலைக்கு, அங்ஙனம்இல்லாத யானை முதலியன நீரில் வெல்லப்படுவனவாம்.

பி - ம்: *பிறவெல்லாம்

'முதலை தன்னிடமாகிய நீரிலிருந்தால் மலையொத்த யானையையும் இழுத்துக்கொண்டுபோகிறது; அதுவே அந்த இருப்பிடம்விட்டுப் பெயருமாயின், அதனை நாய்களும் இழுத்துக்கொண்டுபோகின்றன என்பது, பஞ்சதந்திரம். இந்த உவமைச்சொற்றொடர், பகைவர் நிற்கமாட்டா இடனறிந்து பகைமேற் செல்லின் அப்பகைவர் தமக்கு எளியராக, அவ்வாறன்றித் தாம் நிற்கலாற்றா இடத்துச் செல்வராயின் அப்பகைவர்க்கு எளியராவரென்ற கருத்தை விளக்கும். நீரின்கண் ஆயின்-நீரிலே தான் இருந்தால். அப் புனலின் - அந்த ஆழமுடைய நீரினின்றும். அதனை - முதலையை. பிறவெல்லாம் வெல்லாநிற்கும் - மற்றைஎளியபிராணிகள் சயிக்கும். முன்னும் - முதல்வாக்கியத்திலும். பிறஎன்னும்பலவின் பாற்பெயர் - முன்வாக்கியத்திற்குச் செயப்படுபொருளும், பின்வாக்கியத்திற்கு எழுவாயுமாம். நிலைப்படாநீரின்கண் - மிக்க ஆழத்தால் நிலைகொள்ளாத ஜலத்தில். பிற - மற்றைப் பிராணிகள். நிற்றலாற்றாமையின் - நிலைகொள்ளமாட்டாமையால். அவை இயங்குதற்கு உரிய நிலத்தின்கண் - அந்தப்பிராணிகள் இயற்கையாய் நடந்து சஞ்சரித்தற்குஏற்ற தரையில். அஃது இயங்கலாற்றாமையின்-அம் முதலை இயல்பாய்ச் சஞ்சரிக்கமாட்டாமையால். அஃது - முதலை. அவற்றிற்கெல்லாம் - யானைமுதலிய மற்றைப்பிராணிகள் பலவற்றிற்கும். நிற்றலாற்றா இடன் - நிலைநிற்கமாட்டாதஇடம். அவர் தமக்கு எளியராவர் - அப்பகைவர்கள் பகைமேற்சென்று தங்கட்கு வெல்லப்படுபவராவர்: அன்றி-அங்ஙனமல்லாமல். அவர்க்கு-பகைவர்க்கு. இது - இக்குறள். அவரை - பகைவரை. அவர்-பகைவர். "தன்னிலத்தினிற் குறுமுயல் தந்தியின்வலிதென்று, இந்நிலத்தினிற் பழமொழியறிதி நீயிறைவ, எந்நிலத்தினு முனக்கெளிதாயினு மிவர்நம், நன்னிலத்தினில்வர வமர்தொடங்குதல் நன்றால்" என்ற வில்லிபுத்தூரார் பாரதச்செய்யுளையுங் காண்க. (௫)

௪௯௬. கடலோடா கால்வ னெடுந்தேர் கடலோடும்
நாவாயு மோடா நிலத்து.

பரி.—கால் வல் நெடுந் தேர் - (நிலத்தின்கண் ஓடுங்) கால் வலிய நெடிய தேர்கள், கடல் ஓடா - கடலின்கண் ஓடமாட்டா; (இனி), கடல் ஓடும் நாவாய்உம் - அக்கடலின்கண்ஓடும் நாவாய்கள்தாமும், நிலத்துஓடா-நிலத்தின்கண் ஓடமாட்டா; (எ - று.)

'கடல்ஓடா' என்ற மறுதலை யடையான், 'நிலத்துஓடும்' என்பதுவருவிக்கப்பட்டது. 'கால்வல்நெடுந்தேர்' என்பது - ஓடுதற்குஏற்ற காலும் பெருமையும் உடையவாயினும் என்பதுபட நின்றது. 'மேற்சென்றார் பகைவரிடங்களை அறிந்து அவற்றிற்கு ஏற்ற கருவிகளான் வினைசெய்க' என்பது தோன்ற நின்றமையின், இதுவும் மேலையலங்கார மாயிற்று.

(கு-ரை.) எல்லோரும் தம்தம்நிலத்து வலியரென்ற பொருளே இக்குறளில் வேறு எடுத்துக்காட்டால் காட்டப்படுகிறது. எந்தக் கருவியும் எல்லாஇடத்தும்பயன்படாது: சிற்சிலகருவி சிற்சில இடத்தில்தான் பயன்படும்: ஆதலால், பகைமேற்செல்பவர் பகைவரிடங்

களையறிந்து அவற்றிற்குஏற்ற கருவிகளான் வினைசெய்க என்ற கருத்து, இவ்வுவமையில் தோன்றும். கால் வலிய - சக்கரங்கள் வலியனவாகப்பெற்ற. கால்-சக்கரமாதலை "சகடக்கால்போலவரும்" என நாலடியாரிலுங் காண்க. நெடிய-பெரிய. நாவாய்கள் தாமும் - மரக்கலங்களும். மறுதலையடை - எதிரான அடைமொழி. அடையெனினும், அடைமொழியெனினும், விசேடணமெனினும் ஒக்கும்; அடைகொளியெனினும்,விசேடியமெனினும் ஒக்கும். 'நிலத்துஓடா' என்ற மறுதலையடையைப் பெற வைக்கப்பட்ட நாவாய் என்னும் விசேடியத்திற்கு 'கடலோடும்' என்ற உடன்பாட்டு அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டதற்கு ஏற்ப, கடலோடா என்ற மறுதலையடைமொழியைப்பெற வைக்கப்பட்ட 'தேர்' என்ற விசேடியத்திற்கு 'நிலத்துஓடும்' என்ற உடன்பாட்டு அடைமொழி வருவிக்கப்பட்டது. கால் வல் நெடு என்ற அடைமொழிகள், அத்தேரின் அமைதிச்சிறப்பை விளக்கின. இதற்கேற்ப, நாவாய் என்பதற்கும் பாய்மரம் பாய் சுக்கான் முதலியஅமைதிச்சிறப்பைக்கொள்க. மேற்சென்ருர் - பகைமேற் சென்ற அரசர். கருவிகள் - உபகரணங்கள். இதுவும் - இப்பாட்டும். மேலை அலங்காரம் - மேற்செய்யுளினுரையிற்கூறிய பிறிதுமொழிதல். கால்வல்தேர் - சினையின் குணம் முதலைக் கொண்டது. நாவாயும், உம்மை - முந்தினவாக்கியத்தை நோக்கிய தனல், இறந்ததுதழுவியது. இக்குறளைக் காண்டலென்னும் அளவைக்கு உதாரணங்காட்டினர் வீரசோழியவுரைகாரர். (௬)

௪௯௭. அஞ்சாமை யல்லாற் றுணைவேண்டா வெஞ்சாமை
எண்ணி யிடத்தாற் செயின்.

பரி.—எஞ்சாமை எண்ணி - (பகையிடத்து வினைசெய்யுந் திறங்களையெல்லாம்) ஒழியாது எண்ணி, இடத்தான் செயின் - (அவற்றை அரசர்) இடத்தோடு பொருந்தச் செய்வராயின்,— (அச்செயற்கு), அஞ்சாமை அல்லால் - (தம்) திண்மையல்லது, துணை வேண்டா-(பிறிதொரு) துணை வேண்டுவதில்லை; (எ-று.)

'திண்ணியராய்நின்று செய்து முடித்தலே வேண்டுவ தல்லது துணைவேண்டா' என்ருர், அவ்வினை தவறுதற்கு ஏது இன்மையின்.

இவை மூன்றுபாட்டானும், வினைசெய்தற்குஆம் இடன் அறிதல் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) பகைவரிடத்துச் செய்யவேண்டிய வகைகளை இடைவிடாது எண்ணி இடத்தோடு பொருந்த மனவுறுதியையே துணையாகக்கொண்டு போர்த்தொழிலைச் செய்யவேண்டுமென்பதாம். திறம் - வகை. ஒழியாது எண்ணி - விடாமல் ஆலோசித்து. அவற்றை - அத்திறங்களை. திண்மை - பகைக்கு அஞ்சாத மனவுறுதி; தைரியம். கீழ் இறைமாட்சியில் "அஞ்சாமையீகையறிவூக்கமிந்நான்கும், எஞ்சாமை வேந்தர்க்கியல்பு" என்ற குறளிலும், அஞ்சாமையென்பது அரசர்க்குரிய மற்றைக்குணங்களெல்லாவற்றினும் முதலதாகக் கூறப்பட்டது காண்க. பிறிது - வேறு. திண்ணியராய்நின்று செய்துமுடித்தலே வேண்டுவதல்லது - தைரிய

சாலிகளாய் நின்று போர்த்தொழிலைச்செய்து நிறைவேற்றுவதே வேண்டுவதல்லாமல். எஞ்சாமை - எதிர்மறைவினையெச்சம். (எ)

௪௯அ. சிறுபடையான் செல்லிடஞ் சேரி னுறுபடையான்
ஊக்க மழிந்து விடும்.

பரி.—உறு படையான் - பெரும்படையுடைய அரசன், சிறு படையான் செல் இடம் சேரின் - ஏனைச்சிறுபடையுடையா(னை அழித்தல்கருதி அவ)ன் புகலைச் (சென்று)சாருமாயின்,—ஊக்கம் அழிந்துவிடும் - (அவனால்தன்) பெருமை அழியும்; (எ - று.)

'செல்இடம்' - அவனுக்குச் செல்லுமிடம். 'அழிந்துவிடும்' என்பது, 'எழுந்திருக்கும்' என்றாற்போல ஒருசொல். ஊக்கத்தின் அழிவு, உடையான்மேல் ஏற்றப்பட்டது. தன்படைப்பெருமை நோக்கி இடம்நோக்காது செல்வனாயின், அஃது அப்படைக்கு ஒருங்குசென்று வினைசெயலாகாமையானாகு, பயிற்சியின்மை யானாகு, அப்பெருமையாற் பயன்இன்றித் தான் அழிந்து விடு மென்பதாம்.

(கு - ரை.) சிறுபடையானுக்கு வலிமை அதிகாரம் முதலி யன தடையின்றி நடப்பதாகிப் பாதுகாவலாக உள்ள இடத்தைத் தன் படைப்பெருமைமாத்திரத்தை நோக்கிப் பேரரசன் போரச் செல்வனாயின், அச்செலவு அவன் படைகட்கு ஒருங்கு சென்று தொழில் செய்தற்கு இடம்பற்றாமையாலும் அப்படிப்பட்ட இடத்து முன்பழக்கமில்லாமையாலும் தன் பெரும்படையாற் பயனின்றி அப்பேரரசன் அழிந்துவிடுமென்பதாம். ஏனை - மற்றை. அழித் தல்கருதி - அழிக்கநினைத்து. அவன் புகலை - அவன் அரணோடு தங்கியுள்ள இடத்தை- சாருமாயின் - அடைவனானால். அவ னுக்கு - சிறுபடையுடையானுக்கு. செல்லுமிடம் - வலிமை அதி காரம் முதலியன தடையின்றி நடக்குமிடம். புகல் - அரணான இடம். எழுந்திருக்கும் என்பது - எழும் என்று பொருள்படுதல் போல, அழிந்துவிடும் என்பது – அழியுமெனப்பொருள்பட்டு ஒரு சொல்லாகும்; இதில் விடும் என்பது - ஒருபொருளையுங்குறி யாது வந்த துணைவினையென்க. படையான் ஊக்கம் அழிந்து விடும் - படையான் ஊக்கம் அழியப்பெறுவான்: உயர்திணையோடு சேர்த்துச்சொல்லப்பட்ட குணமாகிய அஃறிணை, உயர்திணை முடிபைக் கொண்டது; [நன். பொது. ௨௬.] இனி, உறுபடையா னது ஊக்கம் அழிந்தேதீரும் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்; அழிந்துவிடும் என்பதில், விடும் என்பது - துணிவுப் பொருள் காட்டிற்று. படைப்பெருமை - சேனையின்மிகுதி. அஃது - அச் செல்லுதல். அப்படைக்கு ஒருங்குசென்று வினைசெயல் ஆகாமை யான் ஆக - அந்தத் தன் பெருஞ்சேனைக்கு ஒருமிக்கப்போய்த் தொழில்செய்யக் கூடாமையாலாவது. பயிற்சியின்மையான் ஆக- அப்படிப்பட்ட இடத்தில் முன்பழக்கமில்லாததனாலாவது. சிறு படை - பண்புத்தொகை. செல்லிடம் - வினைத்தொகை. (அ)

௪௯௯. சிறைநலனுஞ் சீரு மிலரெனினு மாந்தர்
உறைநிலத்தோ டொட்ட லரிது.

பரி.—சிறை நலன் உம் - அரண் அழித்தற்கு அருமையும், சீர் உம் - பெருமையாகிய ஆற்றலும், இலர் எனின் உம் - உடையரல்லராயினும், மாந்தர் - (வினைக்கு உரிய) மாந்தரை, உறை நிலத்தோடு ஒட்டல் - (அவர்)உறைகின்ற நிலத்தின்கட் சென்று தாக்குதல், அரிது—; (எ - று.)

'நிலத்தோடு' என்பது - வேற்றுமைமயக்கம். ஆண்மையுடையாரைச் சிறுமைநோக்கி இருப்பின்கட்சென்று தாக்கின், அவர் அதுவிட்டுப்போதல் துணிவினரன்றிச் சாதல்துணிவினராவர்; ஆகவே, அவர்க்குப் பெரும்படை உடையுமென்பதாம்.

(கு - ரை.) ஆண்மையுடையாரைச் சிறைநலனும் பெருமையாகிய ஆற்றலும் இல்லாமைபற்றி அவரிருக்கும் இடத்துச் சென்று தாக்கினால், அவர் அவ்விடத்தைப் விட்டுப்போகத் துணிவில்லாமல் தம்மாலான வரையிற் போர்செய்து இறக்க நிச்சயிப்பர்கள் : ஆகவே, அவர்களால் மேற்செல்வாரின் பெரும்படையும் அழியுமென்பதாம். அரண் அழித்தற்கு அருமை - (தமது) கோட்டை பகைவரால் அழிப்பதற்குக் கூடாதபடியிருத்தல். பெருமையாகிய ஆற்றல் - மிக்கவலிமை : மூவகை ஆற்றலுள் ஒன்று என்பாருமுளர். வினைக்குஉரிய மாந்தரை - போர்த்தொழில்செய்தற்குரிய ஆண்மையுடைய அரசர்களை. அவர் உறைகின்ற - அவர்கள் தங்குகிற. அரிது - அருமையானது. நிலத்தோடு என்னும் மூன்றனுருபு - நிலத்தில் என ஏழாம்வேற்றுமையிடப்பொருள் தந்ததனால், வேற்றுமைமயக்கம். ஆண்மை உடையார் - பராக்கிரமமுடையவர்கள். சிறுமை நோக்கி - சிறை நலனும் சீரும் இன்மையைப் பார்த்து. இருப்பின்கண் - அவர் இருக்குமிடத்திலே. அது விட்டுப்போதல் துணிவினர் அன்றி - அந்தத் தம் இருப்பிடத்தை விட்டுப்போகத்துணிவுடையவராகாமல். சாதல் துணிவினராவர் - தம்மால் ஆனவரையிலும் போர் செய்து இறக்கநிச்சயிப்பர். அவர்க்கு - இப்படி நிச்சயிப்பவர்க்கு. அவர்க்கு - அவரால் என்றபடி. பெரும் படை உடையும் - பிறரது பெரியசேனையும் அழியும். சிறை - காப்புடைய இடம். (க)

தூ௦௦. காலாழ் களரி னரியடுங் கண்ணஞ்சா
வேலாண் முகத்த களிறு.

பரி.—கண் அஞ்சா - (பாகர்க்கு) அடங்காவுமாய், வேல் ஆள் முகத்த - வேலாட்களைக்கோத்த கோட்டவுமாய, களிறு - களிறுகளை,—கால்ஆழ் களரின் - (அவை) கால்ஆழும்இயல்பிற்றாய சேற்றுநிலத்து(ப் பட்டுழி), நரி அடும் - நரி கொல்லும்; ()

'முகம்' - ஆகுபெயர். 'ஆண்மையும் பெருமையும் உடையாரும் தமக்கு ஏலாநிலத்துச் செல்லின் அவற்றாற்பயனின்றி மிகவும் எளியரால் அழிவர்' என்பது தோன்ற நின்றமையின், இதுவும் - அவ்வலங்காரம். 'வேலாழ்முகத்த' என்றுபாடமோது

வாரும் உளர்; வேற்படைசூளித்த முகத்தவாயின் அதுவும் நரி அடுதற்கு ஏதுவாய்முடிதலின், அது பாடமன்மை அறிக.

இவைமூன்றுபாட்டானும், பகைவரைச்சார்தலாகா இடனும், சார்ந்துழிப்படும் இழுக்குங் கூறப்பட்டன.

(கு - ரை.) ஆண்மையும் பெருமையும் உடையாரும் தமக்குத் தகாத நிலத்துப்போரச்சென்றால் அந்த ஆண்மை பெருமைகளாற் பயனில்லாமல் மிகவும் எளியரால் அழிவரென்பதாம். கண் என்ற மூங்கிற்கணுவின் பெயர் - சினையாகுபெயராய் மூங்கிற்கோலை யுணர்த்தி, அது மறுபடி ஆகுபெயராய் அக்கோலையுடைய பாகரை யுணர்த்திய தெனக் கொள்ளலாம். கண்ணஞ்சா என்றதனால், மதயானை யென்றதாயிற்று; ஏனெனில்,—" தறுகண்யானை தான் பெரிதாயினுஞ், சிறுகண் மூங்கிற்கோற்கஞ்சும்மே" என்பது யானைக்கு இயல்பாதலால். மதயானை எதற்கும் அஞ்சாமையை "தூணும்விலங்கு முறிப்பது பாகுபரிக்கோல்யாவுந் தூரத்தே, காணினுநின்று கொதிப்பது" என்ற இடத்திலுங் காண்க. இனி, கண் என்பதைப் பொருள்குறியாது வினைச்சொல்லோடுவந்த உபசர்க்கமெனக்கொண்டு, பாகர்க்குஎன வருவித்ததாகக் கொள்ளினும் அமையும். அடங்காவும் - அடங்காதவையும். வேலர்கள் - வேலாயுதத்தை யேந்தின வீரர்கள். இங்கே பிற ஆயுதங்களைக் கூறாமல் வேலாயுதத்தைக்கூறினது, யானையோடு எதிர்க்கும் வீரர் வேலேந்தியிருத்தல் ஒருமரபுஎன்பதுபற்றிப் போலும்; இதனை "ஒன்றாயினும் பலவாயினு மோரோச்சினு ளொறிய, வென்றாயினமதவேழமு முளவோவென வினவிப், பொன்றாழ் வரைப்புலிப்போத்தெனப் புனைதார்மிஞிறார்ப்பச், சென்றானிகல் களிறாயிரமிரியச் சினவேலோன்" என்ற சிந்தாமணிச்செய்யுள் கொண்டும் உணர்க. மேலும், 'படைச்செருக்கு' அதிகாரத்தில், 'கைவேல் களிற்றொடு போக்கி' என்பர் வள்ளுவர். கோட்டவும் - தந்தங்களுடையனவும். களிறு-யானையின் ஆண்மைப்பெயர். அவை காலாழும் இயல்பிற்றாய-அவ்யானைகள் கால்களழுந்திப்போகுந் தன்மையதான. பட்டுழி - அகப்பட்டபொழுது. முகம் - முகத்திலுள்ள கொம்புக்கு இடவாகுபெயர். ஏலாநிலத்து-தகாதஇடத்தில். அவற்றால் - ஆண்மை பெருமைகளால். அவ்வலங்காரம் - முற்கூறிய பிறிதுமொழிதல். (சீவகசிந்தாமணி - 1927) "இடத்தொடு", (1928) "இழைபொறை" என்ற பாடல்களின் விசேடவுரையில், 'வீரத்தையே கருதாதே காலமு மிடமு மறிந்துசெய்க என்றாள்: "பகல் வெல்லுங் கூகையைக் காக்கை" என்றும், "காலாழ்களரினரிய டும்" என்றும் தேவருங் கூறினர்' என்று நச்சினார்க்கினியர் கூறியது காண்க. 'வேலாழ்முகத்த' என்ற பாடத்துக்கு-வேலாயுதந் தைத்த முகத்தை யுடையனவானஎனப் பொருள்படுதலின், அங்ஙனமிருத்தலும் நரியடுதற்கு ஒருகாரணமாகுமாதலால், அப்பாடம் இடத்தின் பெருமையை உணர்த்தாததாய்ப் பொருட்சிறப்பின்றி இவ்வதிகாரத்துக்குப் பொருந்தா தொழிதலால், அதனைக் கொள்ளலாகாதென்பது, பரிமேலழகர்கருத்து. சார்தலாகா - (எதிர்த்தற்கு) அடையத்தகாத. சார்ந்துழிப் படும் இழுக்கு - (தகாத இடத்தில் எதிர்த்துச்) சேர்தலாலுண்டாகுங் குற்றம். களிறு

என்னும் பால்பகா அஃறிணைப்பெயரை இங்குப் பன்மையாக்கி, அதனால் தகாத நிலத்தின் மிக்க இழிவை விளக்கத்தொடங்கி, அதனை நன்குதெரிவித்தற்பொருட்டு, 'முகத்த' என்பதைப் பெயரெச்சமாக்கொள்ளாது பலவின்பால்வினையாலணையும்பெயராக் கொண்டார். காலாழ் களர் - இடத்துநிகழ்பொருளின் தொழில் இடத்தின்மேல் நின்றது. (கo)

ருக - ஆம் அதிகாரம்.—தெரிந்து தெளிதல்.

பரி.—அஃதாவது - அமைச்சர் முதலாயினாரை, பிறப்பு குணம் அறிவு என்பனவற்றையும் செயலையும், காட்சி கருத்து ஆகமம் என்னும் அளவைகளான் ஆராய்ந்துதெளிதல். வலி முதல் மூன்றும் அறிந்து பகைமேற்செல்வானுக்குத் தானே வினையுற்றுச்செய்தற்பொருட்டும் அறைபோகாமைப்பொருட்டும்இது வேண்டுதலின், அவற்றின்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) 'முதலாயினார்' என்றது - படைத்தலைவர், தூதர், ஒற்றர், காவலாளர், நண்பர் முதலியோரை. பிறப்பு - சாதியும், குலமும். காட்சி கருத்து ஆகமம் என்னும் அளவைகள் - பிரதியக்ஷம், அநுமானம், சப்தம் என்னும் பிராமணங்கள். (உசஉ - ஆந் திருக்குறளி னுரையில் இவற்றைப்பற்றிக் கூறப்பட்டது. மணிமேகலையிற் சமயக்கணக்கர்தந்திறங்கேட்ட காதையிலும் பரக்கக் கூறப்பட்டுள்ளது.) பிறப்பு முதலியவற்றை அளவைகளான் ஆராய்ந்து அமைச்சர் முதலாயினாரைத் தெளிதல் என இயையும். தெளிதல் - நம்புதல். வலிமுதல் மூன்று-வலி காலம் இடம். தானே வினை உற்றுச்செய்தல் - சேனை தொழிலை ஊக்கத்தோடுசெய்தல். அறைபோகாமை - கீழறுத்துச்செல்லாமை; அதாவது - தலைவனை வஞ்சித்து ஒழுகாமை: இதற்கு - பகைக்குஅஞ்சிக் கீழறையால் [சுருங்கைவழியாற்] போகாமையென்றும், பகைவரால் வஞ்சிக்கப்பட்டு ஓடிப்போகாமை யென்றும் பொருள்கொள்வாரும் உளர். இது வேண்டுதலின்-தெரிந்துதெளிதல் இன்றியமையாதாதலால். அவற்றின்பின் - வலியறிதல், காலமறிதல், இடனறிதல் என்பவற்றின் பின்; இம்மூன்றும் - முறையே கீழ் சஅ, சக, ருo - ஆம் அதிகாரங்கள்.

ருoக. அறம்பொரு ளின்ப முயிரச்ச நான்கின்
திறந்தெரிந்து தேறப் படும்.

பரி:—(அரசனால் தெளியப்படுவா னொருவன்),—அறம் - அறமும், பொருள் - பொருளும், இன்பம் - இன்பமும், உயிர் அச்சம் - உயிர்ப்பொருட்டான் வரும் அச்சமும் (என்னும்), நான்கின் - (உபதை) நான்கின், திறம் - திறத்து, தெரிந்து - (மனவியல்பு) ஆராய்ந்தால், (பின்பு), தேறப்படும் - தெளியப்படும்; (எ - று.)

அவற்றுள், அறவுபதையாவது - புரோகிதரையும் அறவோரையும்விட்டு, அவரால் 'இவ்வரசன் அறவோன் அன்மையின் இவனைப்போக்கிஅறனும் உரிமையும்உடையானொருவனை வைத்

தற்கு எண்ணினம்: இதுதான் யாவர்க்கும் இயைந்தது; நின் கருத்து என்னை?' எனச் சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். **பொருளு பதையாவது** - சேனைத்தலைவனையும் அவனோடு இயைந்தாரையும் விட்டு, அவரான் 'இவ்வரசன் இவறன்மாலைய னாகலின் இவனைப் போக்கி, கொடையும் உரிமையும் உடையானொருவனை வைத் தற்கு எண்ணினம்: இதுதான் யாவர்க்கும் இயைந்தது; நின் கருத்து என்னை?' எனச் சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். **இன்ப வுபதையாவது**-தொன்றுதொட்டு உரிமையொடு பயின்றாளொரு தவமுதுமகளைவிட்டு, அவளால், உரிமையுள் இன்னாள் நின்னைக் கண்டுவருத்தமுற்றுக் கூட்டுவிக்கவேண்டுமென்று என்னை விடுத் தாள்: அவளைக் கூடுவையாயின் நினக்குப் பேரின்பமேயன்றிப் பெரும்பொருளுங் கைகூடும்' எனச் சூளுறவோடு சொல்லு வித்தல். **அச்சவுபதையாவது**-ஒருநிமித்தத்தின்மே லிட்டு ஓரமைச் சனால் ஏனையோரை அவனில்லின்கண் அழைப்பித்து, 'இவர் அறைபோவான் எண்ணற்குக் குழீஇயினார் என்று தான் காவல் செய்து, ஒருவனால் இவ்வரசன் நம்மைக் கொல்வான் சூழ்கின்ற மையின் அதனை நாம் முற்படச்செய்து நமக்குஇனிய அரசனொரு வனைவைத்தல் ஈண்டை யாவர்க்கும் இயைந்தது: நின்கருத்து என்னை?' எனச் சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். இந்நான்கினும் திரிபிலனாயவழி எதிர்காலத்தும் திரிபில னெனக் கருதளவை யால் தெளியப்படுமென்பதாம். இவ்வடநூற்பொருண்மையை உட்கொண்டு இவர் ஓதியது அறியாது, பிறரெல்லாம் இதனை 'உயிரெச்சம்' எனப் பாடந்திரித்துத் தத்தமக்குத் தோன்றிய வாறே உரைத்தார்.

(கு - ரை.) அறவுபதை பொருளுபதை இன்பவுபதை அச்சவு பதை என்ற நான்குசோதனைகளாலும் ஆராயப்பெற்றுக் குற்றம் இலன் எனத்தேறியவன் வருங்காலத்திலும் இவன் இவ்வாறே மனம்மாறுபடானென்று அவனை அனுமானவகையால் நம்பலா மென்பதாம். உயிர்ப்பொருட்டான் வரும் அச்சம - தனது உயிர் விஷயமாக உண்டாகும் பயம். உபதை - சோதனை. 'உபதா' என்ற வடசொல்லுக்கு-தரும முதலியவற்றால் (அமைச்சர் முதலியோரை அரசன்) பரீட்சித்தலென்று வடமொழி அமரநிகண்டிற் பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது. ஒருவரைச் சார்ந்து சோதித்தற்குக் கருவியான உபாயங்கள் உபதை யெனப்படு மென்றும், அதனால் அரசன் அமைச்சர்முதலியோரைப் பரீட்சிக்கவேண்டுமென்றும், அங்ஙனம் பரிசோதிக்கப்பட்டவர் நம்புதைக்கு உரியரென்றும், வடமொழியிற் காமந்தகமும், சாணக்கிய அர்த்தசாஸ்திரமும் கூறுகின்றன. இது- தர்மோபதா, அர்த்தோபதா, காமோபதா, பயோபதாஎன நால்வகைப் படுமென வடநூல்கள் கூறும். (அர்த்தோபதைகாமோபதைகளால் மனைவிமக்களையும், தருமோபதையால் அந்தணரையும், எல்லா வுபதைகளாலும் மந்திரிகளையும் பரிசோதிக்கவேண்டுமென்று காளிகாபுராணம் கூறுகின்றது.) அறவுபதை - தருமநெறியைக் கூறிச்சோதித்தல்; பிறவும் இங்ஙனே காண்க. திறம் - வகை;

வல்லமையுமாம். அறவோர் - தருமவழிநடப்பவர். விட்டு - ஏவியனுப்பி. அறவோனன்மையின் - தருமமுடையவனல்லாததால். போக்கி - ஒழித்து. உரிமை - சுவதந்திரம். வைத்தற்கு - அரசனாக ஏற்படுத்த. இயைந்தது - சம்மதப்பட்டது. சூளுறவு - சத்தியஞ் செய்தல். இயைந்தார் - கூடினவர். இவறன்மாலையன் - உலோபகுணமுடையவன்; இவறல் - செல்வத்தை இறுக்கிப்பிடித்தல், ஆசைப்பெருக்கம்: மாலை - இயல்பு. தொன்றுதொட்டு - பழமை தொடங்கி, நெடுநாளாக. உரிமையொடுபயின்றுள் - மனைவியோடு பழகியவள்; உரிமையொடு - சுவாதந்திரியத்தோடு என்றுங் கொள்ளலாம். தவமுதுமகள் - தவவேடம்பூண்ட வயதுமுதிர்ந்தவள்; முதுமகள் - கிழவி. உரிமையுள-அரசனுக்கு மனைவியாகும் உரிமையையுடைய. 'உரிமையுளின்னள்' என்று சில ஏட்டுப்பிரதிகளிற் காணப்படுகிறது; உரிமையுள் - மனைவியருள் என்க. வருத்தம் உற்று - காமவேதனைப்பட்டு. 'கூடுவிக்க' என்று பிரதிபேதம்; இதுவே பொருத்தம்: இரண்டு பிறவினை இங்கு வேண்டாமையின். விடுத்தாள் - அனுப்பினாள். பேர்இன்பம் - அதிகசுகம். ஏனையோர் - மற்றையோர். இல்லின்கண் - வீட்டில். அறைபோவான் எண்ணற்குக் குழீஇயினர் - அரசனை வஞ்சித்துச்செல்லுமாறு ஆலோசித்தற் பொருட்டுக் கூட்டங் கூடினார்கள். கொல்வான் சூழ்கின்றமையின் - கொல்ல ஆலோசிக்கின்றதனால். அதனை - கொலையை. ஈண்டை - இவ்விடத்திலுள்ள; இப்பொழுது என்றுமாம். இந்நான்கினும் திரிபிலனயவழி - இந்த நால்வகைச்சோதனையிலும் ஒருவன் மனம்மாறுபடாதவனாயிருந்தால். பொருண்மை - பொருள். தேறப்படும் - செய்யப்பாட்டு வினைமுற்று, இதற்கு அரசனால் என்பது தோன்றாஎழுவாய். 'ஒருவன்' - என்றசெயப்படுபொருளும்வருவிக்க. 'அறம்பொருளின்பமுயிரச்சம்' என்றபெயர்ச்செவ்வெண், 'நான்கு' என்னுந் தொகைபெற்று வந்தது; அறவுபதைமுதலிய நான்கையும்பற்றி விநாயகபுராணங் கூறுமாறு:—(அறவுபதை) - "அறவோர் புரோகிதரைவிடுத்திட்டவராலிந்தவரசன்றான், அறவோனல்லனிவற்போக்கி யறனோடுரிமையுடையானை, உறவேவைத்தற் கெண்ணினமீ தொத்ததெவர்க்கு நின்கருத்தென், உறவோதெனச் சூளுறவோடு மோர்ந்தேயொருவன் றனைத்தெளிக," (பொருளுபதை) "சேனைத்தலைவனெடுமவனைச் சேர்ந்தாரையும் விட்டிவ்வரசன், ஈனப்பொருளாசையனிவனை யிழுக்கிக்கொடையோடுரிமையுடை, யானைப் புரத்தற் கெண்ணினமீ தமைந்த தெவர்க்குநின் கருத்தென், ஊனப்படாமையுரைத்தியெனச் சூளோடுரைப்பித்தே தெளிக," (இன்பவுபதை-) "தொன்றுதொட்டவுரிமையொடு சூழ்ந்த தவமூதாட்டியை விட்டு, ஒன்றுமுரிமைதனிலின்னளுணைக் கண்டுயங்கி யெனைவிடுத்தாள், சென றங்கவளைக் கூடுதியேற் சிறந்தபொருளுங் கூடுநினக்கு, என்று தெளியச் சூளுறவோடிசைப்பித்திதனுந்தெளிக," (அச்சவுபதை-) "ஒருநிமித்த மேலிட்டே யோரமைச்சா லவன்மனையிலேனையோரை, யொருமையுறவழைப்பித்திங் கிவர்பிழைப்பக்குழீஇயினரென் றுறுத்திக்காவல், ஒருவனிலிவ் வரசனமை யொறுக்கமுயன்றானிவனை யொறுத்துவேறே, ஒருவனைவைப்பதற்கிசைந்தே முன்கருத்தென்னெனச் சூளோடுரைப்பித்தோர்க."

௫0உ. குடிப்பிறந்து குற்றத்தி னீங்கி வடுப்பரியும்
நாணுடையான் கட்டே தெளிவு.

பரி.—குடி பிறந்து - உயர்ந்த குடியிற் பிறந்து, குற்றத்தின் நீங்கி - குற்றங்களினின்று நீங்கி, வடு பரியும் - ' நமக்கு வடு வருங்கொல் ' என்று அஞ்சாநிற்கும், நாண் உடையான் கட்டு ஏ - நாணுடையவன் கண்ணதே, தெளிவு - (அரசனது) தெளிவு; ()

குற்றங்களாவன - மேல் அரசனுக்குச் சொல்லிய *பகை ஆறும், மடி மறப்பு பிழைப்பு என்ற இவை முதலாயவுமாம். நாண் - இழிதொழில்களில் மனஞ்செல்லாமை. இவை பெரும் பான்மையும் தக்கோர்வாய்க்கேட்டலாகிய ஆகம வளவையால் தெரிவன. இந்நான்குமுடையவனையே தெளிக என்பதாம்.

(கு - ரை.) குடிப்பிறப்பு குற்றங்கடிதல் வடுவஞ்சுதல் நாணம் என்ற நான்கு குணங்களையுடையவனையே, அரசன் தெளியவேண்டுமென்றவாறு. வடு வருங்கொல் - பழி வருமோ? அஞ்சாநிற்கும் - அஞ்சுகிற. நாண் - நாணம். உடையவன் கண்ணதே - உடையவனிடத்தில்மாத்திரம் உரியது. தெளிவு - நம்பிக்கை. மேல் - முன்பு; என்றது, கீழ் 'குற்றங்கடிதல்' என்ற அதிகாரத்தில் "செருக்குஞ் சினமும் சிறுமையு மில்லார், பெருக்கம்பெருமித நீர்த்து," "இவறலு மாண்பிறந்த மானமு மாணு, வுவகையு மேத மிறைக்கு" என்ற திருக்குறள்களைச் சுட்டும் மடி - சோம்பல். பிழைப்பு - காரியங்களில் தவறுதல். இவை முதலாய என்றதனால், கூடாநட்பு கூடாவொழுக்கம் முதலியன கொள்க. 'நாணுவது - செயத்தகாதவற்றின்கண் உள்ளமொடுங்குதல்' என்பர், நச்சினார்க்கினியர். தக்கோர்வாய்க்கேட்டல் - பெரியோர்கள் வாயினின்று விஷயங்களைக் கேட்டல். இவை-பகையாறு முதலியன. இந்நான்கும்-குடிப்பிறப்பு, குற்றங்கடிதல், வடுவஞ்சுதல், நாணம் என்பன. கட்டு கண்என்னும்பெயரடியாப் பிறந்த ஒன்றன்பாற்குறிப்பு முற்று; டு - விகுதி. (உ)

௫0௩. அரியகற் றாசற்றார் கண்ணுந் தெரியுங்கால்
இன்மை யரிதே வெளிறு.

பரி.—அரிய - (கற்றற்கு) அரிய நூல்களை, கற்று—, ஆசு அற்றார் கண்உம் - (மேற்சொல்லிய) குற்றங்க ளற்றார்மாட்டும், தெரியும் கால்-(நுண்ணிதாக) ஆராயுமிடத்து, வெளிறு இன்மை -வெண்மையில்லாமை, அரிது—; (எ - று.)

வெண்மை - அறியாமை; அஃது அவர்மாட்டு உளதாவது மனத்தது நிலையாமையான் ஒரோவழி யாகலின், 'தெரியுங்கால்' என்றார், காட்சியளவையால் தெரிந்தால் அதுவும் இல்லாதாரே தெளியப்படுவரென்பது, குறிப்பெச்சம்.

பி - ம்: *வகையாறும்.

இவ்வளவைகளான் இக் குணமுங் குற்றமுந் தெரிந்து குண முடையாரைத் தெளிக என்பது, இவைமூன்றுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) அரிய நூல்களைக் கற்றுக் குற்றமில்லாதாரிடத் தும் மனக்கோளாற்றினல் நுண்ணிதாக ஆராய்ந்தால் அறியாமை யுளதாம்: ஆகவே காட்சியளவையில் குற்றந் தெரிந்தால் அதுவும் இல்லாதவரே தெளியப்படுவரென்பதாம். அற்றார்மாட்டும்- இல்லாத வரிடத்திலும். நுண்ணிதாக - சூக்ஷமமாக. ஒரோவழி- ஒவ்வொரு சமயத்தில். அதுவும் இல்லாதார் - அவ்வெளிறும் இல்லாதவர்; உம்மை - குற்றமில்லாமையைத் தழுவும். குறிப்பெச்சமாவது - வெளிப்படையாகச் சொல்லப்படாமல் எஞ்சிநின்ற பொருளை ஒரு சொல்லின் குறிப்பினுற் கொள்வது. தெரியுங்கால் - பெயரெச்சத் தொடர்; கால் - காலமென்பதன் கடைக்குறை. ஏ - தேற்றம். வெளிறு - அறியாமையாதலை, "வெளிறிலாக் கேள்வியான்" எனச் சீவகசிந்தாமணியிலுங் காண்க. வெளிறு - சாரமின்மை; அது - இங்கு, அறியாமைமேல் நின்றது. உள்ளீடில்லாதமரம் 'வெளிற்றுமரம்' என்றும், உதிரநீங்கினஉடல் 'வெளிற்றுடல்' என்றும் வழங்கப்படுதல் காண்க. மேல் "வெளியார்முன், வான் சுதை வண்ணங்கொளல்" என்னுமிடத்துப் பரிமேலழகர், "அவை யறியாத புல்லரை வெளியாரென்றது, வயிரமில்மரத்தை வெளி றென்னும் வழக்குப்பற்றி' என்பதும் நோக்கத்தக்கது. வெண் மைப் பண்பு - வெண்மேனிஎன நிறம்பற்றியன்றி, வெண்டாமரைக் கொடி எனச் சினையடியாக முதல்பற்றியும், வெள்ளறிவினர் என இழிப்புப்பற்றியும், வெண்களமர் எனச் சாதிபற்றியும், வெள் ளோட்டமெனப்புதுமைபற்றியும், வெண்டேர்எனப்பொய்ம்மைபற்றி யும், வெளியார் என இயல்புபற்றியும், வெளிற்றுமரமென உள்ளீ டின்மைபற்றியும், இன்னும் பிறவாற்றானும் வரும். (௯)

திஎ௪. **குணநாடிக் குற்றமு நாடி யவற்றுள்**
மிகைநாடி மிக்க கொளல்.

பரி.—(குணங்குற்றங்களுள் ஒன்றேயுடையார் உலகத்து இன்மையின்),—குணம் நாடி - (ஒருவன்) குணங்களையாராய்ந்து, குற்றமும் நாடி.-(அவனைக்) குற்றங்களையும் ஆராய்ந்து, (பின் அவ் விருபகுதியுள்ளும்), மிகை நாடி - மிக்கவற்றை யாராய்ந்து, மிக்க கொளல் - (அவனை) அம்மிக்கவற்றானே அறிக; (எ - று.)

மிகையுடையவற்றை 'மிகை' என்றார்; அவையாவன - தலை மையா னுகப் பன்மையானுக உயர்ந்தன. அவற்றான் அறிதலா வது - குணம்மிக்கதாயின் வினைக்கு உரியனென்றும், குற்றம் மிக்கதாயின் அல்ல னென்றும் அறிதல்.

குணமேயுடையார் உலகத்துஅரிய ராகலின், இவ்வகை யாவரையுந் தெளிக வென்பது இதனுற் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) குற்றமின்றிக் குணமேயுடையார் உலகத்துக் கிடைத்தற்கு அரிய ராகலால் யாவரையும் குணம் குற்றம் இவை

களையாராய்ந்து குணம்மிக்கவரை வினைக்கு உரியரென்று கொண்டு குற்றம் மிக்கவரை வினைக்கு உரியரல்லரென்று தெளிந்து கொள்ளா திருக்கவென்பதாம். ஏனை - மற்றை. பகுதி - பங்கு. மிகை - மிகுத லுடையவற்றிற்குத் தொழிலாகுபெயர். இனி, மிக்கது மிகை என இயற்பெயராக் கொள்ளலும் ஒன்று. தலைமையானகப் பன்மையானக - தலைமைபற்றியாவது பன்மைபற்றியாவது: இதில் ஆக என்பது - விகற்பப்பொருளது; "ஒரு பெயர்ப்பொதுச் சொல்" என்ற தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்துக் கிளவியாக் கச்சூத்திரத்தில், 'பிறரும் வாழ்வாருளரேனும் பார்ப்பனச்சேரி யென்றல் உயர்திணைக்கட் டலைமைபற்றிய வழக்கு; எயினர்நாடென் பது. அத்திணைக்கட் பன்மைபற்றிய வழக்கு. பிறபுல்லுமரனு முளவேனும் கமுகந்தோட்டமென்றல் அஃறிணைக்கட் டலைமைபற் றிய வழக்கு; ஒடுவங்காடென்பது அத்திணைக்கட் பன்மைபற்றிய வழக்கு' என்று சேனவரையர் கூறியது, இங்கு அறியத் தக்கது. மிக்க - பலவின்பால் வினையாலணையும்பெயர். கொளல் – உடன் பாட்டு வியங்கோள்: இதற்கு, 'அரசன்'-தோன்ற எழுவாய் (௪)

௫0௫. பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குந் தத்தம்
கருமமே கட்டளைக் கல்.

பரி.—பெருமைக்குஉம் - (பிறப்பு குணம் அறிவு என்பன வற்றான் மக்கள் எய்தும்) *பெருமையாகிய பொன்னின் அளவு அறிதற்கும், ஏனை சிறுமைக்குஉம் - மற்றைச் †சிறுமையாகிய பொன்னின் அளவு அறிதற்கும், கட்டளைக் கல் - உரைகல்லா வது, தத்தம் கருமமே - தாம்தாம்செய்யுங்கருமமே, (பிறிதில்லை.)

இஃது - ஏகதேசவுருவகம்; மக்களது பெருமையுஞ் சிறு மையுந்தப்பாமல் அறியலுறுவார்க்குப் பிறகருவிகளும் உளவா யினும் முடிந்தகருவி செயல் என்பது, தேற்றேகாரத்தாற் பெற்றும்.

இதனான் குணங்குற்றங்கள் நாடற்குக் கருவி கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) மனிதரது பெருமை சிறுமைகளை அவரவர் தொழிலே தெளிவாக அறிவிக்குமென்பது கருத்து. தாம்தாம் என்ற அடுக்கின் விகாரமாகிய தந்தம் என்பது, தத்தம் என வலிந்து நின்றது. பிறப்பு - குடிப்பிறப்பு. மக்கள் எய்தும் - மனி தர் அடையும். கருமம் - தொழில்; கர்மம் என்ற வடசொல்லின் விகாரம். உபமேயத்தினிடத்து உபமானத்தின் ஒருபகுதியை உருவகப்படுத்தி மற்றொருபகுதியை உருவகப்படுத்தாது விடுவது, ஏகதேசவுருவகமாம்: இங்கே தொழிலை 'உரைகல்' என்றதற்கு ஏற்ப, பெருமை சிறுமைகளினிடத்துப்பொன்னின் தன்மையை ஏற்றிக்கூறுமை காண்க; பெருமைசிறுமைகளாகிய பொன்களின் மாற்றுவேற்றுமையை அவரவர் செய்தொழிலாகிய உரைகல்லைக் கொண்டு உணரலாமென்க. அறியல் உறுவார் - அறியத் தொடங்குபவர். முடிந்த கருவி – தேர்ந்த ஸாதனம். தேற்றே காரம் - நிச்சயப்பொருளைக் குறிக்கும் ஏகார இடைச்சொல்:

பி - ம்: *பெருமைக்கும். †சிறுமைக்கும்.

இங்கு, 'கருமமே' என்பதி லுள்ளது; இதனை, ஸாதனங்கள் பலவற்றுள்ளும் செயலைப் பிரித்தமையால், பிரிநிலைப்பொருள தென்றலும் பொருந்தும். இனி, கட்டளைக்கல்-எல்லைவரையறுத்துக் காட்டுங் கல் என்றுங் கொள்ளலாம். "தருமம்பற்றிய தக்கவர்க்கெலாங், கருமங்கட்டளையென்றல் கட்டதோ" என்றது, இங்குக் காணத்தக்கது. மேல், 972 - ஆங் குறளில் சிறப்பொவ்வா செய்தொழில் வேற்றுமையான் என்ற தொடர்க்கு இக்குறளின் பொருளை எடுத்தாண்டு உரைவகுக்குந் தன்மை நுட்பமாகநோக்கி இன்புறத்தக்கது: ஆங்கு விரிவுற எழுதுவோம். (ரு)

ருOசு. **அற்றாரைத் தேறுத லோம்புக மற்றவர்
பற்றிலர் நாணார் பழி.**

பரி.—அற்றாரை - சுற்றமில்லாதாரை, தேறுதல் ஓம்புக - தெளிதலை யொழிக; அவர்—, பற்று இலர் - (உலகத்தோடு) தொடர்பிலர்; (ஆகலான்), பழி நாணார் - பழிக்கு அஞ்சார்; ()

'பற்றிலர்' என்பதனால், 'சுற்றம்' என்பது வருவிக்கப்பட்டது. உலகத்தார் பழிப்பன ஒழிதற்கும் புகழ்வன செய்தற்கும் ஏதுவாகிய உலகநடையியல்பு சுற்றமில்லாதார்க்கு இன்மையின், அவர் தெளியப்படா ரென்பதாம்.

(கு - ரை.) உலகத்தில் உறவினரையுடையரல்லாதவர் பிறரிடத்துப்பற்றுக்கொள்ளும்இயல்புஇலரர்யிருப்ப ராதலரல், அன்பும்அருளுங்கொண்டு உலகத்தாரோடு ஒத்துஒழுகாரென்பது தாற்பரியம். சுற்றம்-பந்துவர்க்கம். அவர்-சுற்றமில்லாதவர். தொடர்பு - சம்பந்தம். மற்று - அசைநிலை. இப்பாட்டின் முதல்வாக்கியத்திற்கு, 'அரசன்' - தோன்றாஎழுவாய். "சுற்றமிலரானவர்தம்மைச்சூழேல் பழிபாவமுநாணார், பற்றுமிலராகுவர் விடுக" என்பது, விநாயகபுராணம். (சு)

ருOஎ. **காதன்மை கந்தா வறிவறியார்த் தேறுதல்
பேதைமை யெல்லாந் தரும்.**

பரி.—காதன்மை-அன்புடைமை, கந்துஆ-பற்றுக்கோடாக, அறிவு அறியார் தேறுதல் - (தமக்கு) அறியவேண்டுவன அறியாதாரைத் தெளிதல்,—பேதைமை எல்லாம் தரும் - (அரசனுக்கு) எல்லா அறியாமையையுங் கொடுக்கும்; (எ - று.)

தன்னோடு அவரிடைநின்ற அன்புபற்றி அரசன் அறிவிலார் மேல் வினையை வைப்பின், அஃது அவர் அறிவின்மையாற் கெடும்; கெட்டால், அவர்க்கு உளதேயன்றி, வினைக்கு உரியாரையறியாமை மேல்விளைவறியாமைமுதலாக அவனுக்கு அறியாமைபலவும் உளவா மென்பதாம்.

(கு - ரை) அறியாதாரிடத்து அன்பினால் ஒருதொழிலைவைத்தால் அத்தொழில்கெடுவதுமாத்திரமேயன்றி அரசனுக்குப்பேதைமையையும் தருமென்றவாறு. 'பேதைமையாவது யாதுமறியாமை' என்பர்,மேல்பரிமேலழகர். பற்றுக்கோடு-ஆதாரம்; இங்கேபிரதான காரணம் என்றபடி. தன்னோடு அவரிடை நின்ற-தனக்கும்அவர்க்கு

முள்ள. அஃது - தொழில். அவர்க்குஉளதேயன்றி - அறியவேண்டு வன அறியாத அவரிடத்து அறியாமை உள்ளதாயிருத்தல்மாத்திர மல்லாமல். மேல் விளைவு-பின்புஉண்டாகும்பயன். 'முதலாக' என்ற தனால், விளைவின்பின் உண்டாகுந்துன்பம் அறிவுடையாரால் பழிக் கப்படுதல் முதலியன கொள்க. அவனுக்கு-அரசனுக்கு. காதன்மை, மைவிகுதி - உடைமைப்பொருளது. கந்து - ஸ்கந்தம் என் னும் வடமொழியின் விகாரம்; மரக்கொம்பு. ஆக என்னுஞ் செயவெனெச்சம் ஈறுகெட்டு 'ஆ' என நின்றது. அறிவு - அறிய வேண்டுவனவற்றுக்கு ஆகுபெயர். அறியார்த்தேறுதல் - உயர் திணையில் இரண்டனுருபு தொக்கது: இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை யாகலின், இயல்பின் விகாரமாக உயர்திணைப்பெயர்முன் வலிமிக்கது. (எ)

௫0அ. **தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை**
தீரா விடும்பை தரும்.

பரி.—பிறனை - தன்னோடு இயைபுடைய னல்லாதானை, தேரான் - (பிறப்பு முதலியவற்றானும் செயலானும்) ஆராயாது, தெளிந்தான் - தெளிந்த அரசனுக்கு, — (அத்தெளிவு), — வழி முறை - (தன்)வழிமுறையினும், தீரா - நீங்காத, இடும்பை - துன்பத்தை, தரும் - கொடுக்கும்; (எ - று.)

இயைபு - தன்குடியொடு * கோடாமரபு; இதனானே அது வும் வேண்டுமென்பது பெற்றாம். தெளிதல் - அவன்கண்ணே வினையை வைத்தல். அவ்வினை கெடுதலால், தன்குலத்துப் பிறந்தாரும் பகைவர்கைப்பட்டுக் கீழாய்விடுவ ரென்பதாம். நான்கனுருபு, விகாரத்தால் தொக்கது.

(கு - ரை.) பிறப்பு முதலியவற்றால் ஆராயப்படாதவனிடத்து வைத்த தொழில் கெடுதலால், தன் குலத்துப் பிறந்தாரும் பகை வர் கைப்பட்டுக் கீழாய்விடுவரென்பதாம். இயைபு - சம்பந்தம். பிறப்பு முதலியவற்றான் - குடிப்பிறப்பு குணம் அறிவு என்பவற் றால். வழிமுறை - பரம்பரை, சந்ததி. தன்குடியொடு கோடா மரபு - தான் பிறந்த குலத்தோடு மாறுபடாத முறைமை; தன் குடி - தனது நாட்டில் வாழ்கிற ஜனங்களெனினுமாம். அதுவும் - இயைபும். அவன்கண்ணே - அவனிடத்தில். நான்கனுருபு தொக் கது, 'தெளிந்தான்' என்றதன் இறுதியில். தேரான் - எதிர்மறை முற்றெச்சம். இப்பாட்டில், தெளிந்தான் என்ற வினையாலணையும் பெயரினின்றுகொள்ளப்பட்ட 'தெளிவு' என்பது - எழுவாய். (அ)

௫0௯. **தேறற்க யாரையுந் தேராது தேர்ந்தபின்**
தேறுக தேறும் பொருள்.

பரி.—யாரைஉம் - யாவரையும், தேராது - ஆராயாது, தேறற்க - தெளியாதொழிக; தேர்ந்தபின் - ஆராய்ந்தபின், தேறும் பொருள் - தெளியும் பொருள்களை, தேறுக - ஐயுறா தொழிக; (எ - று.)

---

* பி - ம்: தொடர்ந்த

'தேறற்க' என்ற பொதுமையான், ஒருவினைக்கண்ணுந் தெளியலாகாதென்பது பெற்றாம். ஈண்டு 'தேறுக' என்றது-தாற்பரியத்தால், ஐயுறவினது விலக்கின்மேல் நின்றது. 'தேறும் பொருள்' என்றது - அவரவ ராற்றற்கு ஏற்ற வினைகளை. 'பொருள்' - ஆகுபெயர்.

(கு - ரை.) அரசன் ஒருவனை ஆராய்ந்து தொழிற்கு உரியவனென்று அறிந்தபின்பு, அவனது திறமைக்குஏற்ற தொழிலை அவனிடம் ஒப்பிக்கிற விஷயத்திற் சந்தேகப்படலாகாதென்பது கருத்து. இங்ஙனங் கூறியது, மேல் 'தெரிந்துவினையாடல்' என்னும் அதிகாரத்துக்குத் தோற்றுவாய் செய்தவாறு. ஆராயாது தெளியாதொழிக - ஆராய்ந்தேதெளிக தெளியும் பொருள்கள் - தெளியப்படும்பொருள்கள். பொதுமையான் - இன்னதொழிலைத் தேறுதலொழிக என்று சிறப்புவகையாற் கூறாமல் 'தேறற்க' எனப் பொதுப்படக் கூறியதனால். ஒரு வினைக்கண்ணும் - யாதொரு தொழிலிலும். ஈண்டு - இங்கு தாற்பரியம் - கருத்துவகை; இது, பொருள்கொள்ளுங் காரணங்களுள் ஒன்றுமெனஅறிக. ஐயுறவினது விலக்கு - சந்தேகத்தின் ஒழிபு. ஆற்றற்கு - வல்லமைக்கு; செய்தற்கு எனினுமாம் பொருள் - பயன்; இது, இங்கே, பயனைத் தருவதாகிய தொழிலை யுணர்த்தியதனால், காரியவாகுபெயராம் தேறும் - செயப்பாட்டுவினைப்பொருளில் வந்த செய்வினைப்பெயரெச்சம். இப்பாட்டிற்கு, 'அரசன்' - தோன்றா எழுவாய். (கூ)

௫௱. **தேரான் றெளிவுந் தெளிந்தான்க ணையுறவுந்**
தீரா விடும்பை தரும்.

பரி.-(அரசன்),தேரான்தெளிவுஉம்-(ஒருவனை)ஆராயாதுதெளிதலும், தெளிந்தான்கண் ஐயுறவுஉம் - ஆராய்ந்து தெளிந்தவன்மாட்டு ஐயப்படுதலும், (இவ்விரண்டும்),—தீரா இடும்பைதரும்-(அவனுக்கு) நீங்காத துன்பத்தைக் கொடுக்கும்; (எ - று.)

வினை வைத்தபின் ஒருதவறு காணாதுவைத்து ஐயுறுமாயின், அதனை அவன் அறிந்து 'இனி இது நில்லாது' என்னுங் கருத்தான் அவ்வினையை நெகிழ்த்துவிடும்; அதுவேயன்றிப் பகைவரால் எளிதிற் பிரிக்கவும்படும்: ஆகலான், தெளிந்தான்கண் ஐயுறவும் ஆகாதாயிற்று. தெளிவிற்கு எல்லை கூறியவாறு.

இவையைந்துபாட்டானும், தெளியப்படாதார் இவரென்பதூஉம், அவரைத் தெளிந்தாற் படும் இழுக்கும், தெளிவிற்கு எல்லையும் கூறப்பட்டன.

(கு - ரை.) தொழிலை ஒருவனிடத்து ஒப்பித்தபின்பு, அவனிடத்துக் குற்றம் காணாதிருக்கையில் ஐயுறின் தொழிலை மேற்கொண்டவன் அதனையறிந்து இனி இது நில்லாது என்ற கருத்தினால் அத்தொழிலைத்தளரவிடுவான். அதுவேயுமன்றிப் பகைவரால் எளிதிற் பிரிக்கவும்படுவான். ஆகையால் தெளிந்தான்கண் ஐயுற

வும் ஆகாதாம்என, இதனால்தெளிவிற்கு எல்லை ஆராய்கிறவரையி லுமே யென்றவாறு. தெளிந்தவன் - தெளியப்பட்டவன். அவ னுக்கு - அரசனுக்கு. வினை வைத்த பின்-தொழிலை அவனிடத்து ஒப்பித்தபின்பு. தவறுகாணாதுவைத்து - குற்றங்காணாமலிருக்கை யிலே; 'வைத்து' - வாக்கியாலங்காரம். ஐயுறும் - சந்தேகப்படு வான். அதனை - அச்சந்தேகத்தை. அவன் - தொழிலையேற்றுக் கொண்டவன். இது நில்லாது-இத்தொழில் (நம்மிடத்து) நிலைத் திராது. நெகிழ்த்துவிடும் - தளரவிடுவான். படும் இழுக்கு - உண்டாகுங் குற்றம். தெளிவிற்கு எல்லை, ஆராய்கிறவரையில் என்க. உம்மைகள் - எண்ணுப்பொருளன. (க௦)

௫௨ - ஆம் அதிகாரம்.—தெரிந்துவினையாடல்.

பரி.—அஃதாவது - அத்தெளியப்பட்டாரை, அவர்செய்ய வல்ல வினைகளையறிந்து அவற்றின்கண்ணே ஆளுந் திறம். அதி காரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

(கு-ரை.) அவற்றின்கண்ணே-அத்தொழில்களிலே. தொழில் செய்தற்கு உரியாரைத் தெளிந்தபின்பு தொழில்களைத் தெளிந்து அவர்களிடம் ஒப்பிக்கவேண்டுவது, அதிகாரமுறைமைக்குக் கார ணம். ஆடல் - ஆளுதல்; தொழிற்பெயர்.

௫௧௧. நன்மையுந் தீமையு நாடி நலம்புரிந்த
தன்மையா னாளப் படும்.

பரி.—(அரசன் முதற்கண் ஒருவினையைத் தன்கண் வைத் தால் அதன்கண்), நன்மைஉம் தீமைஉம் நாடி-ஆவனவும் ஆகா தனவும் ஆய செயல்களை ஆராய்ந்து அறிந்து, (அவற்றுள்), நலம் புரிந்த - ஆவனவற்றையே விரும்பிய, தன்மையான் - இயல்பினையுடையான், ஆளப்படும் - (பின் அவனால் சிறந்த வினைகளிலே) ஆளப்படும்; (எ - று.)

தன்னை உரிமையறிதற்பொருட்டு அகம்புறங்கட்கு நடுவாய தோர் வினையை அரசன் தன்கண் வைத்தவழி அதன்கண் ஆஞ் செயல்களையே செய்தவன், பின்னும் அவ்வியல்பின னாதல்பற்றி, அகமாயவினைக்கண்ணே ஆளப்படுவனென்பதாயிற்று. 'புரிந்த' என்ற இறந்தகாலத்தான், முன் உரிமையறிதற்பொருட்டு வைத்த வினையாதல் பெற்றாம்.

(கு - ரை.) ஒருவன் தொழிற்கு உரியவனாதலை யறிதற் பொருட்டு அந்தரங்க பகிரங்கங்கட்கு நடுவாயதோர் செயலை அர சன் வைத்தால் அத்தொழிலில் அரசனுக்கு நன்மைதருவன வற் றையே செய்தவன் பின்னும் அத்தன்மையனாயிருப்பனாதலால், அரசனால் அந்தரங்கமான தொழிலில் ஆளப்படுவானென்றவாறு. முதற்கண் - முதலில். தன்கண் - தன்னிடத்தில். அதன்கண் - அத்தொழிலில் ஆவன - நன்மையாவன. ஆகாதன - தீமையா வன. ஆய - ஆகிய. அவனால் - அரசனால். உரிமை - உரியனாந்

தன்மை. உரிமையறிதல் - காரியத்தைச் செய்து முடித்தற்கு உரியவனென்றறிதல். அகம் - உள்; அந்தரங்கம். புறம் - வெளி; பகிரங்கம். வைத்தவழி - வைத்தால். ஆம் செயல்கள் - அரசனுக்கு நன்மைதருஞ் செய்கைகள். நலம்-நன்மை, பண்புப்பெயர்: நன்மை தருஞ்செயல்களுக்குக் காரியவாகுபெயர்; 'நன்மை', 'தீமை' என்றனவும் இவ்வாறே. (க)

௫கஉ. வாரி பெருக்கி வளம்படுத் துற்றவை
யாராய்வான் செய்க வினை.

பரி.—வாரி - பொருள் வருவாயில்களை, பெருக்கி - விரியச் செய்து, வளம் படுத்து - (அப்பொருளாற்) செல்வங்களை வளர்த்து, உற்றவை - (அவ்வாயில்கட்கும் பொருட்கும் செல்வங்கட்கும்) உற்ற இடையூறுகளை, ஆராய்வான் - (நாடோறும்) ஆராய்ந்து நீக்கவல்லவன், வினை செய்க - (அரசனுக்கு) வினை செய்க; (எ - று.)

வாயில்களாவன - மேல் இறைமாட்சியுள் "இயற்றலும்" என்புழி உரைத்தனவும், உழவு பசுக்காவல் வாணிகம் என்னும் வார்த்தையுமாம். செல்வங்களாவன-ஆண்டுப்பொருளும்இன்பமுமாக உரைக்கப்பட்டன. இடையூறுகளாவன - அரசன் வினை செய்வார் சுற்றத்தார் பகைவர் கள்வர் என்றிவரான் வரும் நலிவுகள்.

(கு-ரை.)பகைவரையழித்தல் திறைகோடல்முதலியவழிகளால் பொருள்களைப்பெருக்கி அப்பொருள்வரும்வாயிலால் யானை குதிரை முதலிய செல்வங்களை வளர்த்து அவற்றிற்குவரும் இடையூறுகளை நாடோறும்ஆராய்ந்துநீக்கவல்லவன் அரசனுக்குத் தொழில்செய்க என்பதாம். பொருள் வருவாயில்கள்- திரவியம்வரும்வழிகள். விரியச் செய்து - அதிகப்படுத்தி. அப்பொருள் - திரவியம். செல்வங்கள்- யானைமுதலாகவும், மண்டபம் முதலாகவும் கீழ்க்கூறப்பட்டன. அவ்வாயில்கள்-பொருள்வரும் அவ்வழிகள். உற்றஇடையூறுகள் - நேர்ந்த தடைகள். மேல் - முன்: இறைமாட்சி—௩௯ - ஆம் அதிகாரம். அவ்வதிகாரத்தில் "இயற்றலு மீட்டலுங் காத்தலுங் காத்த, வகுத்தலும் வல்ல தரசு" என்ற குறளில், 'இயற்றல்' என்பதற்கு - 'தனக்குப் பொருள்கள்வரும்வழிகளை மேன்மேல் உளவாக்கல்' என்று பொழிப்புரையும், 'பொருள்களாவன-மணி பொன் நெல்முதலாயின: அவைவரும்வழிகளாவன - பகைவரை யழித்தலும், திறைகோடலும், தன்நாடு தலையளித்தலும் முதலாயின' என்று விசேடவுரையும் உரைத்தவாறு அறிக. என்புழி-என்றவிடத்து. வாணிகம் - வர்த்தகம். உழவு பசுக்காவல் வாணிகம் என்பன - வடமொழியில் 'வார்த்தா' எனப்படுமாதலால், 'உழவு பசுக்காவல் வாணிகம் என்னும் வார்த்தை' என்றார்: வார்த்தா வ்ருத்தி ஜீவநம்என்பன, வடமொழியில் பரியாயச்சொற்கள். உழவு முதலிய மூன்றும் வைசியர்களுடைய சீவனோபாயமென நூல்கள் கூறும். ஆண்டு-அவ்விடத்தில்; "இயற்றலும்" என்ற குறளின் உரையில், யானை குதிரை படை நாடு அரண் முதலியன பொருளாக

வும், மண்டபம் வாவி செய்குன்று இளமரக்கா முதலியனவும் ஐம்புலன்களால் நுகரப்படுவனவும் இன்பமாகவுங் கூறப்பட்டவாறு அறிக. அரசன்வினைசெய்வார்-ராஜகாரியஞ்செய்பவர். என்றிவர்-என்ற இவர். நலிவு-உபத்திரவம். வருவது வாரியெனக் காரணப் பெயர். ஆராய்தலென்னுங் காரணம், நீக்குதலாகிய காரியத்தின் மேல் நின்றது; உபசாரவழக்கு. (உ)

௬கங. **அன்பறிவு தேற்ற மவாவின்மை யிந்நான்கும்**
நன்குடையான் கட்டே தெளிவு.

பரி.—அன்பு - (அரசன்மாட்டு) அன்பும், அறிவு - (அவனுக்கு ஆவன அறியும்) அறிவும், தேற்றம் - (அவைசெய்தற்கட்) கலங்காமையும், அவா இன்மை - (அவற்றாற் பொருள் கையுற்ற வழி அதன்மேல்) அவாவின்மையும், இ நான்குஉம் - (ஆகிய) இந்நான்கு குணங்களையும், நன்கு உடையான் கட்டுஏ - நிலைபெற உடையான்மேலதே, தெளிவு - (வினையை விட்டிருக்குந்) தெளிவு; (எ - று.)

இந்நான்கும் நன்குடைமை, இவன் செய்கின்ற வினைக்கண் யாதும் ஆராய்வேண்டுவதில்லை யென்று அரசன்தெளிதற்கு ஏதுவாகலின், *அவனை அதன் பிறப்பிடனுக்கிக் கூறினர்.

இவை மூன்றுபாட்டானும், ஆடற்குரியானது இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) அன்பு அறிவு தேற்றம் அவாவின்மை என்ற இந்நான்கு குணமுமுடையவனையே அரசன்நம்பித் தன் தொழிலை ஒப்புவிக்கவேண்டும் என்பதாம். ஆவன - அனுகூலமானவை. அவை செய்தற்கண் - அரசனுக்கு அநுகூலமானவற்றைச் செய்தலில். கையுற்றவழி - கையிலகப்பட்டபொழுது. அவா - ஆசை. உடையான்மேலதே - உடையவனிடத்தில்தான் கொள்ளத்தக்கது. வினையை விட்டிருக்கும் தெளிவு - (அரசன்) தொழிலை ஒப்பித்திருக்கும் நம்பிக்கை. இந்நான்கு - அன்புமுதலாகக் கூறியவை. அதன் - தெளிவின். ஆடற்கு - ஆளுதற்கு. முதலடியில், பெயர்ச் செவ்வெண் தொகை. பெற்றது. தேற்றம் - தொழிற்பெயர். (௩)

௬கச. **எனைவகையாற் றேறியக் கண்ணும் வினைவகையான்**
வேறாகு மாந்தர் பலர்.

பரி.—எனை வகையான் தேறியக்கண் உம் - எல்லாவகையானும் ஆராய்ந்துதெளிந்து வினைவைத்தபின்னும், வினை வகையான் - அவ்வினையின் இயல்பானே, வேறு ஆகும் - வேறுபடும், மாந்தர்—, (உலகத்து), பலர்—; (எ - று.)

கட்டியங்காரன்போல அரசவின்பத்தினைவெஃகி விகாரப் படுவதல்லது அதனைக் குற்றமென்றொழிந்து தம்இயல்பில் நிற்

* பி - ம்: அதனை அவன்.

பார் அரிய ராகலின், 'வேறாகு மாந்தர் பலர்' என்ருர். வினை வைப்பதற்குமுன் எல்லாக்குணங்களுமுடையராய், வைத்தபின் விகாரப்படுவாரை, இடையர்யதொருவினையைவைத்து அறிந்து ஒழிக்க வென்பதாம்.

• இதனுன், ஒருவகையால் ஒழிக்கப்படுவார் இவரென்பது கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) முந்தி எல்லாக்குணங்களும் உடையராயிருந்து தொழில்வைத்தபின் மாறுபடுவாரை அந்தரங்கமும் பகிரங்கமும் ஆகாது இடைப்பட்டதொருவினையைவைத்து அவரது இயல்பை யறிந்து மன்னன் ஒழித்திடுகஎன்பதாம். கட்டியங்காரன்-சீவகசிந்தாமணியென்னும் பெருங்காப்பியத்தின் கதாநாயகனை சீவகனது தந்தையாகிய சச்சந்தனென்னும் அரசனுடைய மந்திரிகளுள் ஒருவன். சச்சந்தன் தன்மனைவியாகிய விசயையினிடத்து அளவிறந்தகாதல் கொண்டு அவளோடு இடைவிடாது இன்பமுற்றிருக்க எண்ணி நிமித்திகன் முதலிய மந்திரிமார் கூறிய உறுதிமொழியைச் சிறிதுங் கொள்ளாமல் கட்டியங்காரனையே நம்பி அவனிடம் இராச்சியத்தை ஒப்பித்து அவனையே அரசனுக்கிவிட்டுத் தான் அந்தப்புரத்திற் சென்று சுகித்திருக்க, கட்டியங்காரன் அரசனைக்கொன்று இராச்சிய முழுமையுந் தானேயாளக்கருதி அறிவுடையோர் சொற்கேளாமல் தன் மைத்துனனாகிய மதனனேடு ஆலோசித்து அரசனிருக்கும் அந்தப்புரத்தைச் சேனைகளோடு வளைந்து தனியனான அரசனேடு போர்விளைத்து அவனைக்கொன்றிட்டன னென்ற வரலாற்றைச் சீவகசிந்தாமணியில் நாமகளிலம்பகத்துப் பரக்கக்காண்க. வெஃகி-விரும்பி. விகாரப்படுவது - எண்ணம் சொற் செயல்கள் வேறுபடுவது. அதனை - அரசவின்பத்தை விரும்புதலை. இடையாயது - அகம் புறங்கட்கு நடுவாயது; இவ்வதிகாரத்து முதற்குறளுரையிற் காண்க. தேறியக்கண் - 'கண்'விகுதி காலங் காட்டும் எதிர்கால வினையெச்சம்; இ, அ - சாரியைகள். (ச)

ருகரு. அறிந்தாற்றிச் செய்கிற்பாற் கல்லால் வினைதான்
சிறந்தானென் றேவற்பாற் றன்று.

பரி.—அறிந்து - (செய்யும்உபாயங்களை) அறிந்து, ஆற்றி - (செயலானும் இடையூறுகளானும் வருந் துன்பங்களைப்) பொறுத்து, செய்கிற்பாற்கு அல்லால் - முடிவு செய்யவல்லானை யல்லது, வினை தான்—, சிறந்தான் என்று ஏவற்பாற்று அன்று- (இவன்) நம்மாட்டு அன்புடைய னென்று (பிறனொருவனை) ஏவும் இயல்புடைத் தன்று; (எ - று.)

'செய்கிற்பாற்கு' என்பது - வேற்றுமைமயக்கம்.

அறிவு ஆற்றல்களான் அல்லது அன்பான் முடியாது என, இதனுன் வினையினது இயல்பு கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) உபாயம் அறிந்து துன்பங்களைப் பொறுத்துத் தொழிலை முற்றச் செய்யவல்லானைத் தொழிலின்கண் ஏவுதலன்றி

அரசன் 'இவன் நம்மிடத்து அன்புடையன் என்று ஒருவனைத் தொழிலின்கண் ஏவுதல் கூடாதென்பதாம். பிறனொருவன்-உபாய மறிந்துசிரமம்பொறுத்துத்தொழிலை முடியச்செய்ய வல்லனல்லாது அன்புடையவன். வேற்றுமைமயக்க மெனினும் உருபுமயக்க மெனினும் ஒக்கும். செய்கிற்பாற்கு என்பதில், நான்கனுருபு இரண்டனுருபின் பொருளில் வந்தது காண்க. ஆற்றல்-பொறுமை. கில்-ஆற்றலுணர்த்தும் இடைநிலை. சிறந்தான் என்று - அன்பிற்சிறந்தவனென்ற காரணத்தால். ஏவற்பாற்று - ஏவுதலாகிய பான்மையுடையது. பாற்று-ஒன்றன்பாற்குறிப்புவினைமுற்று; இக்குறளில் வினை - எழுவாய். (௫)

௫௧௬. **செய்வானை நாடி வினைநாடிக் காலத்தோடு**
எய்த வுணர்ந்து செயல்.

பரி.—செய்வானை நாடி - (முதற்கண்ணே) செய்வானது இலக்கணத்தை ஆராய்ந்து, வினை நாடி - (பின் செய்யப்படும்) வினையினது இயல்பைஆராய்ந்து, காலத்தோடு எய்த உணர்ந்து- (பின் அவனையும் அதனையுங்) காலத்தொடுபடுத்துப்பொருந்த அறிந்து, செயல்-(அவனை அதன்கண் ஆடலைச்) செய்க;(எ - று.)

செய்வானது இலக்கணமும், வினையினது இயல்பும் மேலே கூறப்பட்டன. காலத்தோடு எய்த உணர்தலாவது-இக்காலத்து இவ்விலக்கணமுடையான்செய்யின் இவ்வியல்பிற்றாயவினைமுடியுமென்று கூட்டியுணர்தல்

(கு - ரை.) இன்னகாலத்தில் இன்ன இலக்கணமுடையான் இத்தன்மைத்தான தொழிலைச் செய்யின் முற்றுறும் என்று மூன்றையும்பார்த்து அறிந்து அவனை அத்தொழிலைச் செய்யுமாறு விடுகஎன்பதாம். அதனையும்-அவ்வினையையும். படுத்து-சேர்த்து. அதன்கண் - அவ்வினையில். செய்வானது இலக்கணம் இவ்வதிகாரத்து முதல்மூன்று குறள்களிலும், வினையியல்பு ஐந்தாவது குறளிலும் கூறப்பட்டமை காண்க. இவ்வியல்பிற்றாய - இத்தன்மையதான. எய்த - வினையெச்சம்; எய்து - பகுதி. (௬)

௫௧௭. **இதனை யிதனா லிவன்முடிக்கு மென்றாய்ந்து**
அதனை யவன்கண் விடல்.

பரி.—இதனை - இவ்வினையை, இதனால் - இக்கருவியால், இவன்—, முடிக்கும் - முடிக்கவல்லன், என்று - எனக் கூறுபடுத்து, ஆய்ந்து - ஆராய்ந்து, (மூன்றும் தம்முள் இயைந்த வழி),—அதனை - அவ்வினையை, அவன்கண் - அவன்கண்ணே, விடல் - விடுக; (எ - று.)

கருவி - துணைவரும் பொருளும் முதலாயின. வினைமுதலும் கருவியும் வினையும் தம்முள் இயைதலாவது - ஒரொன்றோடு ஏனைய இரண்டற்கும் பொருத்தமுண்டாதல். விடுதல் - அதற்கு அவனை உரியனாக்குதல்.

(கு - ரை.) கருத்தா கருவி வினை இம்மூன்றுக்கும் பொருத்த முண்டாகிய பொழுது இதனால் இதனை இவன் முடிக்கும் என்று பாகுபாடுபடுத்தி ஆராய்ந்து முற்றவல்லானிடத்து அத் தொழிலை விட்டிடுகவென்பதாம். கூறுபடுத்து - பகுத்து: மூன்றும் - செய்பவனும், செய்யத்தக்க தொழிலும், செய்தற்கருவியும். 'இவன்' என்று வினைமுதல்கூறப்பட்டது. வினைமுதல்-செய்பவன். தம்முள் இயைந்தவழி-தமக்குள் மாறுபாடின்றிக் கூடியபொழுது. 'முதலாயின' என்றது, காலம் இடம்படைஆதியவற்றை. அதற்கு- அத்தொழில் செய்தற்கு. (எ)

நகஅ. **வினைக்குரிமை நாடிய பின்றை யவனை**
அதற்குரிய னாகச் செயல்.

பரி.—(ஒருவனை அரசன்), வினைக்கு உரிமை நாடியபின்றை -(தன்) வினைசெய்தற்கு உரியனாக ஆராய்ந்து துணிந்தால் பின், அவனை அதற்கு உரியன் ஆக செயல் - அவனை அதற்கு உரியனா மாறு (உயரச்) செய்க; (எ - று.)

உயரச்செய்தலாவது - அதனைத் தானே செய்துமுடிக்கும் ஆற்றலுடையனாக்குதல். அது செய்யாக்காலும் கெடு மென்பது கருத்து.

(கு - ரை.) அரசன் ஒருத்தனைத் தன்வினைசெய்தற்கு உரிய னென்று ஆராய்ந்து தெளிந்தபின் அவனை அதற்குஉரியனும்படி மேம்படுத்தவேண்டு மென்பதாம். அதற்கு உரியனாமாறு - அத் தொழிலைச்சுதந்திரனாய் முடிக்க உரிமையுடையனாகுமாறு. அது செய்யாக்காலும் - அவனை அத்தொழிற்கு ஏற்ற அதிகாரியாக்கா விட்டாலும். கெடும் - அத்தொழில் முடியாதொழியும்: அரசன் தன்தொழில் நிறைவேறப்பெறாதொழிவானெனினுமாம்: உரிமை- உரியனாயிருக்குந்தன்மை. (அ)

நகசு. **வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மைவே றாக**
நினைப்பானை நீங்குந் திரு.

பரி.—வினைக்கண்-(எப்பொழுதும்) தன்வினையின் கண்ணே, வினை உடையான் - முயறலையுடையான், கேண்மை - (அவ் வுரிமையால் தனக்குக்) கேளாயொழுகுகின்ற தன்மையை, (அது பொறாதார்சொற்கேட்டு), வேறு ஆக நினைப்பானை - (அரசன்) மாறுபடக் கருதுமாயின் அவனை, திரு - திருமகள், நீங்கும் - விட்டுநீங்கும்; (எ - று.)

கேளாய் ஒழுகுகின்ற தன்மையாவது - தான் பிறனாய் நில்லாது கேளிர் செய்யும் உரிமையெல்லாஞ் செய்தொழுகுதல். அவனை அவமதிப்பாகக்கொண்டு செறக் கருதுமாயின், பின் ஒரு வரும் உட்பட்டு முயல்வா ரில்லையாம்; ஆகவே, தன்செல்வம் கெடு மென்பது கருத்து.

இந்நான்குபாட்டானும், ஆடற்குரியானை ஆளுந் திறம் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) தான் பிறன்போல்நில்லாது சுற்றத்தார்செய்யும் உரிமையெல்லாம் செய்துநடப்பவனை அரசன் பொருமையாளரின் சொற்கேட்டு அவமதித்துவிலக்கக்கருதுவானுனல் பின்பு ஒருவரும் அவ்வரசனுக்கு உட்பட்டு நடப்பாரில்லையாதலால் அவ்வரசனது செல்வம்கெடுமென்பதாம். முயறல் - முயற்சிசெய்தல். உரிமையால் - சுதந்திரத்தால். அதுபொருதார் - கேளாய்நடப்பதைப் பொறுக்கமாட்டாதவர். கேள் ஆய் - அந்தரங்கனாய். கேளிர் - சுற்றத்தார். செற-வெறுக்க, விலக்க, தண்டிக்க, கருதுமாயின் - நினைப்பானுனல். கேண்மையென்னுஞ் சொல்-ஒருவர்க்கொருவர் யோகக்ஷேமங்களைக் கேட்குந்தன்மை யென்ற காரணத்தால், உறவு முறைமையைக் குறிக்கும். திரு நீங்கும் - செய்யுமென்முற்று, பெண்பாலுக்குவந்தது. (௯)

௫௨௦. **நாடோறு நாடுக மன்னன் வினைசெய்வான்**
கோடாமைக் கோடா துலகு.

பரி.—வினை செய்வான்—, கோடாமை - கோடாதொழிய, உலகு கோடாது—; (ஆதலான்), மன்னன் - அரசன், (அவன் செயலை), நாள்தோறும்—, நாடுக - ஆராய்க; (எ - று.)

அஃதொன்றனையும் ஆராயவே, அதன்வழித்தாய உலக மெல்லாம் ஆராய்ந்தானும்; அதனான், அவனுரிமை அழியாமல் தன்னுள்ளே ஆராய்ந்து போதுக என்பதாம்.

இதனான், ஆண்டவழிச் செய்வது கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.) தொழில்செய்வான் மனம் சொல்செயல்களால் மாறுபடாதிருப்பின் உலகமும் கோடாதிருக்கும்: ஆதலால் அவ்வினை செய்வானுடைய உரிமையழியாமல் அரசன் தன்னுள்ளே அவனை ஆராய்ந்துசெல்லவேண்டுமென்பதாம். கோடாதுஒழிய-(எண்ணஞ் சொற் செயல்களில்) மாறுபடாதிருக்க. உலகு கோடாது-உலகத்தாரியல்பு மாறுபடாதிருக்கும். அஃது ஒன்றனையும்-வினைசெய்வானது செயல்மாத்திரத்தை. அதன்வழித்து ஆய - அவ்வினைசெய்வானியல்பின் வழியிலே உள்ளதான. அதன் வழித்தாய உலகம் என்பதனால், வினைசெய்வானுடைய இலாகாவைச் சேர்ந்த உலகம் என்று குறித்ததாகக்கொள்ளலாம். அவனுரிமையழியாமல்-வினை செய்வானது சுவாதந்திரியம் அழியாமல். போதுக - ஒழுகுக. ஆண்டவழிச் செய்வது-அரசன் ஒருவனை ஒருதொழிலில் உரியனாக நியமித்தபின்பு செய்யவேண்டுவது. கோடாமை - எதிர்மறை வினையெச்சம். (௫௰)

௫௩ - ஆம் அதிகாரம்.—சுற்றந்தழால்.

பரி.—அஃதாவது - அரசன் தன்கிளைஞரைத் தன்னின்நீங்காமல்அணைத்தல். வினைசெய்வாரைக் கூறினனைச் சுற்றங் கூறுகின்றாராகலின், இது, தெரிந்துவினையாடலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) கிளைஞர் - உறவினர். தன்னின் - தன்னிடத்தினின்றும். சுற்றம் - (உரியகாலங்களில் வந்து) சுற்றிநிற்பது எனப் பந்துவர்க்கத்துக்குக் காரணப்பெயர். தழால் - தழுவுதல்; தொழிற்பெயர்: தழு - பகுதி; இதுவே உகரச்சாரியைபெற்றுத் தழுவு என நிற்பது: இனி, தழுவு என்னும் பகுதி விகாரப்பட்டதென்றலும் ஒன்று; ஆல் - தொழிற்பெயர்விகுதி.

நஉக. பற்றற்ற கண்ணும் பழமைபா ராட்டுதல்
சுற்றத்தார் கண்ணே யுள.

பரி.—பற்று அற்ற கண்உம் - (ஒருவன்) செல்வம்தொலைந்து வறியனாயவழியும், பழமை பாராட்டுதல் - (விடாது தம்மோடு அவனிடைப்) பழமையை எடுத்துக் கொண்டாடும் இயல்புகள், சுற்றத்தார்கண்ஏ உள - சுற்றத்தார்மாட்டே உளவாவன.

சிறப்பும்மை-வறியனாயவழிப் பாராட்டப்படாமை விளக்கிநின்றது. பழமை-பற்றருக்காலத்துத் தமக்குச் செய்த உபகாரம். பிறரெல்லாம் அவன் பற்றற்றபொழுதே தாமும் அவனோடு பற்றறுவ ராகலின், ஏகாரம் - தேற்றத்தின்கண் வந்தது.

இதனான், சுற்றத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) ஒருவனுக்குச் செல்வம் போய்விட்ட காலத்திலும் செல்வக்காலத்தில் அவனால் தாம் பெற்ற உபகாரத்தைப்பாராட்டி வறியவனாய்விட்ட அவனோடு தொடர்புகொண்டிருக்குந் தன்மை உண்மைச் சுற்றத்திற்கே உரியகுண மென்பதாம்; "அற்றகுளத்தில்" என்ற மூதுரைப்பாடல், இங்கு நினைவுக்கு வருகின்றது. வறியன் - தரித்திரன். தம்மோடு அவனிடைப் பழமை - தமக்கும் அவனுக்கும் இருந்த பழைய சம்பந்தம். சிறப்பு - இங்கே, இழிவு சிறப்பு. பாராட்டப்படாமை - பாராட்டுதலரிது என்னுந் தன்மையென்றபடி. பற்று அருக்காலத்து - செல்வம் நீங்காதிருந்த காலத்தில். பிறர் எல்லாம் - சுற்றத்தாரல்லாத மற்றையோர் யாவரும். அவன் பற்று அற்றபொழுது - அவன் செல்வமழிந்த காலத்து. பற்று அறுவர் - தொடர்ச்சிநீங்குவர். பற்று - செல்வத்தையும், தொடர்ச்சியையும் குறிக்கும். ஏகாரம் - பிரிநிலைப்பொருளதெனினுமாம். அற்றகண் - தெரிநிலைப்பெயரெச்சத்தொடர். ('அற்றக்கண்' என்று இருப்பின், ஒருசொல்லாகக்கொண்டு எதிர்கால வினையெச்சமென்னலாம்.) பாராட்டுதல் என்னுந் தொழிற்பெயர் பல்பகாவஃறிணையின்பாற்படு மாதலால், 'உள' என்னும் பன்மை முற்றைக் கொண்டது. (க)

நஉஉ. விருப்பறாச் சுற்ற மியையி னருப்பறா
ஆக்கம் பலவுந் தரும்.

பரி.—விருப்புஅறா - அன்புஅறாத, சுற்றம்—, இயையின் - (ஒருவற்கு) எய்துமாயின், (அஃது அவற்கு), அருப்பு அறா - கிளைத்தல் அறாத, ஆக்கம் பலஉம் - செல்வங்கள் பலவற்றையும், தரும் - கொடுக்கும்; (எ - று.)

உட்பகையின்நீக்குதற்கு 'விருப்பறுச்சுற்றம்' என்றும் தானே வளர்க்கும் ஒருதலையாய செல்வத்தின் நீக்குதற்கு 'அருப்பறுவாக்கம்' என்றும் விசேடித்தார். தொடைநோக்கி விகாரமாயிற்று. 'இயையின்' என்பது-அதனது அருமை விளக்கி நின்றது. 'ஆக்கம்' என்பது-ஆகுபெயர். 'பலவும்' என்றது, அங்கங்கள் ஆறனையும் நோக்கி. பலர் கூடி வளர்த்தலின் அவை மேன்மேற் கிளைக்குமென்பது கருத்து.

(கு - ரை.) ஒருவற்கு மனமார விரும்பி நேசிக்கும் சுற்றம் உளதாயின் அச்சுற்றம் அவற்கு மேன்மேற் கிளைக்கும் பல் வகைச் செல்வத்தையும் தருமென்பதாம். எய்துபாயின் - வாய்க்கு மானல், அஃது - அச்சுற்றம். கிளைத்தல் - பலவாறு செழித்து வளர்தல். உட்பகையின் நீக்குதற்கு-சுற்றத்தவராயிருந்தே மனத்திற்பகைமைகொண்டு ஒழுகுந்தன்மை யில்லாமையைக் காட்டுதற்கு. தானே வளர்க்கும் ஒருதலையாய - தானே மேன்மேலும் வளரச்செய்யும் ஒப்பற்ற தலைமையுள்ள; "நூற்றுக்குமேல் ஊற்று" என்பது பணத்தின் வளர்ச்சி குறித்த பழமொழி; ஆகவே, ஆக்கமென்பது - இங்கே பணத்தைக் காட்டவில்லை: அரசனுடைய அங்கங்களைக் காட்டுமென அறிக. விசேடித்தார் - அடைமொழி கொடுத்துக் கூறினர் ; விசேஷணம் — அடைமொழி. அருப்பு-அரும்பு என்னும் முதனிலைத் தொழிற்பெயர் எதுகைத் தொடைநோக்கிவலித்தல்விகாரமடைந்தது.பரிமேலழகர்'தொடைநோக்கி' என்றதனல், முதலடியின் இறுதியிலே வந்த 'அருப்பறு என்பது அவ்வடியின் முதலில் வந்த 'விருப்பறு' என்றதற்கு ஏற்ற எதுகைத்தொடையாகக் கொள்ளபட்டதென அறிக; கீழ் "இருணீங்கி யின்பம் பயக்கு மருணீங்கி, மாசறு காட்சியவர்க்கு" என்ற குறளில், 'நீங்கியெனத் தொடைநோக்கி மெலிந்து நின்றது' என உரைத்ததுங் காண்க: தொல்காப்பியத்துச் செய்யுளியலில் "ஆயிரு தொடைக்குங் கிளையெழுத்துரிய" என்ற சூத்திரத்தின் உரையில் பேராசிரியர் 'இஃது ஓரடிக்கண்வரினும் ஒக்குமென்பது உய்த்துணர்க' எனக் கூறியதும் காண்க. ஓரடியில் இடையிரு சீரொழித்து மற்றை முதற்சீரிலும் நான்காஞ்சீரிலும் எதுகை வருவது ஒரூஉவெதுகை யெனப்படுமாறும் உணர்க; "இருசீரிடையிடினொரூஉவென மொழிப" என்ருர், ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார். அதனது - இத்தன்மையதான சுற்றம் இயைதலினது. ஆக்கம் - விருத்தியாகுதல்; இது - அத்தன்மையையுடைய செல்வத்துக்குத் தொழிலாகுபெயர். இனி, ஆக்கம் என்பதை ஒருவன் செழித்திருத்தற்குக் காரணமானதெனச் செல்வத்துக்குக் காரியவாகுபெயரெனினும் அமையும். அங்கங்கள் ஆறு="படை குடி கூழ் அமைச்சு நட்பு அரண்" 'பலர்' என்றது, சுற்றத்தாரை. இக்குறளில், 'இயையின்' என்ற எதிர்கால வினையெச்சத்தாற் பெறவைக்கப்பட்ட 'இயைதல்' என்பது-'தரும்' என்பதற்கு எழுவாய். (உ)

௫௨௩. அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக்
கோடின்றி நீர்நிறைந் தற்று.

பரி.—அளவளாவு இல்லாதான் வாழ்க்கை - (அச்சுற்றத் தோடு) நெஞ்சுகலத்த லில்லாதவன் வாழ்க்கை, குளம் வளா - குளப்பரப்பு, கோடுஇன்றி - கரையின்றி, நீர் நிறைந்தற்று - நீர் நிறைந்தாற் போலும்; (எ - று.)

'சுற்றத்தோடு' என்பது, அதிகாரத்தான் வந்தது. நெஞ்சுக் கலப்பு தன்னளவும் அதனளவும்உசாவுதலான் வருவதாகலின், 'அளவளாவு' என்பது - ஆகுபெயர். 'வாழ்க்கை' என்றதூஉம், அதற்கு ஏதுவாய செல்வங்களை. நிறைதலென்னும் இடத்துநிகழ் பொருளின்தொழில், இடத்தின்மேல் நின்றது. சுற்றமில்லாதான் செல்வங்கள் தாங்குவாரின்மையிற் புறத்துப்போமென்பதாம்.

(கு - ரை.) கரையில்லாத குளத்தில் நிறைந்த நீர் தடையில் லாமையால் வெளிச்சென்று விடுதல்போல, சுற்றத்தோடு நெஞ்சு கலத்தலில்லாதவனிடத்தில் வாய்த்தசெல்வம் பாதுகாப்பவரில்லா மையால், வெளிச்சென்றுவிடு மென்பது கருத்து; பயன்பற்றிவந்த உவமையணி. குளப் பரப்பு - குளத்தினது விசாலமான இடம். அதிகாரத்தான் - இவ்வதிகாரம் சுற்றந்தழா லாதலால். அதன் - சுற்றத்தின். 'அளவு'-இங்கே, யோகக்ஷேமசமாசாரங்களை. உசாவு தலான் - (ஒருவரை யொருவர்) விசாரித்து அறிவதால். அளாவு தல் விசாரித்தறிதல். அளாவு என்னும் பகுதியே அளாவுத லென்னுந் தொழிற்பெயர்ப்பொருளை யுணர்த்தியதனால், முத னிலைத்தொழிற்பெயர். அளவளாவு - இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகை. அளவையளாவுதலென்னுங் காரணம், அதனாலுண்டா கும் மனங்கலத்தலைக் குறித்தலால், அளவளாவு என்பது காரண வாகுபெயராம். வாழ்க்கை - வாழ்தல்; இது - வாழ்வுக்குக் காரண மான செல்வத்தைக் குறித்ததனால், காரியவாகுபெயராம். குளப் பரப்பில் நீர்நிறைந்தாற்போலும் என்றபொருள், குளப்பரப்பு நீர் நிறைந்தாற்போலும் எனக் கூறப்பட்டதனால், 'இடத்துநிகழ் பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேல் நின்றது' என்றார். நிறைந் தற்று - நிறையப்பெற்றாற்போலும். இடம் - குளப்பரப்பு. அங்கு நிகழ்பொருளின் தொழில் - நீரின் நிறைதல். அதனைக் குளப் பரப்பாகிய இடத்தின்மேல் ஏற்றிக் கூறியமை காண்க. பிரயோக விவேகமென்னும் இலக்கணநூலில் "மருளறு காரணங்காரியம் பேரொடு வந்துறழும், இருளறுமொண்குணப்பேர் குணிப்பேர் வினையோ டியையும், பொருள்வினை மற்றோர்பொருளினுந் தோன் றும் புலத்தொடுமாம், தெருளுறு பண்பு புல னிவை மாறியுஞ் சேர்ந்திடுமே" என்னும் பாட்டினுரையில். "குளவளாக்கோடின்றி நீர் நிறைந்தற்று" 'இந்தப்பானை நாழியரிசி பொங்கும்' இவை புலமென்னும் இடத்துநிகழ்பொருளின்தொழில் இடத்தின்மேல் நின்றன' என்றமை காண்க. இவையெல்லாம் இலக்கணநூலில் 'உபசாரவழக்கு' எனப்படும். தாங்குவாரின்மையின்-வெளிச்செல்ல வொட்டாது தடுத்துப் பாதுகாப்பவ ரில்லாமையால். இல்லா தான் என்னுங் குறிப்புவினையாலணையும்பெயரில், இல்என்னும் பகுதியே எதிர்மறை குறித்ததனால், ஆ-சாரியை. வளா-பரப்பு.

நிறைந்தற்று - நிறைந்தாலற்று என எச்சத்திரிபாம்; நிறைந்த தற்றுஎனத்தொழிற்பெயர்விகாரமாகக்கொள்ளினும் அமையும்.(௩)

௫௨௪. **சுற்றத்தாற் சுற்றப் படவொழுகல் செல்வந்தான்**
பெற்றத்தாற் பெற்ற பயன்.

பரி.—செல்வம் பெற்றத்தால் - செல்வம் பெற்றதனால், பெற்ற - (ஒருவன்) பெற்ற, பயன் - பயனாவது,—சுற்றத்தால் - (தன்) சுற்றத்தால், தான்—, சுற்றப்பட - சூழப்படும்வகை, ஒழுகல் - (அதனைத் தழீஇ) ஒழுகுதல்; (எ - று.)

பெற்ற என்பதனுள் அகரமும், அதனால் என்பதனுள் அன் சாரியையும், தொடைநோக்கி விகாரத்தால் தொக்கன. இவ்வொழுக்குப் பகையின்றி அரசாடற்கு ஏதுவாகலின், இதனைச் செல்வத்திற்குப் பய னென்றார்.

இவைமூன்றுபாட்டானும், சுற்றந்தழால் செல்வத்திற்கு ஏதுவும் அரணும் பயனும் ஆம் என்பது கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.) சுற்றத்தவராற் சூழப்படும்படி அவர்களை ஆதரித்து நடப்பது பகையின்றி அரசுபுரிதற்கு ஏதுவாதலால்: அதுவே, செல்வத்தைப்பெற்றிருத்தலாலாகிய பயனென்பதாம். தழீஇ-தழுவி; அணைத்து, ஆதரித்து. பெற்றத்தால் என்பது பெற்றவதனால் என்பதன் தொகுத்தல்விகார மென்பது, பரிமேலழகர் கொள்கை. அது அல்லது அஃது என்ற சுட்டுப்பெயர் ஆல் என்னும் வேற்றுமையுருபு ஏற்கும்போது, 'அன்' சாரியைபெற்று 'அதனால்' என நிற்குமேயன்றி, சாரியைபெறாது 'அதால்' என நில்லாதென்பது, தொல்காப்பியத்தாற் போதரும். இனி, பெற்றதால் என்பது பெற்றத்தால்என விரித்தல் விகாரம் பெற்றதெனினுமாம். தொடை - இங்கே, எதுகைத்தொடை. இவ்வொழுக்கு - இவ்வாறு ஒழுகுதல்: சுற்றத்தாற் சூழப்பட வொழுகுதல். அரண் - பாதுகாப்பு. (௪)

௫௨௫. **கொடுத்தலு மின்சொலு மாற்றி னடுக்கிய**
சுற்றத்தாற் சுற்றப் படும்.

பரி.—(ஒருவன்),—கொடுத்தல் உம் - (சுற்றத்திற்கு வேண்டுவன) கொடுத்தலையும், இன் சொல்உம் - இன்சொற் சொல்லுதலையும், ஆற்றின் - வல்லனாயின்,—அடுக்கிய சுற்றத்தால் - (தம்மில்) தொடர்ந்த பலவகைச் சுற்றத்தானே, சுற்றப்படும் - சூழப்படும்; (எ - று.)

இரண்டும் அளவறிந்து ஆற்றுதல் அரிதென்பது தோன்ற, 'ஆற்றின்' என்றார். தம்மில்தொடர்தலாவது - சுற்றத்தது சுற்றமும், அதனது சுற்றமுமாய் அவற்றாற் பிணிப்புண்டுவருதல். இவ்வுபாயங்களை வடநூலார் தானமும் சாமமும் என்ப.

(கு - ரை) கீழ்க்குறளிற் சுற்றத்தார் சுற்றப்பட ஒழுக வேண்டுமென்றார்: அங்ஙன் சுற்றத்தாரால் தழுவப்படுதற்கு உபாயம் அளவறிந்து கொடுத்தலும் இன்சொல்லைச் சொல்லு தலுமேஎன்க. இக்குறளில் கொடுத்தல் இனியசொல்லல் இவற்றில் வல்லவனாயின் அன்னான் தன் சுற்றத்தால்மாத்திரமன்றி, சுற்றத் தின்சுற்றமும் அதனது சுற்றமும் என்ற இவ்வாரான சனத்தா லும் சுற்றப்படுவானென்பதாம். தம்மில் தொடர்ந்த - தமக்குள் உறவு முறைமையால் ஒன்றையொன்று தொடர்தலுடைய. இரண் டும் - வேண்டுவனகொடுத்தலும், இன்சொற்சொல்லுதலும். அளவு அறிந்து - செல்வம் முதலியவற்றிலே சுற்றத்தின் அளவை யும் தன் அளவையும் அறிந்து. 'ஆற்றின்' எனக்கூறியது, அரு மைவிளக்கு மென்க. அவற்றால் பிணிப்புண்டு - கொடையாலும் இன்சொலாலும் அன்புபூண்டு. கொடுத்தல் தானமும், இன்சொல் ஸாமமுமாம். என்ப — என்று சொல்வர். 'இன்சொல்என்பது, பண்பு புலன் மாறிவந்த உபசாரவழக்கு' என்பர் பிரயோக விவேக நூலார். (ரு)

௫உ௬. **பெருங்கொடையான் பேணான் வெகுளி யவனின்**
மருங்குடையார் மாநிலத் தில்.

பரி.—(ஒருவன்), பெருங் கொடையான் - மிக்ககொடையை யுடையனுமாய், வெகுளி பேணான் - வெகுளியைவிரும்பானு மாயின்,-அவனின்-அவன்போல, மருங்குஉடையார்-கிளையுடை யார், மாநிலத்து இல் - இவ்வுலகத்து இல்லை ; (எ - று.)

மிக்க கொடை - ஒன்றானும் வறுமையெய்தாமற் கொடுத் தல். விரும்பாமை - இஃது அரசர்க்குவேண்டுவதொன்றென்று அளவிறந்துசெய்யாமை.

(கு - ரை.) எப்பொருளையும் இல்லையென்னாது நிரம்பக் கொடுத்தலும் அரசற்கு வேண்டுவது என்ற காரணத்தால் வெகு ளியை அளவிறந்து செய்யாமலும் இருக்கும் மன்னவன்போலச் சுற்றமுடையார் எவருமிலரென்பதாம். கொடை - கொடுத்தல், வெகுளி - கோபித்தல் ; தொழிற் பெயர்கள். கிளை - சுற்றம். மா நிலம் - பெரிய பூமி. ஒன்றானும் வறுமை எய்தாமல் - ஒரு பொரு ளாலும் வறுமையடையாமல்: எல்லாப்பொருளாலும் நிறைந்திருக் கும்படி. விரும்பாமை - வெகுளியை விரும்பாமை.' இஃது அரசற்கு வேண்டுவது ஒன்றுஎன்று அளவிறந்து செய்யாமை - கோபம் அரசனுக்கு இன்றியமையாத தென்ற காரணத்தால் அக்கோ பத்தை வரம்புகடந்து கொள்ளாமை. அரசனுக்குக் காமமும் கோப மும் முனிவர்க்குப்போல முழுவதும் ஒழிக்கத்தக்க பெருங்குற்ற மல்ல வென்பது நூல் துணிபு; கீழ் 'குற்றங்கடிதல்' என்ற அதிகா ரத்தின் இறுதியில் 'காமம் வெகுளி உவகையென்பன முற்றக்கடியுங் குற்றம் அன்மையின்' என்றும், மேல் 'பேதைமை' என்னும் அதிகார த்தின் தொடக்கத்தில் 'முற்றக்கடியுங் குற்றமன்மையிள் உளவாய வெகுளியானும் காமத்தானும்' என்றும் பரிமேலழகர் கூறுதல்

உணர்க: அவசியமான இடங்களிற் கோபமும், உரிமையிடத்துக் காமமும் கொள்வது அரசர்க்கு முறைமை. 'அரசர்க்கு' என்ற விடத்து, 'ஆதற்கு' என்று பிரதிபேதமுண்டு: தாம் விருத்தியடைதற்கு என்று பொருள். அவனின்—இன் - ஐந்தாமுருபு, ஒப்புப் பொருளது. மருங்கு - பக்கம்; இது - இலக்கணையால், பக்கங்களிற் சூழ்ந்துநிற்கும் உறவினரை உணர்த்திற்று. (௬)

௫௨௭. **காக்கை கரவாக் கரைந்துண்ணு மாக்கமும்**
அன்னநீ ரார்க்கே யுள.

பரி.—காக்கை - காக்கைகள், (தமக்கு இரையாயின கண்டவழி), கரவா - மறையாது, கரைந்து - (இனத்தை) அழைத்து, உண்ணும் - (அதனோடுங் கூட) உண்ணுநிற்கும்; ஆக்கம்உம் - (சுற்றத்தான் எய்தும்) ஆக்கங்களும், அன்ன நீரார்க்குஏ - அப்பெற்றித்தாய இயல்பினை யுடையார்க்கே, உள - உளவாவன; ()

அவ்வாக்கங்களாவன - பகையின்மையும், பெருஞ்செல்வமுடைமையும் முதலாயின. எச்சவும்மையான், அறமும் இன்பமுமேயன்றிப் பொருளும் எய்து மென்பது பெறுதும். 'அப்பெற்றித்தாய இயல்பு' என்றது, தாம் நுகர்வன எல்லாம் அவரும் நுகருமாறு வைத்தல்.

(கு - ரை.) , உறவினரால் பெறக்கூடிய பகையின்மை பெருஞ்செல்வமுடைமை முதலாய நன்மைகள், தாம் நுகர்வன சுற்றத்தார் நுகருமாறு வைக்குந் தன்மை யுடையார்க்கு உள்ளனவாமென்பதாம். கண்டவழி - பார்த்தபொழுது. மறையாது - ஒளிக்காமல். இனம் - தம் இனமாகிய பிறகாக்கைகள். சுற்றத்தான் எய்தும் ஆக்கம் - உறவினரால் வரும் நன்மைகள். அப்பெற்றித்துஆய - அத்தன்மையதான. அப்பெற்றித்தாய இயல்பினையுடையார் - தாம் நுகரத்தக்க பொருள்கள் நேர்ந்தவிடத்து ஒளிக்காமற் சுற்றத்தாரை யழைத்து அவரோடுங்கூட நுகர்பவர். உள - உள்ளன. "காகமுறவுகலந்துண்ணக்கண்டீர்'' என்றார், தாயுமானவரும். எச்சவும்மை - 'ஆக்கமும்' என்பதில் உள்ளது; இது - இறந்தது தழுவிய எச்சம். பெறுதும் - பெறுவேம். நுகர்வனஎல்லாம் - அனுபவிக்கும்பொருள்களெல்லாவற்றையும். கரவா - ஈறுகெட்டஎதிர்மறைவினையெச்சம்: கரவாக்கரைந்து என இதன்முன் வலிமிக்கது பொதுவிதியால்; [நன். உயிர். ௩௫.] 'கரவாகரைந்துண்ணும்' என இயல்பான பாடத்துக்கு - மறைக்காதனவாய் என்று எதிர்மறைப் பலவின்பால் முற்றெச்சமாகக் கொள்க; அதன்முன் வலி இயல்பாம்: [நன். உயிர். ௨௧.] நீரார்க்கு-நீர்மையென்னும் பண்புப்பெயர் ஈறுபோயிற்று. ஏ - பிரிநிலை. உள-பலவின்பாற்குறிப்புமுற்று. (௭)

௫௨௮. **பொதுநோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கின்**
அதுநோக்கி வாழ்வார் பலர்.

பரி.—பொது நோக்கான் - (எல்லாரையும்) ஒருதன்மையராக நோக்காது, வேந்தன் - அரசன், வரிசை ஆ நோக்கின் - (தத்தம்) தகுதிக்கு ஏற்ப நோக்குமாயின், அது நோக்கி வாழ்

வார் - அச்சிறப்புநோக்கி (அவனை விடாது) வாழுஞ் சுற்றத்தார், பலர்—; (எ - று.)

உயர்ந்தார் நீங்குதல்நோக்கிப் பொதுநோக்கை விலக்கி, எல்லாரும் விடாதொழுகுதல்நோக்கி வரிசைநோக்கைவிதித்தார்.

இந்நான்குபாட்டானும், சுற்றந்தழுவும் உபாயம் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) உயர்ந்தாரையும் தாழ்ந்தாரையும் சமமாக நடத்தினால், உயர்ந்தவர் தம்மை அவமதித்ததாகக் கருதி அவனை நீங்குவராதலால், அங்ஙனம் பொதுப்பட நோக்குதல் ஆகாது: அவரவர் தகுதிக்கு ஏற்பநோக்கின் அம்மன்னவனிடத்து உள்ள அச்சிறப்பு நோக்கி அவனை விடாது வாழுஞ் சுற்றத்தார் பலராவரென்பதாம். கபிலரென்னுஞ் சிறந்தபுலவர் மலையமான் திருமுடிக்காரியென்னும் அரசனிடஞ் சென்றபோது அவ்வள்ளல் அவரது பெருமைக்குத் தக்கபடி அவர்க்கு மிக்க பரிசு கொடாது மற்றையபுலவர்களோடொப்ப அவரை மதித்து ஏதோ சிறிதுகொடுத்தனனாக, அதுபற்றி அவர் அவனை நோக்கி "ஒருதிசை யொருவனை யுள்ளி நாற்றிசைப், பலரும் வருவர் பரிசின்மாக்கள், வரிசையறிதலோ வரிதே பெரிதும், ஈதலெளிதே மாவண்டோன்றல், அது நற்கறிந்தனையாயின், பொதுநோக்கொழிமதி புலவர்மாட்டே" என்று கூறிய செய்யுள், புறநானூற்றிற் காணத்தக்கது. தத்தம் - அவரவரது. தகுதி - யோக்கியதை, கௌரவிக்கப்படும் நிலைமை; அதற்கு ஏற்ப நோக்குதல் - உபசரித்து ஒழுகுதல். விதித்தார் - வேண்டுமென்றார். நோக்கான் - எதிர்மறை முற்றெச்சம். ஆ-ஆக: விகாரம். (அ)

௫உகூ. தமராகித் தற்றுறந்தார் சுற்ற மமராமைக்
காரண மின்றி வரும்.

பரி.—தமர் ஆகி - (முன்) தமராய்வைத்து, தன் துறந்தார் - (தன்னோடு அமராது யாதானுமொருகாரணத்தால்) தன்னைப்பிரிந்து போயவர், சுற்றம் - (பின்னும்வந்து) சுற்றமாதல்,— அமராமை காரணம் இன்றி - அவ்வமராமைக்காரணம் (தன்மாட்டு) இல்லையாக, வரும் - தானே யுளதாம்; (எ - று.)

'அமராமைக்காரணமின்றி' என்றதனான், முன் அஃது உண்டாய்த் துறத்தல் பெற்றாம். அஃதாவது - அரசன் தான் நெறிகெடஒழுகல், வெறுப்பனசெய்தல் என்றஇவை முதலியவற்றான் வருவது. ஆக்கம், வருவிக்கப்பட்டது. 'இயற்கையாகவே அன்புடையராய சுற்றத்தார்க்குச் செயற்கையான் வந்த நீக்கம் அதனை யொழிய ஒழியும்; ஒழிந்தால், அவர்க்கு அன்பு செய்துகொள்ளவேண்டா: பழையஇயல்பாய் நிற்கும்' என்பார், 'வரும்' என்றார்.

(கு - ரை.) முன்பு தனக்கு நெருங்கிய சுற்றமாக இருந்தவர் பின்பு அங்ஙனிராமைக்குக் காரணம்தாம்நெறிகெட ஒழுகல் அவர்

வெறுப்பன செய்தல் முதலான தீச்செயல்: தம்மிடத்து நிகழ்தலே: அவை தம்மிடத்து நின்று நீங்கின், தம்மைவிட்டு நீங்கினவர், தாமே வந்து சுற்றமாவரென்பதாம். தன் தீமையாற் பிரிந்து சென்றவரைத் தழுவும் ஆறு இதனாற் கூறப்பட்டது. முன் தமராய் வைத்து - முன்பு தம்மையடுத்த சுற்றத்தவராயிருந்து. தன்னோடு அமராது - தன்னோடு மனங்கலந்திராமல். யாதானும் - யாதாயினும். அவ்வமராமைக் காரணம் தன்மாட்டு இல்லையாக-அங்ஙனம் அவர் தன்னோடுகலவாமற் பிரிந்துசென்றதற்குக் காரணமாகவுள்ள குற்றம் தன்னிடத்து நீங்க. முன் அஃது உண்டாய்த் துறத்தல் - முன்பு அவ்வமராமைக்காரணம் தன்னிடத்து உளதாயிருத்தலால் அவர்கள் தன்னைப்பிரிந்து செல்லுதல். அஃதாவது- அவ்வமராமைக் காரணமாவது. நெறிகெட ஒழுகல் - நல்லொழுக்க வழி விலகி நடத்தல்; அறநூல் பொருணூல் கூறிய வழிப்படி நடவாமல் தன் விருப்பின்படி நடத்தலெனினுமாம். வெறுப்பன செய்தல் - சுற்றத்தார் வெறுக்கத்தக்க காரியங்களைச் செய்தல். 'முதலிய' என்றதனால் காமம் வெகுளி உவகைகளை அளவுகடந்து செய்தல், இடித்து மதிகூறும் அமைச்சர் புரோகிதர்களை ஆதரியாமை முதலியன கொள்க. ஆக்கம் - ஆதல்; இச்சொல் வருவிக்கப்பட்டது, 'சுற்றம்' என்றதன்பின். இயற்கையாகவே - ஸ்வபாவத்திலே; புதியகாரணமில்லாமலே என்றபடி. செய்கையான் - காரணத்தால். நீக்கம் — பிரிவு. அதனை ஒழிய - அக்காரணத்தை நீங்க. தமர் - தாம் என்னும் பகுதியடியாப் பிறந்த கிளைப்பெயர். தற்றுறந்தார் - இரண்டனுருபுத்தொகை. அமராமை - எதிர்மறைத்தொழிற்பெயர். அமராமைக் காரணம் - நான்காம் வேற்றுமைத்தொகை. இக்குறளில், 'சுற்றமாதல்' - எழுவாய். (கூ)

௫௩௰. உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானை வேந்தன்
இழைத்திருந் தெண்ணிக் கொளல்.

பரி.—உழை பிரிந்து - (காரணமின்றித்) தன்னிடத்து நின்றும் பிரிந்துபோய், காரணத்தின் வந்தானை-(பின்) காரணத்தான் வந்த சுற்றத்தானை, வேந்தன் - அரசன், இழைத்து இருந்து-(அக்காரணத்தைச்)செய்துவைத்து, எண்ணி கொளல் - ஆராய்ந்து தழீஇக்கொள்க; (எ - று.)

வாளா 'உழைப்பிரிந்து' என்றமையின், பிரிதற்குக் காரணமின்மை பெற்றும். வருதற்காரணத்தைச் செய்யாதவழிப் பின்னும் பிரிந்து போய்ப் பகையோடு கூடுமாகலின் 'இழைத்திருந்து' என்றும், அன்பின்றிப் போய்ப் பின்னுங் காரணத்தான் வந்தமையின் 'எண்ணிக்கொளல்' என்றுங் கூறினார்.

பிரிந்துபோய சுற்றத்தாருள் தீமை செய்யப் போய் அதனையொழிய வருவானும், அதுசெய்யாமற் போய்ப் பின் நன்மை செய்ய வருவானும் தழுவப்படு மாகலின், தழுவுமாறு, முறையே இவ்விரண்டுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) காரணமின்றிப்பிரிந்துசென்றவன் யாதாயினும் ஒரு காரணத்தால் தன்னைச்சேர்ந்தபோது அக்காரணத்தைச் செய்தவண்ணம் அவனை ஆராய்ந்துதழுவவேண்டுமென்பதாம். பிரிந்தவன் மனங்கலந்த நட்பினாலன்றிக் காரணத்தால் கூடியவ னாதலால், அவன் வந்து கூடுதலை ஆராயவேண்டு மென்றது. உழை - இடம். உழைப்பிரிந்து - ஐந்தாம்வேற்றுமைத்தொகை. காரணத்தான் - யாதாயினுமோர் ஏதுவினால். வாளா - சும்மா; காரணங்கூறாமல் என்றபடி. வருதற்குக்காரணம் - தன்னிடம் வந்து கூடுதற்கு வேண்டிய காரணம். செய்யாதவழி - தான் செய் யாமற்போனால். பகையோடு கூடும்-பகைவருடன் சேர்வான். தீமை செய்ய - அரசனாகிய தான் தீங்குசெய்ததனால். அதனையொழிய - தான் தீங்கு செய்தலை நீங்கியதனால். அதுசெய்யாமல் - தான் தீங்கொன்றுஞ்செய்யாமலிருக்கையில். நன்மை செய்ய - தான் நன்மைசெய்ததனால். ஆறு - விதம். இழைத்திருந்து . ஒருசொல் தன்மைப்பட்டது. வந்தானைக் கொளல் என இயையும்.'வந்தானை'- செயப்படுபொருள். (கο)

ருச ஆம். அதிகாரம்.—பொச்சாவாமை.

பரி.—அஃதாவது - உருவும் திருவும் ஆற்றலும் முதலாய வற்றான் மகிழ்ந்து தற்காத்தலினும் பகையழித்தல் முதலிய காரி யங்களினும் சோர்தலைச் செய்யாமை. மேற்சொல்லிய சுற்றத் தாராற் பயனுள்ளது இச்சோர்வு இல்வழியாகலின், இது, சுற்றந் தழாலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) உரு - வடிவழகு. திரு - செல்வம். ஆற்றல் - வலிமை. முதலாய என்றதனால், நாடு அரண்முதலிய கொள்க. மகிழ்ந்து செய்யாமை என இயையும். தன் காத்தல் - தன்னைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளுதல். 'முதலிய' என்றதனால், தன்சேனை பகைவசமாகாது செய்தல், அமைச்சர் புரோகிதர் முதலியவரோடு கலந்தாலோசித்தல் முதலியன கொள்க. பயன் உள்ளது - பயன் உண்டாவது. சோர்வு இல்வழி - தளர்ச்சி யில்லாதவிடத்து. பொச்சாவாமை - மறவாமை, அஜாக்கிரதைப் படாமை; எதிர் மறைத்தொழிற்பெயர்; பொச்சா - பகுதி; ஆ - எதிர்மறையிடை நிலை, மை - விகுதி. இதன் உடன்பாடு - பொச்சாப்பு.

ருகக. இறந்த வெகுளியிற் றீதே சிறந்த
வுவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு.

பரி.—சிறந்த உவகை மகிழ்ச்சியின் - மிக்க உவகைக்களிப் பான் (வரும்), சோர்வு-மறவி,—(அரசனுக்கு),—இறந்த வெகுளி யின் தீது - அளவிறந்த வெகுளியினுந் தீது ; (எ - று.)

மிக்கஉவகை - பெருஞ்செல்வம், பேரின்பம், பெருமிதம் என்றிவற்றான் வருவது. அளவு - பகைவரையடர்த்தற்கும், கொடியோரையொறுத்தற்கும் வேண்டுவது. இறந்தவெகுளி

ஓரோவழிப் பகைவரையும் கொல்லும்: இஃது அன்னதன்றித் தன்னையே கோறலின், அதனினுந் தீதாயிற்று.

(கு - ரை.) பகைவரை யடர்த்தற்கும் கொடியோரைத் தண்டி தற்கும் வேண்டும் அளவினும் மிக்கவெகுளி சிலசமயத்துப் பகைவரையும் கொல்லும்: மிக்கஉவகை மகிழ்ச்சியாலானசோர்வோ பகைவரை யழித்தற்கு ஒருகால் உதவுவதுஞ் செய்யாது கொண்டவனை மாத்திரமே யழிக்குமாதலால் அந்த உவகை மகிழ்ச்சிச் சோர்வு இறந்த வெகுளியினும் தீதாகுமென்பதாம். உவகைக் களிப்பு - உட்பகைவர்க்கம் ஆறில் மோகத்தாலுண்டாகும் மதம்; இங்கே, உவகை - வரம்புகடந்த மகிழ்ச்சி; களிப்பு - அதிலுண்டாகும் மதிமயக்கம். (இவ்விரண்டும், பதினெண்குற்றங்களிலுஞ் சேர்ந்தவை.) மறவி - மறதி. அளவுஇறந்த - வரம்புகடந்த. பேரின்பம் - அதிக சுகம். பெருமிதம் - கம்பீரத்தன்மை. அளவு-கோபத்திற்கு அளவாவது. அடர்த்தல் - அழித்தல். கொடியோரை ஒறுத்தல் - துஷ்டரைத் தண்டித்தல். ஒரோ வழி - ஒரு சமயத்தில். 'பகைவரையும்' என்ற உம்மையால், அளவிறந்த கோபம் தன்னையுங்கொல்லும் என்பது பெறப்படும். இஃது - சிறந்த உவகை மகிழ்ச்சியாலுண்டாகுஞ் சோர்வு. அன்னது அன்றி அத்தன்மையதல்லாமல்: பகைவரையும் ஒருகால் அழித்தற்கு உதவாமல். தன்னையே கோறலின் - தன்னைமாத்திரமே அழிக்குமாதலால். அதனினும் - இறந்தவெகுளியினும். அளவுகடவாத வெகுளி அரசர்க்குவேண்டுவதொன்றாதலால், 'இறந்தவெகுளி' என்றார். இறந்த என்னும் பெயரெச்சத்திலுள்ள இறத்தலென்னுஞ் செயப்படுபொருள்குன்றாவினை ஒருசெயப்படுபொருளை வேண்டிநின்றதனால், 'அளவு' என ஏற்ற சொல் வருவிக்கப்பட்டது; இது-அவாய்நிலை யெனப்படும். வெகுளியின் - ஐந்தாமுருபு, எல்லைப்பொருளது ஏ - தேற்றம். சிறத்தல் - இங்கே, அளவின் மிகுதல். மகிழ்ச்சியின், இன் - ஏது. உவகை, மகிழ்ச்சி, சோர்வு - தொழிற்பெயர்கள். (க)

றிஉ. பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை யறிவினை
நிச்ச நிரப்புக்கொன் றாங்கு.

பரி.—புகழை - (ஒருவன்) புகழினை, பொச்சாப்பு-(அவன்) மறவி, கொல்லும் - கெடுக்கும்: அறிவினை—, நிச்சம் நிரப்பு—, கொன்றாங்கு - கெடுக்குமாறுபோல; (எ - று.)

நிச்ச நிரப்பு - நாள்தோறும் இரவான்வருந்தித் தன்வயிறு நிறைத்தல். அஃது அறிவுடையான்க ணுண்டாயின், அவற்கு இளிவரவானும் பாவத்தானும் எள்ளற்பாட்டினை விளைத்து, அவன் நன்குமதிப்பினை அழிக்கும்; அதுபோல, மறவியும் புகழுடையான்கணுண்டாயின், அவற்குத் நற்காவாமையானும் காரியக்கேட்டானும் எள்ளற்பாட்டினை விளைத்து, அவன் நன்கு மதிப்பினை அழிக்கும் என்பதாயிற்று.

இவையிரண்டுபாட்டானும், பொச்சாப்பினது குற்றம்கூறப் பட்டது.

(கு - ரை.) நாடோறும் இரத்தல் தொழிலால் வருந்தித் தன் வயிற்றை நிரப்பவேண்டிய நித்திய தரித்திரம் அறிவுடையானிடத் திலுண்டானால், அது அவனுக்கு அவமானத்தாலும் பழிப்பை விளைத்து அவனுடைய பாவத்தாலும் நன்கு மதிப்பை யழிக்கும்: அதுபோல மறதியும் புகழுடையோனிடத்து உண்டானால் அவ னுக்குத் தற்காவாமையாலும் காரியக்கேட்டாலும் பழிப்பை விளை த்து அவனுடைய நன்குமதிப்பை யழிக்குமென்பதாம். நிச்சநிரப்பு- நித்தியதரித்திரம். இரவான்-இரத்தலால். இளிவரவு-அவமானம். எள்ளற்பாடு-இகழப்படுந்தன்மை, நிந்தை. நன்கு மதிப்பு-பெருமை, கௌரவம். தன் காவாமை - தன்னைத் தான் பாதுகாத்துக்கொள் ளாமை. நிச்சம்-நித்யம் என்ற வடசொல்லின் சிதைவு; இது, நிச்சல் என்றும் வழங்கும். நிரப்பு - எல்லாப்பொருள்களும் நிரம்பியிருத் தல்; நிரம்பு என்னும் முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்: இது - எதிர்மறையிலக்கணையால், ஒருபொருளுமில்லாமையாகிய வறுமை யைக் குறிக்கும்; (அரக்கரை 'புண்ய ஜநம்' என்றும், செல்வத்தை 'வெறுக்கை' என்றும், அறிவிலானை 'முழுமகன்' என்றும், பொறுமைப்படுதலை 'அழுக்கறுத்தல்' என்றும், அநித்யமாகிய உடம்பை 'மெய்' என்றும், செவ்வாய்க்கிழமையை 'மங்களவாரம்' என்றும் கூறுவனவெல்லாம் இத்தன்மையன.) கொன்றுங்கு - கொன்றலாங்கு அல்லது கொன்றதாங்கு என்பது விகாரப்பட்ட தென்க: ஆங்கு - உவமவுருபு. தொழில்பற்றிவந்த உவமையணி. வறுமை அறிவைக்கெடுத்தலை, "நீர்மையேயன்றி நிரம்பவெழுந்த தங், கூர்மையு மெல்லா மொருங்கிழப்பர்—கூர்மையின், முல்லை மலைக்குமெயிற்றாய் நிரப்பென்னும், அல்லலடையப்பட்டார்" என்ற நாலடியாரினாலும் அறிக. நிச்சநிரப்பு அறிவைக் கொல்லுமென் றது - நித்தியதரித்திரம் ஒருவனுக்கு அறிவுடைமையாலாகும் நன்குமதிப்பினைக் கெடுக்குமென்றவாறு: அறிவிருந்தும் விளக்க முறாமற்செய்வதால் நிச்சநிரப்பு அறிவைக் கொல்வதாயிற்று. (உ)

ருகூ. பொச்சாப்பார்க் கில்லை புகழ்மை யதுவுலகத்து
எப்பானூ லோர்க்குந் துணிவு.

பரி.—பொச்சாப்பார்க்கு - பொச்சாந்தொழுகுவார்க்கு, புக ழ்மைஇல்லை - புகழுடைமையில்லை; அது - அவ்வின்மை, (இந் நீதிநூலுடையார்க்கேயன்றி), உலகத்து—, எ பால் நூலோர்க்கு உம் - எவ்வகைப்பட்ட நூலுடையார்க்கும், துணிவு - ஒப்ப முடிந்தது; (எ - று.)

அரசர்க்கேயன்றி அறம்முதலியநான்கினும் முயல்வார்யாவர் க்கும் அவை கைகூடாமையிற் புகழில்லை யென்பது தோன்ற, 'எப்பானூலோர்க்குந்துணிவு' என்றார்.

(கு - ரை.) அரசர்க்கேயன்றி அறம் பொருள் இன்பம் வீடுஎன் னும் புருஷார்த்தங்களில் முயல்வார்க்கும் அந்த அறம் முதலியன

கைகூடாமையால் மறதியுடையார்க்குப் புகழ் உண்டாகாது என்பது யாவரும் உடன்பட்ட பொருளென்பதாம். அவ்வின்மை - மறவியுடையார்கட்குப் புகழில்லையென்பது. அரசநீதிகூறிவருகிற சந்தர்ப்பமாதலால், 'இந்நிநூலுடையார்' என்றது-ராஜநீதிசாஸ்திரங்களெழுதியவர்களை. அறம்முதலியநான்கு - அறம்பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் நால்வகைப் புருஷார்த்தங்கள். அவை - அப்புருஷார்த்தங்கள். புகழ்மை—மை - உடைமைப்பொருள்காட்டும் விகுதி. உம்மை - முற்றுப்பொருளது. துணிவு - ஆட்சேபமில்லாமல் ஒரேவிதமாகநிச்சயிக்கப்பட்ட விஷயம்; தொழிலாகு பெயர். 'துணிபு' என்றும் பாடம். (௬)

௫௩௪. **அச்ச முடையார்க் கரணில்லை யாங்கில்லை**
பொச்சாப் புடையார்க்கு நன்கு.

பரி.—அச்சம் உடையார்க்கு அரண் இல்லை - (காடு மலை முதலிய) அரண்களுள்ளே நிற்பினும் (மனத்தின்கண்) அச்சமுடையார்க்கு (அவற்றால்) பயனில்லை; ஆங்கு - அதுபோல, பொச்சாப்பு உடையார்க்கு நன்கு இல்லை - (செல்வமெல்லாம் உடையராயினும் மனத்தின்கண்) மறவியையுடையார்க்கு அவற்றால் பயனில்லை; (எ - று.)

நன்மைக்கு ஏதுவாகலின், 'நன்கு' என்றார். அச்சமுடையார் நின்ற அரண் அழியுமாறுபோல, மறவியுடையாருடைய செல்வங்களும் அழியும் என்பதாயிற்று.

(கு - ரை.) அச்சமுடையார் இருக்கும் அரண் அழியுமாறுபோல, மறதியுடையாரது செல்வங்களும் அழியுமென்பதாம். முதலிய என்றதனால், கடல் மதில் நிலம் படை என்ற இவைகளைக் கொள்க. அரண் - பாதுகாப்பு. அவற்றால் - அவ்வரண்களால். பின் உள்ள 'அவற்றால்' என்பதற்கு - அச்செல்வங்களால் என்று பொருள். நன்கு - நன்மையை விளைப்பதான செல்வத்துக்குக் காரியவாகுபெயர். உவமையணி. "வன்சார்புடையரெனினும் வலிபெய்து, தஞ்சார்பிலாதாரைத் தேசுன்றலாகுமோ - மஞ்சுசூழ் சோலை மலைநாட யார்க்கானும், அஞ்சுவார்க்கில்லை யரண்" என்பது, பழமொழி. (௪)

௫௩௫. **முன்னுறக் காவா திழுக்கியான் றன்பிழை**
பின்னூ றிரங்கி விடும்.

பரி.—(தன்னால் காக்கப்படுந் துன்பங்களை), உற முன் காவாது - (அவை) வருவதற்குமுன்னே (அறிந்து) காவாது, இழுக்கியான் - மறந்திருந்தான்,—பின் ஊறு - பின் வந்துஉற்ற காலத்து, (காக்கலாகாமையின்), தன்பிழை-அப்*பிழையாயினை நினைந்து, இரங்கிவிடும்—; (எ - று.)

காக்கப்படுந் துன்பங்களாவன - சோர்வுபார்த்துப் பகைவர் செய்வன. 'ஊற்றின்கண்' என்புழி உருபும் சாரியையும் உடன்

பி - ம்: *பிழைப்பினை.

தொக்கன.உற்றகாலத்துக் காக்கலாகாமையின், 'இரங்கிவிடும்' என்றார்.

இவைமூன்றுபாட்டானும், பொச்சாப்புடையார்க்கு வரும் ஏதம் கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.) காக்கப்படவேண்டிய துன்பங்களை முன்னமேயறிந்து அவைவருமுன் காப்பவனாயிராமல் வந்தபின் காப்பவனாயிருப்பவன் காக்கமுடியாமையால் வருத்தமுற்றுக் கழிவிரக்கமடைவனென்பது கருத்து. காத்தல் - இங்கே, தடுத்தல்; "செல்லிடத்துக் காப்பான்" என்ற குறளிற் போல. உற்றகாலத்து - துன்பங்கள் நேர்ந்தகாலத்தில். காக்கலாகாமையின் - தடுக்கமுடியாமையால். அப்பிழைப்பினை-வருமுன் தான் அறிந்து காவாதிருந்ததாகிய தன் குற்றத்தை. இரங்கிவிடும்-நிச்சயமாக கழிவிரக்கங்கொள்வான்;'விடு' என்னுந் துணைவினை, துணிவுப்பொருளை விளக்கிற்று. சோர்வு - ஏமாந்திருக்குஞ் சமயம். ஊறு என்றதன் ஈற்றில், தொக்க உருபு - 'கண்': தொக்க சாரியை - 'இன்'. ஏதம்-துன்பம். 'முன்' 'பின்' என்னும் இடைச்சொற்கள், இங்கே காலங்குறித்தன. 'பிழை' என்பதை பிழைக்கு என விரிக்க: பிழைக்கு என்பதன் பொருள் - பிழையினை நினைந்து என்பது. உறுதலென்னும் பொருளை யுணர்த்துகிற 'ஊறு' என்ற முதனிலை திரிந்ததொழிற் பெயர்-உறுங்காலத்தை யுணர்த்தியதனால், தொழிலாகுபெயராம்.

நாகூ. இழுக்காமை யார்மாட்டு மென்றும் வழுக்காமை
வாயி னஃதொப்ப தில்.

பரி.—(அரசர்க்கு), இழுக்காமை-மறவாமைக்குணம், யார் மாட்டுஉம் - யாவர்மாட்டும், என்றுஉம் - எக்காலத்தும், வழுக்காமைவாயின்-ஒழிவின்றி வாய்க்குமாயின், அஃது ஒப்பது இல் - அதனை யொக்கும் நன்மை பிறிதில்லை; (எ - று.)

வினைசெய்வார் சுற்றத்தார் என்னும் தம்பாலார்கண்ணும் ஒப்ப வேண்டுதலின் 'யார்மாட்டும்' என்றும், தாம் பெருகிய ஞான்றும் சுருங்கியஞான்றும் ஒப்ப வேண்டுதலின் 'என்றும்' என்றும், எல்லாக்காரியங்களினும் ஒப்ப வேண்டுதலின் 'வழுக்காமை' என்றுங் கூறினர். 'வாயின்' என்பது - முதனிலைத் தொழிற்பெயரடியாக வந்த வினையெச்சம்; வாய்த்தல் - நேர் படுதல்.

(கு - ரை.) அரசர்க்கு மறவாமையென்னுங் குணம், பகைவரிடத்துமாத்திரமேயன்றித் தொழில்செய்பவர் சுற்றத்தாரென்ற தம்மைச் சேர்ந்தவரிடத்தும், செல்வம் முதலியவற்றால் தாம் வளர்ச்சியுற்றாலும் தேய்வுற்றாலும், எந்தத் தொழிலைச் செய்தாலும் ஒருதன்மையர்க வேண்டுமென்பதாம். யாவர்மாட்டும்-எல்லார் விஷயத்திலும். அதனை - அந்த மறவாமைக்குணத்தை. தம்பாலார்கண்ணும் - தம்மைச்சேர்ந்தவரிடத்திலும்; உம்மை - பகைவரிடத்து மாத்திரமேயன்றி என்ற கருத்தைத் தெரிவிக்கும்.

ஒப்ப வேண்டுதலின் - ஒருதன்மையாகவே வேண்டியிருத்தலால். பெருகிய ஞான்றும் - (செல்வம் முதலியவற்றால்) அபிவிருத்தி யடைந்தபொழுதும், சுருங்கிய ஞான்றும் - (அவற்றாற்) குறை வடைந்தபொழுதும், 'வாயின்' என்பதற்கு எழுதியுள்ள இலக் கணம், இக்காலவழக்கிற்கு ஏலாது; 'வாய்ப்பின்' என்றாவது, வாய்க்கின் என்றாவது யாதாயினும் ஓரெழுத்தை விகுதி ஊர்ந்து வாராமையின் இங்ஙனங்கொள்ளப்பட்டதுபோலும்: இனி, வினைப் பகுதிக்குப்பொருள் கூறுமிடத்துத் தொழிற்பெயராகக்கூறும் மரபு பற்றி இவ்வாறுகூறினாரென்னலாம். இழுக்காமை - தொழிற் பெயர், வழுக்காமை - வினையெச்சம். ஒப்பது - வினையாலணையும் பெயர். 'அது வொப்பது' என்று பாடமோதுவாருமுளர். (சு)

௫௩௭. அரியவென் றாகாத வில்லைபொச் சாவாக்
கருவியாற் போற்றிச் செயின்.

பரி.—அரிய என்று - (இவை செய்தற்கு) அரியனவென்று சொல்லப்பட்டு, ஆகாத - (ஒருவற்கு) முடியாத காரியங்கள், இல்லை—: பொச்சாவா கருவியான் - மறவாத மனத்தானே, போற்றி - எண்ணி, செயின் - செய்யப்பெறின்; (எ - று.)

'பொச்சாவாத' என்பதன் இறுதிநிலை, விகாரத்தால் தொக் கது. அந்தக்கரணமாகலின், 'கருவி' என்றார். இடைவிடாத நினைவும் தப்பாதசூழ்ச்சியும் உடையார்க்கு எல்லாம் எளிதின் முடியுமென்பதாம்.

இவையிரண்டுபாட்டானும்," பொச்சாவாமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) இடைவிடாத நினைவும் தவறாத சூழ்ச்சியும் உடை யார்க்கு எப்படிப்பட்ட செயலும் எளிதில் முடியுமென்பதாம். இறுதி நிலை-இங்கே, தகரஎழுத்துப்பேற்றோடு கூடிய அகரவிகுதி. அந்தக் கரணம் - அகக்கருவி. தப்பாத - தவறாத. சூழ்ச்சி - உபாயம், ஆலோசனை. அரிய, ஆகாத - 'அன்' சாரியை பெறாத பலவின் பாற் பெயர்கள். 'என்று' - செயப்பாட்டுவினைப்பொருளில் வந்த செய்வினை. 'செயின்' என்றது, செய்தலின் அருமை விளக்கும். தொல்காப்பியத்துச் சொல்லதிகாரத்து வினையியலில் "நிலனும் பொருளும்" என்ற சூத்திரத்தின் உரையில், "நின்முகங்காணு மருந்தினேன்" என்புழி, காட்சியை மருந்தென்றானாதலின், 'காணு மருந்து' என்பது - வினைப்பெயர்கொண்டதாம்; "பொச்சாவாக் கருவியாற் போற்றிச்செயின்" என்புழி பொச்சாவாக்கருவி என் பதும் அது, எனச் சேனாவரையரும், "பொச்சாவாக்கருவியாற் போற்றிச்செயின்" என்பது கருவிக்கண் அடங்கும்" என நச்சினார்க் கினியரும் உரைத்தவாற்றை நோக்குமிடத்து, 'பொச்சாவாக் கருவி' என்பதற்கு - பொச்சாவாமையாகியகருவி என்று பொருள் கொண்டனர் அவ்வாசிரியர்களென்பது பெறப்படும். (எ)

௫௩௮. புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டுஞ் செய்யாது
இகழ்ந்தார்க் கெழுமையு மில்.

பரி.—புகழ்ந்தவை - (நீதிநூலுடையார் இவை அரசர்க்கு உரியன என்று) உயர்த்துக்கூறிய செயல்களை, போற்றி செயல் வேண்டும்-கடைப்பிடித்துச் செய்க: செய்யாது இகழ்ந்தார்க்கு - (அங்ஙனஞ்) செய்யாது மறந்தவர்க்கு, எழுமைஉம் - எழுமையினும், இல் - (நன்மை) இல்லை, (ஆகலான்); (எ - று.)

அச்செயல்களாவன - மூவகையாற்றலும், நால்வகையுபாயமும், ஐவகைத்தொழிலும், அறுவகைக்குணமும் முதலாய செயல்கள். சாதிதருமமாகிய இவற்றின் வழீஇயோர்க்கு உள்ளது நிரயத்துன்பமே யாகலின், 'எழுமையும் இல்' என்றார். எழுமை - ஆகுபெயர்.

இதனான், பொச்சாவாது செய்யவேண்டுவன கூறப்பட்டன.

(கு - ரை.) நீதிநூலுடையார் அரசர்க்குஉரியனஎன்று உயர்த்துக்கூறிய மூவகையாற்றல் முதலிய சாதிதருமமாகிய செயல்களினின்று தவறியவர்க்கு ஏழுபிறப்பிலும் நன்மையுண்டாகா என்பதாம். "உற்றிடுமாற்றன்மூன்று முபாயங்கணான்கு நன்மை, பற்றிய தொழில்களைந்தும் பண்புறுகுணங்களாறும், மற்றையவனைத்துங் கேடாம் வளர்பிறப்பேழன் கூறும், பற்றியநன்மையின்றும் பாழ்த்த பொச்சாப்புச்சாரின்" என்றது இங்குக் காணத்தக்கது. கடைப்பிடித்து-மறவாமல் உறுதியாகப்பிடித்து. எழுமை - எழுபிறப்பு; ஒருவன்ஒருபிறப்பிற்செய்தகருமத்தின்பயன்எழுபிறப்புவரையிலும் அவனுயிரைத் தொடர்தல் கூடும் என்பது, ஒருசார்நூல் துணிபு; கீழ் "எழுமை யெழுபிறப்பு முள்ளுவர்" என்ற குறளில் 'எழுமையென்றது - வினைப்பயன் தொடரும் ஏழுபிறப்பினை; அது, வளையாபதியுட்கண்டது' என்றும், "ஒருமையு ளாமைபோ லைந்தடக்க லாற்றின், எழுமையு மேமாப்புடைத்து" என்ற குறளில் 'ஒருமைக்கண் செய்த வினையின் பயன் எழுமையுந்தொடரு மென்பது இதனான் அறிக' என்றும், "ஒருமைகண் தான்கற்ற கல்வி யொருவற்கு, எழுமையு மேமாப் புடைத்து" என்ற குறளில் 'வினைகள் போல உயிரின்கட் கிடந்து அது புக்குழிப் புகுமாகலின், எழுமையு மேமாப்புடைத்து' என்றார்; எழுமை மேலே கூறப்பட்டது' என்றும் கூறிப்போந்தார் பரிமேலழகர். மூவகை ஆற்றல் அறிவு ஆண்மை பெருமை என்னும் மூன்றுவிதமான சக்திகள்; சஅகூ-ஆங் குறளி னுரையிற் கூறினர். நால்வகை உபாயம் - கொடுத்தல், இன்சொற்சொல்லல், வேறுபடுத்தல், ஒறுத்தல் என்பன; இவற்றை வடநூலார் தாந ஸாம பேத தண்டம் என்பர்; சகூஎ-ஆங் குறளி னுரையிற் கூறியது உணர்க. ஐவகைத்தொழில்-சிறிய முயற்சியினவும், செய்தாற்பயனுள்ளனவும், பயன்பெரிதாயினவும், பயனில்ஐயமில்லர்தனவும், பின்பு இன்பம் விளைப்பனவும் என இவை; சகூகூ-ஆங் குறளி னுரைகொண்டு அறிக. தொல்காப்பியத்துப் பொருளதிகாரத்தில் "ஐவகைமரபி னரசர் பக்கமும்" என்றதனாற் குறிக்கப்பட்ட ஓதல், வேட்டல், ஈதல், காத்தல், தண்டஞ் செய்தல் என்ற ஐந்து தொழில்களைக் கொண்டாருமுளர். இனி, ஐவகைத் தொழில் - மேல் 'வினைசெயல்வகை' என்னும் கூஅ-ஆம்

அதிகாரத்தில் "பொருள் கருவி காலம் வினை யிடனோ டைந்தும், இருடீரவெண்ணிச்செயல்" என்னுங் குறளிற் கூறும் பொருள் படை காலம் வினை இடம் என்னும் ஐந்தையும் தனித்தனி எண்ணிச்செய்யுஞ் செய்கைகள் என்று உரைத்தலும் சிறவாது. அறுவகைக்குணம் - நட்பாக்கல், பகையாக்கல், மேற்செல்லுதல், இருத்தல், பிரித்தல், கூட்டல் என்பன; ௬௩௨-ஆங்குறளி னுரையிற் கூறினார். வழீஇயோர்க்கு-தவறியவர்க்கு. நிரயம் - நரகம். எழுமை-எழு பிறப்பை யுணர்த்தியதனால், எண்ணலளவை யாகுபெயர். இங்கே 'எழுமை' என்றது - ஏழின் தன்மையைக் குறியாமல் ஏழெனனும் எண்ணையே குறித்ததனால், இதிலுள்ள 'மை' விகுதி - தன்மைப் பொருள்விகுதியன் றென்றும், தனக்கென வேறு பொருளுணர்த்தாத பகுதிப்பொருள் விகுதியா மென்றும் அறிக. செயல்வேண்டும் என்பதை ஒரு சொல்லாகக் கொண்டு, செய்கவென்று உரைத்தார்; "ஓஒதல்வேண்டும்"என்னுங் குறளினுரையில் 'ஓஒதல் வேண்டும் என்பது - ஒருசொல் நீர்மைத்து' என இலக்கணங் கூறுமாறு காண்க. இதற்கு, அரசன் - தோன்றா எழுவாய். இனி, செயல் வேண்டும் என இருசொல்லாக்கொண்டு, செய்தல் இன்றியமையாததென எழுவாயும்பயனிலையுமாக உரைப்பினும் அமையும். இவ்வுரைக்கு, 'வேண்டும்' என்பது - ஒருவகை வியங்கோளாம். எழுமையும்—உம்மை - முற்றுப்பொருளது. 'இல்' என்னும் பயனிலைக்குஏற்ப, 'நன்மை' என்னும்எழுவாய் வருவிக்கப்பட்டது. (அ)

௫௩௧. இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரை யுள்ளுக தாந்தம்
மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து.

பரி.—(அரசர்),—தம் மகிழ்ச்சியில் - தம் மகிழ்ச்சிக்கண், தாம் மைந்துஉறும்போழ்து - தாம் வலியுறும்பொழுது, இகழ்ச்சியின் கெட்டாரை - (முற்காலத்து அதனின்ஆய) சோர்வாற் கெட்டவர்களை, உள்ளுக - நினைக்க; (எ - று.)

காரணங்களோடு அவர்க்குஉளதாய உரிமையை மகிழ்ச்சி மேலேற்றி 'தம் மகிழ்ச்சியில்' என்றும், இகழ்ச்சியும் கேடும் உடன்தோன்று மாகலின் 'மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும்போழ்து' என்றுங் கூறினார். கெட்டாரை உள்ளவே, நாமும் அவ்வாறே கெடுது மென்று அதன்கண் மைந்துறா ரென்பது, கருத்து. 'எண்ணுக' என்று பாடமோதுவாரும் உளர்.

(கு - ரை.) செல்வம் இன்பம் வீரம் என்ற மகிழ்ச்சிக்குக் காரணமானவை மிக்கிருக்கும்போது தமக்கு நேரக்கூடிய கேட்டினை மறந்து கெட்டவர்களை, தாம் மகிழ்ச்சியில் மன்னவர் மிக்குநிற்குங் காலத்திலே நினைத்துப்பார்த்து அவர்கொண்ட இகழ்ச்சியைத் தாம் மேற்கொள்ளாதிருக்கவேணுமென்றவாறு. தம் மகிழ்ச்சிக்கண் தாம் வலிஉறும்பொழுது தமது செல்வம் முதலியவற்றாலாகிய உவகைக்களிப்பில் தாம் மிக்குநிற்குங்காலத்திலே. அதனின் ஆய சோர்வால் - அம்மகிழ்ச்சியா லுண்டாகிய மறதியால். காரணங்களோடு - (மகிழ்ச்சிக்குக்) காரணமான செல்வம் இன்பம் வீரம் என்ற இவற்றோடு. மகிழ்ச்சியென்பது - உபசாரவழக்கு.

அவர்க்கு - அரசர்க்கு. உரிமை - உரியசம்பந்தம். மகிழ்ச்சியில் மிக்கு நிற்கும்போது, இகழ்ச்சியும் கேடும் உடன்தோன்று மென்க. உள்ளவே - நினைக்கவே. கெடுதும் - கெடுவோம், அதன்கண் மைந்துஉறுஉர்-மகிழ்ச்சியில் வலியுற்றுநில்லார். 'எண்ணுக' என்ற பாடத்துக்கும் - நினைக்கவென்றே பொருள், அந்தப்பாடம், மோனைத்தொடைக்குச் சிறக்கும். இகழ்ச்சியின்—இன் - ஐந்த னுருபு, ஏது. மகிழ்ச்சியில்—இல் - ஏழனுருபு. மைந்து-வலிமை. இகழ்ச்சியிற்கெட்டார் - இரணியன், சூரபதுமன், இராவணன், துரி யோதனன், சச்சந்தன் முதலியோர். "இகழ்ச்சியிற் கெடுவோர் களை யெண்ணுக, மகிழ்ச்சியுண் மதி மைந்துறும்போ தெனப், புகழ்ச்சி நூலுட் புகன்றனர் பூவினுள், திகழ்ச்சிசெல் பொன் மணி முடி மன்னனே" என்பர் சூளாமணியிலும். (கூ)

நிசுo. உள்ளிய தெய்த லெளிதுமன் மற்றுந்தான்
உள்ளிய துள்ளப் பெறின்.

பரி.—(அரசனுக்கு), உள்ளியது எய்தல் - (தான் எய்த) நினைத்தபொருளை (அங்நினைத்தபெற்றியே) எய்துதல், எளிது மன் - எளிதாம்: மற்றுஉம் தான் உள்ளியது உள்ள பெறின் - பின்னும் அதனையே நினைக்கக்கூடுமாயின்; (எ - று.)

அது கூடாதென்பது ஒழிந்துநின்றமையின், மன் - ஒழி யிசைக்கண் வந்தது. அதனையே நினைத்தலாவது - மறவியின்றி அதன்கண்ணே முயறல்.

இவையிரண்டுபாட்டானும், பொச்சாவாமைக்கு உபாயம் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) தான் பெறக்கருதிய பொருளைப் பெற மறப் பின்றி முயற்சிசெய்யின், மன்னவனுக்குத் தான் நினைத்த பொருளை நினைத்தபடி அடைதல் எளிதாகு மென்பதாம். எய்த - அடைய. நினைந்தபெற்றியே - எண்ணியபடியே. அது கூடாது என்பது - அங்ஙனம் ஒருபொருளையே மறதியின்றி இடைவிடாது ஞாபகத்திற்கொண்டு முயலுத லரிது என்பது. ஒழியிசை-சொல் லப்படாமல் ஒழிந்துநின்ற பொருளைக் குறித்தல். மன் என்னும் இடைச்சொல் ஒழியிசைப்பொருளதாதலை, "கழிவே ஆக்கம் ஒழி யிசைக் கிளவியென், றம்மூன்றென்ப மன்னைச்சொல்லே" என்ற தொல்காப்பியத்தால் அறிக. அதன் கண்ணே முயறல் - எய்த நினைத்த அப்பொருள் விஷயத்திலேயே முயற்சிசெய்தல். உள்ளி யது - வினையாலணையும் பெயர். (கo)

நிரு - ஆம் அதிகாரம்.—செங்கோன்மை.

பரி.—அஃதாவது - அரசனாற்செய்யப்படும் முறையினது தன்மை; அம்முறை ஒருபாற்கோடாது செவ்வியகோல் போற லின், செங்கோ லெனப்பட்டது; வடநூலாரும் 'தண்டம்' என்றார். அது சோர்வில்லாத அரசனாற்செயற்பால தாகலின், இது, பொச்சாவாமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) முறை - நீதி. ஒருபால் கோடாமை - இராச நீதிக்கு ஒரு தலையிற் பக்ஷபாதங்கொள்ளாமையும், கோலுக்கு ஒரு பக்கத்திற் கோணியிராமையும் ஆம். செவ்வியகோல் போறலின் - நேர்மையுடைய கோலையொத்தலால். செங்கோல் - உவமவாகு பெயர்; மை - தன்மைப்பொருள்காட்டும் விகுதி. செங்கோலுக்கு எதிர்மொழி - கொடுங்கோல்; ஒருபக்கத்திற் கோணுதலுடைய கோல்போல ஒருபக்கத்திற் பக்ஷபாதமுடைய அரசாட்சி. தண்டம் - கோலின்பெயர், அரசாட்சிக்கு வந்தது.

௫௪௧. **ஓர்ந்துகண் ணோடா திறைபுரிந்தி யார்மாட்டும்**
தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை.

பரி.—(தன்கீழ் வாழ்வார் குற்றஞ்செய்தால்),ஓர்ந்து - (அக்குற்றத்தை) நாடி, யார்மாட்டுஉம்: யாவர் மாட்டும், கண்ணோடாது—, இறைபுரிந்து-நடுவுநிலைமையைப் பொருந்தி, தேர்ந்து-(அக்குற்றத்திற்குச் சொல்லிய தண்டத்தை நூலோரோடும்) ஆராய்ந்து, செய்வஃதுஏ - அவ்வளவிற்றாகச் செய்வதே, முறை-முறையாம்; (எ - று.)

நடுவுநிற்றல் இறைக்குஇயல்பாகலின் அதனை 'இறை' என்றும், உயிரினுஞ் சிறந்தார்கண்ணும் என்பார். 'யார்மாட்டும்' என்றும் கூறினர். இறைமை இறை எனவும், செய்வது - செய்வஃது எனவும் நின்றன.

இதனான் செங்கோன்மையது இலக்கணம் கூறப்பட்டது,

(கு - ரை) தன்கீழ் வாழ்வார் குற்றஞ் செய்தால் தாட்சிணியப்படாமல் நடுவுநிலைமையை மேற்கொண்டு அக்குற்றத்தை நாடி அதற்கு ஏற்ற தண்டத்தை ஆராய்ந்து நூலோர் சொன்ன அளவாக விதிப்பதே அரசமுறை என்பதாம். நாடி - ஆராய்ந்தறிந்து. கண்ணோடாது - தாக்ஷிணியப்படாமல், கீழ் 'குற்றங்கடிதல்' என்ற அதிகாரத்தில் "மாணுவுவகையு மேதம் இறைக்கு" என்றவிடத்தில், அளவிறந்த உவகையாவது - கழிகண்ணோட்டம்' என்றதனால் இராசநீதி செலுத்துகையில், தாக்ஷிணியப்படுதல் குற்றமெனக் கூறப்பட்டது. நடுவுநிலைமை - பக்ஷபாதமில்லாத தன்மை; மத்யஸ்தனாயிருத்தல். தண்டம் - தண்டனை. நூலோர் - சாஸ்திரங்களில்வல்ல-மந்திரிகளும், புரோகிதர்களும். அவ்வளவிற்றாக-நூலோர் சொன்ன அளவினையுடையதாக. அதனை - நடுவுநிற்றலை. இறை - அரசன்; இச்சொல் - இங்கே அவன் தன்மையைக் குறித்தலால், இதனை 'இறைமை' என்பதன் விகாரமாகக்கொண்டார். இறை - தொகுத்தல் விகாரமும், செய்வஃது - விரித்தல் விகாரமுமாம். இனி, அரசனுக்கு உரிய குணமாகிய நடுநிலைமையை 'இறை' என்ற குணிப்பெயரால் இங்கே கூறியது, பண்பு பண்பியாகக் கூறப்பட்ட உபசாரவழக்கு எனினுமாம். கண்ணோடாது—கண்ணோடு - பகுதி. 'கண்ணோட்டமாவது' - தன்னோடு பயின்றாரைக் கண்டால் அவர் கூறியன மறுக்க மாட்டாமை; இஃது, அவர்மேற்கண் சென்றவழி நிகழ்வதாகலின், அப்பெயர்த்

தாயிற்று' என மேற் கண்ணோட்டமென்னும் அதிகாரத்தில் உரைப்பது காண்க. புரிந்தியார் மாட்டும் - குற்றியலிகரம். ஏ - பிரிநிலை. (க)

நசஉ. **வானோக்கி வாழு முலகெல்லா மன்னவன்
கோனோக்கி வாழுங் குடி.**

பரி.—உலகு எல்லாம் - உலகத்து உயிரெல்லாம், வான் நோக்கி வாழும் - மழைஉளதாயின் உளவாகாநிற்குமே; (எனினும்), குடி - குடிகள், மன்னவன் கோல் நோக்கி வாழும் - அரசன்செங்கோல்உளதாயின் உளவாகாநிற்கும்; (எ - று.)

நோக்கி வாழ்தல் - இன்றியமையாமை. வானின்ஆய உணவை 'வான்' என்றும், கோலின்ஆய ஏமத்தை 'கோல்' என்றுங் கூறினர். அவ்வேமம் இல்வழி உணவு உளதாயினும் குடிகட்கு அதனாற் பயனில்லை யென்பதாம்.

(கு - ரை.) உலகத்து எல்லாவுயிர்களும் மழையினால்தான் உள்ளனவாகும்: என்றாலும், குடிஜனங்கள் மன்னவன்கோல் நோக்கியே உள்ளனவாமென்பதாம். வான்பெய்து பெருவிளைவு உண்டாயினும் அவ்வுணவுக்குக்கள்ளர்முதலியோரால் தீங்குநேராமைக்குச்செங்கோலே வேண்டுமென்க. இனி, இப்பாட்டுக்குஉலகமெல்லாம் வானோக்கிவாழ்தல்போல, குடிகள் செங்கோல்நோக்கி வாழும் என உரைத்தலும் பொருந்தும்; இப்பொருளையும் பரிமேலழகர் இசைந்துள்ளார். கூஎ-ஆங் குறளினுரையில் 'மேல் ''வானோக்கிவாழும்'' என்றதனை எதிர்மறை முகத்தாற் கூறியவாறு' என உரைப்பது காண்க. ''கோனோக்கிவாழுங் குடியெல்லாந் தாய்முலையின், பானோக்கி வாழுங் குழவிகள் – வானத், துளி நோக்கி வாழு முலக முலகின், விளிநோக்கி யின்புறாஉங் கூற்று'' என்ற நான்மணிக்கடிகைச்செய்யுளையுங் காண்க. மன்னவன்கோல் நோக்கிக் குடிவாழ்தலையும், வானோக்கி உலகெல்லாம் வாழ்தலையும், குலசேகரர், ''தானோக்கா தெத்துயரஞ் செய்திடினுந் தார்வேந்தன் கோனோக்கி வாழுங் குடிபோன் றிருந்தேனே'' என்றும், ''எத்தனையும் வான்மறந்த காலத்தும் பைங்கூழ்கள், மைத்தெழுந்த மாமுகிலே பார்த்திருக்கும்'' என்றும் உவமையாக எடுத்துக் கூறியுள்ளார். இன்றி அமையாமை - இல்லாமற் கூடாமை; அதியவசியமாகக் கொண்டிருத்தல். வானின் ஆக - மழையினா லுளதாகிற. கோலின் ஆய ஏமம் - அரசுமுறையா லுளதாகும் பாதுகாப்பு. உலகத்து உயிர்களெல்லாவற்றிற்கும் மழை இன்றியமையாதாதலை ''வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலால்'' என்று தொடங்கி ''நீரின் றமையா துலகெனின் யார்யார்க்கும், வானின் றமையா தொழுக்கு'' என்பது இறுதியாகக் கீழ் 'வான்சிறப்பு' என்னும் அதிகாரத்திற் பரக்கக்கூறிப்போந்தார்; ''மழையின்றி மாநிலத்தார்க்கில்லை'' என்ற நான்மணிக்கடிகையுங் காண்க- வான் என்னும் ஆகாயத்தின் பெயர் - அங்கு உள்ள மேகத்துக்கு இடவாகுபெயரும், பின்பு அதுபெய்யும் மழைக்குக் காரணவாகுபெயருமாய் இருமடியாகு பெயராம். நிலத்தையும் உயிர்களையும் ஒழுக்கத்தையும் உணர்த்தி

நிற்கும் பலபொருளொருசொல்லாகிய 'உலகு' என்பது - இங்கு 'வாழும்' என்றதனால், மண்ணுலகத்துவாழும் சீவான்மாக்களை உணர்த்திற்று. 'உலகு' என்பது - பால்பகாவஃறிணைப்பெய ராதலின், 'எல்லாம்'என்னும் பன்மைச்சொல்லோடு தொடர்ந்தது.(௨)

நிசரு. **அந்தணர் நூற்கு மறத்திற்கு மாதியாய்**
நின்றது மன்னவன் கோல்.

பரி.—அந்தணர் நூற்குஉம் - அந்தணர்க்கு உரித்தாய வேதத்திற்கும், அறத்திற்குஉம் - (அதனாற் சொல்லப்பட்ட) அறத்திற்கும், ஆதி ஆய் - காரணமாய், நின்றது - நிலைபெற்றது, மன்னவன் கோல் - அரசனாற் செலுத்தப்படுகின்ற செங்கோல்.

அரசர் வணிகர் என்னும் ஏனையோர்க்கும் உரித்தாயினும், தலைமைபற்றி 'அந்தணர்நூல்' என்றார். மாதவர்நோன்பும் மடவார்கற்பும், காவலன் *காவலன்றித் தங்காவலான் ஆகலின், ஈண்டு 'அறம்' என்றது, அவையொழிந்தவற்றை. வேதமும் அறனும் அநாதியாயினும் செங்கோல்இல்வழி நடவா ஆகலின், அதனை அவற்றிற்கு ஆதி என்றும், அப்பெற்றியே தனக்கு ஆதியாவது பிறிதில்லை யென்பார் 'நின்றது' என்றும் கூறினார்.

இவ்வியிரண்டுபாட்டானும் செங்கோலது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) வேதமும் அறனும் அநாதியாயினும் செங்கோலுள்ளவழியே இனிது நடக்குமென்பதாம். அந்தணர் - பிராமணர். அழகிய தண்மையை யுடையவரென்று காரணப்பொருள்படும்: அம் - அழகு; தண் - தண்மை யென்னும் பண்புப்பெயரின் அடி: தண்மை - குளிர்ச்சி; இங்கே, அருள். இச்சொல் - அருளையுடைய பலர்க்கும் பெயராக வழங்கத்தக்கதாயினும், பிராமணர்கட்கே யுரியதாக வழங்குதலால், காரணவிடுகுறிப்பெயராம். இப்பெயர்க்கு 'அந்தத்தை யணவுவார் அந்தணர்: என்றது, வேதாந்தத்தையே பொருளென்று மேற்கொண்டு பார்ப்பார் என்றவாறு' என்று காரணங்கூறுவர் நச்சினார்க்கினியர். வேதத்தை ஓதுதல் ஓதுவித்தல் என்னும் இருதொழிற்கும் உரியவர் அந்தணரே யாதலால், வேதம் 'அந்தணர்நூல்' எனப்பட்டது. அந்தணர் வேதியரென்றும், மறையோரென்றும, நான்மறையாளரென்றும் பார்ப்பாரென்றும் வழங்கப்படுதலுங் காண்க. இக்குறளில், 'நூலை' அந்தணரோடு தொடர்பு படுத்தியிருத்தலையும், "அறுதொழிலோர் நூல்மறப்பர் காவலன் காவானெனின்" என்ற (௫௬௦ குறளில்) அறுதொழிலோரை நூலோடு தொடர்புபடுத்தியும் கூறியுள்ளது காண்க. இதனால், சொல்லவந்தது யாதெனில், 'அறுதொழிலோர்' என்பதற்கு 'உழவர், வாணிபர், ஆசிரியர், கம்மியர், கலைஞர், மருத்துவர்' என அறுவகைத்தொழில் புரிவோரைக்குறிப்பது எனக் கூறிச்செல்லும் சிலர் உரை போலியுரை என்பதற்கேயாம். உரித்து - உரியது. ஏனையோர் - மற்றையோர். தலைமை - முதன்மை; இங்கே, ஓதுதற்கும் ஓதுவித்தற்கும் அதி

பி - ம்: *காவலன்றித் தங்காவாகலின், காவலிற்றங்காவாகலின்,

காரமுடைமை. க்ஷத்திரியரும் வைசியரும் ஓதுதற்கு மாத்திரமும், சூத்திரர் பொருள்கேட்டற்குமாத்திரமும் அதிகாரிகளென்பது நூற்கொள்கை. "மாதவர் நோன்பு...காவல்" என்ற தொடர் மணிமேகலை உஉ-ஆவது காதையில் வருகின்றது: மாதவர் நோன்பும் மடவார்கற்பும் காவலன் காவலன்றித் தங்காவலானுகலான் - பெருந்தவமுடையராய முனிவரது விரதாநுட்டானமும், மடமைக்குணமுடையராய மகளிரது கற்புநிலைமையும் என்னுமிரண்டும் அரசன் பாதுகாவலினால் அல்லாமல் தம்மனக்காவலினுலாகையால்: "சிறைகாக்குங்காப்பு எவன்செய்யும் மகளிர், நிறைகாக்குங் காப்பேதலை" என்றதனால், மகளிர் கற்புக்கு அவர் மனநிலையேயன்றிப் பிறகாவல்கள் தலைமையாகாமை கூறப்பட்டது; தவத்திற்கும் இங்ஙனமே காண்க. முனிவரொழுக்கமும், மகளிர் கற்பும் உண்டாதற்குக் காரணம் அவரவர் மனநிலையே யாதலின், அவை அரசனுணைகையால் உண்டாகமாட்டா என்க; என்றாலும், அவை நிலைபெறுதற்கு உதவியாகமாத்திரம் அரசனுணைகை நிற்பதனால் "அருந்திறலரசர் முறைசெயினல்லது, பெரும்பெயர்ப்பெண்டிர்க்குக் கற்புச்சிறவாது", "தவமும் அரசிலாரில் வழியில்லை" என்பவை முதலாயின வந்துள்ளன என்க. அவை யொழிந்தவற்றை- முனிவர் நோன்பும் மகளிர்கற்பும் தவிர மற்ற அறங்களை. அநாதி- மிகப்பழமையானது; தொன்றுதொட்டு உள்ளது. நடவா - பயில வழங்கா. அப்பெற்றியே - வேதத்தையும் வேதத்தாற் கூறப்படுகின்ற அறத்தையும் நடத்துதலாகிய அத்தன்மையே, தனக்கு ஆதியாவது - அரசன் செங்கோலுக்குக் காரணமாவது; பிறிது இல்லை - வேறொருவகையாலில்லை. வேதத்தையும் வேதத்தான் கூறப்பட்ட அறத்தையும் நடைபெறச்செய்வது குறித்துச் செங்கோலை அவற்றிற்குக் காரணமென்றாரென்க. (௩)

௫௪௪. **குடிதழீஇக் கோலோச்சு மாநில மன்னன்**
அடிதழீஇ நிற்கு முலகு.

பரி.—குடி - (தன்) குடிகளையும், தழீஇ - அணைத்து, கோல் ஓச்சும் - செங்கோலையுஞ் செலுத்தும், மா நிலம் மன்னன்-பெரு நிலவேந்தன், அடி - அடியை, தழீஇ - பொருந்தி, நிற்கும் - விடார்; உலகு - உலகத்தார்; (எ - று.)

அணைத்தல் - இன்சொற் சொல்லுதலும், தளர்ந்துழி வேண்டுவன கொடுத்தலும் முதலாயின. இவ்விரண்டனையும் வழுவாமற் செய்வான் நிலமுழுதும்ஆளு மாகலின் அவனை 'மாநிலமன்னன்' என்றும், அவன்மாட்டு யாவரும் நீங்காஅன்பினராவர் ஆகலின், 'அடிதழீஇ நிற்கு முலகு' என்றுங் கூறினார்.

(கு - ரை.) குடிமக்களிடம் இனிய கூறல் தம் நிலையினின்று தளர்ச்சியுற்றார்க்கு வேண்டுவன கொடுத்தல் கள்வர் முதலியோரால் தீங்குநேராதவாறு காத்தல் முதலிய செய்யும் செங்கோன் மன்னனை உலகம் விடாது ஆதரிக்குமென்பதாம். குடிகள் - நாட்டுச்சனங்கள். அணைத்து - அன்போடு ஆதரித்து. பெருநில வேந்தன் அடியை - பெரிய இராச்சியத்து அரசனது பாதங்களை. தளர்ந்தவுழி- தளர்ச்சியடைந்தவிடத்து. முதலாயின என்றதனால்

கள்வர் முதலியோரால் தீங்குண்டாகாதவாறு காத்தலைக் கொள்க. இவ்விரண்டனையும் - சாமம் தானம் என்ற இந்த இரண்டு உபாயங்களையும். நிலம் - பூலோகம். தழீஇ - தழுவி: சொல்லிசையளபெடை. (௪)

௫௪௫. **இயல்புளிக் கோலோச்சு மன்னவ னாட்ட**
பெயலும் விளையுளுந் தொக்கு.

பரி.—பெயல்உம் - பருவமழையும், விளையுள்உம் - குன்றாத விளைவும்,—தொக்கு - ஒருங்குகூடி, இயல்புஉளி - (நூல்கள் சொல்லிய) இயல்பால், கோல் - செங்கோலை, ஓச்சும் - செலுத்தும், மன்னவன் - அரசனது, நாட்ட - நாட்டின் கண்ணவாம்.

'உளி' என்பது - மூன்றாவதன் பொருள் படுவதோர் இடைச்சொல். வானும் நிலனும் சேரத் தொழிற்பட்டு வளஞ்சுரக்கு மென்பதாம்.

(கு - ரை.) நீதி நூலின் வழி நின்று செங்கோல் செலுத்தும் மன்னவனுடைய நாட்டில் பருவமழையும் விளையுளும் தவறாமலுள்ளனவா மென்பதாம். பருவமழை—காலந்தவறாமற் பெய்கிற மழை. குன்றாத-குறையாத. நாட்டின் கண்ண-நாட்டிலுள்ளன. மூன்றாவதன் - மூன்றாம் வேற்றுமையின். வான் - மேகம்: வான்தொழிற்பட்டு வளஞ்சுரத்தல் - மேகம் பெய்யவேண்டிய காலத்தில் தவறாது மழைபெய்தல். நிலம் தொழிற்படுதல் - விளைதல். நிலம் தொழிற்பட்டு வளஞ்சுரத்தல் - வயல்கள் விளையவேண்டிய காலத்தில் நன்கு விளைதல். 'இயல்புளி' என்பதில், உளி என்பது - கருவிப்பொருளில்வந்த மூன்றாம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபின் பாற்படும்; 'கொண்டு, பொருட்டு, உடைய, உளி, மாறு, ஒடு ஓடு, கண் முதலியனவும் உவமவுருபுகளும் சொல்லே உருபு ஆனாற் போல என்க' என்ற இலக்கணக்கொத்துரையைக் காண்க. நாட்ட - பலவின்பாற் குறிப்புமுற்று. பெயல்-பெய்தல், விளையுள் - விளைதல். (௫)

௫௪௬. **வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்**
கோலதூஉங் கோடா தெனின்.

பரி.—மன்னவன் - மன்னவனுக்கு, வென்றி தருவது - (போரின்கண்) வென்றியைக் கொடுப்பது, வேல் அன்று - (அவன் எறியும்) வேலன்று: கோல்—; அதுஉம் - அஃதும், (அப்பெற்றித்தாவது), கோடாது எனின் - (தான்) கோடாதாயின்; (எ - று.)

கோல் செவ்விதாயவழியே வேல் வாய்ப்பது என்பார், 'வேலன்று' என்றார்; "மாண்ட, அறநெறி முதற்றே அரசின் கொற்றம்" என்றார் பிறரும். 'கோடான்' என்பது பாடமாயின், கருவியின்தொழில் வினைமுதல்மேல் நின்றதாக உரைக்க.

(கு - ரை.) மன்னவனுக்கு வெற்றி தருவது படையென்று கருதுவர் பலர்: படைக்கு வெற்றி தருந் தன்மையும் செங்கோலால்தான் உளதாவது என்பதாம்: அபநுதியாரை. கோல்-செங்கோல். அஃதும்

அப்பெற்றித்து ஆவது - அச்செங்கோலும் அங்ஙன் வெற்றி தருந்தன்மையது ஆவது. கோடாதாயின் - கோணுதிருக்குமானல். செவ்விதாயவழியே - நேரானதாயிருந்தபொழுதே. வாய்ப்பது - வெற்றிதருவது. என்பார் - என்று சொல்ல வந்தவர். "மாண்ட, அறநெறி முதற்றே அரசன்கொற்றம்" என்பது - புறநானூறு, ருரு - ஆம் பாட்டிலுள்ளது; மாட்சிமைப்பட்ட தருமமார்க்கத்தைப் பிரதானகாரணமாகவுடையது அரசரதுவெற்றியென்று பொருள். இம்மேற்கோள் கீழ் 'இறைமாட்சி' என்ற அதிகாரத்தில் "அறனிழுக்காதல்லவை நீக்கி" என்ற குறளின் உரையிலும் எடுத்து ஆளப்பட்டுள்ளது. கருவி - இங்கே, கோல். வினைமுதல் - கருத்தா; இங்கே, மன்னவன். 'வென்றி தருவது' என்பது-மத்திமதீபமாக, முன்னுள்ள 'வேலன்று' என்றதனேடும், பின் நிற்கும் 'மன்னவன்கோல்' என்பதனேடும் இயையும். 'அதுவும்' என்பது, 'அதூஉம்' என விகாரப்பட்டு அளபெடுத்தது, இன்னிசையளபெடை. (சு)

ருசஎ. **இறைகாக்கும் வையக மெல்லா மவனை**
முறைகாக்கு முட்டாச் செயின்.

பரி.—வையகம் எல்லாம் - வையகத்தை யெல்லாம், இறை காக்கும் - அரசன் காக்கும்; அவனை - அவன்தன்னை, முறை காக்கும் - (அவனது) செங்கோலே காக்கும்: முட்டா செயின் (அதனை*முட்டுவந்துழியும்) முட்டாமற் செலுத்துவனாயின்.

முட்டாமற் செலுத்தியவாறு - மகனை முறைசெய்தான் கண்ணும், தன் கைக்குறைத்தான்கண்ணுங் காண்க. 'முட்டாது' என்பதன் இறுதிநிலை விகாரத்தால் தொக்கது.

இவை நான்கு பாட்டானும், அதனைச் செலுத்தினன் எய்தும பயன் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) பூமி முழுவதையும் செங்கோல்முறைக்குத் தவறு நேராதபடி மன்னவன் காப்பனாயின், அம்மன்னவனை யாதொரு தீங்கும் நேராது அச்செங்கோல்முறைமையே காக்குமென்பதாம். வையகம்-உலகம். அவன்தன்னை - அவனை. முட்டு வந்துழியும் - தடை நேர்ந்தபோதும். முட்டாமல் - தடைப்படாதபடி. அதனைச் செலுத்துவனாயின் என இயைக்க.

மகனை முறைசெய்தான் கண்ணும் - நீதிதவருது தன் புத்திரனை மரண தண்டனைசெய்த மனுநீதிச்சோழனிடத்தும். அவ்வரலாறு வருமாறு:—சோழநாட்டிலே திருவாரூரில் அரசியற்றிய மனுநீதிகண்டசோழனென்னும் அரசனது புத்திரன் [வீதிவிடங்கன்] இளம்பிராயத்தில் ஒருநாள் தேரிலேறி வீதியிற் செல்லுகையில், ஒரு பசுக்கன்று துள்ளிவந்து அத்தேர்க்காலினடியில் அகப்பட்டு இறந்தது; அதுகண்ட தாய்ப்பசு மிகவருந்திற்று; அதனை யறிந்த இராசகுமாரனும் மிகவும்மனம்வருந்தினன்; இப்படியிருக்கையில், கன்றையிழந்த பசு, அத்துன்பம்பொறுக்கமாட்டாமற் கதறிக்கொண்டு கண்ணீர் பெருக ஓடிச்சென்று அரசனது அரண்மனைவாயிலிற்

பி - ம்: *முட்ட

கட்டியுள்ள ஆராய்ச்சிமணியைத் தன்கொம்பினால் அடித் தது; அவ்வொலிகேட்ட மன்னவன், விரைந்துவந்து, அங்கிருந்த ஒருமந்திரியால் நடந்தசெய்தியை அறிந்து, அந்தப்பசுவின் முகத் தைப்பார்த்து மனந்தளர்ந்து 'இதற்குப் பரிகாரம் யாது?' என்று மந்திரிகளைக் கேட்க, அவர்கள் 'கோவதத்திற்குத் தருமசாஸ்திரங் களில் விதிக்கப்பட்ட பிராயச்சித்தத்தைக் குமாரனுக்குச் செய்விப் பதே தருமம்' என்றார். வேந்தன் 'இந்தப்பிராயச்சித்தம், கன்றை யிழந்து அலறுகிற இப்பசுவின் துன்பத்திற்கு ஈடாகாது; இப்பசு தன் கன்றையிழந்து துயரடைதல் போல, நானும் என்மகனை யிழந்து துயரடைவதே நீதி' என்றுசொல்லி, தனது புத்திரனை அங்கு வரவழைத்து, ஒரு மந்திரியைநோக்கி 'இந்தப்பிள்ளையை வீதியிலே கிடத்தித் தேரை மேல்நடத்தக் கடவாய்' என்று கட்டளை யிட்டான்; அந்த அமைச்சன் அவ்வாறு செய்யத் துணியாமல், அரசன் கட்டளைக்கு அஞ்சித் தன்னுயிரை விட்டனன்; அதனை யறிந்த மனுச்சோழன் தனது புத்திரனைத் தானே கொண்டுபோய் வீதியிற் கிடத்தித் தேரை மேலே யோட்டினான்; இந்த அரிய செய்கையைக்கண்டு எல்லோரும் ஆச்சரியப்பட்டார்கள்; தேவர் கள் பூமாரிபொழிந்தனர். இவ்வரசனது தருமநெறியையும் நடுவு நிலைமை சிறிதுந்தவறாத பெருந்தன்மையையுங் கண்டு களித்துக் கடவுள் [சிவபிரான்] பிரதியக்ஷமாய்த் தரிசனந்தந்து, பசுக்கன்று, இராசகுமாரன், மந்திரி இம்மூவரையும் பிழைத்து எழுந்திருக்கச் செய்தருளி மறைந்தனர் என்பதாம். (இதனை "சாலமறைத் தோம்பிச் சான்றவர்கைகரப்பக், காலைகழிந்ததன்பின்றையும் - மேலைக், கறவைக்கன் றூர்ந்தானைத் தந்தையுமூர்ந்தான், முறை மைக்கு மூப்பிளமை யில்" என்ற பழமொழிப்பாடலாலும் அறிக. இக்கதை, பெரியபுராணத்தில் திருவாரூர்ச்சிறப்பில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. "வாயிற் கடைமணி நடுநா நடுங்க, ஆவிற் கடைமணி யுகுநீர் நெஞ்சுடத் தான்றன், அரும்பெறற் புதல் வனை யாழியின்மடித்தோன்" என்பது, சிலப்பதிகாரத்து வழக் குரைகாதை. இவன், மனுமுறைகண்ட சோழனென்றும் வழங் கப்படுவன்.)

தன்கைக்குறைத்தான் கண்ணும் - தனது கையைத் தானே வெட் டிக்கொண்ட **குலசேகரபாண்டியனிடத்திலும். அவ்வரலாறு வருமாறு:—** குலசேகர பாண்டியன் ஒருநாளிரவில் மாறுவேடம் பூண்டு நகர சோதனை வருகையில், ஒருபிராமணன் வீட்டில் அழுகுரலுண்டான தைச்செவியுற்று அங்குச்சென்று மறைந்து நின்று உற்றுக் கேட்கலாயினான்; அப்பொழுது, அந்த வீட்டுக்கு உரிய அந்தணன் காசியாத்திரைசெல்ல உத்தேசித்ததை அவன்மனைவி அறிந்து 'என்னைத் தனியேவிட்டுப் போதல் தருமமா?' என்று புலம்பினாள்; அதற்கு அப்பார்ப்பனன் 'நமது அரசன் மிக நீதிமான்: அவனே யாதொரு தீங்கும் நிகழாதவாறு உன்னைப் பாதுகாப்பான்' என்று சொல்லிப் போயினன்; அதுகேட்ட அரசன், 'நம்மை இப்படி நம்பிச் சென்ற பிராமணனது மனைவிக்கு ஒருகுறையும் நேரிடாதபடி காப்பது நமது கடமை' என்று கருதி, அன்றுமுதல் நாள் தோறும் இரவில் மாறுவேடம்பூண்டு அவ்வீட்டினருகிற் காவல்

காத்துவந்தான்; இங்ஙனம் பலநாள்கழிந்தபின் ஒருநாள் பகலில் அவள் கணவன் மீண்டுவந்து சேர்ந்தனன்; அச்செய்தியை அறியாத அரசன், அந்நாளிரவில் அவ்வீட்டினுள் ஆடவரரவங்கேட்டு, யாரோ சோரநாயகன்போலுமென்று சங்கித்து, வாயிற்கதவைக் கையினால் தட்டியவளவிலே, உள்ளிருந்த அவள் கணவன் 'யார்?' என்று வினவ, அரசன் அக்குரலால் அவனை அவள் கணவனே யென்று அறிந்து ஓடி மறைந்து, இங்ஙனம் நள்ளிரவிற் கதவிடித்தல் தினந்தோறும் இவள்சோரநாயக னியல்போ என்ற சந்தேகம் அவ்வந்தணனுக்கு உண்டாகாமலிருத்தற்பொருட்டு, உடனே வீடுகள்தோறுங் கதவைத்தட்டிக்கொண்டே போய்விட்டான். மறுநாள் அந்தப் பிராமணனும் மற்றும் எல்லாருங் கூடி அரசன் முன்னிலையில் வந்து 'எங்கள்வீட்டு வாயிற்கதவை நடுநிசியில் தட்டிப்போன கள்வனைக் கண்டுபிடித்துத் தண்டனைசெய்யவேண்டும்' என்று முறையிட, அதுகேட்டு அரசன் 'இங்ஙனங் குற்றஞ் செய்தவனுக்கு உரிய சிட்சை யாது?' என்று மந்திரிகளை வினவவே, அவர்கள் 'அவன்கையைக் குறைத்துவிடுவதே முறைமை' என்றனர். அரசன், உடனே தன் கையைத் தறித்துக்கொண்டு, நடந்த செய்தியைக்கூறி, பின்னர்க் கடவுளருளாற் பொற்கை யமையப் பெற்று 'பொற்கைப் பாண்டியன்' என்னும் பெயரோடு அரசு செலுத்தின னென்பதாம். இவ்வரலாறு சிறிது வேறுபடுத்தியுங் கூறப்படுவதுண்டு. ("உதவா வாழ்க்கைக் கீரந்தை மனைவி, புதவக் கதவம் புடைத்தன னொர்நா, ளரசவேலியல்லதி யாவதும், புரைதீர்வேலியில்லென மொழிந்து, மன்றத்திருத்திச் சென்றீ ரவ்வழி, யின்றவ்வேலி காவாதோவெனச், செவிச்சூட்டாணியிற் புகையழல் பொத்தி, நெஞ்சஞ் சுடுதலினஞ்சி நடுக்குற்று, வச்சிரத் தடக்கை யமரர்கோமா, னுச்சிப்பொன்முடி யொளிவளை யுடைத்த கை, குறைத்த செங்கோற் குறையாக்கொற்றத்து, இறைக்குடிப் பிறந்தோர்க் கிழுக்கமின்மை" என்ற சிலப்பதிகாரமும், 'எனக்குத் தகவன்று லென்பதே நோக்கித், தனக்குக் கரியாவான் றானாய்த் தவற்றை, நினைத்துத் தன் கைக்குறைத்தான் தென்னவனுங் காணு, ரெனச் செய்யார் மாணுவினை" என்ற பழமொழியும், "தீமைசெய்தாய்போற் செங்கை குறைத்தாய் முறையேயோ" என்ற திருவிளையாடற் புராணமுங் காண்க.)

இறுதிநிலை - விகுதி; பகுபதத்தின் ஈற்றில் நிற்பது. விகாரம்- இங்கே, தொகுத்தல். முட்டா என்பது - ஈறுகெட்ட எதிர்மறை வினையெச்ச மென்றபடி. அதனை - செங்கோலை. வை அகம் - (பொருள்களை)வைக்கு மிடம் எனப் பூமிக்குக் காரணப்பெயர். (எ)

குநிஅ. **எண்பதத்தா னோரா முறைசெய்யா மன்னவன்**
தண்பதத்தாற் றானே கெடும்.

பரி.—எள் பதத்தான் - (முறைவேண்டினார்க்கு) எளிய செவ்வியையுடையனாய், ஓரா-(அவர் சொல்லியவற்றை நூலோர் பலரோடும்) ஆராய்ந்து, முறை செய்யா - (நின்ற உண்மைக்கு ஒப்ப) முறைசெய்யாத, மன்னவன் - அரசன், தண் பதத்தால் - தாழ்ந்த பதத்திலே நின்று, தானே கெடும்—; (எ - று.)

'எண்பதத்தான்' என்னும் முற்றுவினையெச்சமும், 'ஓரா' என்னும் வினையெச்சமும் - 'செய்யா' என்னும் பெயரெச்ச வெதிர்மறையுள் செய்தல் வினைகொண்டன. தாழ்ந்தபதம் - பாவமும் பழியும் எய்திநிற்கும் நிலை. "அல்லவை செய்தார்க்கு அறங் கூற்றம" ஆகலின், பகைவரின்றியும் கெடும் என்றார்.

இதனால், முறைசெலுத்தாதானது கேடு கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) முறைவேண்டினார்க்கு எளிதிற் காட்சிகொடுத்து அவர் கூறியவற்றை நூலோரோடு ஆராய்ந்து நீதிமுறை நடத்தாத மன்னவன் தாழ்ந்த பதவியில் நின்று தானே கெடுவனென்பதாம். முறை வேண்டினார்க்கு - (தமக்குப் பிறர்செய்த தீங்கைச் சொல்லி) நீதியை நடத்தும்படிவந்த சனங்களுக்கு; முறைவேண்டினார் - வழக்குஅறிவிப்பவர். எளிய செவ்வியை உடையனாய் — அரிதாக வன்றி எளிதிற் காட்சிகொடுக்குஞ் சமயத்தையுடையவனாய்; செவ்வி - சமயம். "காட்சிக்கெளியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லனேல், மீக்கூறு மன்ன னிலம்" என்ற குறளையும், 'முறைவேண்டினார்— வலியரால் நலிவெய்தினார். காண்டற்கு எளிமையாவது - பேரத்தாணிக்கண் அந்தணர் சான்றோர் உள்ளிட்டாரோடு செவ்வியுடையனாயிருத்தல்' என்ற அதனுரையையும் காண்க. அவர் - முறை வேண்டினார். நூலோர் - சாஸ்திரங்களில் வல்ல அமைச்சர் முதலியோர். நின்ற - அவர் சொல்லியவற்றிலுள்ள. ஒப்ப - ஏற்றபடி. முறை செய்யாத - நீதிநடத்தாத. பதத்திலே - நிலைமையிலே. தானே கெடும் - (ஒருவர் கெடுக்கவேண்டாமல்) தானே அழிவான். 'எண்பதத்தான்' என்பது குறிப்புவினைமுற்று வினையெச்சப்பொருளில் வந்தது; [நன்-வினை-௩௨.] ஓரா - ஓர்ந்து; செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு உடன்பாட்டு இறந்தகாலவினையெச்சம். செய்யா - செய்யாத; ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப்பெயரெச்சம். "அல்லவைசெய்தார்க்கு அறங்கூற்றம்" என்னும் மேற்கோள் - நான்மணிக்கடிகையில் "கல்லாவொருவற்கு" என்ற பாடலில் உள்ளது; தரும மல்லாத (பாவத்) தொழில்களைச் செய்தவர்க்குத் தருமதேவதையே யமனும் என்று பொருள். இம்மேற்கோள் "என்பிலதனைவெயில் போலக் காயுமே, அன்பிலதனை யறம்" என்ற குறளினுரையிலும் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. 'அல்லாதமாந்தர்க் கறங்கூற்றம்' என்ற ஔவையார் மூதுரையுங் காண்க. "அல்லவை செய்தார்க் கறங்கூற்றமா மென்னும், பல்வகையோர்சொல்லும் பழுதன்றே" என்பது, சிலப்பதிகாரத்து வழக்குரைகாதை. எண்பதம் - பண்புத்தொகை. பதம் - சமயம்; வடசொல். எளிமைப்பொருளுணர்த்தும் எண்மை யென்னும் பண்புப்பெயர், ஈறுபோய் நின்றது; மேல் 'பண்புடைமை' என்னும் அதிகாரத்தில் "எண்பதத்தாலெய்த லெளிதென்ப" என்பதுங் காண்க. தண்மை இங்கே, தாழ்வு; கீழ்ப்பட்ட சாதியார் 'தண்ணியர்' எனப்படுதலுங் காண்க. பதத்தால் என்பதில், ஆல் என்னும் மூன்றனுருபு பதத்தில் என ஏழாம்வேற்றுமையிடப்பொருளில் வந்தது, உருபுமயக்கம். (அ)

௫௪௯. குடிபுறங் காத்தோம்பிக் குற்றங் கடிதல்
வடுவன்று வேந்தன் றொழில்.

பரி.—குடி - குடிகளை, புறங்காத்து-பிறர் நலியாமற் காத்து, ஓம்பி - (தானும் நலியாது) பேணி, குற்றம் கடிதல் - (அவர் மாட்டுக்) குற்றம் (நிகழின் அதனை ஒறுப்பான்) ஒழித்தல், வேந்தன் - வேந்தனுக்கு, வடு அன்று - பழியன்று: தொழில் - தொழிலாகலான் ; (எ - று.)

துன்பஞ்செய்தல், பொருட்கோடல், கோறல் என ஒறுப்பு மூன்று; அவற்றுள், ஈண்டைக்கு எய்துவன முன்னைய என்பது 'குற்றங்கடிதல்' என்பதனாற் பெற்றாம். 'தன்கீழ் வாழ்வாரை யொறுத்தல் அறனன்மையின் வடுவாம்' என்பதனை ஆசங்கித்து, 'அஃதுஆகாது, அரசனுக்கு அவரை அக்குற்றத்தின் நீக்கித் தூய ராக்குதலும் சாதிதருமம்' என்றார்.

(கு - ரை.) குற்றவாளிகள் அரசனால் தண்டிக்கப்பட்டால், அக்குற்றம்தீர்ந்து சுத்தராய்விடுகின்றனரென்பது, நூற்கொள்கை: பிறர் நலியாமலும் தானும் நலியாதும் குடிகளைக் காக்கும் மன்னவற்கு அந்தக் குடிமக்களிடத்துக் குற்றம் நிகழின் அக் குற்றத்துக்கு ஏற்பத் தண்டனை விதித்து அவரைத் தூயராக் குதல்கடமையான செயலே: ஒறுக்கின்றாரென்று அன்னார்க்குப் பழிப்பு உண்டாகா தென்பதாம். 'பிறர்' என்றது பகைவர், கள்வர், சுற்றத்தார், வினைசெய்வார் முதலாயினோரை. கீழ் கூஅ௰, கூஅஅ, ௰கஉ - இக்குறள்களினுரையிற் காண்க. நலியாது - வருத் தாமல். பேணி - அன்புகொண்டு. அவர்மாட்டு-அக்குடிகளிடத்து. நிகழின் - உண்டானால். ஒறுப்பான் - தண்டனையால், புறங்காத்து- சுற்றிலும் [எல்லாப்புறத்தும்] பாதுகாத்து என்க. பொருட் கோடல் - செல்வத்தைப் பறித்துக்கொள்ளுதல். கோறல் - கொல் லுதல் ஒறுப்பு - தண்டமென்னும் உபாயம். (இம்மூன்றும் - முறையே வடமொழியில் பரிக்லேசம், அர்த்தஹரணம், வதம் எனப் படும்.) ஈண்டைக்கு எய்துவன - இவ்விடத்துக்குப் பொருந்துவன. முன்னைய - துன்பஞ்செய்தலும், பொருட்கோடலும். குற்றவாளி களை யொழித்தலென்னுது 'குற்றத்தைக்கடிதல்' என்றதனால், கோற லாகிய தண்டனை இங்கு விதிக்கப்படவில்லை யென்பது பெறப் படும். அறன் அன்மையின் - தருமமல்லாமையால், வடு ஆம் - பழிப்பாகுமோ. ஆசங்கித்து - ஆட்சேபங்கொண்டு. அஃது - வடு. தூயர் ஆக்குதல் - பரிசுத்தராகச்செய்தல். வடுவன்று, வேந்தன் தொழில் என்ற இரண்டு பயனிலைகளுக்கும் 'குற்றங்கடிதல்' என் பதே எழுவாய். (சு)

௫௫௦. **கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ்**
களைகட் டதனோடு நேர்.

பரி.—வேந்து - அரசன், கொடியாரை - கொடியவர்களை, கொலையின் ஒறுத்தல் - கொலையான் ஒறுத்(துத் தக்கோரைக் காத்)தல்,—பைங்கூழ் களை கட்டதனோடு நேர் - (உழவன்) களையைக் களைந்து பைங்கூழைக் காத்ததனோடு ஒக்கும்; (எ-று.)

'கொடியவர்' என்றது - தீக்கொளுவார், நஞ்சிடுவார், கருவியிற் கொல்வார், கள்வர், ஆறலைப்பார், சூறைகொள்வார், பிறனில்விழைவார் என்ற இவர் முதலாயினாரை; இவரை வடநூலார் ஆததாயிக ளென்ப. இப்பெற்றியாரைக் கண்ணோடிக் கொல்லாவழி, புற்களைக்கு அஞ்சாநின்ற பைங்கூழ்போன்று நலிவுபல எய்தி உலகு இடர்ப்படுதலின், கோறலும் அரசற்குச் சாதிதரும மென்பதாயிற்று.

இவையிரண்டுபாட்டானும், செங்கோல் செலுத்தும்வெண் குடை வேந்தற்குத் தீயார்மாட்டு மூவகையொறுப்பும் ஒழியற் பாலவல்ல வென்பது கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) கீழ்க்குறளினால், மூவகை யொறுப்பினுள் இருவகை ஒறுப்புக்களைக் குடிமக்களிடம்செய்யவேண்டியதை விதித்து, இக்குறளினால், தீக்கொளுத்தல், நஞ்சிடுதல் முதலிய பெருங்குற்றவாளிகளுக்குக் கோறலாகிய ஒறுப்பினை விதித்தலும் மன்னவற்குச் சாதியறமே யென்கின்றரென்க. கொலையான் ஒறுத்து - கொலைசெய்தலாகிய தண்டனை விதித்து ஒழித்து. ஒறுத்தல் - நிக்கிரகித்தல். தக்கோர் - (காத்தற்குத்) தகுதியுடைய குடிகள்: உழவன் - உழுதுபயிர்செய்பவன். களை - பயிர்க்குத்தடையாகிற புல்பூண்டுகள். பைங்கூழ் - பயிர். தீக்கொளுவுவார் - (வீடு முதலியவற்றில்) தீப்பற்றவைப்பவர். நஞ்சு இடுவார் - பிறர்க்கு விஷங் கொடுப்பவர். கருவியின் - ஆயுதங்களினால். ஆறு அலைப்பார் - வழிபறிப்பவர். சூறைகொள்வார் - கொள்ளையிடுபவர். பிறனில் விழைவார் - அயலான்மனைவியை விரும்புபவர். ஆததாயி - வஞ்சகன்; பெருங்குற்றஞ் செய்பவன். அக்நிதன், கரதன், சஸ்த்ரோந்மத்தன், தநாபஹரன், க்ஷேத்ரஹரன், தாரஹரன் என வடநூலிற் கூறப்பட்ட அறுவகை ஆததாயிகளில் அக்நிதனை 'தீக்கொளுவுவார்' என்றதனாலும், கரதனை 'நஞ்சிடுவார்' என்றதனாலும், சஸ்த்ரோந்மத்தனை 'கருவியிற் கொல்வார்' என்றதனாலும், தநாபஹனை 'கள்வர், ஆறலைப்பார், சூறைகொள்வார்' என்றவற்றாலும், க்ஷேத்ரஹரனையும், தாரஹரனையும் 'பிறனில் விழைவார்' என்றதனாலும் குறித்தார்; ஆதலால், 'பிறனில்விழைவார்' என்றதில், 'இல்' என்பதற்கு - இடமென்ற பொருளுங் கொள்க. இப்பெற்றியார் - இத்தன்மையார். கண்ணோடிக் கொல்லாவழி - தாட்சிணியப்பட்டுக் கொலைசெய்யாமற்போனால். புற் களை - புல்லாகிய களை. அஞ்சாநின்ற - அஞ்சுகிற. நலிவு பல எய்தி - அனேகந் துன்பங்களை யடைந்து. இடர்ப்படுதலின் - வருந்துதலால். வெண் குடை-செவ்விய அரசாட்சிக்கு உறுப்பு. தீயார்மாட்டு - கொடியவரிடத்து. மூவகையொறுப்பு - துன்பஞ்செய்தல் பொருட்கோடல் கோறல் என்ற மூவகையான தண்டனை. கொலையின் ஒறுத்தல் என இயையும்; இனி, கொலையிற் கொடியார் என இயைத்து, கொலைத்தொழில் செய்யுங் கொடியார் என உரைப்பாரும் உளர். வேந்து - அரசத்தன்மை; இங்கே, அரசனுக்குப் பண்பாகுபெயர். 'கூழ்' என்னும் உணவின்பெயர் - காரியவாகுபெயராய், அதற்குக் காரணமான பயிரைக் குறிக்கும். பைங்கூழ் - பசிய பயிர்: பசுமை+

கூழ் = பைங்கூழ்; [நன்-பத. க] களை - கட்டற்கு உரியது. கட்டது- கள் என்னும் பகுதியடியாகப் பிறந்த இறந்தகாலத் தொழிற் பெயர். இப்பாட்டு, உவமையணி; இதில், நேர் - உவமவுருபு, இக்குறளை எடுத்து 'இது தண்டம்' எனக் கூறியுள்ளார், தொல் காப்பியவுரையில். இக்குறட்பா, மநுதர்மசாஸ்திரத்தின் எ-ஆவது அத்தியாயத்து ககο-ஆவது சுலோகத்தின் மொழிபெயர்ப்பு எனத் தக்கது. (கο)

ருசு ஆம். அதிகாரம்.—கொடுங்கோன்மை.

பரி.—அஃதாவது - அம்முறையினது கோடுதல்தன்மை. ஈண்டும், உவமையின் பெயர் பொருள்மே லாயிற்று. செங் கோன்மைக்கு மாருகலின், இஃது, அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) அம்முறை - அரசுமுறைமை. கோடுதல்-கோணு தல். ஈண்டும் - இங்கும்; செங்கோன்மை யென்னுமிடத்திற்போல என்றபடி. உவமை - உபமானம்; ஒருபக்கத்திற் கோணுதலுடைய கொம்பு. பொருள் - உபமேயம்; ஒருபக்கத்திற் பக்ஷபாதமுடைய அரசுமுறைமை. மாறு - எதிர். கல்வியென்னும் அதிகாரத்தின் பின் கல்லாமையென்னும் அதிகாரத்தை வைத்ததற்குக் காரணம் 'கல்விச்சிறப்பு மேல் விதிமுகத்தாற்கூறியதுணையான் முற்றுப் பெருமை நோக்கி எதிர்மறைமுகத்தானுங் கூறுகின்ற தாகலின், இது கல்வியின்பின் வைக்கப்பட்டது' என்று பரிமேலழகர் உரைத் துள்ளதனால், இங்குச் செங்கோன்மையின்பின் கொடுங்கோன் மையை வைத்ததற்கும் அப்படிப்பட்ட காரணமே கொள்ளத் தக்கது.

ருருக. **கொலைமேற்கொண் டாரிற் கொடிதே யலைமேற்கொண்டு**
அல்லவை செய்தொழுகும் வேந்து.

பரி.—கொலை மேல் கொண்டாரின் - (பகைமைபற்றிக்) கொல்லுதல் தொழிலைத் தம்மேற்கொண்டு ஒழுகுவாரினும், கொடிது - கொடியன்: அலை மேல் கொண்டு-(பொருள்வெஃகிக் குடிகளை)அலைத்தல் தொழிலைத் தன்மேற்கொண்டு, அல்லவை செய்து ஒழுகும் - முறையல்லவற்றைச் செய்தொழுகும், வேந்து- வேந்தன்; (எ - று.)

அவர் செய்வது ஒருபொழுதைத் துன்பம், இவன் செய்வது எப்பொழுதுந் துன்பமாம் என்பதுபற்றி, அவரினுங் கொடிய னென்ருர். பான்மயக்குறழ்ச்சி. 'வேந்து' என்பது - உயர் திணைப்பொருட்கண் வந்த அஃறிணைச்சொல். அலை கொலையினுங் கொடிது என்பதாயிற்று.

(கு - ரை.) குடிமக்களின் பொருளைப்பறித்து அலைத்தலால் முறைமையல்லாத செய்யும் வேந்தன் கொலையாளரினும் கொடிய னென்பதாம்; கொலைஞரினும் வேந்தைக்கொடியனென்றது, அக் கொலையாளர் கொலைசெய்யும்பொழுதோடு துன்பம் முற்றுப்

பெறும்; அங்ஙனன்றி, இந்த வேந்தரின் அலைத்தொழிலால் நேருந் துன்பம் எப்போதும் துன்பம் விளைத்தல்பற்றி யென்க. தம்மேற் கொண்டு ஒழுகுவார்-தம்மீது ஏற்றுக்கொண்டு நடப்பவர். பொருள் வெஃகி - செல்வத்தை விரும்பி. அலைத்தல் - வருத்துதல். அவர் - கொலையாளிகள். உபமானமாகிய 'கொலைமேற்கொண்டார்' என்பது பன்மைப்பாலாகவும், உபமேயமாகிய 'அலைமேற்கொண்டு அல்லவை செய்தொழுகும் வேந்து' என்பது ஒருமைப்பாலாகவும் மாறி நின்றதனால் 'பால்மயக்கு' என்றும், இங்கு 'கொலைமேற்கொண்டாரிற்கொடிது' என்பது - கொலையாளிகள்போலக் கொடியன் என உவமப்பொருள்படாது கொலையாளிகளினும் கொடியனென உறழ்ச்சிப்பொருள்பட்டதனால் 'பால்மயக்குறழ்ச்சி' என்றுங் கூறினார். உறழ்ச்சியாவது - திசை வழி காலம் குணம் முதலியவற்றின் அளவுபற்றி வரும் எல்லைப்பொருளன்றி உபமான உபமேய சந்தர்ப்பத்தில் வரும் எல்லைப்பொருள். ['காக்கையிற் கரிது களம்பழம்' என உபமானமும் உபமேயமுமாக வருமிடத்தில், காக்கையின் - காக்கைபோல எனப் பொருள்கொண்டால், ஒப்புப்பொருள்; இதனை 'உவமப்பொருவு' என்பர். காக்கையின் - காக்கையைக் காட்டிலும் எனப் பொருள் கொண்டால், எல்லைப்பொருள்; இதனை 'உறழ்பொருவு' என்பர் என்று அறிக.] "முதலுஞ் சினையுமென் றுயிருபொருட்கு, நுதலிய மரபி னுரியவை யுரிய" என்னுந் தொல்காப்பியத்து உவமவியற்சூத்திரத்து உரையில் 'உரிய என்னது உரியவை யென்றதனால், திணையும் பாலும் மயங்கிவரும் உவமையும் கொள்ளப்படும்' என்றுகூறி, "கடம்பமர்நெடுவேளன்ன மீளி, யுடம்பிடித்தடக்கை யோடாவம்பலர்" என்பது ஒருமைப்பன்மை மயங்கிற்று' என உதாரணங்காட்டியவாறும் உணர்க; "மிகுதலுங் குறைதலுந் தாழ்தலு முயர்தலும், பான்மாறுபடுதலும் பாகுபாடுடைய" என்ற தண்டியலங்காரமுங் காண்க. வேந்து - பொருளால் உயர்திணையாயினும் சொல்லால் அஃறிணையாதலால், 'கொடிது' என்னும் அஃறிணைமுற்றுக் கொண்டது; "குடிமை யாண்மை யிளமை மூப்பே, யடிமை வன்மை விருந்தே குழுவே, பெண்மை யரசே மகவே குழவி,......உயர்திணை மருங்கி னிலையின வாயினும், அஃறிணை மருங்கிற் கிளந்தாங்கியலும்" என்ற தொல்காப்பியச்சூத்திரத்தையும், அதனுரையில் 'அன்ன பிறவும்' என்றதனால், 'வேந்து வேள் குரிசில் அமைச்சு புரோசு என்னுந் தொடக்கத்தனவுங் கொள்க' என்றதையுங் காண்க. அலை - வருத்துதல்; முதனிலைத்தொழிற்பெயர். ஏகாரம் - தேற்றம். (க)

௫௫௨. **வேலொடு நின்றா னிடுவென் றதுபோலும்**
கோலொடு நின்றா னிரவு.

பரி.—(ஆறலைக்கு மிடத்து), வேலொடு நின்றான் - (தனியே) வேல்கொண்டு நின்ற கள்வன், இடு என்றது போலும் - (ஆறு செல்வானை 'நின்கைப்பொருள்) தா' என்று வேண்டுதலோடு ஒக்கும்: கோலொடு நின்றான் இரவு - ஒறுத்தல்தொழிலோடு நின்ற அரசன் (குடிகளைப்) பொருள் வேண்டுதல்; (எ-று,)

'வேலொடுநின்றான்' என்றதனால் பிறரொடு நில்லாமையும், 'இரவு' என்றதனால் இறைப்பொருளன்மையும்பெற்றாம். தாராக்கால் ஒறுப்பலென்னுங் குறிப்பின னாகலின், இரவாற்கோடலும் கொடுங்கோன்மையாயிற்று.

இவை யிரண்டுபாட்டானும், கொடுங்கோன்மையது குற்றம் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) தண்டனைத் தொழிலை மேற்கொண்டுள்ள மன்னவன் குடிமக்களிடம் பொருளைவேண்டுதலும் குற்றமேயென்பதாம். "உறையில் வாளொடு மாவழங்குறு வனத்தோடி, மறவனோர் பொருடருகென விரத்தலைமானும், இறைவன் வாழ்குடி தன்னிலொன்றொரு பொருளிரத்தல்" என்ற பிரபுலிங்கலீலை இங்கே காணத்தக்கது. ஆறுஅலைக்குமிடத்து - வழியடித்துப்பறிக்குமிடத்து. ஆறு செல்வானை - வழிப்பிரயாணியை. ஒறுத்தல்- வருத்துதல்; தண்டம். பிறரொடு நில்லாமை - தனியேநிற்றல்: 'வேலொடுநின்றான்' என்ற தொடரில் நிற்றலில் உடனிருப்பு வேலுக்குக் கூறியிருத்தலால் பிறரொடு நில்லாமை பெறப்படும். பிறரொடு நின்று 'இடு' என்று கேட்பின், இரப்பாளர் பலர் நின்று கொண்டு யாசகஞ்செய்கின்றார்களென்பது ஏற்படும்: வேலொடு நிற்றலால், கொடாவிடின் இவ்வேலினால் நின்னுயிரைமாய்ப்பேனென்பது, பெறப்படு மென்க. இறைப்பொருள் அன்மை - வரிப் பொருளல்லாத வேறுபொருளென்பது. தாராக்கால் ஒறுப்பல் என்னும் குறிப்பினன் - கொடாவிட்டால் வருத்துவேனென்னுங் கருத்தைக் குறிப்பால் தெரிவிப்பவன். இரவால்கோடல் - யாசகம்போல வேண்டிப்பெறுதல். அதிகாரம் கொடுங்கோன்மையாதலாலும், கோலென்னுஞ் சொற்பொருள் பற்றியும், இப்பாட்டில், 'கோல்' என்பது - தண்டனையாயிற்று. இரவு - இரத்தல். 'வேலொடு நின்றான்' என்பதை, 'ஒடுஉருபு - கொண்டென்னு மெச்சப்பொருளில் வருதற்கு உதாரணங் காட்டினர், பிரயோக விவேக நூலார். (உ)

௫௫௩. நாடொறு நாடி முறைசெய்யா மன்னவன்
நாடொறு நாடு கெடும்.

பரி.—(தன்நாட்டு நிகழுந் தீமைகளை), நாள்தொறும்—, நாடி - ஆராய்ந்து, முறை செய்யா - (அதற்கு ஒக்க) முறைமையைச் செய்யாத, மன்னவன் - அரசன், நாள்தொறும்—, நாடு கெடும் - நாடிழக்கும்; (எ - று.)

அரசனுக்கு நாடு உறுப்புஆகலின், அதன்வினை அவன்மேல் நின்றது,இழத்தல்-பயனெய்தாமை. மன்னவன்நாடு நாடொறுங் கெடு மென்று உரைப்பாரு முளர்.

(கு - ரை.) தன்நாட்டில் நிகழும் தீமைகளை நாடோறும் ஆராய்ந்து அதற்கு ஏற்ப முறைமைசெய்யாத மன்னவன் நாட்டைக் கொண்டிருத்தலாலாகிய பயனையிழப்பா னென்பதாம்.நாட்டு-

நாட்டில். அதற்கு ஒக்க-அவ்வாராய்ச்சிக்கு ஏற்றபடி. உறுப்பு-அங்கம். "படைகுடி கூழமைச்சுநட்பரண்" என்ற ராஜாங்கங்கள் ஆறனுள் நாடும் ஒன்றுதல் காண்க. இக்குறளைநோக்க மன்னவற்கு நாடு உறுப்புஎன்பது, தெளிவாம்: இஃது நோக்குவார்க்கு, குறள் ௯௮க-இல் 'குடி' என்றது - அதனையுடைய நாட்டினை என்று பரிமேலழகர் உரைவகுத்த திறம். விளங்காநிற்கும். மன்னவன் நாடு கெடும் - சினைவினை முதல்மேல் நின்றது; இது, திணைவழுவமைதி. [நன்-பொது-௨௬.] அரசன் நாடு கெடப் பெறுவான்: நாட்டைக் கொண்டிருத்தலாகிய பயனை இழக்கப்பெறுவா னென்றபடி. தொறு - தொழிற்பயில்வு பொருளில் வந்த இடைச்சொல். நாடிமுறைசெய்யாத மன்னவனுடைய நாடு நாளுக்குநாள் ஈனஸ்திதியை யடையுமென்பது, இரண்டாவது உரையின் கருத்து; இது, வழாநிலை. முதலுரைக்குக் கெடுதல் மன்னவன் தொழிலும், இரண்டாமுரைக்கு நாட்டின் தொழிலுமாம். இரண்டாமுரைக்கு நாடோறும் சிறிதுசிறிதாக நாட்டை இழக்கப்பெறுவானென்று கருத்துக் கூறுவாருமுளர். "நாடோறுமன்னவனாட்டில் தவநெறி, நாடோறு நாடி யவநெறி நாடானேல், நாடோறு நாடு கெடு மூடநண்ணுமால், நாடோறுஞ் செல்வநரபதிகுன்றுமே" என்ற திருமந்திரச்செய்யுள் இங்கு ஒப்புநோக்கத்தக்கது. (௩)

௫௫௪. கூழுங் குடியு மொருங்கிழக்குங் கோல்கோடிச்
சூழாது செய்யு மரசு.

பரி.—சூழாது - (மேல்விளைவது) எண்ணாது, கோல் கோடிசெய்யும் - முறை தப்பச் செய்யும், அரசு - அரசன்,—(அச்செயலான்), கூழ்உம் - (முன் ஈட்டிய) பொருளையும், குடிஉம் - (பின் ஈட்டற்கு ஏதுவாகிய) குடிகளையும், ஒருங்கு இழக்கும் - சேர இழக்கும்; (எ - று.)

'கோட' என்பது திரிந்துநின்றது. முன் ஈட்டிய பொருள் இழத்தற்கு ஏது வருகின்ற பாட்டாற் கூறுப.

(கு - ரை.) மேல்விளையப்போவதை எண்ணாமல் முறைதவறியாளும் மன்னவன் முறைகேடான அச்செயலால் முன்தேடிய பொருளையும் பின் ஈட்டுதற்கு ஏதுவாகிய குடிமக்களையும் ஒருசேர இழப்பானென்பதாம். மேல் விளைவது எண்ணாது - பின்புஉளதாகும்தீப்பயனை ஆலோசியாமல். ஈட்டிய - சேர்த்துவைத்த. கோலின் வினையாகிய கோடியென்னும் செய்தெனெச்சம், பிறகருத்தாவின் வினையையும் கொண்டுமுடிதற்கு ஏற்ற கோடவென்னுஞ் செயவெனெச்சமாகத் திரித்துக்கொள்ளப்பட்டது. [நன்-வினை-௨௫, ௨௭.] கூறுப - கூறுவர். "படைகுடிகூழமைச்சு" என்ற குறளின் உரையில் 'கூழ் என்றது - அதற்கு ஏதுவாயபொருளை, என்று உரைத்துள்ளதனால், கூழ் என்னும் உணவின்பெயர் - காரியவாகுபெயராய்,உணவிற்குக்காரணமான செல்வத்தை உணர்த்து மென்க. ஒருங்கு - இடைச்சொல். குறள் ௫௫௪;—இக்குறளால், அரசவுறுப்பு ஆறனுள் இரண்டு உறுப்புகள் ஒருங்கு இழத்தலைக் கூறியபடி முன் ஈட்டியபொருள் இழத்தற்கு 'ஏதுவருகின்ற பாட்

டாற் கூறுப' என்றதால் 'ஈட்டற்கு ஏதுவாகிய குடிகளை இழத்தற்கு ஏது' முன்பாட்டில் கூறியபடி நுண்ணுதினுணர்க என்பது பரிமேலழகர் கூற்றில் தொனிக்கும் இதனை நோக்கும்போதும் 'குடி' என்பது நாட்டைக் காட்டும் என்பது தேற்றம் (௪)

௫௫௫. **அல்லற்பட் டாற்று தழுதகண் ணீரன்றே**
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை

பரி.—அல்லல்பட்டு - (அரசன் முறைசெய்யாமையாற் குடிகள்) துன்பமுற்று, ஆற்றாது - (அதனைப்) பொறுக்கமாட்டாது, அழுத—, கண்ணீர் அன்றே—, செல்வத்தை தேய்க்கும் படை - அவன் செல்வத்தைக் குறைக்குங் கருவி; (எ - று.)

அழுத கண்ணீர் - அழுதலான்வந்த கண்ணீர். செல்வமாகிய மரத்தை யென்னுமையின், இஃது - ஏகதேசவுருவகம். அல்லற்படுத்திய பாவத்தது தொழில், அதற்கு ஏதுவாகிய கண்ணீர் மேல் நின்றது. அக்கண்ணீரிற் கொடியது பிறிது இன்மையின், செல்வம் கடிதின் தேயு மென்பது கருத்து.

(கு - ரை.) அரசன் முறை செய்யாமையால் குடிமக்கள் துன்புற்று அழுத கண்ணீர் அம்மன்னவனது செல்வத்தைக் குறைக்குங் கருவியாமென்பதாம். அதனை - அத்துன்பத்தை, அன்றே என்பது - வினவகையால் தேற்றமுணர்த்திற்று. கருவி - ஆயுதம்; இங்கே, வாள். அழுதகண்ணீர் - பெயரெச்சம் காரணப்பொருளது; 'வந்த இளைப்பு, சங்குசுட்ட சுண்ணம்பு' என்பவற்றிற்போல. அதற்கு ஏதுவாகிய - அல்லற்படுத்தியபாவம் வெளிப்படுதற்குக் காரணமான. அல்லற்படுத்தியபாவம் செல்வத்தைத்தேய்க்கும் படை யென்பார், 'அல்லற்பட்டாற்றுதழுத கண்ணீர் செல்வத்தைத்தேய்க்கும் படை' என உபசாரவழக்காற் கூறினர்: "அழக்கொண்ட வெல்லாமழப்போம்" என்பர், பின்னும். "இருவர்தஞ் சொல்லையு மெழுதரங்கேட்டே, இருவரும்பொருந்தவுரையாணுயின், மனுமுறைநெறியின் வழக்கிழந்தவர்தாம், மனமுறமறுகி நின்றழுத கண்ணீர், முறையுறத்தேவர் மூவர் காப்பினும், வழிவழியீர்வதோர் வாளாகும்மே" என்றதும் காண்க. (௫)

௫௫௬. **மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை யஃதின்றேல்**
மன்னுவாம் மன்னர்க் கொளி.

பரி.—மன்னர்க்கு - அரசர்க்கு, (ஒளி) மன்னுதல் - புகழ்கள் தாம் நிலைபெறுதல், செங்கோன்மை (ஆம்) - செங்கோன்மையான் ஆம்; அஃது இன்றுஏல் - அச்செங்கோன்மை இல்லையாயின், மன்னர்க்கு ஒளி - அவர்க்கு அப்புகழ்கள்தாம், மன்னு ஆம் - உளவாகா; (எ - று.)

விகாரத்தால்தொக்க மூன்றுவதுவிரித்து, ஆக்கம் வருவித்து உரைக்கப்பட்டது. மன்னுதற்குஏது புகழாதல், "இந்நிலத்து, மன்னுதல் வேண்டி னிசைநடுக" என்பதனுனும் அறிக. மன்

னுமை - ஒருகாலும் நிலையாமை. பழிக்கப்பட்டால் ஒளி மன்னு வாம்; ஆகவே, தாமும் மன்னுரென்பதாயிற்று. வென்றிகொடை முதலிய ஏதுக்களால் புகழ் பகுதிப்படுதலின், பன்மையாற் கூறினார். அவையெல்லாம் செங்கோன்மை இல்வழி இலவா மென்பதாம்.

இவைநான்குபாட்டானும், கொடுங்கோலனாயினான் எய்துங் குற்றம் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) அரசர்க்குச் செங்கோன்மையால் விளையும் புகழ் கொடுங்கோன்மையால் அழிந்திடு மென்பதாம். மூன்றுமுருபு தொகுத்தல் விகாரப்பட்டதும், ஆக்கம் வருவித்துரைத்ததும் 'செங்கோன்மை' என்பதனிறுதியில். விரித்துச் சொல்லவேண்டிய இடத்து உருபு இல்லாமையால் அம்மூன்றனுருபு தொகுத்தல் விகாரமடைந்ததாகக் கூறினார். மன்னுதல் - நிலைபெறுதல். "இந் நிலத்து, மன்னுதல் வேண்டி னிசைநடுக" - என்பது நான்மணிக் கடிகையில் "இன்னாமை வேண்டி னிரவெழுக விந்நிலத்து, மன்னு தல் வேண்டி னிசைநடுக - தன்னொடு, செல்வது வேண்டி னறஞ் செய்க வெல்வது, வேண்டின் வெகுளிவிடல்" என்னும் பாட்டி லுள்ளது; இம்மேற்கோளுக்கு - இந்நிலவுலகத்தில் ஒருவன் என்றும் அழியாமல் நிலைத்திருத்தலை விரும்புவானானால் கீர்த்தியை நிலைநிறுத்தக்கடவன் என்பது பொருள். "ஒன்றாவுலகத் துயர்ந்த புகழல்லாற், பொன்றாது நிற்பதொன்றில்" என்ற குறளாலும், புகழின் அழிவின்மை விளங்கும். ஒருகாலும் - ஒருபோதும். ஒளி மன்னா - புகழ் உண்டாகி நிலைபெறா. மன்னார் - புகழுடம்பால் நிலை பெறார். முதலிய என்றதனால், கல்வி ஆண்மைமுதலியன கொள்க. பகுதிப்படுதலின் - பல பகுப்பு உடைத்தாதலால். மன்னா என்பது பலவின்பாலாதலால், பன்மையாற் கூறினாரென்றார். (சு)

ருநஎ. துளியின்மை ஞாலத்திற் கெற்றற்றே வேந்தன்
அளியின்மை வாழு முயிர்க்கு.

பரி.—துளி இன்மை - மழையில்லாமை, ஞாலத்திற்கு - வையத்துவாழும் உயிர்கட்கு, எற்று - எவ்வகைத்துன்பம் பயக்கும், அற்று - அவ்வகைத் துன்பம்பயக்கும்:—வேந்தன் அளி இன்மை - அரசன் தண்ணளியில்லாமை, வாழும் உயிர்க்கு - (அவன்நாட்டு) வாழுங் குடிகட்கு; (எ - று.)

சிறப்புப்பற்றி, 'துளி' என்பது-மழைமேல்நின்றது; 'உயிர்' என்பது - குடிகள்மேல் நின்றது. மேல் "வானோக்கிவாழும்" என்றதனை எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறியவாறு.

(கு-ரை.) மழையில்லாமையால் உலகில்வாழும் உயிர்கட்கு எவ்வகைத்துன்பம் உண்டாகுமோ, அவ்வகையான துன்பமே தண்ணளியில்லாத அரசன் கீழ் வாழுங்குடிமக்கட்கு உண்டாகு மென்பதாம். வையத்து - பூலோகத்தில். பயக்கும் - தரும். தண் அளி - குளிர்ந்த கருணை. மழைக்குச் சிறப்பு - இன்றியமையாமை யும், குடிகளுக்குச் சிறப்பு - அஃறிணையுயிர்களினும் மேம்பாடுடைத்

தாய் அரசனது ஆறங்கங்களுள் ஒன்று தலுமெனக் காண்க. மேல் - முன்பு. "வானோக்கிவாழும்"—நிசஉ - ஆவது குறள். ஞாலம் - பூமியில்வாழும் உயிர்கட்கு இடவாகுபெயர். துளியின்மைஅளியின்மை என்று இருத்தலால், எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறிய தென்ரூர். எற்று, அற்று - எகரவினுவடியாகவும், அகரச்சுட்டடியாகவும் பிறந்த ஒன்றன்பாற்குறிப்புமுற்றுக்கள். ஏ-தேற்றம் (எ)

நிநிஅ. **இன்மையி னின்னு துடைமை முறைசெய்யா**
மன்னவன் கோற்கீழ்ப் படின்.

பரி.—முறை செய்யா - முறைசெய்யாத, மன்னவன் - அரசனது, கோல் கீழ் - கொடுங்கோலின்கீழ், படின் - வாழின்,—(யாவர்க்கும்),—இன்மையின் - (பொருளினது) இன்மையினும், உடைமை—, இன்னுது—; (எ - று.)

தனக்குஉரியபொருளோடு அமையாது மேலும் வெஃகுவோனதுநாட்டுக் கைந்நோவ யாப்புண்டல் முதலிய வருவது பொருளுடையார்க்கே யாகலின், அவ்வுடைமை இன்மையினும் இன்னுதாயிற்று.

இவையிரண்டுபாட்டானும், அவன் நாட்டுவாழ்வார்க்கு வருங்குற்றம் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) நீதிமுறை நடத்தாத கொடுங்கோல் மன்னவன் நாட்டில் பொருளுடையயிருப்பது வருத்தத்திற்கே ஏதுவாதலால், வறுமையினும் பொருளுடைமை இன்னுத தாகு மென்பதாம். பொருளினது இன்மை - வறுமை. உடைமை - செல்வமுடைமை. அமையாது - திருப்திப்படாமல். வெஃகுவோன் - ஆசைப்படுங் கொடுங்கோலரசன். கைந்நோவ யாப்புண்டல் முதலிய - கைகள் நோகும்படி கட்டப்படுதல் முதலிய கொடுமைகள். 'முதலிய' என்றதனல், அடியுண்ணல் சிறைக்குட்படுதல் முதலிய கொள்க. (அ)

நிநிகூ. **முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி**
யொல்லாது வானம் பெயல்.

பரி.—மன்னவன்—, முறை கோடி செய்யின் - (தான் செய்யும் பொருளை) முறைதப்பச் செய்யுமாயின், (அவன்நாட்டு), உறை கோடி - பருவமழை இன்ருகும் வகை, வானம் பெயல் ஒல்லாது - மேகம் பொழிதலைச் செய்யாது; (எ - று.)

இரண்டிடத்தும் 'கோட' என்பன திரிந்துநின்றன. உறை கோடுதலாவது - பெய்யுங்காலத்துப் பெய்யாமை. அதற்கு ஏது, வருகின்ற பாட்டாற் கூறுப.

(கு - ரை.) மன்னவன் தன் அரசத்தொழிலை முறைதப்ப நடத்துவானுயின் அவன்நாட்டில் பருவமழை பெய்யாது வானம் பொய்க்கு மென்பதாம். பொருள் - இங்கே, தொழில்; இனி, செய்யும் பொருள் என்றது - ஈட்டுகிற செல்வத்தை எனக்கொள்வாரு

முளர். "கோனிலை திரிந்திடிற் கோணிலை திரியும், கோணிலை திரிந்திடின் மாரிவறங்கூரும், மாரிவறங்கூரின் மன்னுயிரில்லை," "கோணிலை திரிந்து நாழிகுறைபடப்பகல்கண் மிஞ்சி, நீணிலமாரியின்றி விளைவஃகிப்பசியுநீடிப், பூண்முலைமகளிர் பொற்பிற் கற்பிழந் தறங்கண்மாறி, யாணையிவ்வுலகுகேடா மரசுகோல்கோடினென்றன்" என்பன, இங்கு ஒப்புநோக்கத்தக்கன. பருவமழை இன்றும் வகை - காலந்தவறாத மழை யில்லையாம்படி. இரண்டிடத்தும் - முறைகோடி, உறைகோடி என்பவற்றில். உறை - மழைத்துளி. அதற்கு-பெய்யாமைக்கு. 'ஏது வருகின்றபாட்டாற் கூறுப' என்றது - 'பசுக்கள் பால் குன்றியவழி அவியின்மையானும்' என்பது தொடங்கிக் கூறப்பட்ட பகுதியா லறியலாம். (கூ)

௫௬0. ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் நூன்மறப்பர்
காவலன் காவா னெனின்.

பரி.—காவலன் - காத்தற்குஉரிய அரசன், காவான் எனின் - (உயிர்களைக்) காவானாயின், (அறனில்லாத அவனாட்டு), ஆ-பசுக்களும், பயன் குன்றும் - பால்குன்றும்; அறுதொழிலோர் - அந்தணரும், நூல் மறப்பர் - நூல்களை மறந்துவிடுவர்; (எ - று.)

ஆபயன் - ஆவாற் கொள்ளும் பயன். அறுதொழிலாவன - ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல் என இவை. பசுக்கள் பால்குன்றியவழி அவியின்மையானும், அது கொடுத்தற்குரியார் மந்திரம் கற்பம் என்பன ஓதாமையானும், வேள்வி நடவாதாம்; ஆகவே, வானம் பெயலொல்லா தென்பதாயிற்று.

இவையிரண்டுபாட்டானும், அவனாட்டின்கண் நிகழுங் குற்றம் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) மன்னவன் உயிர்களை முறைதவறாது காவானாயின், அந்நாட்டில் அறனின்மையால் ஆபயன்குன்றி அந்தணர் வேத நூல்களை மறப்பர்: ஆகவே வேள்விச் சடங்கு நிகழவகையில்லாமையால் வானம் பெய்யாதென்க. அந்தணர் நூற்கும் "அறத்திற்கும் ஆதியாய் நின்றது மன்னவன்கோல்" என்று வந்தது ஈண்டும் கருதத்தக்கது. காவலன் என்பது-காவல் அன் எனப் பிரிந்து, காத்தல் தொழிற்குஉரியவ னெனவும்; காவலன் எனப்பிரிந்து, காத்தலில் வல்லவனெனவும் பொருள்படும், அறுதொழிலோர் - ஆறு தொழிலையுடையவர். நூல்-வேதசாஸ்திரங்கள். க்ஷத்திரியர் வைசியர் சூத்திரர் என்னும் பிறசாதியார்க்கும் வெவ்வேறு வகைப்பட்ட அறுதொழில்கள் உளவாயினும் சிறப்புப்பற்றி 'அறுதொழிலோர்' என்றது, அந்தணர்மேல்நிற்கும்; "அறுவகைப்பட்ட பார்ப்பனப்பக்கமும்" என்ற தொல்காப்பியத்தையும்,"ஓதல் வேட்டலவை பிறர்ச்செய்தல், ஈதலேற்றலென் றாறுபுரிந்தொழுகு, மறம்புரி யந்தணர் வழிமொழி யொழுக்கம்" என்ற உதாரணச்செய்யுளையும் உணர்க. மற்றும் இக்குறளில், ஆவோடு அறுதொழிலோரை ஒருசேர வைத்திருத்தல் குறிக்கொள்க. தமிழநூல் எங்

கணம் 'ஆ'வைக்குறிக்குங்காலத்து, ஆதனோடு தொடர்புபடுத்தி அந்தணரைக்கூறுவது வழக்குஎன்பதை அறிஞர் எவரும் நன்குணர்வர். உதாரணமாக "ஆவும் ஆனியற் பார்ப்பனமாக்களும்," "ஆன்முலையறுத்த அறனில்லோர்க்கும்......பார்ப்பகர்த் தப்பிய கொடுமையோர்க்கும்" என்று புறநானூறும், "பார்ப்பார் பசு பத்தினிப்பெண்டிர்" என்று சிலப்பதிகாரமும், "தெய்வப்பதவியந்தணரைஆவை" என்று கம்பராமாயணமும் கூறுவதைஉற்றுநோக்குமின். இவ்வுண்மைக்குமாறாக, 'ஆபயன்' என்பதற்கு "உண்டாகும் பலன்கள்" என்றும், 'அறுதொழிலோர்' என்பதற்கு "உழவர், வாணிபர், ஆசிரியர், கம்மியர், கலைஞர், மருத்துவர் என்றும் உரை வகுத்துத் தமக்குத் தோற்றியவாறெல்லாம் கூறிக்கொண்டிருத்தல் பொருட்பொருத்தமுடையதாகா எனஅறிக. ஆவால் - பசுவினால். வேட்டல் - யாகஞ்செய்தல். வேட்பித்தல் - யாகஞ்செய்வித்தல். ஏற்றல் - தானம்வாங்குதல். அவி - ஹவிஸ்; யாகங்களில் தேவர்க்குஇடும் உணவு: நெய்போல்வன. கற்பம் - வேதவிதிகளை நடப்பிக்கும் முறைமை கூறும்நூல்; இது வேதத்தின் அங்கங்கள் ஆறனுள் ஒன்று. போதாயநீயம், பாரத்துவர்சம், ஆபத்தம்பம், ஆத்திரேயம் முதலிய கற்பங்கள்' என்றார் தொல்காப்பியவுரையில் நச்சினார்க்கினியர். வேள்வி-யாகம். யாகம் மழைக்குக் காரணமாதலை "கருணையொடுந் தனது உபயகரமுதவும் பொருள்மழையின், அரணியமந்திரவனல் களவை யுதவும் பெருமழையே" என்னும் 'கலிங்கத்துப்பரணியாலும் அறிக. 'ஆபயன் குன்றும்' என்னும் முடிபை, கீழ் 'மன்னவன்நாடுகெடும்' என்றது போலக் கொள்க. "அறுவகைப்பட்ட" என்னுந் தொல்காப்பியச்சூத்திரத்தின் உரையில், நச்சினார்க்கினியர், இக்குறளை எடுத்து 'இது காவல்கூறிற்று' எனக் கூறியுள்ளார். (௰)

௫௭ - ஆம் அதிகாரம்.—வெருவந்தசெய்யாமை.

பரி.—அஃதாவது - குடிகள் அஞ்சுவதும், பகுதி அஞ்சுவதும், தான் அஞ்சுவதும் ஆய தொழில்களைச் செய்யாமை. அவைசெய்தல் கொடுங்கோன்மைப்பாற் படுதலின், இஃது, அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) பகுதி - ப்ரக்ருதி: மந்திரி முதலிய அங்கங்கள். கொடுங்கோன்மைப்பாற் படுதலின் - கொடுங்கோலின் தன்மையிற் சேர்தலால். வெருவந்த - அஞ்சுவன: வெருவு என்னும் பகுதியும் வா என்னுந் துணைவினையுஞ் சேர்ந்து விகாரப்பட்டு ஒருசொல் தன்மையுற்ற வெருவா என்பதனடியாப் பிறந்த இறந்தகாலப் பலவின்பால் வினையாலணையும்பெயர்; வெருவரல் - அஞ்சுதல்.

௫௬௧. **தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தால்**
ஒத்தாங் கொறுப்பது வேந்து.

பரி.—(ஒருவன் தன்னின் மெலியார்மேற் சென்றவழி அதனை), தக்காங்கு நாடி - நடுவாக நின்று ஆராய்ந்து, தலைச்செல்லா வண்ணத்தால்-(பின்னும்) அதுசெய்யாமற் பொருட்டு,

ஒத்தாங்கு ஒறுப்பது - (அவனை அக்குற்றத்திற்கு) ஒப்ப ஒறுப்பானே, வேந்து - அரசனாவான்: (எ - று.)

தக்காங்கு, ஒத்தாங்கு என்பன - ஒருசொல், தகுதியென்பது - நடுவுநிலைமையாதல் "தகுதி யெனவொன்று நன்றே" என்பதனானும் அறிக, இதனானே, தக்காங்கு நாடாமையும், பிறிதோர் காரணம்பற்றி மிக வொறுத்தலும் குடிகள் அஞ்சும் வினை யாதல் பெற்றாம்.

(கு - ரை.) ஒருவன் தன்னைவிட எளியவரை வருத்துவனாயின், அக்குற்றத்தை நடுநிலைமையோடு ஆராய்ந்து பின்னும் அவன் அக்குற்றத்தைச் செய்யாதிருக்கும்பொருட்டு ஏற்றபடி ஒறுத்து முறைசெய்பவனே அரசனெனற்கு உரியானென்பதாம். தன்னின் மெலியார்மேல் சென்றவழி - தன்னைக்காட்டிலும் எளியவர்மேற் சென்று வருத்தியபொழுது. அதனை - அக்குற்றத்தை. நடுவாக நின்று-பக்ஷபாதமில்லாமல் நின்று. பின்னும் அது செய்யாமற்பொருட்டு - மறுபடியும் அவன் அக்குற்றத்தைச் செய்யாதிருத்தற்காக. ஒப்ப - ஏற்றபடி. ஒறுப்பான் - தண்டிப்பவன். தக்காங்கு, ஒத்தாங்கு என்பவற்றைத் தக்கஆங்கு, ஒத்தஆங்கு என்பவற்றின் விகார மெனக் கொண்டு, தக்கபடி, ஒத்தபடி யென்றலும் ஒன்று. "தகுதியென வொன்று நன்றே பகுதியாற், பாற்பட் டொழுகப் பெறின்" என்பது, கீழ் 'நடுவுநிலைமை' என்னும் அதிகாரத்தின் முதற்குறள். பகைவர், நண்பர், அயலா ரென்னும் மூவகையோரிடத்தும் தன்முறைமையை விடாது ஒழுகப் பெற்றால், நடுவுநிலைமையென்று சொல்லப்படும் ஓரறமே நல்லது என்று பொருள். தலைச்செல்லுதல் - ஒருசொல்; "செயிரிற் றலைப் பிரிந்த காட்சியார்" என்ற குறளில் 'தலைப்பிரிவென்பது - ஒருசொல்' என்று கூறிப்போந்தார் பரிமேலழகர்: இவற்றில், தலை யென்பதற்கு வேறுபொரு ளில்லாமையால், அதனைத் தமிழுபசர்க்க மென்பர். தலைச்செல்லா வண்ணத்தால் - தொடங்காத விதமாக என்று பொருள். (க)

ருகஉ. **கடிதோச்சி மெல்ல வெறிக நெடி தாக்கம்**
நீங்காமை வேண்டு பவர்.

பரி.—(அவ்வொத்தாங்கு ஒறுத்தல் தொடங்குங்கால்), கடிது ஓச்சி - அளவிறப்பச் செய்வார்போல் தொடங்கி, (செய்யுங்கால்), மெல்ல எறிக - அளவிறவாமற் செய்க; ஆக்கம்—, நெடிது நீங்காமை - (தங்கண்) நெடுங்காலம் நிற்றலை, வேண்டுபவர் - வேண்டுவார்; (எ - று.)

கடிதோச்சல் - குற்றஞ்செய்வார் அதனை அஞ்சுதற்பொருட்டும், மெல்ல வெறிதல் - யாவரும் வெருவாமைப்பொருட்டும் ஆம். தொடங்கின அளவிற் குறைதல்பற்றி, மென்மை கூறப்பட்டது. ஓச்சுதல், எறிதல் என்பன இரண்டும் - உவமைபற்றி வந்தன.

இவை யிரண்டுபாட்டானும், குடிகள் வெருவந்தசெய்யாமையது இயல்பு கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) தம்மிடத்துச் செல்வம் நீங்காது நெடிது நிற்பதை வேண்டும் மன்னவர், குற்றத்திற்கேற்பத் தண்டிக்கத்தொடங்கும் போது அளவிறந்து தண்டிப்பவர்போல உக்கிரமாகத் தொடங்கி அத்தண்டனை தொடங்கிய அளவினும் குறைவாகச் செய்க என்பதாம். ஒத்தாங்கு ஒறுத்தல் தொடங்குங்கால் - குற்றத்திற்கு ஏற்கத் தண்டிக்கத் தொடங்கும்பொழுது. அளவிறப்பச் செய்வார் போல்-அளவுகடந்து தண்டனை செய்பவர்போல் உக்கிரமாக. இறவாமல் - கடவாமல், ஆக்கம் - செல்வம்முதலிய நன்மைகள். தங்கண் - தம்மிடத்து. அதனை - அத்தண்டனையை. வெருவாமை - அஞ்சாமை. 'தொடங்கினவளவிற் குறைதல்பற்றி, மென்மை கூறப்பட்டது' என்றவாக்கியத்திற்குக் கருத்தாக-மெல்ல என்றது, தொடங்கினவளவினும் குறைவாக என்றபடியேயன்றிக் குற்றத்தினளவினுங் குறைவாக என்றபடியன்று என்பதாம் அரசாட்சி, கோல் என்றும் தண்ட மென்றும் உவமைப்பெயரால் கூறப்படுதல்பற்றி, அதற்கேற்ப, 'ஓச்சி, எறிக' என்றார். (உ)

ருசுரு. **வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோல னாயின்**
ஒருவந்த மொல்லைக் கெடும்.

பரி.—வெருவந்த செய்து ஒழுகும் - (குடிகள்) வெருவிய செயல்களைச் செய்து நடக்கும், வெம் கோலன் ஆயின் - வெங்கோலனுமாயின், (அரசன்), ஒருவந்தம் - ஒருதலையாக, ஒல்லை - கடிதில், கெடும்—; (எ - று.)

வெங்கோலன் என்பது - ஈண்டு, வாளா பெயராய் நின்றது. ஒருவந்தம், ஒருதலை, ஏகாந்தம் என்பன - ஒருபொருட்கிளவி. அச்செயல்களும், கேடுகளும் முன்னர்க் கூறப்படும்.

(கு - ரை.) குடிகள் அஞ்சுமாறு கொடுங்கோலை நடத்துவானாயின் அம்மன்னவன் நிச்சயமாகக் கேடுறுவானென்பதாம். வெருவிய - அஞ்சும்படியான. வெங்கோலன் - கொடுங்கோன்மையுடையவன். ஒருதலையாக - நிச்சயமாக; தவறாமல். கடிதில் - விரைவில். முன்னே 'வெருவந்தசெய்தொழுகும்' எனக் கொடுங்கோன்மைகுறிக்கும் அடைமொழி வந்ததனால், 'வெங்கோலன்' என்பது, அரசனென்ற மாத்திரமாய் நின்றது என்க: மேல் "அடியளந்தான், றாஅயதெல்லா மொருங்கு" என்றவிடத்திலும், 'அடியளந்தான் என்றது - வாளா பெயராய்நின்றது' என உரைப்பர்: 'பணிபணம், கரிகரலீலை, வம்சகரீரம், கரிகலபம்' என்பன - பூர்வபதமும் உத்தரபதமும் சமாநார்த்தகமென்பார்க்கு, "வெருவந்தசெய்தொழுகும் வெங்கோலன்," "அடியளந்தான், றாஅயதெல்லாம்," "கோடாத செங்கோல்" என்பனபோலக் கேவலபதமாத்திரையாய் நின்றனவென்க' என்பது, பிரயோகவிவேகவுரை. 'வாள்போலும் வேற்கண், கோடாத செங்கோல், வெருவந்தசெய்தொழுகும் வெங்கோலன், அடியளந்தான் தாஅயதெல்லாம்—இவற்றுள், கண்,

கோல், கோலன், அடிஎனஒருசொல்லாகவே கொள்வர்' என்னும் இலக்கணக்கொத்து உரையுங் காண்க. ஈண்டு - இங்கு. வாளா-சும்மா; இன்றியமையாததல்லாமல். ஒருபொருட்கிளவி - ஒரு பொருளுள்ள பலசொற்கள். ஒருவந்தம் என்பது - ஒரு அந்தம் எனப்பிரிந்து, ஒருமுடிபுடைய தெனப் பொருள்படும். மேல், குறள் ௫௬௩-இலும் ஒருவந்தம் என்ற சொல் 'நிலைபேறு' என்ற பொருளில் வருதலும் இப்பெற்றியதேயாகும். அச்செயல்கள் - குடிகள் அஞ்சுஞ்செயல்கள். கேடுகள்-வெருவிய செயல்களைச் செய்தவனுக்கு அதனால்விளையுந் தீங்குகள். முன்னர் - அடுத்த நான்கு குறள்களில். (௩)

௫௬௪. இறைகடிய னென்றுரைக்கு மின்னாச்சொல் வேந்தன்
உறைகடுகி யொல்லைக் கெடும்.

பரி.—இறை கடியன் என்று உரைக்கும் - (குடிகளால்) நம் இறைவன் கடிய னென்று சொல்லப்படும், இன்னா சொல்-இன்னாத சொல்லை யுடைய, வேந்தன்—, உறை கடுகி - ஆயுளும் குறைந்து, ஒல்லை கெடும் - (செல்வமும்) கடிதின் இழக்கும்.
நெஞ்சு நொந்து சொல்லுதலான் இன்னாமை பயப்பதாய சொல்லை 'இன்னாச்சொல்' என்றார். உறையென்பது - முதனிலைத் தொழிற்பெயர். அஃது - ஈண்டு, ஆகுபெயராய், உறைதலைச் செய்யும் நாள்மேல் நின்றது. அது குறைதலாவது - அச்சொல் இல்லாதார்க்கு உள்ளதிற் சுருங்குதல்.

(கு - ரை.) நம்முடையஅரசன் கொடியனென்று குடிமக்கள் சொல்லுமாறு இன்னாச்சொல்லைச் சொல்லும் மன்னவன் அத்தீச்செயலின்பயனாக ஆயுள்குறைந்து ஒல்லைக்கெடுவானென்பதாம். இறைவன் - அரசன், கடியன்-கொடியவன். இன்னாத-இனிமையையுடையதல்லாத. உறை - உறைதல்; வாழ்தல்; இங்கே, வாழ்நாளுக்கு ஆகுபெயர். கடுகுதல்-சுருங்குதல். இன்னாமை பயப்பது-துன்பந்தருவது. முதனிலைத்தொழிற்பெயர் பகுதிமாத்திரமே நின்று தொழிற்பெயர்ப் பொருளைத் தருவது; இதில் தொழிற்பெயர்விகுதி புணர்ந்துகெட்டதென்பர். அது குறைதல்-ஆயுள் நாள் குறைதல். அச்சொல் இல்லாதார்க்கு உள்ளதின் சுருங்குதல் - குடிகள் வருந்திச்சொல்லும் இன்னாச் சொல்லை உடையரல்லாத அரசர்க்கு எவ்வளவு ஆயுள் உண்டோ அவ்வளவிற் குறைவடைதல். (௪)

௫௬௫. அருஞ்செவ்வி யின்னா முகத்தான் பெருஞ்செல்வம்
பேஎய்கண் டன்ன துடைத்து.

பரி.—அருஞ் செவ்வி - (தன்னைக் காணவேண்டுவார்க்குக்) காலம் அரியனாய், இன்னா முகத்தான் - (கண்டால்) இன்னாத முகத்தினை யுடையானது, பெருஞ்செல்வம் - பெரிய செல்வம், பேஎய் கண்டு அன்னது உடைத்து - பேயாற் காணப்பட்டாற் போல்வதொரு குற்றமுடைத்து; (எ - று.)

எனவே, இவையிரண்டும் வெருவந்த செய்தலாயின. இவை செய்வானைச் சார்வார் இன்மையின், அவனது செல்வம் தனக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படா தென்பதுபற்றி 'பேஎய்கண் டன்ன துடைத்து' என்றார். காணுதல் - தன்வயமாக்குதல்.

(கு - ரை.) தமது குறையைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் காண வேணுமென்று வருகிற குடிமக்கட்குப் பார்க்கச் சமயம் கிடைத்தற்கு அரியனும், ஒருகால் குடிமக்கள் கண்டு தம்குறையைச் சொன்னாலும் வெறுப்புக்காட்டுகிற முகத்தையுடையவனுமான மன்னவனது செல்வம் அத்தீச்செயலின் பயனைப் பூதம் காக்கும் பொருள்போலத் தனக்கும் பிறர்க்கும் உதவாது ஒழியுமென்பதாம். காலம் அரியன் - பார்க்கச் சமயங்கிடைத்தற்கு அரியவன். இன்னாத - வெறுப்புக்காட்டுகிற. இவை இரண்டும்-காணவருவார்க்கு அவகாசங்கொடாமையும். முகமலர்ச்சியின்மையும். இவை செய்வானை - அருஞ்செவ்வியும் இன்னாமுகமு முடையவனை. தன்வயமாக்குதல் - தன்வசப்படுத்துதல். பேயினாற் கைக்கொள்ளப்பட்ட பொருள், அதற்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாதாம். 'பேஎய்கண்டு' என்றதில், அளபெடை, செய்யுளோசை நிறைக்க வந்தது; அல கிட்டுக் காண்க. (௫)

௫௬௬. **கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில னாயி னெடுஞ்செல்வம்**
நீடின்றி யாங்கே கெடும்.

பரி.—(அரசன்), கடுஞ் சொல்லன் - கடிய சொல்லையுடையனாய், கண் இலன் ஆயின்-கண்ணோட்டமும் இலனுமாயின், நெடுஞ் செல்வம் - (அவனது) பெரிய செல்வம்,—நீடு இன்றி - நீடுதலின்றி, ஆங்கே - அப்பொழுதே, கெடும்—; (எ - று.)

"வேட்டங் கடுஞ்சொல் மிகுதண்டஞ் சூது பொரு, ளீட்டங் கட் காமமோ டேழு" எனப்பட்ட விதனங்களுள் கடுஞ்சொல்லையும் மிகுதண்டத்தையும் இவர் இவ்வெருவந்தசெய்தலுள் அடக்கினார். கண் - ஆகுபெயர். இவை செய்தபொழுதே கெடுஞ் சிறுமைத்து அன்றாயினும் என்பார், 'நெடுஞ்செல்வம்' என்றார். நீடுதல் - நீட்டித்தல்.

(கு - ரை.) கடுஞ்சொல்லையுடையனாய்த் தயையும்இல்லாதவனாயின் அம்மன்னவனுடைய பெருஞ்செல்வமும் கடுஞ்சொற் சொல்லல் கண்ணோட்டமின்மை என்ற அவனது குற்றங்களால் நீட்டித்திருத்தலின்றிக் கேடுறு மென்பதாம். நீடுதல்-நெடுங்காலம் நிலைநிற்றல். வேட்டம் - வேட்டையாடுதல். மிகுதண்டம் - அளவிறந்த தண்டனை. சூது - சூதாடுதல். பொருள் ஈட்டம் - திரவியஞ்சம்பாதித்தல். கள் - மதுபானம். விதனம் = வ்யஸநம்: அரசர்க்குத் துன்பந்தருஞ்செய்கை. இவ்வேழுவிதனங்களுள் கடுஞ்சொல்லும் மிகுதண்டமும் இவ்வதிகாரத்தில் கூறப்பட்டன (566,567); சூது, கள், காமம் மூன்றும் 920-இல் கூறப்பட்டுள்ளன; பொருளீட்டம், குறள்கள் 660-ஐயும் 755-ஐயும் ஒரு சேரப் பார்க்கத் தொனிக்கும். வேட்டம் வேற்றுநூல்களிற் காண்க. ஒருவர்

மேல் கண்ஓடுதலாலுண்டாகிற தாட்சிணியத்தை 'கண்' என்றது, காரணவாகுபெயர். கெடும் சிறுமைத்து அன்று - அழியக்கூடிய சிறிய அளவை யுடையதன்று. நீடு - முதனிலைத்தொழிற்பெயர். ஏகாரம் - தேற்றவகையால், விரைவுகுறிக்கும். (௬)

௫௬௭. **கடுமொழியுங் கையிகந்த தண்டமும் வேந்தன்**
அடுமுரண் டேய்க்கு மரம்.

பரி.—கடு மொழிஉம் - கடிய சொல்லும், கையிகந்த தண்டம்உம்-(குற்றத்தின்) மிக்க தண்டமும்,—வேந்தன்-அரசனது, அடு முரண் - பகைவெல்லுதற்கேற்ற மாறுபாடாகிய இரும்பினை, தேய்க்கும்—, அரம் - அரமாம்; (எ - று.)

கடுமொழியால் தானையும், கையிகந்த தண்டத்தால் தேசமும் கெட்டு முரண் சுருங்கி வருதலின், அவற்றை அரமாக்கி, திண்ணிதாயினும் தேயும் என்றதற்கு அடுமுரணை இரும்பாக்கினார்; **ஏகதேசவுருவகம்.** அரம் என்பதனைத் தனித்தனி கூட்டுக.

இவையைந்துபாட்டானும், செவ்வியின்மை, இன்னாமுகமுடைமை, கண்ணோட்டமின்மை, கடுஞ்சொற்சொல்லல், கையிகந்ததண்டம் என்ற இவைகள் குடிகளஞ்சும் வினை யென்பதூஉம், இவைசெய்தான் அடு முரணும் செல்வமும் ஆயுளும் இழக்கும் என்பதூஉம் கூறப்பட்டன,

(கு - ரை.) கடுமொழியும் மிக்க ஒறுப்பும் வேந்தனிடத்து உண்டாயின், அந்தக்கடுமொழியால் சேனையும், மிக்க தண்டனையால் குடிசனங்களும் அம்மன்னனிடம் பற்றுக்குறைதலால், பகைவரை அடவல்ல வலிமை அம்மன்னவனுக்குக் குறைவுறு மென்பதாம். அரம் - இரும்பை அராவுதற்குரிய ஒருவகைக்கருவி. தானை- சேனை. கையிகந்த - வரம்புகடந்த. முரண் - வலிமை. கடுமொழியையும் கையிகந்த தண்டத்தையும் அரமாக உருவகஞ்செய்ததற்கேற்ப அடுமுரணை 'இரும்பு' என்னுமையால், ஏகதேசரூபகாலங்காரம். 'இக்குறளில் (இவ்வாறு) அரமென்னும் ஒருமைப்பெயரை தேர்வடமிழுப்பார்போல * வாக்கியபேதமாகத் தனித்தனி கூட்டிமுடிப்பதனை 'பிரதியேகபந்தாந்வயம்' என்பர் வடநூலார். இதுவும் தூராந்வயத்துள் அடக்கிக்கொள்க' என்பது, பிரயோகவிவேகவுரை. 'இதில் அரமென்பது ஒருசொல்நின்றே தனித்தனி உதவுதல் காண்க. முதனிலைத் தீவகம், இடைநிலைத் தீவகம், கடைநிலைத் தீவகம் முதலாயினவும் அது' என்ற இலக்கணக்கொத்து உரையையுங் காண்க. இழக்கும் - இழப்பான். அடுமுரண் - வினைத்தொகை. (௭)

௫௬௮. **இனத்தாற்றி யெண்ணாத வேந்தன் சினத்தாற்றிச்**
சீறிற் சிறுகுந் திரு.

---

* கடுமொழி வேந்தன் அடுமுரண் தேய்க்கும் மரம், கையிகந்த தண்டம் அடுமுரண் தேய்க்கும்மரம் என இரண்டு வாக்கியமாகக் கொள்வது, வாக்கியபேதம.

பரி.—இனத்து ஆற்றி - (காரியத்தைப்பற்றி வந்த எண்ணத்தை) அமைச்சர்மேல் வைத்து, எண்ணாத - (அவரோடு தானும்) எண்ணிச் செய்யாத, வேந்தன் - அரசன், (அப்பிழைப்பால் தன் காரியந் தப்பியவழி), சினத்து ஆற்றி - (தன்னைச்) சினமாகிய குற்றத்தின்கண்ணே செலுத்தி, சீறின் - (அவரை) வெகுளுமாயின், திரு - (அவன்) செல்வம், சிறுகும் - நாடோறுஞ் சுருங்கும்; (எ - று.)

அரசர்பாரம்பொறுத்துய்த்தல் ஒப்புமையான் அமைச்சரை 'இனம்' என்றும், தான் தன் பிழைப்பாதலறிந்து அமையாது அதனை அவர்மேல் ஏற்றி வெகுளின் அவர் வெரீஇ நீங்குவர்; நீங்கவே, அப்பிழைப்புத் தீருமாறும் அப்பாரம் இனிதுய்க்குமாறும் இலனாம் என்பது நோக்கி 'திருச்சிறுகும்' என்றும் கூறினார்.

இதனால், பகுதியஞ்சும்வினையும், அதுசெய்தான் எய்துங் குற்றமும் கூறப்பட்டன,

(கு - ரை.) மன்னவன் இராசாங்ககாரியத்தைப்பற்றி ஆலோசிக்கவேண்டுவதுண்டாயின் அச்செயலை அமைச்சரிடம் ஒப்பித்துத் தானும் உடனிருந்து ஆராய்ந்து ஒருமுடிவுக்கு வந்து அச்செயலை நடத்தவேண்டும்: அங்ஙனெண்ணாது தானே அச்செயலைச் செய்திட்டுச் செய்த அச்செயலில் தவறு நேருமாயின் சினந்து அக்குற்றத்தை அமைச்சர்மீது ஏற்றிச் சினந்தானாயின் அவ்வமைச்சர் அஞ்சி அவனை விட்டுச் சென்றிடுவர்: அதனால், அம்மன்னவன் செல்வம் சுருங்கலாகுமென்பதாம். எண்ணம் - ஆலோசனை. எண்ணி-ஆலோசித்து. அப்பிழைப்பு - அந்தத்தவறு. அவரை வெகுளுமாயின் - மந்திரிகளைக் கோபிப்பானானல். இனம் - ஸஜாதி; ஒரேசாதியினர். அரசர்பாரம் பொறுத்து உய்த்தலொப்புமை - அரசாது இராச்சியபாரத்தைத் தாமும் உடனிருந்து வகித்துச் செலுத்துவதில் அரசர்க்கும் அமைச்சர்க்கும் ஒருவரோடொருவர்க்குள்ள சமானத்தன்மை. பின் பிழைப்பாதல் அறிந்து-பிழைப்பு ஆதல்பின் அறிந்துஎன்க: தவறிப்போனமையைப் பின்பு அறிந்து. அமையாது - அடங்கியிராமல். அதனை - அக்குற்றத்தை, அவர் மேல் - அமைச்சர்மேல். வெரீஇ - அஞ்சி. அப்பிழைப்புத் தீரும் ஆறு - அப்படிப்பட்ட தவறு நீங்கும் விதம். அப்பாரம் இனிது உய்க்கும் ஆறு - அவ்விராச்சியபாரத்தை இனிமையாகச் செலுத்தும் விதம். பகுதி—அமைச்சர் முதலாகிய அங்கம். (அ)

௬௬௯. **செருவந்த போழ்திற் சிறைசெய்யா வேந்தன்**
வெருவந்து வெய்து கெடும்.

பரி.—சிறை செய்யா - (செரு வருவதற்குமுன்னே தனக்குப் புகலாவதோர்) அரண் செய்துகொள்ளாத, வேந்தன்-அரசன்,—செரு வந்த போழ்தின்-அது வந்தகாலத்து,(ஏமம்இன்மையான்)? வெருவந்து-வெருவி, வெய்து கெடும்-கடிதிற் கெடும் ; (எ - று.)

பகையை வெருவி, சேர்ந்தார் நீங்குதலின், தனியனாய்த் தானும் வெருவி அப்பகைவயத்தனும் என்பதாம்.

இதனான், தான் அஞ்சும் வினையும், அதுசெய்தான் எய்தும் பயனும் கூறப்பட்டன.

(கு-ரை.)மன்னவன் போர்வருதற்கு முன்னமே தக்கவாறு கோட்டையை அமைத்துக்கொள்ளானாயின் போர்நேரின் அம்மன்னவனைச் சேர்ந்தார் பகைவர்க்கு அஞ்சி நீங்கிட, அம்மன்னவனும் துணையின்றி அஞ்சிப் பகை வயத்தனாவனென்பதாம். செரு-போர். புகலாவது ஓர் அரண் - பாதுகாப்பாகச் சென்றுசேரத்தக்கதொரு கோட்டை. அது - அப்போர். ஏமம் இன்மையான்-பாதுகாப்புஇல்லாமையால்; ஏமம் - ரக்ஷகம். வெருவி - அஞ்சி. பகையை வெருவிச் சேர்ந்தார்நீங்குதலின் - தன்னைச் சேர்ந்தவர்கள் பகைவர்க்கு அஞ்சித் தன்னைவிட்டு நீங்குதலால். தமியன் ஆய் - தனிப்பட்டவனாய். அப்பகை வயத்தனும் - அந்தப்பகைவர்க்கு வசப்பட்டவனாவன். தான் அஞ்சும் வினையென்றது - தனக்குப் புகலாவதோர் அரண்செய்துகொள்ளாது செய்யும் போராகிய வினை. அது-அஞ்சத்தக்க வினை. போழ்தின் கெடும் என இயையும். சிறை - இங்கே, கர்வலிட மென்ற மாத்திரமாய் நின்றது. (௯)

௫௭௦. **கல்லார்ப் பிணிக்குங் கடுங்கோ லதுவல்லது**
இல்லை நிலக்குப் பொறை.

பரி.—கடுங் கோல் - கடுங்கோலனாய அரசன், கல்லார் - (நீதி நூல் முதலிய) கல்லாதாரை, பிணிக்கும்-(தனக்குப் பகுதியாகக்) கூட்டாநிற்கும்; அது அல்லது - அக்கூட்டம்அல்லது, நிலக்கு பொறை - நிலத்திற்கு மிகையாய பாரம், இல்லை - பிறிதில்லை.
கடுங்கோல் என்பது - ஈண்டு மிக்கதண்டத்தின்மேற்றன்றி அதனைச் செய்வான்மேற் றாயிற்று. அவன் அதுசெய்தற்கு இயைவாரையல்லது கூட்டாமையின் ‘கல்லார்ப்பிணிக்கும்’ என்றும், ஏனையவற்றையெல்லாம் பொறுக்கின்றது இயல்பு ஆகலின் ‘நிலத்திற்குப்பொறை அதுவல்லதில்லை’ என்றுங் கூறினார். நிலக்கு என்பது - செய்யுள் விகாரம்.

இதனான், வெருவந்தசெய்தலின் குற்றம் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) கடுங்கோலரசன் தனக்கு ஏற்றபடி நடப்பதற்கு நீதிநூலைக் கல்லாதவரையே மந்திரி முதலிய சுற்றமாகக்கொள்வான் : அவ்வாறான கொடுங்கோலன் கூட்டிய அரசாங்கத்தவர் பூமிக்குப் பாரமாவர் : அவரால் யாதொரு நற்பயனும் விளையாதென்பதாம். ஆய - ஆகிய. முதலிய - முதலியவற்றை. கல்லாதார் - படியாதவர். பகுதி - அங்கம். கூட்டாநிற்கும் - சேர்த்துக்கொள்வான். மிகை - மிகுதி. மிக்கதண்டத்தின்மேற்று அன்றி- மிகுந்ததண்டனையென்னும் பொருளைக் குறிப்பதல்லாமல். அவன் - கொடுங்கோலரசன். அதுசெய்தற்கு இயைவாரை யல்லது கூட்டாமையின் - தான் அக்கொடுங்கோன்மை செலுத்துதற்குச் சம

மதிப்பவர்களையல்லது நல்லோர்பிறரைத் தனக்கு மந்திரிமுதலிய உறுதிச்சுற்றமாகச் சேர்த்துக்கொள்ளாமைதலால். எல்லாப் பாரங் களையும்பொறுத்தல் பூமிக்குஇயல்பாதலை 'ஸர்வம்ஸஹா' என்ற அதன் வடமொழிப்பெயராலும் அறிக. நிலத்துக்கு என்பதன் அத்துச்சாரியை தொக்கு நிலக்கு என நின்றது - தொகுத்தல் விகாரம். கல்லார்ப்பிணிக்கும - உயர்திணையில் இரண்டனுருபு தொக. அவ்வுயர்திணைப்பெயரின் முன் வலியிரட்டிற்று. கல்லார்ப் பிணிக்கும் கடுங்கோல்-கடுங்கோலனது இயல்பைக் கடுங்கோலின் மேல் ஏற்றிக்கூறியது, உபசாரவழக்கு. பொறை - பொறுக்கப் படுவதெனச் சுமைக்குக் காரணப்பெயர். மலைமுதலிய பாரங்களை யெல்லாம் பொருளாகக் கருதாது பொறுத்தலையே இயல்பாக வுடைய பூமிக்குப் பாவிகள் பொறுத்தற்கரிய பாரமாவர் என்பது நூல் துணிபு; கீழ் 'புறங்கூறாமை' என்ற அதிகாரத்தில் "அறனோக்கியாற்றுங்கொல் வையம் புறனோக்கிப், புன்சொலு ரைப்பான் பொறை" என்றதுங் காண்க. (௰)

௫௮ - ஆம் அதிகாரம்.—கண்ணோட்டம்.

பரி.—அஃதாவது - தன்னோடுபயின்றாரைக் கண்டால் அவர் கூறியன மறுக்கமாட்டாமை. இஃது அவர்மேற் கண்சென்ற வழி நிகழ்வ தாகலின், அப்பெயர்த்தாயிற்று. மேல் வெருவந்த செய்யாமையுட் கூறியவதனையே சிறப்புப்பற்றி விரித்துக் கூறு கின்றமையின், இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) பயின்றார் - முன்புபழகியவர். கண் சென்ற வழி - கண்பார்வை சென்றஇடத்தில். நிகழ்வது-உண்டாவது. கீழ் 'வெரு வந்தசெய்யாமை' என்ற அதிகாரத்தில் "கடுஞ்சொல்லன் கண் ணிலனாயின்" என்ற ஆறுவது குறளால், கண்ணோட்டமின்மை - வெருவந்தசெய்தல் எனப்பட்டமை காண்க. சிறப்பு - அரசர்க்குக் கண்ணோட்டம் இன்றியமையாமை. ஓட்டம் - ஓடுதல்; தொழிற் பெயர்.

௫௭௧. கண்ணோட்ட மென்னுங் கழிபெருங் காரிகை
உண்மையா னுண் டிவ்வுலகு.

பரி.—கண்ணோட்டம் என்னும் - கண்ணோட்டமென்று சொல்லப்படுகின்ற, கழி பெருங் காரிகை - சிறப்புடைய அழகு, உண்மையான் - (அரசர்மாட்டு) உண்டாகலான், இ உலகு - இவ்வுலகம், உண்டு - உண்டாகா நின்றது; (எ - று.)

'கழிபெருங்காரிகை' என்புழி, ஒருபொருட்பன்மொழி - இவ்வுயிரழகது சிறப்பு உணர நின்றது. இவ்வழகு அதற்கு உறுப்பாகலின், 'உண்மையான்' என நிலைபேறுங் கூறினார். இன்மை வெருவந்தசெய்த லாகலின், அவர்நாட்டு வாழ்வார் புலியையடைந்த புல்வாயினம்போன்று ஏமஞ் சாராமைபற்றி, 'இவ்வுலகுண்டு' என்றார்.

(கு - ரை.) அரசன் கண்ணோட்டமுடையனாயிருத்தலாலேயே உலகத்துக் குடிகள் வாழ்வுபெறுவரென்பதாம். என்புழி - என்ற விடத்தில். ஒருபொருட்பன்மொழி - கழி பெரு என மிகுதியென்னும் ஒருபொருளைத்தரும் பலசொற்கள். "ஒருபொருளிருசொற் பிரிவில வரையார்", "ஒருபொருட்பன்மொழி சிறப்பினின் வழா" என்பன - முறையே இவ்விலக்கணத்துக்குத் தொல்காப்பியத்திலும், நன்னூலிலும் விதிகளாம். கண்ணோட்டமென்பது உடலுக்கு அன்றி உடலினுள்ளிருக்கும் உயிருக்கு அழகுசெய்வது ஆதலால், அக்கண்ணோட்டத்தை 'இவ்வுயிரழகது' என்றது, அதற்கு-அரசருயிர்க்கு. நிலைபேறு-நிலைபெற்றிருத்தல். இன்மை - கண்ணோட்டமின்மை. கண்ணோட்டமின்மையால் வெருவந்த செய்தலுளவாம் என்க. புல்வாய் இனம் போன்று - மான்கூட்டத்தை யொத்து. ஏமஞ்சாராமை-இன்பமடையாமை. கழி-மிகுதி குறிப்பதோர் உரிச்சொல். உலகு என்றது, குடிகளை. (க)

௫எஉ. **கண்ணோட்டத் துள்ள துலகிய லஃதிலார்**
உண்மை நிலக்குப் பொறை.

பரி.—உலகு இயல்-உலகநடை, கண்ணோட்டத்து உள்ளது-கண்ணோட்டத்தின் கண்ணே நிகழ்வது; (ஆகலான்), அஃது இலார் உண்மை - அக்கண்ணோட்டமில்லாதார் உளராதல், நிலக்கு பொறை - இந்நிலத்திற்குப் பாரமாதற்கே, (பிறிதொன்றற்கு அன்று); (எ - று.)

உலகநடையாவது-ஒப்புரவுசெய்தல், புறந்தருதல், பிழைத்தனபொறுத்தல் என்ற இவை முதலாயின. அவை நிகழாமையால் தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படார் என்பதுபற்றி, 'நிலக்குப் பொறை' என்றார். 'ஆதற்கு' என்பது - சொல்லெச்சம்.

இவையிரண்டு பாட்டானும், கண்ணோட்டத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது,

(கு - ரை.) கண்ணோட்டமில்லாதாரிடத்து ஒப்புரவுசெய்தல் புறந்தரல் முதலிய நற்பண்புகள் தோன்றுவாதலால் தமக்கும்,பிறர்க்கும் பயன்படாத அன்னார் நிலத்துக்குப்பொரவறை யாவரென்பதாம். உலகநடை - உலகத்தாரது நடத்தை. நிகழ்வது - உள்ளது. ஒப்புரவு-உதவி. புறந்தருதல் - பிறரைப் பாதுகாத்தல். பிழைத்தன பொறுத்தல் - பிறர்செய்த குற்றங்களைப் பொறுத்தல். பொறையாதற்கு என்னவேண்டிய இடத்தில் பொறை என்றதனால் 'ஆதற்கு' என்ற சொல் எஞ்சியதாகும் என்பார், 'ஆதற்கு'-சொல்லெச்சம் என்றார்; சொல்லெச்சம் - சொல்குறைந்து நிற்பது: இதற்கு "சொல்லொடுங் குறிப்போடு முடிவுகொளியற்கை, புல்லிய கிளவி யெச்சமாகும்" என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திரம் விதி; இது, நன்னூலில் 'இசையெச்சம்' எனப்படும். (உ)

௫எஙு. **பண்ணென்னும் பாடற் கியைபின்றேற் கண்ணென்னும்**
கண்ணோட்ட மில்லாத கண்.

பரி.—பண் என் ஆம் - பண் என்னபயத்ததாம்? பாடற்கு இயைபு இன்றுஎல் - பாடல்தொழிலோடு பொருத்த மின்றுயின் :—(அதுபோல), கண் என் ஆம் - கண் என்னபயத்ததாம்? கண்ணோட்டம் இல்லாத கண் - கண்ணோட்டமில்லாதவிடத்து.

பண், கண் என்பன-சாதிப்பெயர். பண்களாவன - பாலையாழ் முதலிய நூற்றுமூன்று. பாடற்றொழில்களாவன-யாழின்கண் வார்தல் முதலிய எட்டும், பண்ணல் முதலிய எட்டும், மிடற்றின்கண் எடுத்தல் படுத்தல் நலிதல் கம்பிதம் குடிலம் என்னும் ஐந்தும், பெருவண்ணம் இடைவண்ணம் வனப்புவண்ணம் முதலிய வண்ணங்கள் எழுபத்தாறுமாம். இவற்றோடு இயையாதவழிப் பண்ணாற் பயனில்லாதவாறு போல, கண்ணோட்டத்து இயையாதவழிக் கண்ணாற் பயனில்லை என்பதாம். கண்சென்றவழி நிகழ்தல் பற்றி, அதனை இடமாக்கினார். இறுதிக்கட் கண் என்பதனை "கண்ணகன் ஞாலம்" என்புழிப்போலக் கொள்க.

(கு — ரை.) பாடல் தொழிலோடு இயைபு இல்லாத பண்ணாற் பயனில்லையன்றோ! அதுபோல, கண்ணோட்டத்தோடு இயைபு இல்லாத கண்ணாற் பயனில்லையென்பதாம். இக்குறளை - எடுத்துக்காட்டுவமையென்பர் பலரும்: ஊன்றிக் கருதின் தொடர்முழுதுவமையென்றல் தகும். பண் - இசை. பயத்தது - பயனையுடையது. சாதிப்பெயர் - அதன் இனத்தையெல்லாங் குறிக்கும் பெயர்ச்சொல். 'கோடிப்பாலை செம்பாலை படுமலைப்பாலை செவ்வழிப்பாலை அரும்பாலை மேற்செம்பாலை விளரிப்பாலை என்னும் இவ்வேழு பெரும்பாலையினையும் முதலடுத்து நூற்றுமூன்று பண்ணும் பிறக்கும்; அவற்றுள், செம்பாலையுட் பிறக்கும் பண்கள் - பாலையாழ் நாகராகம் ஆகரி தோடி கௌடி காந்தாரம் செந்துருத்தி உதயகிரி என இவை; பிறவும் விரிப்பின் உரை பெருகுமாதலின், அவற்றை வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. "நாற்பெரும் பண்ணுஞ் சாதிநான்கும். பாற்படு திறனும் பண்ணெனப்படுமே" என்றார்' என்றும், 'பன்னிருபாலையின் உருத் தொண்ணூற்றொன்றும் பன்னிரண்டுமாய்ப் பண்கள் நூற்றுமூன்றாதற்குக் காரணமாமெனக்கொள்க' என்றும், 'பெருந்தானமெட்டினும் கிரியைகளெட்டாலும் பண்ணப்படுத்தலாற் பண் என்று பெயராயிற்று' என்றுங் கூறினர் சிலப்பதிகாரவுரையில் அடியார்க்குநல்லார். யாழின் கண் - வீணையில். வார்தல் முதலிய எட்டு - வார்தல், வடித்தல், உந்தல், உறழ்தல், உருட்டல், தெருட்டல், அள்ளல், பட்டடை என்பன; இவை இசைக்கரணமெனப்படும். பண்ணல் முதலிய எட்டு - பண்ணல், பரிவட்டணை, ஆராய்தல், தைவரல், செலவு, விளையாட்டு, கையூழ், குறும்போக்கு என்பன; இவை - கலைத் தொழிலெனப்படும். "பண்ணல் பரிவட்டணை யாராய்தல் தைவரல், கண்ணியசெலவு விளையாட்டுக் கையூழ், நண்ணிய குறும்போக்கென்று நாட்டிய, எண்வகையாலிசை யெழீஇப், பண்வகையாற் பரிவுதீர்ந்து," "வார்தல் வடித்தலுந்த லுறழ்தல், சீருடனுருட்டல் தெருட்டலள்ளல், ஏருடைப் பட்டடையென இசையோர்

வருத்த, எட்டுவகையி னிசைக்கரணத்துப், பட்டவகை தன் செவியி னோர்த்து'' என்ற சிலப்பதிகாரத்தையும், 'பண்ணல் - பாடநினைத்த பண்ணுக்கு இணை கிளை பகை நட்பான நரம்புகள் பெயருந்தன்மைமாத்திரை யறிந்து வீக்குதல்: பரிவட்டணை - அவ்வீக்கின நரம்பை அகவிரலாலும் புறவிரலாலுங் கரணஞ் செய்து தடவிப்பார்த்தல்; ஆராய்தல் - ஆரோகண அவரோகண வகையால் இசையைத் தெரிவது; அநுசுருதி யேற்றுதல்-தைவரல்; ஆளத்தியிலே நிரம்பப்பாடுதல் - செலவு; பாட நினைத்த வண்ணத்திற் சந்தத்தை விடுதல் - விளையாட்டு; வண்ணத்திற் செய்த பாடலெல்லாம் இன்பமாகப்பாடுதல்-கையூழ்; குடகச் செலவுந் துள்ளற்செலவும் பாடுதல் - குறும்போக்கு' என்ற சீவகசிந்தாமணி நச்சினார்க்கினியருரையையும், 'வார்த லென்பது - சுட்டுவிரற் செய்தொழில்; வடித்தலென்பது - சுட்டுவிரலும் பெருவிரலுங் கூட்டி நரம்பை அகமும் புறமும் ஆராய்தல்: உந்தலென்பது-நரம்புகளைத் தெறித்து வலிவிற்பட்டதும் மெலிவிற்பட்டதும் நிரல்பட்டதும் நிரலிழிபட்டதும் என்றறிதல்; உறழ்த லென்பது-ஒன்றிடையிட்டும் இரண்டிடையிட்டும் ஆராய்தல்; உருட்டலென்பது - இடக்கைச் சுட்டுவிரல்தானே யுருட்டலும், வலக்கைச் சுட்டுவிரல் தானே யுருட்டலும், சுட்டொடு பெருவிரல்கூட்டி யுருட்டலும், இருபெருவிரலும் இயைந்து உடனுருட்டலும் என வரும; ''தெருட்டலென்பது செப்புங்காலை, யுருட்டிவருவ தொன்றே மற்ற, வொன்றன் பாட்டுமடை யொன்றநோக்கின், வல்லோராய்ந்த நூலேயாயினும், வல்லோர் பயிற்றுங் கட்டுரையாயினும், பாட்டொழிந் துலகினிஞெழிந்த செய்கையும், வேட்டதுகொண்டு விதியுறநாடி'' என வரும்...இவை இசைத்தமிழ்ப் பதினறுபடலத்துட் கரணவோத்துட் காண்க,' 'பட்டடையென்பது - நரம்புகளில் இளிக்குப் பெயர்; என்னை? எல்லாப்பண்ணிற்கும் அடிமணையாதலின்' என்ற சிலப்பதிகார அரும்பதவுரையையுங் காண்க. மிடறு - கண்டத்தொனி; சாரீர ஓசை. ''எடுத்தல் பாட்டு உச்சமாம் எண்படுத்தல் மந்தம், தடுத்து நலிதல் சமமாம் - தொடுத்தியன்ற, தள்ளாதகம்பிதந் தானடுக்கல் நற்குடிலம், உள்வாங்கிப் பாடலுணர்'' என்ற சீவகசிந்தாமணியுரையிற்காட்டிய மேற்கோட்செய்யுள் இங்குஉணரத்தக்கது. எடுத்தல் முதலிய இவ்வைந்தும் கிரியைகளெட்டின் பாற்படுவன; அவ்வெட்டில், இங்குக் குறிக்கப்படாதவை - ஒலி, உருட்டு, தாக்குஎன்ற மூன்றுமாம்; சொல்வகை, நான்குவகைப்படும்; சுண்ணம், சுரிதகம். வண்ணம், வரிதகம் என; சுண்ணம் - நான்கடியான் வருவது: சுரிதகம்-எட்டடியான் வருவது: வண்ணம் - நாலுன்கடியான் வருவது: வரிதகம் - முப்பத்திரண்டடியான் வருவது; என்னை?-''சுண்ண நான்கடி சுரிதகமெட்டடி, வண்ண நாலுன்கு வரிதகமெண்ணுன்கென், றெண்ணியவடித்தொகை யெய்தவும் பெறுமே'' என்றாராகலின். வண்ணம்-ஒருவகையான் மூன்றுவகைப்படும்; பெருவண்ணம், இடைவண்ணம் வனப்புவண்ண மென; அவற்றுள், பெருவண்ணம், ஆறாய்வரும்; இடைவண்ணம் இருபத்தொன்றாய் வரும்; வனப்புவண்ணம் நாற்பத்தொன்பதாய் வரும்' என்பது, சிலப்பதிகாரத்து அடியார்க்கு நல்லாருரை. இங்குக் காட்டிய இசைத்தமிழ்ப்பகுதிகள் இக்காலத்துப் பயிலவழங்கா.

கண்ணோட்டத்து இயையாதவழி-தாட்சிணியத்தோடு பொருந்தாத விடத்து. நிகழ்தல்-கண்ணோட்டமுண்டாதல். அதனை-கண்ணை. இடமாக்கியது கண்ணோட்டத்துக்கு எனக. இறுதிக்கட் 'கண்'-ஈற்றில் 'இல்லாதகண்' என்பதிலுள்ள கண். "கண்ணகல் ஞாலம்" என்பதற்கு - இடமகன்ற நிலவுலகம் என்று பொருள்; இம்மேற்கோள் - திரிகடுகத்துக் கடவுள்வாழ்த்தின் தொடக்கம். இல்லாத கண் என்பது - ஒருசொல்லன் றென்றும், கண் என்பது இடமென்ற பொருளுள்ளதென்றும் எதிர்மறைக்குறிப்புப் பெய ரெச்சத் தொடரென்றும் கொள்க. பாடற்கு என்பதில், நான் கனுருபு மூன்றனுருபின்பொருளில் வந்தது; உருபுமயக்கம். இயைபு-தொழிற்பெயர். இன்று - எதிர்மறை யொன்றன்பாற் குறிப்பு முற்று. காண்பது கண்எனக் காரணக்குறி. (க)

நஎஉ. உளபோன் முகத்தெவன் செய்யு மளவினல்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண்.

பரி.—முகத்து உள போல் - (கண்டார்க்கு) முகத்தின்கண் உளபோல் (தோன்றல் அல்லது), எவன் செய்யும் - (வேறு) என்னபயனைச் செய்யும்? அளவினன் கண்ணோட்டம் இல்லாத - அளவிறவாத கண்ணோடுதலை யுடையவல்லாத, கண் - கண்கள்.

தோன்றல் அல்லது என்னுஞ்சொற்கள் - அவாய்நிலையான் வந்தன. கழிகண்ணோட்டத்தின் நீக்குதற்கு, 'அளவினன்' என்றார். 'ஒருபயனையுஞ்செய்யா' என்பது, குறிப்பெச்சம்.

(கு - ரை.) அளவாகக் கண்ணோடுதலைப் புரியாத கண்கள் முகத்துள்ளனபோல் தோன்றினாலும் வேறு எந்த நற் பயனை விளைக்கும்? எதையும் விளைக்கா என்பதாம். உளபோல் - உள்ளனபோல. அளவு இறவாத - வரம்பு கடவாத. அவாய்நிலை - உள்ளசொற்கள் வேறுசொற்களை வேண்டிநிற்குந்தன்மை. அவாய் நிலையால் வருவித்துமுடிக்குஞ் சொல்லை, வடநூலார் 'அத்யா ஹாரம்' என்பர். இங்கு 'உளபோல்' என்பது-'தோன்றல் அல்லது' என்பவற்றை வேண்டி நின்றமை காண்க. கழிகண்ணோட்டம்-வரம்பு கடந்த தாட்சிணியம்; இது அரசர்க்குக் குற்றமாதலை, கீழ் 'குற்றங் கடிதல்' என்ற அதிகாரத்திலும் 'செங்கோன்மை' என்ற அதிகா ரத்திலும் விளக்கினார். அளவினன் என்பதற்கு - அளவோடுகூடிய என்று பொருள்; இதில் 'ஆன்' என்னும் மூன்றனுருபு, 'ஒடு' உரு பின் பொருளில் வந்தது. குறிப்பெச்சமாவது - சொல்லப்படாமல் எஞ்சிநின்ற பொருள் குறிப்பினால் பெறப்படுவது; இங்கு 'எவன் செய்யும்' என்ற வினாவின் குறிப்பால் 'ஒருபயனையுஞ் செய்யா' என் பது பெறப்பட்டமை காண்க. (உ)

நஎங. கண்ணிற் கணிகலங் கண்ணோட்ட மஃதின்றேல்
புண்ணென் றுணரப் படும்.

பரி.—கண்ணிற்கு - (ஒருவன்) கண்ணிற்கு, அணி கலம் - அணியும் கலமாவது,—கண்ணோட்டம்—; அஃது இன்றாயல் -

அக்கலம் இல்லையாயின், புண் என்று உணரப்படும் - (அஃது அறிவுடையாரால்) புண்ணென்று அறியப்படும்; (எ - று.)

வேறுஅணிகலம் இன்மையின் 'கண்ணிற்கணிகலம்' என்றும், கண்ணுய்த்தோன்றினும் நோய்களானும் *புலன்பற்றலானுந் துயர்விளைத்தல்நோக்கி 'புண்ணென்றுணரப்படும்' என்றுங் கூறினர்.

இவைமூன்றுபாட்டானும், ஓடாதுநின்ற கண்ணின் குற்றம் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) அழகுசெய்யும் கண்ணோட்டமென்பது கண்ணினிடத்து இல்லையாயின், நோய்கொள்ளுதல் புலன்களைப் பற்றுதல் என்பவற்றால் துயர்விளைக்கும் அந்தக் கண்ணை அறிவுடையோர் புண்ணைப்போற் கருதி வெறுப்பரென்பதாம். "கண்ணுக் கணிகலங் கண்ணோட்டம்" என்று திரிகடுகத்திலும் வந்துள்ளது. அணியும்கலம்-ஆபரணம். அஃது-கண். புலன்பற்றலானும் - பல பொருள்களையுங் காணுந் தன்மையைக் கொள்ளுதலாலும். புலன்-இந்திரியவுணர்ச்சி; கண் என்னும் பொறிக்கு உரிய புலன் - ஒளி. புண் - விரணம். ஓடாதுநின்ற - தாட்சிணியப்படாது நின்ற. கலமென்னும் பலபொருளொருசொல், அணியென்ற அடைமொழியால், பொதுமை நீங்கி ஆபரணத்தின்மேல் நின்றது; மரக்கலம், படைக்கலம், உண்கலம், கொள்கலம் என வெவ்வேறு அடைமொழிகளோடு கூடி வெவ்வேறுபொருள் குறிக்கும். அறிவுடையாரால் என்பது இக்குறளில் தோன்றாஎழுவாய். இப்பாட்டின் இரண்டாம் வாக்கியத்துக்கு, 'அக்கண்' என்பது-தோன்றாஎழுவாய் என்பர்: அதனைச் செயப்படுபொருளென்னவேண்டும். (௫)

௫௭௬. மண்ணோ டியைந்த மரத்தனையர் கண்ணோடு
இயைந்துகண் ணோடா தவர்.

பரி.—கண்ணோடு இயைந்து - (ஓடுதற்குஉரிய) கண்ணோடு பொருந்திவைத்து, கண் ஓடாதவர் - அஃதுஓடாதவர், (இயங்காநின்றாராயினும்), மண்ணோடு இயைந்த மரத்து அனையர் - மண்ணோடுபொருந்திநிற்கின்ற மரத்தினை யொப்பர்; (எ - று.)

ஓடாதவர் என்புழி, சினைவினை முதல்மேல் நின்றது. மரமும் கண்ணோடியைந்து கண்ணோடாமையின், இது-தொழிலுவமம். இதனைச் சுதைமண்ணோடுகூடிய மரப்பாவையென்று உரைப்பாருமுளர்; அஃது உரையன்மை காணப்படுங் கண்ணனன்றி அதனுள் மறைந்துநிற்கின்ற ஒருசாருள்வீட்டாற் கூறினமையானும், "மரக்கண்ணோமண்ணாள்வார்கண்ணென், றிரக்கண்டாய்" என்பதனானும் அறிக.

(கு - ரை.) கண்ணோடு [கண்ணென்னும் இந்திரியத்தோடு] கூடியிருந்தும் கண்ணோடாதவர், கண்ணோடு [கணுவோடு] பொருந்தியிருந்தும் கண்ணோடாதிருக்கும் மரம்போல்வரென்றவாறு: கண் என்பது சிலேடைப்பொருளது. "நீட்டோலை வாசியா

* பி-ம்; புனல்

நின்றான் குறிப்பறியமாட்டாதவ னன்மரம்'' என்றாற்போலவந்தது இது.ஓடுதற்கு-தாட்சிணியங்கொள்ளுதற்கு. அஃது ஓடாதவர்-அக் கண்ணோட்டமில்லாதவர். இயங்காநின்றார் - சஞ்சரிக்கிறவர். மண்ணோடு பொருந்தி நிற்கின்ற-தரையில் முளைத்து அவ்விடம்விட்டுப் பெயராது நிற்கின்ற. இது, மரத்தின் தாவரத்தன்மையைக்காட்டி, அதனால் இழிவுவிளக்க வந்த அடைமொழி. 'கண்ணோடாதவர்' என்பதில், கண் என்னுஞ் சினையின் வினையாகிய ஓடுதலின்மை. முதலாகிய அரசர்மேல் நின்றது; கண்ணோடப்பெறாதவர் என்று கருத்து. மரத்துக்குக் கண்ணொடு இயைதல் - கணுக்களோடு பொருந்துதல். தொழிலுவமம்-செய்கைபற்றிவந்த உவமை; இது - வினையுவமமெனவும்படும்; (மற்றவை - பயனுவமை, மெய்யுவமை, உருவுவமை.) சுதைமண் - சுண்ணம்புகலந்த மண். "நெடுநிலை மண்ணீடு நின்றவாயிலும்," "பாங்குற மண்ணீட்டிற் பண்புற வகுத்து" என்ற மணிமேகலையடிகளிலும் 'மண்' என்றது - சுதைமண்ணையாம். பாவை - பதுமை. மரம் என்றது, மரப்பாவை யென்றபொருளிற் கருவியாகுபெயராம். 'காணப்படும் கண்ணே யன்றி அதனுண் மறைந்துநிற்கின்ற ஒருசாருள்ளீட்டாற் கூறி னமையானும்' என்பதற்குக்கருத்து - காணப்படுகின்ற கண்ணினை லன்றி அக்கண்ணினுள் மறைந்துகிடக்கும் தாட்சிணியத்தைப் பற்றிக் கூறுவதாலும், மரக்கண்ணோ என்று தொடங்குஞ் செய்யுளிலும் தாட்சிணியமில்லாதவர் கண்ணை மரத்தினுடைய கண்ணோ [கணுவோ]? என்று கூறியிருப்பதாலும் மரப் பாவையென்றல் பொருந்தாதென்று பரிமேலழகர் மறுத்தன ரென்பது. வெறும் சுதை மண்ணோடு கூடிய மரப்பாவை என்றால் புறத்திற்குத் தோன்றும் கண் என்ற உறுப்பு மாத் திரமாக உவமைப் பொருத்தம் ஏற்படுமேயொழிய, உள்ளீடாகிய தாட்சிணியத்திற்குப் பிராதாந்யம் தோற்றாதொழியும் என்றபடி. "மரக்கண்ணோ மண்ணாள்வார்கண்ணென் - றிரக்கண்டாய்" என் பதற்கு - மண்ணுலகத்தையாளும் அரசரது கண் மரக்கண்ணோ என்றுசொல்லி இரத்தல் செய்வாய் என்று பொருள்; இம்மேற் கோள் முத்தொள்ளாயிர மென்னும் நூலி லுள்ள தென்று தெரி கிறது: "வரக்கண்டு நாணாதே வல்லையா னெஞ்சே, மரக்கண்ணோ மண்ணாள்வார் கண்ணென் - றிரக்கண்டாய், வாளுழுவை வெல் கொடியான் வண்புனனீர் நாடற்கென், றோளுழுவந் தோன்றத் தொழுது" என்பது அதுவருஞ் செய்யுள். இதில், கண்ணோட்ட மில்லாத கண் மரக்கண் எனப்பட்டமை காண்க. இங்ஙனம் கூறவே, கண்ணோட்டமில்லாதவர் மரமெனப்படுவ ரென்பது போதரும். இம்மேற்கோள், தமது உரையைத் தாபிக்கக் காட்டியவாறு. மரத்தின்கணு கண்ணெனப்படுதலை "ஈனுதவிளங்கமுகின் மரகத மணிக்கண்ணும்" எனச் சீவகசிந்தாமணியிலுங் காண்க. பரிமே லழகருரையில் காணப்படும் கண்ணேயன்றி என்ற இடத்து 'காணப்படும் மண்ணேயன்றி' என்று பாடங்கொண்டு ஒரு சாரார் பொருள் கூறுவது — மரத்தையுள்ளேவைத்து மேலே சுதையிலலமைக்கப்பட்ட பாவையைக் கீழ் 'கல்லாமை' என்ற அதிகாரத்தில் "நுண்மாணுழைபுலமில்லா னெழினலம், மண்மாண் புனைபாவையற்று" என்றதில் 'மண்மாண்புனைபாவை' என்றது

போல 'மண்ணொலியைந்த பாவை' என்பதே போதுமானதாயிருக்க, 'மண்ணோடியைந்த மரப்பாவை' எனக் கூறுதல் 'வெற்றெனத் தொடுத்தல்' என்னுங் குற்றத்துக்கு இடமாமெனக் குறித்துப் பிறர்கூறும் உரையை மறுத்தவாரும் என்பது. எமக்குக்காணக் கிடைத்த மூன்று ஏட்டுப்பிரதிகளுள் இரண்டில் இவ்வாக்கியம் இல்லை. (சு)

௬எஎ. **கண்ணோட்ட மில்லவர் கண்ணிலர் கண்ணுடையார்**
கண்ணோட்ட மின்மையு மில்.

பரி.—கண்ணோட்டம் இல்லவர் - கண்ணோட்டமில்லாதவர், கண் இலர் - கண்ணுடையரு மல்லர்; கண் உடையார்-கண்ணு டையவர், கண்ணோட்டம் இன்மை உம் - கண்ணோட்டமிலராத லும், இல் - இல்லை; (எ - று.)

கண்ணுடையராயின் காட்சிக்கண்ணே அஃதுஒடும் என் பதுபற்றி, 'கண்ணோட்டமில்லவர் கண்ணிலர்' எனக் கூறி, பின் அதனை எதிர்மறை முகத்தான் விளக்கினார். உம்மை - இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை.

"இவை இரண்டு பாட்டானும், கண்ணோடாரது இழிபு கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) கண்படைத்ததற்குப்பயன் கண்ணோடுதலேயாம்: அத்தன்மையற்ற கண்படைத்தவர் கண்ணிலரே யெனத்தக்கா ரென்பதாம். காட்சிக்கண்ணே - தன்னொடுபயின்றாரைப் பார்த்த விடத்தே. அஃது ஓடும் - கண்ணோட்டமுண்டாம். கண்ணோட்ட மில்லாதவரைக் குருடரென இகழ்ந்தவாறு. கண்ணிலர் என்ப தற்கு எதிர்மறை, கண்ணுடையவர். 'கண்ணுடையார் கண்ணோட்ட மின்மையுமில்' என்பது எதிர்மறைமுகத்தால் விளக்கியதாகும். (எ)

௬எஅ. **கருமஞ் சிதையாமற் கண்ணோட வல்லார்க்கு**
உரிமை யுடைத்திவ் வுலகு.

பரி.—கருமம் சிதையாமல் - (முறைசெய்தலாகிய) தம் தொழில் அழியாமல், கண்ணோட வல்லார்க்கு - கண்ணோட வல்ல வேந்தர்க்கு, உரிமை உடைத்து - உரித்தாந்தன்மை யுடைத்து, இ உலகு - இவ்வுலகம்; (எ - று.)

தம்மொடுபயின்றார் பிறரை இடுக்கண்செய்துழி, அவரைக் கண்ணோடி ஒறுத்தார்க்கு முறைசிதைதல், மேல் "ஓர்ந்துகண் ணோடாது" என்றமுறையிலக்கணத்தானும் பெற்றாம். முறை சிதைய வரும்வழிக் கண்ணோடாமையும், வாராவழிக் கண்ணோட லும் ஒருவர்க்கு இயல்பாத லருமையின் 'கண்ணோட வல்லார்க்கு' என்றும், அவ்வியல்புடையார்க்கு உலகமுழுதும் நெடுங்காலஞ் சேறலின் 'உரிமையுடைத்து' என்றுங் கூறினார்.

இதனான், கண்ணோடுமாறு கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) நீதிமுறைதவறாது கண்ணோடவல்ல வேந்தர் திறத்தில் நெடுங்காலம் இவ்வுலகு வசப்பட்டு நடக்கு மென்பதாம்,

முறை செய்தல் - நீதிநடத்துதல். உரித்து - உரியது. இடுக்கண் செய்துழி - துன்பப்படுத்தின பொழுது. அவரை ஒருதார் என இயையும். ஒருதார் - தண்டியாதவர். முறைசிதைதல் - நீதி கெடுதல். ''ஓர்ந்து கண்ணோடாது'' என்றது, கீழ் 'செங்கோன்மையின் லக்ஷணம். முறைசிதைய வரும்வழி - நீதிகெட நேருமிடத்து. வாரா வழி - அங்ஙனம் நேராதவிடத்து. இயல்பாதல் அருமையின் - சுபாவமாதல் அரியதாதலின். நெடுங்காலம் சேறலின் - வெகு காலம் வசப்பட்டு நடத்தலால். கண்ணோடும் ஆறு - கண்ணோட்டஞ்செய்யும்விதம். (அ)

எகூ. ஒறுத்தாற்றும் பண்பினர் கண்ணுங்கண் ணோடிப்
பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை.

பரி.—ஒறுத்தாற்றும் பண்பினர்கண்உம் - (தம்மை) ஒறுக்கும் இயல்புடையாரிடத்தும், கண்ணோடி - கண்ணோட்டமுடையராய், பொறுத்தாற்றும் பண்புஏ - (குற்றத்தைப்) பொறுக்கும் இயல்பே, தலை - (அரசர்க்குத்) தலையாய இயல்பாவது; (எ - று.)

பண்பினர் என்றதனன், அவர்பயிற்சிபெற்றும். ஒறுத்தாற்றும், பொறுத்தாற்றும் என்பன - ஈண்டு ஒருசொல்நீர.

(கு - ரை.) தம்மைவருத்துந் தன்மையுடையாரிடத்தும் கண்ணோட்டஞ்செய்து அவர்குற்றத்தைப் பொறுக்கும் இயல்பே அரசர்க்குத் தலைமையான இயல்பு என்பதாம். ஒறுக்கும் - வருத்தும். தலையாய - உத்தமமான. அவர் பயிற்சி - அவர் தம்மோடு பழக்கமுடையாரென்பது. ஈண்டு - இங்கு. ஒருசொல் நீர - ஒருசொல் தன்மை யுடையன. ஒறுத்தாற்றும்என்பது - ஒறுக்குமென்றும், பொறுத்தாற்றும் என்பது - பொறுக்குமென்றும் பொருள்பட்டதனல், அவற்றை 'ஒருசொல் நீர' என்ருர்; இவற்றில் ஆற்று - துணைவினை யென்றவாறு. இனி, ஒறுத்து ஆற்றும் என்பதற்கு - தம்மை வருத்தி அவ்வருத்துதலைத் தொடர்ச்சியாகச் செய்யும் என்றும், பொறுத்துஆற்றும் என்பதற்கு - (அக்குற்றத்தைப்) பொறுத்து மேலும் அவர்க்கு உதவிசெய்யுமென்றும் கொள்ளின், இக்குணம் உத்தமோத்தமமாம். பண்பினர்கண், கண்-ஏழனுருபு. உம் - இழிவுசிறப்பு. ஏ - பிரிநிலை. (கூ)

அ௦. பெயக்கண்டு நஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டு பவர்

பரி.—நஞ்சு பெய கண்டுஉம் - (பயின்ருர் தமக்கு) நஞ்சிடக்கண்டுவைத்தும், (கண்மறுக்கமாட்டாமையின்), உண்டு - (அதனை) உண்டு, அமைவர் - (பின்னும் அவரோடு) மேவுவர்: நயத்தக்க நாகரிகம் வேண்டுபவர் - (யாவரானும்) விரும்பத்தக்க கண்ணோட்டத்தினை வேண்டுமவர்; (எ - று.)

நாகரிகம்என்பது கண்ணோட்டமாதல் ''முந்தை யிருந்து நட்டோர் கொடுப்பி, னஞ்சு முண்பர் நனிநாகரிகர்'' என்பதனுனும்அறிக.

அரசர் அவரை ஒறுத்து கண்ணோடற்பாலது தம்மாட்டுக் குற்றஞ்செய்துழி என்பது, இவ்விரண்டுபாட்டானும் கூறப் பட்டது.

(கு-ரை.) கண்ணோட்டத்தை விரும்புபவர் தம்மோடு பயின்றார் நஞ்சிட்டு வைத்தது கண்டும் அவரைக்கடியாது அதனை உண்டு அவரோடு மேவியிருப்ப ரென்பதாம். நஞ்சு இட-விஷங்கொடுக்க. கண்டுவைத்தும் - பார்த்திருந்தும். கண் மறுக்க மாட்டாமையின்- தாட்சிணியம் தள்ளக்கூடாமையால். மேவுவர் - பழகுவர். "முந்தை யிருந்து" என்ற மேற்கோளுக்கு - முன்பில் இருந்து சினேகிதர்கள் கொடுத்தால் விஷத்தையும் புசிப்பர், மிக்க கண்ணோட்டமுடையார் என்று பொருள்; இது, நற்றிணைநானூற்றில் ௩௫௫-ஆவது அக வற்பாவி லுள்ளது. அவரை - தீங்குசெய்தாரை. தம்மாட்டுக் குற்றஞ் செய்துழி - தமக்கு நேரில் குற்றஞ்செய்தவிடத்து மாத் திரமே: தம்முடைய அங்கங்கட்குக் குற்றஞ்செய்த இடத்தன் றென்க. பெய - பெய்ய. தொகுத்தல். கண்டும்—உம் - இழிவு சிறப்பு. நயத்தக்க என்பதில், நய-என்னும் வினைப்பகுதியே நயக்க என வினையெச்சப்பொருள்பட்ட தென்றாவது, நய என்பது நயத் தல் என்னும் பொருள்தரும் முதனிலைத்தொழிற்பெயரென்றாவது கொள்ளத்தக்கது. நாகரிகம் என்பது - வடமொழியில் நகரசம்பந்த மான குண மெனப் பொருள்படும்.

௫௯ - ஆம் அதிகாரம்.—ஒற்றாடல்.

பரி:—அஃதாவது-பகை நொதுமல் நட்பு என்னும் மூன்று திறத்தார்மாட்டும் நிகழ்ந்தன அறிதற்கு ஒற்றரை ஆளுதல். மேற்சொல்லிய இலக்கணத்தனாய அரசனுக்குத் தன்நாடு செலுத் துங்காலும் பிறர்நாடுகொள்ளுங்காலும் வேண்டுவன கூறு கின்றா ராகலின், அவ்விருமைக்கும் இன்றியமையாதாய இது முன் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) பகை - பகைவர். நட்பு - சினேகிதர். நொதுமல் - பகைவரும் நண்பருமல்லாத பிறர்; இவர் வடமொழியில் உதாஸீநர் எனப்படுவர். திறத்தார் - வகுப்பினர். நிகழ்ந்தன - நடந்த செயல் களை. ஒற்றர் - வேவுகாரர்; இவர் வடமொழியில் சாரர் எனப்படு வர்; இவர் தூதரினும் வேறுபட்டவர்; ஆங்காங்கு நடப்பவற்றை ஒற்றியறிந்துவருதலால், ஒற்றரெனப் பெயர் பெறுவர்: ஒற்று தல் - அடுத்துநின்று உண்மையை யுணர்தல். ஆளுதல் - பயன் படுத்திக்கொள்ளல். மேற்சொல்லிய இலக்கணத்தன்-இறைமாட்சி முதல் கண்ணோட்டம் முடியவுள்ள அதிகாரங்களிற் கூறிய இலக் கணத்தையுடையவன். தன்நாடு செலுத்துங்காலும் — தனது நாட்டை ஆளுகைசெய்யும் பொழுதும். கொள்ளும் - பிடிக்கும். கூறுகின்றார் - இதுமுதல் ஐந்து அதிகாரங்களாற் சொல்லுகிறார். அவ்விருமைக்கும் - தன்நாடு செலுத்துகைக்கும், பிறர்நாடு கொள்ளுகைக்கும். 'முன்' என்றவிடத்து 'கண்ணோட்டத்தின்பின்' என்று பிரதிபேதம். ஒற்று - உயர்திணைப்பொருளில் வந்த அஃறிணைச்சொல்.

௫அக. ஒற்று முரைசான்ற நூலு மிவையிரண்டும்
தெற்றென்க மன்னவன் கண்.

பரி:—ஒற்றுஉம், உரை சான்ற நூல்உம் - புகழமைந்த நீதிநூலும் (ஆகிய), இவை இரண்டுஉம் - இவை இரண்டனையும், மன்னவன் - அரசன், கண் - (தன்) இரண்டு கண்ணுமாக, தெற்றென்க - தெளிக; (எ - று.)

ஒற்று - தன் கண் - செல்லமாட்டாத பரப்பெலாஞ் சென்று கண்டு ஆண்டு நிகழ்ந்தனவெல்லாம் உணர்த்தலானும், நூல் - அங்நிகழ்ந்தவற்றிற்குத் தன் உணர்வு செல்லமாட்டாத வினைகளையெல்லாஞ் சொல்லியுணர்த்தலானும், இவ்விரண்டனையுமே தனக்கு ஊனக்கண்ணும் ஞானக்கண்ணுமாகத் துணிந்துகொண்டு ஒழுகுக என்பதாம். ஒற்றனை 'ஒற்று' என்றார், வேந்தனை "வேந்து" என்றாற்போல. தெற்றென்க என்பது - தெற்றென் பது முதனிலையாக வந்த வியங்கோள்; அது 'தெற்றென' என்னுஞ் செயவெனெச்சத்தான் அறிக.

இதனான், ஒற்றினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) தன்கண் செல்லாத இடத்துச் சென்று ஆங்கு நிகழ்ந்தன உணர்த்துதலால் ஒற்றர் ஊனக்கண்போன்றிருக்க, அங்கு நிகழ்ந்தனவற்றிற்கு ஏற்றபடி இன்னவாறு தொழில் புரிய வேணுமென்று உணர்த்தும் நீதிநூல் ஞானக்கண்ணாக அமைய, அரசன் இவ்வாற்றால் அரசாட்சி புரிக என்பதாம். பிராணிகளுக்கு எல்லா வுறுப்புக்களுள்ளும் கண் சிறந்த தாதல் போல, அரசர்க்கு எல்லா அங்கங்களுள்ளும் ஒற்றர் சிறந்தவரெனப் புகழ்ந்தவாறு. "ராஜாந: சாரசக்ஷுஷ" என்பர், வடநூலார். தன் கண் - அரசனது கண். பரப்பு - விசாலமான இடம். ஆண்டு-அங்கு. அங்நிகழ்ந்தவற்றிற்கு - அங்குநடந்தவைகளுக்கு ஏற்றபடி. வினை - தொழில். ஊனக்கண் - மாமிச மயமான புறக்கண். "உளக்கண்நீதி நூலாக ஒற்றே வெளிக்கண் என விடுத்து" என்றது, விநாயக புராணம். தெற்றெனல் - தெளிதல். முதனிலை - பகுதி: பகுபதத்தின் முதலில் நிற்பது. உரை - பலராலும் நன்குமதித்துப் பேசப்படுந்தன்மை; எனவே, புகழாம். இப்பாட்டின் முதலடியில் எண்ணும்மை தொகைபெற்றது. (௧)

௫அ௨. எல்லார்க்கு மெல்லா நிகழ்பவை யெஞ்ஞான்றும்
வல்லறிதல் வேந்தன் றொழில்.

பரி:—எல்லார்க்குஉம் நிகழ்பவை எல்லாம் - எல்லார்கண்ணும் நிகழ்வன எல்லாவற்றையும், எ ஞான்றுஉம் - நாள்தோறும், வல் அறிதல் - (ஒற்றான்) விரைந்து அறிதல், வேந்தன் தொழில் - அரசனுக்குஉரிய தொழில்; (எ - று.)

எல்லார்க்கும்என்றது, மூன்றுதிறத்தாரையும். நான்காவது, ஏழாவதன்பொருட்கண் வந்தது. நிகழ்வனஎல்லாம் என்றது, நல்லவுந் தீயவுமாயசொற்களையுஞ் செயல்களையும். அவை நிகழ்ந்தபொழுதே அவற்றிற்குத்தக்க *அளியாகத் தெறலாகச்

* வழியாகத் தேறுதலாக என்ற பாடம் இனிது பொருள்படாது.

செய்யவேண்டுதலின் 'வல்லறிதல்' என்றும், அவ்விருதொழிற்கும் அறிதல் காரண மாகலின் அதனையே உபசாரவழக்கால் 'தொழில்' என்றுங் கூறினர். 'ஒற்றான்' என்பது, அதிகாரத்தான் வந்தது.

இதனான், ஒற்றினாய பயன் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) எங்கும்நடப்பவற்றை யெல்லாம் எப்பொழுதும் அரசன் ஒற்றரால் அறிதல் அவன்தொழில்செய்தற்குக்காரணமா மென்பதாம். ஒற்றான் - ஒற்றரால். 'எல்லார்க்கும்' என்றது - எல்லாரிடத்தும்எனப் பொருள்பட்டதனால், உருபுமயக்கம். மூன்றுதிறத்தார் - பகை நொதுமல் நட்புஎன மூவகைப்பட்டவர். அவற்றிற்குத் தக்க - செய்தவை நல்லவையோ தீயவையோ அவைகளுக்கு ஏற்ற. அளி - அநுக்கிரகம். தெறல் - நிக்கிரகம். இவ்வாக்கியத்தில், ஆக என்பது - இடைச்சொல் தன்மைப்பட்டு, விகற்பப்பொருளுணர்த்திற்று. அவ்விருதொழில் - அளித்தல் தெறுதல்என்ற அந்த இருவகைத்தொழில். உபசாரவழக்கு- இங்கே அறிதலென்னுங் காரணம் தொழிலென்னுங் காரியமாக உபசரிக்கப்பட்டது. அதிகாரத்தான்- இவ்வதிகாரம் ஒற்றாடலாதலால். அதிகாரத்தால் வருவித்துமுடிப்பதனை வடநூலார் 'ஆநுஷங்கிகம்' என்பர். ஒற்றின் ஆய - ஒற்றரால் ஆகிற.: இனி ஒற்றுதல் தொழிலாலாகின்ற எனினுமாம். வல்-இடைச்சொல்.(உ)

௫௮௩. ஒற்றினா னொற்றிப் பொருடெரியா மன்னவன்
கொற்றங் கொளக்கிடந்த தில்.

பரி:—ஒற்றினான்-ஒற்றினானே, ஒற்றி - (எல்லார்கண்ணும் நிகழ்ந்தவற்றை) ஒற்றுவித்து, பொருள் தெரியா - (அவற்றான் எய்தும்) பயனை ஆராயாத, மன்னவன் - அரசன், கொற்றம் கொள கிடந்தது - வென்றி யடையக் கிடந்தது, இல்-வேறொரு நெறி இல்லை; (எ - று.)

அங்நிகழ்ந்தனவும் பயனும் அறியாது பகைக்குஎளியனாதல் பிறிதின் தீராமையின், 'கொற்றங்கொளக் கிடந்ததில்' என்றார். இதற்கு - கொளக்கிடந்ததொரு வெற்றி யில்லை யென்று உரைப்பினும் அமையும்.

இதனான், அத்தொழில்செய்யாதவழி வருங் குற்றம் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) ஒற்றரைக்கொண்டு ஆங்காங்கு நிகழ்பவற்றை யறிந்து அங்நிகழ்ச்சிகளை ஆராயாத மன்னவன் பகைவர்க்கு எளியனாகி வெற்றியை இழப்பானென்பதாம். ஒற்றினானே - ஒற்றராலே. ஒற்றுவித்து - உள்ளபடி அறிந்துவரச்செய்து. அவற்றான் எய்தும் - அங்நிகழ்ந்தவற்றால் வரும். கிடந்தது - காரணமாய்ப் பொருந்தியது. நெறி — வழி. அறியாது - அறியாமையால் என்றபடி. பகைக்கு எளியனாதல் - பகைவர்க்கு வெல்ல எளியவனாய் விடுதல். பிறிதின் தீராமையின்-வேறொரு உபாயத்தால் நீங்காமை

யால். அத்தொழில் செய்யாதவழி - ஒற்றுணுதல் செய்யாமற் போனால். கொற்றம் - (பகைவரைக் கொல்லுத லென்ற) காரணத்தால், வெற்றியைக் குறிக்கும்; இதில், கொல் - பகுதி. "ஒற்றினு லொற்றிப் பொருடெரிதன் முன்னினிதே" என்பது, இனியவை நாற்பது. (௩)

௫௮௪. வினைசெய்வார் தஞ்சுற்றம் வேண்டாதா ரென்றாங்கு அனைவரையு மாராய்வ தொற்று.

பரி:— தம்—, வினைசெய்வார் - காரியஞ்செய்வார், சுற்றம் - சுற்றத்தார், வேண்டாதார் - பகைவர், என்ற ஆங்கு அனைவரை உம் - என்று சொல்லப்பட்ட அனைவரையும், ஆராய்வது - (சொற்செயல்களான்) ஆராய்வானே, ஒற்று - ஒற்றனுவான்.

தம் என்றது, அரசனோடு உவப்படுத்தி. அவனுக்குக் காரியஞ்செய்வார் செய்வனவும், சுற்றத்தார் தன்னிடத்தும் நாட்டிடத்துஞ் செய்வனவும், பகைவர் தன் அற்றம் ஆராய்தலும் மேல்தெறப்படுதலும் முன்னிட்டுத் தன்னிடத்துச் செய்வனவும் அறிந்து அவற்றிற்கு ஏற்றன செய்யவேண்டுதலின் இம்மூவகை யாரையும் எஞ்சாமல் ஆராயவேண்டு மென்பார் 'அனைவரையு மாராய்வ தொற்று' என்றார்.

(கு-ரை.) தம்முடைய அரசனது காரியஞ்செய்வார் சுற்றத்தார் பகைவர்என்ற இம்மூவகையாரையும்சொற்செயல்களால் ஆராய்ந்து தம் அரசனுக்குத் தெரிவிப்பானே ஒற்றனெனற்கு உரியானென்பதாம். தம் - தனக்குரிய அரசனது என்றபடி. வினை-காரியம். காரியஞ் செய்வார் - அரசன்காரியஞ்செய்யும் மந்திரிகள் சேனபதிகள் முதலியோர். சொல் செயல்களான்-(அவரவரது) சொல்லையும் செயலையுங்கொண்டு. தன்னிடத்து - தன்னையனுப்பிய அரசனிடத்து. தன் அற்றம் ஆராய்தல் - தான்சோர்வடையுஞ் சமயத்தைத் தேடுதல். மேல்தெறப்படுதலும் முன்னிட்டு-அற்ற மறிந்த பிறகுதெறப்படுதலையும் முதலாக என்று பொருள் காண்க. மேல் தேறப்படுதலின் என்று சில பிரதிகளில். மேல் தேறப்படுதல் - பின்பு அச்சமயம் தெளியப்படுதல். முன்னிட்டு - தான் அவர்கள் பக்கல் வெல்லும்உபாயங்களைச் செய்யத்தொடங்குதற்கு முந்தி. செய்வன - செய்பவைகள். அவற்றிற்கு ஏற்றன - வினைசெய்வார் சுற்றம் வேண்டாதார் என்ற இவர்கள் செய்வனவற்றிற்குத் தக்கவைகளை. எஞ்சாமல் - ஒழிவில்லாமல். என்றாங்கு - என்ற வென்னும் பெயரெச்சத்தின் அகரவீறு, தொகுத்தல்; ஆங்கு - அசை. என்றாங்கு - என்றவிடத்து எனினுமாம். 'தஞ்சுற்றம்' என்றவிடத்து 'சுற்றத்தார்' என்றும் பாடமுண்டு. (௪)

௫௮௫. கடாஅ வுருவோடு கண்ணஞ்சா தியாண்டும் உகாஅமை வல்லதே யொற்று.

பரி:—கடா - (ஒற்றப்பட்டார் கண்டால்) ஐயுறாத, உருவொடு - வடிவோடு பொருந்தி, கண் அஞ்சாது - (அவர் ஐயுற்று

அறியலுறின் செயிர்த்து நோக்கிய அவர்) கண்ணிற்கு அஞ்சாது நின்று, யாண்டுஉம் உகாமை வல்லதுஏ - நான்குஉபாயமுஞ் செய்தாலும் (மனத்துக்கொண்டவற்றை) உமிழாமை வல்லவனே, ஒற்று - ஒற்றனாவான்; (எ - று.)

'கடா' என்பது-'கடுக்கும்' என்னும் பெயரெச்சத்து எதிர்மறை. ஐயுறாத வடிவாவன - பார்ப்பார் வணிகர் முதலாயினோர் வடிவு.

(கு - ரை.) பிறர் ஐயுறுதற்கு இடமாகாத பார்ப்பார் வணிகர் முதலாயினோரின் உருவத்தைக் கொண்டிருந்து, அப்போதும் ஒற்றப்பட்டவர் ஐயுற்று ஒற்றனென்று அறிந்துவிட்டாலும், அவருடைய சினந்த பார்வைக்கு அஞ்சாதுநின்று, அப்பிறர் நான்குவகை உபாயங்களைச் செய்தாலும் தம்மனத்துக்கொண்டிருப்பன வெளியிடாதிருப்பவனே ஒற்றனாவானென்பதாம். ஐயுறாத - சந்தேகிக்கவேண்டாத. அறியலுறின் - தன்னை ஒற்றனென்று அறிந்துவிட்டால். செயிர்த்து நோக்கிய - கோபித்துப் பார்த்த. நான்கு உபாயம் - சாம தான பேத தண்டம். உமிழாமை - வெளிப்படுத்தாமை. கடுக்கும் என்னும் பெயரெச்சத்து - கடுக்கும் என்னும் உடன்பாட்டுப் பெயரெச்சத்தினது; கடுக்கும் என்பதற்கு - சந்தேகிக்கும் என்று பொருள். 'முதலாயினோர்' என்றதனால், தீர்த்தயாத்திரைசெய்வார் தவஞ்செய்வார் முற்றத்துறந்தார் என்பவரைக் கொள்க. அளபெடைகள் செய்யுளோசை நிறைப்பன. உரு=ரூபம்;வடமொழியின் திரிபு. கண்அஞ்சாது - நான்காம்வேற்றுமைத்தொகை. அஞ்சாதியாண்டும் - குற்றியலிகரம்; இங்குக் குற்றியலிகரம் அலகுபெறவில்லை; இதற்கு விதி-''சீருந் தளையுஞ் சிதையிற் சிறிய இ உ அளபோ, டாருமறிவரலகுபெறுமை,'' ''தளைசீர் வண்ணந் தாங்கெட வரினே, குறுகிய விகரமுங் குற்றியலுகரமு, மளபெடையாவியு மலகியல்பிலவே'' என்பன காண்க. அலகு பெற்றதாகக் கொள்ளின், வெண்டளைசிதைதலைத் தளையிட்டுக் கண்டுகொள்க. யாண்டும் - எப்பொழுதும். உகாமை - எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர். ஏ - பிரிநிலை. கடா - கடாத என்பது ஈறுகெட்டது, (௯)

௫௮௬. துறந்தார் படிவத்த ராகி யிறந்தாராய்ந்து
என்செயினுஞ் சோர்வில தொற்று.

பரி:—துறந்தார் ஆகி - முற்றத்துறந்தாராயும், படிவத்தர் ஆகி - விரதவொழுக்கினராயும், இறந்து - (உட்புகுதற்குஅரிய இடங்களெல்லாம்) உட்புக்கு, ஆராய்ந்து - (ஆராயவேண்டுவன) ஆராய்ந்துஅறிந்து, என் செயின்உம் - (ஆண்டையார் ஐயுற்றுப் பிடித்து) எல்லாத்துன்பமுஞ்செய்து கேட்டாலும், சோர்வு இலது - (தன்னை) வெளிப்படுத்தாதவனே, ஒற்று - ஒற்றனாவான்; (எ - று.)

விரதவொழுக்கம்-தீர்த்தயாத்திரை முதலாயின. செயினும் என்பது - அறவோரென்று செய்வாரின்மை விளக்கிநின்றது, மேல் நால்வகையுபாயத்தினுஞ் சோர்வின்மை சொல்லி

வைத்து, ஈண்டும் தண்டத்தைப் பிரித்துக்கூறியது, அதனது பொறுத்தற்கருமைச் சிறப்புநோக்கி. இதனுள் படிவம் என்றதனை வேடமாக்கி, 'துறந்தார்வேடத்தராகி' என்று உரைப்பாருமுளர்.

(கு - ரை.) துறந்தான் போலவும் விரத வொழுக்கினன்போலவும் வேடம்பூண்டு அந்தப்புரம் ஆயுதசாலைமுதலான உட்புகற்கு அரிய இடத்திலும் புகுந்து ஆங்குள்ளன ஆராய்ந்தறிந்து, ஆங்குள்ளார் ஐயுற்று என்ன துன்பஞ்செய்தாலும் தன்னை வெளிப்படுத்தாதிருப்பவனே ஒற்றனுவானென்பதாம். துறந்தாராகி படிவத்தராகி எனஇயையும். படிவத்தாரென்பதன் பொருள், விரதவொழுக்கினரென்பது. முற்றத்துறந்தார் - சந்நியாசிகள். விரதவொழுக்கினர் - விரதாநுட்டானமுடையவர். உட்புகுதற்கு அரிய இடங்கள் - அந்தப்புரம் ஆயுதசாலை பொக்கிஷசாலை மந்திராலோசனைச்சபை முதலியன. இறந்து - வரம்பு கடந்துசென்று என்றபடி. புக்கு - புகுந்து. ஆண்டையார்-ஆங்குள்ளவர். சோர்வு இலது - தளர்ச்சியடையாதவன். எல்லாத்துன்பமும் - விலங்கிடல் அண்ணாந்தாளிடல் ஊசியேற்றுதல் முதலியன. தன்னை வெளிப்படுத்துதல்-தன்னை இன்னானென்று அறிவித்தல். தீர்த்தயாத்திரை - புண்ணியதீர்த்தங்களில் ஸ்நாநஞ்செய்தற்குப் பிரயாணப்படுதல். அறவோர்என்று - இவர்களைத் தருமமார்க்கத்தில் நடப்பவரென்று கருதி. செய்வார் இன்மை- துன்பஞ்செய்பவரில்லாமையை. மேல்-முந்தினகுறளில். 'யாண்டு முகா அமை' என்றவிடத்தில். ஈண்டும் தண்டத்தைப் பிரித்துக்கூறியது - 'என்செயினும்' என்றது. அதனது - அத்தண்டத்தினது. (சு)

௫அஎ. மறைந்தவை கேட்கவற் றாகி யறிந்தவை
ஐயப்பா டில்லதே யொற்று.

பரி:—மறைந்தவை - (ஒற்றப்பட்டார்) மறையச்செய்த செயல்களை, கேட்க வற்று ஆகி - (அவர்க்கு உள்ளாயினாராற்) கேட்க வல்லனாய், அறிந்தவை - கேட்டறிந்தசெயல்களில், ஐயப்பாடு இல்லது ஏ-(பின்) ஐயப்படாது துணிய வல்லவனே, ஒற்று - ஒற்றனுவான்; (எ று.)

மறைந்தவை சொல்லுவாரை யறிந்து அவர் அயிராமற் சென்று ஒட்டித் தாமேசொல்லும்வகை அதற்கேற்ற சொல்லாகச் செயலாக முன்னேவிளைத்து அத்தொடர்பாற் கேட்குங்காலும் உறாதார்போன்றுநின்று கேட்கவேண்டுதலின் 'கேட்கவற்றாகி' என்றும், கேட்டறிந்தவற்றைத் தானே ஐயுற்று வந்து சொல்லின் அரசனுல் அவற்றிற்குஏற்ற வினை செய்யலாகாமையின் 'ஐயப்பாடில்லதே' என்றுங் கூறினார்.

இவைநான்குபாட்டானும், ஒற்றினது இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) ஒற்றப்பட்டார்க்கு அந்தரங்கமானவர்களாகி அம் மன்னவர் மறையச்செய்த செயல்களையும் அறிந்து சொல்பவர்களை அடுத்து, அவர்கள் தன்னை ஐயுறாது தாமே மறைவான பொருள் களைச் சொல்லுமாறு சொல்லையோ செயலையோ முன்விளைத்து அத்தொடர்பால் மறைபொருளைக் கேட்குந்தோறும் தாம் இரகசி யத்தை அறியவேண்டாதார் போன்று கேட்கவல்லனாகி, கேட்ட வற்றில் ஐயப்பாடின்றித் தெளிவுறத்தெளிந்து தம்மன்னர்க்கு உணர்த்த வல்லானே ஒற்றனென்பதாம். 4-ஆம் குறள் முதல் நான்கு குறள்களிற் கூறியனயாவும் ஒற்றிற்கு இலக்கணமாம். ஒற்றப்பட்டார் - வேவுகாரரால் அடுத்து அறியப்பட்டார். மறைய - மறைவாக. அவர்க்கு உள்ளாயினரால் - அவர்க ளுக்கு அந்தரங்கமானவர்களால். துணிய - ஒன்றை நிச்சயிக்க. மறைந்தவை-இரகசியமான விஷயங்கள். தாமே அவர்களே. அவர் அயிராமல் - அவர்கள் தன்னிடத்துச் சந்தேகப்படாதபடி. ஒட்டி - அடுத்து விசாரித்து. சொல்லாகச்செயலாக முன்னே விளைத்து— சொல்லையாவது செயலையாவது முன்னே உண்டாக்கி. தொடர்பு - தொடர்ச்சி. உறுதார் - இரகசியத்தை அறியவேண்டாதவர். வற்று - வன்மையென்னும் பண்பினடியாகப் பிறந்த ஒன்றன்பாற் குறிப்பு முற்று. ஐயப்பாடு - ஐயப்படுதல்; முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர். 'ஐயமாவது - பலதலையாய உணர்வு' என்றார், கீழ் மெய்யுணர்தலில். (எ)

௫௮௮. **ஒற்றொற்றித் தந்த பொருளையு மற்றுமோர்**
ஒற்றினு லொற்றிக் கொளல்.

பரி:—ஒற்று - ஓரொற்றன், ஒற்றி தந்த - ஒற்றிவந்து அறி வித்த, பொருளைஉம் - காரியந்தன்னையும், மற்றுஉம் ஓர் ஒற்றி னால் ஒற்றி - பிறனோரொற்றனாலும் ஒற்றுவித்து, கொளல் - (ஒப்புமைகண்டு) கொள்க; (எ - று.)

ஒற்றப்பட்டாரோடு ஒத்துநின்று மாறுபடக்கூறலுங் கூடு மாகலின், ஒருவன் மாற்றம் தேறப்படாது என்பதாம்.

(கு - ரை.) ஓரொற்றனைக்கொண்டு அறிந்த மாற்றான் தன் மையை அங்ஙனமே நம்பிவிடாது, வேறோரொற்றினாலும் ஒற்று வித்து ஒற்றுமை கண்டே தெளியவேண்டுமென்பதாம். இதனால், ஒற்றரை ஆளுமாறு கூறப்படுகின்றது. காரியந்தன்னையும் - காரி யத்தையும். ஒற்றப்பட்டாரோடு ஒத்துநின்று - ஒற்றப்பட்டவர் களுக்கு உள்ளானவனாய் நின்று; இனி ஒற்றர்போன்றிருந்து என்று பொருள்கொள்ளவும் இடனுண்டு. மாறுபடக் கூறல் - நடந்ததை வித்தியாசப்படச் சொல்லுதல். ஒருவன் மாற்றம் தேறப்படாது - ஓரொற்றனது வார்த்தை மாத்திரமே நம்பத்தக்க தன்று. பொருளையும் - உம்மை, உயர்வுசிறப்பு; எதிரதுதழுவிய எச்சமெனினும் அமையும். இப்பாட்டில் 'ஒற்றி' என வந்த சொல் இரண்டனுள், பின்னது-தன் வினை பிறவினைப்பொருளில்வந்தது; இதனை வடநூலார் 'அந்தர்ப் பாவிதணிச்' என்ப. (அ)

௫௮௯. ஒற்றொற் றுணராமை யாள்க வுடன்மூவர்
சொற்றொக்க தேறப் படும்.

பரி:—ஒற்று ஒற்று உணராமை ஆள்க - ஒற்றரை (ஆளு மிடத்து) ஒருவனையொருவன் அறியாமல் ஆள்க; உடன் மூவர் சொல் தொக்க-அங்ஙனம் ஆண்ட ஒற்றர்மூவரை ஒருபொருள் மேல் வேறுவேறுவிட்டால் அம்மூவர் சொல்லும் பயனால் ஒத் தனவாயின், தேறப்படும் - (அது மெய்யென்று) தெளியப்படும்.

'ஆயின்' என்பது வருவிக்கப்பட்டது. ஒருவனை யொரு வன் அறியின் தம்முள் இயைந்து ஒப்பக்கூறுவ ராகலின் 'உண ராமையாள்க' என்றும், மூவர்க்கும் நெஞ்சுஒற்றுமைப்படுதலும் பட்டால் நீடுநிற்றலும் கூடாமையின் 'தேறப்படும்' என்றுங் கூறினார். இதனானே, அஃது ஒத்திலஆயின், பின்னும் ஆராய்க வென்பதூஉம் பெற்றாம்.

(கு - ரை.) ஒற்றரை ஆளுமிடத்து ஒருவனை ஒருவன் அறியா மல் ஏககாலத்து ஒருபொருளை ஆராயுமிடத்து மூவரைவிட்டு ஆராய்ந்து மூவர்சொல்வனவும் ஒன்றின் மெய்யென்று தெளி யப்படுமென்பதாம். இது ஒற்றர்களால் நிகழ்ந்தன அறியுமாறு கூறியது. ஆண்ட - உபயோகிக்கப்பட்ட. ஒருபொருள்மேல் - ஒரு காரியத்தின்மேல். வேறுவேறுவிட்டால் - தனித்தனி அனுப்பி னால். 'ஆயின்' என்பதை வருவித்தது, 'தொக்க' என்றதன் அவாய் நிலையால். தம்முள் இயைந்து - தமக்குள் கலந்து. ஒப்பக் கூறுவர்- ஒருவர்வார்த்தைக்கு ஒருவர்வார்த்தை ஒத்துவருமாறு கற்பித் துச்சொல்லுவர். பட்டால் - தற்செயலாக மனம்ஒன்றுபட்டால். நீடு நிற்றல் - அவ்வாறே நெடும்பொழுதுநிற்பது. அஃது ஒத்தில ஆயின் - அம்மூவர்சொல்லும் (பயனால்) ஒத்திராதனவானால். உடன்மூவர் - சமகாலத்தில் உபயோகிக்கப்பட்ட மூன்றுபெயர். தொக்க-ஒத்தன. தொகு என்னும் பகுதியின்மேற் பிறந்த இறந்த காலப்பலவின்பால் வினையாலணையும்பெயர். உணராமை - எதிர் மறை வினையெச்சம். (௯)

௫௯௦. சிறப்பறிய வொற்றின்கட் செய்யற்க செய்யின்
புறப்படுத்தா னாகு மறை.

பரி:—ஒற்றின்கண் - (மறைந்தவை அறிந்துகூறிய) ஒற் றின்கண், (செய்யும்), சிறப்பு - சிறப்பினை, (அரசன்), அறிய - (பிறர்) அறிய, செய்யற்க - செய்யாதொழிக; செய்யின் - செய் தானாயின், மறை புறப்படுத்தான் ஆகும் - (தன்னகத்து அடக் கப்படும்) மறையைத் தானே புறத்திட்டானாம்; (எ - று.)

மறையாவது - அவன் ஒற்றனாயதூஉம், அவன் கூறிய தூஉமாம். சிறப்புப்பெற்ற இவன் யாவனென்றும், இது பெறு தற்குக்காரணம் யாதென்றும்வினவுவாரும் இறுப்பாரும் அயலா ராகலின், 'புறப்படுத்தானாகும்' என்றார்.

இவைமூன்றுபாட்டானும், ஒற்றரையாளுமாறும், அவ ரான் நிகழ்ந்தன அறியுமாறும், அறிந்தாற் சிறப்புச்செய்யு மாறும் கூறப்பட்டன.

(கு - ரை.) 'ஒற்றர்க்குச் சிறப்புச்செய்யின் பலரறியச் செய்தல் கூடாது: செய்யின், அரசன் தன் இரசியத்தைத் தானே வெளிப் படுத்தானும் என்பதாம். மறைந்தவை- இரகசியங்கள். ஒற்றின்கண்- ஒற்றனுக்கு என்றபடி. சிறப்பு - வெகுமானம். பிறர் அறியச் செய்யாது ஒழிக - இரகசியமாகவே செய்யவேண்டும். செய்தா னுயின் - பிறர் அறியச் செய்தால். அகத்து அடக்கப்படும் - மனத்தில் அடக்கிவைக்கவேண்டிய. மறை - இரகசியம். புறத்து இட்டானும் - வெளியிட்டவனுவன். இறுப்பார் - உத்தரஞ்சொல் பவர். அவரான் நிகழ்ந்தன அறியும்ஆறு - நடந்தவற்றை ஒற்ற ரைக்கொண்டு அறியும் விதம். மறை - மறைக்கப்படுவதென்ற பொருளில் செயப்படுபொருள் விகுதிபுணர்ந்துகெட்ட பெயர்.(௬௰)

௬௰ - ஆம் அதிகாரம்—ஊக்கமுடைமை.

பரி:—அஃதாவது - மனம்மெலிதலின்றி வினைசெய்தற்கட் கிளர்ச்சியுடைத்தாதல். ஒற்றரான்நிகழ்ந்தனஅறிந்து அவற்றிற் கேற்ற வினைசெய்வானுக்கு இஃது இன்றியமையாமையின், ஒற்றாடலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) மெலிதல் - தளர்தல். கிளர்ச்சி - உற்சாகப்படு தல். இஃது - ஊக்கமுடைமை. ஊக்கம் - தொழிற்பெயர்; ஊக்கு- பகுதி. உடைமை - பண்புப்பெயர்.

௫௯௧. **உடைய ரெனப்படுவ தூக்கமஃ தில்லார்**
உடைய துடையரோ மற்று.

பரி:—உடையர் எனப்படுவது - (ஒருவரை) உடைய ரென்றுசொல்லச் சிறந்தது, ஊக்கம்—; அஃது இல்லார் - அவ்வூக்கமில்லாதார், மற்றுஉடையது உடையர்ஓ - வேறு உடையதுதானும் உடையராவரோ? [ஆகார்]; (எ - று.)

வேறுடையது என்றது, முன்எய்திநின்ற பொருளை. உம்மை - விகாரத்தால் தொக்கது. காக்கும் ஆற்றல் இலராக லின், அதுவும் இழப்ப ரென்பதாம்.

(கு-ரை.) ஊக்கமில்லாதவர் முன்பே பொருளைப்படைத்திருந்தா ரரயினும் அதனைக் காக்கும் வல்லமை இலராதலால், பொரு ளுடையர்ரெனச் சொல்லத்தகார் : பொருளுடையாரெனத் தக் கவர், ஊக்கமுடையவரே யென்பதாம். சொல்லச் சிறந் தது - சொல்லுதற்குச் சிறந்தகாரணமாய் நிற்பது. ஊக்கம் - மனத்திட்பம். வேறு உடையது தானும் -. மற்றும் அவர் கள் முன்பு உடையராயுள்ள செல்வத்தையும். உம்மை தொகுத் தல் விகாரப்பட்டது, 'உடையது' என்பதன் இறுதியில். காக் கும் ஆற்றல் - பாதுகாக்குந்திறமை. அதுவும் - செல்வத்தை யும். ஓ - எதிர்மறை. மற்று - பிறிதென்னும் பொருளது. (௧)

௫௯௨. உள்ள முடைமை யுடைமை பொருளுடைமை
நில்லாது நீங்கி விடும்.

பரி :—உள்ளம் உடைமை- ஊக்கமுடைமையே, உடைமை- (ஒருவனுக்கு நிலைநின்ற) உடைமையாவது; பொருள் உடைமை- மற்றைப் பொருளுடைமை, நில்லாது நீங்கிவிடும் - நிலைநில்லாது நீங்கிப் போம்; (எ - று.)

உள்ளம் - ஆகுபெயர். ஊக்கம் - உள்ளத்துப்பண்பு ஆகலின் அதற்கு நிலைநிற்றலும், பொருள் - உடம்பினும் வேறாய் அழிதன்மாலைத்தாகலின் அதற்கு நிலைநில்லாமையுங் கூறினார்; கூறவே, அஃது உடைமையன்று என்பது பெறப்பட்டது.

(கு - ரை.) பொருளுடைமை நீங்கிவிடு மாதலால், ஊக்கமுடைமையே உடைமை யென்பதாம். உடைமை-சொத்து. பொருளுடைமை - செல்வமுடையராதல். உள்ளமென்றும் மனத்தின் பெயர், அதன்கிளர்ச்சியை உணர்த்தியதனால், இடவாகுபெயர். உள்ளத்துப்பண்பு - மனத்தின்குணம். அழிதல்மாலைத்து - அழியும் இயல்புடையது. அஃது - செல்வம். (உ)

௫௯௩. ஆக்க மிழந்தேமென் றல்லாவா ரூக்கம்
ஒருவந்தங் கைத்துடை யார்.

பரி :—ஆக்கம் இழந்தேம் என்று அல்லாவார் - (இழந்தாராயினும் யாம்) கைப்பொருளை யிழந்தே மென்று அலமரார்; ஒருவந்தம் ஊக்கம் - நிலைபெற்ற ஊக்கத்தை, கைத்து உடையார் - கைப்பொருளாக உடையார் : (எ - று.)

ஆக்கம்-ஆகுபெயர். ஒருவந்தமாய ஊக்கம் என்க. கைத்து- கையகத்தாய பொருள்; "கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ்செய்ம்மின்" என்றார், பிறரும். அல்லாவாமைக்குஏது, வருகின்ற பாட்டாற் கூறுப.

(கு - ரை.) நிலையான ஊக்கத்தைப்பெற்றவர், பொருளை இழந்தாராயினும் இழந்தேமென்று வருந்தாரென்பதாம். இழந்தாராயினும் - செல்வத்தையிழந்தாலும். அலமரார் - மனங்கலங்கார். 'ஆக்கம்' என்னுஞ்சொல் ஆகுபெயராதல், கீழ்ச்சூற்றுந் தமாலின் இரண்டாம்பாட்டி னுரைக்குறிப்பிற் கூறப்பட்டது. 'ஒருவந்தம்' என்பதற்கு - கீழ் வெருவந்தசெய்யாமையின் மூன்றாம் பாட்டிற் காண்க. கையகத்து ஆய - கையினிடத்துஉள்ள. "கைத்துண்டாம்" என்று தொடங்கிய மேற்கோள், நாலடியாரில் "மற்றறிவா நல்வினை யாமிளைய மென்னாது, கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ்செய்ம்மின், முற்றியிருந்த கனியொழியத் தீவளியா, னற்காயுதிர்தலுமுண்டு" என்ற செய்யுளில் உள்ளது. இதற்கு - கைப்பொருளுண்டாகும் பொழுதே அதனை மறைத்து வைக்காமல் தருமஞ்செய்யுங்கள் என்பது பொருள். 'பிறர்' என்றது, அச்செய்யுள்செய்த சமணமுனிவரை. அல்லாவாமை - மனங்கலங்காமை. அல்லாவார் என்னும் எதிர்மறைத் தெரிநிலைப்

பலர்பால்முற்றில், அல்லா - பகுதி; இது-ஒருசொல்: கீழ் 'அடக்க முடைமை' என்ற அதிகாரத்தில் 'அல்லாப்பர், செம்மாப்பர் என் பனபோலச் சோகாப்பர் என்பது ஒருசொல்' எனப் பரிமேலழகர் உரைத்ததுகொண்டு உணர்க. கைத்து - ஒன்றன்பாற் குறிப்பு வினையாலணையும்பெயர்; கை - பகுதி, து - விகுதி. (௩)

௫௯௪. **ஆக்க மதர்வினாய்ச் செல்லு மசைவிலா**
ஊக்க முடையா னுழை.

பரி:—அசைவு இலா ஊக்கம் உடையானுழை - அசைவில்லாத ஊக்கத்தை உடையான்மாட்டு, ஆக்கம் - பொருள், அதர் வினாய் செல்லும்-(தானே) வழிவினவிக்கொண்டு செல்லும்; ()

அசைவின்மை-இடுக்கண் முதலியவற்றால் தளராமை. வழி வினவிச் சென்று சார்வார்போலத் தானே சென்று சாரும் என்பார், 'அதர்வினாய்ச் செல்லும்' என்றார்.

எய்திநின்ற பொருளினும் அதற்குக் காரணமாய ஊக்கம் சிறந்தது என்பது, இவை நான்குபாட்டானுங் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) இடுக்கண் நேரினும் தளராத ஊக்கமுடையவரிடம் பொருள் தானே சேரு மென்பதாம்: இதனால், கீழ்க்குறளில் ஆக்க மிழந்தேமென்று அல்லாவாமைக்குக் காரணங் கூறியவாறு. அசைவில்லாத - தளர்தலில்லாத. எய்திநின்ற - பெற்று நின்ற. அதற்கு - செல்வத்துக்கு. வினாய் - வினாஎன்னும் பகுதியடியாப் பிறந்த இறந்தகாலவினையெச்சம்; ய் - காலங்காட்டும் எச்சவிகுதி.

௫௯௫. **வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்டம் மாந்தர்தம்**
உள்ளத் தனைய துயர்வு.

பரி:—வெள்ளத்து அனைய - (நின்ற) நீரின் அளவினவாம், மலர் நீட்டம் - நீர்ப்பூக்களின் தாளினது நீளங்கள்; (அதுபோல), மாந்தர்தம் உள்ளத்து அனையது - மக்கள்தம் ஊக்கத்தளவினதாம், உயர்வு - (அவர்) உயர்ச்சி; (எ - று.)

மலர் - ஆகுபெயர். நீர் மிக்க துணையும் மலர்த்தாள் நீளு மென்பது பட, 'வெள்ளத்தனைய' என்றார். இவ்வுவமையாற்றலான், ஊக்கம் மிக்க துணையும் மக்க ளுயர்வ ரென்பது பெறப் பட்டது. உயர்தல் - பொருள்படைகளான் மிகுதல்.

(கு - ரை.) ஊக்கம் மிக்க அளவிற்கு ஏற்ப மாந்தர் பொருள் படைகளான் உயர்வ ரென்பதாம். நின்ற - நீர்நிலையில் நின்ற. அளவின - அளவையுடையன. தாள் - அடிக்காம்பு, நாளம். மலர் என்றது - அதன் சினையாகிய நாளத்தை யுணர்த்தினமையால், முதலாகுபெயராம்; சானியாகுபெய ரெனினும் அமையும். மிக்க துணையும் - எவ்வளவுமிகுகிறதோ அவ்வளவுவரையிலும். உவமை யாற்றல் - உபமானத்தின்சக்தி. பொருள்படைகளால் மிகுதல் - செல்வம் சேனை என்பவற்றால் அதிகப்படுதல். வெள்ளம் தனைய,

உள்ளம் தனையது எனப் பதம்பிரித்தலு மொன்று ; தனை-அளவு. நீட்டம் - தொழிற்பெயர் ; நீடு - பகுதி. இப்பாட்டிலும், உள்ளம் - ஆகுபெயர். (ரு)

நீகசு. **உள்ளுவ தெல்லா முயர்வுள்ளன் மற்றது**
தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து.

பரி :—உள்ளுவது எல்லாம் - (அரசராயினோர்) கருதுவ தெல்லாம், உயர்வு உள்ளல் - (தம்) உயர்ச்சியையே கருதுக : அது - அவ்வுயர்ச்சி, தள்ளின் உம்-(பால்வகையாற்) கூடிற்றில்லையாயினும், மற்று தள்ளாமை நீர்த்து-அக்கருத்துத் தள்ளாமை நீர்மையுடைத்து ; (எ - று.)

உம்மை, தள்ளாமை பெரும்பான்மையாதல் விளக்கிற்று. தள்ளிய வழியும் தாளாண்மையில் தவறின்றி நல்லோராற் பழிக்கப்படாமையின் தள்ளாவியற்கைத்து என்பதாம். மேல் 'வெள்ளத்தனைய துயர்வு' என்றதனையே வற்புறுத்தியவாறு.

(கு - ரை.) அரசர் தம் உயர்ச்சியே கருதிமுயல்க: முயற்சியிற் பின்வாங்குதலின்றி யிருப்பின் உயர்ச்சி கைகூடாவிடினும்உயர்ச்சி பெற்றார்போல் நல்லோரால் மதிக்கப்படுவரென்பதாம். பால்வகையால் - விதிவசத்தால். அக்கருத்துத் தள்ளாமை நீர்மையுடைத்து - தாம் உயரவேண்டுமென்ற அவ்வெண்ணம் ஒழிக்கப் படாத தன்மையுடையது. தள்ளாமை - (ஊக்கமுடையார்க்கு உயர்ச்சிஉண்டாவது) தவறாமை. உம்மை - தள்ளினும் என்ற இடத்திலுள்ளது : இது - விகற்பப்பொருளது. தள்ளியவழியும் - உயர்ச்சி தவறியவிடத்தும். தாளாண்மையில் தவறு இன்றி - முயற்சியிற் பின்வாங்குதலில்லாமல். உயர்ச்சியிற் கருத்து இருப்பின், அது கைகூடாவிடினும், உயர்ச்சி பெற்றார்போல நல்லோரால் மதிக்கப்படுதலால், தள்ளாமை நீர்த்து என்றதென்க. மேல் என்றது கீழ்க்குறளை. உள்ளுவது எல்லாம் - ஒருமைப்பன்மை மயக்கம். நீர்த்து - நீர்மையென்னும் பண்பினடியாப்பிறந்த ஒன்றன்பாற்குறிப்புமுற்று. (சு)

நீகஎ. **சிதைவிடத் தொல்கா ருரவோர் புதையம்பின்**
பட்டுப்பா டூன்றுங் களிறு.

பரி :—களிறு—, புதை அம்பின் - புதையாகிய அம்பால், பட்டு - புண்பட்டவிடத்து, பாடு ஊன்றும் - (தளராது) தன் பெருமையை நிலைநிறுத்தும் ; (அதுபோல), உரவோர் - ஊக்கமுடையார், சிதைவுஇடத்து - (தாம் கருதிய உயர்ச்சிக்குச்) சிதைவு வந்தவிடத்து, ஒல்கார்-தளராது (தம்பெருமையை) நிலைநிறுத்துவர் ; (எ - று.)

புதை - அம்புக்கட்டு ; பன்மை கூறியவாறு. பட்டால் என்பது பட்டு எனத் திரிந்துநின்றது. ஒல்காமை களிற்றுடனும், பாடூன்றுதல் உரவோருடனும் சென்று இயைந்தன. தள்ளினும் தவறாது உள்ளியது முடிப்பர் என்பதாம்.

இவை மூன்றுபாட்டானும், ஊக்கமுடையாரது உயர்ச்சி கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) கட்டாயுள்ள அம்புகளினால் புண்பட்ட இடத்தும் களிறு தன் பெருமையிற் குறையுறாது அதுபோலவே, தாம் பெறக் கருதிய உயர்ச்சிக்குத் தளர்பு வந்ததாயினும் ஊக்கமுடையார் தளராது தம்பெருமையை நிலைநிறுத்துவ ரென்பதாம். களிறு - ஆண்யானை. புதையம்பு-அம்புகளின் தொகுதி யென்றபடி. சிதைவு - கேடு. பன்மை - பலஅம்புகளென்பது. பட்டு - எச்சத்திரிபு. உபமேயத்தின் அடைமொழியாகிய ஒல்காமையை உபமானத்துக்கும், உபமானத்தின் அடைமொழியாகிய பாடூன்றுதலை உபமேயத்துக்கும் எடுத்துக்கூட்டினார். தள்ளினும்-உயர்ச்சி தவறினாலும். தவறாது - முயற்சி தவறாமல்நின்று. உள்ளியது முடிப்பர் - நினைத்த காரியத்தை நிறைவேற்றுவர். எடுத்துக்காட்டுவமையணி. உரவோர் - மனோபலமாகிய ஊக்கத்தினையுடையோர். "வேழக்குரித்தே விதந்து களிறென்றல்" என்பது,தொல்காப்பியம்; இதன் பெண்பால் - பிடி. (எ)

௬௱௪௮. **உள்ள மிலாதவ ரெய்தா ருலகத்து**
வள்ளிய மென்னுஞ் செருக்கு.

பரி:—உள்ளம் இலாதவர் - ஊக்கமில்லாத அரசர், உலகத்து - இவ்வுலகத்தாருள், வள்ளியம் என்னும் செருக்கு - (யாம்) வண்மையுடையேம் என்று தம்மைத் தாம் மதித்தலை, எய்தார் - பெறார் ; (எ - று.)

ஊக்கம் இல்லையாகவே, முயற்சி பொருள் கொடை செருக்கு இவை முறையே இலவாம் ஆகலின், 'செருக்கு எய்தார்' என்றார். கொடைவென்றியினாய இன்பம் தமக்கல்லது பிறர்க்குப் புலனாகாமையான், தன்மையாற் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) வண்மை - ஈகைக்குணம். ஊக்கத்தினால் முயற்சியும், முயற்சியால் பொருளும், பொருளால் கொடையும், கொடையால் செருக்கும் முறையே உளவாம்: ஊக்கமில்லாமற்போனால், முயற்சி முதலியன அடைவே இல்லாமற் போமென்க. கொடைவென்றியின் ஆய-கேட்டவர்க்குக் கேட்டதை யெல்லாங் கொடுத்தலாகிய சயத்தா லாகிற. புலனாகாமை - வெளியாகாமை. தன்மை-வள்ளியமென்பது ; இது - உயர்வுபற்றி வந்த தனித்தன்மைப் பன்மையாம். கொடையினால் செருக்கு [பெருமிதம்] தோன்றுதலை "கல்வி தறுகண் இசைமை கொடையெனச் சொல்லப்பட்ட பெருமிதம் நான்கே" என்ற தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தாலும் உணர்க.

௬௱௪௯. **பரியது கூர்ங்கோட்ட தாயினும் யானை**
வெரூஉம் புலிதாக் குறின்.

பரி :—பரியது-(எல்லா விலங்கினும் தான்) பேருடம்பினது: (அதுவேயுமன்றி),கூர் கோட்டது-கூரிய கோட்டையும் உடையது : ஆயினும்—, யானை—, புலி தாக்குறின் - (தன்னைப் புலி எதிர்ப்படின், வெரூஉம் - அதற்கு அஞ்சும் ; (எ - று.)

பேருடம்பான், வலிமிகுதி கூறப்பட்டது. புலியின்மிக மெய்வலியும் கருவிச்சிறப்பும் உடைத்தாயினும் யானை ஊக்க மின்மையான் அஃதுஉடைய அதற்கு அஞ்சும் என்ற இது, பகைவரின் மிக்க மெய்வலியும் கருவிச்சிறப்பும் உடையராயினும் அரசர் ஊக்கமிலராயின் அஃதுடையஅரசர்க்கு அஞ்சுவரென்பது தோன்ற நின்றமையின், **பிறிதுமொழிதல்.**

(கு-ரை.) புலியைக் காட்டிலும்பேருடல்பெற்றுப் பெருவலிமையுடையதாகிப் பகைவெல்லுதற்குவாய்ப்பாகக் கூரிய தந்தத்தையும் உடையதாயினும், புலி, எதிர்ப்பட்டால் யானை அஞ்சும் என்ற இது, பகைவரின் மிக்கவலிமையும்ஆயுதச்சிறப்பும் உடையவராயினும் அரசர் ஊக்கமிலராயின் அதனையுடைய பகையரசர்க்கு அஞ்சுவரென்பதாம். உபமேயத்தைக் கூறாமல் உபமானத்தைமாத்திரங் கூறி அதனால் உபமேயத்தைப் பெறவைத்தல், '**பிறிதுமொழிதல்**' என்னும் அணியாம். விலங்கு-மிருகம். கோடு - கொம்பு ; தந்தம். மெய்வலி - தேகபலம். கருவிச்சிறப்பு என்றது, தந்தத்தின் கூர்மையை. அஃது உடைய - ஊக்கத்தையுடைய. அரசர்க்குக் கருவிச்சிறப்பு - ஆயுதபலம். பரியது என்னும் ஒன்றன்பாற் குறிப்புவினையாலணையும் பெயரில், பருமை - பகுதி. கூர்ங்கோட்டது - கூர்மையதாகிய கோட்டையுடையதென விரிதலால், பண்புத்தொகை. உம்-உயர்வு சிறப்பு. வெரூஉம் = வெருவும். தாக்குறின் என்பதில், உறு-துணைவினை. (௯)

௬௦0. உரமொருவற் குள்ள வெறுக்கையஃ தில்லார்
மரமக்க ளாதலே வேறு.

பரி:—ஒருவற்கு—, உரம்-திண்ணிய அறிவாவது—,உள்ளம் வெறுக்கை-ஊக்கமிகுதி; அஃது இல்லார் - அவ்வூக்கமிகுதியில்லாதார்,—மரம்-(மக்களாகார்)மரங்களாவார்;வேறு மக்கள்ஆதல்ஏ-(சாதிமரங்களோடு இம்மரங்களிடை) வேற்றுமைவடிவு மக்கள் வடிவே, (பிறிதில்லை) ; எ - று.)

உரம்என்பது அறிவாதல் "உரனென்னுந் தோட்டியான்" என்பதனானும் அறிக. மரம் என்பது - சாதியொருமை. மக்கட்கு உள்ள நல்லறிவும் காரியமுயற்சியும் இன்மைபற்றி 'மரம்' என்றும், மரத்திற்கு உள்ள பயன்பாடின்மைபற்றி 'மக்களாதலே வேறு' என்றுங் கூறினார். பயன் - பழம்முதலியவும், தேவர் கோட்டம் இல்லம் தேர் நாவாய்கட்கு உறுப்பாதலும் முதலிய.

இவை மூன்றுபாட்டானும், ஊக்கமில்லாதாரது இழிபு கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) ஒருவற்குத் திண்ணிய அறிவாவது - ஊக்கமிகுதி ; மக்கட்கு உரிய நல்ல அறிவும் காரியமுயற்சியும் இல்லாத மக்களை மரம் என்னலாம் ஆயினும், மரத்திற்குஉரிய பழம் முதலியனவும் தேவர்கோட்டம் இல்லம் தேர் நாவாய்கட்கு உறுப்பு ஆதலும் இல்லாமையால் சாதிமரங்களோடு இவ்வூக்கமில்லாத

மக்களாகிய மரத்திற்கு வேறுபாடு வடிவால் மக்களாயிருப்பதே யென்பதாம். ஊக்கமில்லாத மனிதர்க்கு மரத்தோடு ஒப்புமை கூறி, மரம்போல இவர் பயன்படாமையாகிய வேற்றுமையையும் தோன்ற வைத்ததனால், இது - வேற்றுமையணி. திண்ணிய - வலிய. 'உள்ள வெறுக்கை' என்பது - உள்ளம் வெறுக்கை எனப் பிரிந்து. உள்ளம் என்பது - ஆகுபெயரால் ஊக்கத்தையும். வெறுக்கையென்பது - வெறுக்கப்படுவதென்ற காரணப்பொருள்பற்றி மிகுதியையுங் குறிக்கும். மக்கள் ஆகார் - மனிதராகார்: சாதிமரம் என்றது, சாதாரண விருக்ஷங்களை. இம்மரங்களிடை என்றது, ஊக்கமில்லாதவர்க்கு என்றபடி. வேற்றுமை வடிவு - வித்தியாசங்காட்டும் வடிவம். மக்கள்வடிவே - மனுஷ்யரூபம்மாத்திரமே. "உரனென்னுந் தோட்டியான்" என்பது, கீழ் நீத்தார்பெருமையில் நான்காம் பாட்டின் தொடக்கம்; அங்கு, 'திண்மையென்னுந் தோட்டியால்' என்றும், 'திண்மை - ஈண்டு அறிவின்மேற்று' என்றும் உரைத்துப்போந்தார் பரிமேலழகர். பயன்பாடு - பயன்படுதல். தேவர் கோட்டம் - தேவாலயம். இல்லம் - வீடு. நாவாய் - மரக்கலம். ஒருவற்கு உள்ள வெறுக்கை உரம் என்று எடுத்து - ஒருவனுக்கு நிலைபெற்ற செல்வமாவது ஊக்கம் என்றும் பொருள்கொள்ளலாம். ஏ. - பிரிநிலை. வேறு - வேறுபாடு. (௬0)

௬௧ - ஆம் அதிகாரம்—மடியின்மை.

பரி:—அஃதாவது - கருதியன செய்யுங்கால் சோம்புதலில்லாமை. ஊக்கமுடையார்க்கு ஒரோவழிக் குணவயத்தான் மடி வருதல்நோக்கி, இஃது ஊக்கமுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) கருதியன செய்யுங்கால் - செய்ய நினைத்த காரியங்களைச் செய்யும்பொழுது. ஊக்கம் - மனம் மெலிதலில்லாமல் தொழில்செய்தலிற்கிளர்தல், உற்சாகம். ஒரோவழி - ஒவ்வொரு சமயத்தில். [ஒரோர் வழி என்பது ஒரோவழி என மருவியது போலும்; ஒரோவிடத்து முதலியவற்றையும் இங்ஙனமே கொள்க.] குணவயத்தான் - சத்துவகுணம், ரஜோகுணம், தமோகுணம் என்னும் மூன்றுகுணங்களுக்கு வசப்படுதலால். வயம் = வசம். மடி - சோம்பல்: இது, தாமசகுணத்தின் காரியம். ஊக்கமுடையார்க்குச் சோம்பலில்லாமை இன்றியமையாததென்பது, அதிகாரமுறைமைக்குக் காரணம்.

௬0௧. குடியென்னுங் குன்று விளக்க மடியென்னும்
மாசூர மாய்ந்து கெடும்.

பரி.—குடி என்னும் - (தான் பிறந்த) குடியாகிய, குன்று விளக்கம்-நந்தாவிளக்கு,—மடி என்னும் - (ஒருவன்) மடியாகிய, மாசு-இருள், ஊர-அடர, மாய்ந்து கெடும்-நந்திப்போம்; (எ-று.)

உலகநடை உள்ள துணையும் இடையறுது தன்னுட்பிறந்தாரை விளக்குதலின், குடியை 'குன்றுவிளக்கம்' என்றும்; தாமத

குணத்தான் வருதலின், மடியை 'மாசு' என்றும் ; அஃது ஏனை யிருள்போலாது அவ்விளக்கத்தைத் தான் அடர்ந்து மாய்க்கும் வலி யுடைமையின், 'மாசூரமாய்ந்து கெடும்' என்றுங் கூறினர். கெடுதல் - பெயர்வழக்கமு மில்லையாதல்.

(கு - ரை.) ஒருவனது குடிவாழ்க்கை சோம்பலுடைமையால் இருந்தவிடமுந் தெரியாமல் முற்றக்கெடு மென்பதாம். குடி - குடும்பம். நந்தாவிளக்கு - ஒளிமழுங்காத தீபம். ஒருவன் மடி - ஒருவனது சோம்பல். அடர - நெருங்குதலால். நந்திப்போம் - முன்னர் மழுங்கிவந்து பின்பு அழியும். உலகநடையுள்ளவளவும் - லோகத்தின் நிகழ்ச்சி உள்ளவரையிலும், பிரளயகாலமளவும். இடை அறுது - இடைவிடாமல். விளக்குதல்-விளங்கச்செய்தல். தாமசகுணமெனினும் தமோகுணமெனினும் ஒக்கும். அக்குணம் கருநிறமுடையதும் பொருள்களின் உண்மைநிலையைத் தோன்ருதபடி மறைப்பது மாதலால், அக்குணத்தின் காரியமாகிய சோம்பல், கருநிறமுடையதும் பொருள்களைமறைப்பதுமாகிய இருளெனப் பட்டது ; காரணத்தின்தன்மை காரியத்தினுந் தொடருமென்பது. நூல்துணிபு. அஃது - சோம்பலாகிய இருள். ஏனை இருள்போலாது - மற்றை உலகத்துச் சாதாரண இருள்போல விளக்கொளியால் தான் அழிக்கப்படாமல். அவ்விளக்கத்தை - குடியாகிய விளக்கை. பெயர்வழக்கமும் இல்லையாதல் - அக்குடியின் பேர் மாத்திரமும் வழங்காமற்போகுதல். குடியினிடத்து விளக்கின் தன்மையையும் மடியினிடத்து இருளின் தன்மையையும் ஏற்றிக் கூறியது உருவகவணி. அநித்தியமான மற்றைவிளக்குக்களினும் வேறுபாடுதோன்ற 'குன்ருவிளக்கு' என விசேடித்தும், விளக்கின் முன் வலியிலதான மற்றையிருளினும் வேறுபாடு தோன்ற 'மடி யென்னுமாசு' என விதந்தும் கூறினர். (க)

௬௦உ. **மடியை மடியா வொழுகல் குடியைக்**
குடியாக வேண்டு பவர்.

பரி.—குடியை - (தாம் பிறந்த) குடியை, குடி ஆக - (மேல் மேல்உயரும்) நற்குடியாக, வேண்டுபவர்-வேண்டுவார்,—மடியை மடிஆ ஒழுகல் - மடியை மடியாகவே (கருதி முயற்சியோடு) ஒழுகுக ; (எ - று.)

'முயற்சியோடு' என்பது, அவாய்நிலையான் வந்தது. நெருப் பிற் கொடியது பிறிதின்மைபற்றி, 'நெருப்பை நெருப்பாகவே கருதுக' என்ருற்போல, மடியின் தீயது பிறிதின்மைபற்றி, பின்னும் அப்பெயர்தன்னனே கூறினர். 'அங்ஙனங்கருதி அத னைக்கடிந்து முயன்றுஒழுக்வே தாம் உயர்வர் ; உயரவே, குடி உயரும்' என்பார், 'குடியைக் குடியாகவேண்டுபவர்' என்ருர். அங்ஙனம் ஒழுகாக்கால் குடி அழியுமென்பது கருத்து. இனி, 'மடியா' என்பதனை வினையெச்சமாக்கி, கெடுத்தொழுகுக வென்று உரைப்பாரும் உளர்.

(கு - ரை.) தாம் பிறந்த குடியை மேன்மேலும் உயர்த்த வேண்டுமென்பவர் சோம்பலின் கொடுமையைக் கருதி அதனைக் கடிந்து முயன்று ஒழுகவேண்டு மென்பதாம். நற்குடி ஆக வேண்டுவார் - நல்லகுடியாகும்படி, (செய்ய) விரும்புபவர். ஒழுகுக-நடக்கக்கடவர். 'ஒழுகல்' என்ற வினை, இங்கு ஒரு விசேட்ணத்தை வேண்டிநின்றமையால் 'முயற்சியோடு' என்பதுவருவிக்கப்பட்டது: இது, அவாய்நிலை: வடமொழியில் அத்யாஹாரம் எனப்படும். நெருப்பின் - நெருப்பைக்காட்டிலும். மடியின் - மடியைக்காட்டிலும். பின்னும், 'அப்பெயர் தன்னனே கூறினர்' என்றது, பின்னும் மடி என்று கூறியதை. அதனைக் கடிந்து - மடியை ஒழித்து. அங்ஙனம் ஒழுகாக்கால் - சோம்பலை யொழித்து முயற்சிசெய்து நடவா விட்டால். மடியாந்தன்மை சித்தித்திருக்க, மடியை மடியாவொழுகல்' எனவிதித்தது - விதியணி மடி, குடி என்பன இரண்டிடத்தும் ஒரேபொருளில் வந்ததனால், சொற்பொருட்பின்வருநிலையணியாகும். முதலுரைக்கு, மடியா என்றது தொடர்மொழியும், அதில் ஆ என்பது ஆக என்பதன் விகாரமுமாம்; இரண்டாம் உரைக்கு, மடியா என்றது செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு உடன்பாட்டு இறந்த காலவினையெச்சம். ஒழுகல் - 'அல்' விகுதி உடன்பாட்டு வியங்கோளில் வந்தது; "மக்கட்பதடியெனல்" என்ற விடத்திற்போல. ஆக - காரியப்பொருட் செயவெனெச்சம்; எதிர்காலம். (உ)

சுoரு. **மடிமடிக் கொண்டொழுகும் பேதை பிறந்த**
குடிமடியுந் தன்னினும் முந்து.

பரி.—மடி—(விடத்தகுவதாய) மடியை, மடி கொண்டு-தன்னுள்ளே கொண்டு, ஒழுகும்—, பேதை-அறிவில்லாதான், பிறந்த—,குடி—, —தன்னினும் - அவன்தன்னினும், முந்து மடியும் - முந்துற அழியும்; (எ - று.)

அழிவுதருவதனை அகத்தேகொண்டு ஒழுகுதலின் 'பேதை' என்றும், அவனல் புறந்தரப்படுவ தாகலின் 'குடி தன்னினும் முந்துறஅழியும்' என்றுங் கூறினர். ஆக்கத்திற் பிற்படினும் அழிவில் முற்படுமென்பதாம்.

(கு - ரை.) குடிவாழ்க்கை ஒருவனாற் பாதுகாக்கப்படுவ தாதலால் அதன் அபிவிருத்தி அவனது உற்பத்தியினும் பிற்பட்டதாகவே யிருக்கும்; அவன் அதனைப் பாதுகாவாவிட்டாலோ, அதனழிவு அவனழிவுக்கு முற்பட்டுப்போம்: அதாவது - ஒருவன் பிறந்தபின் தலையெடுக்கிற குடி அவனது சீவதசையிலேயே அழியுமென்க. அவன் தன்னினும் முந்துற - அக்குடியிற்பிறந்தவனாகிய மடியைத் தன்னிடங்கொண்டொழுகும் பேதையான அவன் இறத்தலினும் முன்னாக. அழிவுதருவதனை-தீங்குவிளைப்பதை; சோம்பலை. அகத்தே - தன்னிடத்திலே. புறந்தரப்படுவது - பாதுகாக்கப்படுவது. முதலடியில் மடியெனவந்த சொல் இரண்டனுள், முந்தியது-சோம்பல்; பிந்தியது வயிற்றின் பெயர் - இலக்கணையால், உள் என்ற பொருளில் வந்தது. இனி, மடிமடி என்பதனை வினைத்

தொகையாகக் கொண்டு, அதற்கு - விடத்தகுவதாகிய சோம்ப லென்று பொருள்கூறி, 'தன்னுள்ளே' என்பதனை வருவித்த தாக்குவாரும் உளர். (௩)

௬0௪. குடிமடிந்து குற்றம் பெருகும் மடிமடிந்து
மாண்ட வுஞற்றி லவர்க்கு.

பரி.—மடி மடிந்து - மடியின்கண்ணே வீழ்தலான், மாண்ட- திருந்திய, உஞற்று - முயற்சி, இலவர்க்கு - இலராயினார்க்கு,— குடி மடிந்து-குடியும்மடிந்து, குற்றம்பெருகும்-குற்றமும் பல்கும்.

'மடிந்து 'எனத் திரிந்துநின்ற வினையெச்சம், 'இலவர்' என் னுங் குறிப்பு வினைப்பெயர்கொண்டது. குற்றங்கள் முன்னர்க் கூறுப.

இவை நான்கு பாட்டானும், மடியின் தீமை கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) சோம்பலில் அழுந்தி அதனால் சீர்திருத்தமான முயற்சியில்லாதவர்க்குக் குடியும்மடிந்து குற்றமும் மிகுமென்பதாம். மடியின்கண்ணே வீழ்தலான் - சோம்பலில் அழுந்தியதனால். திருந் திய - சீர்திருத்தமான. மடிந்து - கெட்டு. பல்கும்-மிகுதியாக உண் டாம். திரிந்துநின்ற வினையெச்சம்-மடிய என்னும் காரணப்பொருட் செயவெனெச்சம் திரிந்த தென்க ; இது, 'மடிமடிந்து' என்ற விடத்திலுள்ளது. குறிப்பு வினைப்பெயர் - இங்கே குறிப்புவினையா லணையும் பெயர். முன்னர்-அடுத்த நான்கு குறள்களில். கூறுப - சொல்வர். 'குடிமடிந்து' என்றதிலுள்ள மடிந்து என்றதும் - செயவெனெச்சத் திரிபாம். (௪)

௬0௫. நெடுநீர் மறவி மடிதுயி லுன்குங்
கெடுநீரார் காமக் கலன்.

பரி.—மடி - மடியும், நெடுநீர் - (விரைந்துசெய்வதனை) நீட் டித்துச் செய்யும் இயல்பும். மறவி - மறவியும், துயில் - துயிலும், நான்குஉம் - (ஆகிய) இந்நான்கும்,—கெடும் நீரார் - இறக்கும் இயல்பினையுடையார், காமம்-விரும்பியேறும், கலன்-மரக்கலம்.

முன்னிற்கப்பாலதாய மடி, செய்யுள்நோக்கி இடைநின்றது. நெடுமையாகிய காலப்பண்பு, அதன்கண் நிகழ்வதாய செயன் மேல் நின்றது, கால நீட்டத்தையுடைய செயல்முதல் மூன்றும், தாமதகுணத்தில் தோன்றி உடன் நிகழ்வனவாகலின், மடியொடு ஒருங்கு எண்ணப்பட்டன. இறக்கும்இயல்பு - நாள்உலத்தல். இவை, துன்புறுநீரார்க்கு இன்புறுத்துவபோன்று காட்டி அவர் விரும்பிக் கொண்டவழித் துன்பத்திடைவீழ்த்தலின், 'நாளுலந் தார்க்கு ஆக்கம் பயப்பதுபோன்று காட்டி அவர் விரும்பியேறிய வழிக் கடலிடை விழ்க்குங் கலத்தினை யொக்கும்' என்னும் உவமைக்குறிப்பு, 'காமக்கலன்' என்னுஞ் சொல்லாற் பெறப் பட்டது. இதற்கு-'விரும்பிப்பூணும் ஆபரணம்' என்று உரைப் பாரும் உளர்.

(கு - ரை.) நெடுநீர் மறவி மடி துயில் நான்கும் நாளுலந்தவர்க்கு ஆக்கம் பயப்பதுபோன்று காட்டி அவர் விரும்பி ஏறிய பின்பு கடலிடை வீழ்த்தும் கலன்போலு மென்றவாறு. காமக் கலன்போலு மென்னுது காமக்கலனென்று அபேதமாகக் கூறியது - காட்சியணி. மடியென்பது - ப்ரஸ்துதம் : [சொல்லப் படவேண்டிய விஷயம்]: நெடுநீர் முதலிய மற்றை மூன்றும் - அப்ரஸ்துதம் : இவைகளை யெல்லாஞ் சேர்த்து 'கெடுநீரார் காமக்கலன்' என்று ஒரு பொதுத்தன்மை கொடுத்துக் கூறியது - தீவகவணியின் பாற்படும். விரைந்து செய்தவனை நீட்டித்துச்செய்யும் இயல்பு - காலதாமசஞ் செய்யுந் தன்மை : இது, வடமொழியில் 'தீர்க்க ஸூத்ரதா' எனப்படும். மறவி - மறப்பு. துயில் - தூக்கம். முன் நிற்கற்பாலதாய - (இவ்வதிகாரம் மடியின்மையாதலால்) முதலில் வைத்தற்குத்தக்கதான. நீண்ட இயல்புளன நேரிற்பொருள்படும் 'நெடுநீர்' என்றது - காலநீட்டித்துச்செய்தலென்ற பொருளில் வந்ததற்குக் காரணங் கூறுகிறது, 'நெடுமையாகிய காலப்பண்பு அதன்கண் நிகழ்வதாய செயல்மேல்நின்றது' என்றவாக்கியம். காலப்பண்பு-காலத்திற்குரியகுணம். அதன்கண்-அக்காலத்தில். இது, காலத்தின்குணம் அதில்நிகழும்பொருள் மேல் ஏற்றிக்கூறப் பட்டஉபசாரவழக்காம்.காலநீட்டத்தையுடையசெயல்-காலதாமதத்தையுடைய காரியம். செயல்முதல் மூன்று-நெடுநீர், மறவி, துயில் என்பன. உடன் நிகழ்வன - கூடவே நடப்பன. நாள் உலத்தல் - ஆயுள்நாள்கழிதல். துன்புறுநீரார்க்கு - துன்பமனுபவிக்குந் தன்மையுடையவர்க்கு. விரும்பிக்கொண்டவழி - (இத்தீக்குணங்களை) விரும்பியேற்றுக் கொண்டபொழுது. வீழ்த்தலின்-தள்ளுதலால். நாள் உலந்தார் - வாழ்நாள் கழிந்தவர். ஆக்கம் பயப்பது - நன்மை தருவது. உவமைக்குறிப்பு - உபமானத்தைப்பற்றின விவரம் (௫)

௬௦௬. **படியுடையார் பற்றமைந்தக் கண்ணு மடியுடையார்**
மாண்பய னெய்த லரிது.

பரி.—படி உடையார் - நிலம்முழுதும் ஆண்டாரது, பற்று - செல்வம், அமைந்தக்கண் உம் - தானேவந்து எய்தியவிடத்தும், மடி உடையார்—, (அதனன்), மாண் பயன் - மாண்டபயனை, எய்தல் - எய்துதல், அரிது - இல்லை; (எ - று.)

உம்மை - எய்தாமைவிளக்கிநின்றது. மாண்பயன் - பேரின்பம். அச்செல்வம், அழியாமற் காக்கும் முயற்சி இன்மையின் அழியும் ; அழியவே, தம்துன்பம் நீங்காது என்பதாம். இதற்கு- 'நிலம்முழுதும் உடைய வேந்தர்துணையாதல் கூடியவிடத்தும்' என்று உரைப்பாரும் உளர்.

(கு - ரை.) சக்கரவர்த்திகளா யிருப்பாரிடத்துப் பெருஞ்செல்வம் தானேவந்தாலும் சோம்பலுடையராயின் அச்செல்வத்தை அழியாமற் காக்கும் முயற்சி அவர்களிடத்து இல்லாமையால் அச்செல்வம் அழியத், துன்பம் நீங்காது : ஆதலால், அவர் இன்பம் எய்தாரென்பதாம். நிலம்முழுதும் ஆண்டார் - பூமிமுழுவதையும் அரசாட்சிசெய்த சக்கரவர்த்திகள். எய்திய இடத்தும் - சேர்ந்

தாலும். அதனன் - அச்செல்வத்தால். மாண்ட - சிறந்த. 'படியுடையார் பற்றமைந்தக்கண்ணும்' என்ற உம்மையால், சோம்பேறிகளுக்கு அப்படிப்பட்ட செல்வம் கிடைக்காதென்பது விளங்கும்; உயர்வு சிறப்பும்மை, எதிர்மறை குறிக்கின்றது. உம்மை - உம் என்ற இடைச்சொல். எய்தாமை - கிடைக்காமை. பற்று - செல்வமும், துணையுமாம்; பற்றப்படுவதென்ற காரணம்பற்றிய பெயர்: பற்றுதல் - விரும்புதல், அடைதல். படியுடையார் பற்றமைந்தக்கண்ணும் என்ற இடத்து இரண்டுவகையாகக் கூறிய உரைகளைக் கவனிக்க. அமைந்தக்கண் - எதிர்காலவினையெச்சம். மாண்பயன் - பண்புத்தொகை (சு)

சு0எ. **இடிபுரிந் தெள்ளுஞ்சொற் கேட்பர் மடிபுரிந்து**
மாண்ட வுஞற்றில வர்.

பரி.—மடி புரிந்து - மடியை விரும்புதலான், மாண்ட—, உஞற்று - முயற்சி, இலவர் - இல்லாதார்,—இடி புரிந்து - (தம் நட்டார் முன்) கழறுதலை மிகச்செய்து, (அதனற் பயன்காணுமையின் பின்), எள்ளும் - இகழ்ந்து சொல்லும், சொல் - சொல்லை, கேட்பர்—; (எ - று.)

'இடி' என்னும் முதனிலைத்தொழிற்பெயரான், 'நட்டார்' என்பது பெற்றும். அவரிகழ்ச்சி சொல்லவே, பிறரிகழ்ச்சி சொல்லாமையே முடிந்தது. அவற்றிற்கெல்லாம் மாறுசொல்லும் ஆற்றலின்மையின், 'கேட்பர்' என்றார்.

(கு - ரை.) சோம்பேறிகள் முதன்முதலில் தம் சினேகிதரால் இடித்திடித்து நன்மதி கூறப்பட்டு அதனல் ஒருபயனையும் காணுமையால் பின்பு அவராலேயே பழித்துக்கூறப்படுவ ரென்பதாம். மாண்ட - சிறந்த. நட்டார் - சினேகிதர். முன் - முன்பு; காலம். கழறுதலை மிகச்செய்து - இடித்திடித்து உறுதிமொழிகூறுதலை மிகுதியாகச்செய்து. அதனல் பயன்காணுமையின் - அந்த மிக்க உபதேசத்தால் இவர்களிடத்தில்யாதொருபிரயோசனமும் உண்டாகக் காணுமையால். 'காணுமையின்' என்றது, ['எள்ளும் சொல்லும்'] என்பதனோடு இயையும். முதனிலைத்தொழிற்பெயர்-பகுதியே தொழிற்பெயர்ப்பொருளில் வருவது; [முதனிலை - பகுதி: பகுபதத்தின் முதலில் நிற்பது.] முடிந்தது-அமைந்தது.. மாறு சொல்லும் ஆற்றல் - பிரதியுத்தரஞ்சொல்லுந் திறமை. மடிபுரிந்து என்பதில், புரிந்து - எச்சத்திரிபு: இது 'இலவர்' என்றதைக் கொள்ளும்; கீழ் சு0ச - ஆங் குற ளுரையிற் காண்க. (எ)

சு0அ. **மடிமை குடிமைக்கட் டங்கிற்றன் னென்னர்க்கு**
அடிமை புகுத்தி விடும்.

பரி.—மடிமை - மடியினது தன்மை, குடிமைக்கண் - குடிமையுடையான் கண்ணே, தங்கின் - தங்குமாயின், (அஃது, அவனை), தன் ஒன்னர்க்கு-தன் பகைவர்க்கு, அடிமை - அடியனுந் தன்மையை, புகுத்திவிடும் - அடைவித்துவிடும்; (எ - று.)

மடியினதுதன்மை - காரியக்கேடு. குடிமை - குடிசெய்தல் தன்மை. அஃது அதனையுடைய அரசன் மேற்றுதல், 'தன்னொன் னார்க்கு' என்றதனான் அறிக. அடியனுந்தன்மை-தாழ்ந்துநின்று ஏவல் கேட்டல்.

இவை நான்குபாட்டானும், *அக்குற்றங்கள் கூறப்பட்டன.

(கு - ரை.) சோம்பலுடைய அரசன் பகைவர் வசப்படுவான் என்பது கருத்து. காரியக்கேடு - செய்தொழிலழிதல். குடிசெய் தல் - குடி வாழ்க்கையை விருத்திபண்ணுதல். 'குடிப்பிறப்புக்குத் தக்க ஒழுக்கம், குடிமை; குடிப்பிறந்தாரது தன்மையைக் குடிமை யென்று ரென்பது' என்பதை, "பிறப்பே குடிமை" என்ற தொல் காப்பியச்சூத்திரவுரையிற்காண்க. அஃது அதனையுடைய அரசன் மேற்றுதல் 'தன் ஒன்னார்க்கு' என்றதனால் அறிக-தன் பகைவர்க்கு என வருதலால் குடிமையென்றசொல் குடிமையுடைய அரசனை யுணர்த்துதல் விளங்குமென்க. தாழ்ந்து - கீழ்ப்பட்டு, வணங்கி. ஏவல்கேட்டல் - அவர் ஏவிய கட்டளையைக் கேட்டு அதன்படி நடத்தல். ௬௦௪ - ஆம் குறளினுரையில் 'குற்றங்கள் முன்னர்க் கூறுப' என்று எழுதியதனால், மடிமைக் குற்றங்களை இங்கு அக் குற்றங்கள் என்று சுட்டினார்: அக்குற்றம் - சோம்பலாலுண்டாகிற குற்றம். மடிமை, குடிமை, அடிமை என்றவற்றில், மை - தன்மை யுணர்த்தும் விகுதி. குடிமை - பண்பாகுபெயர்; இங்ஙனங்கொள் ளுதல், நச்சினார்க்கினியர்க்கு உடன்பாடன்று: "குடிமை யாண் மை***, அஃறிணைமருங்கிற் கிளந்தாங்கியலும்" என்ற தொல் காப்பியச் சூத்திர வுரையைக் காணக. (அ)

௬௦௯. குடியாண்மை யுள்வந்த குற்ற மொருவன்
மடியாண்மை மாற்றக் கெடும்.

பரி:—ஒருவன்—, - மடி ஆண்மை - (தன்) மடியாளுந்தன் மையை, மாற்ற - ஒழிக்கவே,—குடி ஆண்மையுள் வந்த குற்றம்- அவன்குடியுள்ளும் ஆண்மையுள்ளும் வந்த குற்றங்கள்,கெடும்—;

மடியாளுந்தன்மை - மடியுடைமைக்கு ஏதுவாய தாமத குணம், 'குடியாண்மை' என்பது - உம்மைத்தொகை. அவற் றின்கண் வந்த குற்றம் என்றது, மடியான் அன்றி முன்னே பிற காரணங்களான் நிகழ்ந்தவற்றை, அவையும் மடியாண்மையை மாற்றி முயற்சியுடையனாக நீங்கு மென்பதாம்.

(கு - ரை.) சோம்பலை மேற்கொள்ளாது முயற்சியுடையனாக இருப்பின் அவனுக்குப் பிறகாரணங்களால் நிகழ்ந்த குற்றம் நீங்கு மென்பதாம். மடியாளுந்தன்மை-சோம்பலுடையவனாதல் இயல்பு. 'ஆண்மையாவது - ஆளுந்தன்மை; இவ்வாண்மை, ஆளுந்தன் மையையேயன்றி ஆண்பாலாகிய தன்மையையும் உணர்த்தும்: இனி, ஆண்மையை ஆள்வினையென்றும் உரைப்ப'எனத் தொல்

* பி - ம்: மடிமைக்குற்றங்கள்.

காப்பியவுரையில் நச்சினார்க்கினியருரைத்ததை இங்கே அறிக. குடியாண்மையுள் என்றதொடர் - குடியுள்ளும் ஆண்மையுள்ளும் என விரிதலால், உம்மைத்தொகை. மடியானன்றி - சோம்பலினாலல்லாமல். உயர்திணையும்மைத்தொகைக்குப் போல அஃறிணையும்மைத்தொகைக்குப் பன்மைவிகுதி பெற்றே வரவேண்டுமென்னும் நியதி இல்லாமையால், 'குடியாண்மை' என நின்றது. (௯)

௬௧0. மடியிலா மன்னவ னெய்து மடியளந்தான்
தாஅய தெல்லா மொருங்கு.

பரி:—அடி - (தன்) அடியளவானே, அளந்தான் - எல்லாவுலகையும் அளந்த இறைவன், தாயது எல்லாம் - கடந்த பரப்பு முழுவதையும்,—மடி இலா மன்னவன் - மடியிலாத அரசன்,—ஒருங்கு எய்தும்-(முறையான் அன்றி) ஒருங்கே எய்தும்; (எ-று.)

'அடியளந்தான்' என்றது, வாளாபெயராய் நின்றது. தாவியது என்பது இடைக்குறைந்து நின்றது. எப்பொழுதும் வினையின்கண்ணே முயறலின், இடையீடின்றி எய்தும் என்பதாம்.

இவையிரண்டு பாட்டானும், மடியிலாதான் எய்தும் பயன் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) சோம்பலில்லாத மன்னவன் நிலப்பரப்பு முழுவதையும் இடையீடின்றிப் பெறுவானென்பதாம். அடியளவானே - காலினளவைக்கொண்டு. இறைவன் - தலைவன்; திருமால்: திரிவிக்கிரமமூர்த்தி. கடந்த - தாவியளந்த. பரப்பு - விசாலமான இடம். பரப்புமுழுதையும் - உலகமனைத்தையும் என்றபடி. முறையான் அன்றி - ஒருபிறப்பில் ஓருலகையும் மற்றொருபிறப்பில் மற்றோருலகையுமாக இங்ஙனம் முறைமையாலல்லாமல். ஒருங்கே எய்தும் - ஒருசேர அடைவான். பின்னே 'தாயதெல்லாம்' என வருதலால், முன்னே 'அடியளந்தான்' என்றது - அவ்வரலாற்றைக் குறிக்காமல் திருமாலென்றமாத்திரமாய் நின்றதென்க. வாளா பெயராதல் - வெறும்பெயர்மாத்திரமாதல். 'தாவியதென்பது' என்று தொடங்கிய வாக்கியத்தால், 'தாவுஎன்பதே பகுதி, தா என்னும்பகுதி உகரச்சாரியைபெற்றதன்று' என்பது பரிமேலழகர்கொள்கையெனத் தெரிகிறது. வினையின்கண்ணே முயறலின் - தொழிலில் முயற்சி செய்தலால். இடையீடு இன்றி-இடையில் விட்டிடுதலில்லாமல். மன்னவன் எய்தும் - செய்யுமென்னும் வினைமுற்று ஆண்பாலிற் சென்றது. தாயது எல்லாம்-ஒருமைப்பன்மைமயக்கம். தாயது என்றது - சாதியொருமையாய் உலகங்களையுணர்த்துமென்க. இனி, எல்லாம் என்பது - இங்கே பொருளின் பன்மை குறியாது பொருளின் பலவிடங்குறித்ததென்றும், எஞ்சாமைப்பொருளில் வருவதோர் உரிச்சொலென்றுங் கொள்வதும் ஒன்று. தாஅயது - அளபெடை, செய்யுளோசைநிறைக்க வந்தது. (௬0)

௬௨ - ஆம் அதிகாரம்—ஆள்வினையுடைமை.

பரி:—அஃதாவது - இடைவிடாத மெய்ம்முயற்சியுடைய னுதல். அஃது, ஆளும், வினையெனக் காரியத்தாற் கூறப்பட்டது. மடிகெடுத்தாலும் வினைமுயற்சியானன்றி ஆளப்படாமையின், இது மடியின்மையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) மெய்ம்முயற்சி-தேகபரிசிரமத்தாற் செய்யும் பிரயத்தனம். முயற்சியாகிய காரணத்தால் தொழிலையாளுந்தன்மை உண்டாதல்பற்றி, ஆள்வினையென்ற காரியத்தின்பெயரால் முயற்சியைக் குறித்தது, காரியப்பெயர் காரணப்பெயராகவந்த உபசார வழக்கு. மடிகெடுத்தாலும் - சோம்பலையொழித்தாலும். ஆள்வினை - வினைத்தொகை.

௬௧௧. அருமை யுடைத்தென் றசாவாமை வேண்டும்
பெருமை முயற்சி தரும்.

பரி:—(தம் சிறுமைநோக்கி), அருமை உடைத்து என்று - (நாம் இவ்வினை முடித்தல்) அருமையுடைத்து என்று கருதி, அசாவாமை வேண்டும் - தளராதொழிக; பெருமை - (அது முடித்தற்கேற்ற) பெருமையை, (தமக்கு), முயற்சி—, தரும் - உண்டாக்கும்; (எ - று.)

'சிறுமைநோக்கி' என்பது 'பெருமைதரும்' என்றதனுனும், 'வினைமுடித்தல்' என்பது அதிகாரத்தானும் வருவிக்கப்பட்டன. விடாதுமுயல, தாம் பெரியராவர்; ஆகவே, அரியனவும் எளிதின்முடியு மென்பதாம்.

(கு - ரை.) தம் சிறுமைநோக்கி நம்மால் இவ்வினையை முடித்தல் அருமையென்று தளர்ச்சியுறாது முயல்வார்க்கு, அம்முயற்சி அவ்வினையை முடித்தற்குஏற்ற பெருமையை யுண்டாக்குமென்பதாம். "உண்டோ......பார்மேல், முயன்றூன் முடியாப்பொருள்" என்றது, இங்குக் கர்ணத்தக்கது. சிறுமை பெருமை என்றது - செல்வம் துணை சேனைமுதலியவற்று லாவதை. அதுமுடித்தற்கு ஏற்ற-அத்தொழிலை முடிப்பதற்குத் தக்க. அதிகாரத்தானும்-அதிகாரம் 'ஆள்வினையுடைமை' என்பதாதலாலும். 'அசாவாமை வேண்டும்' என்பதை ஒருசொல்லாகக்கொண்டு, 'தளராதொழிக' என்று உரைத்தார். இதற்கு 'அரசர்' என்பது - தோன்றுஎழுவாய். இனி, அசாவாமை வேண்டும்என இருசொல்லாகக் கொண்டு, தளராமைஇன்றியமையாதது என எழுவாயும் பயனிலையுமாகவுரைப்பினும் அமையும். இவ்வுரைக்கு, வேண்டும் என்பது - ஒருவகைவியங்கோளாம்; இது, நச்சினர்க்கினியர்கருத்து. இனி, வேண்டப்படும் என்னுஞ் செயப்பாட்டுவினை, அகரச்சாரியையும் படுவிகுதியும் தொக்கு, வேண்டும் என வந்ததென்று கொள்ளுதலும் ஒன்று. (க)

௬௧௨. வினைக்கண் வினைகெட லோம்பல் வினைக்குறை
தீர்ந்தாரிற் றீர்ந்தன் றுலகு.

பரி:—வினை குறை தீர்ந்தாரின் - வினையாகிய குறையைச் செய்யாது விட்டாரை, உலகு தீர்ந்தன்று - உலகம் விட்டது ; (ஆதலால்), வினைக்கண் - (செய்யப்படும்) வினைக்கண், வினை கெடல் - தவிர்ந்திருத்தலை, ஓம்பல் - ஒழிக ; (எ - று.)

குறை - இன்றியமையாப்பொருள் ; அது, "பயக்குறை யில்லைத் தாம் வாழுநாளே" என்பதனானும் அறிக. இதற்கு - 'வினை செய்யவேண்டுங் குறையை நீங்கினாரின் நீங்கிற்று' என்று உரைப்பாரும் உளர்.

(கு - ரை.) வினையாகிய இன்றியமையாப் பொருளைச் செய் யாது விடுவாரை உலகம் அலட்சியம் செய்துவிடுமாதலால் அர சன் தன்னாற் செய்யப்படும் வினையைத் தவிராதிருக்கக்கடவ னென்பதாம். உலகம் விட்டது - உலகத்தார் அங்கீகரியாமல் நீக் குவர் என்றபடி. வைசேடிகர், பொருள் பண்பு தொழில் சாதி விசேடம் இயைபு என்பவற்றை அறுவகைப்பொரு ளென்றாற் போல, இங்கே, தொழில் பொருளெனப்பட்டது. அது - குறை யென்னுஞ்சொல் செய்யவேண்டுந்தொழிலென்றபொருளை யுடைய தாதலை. "பயக்குறையில்லை" என்ற மேற்கோள், "படைப்புப் பலபடைத்துப் பலரோ டுண்ணு, முடைப்பெருஞ் செல்வராயினு மிடைப்படக், குறுகுறுநடந்து சிறுகைநீட்டி, யிட்டுந்தொட்டுங் கவ்வியுந் துழந்து, நெய்யுடையடிசின் மெய்பட விதிர்த்து, மயக் குறு மக்களை யில்லோர்க்குப், பயக்குறையில்லைத் தாம் வாழு நாளே" என்ற புறநானூற்றுச் செய்யுளிலுள்ளது. (இச்செய்யு ளின் நான்கு ஐந்தா மடிகள், கீழ் "அமிழ்தினு மாற்ற வினிதே தம்மக்கள், சிறுகையளாவிய கூழ்" என்ற குறளினுரையில் எடுத் தாளப்பட்டுள்ளன.) 'பயக்குறையில்லைத் தாம்வாழு நாளே' என்ப தற்கு - 'பயனாகிய முடிக்கப்படும்பொரு ளில்லை, தாம் உயிர் வாழு நாளின்கண்' என்று பொழிப்புரை கூறி, 'குறையென்பது - முடிக் கப்படுங்கால் முடிக்கப்படும்பொருள்' என விசேடவுரையுங் குறித் துள்ளதை அந்நூலுரையிற் காண்க. இதற்கு - இக்குறளில் 'வினைக்குறைதீர்ந்தாரின் தீர்ந்தன் றுலகு' என்ற இரண்டாம் வாக்கியத்துக்கு. இவ்வுரைக்கு, 'குறை' என்பதற்கு - நிறைவற்ற தென்றும், 'நீங்கினாரின்' என்பதற்கு - நீங்கினவரினின்று என்றும் பொருள். இதற்கும், 'உலகு' என்பதே எழுவாய்: 'வினை' என் பதை எழுவாயாகக் கொள்ளின, உலகு - உலகத்தில் என்க. 'தீர்ந் தாரின்' என்பது - இரண்டாம் உரைக்கு ஐந்தாம்வேற்றுமைவிரி யும், முதலுரைக்கு இன்சாரியை பெற்ற இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகையுமாம். ஓம்பல் - 'அல்' ஈற்று உடன்பாட்டு வியங்கோள். தீர்ந்தன்று - உடன்பாட்டு ஒன்றன்பால்முற்று. 'ஓம்பல்' என்ப தற்கு, 'அரசன்' - தோன்றா எழுவாய். (உ)

௬௧௩. **தாளாண்மை யென்னுந் தகைமைக்கட் டங்கிற்றே**
வேளாண்மை யென்னுஞ் செருக்கு.

பரி.—தாளாண்மை என்னும் - முயற்சியென்று சொல்லப் படுகிற, தகைமைக்கண் - உயர்ந்தகுணத்தின்கண்ணே, தங்கிற்று-

நிலைபெற்றது: வேளாண்மை என்னும் - (எல்லார்க்கும்) உப காரஞ்செய்தலென்னும், செருக்கு - மேம்பாடு; (எ - று.)

பொருள் கைகூடுதலான் உபகரித்தற்கு உரியார் முயற்சி யுடையாரென்பார் அவ்வக்குணங்கள் மேல்வைத்தும், அது பிறர் மாட்டு இல்லை யென்பார் 'தங்கிற்றே' என்றுங் கூறினர்.

இவைமூன்றுபாட்டானும், முயற்சியது சிறப்புக் கூறப் பட்டது.

(கு - ரை.) முயற்சியுள்ள இடத்துத்தான் எல்லார்க்கும் உப காரியாந்தன்மை நிலைத்திருக்கு மென்பதாம். கைகூடுதலான் - கிடைத்தலால். அவ்வக்குணங்கள்மேல் வைத்து - தாளாண்மை யுடையாரே வேளாண்மையுடையவர்என்ற கருத்தைத் தாளாண் மையிலேயுள்ளது வேளாண்மை என அந்தந்தக்குணத்தின்மேல் ஏற்றி. அது பிறர்மாட்டு இல்லை - உபகாரியாந்தன்மை முயற்சி யில்லாதவரிடத்து இல்லை. 'தங்கிற்றே' என்ற பிரிநிலையேகாரம், பிரித்து, 'தகைமைக்கண்' என்றதனோடு கூட்டப்பட்டது; இதனை 'குணத்தின்கண்ணே நிலைபெற்றது' என்ற உரையை நோக்கி யறிக. தாளாண்மை வேளாண்மை யென்பன இப்பொருளனவா தலை "தாளாளனென்பான் கடன்படாவாழ்பவன், வேளாளனென் பான் விருந்திருக்கவுண்ணாதான்" என்ற திரிகடுகத்திலும், "வேளாண்மைசெய்து விருந்தோம்பி வெஞ்சமத்து, வாளாண்மை யாலும் வலியராய்த் - தாளாண்மை, தாழ்க்கு மடிகோ ளிலராய் வருந்தாதார்" என்ற பழமொழியிலுங் காண்க. செருக்கு - பெரு மிதம். (௩)

௬௧௪. தாளாண்மை யில்லாதான் வேளாண்மை பேடிகை
வாளாண்மை போலக் கெடும்.

பரி:—தாளாண்மை இல்லாதான் - முயற்சியில்லாதவன், வேளாண்மை - உபகாரியாந்தன்மை,—பேடி - (படை கண்டால் அஞ்சும்) பேடி, (அதனிடை), கை வாள் ஆண்மை போல-(தன்) கையில் வாளை யாளுதல் தன்மைபோல, கெடும் - இல்லையாம்.

ஆள் என்பது - முதனிலைத் தொழிற்பெயர். பேடி வாளைப் பணிகோடற் கருத்துடையளாயினும் அது தன் அச்சத்தால் முடியாதவாறுபோல, முயற்சியில்லாதான் பலர்க்கும் உபகரித்தற் கருத்துடையனாயினும் அது தன் வறுமையான் முடியாது என்ப தாம். 'வாளாண்மை' என்பதற்கு - வாளாற்செய்யும் ஆண்மை என்று உரைப்பாரும் உளர்.

இதனான், அஃது இல்லாதானது குற்றம் கூறப்பட்டது,

(கு - ரை.) இக்குறளின்கருத்து, பரிமேலழகருரையில் தெளி வாகவும் விரிவாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது. படை - சேனை. அதனி டை - அப்படையில் வாளை யாளுதல் - வாளாயுதத்தைக் கைக்

கொண்டு போர்த்தொழிலைச் செய்தல். ஆள் என்பது ஆளுத லென்னும் பொருள்பட்டு முதனிலைத்தொழிற்பெயராதல் 'வாளாண்மை' என்றவிடத்தி லென்க. பணிகோடற் கருத்து-தொழில் செய்யவேண்டுமென்னும் எண்ணம். பணிகோடல் - உபயோகித் தல். இரண்டாம் உரைக்கு, ஆண்மை - ஆடவர் தன்மை, பௌருஷம், பராக்கிரமம். அஃது - முயற்சி. பேடி - பெண்ணுறுப்பு மிக்கு ஆணுறுப்புக்குறைந்த நபும்சகம். (௰)

௬௧௫. இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் றன்கேளிர்
துன்பந் துடைத்தூன்றுந் தூண்.

பரி.—இன்பம் விழையான்-(தனக்கு) இன்பத்தை விரும்பானாகி, வினை விழைவான் - வினைமுடித்தலையே விரும்புவான்,—தன் கேளிர் - தன் கேளிராகிய பாரத்தின், துன்பம்-துன்பத்தினை, துடைத்து-நீக்கி, ஊன்றும்-(அதனைத்) தாங்கும், தூண்-தூணாம்; (எ - று.)

இஃது - ஏகதேசவுருவகம். 'ஊன்றும்' என்றது அப்பொருட்டாதல், "மதலையாய் மற்றதன் வீழூன்றியாங்கு" என்பதனானும் அறிக. சுற்றத்தார் நட்டாரது வறுமையுந் தீர்த்து அவர்க்கு ஏமஞ்செய்யும் ஆற்றலையுடையனாம்; எனவே, தன்னைக் கூற வேண்டா வாயிற்று. காரியத்தை விழையாது காரணத்தை விழைவான் எல்லாப்பயனும் எய்தும் என்றதனால், காரணத்தை விழையாது காரியத்தை விழைவான் யாதும் எய்தான் என்பது பெற்றாம்.

இதனால், அஃது உடையானது நன்மை கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) தனக்கு இன்பத்தை விரும்பாது காரியம் முடித்தலையே விரும்புபவன் தன் கேளிரின் வறுமையையுந் தீர்த்து அவர்கட்குப் பாதுகாப்புச்செய்யும் வல்லமையையும் பெறுவானென்பதாம். கேளிர் - சுற்றத்தாரும் நண்பரும். (ஒருவர்க்கொருவர் யோகக்ஷேமங்களைக்) கேட்பவ ரென்பது பற்றிய காரணப்பெயர்; இதனை 'கேண்மை' என்னும் பண்பினடியாப் பிறந்த தென்னலாம். அதனை - அக்கேளிராகிய பாரத்தை. இங்கே முயற்சியுடையானை 'தூண்' என்றதற்கு ஏற்ப, அவனுறவினரை 'பாரம்' என்னாமையால், ஏகதேசவுருவகம். அப்பொருட்டு-தாங்குமென்னும்பொருளையுடையது. "மதலையாய்" என்ற மேற்கோள் "சிதலைதினப்பட்ட வாலமரத்தை, மதலையாய் மற்றதன் வீழூன்றியாங்குக், குதலைமை தந்தைகட் டோன்றிற் றான்பெற்ற, புதல்வன் மறைப்பக் கெடும்" என்ற நாலடியாரில் உள்ளது; இதில், இரண்டாமடிக்கு-அம்மரத்தின்விழுது தூணாய்நின்று தாங்கினாற்போல என்று பொருள். அவர்க்கு - சுற்றத்தார் நட்டார் என்ற அவர்கட்கு. ஏமஞ்செய்யும் ஆற்றலை - பாதுகாப்புச்செய்யும் வலிமையை. தன்னைக் கூற வேண்டா - தன்னைப்பாதுகாத்துக்கொள்ளவல்லவ னென்பதைச் சொல்லவேண்டுவதில்லை. காரியத்தை விழையாது காரணத்தை விழைவான் - முயற்சியின் பயனாகிய இன்பத்தை விரும்பாமல் அதற்குஏதுவான முயற்சியையே விரும்புபவன். காரணத்தை

விழையார் து காரியத்தை விழைவான் - முயற்சியை விரும்பாமல் இன்பத்தை மாத்திரம் விரும்புபவன். யாதும் எய்தான் - ஒருபயனையும் அடையான். இங்ஙனம் பெற்றது, அருத்தாபத்தி. அஃது உடையான் - முயற்சியுடையவன். (௫)

சுகசு. **முயற்சி திருவினை யாக்கும் முயற்றின்மை**
இன்மை புகுத்தி விடும்.

பரி:—முயற்சி - (அரசர்மாட்டு உளதாய) முயற்சி, திருவினை ஆக்கும்-(அவரது) செல்வத்தினை வளர்க்கும்; முயற்று இன்மை- அஃது இல்லாமை, இன்மை புகுத்திவிடும் - வறுமையை யடைவித்துவிடும்; (எ - று.)

செல்வம்-அறுவகையங்கங்கள். வறுமை-அவற்றான் வறியராதல். அதனை அடைவிக்கவே, பகைவரான் அழிவரென்பது கருத்து.

(கு - ரை.) முயற்சி திருவையுண்டாக்கும்: முயற்சியின்மையோ வறுமையையுண்டாக்கும்: உண்டாக்கவே, அரசன் பகைவர்க்கு எளியனுமென்பதாம். அரசர்மாட்டு - அரசரிடத்தில். அரசியலாதலால், 'அரசர்மாட்டு' என வருவிக்கப்பட்டது. அஃது இல்லாமை - முயற்சியின்மை. அறுவகை அங்கங்கள்-அமைச்சு, நாடு, அரண், பொருள், படை, நட்பு என்பன; "படை குடி கூழமைச்சு நட்பரணாறு, முடையா னரசருளேறு" என்றார், கீழ் இறைமாட்சி என்ற அதிகாரத்திலும்; அங்கு, 'ஆறுமுடையான் என்றதனால், அவற்றுள் ஒன்று இல்வழியும் அரசனீதி செல்லாதென்பது பெற்றும்; வடநூலார் இவற்றிற்கு அங்கமெனப் பெயர்கொடுத்ததூஉம் அது நோக்கி' என உரைத்ததனால், இவற்றின் இன்றியமையாச்சிறப்பினை யறிக. அவற்றான் வறியராதல் அவ்வங்கங்களாற் குறைவுபட்டவராதல். அதனை - வறுமையை. முயற்று - முயல் என்னும்பகுதி 'று' விகுதிபெற்ற தொழிற்பெயர். (சு)

சுகஎ. **மடியுளாண் மாமுகடி யென்ப மடியிலான்**
தாளுளா டாமரையி னாள்.

பரி.—மா முகடி - கரிய சேட்டை, மடி உளாள் - (ஒருவன்) மடியின்கண்ணே உறையும்; தாமரையினாள் - திருமகள், மடி இலான் தாள் உளாள் - மடியிலாதானது முயற்சிக்கண்ணே உறையும், என்ப - என்றுசொல்லுவர், (அறிந்தோர்); (எ - று.)

பாவத்தின்கருமை, அதன்பயனாய முகடிமேல் ஏற்றப்பட்டது. மடியும் முயற்சியும் உடையார்மாட்டு நிலையை, அவைதம் மேல்வைத்துக் கூறினார்.

இவை இரண்டுபாட்டானும், அவ்விருமைக்கும் ஏது கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) முயற்சியில்லானிடத்து வறுமையும் முயற்சியுடையானிடத்துச் செல்வமும் நிலைத்திருக்குமென்பதாம். கரிய சேட்

டை - கருநிறமுடைய மூதேவி. சேட்டை - ஜ்யேஷ்டா; மூத்தவள்: இதன் எதிர்மொழி - கனிட்டை, இளையவள்; திருப்பாற்கடல் கடைந்தபொழுது அதனினின்று முதலில்கருநிறமுடைய மூதேவியும், பின்பு செந்நிறமுடைய ஸ்ரீதேவியும் தோன்றினராதலால், மூத்தாள் சேட்டை என்பன - மூதேவிக்கும், இளையாள் கனிட்டை என்பன - திருமகளுக்கும் பெயர்களாம். இங்கே, மடி - சோம்பல், உறையும் - தங்குவள். பாவத்தைக் கருநிறமுடைய தென்றும் புண்ணியத்தை வெண்ணிறமுடைய தென்றும் உருவமில்லாதவற்றிற்கும் நிறங் கற்பித்துக்கூறுதல், கவிமரபு. அதன் - பாவத்தின். 'மடியும் முயற்சியும்......கூறினர்' என்ற வாக்கியத்தின் கருத்து - சோம்பலுள்ளவனிடத்து மூதேவியும், முயற்சியுள்ளவனிடத்து இலக்குமியும் தங்குவரென்ற தன்மையை, சோம்பலில் மூதேவியும், முயற்சியில் இலக்குமியும் தங்குவர் என்று கூறினரென்பது; இது - பண்பியின் தன்மையைப் பண்பின்மே லேற்றிக் கூறிய உபசாரவழக்கு. 'மடியிலான் செல்வம்போல் மரைந்த' என்றார் கலித்தொகையிலும். அவ்விருமைக்கும் ஏது - முயற்சியில்லாதானது குற்றத்திற்கும், முயற்சியுடையவனது நன்மைக்கும் காரணம். மா என்பது - கருமையென்னும்பொருளதாதலை "மாவே பெருமையுங் கருமையுஞ்சூதமும்" என்ற திவாகரத்தாலும் அறிக. தாமரையினாள் - செந்தாமரைமலரில் வாழ்பவள். தாமரை - தாமரஸம் என்னும் வடமொழியின் சிதைவென்பர். முகடியென்னுஞ் சொல் இப்பொருளதாதலை "சூதென்னும், முகடியான் மூடப்பட்டார்" என்னுங் குறளிலுங் காண்க. மடி - மடியிடம், தாள் - பாதம் என்னும் பொருளும் தோன்ற 'மடி தாள்' என்ற சொல்லைப் பெய்த நயம் பாராட்டத்தக்கது. (எ)

சுகஅ. பொறியின்மை யார்க்கும் பழியன் றறிவறிந்து
ஆள்வினை யின்மை பழி.

பரி.—பொறி இன்மை-(பயனைத்தருவதாய) விதியில்லாமை, யார்க்குஉம் பழி அன்று - ஒருவற்கும் பழியாகாது; அறிவு அறிந்து - அறியவேண்டுமவற்றை யறிந்து, ஆள்வினை இன்மை - வினைசெய்யாமையே, பழி - பழியாவது; (எ - று.)

அறியவேண்டுவன-வலி முதலாயின. 'தெய்வம் இயையா வழி ஆள்வினையுடைமையாற் பயனில்லை' என்பாரை நோக்கி, 'உலகம் பழவினைபற்றிப் பழியாது: ஈண்டைக் குற்றமுடைமை பற்றியே பழிப்பது' என்றார்; அதனால், விடாது முயல்க' என்பது - குறிப்பெச்சம்.

(கு - ரை.) அரசன் பகைவரின் வலிமுதலிய அறிந்து முயல வேண்டும்: அவ்வாறு முயலவும் பயனைத்தருவதாகிய விதி இல்லாமையால் தொடங்கிய காரியம் முற்றுப்பெருவிடினும் அன்னானை எவரும் பழியாரென்பதாம். ஆய - ஆகிய. விதி - இருவினைப்பயன் செய்தவனையே சென்று அடைதற்கு ஏதுவாகிய நியதி; ஊழ். வலி முதலாயின - வலியும் காலமும் இடனும் என்பன; கீழ் சசுஙு-ஆங் குறளினுரையையும், சஅ, சக, ௫0 - அதிகாரங்களையும் காண்க. தெய்வம் இயையாவழி - ஊழ்வினை அனுகூலியாத

விடத்து. உலகம் - உலகத்தார். பழவினைபற்றி - முன்செய்த நல்லூழ் இல்லாமைபற்றி பழியாது - (அவ்விதியின்மையைப்) பழியார். ஈண்டைக்குற்றமுடைமை - இம்மையில் முயற்சிசெய்யாமையாகிய குற்றத்தை யுடைத்தாயிருத்தல். குறிப்பெச்சம் - சொல்லப்படாமல் எஞ்சிநின்றபொருள் குறிப்பால் உணரப்படுவது. பொறியென்பது - விதியென்னும்பொருளதாதலை "ஆம்பொருள்க ளாகுமது யார்க்கு மழிக்கொண்ணா, போம்பொருள்கள் போகுமது பொறியின்வகை வண்ணம்" என்ற சிந்தாமணியிலுங் காண்க. அறியவேண்டுவனவற்றை 'அறிவு' என்றது - ஆகுபெயர். ஆள்வினையின்மை - மொழிமாற்றி, வினையை ஆளுதலில்லாமை யென்க. அறிந்து என்ற வினையெச்சம் - ஆளுதலென்றதனையேனும் இல்லாமையென்றதனையேனும் கொண்டு முடிதற்கேற்றது. ஆளுதலென்பதனைக் கொள்ளுமிடத்து அறிதலும் முயலுதலும் ஆகிய இரண்டுமில்லையென்றும், இல்லாமையைக் கொள்ளுமிடத்து அறிவிருந்து முயற்சிமாத்திரமில்லையென்றுங் கருத்தாம்; இதனை நுட்பமாக நோக்குக. "எண்ணியொரு கருமம் யார்க்குஞ் செய்யொண்ணாது, புண்ணியம் வந்தெய்து போதல்லால்" என்பது, நல்வழி. (அ)

சுகக. தெய்வத்தா னாகா தெனினு முயற்சிதன்
மெய்வருத்தக் கூலி தரும்.

பரி:—தெய்வத்தான் ஆகாது எனின்உம் - (முயன்ற வினை) பால்வகையால் கருதியபயனைத் தாராதாயினும், முயற்சி—,— தன் மெய் வருத்தம் கூலி தரும் - தனக்கு இடமாய உடம்பு வருந்திய வருத்தத்தின் கூலியளவுதரும் [பாழாகாது]; (எ-று.)

தெய்வத்தான் ஆயவழித் தன் அளவின் மிக்கபயனைத்தரும் என்பது உம்மையாற் பெற்றாம். இருவழியும் பாழாக லின்மையின், தெய்வம் நோக்கியிராது முயல்க என்பது கருத்து.

(கு-ரை.) முயற்சியானது தெய்வம் அனுகூலித்தபோது மிக்க பயனைத்தர, தெய்வம் அனுகூலியாதபோது சிறிது பயனையாவது தருமாதலால் தெய்வத்தை நோக்கியிராமல் முயல்க என்பதாம். பால்வகையால் - விதிவசத்தால். தனக்கு - அம்முயற்சிக்கு. பாழ் - வீண். தெய்வத்தான் ஆயவழி - விதி அநுகூலித்தபொழுது என்க. தன் அளவின் மிக்க - முயற்சியினளவினும் மிகுதியான. இழிவுசிறப்பும்மையைக்கொண்டு இக்கருத்துக்கொள்ளப்பட்டது. இருவழியும் - தெய்வம் அனுகூலியாதபொழுதும், அனுகூலித்தபொழுதும். இருவழியும் பாழாகல் இன்மையின் என்றது - தெய்வத்தாலாகாதபொழுது சிறிதுபயன் தந்தும், தெய்வத்தாலாகியபொழுது பெரும்பயன்தந்தும் பலித்தலால். தெய்வம்நோக்கியிராது - ஊழ்வினையையே நம்பி யெதிர்பார்த்திராமல். (கூ)

சுஉo. ஊழையு முப்பக்கங் காண்ப ருலைவின்றித்
தாழா துஞற்று பவர்.

பரி:—ஊழைஉம் - (பயனைவிலக்குவதாய) ஊழினையும், உ பக்கம் காண்பர் - புறங்காண்பர்: உலைவு - இன்றி (அவ்விலக்

கிற்கு) இளையாது, தாழாது உஞற்றுபவர் - (வினையைத்) தாழ் வறமுயல்பவர், (எ - று.)

தாழ்வு அறுதல் - சூழ்ச்சியினும், வலி முதலிய அறிதலினும், செயலினும் குற்றமறுதல். ஊழ் ஒருகாலாக இருகாலாக அல்லது விலக்காமையின் பலகால் முயல்வார் பயனெய்துவ ரென்பார், 'உப்பக்கங் காண்பர்' என்றார்.

தெய்வத்தான் இடுக்கண் வரினும் முயற்சி விடற்பால தன்று என்பது, இவைமூன்று பாட்டானும் கூறப்பட்டது,

(கு-ரை.) ஊழ் பயனை விலக்குகின்றது : மனச்சோர்வு கொள்ளாது மேன்மேல் முயல்பவர், பயனை விலக்குவதாகிய அந்த ஊழையும் புறங்கொடுத்தோடச் செய்வரென்க. பயனை விலக்குவதாய ஊழ் என்றது-கொடுவிதியை. புறம்காண்பர் - முதுகுகொடுக்கப் பார்ப்பர்; தோல்வியடையச்செய்வர். தாழ்வு அற - தாழாமல்: 'உப்பக்கம் - பின்பக்கம்; இதில், உகரச்சுட்டு-பின் என்னும் பொருளைக் குறித்தது: 'உகரம்' எதிர்முகமின்றிப் பின்னிற்கும் பொருளையுஞ் சுட்டுமெனக் காண்க. உகரம் அவ்வாறு சுட்டிநிற்பதை "ஊழையு முப்பக்கங் காண்பர்" என்பதற்குப் பின்பக்கமாய் முதுகு காட்டிக் காண்பர் என்று பொருள் கூறுதலால் காண்க' என்றது, ராமாநுஜகவிராயருரைநடை. சூழ்ச்சி - ஆலோசனை. இடுக்கண் - துன்பம். ஊழையும், உம் - உயர்வு சிறப்பு; அது - "ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று, சூழினுந் தான்முந் துறும்" எனக் கூறிய அதன்வலிமையை விளக்கும். காண்பர் என்றதில், காணுதல்-செய்தலென்னுங் கருத்துடையது. உலைவு - தொழிற்பெயர். கீழ் "ஆகூழாற்றோன் றுமசைவின்மை கைப்பொருள், போகூழாற் றோன் றுமடி", "பரியினுமாகாவாம் பாலல்ல", "வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லாற் கோடி, தொகுத்தார்க்குந் துய்த்த லரிது" என ஊழென்னும் அதிகாரத்தில் ஊழின்வலிமையை மிகவற்புறுத்திக் கூறிய ஆசிரியர், இங்கு இக்குறளாலும் கீழ்க்குறளாலும் அதனினும் முயற்சி வலிய தென்றது, முயற்சி இன்றியமையாதென்பதை உறுதிப்படுத்தும்பொருட்டுக் கூறியதே யென அறிக. இங்ஙனங் கொண்ட வழியே 'மாறுகொளக்கூறல்' என்னுங் குற்றம் இல்லாததாம். "தொட்டனைத்தூறு மணற்கேணி மாந்தர்க்குக், கற்றனைத் தூறு மறிவு" என்ற குறளினுரையில், பரிமேலழகர் 'இஃது ஊழ் மாறுகொள்ளாவழியாகலின், மேல் "உண்மையறிவே மிகும்" என்றதனோடு மலையாமை யறிக' எனஉரைத்ததும் காண்க. அன்றியும், மார்க்கண்டேயர்போல்வார் சிறுபான்மை முயற்சியால் ஊழை வென்றதுபற்றியுமாம்; "உலையாமுயற்சி களைகணா வூழின், வலி சிந்தும் வன்மையு முண்டே - யுலகறியப், பான்முளை தின்று மறலி யுயிர் குடித்த, கான்முளையே போலுங் கரி" என்ற நீதிநெறிவிளக்கத்தை யறிக. (கம)

சாங - ஆம் அதிகாரம்—இடுக்கணழியாமை

பரி:—அஃதாவது - வினையின்கண் முயல்வான் தெய்வத்தானாகு, பொருளின்மையானாகு, மெய்வருத்தத்தானாகு தனக்கு

இடுக்கண்வந்துழி அதற்கு மனங்கலங்காமை. அதிகாரமுறைமை யும் இதனானே விளங்கும்.

(கு - ரை.) வினை - இங்கே, தொழில். பரிமேலழகருரை 'ஊழானாக தெய்வத்தானாக' என்று இருக்கவேணும் : இஃது இரண்டு ஐந்தாங் குறள்களி னுரையிலுள்ள வாக்கியங்க ளால் அறியப்படும். ஆக - ஆவது : விகற்பப் பொருளில் வந்த இடைச்சொல். துன்பம் நேர்ந்தகாலத்தில் கண் இடுங் குதல்பற்றி, அதற்கு இடுக்கணென்று பெயர்; இடுங்குகண் என்பது, இடுக்கண் என விகாரப்பட்டதென்க: காரியத்தின் பெயர், காரணத்தின்மேல் நின்றது; இதனைத் தொல்காப்பிய வுரையில் 'இடுக்கணென்பது - மலர்ந்த நோக்கமின்றி மையல் நோக்கம்பட வரும் இரக்கம்' என்றதுகொண்டு அறிக. வந்துழி - வந்தவிடத்து; வந்தவுழி என்பதன் தொகுத்தல். ஆள்வினை யுடையானுக்கு இடுக்கணுக்கு அழிதல்கூடா தென்பது, அதிகார முறைமைக்குக் காரணம். இதனானே - கீழ்க்கூறிய வாக்கியத்தால் என்றபடி. இடுக்கண் அழியாமை - நான்காம் வேற்றுமைத் தொகை. அழியாமை - எதிர்மறைத்தொழிற்பெயர்.

௬௨௧. இடுக்கண் வருங்கா னகுக வதனை
அடுத்தூர்வ தஃதொப்ப தில்.

பரி.—(ஒருவன்), இடுக்கண் வரும் கால்-(வினையால் தனக்கு) இடுக்கண் வருமிடத்து, நகுக-(அதற்கு அழியாது உள்) மகிழ்க: அதனை அடுத்து ஊர்வது - அவ்விடுக்கணை மேன்மேல் அடர வல்லது, அஃது ஒப்பது இல் - அம்மகிழ்ச்சி போல்வது பிறிது இல்லை, (ஆகலான்); (எ - று.)

வினை இனிது முடிந்துழி நிகழற்பாலதாய மகிழ்ச்சியை அதற்கு இடையே இடுக்கண்வருவழிச் செய்யவே, அவன் அழி வின்றி மனவெழுச்சியான் அதனைத் தள்ளி அக்குறைமுடிக்கும் ஆற்றலுடையனு மாகலின், 'அதனை யடுத்தூர்வ தஃதொப்ப தில்" என்றார்.

(கு - ரை.) ஒரு தொழிலைச் செய்துவரும்போது ஊழ்வினை யால் துன்பம்நேரினும் மகிழ்ச்சி செய்யவே, அவன் அழிவின்றி மனவெழுச்சியால் வந்த இடுக்கணையொழித்து அந்தக் காரியக் குறையை முடிக்கும் ஆற்றலுடையனுவனென்பதாம். வினை - இங்கே, விதி. அழியாது - மனங்கலங்காமல். உள் - மனம். அடர வல்லது - நெருக்கியழிக்கவல்லது. நிகழற்பாலது ஆய - உண் டாகத்தக்கதான. அதற்கு இடையே - வினை முடிவதன் மத்தி யில். மனவெழுச்சி - உற்சாகம்; எழுச்சி - கிளர்ச்சி. அதனைத் தள்ளி - இடுக்கணையொழித்து. அக்குறை - அந்தக்காரியக்குறை வை. கால் - காலமென்னும் வடசொல்லின் கடைக்குறை. வருங் கால் - எதிர்காலப்பெயரெச்சத்தொடர்; நகுக-வியங்கோள். (௧)

௬௨௨. வெள்ளத் தனைய விடும்பை யறிவுடையான்
உள்ளத்தி னுள்ளக் கெடும்.

பரி:—வெள்ளத்து அனைய - வெள்ளம்போலக் கரையில வாய, இடும்பை - இடும்பைகளெல்லாம், அறிவு உடையான்

உள்ளத்தின் உள்ள கெடும் - அறிவுடையவன் தன்உள்ளத்தான் (ஒன்றனை) * நினைக்க (அத்துணையானே) கெடும்; (எ-று.)

இடும்பையாவது - உள்ளத்து ஓர்கோட்பாடே யன்றிப் பிறிதில்லை யென்பதூஉம் அது மாறுபடக்கொள்ள நீங்குமென் பதூஉம் அறிதல்வேண்டுதலின் 'அறிவுடையான்' என்றும், அவ் வுபாயத்து எண்மைதோன்ற 'உள்ளத்தினுள்ள' என்றுங் கூறினர்.

இவை இரண்டுபாட்டானும், ஊழினுய இடுக்கணால் அழியாமைக்கு உபாயம் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) அளவுகடந்த இடும்பைகளையெல்லாம் அறிவுடையான் இன்பமாக நினைக்க அவ்வளவானே கெடுமென்பதாம். இடும்பை துன்பம். உள்ளத்தான் - மனக்கிளர்ச்சியால் என்றபடி; மனோதைரியத்தா லென்க. ஒன்றனை-(அவ்விடும்பைக்கு மாறுன) ஒரு பொருளை. அத்துணையானே - அந்நினைவுமாத்திரத்தால். உள்ளத்து ஓர்கோட்பாடு - மனத்தின் ஒருகொள்கை; இங்ஙனமாதலை, 'மனமாவது - சுகம்முதலிய அனுபவித்தற்குக் கருவியாகிய இந்திரியம்' என்ற தருக்கசங்கிரக வாக்கியங்கொண்டு உணர்க. அது - அவ்விடும்பை. மாறுபடக் கொள்ள - இன்பமாகநினைக்க. இங்ஙனம்நினைத்தல் சாத்தியமாதலை "வைததனையின் சொல்லாக் கொள்வானு நெய்பெய்த, சோறென்று கூழை மதிப்பானும் - ஊறிய, கைப்பதனைக் கட்டியென் றுண்பானு மிம்மூவர், மெய்ப் பொருள் கண்டு வாழ்வார்" என்றதிலுங் காண்க. உபாயத்து எண்மை - உபாயத்தினது செய்தற்கெளியதன்மை. உள்ள-காரணப்பொருட் செயவெனெச்சம். (உ)

சுஉ௩. இடும்பைக் கிடும்பை படுப்ப ரிடும்பைக்கு
இடும்பை படாஅ தவர்.

பரி:—(வினைசெய்யுங்கால் அதற்கு இடையேவந்த), இடும்பைக்கு - துன்பத்திற்கு, இடும்பை படாதவர் - வருந்தாதவர்,— இடும்பைக்கு - அத்துன்பந்தனக்கு, (தாம்), இடும்பை படுப்பர் - துன்பம் விளைப்பார்; (எ - று.)

வருந்துதல் - இளைத்து விட நினைத்தல். மனத்திட்பமுடையராய் விடாது முயலவே வினை முற்றுப்பெற்றுப் பயன்படும்; படவே, எல்லாவிடும்பையும் இலவாம்: ஆகலின், 'இடும்பைக் கிடும்பைபடுப்பர்' என்றார். வருகின்ற பாட்டு இரண்டினும் இதற்கு இவ்வாறே கொள்க. **சொற்பொருட்பின் வருநிலை.**

(கு - ரை.) வினைசெய்யும்போது இடையே துன்பம் நேரினும் மனத்திட்பத்தோடுவிடாது முயல்வார்க்கு அவர் மேற்கொண்ட செயல் இனிதுமுற்றிப் பயன் விளைக்கும். விளைக்கவே எந்த இடும்பையும் இலதாமென்பதாம். அதற்குஇடையே - அவ்வினை

* பி - ம்; நினைந்ததுணையானே,

செய்தற்கு நடுவே. விட - (அத்தொழிலை இடையிலே) விட்டிட. மனத்திட்பம் - நெஞ்சுறுதி. அடுத்த இரண்டு குறள்களிலும் "இடுக்க ணிடர்ப்பா டுடைத்து", "இடுக்க ணிடுக்கட்படும்" என வருதல் காண்க. இதற்கு - இடும்பைக்கிடும்பை படுத்தல் என்றுற்போல வருவதற்கு. சொற்பொருட்பின் வருநிலை - ஓரணி; அதாவது - வந்த சொல்லும் பொருளும் மீண்டும் ஒரு செய்யுளில் வருவது: இதனை வடநூலார் உபயாவ்ருத்திதீபகம் என்பர். இக்குறளில், இடும்பையென வந்த சொல்லும், துன்பமென வந்த பொருளும் மீண்டும் பலகால்வந்தது காண்க. இடும்பைக்கு என்ற சொல் இரண்டனுள் பிந்தினது - சுட்டுப்பெயர்மாத்திரமாய் நிற்கும். (௩)

௬௨௪. மடுத்தவா யெல்லாம் பகட்டன்ன னுற்ற
இடுக்க ணிடர்ப்பா டுடைத்து.

பரி :—மடுத்த வாய் எல்லாம் - விலங்கிய இடங்களெல்லாவற்றினும், பகடு அன்னான்-(சகடமீர்க்கும்) பகடுபோல வினையையெடுத்துக்கொண்டு உய்க்கவல்லானை, உற்ற - வந்துற்ற, இடுக்கண்—, —இடர்ப்பாடு உடைத்து - (தானே) இடர்ப்படுதலையுடைத்து ; (எ - று.)

'மடுத்தவாயெல்லாம்' என்பது பொதுப்பட நின்றமையின், சகடத்திற்கு அளற்றுநிலம் முதலிய வாகவும், வினைக்கு இடையூறுகளாகவுங் கொள்க. பகடு மருங்கு ஒற்றியும் மூக்கு ஊன்றியும் தாள் தவழ்ந்தும் அரிதின் உய்க்குமாறுபோலத் தன் மெய்வருத்தம் நோக்காது முயன்றுய்ப்பான் என்பார் 'பகட்டன்னான்' என்றார்.

(கு - ரை.) வண்டியையிழுக்கும் எருதுபோலத் தன் மெய்வருத்தம் பாராது முயன்று தான் ஏற்றுக்கொண்டு நடத்தவல்லானுக்கு எந்த இடும்பையும் இலதாமென்பதாம். விலங்கிய இடங்களெல்லாவற்றினும் - இனிது செல்லத்தகாதவழிகளுந் முட்பட எல்லாவிடத்தும். சகடமீர்க்கும் பகடுபோல - வண்டியையிழுக்கிற எருதுபோல. "நிரம்பாதநீர்யாற் றிடுமணலுளாழ்ந்து, பெரும்பாரவாடவர்போற் பெய்பண்டந்தாங்கி, மருங்கொற்றி மூக்கூன்றித் தாடவழ்ந்து வாங்கி" என்ற சிந்தாமணியும், அதனுரையும், இங்கு நோக்கத்தக்கன. வினையை எடுத்துக்கொண்டு உய்க்கவல்லான் - தொழிலைத்தொடங்கி யேற்றுக்கொண்டு நடத்தவல்லவன். வந்து உற்ற - வந்து சேர்ந்த. இடர்ப்படுதலை உடைத்து - துன்பப்படுதலை யுடையது. பொதுப்பட - (உபமானத்துக்கும் உபமேயத்துக்கும்) பொதுவாக. அளற்று நிலம் - சேற்று நிலம். முதலியன என்றதனால் - மணல்நிலம் செங்குத்தான நிலம் முதலிய கொள்க. இடையூறு - தடை. மருங்கு ஒற்றியும் - பக்கங்களில் உராய்ந்தும். மூக்கு ஊன்றியும் - நிலத்திலே மூக்கை யூன்றிக்கொண்டும். தாள் தவழ்ந்தும் - கால்களை மடியவைத்து இழுத்தும். அரிதின் உய்க்கும் ஆறு - அருமையாக வண்டியைச் செலுத்தும் விதம். பகடு - ஆண்பாற்பெயர் ; இது பசுவின் ஆணுக்கு

உரியதாதலே "யானையுமெருமையும் பெற்றமுமற்றிவை, பான்மையி லுரைக்கிற் பகடென்றுமே" என்ற பிங்கலந்தையாலும் அறிக. (ச)

௬௨௫. அடுக்கி வரினு மழிவிலா னுற்ற
இடுக்க ணிடுக்கட் படும்.

பரி:—அடுக்கி வரின்உம் - (இடைவிடாது) மேன்மேல் வந்தனவாயினும், அழிவு இலான் - (தன்) உள்ளக்கோட்பாடு விடாதான், உற்ற—, இடுக்கண்—, இடுக்கண் படும் - (தாம்) இடுக்கணிலே பட்டுப்போம்; (எ - று.)

ஒன்றே பலகால்வருதலும் வேறுபட்டன விராய்வருதலும் அடங்க 'அடுக்கிவரினும்' என்றார். 'அழிவு' என்னுங் காரணப் பெயர், காரியத்தின்மேல் நின்றது.

இவை மூன்றுபாட்டானும், தெய்வத்தானுயத்ற்கு அழியாமை கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.) வினை செய்கையில் ஒருவகைத் துன்பமேபலகால் வரினும் வெவ்வேறு வகைப்பட்டதுன்பம் கலந்து வரினும் மனவுறுதி நீங்காதவருக்கு எந்த இடும்பையும் இலதாமென்பதாம். உள்ளக் கோட்பாடு விடாதான்-மனவுறுதி நீங்காதவன். ஒன்றே பலகால் வருதல் - ஒருவகைத் துன்பமே பலமுறை வருதல். வேறுபட்டன விராய் வருதல் - வெவ்வேறு வகைப்பட்ட பலதுன்பங்கள் கலந்து வருதல். அடங்க - அமைய. அழிவு - மனங்கலங்குதல்; அது - அதனாலாகிய தைரிய நீக்கத்தை உணர்த்துதலால், 'காரணப் பெயர் காரியத்தின்மேல் நின்றது' என்றார்; இது - உபசாரவழக்கு. தெய்வத்தான் ஆயதற்கு-தெய்வத்தினாலாகிய துன்பத்துக்கு. பல இடங்களில் ஊழ் தெய்வம் என்ற இரண்டும் ஒன்றாகவே கூறப்படும். இங்கு வேறாகக்கொண்டனர்: தெய்வத்தான் இடும்பை வருதலுக்கு உதாரணம் விசுவாமித்திரன் முதலியோர் தவஞ்செய்கையில் கடவுட்சாதியார் மேனகை ஊர்வசி முதலிய தேவமாதரைக் கொண்டு இடர்விளைத்தல் போல்வன. அடுக்கிவரினும், உம் - உயர்வு சிறப்பு. (௫)

௬௨௬. அற்றேமென் றல்லற் படுபவோ பெற்றேமென்று
ஓம்புதல் தேற்று தவர்

பரி:—(வறுமைக்காலத்து), அற்றேம் என்று-(யாம்) வறியமாயினேமென்று, அல்லல் படுபஒ - (மனத்தால்) துயருழப்பரோ? (செல்வக்காலத்து), பெற்றேம் என்று - (இது) பெற்றேமென்று, ஓம்புதல் - இவறுதலை, தேற்றாதவர் - அறியாதார்;

பெற்றவழி இவறாமை நோக்கி அற்றவழியும் அப்பகுதி விடா தாகலின் அல்லற்பாடு இல்லையாயிற்று.

இதனான், பொருளின்மையான் ஆயதற்கு அழியாமையும், அதற்கு உபாயமும் கூறப்பட்டன.

(கு - ரை.) அரசன் கையிற் பொருளிருந்தபொழுது சிறிதும் லோபஞ்செய்யாமல் தன்னை அடுத்த பரிசனங்களுக்கு வரையாது கொடுத்துவந்தானாயின், அவனை அப்பரிசனம் செல்வமழிந்த பொழுதும் பழைய அன்புடைமையால் விட்டு நீங்காது; ஆதலால்,

அங்ஙனமிருத்தல் செல்வமழிதலால் வருந்தாமைக்கு உபாயமென்பதாம். வறியம் - செல்வமில்லோம். துயர் உழத்தல் - துன்பமனுபவித்தல். இவறுதல் - மிக்க ஆசைகொண்டு லோபஞ்செய்தல். பெற்றவழி இவருமைநோக்கி - அரசன் செல்வம் பெற்றபொழுது தம்விஷயத்தில் லோபஞ் செய்யாததைப் பார்த்து. அற்றவழியும் அப்பகுதிவிடாது - செல்வம் நீங்கியபொழுதும் மந்திரி முதலிய அந்தப் பரிவாரம் விட்டுநீங்காது. அல்லற்பாடு-துன்பப்படுதல். ஆயதற்கு - ஆகிய துன்பத்திற்கு. அதற்கு - அழியாமைக்கு. (சு)

சுஉஎ. இலக்க முடம்பிடும்பைக் கென்று கலக்கத்தைக்
கையாருக் கொள்ளாதாம் மேல்.

பரி :—'உடம்பு - (நாற்கதியினுமுள்ள) உடம்புகள், இடும்பைக்கு - இடும்பையென்னும் வாளுக்கு, இலக்கம் - இலக்கு,' என்று - என்றுதெளிந்து, கலக்கத்தை - (தம்மேல்வந்த) இடும்பையை, கையாறுஆ-இடும்பையாக, கொள்ளாது-கொள்ளார் ; மேல் - அறிவுடையார் ; (எ - று.)

ஏகதேசவுருவகம். உடம்பு-சாதிப்பெயர். 'கலக்கம்' என்னும் காரியப்பெயர், காரணத்தின்மேல் நின்றது. 'கையாறு' என்பது, ஒருசொல் : இதற்கு 'ஒழுக்கநெறி' என்று உரைப்பாரும் உளர். இயல்பாகக் கொள்வரென்பது, குறிப்பெச்சம்.

(கு - ரை.) ஊழ்வினையை அனுபவிக்கும்பொருட்டு ஆகிய உடம்புக்குத் துன்பம் இயல்பு என்றுஎண்ணிப் பெரியோர் அதற்கு வருந்தாரென்பது கருத்து. "இடும்பைக்கிடும்பை யியலுடம்பிதன்றே" என்றார், ஔவையாரும். நாற்கதியினும் - (நரகர் விலங்கு மக்கள் தேவர் என்னும்) நால்வகைப் பிறப்பிலும். இலக்கு = லக்ஷயம்: குறி. நால்வகைக்கதிகளும் துன்பத்திற்கு இடமாதலை "யாவதுந் துன்பம் மன்னு யாக்கை கொண்டவர்கட் கென்றான்" என்ற சிந்தாமணியாலும் அறிக. இக்கதி ஒவ்வொன்றிலுமுள்ள துன்பங்கள், சிந்தாமணியில் முத்தியிலம்பகத்திலும், சூளாமணியில் துறவுச் சருக்கத்திலும் விரித்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. தெளிந்து - நிச்சயமாக அறிந்து. உடம்பை இலக்கென்றதற்கு ஏற்ப, இடும்பையை வாள் என்னுமையால், ஏகதேசவுருவகவணி. கலங்குதல் என்னுங் காரியத்தின் பெயர், அதற்குக் காரணமான துன்பத்தை யுணர்த்தினது - உபசார வழக்கு. கையாறு - கையறு என்னும் முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர் ; கையாறு என்பதற்கு - 'உயிர்ப்புமின்றி வினையொழிந்தயர்தல்' என்றும், 'மூர்ச்சித்தல்' என்றும் விவரணமுரைப்பர். கை அறு என்ற இரண்டுசொற்கள் தொடர்ந்து, தொழிலொழிதல் எனப் பொருள்பட்டு, அக்காரியத்தின்பெயர் அதன் காரணமான துன்பத்தின்மேல் நின்றதென்னலாம். பிறருரைக்கு, கை - ஒழுக்கம், ஆறு - வழி. 'கையாருக்கொள்ளாது' என்றதன் குறிப்பால், இயல்பாகக் கொள்வர் என்பது பெறப்படும். ஆம் - அசை. மேல் - மேன்மக்களுக்குப் பண்பாகுபெயர் ; இது - ஆகுபெயர்ப்பொருளால் உயர்திணைப் பலர்பாலாயினும், சொல்லால்

பால்பகா அஃறிணையாதலால், சாதியொருமையாய் 'கொள்ளாது' என்னும் ஒன்றன்பால் முற்றைக் கொண்டது. (எ)

சஉஅ. இன்பம் விழையா னிடும்பை யியல்பென்பான்
துன்ப முறுத லிலன்.

பரி:—இன்பம் விழையான் - (தன் உடம்பிற்கு) இன்பமாயவற்றை விரும்பாதே, இடும்பை இயல்பு என்பான் - (வினையால்) இடும்பை (எய்துதல்) இயல்பென்று தெளிந்திருப்பான்,—துன்பம் உறுதல் இலன் - (தன்முயற்சியால்) துன்பமுறான்.

இன்பத்தை விழையினும் இடும்பையை இயல்பென்னாது காக்கக்கருதினும் துன்பம் விளைதலின், இவ்விரண்டுஞ் செய்யாதானை 'துன்பமுறுதலிலன்' என்றார்.

(கு - ரை.) தன்னுடலுக்கு இன்பம் ஆயவற்றை விரும்பாமல் ஊழ்வினையால் துனபம் நேர்ந்தபோது இது இயல்பே என்று, நினைப்பவன் முயற்சியால் துன்பமடையானென்பதாம். ஆயவற்றை - ஆனவைகளை. வினையால் - விதியால். விழையினும் - விரும்பினாலும். காக்க - தடுக்க. (அ)

சஉக. இன்பத்து ளின்பம் விழையாதான் றுன்பத்துள்
துன்ப முறுத லிலன்.

பரி:—இன்பத்துள் இன்பம் விழையாதான் - (வினையால் தனக்கு இன்பம் வந்துழி அதனை அனுபவியாநின்றே (மனத்தான்) விரும்பாதான்,—துன்பத்துள் துன்பம் உறுதல் இலன் - துன்பம்வந்துழியும் அதனை அனுபவியாநின்றே (மனத்தான்) வருந்தான்; (எ - று.)

துன்பம் - முயற்சியான் வரும் இடுக்கண். இரண்டையும் ஒரு தன்மையாகக் கோடலின், பயன்களும் இலவாயின.

(கு-ரை.) தனது வினையால் இன்பம் வரினும் அதனை நுகர்ந்த வண்ணம் மனத்தால் விரும்பாதவன், தன்வினையால் துன்பம் வரினும் நுகர்ந்தவண்ணமே மனத்தால் வருந்தானென்பதாம்: இன்பதுன்பங்களை ஒருதன்மையாகக் கருதுவதால், மகிழ்ச்சியாவது வருத்தமாவது இலவாம் என்க. வினையால் - தன்செயலால் அனுபவியா நின்றே - அனுபவித்துக் கொண்டே: அனுபவியா நின்று - நிகழ்கால வினையெச்சம்: ஆநின்று - இடைநிலை. இரண்டையும் ஒருதன்மையாகக் கோடலின் - (இன்பம் துன்பம் என்னும்) இரண்டையுஞ் சமமாகக்கொள்ளுதலால். பயன்களும்- பிரயோசனத்திலுள்ள வேறுபாடுகளும். இன்பத்துள் துன்பத்துள் என்ற இடங்களில் இன்பம், துன்பம் என்பன - ஆகுபெயராய், அவைவருங் காலத்தைக் குறித்தன. (க)

சந0. இன்னாமை இன்ப மெனக்கொளி னாகுந்தன்
ஒன்னார் விழையுஞ் சிறப்பு.

பரி:—இன்னாமை - (ஒருவன் வினைசெய்யுமிடத்து முயற்சி யான் வருந்)துன்பந்தன்னையே, இன்பம் என - (தனக்கு) இன்ப மாக, கொளின் - கற்பித்துக் கொள்வனாயின்.—(அதனால்), தன் ஒன்னார்-தன்பகைவர், விழையும் - நன்கு மதித்தற்கு ஏதுவாய, சிறப்பு - உயர்ச்சி, ஆகும் - உண்டாம்; (எ - று.)

துன்பந்தானும் உயிர்க்கு இயல்பு அன்றிக் கணிகமாய் மனத் திடை நிகழ்வதோர் கோட்பாடாகலின், அதனை மாறுபடக் கொள்ளவே, அதற்கு அழிவின்றி, மனமகிழ்ச்சி யுடையனாய் அதனால் தொடங்கிய வினை முடித்தேவிடும் ஆற்றலுடையனாம் என்பது கருத்து.

இவை நான்கு பாட்டானும், மெய்வருத்தத்தானாயதற்கு அழியாமையும் அதற்கு உபாயமும் கூறப்பட்டன.

(கு - ரை.) துன்பத்தையே இன்பமாகக் கற்பித்துக்கொள்ப வன் துன்பத்திற்கு அழிவது இன்றி மனமகிழ்ச்சியுடையனாகித் தொடங்கிய செயலை முற்றுப்பெறச் செய்யும் ஆற்றலுடையனாவ னென்பதாம். கற்பித்துக்கொள்ளுதல் - மனவுறுதியாற் பாவித் தல். நன்கு மதித்தல் - கௌரவித்தல். இயல்பு - சுபாவம். கணிக மாய் - கணப்பொழுது நிற்பதாய்; கணிகம் = க்ஷணிகம். நிகழ்வது -உண்டாவது. கோட்பாடு - கொள்கை. அதனை - துன்பத்தை. அதற்கு - துன்பத்துக்கு. அதனால் - மகிழ்ச்சியால். ஆயதற்கு- ஆகிய துன்பத்திற்கு. அதற்கு - அழியாமைக்கு. (௧௦)

அரசியல் முற்றிற்று.

இரண்டாவது

அங்கவியல்

பரி :—இனி, முறையானே, அரசியல் நடாத்துதற்கண் ஒன் றற்கு ஒன்று துணையாய அங்கங்க ளாறனது இயல்பு முப்பத்திரண்டு அதிகாரத்தாற் கூறுவான் எடுத்துக்கொண்டு, அவையாறனுள்ளும் காவற்சாகாடு உகைத்தற்கண் அவ்வரசற்கு இணையாய அமைச்ச னது இயல்பு பத்து அதிகாரத்தாற் கூறுவான் தொடங்கி, முதற்கண் அமைச்சுக் கூறுகின்றார்.

(கு - ரை.) அங்கவியல் - அரசனது அங்கங்களைப்பற்றிக் கூறும் பிரிவு. அரசியல் நடாத்துதல் - அரசாட்சியை நடத்துதல். கூறுவான் எடுத்துக்கொண்டு - சொல்லத்தொடங்கி. காவல் சாகாடு உகைத்தற்கண் - காத்தல் தொழிலாகிய வண்டியைச் செலுத்துதலில். "கால்பார்கோத்து ஞாலத்தியங்குங், காவற் சாகாடுகைப்போன் மாணின், ஊறின்றாகி யாறினிதுபடுமே, உய்த் தல்தேற்றானாயின் வைகலும், பகைக்கூ ழள்ளற்பட்டு, மிகப்பஃறீ

நோய் தலைத்தலைத்தருமே'' என்ற புறநானூற்றுச்செய்யுளில் காவலை வண்டியாகவும், அதனை நடத்தும் அரசனை அவ்வண்டி செலுத்துபவனாகவும், நீதிநெறியை நல்வழியாகவும், அந்நெறி தவறுதலை வழி தவறுத லாகவும், பகையைச் சேறாகவும், அதன்வசப் படுதலைச் சேற்றிலழுந்தலாகவும் வருணித்துக் கூறியுள்ளதைக் கொண்டு, 'காவற் சாகாடு உகைத்தற்கண்' என்றார். இணை-சமம். காவற்சாகாடு உகைத்தற்கண் அரசனுக்கு அமைச்சன் இணையாதலை ''வீங்குநீ ருலகங் காக்கும் விழுநுக மொருவனாலே, தாங்கலாந் தன்மைத்தன்று தனியவிழ் தயங்குதாரீர், பாங்கலார் பணியச்சூழு நூலவர் பாகமாகப், பூங்குலா மலங்கல்மாலைப் புரவலன் பொறுக்குமன்றே'' என்ற.சூளாமணியாலும் அறிக.

சுசா - ஆம் அதிகாரம்—அமைச்சு.

பரி:—அஃதாவது-அமைச்சனது தன்மை : என்றது - அவன்றன் குணங்களையும், செயல்களையும்.

(கு - ரை.) அமைச்சன் - மந்திரி ; அமாத்ய னென்னும் வடசொல்லின் சிதைவு ; அவ்வடசொல், அருகிலுள்ளவனெனப் பொருள்படும் ; அமா - சமீபம். இவ்வதிகாரத்தின் எட்டாங் குறளில் 'உழையிருந்தான்' என்ற பெயரையும், அதன் உரையையுங் காண்க. ''உழையர்'' என்பர் கம்பரும். அவன் தன் - அம் மந்திரியினது.

சுஙக. கருவியுங் காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்யும்
அருவினையு மாண்ட தமைச்சு.

பரி :—கருவிஉம் - (வினைசெய்யுங்கால் அதற்கு வேண்டுங்) கருவிகளும், காலம்உம் - (அதற்கு ஏற்ற) காலமும், செய்கை உம் - (அது) செய்யுமாறும், செய்யும் அரு வினைஉம் - (அவ்வாற்றிற்) செய்யப்படும் அவ்வரிய வினைதானும், மாண்டது - வாய்ப்பஎண்ணவல்லவனே, அமைச்சு - அமைச்சனாவான்.

கருவிகள் - தானையும் பொருளும். காலம் - அது தொடங்குங் காலம். செய்கை யெனவே, அது தொடங்கும்உபாயமும், இடையூறுநீக்கி முடிவு போக்குமாறும் அடங்கின, சிறிய முயற்சியாற் பெரிய பயன் தருவது என்பார், 'அருவினை' என்றார். இவையைந்தனையும் வடநூலார் மந்திரத்திற்கு அங்கமென்ப.

(கு-ரை.) ஒரு காரியத்தைச் செய்ய நினைக்கும்போது அதற்கு வேண்டிய கருவி முதலியவற்றை எண்ணுவதோடு அந்தக்காரியமும் முற்றுப்பெறும்படி எண்ணவல்லவனே அமைச்சனாவனென்பதாம். முதலைந்து குறள்கள் அமைச்சனது குணத்தன்மை கூறுவன. வினை - (போர்முதலிய) தொழில். கருவி-சாதனம். அதற்கு - வினைசெய்தற்கு. அது - வினை. ஆறு - வழி. அவ்வாற்றின் - அவ்வழியில். வாய்ப்ப - பொருந்த, பலிக்க. எண்ண - ஆலோசிக்க. தானை - சேனை. பொருள் - செல்வம். அது - வினை. முடிவு

போக்குதல் - முற்றுப்பெற நடத்துதல். அருவினை - பெறுதற்கரிய வினை யென்றபடி. இவையைந்தனையும் - தானை, பொருள், காலம், செய்யுமாறு, வினை என்னும் ஐந்தையும். மந்திரத்திற்கு - ஆலோசனைக்கு. என்ப - என்பர். இவை வடநூலில் மந்த்ர பஞ்சாங்க மெனப்படும்; துணை, உபாயம், தேசகாலவிபாகம், இடையூறொழித்தல், காரியசித்தி என்ற ஐந்தையும் அங்கமென்பதும் ஒரு சார் வடநூற்கொள்கையாம். 'கருவி' என்றதை இரண்டாகக் கொண்டமையின், இக்குறள் ஐந்தையுங் கூறுவதாயிற்று. இக்குறளில் எண்ணும்மை தொகை பெறுதுவந்தது; [நன்-இடைக:] இதற்குத் தொகை, அடுத்த கவியிற் கூறப்படும். மாண்டது - மாட்சிமைப்பட்டது. வேந்து அரசு தூது ஒற்று என்பனபோல, அமைச்சு என்பது - உயர்திணைப்பொருளில் வரும் அஃறிணைச் சொலாதலால், 'மாண்டது அமைச்சு' என்றதற்கு - 'வாய்ப்ப எண்ணவல்லவனே அமைச்சனுவான்' என்று உரைக்கப்பட்டது.

சுகூஉ. **வன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறித லாள்வினையோடு**
ஐந்துடன் மாண்ட தமைச்சு.

பரி:—வன்கண் - (வினைசெய்தற்கண்) அசைவின்மையும், குடி காத்தல் - குடிகளைக் காத்தலும், கற்று அறிதல் - (நீதிநூல்களைக்) கற்று(ச்செய்வன தவிர்வன) அறிதலும், ஆள்வினையோடு - முயற்சியும், ஐந்துடன் மாண்டது - (மேற்சொல்லிய அவ்வங்கங்கள்) ஐந்துடனே திருந்தஉடையானே, அமைச்சு - அமைச்சனுவான்; (எ - று.)

எண்ணொடு, நீண்டது. 'அவ்வைந்து' எனச் சுட்டு வருவிக்க. இந்நான்கனையும் மேற்கூறியவற்றோடு தொகுத்துக் கூறியது - அவையும் இவற்றோடு கூடியே மாட்சிமைப்பட வேண்டுதலானும், அவற்றிற்கு ஐந்தென்னுந்தொகை பெறுதற்கும். இனி, இதனை ஈண்டு எண்ணியவற்றிற்கே தொகையாக்கி, குடிகாத்தலென்பதனைக் குடிப்பிறப்பும் அதனை ஒழுக்கத்தாற் காத்தலுமெனப் பகுப்பாரும், கற்றறிதலென்பதனைக் கற்றலும் அறிதலு மெனப்பகுப்பாரும் உளர்; அவர், உடனென்பதனை முற்றும்மைப் பொருட்டாக்கியும், குடியென்பதனை ஆகுபெயராக்கியும் இடர்ப்படுப.

(கு - ரை.) கீழ்க்குறளிற் கூறிய கருவி முதலியவற்றுடன் இக்குறளிற்கூறிய வன்கண்மை முதலிய நான்கையும் உடையானே அமைச்சனுவானென்பதாம். வினை செயற்கண் - ஒருதொழிலைச் செய்தலில். அசைவின்மை - தளராமை; உறுதியாய்நிற்றல். திருந்த - செவ்வையாக. எண்ணொடு - எண்ணுப்பொருள் தரும் 'ஒடு' என்ற இடைசொல். மேல்கூறியவற்றோடு - முந்தின குறளிற் சொன்ன கருவி முதலியவற்றுடன். அவற்றிற்கு - "கருவியுங்காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்யுமருவினையும்" என்றவற்றிற்கு. அவை ஐந்தாதல் கருவியைஇரண்டாகக் கொண்டதனல். அப்படி கருவியை **தானை பொருள்** என இரண்டாகக் கொள்ளவேண்டுமென்

பதற்கே, திருவள்ளுவர் இக்குறளில் ஐந்து என்று தொகை கொடுத்தாரென்பது பரிமேலழகர் கொள்கை. இதனை-ஐந்துடன் என்றதை. ஈண்டு எண்ணியவற்றிற்கே - இக்குறளில் எண்ணுப் பொருள்படக் கூறிய 'வன்கண், குடிகாத்தல், கற்றறிதல், ஆள் வினையோடு' என்றவற்றிற்கே. இடர்ப்படுப - துன்பப்படுவர். இதனால், பிறருரைகளுக்கு, 'க்லிஷ்டகற்பனை' [நலிந்து பொருள் கொள்ளுதல்] என்ற குற்றங்காட்டி அவற்றை மறுத்தவாறு. இங்குப் பிறருரையாகக் காட்டிய இரண்டனுள், 'கற்றறிதல்' என் பதனைக் கற்றலும் அறிதலும் எனப்பகுத்தல், பேராசியர்க்கு உடன்பாடு ; அதனைத் தொல்காப்பியத்துப் பொருளதிகாரத்தில் ''பிறப்பே குடிமை'' என்ற மெய்ப்பாட்டியற் சூத்திரவுரையில் 'உரு வினை அன்பிற்கு அடையாகக் கூறினுரையினும், உருவு சிறப்புடை மையின், அதனை நாம் பகுத்து எண்ணிக் கொண்டாம் என்பது: என்னை? ''வன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறித லாள்வினையோ, டைந் துடன் மாண்டதமைச்சு'' என்புழி, 'கற்றறிதல்' என்பதனை இரண் டாக்கி ஐந்தென்ப வாகலின்' என்றது காண்க.(இவ்வாறுவேறொன் றற்கு அடைமொழியாய் நிற்பதனைத் தனியே யெடுத்து ஒன்று கக் கொள்வதனை 'அவிம்ருஷ்டவிதேயாம்சம்' என்ற குற்றத்தின் பாற்படுத்துவர் வடமொழி அலங்கார நூலுடையார்.) உடன் என் னும் இடைச்சொல் முற்றும்மைப்பொருளதாதல் இரண்டுரைக் கும்,குடியென்பது ஆகுபெயராதல்முதலுரைக்கு மாத்திரமுமென்க. உடன் என்பது மூன்றும்வேற்றுமைச்சொல்லுருபாதற்குப் பொருந் துவதாயிருக்க அதனையொழித்து அதற்கு முற்றும்மைப்பொருள் கற்பித்தலும், இயல்பிற் பொருள் படாத இடத்தில் இன்றியமை யாமையாற் கொள்ளவேண்டிய ஆகுபெயரிலக்கணத்தை இயற் பொருள் படக்கூடிய இவ்விடத்தில் 'குடி' என்பதன்மேலேற்றுத லும் நலிவாதல் நோக்குக. வன்கண் - வலியதன்மை. குடிகாத்தல் - இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை. இப்பாட்டில் ஓரிடத்தில் நின்ற 'ஒடு' என்னும் எண்ணிடைச்சொல் அவ்விடத்தினின்று பிரிந்து வன்கண்ணொடு, குடிகாத்தலொடு, கற்றறிதலொடு, ஆள் வினையொடு எனப் பிறவிடத்துஞ் சென்று பொருந்தும் ; மேல் ''பொருள் கருவி காலம்'' என்ற கஎஉ - ஆங்குறளி னுரையிற் பரிமேலழகர் 'எண்ணொடு பிறவழியுங் கூட்டப்பட்டது' என இலக் கணங்குறித்தலுங் காண்க. ''உம்மையென்றெனவொ, டிந்நான் கெண்ணும்மைஃதின்றியு மியலும்'' என்றதனால், இக்குறளில் எண் ணொடு தொகை பெறவில்லை. (உ)

கூகூ. பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரிந்தார்ப்
பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சு.

பரி :—(வினைவந்துழி), பிரித்தல்உம் - (பகைவர்க்குத்துணை யாயினாரை அவரிற் பிரிக்கவேண்டின்) பிரித்தலும், பேணி கொளல்உம் - (தம்பாலாரை அவர் பிரியாமல் கொடை இன் சொற்களாற்) பேணிக்கொள்ளுதலும், பிரிந்தார் பொருத்தல் உம் - (முன்னே தம்மினும் தம்பாலாரினும்) பிரிந்தாரை (மீண் டும் பொருத்தவேண்டின் பொருத்தலும், வல்லது - வல்லவனே, அமைச்சு - அமைச்சனாவான் ; (எ - று.)

இவற்றுள் அப்பொழுதைநிலைக்கு ஏற்றசெய லறிதலும் அதனை அவர் அறியாமல் ஏற்ற உபாயத்தாற் கடைப்பிடித்த லும் அரியவாதல்நோக்கி, 'வல்லது' என்றார்: வடநூலார் இவற் றுள் பொருத்தலை 'சந்தி' என்றும், பிரித்தலை 'விக்கிரகம்' என் றுங் கூறுப.

(கு - ரை.) பிரித்தல், சேர்ந்தாரைவிட்டுப் போகாதபடி காத் தல், பிரிந்தாரைப்பொருத்தல் என்ற இந்தச் செய்கைகளில் மந்திரி வல்லமை பெற்றிருக்கவேண்டு மென்பதாம். வினை வந்துழி - காரி யம் நேரிட்டபோது. அவரின் - அப்பகைவரிடத்தினின்றும். தம் பாலார் - தம்மைச்சேர்ந்தவர், தமக்குத் துணையாகுமவர். கொடை - வேண்டியபொருள் கொடுத்தல். பேணிக்கொளல் - விரும்பிப் பாதுகாத்துக்கொள்ளுதல். மீண்டும் பொருத்த வேண்டின்-மறு படிசேர்க்கவேண்டினால். பொருத்தல் - சேர்த்தல். 'வல்லது' என அமைச்சன்தன்மையைப் பாராட்டிக்கூறியதன் கருத்தை விளக்குவது 'இவற்றுள்' என்று தொடங்கும் வாக்கியம். அப் பொழுதைநிலைக்கு - அந்தச்சமயத்தின் நிலைக்கு. அதனை - அச் செயலை. அவர் - பகைவர்க்குத் துணையாயினாரும், தம்பாலாரும், பிரிந்தாரும். கடைப்பிடித்தல் - உறுதியாகக் கொள்ளுதல். அரிய வாதல் நோக்கி - அரியனவாகுதலையெண்ணி. கூறுப-கூறுபவர்.

௬௩௪. **தெரிதலுந் தேர்ந்து செயலு மொருதலையாச்**
சொல்லலும் வல்ல தமைச்சு.

பரி.—தெரிதல்உம் - (ஒருகாரியச்செய்கை பலவாற்றால் தோன்றின் அவற்றுள் ஆவது ஆராய்ந்து) அறிதலும், தேர்ந்து செயல்உம் - (அதுசெய்யுங்கால் வாய்க்குந் திறன்) நாடிச் செய் தலும், ஒருதலை ஆ சொல்லல்உம் - (சிலரைப்பிரித்தல் பொருத் தல் செயற்கண் அவர்க்கு இதுவேசெயற்பாலதென்று) துணிவு பிறக்குமவகை சொல்லுதலும், வல்லது-வல்லவனே, அமைச்சு- அமைச்சனாவான் ; (எ - று.)

தெரிதல், செயல்மேலதாயிற்று ; வருகின்றது அதுவாக லின்.

(கு - ரை.) காரியத்தை முடிக்கும்வகை பலபடியாயிருக்கையில் அவற்றுள் தக்கதையறிதலும், அங்ஙன் தக்க தொழிலைச் செய் கையில் அத்தொழில் எளிதிற் பலிக்கும்வகையை யாராய்ந்து செய்தலும், இன்னார் திறத்துப்பொருத்தல் இன்னார் திறத்துப் பிரித்தல் செய்யவேணுமென்று அரசனுக்குத் துணிவு பிறக்கும் வகை சொல்லுதலும் அமைச்சன் வல்லவனாகவேண்டுமென்ப தாம். பலஆற்றால் தோன்றின் - பலவிதமாகத் தோன்றினால். ஆவது - செய்யத்தக்கதை. அது - அத்தொழிலை. வாய்க்குந் திறன் நாடி - பலிக்கும் விதத்தை ஆலோசித்து. செயற்கண் - செய்தலில். அவர்க்கு இதுவே செயற்பாலது-இன்னார்திறத்தில் இன்னதுதான் செய்யத்தக்கது. 'துணிவு பிறக்கும் வகை' என்

பதற்குமுன், 'அரசனுக்கு' என ஒருசொல்வருவிக்க. துணிவு பிறக்கும்வகை - (சந்தேகமில்லாமல்) நிச்சயமுண்டாம்படி. தெரிதல் செயல்மேலதாயிற்று - தெரிதலென்ற வினைக்குச் செய்கையென்னுஞ் செயப்படுபொருளை வருவித்தது என்றபடி. இதற்குக் காரணம்:—'வருகின்றது அது வாகலின்' - அமைச்சனுக்கு ஆலோசிக்கநேர்வது செய்கையே யாதலால். ஒருதலையா - உறுதியாக. (௪)

௬௩௫. அறனறிந் தான்றமைந்த சொல்லானெஞ் ஞான்றும்
திறனறிந்தான் றேர்ச்சித் துணை.

பரி:—அறன் அறிந்து - (அரசனாற் செய்யப்படும்) அறங்களை அறிந்து, ஆன்று - (தனக்குஏற்ற கல்வியால்) நிறைந்து, அமைந்த சொல்லான் - அமைந்தசொல்லையுடையனாய், எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்தும், திறன் அறிந்தான்-(வினைசெய்யுந்) திறங்களை யறிந்தான்,—தேர்ச்சி துணை - (அவற்குச்) சூழ்ச்சித் துணையாம்; (எ - று.)

தன் அரசன் சுருங்கியகாலத்தும் பெருகிய காலத்தும் இடைநிகராய காலத்தும் என்பார், 'எஞ்ஞான்றும்' என்றார். சொல்லான் என்பதனை 'ஒடு' உருபின்பொருட்டாய ஆனுருபாக்கி உரைப்பாரும் உளர்.

இவையைந்துபட்டானும், அமைச்சரது குணத்தன்மை கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.) அரசதருமங்களையறிதலோடு அமைச்சர்க்கு வேண்டிய கல்வியறிவால் நிறைந்து தம்மரசன் சுருக்கத்திலோ பெருக்கத்திலோ நடுத்தரத்திலோ நின்றவற்கு,ஏற்பத் தொழிலை யறிந்து செய்பவனே அமைச்சனாக இருக்கத்தக்கவனென்பதாம். அமைந்த சொல்லை - அடங்கிப்பேசும் பேச்சை. அவற்கு - அரசனுக்கு. சூழ்ச்சித்துணை - ஆலோசனைக்குஏற்ற துணைவன்; தக்கமந்திரி. சுருங்கிய - செல்வம் சேனை முதலியவற்றாற் குறைவுபட்ட. பெருகிய - அவற்றால் அபிவிருத்தியடைந்த. இடைநிகர் ஆய - சுருக்கமும் பெருக்கமு மில்லாமல் நடுத்தரமாகவுள்ள. 'எஞ்ஞான்றும்' என்பதற்கு இங்குக்கூறியதுபோலவே ௬௯௨-ஆந் திருக்குறளின் விசேடவுரையில் 'என்றும்' என்பதற்குக் காலவேறுபாட்டைக் கூறியுள்ளார். பிறருரைக்கு, 'சொல்லான்' என்பதில், ஆன் உருபு-அடைமொழிப் பொருளது: ஆனுருபு ஒடுஉருபின்பொருளில் வருதலை "தூங்குகையா னோங்கு நடைய", "உறழ்மணியா னுயர் மருப்பின" என்ற இடங்களிலும் காண்க. பரிமேலழகருரைக்கு-'சொல்லான்' என்பது - குறிப்பு முற்றெச்சம். (௫)

௬௩௬. மதிநுட்ப நூலோ டுடையார்க் கதிநுட்பம்
யாவுள முன்னிற் பவை.

பரி:—மதி நுட்பம் - (இயற்கையாகிய) நுண்ணறிவை, நூலோடு - (செயற்கையாகிய) நூலறிவோடு, உடையார்க்கு -

உடையராய அமைச்சர்க்கு, அதி நுட்பம் முன் நிற்பவை-மிக்க நுட்பத்தையுடைய சூழ்ச்சிகளாய் முன்நிற்பன, யா உள - யாவை உள? (எ - று.)

'மதிநுட்பம்' என்பது **பின்மொழிநிலையல்.** அது, தெய்வந் தரவேண்டுதலின், முற்கூறப்பட்டது. 'நூல்' என்பதூஉம், 'அதிநுட்பம்' என்பதூஉம் - ஆகுபெயர். 'அதி' என்பது - வடசொல்லுள் மிகுதிப்பொருளதோர் இடைச்சொல்; அது திரிந்து 'நுட்பம்' என்பதனோடு தொக்கது. முன் நிற்றல் - மாற்றார் தம்சூழ்ச்சியால் அழியாது நிற்றல். இனி, 'அதினுட்பம்' என்று பாடமோதி, அதனின் நுட்பம் யா என்று உரைப்பாரும் உளர்; அவர், சூழ்ச்சிக்கு இனமாய் முன் சுட்டப்படுவ தொன்றுஇல்லாமையும், சுட்டுப்பெயர் ஐந்தாம்உருபுஏற்றவழி அவ்வாறு நில்லாமையும் அறிந்திலர். பகைவர் சூழ்வனவற்றைத் தாம் அறிந்து அழித்து, அவர் அறிந்து அழியாதன தாம் சூழ்வர் என்பது கருத்து.

இதனான், அவரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை) இயற்கையறிவோடு செயற்கையான நூலறிவும் பெற்ற அமைச்சர், பகைவரின் தந்திரச்செய்கைகளைத் தாம் அறிந்து அழித்து அந்தப் பகைவர் தெரிந்து கெடுக்க முடியாத சூழ்ச்சிகளைத் தாம் ஆலோசித்துச்செய்வரென்பதாம். நுண் அறிவு-சூட்சுமபுத்தி. நூலறிவு-கல்விகற்றலாலாகிய அறிவு. முன் நிற்பன-தடையாய் நிற்கும் பகைவரது தந்திரங்கள். யாவை உள-எவையுமில்லை யென்றபடி: வினா, இன்மைகுறித்தது. '**பின் மொழிநிலையல்**' என்பதற்கு-இங்கே, பின்முன்னாகத்தொக்க தொடர் என்று பொருள்; 'மதிநுட்பம்' என்றதை 'நுட்பமதி' என பின் முன்னாகத்தொக்க பண்புத்தொகையாகக் கொண்டமை காண்க. 'பின்மொழிநிலையல்' என்பது, தொல்காப்பியத்தில் தொகைச் சொல்லில் பின்மொழியிற் பொருள் சிறத்தல் என்ற கருத்தில் உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளது; "அவைதாம், முன்மொழி நிலையலும பின்மொழிநிலையலு, மிருமொழிமேலு மொருங்குடனிலையலு, மம்மொழிநிலையா தன்மொழி நிலையலு, மந்நான் கென்ப பொருணெறி மரபே" என்றது காண்க. அச்சூத்திரவுரையில், 'அடைகடல்-பின்மொழிநிலையல். இது கடலாகியகரையெனக் கரைகூறுதலே கருத்தாதலின். இவை பண்புத்தொகை. இவை-இடம்பற்றிவந்த முன்னும் பின்னுமாம்; காலம்பற்றிவருவனவும் வந்துழிக்காண்க' என நச்சினார்க்கினியரும், 'இனி, வரையறையின்மையாற் சிறுபான்மை முன்மொழி பின்மொழியாகத் தொக்கதோர் ஆறும்வேற்றுமைத் தொகையெனவும் அமையும்' எனச் சேனாவரையரும் உரைத்ததை உணர்க. பரிமேலழகரும் கீழ் வலியறிதலென்ற அதிகாரத்தில் 'நுனிக்கொம்பர் என்பது, 'கடைக்கண்' என்பதுபோலப் பின்முன்னாகத் தொக்க ஆறும்வேற்றுமைத் தொகை' என உரைத்துப்போந்தார். இது-இலக்கணப்போலி

யெனவும் படும். அது-இயற்கையாகிய நுண்ணறிவு. தெய்வம் தரவேண்டுதலின்-ஊழ்வினையால் உண்டாக்கப்படவேண்டுதலால். ஊழ் எனனும் அதிகாரத்தில் "பேதைப் படுக்கு மிழவூழ் அறிவ கற்று, மாகலூழுற்றக்கடை," "நுண்ணிய நூல் பல கற்பினும் மற்றுந்தன், உண்மையறிவே மிகும்" என்ற குறள்களைக் காண்க. முற்கூறப்பட்டது-செயற்கையாகிய நூலறிவுக்கு முன்னே நிறுத் தப்பட்டது. நூல் - (சாஸ்திரத்தைக் காட்டும்போது உவமையாகு பெயர்: பிறகு அது) அதனலாகும் அறிவுக்குக் கருவியாகுபெ ய ரும், அதிநுட்பம்-மிக்க நுட்பத்தையுடைய ஆலோசனைகளுக்குப் பண்பாகுபெயருமாம். ['நூலென்பதூஉ மதிநுட்பமென்பதூஉ மாகுபெயர்' என்ற வாக்கியத்தை நூலென்பதூஉம் மதிநுட்ப மென்பதூஉம் ஆகுபெயர் எனப் பிரிப்பது, தவறும்; மதிநுட்பம் என்ற தொடர் - ஆகுபெயரல்லாமையும், நூலென்பதன்பின் நிறுத்தப்பட்டதும் இதனை அறியக் காரணமாம்.] இடைச் சொல்லை வடநூலார் 'அவ்யயம்' என்பர். 'அதி' என்றதை, திரிந்தது எனறது, ஒருபாஷையினின்று மற்றொரு பாஷை க்கு வந்து 'நுட்பம்' என்ற தமிழ்மொழியோடு தொடர் தலையே: அன்றி, சொல்லில் எழுத்து மாறுபாடு ஒன்று மில்லாமை காண்க. இங்ஙனம் ஆரியத்தினின்று தமிழ்க்கு வருதலையே வேறுபாடாகக் கொள்ளுதல், பண்டையோர் கருத் துப்போலும்; இதனை "வடசொற்கிளவி வடவெழுத்தொரீஇ, யெழுத்தோடு புணர்ந்த சொல்லாகும்மே" என்ற தொல்கர்ப்பியச் சூத்திரத்துச் சேனவரையருரையில் 'ஒருசொல்லாயினும் ஆரிய முந்தமிழுமாகிய இடவேற்றுமையான் வேறாயினவெனின்' என்று தொடங்கி உரையாசிரியர் கருத்தை மறுத்தலால் அறிக. இவ் விஷயத்திற் சேனவரையர் கருத்தும், நச்சினர்க்கினியர் கருத்தும் பரிமேலழகர் கருத்துக்கு உடன்படா. தொக்கது-தொடர்ந்தது என்றபடி; அன்றி, 'அதிநுட்பம்' என்ற இடைச்சொல்தொகாநிலைத் தொடரில் ஒன்றுந் தொகாமை காண்க. 'வடநூலார் உபசர்க்கம் இருபது என்பர்; அதிலோகம், அதிஜயம் என்பன - வடமொழி உபசர்க்கம்: சிந்தாமணியாரும் அதிலோபமாந்தர்" என்றார். அதி நுட்பம் என்பது-வினைப்பெயரோடும் வினைச்சொல்லோடும் வரா மையின், அவ்யயீபாவம் என்க' என்பது, பிரயோகவிவேகவுரை. இதனை 'முற்பதம் வடமொழியாகிய பண்புத்தொகை நிலைத் தொடர்' என்றும், 'இவை போல்வன-வடமொழி நியாயம் வந்தன' என்றுங் கூறுவர் இலக்கணக்கொத்தில். மாற்றார் சூழ்ச்சியாயின- பகைவரது ஆலோசனைகள். அதனின்-மதிநுட்ப நூலோடுடை மையினும். நுட்பம்-சூக்ஷ்மமான பகைவர் சூழ்ச்சிகள். யா-யாவை. அவர் - அவ்வுரைகூறுபவர். சூழ்ச்சிக்கு இனமாய் - பகைவரது சூழ்ச்சிகளுக்கு இனமாய். மதிநுட்பநூலோடுடைமை குண மாகுமே யன்றிச் சூழ்ச்சிக்கு இனமாகாமையை நுண்ணிதின் நோக்குக. அது அல்லது, அஃது என்னுஞ் சுட்டுப்பெயர் இன் என்னும் ஐந்தாம் வேற்றுமையுருபை யேற்கும் பொழுது, அன் சாரியைபெற்று அதனின் என நிற்குமேயன்றி; சாரியை பெறாது அதின் என நில்லாதென்க; இது, உது, யாது என்பனவற்றிற் கும் இவ்வாறே. இதனை, தொல்காப்பியத்து உருபியலில் "சுட்டு

முதலுகர மன்னெடு சிவணி, யொட்டிய மெய்யொழித் துகரங் கெடுமே'', ''யாதெனிறு தியுஞ் சுட்டு முதலாகிய, வாய்தவி றுதியு மன்னெடு சிவணும், ஆயதங்கெடுதலாவயினை'' என்ற சூத்திர விதிகளாலும், ''யாதனின் யாதனி னீங்கியானென்த, லதனி னதனி னிலன்'', ''அதனினியற லதற்றகு கிளவி, யதன் வினைப்படுத லதனினுதல், அதனிற்கோட லதனெடுமயங்கல்'', ''இதனினிற் றிது வென்னுமதுவே'' என்ற பிரயோகங்களாலும் அறிக. சூழ் வனவற்றை - ஆலோசிப்பவற்றை. அழியாதன - அழிக்கமுடியாத உபாயங்களை. அவரது - அமைச்சரது. மதி - வடசொல். நுட்பம்- பண்புப்பெயர். அதிநுட்பம் என்பது - இடைச்சொல் தொடராதலால், அன்மொழித்தொகையாகக் கொள்ள இடமில்லை; ''ஐந்தொகைமொழிமேற் பிறதொக லன்மொழி''. (௬)

௬௩௭. செயற்கை யறிந்தக் கடைத்து முலகத்து
இயற்கை யறிந்து செயல்.

பரி.—செயற்கை அறிந்தக்கடைத்துஉம் - (நூல்நெறியான்) வினைசெய்யுந்திறங்களை அறிந்தவிடத்தும், உலகத்து இயற்கை அறிந்து - (அப்பொழுதுநடக்கின்ற) உலகவியற்கையை அறிந்து, செயல் - (அதனோடு பொருந்தச்) செய்க; (எ - று.)

'கடைத்தும்' என்புழி, 'து' - பகுதிப்பொருள்விகுதி. நூல் நெறியேயாயினும் உலகநெறியோடு பொருந்தாதன செய்யற்க; செய்யின் அது பழிக்கும் என, இயற்கையறிவாற் பயன் கூறிய வாறு.

(கு-ரை.) மந்திரிமார் தொழில் செய்யும் வகையை நூன்முறை மைப்படி நன்கு உணர்ந்தாலும், அதனை அக்காலத்திய உலக வியற்கையை யறிந்து செய்யவேண்டுமென்பதாம். நூல்நெறியான்- நீதிநூல்களிற் சொன்னவழியால். அறிந்த விடத்தும் - அறிந் தாலும். அறிந்தக்கடை என்ற எதிர்காலவினையெச்சத்தின் மேல், து என்றது - ஒருபொருளையும் உணர்த்தாமையால், பகுதிப் பொருள் விகுதி யெனப்பட்டது; (இதனை, வடநூலார் ஸ்வார்த்த பாவதத்திதப்ரத்யய மென்பர்.) அது - உலகம். செயற்கை என்ற தொழிற்பெயரில், அல்-சாரியை. உம் - உயர்வுசிறப்பு. செயல்- வியங்கோள். ''எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ, டவ்வ துறைவ தறிவு'' எனக் கீழ் அறிவுடைமை யென்னும் அதிகாரத்திற் கூறி யதற்கு ஏற்ப, இங்கு இவ்வாறு கூறப்பட்டது. ''உலகத்தோ டொட்ட வொழுகல் பலகற்றுங், கல்லாரறிவிலாதார்'' என ஒழுக்கமுடைமையிலும், ''உலகத்தா ருண்டென்ப தில்லென்பான் வையத், தலகையா வைக்கப்படும்'' என மேற் புல்லறிவாண்மை யிலுங் கூறுதல் உணர்க. ஒழுக்க முடைமையிற் பரிமேலழகர் 'அறநூல் சொல்லியவற்றுள், இக்காலத்திற்கு ஏலாதன வொழிந்து சொல்லாதனவற்றுள் ஏற்பன கொண்டுவருதலான் அவையும் அடங்க, 'உலகத்தோடொட்ட' என்று கூறினர்' என உரைத்ததுங் காண்க. ''உலகநூலுணர்ந்தோர்க்குரைப் பினுந்தெரியா, பேரறிவோர் வினையெனப் பேசுகவே, அறிவு

நூலணர்ந்தோர்க்கறையினும் தெரியா, சிற்றறிவோர் வினை யெனச் செப்புகவே, அவ்விருநூலை யறிந்தார் தமக்கே, இவ்விரு கூற்றெண்வினையிலங்கிடுமே'' என்ற இலக்கணக்கொத்தை அறிக. (எ)

௬௩௮. **அறிகொன் றறியா னெனினு மிறுதி**
உழையிருந்தான் கூறல் கடன்.

பரி.—அறி கொன்று - (அறிந்துசொல்லியாரது) அறிவை யும் அழித்து, அறியான் எனின்உம் - (அரசன் தானும்) அறியா னேயாயினும், (அக்குற்றம்நோக்கி ஒழியாது), உறுதி கூறல் - (அவனுக்கு) உறுதியாயின கூறுதல், உழையிருந்தான் கடன் - அமைச்சனுக்கு முறைமை ; (எ - று.)

'அறி' என்பது - முதனிலைத்தொழிற்பெயர். கோறல் - தான்கொள்ளாமைமேலும் இகழ்ந்துகூறுதல். 'உழையிருந் தான்' எனப் பெயர்கொடுத்தார், 'அமாத்யர்' என்னும் வட மொழிப்பெயர்க்கும் பொருண்மை அதுவாகலின். உறுதி கூறுக்கால் அவனது இறுதியெய்தற் குற்றத்தை உலகம் தன் மேல் ஏற்றும் என்பார், 'கூறல் கடன்' என்றார்.

இவையிரண்டுபாட்டானும், அவர்செயல் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) 'இன்னதை இன்னபடிதான் செய்யவேண்டும் என்று அறிந்து சொன்னருடைய புத்திமதியையும் அலட் சியஞ் செய்து, ஓரரசன் தானும், அறியாதவனாக இருப்பினும் அக்குற்றம் காரணமாக விட்டிடாமல் அவ்வரசனுக்கு உறுதி யாயின சொல்லவேண்டியது அமைச்சனது கடமை யென்பதாம் "மூரித்தேந்தாரினாய் நீ முனியினு முறுதிநோக்கிப், பாரித்தேன் தருமநுண்ணூல் வழக்கதுவாதல் கொண்டே'' என்ற சிந்தாமணி யையும், "தம்முயிர்க்குறுதி யெண்ணார் தலைமகன் வெகுண்ட போதும், வெம்மையைத்தாங்கி நீதிவிடாது நின்றுரைக்கும் வீரர், செம்மையிற்றிறம்பல் செல்லாத்தேற்றத்தார் தெரியுங்கால, மும் மையுமுணரவல்லா ரொருமையே மொழியுநீரார்'' என்ற கம்பரா மாயணத்தையும் காண்க; "செவிசுடச்சென்றுங்கிடித்தறிவு மூட்டி, வெகுளினும் வாய்வெரீஇப்பேரா—கவிழ்மதத்த, கைம்மாவயத்த தேபாகு மற்றெத்திறத்து, மம்மாண்பினவே யமைச்சு'' என்பர் நீதிநெறிவிளக்கநூலாரும். சொல்லியாரது - சொன்னவருடைய. அழித்து - கேளாமல் அலட்சியஞ்செய்து ; கொல்லுதல்-அழித்த லென்னும் பொருள தாதலை "உய்வில்லை, செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு'' என்ற இடத்திலுங் காண்க. அக்குற்றம்நோக்கி ஒழி யாது - அறிந்தோர்சொற்கேளாமையாகிய அரசனது குற்றத்தைப் பார்த்து அவனை விட்டிடாமல். உறுதியாயின - நன்மைதரும் வார்த்தைகள். அறி - அறிவு; பகுதியே தொழிற்பெயர்ப்பொருளை யுணர்த்திற்று. கோறல் - கொல்லுதல். அறிந்தாரது அறிவைக் கொல்லுதலாவது - தான் அதனை ஏற்றுக்கொள்ளாததோடு நில்லாமல் நிந்தித்தும் பேசுதல். உழையிருந்தான் - பக்கத்திலுள்

ளவன். பொருண்மை - பொருள்; அர்த்தம். அது - பக்கத்தி லுள்ளானென்பது. அரசன் கேளாவிட்டாலும் அமைச்சன் இடித் திடித்துக் கட்டுரைகூறுவிட்டால், பின்பு அரசனுக்கு அபாயம் நேர்ந்தால் அக்குற்றத்தை உலகத்தார் மந்திரியின்மேல் ஏற்றிக் கூறுவ ராதலால், தன் பழி கழித்துக்கொள்வதற்காகவும் அமைச் சன் உறுதிமொழி கூறவேண்டும். அவர்செயல் - அமைச்சர் செய்கை. எனினும், உம் - இழிவுசிறப்பு. உறுதி தருவனவற்றை 'உறுதி' என்றது - காரியவாகுபெயர். (அ)

சுருகூ. பழுதெண்ணு மந்திரியிற் பக்கத்துட் டெவ்வோர்
எழுபது கோடி யுறும்.

பரி.—பக்கத்துள் - பக்கத்து (இருந்து), பழுது எண்ணும் - பிழைப்ப எண்ணும், மந்திரியின் - அமைச்சனொருவனில், ஓர் எழுபது கோடி தெவ் - (அரசனுக்கு எதிர்நிற்பார்) ஓரெழுபது கோடி பகைவர், உறும் - உறுவர்; (எ - று.)

'எழுபதுகோடி' - என்றது, மிகப்பலவாய எண்ணிற்கு ஒன்று காட்டியவாறு. வெளிப்படநிற்றலான் அவர் காக்கப்படு வர்: இவன் உட்பகையாய் நிற்றலாற் காக்கப்படான் என்பது பற்றி, இவ்வாறு கூறினர். 'எழுபதுகோடி மடங்கு நல்லர்' என்று உரைப்பாரும், 'எழுபதுகூறு தலை' என்று பாடம் ஓது வாரும் உளர்.

(கு-ரை.) அருகேயிருந்து அரசனுக்கு நன்மையையே போதிக்க வேண்டியவனை அமைச்சனே அரசனுக்குத் தீங்குசெய்ய எண் ணுவனாயின், உட்பகையான அந்த அமைச்சனைக் காட்டிலும் வெளிப்படப்பகைமை பாராட்டும் எழுபது கோடி பகைவர் உற்றவ ராவரென்பதாம். பிழைப்ப எண்ணும்-(அரசனுக்குத்) தவறுசெய்ய நினைக்கும். உறுவர் - நல்லவராவர் என்றபடி. அவர் காக்கப்படு வர் - பகைவர் தடுக்கப்படுவர். உட்பகை - வெளித்தோற்றத்துக்கு வேண்டியவன்போலிருந்து உள்ளே பகைவனாயுள்ளவன்; இங்கு, உட்பகையாயுள்ள மந்திரியினது குற்றத்தால், தெவ்வரிடத்து நன்மை கூறியது, அகமலர்ச்சியணி: ஒன்றினிடத்துள்ள குணத்தி லேனும் குற்றத்தினாலேனும் மற்றொன்றற்கு நன்மையேனும் தீமை யேனும் உளதாகக் கூறுதல், இதனிலக்கணம். 'எழுபதுகூறு தலை' என்றபாடத்துக்கு - எழுபதுமடங்கு மேலென்று பொருள். மந்த்ரம் - ஆலோசனை; அதனை யுடையவன், மந்த்ரீ எனக் கார ணப்பெயர்; அவ்வடசொல், மந்திரியெனத் திரிந்தது. தெவ் - பகைமையுணர்த்தும் உரிச்சொல்; இது - இங்கே, பகைவர்க்குப் பண்பாகுபெயர். தெவ் என்பது - பொருளாற் பலர்பாலாயினும், சொல்லாற் பால்பகாவஃறிணைப்பெய ராதலால், உறும் என்ற செய்யுமென்முற்றைக் கொண்டது. தெவ்வோர் என எடுத்துப் பகைவரென்று உரைத்தல், உறும் என்ற பயனிலைக்குப் பொருந்

30

காது: "பல்லோர் படர்க்கை முன்னிலை தன்மையிற், செல்லாதாகுஞ் செய்யுமென்முற்றே" ஆதலால். கோடி - வடசொல்; நூறுலக்ஷம்.

கூசுo. முறைப்படச் சூழ்ந்து முடிவிலவே செய்வர்
திறப்பாடிலாஅ தவர்.

பரி :—முறை பட சூழ்ந்தும் - (செய்யப்படும் வினைகளை முன்) அடைவுபட எண்ணிவைத்தும், முடிவு இல ஏ செய்வர் - (செய்யுங்கால் அவை) முடிவில்லாகவே செய்யாநிற்பர்: திறப்பாடு இலாதவர் - முடித்தற்கு ஏற்ற கூறுபாடு இல்லாதார்; ()

அக்கூறுபாடாவன-வந்தவந்த இடையூறுகட்கு ஏற்ற ஏற்ற பரிகாரம் அறிந்து செய்தலும், தாம் திண்ணியராதலு மாம். பிழையாமல் எண்ணவல்லராய் வைத்தும் செய்து முடிக்கமாட்டாரும் உளர் என்பதாம்.

இவை இரண்டு பாட்டானும், அமைச்சருள் விடப்படுவாரது குற்றம் கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.) செய்யவேண்டியதொழிலை முறைப்படஎண்ணியிருந்தும், காரியத்தைத் தொடங்கிச் செய்யும்போது இடையூறு நேர்ந்தால் அதற்காக மனஞ்சலியாமல் உறுதியுடையராகி ஏற்ற பரிகாரங்களைச் செய்யமாட்டாதவரும் உளர்: அப்படிப்பட்ட அமைச்சரும் கைவிடத்தக்கவரே யென்பதாம். செய்யப்படும் வினைகளை-செய்ய வேண்டுந் தொழில்களை. முன் அடைவுபட எண்ணிவைத்தும் - முன்பு கிரமமாக ஆலோசித்திருந்தும். செய்யா நிற்பர் - செய்வர். கூறுபாடு - வகைகள். இடையூறு - தடை. ஏற்ற ஏற்ற-அவ்வவற்றிற்குத் தக்க. திண்ணியர் - வலியர். பிழையாமல் எண்ணவல்லராய்வைத்தும் - தவறாமல் ஆலோசிக்கவல்லவராயிருந்தும். விடப்படுவார் - விடவேண்டியவர். கீழ்ப்பாட்டிலும் இப்பாட்டிலுங் கூறியவாறு, அமைச்சர் உட்பகை யுடையரானாலும், நன்றாக ஆராய்ந்து காரியத்தைத் தொடங்கியும் இடையூறுநேர்ந்தால் திண்ணியராய் ஏற்ற பரிகாரங்களைச் செய்யமாட்டாதவரானாலும், அன்னாரை, அரசன் அமைச்சராகக்கொள்ளாமல் விட்டிடவேண்டுமென்பதாம். சூழ்ந்தும், உம் - உயர்வுசிறப்பு. இலவே, ஏ-தேற்றம். அளபெடை, செய்யுளோசை நிறைப்பது. (கo)

கூரு - ஆம் அதிகாரம்—சொல்வன்மை.

பரி :—அஃதாவது - தான் கருதிய வினை முடியுமாற்றால் * அமைச்சியல் நடத்தற்கு ஏதுவாய சொற்களைச் சொல்லவல்லனாதல். மேல் "ஒருதலையாச் சொல்லும் வல்லது" என்றதனையே சிறப்புப்பற்றி விரித்து உரைக்கின்றமையின், இஃது அமைச்சின் பின் வைக்கப்பட்டது.

---

* பி - ம்; வார்த்தை சொல்லவல்லனாதல்.

(கு - ரை.) கருதிய வினை - நினைத்த காரியம். முடியும் ஆற்ருல் - முடியும் வழியால். மேல் - ௬௩௭ - ஆங்குறளில். 'மேல்' என்று தொடங்கும்வாக்கியம். அமைச்சு என்னும் அதிகாரத்தின் பின் 'சொல்வன்மை' என்னும் அதிகாரத்தை வைத்ததற்குக் காரணம் கூறுகின்றது.

௬௪௧. நாநல மென்னு நலனுடைமை யந்நலம்
யாநலத் துள்ளதூஉ மன்று.

பரி:—(அமைச்சர்க்கு இன்றியமையாக் குணமாவது), (சான்ரோரான்) நாநலம் என்னும் - நாநலமென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும், நலன் - நலத்தினை, உடைமை - உடையராதல்: அந்நலம்—, (பிறர்க்கும்), யா நலத்து உள்ளதுஉம் அன்று-(பிற நலம்) எல்லாவற்றுள்ளும் அடங்குவதன்றி மிக்கது (ஆகலான்).

நாவால் உளதாய நலம் என விரியும். 'இந்நலம், உலகத்தைத் தம்வயத்ததாக்கும் அமைச்சர்க்கு வேருகவேண்டும்' என்னும் நீதிநூல் வழக்குப்பற்றி 'நாநலமென்னுநலன்' என்றும், பிறர்க்கும் இதுபோற் சிறந்தது பிறிது இன்மையான் 'அந்நலம் யாநலத்துள்ளதூஉமன்று' என்றுங் கூறினர். **பிரித்தல் பொருத்தல் முதலிய தொழிலில்லாதார்க்கும் இஃது இன்றியமையாததாயபின் அத்தொழிலார்க்கு [அமைச்சர்க்கு]க் கூறவேண்டுமோ? என்பது கருத்து.**

(கு - ரை.) பரிமேலழகருரையில் இக்குறளின் கருத்து வெளிப்படையாகவுள்ளது. நாநலம்-நாவினுற்பேசிக் காரியத்தை முடிக்குந் திறமை. பிறர்க்கும் - (பிரித்தல் பொருத்தல் முதலிய தொழிலில்லாத) அமைச்சரல்லாதவர்க்கும்: உம்மை - இழிவுசிறப்போடு எச்சப்பொருளது. நாநலம் - மூன்ரும்வேற்றுமையுருபும்பயனுமுடன்தொக்கதொகை. வயத்தது - வசத்திலுள்ளது. வேருக - தனிக்குணமாக; சிறப்பாக என்றபடி. வேண்டும் - இன்றியமையாதது. காமந்தக மென்னும் வடமொழிநீதிநூலில் மந்திரிகுண நிரூபணத்தில் "வாக்மியாகவுள்ளவன் மந்திரியாக விருத்தற்குத் தக்கவன்" என்றது காண்க. பிறர்க்கும் இது சிறந்ததாதலை "எத்துணையவாயினுங்கல்வி யிடமறிந், துய்த்துணர் வில்லெனி னில்லாகு-முய்த்துணர்ந்துஞ், சொல்வன்மை யின்றெனினென்ருமஃதுண்டேற், பொன்மலர் நாற்றமுடைத்து" என நீதிநெறி விளக்கநூலாரும் பாராட்டிக் கூறுவர். 'அத்தொழிலார்' என்றது, மந்திரிகளை. அந்நலம் - சுட்டிடைச்சொல்தொடர். யாநலம் - வினவிடைச்சொல் தொடர். உள்ளதூஉம் - இன்னிசையளபெடை.

(க)

௬௪௨. ஆக்கமுங் கேடு மதனல் வருதலால்
காத்தோம்பல் சொல்லின்கட் சோர்வு.

பரி:—(தம் அரசர்க்கும் அங்கங்கட்கும்), ஆக்கம்உம் கேடு உம் - ஆக்கவழிவுகள், அதனல் வருதலால் - தம் சொல்லான் வருமாகலான்,—சொல்லின்கண் சோர்வு - (அப்பெற்றித்தாய)

சொல்லின்கண் சோர்தலை, காத்து ஓம்பல் - அமைச்சர் தங்கண் நிகழாமல்) போற்றிக்காக்க ; (எ - று.)

ஆக்கத்திற்கு ஏதுவாய நற்சொல்லையும், கேட்டிற்கு ஏதுவாய தீச்சொல்லையும், சொல்லாத லொப்புமைபற்றி, 'அதனால்' என்றார். செய்யுளாகலின், சுட்டுப்பெயர் முன்வந்தது. பிறர் சோர்வுபோலாது உயிர்கட்கெல்லாம் ஒருங்கு வருதலால், 'காத்தோம்பல்' என்றார்.

இவை இரண்டுபாட்டானும், இஃது இவர்க்குஇன்றியமையாதென்பது கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) அமைச்சருடைய சொற்சோர்வு அரசர்க்கும் குடிமக்கட்கு மாக எல்லார்க்கும் ஒரு சேரத் தீங்குவிளைத்தலும் சோர்வுபடாமை நன்மைவிளைத்தலும் உடைமையால் அமைச்சர் சொற்சோர்வுபடாமற் சொல்லுக என்பதாம். முதலிரண்டு குறள்களில் சொல்வன்மை அமைச்சர்க்கு இன்றியமையாத தென்பது கூறப்பட்டது. ஆக்க அழிவுகள் - நன்மை தீமைகள். அப்பெற்றித்து ஆய - அத்தன்மையதான. சோர்தல் - தளர்தல்; தவறுதல். தங்கண் நிகழாமல் - தம்மிடத்து உண்டாகாதபடி. போற்றி - கவனித்து ; குறிக்கொண்டு. காக்க - காக்கக்கடவர். 'ஆக்கத்திற்கு' என்று தொடங்கும் வாக்கியம் - 'அதனால்' என்று ஒருமையாற் கூறியதன் காரணத்தை விளக்கும் ; எனவே, இச்சொல் சாதியொருமை யென்றவாறாயிற்று. சாதியொருமையாதற்குக் காரணம், 'சொல்லாதலொப்புமைபற்றி' என்பது. சொல்லாதலொப்புமைபற்றி - இரண்டும் சொல்லென ஒன்றாய் அடங்குதலால். உலகவழக்கு செய்யுள்வழக்கு என்னும் இரண்டிலும் சுட்டுப்பெயரை இயற்பெயரின் பின்னரே கூறுதல் வழாநிலையும், செய்யுளிற் சிறுபான்மை சுட்டுப்பெயரை இயற்பெயரின் முன் கூறுதல் வழுவமைதியும், வழக்கில் அங்ஙனம் கூறுதல் வழுவுமாம் ; " இயற்பெயர்க்கிளவியுஞ் சுட்டுப்பெயர்க் கிளவியும், வினைக் கொருங்கியலுங் காலந்தோன்றின், சுட்டுப்பெயர்க்கிளவி முற்படக் கிளவார், இயற்பெயர் வழிய வென்மனார் புலவர்" "முற்படக் கிளத்தல் செய்யுளு ளுரித்தே" என்பன தொல்காப்பியவிதி. [நன் - பொது - சுடு.] 'காத்தோம்பல்' என வற்புறுத்திக் கூறியதற்குக் காரணம்—மற்றையோர் சோர்வு அவர்க்குமாத்திரமே தீங்கு தரும் ; அமைச்சர்சோர்வோ, அரசனுக்கும் குடிகளுக்கும் எல்லார்க்கும் ஒருசேரத் தீங்குவிளைக்கு மாதலால் என்க. இஃது - சோர்வு நீங்கிய சொல்வன்மை. இவர்க்கு - அமைச்சர்க்கு. ஆக்கம் - ஆகுதல், அபிவிருத்தி ; தொழிற்பெயர். காத்தோம்பல் - ஓம்பிக்காத்தல் என விகுதி பிரித்துக் கூட்டுக : வியங்கோள். சோர்வு - தொழிற்பெயர். (உ)

சுசுஙு. **கேட்டார்ப் பிணிக்குந் தகையவாய்க் கேளாரும்**
வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல்.

பரி :—கேட்டார்-(நட்பாய்) ஏற்றுக்கொண்டாரை, பிணிக்கும் - (பின் வேறுபடாமற்) பிணிக்கும், தகை - குணங்களை,

அவாய் - அவாவி,—கேளார்உம் - (மற்றைப் பகையாய்) ஏற்றுக் கொள்ளாதாரும், வேட்ப - (பின் அப்பகைமை யொழிந்து நட்பினை) விரும்பும்வண்ணம், மொழிவது - சொல்லப்படுவதே, சொல் ஆம் - (அமைச்சர்க்குச்) சொல்லாவது ; (எ - று.)

அக்குணங்களாவன - வழுவின்மை, சுருங்குதல், விளங்குதல், இனிதாதல், விழுப்பயன் தருதல் என்றிவை முதலாயின. அவற்றை அவாவுதலாவது - சொல்லுவான் குறித்தனவேயன்றி வேறு நுண்ணுணர்வுடையோர் கொள்பவற்றின் மேலும் நோக்கு உடைத்தாதல். 'அவாய்' என்னுஞ் செய்தெனெச்சம், 'மொழிவது' என்னுஞ் செயப்பாட்டுவினை கொண்டது. இனி-'கேட்டார் கேளார்' என்பதற்கு - நூல்கேட்டார் கேளாதார் எனவும், வினவியார் வினவாதார் எனவும் உரைப்பாரும் உளர். 'தகையவாய்' என்பதற்கு, எல்லாரும், 'தகுதியையுடையவாய்' என்று உரைத்தார் ; அவர், அப்பன்மை, மொழிவது என்னும் ஒருமையோடு இயையாமை நோக்கிற்றிலர்.

இதனுன், சொல்லினது இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) நட்பினரை வசப்படுத்த வல்லதாகிப் பகைவரையும் நட்பாக்கவல்லதே சொல்லாவ தென்பதாம். வேறுபடாமல் பிணிக்கும் - தம்மின் நீங்காதபடி வசப்படுத்துகின்ற. அவாவி-மேன்மேலுங்கொள்ள விரும்பி. ஏற்றுக்கொள்ளாதாரும் - தமது சொல்லை யங்கீகரியாதவரும். வழுவின்மை - சொற்பொருட் குற்றமில்லாமை. சுருங்குதல் - சொற்சுருங்குதல். விளங்குதல்-பொருள் விளங்குதல். விழுப் பயன் தருதல் - சிறந்தபொருளைக் கொடுத்தல். சுருங்கச்சொல்லல், விளங்கவைத்தல், நவின்றோர்க் கினிமை, நன்மொழிபுணர்த்தல், விழுமியது பயத்தல் என்பன, நூலுக்குக் குணம் ஆமாறுங் காண்க. அவற்றை - வழுவின்மை முதலிய குணங்களை. சொல்லுவான் குறித்தன - சொல்ல உத்தேசித்தவை. நோக்கு உடைத்தாதல் - கவனமுடைமை, கருத்துடையதாதல். மொழிவது - செயப்பாட்டு வினைப்பொருளில்வந்த செய்வினை. நூல்கேட்டார் - சாஸ்திரங்களைப் பாடங் கேட்டவர். வினவியார் - கேள்விகேட்டவர். உடையவாய் - உடையனவாய், அப்பன்மை - 'தகைய' என்னும் பலவின்பால். நோக்கிற்றிலர்-கவனித்தாரில்லை. குற்றங் கூறப்பட்ட பிறருரைக்குத் தகைய ஆய் என்று பிரித்து, தகைய - பலவின்பாற்குறிப்புவினையாலணையும் பெயரென்னவேண்டும் கேட்டார் - அங்கீகரித்தவர். கேட்டார்ப் பிணிக்கும் - உயர்திணையில் இரண்டாம் வேற்றுமையுருபு தொக, அதன்முன் வலிமிக்கது; [நன் - உருபு - ௧௯.] தகை - தகுதி, குணம்; இது - தொழிலடியாப்பிறந்த தாயினும், பொருளாற் பண்புப்பெயர். அவாய் - அவாவு என்னும் பகுதியடியாகப் பிறந்த இறந்தகாலவினையெச்சம். கேளாரும், உம் - இழிவு சிறப்பு ; இறந்தது தழுவிய எச்சமுமாம். (௩)

௬௪௪. திறனறிந்து சொல்லுக சொல்லை யறனும்
பொருளு மதனினூஉங் கில்.

பரி:—சொல்லை - (அப்பெற்றித்தாய) சொல்லை, திறன் அறிந்து - (அமைச்சர் தம்முடையவும் கேட்போருடையவுமாய) திறங்களையறிந்து, சொல்லுக—: அதனின் ஊங்கு - அங்ஙனஞ் சொல்லுதற்கு மேம்பட்ட அறனும் பொருளும்—, இல்-இல்லை: (ஆகலான்); (எ - று.)

அத்திறங்களாவன - குடிப்பிறப்பு, கல்வி, ஒழுக்கம், செல்வம், உருவம், பருவம் என்பனவற்றான் வருந் தகுதி வேறுபாடுகள். அவற்றை அறிந்து சொல்லுதலாவது-அவற்றால் தமக்கும் அவர்க்கும் உளவாய ஏற்றத்தாழ்வுகளை அறிந்து அவ்வம்மரபாற் சொல்லுதல். அஃது, உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகலையும் இனிமையையும் பயத்தலின், அறனாயிற்று; தம்காரியம் முடித்தலின், பொருளாயிற்று. 'அறனும் பொருளும்' எனக் காரணத்தைக் காரியமாக்கிக் கூறினார்.

(கு - ரை.) அமைச்சர் தம்முடையனவும் தம்சொல்லைக் கேட்பவருடையனவுமாகிய தன்மைகளை யறிந்து சொல்வது உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகுதலையும் இனிமையையும் பயத்தலால் அறனுமாம்: தாம் மேற்கொண்ட காரியத்தை முடித்தலால் பொருளுக்கும் காரணமாமென்பதாம். அப்பெற்றித்தாய - முந்தினகுறளிற் சொன்ன: கேட்டார்ப் பிணிப்பதாய்க் கேளாரையும் வேட்பிக்குந் தன்மையை யுடைய. திறங்கள் - தன்மைகள். குடிப் பிறப்பு - உயர்குடியிற் பிறத்தல். ஒழுக்கம் - நடத்தை. உருவம் - ரூபம். பருவம் - பிராயம். அவ்வம்மரபால். அந்தந்தநிலைமைக்குத் தக்கபடி சொல்லவேண்டிய முறைமையால். பயத்தலின் - தருதலால். மூலத்தில் 'அறனும்பொருளும்' என்றது - அறத்துக்கும் பொருளுக்கும் காரணமென்றபடி; உபசாரவழக்கு. ஊங்கு - இடைச்சொல். அளபெடை, இன்னிசை நிறைப்பது. (௪)

கூ௪ரு. சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொ லச்சொல்லை
வெல்லுஞ்சொ லின்மை யறிந்து.

பரி:—சொல்லை - (தாம் சொல்லக்கருதிய) சொல்லை, பிறிது ஓர்சொல் - பிறிதோர்சொல்லாய், வெல்லும் சொல் - வெல்லவல்லதொரு சொல், இன்மை - இல்லாமை, அறிந்து—, (பின்), அச்சொல்லை—, சொல்லுக—; (எ - று.)

பிறிதோர்சொல்-மாற்றாரது மறுதலைச்சொல். வெல்லுதல் - குணங்களான் மிகுதல். அதுவே வெல்லச் சொல்லுக என்பதாம். இனி, பிறிதோர் சொல், வெல்லுஞ் சொல் எனச் செவ்வெண்ணாக்கி, ஒத்தசொல்லும் மிக்க சொல்லும் உளவாகாமற் சொல்லுக என்று உரைப்பாரும் உளர்: இது-**சொற்பொருட்பின்வருநிலை.**

(கு - ரை.) மந்திரிமார் மாற்றார்சொல்லால் வெல்லமுடியாதபடி ஆராய்ந்து சொல்லவேண்டுமென்பதாம். இனி, மந்திரிமார் தம் சொல்லோடு ஒத்த சொல்லும் மிக்க சொல்லும் உளவாகாமல் ஆராய்ந்து சொல்லுக எனினுமாம். பிறிதோர்சொல் - மாறு

பட்ட ஒருசொல். அதுவே - தம் சொல்லே. செவ்வெண் - உம் தொக்குவருவது; பிறிதோர் சொல்லும் வெல்லவல்ல சொல்லும் என இங்கே, பெயர்ச்செவ்வெண். இது - இப்பாட்டு. (௫)

௬௪௬. **வேட்பத்தாஞ் சொல்லிப் பிறர்சொற் பயன்கோடன்**
மாட்சியின் மாசற்றார் கோள்.

பரி:—தாம் வேட்பச் சொல்லி - (பிறர்க்குத்) தாம் (சொல்லுங்கால் அவர் பின்னுங்கேட்டலை) விரும்புமாறு சொல்லி, பிறர் சொல் பயன்கோடல் - அவர் (தமக்குச் சொல்லுங்கால் அச்) சொல்லின்பயனைக் கொண்டொழிதல், மாட்சியின் மாசு அற்றார் கோள் - அமைச்சியலுட் குற்றமற்றாரது துணிபு; ()

பிறர்சொற்களுள் குற்றமுளவாயினும் அவைநோக்கி இகழா ரென்பதாம். வல்லாரை இகழ்தல் வல்லுநர்க்குத் தகுதியின்மையின், இதுவும் உடன்கூறினார்.

இவை மூன்றுபாட்டானும், அதனைச் சொல்லுமாறு கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) பிறர் தமதுசொல்லை விரும்புமாறு சொல்லி அந்தப் பிறர் சொல்வதிற் குற்றமிருப்பினும் அந்தச் சொற்பொருளை மாத்திரம் கொண்டு குற்றத்தைப்பற்றி இகழாமலிருப்பது அமைச்சுத்தன்மையில் குற்றமில்லாரின் கடமையாமென்பதாம். வல்லுநர்க்கு வல்லாரை இகழ்தல் தகுதியன்று என்க. பயனைக்கொண்டு - பொருளைமாத்திரம் கிரகித்துக்கொண்டு. ஒழிதல்-சொற்குற்றத்தைப் பாராட்டாமை. அமைச்சுஇயல் - மந்திரிலக்ஷணம். துணிபு - நிச்சயம், சித்தாந்தம், தேர்ந்தபொருள். வல்லார்-வல்லவரல்லாதவர்: இது, செய்யுட்சொல்; சிறுபான்மை உரை நடையில் வந்தது. "வேண்டுவனம்பி" என்ற சிந்தாமணிச் செய்யுளில், நச்சினார்க்கினியர் 'வல்லான் - செய்யுளாய் மறையாகாது, வழக்காய் உடன்பாடுணர்த்திற்று; இது மேலுங் கொள்க' என உரைத்ததுகொண்டு அறிக. வல்லுநர்க்கு - வல்லவர்களுக்கு. புறநானூற்றில் உஎ, ௩எ - ஆம்பாட்டுக்களில் "வல்லாராயினும் வல்லுநராயினும்" எனவந்ததையும் அவற்றிற்கு உரைகாரர் 'ஒன்றை மாட்டாராயினும் வல்லாராயினும்' என்றும், 'யாதொருகல்வியை மாட்டாராயினும் அதனைவல்லாராயினும்' என்றும் உரைத்ததையும் காண்க. 'இவை சொல்லொன்றே விதிவினையும் மறைவினையுமாயின' என்பர், இலக்கணக்கொத்துடையார். இது எதிர்மறைப்பொருளுணர்த்துகையில், எதிர்மறையாகாரம் புணர்ந்து கெட்டதென்றாவது, ர் விகுதி யென்றாவது கொள்ளத்தக்கது. இதுவும் - சொற்குற்றம் பாராட்டாமையையும். அதனை - சொல்லை. மாட்சி - அதனையுடைய அமைச்சியலுக்கு, இங்கே, பண்பாகு பெயர். கோள் - கொள்கை; கொள் என்னும் முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். (௬)

௬௪எ. **சொலல்வல்லன் சோர்வில னஞ்சா னவனை**
இகல்வெல்லல் யார்க்கு மரிது.

பரி :—சொலல் வல்லன் - (தான் எண்ணியகாரியங்களைப் பிறர்க்கு ஏற்பச்) சொல்லுதல் வல்லனாய், சோர்வு இலன்-(அவை மிகப்பலவாயவழி ஒன்றினுஞ்) சோர்வு இலனாய், அஞ்சான் - (அவைக்கு) அஞ்சானுமயினான் (யாவன்), அவனை—, இகல் வெல்லல் - மாறுபாட்டின்கண் வெல்லுதல், யார்க்குஉம் அரிது - யாவர்க்கும் அரிது ; (எ - று.)

ஏற்பச் சொல்லுதல் - அவர்க்கு அவை காரியமல்ல வாயினும் ஆமெனத் துணியும்வகை சொல்லுதல். சோர்வு - சொல்ல வேண்டுவதனை மறப்பான் ஒழிதல். இம்மூன்று குணமுடையானை மாற்றாராய்ப் பிரித்தல் பொருத்தல் செய்து வெல்வார் இல்லை என்பதாம்.

(கு - ரை.) செய்யத்தகாத தொழிலும் செய்யத்தக்கவையெனத்தோன்ற, சொல்லவேண்டியவற்றை மறப்பால் விட்டடாமலும் அவைக்கு அஞ்சாமலும் இருக்கும் அமைச்சனைப் பகைவரால் பொருத்தல் பிரித்தல் செய்தா வெல்லமுடியாதென்பதாம். அவை - அத்தொழில்கள். பலவாயவழி-அநேகங்களாக இருந்த போதிலும். அவைக்கு - சபையார்க்கு. 'சுட்டிற்குமுன்னே வினை வரவேண்டும்' என்ற வடநூல்வழக்கை யொட்டி, 'அவனை' என்பதற்குமுன் 'யாவன்' என்று வருவித்தார். மாறுபாட்டின்கண் - சொற்போரில் என்றபடி. அவர்க்கு - தன்சொல்லைக் கேட்கும் பிறர்க்கு. அவை - தான்சொல்லுந்தொழில்கள். காரிய மல்ல - செய்யத்தகாதவை. ஆமெனத் துணியும்வகை - செய்யத்தக்கவையென்று நம்பும்படி. மறப்பான் ஒழிதல் - மறதியால் விடுதல். இம்மூன்றுகுணம் - சொல்வன்மை, சோர்வின்மை, அஞ்சாமை. மாற்றுராய் - பகைமைபாராட்டி யென்றபடி. (எ)

சுஉஅ. **விரைந்து தொழில்கேட்கு ஞால நிரந்தினிது**
சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்.

பரி :—தொழில் - (சொல்லப்படுங்) காரியங்களை, நிரந்து - நிரல்படக்கோத்து, இனிது சொல்லுதல் வல்லார் - இனிதாகச் சொல்லுதல் வல்லாரை, பெறின்—, ஞாலம் - உலகம், விரைந்து கேட்கும் - (அவற்றை) விரைந்து ஏற்றுக்கொள்ளும் ; (எ - று.)

தொழில் - சாதியொருமை. நிரல்படக் கோத்தல் - முன் சொல்வனவும் பின்சொல்வனவும் அறிந்து அம்முறையேவைத்தல். இனிதாதல்-கேட்டார்க்கு இன்பம்பயத்தல். "சொல்லுதல் வல்லான்நூறாயிரவருள் ஒருவன்" என்ற வடமொழிபற்றி, *'பெறின்' என்றார். ஈண்டும், கேட்டல் - ஏற்றுக்கோடல்.

இவையிரண்டுபாட்டானும், அவ்வாற்றாற் சொல்லுதல் வல்லாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) சொல்லப்படுவனவற்றை வரிசைப்படக்கோத்து இனிதாகச்சொல்ல வல்லான் சொற்களை உலகத்தார் விரைந்து

ஏற்றுக்கொள்வரென்பதாம். நிரல்படக்கோத்து - வரிசைப்படத் தொடுத்து. வல்லார் - வல்லவர். அவற்றை - அக்காரியங்களை. " ஶதேஷு ஜாயதே ஶூர : - ஸஹஸ்ரேஷு ச பண்டித :, வக்தா ஶத ஸஹஸ்ரேஷு - தாதா பவதி வா ந வா' என்ற வடநூல்மேற்கோள் இங்குக் குறிக்கப்பட்டது. அம்முறையே - முன் பின் சொல்ல வேண்டிய முறைப்படியே. " நூற்றுவரிற் றோன்றுந் தறுகண்ணா ருயிரவ, ராற்றுளித் தொக்க வவையகத்து - மாற்றந்தான், ஒன்று கொடுக்கு மகன்றோன்றுந் தேற்றப், பரப்புநீர் வையகந் தேரினு மில்லை, யிரப்பாரை யெள்ளா மகன்" என்பது, தகடூர்யாத்திரை. " ஆர்த்தசவை நூற்றொருவராயிரத்தொன்றாம் புலவர், வார்த்தை பதினாயிரத்தொருவர் - பூத்தமலர்த், தண்டாமரைத்திருவே தாதா கோடிக்கொருவர், உண்டாயினுண்டென்றறி" என்ற தனிப் பாடலுங் காண்க. 'பெறின்' என எதிர்காலவினையெச்சத்தாற் கூறியது, பெறுதலின் அருமைவிளக்கும் என்றபடி. ஈண்டும்- இங்கும்; உம்மை, ௬௪௯ - ஆம் குறட்பாவைக்குறிக்கும். இக்குறட் பாவை எடுத்துக்காட்டி, சொல்வென்றி யென்னுந் துறையென்பர், பொருளதிகாரவுரையில். ஞாலம் - உலகத்தாரென்றபடி. (அ)

௬௪௯. பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்றமா சற்ற
சிலசொல்ல றேற்று தவர்.

பரி :—மாசு அற்ற சில-குற்றமற்றனவாய்ச் சிலவாய வார்த் தைகளை, சொல்லல் - (அவ்வாற்றால்) சொல்லுதலை, தேற்றாதவர்- அறியாதார், பல சொல்ல - பலவாய வார்த்தைகளை(த்தொடுத் துச்) சொல்ல, காமுறுவர் - விரும்புவர் ; (எ - று.)

குற்றம் - மேற்சொல்லிய குணங்கட்கு மறுதலையாயின. இடைவிடாது பலசொல்லுதலையும் சொல்வன்மையென்று விரும்புவாரும் உளர் : அவர் இவ்வாறு சொல்லமாட்டாதாரே : வல்லார் அது செய்யார் என யாப்புறுப்பார், 'மன்ற' என்றார்.

(கு - ரை.) குற்றமற்றனவாகிச் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல அறியாதவரே, பலவாய வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புவ ரென்பதாம். அவ்வாற்றால்-கீழ்க்குறளிற் கூறியவகையால். மேற் சொல்லிய - ௬௪௬ - ஆங் குறளி னுரையிற் கூறிய. மறுதலையா யின - எதிரிடையானவை; இங்கே வழூஉச்சொற்புணர்த்தல், மிகைபடக்கூறல், மயங்கவைத்தல், செவிக்கு இன்னாதாதல், விழுப்பயன் தராமை முதலியன, யாப்புறுப்பார் - உறுதிப்படுத்து பவர். மன்ற - உறுதிப்பொருளுணர்த்துவதோர் இடைச்சொல் ; " மன்றவென்கிளவி தேற்றஞ் செய்யும்" என்பது, தொல்காப்பி யம். காமுறுவர் - காமமுறுவர் என்பதன் விகாரம். அற்ற- பெயர் ; பெயரெச்சமுமாம். (௯)

௬௫௦. இணருழ்த்து நாறா மலரனையர் கற்றது
உணர விரித்துரையா தார்.

பரி :—கற்றது - கற்றுவைத்தநூலை, உணர - (பிறர்) அறி யும் வண்ணம், விரித்து உரையாதார் - விரித்து உரைக்கமாட்டா

தவர்,—இணர் ஊழ்த்துஉம் - கொத்தின்கண்ணே மலர்ந்து வைத்தும், நாறு - நாறாத, மலர் - பூவை, அனையர் - ஒப்பர் ;

செவ்விபெற மலர்ந்துவைத்தும் நாற்றமில்லாத பூச் சூடப் படாதவாறுபோல, நூலைக் கற்றுவைத்தும் சொல்லமாட்டா தார் நன்கு மதிக்கப்படா ரென்றமையின், இது - **தொழிலுவமை** யாயிற்று,

இவை இரண்டு பாட்டானும், அதுமாட்டாதாரது இழிவு கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) அழகுபெற மலர்ந்தும் மணமில்லாத பூச்சூடப் படாதவாறு போல நூலைக்கற்றுவைத்தும் கேட்போர் மனங் கொள்ளும்படி சொல்லத் தெரியாதவர் நன்கு மதிக்கப்படாரென் பதாம். (இச்செய்யுளிற் கூறிய உவமை இக்காலத்துக்கு ஏற்குமா? ஆராய்க.) கற்றுவைத்த - கற்றுள்ள. மலர்ந்துவைத்தும் - மலர்ந் திருந்தும். நாறுத - மணம் வீசாத. செவ்விபெற - அழகாக ; காலம்வாய்க்க எனினுமாம். நாற்றமில்லாத - வாசனையில்லாத. நாற்றமில்லாத பூ, நிர்க்கந்த குஸுமமெனப்படும். **உவமையணி. அதுமாட்டாதார் - ஒழுங்காகச்சொல்லத் திறமற்றவர்.** ஊழ்த்து என்ற இறந்தகாலவினையெச்சத்தில், ஊழ் - பகுதி. உம் - உயர்வு சிறப்பு. (௧௦)

௬௭ - ஆம் அதிகாரம்—வினைத்தூய்மை.

பரி :—அஃதாவது - செய்யப்படும் வினைகள் பொருளே யன்றி அறமும் புகழும் பயந்து நல்லவாதல். சொல்லேயன்றிச் செயலும் நன்றாக வேண்டு மென்கின்றமையின், இது சொல் வன்மையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) **வினைத்தூய்மை** - செய்யுந்தொழில் சுத்தமான தாயிருத்தல். பொருளே யன்றி - செல்வத்தை யுண்டாக்குதல் மாத்திரத்தோடு நில்லாமல். பயந்து - உண்டாக்கி.

௬௫௧. **துணைநல மாக்கந் தரூஉம் வினைநலம்**
வேண்டிய வெல்லாந் தரும்.

பரி.—(ஒருவனுக்கு),—துணை நலம் - துணையது நன்மை, ஆக்கம் தரூஉம் - செல்வமொன்றனையுங் கொடுக்கும் ; (அவ்வள வன்றி), வினை நலம் - வினையது நன்மை, வேண்டிய எல்லாம் தரும் - (அவன்) வேண்டியன யாவற்றையுங் கொடுக்கும் ; ()

'வேண்டியவெல்லாம்' என்றது - இம்மைக்கண் அறம் பொருள் இன்பம் முதலாயவற்றையும், மறுமைக்கண் தான் விரும்பிய பதங்களையும்.

இதனான், காணப்படுந் துணைநன்மையினும் கருதப்படும் வினைநன்மை சிறந்தது என, வினைத்தூய்மையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) துணைவர் நல்லவராயிருத்தல் இம்மைப்பயனாகிய செல்வமொன்றனையும் கொடாநிற்க, செய்கின்ற வினையின் நன்மையோ இம்மையில் அறம் பொருளினோடு மறுமைப்பயனாகிய நல்லுலகங்களையும் தருமாதலால் துணைநலத்தினும் வினைநலம் சிறந்ததென்பதாம். துணையது நன்மை - துணைவர் நல்லவராயிருத்தல். ஒன்றனையும் - ஒன்றுமாத்திரத்தை. அவ்வளவு அன்றி - செல்வமொன்றையுங் கொடுக்கும் என்ற அந்த அளவோடு நில்லாமல். பதம் - இடம், பதவி, உலகம். காணப்படுதல் - பிரதியக்ஷப்பிரமாணத்துக்கு இலக்காதல். கருதப்படுதல் - அநுமானப்பிரமாணத்துக்கு இலக்காதல். துணைநலம் இம்மைப் பயனாகிய செல்வமொன்றையே தருதலால் 'காணப்படுந் துணை நன்மை' என்றும், வினைநலம் மறுமையையுந் தருதலால் 'கருதப்படும் வினைநன்மை' என்றுங் கூறினார். செல்வந்தருதல் இம்மையிலே நேர்தலால் ப்ரத்யக்ஷப்ரமாணத்துக்கு விஷயமாதலும், மறுமையில் நற்பயனளிப்பது அநுமானத்தினாலே ஊகித்து உணரவேண்டிய தாதலுங் காண்க. துணை - பண்பாகுபெயர். ஆக்கம் - செல்வத்துக்கு, ஆகுபெயர். தரூஉம் - அளபெடை, செய்யுளோசை நிறைத்தது. வேண்டிய - பெயரும், பெயரெச்சமுமாகக் கொள்ளத்தக்கது. (க)

சுருஉ. **என்று மொருவுதல் வேண்டும் புகழொடு**
நன்றி பயவா வினை.

பரி:—புகழொடு நன்றி பயவா வினை - (தம் அரசனுக்கு இம்மைக்கண்) புகழும் (மறுமைக்கண்) அறமும் பயவாத வினைகளை, (அமைச்சர்க்கு), என்றுஉம் ஒருவுதல்வேண்டும்-எக்காலத்தும் ஒழிதல் வேண்டும்; (எ - று.)

பெருகல் சுருங்கல் இடைநிற்றல் என்னும் நிலைவேறுபாடு காலத்தான் வருதலின், 'என்றும்' என்றார். 'வேண்டும்' என்பது - ஈண்டு, இன்றியமையாது என்னும் பொருட்டு.

(கு - ரை.) தம்முடைய அரசனுக்குப் புண்ணியமும் புகழுந் தரக்கூடிய செயல்களையே யன்றிப் பழியையும் பாவத்தையும் தரக்கூடிய செயல்களை மந்திரிகள் செய்யக்கூடாதென்பதாம். இம்மைக்கண் - இப்பிறப்பில். மறுமைக்கண் - இறந்தபின் வரும் நிலையில். அறம் - இங்கே, புண்ணியம். பயவாத - உண்டாக்காத. பெருகல் சுருங்கல் இடைநிற்றல் - சுஙு - ஆம் குறளின் குறிப்பிற் காண்க. பொருட்டு - பொருளது. (உ)

சுருங. **ஓஒதல் வேண்டு மொளிமாழ்குஞ் செய்வினை**
ஆஅது மென்னு மவர்.

பரி:—ஆஅதும் என்னுமவர் - மேலாகக்கடவேமென்று கருதுவார், ஒளி மாழ்கும் வினை - (தம்) ஒளிகெடுதற்குக் காரணமாய வினையை, செய் - செய்தலை, ஓஒதல் வேண்டும் - தவிர்க;

'ஓஒதல்வேண்டும்' என்பது-ஒருசொல் நீர்மைத்து; ஓவுதல் என்பது குறைந்து நின்றது. ஒளி - தாம் உளகாலத்து எல்லாராலும் நன்கு மதிக்கப்படுதல். 'செய்' என்னும் முதனிலைத் தொழிற்பெயர், மாற்றப்பட்டது: அன்றி செய்வினை என வினைத் தொகையாக்கிய வழி, பொருளின்மை அறிக. ஒளிகெட வருவது ஆக்கமன்று என்பதாம்.

(கு - ரை.) தன்மதிப்பு நீங்குந்தொழிலை மேன்மையை யடைய விரும்புவோர் செய்யாது விடக்கடவரென்பதாம். நீர்மைத்து - தன்மையது. 'ஓஒதல்வேண்டும்' என்பதை ஒருசொல்லாகக் கொள்ளுமிடத்து, 'என்னுமவர்.' எழுவாய்; இருசொல்லாகக் கொள்ளுமிடத்து, ஓதல் - எழுவாயும், வேண்டும் - பயனிலையுமாக, என்னுமவரென்றது ஓதல் என்றதனைக்கொள்ளும். 'ஓவுதலென்பது குறைந்து நின்றது' என்றவிடத்து, 'ஒருவுதல் என்பது ஆதி நீண்டு இடைக்குறைந்து நின்றது' என்று பிரதிபேதம். ஒளி-கௌரவ மென்றபடி. ஆதும் என்னுமவர் ஒளிமாழ்கும் வினை செய்(தல்) ஓதல்வேண்டும் என அந்வயம் காண்க. செய்வினை என்பதை வினைசெய் என்று மாற்றிப் பொருளுரையாது, செய் வினை - செய்யும்வினை என வினைத்தொகையாகக் கொண்டால், பொருட்பொருத்தமில்லை யென்க. பொருளின்மை - ஒழுங்காகப் பொருள்படாமை. அளபெடைகள், செய்யுளோசை நிறைப்பன. ஆதும் - தன்மைப்பன்மை யெதிர்காலமுற்று. (௩)

௬௫௪. இடுக்கட் படினு மிளிவந்த செய்யார்
நடுக்கற்ற காட்சி யவர்.

பரி:—இடுக்கண் படின்உம் - (தாம்) இடுக்கணிலே படவரினும், இளிவந்த செய்யார் - (அது தீர்த்தற்பொருட்டு முன் செய்தார்க்கு) இளிவந்த வினைகளைச் செய்யார்: நடுக்கு அற்ற காட்சியவர் - துளக்கமற்ற தெளிவினை யுடையார்; (எ - று.)

சிறிதுபோழ்திற் கழிவதாய இடுக்கண் நோக்கி எஞ்ஞான்றுங் கழியாத இளிவு எய்தற்பாலதன்று என்பதூஉம், அஃது எய்தினும் வருவதுவரும் என்பதூஉம் தெளிவர் ஆகலான், 'செய்யார்' என்றார்.

(கு - ரை.) தெளிந்த அறிவை உடையோர் எவ்வளவு துன்பம் நேர்ந்தாலும் இளிவுதரக்கூடிய செயலைச் செய்யாரென்பதாம். பட - அகப்பட; அனுபவிக்க என்றபடி. அது தீர்தற்பொருட்டுச் செய்யார் என இயையும். துளக்கம் - அசைவு, சஞ்சலம். கழிவதாய - நீங்குவதான. எஞ்ஞான்றும் - எப்பொழுதும். எய்தற்பாலதன்று - அடையத்தக்கதன்று. அஃது எய்தினும்-இளிவையடைந்தாலும். வருவது - விதிவசத்தால் வருந் தீங்கு. இடுக்கண் - துன்பம்: கண் இடுங்குதல்பற்றி வந்த பெயர்; காரியம் காரணமாக வந்த உபசாரவழக்கு; இஃது, இடுங்குகண் என்பதன் விகாரம். இளிவந்த - இழிவு உண்டான காரியங்கள். இறந்த காலப் பலவின்பால் வினையாலணையும்பெயர்; இளிவந்த என்

பதில், இளி வா என்னும் இரண்டுந் தொடர்ந்த இளிவா - பகுதி. நடுக்கு - நடுங்கு என்னும் முதனிலை திரிந்ததொழிற்பெயர். காட்சி யென்ற தொழிற்பெயரில், காணுதல் - மனத்தால் ஆராய்தல். (ச)

சுருரு. **எற்றென் றிரங்குவ செய்யற்க செய்வானேல்**
மற்றன்ன செய்யாமை நன்று.

பரி:—எற்று - (யான் செய்தது) எத்தன்மைத்து என்று, இரங்குவ - (பின் தானே) இரங்கும் வினைகளை, செய்யற்க-(ஒரு காலும்) செய்யாதொழிக: செய்வான் ஏல் - (அன்றி ஒருகால் மயங்கி அவற்றைச்) செய்யுந் தன்மையினனாயின், மற்று - பின் (இருந்து), அன்ன - அவ்விரங்கல்களை, செய்யாமை - செய்யா தொழிதல், நன்று—; (எ - று.)

'இரங்குவ' என முன்வந்தமையின், பின் 'அன்ன' எனச் சுட்டியொழிந்தார், அவ்வினைகளது பன்மையான், இரக்கமும் பலவாயின. அச்செயற்குப்பின் இருந்து இரங்குவனாயின், அது தீரும்வாயிலறிந்தில னெனவும், திட்பமிலனெனவும், பயனில் லனசெய்கின்றா னெனவும், தன்பழியைத் தானே தூற்றுகின்றா னெனவும் எல்லாரும் இகழ்தலின், 'பின் இரங்காமை நன்று' என்றார். இதுவும், வினைத்தூயார்செய லாகலின், உடன் கூறப் பட்டது. 'பின்தொடர்தற்குச் செய்வா னாயின், அவைபோல் வனவுஞ் செய்யாமை நன்று' என, பிறரெல்லாம் இயைபு அற உரைத்தார்.

(கு - ரை.) முன்னே ஆலோசியாமல் யாதொருகாரியத்தையுஞ் செய்தல் கூடாது; ஏனெனில்,—சிலகாரியங்களைச் செய்துவிட் டால், பின்பு ஏன்செய்தோமென்று அநுதாபமுண்டாம்: தகாத தொழில்களை ஒருகால்செய்துவிட்டானாயின், அதற்காகப் பின்பு இரங்கிக் காலங்கழித்தல் தகுதியன்று; "கற்றார்முன் தோன்றா கழிவிரக்கம்" ஆதலால் என்பதாம்: பின் தானே இரங்கும் - தான் பச்சாத்தாபப்படும்படியான. மயங்கி - மனந்தடுமாறி. அது தீரும்வா யில்-அச்செய்கையாலுண்டாகிற தீங்கினின்றும்நீங்கும்வழி. திட்பம்- நெஞ்சுறுதி. தூற்றுதல் - கூறிவெளிப்படுத்தல். இதுவும்-இரங் காமையும். வினைத்தூயார் - தொழில்சுத்தமானவர். பின்தொடர் தற்குச் செய்தல் - முன்செய்த தகாத செயல்களையே பிடிவாதத் தால் மேல்மேல் அடுததடுத்துச் செய்தல்; இது அவற்றைத் தக்கனவென்று சாதித்தற்பொருட்டு. சங்கத்துப்பிரதியில், 'பின் தொடர்தற்கு' என்றஇடத்தில் 'பிற்றொடர்க்கு' என்று பாடம்: பிற் றொடர் என்றது - 'செய்வானேல் மற்றன்னசெய்யாமை நன்று' என்றதொடரை. இயைபுஅற - பொருத்தமில்லாமல். எற்று - வினாவடியாப்பிறந்த ஒன்றன்பாற் குறிப்புமுற்று; று - விகுதி. இரங்குவ - பெயர். செய்யற்க - எதிர்மறை வியங்கோள். மற்று - இங்கே, பின் என்னும் பொருளது. பரிமேலழகருரைக்கு, அன்ன - அகரச்சுட்டடியாப்பிறந்ததும்,பிறருரைக்கு அன் -என்னும் உவம விடைச்சொல்லடியாப் பிறந்தது மாம். நன்று - முற்று. (ரு)

௬௫௬. ஈன்றாள் பசிகாண்பா னாயினுஞ் செய்யற்க
சான்றோர் பழிக்கும் வினை.

பரி.—ஈன்றாள் - (தன்னைப்) பயந்தாளது, பசி - பசியை, காண்பான் ஆயின்உம்-(வறுமையால்) கண்டுஇரங்குந்தன்மைய னாயினு னெனினும், (அதுசுட்டி), சான்றோர் பழிக்கும் வினை - அறிவுடையார் பழிக்கும்வினைகளை, செய்யற்க - (ஒருவன்) செய்யாதொழிக ; (எ - று.)

'இறந்தமூப்பினராய இருமுதுகுரவரும் கற்புடைமனைவியும் குழவியும் பசியான்வருந்தும் எல்லைக்கண், தீயனபலவுஞ் செய்தாயினும் புறந்தருக' என்னும் அறநூற்பொதுவிதி, பொருள்நூல்வழியொழுகுதலும் அரசர்தொழிற்கு உரியராதலும் நன்குமதிக்கற்பாடுமுடைய அமைச்சர்க்கு எய்தாமைபற்றி இவ்வாறு கூறினார்.

இவையைந்துபாட்டானும், 'பாவமும் பழியும் பயக்கும் வினை செய்யற்க' என்பது கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) தன் தாய் பசித்திருத்தலைக்கண்டும் மிக்க வறுமையினால் அதனைப் போக்கமுடியாமல் இரங்கும் நிலைமையிலிருந்தானாயினும், அவள் பசியைப்போக்குவது என்பதை ஒரு வியாஜமாக வைத்துக்கொண்டு பழிக்குரிய செயலைப் பொருள்நூல்வழியே நடக்கவேண்டிய அமைச்சர் செய்யலாகாதென்பதாம். பயந்தாளது - பெற்றதாயினது. வறுமை - செல்வமில்லாமை; தரித்திரம். அது சுட்டி - அத்துன்பங் காரணமாக. இறந்த மூப்பினர் - மிக்க முதுமையுடையவர். இரு முது குரவர் - இரண்டு பழைய பெரியோர் ; தாய்தந்தையர். கற்பு - பதிவிரதாதருமம். குழவி - குழந்தை. எல்லைக்கண் - சமயத்தில். புறந்தருக-பாதுகாக்க. அறநூல் - தருமசாஸ்திரம். "அப்யகார்யஶதம் க்ருத்வா - பர்த்தவ்யா மநுரப்ரவீத்" என்ற வடமொழிமேற்கோள் இங்குக் காணத்தக்கது. யாவரினும் பெற்ற தாய் சிறத்தலால், ஈன்றாளை விதந்து கூறினார். பொருள்நூல் - அர்த்தசாஸ்திரம் ; இராசநீதி முதலியன. ஒழுகுதல் - நடத்தல். மதிக்கற்பாடு - மதிக்கப்படுதல். எய்தாமை - பொருந்தாமை. இருமுதுமக்களுள் தந்தையினும் தாய் அன்பிலும் கடமையிலும் சிறத்தலால், அவளையே யெடுத்துக்கூறினர். (சு)

௬௫௭. பழிமலைந் தெய்திய வாக்கத்திற் சான்றோர்
கழிநல் குரவே தலை.

பரி:—(சாலாதார் தீயவினைகளைச் செய்து அதனால்), பழிமலைந்து - பழியைத் தம்மேற்கொண்டு, எய்திய - பெற்ற, ஆக்கத்தின் - செல்வத்தின், சான்றோர் - (அதுமேற்கொள்ளாத) சான்றோர், அனுபவிக்கும், கழி நல்குரவே - மிக்கநல்குரவே, தலை - உயர்ந்தது ; (எ - று.)

நிலையாதசெல்வத்தின்பொருட்டு நிலையினபழியை மேற்கோடல் சால்போடு இயையாமையின், 'சான்றோர்கழிநல்குரவே தலை' என்றார்.

(கு-ரை.) நிலைத்திராத செல்வத்தின் பொருட்டு நிலைத்துள்ள பழியை மேற்கொள்வது சான்றோரின் பெருமைக்கு ஏலாது ஆதலால், அந்தச் சான்றோர்க்குப் பழியைப்பெறுமல் வறுமையைப் பெறுதலே மேலாமென்பதாம். சாலாதார்-சான்றோரல்லாதவர்; முந்தின குறளில் 'சான்றோர்' என்பதற்கு - அறிவுடையாரென உரைத்ததனுல், அதன் எதிர்மறையாக, இதற்கு - அறிவில்லாதாரென்க. அதுமேற்கொள்ளாத - தீவினை செய்து பழிப்போடு செல்வம்பெருத. நல்குரவு-வறுமை; தொழிற்பெயர்; நல்கூர் என்னும் பகுதி குறுகிற்று; அ - சாரியை. நிலையாத - நிலைத்திராத. நிலையின - நிலையுள்ள; உலகமுள்ளவளவும் அழியாத. மேற்கோடல் - ஏற்றுக்கொள்ளுதல். சால்போடு இயையாமையின் - பெருமைக் குணத்துக்குத் தகாமையால். கழி - மிகுதியுணர்த்தும் உரிச்சொல். மலைதலெனினும் மிலைதலெனினும் ஒக்கும். அகமலர்ச்சியணி; இலக்கணம் முன்கூறப்பட்டது. ஏ - பிரிநிலை. (எ)

௬௫அ. **கடிந்த கடிந்தொரார் செய்தார்க் கவைதாம்**
முடிந்தாலும் பீழை தரும்.

பரி:—கடிந்த - (நூலோர்) கடிந்த வினைகளை, கடிந்துஓரார் - (தாமும்) கடிந்து ஒழியாது, செய்தார்க்கு - (பொருள்நோக்கிச்) செய்த அமைச்சர்க்கு, அவை தாம் முடிந்தால்உம் - அவை (தூயவன்மையின் முடியா, ஒருவாற்றான்) முடியினும், (பின்), பீழை தரும் - துன்பத்தையே கொடுக்கும்; (எ - று.)

முடிதல் - கருதியபொருள் தருதல். பீழைதருதலாகிய பொருளின் தொழில், அதற்குக் காரணமாய வினைகள்மேல் ஏற்றப்பட்டது.

(கு - ரை.) பெரியோர் செய்யலாகா என்று விலக்கிய தொழில்களைச் செய்த மந்திரிகட்கு அத்தொழில்கள் முடிந்து ஒருவாற்றான் செல்வந்தரினும் அவ்வழியாலே பிறகு துன்பத்தையே தருமாதலால் அவ்வாறன வினைகளைக் கடிந்தொழிக என்பதாம். நூலோர் சாஸ்திரமறிந்தவர். கடிந்த - (செய்யலாகாதென்று) விலக்கிய. பொருள் நோக்கி - செல்வவருவாயை உத்தேசித்து. அவை - நூலோர் கடிந்த அவ்வினைகள். தூய அன்மையின் - சுத்தமானவையல்லாமையால். பொருளின் தொழில் - செல்வத்தின்காரியம். அதற்கு-செல்வத்திற்கு. காரியத்தின்தொழிலைக் காரணத்தின்மேல் ஏற்றிய உபசாரவழக்கு - அத்தொழில்கள் செல்வத்தை யுண்டாக்கி அதன்மூலமாகத் துன்பந்தருமென்க. கடிந்த - பெயர். ஓரார் - ஒருவார் என்னும் எதிர்மறை முற்றெச்சம் விகாரப்பட்டது. 'முடிந்தாலும்' என்ற உம்மை - விகற்பப்பொருளை விளக்குவது. தாம் - அசை. பீழை - பீடா என்னும் வடமொழியின் சிதைவு; பீழையென்றதன் இறுதியில், பிரிநிலை யேகாரம் விகாரத்தால் தொக்கது. (அ)

௬௰௯ அழக்கொண்ட வெல்லா மழப்போ மிழப்பினும்
பிற்பயக்கு நற்பா லவை.

பரி:—(ஒருவன் தீயவினைகளைச்செய்து), அழ - (பிறர்) இரங்க, கொண்ட எல்லாம் - கொண்ட பொருளெல்லாம், அழ- (இம்மையிலே அவன் தான்)இரங்க, போம் - போகாநிற்கும்; நல் பாலவை - (மற்றைத்) தூயவினையான்வந்த பொருள்கள், இழப்பினும் - (முன்) இழந்தானாயினும், (அவனுக்கு), பின் பயக்கும் - பின்னர்வந்து பயன்கொடுக்கும்; (எ - று.) .

'பின்' எனவே, மறுமையும் அடங்கிற்று; பொருள்களான், அவற்றிற்குக் காரணமாய வினைகளது இயல்பு கூறியவாறு.

(கு - ரை.) பிறரைத்துன்புறுத்திப் பெற்ற பொருள்கள் தான் துன்புற இழக்கும்படிநேரிடும்: நன்முறையிற்பெற்ற பொருளும் ஒருகால்விதிவசத்தால் இழக்கநேரினும், பின்னர் நன்மையை விளைக்குமென்பதாம். இம்மையிலே ஒருவன் இரங்க அவனை விட்டுப் போம்பொருள்கள் தீயவினைசெய்து பிறர் இரங்கக்கொண் டவை என்றும், இழந்தாலும் பின்னர் வந்து பயன் தரும் பொருள் கள் தூயவினையால் வந்தவை யென்றும் அறியலாமென்பதாம். கொண்ட - தான்கவர்ந்துகொண்ட, அவன் - அக்கொண்டவன். போகாநிற்கும் - அழியும். பொருள்களான் - பொருளின் நிலைமை களால். இழப்பினும் என்ற இழிவுசிறப்பும்மை, இழவாமையையுங் குறிக்கும். பின் - இடைச்சொல்; காலம். நற்பாலவை - நல்ல தன்மையையுடையவை. (௯)

௬௱. சலத்தாற் பொருள்செய்தே மாக்கல் பசுமட் கலத்துணீர் பெய்திரீஇயற்று.

பரி:—(அமைச்சன்), சலத்தால்-தீயவினைகளால், பொருள் செய்து - பொருள்படைத்து, *ஏமாக்கல் - (அதனால் அரசனுக்கு) ஏமஞ்செய்தல்,—பசுமண் கலத்துள் - பசிய மட்கலத்துள்ளே, நீர் பெய்து - நீரைப் பெய்து, இரீஇ அற்று - (அதற்கு) ஏமஞ் செய்ததனோடு ஒக்கும்; (எ - று.)

முன் ஆக்கம் பயப்பனபோல் தோன்றிப் பின் அழிவே பயத்தலால், அவை சலமெனப்பட்டன. † 'ஏமமாக்கல்' என் பது, ஏமாக்கல் என்று ஆயிற்று: ஏமத்தை அடையப்பண்ணுதல் என்றவாறு. இருத்துதல் - நெடுங்காலம் இருப்பச் செய்தல். அரசனும் பொருளும் சேரப்போம் என்பதாம். பிறரெல்லாம் 'ஏமாத்தல்' என்று பாடமோதி, அதற்கு - மகிழ்தல் என்றும், 'இரீஇ யற்று' என்பதற்கு - வைத்தாற்போலும் என்றும் உரைத்தார்: அவர், அவை தன்வினையும் பிறிதின்வினையுமாய் உவமையிலக்கணத்தொடு மாறுகோடல் நோக்கிற்றிலர்.

பி - ம்: * ஏமார்த்தல் † ஏமமார்த்தல்.

இவை நான்கு பாட்டானும், அதற்குக் காரணங் கூறப் பட்டது.

(கு - ரை.) தீயவினைகளாற் பொருளைப்படைத்து அதனால் மன்னவனுக்குப் பாதுகாவலை யுண்டாக்கப்பார்த்தால், சூளை பேர்டாத மட்கலத்தில் நீர்பெய்துவைத்தால் குடமும் உடைந்து நீரும் சிந்திவிடுவதுபோல, அப்பொருள் கெடுவதன்றி அரசனும் அழிந்திடுவானென்பதாம்; உவமையணி. பொருள் படைத்து - செல்வஞ்சம்பாதித்து- ஏமம் காப்பு. பசிய மட்கலம் - சுடப்படாத மண்பாத்திரம்: பசுமை - ஈரத்தின்மேலது. சலம் - வடசொல்லின் திரிபு; இதற்கு - வெளிக்கு ஒருவகையாகக் காணப்பட்டு உள்ளே ஒருவகையாக இருப்பதென்று பொருள்: அரசனும் பொருளும் சேரப்போம்-நீர்பெய்த பசுமட்கலமும் அந்நீரும் சேரப்போதல்போல எனக்கொள்க. பிறர் - மற்றையுரைகாரர். அவை தன்வினையும் பிறிதின் வினையுமாய் - மகிழ்தலென்ற உபமேயம் தன்வினையும் இருத்துதலென்ற உபமானம் பிறவினையுமாய். தன்வினை - தன் கருத்தாவின் புடைபெயர்ச்சியாய் நிகழுந் தொழில். பிறிதின் வினை - பிறகருத்தாவின் புடைபெயர்ச்சியாய்த் தொழிற்படுஞ் செயல். உவமையிலக்கணத்தோடு மாறுகோடல் - மகிழ்தற்கு நீர்பெய்துவைத்தல் ஒப்பாகப் பொருந்தாமை யென்க. அதற்கு- பாவமும் பழியும் பயக்கும் வினை செய்யலாகாதென்பதற்கு. இரீஇ - இருவி அல்லது இருத்தி என்ற பிறவினை வினையெச்சம் விகாரப்பட்டு அளபெடுத்தது. இக்குறட்பாவை, அனுமானமென் னும் அலங்காரமென்பர், வீரசோழியவுரையாசிரியர். (௬௦)

சுஎ - ஆம் அதிகாரம்—வினைத்திட்பம்

பரி:—அஃதாவது - அத்தூயவினை முடிப்பானுக்கு வேண்டுவதாய மனத்திண்மை. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

(கு - ரை.) திண்மை - வலிமை. இதனானே - கீழ்வாக்கியத்தால். வினைத்திட்பம் என்ற தொடர் - தூயவினைக்குவேண்டிய மனவுறுதி எனப் பொருள்பட்டு, நான்காம்வேற்றுமை யுருபும் பயனுமுடன் தொக்கதொகையா மென்க. இனி, வினைசெய்தலில் திண்மையென ஏழாம்வேற்றுமைத்தொகையாகவுமாம்.

சுசுக. **வினைத்திட்ப மென்ப தொருவன் மனத்திட்பம்**
மற்றைய வெல்லாம் பிற.

பரி:—வினை திட்பம் என்பது-வினைசெய்தற்கண் திண்மை யென்று சொல்லப்படுவது, ஒருவன் மனம் திட்பம் - (அதனை முடித்தற்கு உரியான்) ஒருவன் மனத்தினது திண்மை; மற்றைய எல்லாம் - அஃது ஒழிந்தன எல்லாம், பிற - அதற்குத் திண்மையென்று சொல்லப்படா; (எ - று.).

ஒழிந்தனவாவன - படை அரண் நட்பு முதலியவற்றின் திண்மைகள். அவையும் அதற்கு வேண்டுவனவாய் இனமாக

லின் 'மற்றைய' என்றும், வேண்டினும் அஃது இல்வழிப் பய
னிலவாகலின் 'பிற' என்றுங் கூறினார்.

இதனான், வினைத்திட்பமாவது இன்னதென்பது கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) தொழில் செய்யுமிடத்து முக்கியமாக வேண்டுவது மனத்திட்பமே யென்றவாறு. அதனை - தொடங்கியகாரியத்தை. முடித்தற்கு உரியான் - முடிக்கவேண்டியவன். அஃது - மனத்திட்பம். அதற்கு - தொடங்கிய காரியத்தை முடித்தற்கு. படை - சேனை. அரண் - காப்பு; கோட்டை முதலியன. நட்பு - நண்பர். அதற்கு - வினைமுடித்தற்கு. வேண்டினும் - வினைமுடித்தற்குப் படைமுதலியவை வேண்டியிருப்பினும், அஃது இல்வழி - மனத்திட்பமில்லாதவிடத்து. "மற்றையவென்பது சுட்டியதற்கினம்". பிற - பகுதியே பலவின்பால்முற்றாய் வந்தது; அஃறிணைப்பன்மை விகுதி புணர்ந்து கெட்டதென்பர். (க)

௬௬௨. ஊறொரா லுற்றபி னொல்காமை யிவ்விரண்டின்
ஆறென்ப ராய்ந்தவர் கோள்.

பரி :—ஆய்ந்தவர் கோள் - (முன் * நீதிநூல்) ஆராய்ந்த அமைச்சரது துணிபு,—ஊறு ஒரால் - பழுதுபடும் வினைகளைச் செய்யாமையும், உற்றபின் - (செய்யும் வினை தெய்வத்தான்) பழுதுபட்டவழி, ஒல்காமை-(அதற்குத்) தளராமையும், இ இரண்டின்-(ஆகிய) இவ்விரண்டின், ஆறு-வழி, என்பர்,—(நூலோர்;

தேவர்க்கும் அசுரர்க்கும் அமைச்சுப்பூண்ட வியாழ வெள்ளிகளது துணிபுதொகுத்துப் பின் நீதிநூலுடையார் கூறியவாறு கூறுகின்றமையின், ஈண்டு வினைத்தூய்மையும் உடன்கூறினார். உறுதலுடையதனை முன் 'ஊறு' என்றமையின் 'உற்றபின்' என்றும், இவ்விரண்டின்கண்ணே பட்டது என்பார் 'இரண்டினாறு' என்றுங் கூறினார். 'ஊறொரார்' என்று பாடமோதுவாருமுளர். அஃது 'ஒல்காமை' என்னும் எண்ணோடும், 'இரண்டு' என்னுந் தொகையோடும் இயையாமை அவர் அறிந்திலர்.

(கு - ரை.) தூய்மையற்ற தொழிலைச் செய்யாமையும், தூயன என்று கருதிச்செய்தன இடையே பழுதுபட்டனவாயின் அதற்காக மனந்தளராமையும் நீதிநூலாராய்ந்த மந்திரிமாரின் கொள்கையாக இருக்கவேண்டுமென்பதாம். பழுதுபடுதல் - தூய்மையற்றதாதல். தெய்வத்தான் - விதிவசத்தால். வியாழ வெள்ளிகள் - பிருகஸ்பதியும் சுக்கிரனும். பிருகஸ்பதி - தேவர்க்குக்குருவும் பிரதானமந்திரியும், சுக்கிரன் - அசுரர்க்குக் குருவும் பிரதானமந்திரியுமாவர். துணிபு - சித்தாந்தத்தை. தொகுத்து - ஒருங்குசேர்த்து. நீதிநூலுடையாரென்றது - சாணக்கியரையும்

* பி - ம்: நீதி

காமந்தகரையும் குறிக்குமென்பர். இனி, வெள்ளியினது துணிபைத்தொகுத்துக் கூறிய நூல் சுக்கிரநீதி என்றலும் ஒன்று. ஈண்டு - மனத்திட்பத்தைக் கூறும் இச்சந்தர்ப்பத்தில். 'வினைத் தூய்மையும் உடன் கூறினர்' என்றது, 'ஊறொரால்' என்றதனாற் போந்ததனை. மனத்திட்பத்துடன் செய்யப்படுங் காரியம் தூயதாயிருக்கவேண்டுமென்பது, நீதிநூலோர்கருத்து; அதுவே இவ்வாசிரியர்க்குங் கருத்தென்க. உறுதல் - தடையாகநேர்தல், பழுதுபாடுடையதை ஊறென்றதற்கு ஏற்ப, பழுதுபடுதலே உறுதலென்றாரென்க. இவ்விரண்டின் கண்ணே பட்டது - வினைத் தூய்மையும் வினைத்திட்பமுமாகிய இவ்விரண்டினிடத்தே அமைந்தது. 'ஊறொரார்' என்ற பாடத்துக்கு - பழுது படும் வினைகளை நீங்காராய்(ச் செய்து) என்பது பொருளும், ஒரார் என்பது - எதிர்மறைத்தெரிநிலை, முற்றெச்சமுமாம். அஃது - 'ஊறொரார்' என்பது. எண் [செவ்வெண்] - எண்ணப்படுபொருள், உம்மை தொக்கசெவ்வெண். பரிமேலழகர்பாடத்துக்கு, ஊறொரால் உற்றபின் ஒல்காமை என எண்ணும்மை தொக்க பெயர்ச்செவ்வெண் 'இரண்டு' என்னுந் தொகை பெறுதல், இனிது பொருந்துதல் காண்க. ஊறு என்றதை முதனிலைதிரிந்த தொழிலாகுபெயரென்றுவது, கருத்தாப்பொருள்விகுதி புணர்ந்து கெட்ட விடத்துப் பகுதி முதல்நீண்ட பெயரென்றுவது கொள்க. ஒரால் - தொழிற்பெயர்: ஒருவு என்னும் பகுதி ஈறுதொக்கது. (உ)

௬௬௩. **கடைக்கொட்கச் செய்தக்க தாண்மை யிடைக்கொட்கின்**
எற்றா விழுமந் தரும்.

பரி:—கடை கொட்க - (செய்யப்படும்வினையை) முடிவின்கண் புலப்படும்வகை, செய் தக்கது - (முன்னெல்லாம் மறைத்துச்) செய்வதே, ஆண்மை - திட்பமாவது; இடை கொட்கின் - (அங்ஙன மன்றி) இடையே புலப்படு மாயின், (அப்புலப்பாடு), (செய்வானுக்கு), எற்றா விழுமம் - நீங்காத இடும்பையை, தரும்- கொடுக்கும்; (எ - று.)

மறைத்துச் செய்வதாவது - அங்கமைந்தும் எண்ணியவாறு பிறரறியாமலும், தான் அறிந்ததூஉம் தன் இங்கிதம் வடிவு செயல் சொற்களான் அவர் உய்த்துணராமலும் அடக்கிச்செய்தல். அத்திட்பம், ஆண்தன்மையான் வருதலின், 'ஆண்மை' எனப்பட்டது. எற்றாவிழுமமாவன-பகைவர் முன்னறிந்து அவ்வினையை விலக்குதல் செய்வானை விலக்குதல் செய்வ ராகலின், அவற்றான் வருவன. விழுமம் - சாதிப்பெயர்.

இவையிரண்டுபாட்டானும், அதனது பகுதி கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) தாம்செய்யும் வினையை அவ்வினைமுற்றுப்பெறும் போதே வெளிப்படுமாறு செய்யவேண்டும்: அங்ஙனன்றி இடையே புலப்படுமாறு அமைச்சன் செய்வானாயின் பகைவரால் துன்பம் விளையுமென்பதாம். முடிவின்கண் புலப்படும் வகை - காரியம் முடிந்த பின்பே இவன் இக்காரியத்தைச்செய்தா னென்று பிறர்

அறியும்படி. புலப்பாடு - புலப்படுதல், வெளிப்படுதல். செய்வானுக்கு, தொழில் செய்பவனுக்கு. இடும்பை - துன்பம். அங்கமைந்தும் எண்ணிய ஆறு - ௬௱௭௧ - ஆங் குறளிற் கூறிய தானை பொருள் முதலிய ஐந்து அங்கங்களையும் பற்றித் தான் ஆலோசித்த விதத்தை. இங்கிதம்-குறிப்பால், நிகழும் உறுப்பின்தொழில். உய்த்து உணராமல் - ஊகித்தறிய வெட்டாமல். ஆண் தன்மையால் வருகிற திட்பத்தை ஆண்மையென்றது, கருவியாகுபெயரின்பாற்படும். செய்வானை விலக்குதல் - அவ்வினை செய்பவனைத் தடுத்தல். விழுமம் என்பது - இங்கே, துன்பத்தின்வருக்கத்தையெல்லாம் உணர்த்தும். அதனது பகுதி - வினைத்திட்பத்தின் தன்மை. கொட்க என்னுஞ் செயவெனெச்சத்தில், கொட்கு-பகுதி.

௬௱௬௪. **சொல்லுதல் யார்க்கு மெளிய வரியவாம்**
சொல்லிய வண்ணஞ் செயல்.

பரி :—சொல்லுதல் - (யாம் இவ்வினையை இவ்வாற்றால் செய்தும் என நிரல்படச்) சொல்லுதல், யார்க்குஉம் எளிய - யாவர்க்கும் எளிய; சொல்லிய வண்ணம் செயல் - (அதனை) அவ்வாற்றானே செய்தல், அரிய ஆம்-(யாவர்க்கும்) அறியவாம்.

சொல்லுதல், செயல் என்பன - சாதிப்பெயர். அரியவற்றை எண்ணிச் சொல்லுதல் திட்பமில்லாதார்க்கும் இயறலின், 'எளிய' என்றார்.

இதனான், அதனது அருமை கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) வாயினால் டம்பமாக எதையும் சொல்லிவிடலாம். சொன்னபடி செய்தலோ எவ்வளவு திறமுடையார்க்கும் முடியாதென்பதாம். இவ்வாற்றால் - இன்னவிதமாய். செய்தும் - செய்வோம். நிரல் பட - ஒழுங்காக. எளிய - எளியவையாம். சொல்லுதல். செயல் என்பன - சொல்லுதல்கள், செய்தல்கள் எனப் பன்மைப்பொருள்பட்டு, எளிய அரிய என்ற பலவின்பால் முற்றுக்களைக் கொள்ளும். அரியவற்றை - செய்வதற்கு அருமையான தொழில்களையும். இயறலின் - கூடுதலால். அதனது - வினைத்திட்பத்தினது. "உரைசெயற் கெளிதுமாகி யரிதுமாமொழுக்கு" (கம்பரா. கிட்கிந்தா, அரசி, ௪௪)என இந்தக்குறளையொட்டிக் கம்பர் கூறியுள்ளார். (௪)

௬௱௬௫. **வீறெய்தி மாண்டார் வினைத்திட்பம் வேந்தன்கண்**
ஊறெய்தி யுள்ளப் படும்.

பரி :—வீறு எய்தி - (எண்ணத்தாற்) சிறப்பு எய்தி, மாண்டார் - (பிற இலக்கணங்களானும்) மாட்சிமைப்பட்ட அமைச்சரது, வினைத் திட்பம்—,—வேந்தன்கண் ஊறு எய்தி - வேந்தன் கண்ணே உறுதலை யெய்தலான், உள்ளப்படும் - (எல்லாரானும்) நன்கு மதிக்கப்படும் : (எ - று.)

வேந்தன்கண் ஊறெய்தல் - எடுத்தவினை அதனான் முற்றுப் பெற்றுச் செல்வமும் புகழும் அவன்கண்ணவாதல். 'எய்தலான்' என்பது திரிந்து நின்றது. உள்ளல் - மதிப்பான் மறவாமை.

இதனான், அதன் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.) அமைச்சரின் வினைத்திட்பம் அரசனுக்குச் சிறப்பை யுண்டாக்குதலால், யாவராலும் மதிக்கப்படுமென்பதாம். பிற இலக்கணங்களானும் - சொற்செயல்களின் அமைதிகளாலும். எனவே, மனம் மொழி மெய் என்னும் திரிகரணத்தாலும் சுத்தரான என்க. வேந்தன்கண்ணே உறுதலை எய்தல் - அரசனிடத்திலே நல்லதாய்ப்பலித்தல். அதனான்-மனத்திட்பத்தால். அவன் கண்ண ஆதல் - அரசனிடத்தன வாகுதல். மந்திரி முதலிய அங்கங்களின் தொழில்களா லாகுஞ்செல்வமும் புகழும் அரசனுக்கே யுரியனவாய் விளங்கும். காரணப்பொருளதாகிய எய்தவென்னுஞ் செயவெனெச்சம் எய்தியெனத் திரிந்ததென்பார் 'எய்தலான் என்பது திரிந்துநின்றது' என்றார்; இங்ஙனம் இலக்கணங்கூறுதல், பரிமேலழகர்வழக்கம்: "நன்றே தரினு நடுவிகந்தா மாக்கத்தை" என்ற குறளில், இகத்தான் என்பது இகந்து எனத் திரிந்து நின்றது' என இலக்கணங் குறித்தது காண்க. இங்கே எச்சத்திரிபாகக் கொண்டது, 'எய்தி' என வந்த சொல் இரண்டனுள் பிந்தியதை யென்க. மதிப்பான் மறவாமை - கௌரவபுத்தியோடு எப்பொழுதும் மறவாதிருத்தல். ஊறு-முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். (௫)

௬௬௬. **எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்துப வெண்ணியார்**
திண்ணிய ராகப் பெறின்.

பரி:—எண்ணிய - (தாம் எய்த) எண்ணிய பொருள்கள் எல்லாவற்றையும், எண்ணி(ய) ஆங்கு - அவ்வெண்ணியவாறே, எய்துப - எய்துவர் ; எண்ணியார் - எண்ணியவர்,—திண்ணியர் ஆக பெறின் - (அவற்றிற்கு வாயிலாகிய வினைக்கண்) திண்மை யுடையராகப்பெறின் ; (எ - று.)

எளிதின் எய்துப என்பார், 'எண்ணியாங்கு எய்துப' என்றார். அவர் அவ்வாறல்லது எண்ணுமையின் திண்ணியராகவே வினை முடியும். அது முடிய அவையாவையுங் கைகூடும் என்பது கருத்து.

இதனான், அஃதுடையார் எய்தும் பயன் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) மந்திரிமார் திட்பமுடையவராகியே வினையயெண்ணுவதால், அவர் தொடங்கியதொழில் எளிதில் முடிந்திடும்: ஆகாவே, அவர் நினைத்தபொருளெல்லாம் கைகூடுமென்பதாம். எய்த - அடையும்படி. வாயில்-வழி, உபாயம். அவ்வாறு அல்லது - மனத்திட்பமுடையராகவன்றி; இனி அவ்வாறல்லது என்பதற்கு - காரியம் எளிதில் முடியும்படியாகவன்றி என்றும்,

தொடக்கத்தில் நினைத்தபடி யல்லாமல் என்றும் பொருள் கூறு கின்றனர். அது முடிய - காரியம்நிறைவேற. அவை யாவையும் - நினைத்த பொருள்களெல்லாம். அஃது உடையார் - வினைத்திட்ப முள்ளவர். எண்ணிய - பெயர். எண்ணியாங்கு - எண்ணியவாங்கு என்பதன் தொகுத்தல் விகாரம். எய்துப - பலர்பால்முற்று. (௬)

௬௬௭. உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டு முருள்பெருந்தேர்க்கு
அச்சாணி யன்னா ருடைத்து.

பரி:—உருள் - உருளாநின்ற, பெரு - பெரிய, தேர்க்கு—, அச்சு ஆணி அன்னார் - அச்சின்கண் ஆணிபோல வினைக்கண் திண்ணியாரை, உடைத்து—, (உலகம்); (அதனால்), உருவு கண்டு எள்ளாமை வேண்டும் - (அவரை) வடிவின் சிறுமை நோக்கி இகழ்தலை ஒழிக; (எ - று.)

சிறுமை, 'எள்ளாமைவேண்டும்' என்பதனானும், உவமை யானும், பெற்றாம், அச்சு - உருள்கோத்த மரம். ஆணி - உருள் கழலாது அதன் கடைக்கண் செருகுமது. அது, வடிவாற் சிறிதா யிருந்தே பெரிய பாரத்தைக்கொண்டு உய்க்குந் திட்பமுடைத்து: அதுபோல, வடிவாற் சிறியராயிருந்தே பெரியவினைகளைக் கொண்டு உய்க்குந் திட்பமுடைய அமைச்சரும் உளர்: அவரை அத்திட்பம்நோக்கி அறிந்துகொள்க என்பதாம்.

இதனான், அவரை அறியும் ஆறு கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) அச்சாணி தான் சிறிதாயினும், தேரைநடத்த வல்லதாதல்போல, உருவிற்சிறியாரும் பெரியகாரியங்களையும்நடத் தும் வல்லமையுடையராவர்: ஆகையால் உருவின் சிறுமையை நோக்கித் தள்ளாது அவருடைய திட்பம் நோக்கி கொள்க என்ப தாம்.உருளாநின்ற-உருள்கிற. சிறுமை-வடிவஞ் சிறியதாயிருத்தல். உவமை - அச்சாணி. உருள் - சக்கரம். அதன் கடைக்கண் - அச் சின் கோடிகளில். கொண்டு உய்க்கும் - நடத்திமுடிக்கிற. அவரை - வினைத்திட்பமுடையாரை. உருவு, அச்சு, ஆணி என்பன - ரூபம், அக்ஷம், ஆணிஃ என்னும் வடசொற்களின் திரிபுகள். உருள் தேர் - வினைத்தொகை. ."சில கற்றார்கண்ணுமுளவாம் உருள் பெருந் தேர்க், கச்சாணி யன்னதோர்சொல்" என்பது, அறநெறிச்சாரம்: "மடல்பெரிது", "உடலின்சிறுமை" என்ற பாடல்கள்,இங்கு நினை வுக்குவருகின்றன. வீரசோழியவுரைகாரர் அலங்காரப் படலத்தில் இக்குறட்பாவை உதாரணங்காட்டி. 'இது இழிந்த உவமையின் உயர்ந்ததனைப் புகழ்ந்தமையால் இழிவுயர்பு புகழ்ச்சியுவமையாயிற்று' என்பர். (எ)

௬௬௮. கலங்காது கண்ட வினைக்கட் டுளங்காது
தூக்கங் கடிந்து செயல்.

பரி:—கலங்காது கண்ட - மனந்தெளிந்து செய்வதாகத் துணிந்த, வினைக்கண் - வினையின்கண், துளங்காது - அசைத

லின்றி, தூக்கம் கடிந்து - நீட்டித்தலை யொழிந்து, செயல் - செய்க ; (எ -று.)

கலங்கியவழி ஒழிவதூஉம் செய்வதுபோல் தோன்றுமாகலின், தெளிந்து பலகால் *ஆராய்ந்து தாம் செய்வதாக ஓர்த்த வினையை 'கலங்காது கண்டவினை' என்றார், துளங்காமை-திட்பமுடைமை

(கு - ரை.) மனந் தெளிந்து செய்யத்துணிந்த தொழிலைச் சலிப்பும்காலநீட்டிப்பும்இன்றிச் செய்கவென்பதாம். அசைதலின்றி-சலித்தலில்லாமல். நீட்டித்தல் - காலதாமதஞ் செய்தல். கலங்கியவழி - மனங் கலங்கிவிட்டால். ஒழிவதும் - தவிரவேண்டிய தொழிலும். செய்வதுபோல் - செய்யத்தக்க தொழில்போல. ஓர்த்த - நிச்சயித்த, கண்ட - அறிந்த என்றபடி. தூக்கம் - தூங்கு என்னும் பகுதியடியாய்ப் பிறந்த தொழிற்பெயர். செயல்-முற்று.

சுசுசு. **துன்ப முறவரினுஞ் செய்க துணிவாற்றி**
இன்பம் பயக்கும் வினை.

பரி :—(முதற்கண்),துன்பம் உற வரின்உம்-(மெய்ம்முயற்சியால் தமக்குத்) துன்பம் மிகவருமாயினும், (அதுநோக்கித் தளராது), இன்பம் பயக்கும் வினை - (முடிவின்கண்) இன்பம் பயக்கும் வினையை, துணிவு ஆற்றி செய்க - திட்பமுடையராய்ச் செய்க ; (எ - று.)

துணிவு - கலங்காமை; அஃது உடையார்க்கல்லது கணிகமாய முயற்சித்துன்பம்நோக்காது நிலையுதலுடைய பரிணாமவின்பத்தை நோக்கிச் செய்தல் கூடாமையின், 'துணிவாற்றிச் செய்க' என்றார்.

இவை யிரண்டுபாட்டானும், அவர் வினைசெய்யுமாறு கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) செய்வது அருமை யாயினும் மனத்திட்பமுடையார் சிறிதுபொழுதுஉளதுஆகும் முயற்சித்துன்பத்தை நோக்காது, தொழில் முற்றியபின்பு விளையும் நிலையான இன்பத்தைக் கருதித் திண்மையோடு வினையைச் செய்க என்பதாம். முதற்கண் - முதலில். மெய்ம்முயற்சி - தேகபரிச்சிரமம். கணிகமாய - சிறிதுபொழுது உள்ளதான; கணிகம் -க்ஷணிகம். முயற்சித்துன்பம் - முயற்சியினாலாகுந் துன்பம். நிலையுதலுடைய-நிலைத்தலுள்ள. பரிணாமஇன்பம் - முடிவிலுளதாகுஞ் சுகம். செய்தல் கூடாமையின் - (முயற்சித்துன்பந்தரும் வினையைச்) செய்தல் அருமையாயிருத்தலால். அவர் - திட்பமுடையார். உற - மிகுதிப்பொருளுணர்த்தும் 'உறு' என்னும் உரிச்சொல்லடியாப் பிறந்த செயவெனெச்சம். உம் - இழிவுசிறப்பு. துணிவு ஆற்றி - கலங்காமையைக் கொண்டு: தளராது என்றபடி. (௬)

---

* பி - ம்: ஆராய்ந்தாலும் செய்வதாக லொத்த வினையை.

௬௭௦. எனைத்திட்ப மெய்தியக் கண்ணும் வினைத்திட்பம்
வேண்டாரை வேண்டா துலகு.

பரி :—வினை திட்பம் - வினைத் திட்பத்தை, வேண்டாரை - (இது நமக்குச் சிறந்ததென்று) கொள்ளாத அமைச்சரை, எனை திட்பம்-ஒழிந்த திட்பங்களெல்லாம், எய்தியக்கண் உம்-உடைய ராயவிடத்தும், வேண்டாது - நன்கு மதியார், உலகு - உயர்ந் தோர் ; (எ - று.)

மனத்தின்கண் திட்பமில்லாதார்க்குப் படை அரண் நட்பு முதலியவற்றின் திட்பங்களெல்லாம் உளவாயினும் வினை முடி யாதாம் ; ஆகவே, அவையெல்லாங் கெடும் என்பதுபற்றி, ‘உலகு வேண்டாது’ என்றார்.

இதனான், வினைத் திட்பமில்லாதாரது இழிவு கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) தூய வினையைச் செய்தலில் மனவுறுதியில்லாத வர்க்குப்படைஅரண் நட்புமுதலியவற்றின் திட்பங்கள் இருப்பினும், மேற்கொண்ட தொழில் முடியாதாம்: ஆகவே, அந்தப் படை முத லியவற்றின் வலிமைகெடும்: அதனால் அவரை உலகோர் மதியா ரென்பதாம். அவையெல்லாம் - படைமுதலிய யாவும். எனை - எத்தனை என்பதன் மரூஉ: ஏனையென்னும் இடைச்சொல்லின் விகாரமுமாம். உம் - உயர்வுசிறப்பு. உலகு வேண்டாது - சொல் நிலைநோக்கிய முடிபு. (௬௰)

௬௮ - ஆம் அதிகாரம்—வினைசெயல்வகை.

பரி :—அஃதாவது - அத்திட்பமுடைய அமைச்சன் அவ் வினையைச் செய்யுந் திறம். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

(கு - ரை.) வினைசெயல்வகை என்ற தொடரில், முன்னது - இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகையும், பின்னது - இருபெயரொட் டுப் பண்புத்தொகையும் ஆம். செயல் வகை - செய்தலாகிய வகை யென விரியும்: செய்தலினது வகையென விரித்து, ஆறும்வேற்று மைத்தொகை யெனினும் அமையும்.

௬௭௧. சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்த லத்துணிவு
தாழ்ச்சியுட் டங்குத றீது.

பரி :—சூழ்ச்சி - விசாரத்திற்கு, முடிவு - எல்லையாவது,— துணிவு எய்தல் - (விசாரிக்கின்றான் இனி இது தப்பா தென்னுந்) துணிவினைப் பெறுதல் ; அ துணிவு - அங்ஙனந்துணிவுபெற்ற வினை, தாழ்ச்சியுள் தங்குதல் - (பின்) நீட்டிப்பின்கண் தங்கு மாயின் அது, தீது - குற்றமுடைத்து ; (எ - று.)

‘சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்தல்’ எனவே, துணிவெய்து மளவுஞ் சூழவேண்டு மென்பது பெற்றாம். பின்னர் ‘துணிவு’ -

ஆகுபெயர். நீட்டிப்பு - செய்யுங்காலத்துச் செய்யாமை. அஃது உள்வழி, காலக் கழிவாகலானும் பகைவரறிந்து அழித்தலானும் முடியாமையின், அதனை 'தீது' என்றார்.

(கு - ரை.) ஆராய்ந்து 'இனி இது தப்பாது' என்று துணிந்த செயலை விரைந்து செய்யாமல் காலதாமதஞ்செய்தால் தீமையைத் தருமென்பதாம். தீமையைத் தரக்காரணம் - காலநீட்டிப்பால் பகைவரறிந்து துணிந்தவினையை யழித்தலாலென்க. விசாரம் - ஆலோசனை. விசாரிக்கின்றான் - ஆலோசிக்கின்றவன். இது - இக் காரியம். நீட்டிப்பின்கண் - காலதாமதத்தில்; செய்துமுடிக்க வேண்டிய காலத்திற்குள் செய்துமுடிக்காமல் ஆலசியமாக. பின்னர்த்துணிவு- துணிவு என வந்தசொல் இரண்டனுள் பிந்தியது. துணிவு-நிச்சயித்தல்; அது - நிச்சயிக்கப்படுதலையுடைய வினையை யுணர்த்தியதனால் தொழிலாகுபெயராம். அஃது உள்வழி-நீட்டிப்பு உள்ளபொழுது. முடியாமையின் - (துணிவினைப் பெற்றவினையும்) நிறைவேறாதாதலால். (க)

சூஎஉ. தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால தூங்கற்க
தூங்காது செய்யும் வினை.

பரி:—தூங்கி செயல் பால - நீட்டித்துச் செய்யும் பகுதிய வாய வினைகளுள், தூங்குக-நீட்டிக்க; தூங்காது செய்யும் வினை- நீட்டியாதுசெய்யும் வினைகளுள், தூங்கற்க - நீட்டியாதொழிக.

இருவழியும் இறுதிக்கண் தொக்க ஏழாவது விரிக்கப்பட்டது. இருவகை வினைகளும், வலியானும் காலத்தானும் அறியப்படும். மாறிச்செய்யின் அவை வாயா என்பது கருத்து. மேல் 'தூங்காமை' என்றார், ஈண்டு அதனைப் பகுத்துக்கூறினார்.

இவையிரண்டு பாட்டானும், பொதுவகையால் வினை செய்யுந் திறம் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) காலநீட்டிப்புடன் செய்யவேண்டிய வினையும் விரைந்து செய்யவேண்டிய வினையும் வலியாலும் காலத்தாலும் அறியப்படும்: அங்ஙன் அறியப்பட்டவையாகிய இருவகை வினைகளும் மாறிச்செய்யப்படின் அத்தொழில்கள் பலிக்கமாட்டா என்பதாம். பகுதியவாய - தன்மையையுடையவையான. நீட்டியாது - காலதாமஞ்செய்யாமல். இருவழியும் - இரண்டுவாக்கியங்களிலும். இறுதிக்கண்தொக்க ஏழாவது - செயற்பால, செய்யும்வினை என்ற சொற்றொடர்களில் மறைந்து நின்ற ஏழாம்வேற்றுமையுருபு. இருவினைகள் - கால நீட்டிப்புடன் செய்யும் வினையும் விரைவாகச் செய்யவேண்டும் வினையும் ஆகும்.வலி-தான்செய்யக்கருதியதொழிலின் வலிமையும், அதனைச்செய்துமுடிகுருந் தனது வலிமையும், அதனை விலக்கத்தொடங்கும் பகைவனது வலிமையும்,இருவர்க்கும் துணையாவோரது வலிமையும் என்னும் நால்வகை வலிமைகள். காலம் - சாமம் முதலிய உபாயங்களை உபயோகித்தற்கு ஏற்ற சமயம். மாறிச்செய்யின் அவை வாயா - தாமதித்துச் செய்யவேண்

டிய தொழிலை விரைந்து செய்தாலும், விரைந்து செய்யவேண்டிய தொழிலைத் தாமதித்துச் செய்தாலும் அவை பலிக்கமாட்டா. மேல் - முன்: ௩௧௩ - ஆம் அதிகாரமாகிய இறைமாட்சியில் "தூங் காமை கல்வி துணிவுடைமை யிம்மூன்றும், நீங்கா நிலனாள் பவர்க்கு" என்ற குறளில். அங்கு, 'தூங்காமை' என்பதற்கு 'அக்காரியங்களில் விரைவுடைமை' எனப் பொருளுரைத்தமையும், 'இவற்றுள் கல்வி ஆறு: அங்கத்திற்கும் உரித்து,ஏனைய வினைக்கு உரிய' என, விசேடவுரை குறித்தமையுங் காண்க. பொதுவகையால் வினைசெய்யுந்திறம் கூறப்படுதல் - வலியான் ஒப்பான் மெலியான் என மூவகையோரும் வினைசெய்யும்வகை சொல்லப்படுதல். இவ் வதிகாரத்தில் நான்காவது முதலிய ஏழுகுறள்களில், இத்திறம் சிறப்புவகையாற் கூறப்படுதல் காண்க. தூங்கி, தூங்காது என்ற வினையெச்சங்கள், செய்தலைக் கொள்ளும். செயற்பால - செய்தல் தன்மையுடையன. (உ)

௬௭௩. **ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினைநன்றே யொல்லாக்கால்**
செல்லும்வாய் நோக்கிச் செயல்.

பரி:—(வினைசெய்யுங்கால்), ஒல்லும் வாய் எல்லாம் - இயலு மிடத்தெல்லாம், வினை நன்று - போராற் செய்தல் நன்று; ஒல் லாக்கால் - (அஃது) இயலாவிடத்து, செல்லும்வாய் நோக்கி - (ஏனை மூன்று உபாயத்துள்ளும் அது) முடிவதோர் உபாயம் நோக்கி, செயல் - செய்க; (எ - று.)

இயலும் இடம் - பகையின் தான் வலியனாய காலம். அக் காலத்துத் தண்டமே நன்று என்றார், அஞ்சுவது அதற்கே யாக லின். இயலா இடம் - ஒத்தகாலமும் மெலியகாலமும். அவ் விரண்டு காலத்தும் சாமதானபேதங்களுள் அதுமுடியும் உபாயத் தாற் செய்க என்றார், அவை ஒன்றற்கு ஒன்று வேறுபாடு உடையவேனும் உடம்படுத்தற் பயத்தால் தம்முள் ஒக்கு மாகலின்.

இதனான், வலியான் ஒப்பான் மெலியான் என நிலை மூவகைத்து என்பதூஉம், அவற்றுள் வலியது சிறப்பும் கூறப் பட்டன.

(கு - ரை.) பகையஞ்சுவது தண்டோபாயத்திற்கேயாதலால், வலியகாலத்துத் தான் செய்யவேண்டுவது தண்டோபாயமே: தான் பகைவனோடு ஒத்த காலத்தும் மெல்லிய காலத்தும் செய்ய வேண்டுவது சாமபேத தானங்களுள் அத்தொழில் முடிதற்கு ஏற்ற உபாயமேயா மென்பதாம். இயலுமிடத்து - சாத்தியப்படு மிடத்து. அஃது - போராற்செய்தல். ஏனை மூன்று உபாயம் - சாம பேத தானமென்னும் மற்றை மூன்றுஉபாயங்கள். அது-தொழில். பகையின் - பகைவனிலும். தண்டம் - நான்காம் உபாயம். அது முடியும் - தொழில் நிறைவேறக்கூடிய. உடம்படுத்தற் பயத்தால்- சம்மதிக்கச்செய்யும் பிரயோசனத்தால், நன்றே, ஏ - ஈற்றசை;

தேற்றமாகவாவது, வினையே நன்று என மாறி இயைத்துப் பிரி நிலையாகவாவது கொள்ளினும் பொருந்தும். ஒல்லாக் கால் - ஈறு கெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சத்தொடர். ஒல்லுதல் - இயலு தல். செல்லும்வாய் என்றதில், வாய் - வழி. செயல் - முற்று.

கூஎச. **வினைபகை யென்றிரண்டி னெச்ச நினையுங்கால்**
தீயெச்சம் போலத் தெறும்.

பரி:—வினை - (செய்யத்தொடங்கிய) வினையும், பகை - (களையத்தொடங்கிய) பகையும், என்ற - என்று சொல்லப்பட்ட, இரண்டின் - இரண்டனது, எச்சம் - ஒழிவு,—நினையும் கால் - ஆராயுங்கால்,-தீ எச்சம்போல-தீயினது ஒழிவுபோல, தெறும் - (பின்வளர்ந்து) கெடுக்கும்; (எ - று.)

'இனி இக்குறை என்செய்வது?' என்று இகழ்ந்தொழி யற்க; முடியச்செய்க என்பதாம். பின்வளர்த லொப்புமைபற்றி, பகையெச்சமும் உடன் கூறினர்.

இதனான், வலியான் செய்யுந் திறம் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) போர்ச்செயலைத் தொடங்கிப் பெரும்பான்மையான வெற்றி தனக்குக் கிடைத்துவிட்டதுபற்றி அம்மாத்திரத்தோடு மனநிறைவு கொண்டு 'இனி இப்போர்ச் செயலை முடியாவிட்டால் நமக்கு என்ன தீங்குவிளையும்?' என்று இகழ்ந்திருந்தாலும் சரி, பகைவரிற் பெரும்பாலோரை யழித்துவிட்டு சிலரையழியாது விட் டாலும் சரி, இவ்விரண்டும் அப்படிக்குறையவிட்டவரைத் தாம் வளர்ந்து கெடுக்கும்: நெருப்பில் பெரும்பகுதியை யவித்துவிட்டுச் சிறுபகுதியை யவியாதுவிட்டிட்டால்அதுதானே பெருகி வளர்ந்து எரித்தல் இதற்கு உபமானம் என்க. 'பகை, செய்தொழில், கடன், தீ, நோய் இவற்றின் சேஷத்தை அலட்சியஞ்செய்த லாகாது; செய்யின், அவை வளர்ந்து அழிவு செய்யும்' என்பது, நூல்துணிபு. உவமையணி. களைய - முழுவதும் அழிக்க. ஒழிவு - குறை, மிச்சம், சேடம். இனி - பெரும்பான்மை முடிந்தபின்பு. என் செய்வது - என்ன தீங்கு தரவல்லது? ஒழியற்க - விட்டிடாதிருக்கக்கடவன். வலியான் செய்யும் திறம், பகையை வேரோடு அழித்தல்வேண்டு மென்பது. என்றிரண்டு - என்ற இரண்டு என்பவற்றின் தொகுத் தல். இனி, என்று என்பதை எண்ணிடைச் சொல்லாகக்கொண்டு, வினையென்று, பகையென்று என இரண்டிடத்தும் எடுத்துக் கூட்டி, அவ்வெண்ணிடைச்சொல் இரண்டு என்னுந் தொகை பெற்றதெனக் கொள்ளுதலு மொன்று; [நன்-இடை-கO.] எச்சம் - எஞ்சுதலுடையது; எஞ்சுதல் - மிச்சப்படுதல், சேடித்தல். வினை யொழிவாவது - செய்யவேண்டிய தொழிலின் மிச்சம். பகையொழி வாவது - பகைவர்பலரை யழித்துச் சிலரை விட்டிடுவது. (௪)

கூஎரு. **பொருள்கருவி காலம் வினையிடனொ டைந்தும்**
இருடீர வெண்ணிச் செயல்.

பரி:—(வினை செய்யுமிடத்து),— பொருள் - பொருளும், கருவி - கருவியும், காலம் - காலமும், வினை - வினையும், இட

ஞெடு - இடனும், ஐந்துஉம்-(ஆகிய) இவ்வைந்தனையும், இருள் தீர எண்ணி-மயக்கம் அற எண்ணி, செயல் - செய்க; (எ - று.)

எண்ணொடு, பிறவழியும் கூட்டப்பட்டது. பொருள் - அழியும் பொருளும், ஆகும் பொருளும். கருவி - தன்தானையும், மாற்றார்தானையும். காலம் - தனக்கு ஆங்காலமும், அவர்க்கு ஆங்காலமும். வினை - தான் வல்ல வினையும், அவர் வல்ல வினையும். இடம் - தான் வெல்லும் இடமும், அவர் வெல்லும் இடமும். இவற்றைத் தான் வென்றியெய்துந் திறத்திற் பிழையாமல் எண்ணிச்செய்க என்பதாம்.

(கு - ரை.) ஒருவன் தான் ஒரு தொழிலைச்செய்ய மேற்கொள்ளும் முன்னமே பொருள்முதலிய ஐந்தையும் ஆராய்ந்து தான் வெற்றி பெறுவது தவறாதென்று துணிந்தபின்பே அத்தொழிலைச் செய்க என்பதாம். பொருளொடு, கருவியொடு, காலத்தொடு, வினையொடு, இடனொடு என, ஓரிடத்தில் நின்ற 'ஒடு' என்னும் எண்ணிடைச்சொல்லை எடுத்து எல்லாவற்றிற்கும் கூட்டுக; "என்றும் எனவும் ஒடுவும் ஒரோவழி, நின்றும் பிரிந்தெண் பொருள்தொறு நேரும்" என்றார், நன்னூலார். 'இதில் ஒடுஎன்பது ஒரு சொல் நின்றே தனித்தனி உதவுதல் காண்க; முதனிலைத்தீவகம், இடைநிலைத்தீவகம், கடைநிலைத்தீவகம் முதலாயினவும் அது' என்பது, இலக்கணக்கொத்து உரை. இது, 'ஐந்து' என்னுந் தொகை பெற்றது. உம்மை - இனைத்தென்றறிபொருளில்வந்த முற்றும்மை. வென்றி எய்தும் திறத்தில் - வெற்றி பெறும் வகையில். பிழையாமல் - தவறாமல். இருள்-விபரீதஞானம்; ஒன்றை மற்றொன்றாக மாறுபட அறிதல்: இது, திரிபுணர்வு எனப்படும். (ரு)

சுஎசு. **முடிவு மிடையூறு முற்றியாங் கெய்தும்**
படுபயனும் பார்த்துச் செயல்.

பரி:—முடிவு உம் - (வினைசெய்யுங்கால்) அது முடிதற்கு உளதாம் முயற்சியும், இடையூறு உம் - (அதற்கு வரும்) இடையூறும், முற்றியாங்கு எய்தும் - (அது நீங்கி) முடிந்தால் (தான்) எய்தும், படு பயன் உம் - பெரும் பயனும், பார்த்து - சீர்தூக்கி, செயல் - செய்க; (எ - று.)

முடிவு - ஆகுபெயர். முயற்சிஇடையூறுகளது அளவின் பயனதுஅளவு பெரிதாயிற் செய்க என்பதாம்.

(கு-ரை.) எந்தத் தொழிலைச்செய்யும்போதும் அத்தொழிலுக்கான முயற்சி இடையூறு பயன் என்ற மூன்றையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்து, முயற்சி இடையூறுகளின் அளவைவிடப் பயனுடைய அளவு பெரிதுஆயின் அத்தொழிலைச் செய்க என்பதாம். "தற்றூக்கித் தன்றுணையுந் தூக்கிப் பயன்தூக்கி மற்றது கொள்க மதிவல்லார்—அற்றன்றி யாதானும் ஒன்றுகொண்டு யாதானும் செய்தக்கால், யாதானும் ஆகிவிடும்" என்ற பழமொச் செய்யுளையும் ஒருசார் ஒப்புநோக்குக. சீர்தூக்கி - ஒத்துப்பார்த்து ஆராய்ந்து உள்ளவாறு உணர்ந்து. முடிவு - முடிதற்குக்காரணமான முயற்சி

யைக் குறித்ததனால், காரியவாகுபெயர். முயற்சி யிடையூறுகளது அளவின் - முயற்சியின் அளவினும், இடையூற்றின் அளவினும். செய்க - (அத்தொழிலைச்) செய்க. முற்றியாங்கு - முற்றிய வாங்கு என்பதன் விகாரமாகக்கொண்டு, முடிந்த அப்பொழுதில் என்க.

கூஎஎ. **செய்வினை செய்வான் செயன்முறை யவ்வினை**
உள்ளறிவா னுள்ளங் கொளல்.

பரி:—செய் வினை செய்வான் - (அவ்வாற்றால்) செய்யப்படும் வினையைத் தொடங்கினன், செயல் முறை - செய்யும் முறைமை யாவது,—அ வினை உள் அறிவான் உள்ளம் கொளல் - அதனது உளப்பாட்டினை யறிவான் கருத்தினை (த் தான்) அறிதல்.

'அவ்வாறு' என்றது - பொருள் முதலிய எண்ணலையும், முடிவு முதலிய தூக்கலையும். உள்ளறிவான் - முன்செய்து போந்தவன். அவன் கருத்து - அவன் செய்துபோந்த உபாயம். அதனை அறியவே, தானும் அதனாற் செய்து பயன் எய்தும் என்பதாம்.

இவை மூன்றுபாட்டானும், ஒப்பான் செய்யுந் திறம் கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.) தொழிலைச் செய்யுமிடத்து அத்தொழிலின் உண்மை நிலையை யறிந்து, முன்பு நடத்திவந்தவரின் கருத்தையொட்டியே செய்தல் வேண்டு மென்பதாம். அவ்வாற்றால் - அவ்வகையால். அதனது உளப்பாட்டினை அறிவான் கருத்து - அவ்வினையின் உண்மைநிலையை முன்பு அறிந்து நடத்தியவனது கொள்கை. உளப்பாடு - மர்மம். எண்ணல் கூஎரு - ஆம் குறளிற்கூறியது. தூக்கல் - சீர்தூக்கல். முடிவு முதலிய தூக்கல் கூஎகூ-ஆம் குறளிற் கூறியது. அதனால் - அவ்வுபாயத்தால். உள்ளம - மனம்: அதன் கருத்துக்கு, ஆகுபெயர்: இனி, உள்ளம் என்பது - உள் என்னும் வினைப்பகுதியினடியாப்பிறந்த தொழிற்பெய ராயின், எண்ணம் எனப் பொருள்படும். (எ)

கூஎஅ. **வினையான் வினையாக்கிக் கோட னனைகவுள்**
யானையால் யானையாத் தற்று.

பரி:—வினையான் - (செய்கின்ற) வினையாலே, வினை - (அன்னது பிறிதும் ஓர்) வினையை, ஆக்கிக்கோடல் - முடித்துக் கொள்க; (அது),—நனை கவுள் யானையால்-(மதத்தால்) நனைந்த கபோலத்தினையுடைய யானையாலே, யானை-(அன்னது பிறிதும் ஓர்) யானையை, யாத்தற்று - பிணித்ததனோடு ஒக்கும்; (எ-று.)

பிணித்தற்கு அருமைதோன்ற; 'நனைகவுள்' என்பது பின்னும் கூட்டப்பட்டது. தொடங்கிய வினையானே பிறிதும் ஓர் வினையை முடித்தற்கு உபாயமாமாறு எண்ணிச் செய்க; செய்யவே, அம்முறையான் எல்லாவினையும் எளிதின் முடியும் என்பதாம்.

(கு - ரை.) மதங்கொண்ட யானையால் வேறோர் மதயானையைக் கட்டுதல்போல, தொடங்கிய தொழிலால் அதுபோன்ற தொழிலை

யும் முடித்துக்கொள்ளவல்ல உபாயத்தை யெண்ணிச் செய்க: செய்யவே, அம்முறையால் எல்லாத்தொழிலும் கைகூடுமென்ப தாம். அன்னது பிறிதும் ஓர் வினையை - அப்படிப்பட்ட வேறொரு தொழிலை. கபோலம் - கன்னம். பிணித்தது - கட்டியது. பின்னும் யானை யெனவந்தசொல் இரண்டனுட் பிந்தியதனுடனும்; அத னோடும் 'நனைகவுள்' என்பது கூட்டப்பட்டதை, 'அன்னது பிறிது மோர் யானையை' என்ற உரையால் அறிக. நனைகவுள் - வினைத் தொகை. யாத்தற்று - யாத்ததற்று என்பதன் விகாரம்: யாத்தா லற்று என்பதன் திரிபாகக் கொள்ளினுமாம். (அ)

கூஎகூ. **நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே**
ஒட்டாரை யொட்டிக் கொளல்.

பரி:—(வினைசெய்வானுல்), நட்டார்க்கு - (தன்) நட்டார்க்கு, நல்ல - இனியவற்றை, செயலின் - செய்தலினும், விரைந்தது - விரைந்து செய்யப்படும், ஒட்டாரை ஒட்டிக்கொளல் - (தன் பகைவரோடு) ஒட்டாரை(த் தனக்கு) நட்பாக்கிக்கோடல்.

அவ்வினைவாய்த்தற் பயத்தவாய இவ்விரண்டும் பகைவர்க் குத் தன் மெலிவு புலனுவதன்முன்னே செய்க என்பார், 'விரைந் தது' என்றார்; விரைந்து செய்யப்படுவது என்றவாறு. வினை செய்யுந் திறமாகலின், பகைவரோடு ஒட்டாராயிற்று, தன் ஒட் டார் பிறருட்கூடாமல் மாற்றிவைத்தலெனினும் அமையும்.

(கு - ரை.) போர்த்தொழில் பயனைத் தருவது - நட்டார்க்கு நல்ல செய்தலாலும் தன்பகைவர்க்கு வேண்டாரை நட்புக்கொள் ளுதலாலுமாம்: ஆகவே இவ்விரண்டனையும் தன்பகைவர்க்குத் தன் மெலிவு தெரிதற்குமுன்னம் விரைவாகச் செய்யவேண்டும். இவ் விரண்டில் தான் நண்பர்க்கு நல்லவைசெய் தலைவிடத் தன் பகை வரோடு ஒட்டாரைச் சினேகஞ்செய்துகொள்வதை முந்திச்செய்க என்பதாம். நட்டார்க்கு - சினேகிதர்க்கு. ஒட்டார் - சேராதவர். அவ்வினை வாய்த்தல் பயத்த ஆய - செய்யுந்தொழில் பலித்தலா கிய பயனைத் தருவனவான. இவ்விரண்டும் - நட்டார்க்கு நல்ல செயலும், ஒட்டாரை ஒட்டிக்கொளலும். புலனுவது - வெளி யாவது, தெரிவது. 'ஒட்டாரை' என்பதற்குப் பகைவரோ டொட்டாரை யென்று உரைத்ததன் காரணத்தைத் தெரிவிக்க வந்தது, 'வினைசெய்யுந் திற மாகலின்' என்பது. வினைசெய்யுந் திறமாகலின்-இவ்வதிகாரம் பகைவரோடு போர் முதலிய தொழில் செய்யும் வகையைக் கூறுவ தாதலால். பிறருள் கூடாமல் - பகை வருடன் சேராமல், மாற்றிவைத்தல் - பேதமென்னும் உபாயம். "நட்டார்க்கு நல்லசெயலினிதெத்துணையும், ஒட்டாரை யொட்டிக் கொளலதனின் முன்னினிதே" என்றது, இங்குக் காணத்தக்கது.

கூஅ0. **உறைசிறியா ருண்ணடுங்க லஞ்சிக் குறைபெறின்**
கொள்வர் பெரியார்ப் பணிந்து.

பரி :—உறை சிறியார் - ஆளும் இடஞ் சிறியராய அமைச் சர்,—(தம்மின் வலியார் எதிர்ந்தவழி), உள் நடுங்கல் அஞ்சி -

(தம் பகுதி) நடுங்கலை அஞ்சி,—குறை பெறின் - (அந்நிலைக்கு) வேண்டுவதாய சந்து கூடுமாயின், பெரியார் பணிந்துகொள்வர்- அவரைத் தாழ்ந்து (அதனை) ஏற்றுக்கொள்வர் ; (எ - று.)

இடம் - நாடும், அரணும். அவற்றது சிறுமை, ஆள்வார் மேல் ஏற்றப்பட்டது. மெலியாரோடு சந்திக்கு வலியார் இயைதல் அரிதாகலின், 'பெறின்' என்றார். அடியிலே மெலியராயினார் தம்பகுதியும் அஞ்சி நீங்கின் முதலொடும் கெடுவ ராகலின், அதுவாராமல் சிறிதுகொடுத்தும் சந்தினை யேற்றுக்கொள்க என்பதாம். பணிதல் மானமுடையார்க்குக் கருத்து அன்மையின், 'கொள்வர்' என உலகியலாற் கூறினார்.

இவை மூன்றுபாட்டானும், மெலியான் செய்யுந் திறம் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) ஏற்கவே மெலியராயிருப்பார் தமது அங்கமாகிய சேனை முதலியன அஞ்சித் தம்மைவிட்டு நீங்குமாயின் அடியோடு கெடுவராதலால் அவ்வாறு கேடுநேராதபடி சிறிது கொடுத்தும் சமாதானஞ் செய்து கொள்ளவேண்டு மென்பதாம். பகுதி - சேனை முதலிய அங்கங்கள். நடுங்கல் - மிக அஞ்சுதல்; அச்சத்தால் மனமும் உடம்பும் நடுங்கும். நடுங்கலை யஞ்சி - அந்த அங்கம் நடுங்குதற்குத் தான் பயந்து. அந்நிலை - அப்பொழுதைநிலைமை. வேண்டுவது - அவசியமானது. சந்து - ஸந்தி, சமாதானம். கூடுமாயின் - நேர்வதானால். அவரை-வலியராய பகவரை. அதனை-சந்தியை. 'உறைசிறியார்' என்பது-உபசாரவழக்கு. குறை - அவசியம் வேண்டுவது: இங்கு, சந்தி. அடியிலே - தொடக்கத்திலே. அதுவாராமல்-அக்கேடு வராதபடி. சிறிது கொடுத்தல் தானமென்னும் உபாயம். உலகியல்-உலகத்தாரது தன்மை. 'குறைபெறின்பணிந்துகொள்க' என விதிமுகத்தாற்றமல், 'கொள்வர்'என உலகியலாற் கூறினார்." அச்சக்கிளவிக் கைந்து மிரண்டும், எச்சமிலவே பொருள் வயினான " என்ற தொல்காப்பியவிதிபற்றி, 'நடுங்கலஞ்சி' என்றாற் போல வருவதை - 'நடுங்கலை அஞ்சி, நடுங்கலினின்று அஞ்சி' என இரண்டுவகையாகவும் விரிக்கலாம்; நடுங்கலினின்று அஞ்சி என ஐந்தாம் வேற்றுமையாக விரித்தல் வடநூல்வழக்கு: நடுங்கற்கு அஞ்சி என நான்காம் வேற்றுமையாக விரித்தல், உலக வழக்காம்.

(௬௦)

௬௯ - ஆம் அதிகாரம்—தூது.

பரி :—அஃதாவது - சந்தி விக்கிரகங்கட்கு வேற்றுவேந்தரிடைச் செல்வாரது தன்மை. அவ்விரண்டனையும் மேல் 'வினை செயல்வகை' என்றமையின், இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது. தான்வகுத்துக் கூறுவான், கூறியது கூறுவான் எனத்தூது இருவகைப்படும். அவருள், முன்னோன் அமைச்சனோடு ஒப்பானாகலானும், பின்னோன் அவனின் காற்கூறு குணம் குறைந்தோனாகலானும், இஃது அமைச்சியலாயிற்று.

(கு - ரை.) சந்தி விக்கிரகங்கள் ௬௱௩ -ஆங் குறளிற் காண்க. சந்தி - பொருத்துதல். விக்கிரகம் - பிரித்தல். மேல் - முந்தின அதிகாரத்தின் ஒன்பதாங் குறளில். தான்வகுத்துக் கூறுவான்- சந்தர்ப்பத்துக்கு ஏற்றபடி தானே தன் அறிவால் ஒழுங்குபடக் காரியங்களை எடுத்துச் சொல்லவல்லவன். கூறியது கூறுவான்- சொல்லிக்கொடுத்ததைக் கொண்டுபோய்ச் சொல்பவன். முன்னோன் - தான் வகுத்துக்கூறுவோன். பின்னோன் - கூறியது கூறுவோன். இஃது - தூது என்னும் அதிகாரம்.

௬௮௧. **அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்தவாம்**
பண்புடைமை தூதுரைப்பான் பண்பு.

பரி :—அன்பு உடைமை - (தன் சுற்றத்தார்மாட்டு) அன்புடையனாதலும், ஆன்ற குடி பிறத்தல் - (அமைச்சுப்பூணற்கு) அமைந்த குடியின்கண் பிறத்தலும், வேந்து அவாம் பண்பு உடைமை - அரசர்ஜாதி விரும்பும் பண்புடையனாதலும், தூது உரைப்பான் பண்பு - தூதுவார்த்தை சொல்லுவானுக்கு இலக்கணம் ; (எ - று.)

முன்னைய இரண்டனாலும், முறையே,சுற்றத்தார்க்குத் தீங்கு வாராமல் தான் பேணியொழுகலும் தன்முன்னோர் தூதியல் கேட்டு அறிதலும் பெற்றாம். வேந்தவாம் பண்புடைமை, முன்னர் மன்னரைச் சேர்ந்தொழுதறகண் பெறப்படும் ; அதனால், வேற்றரசரும் அவன்வயத்தராதல் பெறுதும்.

(கு - ரை.) அன்பு நற்குடிப்பிறப்பு அரசர் விரும்புங்குணம் என்ற இவை தூதனுக்கு இலக்கணமாமென்பதாம். 'அன்பாவது- வாழ்க்கைத்துணையும் புதல்வரும் முதலிய தொடர்புடையார்கட் காதலுடையனாதல்' என உரைத்துப்போந்தார், கீழ் அன்புடைமையென்ற அதிகாரத்திற் பரிமேலழகர்; 'அன்பாவது - மனைவியர் கண்ணும் தாய் தந்தை புதல்வர் முதலிய சுற்றத்தின் கண்ணும் மனமகிழ்ச்சி நிகழ்த்திப் பிணிப்பித்து நிற்கும் நேயம்' என நச்சினார்க்கினியரும், 'அன்பெனப்பட்டது - தான் வேண்டப்பட்ட பொருளின்கண் தோன்றும் உள்ளநிகழ்ச்சி' என நக்கீரரும், அன்பு என்பது பயின்றார் மாட்டுச் செல்லுங் காதல் என்று இளம்பூரணவடிகளும், 'அன்பாவது - தன்னாற் புரக்கப்படுவார்மேலுளதாகிய காதல்' எனப்புறநானூற்று உரையாசிரியரும் உரைத்தல் உணர்க. மாட்டு - இடத்து, ஏழாம்வேற்றுமையுருபு, அமைச்சுப்பூணற்கு- மந்திரியாயிருக்குந்தன்மையை ஏற்றுக்கொள்ளுதற்கு. பண்பு- நற்குணம் முன்னைய இரண்டு -அன்புடைமையும், ஆன்றகுடிப்பிறப்பும். பேணி ஒழுகல் - பாதுகாத்து நடத்தல். தன்முன்னோர் தூதியல் கேட்டு அறிதல் - தான் பிறந்தகுலத்தில் தனதுதந்தை மூதாதை முதலிய முன்னையோர் தூதராயொழுகிய தன்மையைக் கேள்வியுற்று உணர்தல். முன்னர் - அந்தத்தாகிய; இங்கே, முன் - இடமுன். அதனால் - வேந்தவாம் பண்புடைமையால். மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல் - ௭௦ - ஆம் அதிகாரம். அவன்வயத்தர்

ஆதல் பெறுதும் - அவனுக்கு வசப்பட்டவராதல் என்ற பொருள் கிடைக்கப் பெறுவோம். வேந்து - இங்கே, சாதிப்பெயராய் நின்றது. அவாம் - அவாவும்என்னுஞ் செய்யுமெனெச்சத்தின் விகாரம். பண்பாவது - பெருமைசான்ருண்மைகளில் தாம் வழுவாது நின்றே எல்லாரியல்புகளும் அறிந்து ஒத்து ஒழுகுதல்; "பண்பெனப்படுவது பாடறிந்தொழுகல்" என்ருர், பிறரும்' என உரைப்பர், மேல்பண்புடைமையென்ற அதிகாரத்தில். அவ் வதிகாரத்தில் " அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்தலிவ்விரண்டும், பண்புடைமையென்னும் வழக்கு" என்ற குறட்பாவையும் இங்கே யறிக. தன்சுற்றத்தாரிடத்திலே அன்பில்லாதவனுக்குப் பிறர் மேல் அன்பு உண்டாவது பெரும்பாலும் இயல்பு அன்று ஆதலின், அன்புடைமை ஓரிலக்கணமாயிற்று; இத்தன்மையை, மேல் "அருளென்னுமன்பீன்குழவி" என்னுமிடத்து, 'தொடர்பு பற்ருதே வருத்தமுற்ருர்மேற் செல்வதாய அருள், தொடர்பு பற்றிச் செல்லும் அன்புமுதிர்ந்துழி உளதாவது' என உரைப்பது கொண்டு உணர்க. ஏற்றகுடியிற் பிறந்தவர் அதற்குத் தக்க நற்குணநற்செய்கைகளை யுடையராதல் இயற்கை யாகலின், குடிப் பிறப்பு இலக்கணமாம். இப்பாட்டில், பெயர்ச்செவ்வெண் தொகை பெருது வந்தது. அடுத்த அதிகாரத்துக்கு இங்குத் தோற்றுவாயமைந்தமை காண்க. (க)

௬௮௨. **அன்பறி வாராய்ந்த சொல்வன்மை தூதுரைப்பார்க்கு**
இன்றி யமையாத மூன்று.

பரி:—அன்பு - (தம் அரசன்மாட்டு) அன்புடைமையும், அறிவு - (அவனுக்கு ஆவன அறியும்) அறிவுடைமையும், ஆராய்ந்த சொல் வன்மை - (அவற்றை வேற்றரசனிடைச் சொல் லுங்கால்) ஆராய்ந்து சொல்லுதல் வன்மையும், (என), தூது உரைப்பார்க்கு இன்றி அமையாத மூன்று - தூதுஉரைக்க உரி யார்க்கு இன்றியமையாத குணங்கள் மூன்று; (எ - று.)

ஆராய்தல் - அவற்றிற்கு உடம்படுஞ் சொற்களைத்தெரிதல், 'இன்றியமையாத மூன்று' எனவே, அமைச்சர்க்குச் சொல்லிய பிறகுணங்களும் வேண்டுமென்பது பெற்ரும்.

இவையிரண்டு பாட்டானும், இருவகையார்க்கும் பொது விலக்கணம் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) தம் அரசனிடத்து அன்பு, அவனுக்கு ஆவன வற்றை அறியும் அறிவு, இவ்விரண்டும் தன்னிடத்து உள்ளன வாதல் தோன்றச்சொல்லும சொல்வன்மை என்ற இந்தமூன்று குணங்களும், தூதுரைப்பார்க்கு இன்றிமையாதனவா மென்பதாம். முந்தினகுறளில் அன்பென வந்ததனேடு, இக்குறளிலும் அன்பு என்றது, கூறியதுகூற லென்னுங் குற்றமாகாமைப்பொருட்டு, அங்கு 'தன் சுற்றத்தார்மாட்டு அன்புடையனுதல்' என்றும், இங்கு 'தம் அரசன் மாட்டு அன்புடைமை' என்றும் வேறுபட உரைத்தார். ஆவன- அனுகூலமாகுமவற்றை. அவற்றிற்கு உடம்

படும் சொற்கள் - அன்பு அறிவுடைமை என்ற அவற்றிற்குஏற்ற சொற்கள்; தாம்சொல்லும் விஷயங்களுக்குக் கேட்பவர் உடன்படும் படியானசொற்களுமாம். அமைச்சர்க்குச் சொல்லிய பிறகுணங்கள், கீழ் ஐந்து அதிகாரங்களிற் கூறப்பட்டவை. இருவகையார் - தான் வகுத்துக்கூறுவானும், கூறியது கூறுவானும். (உ)

௬௮௩. 'நூலாரு ணூல்வல்ல னாகுதல் வேலாருள்
வென்றி வினையுரைப்பான் பண்பு.

பரி:—வேலாருள்-வேலையுடைய வேற்றரசரிடைச் சென்று, வென்றி வினை - (தன் அரசனுக்கு) வென்றிதரும் வினையை, உரைப்பான் - சொல்லுவானுக்கு, பண்பு - இலக்கணமாவது,—நூலாருள் நூல் வல்லன் ஆகுதல் - நீதிநூலையுணர்ந்த அமைச்சரிடை(த் தான்) *அந்நூலை(க் கற்று) வல்லவனாதல்; (எ - று.)

கோறன்மாலையரென்பது தோன்ற 'வேலார்' என்றும், தூதுவினை இரண்டும்அடங்க 'வென்றிவினை' என்றும் கூறினார். வல்லனாதல் - உணர்வுமாத்திரம் உடையராய அவர்முன் வகுக்கும் ஆற்றலுடையனாதல்.

(கு - ரை.) நீதி நூலில்வல்ல அமைச்சருள் தான் அந்த நீதிநூலை வகுத்துச் சொல்லும் வல்லமையுடையவனாதல், தூதுரைப்பானுக்கு இலக்கண மென்பதாம். கோறல்மாலையர் - கொல்லும் இயல்பையுடையவர். "கையில் ஆயுதமுடைய வனை நம்பலாகாது" என்ற நீதிநூற் கொள்கையின்படி கையில் வேற்படையையுடையரான அரசர்முன் சென்று தன் காரியத்தைப் பற்றிப் பேசுவது அரிதென்பது தோன்ற 'வேலார்' என்னுஞ் சொல்லால் இங்கு அரசரைக் குறித்தாரென்பது. தூதுவினை இரண்டு - சந்தியும், விக்கிரகமும்: இங்கே, தான்வகுத்துக் கூறுதலும், கூறியது கூறுதலும் அன்று; ஏனெனில்?—இது முதலிய ஐந்து பாடல்கள் தான்வகுத்துக் கூறுவானது இலக்கணமாதலின்; இதனை, இவ்வதிகாரத்தின் ஏழாங்குறளின் உரையிற் காண்க. தொல்காப்பியத்தில் "பெரும்பகைதாங்கும் வேலினானும்" என்ற விடத்து, 'காத்தல்தொழிலன்றி அழித்தல்தொழில்பூண்ட முக்கட் கடவுட்குச் சூலவேல் படையாதலானும், முருகற்கு வேல் படையாதலானும், சான்றோர் வேற்படையே சிறப்பப் பெரும்பான்மை கூறலானும், வேலைக் கூறி, ஏனைப்படைகளெல்லாம், 'மொழிந்தபொருளோடொன்ற அவ்வயின் மொழியாததனையும் முட்டின்று முடித்தல்' என்னும் உத்தியாற் பெற வைத்தார்' என உரைத்த விஷயம், இங்கே பிறபடைக்கலங்களாற் கூறாது 'வேலார்' என்றதற்குக் காரணமாக அறியத் தக்கது. நூலாருள், வேலாருள், உள் - ஏழனுருபு; [நன் - பெயர் - ௬௩.] வெல்வது வேல் எனக் கருத்தாப் பொருள் விகுதி புணர்ந்துகெட்டுப் பகுதி முதல்நீண்ட பெயர். வென்றி - தொழிற்பெயர்; வெல் - பகுதி: இதனைப் பண்புப்பெயராகக் கொள்ள லாகாது; வினைப்பகுதியடியாகப் பிறந்ததனால். (௩)

---

* பி - ம்: அந்நூலை வல்லனாதல்.

சுஅச. அறிவுரு வாராய்ந்த கல்வியிம் மூன்றன்
செறிவுடையான் செல்க வினைக்கு.

பரி:—அறிவு - (இயற்கையாகிய) அறிவும், உரு-(கண்டார் விரும்பூந்) தோற்றப் பொலிவும், ஆராய்ந்த கல்வி - (பலரோடும் பலகாலும்) ஆராயப்பட்ட கல்வியும், (என), இ மூன்றன்-(நன்கு மதித்தற்கு ஏதுவாய) இம்மூன்றனது, செறிவு - கூட்டத்தை, உடையான்—, வினைக்கு செல்க - (வேற்றுவேந்தரிடைத் தூது) வினைக்குச் செல்க ; (எ - று.)

இம்மூன்றும் ஒருவன்பால் கூடுதல் அரிதாகலின், 'செறிவுடையான்' என்றார். இவற்றான் நன்குமதிப்புடைய னாகவே, வினை இனிதுமுடியும் என்பது கருத்து.

(கு - ரை.) அறிவு உருவு ஆராய்ந்த கல்வி இம்மூன்றும் உடையவன் தூது போதல்தொழிற்கு ஏற்றவனென்பதாம். தோற்றப் பொலிவு - வடிவத்தின் விளக்கம். கூட்டம் - சேர்க்கை. பெயர்ச் செவ்வெண் தொகை பெற்றது. (ச)

சுஅரு. தொகச்சொல்லித் தூவாத நீக்கி நகச்சொல்லி
நன்றி பயப்பதாந் தூது.

பரி:—தொக சொல்லி - (வேற்றரசர்க்குப் பலகாரியங்களைச் சொல்லும்வழிக் காரணவகையால்) தொகுத்துச் சொல்லியும், தூவாத நீக்கி நக சொல்லி - (இன்னாதகாரியங்களைச் சொல்லும் வழி) வெய்யசொற்களை நீக்கி இனிய சொற்களான் மனமகிழச் சொல்லியும், நன்றி பயப்பது - (தன் அரசனுக்கு) நன்மையைப் பயப்பவனே, தூது ஆம் - தூதனாவான் ; (எ - று.)

பல காரியங்கட்கு உடம்படாதார், பரம்பரையான் அவற்றிற்குக் காரணமாயதொன்றைச் சொல்ல, அதனால் அவை விளையுமாறு உய்த்துணர அருமையானும் சுருக்கத்தானும் உடம்படுவர்: இன்னாதவற்றிற்கு உடம்படாதார், தம் மனம்மகிழச் சொல்ல, அவ்வின்னாமை காணாது உடம்படுவர்: ஆகலின், அவ்விருவாற்றானும் தன் காரியம் தவறாமல் முடிக்கவல்லா னென்பதாம். எண்ணும்மைகள், விகாரத்தால் தொக்கன.

(கு - ரை.) வேற்றரசரிடத்துத் தான் சென்ற காரியத்தைச் சொல்லும் போது தொகுத்தும், இன்னாதவற்றையும் வெய்யசொற்களையும் நீக்கியும் அவர் விரும்புமாறு சொல்பவனே தன்னரசனுக்கு நன்மையுண்டாக்குந் தூதனாவானென்பதாம். இன்னாத-இன்பந்தருவதாகாத; துன்பந்தருகிற. வெய்ய சொற்கள் - கொடுஞ்சொற்கள். பரம்பரையான் - நேராகவன்றி; ஒன்றைப் பற்றி மற்றொன்று, அதனைப்பற்றி வேறொன்று என்ற இவ்வாற்றால். அவற்றிற்குக் காரணமாயது - அப்பலகாரியங்களும் முடிதற்கு ஏதுவானது. அதனால் அவைவிளையும்ஆறு உய்த்து உணர அருமையானும் - ஒருகாரணத்தாற் பலகாரியங்களுண்

டாகுந்தன்மை ஆலோசித்தறிய அரியதா யிருத்தலாலும். சுருக்கத்தானும்-சொன்னகாரியம் ஒன்றேயாய்ச் சுருங்கியிருத்தலாலும், உடம்படுவர் - அதற்கு ஒப்புக்கொள்வர். காணாது - அறியாமல். இருவாற்றானும் - (தொகச்சொல்லுதல் நகச்சொல்லுதல் என்ற) இரண்டுவகையாலும். 'சொல்லி' என்ற சொல் இரண்டன் இறுதியிலும் எண்ணும்மைகள் தொகுத்தல் விகாரப்பட்டன. தூவாத - சுத்தமல்லாதவை ; தூய்மையென்னும் பண்பினடியாப் பிறந்த எதிர்மறைப் பலவின்பால் வினையாலணையும் பெயர். தூது - தூதனென்ற வடசொல்லின் விகாரம் ; உயர்திணைப் பொருளில் வந்த அஃறிணைச்சொல் என்றலு முண்டு. (ரு)

சூஅசூ. **கற்றுக்கண் ணஞ்சான் செலச்சொல்லிக் காலத்தால்**
தக்க தறிவதாந் தூது.

பரி :—கற்று - (நீதிநூல்களைக்) கற்று, செல சொல்லி-(தான் சென்ற கருமத்தைப் பகைவேந்தர்) மனங்கொளச் சொல்லி, கண் அஞ்சான்-(அவர் செயிர்த்துநோக்கின்) அந்நோக்கத்திற்கு அஞ்சாது, காலத்தால் தக்கது அறிவது - காலத்தோடு பொருந்த அது முடிக்கத்தக்க உபாயம் அறிவானே, தூது ஆம் - தூதனுவான் ; (எ - று.)

அவ்வுபாயம் அறிதற்பொருட்டு நீதிநூற்கல்வியும், அதனானன்றிப் பிறிதொன்றான் முடியுங் காலம்வரின் அவ்வாறு முடிக்க வேண்டுதலின் காலத்தால் தக்கது அறிதலும் இலக்கண மாயின.

(கு - ரை.) நீதிநூலைக்கற்றுத் தான் போன காரியத்தைப் பகையரசரின் மனங்கொளச் சொல்லி, பகையரசர் அப்போது கோபித்துப் பார்த்தாலும் அப்பார்வைக்கு அஞ்சாது நின்று காலத்தோடுபொருந்த அது முடித்தற்கு ஆகும் உபாயம் உணர்ந்தவனே தூதனுவானென்பதாம். சென்ற கருமத்தை - (நிறைவேற்றுமாறு உத்தேசித்துப் போனகாரியத்தை. செயிர்த்து நோக்கின் - கோபித்துப்பார்த்தால். அதனன் அன்றிப் பிறிது ஒன்றால் - நீதிநூலிற் கூறிய அவ்வுபாயத்தா லன்றி வேறோர் உபாயத்தால். காலத்தால் தக்கது - காலத்துக்கேற்ற உபாயம். கண் அஞ்சான் - நான்காம்வேற்றுமைத்தொகை. அஞ்சான் - முற்றெச்சம். 'காலத்தான்' என்பதில், ஆனுருபு - உடனிகழ்ச்சிப் பொருளது. தக்கது - இறந்தகால வினையாலணையும் பெயர். கீழ் 'ஒற்றாடல்' என்ற அதிகாரத்தில் "கடாஅவுருவொடு கண்ணஞ்சாது" எனச் செயிர்த்துநோக்கிய பிறர்கண்ணிற்கு அஞ்சாது நிற்குந் தன்மை ஒற்றர்க்கும் இலக்கணமாக உரைக்கப்பட்டமை காண்க. "பகைப்புலனணுகியுய்த்தார்பகர்ந்ததுபகர்ந்து" என்றார் கம்பராமாயணத்திலும். (சு)

சூஅஎ. **கடனறிந்து காலங் கருதி யிடனறிந்து**
எண்ணி யுரைப்பான் றலை.

பரி :—கடன் அறிந்து - (வேற்றரசரிடத்துத் தான்செய்யும்) முறைமையறிந்து, காலம் கருதி - (அவர்) செவ்வி பார்த்து,

இடன் அறிந்து - (சென்ற கருமஞ்சொல்லுதற்கு ஏற்ற) இடம் அறிந்து, எண்ணி - (சொல்லும் ஆற்றை) முன்னே விசாரித்து, உரைப்பான் - (அவ்வாறு) சொல்லுவான், தலை - (தூதரின்) மிக்கான்; (எ - று.)

செய்யும் முறைமையாவது - அவர்நிலையும், தன் அரசன் நிலையும், தன்நிலையுந் தூக்கி அவற்றிற்கு ஏற்பக் காணும் முறைமையும், சொல்லும் முறைமையும் முதலாயின. செவ்வி - தன் சொல்லை ஏற்றுக்கொள்ளும் மனநிகழ்ச்சி; அது காலவயத்த தாகலின், 'காலம்' என்றார். இடம் - தனக்குத் துணையாவார் உடைய இடம். எண்ணுதல் - தான் அது சொல்லும் ஆறும், அதற்கு அவர் சொல்லும் உத்தரமும், அதற்குப்பின் தான் சொல்லுவனவும் ஆக இவ்வாற்றான் மேன்மேல் தானே கற்பித்தல். வடநூலார் இவ்விருவகையாருடன் ஓலைகொடுத்து நிற்பாரையுங் கூட்டித் தூதரைத் தலை இடை கடை என்று வகுத்துக் கூறினாராகலின், அவர்மதமுந் தோன்ற 'தலை' என்றார். தூது என்பது, அதிகாரத்தான் வந்தது.

இவை யைந்துபாட்டானும், தான் வகுத்துக்கூறுவானது இலக்கணங் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) வேற்றரசரிடத்துத் தான் செய்யவேண்டிய முறைமை, வேற்றரசருடைய காலம், தான் போன காரியத்தைச் சொல்லுதற்கு ஏற்ற இடம் என்ற இவற்றையறிந்து சொல்லும் வகைகளை யெல்லாம் ஆலோசித்து அவ்வகையாற் சொல்பவனே சிறந்த தூதுவனென்றவாறு. செவ்வி தன்மை, சந்தர்ப்பம். சொல்லும் ஆற்றை முன்னே விசாரித்து - சொல்லவேண்டும் விதத்தை முன்னமே ஆலோசித்து. மிக்கான் - சிறந்தவன். தூக்கி-சீர்தூக்கி, ஆராய்ந்து. காணும்-வேற்றரசரைப் பார்க்கிற. மனநிகழ்ச்சி-மனத்தின் தன்மை. காலவயத்தது - காலத்துக்கு வசப்பட்டது. ஒரு சமயத்தி லுண்டாகும் மனத்தியல்பை 'காலம்' என்ற சொல்லாற் குறித்தது, காலவாகுபெயர். உடன் ஆய - கூட இருக்கிற. அது-தான்சென்ற கருமத்தை. கற்பித்தல் - மனத்தால் தொடர்ச்சிப்பட நினைத்துக்கொள்ளுதல். "கற்றவன் கற்றவன் கருதுங்கட்டுரைக், குற்றன வுற்றவுய்த்துரைக்கு மாற்றலான்" என்றார் சூளாமணியாரும். இவ்விரு வகையார் - தான் வகுத்துக் கூறவானும், கூறியதுகூறுவானும். தலை இடை கடை - உத்தம மத்திம அதமர்; தான்வகுத்துக்கூறுவான் உத்தமனும், கூறியது கூறுவான் மத்திமனும், ஓலைகொடுத்துநிற்பான் அதமனும் எனக் காண்க; "தானறிந்து கூறுந் தலைமற்றிடையது, கோனறைந்த தீதென்று கூறுமால் - தானறியா, தோலையே காட்டுங் கடையென் றொருமூன்று, மேலையோர் தூதுரைத்தவாறு" என்ற பெருந்தேவனார்பாரதம், இங்குக் காணத்தக்கது. அதிகாரத்தான் - அதிகாரம் தூதென்ப தாதலால். தலை - தலைமையானவனுக்கு ஆகுபெயர். (எ)

௬௮௮. தூய்மை துணைமை துணிவுடைமை யிம்மூன்றின்
வாய்மை வழியுரைப்பான் பண்பு.

பரி:—வழி உரைப்பான் பண்பு-(தன் அரசன் வார்த்தையை அவன்) சொல்லியவாறே (வேற்றரசர்க்குச்) சென்று சொல்லுவானது இலக்கணமாவன,—தூய்மை - (பொருள் காமங்களால்) தூயனாதலும், துணைமை - (தனக்கு அவரமைச்சர்) துணையாந் தன்மையும், துணிவு உடைமை-துணிதலுடைமையும், இ மூன்றின் வாய்மை - இம்மூன்றோடுங்கூடிய மெய்ம்மையும், (என இவை) : (எ - று.)

பொருள்காமங்கள்பற்றி வேறுபடக் கூறாமைப்பொருட்டுத் தூய்மையும், தன் அரசனுக்கு உயர்ச்சிகூறியவழி 'எம்மனோர்க்கு அஃது இயல்பு' எனக் கூறி அவர் வெகுளி நீக்குதற்பொருட்டுத் துணைமையும், இது சொல்லின் இவர் ஏதஞ்செய்வர் என்று ஒழியாமைபொருட்டுத் துணிவுடைமையும், யாவரானுந் தேறப் படுதற்பொருட்டு மெய்ம்மையும் வேண்டப்பட்டன. 'இன்' - ஒடுவின் பொருட்கண் வந்தது.

(கு-ரை.) தூதுவன் தூய்மையும் துணைமையும் துணிவுடைமையும் சத்தியமும் உடையவனாக இருக்கவேண்டுமென்பதாம். தூயன் - சுத்தன். பொருள் காமங்களால் தூயனாதல் - செல்வ விஷயத்திலாவது சிற்றின்பவிஷயத்திலாவது தவறுபடப்பற்றில்லாதவனாக இருத்தல். "பற்றார், மிகைப்புலனடக்கி மெய்ம்மை விளம்புதல் விரதம் பூண்ட, தகைப்புலக் கருமத்தோர்" என்றார், கம்பரும். அவரமைச்சர் - வேற்றரசரது மந்திரிமார். வந்த தூதன் வேற்றரசனிடத்தில் தன் அரசனது பெருமையை எடுத்துக்கூறுவானாயின் அப்பொழுது அவ்வேற்றரசனுக்கு அத்தூதன்மேலுண்டாகுங் கோபத்தை, 'எம்போல்வார்க்கு அங்ஙனம் தம் அரசனைச் சிறப்பித்துக்கூறுதல் இயற்கை' என்று சமாதானஞ்சொல்லித் தணித்தல், அன்புள்ள அமைச்சர்க்கு இயல்பென்க. இதனை, இராமதூதனை அநுமானைக் கொல்லத்துணிந்த இராவணனை விபீஷணன் மறுத்ததும், பாண்டவதூதனை கண்ணனைக் கொல்லத்துணிந்த துரியோதனனை விகர்ணன் மறுத்ததும் ஆகிய இடத்துக்கண்டு கொள்க. துணிதல் - மனோதைரியம். ஏதம் செய்வர் - (நமக்குத்) தீங்குசெய்வர். ஒழியாமைப்பொருட்டு - சொல்லாது விடாமைக்காக. தேறப்படுதல் - நம்பப்படுதல். 'மூன்றின்' என்றதில், இன் என்னும் ஐந்தாமுருபு, மூன்றும் வேற்றுமைக்குரிய உடனிகழ்ச்சிப் பொருளில் வந்ததென்பது, பரிமேலழகர்கொள்கை; எனவே, ஒரு வேற்றுமையுருபு நிற்றற்கு உரிய இடத்தில் வேறு வேற்றுமையுருபு வந்த **வேற்றுமைமயக்கம்** இது: "யாதனுருபிற் கூறிற்றாயினும் பொருள்செல், மருங்கில்வேற்றுமைசாரும்" என்பது, விதி; இனி, 'இன்' சாரியை யெனக்கொண்டு 'மூன்றின்வாய்மை' என்பதை மூன்றும் வேற்றுமையுருபும் பயனுமுடன் தொக்க தொகை யெனினும் அமையும். (அ)

௬அக. **விடுமாற்றம் வேந்தர்க் குரைப்பான் வடுமாற்றம்**
வாய்சோரா வன்க ணவன்.

பரி :—விடு மாற்றம் - (தன் அரசன் சொல்லி)விட்ட வார்த்தையை, வேந்தர்க்கு உரைப்பான் - வேற்றரசர்க்குச் சென்று சொல்ல உரியான்,—வடு மாற்றம் வாய் சோரா - (தனக்குவரும் ஏதத்திற்கு அஞ்சி அவனுக்குத் தாழ்வான வார்த்தையை வாய் சோர்ந்துஞ் சொல்லாத, வன்கணவன் - திண்மையையுடையன்.

தாழ்வு சாதிதரும மன்மையின் 'வடு' என்றார். 'வாய் சோரா' எனக் காரியம் காரணத்துள் அடக்கப்பட்டது,

(கு - ரை.) நம் அரசன் சொன்னபடியே சொன்னால் நம்மை இப்பகையரசர் துன்புறுத்துவரே யென்று அஞ்சி அப்பகையரசரிடத்துத் தம்மரசனுக்குத் தாழ்வை விளக்குஞ் சொல்லை வாய்தவறியுஞ் சொல்லாத மனவுறுதியையுடையவனே தன்னரசன் சொன்ன வார்த்தையை வேற்றரசரிடம் சொல்லத்தக்கானென்பதாம். விட்ட - அனுப்பிய. ஏதம் - தீங்கு. அவனுக்கு-தன் அரசனுக்கு. வாய்சோர்ந்தும் - வாய்தவறியும். திண்மை-உறுதி. சாதிதரும மன்மை - அரசு சாதிக்கு உரியதன்மையல்லாமை. வடுவென்பது உடம்பிற்கு இயற்கையல்லாமல் செயற்கையாமாறு காண்க. வடு - தழும்பு. காரியமாகிய வடு மாற்றஞ் சொல்லுதல், காரணமாகிய வாய்சோர்தலில் அடக்கப் பட்டது: காரியத்தைக் காரணத்தாற் கூறிய உபசாரவழக்கு. (௬)

௬௯௦. இறுதி பயப்பினு மெஞ்சா திறைவற்கு
உறுதி பயப்பதாந் தூது.

பரி :—இறுதி பயப்பின்உம்-*(வேற்றுவேந்தரிடைச் சொல்லும் அவ்வார்த்தை தன் உயிர்க்கு) இறுதி தருமாயினும், எஞ்சாது-(அதற்கு) அஞ்சி ஒழியாது, இறைவற்கு உறுதி பயப்பது-(தன் அரசன்சொல்லியவாறே) அவனுக்கு மிகுதியை (வேற்றரசரிடை)ச் சொல்லுவானே, தூதுஆம் - தூதனாவான் ; (எ - று.)

'இறுதிபயப்பினும்' என்றதனால், ஏனையபயத்தல் சொல்ல வேண்டாவாயிற்று.

இவை மூன்றுபாட்டானும், கூறியதுகூறுவானது இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) தனக்கு இறுதியைத் தருமாயினும் அஞ்சாது தம்மரசன் சிறப்பைத் தான் வேற்றுவேந்தரிடத்துச் சொல்லுவானே தூதனாவனென்பதாம். இறுதி - அழிவு. ஒழியாது-விடாமல். மிகுதியை - சிறப்பை. ஏனைய பயத்தல் - மற்றைத் துன்பங்களைத் தருதல். இறுதி - 'தி' விகுதி பெற்ற தொழிற் பெயர். பயப்பினும், உம் - இழிவுசிறப்பு.

" அன்புடைமை யாய்ந்த வறிவுடைமை யிற்பிறப்பு, நன்குடைமை நல்ல நயனுடைமை - நன்கமைந்த, சுற்றமுடைமை

*வேற்றுவேந்தரிடைச் சொல்லும்என்பது பலபிரதிகளிலில்லை.

வடிவுடைமை சொல்வன்மை, கற்றடங்கல் தூதின் கடன்,'' ''தடு மாற்ற மின்றுத் தகைசான்றசொல்லான், வடுமாற்றம் வாய்சோரா னுகி—விடுமாற்ற, மெஞ்சாதுகூறி யிகல்வேந்தன் சீறுங்கா, லஞ்சா தமைவது தூது,'' ''படையளவு கூறுர் பெரியார்முன் மாற்றுர், படையளவிற் றென்று வியவார்—கொடைவேந்த, னீத்ததுகண்டின் புரு ரேந்திழையார் தோள்சேரார், பார்த்திபர்தூ தாயடைந்தார் பண்பு'' என்ற பெருந்தேவனுர்பாரதச்செய்யுள்கள் இவ்வதி காரத்துக் குறட்பாக்களின் கருத்தைத் தொகுத்துக் கூறியன வாதல் காண்க. (கo)

எo - ஆம் அதிகாரம்—மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.

பரி:—அஃதாவது - அமைச்சர் அரசரைப் பொருந்தி ஒழுகு மாறு. இது 'வேந்தவாம்பண்புடைமை'' என மேலே வேண் டப்பட்டமையின், தூதின்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) மேலே - முந்தின அதிகாரத்தின் முதற்குறளில்.

சுகக. **அகலா தணுகாது தீக்காய்வார் போல்க**
இகல்வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகு வார்.

பரி:—இகல் - மாறுபடுதலையுடைய, வேந்தர் - அரசரை, சேர்ந்து ஒழுகுவார் - சேர்ந்து ஒழுகும் அமைச்சர்,—அகலாது அணுகாது - (அவரை) மிக நீங்குவதும் மிகச்செறிவதுஞ் செய் யாது, தீ காய்வார் போல்க - தீக்காய்வார்போல (இடைநிலத் திலே) நிற்க; (எ - று.)

கடிதின் வெகுளுந்தன்மையர் என்பது தோன்ற, 'இகல் வேந்தர்' என்றுர். மிக அகலின் பயன்கொடாது மிக அணுகின் அவமதிபற்றித் தெறும் வேந்தர்க்கு, மிக அகலின் குளிர்நீக்காது மிக அணுகின் சுடுவதாய தீயோடு உளதாய தொழிலுவமம் பெறப்பட்டது.

(கு-ரை.) வேந்தர் குணம்மாறுபடுந் தன்மையுடையாதலால், அவரிடத்து மந்திரிமார், தீக்காய்வார் போன்று மிக நீங்குவதும் மிக அணுகுவதும் செய்யாது இருக்கக்கடவரென்பதாம். மாறுபடுதல் - முன்கொண்டிருந்த அன்பு மாறிவிடுவது. மிகச் செறிவது - அதிகமாக நெருங்குவது. தீக் காய்வார் - நெருப்பிலே குளிர்காய்பவர். இடை நிலம் - தீக்காயவார்க்கு, மிக்கதூரமும் மிக்க சமீபமு மாகாத இடமும்; அமைச்சர்க்கு, மிகநீங்காமலும் மிகநெருங்காமலு முள்ள நிலைமையுமாம். கடிதின் - விரைவில். அகலின் - விலகினுல். அவமதிபற்றி - (தம்மை) அவமானப்படுத் தினதாக நினைத்து. தெறும் - அழிக்கும். உவமையணி. போல்க- இடைச்சொல்லடியாப் பிறந்தவியங்கோள். ''அழலி னீங்கானணு கானஞ்சி'', என்று நன்னூற்பாயிரத்தில் கூறப்பட்டமை காண்க. ''அளையுறை பாம்பு மரசு நெருப்பும், முழையுறை சீயமு மென்றிவை நான்கு, மிளைய வெளிய பயின்றன வென்றெண்ணி, யிகழி னிழுக்கந் தரும்'' ஆதலால், 'மிக அணுகின் அவமதிபற்றித்

தெறும் வேந்தர்' என்றார். தொழிலுவமம் - தொழில்பற்றிய உவமம். "தீண்டினார்தமைத் தீச்சுடு மன்னர்தீ, யீண்டு தங்கிளை யோடு மெரித்திடும்" என்று சிந்தாமணியிலும், "மன்னரென்பா ரெரியெனற்குரியாரென்றே யெண்ணுதி" என்று கம்பராமாயணத் திலும் அரசர்க்குத் தீயுவமைகூறியது காண்க. (௧)

௬௯௨. **மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னரான்**
மன்னிய வாக்கந் தரும்.

பரி :—மன்னர் - (தம்மாற் சேரப்பட்ட) மன்னர், விழைப - விரும்புவனவற்றை, விழையாமை-(தாம்) விரும்பாதொழிதல்,—(அமைச்சர்க்கு),—மன்னரான் - அவரானே, மன்னிய ஆக்கம் தரும் - நிலைபெற்ற செல்வத்தைக் கொடுக்கும் ; (எ - று.)

ஈண்டு 'விழைப' என்றது, அவர்க்குச் சிறப்பாக உரிய வற்றை; அவை - நுகரப்படுவன, ஒப்பனை, மேன்மை என்றிவை முதலாயின. இவற்றை ஒப்பிற்கு அஞ்சித் தாம் விழையா தொழியவே, அவ்வச்சம்நோக்கி உவந்து அவர்தாமே எல்லாச் செல்வமும் நல்குவரென்பது கருத்து. எனவே, அவற்றை விரும் பின் கேடுதரும் என்பதாம்.

(கு - ரை.) தம்மரசர் விரும்புமவற்றைத் தாம் விரும்பாதிருக் கும் மனத்திற்கு அவ்வரசராலேயே எல்லாச்சிறப்பும் உண்டா கும். விரும்பினாலோ கேடுதருமென்பதாம். அவரானே - அவ்வரசர் களாலேயே. அவர்க்கு - அவ்வரசர்க்கு. நுகரப்படுவன - ஐம் பொறிகளாலும் அனுபவிக்கப்படும் பொருள்கள். ஒப்பனை- அலங்காரம்: அணியப்படும் ஆபரணங்களும், உடுக்கப்படும் உடை களும் இதில் அடங்கும். ஒப்பிற்கு அஞ்சி - தமது தலைவராகிய அரசரோடு அவர்க்கு அங்கமாகிய தாம் சமமாகத் தோன்று தற்குப் பயந்து. அவர்தாமே - அவ்வரசர்களே. நல்குவர்- கொடுப்பர். அவற்றை - மன்னர்விழைபவற்றை. விழைப - பல வின்பால் வினையாலணையும்பெயர்; ப் - எதிர்கால இடைநிலை, அ - விகுதி. "கோலநேர் செய்யார்", "பெரியா ருவப்பன தாமுவவார்", "அறத்தொடு கல்யாணமாள்வினை கூரை, யிறப்பப் பெருகியக் கண்ணும் - திறப்பட்டார், மன்னரின் மேம் படச்செய்யற்க செய்பவேல், மன்னிய செல்வங் கெடும்" என்ற ஆசாரக்கோவையை இங்கே அறிக. (௨)

௬௯௩. **போற்றி னரியவை போற்றல் கடுத்தபின்**
தேற்றுதல் யார்க்கு மரிது.

பரி :—போற்றின் - (அமைச்சர் தம்மைக்) காக்கக்கருதின், அரியவை போற்றல்-அரியபிழைகள் (தங்கண் வாராமற்) காக்க : கடுத்தபின் -(அவற்றை வந்தனவாகக் கேட்டு அவ்வரசர்) ஐயுற் றால், தேற்றுதல்-(அவரைப்)பின் தெளிவித்தல், யார்க்கும்அரிது- யாவர்க்கும் அரிது (ஆகலான் ; (எ - று.)

அரிய பிழைகளாவன - அவராற் பொறுத்தற்கரிய அறைபோதல், உரிமையொடு மருவல், அரும்பொருள்வௌவல் என்றிவை முதலாயின ; அவற்றைக் காத்தலாவது - ஒருவன் சொல்லியக்கால், தகுமோவென்று ஐயுறாது தகாதென்றே அவர் துணிய ஒழுகல். ஒருவாற்றால் தெளிவித்தாலும், கடன் கொண்டான் தோன்றப் பொருள் தோன்றுமாறுபோலக் கண்டுழியெல்லாம் அவை நினைக்கப்படுதலின். 'யார்க்கும் அரிது' என்றார்.

இவை மூன்றுபாட்டானும், அது பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) அரசர் ஐயங்கொள்வராயின் அவரைத் தெளிவித்தல் யாவர்க்கும் அரிது ஆதலால், மந்திரிமார் அவ்வரூன பெரும் பிழைகள் தம்மிடத்துவராமல் ஜாக்கிரதையாகப் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்பதாம். தம்கண் - தம்மிடத்து. ஐயுற்றால் - சந்தேகப்பட்டால். அறைபோதல் - கீழறுத்துச் செல்லுதல் ; அதாவது - தலைவனை வஞ்சித்து ஒழுகுதல் ; இதற்கு-பகைவர்க்கு உடம்பட்டுநடத்த லென்றும் பொருளுண்டு. உரிமையொடு மருவல் - அரசனுக்கு உரியமகளிரோடு கூடுதல். அரும்பொருள் வௌவல் - அருமையான பொருளை அபகரித்தல். சொல்லியக்கால் - கேட்சொன்னால், தகுமோ என்று ஐயுறாது-(இவனிடத்து இக்குற்றம்) ஒருகால் உண்டாயிருக்குமோ என்ற சந்தேகமுங் கொள்ளாதபடி. தகாதென்றே அவர் துணிய ஒழுகல் - நிச்சயமாகச் செய்யாரென்றே அரசர் துணிபுகொள்ளும்படி அப்பிழை சிறிதுமிலராய் நடத்த லென்க. 'ஒருவாற்றால் தெளிவித்தாலும்' என்பதற்கு முன் 'ஐயுறப்பட்ட தன்னை இவன் அவ்வாறு தீத்தொழில் செய்யானென்று' என வருவிக்க. தெளிவித்தாலும் - நம்புவித்தாலும். கடன்கொண்டான் - கடன்வாங்கினவன். தோன்ற - காணப்பட. பொருள் தோன்றுதல் - அவன் கடனாகப்பெற்ற பொருள் ஞாபகத்துக்கு வருதல். கண்டுழி - கண்டவிடத்தில். அவை - அவ்வரும்பிழைகள். அது - மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல். அடுத்த நான்குபாடலிற் சிறப்புவகையாற் கூறுவர். போற்றல் - வியங்கோள். கடுத்தபின் - சந்தேகித்தால் என்றபடி ; இதனை, 'பின்' விகுதிபெற்ற இறந்தகாலவினையெச்ச மென்பர்: எதிர்காலவினையெச்ச மென்றலு முண்டு. கடுத்தல் - சந்தேகித்த லென்னும் பொருளதாதலை, கீழ் ஐம்பத்தொன்பதாம் அதிகாரத்தில் "கடாஅ வுருவொடு" என்றதிலுங் காண்க ; அங்கு, '(கண்டால்) ஐயுறாத வடிவோடு (பொருந்தி)' என உரையும், 'கடாவென்பது - கடுக்கும் என்னும் பெயரெச்சத்து எதிர்மறை' என இலக்கணமும் கூறினர் பரிமேலழகர். சிலப்பதிகாரத்தில் "கடுக்குமென்னெஞ்சம்" என்றவிடத்தில், அடியார்க்கு நல்லார், கடுக்கும் - ஐயுறும் ; கடியென்னுமுரிச்சொல் ஈறுதிரிபு: "போற்றினரியவை போற்றல் கடுத்தபின், றேற்றுதல் யார்க்கு மரிது" என்றாற்போல ; அது "ஐயமுங் கரிப்பு மாகலு முரித்தே" என்பதனான் முடிந்தது' என்று உரைத்ததை உணர்க. இப்பாட்டின் முதல்வாக்கியத்துக்கு 'அமைச்சர்' - தோன்றா எழுவாய் ; அடுத்த நான்குபாடல்களுக்கும் இப்படியே. (௯)

௬௯௪. செவிச்சொல்லுஞ் சேர்ந்த நகையு மவித்தொழுகல்
ஆன்ற பெரியா ரகத்து.

பரி :—ஆன்ற பெரியார் அகத்து - அமைந்த அரசருகு (இருந்தால்), செவி சொல்உம் - (அவர்காண ஒருவன்) செவிக் கண் சொல்லுதலையும், சேர்ந்த நகைஉம்-ஒருவன்முகம் நோக்கி நகுதலையும், அவித்து ஒழுகல் - தவிர்ந்து ஒழுகுக ; (எ-று.)

சேர்தல் - பிறனோடு சேர்தல். செய்தொழுகின் தம்குற்றம் கண்டு செய்தனவாகக் கொள்வ ரென்பது கருத்து.

(கு - ரை.) அரசர் காணப் பிறரிடம் இரகசியம் பேசுதலையும், பிறரோடு சேர்ந்து பரிகாசச் சிரிப்புச் சிரித்தலையுஞ் செய்தால், தம் குற்றங்கண்டு செய்தனவாக அரசர் கருதுவராதலால், மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகுவார் அவ்வாறான செயலைத் தவிர வேண்டு மென்பதாம். அமைந்த-பெருமை நிறைந்த : அன்றி, தம்மாற்சேரப் பட்ட எனினுமாம். அரசரருகு இருந்தால்- அரசரது சமீபத்தில்தாமிருக்கும் போது. ஒருவன் செவிக்கண் சொல்லுதல் - வேறொருத்தனது காதிலே இரகசியமாகப் பேசுதல். நகுதல் - சிரித்தல். தவிர்ந்து - நீங்கி. "செவிச்சொல்லுங் கொள்ளார் பெரியாரகத்து", "பிறரொடு மந்திரங் கொள்ளார்" என்ற ஆசாரக் கோவையை இங்கே அறிக. சொல் - முதனிலைத் தொழிற்பெயர். 'செவிசொல்லும்' என்று பாடமுண்டு. நகை - 'ஐ' விகுதிபெற்ற தொழிற்பெயர் ; நகு - பகுதி : அன்றி, நகையென்னும் முதனிலையே தொழிற்பெயர்ப்பொருளை யுணர்த்தியது எனினுமாம். ஒழுகல் - வியங்கோண்முற்று. (௪)

௬௯௫. எப்பொருளு மோரார் தொடரார்மற் றப்பொருளை
விட்டக்காற் கேட்க மறை.

பரி :—மறை - (அரசனுக்குப் பிறரோடு)மறை நிகழ்வுழி, எ பொருள் உம் ஓரார்-யாதொருபொருளையுஞ் செவிகொடுத்துக் கேளாது, தொடரார் - (அவனை) முடுகிவினவுவதுஞ் செய்யாது, அ பொருளை விட்டக்கால்-அம்மறைப்பொருளை (அவன்தானே) அடக்காது சொல்லியக்கால், கேட்க—;(எ - று.)

ஓர்தற்கு ஏற்கும் பொருளாயினு மென்பார். 'எப்பொருளும்' என்றார். மற்று - வினைமாற்றின்கண் வந்தது.

(கு-ரை.) அரசன், பிறரிடத்து இரகசியம் பேசும் போது அது பற்றித் தான் ஆராய வேண்டிய மந்திரிமார்விஷயம் என்றுதோன்றினும் தாம் அதனைக் கவனியாதவர்போன்றிருப்பதோடு, தாம் அவசரப்பட்டு அவரோடு 'நீர் பேசியது என்?' என்று வற்புறுத்திக் கேளாமலுமிருந்து, அரசனே சொல்லின் கேட்க என்பதாம். மறை நிகழ்வுழி - இரகசியம் நடக்கும்பொழுது. முடுகி - விரைவுகொண்டுவற்புறுத்தி. அவன் - அரசன். ஓர்தற்கு - தான் கேட்டு ஆராய்தற்கு. வினைமாற்றின்கண் - வினைமாற்றுப் பொருளில். ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்ட எப்பொருளும் தொட

ராமை என்ற வினைக்கும் அப்பொருளைக்கேட்டலென்ற வினைக்கும் இடையில் வந்ததனால், மற்று - வினை மாற்றும்; இதன் தன்மை, இன்னும் பலவகைப்படும். மறை - மறைக்கப்படுவதென்ற பொருளில் செயப்படுபொருள்விகுதி புணர்ந்து கெட்ட பெயராம். "பெருந்தக்கார், சொல்லிற் செவிகொடுத்துக் கேட்டீக மீட்டும், வினவற்க சொல்லொழிந்தக்கால்", "இறைவனைச், சாரார் செவியோரார் சாரிற் பிறிதொன்று, தேர்வார்போல் நிற்க திரிந்து" என்னும் ஆசாரக்கோவை, இங்கு அறியத்தக்கது. (௬)

௬௯௯. குறிப்பறிந்து காலங் கருதி வெறுப்பில
வேண்டுப வேட்பச் சொலல்.

பரி:—(அரசனுக்குக் காரியஞ் சொல்லுங்கால்),—குறிப்பு அறிந்து - (அப்பொழுது நிகழ்கின்ற அவன்) குறிப்பினை அறிந்து, காலம் கருதி - (சொல்லுதற்கு ஏற்ற) காலத்தையும் நோக்கி, வெறுப்பு இல வேண்டுப - வெறுப்பிலவுமாய் வேண்டுவனவுமாய காரியங்களை, வேட்ப - (அவன்மனம்) விரும்பும்வகை, சொலல் - சொல்லுக; (எ-று.)

குறிப்பு காரியத்தின்கணனன்றிக் காமவெகுளியுள்ளிட்டவற்றில் நிகழ்வுழியும், அதற்கு ஏலாக் காலத்தும் சொல்லுதல் பயனின்றாகலின் 'குறிப்பறிந்து காலங்கருதி' என்றும், அவன் உடம்படாதன முடிவுபோகாமையின் 'வெறுப்பில' என்றும், பயனில்லவும் பயன் சுருங்கியவுஞ் செய்தல் வேண்டாமையின் 'வேண்டுப' என்றும், அவற்றை இனியவாய்ச் சுருங்கி விளங்கிய பொருளவாய சொற்களாற் சொல்லுகவென்பார் 'வேட்பச் சொலல்' என்றுங் கூறினார்.

(கு-ரை.) அரசனுடைய குறிப்பையும் சமயத்தையும் பார்த்து அவன் வெறுக்காதனவும் விரும்புவனவுமான காரியங்களை, மந்திரிமார், அவன் இனிதுகேட்குமாறு சொல்லக்கடவரென்பதாம். குறிப்பு - எண்ணம். வேண்டுவன - விரும்பப்படுவன. காம வெகுளி உள்ளிட்டவற்றில் நிகழ்வுழியும் - சிற்றின்பவிருப்பம் கோபம் முதலியவற்றிற் பொருந்தியபொழுதும். அதற்கு ஏலாக் காலத்தும் - காரியஞ்செய்தற்குத் தகாத சமயத்திலும். பயன் இன்று ஆகலின் - பிரயோசனப்படாதாதலால். "என் குறை நீ வயவேந்தற் கியம்புதியேல் வடங்கிடந்து, பொன்பிதிர் மின் சுணங்கார்ந்த பொம்மலிள முலையினர்பா, லன்புறு நல்லமய மதிலறையற்க வறைகுதியேல், நன்குறை தீங்கா மவர்பா னயப்புற்ற தன் மையினால்," "வேற்றரசர் திறைகொணரும் வேலையிலுஞ் சொல்லற்க, மாற்றரசர்பால்வெகுளு மமயத்தும் வகுத்துரையேல், தேற்றமுடை மதிவல்லோர் தேர்ச்சியிலும் தெரிந்துரையேல், சாற்றி னுரைத்தன வெல்லாந் தவறுதலறிதியே" என்ற நைடதச்செய்யுள்கள், இங்கு நோக்கத்தக்கன. முடிவு போகாமையின் - நிறைவேறாதலால். பயன் இல்ல - பிரயோசனமில்லாதவை. பயன் சுருங்கிய - அற்பமான பய

னுள்ளவை. இல, வேண்டுப - பலவின்பாற் பெயர்கள். வேட்ப என்ற செய்வெனெச்சத்தில், வேள் - பகுதி, அ - விகுதி, ப் - எழுத்துப்பேறு. வேண்டுப என்ற பெயரில், ப் - எதிர்கால விடைநிலை. சொலல் - முற்று. "விரைந்துரையார் மேன்மேலுரையார் பொய்யாய, பரந்துரையார் பாரித்துரையார் - ஒருங்கெனைத்துஞ், சில்லெழுத்தினாலே பொருளடங்கக் காலத்தாற், சொல்லுக செவ்வி யறிந்து" என்னும் ஆசாரக்கோவையை அறிக. "காவன் மன்னவர் காய்வன சிந்தியார், நாவினும் முரையார் நவையஞ்சுவார்" என்றார், சிந்தாமணியாரும். "கைவரும் வேந்த னமக்கென்று காதலித்த, செவ்வி தெரியா துரையற்க—வெவ்வொருகா, லெண்மையனேனு மரியன் பெரிதம்மா, கண்ணில னுள்வெயர்ப் பினான்" என்பது, நீதிநெறிவிளக்கம்.

இங்கு "குறிப்பறிந்து" என்றது, மேல் 'குறிப்பறிதல்' என்னும் அதிகாரத்துக்குத் தோற்றுவாய் செய்தவாறும். (௬)

௬௯௭. **வேட்பன சொல்லி வினையில வெஞ்ஞான்றும்**
கேட்பினுஞ் சொல்லா விடல்.

பரி:—வேட்பன - (பயன் பெரியனவுமாய் அரசன்) விரும்புவனவுமாய காரியங்களை, சொல்லி - (அவன் கேட்டிலனாயினுஞ்) சொல்லி,—எஞ்ஞான்றும்—, வினை இல - பயனிலவாயவற்றை, கேட்பின் உம்-(தானே) கேட்டாலும், சொல்லா விடல் - சொல்லாது விடுக; (எ - று.)

'வினையில' எனவும் 'கேட்பினும்' எனவும் வந்த சொற்களான், அவற்றின் மறுதலைச்சொற்கள் வருவிக்கப்பட்டன. வினையால் வருதலின் 'வினை' என்றும், வறுமைக்காலமும் அடங்க 'எஞ்ஞான்றும்' என்றுங் கூறினார். சொல்லுவனவும் சொல்லாதனவும் வகுத்துக் கூறியவாறு.

இவை நான்கு பாட்டானும், சிறப்புவகையாற் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) மந்திரிமார் பயனுள்ளவற்றை ,அரசனிடத்தில் வலிவிலும் சொல்லுக: பயனில்லாதவற்றை அரசன்கேட்டாலும் சொல்லாது விடுகஎன்பதாம். பயன் பெரியன - பெரும்பயனுடையவை. தானே - அரசனே. மறுதலைச் சொற்கள் - எதிரான சொற்கள். வினையில என்றதற்கு எதிரானது - 'பயன்பெரியன' என்றது; கேட்பினும் என்றதற்கு எதிரானது - 'கேட்டிலனாயினும்' என்றது. வினை யென்னுந் தொழிலின்பெயரால், அதனால் வரும் பயனைக் குறித்தது, காரணவாகுபெயர். சொல்லுவனவும், சொல்லாதனவும் - சொல்லத்தக்கவையும், சொல்லத்தகாதவையும். வேட்பன - 'அன்' சாரியை பெற்ற பலவின்பால் வினையாலணையும்பெயர். கேட்பினும், உம் - உயர்வுசிறப்பு. சொல்லா - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைவினையெச்சம். விடல் - வியங்கோள்வினைமுற்று.

௬௯அ. இளைய ரினமுறைய ரென்றிகழார் நின்ற
ஒளியோ டொழுகப் படும்.

பரி:—இளையர் இன முறையர் என்று - (இவர் எம்மில்) இளையர் என்றும் (எமக்கு) இன்னமுறையினையுடையர் என்றும், இகழார் - (அரசரை) அவமதியாது, நின்ற ஒளியோடு ஒழுகப் படும் - (அவர்மாட்டு) நின்ற ஒளியோடு பொருந்த ஒழுகுதல் செய்யப்படும்; (எ - று.)

ஒளி-உறங்காநிற்கவும் தாம் உலகங் காக்கின்ற அவர் கடவுள் தன்மை. அதனோடு பொருந்த ஒழுகுதலாவது-அவர் கடவுளரும், தாம் மக்களுமாய் ஒழுகுதல். அவ்வொளியாற் போக்கப்பட்ட இளமையும் முறைமையும் பற்றி இகழ்வராயின் தாமும் போக் கப்படுவர் என்பது கருத்து.

(கு - ரை.) மந்திரியர் இளமையும் முறையும்பற்றி அலட்சியஞ் செய்யாது அவரைக் கடவுளரைப் போல் மதித்துப் பணிவோடு நடக்க வேண்டு மென்பதாம். இளையர் - பிராயத்திற் சிறியவர். முறை - உறவு முறைமை. உறங்காநிற்கவும் - தூங்குகையிலும். கடவுள்தன்மை - தெய்வத்தன்மை; "உறங்குமாயினுமன்னவன் றன்னொளி, கறங்குதெண்டிரை வையகங் காக்குமால்" என்ற சீவகசிந்தாமணியையும், 'மன்னவன் உறங்குமாயினும் அவனொளி உலகைக் காவாநிற்கும்,' என்ற அதன் உரையையும் உணர்க. அவர் கடவுளரும் தாம் மக்களுமாய் ஒழுகுதல் - தேவர் முன் மனி தர்போல அரசர்முன் அமைச்சர் பணிவோடு நடத்தல். "அஷ்டாபிர்லோகபாலாநாம் - மாத்ராபிர் நிர்மிதோந்ருப: [அர சன் எண்திசைக்காவலரின் அமிசத்தால் நிருமிக்கப்பட்டுள்ளான்]" என்றாற்போன்றன, இங்குக் கருதத்தக்கன. போக்கப்படுவர் - அமைச்சுத் தொழிலினின்று விலக்கப்படுவர். இன - இன்ன என் னும் சுட்டடிப் பெயரெச்சத்தின் தொகுத்தல். இகழார் - முற் றெச்சம். 'ஒழுக்கப்படும்' என்பதில், 'ஒழுக' என்னும் வினையெச் சம், தொழிற்பெயர்த்தன்மைபட்டு 'படும்' என்ற வினைமுற்றிற்கு எழுவாயாய் நின்றதெனக் கொள்ளுதல் எளிய வழி. இது செய் யுட்கண் வந்த பரவேப்ரயோகம். "அறிவறியாப், பிள்ளையேயானு மிழித்துரையார்' என்ற ஆசாரக்கோவை இங்குக் காணத் தக்கது. (அ)

௬௯௯. கொளப்பட்டே மென்றெண்ணிக் கொள்ளாத செய்யார்
துளக்கற்ற காட்சி யவர்.

பரி:—கொளப்பட்டேம் என்று எண்ணி-(அரசனால் யாம்) நன்கு மதிக்கப்பட்டே மென்று கருதி, கொள்ளாத - (அவன்) விரும்பாதவற்றை, செய்யார்—: துளக்கு அற்ற காட்சியவர் - நிலைபெற்ற அறிவினையுடையார்; (எ - று.)

கொள்ளாதனசெய்து அழிவெய்துவார், கொளப்பாட்டிற் குப் பின் தம்மை வேறொருவராகக் கருதுவ ராகலின், முன்னைய

ராகவே கருதி அஞ்சியொழுகுவாரை. 'துளக்கற்ற காட்சியவர்' என்றார்.

(கு - ரை.) அரசனால் நன்கு மதிக்கப்பட்டுள்ளோம் என்று அவர் விரும்பாத காரியத்தை மந்திரிமார் செய்தல் கூடாதென்பதாம். கொள்ளாதன - அரசன் விரும்பாதவற்றை. கொளப்பாட்பாட்டிற்குப்பின் - அரசனால் தாம் நன்குமதிக்கப்பட்டபின்பு. வேறொருவராக - முன்னினுஞ் சிறந்தவராக : இங்ஙனம் கருதுதல், உலக வியல்பு. "வினைவ்கையான் வேருகுமாந்தர்பலர்" என்றது, இங்கு நினைவுக்கு வருகின்றது. துளக்கு அற்ற - சஞ்சலப்படாத. கொள்ளாத - பெயர். துளக்கு - துளங்கு என்னும் முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர் : துளங்குதல் - சலித்தல். காட்சியென்னுந் தொழிற்பெயரில், சி - விகுதி. இதில், காணுதல் - அக்கண்ணின் நோக்கம். (கூ)

எ௦௦. பழைய மெனக்கருதிப் பண்பல்ல செய்யும்
கெழுதகைமை கேடு தரும்.

பரி :—பழையம் என கருதி - (அரசனுக்கு யாம்) பழைய மெனக்கருதி, பண்பு அல்ல செய்யும் - (தமக்கு) இயல்பல்லாதவற்றைச் செய்யும், கெழுதகைமை - உரிமை, கேடு தரும் - (அமைச்சர்க்குக்) கேட்டினைப் பயக்கும் ; (எ - று.)

அவன் பொறுது செறும் பொழுதின் அப்பழமைநோக்கிக் கண்ணோடாது உயிரை வெளவுதலான், அவன்வேண்டாதன செய்தற்கு ஏதுவாய கெழுதகைமை கேடுதரு மென்றார்.

இவை மூன்றுபாட்டானும், பொறுப்பரென்று அரசர் வெறுப்பன செய்யற்க என்பது கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) அரசன் பொறுமையை யிழந்து சினம்கொள்ளும் போது நெடுநாள் பழக்கத்தைக்கருதித் தாட்சிணியப்படாமல் உயிரையும் கவர்வா னாதலால் அவ்வரசன் விரும்பாதவற்றைச் செய்தற்குக் காரணமான உரிமையைக் கொள்ளுதல் அமைச்சர்க்குத்தீங்கு தரு மென்பதாம். பழையம் - வெகுநாளைப்பழக்கமுள்ளோம். இயல்பு அல்லாதவற்றை - தகாதவற்றை. அவன் - அரசன். செறும்பொழுது - கோபித்து அழிக்கும்பொழுது. கண்ணோடாது - தாட்சிணியப்படாமல். அரசர் வெறுப்பன - அரசர் வெறுக்குங்காரியங்களை. அல்ல - பெயர். 'கெழுதகைமையாவது - கூடியதகைமை; 'கெழு........உபசருக்கம்' என்பது, பிரயோக விவேகவுரை. "கழி கிழமை செய்யார்" என்ற ஆசாரக்கோவையைக் காண்க. "பழமை கடைப்பிடியார் கேண்மையும் பாரார், கிழமை பிறிதொன்றுங் கொள்ளார்—வெகுளின்மன், காதன்மையுண்டே பிறைமாண்டார்க் கேதிலரு, மார்வலரு மில்லை யவர்க்கு" என்பது, நீதிநெறிவிளக்கம். இக்குறளுக்கு எடுத்துக்காட்டுச்சரிதையை "மாமன் நானென்று மதத்தா லுனையிகழ்ந்து, தோமுற்றார் தக்கனார் சோமேசா" என்று சோமேசர்முதுமொழிவெண்பா கூறும். (௧௦)

எக - ஆம் அதிகாரம்—குறிப்பறிதல்.

பரி :—அஃதாவது - அரசர் கருதியவதனை அவர் கூறாமல் அறிதல்: இது, மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகற்கு இன்றியமையா தாகலின், அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) கருதியவதனை—நினைத்த விஷயத்தை; சாதிபற்றி, ஒருமையாற்கூறினார். அவர் - அவ்வரசர்கள். 'அவர்கூறாமல் அறிதல்' என்றது, அவர்களது முகம் கண் முதலிய உறுப்புக்களின் குறிப்பினால் அறிதல் என்றவாறு. இன்றியமையாது-இல்லாமல் முடியாதது, அவசியமானது. 'மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல்' என்னும் அதிகாரத்தின் பின் 'குறிப்பறிதல்' என்னும் இவ்வதிகாரத்தை வைத்ததற்குக் காரணம், அரசரையடுத்து நடத்தற்கு உரிய வகைகளுள் குறிப்பறிதல் முக்கியமாக வேண்டியிருத்தலென்றபடி. மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகற்குக் குறிப்பறிதல் இன்றியமையா ததலை, "குறிப்பறிந்துகாலங்கருதி வெறுப்பில, வேண்டுப வேட்பச் சொலல்" எனக் கீழ் அதிகாரத்திற் சொல்லிப்போந்தார்; ஆதலால், கீழ்அதிகாரத்தில் தொகுத்துச்சொல்லப்பட்டதொரு பொருளையே சிறப்புப்பற்றி இவ்வதிகாரத்தில் விரித்துக் கூறுகின்றாரென்க. குறிப்பறிதல் என்பதற்கு - குறிப்பையறிதலென இரண்டாம்வேற்றுமைத்தொகையாக வாவது, குறிப்பாலறிதலென மூன்றாம் வேற்றுமைத்தொகையாகவாவது பதப்பொருள் கொள்க. குறிப்பு - குறித்தல்: 'பு' விகுதிபெற்ற இது - நினைத்தலென்றும், அடையாளப்படுத்தல் [சுட்டியுணர்தல்] என்றும் பொருள்படும்: இது - இங்கே, நினைத்த விஷயத்தையும், அடையாளத்தையும் உணர்த்துமிடத்து, தொழிலாகுபெயராம்.

எ௦௧. **கூறாமை நோக்கிக் குறிப்பறிவா னெஞ்ஞான்றும்**
மாறாநீர் வையக் கணி.

பரி :—குறிப்பு - (அரசனாற்) குறித்த கருமத்தை, கூறாமை - (அவன்) கூறவேண்டாவகை, நோக்கி - (அவன் முகமானுங் கண்ணானும்) நோக்கி, அறிவான் - அறியும் அமைச்சன்,—எஞ்ஞான்றும்—, மாறா நீர் வையக்கு - வற்றாத நீராற் சூழப்பட்ட வையத்து உள்ளார்க்கு, அணி - ஓர் ஆபரணமாம்; (எ - று.)

ஒட்பமுடையனாய் எல்லார்க்கும் அழகுசெய்தலான், 'வையக்கு அணி' என்றார். குறிப்பும், வையமும் - ஆகுபெயர். 'வையத்துக்கு' என்பது, விகாரப்பட்டது.

(கு-ரை.) குறிப்பறிதலாகிய ஞானவொளியை யுடைய அமைச்சன் தன்னைக்கொண்டுள்ள உலகோர்க்கே ஓரணிபோல்வானென்பதாம். அணிகலம் விளக்கத்தைத் தருவதுபோல வையத்தார்க்கு வேண்டும் நன்மைகளைச் செய்தலால் அவர்களை விளக்கமுறச் செய்வானென்க. குறித்த - நினைக்கப்பட்ட. கருமம் - தொழில். முகமானும் கண்ணானும் - முகத்தையாவது கண்ணையாவது. இது அமைச்சிய லாதலால், 'அறிவான்' எனப் பொதுப்படக்கூறிய

தற்கு, 'அறியும் அமைச்சன்' எனச் சிறப்பாக இடம்நோக்கி உரைக்கப்பட்டது. எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும்; 'எஞ்ஞான்றும் வற்றாத நீர்' என்றது, கடல். வையத்து - நிலவுலகத்தில். ஒப்பமுடையனுய் - ஞானவொளியையுடையனுய். நினைத்தலென்னும் பொருள் தருகின்ற 'குறிப்பு' என்னுஞ் சொல் - இங்கே நினைத்த காரியத்தையும், பூமியென்னும் பொருள்தருகின்ற 'வையம்' என்னுஞ் சொல் - இங்கே பூமியிலுள்ளாரையும் உணர்த்துதலால், முறையே தொழிலாகுபெயரும் இடவாகுபெயருமென்க. வையத்துக்கு' என்பது, அத்துச்சாரியை தொக்கு, 'வையக்கு' என நின்றது, தொகுத்தலென்னுஞ் செய்யுள்விகாரம்: கீழ் "நிலக்குப் பொறை" என்றஇடத்துப் பரிமேலழகர் 'நிலக்கு என்பது செய்யுள் விகாரம்'என்றதுங் காண்க; தொல்காப்பியத்தில் "குற்றியலுகரக்கு இன்னே சாரியை" என்றவிடத்து நச்சினார்க்கினியர் 'குற்றியலுகரக்கு - இதற்கு அத்து விரித்து முடிக்க' என்றதும் உணர்த்தக்கது: 'மாடத்துக்கு = மாடக்கு என்றல் தொடக்கத்தன வேண்டியவழி சாரியை இன்மையின்,செய்யுள்விகாரமா மென்க என்பர், நன்னூல்விருத்தியுரையாசிரியரும்."மஃகான்புள்ளிமுனத்தே சாரியை" என்ற தொல்காப்பிய உருபியற்சூத்திரத்தால், மகரமெய்யீற்றுச் சொல் வேற்றுமையுருபோடு புணரும்பொழுது அத்துச்சாரியை பெறு மென்ற விதி அமைந்ததனுல், அந்தச்சாரியையில்லாத இடத்தை இங்ஙனம் செய்யுள்விகாரத்தின்பாற்படுத்த வேண்டியதாயிற்று. 'வையத்துக்கு' என்றவிடத்தில் 'வையத்திற்கு' என்றும் பிரதிபேதம் உண்டு. அத்துச்சாரியைபோல இன்சாரியை இன்றியமையாததன்ருதலாலும், இன்சாரியை அத்துச்சாரியை பற்றிவருவதே யாதலாலும், செய்யுள் விகாரமாகக்கொள்ள வேண்டுமிடத்தில் 'வையத்திற்கு' என்பது விகாரப்பட்டதாகக் கொள்வதனினும் 'வையத்துக்கு' என்பது விகாரப்பட்டதாக் கொள்ளுதலே சிறப்பாதல் நோக்குக. இனி, வையம் என்பதை ஆகுபெயராக்கொள்ளாமல் "வையக்கு அணி" - உலகத்துக்கு ஓராபரணம்போல விளங்குவான் என்றே உரைப்பினுமாம். அணி போல்பவனை 'அணி' என்றே கூறியது, உபசாரவழக்கு; "உடையா னரசருளேறு" என்றவிடத்தில், ஏறுபோல்வானை ஏறென்றல் உபசாரவழக்காயினுற்போல. இது, உவமவுருபு தொக்கு வந்ததனுல், தொகையுவமையணி யென்னலாம். ஆயினும் குறிப்பறிபவனிடத்து அணியின் தன்மையை ஏற்றிக் கூறியதனுல் உருவகவணி யென்றலே மரபு (இனி, 'வையம் கணி' எனப்பிரித்து, கூறுமற் குறிப்புநோக்கியறிபவன் உலகத்திலே ஒருகணியாவான் என்றும் உரைக்கலாம்: கணி - நூல்வல்லான், சோதிடன், நிமித்திகன்.)

(க)

எ0உ. ஐயப் படாஅ தகத்த துணர்வானைத்
தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல்.

பரி:—அகத்தது - (ஒருவன்) மனத்தின்கண் நிகழ்வதனை, ஐயப்படாது உணர்வானை - ஐயப்படாது [ஒருதலையாக]உணர வல்லானை, தெய்வத்தோடு ஒப்ப கொளல் - (மகனேயாயினும்) தெய்வத்தோடு ஒப்ப நன்கு மதிக்க; (எ - று.)

உடம்பு முதலியவற்றான் ஒவ்வானாயினும், பிறர் நினைத்தது உணருந் தெய்வத்தன்மை யுடைமையின், 'தெய்வத்தோடு ஒப்ப' என்றார்.

(கு-ரை.) பிறர் நினைத்ததை யறிவது தெய்வத்துக்குள்ள தன்மையிற்சேர்ந்ததாதலால், அத்தன்மை யுடையானைத் தெய்வத்தோடொப்பக் கருதவேண்டு மென்பதாம். ஒருவன்மனத்தின்கண் நிகழ்வதனை - ஒருவனது மனத்திற்பொருந்திய எண்ணத்தை. ஐயப்படாது-சந்தேகப்படாமல். ஒருதலையாக - நிச்சயமாக. மகனேயாயினும் - அவன் மனிதனாகவே யிருந்தாலும். கருவிற் சென்று பிறத்தல், கண் இமைத்தல், கால் நிலந்தோய்தல், உடம்புவியர்த்தல், மாலைவாடுதல், ஆடைமாசுண்ணுதல், சாந்து புலர்தல் முதலியன தேவர்க்கு இல்லாமையாலும், மனிதர்க்கு இருத்தலாலும், 'உடம்பு முதலியவற்றான் ஒவ்வானாயினும்' என்றார். ஒவ்வான் - ஒப்பாகமாட்டான். ஐயமாவது - பலதலையாய அறிவு: அதுவோ இதுவோ என ஒன்றில் துணிவு பிறவாமல் நிற்பது; இது, விபரீதவுணர்வுக்கும் உபலக்ஷணம்: அஃதாவது - ஒன்றை மற்றொன்றாக மாறுபடத் துணிந்தறிதல்; இவை, அறிவுக்குக் குற்றமாதலால், விலக்கப்பட்டன. ஐயப்படாஅது, அளபெடை செய்யுளோசை நிறைக்க வந்தது, அலகிட்டுக் காண்க: மாத்திரை - மூன்று. அகத்தது - அகம் என்னும் பெயரினடியாய்ப் பிறந்த ஒன்றன்பாற் குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்: அகமென்னும் உள்ளிடத்தின் பெயர், அங்குள்ள மனத்தைக் குறித்தலால், இடவாகுபெயராம். கொளல் - 'அல்' ஈற்று உடன்பாட்டு வியங்கோள்; இதற்கு, உலகத்தவ ரென்றாவது, அரச ரென்றாவது தோன்றா எழுவாய் வருவிக்க. (உ)

**எ0௩. குறிப்பிற் குறிப்புணர் வாரை யுறுப்பினுள்
யாது கொடுத்துங் கொளல்.**

பரி:—குறிப்பின் குறிப்பு உணர்வாரை - (தம்) குறிப்பு நிகழுமாறு அறிந்து அதனாற் பிறர் குறிப்பு அறியுந்தன்மையாரை, உறுப்பினுள் யாது கொடுத்தும் கொளல் - (அரசர்) தம் உறுப்புக்களுள் அவர் வேண்டுவதொன்றனைக் கொடுத்தாயினும் (தமக்குத் துணையாகக்) கொள்க; (எ - று.)

உள்நிகழும் நெறி யாவர்க்கும் ஒத்தலின், பிறர்குறிப்பு அறிதற்குத் தம் குறிப்புக் கருவியாயிற்று. உறுப்புக்களாவன-பொருளும் நாடும் யானைகுதிரைகளும் முதலிய புறத்துஉறுப்புக்கள். இதற்கு-'பிறர் முகக்குறிப்பானே அவர் மனக்குறிப்புணர்வாரை' என்று உரைப்பாரும் உளர்.

இவை மூன்றுபாட்டானும், குறிப்பறிவாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) குறிப்பறியும் தன்மையைப் பெற்ற மந்திரியர்க்கு அரசர் அவர் வேண்டுவன கொடுத்து அவரை அறவணைத்துக்

கொள்ளவேண்டு மென்பதாம். தம் குறிப்பு நிகழும் ஆறு அறிந்து - தமது குறிப்பு நடக்கும் விதத்தை அறிந்து. 'உறுப்பு - அவயவம். உள் நிகழும் நெறி - உடம்பினகத்தே நிகழும் நிலே. கருவி - சாதனம். உடம்பினகத்தே நிகழும் நிலே யாவர்க்கும் ஒத்த லின் பிறர்குறிப்பை யறிதற்குத் தம் குறிப்புச் சாதனமா மாத லால் 'குறிப்பிற் குறிப்புணர்வாரை' என்றது. 'உறுப்புக்களா வன' என்று தொடங்கிய வாக்கியம் - இங்கே உறுப்பெனப்பட் டவை கண் கை கால் முதலிய அகத்துறுப்புக்க ளல்ல வென் பதைக் காட்டும். செல்வமும் நாடும் சேனேகளும் அரசனுக்கு ஆட்சியங்கங்களாதலால், புறத்து உறுப்புக்க ளெனப்பட்டன. பிறர் முகக்குறிப்பானே - பிறரது முகக்குறிப்பைக்கொண்டு. அவர் - அந்தப் பிறருடைய. ஆறு அங்கங்களுள் ஓரங்கமாகிய மந்திரிக்குப் பொருள் முதலிய மற்றுஞ்சில அங்கங்களுள் ஒன்றைக் கொடுத்து இழத்தலால் தற்காலத்தில் உண்டாகின்ற நஷ்டத்தைக் காட்டி லும் அதனேப்பெற்று மகிழ்கின்ற அச்சிறந்த அமைச்சனல் பிற காலத்திலுண்டாகும் இலாபம் மிகப்பெரிதா மென்பது இக்குறளி னுற் பெறப்படுதல் காண்க. குறிப்பின், இன் - ஐந்தனுருபு, ஏதுப் பொருளது. கொடுத்தும், உம்மை - உயர்வு சிறப்பு. யாது கொடுத் தும் கொளல் என்றதனுல், மற்றையங்கங்க ளெல்லாவற்றினும் அமைச்சனுகிய அங்கம் மேம்பட்டதென்பது புலப்படும். இப் பாட்டை, "உற்றநோய் நீக்கி யுறுஅமை முற்காக்கும், பெற்றியார்ப் பேணிக்கொளல்" என முன்வந்த குறளோடு ஒப்பிடுக. (௩)

எ0௪. குறித்தது கூருமைக் கொள்வாரோ டேனே
உறுப்போ ரனேயரால் வேறு.

பரி:—குறித்தது - (ஒருவன்மனத்துக்) கருதியவதனே, கூருமை - (அவன்) கூறவேண்டாமல், கொள்வாரோடு - அறிய வல்லாரோடு, ஏனே-மற்றை மாட்டாதார், உறுப்பு ஓர் அனேயர்- உறுப்பால் ஒருதன்மையராக ஒப்பாராயினும், வேறு - (அறி வான்) வேறு ; (எ - று.)

'கொள்ளாதார்' என்பதூஉம், *'அறிவான்' என்பதூஉம் அவாய்நிலேயான் வந்தன. சிறந்தஅறிவு இன்மையின் விலங்கு என்னுங் கருத்தான், 'வேறு' என்ருர்.

(கு - ரை.) பிறர்மனத்தைக் குறிப்பினுலுணரவல்லாரோடு உணரமாட்டாரை யொப்பிட்டுப்பார்க்குமிடத்து, குறிப்பறியமாட் டாதார் கண் கை கால்முதலிய உறுப்புக்களினுல் குறிப்பறிவா ரோடு ஒத்திருப்பினும் அறிவு இல்லாமையால் ஒத்த பிறப்பின ராகார்: மிருகங்களோடொப்பரென்பதாம். மாட்டாதார் - குறிப் பறியமாட்டாதவர். இங்கே, 'உறுப்பு' என்றது, உடம்பின் அவ யவங்களே. அறிவான் - அறிவினுல். வேறு - வேருவர். கொள் ளாதார்-மாட்டாதார். அவாய்நிலே - ஒருசொல் மற்ருெருசொல்லே வேண்டி நிற்றல்: இக்காரணத்தால் வருவித்துமுடிப்பதனே வட நூலார் 'அத்யாஹாரம்' என்பர்; 'அவாய்நிலே - ஒருபதம் தன்னே

* ஆயினும்

முடிப்பதொரு பதம்இல்லர்தவழி முடிவுபெருது நிற்றல்' என்ருர்; தருக்கசங்கிரகநூலாரும்: "அதிகாரத்தா லவாய்நிலேதன்ஞல்,... இன்னும்பலபல வேதுவிஞலும், மொழிவருவித்து முடித்தனர் கொளலே" என்ற இலக்கணக்கொத்துங் காண்க. இங்கே 'ஏனே' என்பது 'கொள்ளாதார்' என்பதையும், 'வேறு' என்பது-'அறிவான்' என்பதையும் வேண்டிநின்றமை நோக்குக. விலங்கு-மிருகப்ராயமானவர். விலங்குகளினும் மனிதர்க்குச் சிறப்பாக வுள்ள நுண்ணுணர்வு இல்லாமைபற்றி, விலங்கெனப்பட்டன ரென்க; "ஜ்ஞாநேந ஹீந: பஶுபிஸ் ஸமாந:" என்ற வடநூல்மேற் கோளுங் காண்க: "விலங்கொடு மக்க ளனையரிலங்குநூல், கற்ருரோ டேனேயவர்" என்ற குறளோடு இதனை ஒப்பிடுக; அக்குறளினுரையிற் பரிமேலழகர் 'விலங்கின்மக்கட்கு ஏற்றமாய உணர்வுமிகுதி காணப்படுவது கற்ருர்கண்ணே யாகலின், கல்லாதாரும் அவரும் ஒத்த பிறப்பினரல்ல ரென்பதாம்' என்று உரைத்தவாறே, இங்கு, குறிப்புணரவல்லார்க்கும் குறிப்புணரமாட்டாதார்க்குங் கொள்க. குறித்தது - சாதியொருமை. உறுப்பு ஓரனேயர் - மூன்ரும்வேற்றுமைத்தொகை. ஆல் - அசை. (௫)

௭0௫. குறிப்பிற் குறிப்புணரா வாயி னுறுப்பினுள்
என்ன பயத்தவோ கண்.

பரி:—குறிப்பின்-குறித்தது காணவல்ல (தம்) காட்சியான், குறிப்பு - பிறர்குறிப்பினே, உணரா ஆயின் - உணரமாட்டாவாயின்,—உறுப்பினுள் - ஒருவனுறுப்புக்களுள், கண் - (சிறந்த) கண்கள், என்ன பயத்த ஓ - (வேறு) என்ன பயனேச்செய்வன?

முதற்கண் 'குறிப்பு' ஆகுபெயர். குறிப்பறிதற்கண் துணே யாதற்சிறப்புப்பற்றி, உயிரது உணர்வு கண்மேல் ஏற்றப்பட்டது. அக்கண்களாற் பயனில்லே யென்பதாம்.

இவை யிரண்டுபாட்டானும், குறிப்பறியாரது இழிபு கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) பிறர் குறிப்பைத் தன் காட்சியால் அறியவல்லது கண்: அது அச்செயலேச் செய்யத்தவறிஞல் அந்தக் கண்ணுற் பயனில்லேயென்பதாம். குறித்தது காணவல்ல தம் காட்சி-பார்க்கும்படி கருதப்பட்ட பொருளேப் பார்த்தற்குவல்ல தமதுபார்வை. கண் உறுப்புக்களுட் சிறந்த தாதலே "கண்ணிற்சிறந்த வுறுப்பில்லே," "மின்னுமணிப் - பூணும் பிறவுறுப்புப்பொன்னே யதுபுனேயாக், காணுங் கண்ணெக்குமோகாண்" என்பவற்ருலும் அறிக; "ஸர்வேந்த்ரியாணாம் நயநம் ப்ரதாநம்" என்பர் வடநூலாரும். முதற்கண் குறிப்பு - இக்குறளிலுள்ள 'குறிப்பு' என்னுஞ் சொல் இரண்டனுள் முதலாவது; அது - 'குறிப்பின்' என்பதிலுள்ளது. குறிப்பிடுதலென்னும் பொருளேயுணர்த்தும் 'குறிப்பு' என்னுந் தொழிற்பெயர் - இங்கு, குறிப்பிட்டபொருளேக்காணும் பார்வையை உணர்த்தியதஞல், ஆகுபெயராம்; இதனேத் தொழிலாகுபெயரின் பாற்படுத்துவர். துணேயாதற்சிறப்பு - துணேயாத

லாகிய சிறப்பு. குறிப்பறிகின்ற விஷயத்தில் உயிர்க்குக் கண் சிறந்தத்துணையாதலால், அவ்வுயிரினது உணர்வைக் கண்ணின் மேல் ஏற்றி 'உணராவாயின் கண் என்னபயத்தவோ' என்றார்; இது, ஒரு பொருளின் வினையை மற்றொருபொருளின்மேல் ஏற்றிய உபசாரவழக்கு. அக்கண்கள் - குறிப்பறியமாட்டாதகண்கள். இப் பாட்டிலுள்ள 'குறிப்பு' என்னுஞ்சொல் இரண்டனுள் பிந்தினது ஆகுபெயராதல், இவ்வதிகாரத்து முதற்பாட்டிற் கூறியதனாற் பெறப்படுதலால், இங்கே 'முதற்கண்குறிப்பு ஆகுபெயர்' என்றார். குறிப்பு என்ற சொல் இரண்டும் ஆகுபெயரே யென்பதையோர்ந்து அறிக. 'என்ன பயத்தவோ' 'என்றதில், என்ன' என்றவினை - இன்மைகுறித்துநின்றது; ஓ - அசை: இரக்கமுமாம். பயத்த - பயம் என்பதன்மேற் பிறந்து அன்சாரியை பெறாத பலவின்பாற் குறிப்புமுற்று; அத்து - சாரியை. கண் - பால்பகா அஃறிணைப் பெயராதலால், 'பயத்த' என்னும் பலவின்பால்முற்றைக் கொண்டது. (ரு)

எ0சு. அடுத்தது காட்டும் * பளிங்குபோ னெஞ்சம்
கடுத்தது காட்டும் முகம்.

பரி:—அடுத்தது - (தன்னை) அடுத்தபொருளது நிறத்தை, காட்டும் - (தானே கொண்டு)காட்டும், பளிங்கு போல் - பளிங்கு போல,—நெஞ்சம் கடுத்தது - (ஒருவன்) நெஞ்சத்து மிக்கதனை, முகம் - (அவன்) முகம், காட்டும் - (தானே கொண்டு) காட்டும்.

'அடுத்தது' என்பது - ஆகுபெயர். 'கடுத்தது, என்பது - கடி என்னும் உரிச்சொலடியாய்வந்த தொழிற்பெயர். உவமை, ஒருபொருள் பிறிதொரு பொருளின் பண்பைக்கொண்டு தோற்றுதலாகிய தொழில் பற்றிவந்தது.

(கு - ரை.) பளிங்கு தன்னையடுத்த பொருளின் செம்மை முதலிய நிறத்தைத் தன்னுள்ளேகொண்டு காட்டுதல்போல, முகமும் தன்னையடுத்த மனத்தின் குணத்தைத் தன்னுட்கொண்டு காட்டுமென்பதாம். தொழில்பற்றி யுவமை வந்தமையால், தொழிலுவமையணி. பொருளது - வஸ்துவினுடைய. பளிங்கு - ஸ்படிகமென்னும் வடசொல்லின் சிதைவு: ஒருவகைக் கண்ணாடி: ஒருவகைக்கல்லுமாம். ஒருவன் நெஞ்சத்து மிக்கதனை - ஒருவனது மனத்தில் மிக்க குணத்தை. அடுத்த பொருளைக் குறிக்கிற 'அடுத்தது' என்னும் ஒன்றன்பால் வினையாலணையும் பெயர் - இங்கே அப்பொருளின் நிறத்தை குறித்ததனால், முதலாகுபெயராம். பல பொருள் குறிக்கும் உரிச்சொல்லாகிய 'கடி' என்பது - இங்கே, மிகுதிப் பொருளையுணர்த்திற்று; "கடுங்கால்" என்னுமிடத்துப் போல. கடி என்பது-கடு என ஈறுதிரிதலை, தொல்காப்பியத்துஉரிச்சொல்லியலில் உரைகாரர் 'கடுந்தேர்' 'கடும்பகல்', 'கடுமான்', 'கடுங்கால்', 'கடுநட்பு', 'கடுஞ்சூள்', 'கடுத்தனள்' என்பனவற்றை உதாரணங் காட்டியதனாலும், 'இவ்வுரிச்சொல் பெரும்பான்மை

* பி - ம்: பளிங்கே.

திரிந்து நிற்கும்' என உரைத்ததனாலும் அறிக. இங்கே தொழிற் பெயரென்றது, வினையாலணையும் பெயரென்னும் பொருளது; தொழிலைக்குறிக்குஞ் சொல்லாகிய பெயராதலால், தொழிற்பெய ரெனப் பட்டதென்க : வினையாலணையும் பெயரைத் தொழிற்பெய ரென்னும் மரபை, சீவகசிந்தாமணி நச்சினார்க்கினிய ருரையிலும் பலவிடத்துக் காணலாம். பண்பு - குணம். தோற்றுதல் - தோன் றுதல். மனம் களிப்புடன் இருந்தால் முகம்மலர்ந்தும், மனம் துயருற்றிருந்தால் முகம்வாடியு மிருத்தலால், "நெஞ்சங்கடுத்தது காட்டுமுகம்" என்றது. "ஒருவன், முகனுரைக்கு முண்ணின்ற வேட்கை" "முன்னம், முகம்போல முன்னுரைப்பதில்", "அகத்தி னழகு முகத்தில் தெரியும்" என்பன, இங்கு அறியத்தக்கன. பளிங்கு அடுத்தது காட்டுதலை, "பளிக்கறைப் பவழப்பாவை பரி செனத் திகழுஞ் சாயல்" என்ற சிந்தாமணியாலும், 'பளிக்குப் பாறையையடுத்த பவழப்பாவை இவளது தன்மையெனத் திகழுஞ் சாயல்', இதற்கு, 'அடுத்ததுகாட்டும் பளிங்கைப் பவழம் தன் தன்மையாக்கினாற்போல' என்ற நச்சினார்க்கினிய ருரையாலும், "பளிங்கும்போல, மையரிநெடுங்கணோக்கம் படுதலுங் கருகிவந்து, கைபுகிற் சிவந்து காட்டுங் கந்துகம்", "ஈர்ந்தநுண் பளிங்கெனத் தெளிந்த ஈர்ம்புனல், பேர்ந்தொளிர் நவமணி படர்ந்த பித்திகை, சேர்ந்துழிச் சேர்ந்துழி நிறத்தைச் சேர்தலான்" என்ற கம்ப ராமாயணத்தாலுங் காண்க. (சு)

எ0எ. **முகத்தின் முதுக்குறைந்த துண்டோ வுவப்பினுங்**
காயினுந் தான்முந் துறும்.

பரி:—உவப்பின் உம் காயின் உம்-(உயிர் ஒருவனை) உவத்த லானும் காய்தலானும் உறின், தான் முந்துறும்-தான் (அறிந்து அவற்றின்கண் அதனின்) முற்பட்டுநிற்கும்: (ஆகலான்), முகத் தின் முதுக்குறைந்தது உண்டு ஓ - முகம்போல அறிவுமிக்கது (பிறிது) உண்டோ? [இல்லை]; (எ - று.)

"உயிர்க்கே அறிவு உள்ளது: ஐம்பூதங்களான் இயன்ற முகத்திற்கு இல்லை" என்பாரை நோக்கி, 'உயிரது கருத்துஅறிந்து அஃது உவக்குறின் மலர்ந்தும் காய்வுறின் கருகியும் வரலான், உண்டு' என மறுப்பார்போன்று, குறிப்பறிதற்குக் கருவி கூறியவாறு.

(கு - ரை.) அறிவு உயிர்க்கேயுள்ளது, முகத்திற்கு இல்லை என்பாரை நோக்கி உயிர் உவந்தால்தான் மலர்ந்தும் உயிர் வெறுத் தால்தான் வாடியும் வருவதாக முகத்திலும் அறிவு உள்ளது என்று மறுப்பார்போன்று குறிப்பறியுங் கருவி முகமென்று தெரி வித்தனரென்க. உவத்தல் - விரும்புதல், மகிழ்தல். காய்தல்-வெறு த்தல்,கோபித்தல். உவத்தலானும் காய்தலானும்உறின்-உவத்தலை யாவது காய்தலையாவது அடைந்தால். (ஆனும்-ஆயினும்) தான் - முகந்தான். அவற்றின்கண் - அவ் விருப்புவெறுப்புக்களை வெளி யிடுதலில். அதனின் - அவ்வுயிரினும். ஐம்பூதங்களான் இயன்ற - நிலம் நீர் தீ காற்று வானம் என்னும் பஞ்ச பூதங்களின் சேர்க்கையா

லாகிய ; இங்கே, பூதவுடம்பின் ஓருறுப்பாகிய என்றபடி. இல்லை - அறிவு இல்லை. அஃது உவக்குறின் பலர்ந்தும் காய்வுறின் கருகியும் வரலான் - உயிர் மகிழ்ந்தால் தான் மலர்ச்சியடைந்தும் உயிர் வெறுத்தால் தான் வாடியும் வருதலால். உண்டு என மறுப்பார் போன்று - முகத்திற்கும் அறிவு உள்ளது என்று சொல்லி மறுப்பவர்போல. கருவி-இங்கே, முகம். குறிப்பு-மனத்திஞற் குறித்தது. முகத்தின் என்பதற்கு - எல்லைப்பொருளாக, முகத்தைக்காட்டிலும் எனப் பொருள்கொண்டால். முகம்போலஅறிவுமிக்கதுவேறொன்று உண்டு என்று பொருள்பட்டு, முகமாகிய கருவியின் சிறப்பைக் குறைத்திடு மாதலால், அங்ஙனங் கொள்ளாது முகம்போல வென்றே கொண்டார். இந்தக் குறளில் முன் வாக்கியத்தைப் பின்னுள்ள வாக்கியம் சமர்த்தித்து நின்றதனுல் தொடர்நிலைச் செய்யுட் குறியணியாம், முதுக்குறைந்தது - பேரறிவுடையது: இவ்வினையாலணையும் பெயரில், முதுக்குறை - பகுதி; இது, ஒருசொல். இதற்கு, முதுக்கு - முதுமை, (கு-பண்பின்விகுதி,) உறைவு - அதில் இருத்தல்: இரண்டு மொழியும் ஒருமொழித்தன்மைப்பட்டது : (அறிவில்) மூத்திருத்தல் [சிறந்திருத்தல்] என்பது பொருள் எனக் காரணங் கூறுவர் ஒருசாரார்; மற்றொரு சாரார், முதுமை வன்மையாகிய அறியாமை, அல்லது, இயல்பிலுள்ளதான பேதைமை : குறைவு - நீங்குதல் : இரண்டு சொல்லும் ஒருசொல் தன்மைப்பட்டு, அறியாமைநீங்குத லென்ற எதிர்மறைப்பொருளால், கூரறிவுக்கு ஆயிற்று என்பர். ஓ - எதிர்மறை. உம்மைகள் - எண்ணுப் பொருளோடு விகற்பப்பொருளையுங் காட்டும். (எ)

எ0அ. முகநோக்கி நிற்க வமையு மகநோக்கி
உற்ற துணர்வார்ப் பெறின்.

பரி :—(குறையுறுவானும்),— அகம் - (தன்) மனத்தை, நோக்கி - (குறிப்பான்) அறிந்து, உற்றது - (தான்) உற்றஅதனை, உணர்வார் - தீர்ப்பாரை, பெறின் —,—முகம் நோக்கி நிற்க அமையும் - (அவர் தன்முகம்நோக்கும்வகை தானும் அவர்) முகம்நோக்கி (அவ்வெல்லைக்கண்) நிற்க அமையும் ; (எ - று.)

'உணர்வார்' எனக் காரியத்தைக் காரணமாக்கிக்கூறினர். அவ்வெல்லையைக்கடந்துசொல்லுமாயின், இருவர்க்குஞ் சிறுமையாம்: ஆகலின், அது வேண்டா என்பதாம். குறையுறுவானியல்பு கூறுவார்போன்று கருவி கூறியவாறு.

இவை மூன்றுபாட்டானும், குறிப்பறிதற்கருவி முகமென்பது கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) தன்குறை பிறரால் தீரவேண்டுபவன் தன் கருத்தைக் குறிப்பாலறிந்து தன் குறையைத் தீர்க்கவல்லாரையடைந்து அவர்முகத்துக்கு எதிராக நிற்றலே அமையும்: அவ்வாறன்றித் தன் குறையை வாயினுற் சொல்லின் குறைதீர்ப்பானுக்கும் குறைவேண்டுவானுக்கும் இழிவாம்: ஆகலான் அங்ஙன் செய்யவேண்டா என்பதாம். குறையுறுவான் - தான் ஒரு குறை

யுள்ளவனாய் அக்குறையைத் தீர்க்கும்படி பிறரை வேண்டுபவன். தான் உற்ற அதனை - தான் அடைந்துள்ள அக்குறையை. நோக்கும்வகை - பார்க்கும்படி. அவர் முகம் நோக்கி - அவர் முகத்துக்கு எதிராக என்றபடி. அவ்வெல்லைக்கண் நிற்க அமையும்-அவ்வளவோடு நிற்றலே போதும். அறிந்து தீர்ப்பாரென்ற பொருளில் 'உணர்வார்' என்றது, காரியத்தைக் காரணமாகக்கூறிய உபசாரவழக்கு; அறிதல் - காரணமும், தீர்த்தல் - காரியமுமாம். அவ்வெல்லையைக் கடந்து சொல்லுமாயின் - அவ்வளவோடு நில்லாமல் தன்குறையை எடுத்து வாயினால் வெளிப்படையாகக் கூறுவானானால். இருவர்க்கும் சிறுமையாம் - குறை வேண்டுவானுக்கும் குறை தீர்ப்பானுக்கும் கௌரவக் குறைவாம். குறைவேண்டுவானுக்குச் சிறுமை - தன் குறையை எடுத்துக்கூறும்பொழுது உண்டாகும் மானக்கேடும், குறைதீர்ப்பானுக்குச் சிறுமை - குறிப்பறிந்து செய்யாமையாலாகும் பெருமைக் குறைவுமாம். "இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல், குலனுடையான் கண்ணே யுள" என்ற இடத்தில் 'யான் வறியனென்று சொல்லும் இழிமொழியை ஒருவன் தன்னிடஞ் சொல்ல வேண்டாதபடி முன்னமே அவன் குறிப்பறிந்துகொடுக்குந் தன்மை உயர்குடிப்பிறந்தானிடத்தே உண்டு' என்று ஒருரைகொண்டதனால், குறிப்பறிந்து உதவாமை குறைவாதல் அறிக. அது வேண்டா - சொல்லவேண்டுவதில்லை. 'பெறின்' என்றது, குறிப்பறிபவரது பெறுதற்கு அருமை தோன்ற நின்றது. 'முகனோக்கி,' 'அகனோக்கி' எனவும் பாடம் உண்டு. நிற்க, செயவனெச்சம் தொழிற்பெயர்த் தன்மைப்பட்டு 'அமையும்' என்ற முற்றிற்கு எழுவாய் நின்றது. (அ)

எ0௯. பகைமையுங் கேண்மையுங் கண்ணுரைக்குங் கண்ணின்
வகைமை யுணர்வார்ப் பெறின்.

பரி:—கண்ணின் வகைமை உணர்வார் பெறின்-(வேந்தர் தம்) நோக்குவேறுபாட்டின் தன்மையை அறியவல்ல அமைச்சரைப் பெறின், பகைமை உம் கேண்மை உம் கண் உரைக்கும் - (அவர்க்கு மனத்துக்கிடந்த) பகைமையையும்(ஏனைக்) கேண்மையையும்(வேற்றுவேந்தர் சொல்லிற்றிலராயினும்)அவர்கண்களே சொல்லும்; (எ - று.)

இறுதிக்கண் 'கண்'-ஆகுபெயர். நோக்குவேறுபாடாவன-வெறுத்த நோக்கமும் உவந்த நோக்கமும். உணர்தல்-அவற்றை அவ்வக்குறிகளான் அறிதல்.

(கு - ரை.) குறிப்பினாலறியும் வல்லமைவாய்ந்த அமைச்சர் வேற்றரசரைக் கண்டபோதே அவருடைய விருப்பு வெறுப்பு நோக்குக்களால் இன்னவர் நம்மிடத்து விருப்புப்பூண்டுள்ளார் இன்னவர் வெறுப்புப் பூண்டுள்ளாரென்று அறிந்துகொள்வரென்பதாம். தம் நோக்கு வேறுபாடு - தமது பார்வை விருப்புவெறுப்புக் காலங்களில் மாறுபடுதல். அவர்க்கு - அம்மந்திரிகளுக்கு. கிடந்த - பொருந்தின. ஏனை - மற்றை. கேண்மை - நட்பு. வேற்றுவேந்தர்- அயலரசர். சொல்லிற்றிலர் - சொல்லாதொழிவர். அவர்கண்கள்- அவ்வயலரசருடைய கண்கள். சொல்லும்-வெளியிடும். இறுதிக்

கண் 'கண்'-கண் என்னுஞ்சொல் இரண்டனுள் பின்னது; 'கண்ணின்' என்பதி லுள்ளது. அது, கண்ணினதுபார்வையைக் குறித்ததனுல், முதலாகுபெயராம். வெறுத்த நோக்கம் - வெறுப்பைக் காட்டும் பார்வை. உவந்த நோக்கம் - விருப்பைக்காட்டும் பார்வை. அவற்றை-வெறுப்பு விருப்புக்களை. அவ்வக்குறிகளான்-அததற்கு உரிய அடையாளங்களால். (ஒருவர்க்கொருவர் யோகக்ஷேம சமாசாரங்களைக்) கேட்டலென்கிற காரணத்தால், கேண்மை யென்பது-நட்புக்குப் பெயராம்; இதனை, வினைப்பகுதியின்மேல் வந்த பண்புப்பெய ரென்னவேண்டும். கண் உரைக்கும் - பேசாதது பேசுவது போலச் சொல்லப்பட்டது; "கேட்குநபோலவும் கிளக்குந போலவும், இயங்குந போலவும் இயற்றுந போலவும், அஃறிணை மருங்கினும் அறையப்படுமே" [நன் - பொது - ௫௮] என்பது காண்க: அச் சூத்திரவுரையில் இதுவே உதாரணங் காட்டப்பட்டுள்ளது; "வாராமரபின வரக்கூறுதலும், என்னுமரபின எனக்கூறுதலும், அன்னவையெல்லாம் அவற்றவற்றியலான். இன்னவென்னுங் குறிப்புரையாகும்" என்றார், தொல்காப்பியனாரும்: இது, மரபுவழுவமைதி. (௯)

எகO. **நுண்ணிய மென்பா ரளக்குங் கோல் காணுங்காற்**
கண்ணல்ல தில்லை பிற.

பரி:—நுண்ணியம் என்பார் - (யாம்) நுண்ணறிவுடையே மென்றிருக்கும் அமைச்சர், அளக்கும்-(அரசர்கருத்தினை) அளக்கும், கோல் - கோலாவது,—காணும் கால் - ஆராயுமிடத்து, கண் அல்லது பிற இல்லை - (அவர்)கண் அல்லது பிற இல்லை.

அறிவின் நுண்மை, அஃது உடையார்மேல் ஏற்றப்பட்டது. இங்கிதம் வடிவு தொழில் சொல் என்பன முதலாகப் பிறர் கருத்தளக்கும் அளவைகள் பல: அவையெல்லாம் முன் அறிந்தவழி அவரான் மறைக்கப்படும்; நோக்கம் மனத்தொடுகலத்தலான் ஆண்டு மறைக்கப்படாது என்பதுபற்றி, அதனையே பிரித்துக் கூறினார். இனி, 'அலைக்குங்கோல்' என்று பாடமோதி, 'நுண்ணியமென்றிருக்கும் அமைச்சரை (அரசர்) அலைக்குங் கோலாவது கண்' என உரைத்து, தம் வெகுளிநோக்கால் அவர் வெகுடற்குறிப்பறிக வென்பது கருத்தாக்குவாரும் உளர்.

இவையிரண்டுபாட்டானும், நுண்கருவி நோக்கு என்பது கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) பிறர் கருத்தை அளந்து அறிதற்கு இங்கிதம் முதலாகப் பல அளவைகள் இருப்பினும் அவை பிறரால் மறைத்தற்குக் கூடுவன ஆதலாலும், மனத்தோடு ஒற்றுமைப்பட்ட நோக்கம் அங்ஙன் மறைக்கமுடியாததாதலாலும், நுண்ணறிவுடைய மந்திரியர் அரசருடைய கண்பார்வையைக்கொண்டே அவருடைய மனக்கருத்தைத் தெளிவாக அறிந்துகொள்வரென்பதாம். கோல்-அளவுகோல். அவர்கண்ணல்லது - அரசருடைய கண்ணன்றி. அறிவின் நுண்மை அஃது உடையார்மேல் ஏற்றப்பட்டது - பண்

பின் தன்மையைப் பண்பியின்மேல் ஏற்றிய உபசாரவழக்கு. நுண்மை-நுட்பம், சூக்ஷமம். அஃது உடையார் - அறிவுடையவர். வடிவு - ஆகாரம். முன் "உற்ற நோய் நீக்கி" என்ற குறளினுரையிற் பரிமேலழகர் 'மக்களான்வருவனவற்றை அவர்குணம் இங்கிதம்ஆகாரம்செயல்என்பனவற்ருல் அறிந்து'என்றும், 'இங்கிதம்-குறிப்பால் நிகழும் உறுப்பின்தொழில்; ஆகாரம் - குறிப்பின்றி நிகழும் வேறுபாடு' என்றும் உரைத்தவை, இங்கு உணரத்தக்கன. ஒருவன் அறியாமலே அவனிடத்து நிகழும் முகவேறுபாடு முதலியன - ஆகாரமென்றும், புத்திபூர்வமாகச் செய்யும் கை கண் முதலிய அவயவங்களின் சைகை-இங்கிதமென்றும் வடநூலாரும் வேறுபாடு கூறுவர். முதலாக என்றதனல், குணத்தையுங் கொள்க. அளக்கும் - ஆராய்ந்து அறியும். அளவை - அளக்குங் கருவி. முன் அறிந்தவழி அவரால் மறைக்கப்படும் - தம்குறிப்பைப் பிறர் அறியவந்துளரென்று முன்னமே ஒருவர்க்குத் தெரிந்தால் அவரால் அவை மறைக்கப்படுதல்கூடும். நோக்கம்-பார்வை. மனத்தொடு கலத்தல் - மனத்தோடு ஒற்றுமைப்பட்டிருத்தல். ஆண்டு - அவ்வாறு: நோக்கம் மனத்தொடுகலந்த அப்போது எனினுமாம். அதனையே-நோக்கத்தையே. அலைக்கும்-வருத்தும், சஞ்சலப்படுத்தும்: தம்வெகுளி நோக்கால் - தம் கண்ணின் சினப்பார்வையால். அவர் வெகுடற்குறிப்பு - அவரது கோபக் கருத்து. நுண்கருவி - குறிப்பறிதற்கு நுட்பமான சாதனம். கண்ணினிடத்து அளவுகோலின் தன்மையை ஏற்றியதற்கு ஏற்ப, அரசர்கருத்தினிடத்து நிலத்தின் தன்மையை ஏற்றிக்கூருமையால், இது ஏகதேசவுருவகவணி. காணுங் கால்-பெயரெச்சத்தொடர்; 'கண்டக்கால்' என்பதுபோல ஒருசொல் அன்று. கண்ணல்லது பிற இல்லை - இரண்டு எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறினது, வற்புறுத்தும்பொருட்டென்க. பிறருரைக்கு 'என்பாரை' என்னும் இரண்டனுருபு தொக்கதென்க. (கO)

எஉ - ஆம் அதிகாரம்—அவையறிதல்.

பரி:—அஃதாவது-அரசனேடுஇருந்தஅவையினதுஇயல்பை அறிதல். காரியஞ்சொல்லுங்கால் அவன் குறிப்பறிதலேயன்றி இதுவும் வேண்டுதலின், இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) அவை - சபை ; ஸபா என்னும் வடசொல்லின் திரிபு. அவன் அரசனுடைய. இதுவும் - அவையறிதலும். இஃது-அவையறிதல். அதன்பின் - குறிப்பறிதலின்பின்னே. குறிப்பறிதலையடுத்து அவையறிதலைவைத்த அதிகாரமுறைமைக்குக் காரணம், மன்னரைச்சேர்ந்து ஒழுகுவார்க்கு இரண்டும் அவசியம் வேண்டியிருத்தல். அவை யென்பது - சபையிலுள்ளாரது தன்மையைக் குறித்ததனல், இருமடியாகுபெயர்.

எகக. **அவையறிந் தாராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின்**
தொகையறிந்த தூய்மை யவர்.

பரி :—சொல்லின் தொகை-சொல்லின் குழுவினை, அறிந்த-, தூய்மையவர் - தூய்மையினையுடையார், (தாம் ஒன்று சொல்

லுங்கால்), அவை அறிந்து-(அப்பொழுதை) அவையினை அறிந்து ஆராய்ந்து சொல்லுக—; (எ - று.)

'சொல்லின் குழு' எனவே, செஞ்சொல் இலக்கணைச்சொல் குறிப்புச்சொல் என்னும் மூவகைச்சொல்லும் அடங்கின. தூய்மை-அவற்றுள் தமக்கு ஆகாதன ஒழித்து ஆவன கோடல். 'அவை' என்றது, ஈண்டு அதன் அளவை; அது - மிகுதி ஒப்பு தாழ்வு என மூவகைத்து. அறிதல் - தம்மொடு தூக்கி அறிதல். ஆராய்தல் - 'இவ்வவைக்கண் சொல்லுங் காரியம் இது: சொல்லும் ஆறு இது: சொன்னால் அதன் முடிவு இது' என்று இவை உள்ளிட்டன ஆராய்தல்.

(கு - ரை.) குற்றமறப் பேசவல்ல அமைச்சர் தாம் ஒன்றைச் சொல்லக்கருதினால், அரசனுடனிருக்குஞ் சபையின் தன்மையை யறிந்து இந்தச்சபையில் இந்தக்காரியத்தை இந்தவிதமாகச் சொன்னால் இந்தவிதமாக முடியும் என்று ஆராய்ந்தபின்னரே சொல்லக்கடவரென்பதாம். சொல்லின் குழு - சொற்களின் கூட்டம். தூய்மை - பரிசுத்தகுணம். அப்பொழுதைஅவை - அச்சமயத்திலுள்ள சபையாரது தன்மை. செஞ்சொல், இலக்கணைச்சொல், குறிப்புச்சொல் என்பவற்றை, முறையே, வடநூலார் வாசகம், லக்ஷகம், வ்யஞ்சகம் என்பர்; அச்சொற்கள் பொருளை யுணர்த்தும் வகை - அபிதா லக்ஷணா வ்யஞ்ஜநாவ்ருத்தி எனப்படும்: பிரயோக விவேகவுரையில், இனி அலங்காரநூலார் அபிதை இலக்கணை வியஞ்சநாவிருத்தி என மூன்றுவகையாக்குவர்: அவர்மதம் பற்றிப் பரிமேலழகரும் "சொல்லின் தொகையறிந்த தூய்மையவர்" என்னுந் திருவள்ளுவர்குறளுள் செஞ்சொல், இலக்கணைச்சொல், குறிப்புச்சொல் என்பர்' என்றதுங் காண்க. செஞ்சொல் - வெளிப்படைச்சொல்; உரியபொருள் தருவது: நிலம், நீர் என்றாற்போல்வன. இலக்கணைச்சொல் - ஆக்கச்சொல்; உரியபொருளைவிட்டு அப்பொருளோடு சம்பந்தப்பட்ட பிறிதொருபொருளை யுணர்த்துவது: ஊர் அடங்கிற்று என்பதில் ஊர் என்பது-ஊராரை உணர்த்துதல் போல்வன. குறிப்புச்சொல் - வெளிப்படையாலன்றிக் குறிப்பினாற்பொருளுணர்த்துஞ்சொல்; "உவர்க்கடலன்ன செல்வர்" என்பது - பிறர்க்குப் பயன்படாத செல்வமுடைய லோபிகளையும், "ஐவரையடைத்த முனி" என்பதில், ஐவர் என்பது - ஐம்பொறிகளையும் உணர்த்துதல் போல்வன. அவற்றுள் - அச்சொற்களுள். ஆவனகோடல் - உபயோகமாகுபவற்றைக் கொள்ளுதல். ஈண்டு - இங்கு. தம்மினும் மேம்பட்ட சபை, தமக்குச்சமமான சபை, தம்மினுந்தாழ்ந்த சபை எனச் சபையின் அளவு மூன்றுவகையுள்ளதாம். தம்மொடு தூக்கி - தமது அளவோடு ஒப்பிட்டுப்பார்த்து. இவ்வவைக்கண் - இந்தச்சபையிலே. சொல்லும் ஆறு - சொல்லும் விதம். அதன்முடிவு இது - அதனால்வரும்பயன் இன்னது. உள்ளிட்டன - முதலியவை. "உண்பொழுது நீராடி யுண்டலும்" என்பதில், 'நீராடி' என்பதுபோல, இங்கு 'ஆராய்ந்து' என்ற வினையெச்சம் - ஆராய்ந்தே சொல்லவேண்டுமெனத் தேற்றப்பொருள் தருமாறு காண்க. தொகை - தொகுதி. "தொகைபட்டுசெஞ்சொ

விலக்கணச்சொல்லே சூழ்ந்திடுங்குறிப்புச்சொன் மூன்றின், வகை யறிந்துயர்ந்தோ ரொத்தவர் தாழ்ந்தோர் மருவுமூன்றவையுமா ராய்ந்து, தகையறவுணர்ந்தோ ரவையின் முந்துரையார் சமத்தி னெவ்வாற்றினுங்கிளப்பார், நகைபடுதாழ்வி னென்றையு மொழி யார் நவைபடாச் சொற்பொருளாய்ந்தோர்'' என்ற விநாயகபுரா ணம், இக்குறளின் பரிமேலழகருரையை அடியொற்றியது. (க)

எகஉ. **இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக சொல்லின்**
நடைதெரிந்த நன்மை யவர்.

பரி:—சொல்லின்-சொற்களின், நடை-நடையினை, தெரிந்த-ஆராய்ந்தறிந்த, நன்மையவர் - நன்மையினை யுடையார்,—(அவைக்கண் ஒன்று சொல்லுங்கால்), இடை தெரிந்து-(அதன்) செவ்வியை ஆராய்ந்து அறிந்து, நன்கு உணர்ந்து - (வழுப்படா மல்) மிகவுந்தெளிந்து, சொல்லுக—; (எ - று.)

சொற்களின் நடையாவது - அம்மூவகைச்சொல்லும், செம் பொருள் இலக்கணப்பொருள் குறிப்புப்பொருள் என்னும் பொருள்களைப் பயக்குமாறு. செவ்வி - கேட்டற்கண் விருப் புடைமை. வழு - சொல்வழுவும், பொருள்வழுவும்.

இவை யிரண்டுபாட்டானும், ஒன்று சொல்லுங்கால்அவை யறிந்தே சொல்லவேண்டு மென்பது கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) ஒன்றைச் சபையிற் சொல்லும்போது 'நாம் சொல் லும்பொருளை இந்தச்சபைகேட்க விருப்பமுடையதாக இருக்குமா?' என்பதையுணர்ந்து, பிறகு இலக்கணப்பிழைகள்பொருள் வழுக்கள் நேராதவாறு தெளிவுபெறச் சொல்லவேண்டுமென்பதாம். நடை - போக்கு; பொருள்தரும்வகை. நன்மை - நல்லறிவு. அவைக்கண்-சபையில். அதன்-அந்தச் சபையின். செவ்வி-உரியசமயம், பக்குவ மான நிலைமை. வழு-தவறு. தெளிந்து-நிச்சயித்து. செம்பொருள், இலக்கணப்பொருள், குறிப்புப்பொருள் என்பவற்றை, முறையே, வடநூலார் வாச்யம், லக்ஷ்யம், வ்யங்க்யம் என்பர். செஞ்சொல் முதலியவற்றால் முறையே உணர்த்தப்படும் பொருள் செம்பொருள் முதலியனவாகும். பயக்கும் ஆறு - தரும் விதம். கேட்டற்கண் விருப்புடைமை-தாம்சொல்லும் வார்த்தையைக் கேட்பதில் விருப்ப முடைத்தாயிருத்தல். சொல்வழு - இலக்கணப்பிழைகள். பொருள் வழு - குன்றக்கூறல் முதலியன. (உ)

எகங. **அவையறியார் சொல்லன்மேற் கொள்பவர் சொல்லின்**
வகையறியார் வல்லதூஉ மில்.

பரி:—அவை அறியார் - அவையினது அளவை அறியாது, சொல்லல் - (ஒன்று) சொல்லுதலை, மேற்கொள்பவர் - தம்மேற் கொள்வார், சொல்லின் வகை அறியார்-அச்சொல்லுதலின் கூறு பாடும் அறியார்: வல்லதூஉம் இல் - (கற்று) வல்ல கலையும் (அவர்க்கு) இல்லை; (எ - று.)

அம்மூவகைச் சொற்களால் வருஞ் சொல்லுதல்வகைமை கேட்பாரது உணர்வுவகைமைபற்றி வருதலான் 'சொல்லின் வகை யறியார்' என்றும், அஃது அறியார் யாதும் அறியா ரென்று எல்லாரானும் இகழப்படுதலின் 'வல்லதூஉ மில்' என் றுங் கூறினர்.

இதனால், அவையறியாக்கால் வருங் குற்றம் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) பேசுந்திறம், கேட்பவரின் திறத்துக்கு ஏற்பவே பயன்படுமாதலால் சுவையின் தன்மையை யுணராமல் ஒன்றைச் சொல்ல உடன்பட்டுத் தொடங்குபவர் சொல்லுந்திறம் அறியாத வரேயாவர்; அச்சபையோரால் ஒன்றுந்தெரியாதவரென்று இகழ வும் படுவர்; ஆதலால் அவர் படித்த கல்வியும் இல்லை யாகவே யெண்ணப்படுமென்பதாம். சொல்லுதலைத் தம்மேற்கொள்வார் - சொல்ல உடன்பட்டுத் தொடங்குபவர். கூறுபாடு-வகை. கலை - கல்வி. கேட்பாரது உணர்வு வகைமை - தமதுசொல்லைக் கேட் குஞ் சபையாரது அறிவுவேறுபாடுகள். 'சொல்லுதல்வகைமை கேட்பாரது உணர்வுவகைமைபற்றி வருதலான், சொல்லின் வகை யறியார் என்று கூறினர்' - பேசுந்திறம் கேட்பவரறிவின் திறத் துக்கு ஏற்றபடியே பயன்படுதலால், கேட்குஞ்சபையின் இயல்பை யறியாதவர் சொல்லுந்திறமறியாதவரேயாவ ரெனக. அஃது அறியார் - அதனையறியாதவர்; அவையையறியாதார். அவை யறியாக்கால் - சபையினியல்பை அறியாவிட்டால். 'அறியார்' என்னுஞ் சொல் இரண்டனுள், முன்னது - எதிர்மறைத்தெரிநிலை முற்றெச்சம்; பின்னது - முற்று. வல்லதூஉம் - இன்னிசையள பெடை. உம்மை - இறந்தது தழுவியது. (கூ)

எகச. ஒளியார்மு னொள்ளிய ராதல் வெளியார்முன்
வான்சுதை வண்ணங் கொளல்.

பரி:—ஒளியார்முன் - (அறிவால்) ஒள்ளியார் அவைக்கண், ஒள்ளியர் ஆதல் - (தாமும்) ஒள்ளியராக; வெளியார் முன் - (ஏனை) வெள்ளைகளவைக்கண், (தாமும்), வால் சுதைவண்ணம் - வாலிய சுதையின் நிறத்தை, கொளல் - கொள்க; (எ - று.)

'ஒள்ளியார்' என்றது-மிக்காரையும், ஒத்தாரையும்; அது, விகாரத்தால் 'ஒளியார்' என நின்றது. ஒள்ளியராதல் - தம் நூலறிவும் சொல்வன்மையுந் தோன்றவிரித்தல். அவையறியாத புல்லரை 'வெளியார்' என்றது, வயிரமில் மரத்தை 'வெளிறு' என்னும் வழக்குப்பற்றி.அவர் மதிக்கும் வகை அவரினும் வெண் மையை யுடையராக என்பார், 'வான்சுதை வண்ணங்கொளல்' என்றார்.

அவையளவறிந்தார் செய்யுந் திறம், இதனால் தொகுத்துக் கூறப்பட்டது; முன்னர் விரித்துக் கூறுப.

(கு - ரை.) அவையினளவறிந்துபேசுவார் அறிவினாற் சிறந் தேறின் சபையில் தமது நூலறிவும் சொல்வன்மையும் தோன்றப்

பேசவேண்டும்: அறிவில்லாதார் நிரம்பிய சபையிலோ அவர்கள் மதிக்கும் வண்ணம் பேசுவ தன்றிச் சொல்வன்மை நூலறிவு இவை தோன்றப் பேசலாகாதென்பதாம். அறிவால் ஒள்ளியார் அவைக்கண் - அறிவினால் ஒளியையுடையவரது சபையில்; இங்கே, ஒளி - சிறப்பு. ஒள்ளியர் ஆக - நன்றாகப்பேசி வெளிப்பட்டு விளங்குபவ ராகுக. வெள்ளைகள் - அறிவிலாதார். வாலிய சுதையின் நிறத்தைக்கொள்க - வெண்ணிறமான சுண்ணும்பின் தன்மையைக் கொண்டிருக்கக்கடவர்: என்றது, வான்சுதை வண்ணமாகிய வெண்மையை யுடையராக என்றபடி; அறியாமையை மேற்கொள்ளக்கடவர் என்பதாம். **வெண்மை - அறிவின்மை:** "வெண்மை யெனப்படுவதி யாதெனி னொண்மை, யுடையம் யாமென்னுஞ் செருக்கு" என்னுங் குறளில், 'வெண்மை' என்பதற்கு - புல்லறிடைமை யென்றும், அறிவுமுதிராமை யென்றும், பொருள் கூறுமாறு உணர்க. மிக்கார் - தம்மினும் மேம்பட்டவர். 'அது' - ஒள்ளியார் என்பது. நூலறிவு - சாஸ்திரஞானம். சொல்வன்மை-பேசுந்திறம். தோன்ற - வெளிப்பட. விரித்தல் - வெளியிடுதல்; பேசிவிளக்குதல். 'அவையறியாத' என்பதற்கு - கீழ்க்கூறிய நூலறிவு சொல்வன்மை என்னும் அவற்றை யறியாத என்றுவது, சபையின்தன்மையை யறியாத என்றுவது பொருள்கொள்க. புல்லர் - அற்பர்: சிறப்பில்லாதவர். வெளியார் என்பது - வெள்ளியா ரென்னும் பலர்பாற் பெயரின் தொகுத்தல். வயிரம் - உள்ளீடு. உள்ளீடில்லாத மரம், வெளிற்றுமர மெனப்படும். அவர் மதிக்கும்வகை - அவ்வறிவிலாதார் கொண்டாடும்படி. அறிவில்லார்க்குத் தம்மினும் அறிவில்லாதாரைக் கண்டாற் கொண்டாட்ட மாதலால், 'அவர்மதிக்கும்வகை அவரினும் வெண்மையுடையராக' என்றுர். முன்னர் - முன்னே; அடுத்த ஆறுசெய்யுட்களில். கூறுப-சொல்லுவர். முன்—இங்கே, இடமுன். ஆதல் - தல்விகுதிபெற்ற வியங்கோள். "இன்மை யரிதே வெளிறு,", "மேனியிற்காட்டி வெளுத்ததே", "விளையுமாற்ற நின் திருவடிவினு மிக வெள்ளையாகியது", "வெண்மையில்லை பல் கேள்வி மேவலால்", "வெள்ளியையாதல் விளம்பினை", "வெள்ளைமை கலந்த நோக்கின்", "வெண்மையுடையார் விழுச்செல்வ மெய்தியக்கால்" என்ற இடங்களில், வெண்மை யென்பது பேதைமையெனப் பொருள்படுதல் காண்க. சிந்தாமணியில், உதிரம் நீங்கிய உடல் 'வெளிற்றுடல்" எனப்பட்டவாறும், குற்றமில்லாத நூற்கேள்விகளை யுடையவன் "வெளிறிலாக்கேள்வியான்" எனப்பட்டவாறுங் காணத்தக்கன. பொருள் நயமில்லாத சொல். வெளிற்றுரை யெனப்படும். சிலப்பதிகாரத்தில், "வெள்ளைக்கோட்டி" என்பது -பயனில் சொற் பேசுஞ் சபை யென்றும், மணிமேகலையில் "வெள்ளைமகன் என்பது-பயனில்லாத சொல்லை யுடையவ னென்றும் பொருள்படுதலும்உணர்க. வால்+சுதை = வான்சுதை; நிலைமொழியிற்றுலகரம்வலிவரச்சிறுபான்மை னகரமாத் திரிந்தது: இதனை "குறில்செறியாலள" என்னுஞ் சூத்திரத்து 'பிற' என்றதனால் அமைத்துக்கொள்க. சுதை, வண்ணம் - ஸுதா, வர்ணம் என்ற வடசொற்களின் திரிபு. 'வண்ணம் என்பது - இயற்சொல்; வருணம் என்பது - வடமொழித்திரிபு'

என்பது - நச்சினார்க்கினியர்கொள்கை. வான் சுதை வண்ண மென்பது - வெண்மையை யுணர்த்தி, அது அறியாமையைக் குறித்தது: ''எட்டினோடிரண்டு'' என்பது - பத்தையுணர்த்திப் பக்தியைக்குறித்தல்போல: இப்படிப்பட்டதை, வடநூலார் 'லக்ஷித லக்ஷணை' என்பர். அறியாமையை மேற்கொள்ளுக என்னுங் கருத்தை 'வான்சுதை வண்ணங் கொளல்' என வேறுவகையாக் கூறியதனால், இது - பிறிதினவிற்சியணி. (௪)

எகரு. **நன்றென்ற வற்றுள்ளு நன்றே முதுவருள்**
முந்து கிளவாச் செறிவு.

பரி:—(ஒருவர்க்கு), நன்று என்றவற்றுள்உம்-(இது) நன்று என்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்ட குணங்களெல்லாவற்றுள்ளும், நன்றே—: முதுவருள் - (தம்மின்) மிக்காரவைக்கண், முந்து - (அவரின்) முற்பட்டு, கிளவா - (ஒன்றனைச்)சொல்லாத, செறிவு - அடக்கம்; (எ - று.)

தம்குறைவும் அவர்மிகுதியும் முந்துகிளந்தாற் படும் இழுக்கும் கிளவாக்கால் எய்தும் நன்மையும் அறிந்தே அடங்கினமையின், அவ்வடக்கத்தினை 'நன்றென்றவற்றுள்ளு நன்று' என்றார். முன்கிளத்தலையே விலக்கினமையின், உடன்கிளத்தலும் பின் கிளத்தலும் ஆம் என்பது பெற்றாம்.

இதனான், மிக்காரவைக்கண் செய்யுந் திறம் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) தம்குறைவு சபையோருடைய அறிவுமிகுதி முதலியவற்றை அறிந்து அறிவினால் மிக்கோருள்ள சபையில் தாம் முந்திப்பேசாது அவர் பேசும்போதோ அவர் பேசியபின்போ மந்திரிமார் பேசுக என்பதாம். குறைவு - அறிவின்குறைவு. நன்று-நல்லது. அவரின் முற்பட்டு - அவர்பேசுதற்கு முந்தி. மிகுதி-உயர்வு. முந்துகிளந்தாற் படும் இழுக்கு - அவர்பேசுதற்கு முன்னே தாம் பேசினால் உண்டாகுங் குற்றம். கிளவாக்கால் எய்தும் நன்மை - முந்திப்பேசாவிடின் உளதாகும் நன்மை. முன்கிளத்தல் - முந்திப் பேசுதல்; உடன்கிளத்தல் - உடனேபேசுதல். 'நன்று' என்ற சொல் இரண்டனுள், முன்னது - ஒன்றன்பாற் குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்; பின்னது - முற்று. உம்மை - முற்றுப்பொருளோடு உயர்வுசிறப்புப்பொருளு முடையது. ஏ - தேற்றம். முதுவர் - முதுமையுடையோர்; முதுமை - இங்கே, மேன்மை. முந்து - இடைச்சொல்; வினைப்பகுதியே முந்தியென வினையெச்சப்பொருள் பட்ட தென்னலுமாம். (ரு)

எகசு. **ஆற்றி னிலைதளர்ந் தற்றே வியன்புலம்**
ஏற்றுணர்வார் முன்ன ரிழுக்கு.

பரி:—(வீடு எய்தற்பொருட்டு நன்னெறிக்கண் நின்றான் ஒருவன்), ஆற்றின்-அந்நெறியினின்றும், நிலை தளர்ந்து அற்று - நிலைதளர்ந்து வீழ்ந்தாலொக்கும்: வியல் புலம் - அகன்ற நூற்

பொருள்களை, ஏற்று - உட்கொண்டு, உணர்வார் முன்னர் - (அவற்றின் மெய்ம்மையை) உணர வல்லாரவைக்கண், (வல்லா னொருவன்), இழுக்கு - சொல்லிழுக்குப்படுதல் ; (எ - று.)

நிலைதளர்ந்து வீழ்தல்-உரனென்னுந் தோட்டியான் ஓரைந்துங் காத்து ஒழுகியான் பின் இழுக்கிக் கூடா ஒழுக்கத்தனாதல், பயனிழத்தலே யன்றி இகழவும்படு மென்பதாம்.

இதனான், அதன்கண் இழுக்கியவழிப் படுங் குற்றம் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) வீடு எய்தற்பொருட்டு நன்னெறிக்கண் நின்றொருவன் அந்நெறியினின்றுந் தவறிக் காமவழியி லொழுகுவனாயின் அவன் தான்பெறக்கருதிய நற்பயனையிழத்தலே யன்றிப் பலராலும் இகழவும் படுவானென்பதாம். வீடு எய்தற்பொட்டு - முத்தி பெறுதற்காக. நல்நெறிக்கண் - நல்லவழியில் : சந்மார்க்கத்தில் ; என்றது, யோகம் ஞானம் பக்தி பிரபத்தி முதலிய முத்திபெறுதற்கு உரிய உபாயங்களுள் ஒன்றில் என்றபடி. நிலைதளர்ந்து வீழ்ந்தால் ஒக்கும்-உறுதிநிலை சோர்ந்து தவறினால் அதுபோலும். அகன்ற நூற்பொருள்களை உட்கொண்டு - பரந்த சாஸ்திரார்த்தங்களைக் கிரகித்து. மெய்ம்மை - உண்மையான கருத்து. "எப்பொருளெத்தன்மைத் தாயினும்அப்பொருள், மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு" ஆதலால், 'உணர்வார்' என்பதற்கு மெய்ம்மையுணர வல்லாரென்று பொருள்கூறினர். சொல்இழுக்கு - சொற்குற்றம் ; "யாகாவாராயினும் நாகாக்க காவாக்கால், சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப்பட்டு" என்ற குறளில் 'சொல்லிழுக்கு' என்பதற்கு - 'சொல்லின்கண் தோன்றுங் குற்றம்' எனப் பொருள் விரித்து உரைத்தது அறிக. உரனென்னுந் தோட்டியான் ஓரைந்துங் காத்து ஒழுகியான் - தனது வலிய அறிவாகிய அங்குசத்தால் ஐம்பொறிகளாகிய யானையைந்தையும் தம்தமக்கு உரிய புலன்களின்மேற் செல்லவொட்டாதபடி தடுத்துநடந்தவன்; பஞ்சேந்திரிய நிக்கிரகஞ்செய்து நல்லொழுக்கத்தில் நின்றவன். "உரனென்னுந் தோட்டியான் ஓரைந்துங் காப்பான், வரனென்னும் வைப்பிற்கோர் வித்து" என்பது, நீத்தார்பெருமை யென்னும் மூன்றும் அதிகாரத்தின் நான்காவது குறள். உரனைத் தோட்டியென்றதற்கு ஏற்ப, ஓரைந்து - யானைகளெனக்கொள்ளப்பட்டது. ஐம்பொறிகள்-மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி யென்பன ; அவற்றிற்கு உரிய புலன்கள்-முறையே ஊறு சுவை ஒளி நாற்றம் ஓசை யென்பன. பின் இழுக்கி-பின்பு அந்நல்லொழுக்கத்தினின்று தவறி. கூடாவொழுக்கத்தனாதல்-தனது துறவறவழிக்குத்தகாத காமவழியொழுகுதலை யுடையவனாதல், பயனிழத்தலேயன்றி இகழவும்படும் - பயனை யிழப்பது மாத்திரமே யல்லாமற் பலராலும் இகழ்ச்சிசெய்யவும்படு மென்பதாம். ஒழுக்கந்தவறியவனுக்குப் பயனிழத்தல், தான் குறித்த பிரயோசனமாகிய முத்தியைப் பெறாமை ; சொல்தவறியவனுக்குப் பயனிழத்தல் - ஓரரசனிடத்துத் தான் விரும்பிய பிரயோசனமாகிய காரியம் கைகூடப்பெறாமை. அதன்கண் இழுக்கியவழிப்

படுங் குற்றம் - தன்னினும் மேலோர்சபையிற் சொல்தவறினு லுண்டாகும் குற்றம். தளர்ந்து-தளர்ந்தால் என்னும் எச்சத்தின் திரிபு. வியல் - விசாலமென்னும் பொரு ளுணர்த்துவதோர் உரிச்சொல்; "வியலென்கிளவி யகலப்பொருட்டே" என்பது, தொல்காப்பியம். வியல்+புலம்=வியன் புலம்: நிலைமொழியீற்று லகரம் சிறுபான்மை னகரமாயிற்று: அகல்+புனம்=அகன்புனம் என்பதிற் போல. ஏற்று, ஏல் - பகுதி, உவமையணி. (சு)

எகள. **கற்றறிந்தார் கல்வி விளங்குங் கசடறச்**
சொற்றெரிதல் வல்லா ரகத்து.

பரி:—கசடு அற - வழுப்படாமல், சொல் தெரிதல் வல்லார் அகத்து-சொற்களை ஆராய்தல்வல்லா ரவைக்கண், (சொல்லின்), கற்று அறிந்தார் கல்வி விளங்கும் - (பலநூல்களையுங்) கற்று (அவற்றின் ஆய பயனை) அறிந்தாரது கல்வி (யாவர்க்கும்) விளங்கித்தோன்றும்; (எ - று.)

'சொல்லின்' என்பது, அவாய்நிலையான் வந்தது. ஆண்டே சொல்க என்பதாம்.

(கு -ரை.) சொற்குற்றம் முதலியவற்றை ஆராய்ந்தறியவல் லார் கூடிய சபையிலே கற்றறிந்தவன் பேசக்கடவனென்பதாம். வழுப்படாமல் - தலறுமல். அவற்றின் ஆய - அந்நூல்களினு லாகிய. 'அகத்து' என்பது 'சொல்லின்' என்பதை வேண்டி நின்றமை காண்க. ஆண்டே சொல்க - அவ்விடத்திலேயே சொல்லவேண்டும். 'கற்று' என்னுமிடத்து 'பல நூல்களையும்' எனச் சிலசொற்கள் வருவிதத்தை இசையெச்சமென்பர்.'தெரிதல் வல்லார்' என்பதை, இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகையாகவா வது, ஏழாம்வேற்றுமைத்தொகையாகவாவது கொள்க. (எ)

எகஅ. **உணர்வ துடையார்முற் சொல்லல் வளர்வதன்**
பாத்தியு ணீர்சொரிந் தற்று.

பரி:—உணர்வது உடையார் முன் - (பிறர் உணர்த்தலின் றிப் பொருள்களைத் தாமே) உணரவல்ல அறிவினையுடையா ரவைக்கண், சொல்லல் - (கற்றூர் ஒன்றனைச்) சொல்லுதல்,— வளர்வதன் பாத்தியுள் - (தானே) வளர்வதொரு பயிர் நின்ற பாத்திக்கண், நீர் சொரிந்து அற்று - நீரினைச் சொரிந்தாற் போலும்; (எ - று.)

தானேயும் வளர்தற்கு உரிய கல்வி மிகவளரும் என்பதாம்.

இவை யிரண்டு பாட்டானும், ஒத்தாரவைக்கண் எவ்வழியுஞ் சொல்லுக வென்பது கூறப்பட்டது;

(கு - ரை.) தானே வளரக்கூடிய பயிர்ப்பாத்தியில் தக்கவாறு தண்ணீரையுஞ் சொரிந்தால் அப்பயிர் செழித்து வளர்வதுபோல, தானே வளர்தற்குரிய ஒருவருடைய கல்வி, உணர்வுடையாரவைக்

கண் சொல்லும் பழக்கத்தையும் கொண்டால் பின்னும் மிக வளரு மென்பதாம். உவமையணி. உணர்த்தல் - அறிவித்தல். பொருள் களை - விஷயங்களை. பாத்திக்கண் - பாத்தியில். எவ்வழியும்-எவ்வி தத்திலும் ; அல்லது எப்பொழுதிலும். உணர்வது - எதிர்கால வினையாலணையும் பெயர். அல்லது, உணர்வு என்பதன்மேல் 'அது' என்பது - பகுதிப்பொருள்விகுதி யெனினுமாம். (அ)

எகக. **புல்லவையுட் பொச்சாந்துஞ் சொல்லற்க நல்லவையுள்**
நன்கு செலச்சொல்லு வார்.

பரி :—நல் அவையுள் - நல்லாரிருந்த அவைக்கண், நன்கு - நல்லபொருள்களை, செல - அவர்மனங்கொள்ள, சொல்லுவார் - சொல்லுதற்கு உரியார்,—புல் அவையுள்-(அவையறியாத) புல்ல ரிருந்த அவைக்கண், (அவற்றை), பொச்சாந்து உம் - மறந்தும், சொல்லற்க - சொல்லாதொழிக ; (எ - று.)

சொல்லின், தம் அவையறியாமையை நோக்கி நல்லவையும், பொருளறியாமையாற் புல்லவைதானும் இகழ்தலின், இரண்டு அவைக்கும் ஆகார் என்பது கருதி, 'பொச்சாந்துஞ் சொல்லற்க' என்றார்.

(கு - ரை.) நல்லவையுள் நல்லோர் மனங்கொள்ளுமாறு நற் பொருளைச் சொல்லவல்லவர் புல்லவையுள் நல்ல பொருள்களை மறந்தும் சொல்லாதிருக்கக்கடவர் : ஏனெனில், பேசத்தகாத இடத்துப் பேசினது குறித்து நல்லவையோரும் நற்பொருளையறிய மாட்டாமையாற் புல்லவையோரும் இகழ்பவராக, இங்கன் இரு திறத்தாரிடமும் அவமதிப்புப்பெறும்படி நேரிடுமென்பதாம். மனங் கொள்ள - அங்கீகரிக்க. அவையறியாத - நற்பொருள்களை யறி யாத. அவற்றை - நல்லவிஷயங்களை. சொல்லின்-பேசினால். தம் - பேசுபவரது. ஆகார் - உதவார். புல்லவையின் தன்மையைப்பற்றி, "அவையின்றிறமறியாராய்ந்தமைந்து சொல்லார், நவையின் றித்தாமுரையார் நாணுர் - சுவையுணரார், ஆயகலைதெரியா ரஞ்சாரவரன்றே, தீயவவையோர்செருக்கு" என்று கூறியிருப்பது காண்க. நல்லவையாவது - "புகழும் தருமநெறிநின்றோர் பொய் காம, மிகழுஞ்சினஞ் செற்றமில்லோர் - நிகழ்கலைகள், எல்லா முணர்ந்தோ ரிருந்த விடமன்றோ, நல்லாரவைக்கு நலம்" என்ப தனால் அறிக. புல்லவை, நல்லவை என்பவற்றில், சபையிலிருந் தாரது புன்மையும் நன்மையும் சபையின் மேலேற்றிக் கூறப்பட் டன ; இது - இடத்துநிகழ்பொருளின் தன்மையை இடத்தின்மேல் ஏற்றிக்கூறிய உபசாரவழக்கு : அடுத்த அதிகாரத்தின் முதற்குற ளில் 'வல்லவை' என்றவிடத்து, 'இருந்தாரது வன்மை, அவை மேல் ஏற்றப்பட்டது' என உரைப்பது காண்க. "கைஞ்ஞானங் கொண்டொழுகுங்காரறி வாளர்முன், சொல்ஞானஞ் சோரவிடல்" என்ற நாலடியாரையும், 'வெள்ளைக்கோட்டியும் விரகினி லொழி மின்" என்ற சிலப்பதிகாரத்தையும் அறிக. (கூ)

எஉ0. **அங்கணத்து ளுக்க வமிழ்தற்றாற் றங்கணத்தா**
அல்லார்முற் கோட்டி கொளல்.

பரி :—(நல்லார்),—தம் கணத்தர் அல்லார் முன் - தம் இனத்த ரல்லாதா ரவைக்கண், கோட்டி கொளல் - ஒன்றனையுஞ் சொல் லற்க ; (சொல்லின் அது), அங்கணத்துள் உக்க அமிழ்து அற்று- (தூய்தல்லாத) முற்றத்தின்கண் உக்க அமிழ்தினை யொக்கும்.

'கொள்' என்னும் முதனிலைத்தொழிற்பெயர், முன்நின்று, பின் எதிர்மறை 'அல்' விகுதியோடு கூடி, "மகனெனல்" என் பதுபோல நின்றது. 'சொல்லின்,' 'அது' என்பன - அவாய் நிலையான் வந்தன. பிறரெல்லாம், 'கொளல்' என்பதனைத் தொழிற்பெயராக்கி உரைத்தார் ; அவர், அத்தொழில் அமிழ்து என்னும் பொருளுவமையோடு இயையாமை நோக்கிற்றிலர், சாவாமருந்தாதலறிந்து நுகர்வார்கையினும் படாது அவ்வங்க ணத்துக்கும் இயைபின்றிக் கெட்டவாறு தோன்ற, 'உக்க அமிழ்து' என்றார். அச்சொல் பயனில் சொல்லாம் என்ப தாயிற்று.

இவை யிரண்டு பாட்டானும், தாழ்ந்தாரவைக்கண் ஒரு வழியுஞ் சொல்லற்க என்பது கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) கற்றறிந்த ஒருவர் தமக்கு ஏற்ற சபையிற் பேசுவ தன்றிப் புல்லவையுட் பேசக் கடவரல்லரென்பதாம். **புல்லாரவை யுள் நல்லார்** பேசல் அங்கணத்துள் அமிழ்த்து உக்கது போன்று **நுகர்வார்** கையிலும்படாது அங்கணத்துக்கும் இயைபு இன்றிக் கெடுமென்க இனி, "ஊரங்கணநீ ருரவுநீர்ச் சேர்ந்தக்கால்" என்ற நாலடியாரிற்போல, இங்கும் 'அங்கணம்' என்பதற்கு-கலதாரை யெனப்பொருள் கொள்ளினுமாம்: சேறென்றலுமாம் ; "அங்கணம் சேறுமுற்ற மாஞ் சலதாரைக்கும் பேர்" என்பது, நிகண்டு. நல் லார்-நல்லறிவுடையார். தம் இனத்தர்-தம்மோடு ஒத்த நல்லவர். சொல்லின் அது - சொன்னால் அச்சொல். தூய்து அல்லாத - பரிசுத்தியுடையதல்லாத. முற்றத்தின் கண்-முற்றத்தில். உக்க - சிந்தின. முதனிலைத்தொழிற்பெயர் என்றது, இங்கே வினைப் பகுதி யென்றபடி ; முன் " இழுக்காமை யார்மாட்டும் " என்ற குற ளின் கீழ்ப் பரிமேலழகர் 'வாயின் என்பது - முதனிலைத்தொழிற் பெயரடியாக வந்த வினையெச்சம்' என்று இலக்கணமெழுதிய இடத்திலும், வினைப்பகுதி முதனிலைத் தொழிற்பெய ரெனப்பட்ட வாறு உணர்க : வினைப்பகுதியெல்லாம் தொழிற்பட்டு நிற்றலால், அதனை முதனிலைத்தொழிற்பெயரென்றா ரென்க. அல் விகுதி - உடன்பாடு எதிர்மறை என்னும் இரண்டு வியங்கோள் வினைமுற் றிற்கும் உரியதாய் வருகின்றது ; " மகனெனல் " என்பது - பய னில் சொல்லாமை யென்னும் உ௦ - ஆம் அதிகாரத்து ஆறும்பாட் டாகிய "பயனில் சொற் பாராட்டுவானை மகனெனல், மக்கட் பதடி யெனல்" என்பதி லுள்ளது ; அங்கு 'மகனெனல்' என்பதற்கு - மகனென்று சொல்லற்க என்று பொருளும், 'அல்விகுதி வியங் கோள், முன் எதிர்மறையினும் பின் உடன்பாட்டினும் வந்தது' என்று இலக்கணமுங் கூறிப்போந்தார். 'அங்கணத்துளுக்க அமிழ்தற்று' என்ற உபமானம் 'சொன்னால் அது' என்ற உப

மேயத்தை வேண்டிநிற்றல் காண்க. 'பிறர்' என்றது, மற்றை யுரையாசிரியர்களை. 'கொளல்' என்பதைத் தொழிற்பெயராகக் கொள்ளும்பொழுது, 'கோட்டி கொளல்' என்பதற்கு - ஒன்றைப் பேசுத லென்று பொருள். அவர் - அவ்வுரையாசிரியர்கள். அத் தொழில் அமிழ்தென்னும் பொருளுவமையோடு இயையாமை - கொள்ளுதலென்னுந் தொழிலாகிய உபமேயத்துக்கும், அமிழ் தென்னும்பொருளாகிய உபமானத்துக்கும் ஒற்றுமையில்லாமை. பரிமேலழக ருரையில் 'அது' என வருவிக்கப்பட்டதனுற் கொண்ட 'சொல்' என்றதே உபமேய மாதலால், பொருளாகிய உபமேய உபமானங்கள் தம்மில் ஒன்றியிருத்தல் காண்க. நோக்கிற்றிலர் - ஆராய்ந்தாரில்லை. சாவாமருந் தாதல் அறிந்து நுகர்வார் கையி னும் படாது - அமிருதமென்பது மரணத்தை யொழிக்கும்மருந்தா மென்பதை யறிந்து அதனை விரும்பியுண்பவரதுகையிலும் சேரா மல். இயைபு இன்றி - ஏற்றதல்லாமல். கெட்ட ஆறு - கெட்ட விதம். அச்சொல் - இழிந்தார் சபையிற் சொல்லுஞ் சொல். ஒருவழியும் - ஒருவிதத்திலும்; அல்லது, ஒருபொழுதிலும். அங்க ணம் - வடசொல். ஆல் - ஈற்றசை. கணம் - இனம்; வடசொல். கோட்டி - கோஷ்டி என்னும் வடசொல்லின் திரிபு; சபையின் பெயர் - ஆகுபெயராய், அங்குப்பேசுதலைக் குறித்தது. "அரங் கின்றி வட்டாடி யற்றே நிரம்பிய, நூலின்றிக் கோட்டி கொளல்" என்ற குறளில் பரிமேலழகர் 'கோட்டிகொளல்' என்பதற்கு - 'அவையின்கண் ஒன்றனைச் சொல்லுதல்' என்று பொருளும், 'கோட்டி என்பது - ஈண்டு ஆகுபெயர்; புல்லா வெழுத்திற் பொருளில் வறுங்கோட்டி" என்புழிப் போல' என்று இலக்கண மும் எழுதியமை காண்க. உவமையணி. (௧0)

எ௩ - ஆம் அதிகாரம்—அவையஞ்சாமை.

பரி :—அஃதாவது-சொல்லுதற்கு உரிய அவையினை அறிந்து சொல்லுங்கால் அதனை அஞ்சாமை. அதிகாரமுறைமையும், இத னானே விளங்கும்.

(கு - ரை.) சொல்லுதற்கு உரிய அவை - பேசுதற்கு ஏற்ற சபை. சொல்லுங்கால் - பேசும்பொழுது. அதனை - அச் சபையை. அவையறிதலின் பின் அவையஞ்சாமையை வைத்தற் குக் காரணம், வெளிப்படை: சபையினது தன்மையை முன்பு அறிந்து பின்பு அதிற் பேசும்பொழுது அதற்குப்பயப்படலாகா தென்று கூறுதலின், அவையஞ்சாமை - இரண்டாம் வேற்று மைத்தொகை: நான்காம் வேற்றுமையாக விரித்தல், உலகவழக்கு; "அச்சக்கிளவிக்கு ஐந்து மிரண்டும், எச்சமிலவே பொருள்வயி னான" என்ற தொல்காப்பியச்சூத்திரத்திற்கு ஏற்ப, அவையை அஞ்சாமை என இரண்டாம்வேற்றுமையாக விரிக்க: ஐந்தாம் வேற்றுமையாக விரித்தல், வடநூல்வழக்குக்கும் ஒத்தது. அவை யச்சம், வடமொழியில் 'ஸபாகம்பம்' எனப்படும்.

எ௨௧. வகையறிந்து வல்லவை வாய்சோரார் சொல்லின்
தொகையறிந்த தூய்மை யவர்.

பரி:—வகை அறிந்து - (கற்றுவல்ல அவை அல்லா அவை என்னும்) அவை வகையினை அறிந்து, வல் அவை-வல்ல அவைக்கண், (ஒன்று சொல்லுங்கால்), வாய் சோரார் - (அச்சத்தான்) வழுப்படச்சொல்லார்: சொல்லின் தொகை அறிந்த - சொல்லின் தொகையெல்லாம் அறிந்த, தூய்மையவர் - தூய்மையினை யுடையார்; (எ - று.)

இருந்தாரது வன்மை, அவைமேல் ஏற்றப்பட்டது. 'வல்லவை' என்பதற்கு-தாம் கற்றுவல்ல நூற்பொருள்களை யென்று உரைப்பாரும் உளர். 'அச்சத்தான்' என்பது, அதிகாரத்தான் வந்தது. 'சொல்லின்தொகை,' 'தூய்மை' என்பனவற்றிற்கு, மேல் உரைத்தாங்கு உரைக்க.

(கு - ரை.) சொல்லின் தொகையறிந்த தூய்மையவர் வல்லமையுள்ள சபையில் அச்சத்தால் ஒன்று சொல்லும்போது வாய்தவறியும் வழுப்படச் சொல்லாரென்பதாம். அல்லா அவை - கல்விகற்றுவல்லதல்லாத சபை. இருந்தார் - சபையிலிருந்தவர். வல்லவை என்ற இடத்து அவையிலுள்ளாரின் வன்மையை அவையின் மேலேற்றிக்கூறியதனால், இது - இடத்துநிகழ்பொருளின்பண்பை இடத்தின்மேலேற்றிக்கூறிய உபசார வழக்காம். 'வல்லவை' என்பது - பரிமேலழகருரையின்படி, பண்புத் தொகைநிலைத்தொடர்; அதனிறுதியில் ஏழாம்வேற்றுமையுருபு தொக்கது. 'வாய்சோரார்' என்பதற்கு, 'ஒருசொல்லை' எனச் செயப்படுபொருள் வருவித்தல்வேண்டும். பிறருரைக்கு, 'வல்லவை' என்பது - வன்மையென்னும்பண்பி னடியாப் பிறந்த பலவின்பாற் குறிப்புவினையாலணையும்பெயராய், இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையாக, 'வாய்சோரார்' என்பதற்குச் செயப்படு பொருளாம். அதிகாரம் அவையஞ்சாமை யாதலால் 'அச்சத்தான்' என்பது, வருவித்து உரைக்கப்பட்டது என்க; அதிகாரத்தால் வருவித்து முடிப்பதனை, வடநூலார் ஆநுஷங்கிகமென்பர். மேல் உரைத்தாங்கு உரைக்க - முன்சொன்னபடி உரைத்துக் கொள்க; மேல் என்றது, எ௧௧-ஆம் திருக்குறளை. வாய் சோரார் - வாய்தவறார்; சொல்வழுப்படார் என்றபடி. (௧)

எ௨௨. கற்றாருட் கற்றா ரெனப்படுவர் கற்றார்முன்
கற்ற செலச்சொல்லு வார்.

பரி:—கற்றாருள் கற்றார் எனப்படுவர் - கற்றாரெல்லாரினும் (இவர் நன்கு) கற்றாரென்று (உலகத்தாரால்) சொல்லப்படுவார், கற்றார்முன் - கற்றா ரவைக்கண், (அஞ்சாதே), கற்ற - (தாம்) கற்றவற்றை, செல-அவர்மனங் கொள்ளும்வகை, சொல்லுவார்-சொல்லவல்லார்; (எ - று.)

உலகம் அறிவது அவரையே யாகலின், அதனாற் புகழப்படுவாரும் அவர் என்பதாம்.

(கு - ரை.) கற்றவரின் சபையிலே அஞ்சாது அவர் மனம் கொள்ளுமாறு சொல்லவல்லவர் உலகத்தாரால் அறியப்படுவ

ராதலால் உலகத்தவர் அவரைச் சிறப்பித்துப் பாராட்டுவரென்ப தாம். உலகம் - உலகத்தார். அவரையே-அவையச்சமின்றிப் பேசு பவர்களைமாத்திரமே. அதனால் - அவ்வுலகத்தால். அவர்-பேசு பவர். கற்றருள் என்பது ஏழாம்வேற்றுமை ; கற்றாரெல்லரைக் காட்டிலும் எனப்பொருள்பட ஏழனுருபு ஐந்தனுருபின்பொருளில் வந்த உருபுமயக்க மென்பாருமுளர். 'கற்றாரெனப்படுவர்' என்பது- கற்றாரென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவா ரெனச் சிறப்புப் பொருள் தோன்ற நின்றது. கற்ற - இறந்தகாலப் பலவின்பால் வினையாலணையும்பெயர். (௨)

௭௨௩. **பகையகத்துச் சாவா ரெளிய ரரியர்**
அவையகத் தஞ்சா தவர்.

பரி :—பகையகத்து-பகையிடை, (அஞ்சாதுபுக்கு), சாவார் - சாவ வல்லார், எளியர்-உலகத்துப்) பலர்; அவையகத்து அஞ்சா தவர் - அவையிடை அஞ்சாதுபுக்குச் சொல்லவல்லார், அரியர் - சிலர் ; (எ - று.)

அஞ்சாமை 'சாவார்' என்பதனோடுங் கூட்டி, அதனல் 'சொல்லவல்லார்' என்பது வருவித்து உரைக்கப்பட்டது.

இவை மூன்று பாட்டானும், அவையஞ்சாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) பகைவர்குழாத்தினிடையிற் புக்கு அஞ்சாது இயன்றவளவு போர்செய்து இறத்தலினும் அரியது, கற்றவர் குழாத்தினிடையிற் புக்கு அஞ்சாது பேசுதலென்பதாம். பகை யிடை - பகைவர்கூட்டத்தின்நடுவில். 'அஞ்சாதவர்' என்பதி லுள்ள அஞ்சாமை யென்னும் வினையை 'சாவார்' என்பதனோடு கூட்டி, அதற்கு ஏற்ப, ('சாவார்' என்னுமிடத்திலுள்ள சாதலென் னும் வினையை அஞ்சாதவரென்னுமிடத்துங் கூட்டி, அதன்கருத் தாக) 'சொல்லவல்லார்' என வருவித்துக்கொண்டார்: "சொல்லு தல்வல்லார்ப்பெறின்" (௬௪௮) என்றது, இங்குக் கருதத்தக்கது. எளியர் - கிடைத்தற்கு எளிமையானவர். அரியர் - கிடைத்தற்கு அருமையானவர். பகை - பகைமையென்னும் பண்பினடி ; பகைவர் கட்குப் பண்பாகுபெயர். சாவார் - உடன்பாட்டு எதிர்காலவினை யாலணையும்பெயர்: இச்சொல், காலமுணர்த்தாது தன்மை யுணர்த் திற்று. 'பேசப்போகிறாயோ, சாகப்போகிறாயோ?' என்று உலக வழக்கிலுள்ளதொரு பழமொழியையுங் காண்க. அவைக்கு அஞ் சாதவர்க்குப் பகைக்கு அஞ்சாதாரை ஒப்புமை கூறத்தொடங்கி, அவருள் உபமானமாகியபகையஞ்சாரினும் உபமேயமாகிய அவை யஞ்சார்க்குக் கிடைத்தற்கருமைமுகத்தாற் சிறப்புக்கூறுகிற **வேற்றுமையணி** இப்பாட்டில் தொனிக்குமாறு அறிக. (௩)

௭௨௪. **கற்றார்முற் கற்ற செலச்சொல்லித் தாங்கற்ற**
மிக்காருண் மிக்க கொளல்.

பரி :—கற்றார் முன் - (பலநூல்களையுங்) கற்றா ரவைக்கண், (தாம்) கற்ற - தாம் கற்றவற்றை, செல சொல்லி - அவர்மனங்

கொள்ளுமாற்றாற் சொல்லி,—தாம் கற்ற மிக்க - அவற்றின் மிக்க பொருள்களை, மிக்காருள் கொளல் - அம்மிகக் கற்றாரிடத்து அறிந்து கொள்க; (எ - று.)

எல்லாம் ஒருவர்க்குக் கற்றல் கூடாமையின் வேறுவேறாய கல்வியுடையார் பலர் இருந்த அவைக்கண் தாம் கற்றவற்றை அவர்க்கு ஏற்பச் சொல்லுக; சொல்லவே, அவரும் அவையெல் லாஞ் சொல்லுவ ராகலான், ஏனைக் கற்கப்பெறாதன கேட் டறியலா மென்பதாயிற்று.

இதனான், அதனது ஒருசார்பயன் கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.) எல்லாங்கற்றல் ஒருவர்க்குக் கூடாமையால் வெவ் வேறான கல்வியறிவுடையார் பலரிருந்த சபையிலே தாம் கற்ற வற்றை அவர்க்குஏற்பச் சொல்லுக:சொல்லவே அச்சபையிலுள்ள வெவ்வேறான கல்வியறிவுடையவரும் தாம் அறிந்த அவ்வவ்விஷ யங்களைச் சொல்லுவர்: இவ்வழியால் தாம் கல்லாதவற்றையுங்கேட் டறியலாமென்பதாம். மனங்கொள்ளும் ஆற்றான் - கிரகிக்கும் வித மாக. 'தாம்கற்ற' என்பது சுட்டுமாத்திரமாய் நின்றதனால், தாம் கற்ற என்பதற்கு - 'அவற்றின்' எனப்பொருளுரைத்தார். அவற் றின் - தாம் படித்தவற்றினும். அவர்க்கு - அச்சபையார்க்கு. அவை எல்லாம் - தாம் தாம் கற்ற வெவ்வேறுவகைக் கல்விகளை யெல்லாம். ஏனைக் கற்கப்பெறாதன - தாம் படித்தறியாத மற்றை நூற்பொருள்களை. அதனது - அவையஞ்சாது பேசுதலினது. ஒரு சார்பயன - ஒரோவிடத்துப் பிரயோசனம்: ஒருவகைப்பிரயோசன மெனினுமாம். பிறஇடத்தும் "அவ்வினையாளரொடு பயில்வகை யொருகால், செவ்விதினுரைப்ப அவ்விருகாலும், மையறுபுலமை மாண்புடைத்தாகும்" எனக் கல்விநிரம்புமாறு கூறியமை காண்க.

எஉ௭. ஆற்றி னளவறிந்து கற்க வவையஞ்சா
மாற்றங் கொடுத்தற் பொருட்டு.

பரி:—ஆற்றின் - சொல்லிலக்கண நெறியானே, அளவு - அளவை நூலை, அறிந்து கற்க - (அமைச்சர்) உட்பட்டுக் கற்க: அவை - வேற்றுவேந்த ரவையிடை, அஞ்சா-அஞ்சாது, மாற்றம் கொடுத்தற்பொருட்டு - (அவர்சொல்லிய சொற்கு) உத்தரஞ் சொல்லுதற்பொருட்டு; (எ - று.)

அளவைநூல் சொல்நூல்கற்றே கற்கவேண்டுதலின்,அதற்கு அஃது ஆறெனப்பட்டது. அளக்குங்கருவியை 'அளவு' என்றார், ஆகுபெயரான். அவர்சொல்லை வெல்வதொருசொல் சொல்ல லாவது, நியாயத்து வாத செற்ப விதண்டைகளும் சலசாதி களும் முதலிய கற்றார்க்கே யாகலின், அவற்றைப் பிழையாமற் கற்க என்பதாம்.

இதனான், அதன் காரணம் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) சத்தசாத்திரமாகிய இலக்கணத்தைக் கற்று அதன் கோட்பாடுகளையறிந்து பின்பு பொருள்நூலாகிய தருக்க

நூலையும் கற்று உணர்ந்தால், அப்படிப்பட்டவனால் வேற்றுவேந்தர் சபையிலே சென்று அஞ்சாமல் அவர்கேட்கும் கேள்விகட்கு ஏற்றபடி உத்தாஞ்சொல்லலாமென்பதாம். சொல்லிலக்கணநெறியானே - வியாகரண சாஸ்திரவழியாலே. அளவை நூலை - பிரதியக்ஷம் முதலிய பலவகைப்பிரமாணங்களைப்பற்றிச் சொல்லுகிற தர்க்கசாஸ்திரத்தை. உட்பட்டு - மனமிணங்கி. வேற்றுவேந்தர் அவையிடை - அயலரசர்சபையில். அவர் - அவ்வரசரும் சபையாரும். சப்த சாஸ்திரமாகிய வியாகரணங்கற்று அதன்கோட்பாடுகளை யறிந்தபின்பே அர்த்த சாஸ்திரமாகிய தருக்கங் கற்றல் தகுதி. அதற்கு - அளவைநூற்கு. அஃது - சொல்நூல். ஆறு - வழி. அளத்தல் - ஆராய்ந்து வரையறுத்து அறிதல்; அதற்குக் கருவியாகிய பிரமாணங்களைப் பற்றிக் கூறுகின்ற சாஸ்திரத்தை 'அளவு' என்றது - இருமடியாகுபெயராம். அளவைகளின் விவரமெல்லாம், அருளுடைமையென்ற அதிகாரத்து இரண்டாங்குறளினுரையிற் கூறப்பட்டன. நியாயம் - தர்க்கசாஸ்திரம். வாதம் செற்பம் விதண்டை சலம் சாதி என்பன - இவற்றின் உண்மையறிவான் வீடடைதல் உளதாமென நியாயநூலிற் கூறிய பதினாறு பதார்த்தங்களின்பாற் பட்டன. இவற்றுள், வாதமாவது-உண்மையுணர்தல்வேட்கையோன் கதை. செற்பமாவது - சாதநமிரண்டுள்ளதன்கண் வெல்லும் வேட்கையுடையான் கதை. விதண்டையாவது தன்கோட்பாட்டை நிலைபெறுத்தாது பிறரைவெல்லுங் கதை. [கதை - கூறுவார் பலருள்ளதாய்ச் சங்கையுத்தரங்களைப் பயக்குந் தொடர்மொழியின் கோவைப்பாடு.] சலமாவது - ஒரு கருத்துப்பற்றிக் கூறிய மொழிக்கு வேறு பொருள் படைத்துக் கொண்டு பழித்தல். சாதியாவது - போலியுத்தரம்; அது-பொதுவியல்பு, வேற்றியல்பு, உயர்ச்சி, தாழ்ச்சி, புகழ்ந்துரை, பழித்துரை, விகற்பம், சாத்தியம், அடைவு, அடையாமை, பிரசங்கம், வேறு திருஷ்டாந்தம், உற்பத்தியின்மை, ஐயம், பிரகரணம், ஏதுவின்மை, அருத்தாபத்தி, விசேடமின்மை, உபலப்தி, அநுபலப்தி, காரணம், நித்யம், அநித்யம், காரியம் இவற்றின் சமமென்க. 'முதலிய' என்றதனால் தோல்வித்தானமுங் கொள்ளப்படும்: அஃதாவது - வாதம்பேசுவார் தோல்வியுறுதற்கு ஏது; அது - மேற்கோளழிவு, வேறுமேற்கோள், மேற்கோள்மாறுபாடு, மேற்கோள் விடுதல், வேற்றேது, வேற்றுப்பொருள், பொருளின்மை, பொருளுணரப்படாமை, பொருட்போலி, காலம்பெறுமை, குன்றக்கூறல், மிகைபடக்கூறல், கூறியது கூறல், பிற்கூற்றினமை, அறியாமை, விடைதோன்றுமை, வேறு காரணங்கற்பித்து வாதமொழிதல், தன்கோட்குற்றமகற்றுது பிறன்கோட்குற்றங்கூறல், பிறன்தோல்வியை யுணர்த்தாமை, உடன்படற்பாலதல்லதனை உடன்படுதல், சித்தாந்தப்போலி, ஏதுப்போலி என்பனவாம். இவை, தருக்க சங்கிரகதீபிகையிற் கண்டவை. ஜல்பம், விதண்டா, சலம், ஜாதி- வடசொற்கள். முதலிய - முதலானவற்றை. சொல்லலாவது, முதலிய கற்றார்க்கேஎனக் கூட்டிப்பொருள்கொள்க. அவற்றை - கீழ்க் கூறிய வாதம் முதலியவற்றை. பிழையாமல் - தவறுமல். அதன் காரணம் - அவையஞ்சாமைக்கு ஏது. (௫)

எஉசு. வாளொடென் வன்கண்ண ரல்லார்க்கு நூலொடென்
நுண்ணவை யஞ்சு பவர்க்கு.

பரி :—வன்கண்ணர் அல்லார்க்கு - வன்கண்மையுடைய ரல்லார்க்கு, வாளொடு என்-வாளோடு என்ன இயைபு உண்டு? (அதுபோல), நுண்அவை அஞ்சுபவர்க்கு - நுண்ணியாரது அவையை அஞ்சுவார்க்கு, நூலொடு என் - நூலோடு என்ன இயைபு உண்டு? (எ -று.)

இருந்தாரது நுண்மை, அவைமேல் ஏற்றப்பட்டது. நூற்கு உரியரல்லர் என்பதாம்.

(கு-ரை.) போர்முனையில் அஞ்சாத நெஞ்சுபடைத்த வீரர்க்கே வாட்படை பயன்படுவதுபோல மதிநுட்பமுடையாரின் சபையிலே அஞ்சாது பேசவல்லார்க்கே சாத்திரங்கள் [பொருள் நூல்] பயன் படுமென்பதாம். வன்கண்மை-அஞ்சத்தக்கவற்றைக் கண்டவிடத் தும் அஞ்சாத நெஞ்சுறுதி : வலிய தன்மை. "வன்கண் குடிகாத் தல்" என்றவிடத்து, 'வன்கண்' என்றதற்கு-'வினைசெய்தற்கண் அசைவின்மை' என்று பொருள் கூறியதும் அறிக. வாள்-இங்கே, ஆயுதமென்னுமாத்திரமாய் நின்றது. இயைபு-சம்பந்தம், பொருத் தம், தகுதி. நுண்ணியாரது - சூக்ஷ்மபுத்தியை யுடையவர்களது. நூல் - சாஸ்திரம். இருந்தாரது நுண்மை - சபையிலுள்ளாரது அறிவின் நுட்பம். 'நூற்குஉரியரல்லர்' என்பதற்கு, 'அவையஞ்சு பவர்' என்ற எழுவாய் வருவிக்க. (சு)

எஉஎ. பகையகத்துப் பேடிகை யொள்வா ளவையகத்து
அஞ்சுமவன் கற்ற நூல்.

பரி :—பகையகத்து பேடி கை ஒள் வாள் - (எறியப்படும்) பகைநடுவண் (அதனை அஞ்சும்) பேடி பிடித்த கூர்வாளை ஒக் கும் - அவையகத்து அஞ்சுமவன் கற்ற நூல் - (சொல்லப்படும்) அவைநடுவண் (அதனை) அஞ்சுமவன் கற்ற நூல்; (எ - று.)

பேடி - பெண்ணியல்புமிக்கு ஆணியல்பு முடையவள். களமும் வாய்த்துத் தானும் நன்று யிருந்ததேயாயினும் பிடித்தவள் குற்றத்தால் வாள் சிறப்பின்றாயினாற்போல, அவையும் வாய்த் துத் தானும் நன்றாயிருந்ததே யாயினும் கற்றவன் குற்றத்தால் நூல் சிறப்பின் றாயிற்று.

(கு-ரை.) போர்க்களமும் வாய்த்துத் தானும் கூராயிருந்ததே யானலும் பிடித்தவளின் குற்றத்தால் வாள் சிறப்பில்லாது போயினாற்போலப் பேசத்தக்க நுண்ணவையும் நூலறிவும் நன்கு இருந்ததேயாகிலும் நூல்கற்றவனுடைய அவையஞ்சுதலா கிய குற்றத்தால் நூல் சிறப்பின்றாமென்பதாம். எய்யப்படும் பகை நடுவண் - வாள்வீசிவெட்டப்படுதற்கு உரிய பகைவரது நடுவில். அதனை அஞ்சும் - பகைக்கு அஞ்சுகின்ற. பேடி - ஆண்தன்மை குறைந்து பெண்தன்மைமிக்க நபும்சகம். பெண்தன்மை குறைந்து

ஆண்தன்மைமிக்க நபும்சகம் அலியெனப்படு மென்றும், பேடு என்பது 'நபும்ஸகம்' என்ற வடசொற்போல இவ்விருவகைக்கும் பொதுப்பெயரென்றும் அறிக. "ஆண்மைவிட்டு அல்லதவாவுவ பெண்பால்" ஆதலால், பேடியைப் பெண்பாலாற் கூறினர். அவைநடுவண் - சபைநடுவில். அதனை அஞ்சுமவன் - சபைக்கு அஞ்சுபவன். களம்-இடம்; என்றது, போர்க்களத்தை. வாய்த்து-கிடைத்து. தானும் - வாள்தானும். நன்று - கூரியது. தானும் - நூல்தானும். கை - கையிற்பிடித்த என்றவாறு. உவமவுருபு தராமல் உபமான உபமேயங்களுக்கு ஐக்கியத்தை ஆரோபித்துக் கூறியதால் இக்குறள்—காட்சியணி. (எ)

௭௨௮. **பல்லவை கற்றும் பயமிலரே நல்லவையுள்**
நன்கு செலச்சொல்லா தார்.

பரி:—நல் அவையுள் - நல்லாரிருந்த அவைக்கண், நன்கு - நல்ல சொற்பொருள்களை, செல சொல்லாதார்-(தம் அச்சத்தான் அவர்க்கு) ஏற்பச் சொல்லமாட்டாதார்,—பல்லவை கற்றுஉம் - பலநூல்களைக் கற்றூராயினும், பயம் இலர் ஏ-(உலகிற்குப்) பயன் படுதலிலர்; (எ - று.)

அறிவார்முன் சொல்லாமையின், *கல்வியினுண்மையறிவாரில்லை யென்பதாம். இனி, 'பய மிலர்' என்பதற்கு - கல்விப்பயனுடையரல்லர் என்று உரைப்பாரும் உளர்.

(கு - ரை.) தமது கல்வியின் அருமையை அறிவார் முன்பு சொல்லமாட்டாமையால் இவரிடத்துக் கல்வியுள்ள தென்பதை எவரும் அறியாரென்பதாம்: இனி, எவரும் அறியாமைபற்றி, நன்கு கற்றவராயிருந்தும் அவையஞ்சுபவரால் உலகிற்குப் பயனில்லை யென்றுமாம். அறிவார்முன் சொல்லாமையின் - தமது கல்வியின் அருமையை அறியவல்லாரது முன்னிலையிற் சொல்லமாட்டாமையால். கல்வியின் உண்மை - தம்மிடத்துக் கல்வியிருத்தலை; கல்வியின் நுண்மை யென்று பிரித்துப் பொருள் கொள்ளினுமாம். பல்லவை-பன்மையென்னும் பண்பினடியாகப் பிறந்த பலவின்பால் வினையாலணையும் பெயர்: உம்-உயர்வுசிறப்பு. ஏ-தேற்றம் நல்லவை-பண்புத்தொகை நன்கு - ஆகுபெயர். (அ)

௭௨௯. **கல்லா தவரிற் கடையென்ப கற்றறிந்தும்**
நல்லா ரவையஞ்சு வார்.

பரி:—கற்று(உம்)-(நூல்களைக்) கற்றுவைத்தும், அறிந்துஉம்-(அவற்றூற் பயன்) அறிந்துவைத்தும், நல்லார் அவை அஞ்சுவார்-நல்லாரிருந்த அவையினை அஞ்சிஆண்டுச் சொல்லாதாரை, கல்லாதவரின் கடை என்ப - (உலகத்தார்) கல்லாதவரினும் கடையரென்று சொல்லுவர்: (எ - று.)

---

* பி - ம்: கல்வியுண்மை.

அக்கல்வியறிவுகளாற் பயன் தாமும்எய்தாது பிறரைஎய்துவிப்பதும் செய்யாது கல்வித்துன்பமே எய்திநிற்றலின், 'கல்லாதவரிற்கடை' என உலகம் பழிக்கும் என்பதாம்.

(கு - ரை.) நன்கு படித்திருந்தும் அவைக்கு அஞ்சுபவர் அந்தக் கல்வியறிவுகளாலான பயனைத் தாமும் அடையாது பிறரையும் அடையச்செய்யாது வெகுகாலம் சிரமப்பட்டுக் கற்றதனுலாகிற துன்பத்தை மாத்திரம் அடைந்து நிற்பதனல் கற்றறிந்த அந்த அவைக் கோழையர் கற்ற துன்பத்தையடையாத கல்லாதவரினும் கீழாவரென்பதாம். கற்றுவைத்தும் - கற்றிருந்தும் ; அறிந்துவைத்தும் என்பதற்கும் இவ்வாறே. பயன் - அறிவு, புகழ் முதலியன. ஆண்டு - அவ்விடத்தில். கடையர் - கீழ்ப்பட்டவர் ; அதமர். எய்தாது - அடையாமல். எய்துவிப்பது - அடைவிப்பது. கல்வித்துன்பமே எய்திநிற்றலின் - வெகுகாலம் சிரமப்பட்டுக் கற்றதனுலாகிய துன்பத்தைமாத்திரமே அடைந்துநின்றதனல். கல்லாதவர்க்குக் கல்வித்துன்பம் இல்லாதுநிற்க, கற்றறிந்த அவைக்கோழையர்க்குக் கல்வித்துன்பமும் உள்ளதனல், அவரினும் இவர் கீழோராவர் ; கல்விப்பயனை யுடையாமையில் இருவரும் ஒப்பாராயினும், அவர்க்கு இல்லாத துன்பம் இவர்க்கு உளதாதல், கீழ்மைக்குக்காரணம். கடை - கடையர்க்குப் பண்பாகுபெயர். என்ப - என்பர் : இதற்கு, 'உலகத்தார்' என்பது - தோன்ருஎழுவாய். அவை அஞ்சுவார் - இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகை. இனி. 'என்ப' என்பதை, செயப்பாட்டு வினைப்பொருளில் வந்த செய்வினையெனக்கொண்டு, அவையஞ்சுபவர் கல்லாதவரினுங் கடையரென்று சொல்லப்படுவர் என்று முடித்தல், நேராம்.

எஉ0. **உளரெனினு மில்லாரொ டொப்பர் களனஞ்சிக்**
கற்ற செலச்சொல்லா தார்.

பரி:—களன் அஞ்சி - அவைக்களத்தை அஞ்சி, கற்ற-(தாம்) கற்றவற்றை, செல சொல்லாதார் - (அதற்கு) ஏற்பச் சொல்ல மாட்டாதார்,—உளர் எனின் உம்-உயிர்வாழ்கின்ருராயினும், இல்லாரொடு ஒப்பர் -(உலகத்தாரால் எண்ணப்படாமையின்) இறந்தாரோடு ஒப்பர் ; (எ - று.)

ஈண்டு 'களன்' என்றது, ஆண்டு இருந்தாரை.

இவை ஐந்துபாட்டானும், அவையஞ்சுவாரது இழிபு கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) அச்சத்தாற் சபையிற் பேசமாட்டாதவர் ஜீவித்திருந்தும் பயனில்லை: அவர், நெட்டுயிர்ப்போடுற்றபிணமென்றும் நடைப்பிணமென்றும் பலவாறு இகழப்படுவரென்பதாம். அவைக்களம் - சபையினிடம் ; என்றது, அங்கு உள்ளாரை. எண்ணப்படாமையின் - ஒருபொருளாக மதிக்கப்படாமையால். களன் - மகரனகரம் மறுஞ்சொல். (௫0)

அங்கவியலில் அமைச்சியல் முற்றிற்று.

எச - ஆம் அதிகாரம்—நாடு.

பரி:—இனி, அவ்வரசனாலும் அமைச்சனாலும் கொண்டு உய்க்கப்படுவதாய் ஏனை அரண் முதலிய அங்கங்கட்கு இன்றியமையாச் சிறப்பிற்றாய நாடு ஓரதிகாரத்தாற் கூறுகின்றார். அஃதாவது இன்னதென்பதூஉம் அதிகார முறைமையும் இதனுள் விளங்கும்.*

(கு - ரை.) கொண்டு உய்க்கப்படுவதாய் - ஆளுமாறு ஏற்றுக்கொண்டு நடத்தப்படுவதாய். ஏனை அரண் முதலிய அங்கங்கள் - அரண், பொருள், படை, நட்பு என்னும் மற்றை நான்கு அங்கங்கள். இன்றி அமையாமை - இல்லாமல் முடியாமை: அவசியம் வேண்டுதல். சிறப்பிற்று - சிறப்பையுடையது. நாடு - நாட்டின் தன்மை.

இவ்வதிகாரம் அடுத்த அதிகாரமாகிய அரண் என்ற இரண்டும், 'அரணியல்' எனப்படும்; இதனை, திருவள்ளுவமாலையில் தொடித்தலை விழுத்தண்டினார். ‡"அறம்நான்கு அறிபொருள் ஏழ் என்று காமத், திறம் மூன்று எனப் பகுதிசெய்து - பெறலரிய, நாலும் மொழிந்த பெருநாவலரே நன்குணர்வார், போலும் ஒழிந்த பொருள்" என இந்நூற் பாலியலதிகாரத்தொகையைத் தொகுத்துக் கூறியதுகொண்டும், போக்கியார் "அரசியல் ஐயைந்து அமைச்சியல் ஈரைந்து, உருவல் அரண் இரண்டு ஒன்று ஒண்கூழ் - இருவியல், திண்படை நட்புப் பதினேழ் குடிபதின்மூன்று, எண் பொருளேழாமிவை" எனப் பொருட்பாலியலதிகாரத்தொகையை வகுத்துக் கூறியதனாலும் அறிக. "அரசியலையைந்து" என்ற பாட்டின் உரையில், 'பிற்காலத்தார் அமைச்சு முதலிய ஐந்தனையும் அங்கவியல் என ஓரியலாக்கியும் வழங்குப' என்பதனால், இது அங்கவியலின்பாற்படுதல் விளங்கும்.

அங்கவியலில் அமைச்சியல் முற்றுப்பெற்றதும் அரணியலின் முதலில் நாட்டை வைத்ததற்குக் காரணம்—நாடு, அமைச்சனாற் பாதுகாக்கப்படுதற்கு உரியதாதலும், அரண்முதலியவற்றுக்கு இடமாதலும்பற்றியாம்.

தொல்காப்பியவுரையில் 'நாடு அரண் முதலாகக்கூறுவனவெல்லாம் திருவள்ளுவப்பயனிற் காண்க' என்றதனாலும், இந்நூலில் இவ்விராசாங்கங்களின் தன்மை நன்கு கூறப்பட்டிருக்குமாறு வெளியாம்.

எ௩க. தள்ளா விளையுளுந் தக்காருந் தாழ்விலாச்
செல்வருஞ் சேர்வது நாடு.

---

* இந்தவாக்கியம், ஒருபிரதியிலுள்ளது.

‡ அறம்- திறம் நான்கு - பாயிரம் - இல்லறம் துறவறம் ஊழ் என்று அறத்துப்பாலின் உட்பிரிவு நான்கு: அறிபொருள் திறம் ஏழ் - உலகத்து அறியப்பட்ட பொருட்பாலின் உட் பிரிவு—அரசு, அமைச்சு, அரண், கூழ், படை, நட்பு, ஒழிபு என, ஏழாம் என்க.

பரி:—தள்ளா விளையுள்உம் - குன்றாத விளையுளைச் செய்வோரும், தக்கார்உம் - அறவோரும், தாழ்வு இலா செல்வர்உம்- கேடில்லாத செல்வமுடையோரும், சேர்வது-ஒருங்குவாழ்வதே, நாடு - நாடாவது ; (எ - று.)

மற்றை உயர்திணைப்பொருள்களோடும் சேர்தல்தொழிலோடும் இயையாமையின், 'விளையுள்' என்பது - உழவர்மேல் நின்றது. குன்றாமை - எல்லா உணவுகளும் நிறைய உளவாதல். இதனான், வாழ்வார்க்கு வறுமையின்மை பெறப்பட்டது. அறவோர் - துறந்தோர், அந்தணர் முதலாயினார் ; "நற்றவஞ் செய்வார்க் கிடந் தவஞ்செய்வார்க்கு மஃதிடம்" என்றார் பிறரும். இதனான், அழிவின்மை பெறப்பட்டது. கேடில்லாமை - வழங்கத்தொலையாமை. செல்வர் - கலத்தினும் காலினும் அரும்பொருள்தரும் வணிகர்: இதனான், அரசனுக்கும் வாழ்வார்க்கும் பொருள் வாய்த்தல் பெறப்பட்டது.

(கு - ரை.) ஒழிவற விளைவுசெய்யுங் குடிகளும், துறவற இல்லற வொழுக்கங்களில் தவறாத யோக்கியரும், பலவகையாலும் பொருளீட்டும்வணிகருங் கூடிய வாழ்வதேநாடாகு மென்க. குன்றாத - குறையாத. விளையுள்-பயிர்விளைச்சல். அதனைச் செய்வோர் - உழுதுபயிர்செய்பவர். அறவோர் - தருமமார்க்கத்தில் நடப்பவர் ; 'அறன்வலியுறுத்தல்' என்ற இடத்திற்போல, இங்கு 'அறம்' என்றது, இல்லறம் துறவறம் என்ற இரண்டையும் உணர்த்திற்று. கேடு - குறைதல். ஒருங்கு - ஒருசேர. வாழ்வது-வாழ்தற்கு இடமாவது. 'மற்றைஉயர்திணைப்பொருள்கள்' என்றது - தக்காரையும், செல்வரையும். 'செம்பொருள்கொள்ளுதற்குப் பொருத்தமில்லாதவிடத்துமாத்திரமே ஒருசொல்லுக்கு ஆக்கப்பொருள் கொள்ளவேண்டும்' என்ற இலக்கணமுறைமைப்படி, தக்கார் செல்வர்என உடன் எண்ணப்பட்ட பொருள்களோடும், சேர்தல் என்ற தொழிலோடும், பயிர்விளைவையுணர்த்தும் 'விளையுள்' என்ற அஃறிணைப்பெயர் பொருந்தாமையால், அதற்கு, ஆகுபெயராக, விளையுளைச்செய்வோரெனபபொருள் கொண்டனர். 'விளையுள்' என்னுந் தொழில் - அதனைச்செய்பவர்க்கு ஆதலால், காரியவாகு பெயர். வாழ்வார்க்கு - நாட்டில் வாழ்பவர்களுக்கு. வறுமை- தரித்திரம். துறந்தோர் - சந்நியாசிகள். இங்கே, 'அந்தணர்' என்றது, இல்லறத்துவேதியரை. 'முதலாயினார்' என்றதனால், பிறசான்றோரையுங் கொள்க ; "அறஞ்செய்மாக்கள் புறங்காத்தோம்புநர், நற்றவஞ்செய்வோர் பற்றறமுயல்வோர்" என்பது, மணிமேகலை. "நற்றவஞ்செய்வார்க்கிடம்" என்று தொடங்கிய மேற்கோள், சீவகசிந்தாமணி - நாமகளிலம்பகம் உஅ-ஆஞ் செய்யுளில் உள்ளது: 'அது [ஏமாங்கதமென்னும்நாடு] வீடுபெறத் தவஞ்செய்வார்க்கு இடம் ; மறுமைகருதி இல்லறம்நடத்துவார்க்கும் இடம்' என இவ்விடத்துக்கு நச்சினார்க்கினியர் உரைகூறியுள்ளார் ; இதில், நற்றவமெனப்பட்டது- துறவறவொழுக்கமும், தவமெனப்பட்டது - இல்லறவொழுக்கமுமாம். 'பிறர்' என்றது, சீவகசிந்தாமணி

நூலாசிரியராகிய திருத்தக்கதேவரை. அழிவின்மை - குடிவளங் குறையாமை. வழங்கத்தொலேயாமை - செலவுசெய்யச்செய்யக் குறைவுபடாமை. கலத்தினும் காலினும் அரும் பொருள்தரும் வணிகர் - மரக்கலமேறித் துவீபாந்தரஞ்சென்று அவ்வகையாலும் தரைவழியாக வேறுநாடுகளுக்குச் சென்று அவ்வகையாலும் வர்த் தகஞ்செய்து அருமையான பொருள்களைக் கொணர்கிற வைசியர்; "உரைசால் சிறப்பி னரசுவிழை திருவிற், பரதர் மலிந்த பயங்கெழு மாநகர், முழங்குகடல் ஞால முழுவதும் வரினும், வழங்கத் தவாஅ வளத்ததாகி, அரும்பொருள் தரூஉம் விருந்திற் றேஎம், ஒருங்கு தொக்கன்ன வுடைப்பெரும் பண்டங், கலத்தினுங் காலினுந் தரு வன ரீட்டக், குலத்திற் குன்ருக்கொழுங்குடிச் செல்வர்" என்பது, சிலப்பதிகாரத்து மனையறம்படுத்தகாதை. அந்நூலுரையில் அரும்பொருளாவன - "நீரின் வந்த நிமிர்பரிப் புரவியும், காலின் வந்த கருங்கறி மூடையும், வடமலைப்பிறந்த மணியும் பொன்னும், குடமலைப் பிறந்த ஆரமுமகிலும், தென்கடல்முத்தும் குணகடல் துகிரும், கங்கை வாரியுங் காவிரிப் பயனும், ஈழத்துணவுங் காழகத் தாக்கமும், அரியவும்பெரியவும்" எனப் பட்டினப்பாலையுட் சொன்ன வும் பிறவும். "இருவகைப்பிரிவு நிலைபெறத் தோன்றினும், உரிய தாகு மென்மனுர் புலவர்" என்பதனுல், 'கலத்தினுங் காலினும்' என்ருர். கலம் - மரக்கலம். கால் - வட்டை. இதனுனே, பின்ன ரிருமரபோருங் கலத்தொடுசேறல் பின்னரூழிக்குமரபெனக்கொள்க' என உரைத்தவை, உணரத்தக்கன. பொருள் வாய்த்தல் - செல் வம் மிகுதியாகப்பொருந்துதல். (க)

௭௩௨. **பெரும்பொருளாற் பெட்டக்க தாகி யருங்கேட்டால்**
ஆற்ற விளைவது நாடு.

பரி:—பெரும் பொருளால் - அளவிறந்த பொருளுடைமை யால், பெள் தக்கது ஆகி - (பிறதேயத்தாரானும்) விரும்பத் தக்கதாய், அருங் கேட்டால் - கேடின்மையோடு கூடி, ஆற்ற விளைவது - மிகவிளைவதே, நாடு-நாடாவது ; (எ - று.)

அளவிறப்பு - பொருள்களது பன்மை மேலும், தனித்தனி அவற்றின் மிகுதிமேலும் நின்றது. கேடாவது - மிக்கபெயல், பெயலின்மை, எலி, விட்டில், கிளி, அரசண்மை என்றிவற்ருன் வருவது: "மிக்க பெயலோடு பெயலின்மை யெலிவிட்டில் கிளி, யக்கணரசண்மையோடாறு"; இவற்றை வடநூலார் ஈதிக ளென்ப. இவற்றுள் முன்னையவற்றது இன்மை அரசனறத் தானும், பின்னையது இன்மை அவன் மறத்தானும் வரும். இவ்வின்மைகளான் மிக விளைவதாயிற்று,

(கு - ரை.) பெரும்பெயல் முதலிய ஈதி பாதைகள் இல்லாமல் மிக்க விளையுளைப்பெற்றும் பெரும் பொருளையுடைமையால் தேயத் தாரால் விருப்பப்படுவதுமாவது நாடாகுமென்பதாம். அளவிறந்த பொருளுடைமை-வரம்பில்லாத பொருள்களை யுடைத்தாயிருத்தல். பொருள்கள்-பொன் மணி நெல் முதலியன, கேடு-தீங்கு. அளவிறப்பு

-வரம்பில்லாமை. பொருள்களது பன்மைமேலும் தனித் தனி அவற்றின் மிகுதிமேலும் நின்றது - பலவகைப்பொருள்களுள் ஒவ்வொன்றும் மிக அதிகமாக இருத்தலைக் குறிக்கின்றதென்க. அவற்றின் - பொருள்களின். மிக்க பெயல் - அதிகமழை. பெயலின்மை - மழையில்லாமை. விட்டில் - ஒருவகைப்பறவை. அரசு அண்மை - அரசர் மிக நெருங்குதல். என்றிவற்றான் வருவது - என்ற இவைகளால் உண்டாவது. அக்கண் - அவ்விடத்து. ஆறு - ஆறு குற்றங்களாம். அதிவ்ருஷ்டி, அநாவ்ருஷ்டி, மூஷிகம், ஶலபம், சுகம் * அத்யாஸந்நரான ராஜாக்கள் என்னும் ஆறும் வடநூல்களில் ஈதிபாதை யெனவும், தேஶயவ்யஸந மெனவும் படும்; ஈதி- உபத்திரவம். இவை, தமிழில், நாட்டுக்குற்ற மெனப்படும். (மிக்க மழை முதலிய எட்டை நாட்டுக்குக் கேடென்றலு முண்டு; "கிளி வளர் பூமரு தணிந்து கேடிலா, வளவயல்" என்ற சிந்தாமணிச் செய்யுளில் நச்சினார்க்கினியர் 'கேடு "விட்டில் கிளி நால்வாய் வேற்றரசு தன் அரசு, நட்டம் பெரும்பெயல் கால் எட்டு" என உரைத்ததனாலும், "விட்டில் தன்அரசு நால்வாய் மிகுமழை மிகுகாற்றேடே, நட்டம்வேற்றரச கிளிளை நாடுறுங்கே டெட்டாமே" என்ற நிகண்டினாலும் காண்க.) இவற்றுள் - இந்தக்கேடுகளுள். முன்னையவற்றது இன்மை - முன்னுள்ள 'மிக்கபெயல்' முதலிய ஐந்தும் இல்லாமை. அரசன் அறம் - ராஜனது தருமம்; நீதிதவறாமை. பின்னையது இன்மை - பின்னுள்ளதான அரசண்மை இல்லாமை. அவன் மறம் - அவனது பராக்கிரமம். இவ்வின்மைகளான் - நாட்டுக்குற்றம் ஆறும் இல்லாமையால்.

பெட்டக்கது - பெட்கத்தக்கது. பெள் தக்கது எனப் பிரிக்க; பெள் - விரும்புதலுணர்த்தும் வினைப்பகுதி: இதனடியாக, பெட்டல், பெட்பு, பெட்ட, பெட்டு என்பவை முதலாக வினைவடிவங்கள் உண்டாகும். 'அருங்கேட்டால்' என்பதில், 'ஆல்' உருபு - 'ஒடு' உருபின்பொருளில் வந்தது. அருங்கேடு என்பதை, கேடருமை என விகுதிபிரித்துக் கூட்டிக்கொண்டார்; இதில், அருமை - இன்மைமேல் நின்றது. ஆற்ற - ஆற்று என்னும் வினைப்பகுதியடியாப் பிறந்த செயவெனெச்சம். விளைவது - விளையும் இடமாகுவது; வினைமுற்றுப்பெயர் [வினையாலணையும்பெயர்] இடப்பொருள்படுதற்கு 'விளைவது நாடு' என்பதை உதாரணங்காட்டினர், இலக்கணக்கொத்துடையார். இன்னும் அந்நூலில் 'விளைவதுநாடு - இது வருமொழியை நோக்காமலே தனக்கு உரிய ஒருமைப் பாலை விட்டுப் பன்மைப்பாலையே விளக்குதலால், அஃறிணைச்சாதி யொருமையாயிற்று' என்றதும் உணர்க. (௨)

எ௩௩. பொறையொருங்கு மேல்வருங்காற் றாங்கி யிறைவற்கு
இறையொருங்கு நேர்வது நாடு.

பரி :—பொறை - (பிறநாடுகள்) பொறுத்த பாரமெல்லாம், ஒருங்கு - ஒருங்கே, மேல் வரும் கால் - தன்கண் வருங்கால், தாங்கி - (அவற்றைத்) தாங்கி,—(அதன்மேல்), இறைவற்கு-தன்

* அத்யாஸந்நர் - மிகவும் நெருங்கினவர்

அரசனுக்கு, இறை ஒருங்கு - இறைப்பொருள் முழுதையும், நேர்வது-உடம்பட்டுக் கொடுப்பதே,—நாடு-நாடாவது; (எ-று.)

பாரங்கள் - மக்கள் தொகுதியும், ஆன் எருமை முதலிய விலங்குத் தொகுதியும் தாங்குதல் - அவை தத்தம் தேயத்துப் பகை வந்து இறுத்ததாக, அரசு கோல்கோடியதாக, உணவின்மை யானுகத் தன்கண் வந்தால் அவ்வத்தேயங்களைப்போல இனி திருப்பச் செய்தல். அச்செயலால் இறையைக் குறைபடுத்தாது தானே கொடுப்ப தென்பார், 'இறையொருங்கு நேர்வது' என்றார்.

(கு - ரை.) அயல்நாடுகள் பலவற்றினின்று பலகாரணங் களால் எத்தனை பிராணிசமூகம் வந்து சேர்ந்தபொழுதிலும் அவை யாவும் தம்தம்நாட்டில் இனிது இருத்தல்போலத் தங்கும்படி அவற்றிற்கு வேண்டும் இடப்பரப்பையும் பொருள்வளத்தையும் மிகுதியாகவுடையதாய், பொருள்வளமுடைமையால் தன் அரச னுக்கு இறைசெலுத்துவதிற் சிறிதும்வெறுப்பின்றி, மிக்கமகிழ்ச்சி யோடு தானே இறைப்பொருளைக் கொண்டுசெலுத்துந் தன்மை யதே நாடாகு மென்க.

பொறுத்த - தரித்த. தன்கண் வருங்கால் - தன்னிடத்து வரும்பொழுது. தாங்கி - இடமாகி, காத்து. அதன்மேல் - அத் தன்மையோடும். இறைப்பொருள் - வரிப்பணம். உடம்பட்டுக் கொடுப்பது ஒப்புக்கொண்டு [தடையின்றிக்] கொடுக்கும்படியான வளமுள்ளது. மக்கள்தொகுதி - மனிதர்கூட்டம். ஆன் - பசு, விலங்குக்தொகுதி - மிருகசமூகம். தத்தம் தேயத்துப் பகை வந்து இறுத்ததாக - தங்கள் தங்கள் தேசங்களிற் பகைவர்கள் வந்து தங்கி நெருக்கியதனுவாவது. அரசுகோல்கோடியதாக - அரசன் செங்கோன்மை தவறிக் கொடுங்கோன்மை செலுத்தியதனுலாவது. உணவின்மையானுக - உண்ணப்படும் பொருள்களில்லாமல் வறு மையடைந்ததனு லாவது. இறையை - குடியிறைப் பொருளை.

பொறை - பொறுக்கப்பட்டது, இறை - இறுக்கப்படுவது; பொறு, இறு - பகுதிகள் : ஐ - செயப்படுபொருள் விகுதி, இறுத் தல்-செலுத்தல். ஒருங்கு-இடைச்சொல். நாட்டிலுள்ளார்வினையை நாட்டின்மே லேற்றி, 'இறையொருங்குநேர்வது நாடு' என்றார். 'இறைவற்கு இறையொருங்கு நேர்வது' என்றவிடத்து, இறைக்குரி யவனுக்கு இறைமுழுவதையுங் கொடுப்பதென்ற பொருள்தொனிக் கும். கால்-காலமென்பதன் விகாரம். (௩)

௭௩௪. உறுபசியு மோவாப் பிணியுஞ் செறுபகையும்
சேரா தியல்வது நாடு.

பரி:—உறு பசிஉம்-மிக்க பசியும், ஓவா பிணிஉம்-நீங்காத நோயும், செறு பகைஉம்-(புறத்து நின்று வந்து) அழிவுசெய்யும் பகையும், சேராது-இன்றி, இயல்வது-இனிது நடப்பதே, நாடு-நாடாவது; (எ - று.)

உறுபசி, உழவருடைமையானும் ஆற்றவினைதலானுஞ் சேராதாயிற்று. ஓவாப்பிணி, தீக்காற்றும் மிக்க குளிர்வெப்பங் களும் நுகரப்படுமவற்றது தீமையும் இன்மையின் சேராதா யிற்று. செறுபகை, அரசனாற்றலும் நிலைப்படையும் அடவியும் அரணும் உடைமையின் சேராதாயிற்று.

(கு - ரை.) மிக்கபசி நீங்காதபிணி அழிவுசெய்யும் பகை என்ற இவைகளின்றி இனிது நடப்பதே நாடு என்பதாம். புறத்துநின்று- உழுதுபயிர்செய்பவர்களை உடைத்தாயிருத்தல். மிக்க குளிர் வெப்பங்கள் - மிகுதியான குளிர்ச்சியும், மிகுதியான சூடும். நுகரப்படுமவற்றது - உண்ணப்படும்பொருள்களினது. அரசன் ஆற்றல் - அரசனது அறிவு ஆண்மை பெருமை என்னும் மூன்று வகைவலிமைகள். நிலைப் படை - எப்பொழுதும் மாறுபடாமல் நிலைத்திருக்குஞ் சேனை. அடவி - காடு; என்றது, செறிந்த வனத் தினாற் சூழப்பட்டிருத்தலாகிய கர்ட்டரணை. 'அடவி' என முன் னர்க்கூறியதனால், பின்னர் 'அரண்' என்றது - காட்டரண் நீங்க லான நீரரண், நிலவரண், மலையரண் என்றவற்றை. (ச)

எருரு. **பல்குழுவும் பாழ்செய்யு முட்பகையும் வேந்தலைக்கும்**
கொல்குறும்பு மில்லது நாடு.

பரி :—பல் குழுஉம்-(சங்கேதவயத்தான் மாறுபட்டுக்கூடும்) பல கூட்டமும், பாழ் செய்யும் உள் பகைஉம்-(உடன் உறையா நின்றே) பாழாகச் செய்யும் உட்பகையும், வேந்து அலைக்கும் கொல் குறும்புஉம் - (அளவு வந்தால்) வேந்தனை அலைக்குங் கொல்வினைக் குறும்பரும், இல்லது - இல்லாததே, நாடு - நாடாவது; (எ - று.)

சங்கேதம் - சாதிபற்றியும் கடவுள்பற்றியும் பலர்க்கு உள தாம் ஒருமை. உட்பகை - ஆறலைப்பார், கள்வர், குறளைகூறு வார் முதலிய மக்களும்: பன்றி, புலி, கரடி முதலிய விலங்கு களும். உட்பகை, குறும்பு என்பன - ஆகுபெயர்.

இம்மூன்றும்அரசனானும் வாழ்வாரானுங்கடியப்பட்டுநடப் பதே நாடு என்பதாம்.

(கு - ரை.) ஒன்றோடொன்று மாறுபட்ட பலகூட்டமும், உட னிருந்தே உபத்திரவஞ்செய்யும் உட்பகையும், சமயம் வாய்த்தால் வேந்தனையே கொல்லும் குறும்பும் இல்லாததே நாடாவது என்ப தாம். வயத்தான்-வசத்தால். உடன் உறையாநின்றே - கூடவசித் துக்கொண்டிருந்தே. பாழாகச்செய்யும்-அழியச்செய்கின்ற. உட் பகையை, வடநூலார் 'அந்தஸ்சித்ரம்' என்பர். அளவு வந்தால் - சமயம நேர்ந்தால். அலைக்கும்-வருத்துகின்ற. கொல்வினைக் குறும் பர்-கொலைத்தொழிலையுடைய சிற்றரசர்,குறும்பர்-குறுநிலமன்னர்; வேடர்களும்,துர்ச்சனருமாம். சங்கேதம்-கட்டுப்பாடு. கடவுள்பற்றி.

தம்தம்வழிபடுகடவுளே சிறந்ததென்றும், மற்றையதெய்வங்கள் சிறந்தனவல்லவென்றுந் தாபிக்கின்ற நிமித்தமாக; மதம்பற்றி யென்றபடி. உளதாம் ஒருமை - உண்டாகும் ஒற்றுமை. ஆறு அலைப்பார் - (பிரயாணிகளை) வழியில் உபத்திரவித்துப் பொருள் கவர்பவர். கள்வர் -. திருடர்; பிறருடைமையாயிருப்பதொரு பொருளை அவரை வஞ்சித்துக் கொள்பவர். குறளை கூறுவார் - கோள்சொல்பவர். 'முதலிய' என்றதனால், இச்சகம்பேசிப் பொருள் பறிப்பார், முன்னொன்றுகூறிப் பின்னொன்று கூறுவார், பொய்ச் சாக்ஷிகூறுவார், மித்திரபேதஞ்செய்வார் முதலியவர்களைக்கொள்க. மக்கள் - மனிதர். விலங்கு - மிருகம். பகை என்பது - பகைமை யுடைய பிராணிகளையும், குறும்பு என்பது - குறும்பரையுங் குறித் தலால் பண்பாகுபெயராம்; பகை - பகைமை. குறும்பு - குறுநில ஆட்சி; சிறுமைக்குணமுமாம். கடியப்பட்டு நடப்பது - ஒழிக்கப் பட்டுப் பொருந்துவது. சங்கேத வயத்தான் மாறுபட்டுக் கூடும் பல கூட்டங்கள் - சனங்களுக்குள் உள்ள பொதுவொற்றுமையைக் கெடுத்து மாறுபாட்டை விளைவித்து ஒரோவழி அரசனோடு எதிர்த்தற்குங் காரணமாகு மாதலால், அவை ஒழிக்கத்தக்கன வென்க.

உட்பகை - உள்ளே நின்றபகை என ஏழாம்வேற்றுமையுருபும் பயனும் உடன்தொக்கதொகை. வேந்து - அரசத்தன்மை: அரச னுக்குப் பண்பாகுபெயர்; இதனை, பரிமேலழகர் 'உயர்திணைப் பொருட்கண் வந்த அஃறிணைச்சொல்' என்பர்; அரசு, அமைச்சு, தூது, ஒற்று, பாகுஎன்பனவும் இவ்வாறே. அலைக்கும் - பிற வினைப்பெயரெச்சம். கொல் குறும்பு - வினைத்தொகை.

இவ்வதிகாரத்தின் முதல் ஐந்து திருக்குறள்களாற் கூறப் பெற்ற நாட்டின் இலக்கணம்:—(1) தக்காரும் தாழ்விலாச் செல்வரும் தள்ளா விளையுளும் சேர்ந்திருக்கப் பெறுவது: (2) அளவிறந்த பொருள்களை யுடைமையால் பிறதேயத்தவ ராலும் விரும்பப்பட்டு ஈதிபாதையின்மையால் மிக விளைவது. (3) பிறநாட்டு மக்கட்டொகுதி முதலியன ஒருங்கு தன்மீது வரினும் அவற்றைத் தாங்கி, அதற்குமேல் தன்னரசனுக்குச் சிறைப்பொருளை முழுதும் உடம்பட்டுக் கொடுக்கவல்லது. (4) உறுபசி ஓவாப்பிணி செறுபகை என்ற இவை சேராது இயல் வது. (5) பல்குழுவும் பாழ்செய்யும் வேந்தலைக்கும் குறும்பும் இல்லது. இங்ஙன் நாட்டினிலக்கணத்தை ஐந்து குறள்களாற் பொதுவாகக் கூறி, அவற்றுள் தலையாய நாட்டின் இலக்கணம் ஆறுவது குறளாற் கூறப்படுகிறது. (௬)

௭௩௬. **கேடறியாக் கெட்ட விடத்தும் வளங்குன்றா**
நாடென்ப நாட்டிற் றலை.

பரி:—கேடு அறியா - (பகைவராற்) கெடுதலறியாததாய், கெட்ட இடத்துஉம் வளம் குன்றா - (அரிதின்) கெட்டதாயினும் அப்பொழுதும் தன் வளங்குன்றாத, நாடு - நாட்டினை, நாட்டின் தலை என்ப - எல்லாநாட்டினும் தலையென்று சொல்லுவர், (நூலோர்); (எ - று.)

அறியாத, குன்றாத என்னும் பெயரெச்சங்களின் இறுதிநிலைகள் விகாரத்தால் தொக்கன. கேடு அறியாமை, அரசனுற்றலானும் கடவுட்பூசை அறங்கள் என்றிவற்றது செயலானும் வரும். **வளம்**-ஆகரங்களிற் படுவனவும், வயலினும் தண்டலையினும் விளைவனவுமாம். குன்றாமை-அவை செய்யவேண்டாமல் இயல்பாகவே உளவாயும் முன் ஈட்டப்பட்டும் குறைவறுதல்.

இவை யாறுபாட்டானும், நாட்டது இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) அரசனுற்றலும் கடவுட்பூசையும் அறங்களும் என்ற இவற்றைப்பெற்றிருத்தலால் பகைவராற் கேடுபெறாததாய், அரிதாக ஒருபொழுது அழிவு அடைந்ததாயினும் அப்பொழுதும் வளம் குறையாதநாடே நாடுகளெல்லாவற்றினும் **நலையான நாடு** என்பதாம். கெடுதல் அறியாததாய் - எப்பொழுதும் அழிவடையாததாய் என்றபடி. அரிதின் கெட்டதாயினும் - அருமையாக [ஒருபொழுது] அழிவடைந்ததானாலும். வளம் குன்றாத - வளப்பங்குறையாத. தலை - மேலானது, உத்தமம். நூலோர் - சாஸ்திரமறிந்தவர்; இங்கு, 'நூல்' என்றது, பொருள்நூலை. இறுதிநிலை-விகுதி; பகுபதங்களின் ஈற்றில் நிற்பது: தகரவெழுத்துப்பேற்றோடுகூடிய அகரவிகுதி செய்யுள்விகாரத்தால் தொக்கதென்க. அறியா, குன்றா - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப்பெயரெச்சங்கள்: இவ்விரண்டும் அடுக்கி 'நாடு' என்னும் பெயர் கொண்டன: [நன்-பொது-௪.] ''மூவா முதலா வுலகம்'' என்பதிற்போல. கடவுட்பூசை-தெய்வங்களைப் பூசித்தல். இவற்றது செயல் - இவற்றைச்செய்தல் என்றபடி. ஆகரங்களிற் படுவன - சுரங்கம் முதலிய அவ்வவை உண்டாதற்கு உரிய இடங்களில் உண்டாகின்ற பொன் மணி முத்து பவழம் முதலியன; ஆகரம் - தோன்றுதற்குஉரிய இடம். வயல் - கழனி. தண்டலை - சோலை. வயலினும் தண்டலையினும் விளைவன - தானியங்கள் காய்கனிகள் முதலியன. ''கதிர்படுவயலினுள்ள கடிகமழ்பொழிலினுள்ள, முதிர்பல மரத்தினுள்ள முதிரைகள் புறவினுள்ள, பதிபடு கொடியினுள்ள படிவளர்குழியினுள்ள, மதுவனமலரிற் கொள்ளும் வண்டென மள்ளர் கொள்வார்'' என்ற கம்பராமாயணச்செய்யுள், இங்கு அறியத்தக்கது. அவை - அவ்வளங்கள். செய்யவேண்டாமல் - புதிதாகச் சம்பாதிக்கவேண்டாதபடி: முன் ஈட்டப்பட்டும் - முன்னே கொணர்ந்து சேர்க்கப்பட்டும். குறைவறுதல் - குறைவில்லாமலிருத்தல். நாட்டது இலக்கணம்-நாட்டினது லக்ஷணம்.

'கெட்டவிடத்து' என்பதை, கெட்டால் எனப் பொருள்படும் எதிர்கால வினையெச்சமென்னலாம்; உம் - இழிவுசிறப்பு. என்ப - பலர்பால் வினைமுற்று; ப - பலர்பால் விகுதி: [நன் வினை - அ.] இவ்விகுதியே இங்கு எதிர்காலங் காட்டிற்று; [நன் - பத - கஅ.] நாட்டின் - ஐந்தாம்வேற்றுமை விரி யென்றாவது, ஏழாம் வேற்றுமைவிரி யென்றாவது கொள்க. தலை - தலைமையானது, தலைபோன்றது, முதன்மைபெற்றது; ஆகுபெயர். 'என்ப' என்

னும் முற்றுச்சொல், தொக்குநின்ற 'நூலோர்' என்னும் பெய ரோடு முடியும். (௬)

௭௱௩௰௭. இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும்
வல்லரணு நாட்டிற் குறுப்பு.

பரி:—இரு புனல்உம் - கீழ்நீர் மேல்நீர் எனப்பட்டதன் கண்நீரும், வாய்ந்த மலைஉம் - வாய்ப்புடைத்தாய மலையும், வரு புனல்உம் - (அதனினின்றும்) வருவதாய நீரும், வல் அரண்உம்- அழியாத நகரியும், நாட்டிற்கு உறுப்பு-நாட்டிற்கு அவயவமாம்.

ஈண்டு 'புனல்' என்றது, தூரவுகேணிகளும் ஏரிகளும் ஆறு களுமாகிய ஆதாரங்களை; அவயவமாதற்குரியன அவையேயாக லின். அவற்றான், வானம் வறப்பினும் வளனுடைமை பெறப் பட்டது. இடையதன்றி ஒருபுடையதாதலும், தன்வளந் தருதலும், மாரிக்கண் உண்டநீர் கோடைக்கண் உமிழ்தலும் உடைமைபற்றி, 'வாய்ந்த மலை' என்றார். அரண் - ஆகுபெயர்.

இதனான், அதன் அவயவம் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) இருவகைப் புனல், வாய்ப்பானமலை, அதனின்று வரும் நீர், அழியாத கோட்டை இவை நாட்டிற்கு அங்கமாமென்ப தாம். கீழ்நீர் - கிணறு குளங்கள். மேல்நீர் - ஏரி ஆறுகள். தன் கண் நீர் - தன்னிடத்து நீர். வாய்ப்பு உடைத்தாய - ஏற்றவிடத் தில் அமைந்திருத்தலை யுடைய. நகரி - இங்கே, கோட்டை ; நகரமு மாம். கேணி - குளம். ஆதாரங்கள் - ஜலாதாரங்கள்: நீர்நிலை கள். அவயவமாதற்கு-நாட்டிற்கு உறுப்பாவதற்கு. அவையே - தூரவு கேணி முதலியவைகளே. அவற்றான் - தூரவுமுதலிய நீர் நிலைகள் அமைந்திருத்தலால். வானம் வறப்பினும் வளன் உடைமை - மேகம் மழைபெய்யாது வறந்தாலும் தன்வளங் குறையாதிருத்தல். இடையது அன்றி ஒருபுடையது ஆதல் - நாட் டின் நடுவிலுள்ளதாகாமல் ஒரு பக்கத்திலுள்ளதாதல் ; இங்ஙனம் ஒருபுறத்து விலகியிருத்தலே மலைக்கு நல்ல வாய்ப்பாதல் பற்றி, அதற்கு 'விலங்கல்' என ஒருபெயர் வழங்குதலுங் காண்க. 'தன் வளம்' என்றது, மலைவளத்தை ; அவ்வளம் - அகில், மிளகு, கோட்டம், தக்கோலம், குங்குமம், சந்தனம், பொன் முதலியன. மாரிக்கண் உண்ட நீர் கோடைக்கண் உமிழ்தல் - மழைக்காலத் தில் உட்கொண்ட நீரை வெயிற்காலத்தில் வெளிப்படுத்தல். 'அரண்' என்னும் பாதுகாப்பின்பெயர் அதனையுடைய கோட் டையைக் குறித்தலால், ஆகுபெயராம். அதன் - நாட்டின்.

இரு புனல் - இரண்டுவகை நீர் ; பண்புத்தொகை. (மிக்கபுன லென்னும்பொருளில் 'இரும்புனல்' என வரும் ; இருமை - பெருமை.) வருபுனல் - வினைத்தொகை. மலை - மலையப்படுவ தெனக் காரணம்பற்றிய பெய ரென்னலாம் ; மலை - கண்டவர் அஞ்சுதல்: செயப்படுபொருள்விகுதிபுணர்ந்து கெட்டதென்க. (௭)

எ௩அ. **பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்ப மேமம்
அணியென்ப நாட்டிற்கிவ் வைந்து.**

பரி :—பிணி இன்மை - நோயின்மையும், செல்வம் விளைவு இன்பம் ஏமம் - செல்வம் விளைதல் இன்பம் காவல் என்றிவை யுடைமையும் ஆகிய, இ ஐந்து - இவ்வைந்தினையும், நாட்டிற்கு அணி என்ப-நாட்டிற்கு அழகு என்று சொல்லுவர், (நூலோர்).

பிணியின்மை, நிலநலத்தான் வருவது. செல்வம் - மேற் சொல்லியன. இன்பம்-விழவும் வேள்வியும் சான்றோரும் உடைமையானும், நுகர்வன உடைமையானும், நிலநீர்களது நன்மை யானும், வாழ்வார்க்கு உள்நிகழ்வது. 'காவல்' எனவே, அரசன் காவலும் வாழ்வோர் காவலும் அரண்காவலும் அடங்கின. பிறதேயங்களினுள்ளாரும் விழைந்து பின் அவையுள்ளாமைக்கு ஏதுவாய அதன் அழகு இதனாற் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) பிணியின்மை செல்வம் விளைவு இன்பம் காவல் என்ற இந்த ஐந்தும் ஒரு நாட்டிலிருப்பின் பிறதேயங்களினுள் ளாரும் அந்நாட்டை விரும்பிப் பின் தம் தேயத்தை நினையாமைக்கு ஏதுவாகி ஓர் நாட்டின் அணியாகுமென்பதாம். விளைதல் - நெல் முதலிய விளைவு. 'செல்வம் விளையுள் பல்வளஞ் செங்கோல், கொல்குறும்பின்மை கொடும்பிணியின்மை யென்று இவ்வகை யாறு நன்னாட்டமைதி'' என்று பிங்கலந்தையிற் கூறப்பட்ட அறுவகை நாட்டமைதிகள் இங்கு அறியத்தக்கன. நிலநலம் - அந்தந்தப் பூமியின் நன்மை. மேல் - முன். 'மேற்சொல்லியன' என்றவை, இவ்வதிகாரத்தின் ஆறாஞ்செய்யுளிற் சொல்லப்பட்ட 'வளம்' என்றதன் பொருளாகிய 'ஆகரங்களிற்படுவன' முதலியன. இனி, செல்வம் - கலத்தினும் காலினும் வணிகர் தரும் அரும் பொருளுமாம்; இவ்வதிகாரத்தின் முதற்குறளைக் காண்க. விழவு - திருவிழா : தெய்வங்களுக்குச் செய்யும் உற்சவங்கள். வேள்வி - கலியாணம், யாகம். சான்றோர் - பலநற்குணங்களாலும் நிறைந்த பெரியோர். நுகர்வன உடைமை - ஐம்பொறிகளாலும் அனுபவிக் கப்படும் பொருள்களை யுடைத்தாயிருத்தல். உள் நிகழ்வது - மனத்தில் உண்டாவது. அரண் காவல் - அரணினாலுண்டாகும் பாதுகாப்பு. விழைந்து - இந்நாட்டை விரும்பி. பின் - இங்கு வந்த பின்பு. அவை உள்ளாமை - தம்தம்தேயங்களை நினைத்த லுஞ்செய்யாமை. அதன் - நாட்டின். அழகைத்தருவதை 'அழகு' என்றது, காரியவாகுபெயர். இனி, அணி - ஆபரண மென்று மாம் : அழகுதருதல் பற்றிய உவமை. (அ)

எ௩௯. **நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல
நாட வளந்தரு நாடு.**

பரி :—நாடா வளத்தன - (தங்கண் வாழ்வார்) தேடி வருந் தாமல் (அவர்பால்) தானேயடையுஞ் செல்வத்தை யுடைய வற்றை, நாடு என்ப - (நூலோர்) நாடென்று சொல்லுவர் ;

(ஆதலால்), நாட வளம் தரும் நாடு - தேடிவருந்தச் செல்வ மடைவிக்கும் நாடுகள், நாடு அல்ல - நாடாகா ; (எ - று.)

நாடுதல், இருவழியும் வருத்தத்தின்மேல் நின்றது. "பொருள் செய்வார்க்கு மஃதிடம்'' என்றார் பிறரும். நூலோர் விதிபற்றி, எதிர்மறைமுகத்தாற் குற்றங் கூறியவாறு. இவ்வா றன்றி, 'என்ப' என்பதனைப் பின்னுங் கூட்டி இருபொருள்பட உரைப்பின், அநுவாதமாம்.

(கு - ரை.) குடிகள் தேடிவருத்தமடையாதபடி அவர்கட்கு எல்லாவளங்களையும் எளிதிற்கொடுப்பவையே நாடுகளாம் என்ப தாம். தங்கண்-தம்மிடத்து. அவர்பால்-தங்கண் வாழ்வாரிடத்து. நாடுதல் - தேடுதல். இருவழியும் - 'நாடா வளத்தன', 'நாட வளந் தரும்' என்னும் இரண்டிடத்தும். தேடுதலாகிய காரணத்தைக் குறிக்குஞ்சொல்லால் வருந்துதலாகிய காரியத்தைக் குறித்தது, காரியத்தைக் காரணமாகக் கூறிய உபசாரவழக்கு. "பொருள்செய் வார்க்கு மஃதிடம்'' என்ற மேற்கோள் இவ்வதிகாரத்து முதற்குற ளின் குறிப்பிற் காட்டப்பட்ட "நற்றவஞ் செய்வார்க்கிடம்'' என்ற சீவகசிந்தாமணிச்செய்யுளி லுள்ளது: பொருளைத்தேடுவார்க்கும் அந்நாடு இட மென்பது, இதன்பொருள் ; இம்மேற்கோள் இங்கு எடுத்துக்காட்டியது : நாடு பொருள்தேடுபவர்க்கு இடமாம் என்ப தைக் காட்டுதற்கு. நூலோர்விதிபற்றி - சாஸ்திரமுணர்ந்தோர் 'இத்தன்மையுள்ளதே நாடு' என்று விதித்திருத்தல்பற்றி. எதிர்மறைமுகத்தால் - பெறப்படுங்கருத்தை 'நாடவளந்தருநாடு நாடல்ல' என எதிர்மறைமுகமாகக் கூறுதலால். இனி, நூலோர் விதிபற்றி - நூலோரின் முறைமையையொட்டி எனப் பொரு ளுரைத்து, ஒருபொருளை வற்புறுத்துதலின்பொருட்டு உடன்பாட் டாற்கூறியதனை எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறுவதும் நூலோர் முறைமையெனினுமாம். பின்னும் கூட்டுதல் - 'நாடவளந்தருநாடு நாடல்ல என்ப' எனப் பின்னுள்ளவாக்கியத்தோடுஞ் சேர்த்தல். 'இருபொருள்பட உரைப்பின்' என்றது, இரண்டு விஷயங்கள் தனித்தனிதோன்ற இரண்டுமுடிபாக்கி உரைகூறினால் என்றபடி. முதலிற்கூறிய உரைப்படி, 'நாடவளந்தருநாடு நாடல்ல' என்ற பிரதானவாக்கியத்தால் நாட்டின்குற்றமொன்றே கூறப்பட்டதாக, 'நாடாவளத்தன நாடென்ப' என்றது, அக்கொள்கையைச்சாதித் தற்கு மேற்கோளெடுத்துக்காட்டிய ஏதுவாக்கியமாய் அப்பிரதான மாதலும் ; இரண்டாவது கூறிய உரைப்படி 'நாடாவளத்தன நாடென்ப' என்ற முதலிய வாக்கியம் நாட்டின் குணத்தையும், 'நாடவளந்தருநாடு நாடல்ல என்ப' என்ற இரண்டாம் வாக்கி யம் நாட்டின் குற்றத்தையுங் கூறி இரண்டும் பிரதானவாக்கிய மாதலுமாகிய வேறுபாட்டை நுட்பமாக நோக்குக : ஓரிடத்து ஒரு விஷயமே விதிக்கப்படவேண்டுமென்றும், இரண்டுவிதி ஓரிடத்து இருப்பின் வாக்கிய பேதமென்னுங் குற்றமாமென்றும் கூறுகிற நூன்முறைமையையொட்டி இரண்டு விதி கொள்ளற்பாலவல்ல என்று, இருபொருள் படவுரைப்பின் அநுவாதமாமென்றார். அநு வாதமாவது - 'யாதானும் ஓர் நிமித்தத்தால் ஒன்றனை முற்கூறி

வேறொருநிமித்தத்தால் அதனையே பின்னுங்கூறுதல்' என்பது, இலக்கணக்கொத்துரை; தமிழில், வழிமொழிதலெனப்படும். 'ஒருபொருளை முன்னரெடுத்துக் கூறுவது, புரோவாதம்; அதனை ஒருநிமித்தத்தாற் பின்னரும் எடுத்துக் கூறுவது அநுவாதம்' என்பது, பிரயோகவிவேகவுரை. (௯)

௭௪0. ஆங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
வேந்தமை வில்லாத நாடு.

பரி:—வேந்து - வேந்தனோடு, அமைவு இல்லாத - மேவுதலில்லாத, நாடு—, ஆங்கு அமைவு எய்தியக்கண் உம் - மேற்சொல்லிய குணங்களெல்லா வற்றானும் நிறைந்திருந்ததாயினும், பயம் இன்று - (அவற்றாற்) பயனுடைத் தன்று; (எ - று.)

'வேந்தமைவு' எனவே, குடிகள் அவன்மாட்டு அன்புடையராதலும், அவன் தான் இவர்மாட்டு அருளுடையனாதலும் அடங்கின. அவை இல்வழி வாழ்வோர் இன்மையின், அவற்றாற் பயனின்றாயிற்று.

இவை யிரண்டு பாட்டானும், அதன்குற்றம் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) குடிகள் அரசன் மாட்டு அன்பு உடையராதலும் அரசன் தான் இக்குடிகளிடத்து அருளுடையனாதலும் இல்லாவிடின், எவ்வளவு குணங்கள் நிறைந்திருப்பினும் அந்நாட்டில் அரசனுக்கும் குடிகளுக்கும் ஒற்றுமை யுண்டாகாது; ஒற்றுமையின்மை நாட்டிற்குக் குற்றமா மாதலால் அங்கு வாழும் குடிகட்கு இனிது வாழ்க்கை உண்டாகா தென்பதாம். மேவுதல் - பொருந்துதல், ஒற்றுமைப்படுதல். **மேற்சொல்லிய குணங்கள்** - தள்ளாவிளையுள் என்பதுமுதல் நாடாவளத்தன என்பது வரை இவ்வதிகாரத்துக் கூறிய நாட்டின் குணங்கள். **ஆங்கு**- அவ்வாறு: கீழ்க்கூறியபடி. அமைவு எய்தியக்கண்ணும் - நிறைவடைந்தாலும். அவன் மாட்டு - அரசனிடத்தில். அன்பு - பிரீதி: அவன்-அரசன். இவர்மாட்டு - குடிகளிடத்தில். அருள் - கருணை. அவை இல்வழி - குடிகளுக்கு அரசனிடத்தில் அன்பும். அரசனுக்குக் குடிகளிடத்தில் அருளும் இல்லாதவிடத்தில் அதன் - நாட்டின். (௰)

எரு - ஆம் அதிகாரம்—அரண்.

பரி:—இனி, அந்நாட்டிற்கு உறுப்பாய் அடங்குமாயினும் பகைவரால் தொலைவு வந்துழி அது தனக்கும் அரசன் தனக்கும் ஏமமாதற் சிறப்புப்பற்றிப் பிறிதோ ரங்கமாக ஓதப்பட்ட அரண் இவ்வதிகாரத்தாற்கூறுகின்றார். அஃதாவதுஇன்னதென்பதூஉம் அதிகாரமுறைமையும் இதனுள் விளங்கும்.

(கு - ரை.) அடங்கும் - நாட்டின் இலக்கணஞ்சொன்னதிலேயே அடங்கிவிடும்; இங்ஙனம் அரண் நாட்டில் அடங்குதலை, கீழ் "வல்லரணு நாட்டிற் குறுப்பு" என்றதிற் காண்க. படை குடி கூழ் அமைச்சு நட்பு என்ற உறுப்புக்கள்போலப் பிறிதின் கிழமைப்பொருளாக அல்லாமல் தற்கிழமைப்பொருளதா யிருப்பி

னும் என்ற கருத்துப்பற்றி, 'நாட்டிற்கு உறுப்பாய் அடங்குமாயினும்' என்று கூறினரெனக் கொள்ளலாம். தொலைவு வந்துழி - அழிவுநேரிடும்பொழுது. அதுதனக்கும் - அந்நாட்டிற்கும். அரசன் தனக்கும் - அரசனுக்கும். ஏமமாதற்சிறப்பு - பாதுகாப்பாதலாகிய சிறப்பு. அரண் - கோட்டை. நாடென்னும் அதிகாரத்தின்பின் அரணென்னும் அதிகாரத்தை வைத்த காரணம், வெளிப்படை; நாடு உறுப்பியும், அரண் உறுப்பு மாதல் காண்க. (அரண் - ஶரணமென்னும் வடசொல்லின் விகாரம்; காப்பதென்று பொருள்.) 'முழு அரணாவது - மலையுங் காடும் நீரு மல்லாத அகநாட்டுச்சேம அருமதில்; அது வஞ்சனைபலவும் வாய்த்துத் தோட்டிமுள் முதலியன பதித்த காவற்காடும் அதனுள்ளே இடங்கர் முதலியன உள்ளுடைத்தாகிய கிடங்கும் புறஞ்சூழ்ந்து, யவனரியற்றிய பலபொறிகளும் ஏனைப் பொறிகளும் பதணமும் ஏப்புழைஞாயிலும் ஏனையபிறவும் அமைந்து, எழுவும் சீப்பும் முதலியவற்றால் வழுவின்றமைந்த வாயிற்கோபுரமும் பிற எந்திரங்களும் பொருந்த இயற்றப்பட்டதாம். இனி, மலையரணும் நிலவரணுஞ் சென்றுசூழ்ந்து நேர்தலில்லாது வார்ந்து அமைந்தனவும், இடத்தியற்றிய மதில்போல வடிச்சிலம்பின் அரணமைந்தனவும், மீதிருந்து கணை சொரியு மிடமும் பிறவெந்திரங்களும் அமைந்தனவு மன்றி, காட்டரணும் நீரரணும் அவ்வாறு வேண்டுவனவும் அமைந்தனவாம்' என்றுதொல்காப்பிய வுரையில் உரைத்தது இங்கு அறியத்தக்கது.

௭௪௧. **ஆற்று பவர்க்கு மரண்பொரு ளஞ்சித்தற்**
போற்று பவர்க்கும் பொருள்.

பரி:—ஆற்றுபவர்க்கு உம் - மூவகை யாற்றலும் உடையராய்ப் பிறர்மேற் செல்வார்க்கும், அரண்—, பொருள்-சிறந்தது; அஞ்சி தன் போற்றுபவர்க்குஉம் - (அவையின்றித் தம்மேல் வருவார்க்கு) அஞ்சித் தன்னையே அடைவார்க்கும், (அரண்)- அரண், பொருள் - சிறந்தது; (எ - று.)

பிறர்மேற் செல்லுங்கால் * உரிமை பொருள் முதலியவற்றைப் பிறனொருவன் வௌவாமல்வைத்துச் செல்லவேண்டுமாகலானும், அப்பெருமை தொலைந்து இறுதிவந்துழிக் கடல்நடுவண் உடைகலத்தார் போன்று ஏமங்காணாது இறுவராகலானும், ஆற்றுபவர்க்கும் போற்றுபவர்க்கும் அரண் பொருளாயிற்று. † அரண் இல்வழி அழியும்பால ராகலின், அவரை முற்கூறினர்.

இதனான், அரணினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது,

(கு - ரை.) வலிமையுடையராய் வெளிச்சென்று பிறரையெதிர்க்கும் அரசர்க்கும், வலிமையிலராய்ப் பிறர்க்கு அஞ்சி உள்தங்கும் அரசர்க்கும் அரண் இன்றியமையாத தென்பதாம். மூவகை ஆற்றல்-அறிவு ஆண்மை பெருமை என்பன; ௬௪௧-ஆங்

---

* பி - ம்: உரிமைப்பொருள். † ஆற்றலுடையராயினும் அரண்,

குறளுரையிற் கூறிப்போந்தார்: இவற்றில், பெருமை - பொருள், படை [சேனை] என இருவகையதாம். பிறர்மேற் செல்வார் - பகைவர்மேல் எதிர்த்துப் போர்க்குச்செல்பவர். அவை இன்றி - அவ்வாற்றல்கள் இல்லாமல். தம்மேல் வருவார் - தம்மையெதிர்த்துவரும் பகைவர். 'தன்னையே' என்றது, அரணை. இனி, 'தன் போற்றுபவர்' என்பதற்கு தம்மைத் தாம் பாதுகாத்துக் கொள்ள முயல்பவர் என்று பொருள்கொண்டால், 'போற்றுபவர்' என்னும் பன்மையோடு 'தன்' என்ற ஒருமை மயங்கியதாம். உரிமை - தனக்கு உரிய பொருள்; மனைவி முதலியன. வௌவாமல் - அபகரித்துக் கொள்ளலாகாதபடி. இறுதி வந்துழி - அபாயம் நேர்ந்தபொழுது. கடல் நடுவண் உடை கலத்தார் போன்று - கடலின் நடுவிலே உடைந்துபோன மரக்கலத்தில் உள்ளவர்போல; இவ்வுவமை, பல நூல்களிலும், பெருந்தீங்கு அடைதற்கு எடுத்துக் காட்டப்படும். ஏமம் காணாது இறுவர் - பாதுகாக்குமிடத்தைப் பெறுமல் அழிவர். வலிமையுடையார்க்கு அரண் சிறந்ததாதற்குக் காரணம் - ஒருவன்மேற் போர்க்குச் செல்லும்பொழுது தம்முடைய உரிய பொருள்களைப் பிறனொருவன் கவராதபடி வைத்துச் செல்லுதற்குப் பாதுகாப்புள்ள இடம் வேண்டியிருத்தல். வலிமையில்லார்க்கு அரண் சிறந்ததாதல், பகைவர்க்கு அஞ்சி உள்ளிருத்தற்குத் தக்க இடம் வேண்டியதாதல். அரண் இல்வழி அழியும் பாலராகலின் அவரை முற்கூறினர் - அரணில்லாதபோது (அந்த அரணில்லாமைக் காரணத்தாலேயே ஆற்றுபவர்) அழியுந் தன்மையராதலால் அந்த ஆற்றுபவரை முதலிற் கூறினர் என்க; ஆற்றலில்லாதவர் - அவ்வின்மையினாலேயே அழியுந் தன்மையர்: அவர் அழிதற்குக் காரணம், அரணில்லாமைமாத்திரமன்று: ஆற்றலுடையவர் அழிதற்கு வேறு காரணமில்லை யாதலால், அரணின்மைமாத்திரமே அவர் அழிதற்குக்காரணமாம்; ஆதலால், அரண், அஞ்சித் தற்போற்றுபவர்க்குப் பொருளாதலினும்ஆற்றுபவர்க்குப்பொருளாதலால்முன் கூறப்பட்டதென்றபடி.

'அரண்' என்பதனைத் தனித்தனி கூட்டுக. உம்மைகள் இரண்டனுள், முன்னது - உயர்வுசிறப்போடு எதிரதுதழுவிய எச்சமும், பின்னது - இழிவு சிறப்போடு இறந்ததுதழுவிய எச்சமுமாம். பொருள் - சிறந்த பொருளாகக் கொண்டாடத்தக்கதென்றவாறு. (௧)

எ௪௨. மணிநீரு மண்ணு மலையு மணிநிழல்
காடு முடைய தரண்.

பரி:—மணி நீர் உம்-மணிபோலும் நிறத்தினையுடைய நீரும், மண் உம்-(வெள்ளிடை) நிலமும், மலைஉம்—, அணி நிழல் காடு உம் - குளிர்ந்த நிழலையுடைய காடும், உடையது - உடையதே, அரண் - அரணாவது; (எ - று.)

எஞ்ஞான்றும் வற்றாத நீரென்பார் 'மணிநீர்' என்றும், நீரும் நிழலும் இல்லா மருநில மென்பார் 'மண்' என்றும், செறிந்த காடென்பார் 'அணிநிழற்காடு' என்றும் கூறினர். மதிற்புறத்து மருநிலம், பகைவர் அரண்பற்றாமைப்பொருட்டு. நீரரண், நில

ரண், மலையரண், காட்டரண் என இயற்கையுஞ் செயற்கையு மாய இந்நான்கரணுஞ் சூழப்படுவது அரணென்பதாம்.

(கு - ரை.) நீரரண்முதலாக நால்வகையரணாற் சூழப்படுவது அரணென்றவாறு. மணி-நீலமணி; முத்துமாம்: தொகுதியாக நோக்குமிடத்துக் கறுத்தும், பகுதியாகநோக்குமிடத்து வெளுத்துங் காணப்படுதல், நீரின் இயல்பு. வெள்ளிடை நிலம் - யாதொரு பொருளுமில்லாமல் வெட்டவெளியாகவுள்ள நிலம்; இது, வடநூலில் 'மருபூமி' எனப்படும்: மரு என்ற வடசொல்லுக்கு-(பிராணிகள் தாஹதாபங்களால்) மரணமடையத்தக்க இடமென்பது, காரணப்பொருள். எஞ்ஞான்றும் - எப்பொழுதும். செறிந்த-அடர்ந்த. மதிலின் வெளிப்புறத்தில் வெகுதூரம் மருபூமி இருக்குமாயின், பகைவர்கள் சேனையோடு தங்கித் தொழில்செய்தற்கு இடமின்றாமாகவே, அவர்கள் இம்மதிலரணை முற்றுகைசெய்து கைப்பற்றிக் கொள்ள முடியாதாதலால், அது ஓரரணாகு மென்க. நிலவரணும், மலையரணும் - இயற்கை; நீரரணும், காட்டரணும் - செயற்கை: ஒரோவிடத்து நீரரண் இயற்கையாக அமைந்திருத்தலும் உண்டு; நிலவரணைச் செயற்கை யென்பாரும் உளர். நான்கு அரணும் சூழப்படுவது - நான்கு அரண்களாலுஞ் சூழ்ந்திருக்கப்படுவது. நீரரண் முதலியன, முறையே வடமொழியில் ஜலதுர்க்கம், ஸ்தலதுர்க்கம், பர்வததுர்க்கம், வநதுர்க்கம் எனப்படும். இந்தக்கருத்தைக் காட்டும் ஶ்லோகம், மநுஸ்மிருதி எ - ஆம் அத்தியாயத்து எழுபதாவதாகவுள்ளது.

நிழலுக்கு அணியாவது குளிர்ச்சி யென்ற கருத்தால், 'அணி நிழல்' என்பதற்கு - 'குளிர்ந்தநிழல்' என்று பொருள்கூறினர்; செறிந்த நிழலுமாம். மணிநிழல் என்று எடுத்தால், முதலடி - முற்றுமோனையாம். உடையது - குறிப்பு வினையாலணையும்பெயர்.

எசுஉ. **உயர்வகலந் திண்மை யருமையிந் நான்கின்**
அமைவர ணென்றுரைக்கு நூல்.

பரி:—உயர்வு அகலம் திண்மை அருமை இ நான்கின் அமைவு-உயர்ச்சியும் அகலமும் திண்மையும் அருமையும் என்று சொல்லப்பட்ட இந்நான்கின் மிகுதியையுடைய மதிலை, அரண் என்று உரைக்கும் - அரணென்று சொல்லுவர், நூல்-நூலோர்.

'அமைவு,' 'நூல்' என்பன - ஆகுபெயர். உயர்வு - ஏணி எய்தாதது. அகலம் - புறத்தோர்க்கு அகழலாகா அடியகலமும், அகத்தோர்க்கு நின்று வினைசெய்யலாந் தலையகலமும். திண்மை- கல் இட்டிகைகளாற் செய்தலின், குத்தப்படாமை. அருமை - பொறிகளான் நணுகுதற்கு அருமை. பொறிகளாவன-"வளைவிற் பொறியு மயிற்பொறி நிலையும், கருவிர லூகமுங் கல்லுமிழ் கவணும், பரிவுறு வெந்நெயும் பாகடு குழிசியும், காய்பொன் னுலையுங் கல்லிடு கூடையும், தூண்டிலுந் தொடக்கு மாண்டலை யடுப்பும் கவையுங் கழுவும் புதையும் புழையும், ஐயவித்துலாமுங் கைபெய ரூசியும், சென்றெறி சிரலும் பன்றியும்பணையும், எழு

ஞ் சிப்பு முழுவிறற் கணையமும், கோலுங் குந்தமும் வேலுஞ் சூலமும்'' என்றிவை முதலாயின.

(கு - ரை.) நூலோர், உயர்வு அகலம் திண்மை அருமை என் கிற இந்நான்கினை மிகுதியாகவுடைய மதிலை அரணென்று சொல் லுவரென்பதாம். அகலம் - பரப்பு. திண்மை - வலிமை. அருமை - அரியதாதல். மிகுதியுணர்த்தும் 'அமைவு' என்பது - மிகுதியை யுடைய மதிலுக்கும், சாஸ்திரத்தைக்குறிக்கும் 'நூல்' என்பது - நூல்வல்லோர்க்கும் ஆகுபெயராம். ஏணியெய்தாதது - ஏணிக்கு எட்டாதது; ஏணியின் உதவியைக்கொண்டு ஏறிக் கடக்க முடி யாதது. புறத்தோர்க்கு அகழல் ஆகா - வெளியார்க்கு வெட்டித் தோண்டிவிட்டு உள்ளேவரமுடியாத. அடி அகலம்-கீழிடப்பருமை. அகத்தோர்க்கு நின்று வினைசெய்யல் ஆம் - உள்ளேயுள்ளவர்கள் மேல்நின்று போர்த்தொழில்செய்தற்கு ஏற்ற. தலை அகலம் - மேலிடப்பரப்பு. கல்இட்டிகைகளால் - கருங்கற்களாலும் செங்கற்க ளாலும். இஷ்டிகா-வடசொல். பொறிகளான் நணுகற்கு அருமை- யந்திரங்களையுடைமையாற் பகைவர் சமீபித்தற்குங் கூடாதபடி யிருத்தல். 'பொறிகளா னணுகற்கு' என்று பரிமேலழகருரை யில் வருவதை 'பொறிகளான் நணுகற்கு' என்றும், 'பொறிகளான் அணுகற்கு' என்றும் பிரிக்கலாம்.

''வளைவிற் பொறியும்'' என்று தொடங்கிய மேற்கோள்-சிலப் பதிகாரத்து அடைக்கலக்காதையின் (௨0எ - ௨௧௬) வரிகள். இங் குக்காட்டியவற்றின் முதலடி ''இளையுங் கிடங்கும் வளைவிற் பொறி யும்'' என்றும், ஈற்றடி ''கோலுங் குந்தமும் வேலும் பிறவும்'' என்றும் வழங்கப்படும்; சிலப்பதிகாரவுரையாசிரியராகிய அடி யார்க்குநல்லார் கொண்ட பாடம் அதுவே. இவற்றுக்கு அடி யார்க்குநல்லாருரை வருமாறு:—'வளை வில் பொறியும் - வளைந்து தானேயெய்யும் எந்திரவில்லும், கரு விரல் ஊகமும் - கரிய விரலை யுடைய குரங்குபோ லிருந்து சேர்ந்தாரைக் கடிக்கும் பொறியும், கல் உமிழ் கவணும் - கல்லையுமிழுங் கவணும், [கவண் - கல்லெறி கயிறு.] பரிவுஉறு வெம் நெய்உம்-காய்ந்துஇறைத்தலாற் சேர்ந் தாரை வருத்துவதாய நெய்யும், பாகுஅடு குழிசிஉம்-செம்புருக்கும், அன்றி, அங்ஙனம் இறைத்தற்குப் பாகு காயும் குழிசிகளுமாம். (குழிசி - பானை.) காய் பொன் உலையும்-உருகக்காய்ச்சி யெறிதற்கு எஃகுபட்டிருக்கும் உலைகளும், கல் இடு கூடைஉம் - இடங்கணிப் பொறிக்குக் கல்லிட்டு வைக்குங் கூடையும், [இடங்கணிப்பொறி - வந்தோர்மேற்கல்லைவீசும் யந்திரம்.] தூண்டிலும் - தூண்டில்வடி வாகப்பண்ணிப்போகட்டு வைத்துக் கிடங்கு நீங்கி மதில்பற்றுவா ரைக் கோத்து வலிக்குங் கருவியும், துடக்கும் [தொடக்கும்] - கழி கோல்போலக் கழுத்திற் பூட்டி முறுக்குஞ் சங்கிலியும், (கயிற்றுத் தொடக்குமாம்.) ஆண்டலை அடுப்புஉம்-ஆண்டலைப்புள்வடிவாகப் பண்ணிப் பறக்கவிட உச்சியைக்கொத்தி மூளையைக்கடிக்கும் பொறி நிரைகளும், [ஆண்டலைப்புள் - ஆண்மகனது தலைபோன்ற வடிவமுள்ள ஒருவகைப்பறவை; கோழியென்பாரு முளர்.] கவை உம் - கிடங்கிலேறின் மறியத் தள்ளும் இருப்புக்கவையும், [கவை - மரக்கப்புப்போன்றது.] கழுவும் - கழுக்கோலும், [கழுக்கோல் -

இருப்புமுட்கோல்.] புதைஉம் - அம்புக்கட்டும், புழைஉம்-ஏவறைகளும், [ஏவறை - மறைந்துநின்று அம்புதொடுத்தற்கு உரிய இடம்.]ஐயவித் துலாம்உம்-பற்றுக்கைதூக்கிப் போகட்டவிட்டமும், [பற்றுக்கை - அம்புகட்டுங்கயிறு; விட்டம் - உத்திரம்.] அன்றி, கதவையணுகாதபடி கற்கவிதொடங்கி நாற்றுந் துலாமுமாம். சாணம்புக்கூடென்பாரும், சிற்றம்புகள் வைத்தெய்யும் இயந்திரமென்பாரும் உளர். [கற்கவி - நிலையின்மேலே போடப்பட்டிருக்கும் பாவு கல்.] கைபெயர் ஊசிஉம் - மதில்தலையைப் பற்றுவாரைக் கையைப்பொதிர்க்கும் ஊசிப்பொறிகளும்: இனி, கதவொடு சேராதபடி வைத்த நிரைக்கழு வெனினும் அமையும். [பொதிர்க்கும் - பொத்திக்கொள்ளும்.]சென்று எறிசிரல்உம்-மாற்றார்மேற் சென்று கண்ணைக்கொத்துஞ் சிச்சிலிப்பொறியும், [சிச்சிலிப்பொறி-சிச்சிலியென்னும்பறவைவடிவானயந்திரம்.]பன்றிஉம்-மதில்தலையிலேறினருடலைக்கோட்டாற்கிழிக்க இரும்பாற்செய்துவைத்த பன்றிப் பொறியும், பணையும் - வேய்வடிவாகப் பண்ணி அடித்தற்கமைத்த பொறியும், [வேய் - மூங்கில்.] எழுவும் சீப்புஉம்-கதவுக்கு வலியாக உள்வாயிற்படியிலே நிலத்திலே வீழ விடு மரங்களும், (திறக்குங் காலத்து மேலேயெழுப்புகையால், 'எழுவுஞ்சீப்பும்' என்றார். இனி, சீப்பு - அகப்படக்குறுக்கே போடக்கடவ மரமுமாம்.) முழுவிறல் - பூர்ணபலம். கணையம்உம் - கணையமரமும் கணையம் - குறுக்கேபோகடும் மரம். கோலும் - விட்டேறும், [விட்டேறு - ஒருவகையீட்டி.] குந்தமும் - சிறுச்சவளமும், [இதுவும் ஒருவகையீட்டியே.] வேலும் - வல்லையமும், [வல்லையம் - எறியீட்டி.] (ஈட்டி முதலியனவுமாம்.) பிறவும் - சதக்கினி, தள்ளிவெட்டி, களிற்றுப் பொறி, விழுங்கும்பாம்பு, கழுகுப்பொறி, புலிப்பொறி, குடப்பாம்பு, சகடப்பொறி, தகர்ப்பொறி, அரிநூற்பொறி என்பனவும். (சதக்கினி - நூற்றுவரைக் கொல்லி.) "மாற்றவர்மறப்படை மலைந்துமதில்பற்றின், நூற்றுவரைக்கொல்லியொடு நூக்கியெறி பொறியும், தோற்றமுறுபேய்களிறு துற்றுபெரும் பாம்பும், கூற்றமனகழுகு தொடர் குந்தமொடு கோண்மா" எனவும், "விற்பொறிகள் வெய்யவிடுகுதிரை தொடரயில்வாள், கற்பொறிகள் பாவையன மாடமடுசெந்தீக், கொற்புனைசெய்கொள்ளி பெருங்கொக்கெழில்செய்கூகை, நற்றலைகள் திருக்கும்வலிநெருக்கு மரநிலையே" எனவும், "செம்புருகுவெங்களிகளுமிழ்வ திரிந்தெங்கும, வெம்புருகு வட்டுமிழ்வ வெந்நெய்முகந்துமிழ்வ, அம்புமிழ்வவேலுமிழ்வகல்லுமிழ்வ வாகித், தம்புலங்களால்யவனர்தாட்படுத்த பொறியே" எனவும், "கரும்பொனியல்பன்றி கதநாகம் விடுசகடங், குரங்கு பொருதகரினெடு கூர்ந்தரிவநுண்ணூல், பரந்தபசும்பொற்கொடிகள்பதாகையொடுகொழிக்குந், திருந்துமதில்தெவ்வர்தலை பனிப்பத்திருந்தின்றே" எனவுஞ் சொன்னார் சிந்தாமணியிலும்' எனக் காண்க.

'மயிற்செறிநிலை' என்பது - மயில்வடிவமானயந்திரமென்று பொருள்படும்; அயில் என எடுத்து உரைப்பினுமாம்.

திருவிளையாடற்புராணத்துத் திருநகரப்படலத்தில் "மழுக்கள்வீசுவன" என்று தொடங்கி "வெறிகொளம்பொறி" என்பது வரையுள்ள செய்யுட்கள், இங்கு உணரத்தக்கன.

"சினத்தயில்கொலைவாள்சிலைமழுத்தண்டுசக்கரந் தோமரமுலக்கை, கனத்திடையுருமின்வெருவருங்கவண்கலென்றிவைகணிப்பில கொதுகி,னினத்தையுமுவணத்திறையையுமியங்குங்காலையுமிதமல நினைவார், மனத்தையுமெறியுமெ ாறியுள்வென்றான் மற்றினியுணர்த்துவதெவனோ" என்றார், கம்பரும். (௩)

௭௪௪. சிறுகாப்பிற் பேரிடத்த தாகி யுறுபகை
ஊக்க மழிப்ப தரண்.

பரி :—சிறு காப்பின் - காக்கவேண்டும் இடம் சிறிதாய், பேர் இடத்தது ஆகி - அகன்ற இடத்தை யுடைத்தாய், உறு பகை ஊக்கம் அழிப்பது - (தன்னை) வந்து முற்றிய பகைவரது மனவெழுச்சியைக் கெடுப்பதே, அரண்-அரணாவது ; (எ - று.)

வாயிலும் வழியும் ஒழிந்த இடங்கள் மலை காடு நீர்நிலை என்றிவற்றுள் ஏற்பன உடைத்தாதல்பற்றி 'சிறுகாப்பின்' என்றும், அகத்தோர் நலிவின்றி யிருத்தல்பற்றி 'பேரிடத்ததாகி' என்றும், தம்வலிநோக்கி இதுபொழுதே அழித்துமென்று வரும் பகைவர் வந்துகண்டால் அவ்வூக்கம் ஒழிதல்பற்றி 'ஊக்கமழிப்பது' என்றுங் கூறினார்.

(கு - ரை.) சுற்றிலுமுள்ள இடத்திற் பெரும்பான்மையான பகுதி மலையரண் காட்டரண் நீரரண் என்பவற்றாற் சூழப்பட்டிருத்தலின், வாயிலும் வழியுமாகிய சிறுபான்மையான பகுதியே காவலாளராலும் சேனைகளாலும் பாதுகாக்கப்படவேண்டுவ தாதலும், எவ்வளவுபேர் தங்கவேண்டுமாயினுந் தங்கும்படி உள்ளிடம் விசாலமாக இருத்தலும், கீழ்க்கூறிய உயர்ச்சி முதலியவற்றாற் பகைவர் வெல்லுதற்கு அரியதாய் அவர்க்கு அச்சந் தரவல்லதாதலும், கோட்டைக்கு உரிய இலக்கணங்களென்பதாம். காக்கவேண்டும் - பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய. அகன்ற - பரந்த. முற்றிய - வெல்லும்பொருட்டுச் சேனைகளோடு சூழ்ந்த : முற்றுகை செய்த. மனஎழுச்சி - மனக்கிளர்ச்சி, உற்சாகம். 'வாயில்' என்றது, பகிரங்கமாகப்போக்குவரவு செய்யப்படுகின்ற கோபுரவாயில்களை. 'வழி' என்றது, அந்தரங்கமாகப் போக்குவரவுசெய்தற்கு உரிய சுரங்கவழியை. 'நீர்நிலை' என்றது, அகழியை. ஏற்பன - பொருந்துபவற்றை. அகத்தோர் - உள்ளேயிருப்பவர். நலிவு இன்றி - இடநெருக்கத்தாற் சங்கடப்படுதலில்லாமல். தம்வலிநோக்கி - பிறரது வலிமையை ஒருபொருளாகப் பாராட்டாமல்தமதுவலிமையையேபெரிதாகக்கருதி. இதுபொழுதே அழித்தும் என்று வரும் - இப்பொழுதே அழித்துவிடுவோமென்று வருகின்ற. கண்டால் - அக்கோட்டையைப் பார்த்தால். அவ்வூக்கம - யாம் அழித்துவிடுவோ மென்ற அந்த ஊக்கம்.

சிறு காப்பின் - சிறிய காக்கவேண்டுமிடத்தையுடையதாய் ; இது காப்புச்சிறிதாய் என மொழிமாற்றி யுரைக்கப்பட்டது. இங்ஙனமே 'பேரிடத்ததாகி' என்பதையும் இடம்பெரியதாகி என்று விகுதிபிரித்துக்கூட்டி யுரைக்கலாம். சிறுகாப்பு, பேரிடம் - பண்

புத்தொகைகள். காப்பு என்னும் தொழிற்பெயர், ஆகுபெயராய், காத்தற்கு உரிய இடத்தை யுணர்த்திற்று. உறுபகை - உற்ற பகை ; நெருங்கிய பகைவர் : இறந்தகாலவினைத்தொகை. பகை - பகைவர்க்குப் பண்பாகுபெயர். ஊக்கம் - ஊக்குதல், கிளர்தல். இப்பாட்டின் முதலடியில், 'சிறு,' பேர்' எனப் பொருள்மாறுபாடுடைய சொற்கள் வந்தது, முரண்தொடையாம். (௪)

௭௪௫. கொளற்கரிதாய்க் கொண்டகூழ்த் தாகி யகத்தார்
நிலைக்கெளிதா நீர தரண்.

பரி :—கொளற்கு அரிது ஆய் - (புறத்தாரால்) கோடற்கு அரிதாய், கொண்ட கூழ்த்து ஆகி - உட்கொண்ட (பலவகை) உணவிற்றாய், அகத்தார் நிலைக்கு - அகத்தாரது போர்நிலைக்கு, எளிது ஆம் - எளிதாய, நீரது -நீர்மையை யுடையதே, அரண் - அரணாவது ; (எ - று.)

கோடற்கு அருமை - இளை கிடங்குகளானும் பொறிகளானும் இடங் கொள்ளுதற்கு அருமை. உணவு தலைமைபற்றிக் கூறினமையின், மற்றுள்ள நுகரப்படுவனவும் அடங்கின. நிலைக்கு எளிதாம் நீர்மையாவது-அகத்தார் விட்ட ஆயுதம் முதலிய புறத்தார்மேல் எளிதிற் சேறலும், அவர்விட்டன அகத்தார் மேற் செல்லாமையும், பதணப்பரப்பும் முதலாயின.

(கு - ரை.) பலவகைக் காவல்மிகுதியை யுடைமையால் பகைவர் சுவாதீனப் படுத்திக்கொள்ள முடியாதபடி யிருத்தலும், எதிர்பாராமற் சடக்கெனப் பகைவர் நெருக்கித் தன்னுளிருப்பவர் வெளிச்செல்ல வொண்ணாதபடி சூழ்ந்து போர் செய்யத் தொடங்கிவிடுவராயினும் பலநாள் வருத்தமில்லாமல் தன்னுளிருப்பவர் உண்ணுதற்குவேண்டிய பண்டங்களை மிகுதியாக வுடைமையும், தன்னுளிருப்பவர் வெற்றிபெறும்படி போர் செய்தற்கு ஏற்ற இடவமைதியை யுடையதா யிருத்தலும் கோட்டைக்கு உரியஇலக்கணங்க ளென்பதாம். புறத்தாரால்-கோட்டைக்கு வெளியிலுள்ளாரால், பகைவரால். கோடற்கு-தங்கள்வசப்படுத்திக்கொள்ளுதற்கு. உணவிற்று ஆய்-உண்ணப்படும் பொருள்களை யுடையதாய். போர்நிலைக்கு - நிலைத்துப் பகைவரோடு யுத்தஞ்செய்தற்கு. நீர்மை - தன்மை. இளை - காவற்காடு : என்றது, காட்டரண் ; அன்றி, இருப்புமுட்களைச் சுற்றிலும்பதித்த வேலியுமாம். கிடங்கு - அகழி. "இளையுங் கிடங்கும்" என்றார் சிலப்பதிகாரத்தும். பொறிகள் - யந்திரங்கள். இடங்கொள்ளுதற்கு - இடத்தைப் பிடித்துக் கொள்ளுதற்கு. நுகரப்படுவன - அனுபவிக்கப்படும் பொருள்கள். 'உணவு தலைமைபற்றி' என்று தொடங்கிய வாக்கியத்தின் கருத்து,'கூழ்' என்னும் உணவின் பெயர் இங்கே, மற்றை நுகரப்படுவனவற்றிற்கும் உபலக்ஷணமென்பது : நுகரப்படுமவற்றுள் உணவே பிரதான மாதலால் அதனையேயெடுத்துக்கூறினாரென்பது, 'உணவு தலைமைபற்றிக் கூறினமையின்' என்றதனால் விளங்கும். விட்ட - பிரயோகித்த. முதலிய - முதலானவை. எளிதிற் சேறல் - சுலபமாகச்செல்லுதல். அவர் விட்டன - புறத்தார் பிர

யோசித்தவை. பதணப்பரப்பு - மதிலுண்மேடையின் விசாலம். முதலாயினஎன்றதனால் மதில் பறித்து விடமுடியாதபடி அடியகல முடைமை முதலியன கொள்வர். மநு-எ—எசஉ, எரு ஒப்புநோக்குக.

கூழ் - இங்கே, ஒருவகையிழியுணவின்பெயராகாது, உண வென்னுமாத்திரமாய் நின்றது. இளையை மிளையென்றும் ஓதுப.

எசசு. எல்லாப் பொருளு முடைத்தா யிடத்துதவும்
நல்லா ளுடைய தரண்.

பரி:—எல்லாம் பொருள் உம் உடைத்து ஆய் - (அகத் தோர்க்கு வேண்டும்) பொருள்களெல்லாவற்றையும் (உள்ளே) உடைத்தாய், இடத்து உதவும் நல் ஆள் உடையது-(புறத்தோ ரால் அழிவெய்தும்) எல்லைக்கண் (அஃது எய்தாவகை) உதவிக் காக்கும் நல்ல வீரரையும் உடையதே, அரண் - அரணுவது.

அரசன்மாட்டு அன்பும் மானமும் மறமும் சோர்வின்மை யும் முதலிய நற்குணங்கள் உடைமைபற்றி, 'நல் ஆள்' என்றார்.

(கு-ரை.) தன்னுள்ளேயிருப்பவர்கட்கு வேண்டிய பலவகைப் பண்டங்களும் நிறையப்பெற்றிருத்தலும், சமயத்திற் பின்வாங்காது போர்செய்யவல்ல வீரர்களை யுடைமையும்,கோட்டைக்கு இலக்கண மென்பதாம். அழிவு எய்தும் எல்லைக்கண்-அபாயம் நேருமளவில். அஃது எய்தாவகை உதவி-அவ்வழிவுநேரிடாதபடி உதவிசெய்து. அரசன்மாட்டு - அரசனிடத்தில். மறம் - பலபராக்கிரமங்கள். சோர்வு இன்மை - தளர்ச்சியில்லாமை; சோர்வு-அஜாக்கிரதையும், சோம்புதலுமாம். முதலிய என்றதனால், கல்வியறிவு, ஒழுக்க முடைமை, நல்லோரிணக்கமுடைமை, தெய்வசிந்தை யுடைமை முதலியன கொள்க. ஆள் - வீரன்; இது சாதிப்பெய ராதலால், இதற்கு - வீரரென்று பன்மையாகப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. இடத்து - சமயத்தில்; 'இடப்பொருளுணர்த்துஞ்சொற்கள் காலப் பொருளுணர்த்துதலும் உண்டு. (சு)

எசஎ. முற்றியு முற்று தெறிந்து மறைப்படுத்தும்
பற்றற் கரிய தரண்.

பரி:—முற்றிஉம்-(புகலொடு போக்கு ஒழியும்வகை நெருங் கிச்) சூழ்ந்தும், முற்றாது எறிந்துஉம் - (அங்ஙனஞ்) சூழாது (நெகிழ்ந்த இடன் நோக்கி) ஒருமுகமாகப் பொருதும், அறைப் படுத்துஉம்-(அகத்தோரைஅவர் தெளிந்தோரைவிட்டுக்)கீழறுத் துத் திறப்பித்தும், பற்றற்கு - (புறத்தோரால்) கொள்ளுதற்கு, அரியது - அரியதே, அரண் - அரணுவது: (எ - று.)

இம்மூன்று உபாயத்துள்ளும் முதலது எல்லாப்பொருளும் உடைமையானும், ஏனைய நல்லாளுடைமையானும் வ யா வாயின.

(கு-ரை.) பகைவர் நெருங்கிச்சூழ்ந்தாலும் அகத்தார் பசிமுத லியவற்றால் வருந்தாதபடி எல்லாப்பொருள்களையு முடையதும்,

பகைவர்க்கு ஓரிடத்தேனும் நெகிழ்ச்சிகொடாதபடி கொடும்போர் செய்யும்வன்மையும் பகைவர்க்குவசப்படாமலொழுகும் இராசவிசுவாசமுமுடைய வீரர்களையுடையதுமாகி, பகைவரால் எவ்வகையுபாயத்தாலும் கைக்கொள்ளமுடியாதபடியிருத்தல், கோட்டைக்கு உரிய இலக்கணமென்பதாம். புகலொடுபோக்கு ஒழியும்வகை-முன்பு வெளியில் வந்தவர் பின்புஉள்ளே செல்லுதலும், உள்ளே யுள்ளவர் வெளியிற்செல்லுதலுங் கூடாதபடி. நெருங்கிச் சூழ்ந்து-இடைவிடாமல் எங்குஞ்சூழ்ந்துகொண்டு. நெகிழ்ந்த இடன்நோக்கி-காப்புத்தளர்ந்த இடத்தை அல்லதுகாப்புத்தளர்ந்த காலத்தைக்குறிப்பிட்டுப் பார்த்து அதனையே பிரதானமாகக் கொண்டு. ஒரு முகமாகப் பொருது - ஒருங்குவந்துநெருங்கிப் போர்செய்து. அவர்தெளிந்தோரை விட்டு - அவர்கள் நம்பும்படியானவர்களை ஏவி, அவர்களைக் கொண்டு: (இங்கு அவர்என்றது-உள்ளிருந்தோரை.) கீழறுத்துத் திறப்பித்தும் - தம் அரசனை வஞ்சித்துஒழுகி வேற்றரசர்க்கு அந்தரங்கராய்நிலைமாறிக் காவல் கெடும்படி செய்தும். கொள்ளுதல் - பிடித்துக் கொள்ளுதல். மூன்றுஉபாயம் - முற்றிப் பற்றுதல் முற்றுதெரிந்துபற்றுதல் அறைப்படுத்தப் பற்றுதல் என்பன. முதலது - முதலாவது; முற்றிப்பற்றுதல். ஏனைய - மற்றையவை; முற்றுதெரிந்து பற்றுதலும், அறைப்படுத்துப் பற்றுதலும். வாயாவாயின - பயன்படாதவையாயின. வாயா - பலிப்பனவல்ல. முற்றுதல் பலியாமைக்குக் காரணம், உள்ளே யிருப்பார்க்குவேண்டும் பொருளெல்லாவற்றையு முடைத்தாயிருத்தல்; முற்றுதெறிதலும் அறைப்படுத்தலும் பலியாமைக்குக் காரணம், நல்ல வீரர்களையுடைத்தாயிருத்தல்.

முற்றி எறிந்து, அறைப்படுத்து என்ற வினையெச்சங்கள் அடுக்கி, 'பற்ற' என்னும் வினையைக் கொள்ளும். இவ்வினைகட்கெல்லாம் கருத்தா - புறத்தார். (எ)

எசஅ. **முற்றாற்றி முற்றி யவரையும் பற்றாற்றிப்**
பற்றியார் வெல்வ தரண்.

பரி:—முற்று ஆற்றி முற்றியவரைஉம் - (தானைப்பெருமையாற்) சூழ்தல்வல்லராய் வந்து சூழ்ந்த புறத்தோரையும், பற்றியார் - (தன்னைப்) பற்றிய அகத்தோர், பற்று ஆற்றி - (தாம்) பற்றிய இடம் விடாதே நின்றுபொருது, வெல்வது-வெல்வதே, அரண் - அரணாவது; (எ - று.)

உம்மை - சிறப்பும்மை. பற்றின்கண்ணே ஆற்றி என விரியும். பற்று-ஆகுபெயர். 'வெல்வது' என, உடையார்தொழில் அரண்மேல் நின்றது. பெரும்படையானைச் சிறுபடையான் பொறுத்து நிற்குந் துணையே யன்றி வெல்லும் இயல்பினது என்பதாம். இதற்குப் பிறிது உரைப்பாரும் உளர்.

இவை மேற்பாட்டானும், அதனது இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) பெருஞ்சேனையோடு வலியராய்வந்து சூழ்ந்த பகைவர்க்குப் பின்வாங்கித் தம் இடத்தை விட்டிடாமல், அவர்களை

வென்று தம் இடத்தைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளத்தக்க வலிய வீரர்களையுடைமை, கோட்டைக்குஉரிய இலக்கண மென்பதாம். தானைப்பெருமை - சேனைமிகுதி. தன்னைப் பற்றிய - தன்னை இடமாகக்கொண்ட. தாம்பற்றிய - தாம் கொண்ட. வெல்வது-வெல்ல இடமாவது. சிறப்பு - இங்கே, உயர்வுசிறப்பு. பற்றின்கண்ணே ஆற்றி - தாம்கொண்ட இடத்திலே வலியராய்நின்று. கொள்ளுத லென்னும் பொருளுணர்த்தும் 'பற்று' என்னும் முதனிலைத் தொழிற்பெயர், தொழிலாகுபெயராய், கொண்ட இடத்தை உணர்த்தியதனால், 'பற்று - ஆகுபெயர்' என்றார். அரணை இடமாகவுடைய வீரரது வெற்றித்தொழிலை அரண்மேலேற்றி 'வெல்வதரண்' என்றது, உடையார் தொழிலை உடைமையின்மேலேற்றிக் கூறிய உபசாரவழக்கு. இடத்து நிகழ்பொருளின்தொழிலை இடத்தின்மேலேற்றிக் கூறிய உபசாரவழக்கு என்பர். பொறுத்து நிற்குந்துணையேயன்றி - எதிர்த்துத் தடுத்துத் தற்காத்துநிற்பது மாத்திரமேயல்லாமல். பொறுத்து - தரித்து. இதற்குப் பிறிது உரைப்பாரும் உளர் - இக்குறட்பாவிற்கு வேறுவகையுரை கொள்பவரும் உண்டு. பற்றியார் - (தன்னிடத்துப்) பொருந்திய வீரர், பற்று ஆற்றி - (தமது அரசனிடத்து) அன்பை மிகுதியாக்கொண்டு, (அதனால்), முற்றியவரையும் முற்று ஆற்றி வெல்வது - (தன்னை) முற்றுகை செய்த பலரையும் முடியச்செய்து [அழியச்செய்து] வெல்லுதற்கு இடமாவதே, அரண் - அரணும் என வேறு வகையாகவும் இப்பாட்டுப் பொருள்படும். அதனது-அரணினது.

முற்று - முதனிலைத்தொழிற்பெயர்; முற்றுஆற்றி - முற்றல் வல்லராய் என்க; இனி, முற்றஆற்றி என்பதன் தொகுத்தலாக்கொண்டு, சூழவல்லராய் என்றும் உரைக்கலாம். வெல்வது என்பதற்கு, வெல்லுதற்குக்கருவியாவது என்றும் உரைக்கலாம். வினைமுற்றுப்பெயர் கருவிப்பொருள்படுதற்கு 'வெல்வது அரண்' என்பதை உதாரணங் காட்டினர், இலக்கணக்கொத்துடையார். 'பற்றியார்வெல்வதரண், ஆற்றவிளைவது நாடு, யாமிருப்பது உறையூர் இம்மூன்றும் அதிகரணமான கிருதந்தம்' என்பது, பிரயோக விவேகவுரை. முற்றுற்றலென்பதற்குக் கருத்தா - முற்றியவர். பற்றுற்றல், வெல்லுதல் என்பவற்றுக்குக் கருத்தா - பற்றியார்.

எ௪௯. முனைமுகத்து மாற்றலர் சாய வினைமுகத்து
வீறெய்தி மாண்ட தரண்.

பரி :—முனை முகத்து - போர்தொடங்கின அளவிலே, மாற்றலர் - பகைவர், சாய - கெடும்வண்ணம், வினை முகத்து-(அகத்தோர் செய்யும்) வினை வேறுபாடுகளான், வீறு எய்தி - வீறு பெற்று, மாண்டது-(மற்றும் வேண்டும்) மாட்சிமையுடையதே, அரண் - அரணாவது ; (எ - று.)

தொடக்கத்திற் கெட்டார் பின்னும் கூடிப் பொருதல் கூடாமையின், 'முனைமுகத்துச் சாய' என்றார். வினை வேறுபாடுகளாவன-பகைவர்தொடங்கிய போரினை அறிந்து, எய்தல்எறிதல் குத்துதல் வெட்டுதல் என்றிவை முதலாயின வினைகளுள் அத

னைச் சாய்ப்பன செய்தல். 'மற்றும் வேண்டும்மாட்சி' என்றது, புறத்தோர் அறியாமற் புகுதல் போதல் செய்தற்குக் கண்ட சுருங்கைவழி முதலாயின உடைமை.

(கு - ரை.) பகைவர் எளிதிலழியும்படி பலவாறு நன்கு போர் செய்து வெல்லும்வல்லமையையுடைய வீரர்களோடுகூடிச்சிறப்புற்றதே நல்லரணென்பதாம். வினை வேறுபாடுகள் - பலவகைப் போர்த்தொழில்கள். வீறுபெற்று - சிறப்புப் பெற்று. மாட்சி - பெருமை. தொடக்கத்திற் கெட்டார் - ஆரம்பத்தில் தோற்று அழிந்தவர். பின்னும் கூடிப் பொருதல்-மீண்டுந் தம்மில் திரண்டு போர்செய்தல். எய்தல் - பாணங்களைப் பிரயோகித்தல். எறிதல் - கைவேல், சக்கரம் முதலியவற்றை மேல்வீசுதல். குத்துதல் - ஈட்டி முதலியவற்றால் ஊறுபடுத்தல். வெட்டுதல்-வாளினால்துணித்தல். அதனைச் சாய்ப்பன - பகைவரது போரை அழித்தற்கு வேண்டியவற்றை. கண்ட - செய்த. சுருங்கைவழி - சுரங்கவழி; கோட்டையினுள்ளே அமைத்துள்ள கள்ளவழி. முகமென்னுஞ்சொல் இரண்டனுள், முன்னது - தொடக்கமென்னும் பொருளையும், பின்னது-விகற்பமென்னும் பொருளையுந் தந்தது. சாய என்னுஞ் செயவெனெச்சம் - காரியப்பொருள தாதலால், எதிர்காலம் ; இது, 'செய்யும்' என வருவிக்கப்பட்ட பெயரெச்சவினையைக் கொள்ளும் ; அன்றி, சாய வீறெய்தி என இயைப்பினுமாம். (௯)

௭௰. **எனைமாட்சித் தாகியக் கண்ணும் வினைமாட்சி**
இல்லார்க ணில்ல தரண்.

பரி :—அரண்—, எனை மாட்சித்து ஆகியக்கண் உம்-(மேற் சொல்லப்பட்ட) மாட்சியெல்லாம் உடைத்தாய இடத்தும், வினைமாட்சி இல்லார் கண் - வினைசெய்தற்கண் மாட்சியில்லாதார்மாட்டு, இல்லது - (அவை) இலதாம் : (எ - று.)

வாளாஇருத்தலும் அளவறியாது செய்தலும் ஏலாதது செய்தலும் எல்லாம் அடங்க 'வினைமாட்சியில்லார்' என்றும், ஏற்ற வினையை அளவறிந்து செய்து காவாக்கால் அம்மாட்சிகளாற் பயனின்றி யழியு மென்பார் *'அவை யுடைத்தன்று' என்றும் கூறினார்.

இவையிரண்டு பாட்டானும், காப்பாரை யின்றி யமையாதென்பது கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) அரண் தனக்குவேண்டிய மாட்சியெல்லாம் பெற்றிருந்ததாயினும், வாளாவிருத்தல் அளவறியாது செய்தல் ஏலாதது செய்தல் என்ற இவ்வகையால் வினைமாட்சியில்லாரிடத்து, பயனின்மையால் எவ்வகைமாட்சியையும் பெறாததேயாமென்பதாம். மேல் - முன். வினைசெய்தற்கண் மாட்சியில்லாதார்மாட்டு - போர் முதலிய வெல்லும் உபாயவகைகளைச் செய்தலில் திறமையில்லாதவர்களிடத்தில். அவை இலதாம்-முன்சொல்லப்பட்ட மாட்சிமை

பி - ம்: *'அவையிலதாம் or' 'இல்லதரண்'

களெல்லாம் பெற்றிருந்தும் பயனின்மையாற்பெருதனவேபோலும் என்றபடி. வாளா இருத்தல் - வெல்லத்தக்க உபாயங்களைச் செய்யாமற் சும்மா இருந்துவிடுதல். அளவறியாது செய்தல்-எதிர்ப்பவருடைய அளவையும் தன் அளவையும் ஆலோசித்தறியாது மிகவும் குறையவும் செய்தல். ஏலாதது செய்தல் - வெற்றிப்பயனை விளைத்தற்கு ஏற்றதல்லாத உபாயத்தைச் செய்தல். இங்குக் காட்டியமூன்றும், வெல்லத்தக்கஉபாயங்களல்ல. காவாக்கால்-பாதுகாவாவிட்டால். அம்மாட்சிகள் - கீழ்க்கூறிய சிறப்புக்கள். 'அழியும்' என்பதற்குக் கருத்தா - 'அரண்.' காப்பாரை இன்றியமையாது - பாதுகாக்கும் வீரர் அவசியம் வேண்டும். எனை - எத்தனையென்பதன் மரூஉ; இனி, எனை என்பதை ஏனை என்பதன் தொகுத்த லெனக் கொண்டு, மற்றைமாண்புகளை யுடைத்தாயவிடத்தும் வினைமாண்பில்லாதவரிடத்து அரண் பயன்படாதுஎன உரைப்பினுமாம். இதனோடு அங்கவியலில் அரணியல்முடிந்தது.

எசு - ஆம் அதிகாரம்—பொருள்செயல்வகை.

பரி:—இனி, பெரும்பான்மையும் நாட்டானும் அரணானும் ஆக்கவும் காக்கவும் படுவதாய பொருளைச் செய்தலின் திறம் இவ்வதிகாரத்தாற் கூறுகின்றார்.*

(கு - ரை.) நாட்டால் ஆக்கவும் அரணாற் காக்கவும் படுவதாகிய செல்வம் என முறைநிரனிறையாகப் பொருள்கொள்க. ஆக்கவும் - உண்டாக்கவும், வளர்க்கவும். 'பொருளைச் செய்தல் - செல்வத்தைச் சம்பாதித்தல். திறம் - வகை, விதம். இவ்வதிகாரத்தை நாடு அரண் என்னும் அதிகாரங்களின்பின் வைத்த முறைமைக்குக் காரணம், வெளிப்படை; பொருள் உண்டாகி வளர்தற்கும் காக்கப்படுதற்கும் நாடும் அரணும் காரணமாதலால், காரணகாரியமுறைப்படி வைத்தனரென்க. இவ்வதிகாரம் ஒன்றும், அங்கவியலில் 'பொருளியல்' எனப்படும்: "ஒன்று ஒண்கூழ்" என்று போக்கியார் கூறியிருத்தல் காண்க. பொருள்செயல்வகை என்ற தொடரில், முன்னது - இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகையும், பின்னது - ஆறும்வேற்றுமைத்தொகையுமாம்.

எருக. **பொருளல் லவரைப் பொருளாகச் செய்யும்**
பொருளல்ல தில்லை பொருள்.

பரி:—பொருள் அல்லவரை - ஒருபொருளாக மதிக்கப்படாதாரையும், பொருள் ஆக செய்யும் - *மதிக்கப்படுவாராகச் செய்யவல்ல, பொருள் அல்லது - பொருளை யொழிய, பொருள் இல்லை - (ஒருவனுக்குப்) பொருளாவது இல்லை; (எ - று.)

மதிக்கப்படாதார் - அறிவிலாதார், இழிகுலத்தார். இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. மதிக்கப்படுவாராகச் செய்

* அஃதாவது இன்னதென்பதூஉம், அதிகாரமுறைமையும் இதனுள் விளங்கும்என்று சங்கப்பிரதியில் ஒருவாக்கியம் இங்குக் காணப்படுகின்றது.

தல் - அறிவுடையாரும் உயர்குலத்தாரும் அவர்பாற் சென்று நிற்கப் பண்ணுதல்: அதனால், ஈட்டப்படுவது அதுவே, பிறிது இல்லை என்பதாம்.

(கு - ரை.) இவ்வுலகத்தில் மதித்தற்குஉரிய அறிவு குணம் என்ற சிறப்பில்லாதாரிடத்தும் அறிவுடையாரையும் உயர்குலத்தாரையும் சென்று நிற்கும்படி செய்கின்றது பொருள்: அதனால், இவ்வுலகில் அப்பொருளே ஈட்டப்படவேண்டுமென்பதாம். பொருளா வஸ்துவாக. மதிக்கப்படுவாராக - ஒருபொருளாக மதிக்கப்படுவராக. பொருளையொழிய - செல்வத்தைத் தவிர. பொருளாவது - பாராட்டிச் சம்பாதிக்கத்தக்க வஸ்துவாகுவது. இழிவுசிறப்பும்மை தொகுத்தல் விகாரப்பட்டது, 'பொருளல்லவரை' என்பதன் இறுதியில். அவர்பால் - (அறிவில்லாதவரும் இழிவுகுலத்தவருமான) செல்வமுடையவரிடத்தில். அதனால் - ஆதலால். ஈட்டப்படுவது - சம்பாதிக்கவேண்டுவது. அதுவே - செல்வமே. பிறிது - மற்றொன்று. இக்குறட்பாவில் 'பொருள்' என்ற சொல் வெவ்வேறு பொருளில் பல வந்ததனால், சொற்பின்வருநிலையணி. "பூரியர் தமை வேந்தாக்கும் புவிபுரப்பிக்குந் துய்க்கும், சீரியவுண்டிசேர்க்குந் தேவர்த முலகம்போக்கும், காரியமனைத்துங் கூட்டுங் கருதலர் தம்மை வாட்டும், கூரியதிதன்மேலில்லை கொழும்பொனீர் கொண்மினென்றார்", "என்சொலினும், கைத்துடையான் காற்கீழொதுங் குங் கடன் ஞாலம்" என்றார் பிறரும். (௧)

௭௫௨. இல்லாரை யெல்லாரு மெள்ளுவர் செல்வரை
எல்லாருஞ் செய்வர் சிறப்பு.

பரி:—இல்லாரை - (எல்லாநன்மையும் உடையராயினும்) பொருளில்லாரை, எல்லார்உம் எள்ளுவர் - யாவரும் இகழ்வர்: (எல்லாத் தீமையும் உடையராயினும்), செல்வரை - அஃது உடையாரை, எல்லார்உம் - யாவரும், சிறப்பு செய்வர் - உயரச் செய்வர்; (எ - று.)

உயரச்செய்தல் - தாம் தாழ்ந்துநிற்றல். இகழ்தற்கண்ணும் தாழ்தற்கண்ணும் பகைவர் நட்டார் நொதுமலர் என்னும் மூவகையாரும் ஒத்தலின், 'யாவரும்' என்றார். பின்னும் கூறியது, அதனை வலியுறுத்தற்பொருட்டு.

(கு - ரை.) பொருளில்லாதவரைப் பகைவர் நண்பர் அயலார் என்னும் மூவரும் இகழ்ந்து பேசுவர்: அன்றியும், பொருளுடையவரிடம் அம்மூவகையோரும் தாம் தாழ்ந்துநின்று மேம்படுத்துவர் என்பதாம். செல்வத்தின் தன்மையை எதிர்முறை முகத்தாலும் உடன்பாட்டு முகத்தாலும் இரண்டு வாக்கியங்களால் இக்குறளில் விளக்கினர்; பொருளுடையவர் மதிப்பையும், பொருளில்லாதவர் அவமதிப்பையும் அடைவரென்க. நன்மை - நற்குணம். தீமை -

துர்க்குணம். அஃது உடையார்-பொருளுடையவர். உயரச்செய்வர்-மேம்படுத்துவர். தாழ்ந்து - பணிந்து. இகழ்தற் கண்ணும் - இகழ்தலிலும். தாழ்தற்கண்ணும் - கீழ்ப்படிந்திருத்தலிலும். நட்டார் - சிநேகிதர். நொதுமலர் - அயலார்; பகைவரும் நண்பரு மல்லாதவர். இவர், உதாசீந ரெனப்படுவர். 'பின்னுங்கூறியது' என்றது, "பொருளல்லவரைப் பொருளாகச் செய்யும் பொருள்" என்று மேற்கூறியதனோடு அமையாது, மீண்டும் 'செல்வரை யெல்லாருஞ் செய்வர் சிறப்பு' என்று கூறியதை. அதனை வலியுறுத்தற்பொருட்டு - அப்பொருளின்சிறப்பை உறுதிப்படுத்திக்காட்டுதற்காக வென்க: இவ்வாறு கூறுவது, அநுவாதத்தில் அடங்கும். 'சிறப்புச்செய்வர்' என்றது, ஒருசொல்தன்மைப்பட்டு, 'செல்வரை' என்ற செயப்படுபொருளுக்கு முடிக்குஞ்சொல்லாயிற்று. இனி, 'செல்வரை' என்பதைச் செல்வர்க்கு என உருபுமயக்கமாகக் கொள்ளுதலு மொன்று."நல்லாவின் கன்றாயின்நாகும் விலைபெறூஉம், கல்லாரே யாயினுஞ் செல்வர்வாய்ச் சொற் செல்லும், புல்லீரப் போழ்தி னுழவேபோன் மீதாடிச், செல்லாவா நல்கூர்ந்தார் சொல்" என்ற நாலடியாரையும், "கல்லானே யானாலுங் கைப்பொருளொன் றுண்டாயின், எல்லாருஞ் சென்றங் கெதிர்கொள்வர் - இல்லானை, இல்லாளும் வேண்டாள்மற் றீன்றெடுத்த தாய் வேண்டாள், செல்லாதவன்வாயிற் சொல்" என்ற நல்வழியையும் இங்கே அறிக. இக்குறள், சேரமான்பெருமாள் நாயனாரது திருக்கைலாயஞானவுலா வென்னுந் திருவாதியுலாவில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது. (உ)

எ௫௩. **பொருளென்னும் பொய்யா விளக்க மிருளறுக்கும்**
எண்ணிய தேயத்துச் சென்று.

பரி:—பொருள் என்னும் - பொருளென்று (எல்லாராலுஞ்) சிறப்பிக்கப்படும், பொய்யா விளக்கம் - நந்தாவிளக்கு,—(தன்னைச்செய்தவர்க்கு), எண்ணிய தேயத்து சென்று-அவர் நினைத்த தேயத்துச் சென்று, இருள் அறுக்கும் - (பகையென்னும்) இருளைக் கெடுக்கும்; (எ - று.)

எல்லார்க்கும் எஞ்ஞான்றும் இன்றியமையாததாய் வருதல் பற்றி 'பொய்யாவிளக்கம்' என்றும், ஏனைவிளக்கோடு இதனிடை வேற்றுமைதோன்ற 'எண்ணிய தேயத்துச் சென்று' என்றுங் கூறினார். ஏகதேசவுருவகம்.

இவை மூன்றுபாட்டானும், பொருளது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) விளக்குத் தான் உள்ளவிடத்து இருளைப் போக்குதல்போல, பொருள் தன்னையுடையானுக்கு எங்கும் பகையையொழிக்குமென்பதாம். நந்தா விளக்கு - அழியாத தீபம்; தூண்டவேண்டாத சுடர்ப் பிழம்பு. தன்னைச் செய்தவர்க்கு - தன்னைச் சம்பாதித்தவர்க்கு. ஏனை விளக்கோடு இதனிடை வேற்றுமை-மற்

றைச் சாதாரண விளக்குக்களோடு இப் பொருள்விளக்குக்குஉள்ள வேறுபாடு. ஒருவர் எடுத்துக்கொண்டுபோன இடத்திலே மாத்திரம் சென்று நின்று இருளையொழிக்கின்ற உலகத்து விளக்கினும், அவர் நினைத்த தேயங்களிலெல்லாஞ் சென்று பகையிருளை யறுக்கின்ற இப்பொருள்விளக்குக்கு உள்ள விசேடம் தோன்ற, 'எண்ணிய தேயத்துச் சென்று' என்ருரெனக. 'பொருளென்னும் விளக்கம்' என்று பொருளினிடத்து விளக்கின்தன்மையை ஏற்றியதற்கு ஏற்ப, 'பகையென்னு மிருளறுக்கும்' என்று பகையினிடத்து இருளின் தன்மையை ஏற்றிக்கூருமல் சும்மா 'இருளறுக்கும்' என்றதனுல், ஏகதேசவுருவகமாயிற்றென்று இங்கு ஒரு சாரார் விவரிக்கின்றனர்: இது, தவறு: இவ்விடத்து ஏகதேசவுருவகம் என்பது-பிற்காலத்து அறியாதவராற் செருகப்பட்டதாதல்வேண்டும்: இங்கே, பகையறுக்குமென்று கூருது பகையை இருள் என்ற உருவகச் சொல்லாலேயே கூறியிருத்தலால், இது ஏகதேசவுருவகமாகாது: முற்றுருவகமே: உபமேயத்தை உவமானச்சொல்லாலேயே கூறுவதும் உருவகமென்பது, வடநூலார்க்கு உடன்பாடே. விளக்காகிய உபமானத்தினும் பொருளாகிய உபமேயத்திற்குச் சிறப்பிருத்தலைக் காட்டுகின்ற வேற்றுமையணி இக்குறளில் தொனிக்குமாறு அறிக. (௩)

௭௫௪. அறனீனு மின்பமு மீனுந் திறனறிந்து
தீதின்றி வந்த பொருள்.

பரி:—திறன் அறிந்து - (செய்யுந்) திறத்தினை அறிந்து, தீது இன்றி - (அரசன்) கொடுங்கோன்மையிலனுக, வந்த-உளதாய, பொருள்—,— அறன் ஈனும் - (அவனுக்கு) அறத்தையும் கொடுக்கும்; இன்பம் உம் ஈனும் - இன்பத்தையுங் கொடுக்கும்.

செய்யுந் திறம் - தான் பொருள் செய்தற்கு உரிய நெறி. 'இலனுக' என்பது, 'இன்றி' எனத் திரிந்து நின்றது. 'செங்கோலன்' என்று புகழப்படுதலானும் கடவுட்பூசை தானங்களாற் பயன் எய்தலானும் 'அறனீனும்' என்றும், நெடுங்காலம் நின்று துய்க்கப்படுதலான் 'இன்பமுமீனும்' என்றும் கூறினுர். அதனுன், அத்திறத்தான் ஈட்டுக என்பதாம்.

(கு - ரை.) அரசன் பொருளைத் தேடற்கு ஏற்ற நெறியை அறிந்து, கொடுங்கோலனின்றிப் பெற்ற பொருள் அந்த அரசனுக்குப் புகழோடு கடவுட் பூசை தானங்களின் வழியால் செல்வம் படைத்த பயனை எய்துவித்தலால் அறத்தையும், அச்செல்வம் நெடுங்காலம்நின்று துய்க்கப்படுதலான் இன்பத்தையும் தருமென்பதாம். செய்யுந் திறம் - பொருள் சம்பாதிக்கின்ற வகை. கொடுங்கோன்மையிலனுக - நீதிதவருதவனுயிருக்க. முக்காலத்துக்கும் பொதுவாகிய இன்றியென்னும் எதிர்மறைக்குறிப்புவினை யெச்சத்துக்கு, இல்லாமலிருத்தலால் என்று தெரிநிலைச் செயவெனெச்சத்துக்கு உரிய காரணப்பொருள் கொண்டாராதலால், 'இலனுகவென்பது, இன்றியெனத் திரிந்து நின்றது' என்ருர். செங்கோலன்-நீதி

தவறுதவன். கடவுட்பூசைதானங்களால்பயன் எய்தல்-தேவபூசை யுந் தானமுஞ் செய்து அறத்தின்பயனை யடைதல். நெடுங்காலம் நின்று துய்க்கப்படுதலான் - வெகுகாலம் அழியாது நின்று அனுபவிக்கப்படுதலால். அதனுன்-ஆதலால். அத்திறத்தான்ஈட்டுக - நீதிநெறி தவறுமல் பொருள்சம்பாதிக்கும்வழியை யறிந்து அவ்வழியாற் சம்பாதிக்கவேண்டும். தானதருமங்களைச் செய்து புகழும் புண்ணியமும் பெறுதலும், தான் அனுபவித்துச் சுகம் பெறுதலும், பொருளுடையானுக்கே ஆகுமென்க; "வடுவிலாவை யத்து மன்னிய மூன்றி, னடுவணதெய்த விடுதலையு மெய்தும்," "அருள்கொண்டியற்றும் அறமும் அறநெறியாய்ந்த மென்பூச், சுருள்கொண்ட கோதையர் தோள்புண ரின்பமும் சூழ்சுரும்பு, மருள்கொண்டு பாடு மதுமலர்ச்சோலை மயிலனையாய், பொருள் கொண் டொழியமுற்றுதென்று ஞாலம் புகலு மன்றே", "இல் லார் இருமையும நல்ல எய்தார்", "வறியார் இருமையறியார்" என்றுர் பிறரும். (௯)

௭௫௫. அருளொடு மன்பொடும் வாராப் பொருளாக்கம்
புல்லார் புரள் விடல்.

பரி:—அருளொடு உம் - (தாம் குடிகண்மாட்டுச் செய்யும்) அருளோடும், அன்பொடு உம் - (அவர் தம்மாட்டுச் செய்யும்) அன்போடும், வாரா - கூடிவாராத, பொருள் ஆக்கம் - பொருளீட்டத்தை, (அரசர்), புல்லார் - பொருந்தாது, புரள விடல் - கழியவிடுக; (எ - று.)

அவற்றோடுகூடி வருத லாவது, ஆறிலொன்றுய் வருதல். அவ்வாறு வாராத பொருளீட்டம் பசுமட்கலத்துள் நீர்போலச் செய்தானையுங் கொண்டு இறத்தலின், அதனை 'புல்லார்' என்று ஒழியாது 'புரளவிடல்' என்றுங் கூறினுர்.

(கு - ரை.) தாம் குடிகளிடத்துச் செய்யும் அருளோடும் குடிகள் தம்மிடத்துச்செய்யும் அன்போடும் கூடியிராத பொருளீட்டத்தை அரசர் தம்மிடத்துக்கொள்ளாது விட்டிடக்கடவரென்ப தாம். தாம் - அரசர்தாம். இங்கே, அருள்-தம்மினுந் தாழ்ந்தவரிடத்துச் செய்யும் நேயம். அவர் - அக்குடிகள். இங்கே, அன்பு-தம்மினும் உயர்ந்தவரிடத்துச் செய்யும் நேயம. பொருளீட்டம் - செல்வச்சம்பாதிப்பு. அவற்றோடு - அருளன்புகளோடு. ஆறிலொன்றுய் வருதல்-குடிகள் சம்பாதிக்கும் பொருளில் ஆறிலொரு பாகமாகப்பெறுதல்; "தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்து ஒக்கல் தான் என்றுங்கு, ஐம்புலத்து ஆறு ஓம்பல் தலை" என்றபடி பிதிரர் தேவர் விருந்தினர் சுற்றத்தார் தான் என்னும் ஐந்து இடத்திற்கும் இல்வாழ்வான் பகுத்துக்கொடுக்குங் கூறுகளைந்துடன் ஒன்றுய்வருதல்: "ஆறிலொன் றறமென வருளி னல்ல தொன் றாறுசெய்துலகினி னுவப்ப தில்லையே" என்ற சூளாமணியையுங் காண்க. பசுமட்கலம்-சுடப்படாத பச்சை மட்பாத்திரம்; பசுமை-ஈரத்தின்மேலது. பசுமட்கலத்துள்நீர்போலச்செய்தானையுங்

கொண்டு இறத்தலின்-பசுமட்கலத்துள்ளே பெய்துவைத்த நீர் அக்கலத்தோடு தானும் ஒருசேர அழிதல்போல, தீயவழியாற் சம்பாதித்துச் சேர்த்துவைக்கப்பட்ட பொருள் அச் சம்பாதித்தவ ேேடு தானும் ஒரு சேர அழிந்திடுமாதலால்: "சலத்தாற் பொருள் செய் தேமாக்கல் பசுமட், கலத்துள் நீர்பெய் திரீஇயற்று" என் பது, வினைத்தூய்மையென்னும் அதிகாரத்து ஈற்றுச்செய்யுள்; அக்குறளினுரையில் 'அரசனும் பொருளும் சேரப்போம்எனபதாம்' எனப் பரிமேலழகர் உரைத்ததை அறிக. அதனை-அவ்வகையான திரவியசம்பாத்தியத்தை. புல்லார் என்று ஒழியாது - புல்லார் என்றவளவோடு நிறுத்தாமல். 'புல்லார்' என்றும் 'புரள்விடல்' என்றும் இருவகையாகக்கூறி மறுத்தது, வற்புறுத்துதற்கென்க.

௭௫௬. **உறுபொருளு முல்கு பொருளுந்தன் னென்னார்த்**
தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள்.

பரி:—உறு பொருள் உம்-(உடையார் இன்மையின் தானே வந்து) உற்ற பொருளும், உல்கு பொருள் உம் - சுங்கமாகிய பொருளும், தன் ஒன்னார் தெறு பொருள் உம்-தன் பகைவரை வென்று திறையாகக்கொள்ளும் பொருளும்,-வேந்தன்பொருள்-அரசனுக்கு உரிய பொருள்கள் ; (எ - று.)

உறு பொருள் - வைத்தார் இறந்துபோக நெடுங்காலம் நிலத் தின்கட் கிடந்து பின் கண்டு எடுத்ததூஉம், தாயத்தார் பெறு ததூஉமாம். சுங்கம் - கலத்தினும் காலினும் வரும் பண்டங் கட்கு இறையாயது. தெறு பொருள் - தெறுதலான் வரும் பொருள் என விரியும். ஆறிலொன்று ஒழியவும் உரியன கூறிய வாறு,

இவை மூன்று பாட்டானும், அஃது ஈட்டும்நெறி கூறப் பட்டது.

(கு - ரை.) ஆறிலொன்றுன கடமைப்பொருளோடு உறு பொருள் உல்குபொருள் தெறுபொருள் என்ற இம் மூன்றுங்கூட வேந்தற்குஉரிய பொருளாமென்பதாம். உடையார் இன்மையின்-சொந்தக்காரர் இல்லாமையால். உற்ற - அடைந்த; கிடைத்த என்றபடி. சுங்கம்-ஆயம் : தீர்வை. திறை-அரசிறை, கப்பம். வைத் தார்-சம்பாதித்துவைத்தவர். நிலத்தின் கட்கிடந்து-தரையின்கீழ்ப் புதையலாய்ப் பொருந்தியிருந்து. தாயத்தார் பெறுததூஉம் - பங் காளிகள் அடையாததும். ஒருவன் சம்பாதித்த சொத்துக்கு, முதலில் அவன் சந்ததியாரும், அவர் இல்லாவழிப் பின்பு பங்காளி கள் இருப்பின் அவரும், அவரும் இல்லாவிடின் அப்பால் அரசனும் உரியரென்க. கலத்தினும் காலினும் வரும் பண்டங் கட்கு இறையாயது - மரக்கலமார்க்கமாகவும தரைவழியாகவும் வெளியூர்களிலிருந்து கொணரப்படுகின்ற வர்த்தகப்பொருள் களுக்கு வரியாகவிதித்து வாங்கும் பொருள். தெறுதலான்வரும்-போர்செய்துவெல்லுதலால் வருகின்ற **ஆறிலொன்று ஒழியவும்**

உரியன கூறியவாறு - குடிகளிடத்து வாங்கும் ஆறிலொருபொரு ளல்லாமலும் மற்றும் அரசனுக்கு உரியவை சொல்லியபடி; ஆறி லொன்று உரியதாதல் முந்தினகுறளாற் பெறப்பட்டதனால், மற் றும் உரியவற்றை இதிற் கூறினாரென்க. அஃது ஈட்டும் நெறி - அப்பொருளைச் சம்பாதிக்கின்ற வழி.

போர்வீரர் தாம் வென்ற பொருள்களிற் சிறந்தவற்றைத் தம் அரசனுக்குக் கொடுத்தல்வேண்டு மென்பது, வேதமொழி. உடை யவனறியப்படாத பொருள் அகப்பட்டால் அதனை அரசன் மூன்று வருஷகாலம் பாதுகாத்து வைத்திருந்து அதற்குள் உடையவன் வந்து பெற்றுக்கொள்ளாவிடின் பின்பு அதனைத் தனதாக்கிக் கொள்க. பிறன் இழந்தபொருள் அகப்பட்டால் அரசன் அதனைப் பாதுகாத்துவைத்து, தான்பாதுகாத்துவைத்ததற்காக அதில் ஆறி லொருபகுதியையாவது, பத்திலொருபகுதியையாவது, பன்னிரண் டிலொருபகுதியையாவது அப்பொருளுக்குஉடையவனது தகுதிக்கு ஏற்றவாறு நல்லோர்முறைமைப்படி எடுத்துக்கொண்டு மற்றதை உடையவனுக்குக் கொடுத்திடவேண்டும். ஒருவன் தான் கண் டெடுத்த புதையலையாவது, பிறன்கண்டெடுத்த புதையலையாவது, தனக்குச்சேர்தற்கு உரியதென்று சத்தியமாக நிலைநாட்டுவா னாயின், அரசன் அதில் ஆறிலொருபகுதியையாவது பன்னிரண்டி லொருபகுதியையாவது எடுத்துக்கொண்டு மற்றதை அவனுக்குக் கொடுத்திடவேண்டும். முன்னோரால் வைக்கப்பட்டதும், உடை யவ னுணரப்படாததுமான புதையலை அரசன் தான் கண்டெடுத் தால் அதில் அந்தணர்க்குப் பாதிகொடுத்து மற்றதைத் தன் திர விய சாலையிற் சேர்க்கவேண்டும். இங்ஙனம் அடைதற்குக் கார ணம், அரசன் பூமிக்குத் தலைவ னாதல். "கலத்தினுங் காலினும் வரும் பண்டங்களினால் வணிகர்க்கு வரும் இலாபத்தில் இருபதி லொருகூறு அரசன் வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும்" என்று மனு - எ கூஎ, அ - கூ0, கூகூ, கூ௩, ௪அ, முதலிய ஸ்லோகங்களிற் கூறியவை இங்குக் காணத்தக்கன.

உல்கு பொருள் - பண்புத்தொகை. உல்கு ஶுல்க மென்னும் வடசொல்லின் விகாரம்: இதுவே சுங்கமெனச் சிதைவதும். ஒன் னார்த் தெறு - உயர்திணையில் ஐயுருபு தொக்கது; தகரம் இரட் டிற்று: "இயல்பின்விகாரம்." தெறுபொருள் - காரணப்பொருளில் வந்த இறந்தகாலவினைத்தொகை. (முதனிலைத்தொழிற்பெயரின் மேல் வந்த மூன்றும்வேற்றுமையுருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகையாயின், 'தெறுப்பொருள்' என நிற்கும்; செய்யுளின்பம் நோக்கி 'தெறுபொருள்' என இயல்பாயிற்றென்றலும் ஒன்று.)

எ௫எ. அருளென்னு மன்பின் குழவி பொருளென்னுஞ்
செல்வச் செவிலியா லுண்டு.

பரி:—அன்பு ஈன்-அன்பினால் ஈனப்பட்ட, அருள் என்னும் குழவி—,—பொருள் என்னும்-பொருளென்று உயர்த்துச்சொல் லப்படும், செல்வம் செவிலியால் - செல்வத்தையுடைய செவிலி யால், உண்டு-வளரும்; (எ - று.)

தொடர்புபற்றாதே வருத்தமுற்றார்மேற் செல்வதாய அருள் தொடர்புபற்றிச் செல்லும் அன்பு முதிர்ந்துழி உளதாவ தாக லின், அதனை 'அன்பீன்குழவி' என்றும், அது வறியார்மேற் செல்வது அவ்வறுமை களையவல்லார்க்கு ஆகலின் பொருளை அதற்கு 'செவிலி' என்றும், அஃது உலகிற் செவிலியர் போலாது தானே எல்லாப்பொருளும் உதவிவளர்த்தலின் 'செல்வச்செவிலி' என்றுங் கூறினார்.

(கு - ரை.) தொடர்புபற்றாதே வறுமையால் வருத்தமுற்றார் மீது செல்வதாகிய அருளென்பது, செல்வத்தால் மிக்குவளரு மென்பதாம். ஈனப்பட்ட - பெறப்பட்ட. குழவி - குழந்தை. பொருளென்று உயர்த்துச்சொல்லப்படுஞ் செவிலியென இயையும். 'செல்வத்தையுடைய' என்பதற்கு - வேண்டும் பொருள்களைக் கொடுக்குந்தன்மையுடைய என்று கருத்து; அது, விசேடவுரை யில் 'தானே எல்லாப்பொருளும் உதவி வளர்த்தலின், செல்வச் செவிலி யென்று கூறினார்' என்பதனால் விளங்கும். செவிலி - வளர்க்குந்தாய். தொடர்புபற்றாதே - யாதொரு சம்பந்தமு மில்லா மலே. 'வருத்தமுற்றார்' என்று சிறந்த உயர்திணையாற் கூறினா ராயினும், வருத்தமுற்ற அஃறிணைப்பிராணிகளும் உபலக்ஷணத் தாற் கொள்ளத்தக்கன. தொடர்புபற்றி - உறவுமுறை சிநேகம் உரிமை முதலிய யாதாயினும் ஒரு சம்பந்தத்தால். கீழ் அன் புடைமை யென்ற அதிகாரத்தில் 'அன்புடைமையாவது - வாழ்க் கைத்துணையும் புதல்வரும் முதலிய தொடர்புடையார்கண் காத லுடையனாதல்' என்றும், அருளுடைமை யென்ற அதிகாரத்தில் 'அருளாவது - தொடர்புபற்றாது இயல்பாக எல்லாவுயிர்கள் மேலுஞ் செல்வதாகிய கருணை' என்றும் பரிமேலழகர் கூறிப் போந்தவற்றாலும், அன்புக்கும் அருளுக்கும் உள்ள வேறுபாடு விளங்கும். முன் 'அன்பீனுமார்வமுடைமை யதுவீனு,நண்பென்னு நாடாச்சிறப்பு" என்ற குறளில் 'ஒருவனுக்குத் தொடர்புடையார் மாட்டுச் செய்த அன்பு அத்தன்மையாற் பிறர்மாட்டும் விருப்ப முடைமையைத் தரும்' என்றதனாலும் அன்பு அருளுக்குக் காரண மாதல் அறிக. தொல்காப்பியவுரையில் 'அன்பாவது - மனைவியர் கண்ணும் தாய் தந்தை புதல்வர் முதலிய சுற்றத்தின்கண்ணும் மனமகிழ்ச்சிநிகழ்த்திப் பிணிப்பித்து நிற்கும் நேயம்' என்றும், அன்பென்பது-அருட்குமுதலாகி மனத்தில் நிகழும் நேயம்: அஃது உடையார்க்குப் பிறர்கண் துன்பங்கண்டவழிக் கண்ணீர்விழு மாக லின், அவ்வருளானே அவ்வன்புடைமை விளங்குமென்பது' என் றும், 'அளியாவது - அன்புகாரணத்தால் தோன்றும் அருள்' என்றும் உரைத்தவை உணரத்தக்கன. 'அருளாவது - ஒன்றின் துயர்கண்டால் காரணமின்றித் தோன்றும் இரக்கம்; அன்பா வது - தன்னாற்புரக்கப்படுவார்மே லுள்ளதாகிய காதல்' என்பர், புறநானூற்று உரையாசிரியரும். முதிர்ந்துழி - மிக்கவிடத்து. அதனை - அருளை. அது-அருள். வறுமைகளையவல்லார் - பிறரது வறுமையை நீக்கவல்ல செல்வர். அதற்கு - அருளுக்கு. அஃது - செல்வம். உலகிற்செவிலியர்போலாது - உலகத்திலுள்ள சாதா

ரண செவிலித்தாயர்போலாகாமல். இச்செய்யுள், இயைபுருவகவணி; அதன் இலக்கணம் - உபமானத்தையும் உபமேயத்தையும் வேற்றுமையொழிவித்து ஒற்றுமைதோன்றக் கூறுகையில், பல பொருள்களை ஒன்றுக்குஒன்று இயைபுடையனவாக நிறுத்துவது; இங்கு, 'ஈன்' என்ற வினைப்பகுதியின் ஆற்றலால், அன்பு தாயாதல் பெறப்படும். (எ)

எ௬அ. **குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றாற் றன்கைத்தொன்று
உண்டாகச் செய்வான் வினை.**

பரி:—தன் கைத்து-தன்கையதாகிய பொருள், உண்டாக-, ஒன்று செய்வான் - ஒருவினையை எடுத்துக்கொண்டான், வினை- (அதனைச்) செய்தல்,—குன்று ஏறி யானை போர் கண்டு அற்று - (ஒருவன்) மலைமேல் ஏறிநின்று யானைப்போரைக் கண்டாலொக்கும்; (எ - று.)

கைத்து உண்டாக ஒன்றுசெய்வானெனக் கூட்டுக. 'ஒன்று' என்பது-வினையாதல், 'செய்வான்' என்றதனாற் பெற்றாம். குன்றேறியான் அச்சமும் வருத்தமும் இன்றி நிலத்திடை யானையும் யானையும்பொருபோரைத்தான் இனிதுஇருந்துகாணுமதுபோல, கைத்துஉண்டாக வினையை மேற்கொண்டானும் அச்சமும் வருத்தமும் இன்றி வல்லாரை ஏவித் தான் இனிது இருந்து முடிக்குமென்பதாம்.

(கு - ரை.) கையிற் பொருளுடையவன் ஒருவினையை மேற்கொண்டால், அவன் அச்சமும் வருத்தமும் இன்றித் தான் மேற்கொண்ட அவ்வினையை இனிது முடிப்ப மென்பதாம். கையது - கையிலுள்ளது; சொந்தமானது என்றபடி. எடுத்துக் கொண்டான் - செய்ய உடன்பட்டவன்; 'மேற்கொண்டான்' என்பதற்கும் இதுவே பொருள். அதனை - அத்தொழிலை. யானைப்போர் - யானைகள் ஒன்றோடொன்று செய்யும் போர். ஒன்று - ஒருதொழிலுக்கு, எண்ணலளவையாகுபெயர்; 'ஒன்று இரண்டு என்னுந்தொடக்கத்து எண்ணுப்பெயர்கள், ஆகுபெயராகாது உரியபெயராகவே எண்ணப்படுபொருளின்மேலும் நிற்கும்' என்பர், சேனாவரையர். குன்று ஏறியான் - மலைமேல் ஏறியவன். வருத்தமுமின்றி இனிதிருந்துகாணுமது என இயையும். பொருபோர் - செய்கின்ற சண்டை. வல்லாரை ஏவி - தான் தொடங்கிய தொழிலைச் செய்து முடிக்க வல்லவர்களை நியமித்து. முடிக்கும் - நிறைவேற்றுவான். யானைப் போர் - யானைகளது போர். கண்டற்று - கண்டாலற்று என்பதன் விகாரம்; இனி, கண்டதற்று என்பது கண்டற்று எனத் தொகுத்தல் விகாரப்பட்டதென்றலும் ஒன்று. ஆல் - அசை. கைத்து - கையிலுள்ளது; பொருள்.

இச்செய்யுளின் பொழிப்புரையின்பின் 'கைத்து உண்டாக ஒன்றுசெய்வான் எனக் கூட்டுக' என்று அந்வயத்தை விளக்குகின்ற வாக்கியம், அச்சுப் பிரதிகளி லில்லை யாயினும், பல ஏட்டுப் பிரதிகளில் உள்ளது. இச்செய்யுளில், தன்கைத்துண்டாக ஒன்று செய்வான் வினை என உபமேயமும், குன்றேறி யானைப்போர் கண்டு என உபமானமும், அற்று என உவமவுருபும் விரிந்துநிற்க, அச்ச

மும்வருத்தமுமின்றி இனிதிருந்து முடித்தலாகிய பொதுத்தன்மை யொன்றும் தொக்குவந்ததனல், இது - பொதுத்தன்மைத்தொகை யுவமையணி; வடநூலார் தர்மலுப்தோபமா என்பர். இவ்வுவமை, தொழில் பற்றி வந்தது. (அ)

௭௬௯. **செய்க பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கும்**
எஃகதனிற் கூரிய தில்.

பரி:—(தம்க்கு ஒன்று உண்டாகக் கருதுவார்), பொருளை செய்க பொருளை உண்டாக்குக; செறுநர் செருக்கு அறுக்கும் எஃகு - (தம்) பகைவர் தருக்கினை அறுக்கும் படைக்கலம், (அது வாம்); அதனின் கூரியது இல் - (அதற்கு) அதுபோலக் கூரிய படைக்கலம் (பிறிது) இல்லை; (எ - று.)

'அதுவாம்', 'அதற்கு' என்பன, அவாய் நிலையான் வந்தன. பொருளைச் செய்யவே, பெரும்படையும் நட்பு முடைய ராவர்; ஆகவே, பகைவர் தருக்கு ஒழிந்து தாமே அடங்குவர் என்பார் 'செறுநர்செருக்கறுக்கு மெஃகு' என்றும், ஏனை எஃகுகள் அது போல அருவப்பொருளை அறுக்கமாட்டாமையின் 'அதனிற் கூரியது இல்' என்றும் கூறினர்.

(கு - ரை.) செல்வத்தைக்கொண்டு சேனையையும்நண்பரையுஞ் சேர்த்துப் பகைவரை அடக்குதல்போல மற்றொன்றால் அடக்க முடியாமையால், செல்வம் அவசியம் அரசரால் சம்பாதிக்கத் தக்கது என்பதாம். "செய்கபொருள்யாருஞ் செறுவாரைச்செறு கிற்கும், எஃகுபிறிதில்லை யிருந்தே யுயிரையுண்ணும், ஐயமிலை யின்பமறனோ டெவையுமாக்கும், பொய்யில் பொருளேபொருள் மற்றல்லபிறபொருளே" என்ற சிந்தாமணி இங்கு நோக்கத்தக்கது. ஒன்று உண்டாகக் கருதுவார் - ஒருநன்மை உண்டாகும்படி நினைப் பவர். உண்டாக்குக-சம்பாதிக்கக்கடவர். பகைவர் தருக்கு - பகை வரது களிப்பு. படைக்கலம் - ஆயுதம்; போர்க்கருவி. அதுவாம் - செல்வமாம். அதற்கு - பகைவர்செருக்கை யறுத்தற்கு. அது போல - செல்வம்போல. கூரிய - கூர்மையுள்ள. நட்பு - நண்பர். ஏனை எஃகுகள் - மற்றை ஆயுதங்கள். அதுபோல - செல்வம் போல. அருவப்பொருள் - உருவமில்லாதபொருள். அருவம் - அரூபம்: இங்கே, அருவப்பொருள் - தருக்கு. வைசேடிகர்து மதம்பற்றி, தருக்காகிய குணம் பொருளாகக்கூறப்பட்டது; "சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன்" என்ற குறளினுரை யில் பரிமேலழகர் 'வைசேடிகர் பொருள் பண்பு தொழில் சாதி விசேடம் இயைபு என்பவற்றை அறுவகைப்பொருளென்றாற்போல, ஈண்டுக் குணம் பொருளெனப்பட்டது' என்றனர். எஃகு - எஃகி னாற்செய்யும் ஆயுதத்துக்கு, கருவியாகுபெயர். கூரியது - ஒன்றன் பாற் குறிப்பு வினையாலணையும்பெயர்: இ, அ - சாரியைகள். பொருளினிடத்துப் படைக்கலத்தின் தன்மையை ஏற்றிக் கூறியத னால், உருவகவணி. (க)

௭௭௦. **ஒண்பொருள் காழ்ப்ப வியற்றியார்க் கெண்பொருள்**
ஏனை யிரண்டு மொருங்கு.

பரி :—ஒள் பொருள் - நெறியான்வரும் பொருளை, காழ்ப்ப இயற்றியார்க்கு - இறப்பமிகப் படைத்தார்க்கு,—ஏனை இரண்டு உம் - மற்றை அறனும் இன்பமும், ஒருங்கு - ஒருங்கே, எள் பொருள் - எளிய பொருள்களாம்; (எ - று.)

காழ்த்தல்-முதிர்தல். பயன்கொடுத்தல்லது போகாமையின் 'ஒண்பொருள்' என்றும், ஏனையிரண்டும் அதன் விளைவாகலின் தாமே ஒருகாலத்திலே உளவா மென்பார் 'எண்பொருள்' என்றுங் கூறினர்.

இவை நான்குபாட்டானும், அதனான் வரும் பயன் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) நல்லநெறியால் பொருளை மிகுதியாகப் படைத்தார்க்கு,மற்றை அறமும் இன்பமும் எளிதிற் சித்திக்குமென்பதாம். நெறியான் - நல்லவழியால். இறப்ப மிகப் படைத்தார் - வெகு அதிகமாகச் சம்பாதித்தவர்கள். ஒண்மை - ஒளி; பொருளுக்கு ஒண்மை - நெறியால் வருதலும், பயன்கொடுத்தலில் தவறாமையு மென்க. அறம் பொருள் இன்பம் என உடனெண்ணப்பட்ட மூன்றனுள் பொருளை முன்னர்ப் பிரித்தமையால், மற்றை அறமும் இன்பமும், 'ஏனையிரண்டு' எனப்பட்டன. அதன் விளைவு - செல்வத்தினாலுண்டாகும் பயன். ஒருகாலத்திலே - ஒரேகாலத்தில், ஏககாலத்திலே. அதனான் - பொருளால்.

காழ்ப்ப - காழ் என்னும் வினைப்பகுதியினடியாப் பிறந்த செயவென்னெச்சம். ஏனை, ஒருங்கு - இடைச்சொற்கள். இவ்வதிகாரத்தின் நான்காங் குறளுக்கும் இக்குறளுக்குமுள்ள ஒற்றுமைவேற்றுமைநயங்களை உய்த்துணர்க. "அறத்தி னீட்டிய வொண்பொருள்" என்ற மணிமேகலையும், "தீவினைவிட் டீட்டல் பொருள்" என்ற ஔவையார்பாடலும், "சிறப்புடை மரபிற் பொருள்" என்ற புறநானூறும் இங்கு அறியத்தக்கன. அங்கவியலில் பொருளியல் முற்றும்.   (௧௦)

எஎ - ஆம் அதிகாரம்—படைமாட்சி.

பரி :—இனி, அப்பொருளினாவதாய் வெல்வதாய படை இரண்டு அதிகாரத்தாற் கூறுவான்தொடங்கி முதற்கட் படைமாட்சி கூறுகின்றார்; அஃதாவது - படையினது நன்மை. அதிகாரமுறைமை இதனுள் விளங்கும்*

(கு - ரை.) படை - சேனை: (பகைவரைப்) படுப்பதெனக் காரணப்பெயர். படுத்தல் - அழித்தல்: படு - பகுதி, ஐ-கருத்தாப் பொருள்விகுதி. பொருள் காரணமும், படை காரியமு மாதல், அதிகாரமுறைமைக்குக் காரணம்.

இதுவும், அடுத்த அதிகாரமும், அங்கவியலில் 'படையியல்' எனவும் படும்.

---

* இந்தவாக்கியம் பல பிரதிகளி லில்லை.

எ௬௧. உறுப்பமைந் தூறஞ்சா வெல்படை வேந்தன்
வெறுக்கையு ளெல்லாந் தலை.

பரி :—உறுப்பு அமைந்து - (யானை முதலிய நான்கு) உறுப்பானும் நிறைந்து, ஊறு அஞ்சா-(போரின்கண்) ஊறுபடுதற்கு அஞ்சாது நின்று, வெல் - (பகையை) வெல்வதாய, படை—,—வேந்தன் வெறுக்கையுள் எல்லாம் தலை - அரசன் செல்வங்களெல்லாவற்றுள்ளும் தலையாய செல்வம் ; (எ - று.)

ஈண்டு 'படை' என்றது, அந்நான்கன் தொகுதியை. ஊறு அஞ்சிய வழி வேறல் கூடாமையின் 'ஊறஞ்சா' என்றும், ஒழிந்த அங்கங்கட்கும் அரசன் றனக்கும் காவலாகலின் "வெறுக்கையு ளெல்லாந் தலை" என்றும் கூறினார்.

(கு - ரை.) நால்வகை அங்கங்களோடு கூடியதும், பகைவராற் புண்படுதற்கு அஞ்சிப் பின்னிடாது நிலைத்துநிற்பதும், பகையை வெல்லவல்லதுமாகிய சேனை, அரசனுக்கு மற்றையங்கங்களினுஞ் சிறந்தது என்பதாம்.

யானை முதலிய நான்கு உறுப்பு - யானை தேர் குதிரை காலாள் என்னுஞ் சதுரங்கங்கள் ; போரின்கண் ஊறுபடுதற்கு - யுத்தத்தில் விரணப்படுதற்கு. நின்று - நிலைத்து. தலையாய - முதன்மையான. ஈண்டு - இங்கு. அந்நான்கன் - யானை முதலியவற்றின். ஊறு அஞ்சியவழி - விரணப்படுதற்கு அஞ்சினால். வேறல் கூடாமையின் - (பகையை) வெல்லுதல் முடியாமையால். ஒழிந்த அங்கங்கள் - அமைச்சு, நாடு, அரண், பொருள், நட்பு என்பவை. ஒழிந்த - சேனைநீங்கலான. அரசன் றனக்கும் - அரசனுக்கும். இப்பொருள்கட்கெல்லாம் பாதுகாவலாவது அரசன்சேனை யென்க. 'வெறுக்கையுளெல்லாந் தலை' என்றவிடத்து 'உள்' என்ற ஏழனுருபு - கூட்டிப்பிரித்தற்பொருளில் வந்தது ; "உடையரு ளரசருளேறு" என்றவிடத்துப் போல. (க)

எ௬௨. உலைவிடத் தூறஞ்சா வள்கண் டொலைவிடத்துத்
தொல்படைக் கல்லா லரிது.

பரி :—தொலைவு இடத்து - தான் சிறிதாயவழியும், உலைவு இடத்து - (அரசற்குப் போரின் கண்) உலைவு வந்தால், ஊறு அஞ்சா - (தன்மேல்) உறுவதற்கு அஞ்சாது நின்று தாங்கும்,வன்கண் - வன்கண்மை,—தொல் படைக்கு அல்லால் - அவன் முன்னோரைத் தொடங்கி வரும் படைக்கு அல்லது, அரிது - உளதாகாது ; (எ - று.)

இழிவு சிறப்பு உம்மை, விகாரத்தால் தொக்கது. மூலப்படை கூலிப்படை நாட்டுப்படை காட்டுப்படை துணைப்படை பகைப்படை என்னும் அறுவகைப்படையுள்ளுஞ் சிறப்புடையது மூலப்படை யாகலான், அதனை அரசன் "வெல்பொறியு நாடும் விழுப்பொருளுந் தன்னடையும், கொல்களிறு மாவுங் கொடுத்

தளிக்க'' என்பது, குறிப்பெச்சம்; இப்படையை வடநூலார் 'மௌலம்'' என்ப.

(கு - ரை.) தான் சிறிதாக இருப்பினும் போரில் தம் அரசற்கு அழிவு நேர்வதாக இருந்தால், தான் புண் படுவதற்குப் பின் வாங்காது நின்று தாங்கும் வல்லமை, அறுவகைப் படையுள் மூலபல மெனப்படும் படைக்கு அல்லது மற்றைப்படைக்கு இயலாதாதலால் அதனை அரசன்போற்றவேண்டுமென்பதாம். தான் சிறிதாயவழியும்-சேனை தான் பகைவரால் அழிக்கப்பட்டுச் சுருங்கியபொழுதும். உலைவு - அழிவு; அபாயம். உறுவதற்கு - புண்படுவதற்கு. தாங்கும் - பகைவரை எதிர்த்துத் தன் அரசனைக் காக்கின்ற. வன்கண்மை - வலியதன்மை; சௌரியம். அவன்முன்னோர் - அவ்வரசனதுதாதை மூதாதை முதலிய முந்தினபரம்பரையார். முன்னோரைத் தொடங்கி வரும் படை - மூலப்படை; மற்றையபடைகள், அப்பொழுதப்பொழுது அரசனாற் சேர்க்கப்படுவன. விகாரத்தால் - செய்யுள்விகாரத்தால். இழிவுசிறப்புஉம்மை தொகுத்தல் விகாரப்பட்டது, 'தொலைவிடத்து' என்பதன் இறுதியிலென்க. மூலப்படை - தொன்றுதொட்டுப் பரம்பரையாக வருகின்ற சேனை. கூலிப்படை - வேண்டியபொழுது கூலிகொடுத்துச் சேர்க்குஞ் சேனை. நாட்டுப்படை - நாட்டிலுள்ள வீரர்களைப் போரின்பொருட்டுத் தொகுப்பது. காட்டுப்படை - காட்டிலுள்ள வேடர் முதலிய போர் வல்லாரைத் துணையாகச் சேர்ப்பது. துணைப் படை - தமக்குநண்பரான அரசரால் உதவியாக அனுப்பப்பட்ட சேனை. பகைப் படை - பகைவர்களை வென்று அவர்களிடத்தினின்று திறையாகக் கொணர்ந்த சேனை. "உறவின்மிக்கவர் பகையினெய்த்தவருதவுமப்படை குடைநிழற், செறிதலத்தினில் வளர்நகர்ப்படை திரள்வனப்படை பொருள்விளைத், தறுகண்மெய்ப்படை யுறுதியிற்பொரு தமதகப்படை யெனவிராய், அறுவகைப்படைகளும் வகுத்தன அணிகள்'' என்ற வில்லிபுத்தூரார் பாரதத்தையும், "சுத்த மூலம் கான் கூலி துணை பகை நாட்டொடாறே'' என்ற சூடாமணி நிகண்டையும், இவற்றில் மூலபலத்தை 'உறுதியிற்பொருதமதகப் படை' என்றும் 'சுத்தமூலம்' என்றும் அடைமொழி கொடுத்து மற்றவற்றினுஞ் சிறப்பித்து முறையே இறுதியிலும் முதலிலும் நிறுத்தியவாற்றையும் அறிக. "வெல்பொறியு நாடும் விழுப்பொருளுந் தண்ணடையும். கொல்களிறு மாவுங் கொடுத்தளித்தான் - பல்புரவி, நன்மணித் திண்டேர் நயவார் தலைபனிப்பப், பன்மணிப்பூணன்படைக்கு'' என்பது, புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, தும்பைப்படலம் - உ - ஆம்பாட்டு: இது, தும்பையரவ மென்னுந் துறை கூறியது; அதாவது - சிறந்த அரசன் தனது சேனைக்கு மிக்க அருள்செய்வது: "பொன்புனைந்த கழலடியோன், தன் படையைத் தலையளித்தனறு'' என்ற கொளுவினை அறிக. "வெல்பொறியும்'' என்று தொடங்கிய மேற்கோள்வாக்கியத்தின் பொருள்:— வெல்பொறியும் போர்வெற்றிக்குஉறிய அடையாளங்களையும் [பட்டப்பெயர் விருது முதலியவற்றையும்], நாடுஉம்-நாட்டின் பாகத்தையும், விழுப் பொருள்உம்-சிறந்த செல்வத்தையும், தண் நடைஉம்-குளிர்ந்ததன்மையையுடைய கழனிகளையும், கொல்

களிறும்- (பகைவரைக்) கொல்லவல்ல யானைகளையும், மாவும்- குதிரைகளையும், கொடுத்து - (பரிசு) கொடுத்து, அளிக்க - அருள் செய்க. தன்பக்கல் மெய்யன்பு உடையராகிய அவர் வேண்டுவன வற்றை அரசன் தானும் அருளோடுகொடுத்து அவரைக் காப் பாற்றவேண்டும் என்றவாறு. மௌலம்=மூலபலம். உலைவு, தொலைவு - தொழிற்பெயர்கள். உலைவிடம், தொலைவிடம்-உலைவு நேருங்காலம், தொலைவுநேருங்கால மென்க. (உ)

௭௬௩. **ஒலித்தக்கா லென்னு முவரி யெலிப்பகை**
நாக முயிர்ப்பக் கெடும்.

பரி:—எலி பகை - எலியாய பகை, உவரி ஒலித்தக்கால் - (திரண்டு) கடல்போல ஒலித்தால், என் ஆம் - (நாகத்திற்கு) என்ன ஏதம் வரும்? நாகம் உயிர்ப்ப-அந்நாகம் உயிர்த்த துணை யானே, கெடும் - (அது தானே) கெடும்; (எ - று.)

உவமைச்சொல், தொக்கு நின்றது. இத்தொழிலுவமத்தால், திரட்சி பெற்றும் வீரரல்லாதார் பலர் திரண்டு ஆர்த்தால் அதற்கு வீரன் அஞ்சான்: அவன் கிளர்ந்ததுணையானே அவர் தாம் கெடுவரென்பது தோன்ற நின்றமையின், இது-**பிறிதுமொழி தல்** என்னும் அலங்காரம். வீரரல்லாதார் பலரினும் வீரனொரு வனை ஆடல் நன்று என்பதாம்,

இவை மூன்று பாட்டானும், முறையே அரசனுக்குப் படை ஏனை அங்கங்களுட் சிறந்தது என்பதூஉம், அதுதன்னுள்ளும் மூலப்படை சிறந்த தென்பதூஉம், அது தன்னுள்ளும் வீரன் சிறந்தா னென்பதூஉம் கூறப்பட்டன.

(கு - ரை.) இந்தக் குறளின் கருத்துப் பரிமேலழகராலேயே தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆய-ஆகிய. திரண்டு-கூட்ட மாகக்கூடி. நாகத்திற்கு - பாம்பிற்கு. ஏதம்-தீங்கு. என்ன ஏதம் வரும-ஒருதீங்கும்வாராதென்றபடி. உயிர்த்த துணையானே - மூச்சு விட்ட அவ்வளவினாலே. அது - அவ்வெலிப்பகை. உவமைச் சொல்-போலவென்னும உவமவுருபு; அது தொக்கது, 'உவரி' என்பதன் இறுதியில். இத்தொழிலுவமம் என்றது, உவரி யொலித்தலைக் கூறியதை. திரட்சி-கூட்டங்கூடுதல். ஆர்த்தால்- ஆரவாரித்தால். அதற்கு-அவ்வாரவாரத்திற்கு. அவன் கிளர் ந்த துணையானே - அவ்வீரன் ஊக்கங்கொண்டு போர்க்கு எழுந்த மாத்திரத்தாலே. அவர்-வீரரல்லாதவர். பிறிதுமொழித லணியின் இலக்கணம் - உபமேயத்தைக் கூறாமல் உபமானத்தைமாத்திரங் கூறி அதனால் உபமேயத்தைப பெறவைத்தல்; இவ்வணி - ஒட்டு: உவமப்போலி, நுவலாநுவற்சி, புனைவிலிபுகழ்ச்சி எனவும் பெயர் "கருதிய பொருள்தொகுத் ததுபுலப்படுத்தற, கொத்த தொன்று ரைப்பினஃ தொட்டெனமொழிப" என்பது, தண்டியலங்காரம். பெறும்: இதனைச் சுருக்கணி யென்பர், வீரசோழிய நூலுடையார்: 'வீவில் கவிதான் கருது பொருளை வெளிப்படுத்தற்கு, ஓவியமே சுருக்கா மறைசொல்லினுரைத்திடினே" என்பது காண்க. இதற்குத்

குத் தொகைமொழி யென்றும் ஒரு பெய ருண்டு. ஆடல் - ஆளு தல், தொழில்கொள்ளுதல். அது தன்னுள்ளும் - அப்படையி னுள்ளும. அதுதன்னுள்ளும் - அந்த மூலப்படையினுள்ளும். இச்செய்யுளின் கருத்தேபற்றி, "எலி யெலா மிப்படையரவம் யானென" எனக் கம்பராமாயணத்திலும், "உரககன்னி, யரு ளுடைமைந்த னெண்ணிலாயிர முருவமாகி, யிருபுடையினும் போர்வேந்தரெலிகள்போ லேங்கி யம்பாற், பொருபடையுருண்டு போகப் பொருவில்வெம்பூசல்செய்தான்" என வில்லிபுத்தூரார் பாரதத்திலும் வருவன காண்க. என் என்ற வினைப்பெயர், இங்கு, இடம்நோக்கி, தீங்கைக் குறித்தது. உவரி என்பதில் உவர்-பகுதி, இ-உடைமைப்பொருளுணர்த்தும்பெயர்விகுதி. நாகம்-நகத்தில் வாழ்வது என்று காரணப்பொருள்படும்; நகம்-நடவாதது: மலையும், மரமும். (கூ)

எசுச. அழிவின் றறைபோகா தாகி வழிவந்த
வன்க ணதுவே படை.

பரி:—அழிவு இன்று-(போரின்கண்) கெடுதலின்றி, அறை போகாது ஆகி-(பகைவராற்)கீழறுக்கப்படாததாய், வழி வந்த-தொன்று தொட்டுவந்த, வன்கணது ஏ - தறுகண்மையையுடை யதே, படை - (அரசனுக்குப்) படையாவது ; (எ - று.)

அழிவின்மையான் மறமானங்களுடைமையும்,அறைபோகா மையான் அரசன்மாட்டு அன்புடைமையும் பெறப்பட்டன. வழிவந்த வன்கண்மை -"கன்னின்றா னெந்தை கணவன்களப் பட்டான், முன்னின்றுமொய்யவிந்தா ரென்னையர்-பின்னின்று, கைபோய்க் கணையுதைப்பக் காவலன் மேலோடி, யெய்போற் கிடந்தானென் னேறு" என்பதனான் அறிக. குற்றியலுகரத்தின் முன்னர் உடம்படுமெய் விகாரத்தான் வந்தது; இது, வருகின்ற பாட்டுள்ளும் ஒக்கும்.

(கு - ரை.) நான்கு குறள்களால் படைக்கு இலக்கணங் கூறக் கருதிய ஆசிரியர், இதனால் போரிற் கெடாமல் பகைவராற் கீழறுக் கப்படாததாகித் தொன்றுதொட்டுவந்த தறுகண்மையதே அரச னுக்குப் படையாவதென்கிறாரென்க. போரின்கண் கெடுதல் - யுத் தத்தில் தோற்றல். கீழறுக்கப்படாததாய்-வஞ்சனைவழியில் வசப் படுத்திப்பிரிக்கமுடியாததாய். தொன்று தொட்டு வந்த-தாதை மூதாதை முதலாகப் பரம்பரையாய்வந்த. மறமானம் - பராக்கிரம மும் பெருமையும். அறைபோகாமை-பகைவரான் வஞ்சித்துப் பிரிக்கப்படாமை. அரசன்மாட்டு-அரசனிடத்து. "கன்னின்றான்" என்றுதொடங்கிய மேற்கோள், புறப்பொருள்வெண்பாமாலை-வாகைப்படலம் - உஉ - ஆம் பாட்டு : இதன்பொருள் வருமாறு:— எந்தை - (எனது) தகப்பன், கல் நின்றான் - கல்லிலே பொருந்தி நின்றான்; கணவன் - (எனது) கணவன், களம் பட்டான் - போர்க் களத்திலே இறந்தான்; என் ஐயர் - எனது தமையன்மார், முன் நின்று-(பகைவரது) முன்னே நின்று எதிர்த்து, மொய் அவிந்தார்-போரில் விழுந்தார்; என் ஏறு - எனது மகன், பின் நின்று-(தனது

சேனை அழிந்த) பின்பும் (தான் கலங்காது) நின்று, கை போய் கணை உதைப்ப - தன்கைசென்று அம்புகளைச்செலுத்த, காவலன் மேல் ஓடி - பகையரசன் மேல் எதிர்த்துச்சென்று, எய்போல் கிடந்தான் -(அவன் எய்த அம்புகளால் தன் உடம்புமுழுவதுந் தைக்கப் பட்டு) முள்ளம்பன்றிபோலக் கிடந்தான் என்க. இது, வாகைத் திணையில் ஏறாண்முல்லையென்னுந் துறை: அதாவது - எதிரில் லாமலொழியும்படி சினம் மிகுகின்ற மேன்மேலேருநின்ற ஆண் மைத் தன்மையையுடைய குடியொழுக்கத்தை உயர்த்துச் சொல் லுதல்; அரிய போரைப்பரம்பரையாகச்செய்து விரணப்பட்ட பெரியகுடியின் பராக்கிரமத்தைச் சொல்லுத லென்றுங் கூறுவர். "மாறின்றி மறங்கனலும், ஏறாண்குடியெடுத்துரைத்தன்று" என்ற புறப்பொருள்வெண்பாமாலைக்கொளுவையும், "அருஞ்சமம் வழி வழியாற்றி யேறுண்ட, இருங்குடி மறம்புக லேறாண்முல்லை" என்ற இலக்கணவிளக்கத்தையுங் காண்க. போரிற் பின்னிடாது பகைவனை யெதிர்த்து அவனால் விழுப்புண்பட்டுக் கிடக்கின்ற ஒருவனது தாயின் வார்த்தையாகக் கூறியது, இப்பாட்டு. கல் நின்றான் - போரில் இறந்து கல்லிலே பெயரும் பெருமையும் பொறிக்கப்பட்டுப் பிரசித்திபெற்று நின்றான்; கல்லில் தெய்வ வடிவமாக ஆவேசித்து நின்றான் என்றவாறுமாம்; இதன் விவரம் எஎக-ஆங் குறளில் "கல்நின்றவர்" என்றவிடத்து விளக்கப் படும். இறந்தவருடம்பைப் புதைத்தவிடத்திற் கல்நாட்டுதல் மரபு. போய் - புடைபெயர்ந்து; விரைந்து தொழில்செய்யத் தொடங்கி யென்றபடி. உடம்பு முழுவதும் முட்களையுடைய எய்ப் பன்றி, உடம்பு முழுவதும் அம்பு தைக்கப்பட்டிருக்கின்ற நிலையி லுள்ள வீரர்க்கு உவமை.

வன்கணது + ஏ = வன்கணதே எனக் குற்றியலுகரத்தின் முன் உயிர்வந்தபொழுது வருமொழி முதலுயிரேறி முடியற்பாலது இடையில் வகர வுடம்படுமெய் பெற்று 'வன்கணதுவே' என்று வந்தது, விரித்தல் விகாரத்தின்பாற் படுமென்க; இது வருகின்ற பாட்டுள்ளும் ஒக்கும்-இவ்விலக்கணம் அடுத்தகுறளில் 'ஆற்ற லதுவே' என்பதற்கும் பொருந்தும். இன்று - இன்றியென்னும் எதிர்மறைக் குறிப்புவினையெச்சம் ஈறுதிரிந்தது; "இன்றியென் னும் வினையெஞ்சிறுதி, நின்றவிகர முகரமாதல், தோன்றியன் மருங்கிற் செய்யுளு ளுரித்தே" என்ற தொல்காப்பியத்தைக் காண்க. வழியென்பது வம்ச பரம்பரையாதலை 'வழித்தோன்றல்' என்பதிலுங் காண்க. வன்கணது - ஒன்றன்பாற் குறிப்புவினையா லணையும் பெயர். (௪)

௭௬௫. கூற்றுடன்று மேல்வரினுங் கூடி யெதிர்நிற்கும்
ஆற்ற லதுவே படை.

பரி:—கூற்று - கூற்றுவன் தானே, உடன்று - வெகுண்டு, மேல்வரின் உம் - மேல் வந்தாலும், கூடி எதிர் நிற்கும் - நெஞ்சு ஒத்து எதிர்நின்று தாங்கும், ஆற்றலது ஏ - ஆற்றலையுடையதே, படை - படையாவது; (எ - று.)

மருந்தில் கூற்றுகலின், உம்மை - சிறப்பும்மை. மிகப்பலர் நெஞ்சு ஒத்தற்குக் காரணம், அரசன்மேல் அன்பு. ஆற்றல் - மனவலி.

(கு - ரை.) பிராணிகளினுயிரைக் கொள்ளை கொள்ளும் யமனே வெகுண்டு எதிர்த்துப் பொருதாலும் தம்முடைய அரசனிடத்து அன்பினால் மனமொத்துக் கூடி எதிர்த்து நிற்கும் வல்லமை யுள்ளதே படையென்பதாம். கூற்றுவன் - யமன். மேல்வருதல் - எதிர்த்துப்போரிட வருதல். நெஞ்சு ஒத்து - மனம் இணங்கி. தாங்கும் = தடுக்கும். ஆற்றல் - வல்லமை. 'மருந்து இல் கூற்று' என்பதற்கு-எவ்விதத்தாலும் தடுக்க முடியாத யம னென்று கருத்து; "மருந்தில் கூற்றத்தருந் தொழில்சார" என்பது புறநானூறு; "மாற்றருங்கூற்றம்" என்றார் தொல்காப்பியனாரும். மருந்து-இங்கே பரிகாரமென்ற மாத்திரமாய் நின்றது. சிறப்பு - உயர்வு சிறப்பு. உம்மை - 'வரினும்' என்றவிடத்தி லுள்ளது. மனவலி = மனோ பலம், தைரியம். கூற்று - (பிராணிகளின் உடம்பையும் உயிரையும் வெவ்வேறுபிரித்துக்)கூறுக்குபவன்என்பதுபற்றியகாரணப்பெயர்: (காலத்தை இன்ன இன்னபிராணிக்கு இவ்வளவு இவ்வளவென்று வரையறைசெய்து) கூறுபடுத்தி நடத்துபவ னென்றலும் ஒன்று: 'கூற்றுவது - வாழ்நாள் இடையறுது செல்லுங் காலத்தினைப் பொருள்வகையாற் கூறுபடுத்துங் கடவுள்; அதனைத் தான் பேரூர்க்கூற்றம் போலக் கொள்க' என்ற தொல்காப்பிய வுரை அறியத்தக்கது. (௫)

எ௬௬. மறமான மாண்ட வழிச்செலவு தேற்றம்
எனநான்கே யேமம் படைக்கு.

பரி:—மறம்-தறுகண்மையும், மானம்-மானமும், மாண்ட வழிசெலவு-முன் வீரராயினார்சென்ற நன்னெறிக்கண் சேறலும், தேற்றம் - (அரசனால்) தேறப்படுதலும், என நான்கு ஏ - என இந்நான்கு குணமுமே, படைக்கு ஏமம் - படைக்கு அரணாவது.

இவற்றான், முறையே, பகைவரைக் கடிதிற் கொன்று நிற்றலும், அரசனுக்குத் தாழ்வுவாராமற் காத்தலும், அழியுநர்புறக்கொடை அயில்வாளோச்சாமை முதலியவும் அறைபோகாமையும் ஆகிய செய்கைகள் பெறப்பட்டன. இச்செய்கையார்க்குப் பகைவர் நணுகா ராகலின், வேறு அரண் வேண்டா என்பதாம்.

(கு-ரை.) மறம் மானம் வீரர்முன்னர்ச் சென்ற வழியேயொழுகுகை தன் அரசனால் நம்பப்படுகை என்ற இந்நான்கு குணமும் உடைய படையைப் பகைவர் அணுகாராதலால்இக்குணங்கள் படைக்கு ஓரரண்போலுமென்பதாம். தறுகண்மை - அஞ்சாது பொரும் வீரகுணம்.நல்நெறிக்கண் சேறல் நல்வழியிற்செல்லுதல்: முன்வீரராயினர் சென்ற நன்னெறிக்கட் சேறலாவது - தருமயுத்தஞ் செய்தல். தேறப்படுதல்-நம்பப்படுதல். அரண்-பாதுகாவல்; அழியாமைக்குக் காரணமென்றபடி. கடிதின்-விரைவாக. தாழ்வு-அவமானம். அழியுநர் புறக்கொடை அயில்வாள் ஓச்சாமை-(ஒரு

வீரன் தன்எதிரில்) தோற்று ஓடுபவரது முதுகுபுறத்திலே கூரிய ஆயுதத்தை எடுத்து வீசாமை: இது, தழிஞ்சியென்னும் புறப்பொருள் துறையின்பாற் படும்; [தழிஞ்சியாவது—எஎ௩-ஆங் குறளின் குறிப்பிற் காண்க.] "அழியுநர் புறக் கொடையயில் வாளோச்சாக், கழிதறுகண்மை காதலித் துரைத் தன்று" என்றகொளுவையும், ('அழிகுநர்' என்பதும் பாடம்.) "கான்படுதீயிற் கலவார் தன்மேல்வரினுந், தான்படைதீண் டாத்தறுகண்ணன்-வான்படர்தல், கண்ணியபினன்றிக் கறுத்தார் மறந்தொலைத, லெண்ணியபின் போக்குமோ வெஃகு" என்ற செய்யுளையும் புறப்பொருள்வெண்பாமாலை வஞ்சிப் படலத் திற் காண்க. மறங்கூறியதனுல் பகைவரை விரைவிற் கொல்லுத லும், மானங்கூறியதனுல் தன் அரசனுக்கு அவமான முண்டாகாத படி பாதுகாத்தலும், மாண்டவழிச்செலவுகூறியதனுல் புறங்கொடுப் பவர்மேற் படைக்கலம் வழங்காமையும், தேற்றம்கூறியதனுல் பகை வர்க்கு வசப்பட்டுத் தன் அரசனை வஞ்சியாமையும் பெறப்படு மென்க. தொல்காப்பியப்பொருளதிகாரவுரையில் 'சிறப்புடை அர சியலாவன - மடிந்தஉள்ளத்தோனையும் மகப்பெருதோனையும் மயிர் குலைந்தோனையும் அடிபிறக்கிட்டோனையும் பெண்பெயரோனையும் படையிழந்தோனையும் ஒத்தபடையெடாதோனையும் பிறவும் இத் தன்மையுடையோரையும் கொல்லாதுவிடுதலும், கூறிப்பொருத லும் முதலியனவாம்' என்றது, இங்கு அறியத்தக்கது. இச்செய் கையார் - இத்தொழில்களையுடையவர். நணுகார் - நெருங்கமாட் டார்: அருகில் வருதற்கும் அஞ்சுவ ரென்க.

இப்பாட்டில், என வென்னும் எண்ணிடைச்சொல், மறமென மானமென மாண்டவழிச்செலவென தேற்றமென என்று, நின்ற விடத்துப்பிரிந்து, பிறஇடத்துஞ்சென்று பொருந்திற்று; [நன் - இடை - ௪௦.] எனவென்பது, நான்குஎன்னுந் தொகைபெற்றது; [நன். இடை - ௯.] மாநம்-வடசொல். தேற்றம் - தேறுதல்: தேறப் படுதலெனச் செய்வினை செயப்பாட்டுவினைப் பொருளில்வந்தது. ஏ - பிரிநிலை. ஏமம் - க்ஷேமமென்னும் வடசொல்லின் சிதை வென்பர். (௬)

எ௬எ. தார் தாங்கிச் செல்வது தானை தலைவந்த
போர் தாங்குந் தன்மை யறிந்து.

பரி:—தலைவந்த போர் - (மாற்றுரான் வகுக்கப்பட்டுத்) தன்மேல் வந்த படையின் போரை, தாங்கும்-விலக்கும், தன்மை அறிந்து - வகுப்பு அறிந்து வகுத்துக்கொண்டு, தார் தாங்கி - அவர் தூசியைத் (தன்மேல் வாராமல்) தடுத்து, செல்வது - (தான்) அதன்மேற் செல்வதே, தானை-படையாவது; (எ - று.)

படைவகுப்பாவது - வியூகம்; அஃது - எழுவகையுறுப்பிற் றாய், வகையால் நான்காய், விரியால் முப்பதாம். உறுப்பு ஏழா வன - உரம் முதல் கோடி ஈருயின. வகை நான்காவன - தண் டம் மண்டலம் அசங்கதம் போகம் என இவை. விரி முப்பதா வன- தண்டவிரி பதினேழும், மண்டலவிரி இரண்டும், அசங்

கதவிரி ஆறும், போகவிரி ஐந்தும் என இவை. இவற்றின் பெயர்களும் இலக்கணமும் ஈண்டு உரைப்பிற் பெருகும்; அவையெல்லாம் வடநூல்களுட் கண்டுகொள்க.

இவை நான்கு பாட்டானும், படையினது இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) தன்மேல் எதிர்த்துவருகின்ற பகைவர் சேனையைத் தடுத்தற்கு உரியபடி அணிவகுத்துக்கொண்டு சென்று பொருது வெல்லுதல் சேனைக்கு இலக்கணமென்பதாம். மாற்றாரான் வகுக்கப்பட்டு - பகைவரால் அணிவகுக்கப்பட்டு. விலக்கும் வகுப்பு - தடுக்கும் விதம்; வகுப்பு - வகை: அணிவகுப்புமாம். வகுத்துக் கொண்டு - அமைத்துக்கொண்டு. அவர் தூசி - பகைவர்களது படை வகுப்பு. அதனமேல் - அவரது படைவகுப்பின்மேல். தூசி - முந்துற்றுப் பொருபடையுமாம்: இதற்கு - தாரென்றும், கொடிப்படையென்றும், முன்னணிச்சேனையென்றும் பெயர்கள் உண்டு. 'தார்' என்பது முந்துற்றுப் பொருபடையாதலை, 'தார்நிலை' என்னும் புறப்பொருள் துறைப்பெயரிலுங் காண்க. படைவகுப்பு-சேனை ஒருவடிவ மமைய ஒழுங்குபட நிறுத்தப்படுவது; இதனை வடநூலார் வ்யூஹ மென்பர். எழுவகை உறுப்பிற்று-எழுவகை அவயவங்களையுடையது. வகை - பிரிவு, பகுப்பு. விரி - முழுத்தொகை. உரம் முதல் கோடி ஈறுயின-மார்பு, இரண்டுஇறகுகள், இடை, பின்புறம், பிரதிக்கிரகம் [முற்செல்லுஞ் சேனையின்பின்னே அதற்குப் பாதுகாவலாக இருநூறு விற்கிடை தூரத்தி லுள்ள தனிச்சேனைக்குப் பிரதிக்கிரகமென்று பெயர்], கோடி என இவை. உரம்முதலிய ஏழும், வியூகத்துக்கு ஸப்த அங்கங்க ளென்று சொல்லப்படும். இது, தேவகுருவாகிய பிருகஸ்பதியின் மதம்; இறகுகளை நீக்கி ஐந்து அங்கங்கள் கொள்வர், அசுரகுருவாகிய சுக்கிராசாரியர். தண்டமாவது - சேனையைக் குறுக்காக நிறுத்துவது. மண்டலமாவது - பாம்பு மண்டலமிடுவதுபோலச் சேனையை வளைவாகநிறுத்துவது. அசங்கதம் - அஸம்ஹதம் என்ற வடசொல்லின் திரிபு: அஸம்ஹதமாவது - சேனையை வேறுவேறாக நிறுத்துவது. போகமாவது - சதுரங்கசேனையை ஒன்றன் பின் ஒன்றாக நிறுத்துவது. இந்நான்கும், ப்ரக்ருதிவ்யூஹபேதமெனப்படும். தண்டவிரி-தண்டமென்னும் வகுப்பின் விஸ்தாரம்; தண்டவிரி பதினேழாவன - பிரதரம், திருடகம், சியாவஸ்தம், குக்ஷி, பிரதிஷ்டம், சுப்பிரதிஷ்டம், சியேநம், விசயம், சஞ்சயம், விசாலம், நிசயம், சூசீ, ஸ்தூணை, கர்ணம், சமூமுகம், ரதாஸ்யம், வலயம் என இவை. மண்டலவிரி - மண்டலமென்னும் வகுப்பின் விஸ்தாரம்; மண்டலவிரி இரண்டாவன - ஸர்வதோபத்திரம, துர்ஜயம் என இவை. அசங்கதவிரி - அசங்கதமென்னும் வகுப்பின் விஸ்தாரம்; அசங்கதவிரி ஆறாவன - அர்த்தசந்திரகம், சிருங்காடம், வஜ்ரம், கர்க்கடசிருங்காரி, காகபாதி, கோதிகா என இவை. போகவிரி - போகமென்னும் வகுப்பின் விஸ்தாரம்; போகவிரி ஐந்தாவன - கோமூத்ரிகை, அபிசாரி, சகடம், மகரம், பந்தகம் என இவை, இவற்றை, காமந்தகம், சுக்ரநீதி முதலிய வடநூல்களிற் காணலாம். நாற்புறத்தும் அச்ச

முண்டாம்பொழுது தண்டவியூகத்தாலும், பின்னேபயமுண்டாம் பொழுது சகடவியூகத்தாலும், இருபக்கத்தும் பயமுண்டாம் பொழுது வாராகம் காருடம் என்னும் வியூகங்களாலும், முன்னும் பின்னும் பயமுண்டாம்பொழுது மகரவியூகத்தாலும், முன்னே பயமுண்டாம்பொழுது சூசிகாவியூகத்தாலும் எதிர்க்கவேண்டு மென்று மநுதர்மசாஸ்திரவியாக்கியானம் கூறுகின்றது.

இனி, 'தார்தாங்கிச் செல்வது' என்பதற்கு - பகைவரோடு போர்செய்தற்கு வஞ்சிப்பூமாலையைச் சூடிக்கொண்டு செல்வ தென்று உரைத்தலு மொன்று; "வெட்சி நிரைகவர்தல் மீட்டல் கரந்தையாம், வட்கார்மேற் செல்வது வஞ்சியாம் - உட்காது, எதி ரூன்றல் காஞ்சி எயில்காத்தல் நொச்சி, அது வளைத்த லாகு முழிஞை-யதிரப், பொருவது தும்பையாம் போர்க்களத்துமிக்கோர், செருவென்றது வாகையாம்" என்றதனல், இன்ன இன்னசமயத் தில் இன்னஇன்ன பூமாலை வீரர்க்கு உரியதென்பதை அறிக. 'தார் தாங்கிச் செல்வது தானை' என்பதை, வினைமுற்றுப்பெயர் வினை முதற்பொருள்படுதற்கு உதாரணங்காட்டினர் இலக்கணக்கொத் துடையார். 'தார்தாங்கிச் செல்வது தானை என்பது - அஃறிணை யிற்கருத்தாவான க்ருதந்தமென்னும் வினை முற்றுப்பெயர்' என் பது, பிரயோகவிவேகவுரை. (எ)

எசுஅ. அடற்றகையு மாற்றலு மில்லெனினுந் தானை
படைத்தகையாற் பாடு பெறும்.

பரி:—தானை—,அடல் தகை உம்-(பகைமேல் தான்சென்று) அடுந் தறுகண்மையும், ஆற்றல் உம் - (அது தன்மேல்வந்தாற் பொறுக்கும்) ஆற்றலும், இல் எனின் உம் - இல்லையாயினும், படைத்தகையால்-(தன்) தோற்றப்பொலிவானே,பாடு பெறும்- பெருமையெய்தும்; (எ - று.)

'இல்லெனினும்' எனவே, அவற்றது இன்றியமையாமை பெறப்பட்டது. 'படைத்தகை' என்றது, ஒருபெயர்மாத்திர மாய் நின்றது. தோற்றப் பொலிவாவது - அலங்கரிக்கப்பட்ட தேர் யானை குதிரைகளுடனும், பதாகை கொடி குடை பல்லியம் காகளம் முதலியவற்றினுடனும் அணிந்து தோன்றும் அழகு. பாடு - கண்ட அளவிலே பகைவர் அஞ்சும் பெருமை.

(கு - ரை.) சேனை பல பராக்கிரமங்களிற் குறைவுடையதாயி னும், கம்பீரமான காட்சியை யுடையதாயிருப்பின், அதனைக்கண்டு பகைவர் அஞ்சுவரென்பது, இக்குறளின் கருத்து. அடும் - கொல் லும், அழிக்கும். அது - பகைவர்சேனை. பொறுக்கும் - விலக் கும்; அல்லது, தாங்கும். தோற்றப்பொலிவு - காட்சியின் அழகு. பெருமை யெய்தும் - பெருமையை யடையும். 'இல்லெனினும்' எனவே, அவற்றது இன்றி யமையாமை பெறப்பட்டது - அடல் தகையும் ஆற்றலும் இல்லையாயினும் என்று இழிவுசிறப்பும்மை கொடுத்துக்கூறியதனல், அவ்விரண்டுகுணங்களும் அவசியம்

வேண்டுமென்பது விளங்குகின்றதென்க. 'படைத் தகை' என்ற தொடர்மொழி - ஆறும்வேற்றுமைத்தொகையாய், சேனையின் தகுதியென்று பொருள்படுவது; அது - இங்கே, முன்னே 'தானை' என வந்ததனால், தகுதியென்றமாத்திரமாகி, தனது தோற்றப் பொலிவெனப் பொருள்பட்டது பற்றி, 'படைத்தகை யென்றது ஒருபெயர்மாத்திரமாய்நின்றது' என்றார். பதாகை - பெருங்கொடி. பல் இயம் - பலவகைவாத்தியங்கள்; கொட்டுவன, ஊதுவன முதலி யன. காகளம் - எக்காளமென்னும் ஊதுகுழல்; சிறப்புப்பற்றி, காகளத்தைத் தனியே யெடுத்துக்கூறினார்: "காகளமும் பல்லிய முங் கனைகடலின் மேன்முழங்க" எனக் கம்பர் கூறுதலுங் காண்க. அணிந்து - அணிவகுக்கப்பெற்று. கண்ட அளவிலே - பார்த்த மாத்திரத்திலே. அடல் தகை - அடுதற்குரிய தகைமை யென நான்கனுருபும்பயனுமுடன் தொக்கதொகையாக விரிக்க. அடல்- தொழிற்பெயர். உம்மைகள் மூன்றனுள், பின்னது - இழிவுசிறப் புப்பொருளது; மற்றவை - எண்ணுப்பொருளன. (அ)

எசுகூ. **சிறுமையுஞ் செல்லாத் துனியும் வறுமையும்**
இல்லாயின் வெல்லும் படை.

பரி:—சிறுமை உம்-(தான் தேய்ந்து) சிறிதாகலும், செல்லா துனி உம் - (மனத்தினின்று) நீங்காத வெறுப்பும், வறுமைஉம்- நல்குரவும், இல் ஆயின்-(தனக்கு) இல்லையாயின், படை, வெல் லும் - (பகையை), வெல்லும் ; (எ - று.)

விட்டுப்போதலும், நல்கூர்தலும்-அரசன் பொருள்கொடா மையான் வருவன. செல்லாத்துனியாவது-மகளிரைவெளவல், இளிவரவாயின செய்தல் முதலியவற்றான் வருவது, இவை உள் வழி அவன்மாட்டு அன்பு இன்றி உற்றுப்பொராமையின், 'இல்லாயின் வெல்லும்' என்றார்.

(கு - ரை.) அரசன் தக்கபடி பொருள்கொடாமையால் நல் கூர்ந்து வீரர்பலர் விட்டுப்போதலால்தான் படை அளவினால் சுருங்குகின்றது : மகளிரை வெளவல் இளிவந்துசெய்தல் முத லிய தீப்பண்புகளை அரசனுடைமையால் அவனிடத்து நீங்காத வெறுப்பு படைக்குத்தோன்றுமென்றது. அங்ஙன் சிறுமை துனி என்ற இவை படைக்கு இல்லையாயின் அப்படைபகைவெல்லுமென் பதாம். தேய்ந்து-குறைந்து. நல்குரவு-வறுமை; அனுபவிக்கப்படும் பொருள்களில்லாமை. விட்டுப்போதல் - என்பது, சிறுமையென்ப தன் விவரணம்; விட்டுப்போதல்-அரசனை நீங்கிச் செல்லுதல். நல் கூர்தலென்றவிடத்து 'நின்றது நல்கூர்தல்' என்று சிலபிரதி களிற் காணப்படுகின்றது; அப்பொழுது, 'நின்றது' என்பதற்கு - விட்டுப்போகாமல் நின்ற சேனையென்று பொருள். நல்கூர்தல் - வறுமைப்படுதல். மகளிரைவெளவல் - பிறர்க்குரிய ஸ்திரீகளை அரசன் அபகரித்தல். இளிவரவு - இழிவு. இளிவரவாயின செய்தல் - அவமானத்தையுண்டாக்குந் தொழில்களைச் செய்தல். 'முதலியவற்றான்' என்றதனால், ஆறிலொன்றற்குமேலிறைவாங்கு தல், தண்டிக்கவேண்டியவர்களைத் தண்டியாமை, தண்டிக்கத் தகாதவர்களைத் தண்டித்தல், பலவகைக்கடுந்தீர்வைவிதித்தல் முதலியனகொள்ளப்படும். இவை உள்வழி - சிறுமைமுதலியன

உண்டானபொழுது அவன்மாட்டு அன்பு இன்றி - அவ்வரச னிடத்து அன்பில்லாமையால். உற்றுப்பொராமையின் - மனம் பொருந்திப் போர்செய்யாமையால். (௯)

எ௭௦. நிலைமக்கள் சால வுடைத்தெனினுந் தானை
தலைமக்க ளில்வழி யில்.

பரி:—நிலை மக்கள் - (போரின்கண்) நிலையுடைய வீரரை, சால உடைத்து எனின் உம் - மிக உடைத்தேயாயினும், தலை மக்கள் இல் வழி - (தனக்குத்) தலைவராகிய வீரர் இல்லாதவழி, தானை இல் - தானையில்லாது : (எ - று.)

படைத்தலைவர் நிலையுடையரன்றிப் போவாராயின், காண் போர் இல்லெனப் பொராது தானும் போம் என்பார், 'தலைமக் களில் வழியில்' என்றார்.

* இவை மூன்றுபாட்டானும், முறையே, படைத்தகை யின்மையானும், அரசன் கொடைத்தாழ்வுகளானும், தலை வரின்மையானும் தாழ்வு கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) சிறந்த வீரர்கள் எவ்வளவுபேர் இருந்தாலும் சேனைத்தலைவரில்லாவிடின் சேனை நிலைத்திராது என்பது, இக் குறளின்கருத்து. நிலையுடைய - பிற்படாது முன்நிற்குந்தன்மை யுள்ள. மிக உடைத்து - மிகுதியாகவுடையது. இல்லாதவழி - இல்லாமற்போனால். படைத்தலைவர் - சேனாபதிகள். நிலையுடைய ரன்றிப் போதல் - உறுதிநிலையில்லாம லொழிதல். காண்போர் இல் என - தான் போர்செய்தலைக் கூறிக்கொண்டுகாண்பவர் எவரு மில்லையென்று எண்ணி. பொராது - போர்செய்யாமல். படைத் தகையின்மை - கம்பீரமானதோற்றமில்லாமை. அரசன் கொடைத் தாழ்வுகள் - அரசன் பொருள் கொடுத்தற் குறைவும், அவன் செய்யும் அவமதிப்பும். (௧௦)

எ௮ - ஆம் அதிகாரம்—படைச்செருக்கு.

பரி:—அஃதாவது - அப்படையது மறமிகுதி. அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

(கு - ரை.) மறமிகுதி - மிக்கவீரத்தனம். சேனையின் நன்மை யைக் கூறியபின்பு அதன்செருக்கைக் கூறுதலாகிய அதிகார முறைமையின் காரணம் வெளிப்படையாக விளங்குதலால், 'அதி காரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்' என்றார். படைமாட்சி, படைச்செருக்கு என்பன - ஆறாம்வேற்றுமைத் தொகைகள்.

எ௭௧. என்னைமுன் னில்லன்மின் றெவ்விர் பலரென்னை
முன்னின்று கன்னின் றவர்.

---

* பி - ம் : இவைமூன்றுபாட்டானும், முறையே, படைத்தகை யானும் அரசன்கொடைதழுவல்களானும், தலைவரானும் தாழ் வின்மை கூறப்பட்டது.

பரி :—தெவ்விர் - பகைவிர்! என் ஐ முன் நின்று-(இன்று இங்கு) என்தலைவனெதிர் (போரேற்று) நின்று, (அவன் வேல் வாய் வீழ்ந்து), கல் நின்றவர் பலர் - (பின்) கல்லின் கண்ணே நின்ற வீரர் பலர்; (நீவிர் அதன்கணின்றி நும்முடற்கண் நிற்றல் வேண்டின்), என் ஐ முன் நில்லன்மின் - என்தலைவனெதிர் (போரேற்று) நிற்றலையொழிமின்; (எ - று.)

'என்ஐ' எனத் தன்னெடு தொடர்பு படுத்துக் கூறினமையின், அவன்வேல்வாய்வீழ்தல் பெற்றும். கல் - நடுகல். "நம் பன் சிலைவாய் நடக்குங் கணை மிச்சி லல்லா, லம்பொன் முடிப்பூணரசும் மிலை" எனப் பதுமுகன் கூறினற்போல, ஒரு வீரன் தன்மறம் அரசன் மேல்வைத்துக் கூறியவாறு.

இப்பாட்டு - நெடுமொழிவஞ்சி.

(கு - ரை.) பகைவர்களே! எனது தலைவனெதிரிற் போரில் நின்று வெல்ல மாட்டாமற் பலவீரர் இறந்தனர்; ஆதலால், நீங்கள் உயிரோடிருக்க விரும்புவீராயின், எனது தலைவனெதிரிற் போர்க்குநில்லாது நீங்கிச்செல்லுங்களென்றனனென்று,ஒருவீரன் தனதுவீரத்தைத் தனது தலைவனுடையதாகக்கூறியது, இது. பகைவீர் - பகைவர்களே! இன்று இங்கு என் தலைவன்எதிர் போரேற்று நின்று - இன்றைக்கு இவ்விடத்திலே எனது தலைவனுடைய முன்னிலையில் எதிர்த்துப் போர்செய்துநின்று. அவன் வேல்வாய் வீழ்ந்து - அவனதுவேலாயுதம்பட்டு அதனல் இறந்து கீழ்வீழ்ந்து. பின் - பின்பு. கல்லின்கண்ணே நின்ற - கல்லிலே பெயர்பொறிக்கப்பட்டு நின்ற: கல்லில் தெய்வவடிவமாய் ஆவேசித்து நின்ற. 'பலர்' என்பதன்பின் 'ஆதலால்' என வருவிக்க. அதன்கண் இன்றி- அக்கல்லிலே நிற்ற லில்லாமல். நும்முடற்கண் நிற்றல் வேண்டின்-உங்களுடைய உடம்பில் நிற்றலை விரும்புவீராஞல்: உயிர்வாழ்ந்திருக்கவேண்டு மென்ருல். தொடர்பு படுத்து - சம்பந்தப்படுத்தி. சேனையின் வீரத்தின் மிகுதியைக் கூறுகின்ற இவ்வதிகாரத்தினுட்பட்ட இப்பாட்டு, மிக்க வீரமுடையானெருபோர்வீரனது வார்த்தையாகக் கூறிய தாதலால், இதில் அரசனதுபராக்கிரமத்தைக் கூறுகிற மூலமாகத் தனதுவீரத்தை வெளியிடுகின்றவன் அவ்வரசனைத் தன்னேடுசம்பந்தப்படுத்தி எனது தலைவனென்று கூறியது, அவனது ஆயுதம்பட்டுப் பகைவர் அழிந்தனரென்று குறிப்பித்தற்குக் காரணமாகு மென்ருர். படைகளுள் வேல் சிறத்தலால், இங்கே, வேலெனக் கொள்ளப்பட்டதென்ப; ('காத்தற்ருெழிலன்றி அழித்தற்ருெழில் பூண்ட முக்கட் கடவுட்குச் சூலவேல் படை யாதலானும், முருகற்கு வேல் படையாதலானும், சான்ருேர் வேற்படையே சிறப்பப் பெரும்பான்மை கூறலானும், வேலைக் கூறி, ஏனைப்படைகளெல்லாம் மொழிந்த பொருளோடொன்ற வவ்வயின் மொழியாததனையும் முட்டின்று முடித்தல் என்னும் உத்தியாற் பெறவைத்தார்,' 'வாளினை வாகைத் திணையிற்கூருது "பெரும்பகை தாங்கும் வேலினுனும்" என்று வேலிற்கே வாகைகூறியது காவற்ருெழிலைப் பூண்ட மாயோனைம்

படையும் போலாது அழித்தற்றொழிலோர்க்கே யுரித்தாய் முக்கட் கடவுளும்முருகனும் கூற்றும்ஏந்தி வெற்றிபெறுதற்குச் சிறந்த தென்பதுபற்றி யெனப் புறத்திணையியலுட் கூறினமையால்,' 'ஈண்டும் வேலினை வியந்து மண்ணுநீராட்டினவெற்றியைக் கண்டோர் புகழ்தலின், புகழ்வேல் என்றார்' என்ற உரைவாக்கியங்கள் அறியத்தக்கன.)

'நடுகல் - கல்லினை நடுதலும், அக்கல்லின்கண் மறவனை நடுதலுமென இருவகையாம்; (உதாரணம்) ''சீர்த்த துகளிற்றாய்த் தெய்வச் சிறப்பெய்த, நீர்ப்படுத்தற்கு நிலைகுறித்துப் - போர்க் களத்து, மன்னட்ட வென்றி மறவோன் பெயர்பொறித்துக், கல் நட்டார் கல்சூழ் கடத்து''—இது, கல்நாட்டியது,' ''கோள்வாய்த்த சீயம்போற்கொற்றவர்தம் மாவெறிந்து, வாள்வாய்த்து வீழ்ந்த மறவேலோய் - நாள்வாய்த், திடைகொளலின்றி யெழுத்துடைக் கல்வாய், மடைகொளல் வேண்டு மகிழ்ந்து''—இது, மறவனை நாட்டியது' என்ற தொல். புறத். ௩-உரையால், நடுகல்லினிலக்கண மறிக, இது, பொதுவியலென்னும் புறத்திணைத்துறைகளுள் ஒன்றாம்; இதற்கு, 'கல்நடுதல்' என்றும் பெயர் வழங்கும். 'கல் நடுதல்:—'' அவர்பெயர் கன்மிசைப் பொறித்துக், கவின்பெறக் கன்னாட்டின்று.'' வரலாறு—''மாலைதுயல மணியெறிந்து மட்டு குத்துப், பீலி யணிந்து பெயர் பொறித்து - வேலமரு, ளாண்டக நின்றவமர்வெய்யோற் காகென்று, காண்டக நாட்டினார் கல்'' என்ற புறப்பொருள் வெண்பாமாலையும்அறியத்தக்கது. பராக் கிரமத்துடனேபொருதுபட்ட போர்வீரனது ஞாபகசின்னமாகக் கல்நடுதல். மரபு. பின்னிடாமற் போர்செய்து இறந்து வீரசுவர்க்க மடைந்த வீரனைத் தெய்வமாகப்பாவித்து, அவன்பெயரையும்பெருமையையும் ஒருகல்லில்எழுதி, அக்கல்லை நட்டு, அதனிடத்து அவனை வழிபடுவர். அக்கல் வீரக்கல்லென்றும், அத்தெய்வம் வீரனென்றும் வழங்கப்படும். கல்கெழுசுரத்திற் கல்லைக் கண்டு பட்டவனுக்குத் தக்கது இதுவென்று துதித்துக் கழல்வீரர் அக் கல்லினைக் கொண்டுவந்து நீர்ப்படுத்துத் தூய்மை செய்தலும், உணவும் மலரும் மதுவும் முதலியன கொடுத்துப் பீலிமாலையும் மலர்மாலையும் நாற்றிப் பல்லியம் இயம்ப விழாச்செய்து அக்கல் லில் வீரனுடைய பெயரும் பெருமையும் எழுதி நடுதலும், அங்ஙனம் நாட்டிய கல்லை அவனுருவமாகக் கொண்டு அதற்குக் கோயிலும் மதிலும் வாயிலும் ஏனைச் சிறப்புக்களும் படைத்து ' இக்கல் நெடிது வாழ்க: இதன்கண் அவ்வீரன் நின்று நிலவுக' என வாழ்த்துதலும் முதலிய இயல்புகளைப் புறப்பொருளிலக்கிய விலக்கணங்களிற் பரக்கக் காணலாம். இங்ஙனங் கல் நாட்டுதல், சேனையிற் புறங்கொடாது முன்னின்று பொருது பகைவரால் இறந்து சுவர்க்கம்பெற்ற வீரனுக்குப் பின்பு அரசன் நடத்துஞ் சிறப்பாம்.

'' நம்பன்சிலைவாய் '' என்று தொடங்கிய மேற்கோள் - சீவக சிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், ௬௯௫-இல் உள்ளது. இம்மேற்கோளுக்குப் பொருள் :—நம்பன் - சீவகனது, சிலைவாய் - வில்லினின்று, நடக்கும் - பிரயோகிக்கப்பட்டுவருகின்ற, கணை -

அம்புகளின், மிச்சில் அல்லால் - எச்சிலல்லாமல், அம் பொன் முடி பூண் அரசும் இலெ - அழகிய பொன்மயமான கிரீடத்தையும் மற்றை யாபரணங்களையு முடைய அரசரு மெவருமில்லையென்க. கணை மிச்சில் - அம்புகளால் முன்னமே வாய் வைக்கப்பட்ட உச்சிட்டமென்றபடி. 'அரசும்' என்ற உம்மை-முன்னிரண்டடிகளிற் குறிக்கப்பட்ட யானை தேர் குதிரை காலா ளென்னுஞ் சதுரங்க சேனைத் தொகுதியைத் தழுவும். காந்தருவதத்தை சீவகனுக்கு மணமாலை சூட்டியது கண்டு பொறாமைகொண்ட கட்டியங்காரனால் தூண்டப்பட்ட அரசர்களுக்கும், தோழரோடு கூடிய சீவகனுக்கும் நடந்த போரில், சீவகன் தோழர் நால்வரில் ஒருவனான பதுமுகனென்பவன், பகைவர்மேலும் அவர் சேனைகளின்மேலும் பல அம்புகளைத் தொடுக்கின்றபொழுது, முன்னமே அவ்வெதிரிகளின்மேற் சீவகனம்புகள்பல தைத்துக் கிடப்பதைக் கண்டு, சீவகனம்புக்கு இலக்காகாதது இல்லையென்று வியந்து, "யாம் இனிப் போர் செய்ய வேண்டுவது என்?" என்று பகைவரை நோக்கிப் பரிகசித்துக் கூறியது, இது. இங்ஙனம் தனது தலைவனை சீவகனது பராக்கிரமத்தை யெடுத்துக் கூறியது மூலமாகத் தனது வீரத்தையும் புலப்படுத்தின னென்க.

நெடுமொழிவஞ்சி யென்பது - வஞ்சியென்னும் புறப்பொருள் திணையின் துறைகளுள் ஒன்று: அதாவது - ஒருவீரன் தனது பகைவர்களுடைய சேனையைக் கிட்டித் தன்னுடைய ஆண்மைத் தன்மையை உயர்த்திச் சொல்வது; "ஒன்னார் படைகெழுமித், தன்னாண்மை யெடுத்துரைத்தன்று" என்ற கொளுவையும், "இன்ன ரெனவேண்டா வென்னோ டெதிர் சீறி, முன்னர் வருக முரணகலு—மன்னர், பருந்தார் படையமருட் பல்லார் புகழ, விருந்தாயடைகுறுவார் விண்" என்றவெண்பாமாலையையும் அறிக.

ஐ என்பது - தலைவனுதலை "ஐ அழகு இடைச்சொல்கோழை அரசனோடு இருமல்சாமி" என்ற நிகண்டினாலும் அறிக. (க)

எஎ௨. கான முயலெய்த வம்பினில் யானை
பிழைத்தவே லேந்த லினிது.

பரி:—கானம்-கானத்தின்கணோடும், முயல்-முயலை, எய்த-(பிழையாமல்) எய்த, அம்பினில்-அம்பை யேந்தலினும்,—யானை பிழைத்த-(வெள்ளிடை நின்ற) யானையை யெறிந்து பிழைத்த, வேல் - வேலை, ஏந்தல்-ஏந்துதல், இனிது - நன்று; (எ - று.)

'கானமுயல்' என்றதனால் 'வெள்ளிடைநின்ற' என்பதும், 'பிழைத்த' என்றதனால் 'பிழையாமல்' என்பதும், முயற்குத்தக 'எய்த' என்றதனால் யானைக்குத்தக எறிதலும் வருவிக்கப்பட்டன. இது - *மாற்றரசன் படையொடு பொருதா னோர் வீரன் அது புறங்கொடுத்ததாக, நாணிப் பின் அவன்றன்மேற் செல்ல லுற்றானது கூற்று.

(கு - ரை.) இக்குறளிற் கூறிய உபமான வாக்கியம், வலியிலாதாரை எதிர்த்துக் கொன்றுதீர்த்தலைக்காட்டிலும் வலியுடை

* பி - ம். வேற்றரசன்.

யானை வெல்லமுடியா விடினும் எதிர்த்தல் மாத்திரமே சிறப்பா மென்ற உபமேயக் கருத்தை விளக்கும்: இங்ஙன் வருவது பிறிது மொழிதல் என்னும் அலங்காரம்; ''விசையின் நரிமாவுளங்கிழித்த வம்பினிற்றீதோ, அரிமாப் பிழைப்பெய்த கோல்'' என்ற நாலடியா ரோடு இத்திருக்குறளை ஒப்பிடுக. கானத்தின்கண் - காட்டில். பிழையாமல் - தவறாமல். ஏந்தலினும் - ஏந்துதலைக்காட்டிலும். வெள்ளிடை - காடல்லாத வெளிநிலத்தில். பிழைத்த - தவறிய. தக - தகுதியாக; அம்பிற்குத்தக 'எய்த' என்றதற்கு ஏற்ப, வேலிற்குத்தக 'எறிந்து' என்பது வருவிக்கப்பட்டதென்று அறிக. யானையையெதிர்த்துப் போர்செய்வார் பெரும்பாலும் வேலினாற் பொருமியல்பு மரபு ஆதலால், 'யானைபிழைத்தவேல்' என்றார்; இத்தன்மையை ''விழித்து மேற்சென்ற வேழம் வேலினால் விலக்கி நிற்பார்'', ''விரும்புவார் வேழ வேற்போர்'' என்ற சிந்தாமணிவாக் கியங்களாலும், ''ஒன்றாயினும் பலவாயினுமோரோச்சினுளெறிய, வென்றாயின் மதவேழமு முளவோவென வினவிப், பொன்றாழ் வரைப் புலிப்போத்தெனப் புனைதார்மிஞி றார்ப்பச், சென்றான் பல களிறாயிர மிரியச் சினவேலோன்'' என்ற சிந்தாமணிச் செய்யுளி னுரையில் நச்சினார்க்கினியர் 'அயிலுழவன் வேலோன் என்றது, யானையிலிருந்து பொருமிடத்து வேல் வேண்டுமென்று கருதி' என்றது கொண்டும் அறிக. முயல் மிக்விரைந்து ஓடிப் புதர்களி னுள் நுழைந்து செல்லுந் தன்மைய தாதலால், அதன்மேல் அம்பெய்தல் தகுதியாம். விருட்சங்கள் புதர்கள் சூழ்ந்த இடத்தில் அம்புகளாற் போர் செய்ய வேண்டுமென்பது, மநு, எ-௧௯௨. இது - இப்பாட்டு. மாற்றரசன் படையொடுபொருதா னோர்வீரன் அது புறங்கொடுத்ததாக நாணிப் பின் அவன் தன்மேற் செல்லலுற்றா னது கூற்று-ஒரு வீரன் பகையரசனது சேனையோடு போர்செய்து கொண்டிருக்கையில் அச்சேனை முன்னிற்கும் வலியிலதாய் முதுகு கொடுக்க அதுகண்டு அங்ஙனந்தோற்ற அதனோடு மேலும் போர் செய்தற்கு வெட்கிப் பின்பு அவ்வரசன்மேல் எதிர்த்துச் செல்லத் தொடங்கிய அவ்வீரனது வார்த்தை. சந்தர்ப்பத்தால், முயல்பல வென்றும், யானை ஒன்று என்றும் கொள்ளலுமாம். தன்முன் வலி யிழந்தாரை அழித்திடத் துணியாமல் வலியிழவாதவன்மேற் செல் பவன் வார்த்தையாதலால், இப்பாட்டு, தழிஞ்சி யென்னும் புறப் பொருள் துறையின்பாற் படும்; இதனை, அடுத்த குறளின் உரையி னால் அறிக. யானைபிழைத்த-யானையினின்று தவறிய என ஐந்தாம் வேற்றுமைத்தொகை. (௨)

௭௭௩. பேராண்மை யென்ப தறுகணொன் றுற்றக்கால்
ஊராண்மை மற்றத னெஃகு.

பரி:—தறுகண் - (பகைவர்மேற் கண்ணோடாது செய்யும்) மறத்தை, பேர் ஆண்மை என்ப - (நூலோர்) மிக்க ஆண்தன்மை யென்று சொல்லுவர், ஒன்று உற்றக்கால் ஊர் ஆண்மை - (அவர்க்கு) ஒருதாழ்வுவந்ததாயின் (கண்ணோடி அதுதீர்த்துக் கோடற்பொருட்டு) ஊராண்மைசெய்தலை, அதன் எஃகு (என்ப)- *(நூலோர்) அதற்குக்கூர்மை யென்றுசொல்லுவர்; (எ - று.)

* நூலோர் என்பது சிலபிரதிகளிலில்லை.

'என்ப' என்பது பின்னும் இயைந்தது. ஊராண்மை - உபகாரியாந் தன்மை; அஃதாவது - இலங்கையர்வேந்தன் போரிடைத் தன்தானைமுழுதும்படத் தமியனு யகப்பட்டானது நிலைமை நோக்கி அயோத்தியரிறை மேற்செல்லாது 'இன்று போய் நாளை நின்தானையோடுவா' என விட்டாற் போல்வது.

இவையிரண்டுபாட்டும் - தழிஞ்சி.

(கு - ரை.) தாட்சிணியமின்றிப் பகைவரையழித்தல் தகுதி யாயினும் அப்பகைவர்க்குப் போரில் துன்பம்நேர்ந்த இடத்து அவ்வரை அழித்திடாமல் அன்போடுவிடுதல், வீரனது மிக்க பராக் கிரமத்தை விளக்கு மென்பது இக்குறளின் கருத்து.

பகைவர்மேல் - பகைவரிடத்து. கண்ணோடாது - தாட்சிணியங் கொள்ளாமல். மறத்தை - வீரத்தை. அவர்க்கு - அப்பகைவர்க்கு. அது தீர்த்துக்கோடற்பொருட்டு - அத்தாழ்வை அப்பகைவர்கள் தீர்த்துக்கொள்ளுதற்காக. ஊராண்மை - உதவி. அதற்கு - அந்த மிக்க ஆண்தன்மைக்கு. என்ப என்பது பின்னும் இயைந்தது. "ஒன்று உற்றக்கால் ஊராண்மை மற்றதன் எஃகு என்ப' என்று இரண்டாவது வாக்கியத்தின் இறுதியிலும் 'என்ப' என்பது எடுத்துக் கூட்டப்பட்டது. உபகாரி - உதவிசெய்பவன். இலங்கை யர் வேந்தன் - லங்காபுரியிலுள்ளார்க்கு அரசன்; இராவணன். பட - அழிய. தமியன் - தனிப்பட்டவன். அயோத்தியர் இறை - அயோத்தியா நகரத்திலுள்ளாரது அரசன்; இராமபிரான். மேற் செல்லாது - பகைவனுகிய அவன் சோர்ந்த அச்சமயம் நோக்கிப் பின்னும் அவன்மேல் எதிர்த்துச்சென்று அவனை யழித்திடாமல்.

இலங்கையில் நடந்த ராமராவண யுத்தத்தில் முதல்நாட் போரிலே இராமனம்புகளால் இராவணன் கிரீடங்களையும் ஆயுதங் களையும் சேனைகளையும் இழந்து சோர்ந்து வெள்கி முகங்கறுத்துத் தலைகுனிந்து நின்ற சமயத்தில், இராமபிரான், 'இபபடியாவுமிழந் திருக்கின்றவனை இப்பொழுது கொல்ல லாகாது' என்று திருவுள் ளம்பற்றி, அவனைநோக்கி 'தனியனுய் வெறுங்கையுடனிருக்கின்ற உன்னை இப்பொழுது நான் கொல்வேனல்லேன்; நீ இன்று உயிர் தப்பிச் சென்று சேனைகளையும் ஆயுதங்களையும் சித்தஞ்செய்து கொண்டு நாளைக்குப் போர்க்குப் பிரியமிருந்தால் வா' என்று பல வாறு இரக்கத்தோடு சொல்லி அனுப்பியருளின னென்பது, பிரசித் தம். இராவணன் நிலைமையை, "அறங்கடந்தவர் செயலிதென் றுலகெலாமார்ப்ப, நிறங்கரிந்து கானிலம் விரல்கிளைத்திட நின் ருன், இறங்குகண்ணினனெல்லழிமுகத்தினன் றலையன், வெறுங் கைநாற்றினன் விழுதுடை யாலனன மெய்யன்" என்றதனுல் அறிக. அங்கனம் வெறுங்கைநாற்றியவனை இராமன் அருள்கூர்ந்து 'இன்றுபோய் நாளைவா' என்றதை "ஆளையாவுனக்கமைந்தன மாருதமறைந்த, பூளையாயின கண்டனை யின்றுபோய்ப் போர்க்கு, நாளை வா வென நல்கினன் நாகிளங்கமுகின், வாளை தாவுறு கோசல நாடுடை வள்ளல்" என்று கம்பராமாயணத்திலும், "எட்டுத மாவென் றுவந்தான் வர நாளைவா வின்று, போவென் றுவந்தான்"

எனத் திருவேங்கடமாலையிலும்வருவனவற்றாலும் அறியலாம். பாரத யுத்தத்திற் பதினாரு நாட்போரில் அருச்சுனன் கர்ணனை வென்று கொல்லாமல் உயிரோடுவிட்டதும் இத்திறத்ததே; அத்தன்மையை "அன்று போர்புரி சேனையின்பதியான வீரனை நீ, இன்றுபோ யினி நாளைவா வென இனிதியம்பினனால், வென்றிகூர் வரிவின்மையா லடல்வெவ்வரக்கரைமுன், கொன்ற காளையை யொத்தபேரிசை கொண்டவாண்மையினான்" என்ற வில்லிபுத்தூரார் பாரதத்தால் உணர்க.

தழிஞ்சி யென்பது - வஞ்சியென்னும் புறப்பொருள்திணைக்கு உரிய துறைகளில் ஒன்று; அதாவது - பகைவரைத் தழுவுதல்; என்றது, ஒருவீரன் தன் எதிரில் தோற்றவர்மேல் ஆயுதஞ்செலுத் தாத மிக்க சௌரியத்தைக் கூறுதலாம். இதன் தன்மை, எசுகூ-ஆம் திருக்குறளின குறிப்பிலுங் கூறப்பட்டது. "அழியுநர் புறக்கொடை யயில்வாளோச்சாக், கழிதறுகண்மைத் தழிஞ்சி" என்ற இலக் கண விளக்கமுங்காண்க. 'தழிச்சுத லெனினும், தழுவுதலெனி னும், தழிஞ்சி யெனினும் ஒக்கும்; தழிச்சுதல், தழிஞ்சியாயிற்று: "பொருகணை தழிஞ்சிய புண்டீர் மார்பின்" என்றாற்போல' என்ற தொல்காப்பிய வுரையையும், 'தழிஞ்சி-தழுவல்' என்ற இலக்கண விளக்கவுரையையுங் காண்க. இத்துறைக்கு இலக்கணங்கூறலில் தொல்காப்பிய வுரைக்காரர் கருத்து வேறுபடும்; அதனை, தொல் காப்பியத்தில் "அழிபடைகட்டோர் தழிஞ்சி" என்பதற்கு - 'அங் ஙனம் வென்றுந் தோற்றும் மீண்ட வேந்தர், தம்படையாளர்முன்பு போர்செய்துழிக்கணையும் வேலும் முதலிய படைகளைத் தம்மி டத்தே தடுத்துக்கொண்டு அழிந்தவர்களைத் தாம்சென்றும் பொருள்கொடுத்தும் வினாவியுந் தழுவிக்கோடல்', என்று பதவுரை யும், 'இத்தழிஞ்சியை அழியுநர்புறக் கொடையயில்வாளோச்சாமை யெனின், அது ஒருவன் தாங்கிய பெருமை பாற்படும்' என்று விசேட உரையுங் கூறியவாறு கொண்டு உணர்க.

பேராண்மை - சிறப்பாகிய ஆண்தகைமை யெனப் பண்புத் தொகை. ஊராண்மை - ஊரையாளுந்தன்மை; இது, பலர்க்கு உதவும் இயல்புக்கு வழங்கும். மற்று - அசை; வினைமாற்றுமாம். ஊராண்மையைக் கூர்மையென்றதற்கு ஏற்ப, தறுகண்மையை ஆயுதமென்றதது, ஏகதேசவுருவகவணியின்பாற் படும். இங்கே, கூர்மையென்றது, அதன் சிறப்பை. (௩)

எஎஉ. கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன்
மெய்வேல் பறியா நகும்.

பரி:—கை வேல்-(தன்) கைப்படையாய வேலை, களிற்றொடு போக்கி - (தன்மேல் வந்த) களிற்றோடு போக்கி, வருபவன்-வரு கின்ற களிற்றுக்கு வேல்நாடித் திரிவான்,—மெய் வேல்பறியா - (தன்) மார்பின்கண் நின்ற வேலைக்கண்டு பறித்து, நகும் - மகிழும்: (எ - று.)

களிற்றொடு போக்கல் - களிற்றினது உயிரைக்கொடுபோ மாறுவிடுதல். மகிழ்ச்சி, தேடியது எய்தலான். இதனுள், களிற்

றையல்லது எறியானென்பதூஉம், சினமிகுதியான் வேல் இடை போழ்ந்தது அறிந்திலனென்பதூஉம், பின்னும் போர்மேல் விருப்பினனென்பதூஉம் பெறப்பட்டன. நூழிலாட்டு.

(கு - ரை.) சிறந்தவீரனுகவுள்ளான், பகைவராற்புண்படுதற்கு அஞ்சானுதலால், கையில் ஆயுதமில்லாதபொழுது, பகைவரால் தன் உடம்பிற் செலுத்தப்பட்டுத் தைத்துள்ள ஆயுதத்தையே பறித்தெடுத்துப் பகைவர்மேற் பிரயோகிப்பன் என்பது இக்குற ளின் கருத்து. கைப்படை - கையிலுள்ள ஆயுதம். தன்மேல் வந்த- தன்னையெதிர்த்த. களிற்றெடு - ஆண்யானையுடன். போக்கி - (எறிந்துசெலுத்துதலால்) இழந்துவிட்டு. வருகின்ற - (தன்மேல்) எதிர்த்து வருகின்ற. வேல் நாடித்திரிவான் - வேறொரு வேலா யுதத்தைத் தேடித் திரிபவன். நின்ற-நுழைந்திருக்கின்ற. பறித்து- பிடுங்கி. மகிழும் - மகிழ்வான். கொடுபோமாறு-கவர்ந்து கொண்டு போம்படி. விடுதல் - எறிதல். தேடியது எய்தலான்-தான் தேடின பொருளாகிய ஆயுதம் கிடைக்கப்பெற்றதனுல். இதனுள் - இப் பாட்டில். களிற்றையல்லது எறியான் என்பதூஉம் - எப்பொழு தும் யானையையே எதிர்த்துப் போர்செய்யுந் திறமுடையவனென்ப தும் சினமிகுதியால் அறிந்திலனென்க. வேல் இடைபோழ்ந்தது - பகைவனெறிந்தவேலாயுதம் தன்மார்பினிடையே பிளந்து புதைந் திருத்தலை.

நூழிலாட்டு என்பது - தன் உடம்பிற் புதைந்த ஆயுதத்தைப் பறித்தெடுத்துப் பகைவர்மேற் பிரயோகித்தல்; "களங்கழுமிய படையிரிய, உளங்கழிந்த வேல் பறித்தோச்சின்று" என்ற கொளு வையும், "மொய்யகத்து மன்னர் முரணினி யென்னுங்கொல், கை யகத்துக் கொண்டான் கழல்விடலை - வெய்ய, விடுசுடர் சிந்தி விரையகலம் போழ்ந்த, படுசுட ரெஃகம் பறித்து" என்ற புறப் பொருள்வெண்பாமாலையையுங் காண்க. இது, தும்பையென்னும் புறப்பொருள்திணையின் துறைகளுள் ஒன்றாம். "நேரலர்பணிப்ப நெஞ்சிடைக் குளித்த, கூரயில் பறித்துக் கைக் கொண்ட நூழி லும்' என்ற இலக்கணவிளக்கத்தால், இது சிறுபான்மை நூழி லெனப்படுதலு முண்டென்று தெரிகின்றது. "கையில்வாளி தொலைந்தபின் காய்ந்ததும், மெய்யில் வாளிகள் வாங்கி வில் வாங்கினுல், பொய்யிலாமொழிப் பூபதிசேனையின், மையிலாண்மை யினுர் சிலமன்னரே" என்ற வில்லிபுத்தூரார் பாரதமும், "நேர் முனையிற் றொடுத்த பகழிகள் நேர்வளைவிற் சுழற்று மளவினில், மார்பிடையிற்குளித்த பகழியை வார்சிலையில் தொடுத்துவிடுவரே" என்ற கலிங்கத்துப்பரணியும், "அள்ளினன் பறிக்குந் தன்பே ராகமே யாவ மாக. வள்ளல்மேலனுமன் றன்மேல் மற்றையோர் மற் றிண்டோள்மே, லுள்ளுறப் பகழிதூவியார்த்தன ரெவரு முட்க" என்ற கம்பராமாயணமும் இதன்பாற்படும். இத்திருக்குறள், போர்த்தொழிலால் தானைநிலை [ஒரு தும்பைத்துறை] வருதற்கு உதாரணங்காட்டப்பட்டுள்ளது; "தானையானை" என்ற தொல் காப்பியப் புறத்திணையியற்சூத்திரத்தின் கீழ்க் காண்க.

கைவேல், மெய்வேல்-ஏழனுருபும் பயனுந்தொக்க தொகைகள்.

௭௭௫. விழித்தகண் வேல்கொண் டெறிய வழித்திமைப்பின்
ஓட்டன்றோ வன்க ணவர்க்கு.

பரி:—விழித்த கண் - (பகைவரை வெகுண்டு) நோக்கிய கண், வேல்கொண்டு எறிய - (அவர்)வேலைக்கொண்டு எறிய, (அஃது ஆற்றாது), அழித்து இமைப்பின் - (அந்நோக்கை) அழித்து இமைக்குமாயின், (அது), வன்கணவர்க்கு - வீரர்க்கு, ஓட்டு அன்றோ - புறங்கொடுத்தலாம்: (எ - று.)

அவ்வெகுளி நோக்கம் மீட்டலும் போரின்கண்மீட்சியெனக் கருதி அதுவுஞ் செய்யாரென்பதாம்.

(கு - ரை.) பகைவர் தம்மேற் படைக்கலம்பிரயோகிக்கையிற் சிறிது கூசிக்கண் இமைப்பராயின் அதுவும் வீரர்க்குத் தோல்விக் குறியென்று துணியப்படுமென்பதாம். சிந்தாமணியில் "ஆரமருளாண்டகையும் அன்னவகை வீழும், வீரரெறி வெம்படைகள் வீழ இமையானைப், பேரமரு ளன்று பெருந்தாதையொடும் பேராப், போரமருள் நின்ற இளையோனிற் பொலிவுற்றான்" என்ற செய்யுளில் 'இமையானை' என்றதும் இதுபற்றியே. மற்றும் சிந்தாமணியில் "ஏந்தல்தன் கண்கள் வெய்ய விமைத்திட வெறிதலோம்பி, நாந்தகவுழவ ஞணிநக்கு நீயஞ்சல் கண்டாய், காய்ந்திலேனென்று வல்லே கலினமாக்குன்றிற்பொங்கிப், பாய்ந்ததோர் புலியின் மற்றோர்பகட்டின்மேற் பாய்வித்தானே", "வேந்தன் வெல்வது விதியினுகும் வேல்வரினிமைப் பேனுயிற், சொல்லி நீ நகவும்பெற்றாய் தோன்றல் மற்றென்னையென்றான்" என்பனவும், சூளாமணியில் "ஏற்றவ ரிமைப்பினு மிகழ்ந் தெறிதல் செய்யார்" என்பதும் இங்கு நோக்கத்தக்கன. இத்தன்மை, உலகவழக்கிலும் சிறுவர் விளையாட்டி லுள்ளது.

வெகுண்டு நோக்கிய - கோபித்துப்பார்த்த. அவர் - அப் பகைவர். வேலைக்கொண்டு எறிய - வேலினால் வீச. அஃது ஆற்றாது - அவ்வேலெறிதலைப் பார்த்துப் பொறுக்கமாட்டாமல். அந்நோக்கை அழித்து - அந்தக் கோபப்பார்வையை மாற்றி. இமைக்குமாயின் - இதழ்கள் குவியுமானால். இதழ் - கண்ணிமை. அது - அவ்விமைத்தல். புறங்கொடுத்தல் - முதுகுகாட்டியோடுதல்; தோல்வியென்றபடி. வெகுளிநோக்கம் மீட்டலும் - கோபப் பார்வையைப் பின்வாங்கச்செய்தலும்; மீட்டல் - மாற்றுதல். மீட்சி-தாம் தோற்று மீளுதல், பிற்படுதல், முன்வைத்தகாலைப் பின் வாங்குதல். அதுவும் செய்யார் - வெகுளிநோக்கத்தை மீட்டிடவும் மாட்டார்; இதற்கு எழுவாய் - வீரர்.

வேல்கொண்டுஎறிய விழித்தகண் அழித்து இமைப்பின்(அது) வன்கணவர்க்கு ஓட்டன்றோ என இயையும். 'அது' என்பது, அவாய்நிலையான் வந்தது. வேல்கொண்டு, கொண்டு - மூன்றும் வேற்றுமைச்சொல்லுருபு: பிரயோகவிவேகவுரையில், 'விழித்த கண் வேல்கொண் டெறிய என்பது ஆனென்னும் மூன்றும் வேற்றுமைப் பொருளாயினவாறு காண்க; இதனைத் தொல்காப்

பியர், "வேற்றுமைப்பொருள்வயி னுருபாகுநவும்" என்பர்: அது சேனவரையருரையானுங் காண்க' என்றமை அறியத்தக்கது. ஒட்டு - முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். (ரு)

எஎசு. **விழுப்புண் படாதநா ளெல்லாம் வழுக்கினுள்**
வைக்குந்தன் னாளை யெடுத்து.

பரி :—தன் நாளை எடுத்து - தனக்குச் சென்ற நாள்களை எடுத்து எண்ணி, விழுப்புண் படாத நாள் எல்லாம்-(அவற்றுள்) விழுப்புண்படாத நாள்களையெல்லாம், வழுக்கினுள் வைக்கும் - பயன்படாது கழிந்த நாளுள்ளே வைக்கும், (வீரன்) ; (எ - று.)

விழுப்புண் - முகத்தினும் மார்பினும் பட்ட புண். போர் பெற்றிருக்கவும், அது பெறாத நாள்களோடுங் கூட்டுமென்பதாம்.

இவைமூன்றுபாட்டானும், ஊறஞ்சாமை கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) சுத்தவீரர், தாம் நல்லபோரிற் சிறந்தவிரணப் படாத நாள்களை வீணேகழிந்தநாள்களாக எண்ணி வருந்துவ ரென்பதாம். தனக்குச் சென்றநாள்களை - தன்னுடைய ஆயுளிற் கழிந்த தினங்களை. அவற்றுள் - அந்நாள்களுள். விழுப் புண் - சிறந்த புண்; சிறப்பையுணர்த்துகின்ற விழுமம் என்னும் உரிச் சொல் விகாரப்பட்டு 'விழு' என நின்றது: "வேற்றுமை யில்லா விழுத்திணைப் பிறந்து" என்னு மிடத்திலுங் காண்க. விழுப்புண் என்பது - சீரிய புண் எனப் பொருள்படுதலை "பெருந்தகை விழுப் புண்பட்ட மாறே," "போரடுதானை யெவ்விமார்பின், எஃகுறு விழுப்புண் பலவென" எனப் புறநானூற்றிலும் காண்க. நாளுள்ளே வைக்கும் - நாள்களாகக் கருதுவான் என்றபடி. விழுப்புண்படாதபடி போர்நேர்ந்த நாள்களைப் போர்நேர்ந்த நாள் களாகக் கருதா னென்க. அதுபெறாத - போர்பெறாத. ஊறு அஞ்சாமை - எதிரிகளாற் புண்படுதற்குப் பயப்படாமை. தமிழ் மொழி விதியால் நிலைமொழியும் வருமொழியுந் திரியாது தம்முள் நிலைமாறுதற்கு "வைக்குந் தன்னாளை யெடுத்து" என்றதை உதா ரணங்காட்டினர், இலக்கணக்கொத்துடையார். (சு)

எஎஎ. **சுழலு மிசைவேண்டி வேண்டா வுயிரார்**
கழல்யாப்புக் காரிகை நீர்த்து.

பரி :—சுழலும் இசை வேண்டி - (துறக்கத்துத் தம்மொடு செல்லாது வையத்தைச்) சூழ்ந்து நிற்கும் புகழை வேண்டி, வேண்டா உயிரார் - உயிர்வாழ்தலை வேண்டாத வீரர், கழல் யாப்பு - கழல்கட்டுதல், காரிகை நீர்த்து - அலங்கார நீர்மையை யுடைத்து ; (எ - று.)

'வையத்தைச் சூழும்' எனவே, அதன்பெருமை பெற்றாம். செயப்படுபொருள், வருவிக்கப்பட்டது. சூழல் - அகத்திடல். துறக்கமும் புகழும் எளிதின் எய்துவராகலின், ஆபரணமாவது அதுவே என்பதாம்.

(கு-ரை.) புகழையே விரும்பி உயிர்வாழ்க்கையை விரும்பாத வீரர், சுவர்க்கலோகத்தையும் புகழையும் எளிதில் அடைவராதலால், அவர்கள் காலிற் கட்டுங் கழலே அணிகலமென்று நன்கு மதிக்கத்தக்கதாமென்பதாம். துறக்கத்துத் தம்மொடுசெல்லாது- (புறங்கொடாது போர்செய்துபகைவரால் இறத்தலால் இவ்வுலகை விட்டு) வீரசுவர்க்கமடைகின்ற தம்மோடு இவ்வுலகத்தைவிட்டு அவ்வுலகத்துக்குவந்திடாமல். வையத்தைச் சூழ்ந்து நிற்கும் - நிலவுலக முழுவதும் பரவி நிலைபெறுகின்ற. 'புகழாவது - இம்மைப்பயனாகி இவ்வுலகின்கண் நிகழ்ந்து இறவாதுநிற்குங் கீர்த்தி' என்றார், கீழ்ப்புகழென்ற அதிகாரத்திற் பரிமேலழகர். 'புகழாவது-தாம் இறந்துழியும் தாம்நிகழ்த்தியவாறு உலகம்உயர்த்திக்கூற நிலைபெறுவது' என்றலும் உண்டு. வேண்டி - விரும்பி. கழல் - வீரர் தமதுவீரத்திற்கு அறிகுறியாகத் தமது காலில் அணிவதோர் ஆபரணம்; (இது தியாகத்திற்காக அணியப்படுதலும் உண்டு. "ஆடவர் கொடையால் வீரத்தா லணி, பாதத்தணியே கழலணி யென்ப" என்ற பிங்கலந்தையையுங் காண்க.) அலங்கார நீர்மையை உடைத்து - அழகுசெய்யுந்தன்மையை யுடையது. அதன் பெருமை - புகழின் மகிமை; கீர்த்திமிக்குப்பரவுதல். சூழ் எனப் பொருள்படுகின்ற 'சுழலும்' என்ற பெயரெச்சம் யாதாயினும் ஒருசெயப்படுபொருளை வேண்டிநின்றதனால், 'வையத்தை' என்பதை வருவித்துக்கொண்டார்; அவாய்நிலை. அகத்திடல் - உட்படுத்தல்; கவிந்துகொண்டு முழுவதும்பரவுதல். இனி, இக்குறள் - புகழைப்பெற்று உயிர்வாழ விரும்பாதவர். [தன் உயிர் வாழ்க்கையின்பொருட்டுப் போரிற்புறங்கொடுத்து மானங்கெட்டுப் புகழையிழப்பவர்] காலில் வீரக்கழலணிதல் வெறும் அலங்கார மாத்திரமாகுந்தன்மையுடையது [வீரத்திற்கு அறிகுறியாமென்று நன்குமதிக்கத்தக்கதன்று] என்று வேறும் ஒருபொருள் கொள்ள இடங்கொடுத்தலை நுட்பமாக நோக்குக.

'வேண்டாஉயிரார்' என்பதனை "அருங்கேடன்" என்பது போலக் கொள்க; இது, வடமொழிநடை: 'இனி, சொற்கள் இங்ஙனந் தமிழ்மொழிவிதியால் நிலைமாறுதலு மன்றி, வடமொழி விதியால் நிலைமாறுதலும் உள; (உதாரணம்.) செய்தவேள்வியர், எய்தியசெல்வத்தர், கழிந்த உண்டியர், வேண்டாஉயிரார், அருங்கேடன், கொண்டகூழ்த்தாகி, கூப்பிய கையினர், வெறுத்த ஆசையர், பொறுத்த சடையர், கெட்ட வறுமையர், விட்ட அவாவினர்......என வரும்' என்ற இலக்கணக்கொத்துரை அறியத்தக்கது. இதனை உயிர்வேண்டாதார் என விகுதிபிரித்துக்கூட்டல், பிரயோகவிவேக நூலார்கொள்கை. கழல் யாப்பு - கழலை யாத்தல் என இரண்டாம்வேற்றுமைத்தொகை. யாப்பு-'பு' விகுதி பெற்ற தொழிற்பெயர். காரிகை நீர்த்து - அழகைச்செய்யுந் தன்மையது என இரண்டனுருபும்பயனுந்தொக்க தொகை. (எ)

௭௭௮. உறினுயி ரஞ்சா மறவ ரிறைவன்
செறினுஞ்சீர் குன்ற லிலர்.

பரி:—உறின் - (போர்) பெறின், உயிர் அஞ்சா - (தம்) உயிர்ப்பொருட்டு அஞ்சாது (அதன்மேற்) செல்லும், மறவர் -

வீரர்,—இறைவன் செறினும்-(தம்) இறைவன் (அதுவேண்டா என்று) முனியினும், சீர்குன்றல் இலர் - அவ்வீரமிகுதி குன்றார்.

போர்பெற்று அறியாமையின், அதுபெற்றால் அரசன் தடுப்பினும் நில்லா ரென்பதாம். பிறரும், "போரெனிற் புகலும் புனைகழன்மறவர்" என்றும், "*புட்பகைக், கேவா னாகலிற் சாவேம் யாமென, நீங்கா மறவர் வீங்குதோள் புடைப்ப" என்றுங் கூறினார்.

(கு - ரை.) வீரர் தம் அரசன் தடுத்தாலும் போரைநிறுத்துதல் அரிது என்பது இக்குறளின்கருத்து. பெறின் - பெற்றால். தம் உயிர்ப்பொருட்டு - தமதுஉயிரை உடம்பைவிட்டுநீங்காமற் பாது காக்கும்பொருட்டு. உயிர்ப்பொருட்டு என்றது, 'அஞ்சாது' என் பதில் 'அஞ்சு' என்னும் வினைப்பகுதியைக் கொள்ளும். அதன் மேற்செல்லும் - அப்போரின்மேற் செல்லுகின்ற. இறைவன் - தலைவன், அரசன். அது வேண்டா - அப்போர் வேண்டுவதில்லை. முனியினும் - கோபித்தாலும், வெறுத்தாலும். குன்றார் - குறை யார். போர் பெற்று அறியாமையின் - (தமக்குவிருப்பமான) போர் பலநாளாகக் கிடைக்கப்பெறாமையால். அது - போரை. இங்குக் காட்டிய இரண்டுமேற்கோள்களுள், முன்னது - புறநானூறு ௩௧ - ஆஞ்செய்யுளிலும், பின்னது - புறநானூறு ௬௮ - ஆஞ்செய்யு ளிலும் உள்ளன. 'பிறர்' என்றது, அப்பாடல்களைச் செய்தவ ராகிய கோவூர்கிழாரை. இவற்றின் பொருள்:— போர் எனின் - போர்நேர்வதென்று கேள்விப்பட்டால், புகலும் - விரும்பிமகிழ் கின்ற, புனை கழல் மறவர் - அணிந்த வீரக்கழலையுடைய வீரர்கள் என்றும்; புண் பகைக்கு - புண்படுத்தவல்ல பகைவரிடத்து, ஏவான் ஆகலின் - (எம்மைப் போர்க்கு அரசன்) செலுத்தானாதலால், யாம் சாவேம் - நாம் (நமக்குட் போர்செய்து) இறக்கக்கட வோம், என - என்று, நீங்கா மறவர் - நீங்காதவீரகுணத்தை யுடைய வீரர் [மறம்நீங்காதவர்], வீங்கு தோள் புடைப்ப - (தமது) பூரித்த தோள்களைக் கைகளால் தட்ட என்றும் காண்க. பின்ன தற்குக் கருத்து - பகைவரோடு போர்செய்தற்கு எம்மை அரசன் ஏவாமையால் [போர்நேராமையால்] நாம் நமக்குட் போர்செய் தாயினும் அழிவோ மென்று அதிகபராக்கிரமமுடைய வீரர்கள் (போர்த்தினவுமிக்குப்) போரின்பொருட்டுத்தோள்புடைப்பாராயி னர் என்க. புள் பகைக்கு என்றுபிரித்து - பக்ஷிசகுனம்மாறு படுகின்றஇடத்தில் என்றலுமாம். இவையிரண்டும், சோழன்நலங் கிள்ளியின் சேனையிலுள்ள வீரரது யுத்தாவேசமிகுதியைப் பற்றி யவை. (அ)

எஎ௯. இழைத்த திகவாமைச் சாவாரை யாரே
பிழைத்த தொறுக்கிற் பவர்.

பரி:—இழைத்தது-(தாம்) கூறின வஞ்சினம், இகவாமை-தப்பாமைப்பொருட்டு, சாவாரை-(சென்று) சாவவல்ல வீரரை,

* பி - ம்: புட்பகைத் தேவனாகலின்

பிழைத்தது - (அது) தப்பியவாறு (சொல்லி), ஒறுக்கிற்பவர் - எள்ளுதற்கு உரியார், யார் - யாவர்? (எ - று.)

இழைத்தல்-இன்னதுசெய்யேனாயின் இன்னனாகுக வெனத் தான் வகுத்தல். 'சொல்லி' என்பது, அவாய்நிலையான் வந்தது. வஞ்சினம் முடிப்பான்புக்கு முன்னே சாவினும் தொலைவன்மை யின் அது முடித்தாராவரென, சாதற்சிறப்புக் கூறியவாறு.

(கு - ரை.) ஒருவர் தாம் கூறிய சபதத்தை நிறைவேற்றும் பொருட்டுப் போர்க்குச்சென்று அதனைநிறைவேற்றுதற்குமுன் னமே அப்போரிற் பகைவராலிறந்தாலும் அது தோல்வியாகாமை யால் அவர் சபதத்தை நிறைவேற்றின சிறப்புடையராகக் கொண் டாடத்தகுவ ரென்க. வஞ்சினம் - சபதவார்த்தை. சென்று - போர்க்குச் சென்று. அதுதப்பியவாறுசொல்லி எள்ளுதற்கு உரியார் யாவர் - அச்சபதந்தப்பிய விதத்தைக் கூறி எவரும் இகழ மாட்டார். இன்னனாகுக - இத்தன்மையனாவேன். வகுத்தல் - அமைத்துக்கூறுதல். 'பிழைத்தது' என்ற செயப்படுபொருள், யாதாயினும் ஒருமுடிக்குஞ்சொல்லை வேண்டிநின்றதனால், 'சொல்லி' என வருவித்தார். முடிப்பான் - முடித்தற்கு. முன்னே - காலமுன். சாவினும் - இறந்தாலும். தொலைவு அன்மையின் - தோல்வியாகாமையால். அது - சபதம். இழைத்தது - வினையா லணையும்பெயர். பிழைத்தது - தொழிற்பெயர். இகவாமைக்கு என நான்கனுருபு தொக்கதாகவிரிக்க; வினையெச்சமாகக்கொண்டு இகவாதபடி எனினும் அமையும்; 'இகவாமல்' என்றும் பாடம் உண்டு.

'என்பகைவனும் சிந்துபதியாகிய செயத்திரதனைப் போரில் நாளைப்பகற்பொழுதிற்குள் கொல்லேனாயின் அக்கினிப்பிரவேசஞ் செய்து இறப்பேன்' என்று பாரதத்தில் அருச்சுனன் சபதஞ் செய்தாற்போல ஒருவீரன் சபதஞ்செய்கிறான்: இந்தச்சபதத்தில் பகைவனுயிரைப்போக்குதல் என்பதுகூறும், அச்செயலைச் செய்யா விடின் தன்னுயிரை மாய்த்துக்கொள்ளுதல் என்பது மற்றொரு கூறுமாம்: இச்சபதத்துள்ளவகையிரண்டனுள் முதலதாகிய பகைவ னுயிர்போக்குதலை நிறைவேற்றமுடியாத விடத்து மற்றொருவகை யாகிய தன்னுயிர்போக்குதலைச் செய்திடுவாராயின் அப்பொழுது அவரைச் சபதந்தப்பினவ ரென்று இகழுங் காரணமில்லை யென்னுங்கருத்துப்பட இக்குறளுக்குஉரைகொள்ளினுமாம்; சபதம் நிறைவேற்றுமையால் சாகும் வீரரை அது தவறியவராகச் சொல்லி இகழத்துணிவார் இல்லையென உரைகாண்க. இது ஒரு சாரார்கருத்து: இதனை, "கூதிர்வேனில்" என்ற தொல்காப்பியப் புறத்திணையியற் சூத்திரத்தில் "ஒல்லார் நாணப் பெரியவர்க் கண் ணிச், சொல்லிய வகையி னொன்றொடு புணர்ந்து, தொல்லுயிர் வழங்கிய அவிப்பலியானும்" என்றதற்கு, 'பகைவர்நாணும்படியாக உயர்ந்தோரான் நன்குமதித்தலைக்கருதி (க) இன்னதுசெய்யேனா யின் (உ) இன்னதுசெய்வலெனத் தான்கூறிய பகுதி இரண்டனுள் ஒன்றனோடே பொருந்திப் பலபிறப்பினும் பழகிவருகின்ற உயிரை அங்கியங்கடவுட்குக்கொடுத்த அவிப்பலியானும்' என்று உரை

கூறியவர் "'' எம்பியை வீட்டுத லெம்மனைக்கா யான்படுதல், வெம் பகலின் முன்விளைப்ப னென்றெழுந்தான் - தம்பி, புறவோரிற் பாணிப்பப் பொங்கெரிவாய் வீழ்ந்தா, னறவோன் மறமிருந்த வாறு ''—இப்பாரதத்துள் ஒருவன் இன்னது செய்வலென்று அது செய்யமுடியாமையின் அவிப்பலிகொடுத்தவாறு காண்க: " இழைத்த திகவாமைச், சாவாரையாரே, பிழைத்த தொறுக்கிற் பவர்'' —இதுவுமது' என்று இத்திருக்குறளை உதாரணங் காட்டியமைகொண்டு உணர்க. (௬)

எஅ௦. புரந்தார்கண் ணீர்மல்கச் *சாகற்பிற் சாக்காடு
இரந்துகோட் டக்க துடைத்து.

பரி:—புரந்தார் கண்-(தமக்குச் செய்த நன்றிகளை நினைந்து) ஆண்ட அரசர்கண்கள், நீர் மல்க-நீர் மல்கும்வகை, சாகற்பின் - (போரிடைச்) சாவப்பெறின்,—சாக்காடு - அச்சாக்காடு—, இரந்துகோள் தக்கது உடைத்து - இரந்தாயினும் கொள்ளுந் தகுதியை யுடைத்து; (எ - று.)

மல்குதலாகிய இடத்து நிகழ்பொருளின் தொழில், இடத்தின்மேல் நின்றது. கிளைஅழ இல்லிடை நோயால் விளிவார் பழவினைப்பயனே யெய்தலின், அடுத்த வினையால் துறக்கமெய்துஞ் சாதலை 'இரந்து கோட்டக்கதுடைத்து' என்றார்.

இவைநான்குபாட்டானும், உயிரோம்பாமை கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) ஆண்ட அரசர் தமக்குச்செய்த நன்றிகளை நினைந்து கண்கள் நீர் வழியப்பெறும்படி படை வீரர்க்குப் போரில் சாவு நேருமாயின் அந்தச்சாவு மிகவும் கொண்டாடற்கு உரியது: ஏனெனில், தம் சுற்றத்தார் அழ நோய்வாய்ப்பட்டுச் சாகுபவர் பழவினைப்பயனையே யடைந்து உழல்வதுபோல வல்லாமல் இந்தப் போர்வீரர் தாம் போரில் உயிரைவிட்ட செயலால் உடனே வீர சுவர்க்கத்தைப் பெற்று இன்பம் நுகர்வரன்றோ என்க. இங்ஙன் படைவீரரின் போர்ச்சாவுசிறப்புறுதலால் அது இரந்தும் கொள்ளுதற்கு உரியதாகுமென்க. தமக்குச்செய்த நன்றிகளை நினைந்து - தமக்குப் படைவீரர் முன்புசெய்த உபகாரங்களை யெண்ணி; அரசர் கண்கள் நீர் மல்கும்வகை என இயையும். 'சாவப்பெறின' என்பதனோடு இயைத்தால், தமக்கு அரசர் முன்பு செய்த உபகாரங்களை மறவாமல் மனத்திற்கொண்டு வீரர் இறந்தால் என்க. ஆண்ட அரசர் - தமக்குத்தலைவரான அரசர். கண்கள் நீர்மல்கும்வகை - கண்கள் நீர்வழியப்பெறும்படி. சாவப்பெறின் - இறக்கநேர்ந்தால். சாக்காடு - சாவு, மரணம். இரந்து-யாசித்து, வேண்டி. கண்ணாகிய இடத்தில் நிகழ்பொருளான நீரினது தொழிலாகிய மல்குதலென்பது, இடமாகிய கண்ணின்மேல்ஏற்றிக் கூறப்பட்டு நின்றது; இது, ஒருவகை உபசாரவழக்கு: இதற்கு "குளவளாக், கோடின்றி நீர்நிறைந்தற்று'', 'இந்தப்பானை நாழி அரிசி பொங்கும்' என்பவற்றை உதாரணங்காட்டினர், பிரயோகவிவேகநூலார். இனி, புரந்தார் கண் நீர்மல்க - அரசரது கண்களிலே நீர்பெருகும்படி என ஏழாம்வேற்றுமைத்தொகையாகப் பொருள்கொள்ளுதல், எளிய

பி - ம். * சாகிற்பின் என்றும் பாடமுண்டு.

வழியாம். கிளை அழ - உறவினர் புலம்ப. இல்லிடை - (தமது) வீட்டில். விளிவார் - இறப்பவர். பழவினைப்பயனே எய்தலின் - முன்புசெய்த கருமத்தின் பலத்தையே அடைதலால். அடுத்த வினையால் துறக்கம் எய்தும் சாதல் - அப்பொழுதைக் கருமத்தின் பயனாக வீர சுவர்க்கமடையும்படியான மரணம்; என்றது, போரிற் புறங்கொடாது பகைவரா லிறத்தலை. உயிர் ஓம்பாமை - தம் உயிரை விரும்பிப் பாதுகாக்கக் கருதாமை. அங்கவியலில் படையியல் முற்றிற்று. (௯0)

எ௯ - ஆம் அதிகாரம்—நட்பு.

பரி:—இனி, அப்படைபோல அரசனுக்கு வினையிடத்து உதவுவதாய நட்பினை ஐந்துஅதிகாரம் விதிமுகத்தானும், பன்னிரண்டு அதிகாரம் எதிர்மறைமுகத்தானும் கூறுவான்தொடங்கி, விதிமுக அதிகாரம் ஐந்தனுள்ளும் முதற்கண் நட்புக் கூறுகின்றார்; அஃதாவது இன்னதென்பதூஉம், அதிகாரமுறைமையும் இதனுள் விளங்கும்.

(கு - ரை.) வினையிடத்து - தொழிலில். நட்பு-சிநேகிதவர்க்கம். விதி முகத்தானும் - உடன்பாடாகவும்; நட்பைக்கூறும்விதத்தாலும். எதிர்மறை முகத்தானும் - நட்பிற்கு எதிரான பகையைக் கூறுகிற விதத்தாலும்; மேல் அ௬-ஆம் அதிகாரத்தின் முதலில் 'இனி அந்நட்பினை எதிர்மறுத்துப் பகைமுகத்தாற் கூறிய தொடங்கினார்' என விவரிக்குமாறு காண்க. விதிமுக அதிகாரம் ஐந்து-நட்பு, நட்பாராய்தல், பழைமை, தீநட்பு, கூடாநட்பு என்பன. பகைமுக அதிகாரம் பன்னிரண்டு - பேதைமை முதல் மருந்து ஈறாயினவாம். ஆக, இந்தப்பதினேழதிகாரம் அங்கவியலுள் நட்பியல் என ஒரு சாரரால் வழங்கப்படுமென்று அறிக. அஃதாவது - நட்பாவது: இதனுள் - இங்குக்கூறியவகையில். அதிகாரமுறைமைக்குக் காரணம், படைபோல நட்பும் அரசனுக்கு ஆட்சிநடத்துந்தொழிலில் உதவுவதாதல். நட்பு - நட்டல், சிநேகம்; தொழிற்பெயர்.

எ௮க. செயற்கரிய யாவுள நட்பி னதுபோல்
வினைக்கரிய யாவுள காப்பு.

பரி:—நட்பின்-நட்புப்போல,செயற்குஅரிய-செய்துகோடற்கு அரிய பொருள்கள், யா உள - யாவை உள? அதுபோல் - (செய்துகொண்டால்) அதுபோல, வினைக்கு அரிய காப்பு - (பகைவர்செய்யும்) வினைக்குப் புகற்கரிய காவலாவன, யா உள - யாவை உள? (எ - று.)

நட்புச் செய்தற்கு ஆவாரைப் பெறுதலும், பெற்றாற் செய்யும் உபாயமும், செய்தால் திரிபின்றி நிற்றலும் முதலிய அரியவாகலின் 'நட்பிற் செயற்கரியன இல்லை' என்றும், செய்தாற் பகைவர் அஞ்சி வினைதொடங்கா ராகலின் 'அதுபோல வினை வாராமைக்கு அரியகாவ லில்லை' என்றுங் கூறினார்.

நட்புத்தான் இயற்கை செயற்கை என இருவகைப்படும்; அவற்றுள் இயற்கை - பிறப்பு முறையான் ஆயதூஉம், தேய முறையான் ஆயதூஉம் என இருவகைப்படும்: அவற்றுள், முன்னையது சுற்றமாகலின், அது சுற்றந்தழாலின் அடங்கிற்று; ஏனையது பகையிடையிட்ட தேயத்ததாகலின், அது 'துணைவலி' என வலியறிதலுள் அடங்கிற்று: இனி, ஈண்டுச் சொல்லப்படுவது முன்செய்த உதவிபற்றி வருஞ் செயற்கையே யாகலின், அதன் சிறப்பு இதனாற் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) தக்கவர் கிடைக்கப்பெற்று அவர்களை நட்பினராக்கி அவர்களோடு மாறுபாடின்றி ஒரு நிலையில் நிற்றல் வாய்க்கும் ஆயின், அது அரிய பொருளாம்: அது வாய்ப்பின் பகைவர் செய்யும் வினைக்கு அந் நட்புப் பாதுகாவலாய்ச் சிறப்புறுமென்பதாம். செய்துகோடற்கு - சம்பாதித்துக்கொள்ளுதற்கு. உள - உள்ளன. அதுபோல - நட்புப்போல. புகற்கு அரிய - பிரவேசிக்கமுடியாத. காவல் - பாதுகாப்பு. நட்புச்செய்தற்கு - சிநேகஞ் செய்யப்படுதற்கு. ஆவாரை - அநுகூலரானவர்களை; தக்கவரை. பெறுதல் - கிடைக்கப்பெறுதல். பெற்றால் செய்யும் உபாயம் - அப்படிப்பட்டவர் நேரிடப்பெற்றால் அவர்களைச்சினேகிதராக்கிக் கொள்ளுதற்குச் செய்யும் வகை. செய்தால் திரிபு இன்றி நிற்றல்- சினேகஞ்செய்துகொண்டபின்பு மாறுபாடில்லாமல் ஒருநிலையில் நிற்றல். முதலிய - முதலானவை. அரிய - அருமையானவை. நட்பின் - நட்புப்போல. வினை வாராமைக்கு - பகைவர் வெல்லுதற்குச் செய்யுந் தொழில் அரசனிடம் வந்திடாமைக்கு. வடநூலார் இயற்கையை 'ஸஹஜம்' என்றும், செயற்கையை 'க்ரித்ரிமம்' என்றுங் கூறுவர். பிறப்புமுறையான் ஆயது - உறவு முறைமையா லாகியது: பிறப்புமுறை - தேகம்பந்தம். தேய முறை - தேசத்தின்நிலை. நட்பு, பகை என்றவற்றில் ஒவ்வொன்றும், (1) ஸஹஜம், (2) ப்ராக்ருதம், (3) க்ரித்ரிமம் என மூன்று வகைப்படும்; அவற்றில், ஸஹஜம் - பிறப்பு முறையால் ஆகியது. சிறியதாயார்பிள்ளை, பெரியதாயார்பிள்ளை, அத்தை பிள்ளை முதலியோர் - இயல்பில் நண்பர். சிற்றப்பன், பெரியப்பன், அவர்கள் பிள்ளைகள் முதலியோர் - இயல்பிற்பகைவர். ப்ராக்ருதம்- தேசமுறையால் ஆகியது. ஒவ்வோர் அரசனுக்கும் - அடுத்த நாட்டவன் பகை யென்றும், அதற்கு அடுத்த நாட்டவன் நண்ப னென்றும், அதற்கும் அப்பாலுள்ள நாட்டவன் நொதும லென்றும் உணர்க. க்ரித்ரிமம் - உபகாரஞ் செய்யப்பெற்றதனாலாகும் நண்பும், அபகாரஞ்செய்யப்பெற்றதனாலாகும் பகையுமாம். இந்த இராசநீதி, இங்கே முக்கியமாக உணரத்தக்கது. இவற்றில் முந்தின இரண்டும் இயற்கையென்றும், பிந்தினது செயற்கையென்றுங் கூறப்பட்டன. முன்னையது - பிறப்பு முறையாலாயது. சுற்றம் - பந்துவர்க்கம். சுற்றந்தழால் ௫௩-ஆம் அதிகாரம். ஏனையது - மற்றது; தேயமுறையால் ஆயது. பகை இடையிட்ட தேயத்தது - தனது நாட்டிற்கு அடுத்ததான பகைவனது நாட்டுக்கு அப்பாலுள்ளது. துணை வலி - அரசனுக்குத்

துணையாகுமவரது வலிமை. வலியறிதல் - ௪௮ - ஆம் அதிகாரம். துணைவலி வலியறிதலுள் அடங்கினமையை "வினைவலியுந் தன் வலியு மாற்றான் வலியுந், துணைவலியுந் தூக்கிச் செயல்" என்ற அவ்வதிகாரத்து முதற்குறளிற் காண்க. அதன் - செயற்கை நட்பின். இதனால் - இக்குறட்பாவினால். (க)

௭௮௨. நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப்
பின்னீர பேதையார் நட்பு.

பரி:—நீரவர் கேண்மை - அறிவுடையார் நட்புக்கள், பிறை நிறை நீர - பிறை நிறையுந் தன்மைபோல நாடோறும் நிறையுந் தன்மையவாம்; பேதையார் நட்பு - மற்றைப்பேதைமையுடையார் நட்புக்கள், மதி பின் நீர - நிறைந்தமதி பின் குறையுந் தன்மை போல நாடோறுங் குறையுந்தன்மையவாம்; (எ - று.)

'நீரவர்' என்றார், இனிமைபற்றி. கேண்மை, நட்பு என்பன - ஒரு பொருட்கிளவி. செய்தாரது பன்மையான், நட்பும் பலவாயின. அறிவுடையாரும் அறிவுடையாருஞ் செய்தன முன் சுருங்கிப் பின் பெருகற்கும், பேதையாரும் பேதையாருஞ் செய்தன முன்பெருகிப் பின்சுருங்கற்கும் காரணம், தம்முள் முன் அறியாமையும், பின் அறிதலுமாம்.

(கு - ரை.) தம்மில் ஒவ்வொருவரிடத்துமுள்ள நற்குணம் முன்பு அறியப்படாமலிருந்து பரிசயம் முதிரமுதிரப் பரஸ்பரம் நன்கு அறியப்படுதலால், அறிவுடையாரும் அறிவுடையாருஞ் செய்த நட்பு சுக்கிலபட்சத்துச் சந்திரன்போல நாளடைவில் விருத்தியாம்; இங்ஙனமே, அறிவிலாரும் அறிவிலாருஞ்செய்த நட்பு அவர்களில் ஒவ்வொருவரிடத்து முள்ள தீக்குணம் முன்பு அறியப்படாமலிருந்து பரிசயம் முதிரமுதிர நன்குவிளங்குதலால் க்ருஷ்ண பட்சத்துச் சந்திரன்போல முதலிற் பெரிதாயிருந்து வரவரக்குறையுமென்பதாம். அறிவுடையார் நட்பு - புத்திமான்களது சிநேகம். பிறை-இளஞ் சந்திரன். நிறைந்த மதி - பூர்ணசந்திரன். "பெரியவர் கேண்மை பிறைபோல நாளும், வரிசை வரிசையா நந்தும் - வரிசையால், வானூர் மதியம்போல் வைகலுந் தேயுமே, தானே சிறியார் தொடர்பு" என்ற நாலடியாரோடு இதனை ஒப்பிடுக. (மற்றைப்புலவர்க்கு நான்கடியிலடங்குகின்ற விஷயம்,பெருநாவலராகிய திருவள்ளுவர்க்கு இரண்டடியினுள்ளே அடங்குகின்ற திறத்திற்கு இக்குறட்பா ஏற்ற உதாரணமாகும்: எனவே, சுருங்கச்சொல்லலென்னும் அழகுஇந்நூலிலே நன்குஅமைந்துள்ளதென்றவாறும்.) நீரவர் - நீரின் தன்மையையுடையவர்: எனவே, இனியவரென்றவாறு; "சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் பயனில, நீர்மையுடையார் சொலின்" என்ற குறளில், 'நீர்மையுடையார்' என்பதற்கு பரிமேலழகர் இனிய நீர்மையுடையார்' என்று பொருளும், 'நீர்மை-நீரின் தன்மை' என்று விசேடவுரையுங் கூறியவாற்றை இங்கே அறிக. ஒருபொருட்கிளவி - 'ஒருபொருள் குறித்தபல சொல்." இவை அமைந்தது, பொருட்பின் வருநிலையணியின்பாற் படும். செய்தன - செய்த நட்புக்கள்.

நிறைநீர - வினைத்தொகை. நீர - நீர்மை யென்னும் பண்பி னடியாப்பிறந்த பலவின்பாற்குறிப்புமுற்று. நீரர் - நீரெனஃனும் பெயரின்மேற்பிறந்த பலர்பாற்பெயர்; இதனையும், நீர்மை யென்னும் பண்பி னடியாப் பிறந்ததாக்கி உரைக்கலாம்: அப்பொழுது, நீர்மையென்னும் பொதுப்பெயர் அடைமொழி கொடாது கூறப்பட்டதனால், இங்கே இனிய தன்மையையுணர்த் திற்றென்க; குடிப்பிறந்தார், குணமுளோர், ஒழுக்கமுடையார் முதலியவற்றில், குடி, குணம், ஒழுக்கம் முதலிய பொதுப்பெயர் கள் - உயர்குலம், நற்குணம், நல்லொழுக்கம் என நற்பொருளின் மேல் நிற்றல் காண்க: அடுத்தகுறளில் 'பண்புடையாளர்' என்பது நற்குணமுடையவரெனப் பொருள்படுதலும் நோக்குக. பிறப்பது பிறை யெனக் காரணப்பெயரென்பர். மதி - (யாவராலும்) மதிக் கப்படுவ தெனக் காரணப்பெயர். மதிபின் நீர - மதியின்பின்னுள்ள நீர்மை போன்ற நீர்மை யுடையன வென விவரிக்க. கேண்மை, நட்பு என்பன - பால்பகா வஃறிணைப்பெயர்க ளாதலால், 'நீர' என்னும் பலவின்பால்முற்றைக் கொண்டன. கேண்மை - (ஒரு வர்க்கொருவர் யோகக்ஷேமங்களைக்) கேட்குந் தன்மை; எனவே, நட்பாம். உவமையணி. (உ)

எ௮௩. நவிறொறு நூனயம் போலும் பயிறொறு
பண்புடை யாளர் தொடர்பு.

பரி:—பண்பு உடையாளர் தொடர்பு - நற்குணமுடைய மக்கள் (தம்முள் செய்த) நட்பு பயில்தொறுஉம் - பயிலுந் தோறும், (அவர்க்கு இன்பஞ் செய்தல்),—நூல் நவில் தொறு உம் நயம் போலும் - நூற்பொருள் கற்குந்தோறும் (கற்றார்க்கு) இன்பஞ்செய்தலை ஒக்கும்; (எ - று.)

நயத்தினைச் செய்தலான், நயமெனப்பட்டது. இருமையி னும் ஒருகாலைக்கு ஒருகால் மிகும் என்பதாம்.

இவை யிரண்டுபாட்டானும், அச்சிறப்பிற்கு ஏது கூறப் பட்டது.

(கு - ரை.) கல்வி கற்கக்கற்க இன்பந்தருதல்போல, நற்குண முடையார் நட்புப் பழகப்பழக இன்பந்தரு மென்பதாம்; பயன் பற்றி வந்த உவமையணி. மக்கள் - மனிதர். தம்முள் - தங்களுக் குள்; ஒருவரோடொருவர். நயம் - இன்பம். நயஞ்செய்தலை 'நயம்' என்றது, காரியத்தைக் காரணமாகக்கூறிய உபசாரவழக்கு. இருமையினும் - உபமானம் உபமேயம் என்னும் இரண்டிலும். அச்சிறப்பிற்கு ஏது - நட்பின் சிறப்புக்குக் காரணம். நவில் தொறும், பயில்தொறும் என்பவற்றில், தொறு - என்னும் இடைச்சொல் பெயர்ச்சொல்தன்மைப்பட்டதனால், நவில் பயில் என்ற வினைத்தொகைகள் அதனை விசேடித்தன என்க.

எ௮௪. நகுதற் பொருட்டன்று நட்டன் மிகுதிக்கண்
மேற்சென் றிடித்தற் பொருட்டு.

பரி:—நட்டல் - (ஒருவனோடு ஒருவன்) நட்புச் செய்தல், நகுதல்பொருட்டு அன்று - தம்முள் (நகுதற்கு இயைந்தன சொல்லி) நகையாடற் பொருட்டன்று; மிகுதிக்கண்-(அவர்க்கு) வேண்டாத செய்கை உளதாயவழி, மேல் சென்று இடித்தல் பொருட்டு - முற்பட்டுக் கழறுதற்பொருட்டு; (எ - று.)

பழியும்பாவமுந் தருஞ்செய்கை துன்பமே பயத்தலான் வேண்டப்படுவது அன்மையின் அதனை 'மிகுதி' என்றும், அது செய்தற்குமுன்னே மீட்டல் வேண்டுதலின் 'மேற்சென்று' என்றும், இன்சொற்கு மீளாமையின் 'இடித்தற் பொருட்டு' என்றுங் கூறினார்.

இதனான், நட்பின் பயன் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) நகுதற்கு இயைந்தன - சிரித்துமகிழ்தற்கு ஏற்றவற்றை. நகையாடல் - சிரித்துமகிழ்தல். அவர்க்கு - தம்மில் ஒருவர்க்கு. வேண்டாத செய்கை உளதாயவழி - விரும்பத்தகாத தீச்செய்கை உண்டானபொழுது. கழறுதல் - கண்டித்துப் புத்தி சொல்லுதல். பயத்தலான் - தருதலால். வேண்டப்படுவது அன்மையின் - விரும்பப்படுவதல்லாமையால். அதனை - பழி பாவந்தருஞ்செய்கையை. மிகுதி-அவசியமல்லாதது; தன் அளவுக்குத்தகாமல் மிக்கது; வரம்புகடந்தது. அது - பழி பாவந்தருஞ் செய்கையை. மீட்டல் வேண்டுதலின் - செய்யாதபடி திருப்ப வேண்டுதலால். (௪)

௭௮௫. **புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா வுணர்ச்சிதான்**
நட்பாங் கிழமை தரும்.

பரி:—(ஒருவனோடு ஒருவன் நட்பாதற்கு), புணர்ச்சி பழகுதல் - புணர்ச்சியும் பழகுதலு மாகிய காரணங்கள், வேண்டா - வேண்டுவதில்லை; உணர்ச்சி தான் - (இருவர்க்கும் ஒத்த) உணர்ச்சிதானே, நட்பு ஆம் கிழமை தரும் - நட்பாம் உரிமையைக் கொடுக்கும்; (எ - று.)

புணர்ச்சி - ஒருதேயத்தராதல்; "இன்றேபோல்க நும் *புணர்ச்சி" என்றதும் அதனை. பழகுதல் - பலகாற் கண்டும் சொல்லாடியும் மருவுதல். இவ்விரண்டும் இன்றி, கோப்பெருஞ் சோழனுக்கும் பிசிராந்தையார்க்கும்போல உணர்ச்சி ஒப்பின் அதுவே, உடன்உயிர்நீங்கும் உரிமைத்தாய நட்பினைப் பயக்கும் என்பதாம்.

நட்பிற்குப் புணர்ச்சி, பழகுதல், உணர்ச்சியொத்தல் என்னுங் காரணம் மூன்றனுள்ளும் பின்னது சிறப்புடைத்து என்பது இதனாற் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) தேயவொற்றுமையும் பழக்கமும் நட்புக்கு இன்றியமையாதனவல்ல. மற்றுக் கருத்துஒத்தலே வேண்டுமென்பதாம்.

---

* பி - ம்: புணர்ச்சிதானே

புணர்ச்சி - சேர்க்கை. ஒத்தஉணர்ச்சி - அறிவுஒத்திருத்தல்; அபிப்பிராய பேதப்படாமை. நட்பாம் உரிமையைக் கொடுக்கும் - சிநேகசம்பந்தத்தை யுண்டாக்கும். "இன்றேபோல்க" என்னும் மேற்கோள், புறநானூறு ௩அ - ஆம் பாட்டிலுள்ளது; இதற்கு - நும்துசேர்க்கை இன்றுபோலவே என்றும் இருக்க என்று பொருள்; [இது, சோழன் குராப்பள்ளித் துஞ்சிய பெருந்திருமா வளவனும் பாண்டியன் வெள்ளியம்பலத்துத்துஞ்சிய பெருவழுதி யும் ஒருங்கிருந்தாரைக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்காரிக்கண்ணனர் பாடியது.] புணர்ச்சியென்பது ஓரிடத்திலிருத்த லென்று பொருள் படுதற்கு இது மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்டது. அதனே - ஒரு தேயத்தாராதலை. பலகால் - பலதரம். சொல்லாடி - பேசி. மருவுதல் - கலத்தல். இவ்விரண்டும் இன்றி - புணர்ச்சியும் பழகுதலும் இல்லாமல்.

கோப்பெருஞ்சோழன்-சோழநாட்டில் உறையூரிலிருந்து அரசாண்ட ஒரு சோழராசன்; செய்யுள்செய்தலில்வல்லவன்; பிசிராந்தையார்க் கும் பொத்தியார்க்கும் மற்றுஞ்சிலபுலவர்க்கும் உயிர் நண்பன். இவன், தன்பிள்ளைகளிருவரோடு பகைமைகொண்டுபோர்செய்தற்கு எழுந்தபொழுது, புல்லாற்றூ ரெயிற்றியனு ரென்னும் புலவரால் சமாதானஞ் செய்யப்பட்டு, பின்பு எல்லாவற்றையுந்துறந்து வட க்கே சென்று சேர்கையில், நண்பிஞல் தன்னுடன் இறத்தற்குவந்த பொத்தியாரை நோக்கி 'புதல்வனைப் பெற்றபின் வருக' என்று கூறி அனுப்பிவிட்டு, அவர்வருதற்குமுன்னமே உயிர் நீத்தனன்; இவன் சொன்னபடி உறையூர்க்குச் சென்ற பொத்தியார், தமக்குச் சந்ததியுண்டான பின்பு மீண்டுவந்து, இவன் முன்னமே உயிர் நீத்தமையையறிந்து வருந்தி, அவனிறந்தவிடத்து நாட்டப்பட் டிருந்த கல்லை நோக்கி 'எனக்கு இடந் தா' என்று கேட்டு, அங் ஙனமே அந்நடுகல் இடங்கொடுக்கப்பெற்று வியப்புற்று இவனைப் பாடித் தாமும் அங்கு உயிர் நீத்தனர்.

பிசிராந்தையார் - ஒருபுலவர்; பாண்டியநாட்டி லுள்ள பிசி ரென்னும் ஊரி லுள்ளவர்: 'ஆந்தை' என்பது, இவரது பெயர்; இவர், அறிவுநிரம்பிய மனைவியையும், மக்களையும், தம்கருத்தின்படி தவறுமலொழுகும் ஏவலாளரையு முடையவர்; சான்றோர்பலரோடு சேர்க்கையுள்ளவர்;வாய்மை முதலியபலநற்குணம்வழுவாதவர்;பிரா யம் மிகமுதிர்ந்தபின்பும் நரையில்லாதவர். வேற்றுநாட்டவராகிய இவர், கோப்பெருஞ் சோழனைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருத்தலேயொ ழியநேரில் அவனை ஒருபொழுதுங் கண்டுபேசிப்பழகா திருந்தும் அவ னிடத்து உயிர் நண்புடையராயிருந்தார்: இங்ஙனமே கோப்பெருஞ் சோழனுக்கும் இவரிடத்தில் மிக்க நண்பு நிகழ்ந்துவந்தது; இவர், அவனிடத்து மிக்க அன்புபொருந்திய உரிமையால், தம்பெயரைப் பிறர்க்குச் சொல்லும்பொழுது 'என்பெயர் சோழன்' என்று அவன் பெயரைத் தம்பெயராகச்சொல்லும் இயல்புடையவராயிருந்தனர்; இவர்பெயர் இரும்பிசிராந்தையா ரென்றும் வழங்கும். சோழன், துறந்து வடக்கே சென்று சேர்ந்தபொழுது, தனதுநட்பாளராகிய பிசிராந்தையார் தன்நிலைமையைக் கேட்டுத் தவறுமல் இப்பொழுது

வரக்கூடுமென்று நிச்சயித்து அவ்வுறுதியைத் தன்னுடனிருந்த சான்றோர்க்குச் சொல்லி அவர்க்காக இடமொழித்து வைக்க வென்றுங் கூறி இவர்வரவை எதிர்பார்த்திருக்குமளவில், அவன் செய்தியைக் கேள்விப்பட்ட இவர், மனம்பொறாது உடனே தாமுந் துறந்து அவனிருந்தவிடத்தே சென்று அவன் உயிர்நீத்த பொழுது தாமும் உடன் உயிர்நீத்தனர்.

இங்குக் குறித்த விவரம், புறநானூற்றுச் செய்யுட்களால் விளங்கும். தொல்காப்பியப் பொருளதிகார வுரையில் "தோழி தாயே" என்ற கற்பியற் சூத்திரத்தின்கீழ் 'இதற்குக் கோப்பெருஞ் சோழன் துறந்துழிப் பிசிராந்தையாரும் பொத்தியாரும் போல்வார் துறந்தாரென்றுகூறும் புறச்செய்யுட்கள் உதாரணம் என்றவாறு' என்று எழுதியதும் அறிக. "பொன்னுந் துகிரும் முத்தும் மன்னிய, மாமலை பயந்த காமரு மணியும், இடைபடச்சேயவாயினுந் தொடைபுணர்ந்து, அருவிலை நன்கலம் அமைக்குங் காலை, ஒருவழித்தோன்றி யாங்கு என்றுஞ் சான்றோர், சான்றோர் பால ராப, சாலார் சாலார் பால ராகுபவே" என்று வடக்கிருந்த பிசிராந்தையாரைக் கண்ட கண்ணகனார் பாடிய புறநானூற்றுச் செய்யுளிலும் இக்குறளின் கருத்து விளங்குதல் காண்க.

அது - உணர்ச்சியொத்தல். உடன் உயிர்நீங்கும் உரிமைத்து ஆய - கூட உயிர்விடும் உரிமையை யுடையதான. பயக்கும்-தரும்; உண்டாக்கும். பின்னது-உணர்ச்சியொத்தல். புணர்ச்சிபழகுதல்-உம்மைத்தொகை. (௩)

எஅசு. முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்து
அகநக நட்பது நட்பு.

பரி.:—முகம் நக-(கண்டவழி அகம்ஒழிய) முகமாத்திரமே மலரும் வகை, நட்பது - நட்குமது, நட்பு அன்று - நட்பாகாது; நெஞ்சத்து - அன்பால், அகம் நக - அகமும் மலர, நட்பது - நட்குமதே, நட்பு - நட்பாவது ; (எ - று.)

நெஞ்சின்கண் நிகழ்வதனை 'நெஞ்சு' என்றார். இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை, விகாரத்தால் தொக்கது; *அதனால், இரண்டும் ஒருங்கே மலரவேண்டுமென்பது பெற்றாம்.

(கு - ரை.) கண்டவழி - பார்த்தபொழுது. அகம்ஒழிய - மனம் மகிழாமல். நட்குமது - சிநேகிப்பது. நெஞ்சிற்பொருந்தும் அன்பை 'நெஞ்சு' என்றது - இடவாகுபெயர். இறந்தது தழுவிய எச்சவும்மை தொகுத்தல் விகாரப்பட்டது, 'அகம்' என்பதன் இறுதியிலென்க. அதனால் - அவ்வும்மையால். அது, 'முகம்' என்றதைத் தழுவிநின்றது. இரண்டும் - முகமும், அகமும். "மோப்பக் குழையும் அனிச்சம் முகந்திரிந்து, நோக்கக் குழையும் விருந்து" என்னுமாறு முகமலர்ச்சியில்லாமைகாணுமிடத்து விருந்தினர்க்கு உண்டாகும் வாட்டம் நண்பர்க்கும் பொருந்துவ தாதலால், நட்புக்கு அகமலர்ச்சியோடு அதன் அறிகுறியான முகமலர்ச்சியும் வேண்

* பி - ம்: இதனால்

டுவ தாயிற்று. 'முகம்' என்பதன் இறுதியில் பிரிநிலை யேகாரம் விகாரத்தால் தொக்கது. நட்பது - எதிர்காலத்தொழிற்பெயர்; காலமுணர்த்தாது தன்மையுணர்த்திற்று. நெஞ்சத்து - மூன்றும் வேற்றுமைத்தொகை. 'அகநக நட்பதே நட்பு' என்றும் பாடமுண்டு. (௬)

எஅஎ. **அழிவி னவைநீக்கி யாறுய்த் தழிவின்கண்**
அல்ல லுழப்பதா நட்பு.

பரி:—அழிவின் அவை நீக்கி - கேட்டினைத் தரும் தீநெறிகளை(ச் செல்லுங்கால்) விலக்கி, ஆறு உய்த்து- (ஏனை) நன்னெறிகளை (ச் செல்வாக்காற்) செலுத்தி, அழிவின்கண் - (தெய்வத்தாற்) கேடுவந்துழி, (அது விலக்கப்படாமையின்), அல்லல்-அத்துன்பத்தை, உழப்பது - உடன் அனுபவிப்பதே, நட்பு ஆம் - (ஒருவனுக்கு) நட்பாவது ; (எ - று.)

'ஆறு' என வருகின்றமையின், 'அழிவினைத் தரும் அவை' என்றொழிந்தார். "தெருண்டவறிவினவர்" என்புழிப்போல், இன்சாரியை நிற்க இரண்டனுருபு தொக்கது. இனி, 'நவை' என்று பாடமோதி, அதற்கு - போரழிவினுஞ்செல்வவழிவினும் வந்த துன்பங்க ளென்றும், 'அழிவின்கண்' என்பதற்கு-யாக்கையழிவின்கண் என்றும் உரைப்பாரும் உளர்.

(கு - ரை.) செல்லுங்கால் - தீநெறிக்கட் செல்லும்பொழுது. செல்லாக்கால் - அவற்றிற் செல்லாதபொழுது. தெய்வத்தால் - விதிவசத்தால். வந்துழி - வந்தவிடத்து. அது - அக்கேடு. ஆறு - வழி. அடைமொழியின்றிக் கூறுமிடத்துப் பொதுப்பெயர்கள் பெரும்பாலும் நல்லவற்றையேகாட்டுதல் இயல்புஆதலால், ஆறு - நல்லாறுஆயிற்று. பின்னே 'ஆறு' என வருவதனல், முன்னே 'அழிவினவை' என்றது - கேட்டைத்தரும்வழிகளை உணர்த்திற்றென்க: "செய்யுட்குஏற்புழி" [நன் - பொது - ௬௩.] என்றபடி, செய்யுளாதலால் 'அவை' என்னுஞ் சுட்டுப்பெயர் 'ஆறு' என்னும் இயற்பெயர் முன் வந்து வழியையுணர்த்திற்று; இது, வழுவமைதி. அழிவினைத் தரும் அவை யென்று ஒழிந்தார் - அழிவினைத்தரும்நெறிகளை யென்னுது அழிவினைத்தரும் அவை யென்று சுட்டியமாத்திரத்தோடுநிறுத்தினர். "தெருண்டவறிவினவர்" என்ற மேற்கோள், நாலடியார் - இரவச்சம் - (க) "நம் மாலே யாவரிந் நல்கூர்ந்தாரெஞ்ஞான்றும், தம்மாலா மாக்க மில ரென்று - தம்மை, மருண்ட மனத்தார்பின்செல்பவோ தாமுந், தெருண்ட வறிவினவர்" என்ற செய்யுளி லுள்ளது. 'தெருண்டவறிவினவர்' என்பதற்கு - தெளிந்த அறிவையுடைய அவர்கள் [நல்கூர்ந்தார்] என்று பொருள். என்புழி - என்ற விடத்து. அழிவின் அவை - இரண்டனுருபும்பயனுந்தொக்கதொகை. 'நவை என்று பாடமோதி' என்றது, 'அழிவினவை' என்றதை அழிவின் அவையென்று கொள்ளாமல் அழிவின்நவை யென்று பிரித்துக்கொண்டுஎன்றபடி. அதற்கு - 'அழிவின் நவை' என்பதற்கு.

போர் அழிவினும் - போரில் தோற்றலாலும். செல்வவழி வினும் - பொருளழிதலாலும். இப்பொருள்களில், 'அழிவின்' என்பது - ஐந்தாம்வேற்றுமைவிரி; 'வந்த' என்பது, அவாய்நிலை யால் வருவிக்கப்படும். யாக்கையழிவின்கண் - உடம்பு அழிந்த போது. பிறருரைக்குக் கருத்து - தம்மிலொருவர்க்குப் போரில் தோற்றபொழுதாவது செல்வமழிந்தபொழுதாவது நேரிட்ட துன்பங்களை ஒழித்து நல்வழிச்செலுத்தித் தம்மிலொருவர்க்கு மரணம்நேருமாயின் அதற்காக அம்மரணத் துன்பத்தைப் பெறு வதே சிநேக தருமமென்பதாம். (எ)

எ௮௮. உடுக்கை யிழந்தவன் கைபோல வாங்கே
யிடுக்கண் களைவதா நட்பு.

பரி:—உடுக்கை இழந்தவன் கை போல - (அவையிடை) ஆடை குலைந்தவனுக்கு (அப்பொழுதே) கை (சென்றுஉதவி அவ்விளிவரல் களையுமாறு) போல, இடுக்கண் ஆங்கு ஏ களைவது- (நட்டவனுக்கு) இடுக்கண் (வந்துழி) அப்பொழுதே (சென்று உதவி அதனைக்) களைவதே, நட்புஆம் - நட்பாவது; (எ - று.)

அற்றங்காத்தற்கண் கை தன்மனத்தினும் முற்படுதலின், அவ்விரைவு இடுக்கண் களைவுழியும் அதற்கு ஒத்த தொழி லுவமையினும் வருவிக்க. உடையவன்தொழில், நட்பின்மேல் ஏற்றப்பட்டது.

(கு - ரை.) பலர்கூடியஇடத்தில் ஒருவனுக்கு உடுத்தஆடை சடக்கென நெகிழ்ந்துவிட்டால் அப்பொழுது அவன்கை விரைவில் அவ்வாடையை உடுத்தி அவனது மானத்தைக் காத்தல்போல, தம்மில் ஒருவனுக்குத் தீங்குநேரும்பொழுது உடனேஉதவிசெய்து அத் தீங்கைஒழிப்பதே சிநேகதருமமென்க. நட்பாய்உதவித் துயர் தீர்த்தற்குக் கை உவமைகூறப்படுதலை "தோளுற்றோர் தெய்வந் துணையாய்த் துயர்தீர்த்த வாறும்" எனச் சிந்தாமணியிலுங் காண்க. "எனது தோள்களி லிளையவன் தனக்கு வேறுயா தெனு மெண்ணுடை மனத்தான்," "ராமஸ்ய தக்ஷிணோ பாஹு:" என்ற இடங்களில், வேண்டுவனசெய்யுந் தம்பி கையெனப்பட்டவாறுங் காண்க. ஆடைநெகிழ்ந்தவனுக்குமறைத்து மானங்காக்கவேண்டிய உறுப்பைத் தானேசென்று மறைத்து மானங்காத்தல்பற்றிக் கை உவமை கூறப்பட்டதென்னலுமாம்.

அவையிடை - பலர்கூடியசபையினிடத்தில். குலைந்தவன் - நெகிழப்பெற்றவன். அவ்விளிவரல் களையுமாறு - அந்தஅவ மானத்தை நீக்கும்விதம். நட்டவனுக்கு - சிநேகித்தவனுக்கு. இடுக்கண் - துன்பம். அதனைக் களைவது - அத்துன்பத்தைத் தீர்ப்பது. அற்றம் காத்தற்கண் - (அவமானம்நேராதபடி) சம யத்திற் பாதுகாத்தலில். அற்றம் என்பதற்கு - சோர்வு அல்லது அவமானம் என்று பொருள்கொள்ளலுமாம். களைவுழியும் - தீர்க் கும்பொழுதும். அதற்கு ஒத்த - இடுக்கண் களைதற்கு உபமான மான. 'அதற்குஒத்த தொழிலுவமை' என்றது, 'அப்பொழுதே

சென்று உதவி அவ்விளிவரல்களைதல்' என்றதை. உடையவன் தொழில் - நட்புடையானது தொழில்; இடுக்கண் களைதல். அதனை நட்பின்மேல் ஏற்றி 'இடுக்கண்களைவதாம் நட்பு' என்றது, உபசார வழக்கு: குணிவினை குணவினையாகக் கூறப்பட்டது. 'உடையவன் தொழில் நட்பின்மேல் ஏற்றப்பட்டது' என்றது, முந்தின இரண்டு குறள்களுக்கும் பொருந்தும்.

உடுக்கை - உடுக்கப்படுவதென ஆடைக்குக் காரணப்பெயர்: உடு-பகுதி, ஐ - செயப்படுபொருள்விகுதி, கு - சாரியை, க் - சந்தி; இதனை, 'கை, விகுதிபெற்ற தொழிலாகுபெயராகவுங் கொள்ளலாம். துன்பம் நேர்ந்தகாலத்தில் கண் இடுங்குதல்பற்றி, துன்பத்துக்கு இடுக்கணென்று ஏதுப்பெயர்; இடுங்குகண் என்பது இடுக்கண் என்று விகாரப்பட்டதென்க: காரியத்தின்பெயர், காரணத்தின்மேல் நின்றது. இதனை, தொல்காப்பியவுரையில் 'இடுக்கண் என்பது - மலர்ந்தநோக்கமின்றி மையல் நோக்கம்பட வரும் இரக்கம்' என்றதுகொண்டு அறிக. உவமையணி. (அ)

எஅகூ. **நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனிற் கொட்பின்றி**
யொல்லும்வா யூன்று நிலை.

பரி:—நட்பிற்கு **வீற்றிருக்கை** யாது எனின் - நட்பினுக்கு **அரசிருக்கை** யாதெனின்,—கொட்பு இன்றி - (அஃது எஞ்ஞான்றும்) திரிபு இன்றி, ஒல்லும் வாய் - இயலுமெல்லையெல்லாம், ஊன்றும் - (அறம்பொருள்களில்) தளராமைத் தாங்கும், நிலை - திண்மை ; (எ - று.)

ஒருஞான்றும் வேறுபடாது மறுமையிம்மைகட்கு உறுதியாய அறம்பொருள்களில் தளர்ந்துழி அத்தளர்ச்சி நீக்கி அவற்றின் கண் நிறுத்துதற்குமேல் ஒருசெயலும் இன்மையின், அதனை 'நட்பிற்கு முடிந்த எல்லை' என்றார்,

(கு - ரை.) அரசு இருக்கை - அரசாட்சிசெய்து வீற்றிருத்தல்: என்றது - இங்கே, மிக மேம்பட்டநிலைமை யென்றபடி. அஃது - நட்பு. எஞ்ஞான்றும் திரிபு இன்றி - எந்நாளும் மாறுபடாமல். இயலும் எல்லை யெல்லாம்-கூடும் இடங்களிலெல்லாம். தளராமை-தளராதபடி. தாங்கும் திண்மை - நன்றாக உதவும் வலிமை. ஒருஞான்றும் - ஒருபொழுதும். வேறுபடாது நிறுத்துதற்கு எனக் கூட்டுக. மறுமையிம்மைகட்கு உறுதியாய அறம்பொருள்கள் - மறுமைப்பயன்விளைத்தலில் மிகவுறுதியான அறமும், இம்மைப் பயன்விளைத்தலில் மிகவுறுதியானபொருளும் என முறையே கொள்ளலாம்; அறம் இம்மைக்கும், பொருள் மறுமைக்கும் உறுதியாதலும் உண்டு. மறுமை - இப்பிறப்பொழிந்தபின் வரும்நிலை. இம்மை - இப்பிறப்பு ; இவ்வுலகம். அறம் பொருள்களில் தளர்ந்தஉழி-அறத்தைச் செய்தலிலும் பொருளைத் தேடுதலிலுஞ் சோர்ந்தபொழுது. அவற்றின்கண் - அறம்பொருள்களில். அதனை - அங்ஙனம் நிறுத்துதலை. முடிந்த எல்லை - பூர்ணமாகிய நிலைமை. வீற்

நிருக்கை - வீறுடைருத்தல் ; வீறு - மிக்க . சிறப்பு. கொட்பின்றி ஊன்றும் என்க. (௬)

எ௯0. இனைய ரிவரெமக் கின்னம்யா மென்று
புனையினும் புல்லென்னு நட்பு.

பரி :—'இவர்—, எமக்கு - நமக்கு, இனையர் - இத்துணையன் பினர்: யாம்—, இன்னம்-(இவர்க்கு) இத்தன்மையம்,' என்று—, புனையின் உம் - (ஒருவரை யொருவர்) புனைந்துசொல்லினும், நட்பு—, புல்லென்னும் - புல்லிதாய்த் தோன்றும் ; (எ - று.)

'இவர்க்கு' என்பது, வருவிக்கப்பட்டது, தாம் அவர் என்னும் வேற்றுமை இன்றி * வைத்துப் புனைந்துரைப்பினும் வேற்றுமை உண்டாமாகலின் 'நட்புப்புல்லென்னும்' என்றார்.

இவையைந்துபாட்டானும் நட்பினது இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) இத்துணை அன்பினர் - இவ்வளவு அன்புடையவர்' இத்தன்மையம் - இவ்வளவு அன்புடையேம். புனைந்துசொல்லுதல் - இங்கே, ஒழுங்காக அலங்கரித்துக்கூறிச் சிறப்பித்தல். புல்லிது - அற்பமானது. 'எமக்கு' என்றதற்கு ஏற்ப, 'இவர்க்கு' என்பதை வருவித்தார். வேற்றுமையின்றி வைத்து - வேறுபாடில்லாமலிருந்து. புனையினும், உம்-உயர்வுசிறப்பு. புல்லென்னல்-பொலிவுகெடுதல் ; புன்மை யெனப்படுதல். (௧0)

௮0 - ஆம் அதிகாரம்—நட்பாராய்தல்.

அஃதாவது - மேற்சொல்லிய இலக்கணத்தாரை ஆராய்ந்து அறிந்தே நட்கவேண்டுதலின், அவரை ஆராயுந் திறம். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

(கு - ரை.) மேல் சொல்லிய-முந்தின அதிகாரத்திற் சொல்லப்பட்ட. இலக்கணத்தார்-நட்பிலக்கணமுடையவர். நட்க-சிநேகிக்க. அவரை - நட்புக்கு உரியாரை. நட்பின் தன்மை இன்னதென்றதன் பின் நட்பிற்கு உரிய சிறந்த இலக்கணமுடையாரை இன்னாரென்று ஆராயும் விதத்தைக் கூறுதல், அதிகாரமுறைமைக்குக் காரணம். 'நட்பு' என்பது - ஆகுபெயராய், நட்பினர்மேல் நின்றது.

எ௯௧. நாடாது நட்டலிற் கேடில்லை நட்டபின்
வீடில்லை நட்பாள் பவர்க்கு.

பரி :—நட்பு ஆள்பவர்க்கு - நட்பினை விரும்பி (அதன் கண்ணே) நிற்பார்க்கு, நட்ட பின்-(ஒருவனோடு) நட்புச்செய்த பின், விடு இல்லை-(அவனை) விடுதல் உண்டாகாது ; (ஆகலான்), நாடாது நட்டலின் - ஆராயாதுநட்புச் செய்தல்போல, கேடு - கேடுதருவது, இல்லை - (பிறிது) இல்லை : (எ - று.)

---

* பி - ம்: வைத்தும் புனைந்துரைப்பின்.

ஆராய்தல்-* குணஞ்செய்கைகளது நன்மையை ஆராய்தல். கேடு - ஆகுபெயர். நட்பின் தாம் அவர் என்னும் வேற்றுமை யின்மையின் 'வீடில்லை' என்றும், அவ்வேற்றுமை யின்மையான் அவன்கட் பழிபாவங்கள் தமவா மாகலின் இருமையுங்கெடுவ ரென்பதுநோக்கி 'நாடாதுநட்டலிற் கேடில்லை' என்றுங்கூறினர்.

(கு - ரை.) அதன்கண்ணே - அந்நட்பிலே. ஆகலான் - ஆதலால். குணஞ்செய்கைகளது - குணமுஞ் செய்கையும் என்னும் இவற்றினுடைய. கேடு தருவதை, 'கேடு' என்றது - காரியவாகு பெயர். நட்பின் -சிநேகித்தால். வேற்றுமை - வேறுபாடு, அவன்கட் பழிபாவங்கள் தம ஆம் - அந்தச் சினேகித்தவனிடத்துள்ள பழியும் பாவமும் தம்முடையவையாம். இருமையும் - இம்மை மறுமையென்ற இரண்டிலும்: பழியால் இம்மையிலும் பாவத்தால் மறுமையிலுங் கெடுவ ரென்க. "பெரியோர் நாடி நட்பினல்லது, நட்டு நாடார்தம்மொட்டியோர் திறத்தே" என்ற நற்றிணையும், "இன்னா செயினுமினிய வொழிகென்று, தன்னையே தானோவினல்லது - துன்னிக், கலந்தாரைக் கைவிடுதல் கானக நாட, விலங்கற்கும் விள்ள லரிது" என்ற நாலடியும் இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கன. (௧)

௭௯௨. **ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை**
தான்சாந் துயரந் தரும்.

பரி:—ஆய்ந்து ஆய்ந்து-(குணமும் செய்கையும் நல்லனென்பதும் அல்லனென்பதும்) பலகால் ஆராய்ந்தும் பலவாற்றான் ஆராய்ந்தும், கேண்மை கொள்ளாதான் - (ஒருவனோடு) நட்புக் கொள்ளாதவன்,—கடைமுறை - முடிவில், தான் சாம் துயரம் - தான் சாதற்கு ஏதுவாய துன்பத்தினை, தரும் - (தன்மாற்றார் விளைக்க வேண்டாமல் தானே) விளைக்கும்; (எ - று.)

'கடைமுறைக்கண்' என இறுதிக்கண்தொக்க ஏழாவது விரிக்க. குணமுஞ் செய்தலுந் தீயானோடு கொள்ளின் அவற்கு வரும் பகைமை யெல்லாம் தன்மேலவாய்ப் பின் அவற்றான் இறந்துவிடு மென்பாம்.

இவையிரண்டு பாட்டானும், ஆராயாவழிப்படும் இழுக்குக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) பலதரம் பலவிதத்தால் ஆராயாமல் தகுதியல்லாதஒருத்தனைச் சிநேகஞ்செய்துகொண்டவன், பின்பு அவன் பகையால் தான் அழியநேருமென்க. இனி, ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் ஒருவனோடு செய்யுங் கேண்மை, முடிவில் அவனுக்குத் தான் சாதற்குஏதுவாகிய துன்பத்தை யுண்டாக்கு மென நேரே கூட்டவுமாம். அல்லன் - நல்லவனல்லாதவன்; தீயவன். பலகால் - பலதரம். பல ஆற்றான் - பலநோக்கங்களினால். மாற்றார் விளைக்கவேண்டாமல் - பகைவர் உண்டாக்கவேண்டாமலே.

---

* பி - ம்: குணச்செய்கைகளது

விளக்கும் - உண்டாக்கிக்கொள்வான். இறுதிக்கண் தொக்க ஏழாவது - ஈற்றில் மறைந்த ஏழாம்வேற்றுமையுருபு. 'கடை முறை' என்பதன் இறுதியில் தொக்குநின்ற 'கண்' என்னும் ஏழனுருபைவிரித்து 'கடைமுறைக்கண்' என்று கொள்க. குண மும் செயலும் தீயான் - தீயகுணமுந் தீயசெயலு முடையவன். கொள்ளின் - நட்புக்கொண்டால். அவற்கு - அத்தீயவனுக்கு. தன்மேல ஆய் - தன்மேல்வருவனவாக. அவற்றான் - அப்பகை மைகளால். ஆராயவழிப் படும் இழுக்கு - நட்பாராயாவிடின் உண்டாகுங்குற்றம். கேண்மை கொள்ளாதான் என மாறுக. கொள்ளாதான் என்ற ஆண்பால்எழுவாய், தரும்என்னுஞ்செய்யு மென்முற்றைக் கொண்டது. கடைமுறை - இறுதியெல்லை. (௨)

எகூ௩. குணனுங் குடிமையுங் குற்றமுங் குன்றா
இனனு மறிந்தியாக்க நட்பு.

பரி:—குணன்உம்-(ஒருவன்) குணத்தினையும், குடிமைஉம்-குடிப்பிறப்பினையும், குற்றம்உம்-குற்றத்தினையும், குன்றா இனன் உம் - குறைவற்ற சுற்றத்தினையும், அறிந்து-ஆராய்ந்து அறிந்து, நட்பு யாக்க - (அவனோடு) நட்புச் செய்க; (எ - று.)

குற்றமில்லாதார் உலகத்து இன்மையின் உள்ளது பொறுக் கப்படுவதாயின் அவர்நட்பு விடற்பாற்றன்று என்பார் 'குற்ற மும்' என்றும், சுற்றப்பிணிப்புடையார் நட்டாரோடும் பிணிப் புண்டுவருதலின் 'குன்றாஇனனும்' என்றும், விடப்படின் தம் குறையா மென்பார் 'அறிந்தியாக்க' என்றும் கூறினர்.

(கு - ரை.) குணம் குற்றம் குலம் உறவினம் என்னும் இவற்றை ஆராய்ந்து, குற்றமில்லாதவனோடும், குற்றம்மிகச் சிறிதேயிருக்கப் பெருநற்குணங்களையுடையவனோடும், உயர்குடிப் பிறந்தவனோடும், உறவினருடன்ஒற்றுமையுடையவனோடும் சிநே கஞ்செய்யவேண்டு மென்பதாம். சுற்றம் - பந்துவர்க்கம். இன்மை யின் - இல்லாமையால். உள்ளது-உள்ளகுற்றம். பொறுக்கப்படு வது - பொறுக்கத்தக்கது. விடற்பாற்று அன்று - விடுதற்குரிய தன்மையையுடைய தன்று. சுற்றப்பிணிப்புடையார் நட்டாரோடும் பிணிப்புண்டு வருதலின் - உறவினரோடு மனமொத்திருப்பவர் அப்பயிற்சியால் சிநேகிதரோடும் மனமொத்து நடக்கக்கூடு மாத லால். 'தெரிந்துதெளிதல்' என்னும் அதிகாரத்தில் "அற்றாரைத் தேறுதலோம்புக மற்றவர், பற்றிலர் நாணார் பழி" என்றதும், அக்குறட்பாவின் உரையிற் பரிமேலழகர் 'உலகத்தார்பழிப்பன ஒழிதற்கும் புகழ்வனசெய்தற்குமேதுவாகிய உலகநடையியல்பு சுற்றமில்லாதார்க்குஇன்மையின் அவர் தெளியப்படாரென்பதாம்' என்றதும், சுற்றமில்லாதவர் உலகத்தாரோடு தொடர்பிலராத லாற் பழியஞ்சாமைபற்றி அவர் தெளியத்தகாதவ ரென்பதை விளக்குதல் காண்க. விடப்படின் தம்குறையாம் - சிநேகிக்கத்தக்க வர் சிநேகியாது விடப்பட்டால் விட்டவரது குற்றமாம்; தகாத வரைச்சிநேகித்தல்போலவே தக்கவரைச்சிநேகியாதொழிதலும் குற்றமா மென்க. (௩)

எ௯௮. குடிப்பிறந்து தன்கட் பழிநாணு வானைக்
கொடுத்துங் கொளல்வேண்டு நட்பு.

பரி :—குடி பிறந்து - உயர்ந்த குடியின்கட் பிறந்து, தன் கண் பழிநாணுவானை - தன்மாட்டு (உலகர்சொல்லும்) பழிக்கு அஞ்சுவானை, கொடுத்தும்-(சில) கொடுத்தாயினும், நட்பு கொளல் - நட்புக்கோடல், வேண்டும் - சிறந்தது ; (எ - று.)

குடிபிறப்பால் தான் பிழைசெய்யாமையும், பழியை யஞ்ச லாற் பிழைத்தன பொறுத்தலும் பெற்றும். இவையிரண்டும் உடையானைப் பெறுத லருமையின், அவன்நட்பை விலைகொடுத் துங் கொள்க என்பதாம்.

(கு - ரை.) உயர்குடிப் பிறப்பும் பழிக்கு அஞ்சுதலும் உடை யவன் விரும்பி முயன்று நண்பு செய்து கொள்ளத்தக்கவனென் பதாம். குடியின்கண் - குலத்தில். தன்மாட்டு - தன்னிடத்து. உலகர் - உலகத்தார். சில - அவன்விரும்பும் பொருள்கள் சில வற்றை. நட்புக்கோடல் - சிநேகிதனுக்கிக்கொள்ளுதல். உயர் குடிப்பிறந்தவன் தான் பிழைசெய்யாமையை "அடுக்கிய கோடி பெறினுங் குடிப்பிறந்தார், குன்றுவ செய்தலிலர்" என்பது முத லாக மேல் 'குடிமை' என்னும் அதிகாரத்துக் கூறுவதனுலும் உணர்க. நண்பர்செய்தபிழையைப் பொறுத்திடானுயின் அது பழிப்பாமாதலால், பழியை அஞ்சுபவன் நட்பிற்பிழைபொறுத் திடுவனென்க. பிழைத்தன - பிறர் செய்த குற்றங்களை. "அஃ தொருவன், விற்றுக்கோட்டக்க துடைத்து" என்றாற்போல, 'கொடுத்துங்கொளல்வேண்டும்' என்றார். (௮)

எ௯௫. அழச்சொல்லி யல்ல திடித்து வழக்கறிய
வல்லார்நட் பாய்ந்து கொளல்.

பரி :—அல்லது-(தாம்) உலகவழக்கல்லது (செய்யக்கருதின்), அழ சொல்லி - சோகம்பிறக்கும்வகை சொல்லி (விலக்கி)யும், இடித்து - (செய்தக்காற் பின்னுஞ்செய்யாவகை) நெருக்கியும், வழக்கு அறிய - அவ்வழக்குச் செய்யாவழிச் செய்விக்கவும், வல் லார் - வல்லாரை, ஆய்ந்து-ஆராய்ந்து, நட்பு கொளல் - நட்புக் கொள்க ; (எ - று.)

'அழச்சொல்லி', 'இடித்து' என வந்த பரிகாரவினைகளான், அவற்றிற்கு ஏற்ற குற்றவினைகள் வருவிக்கப்பட்டன. வழக்கு - உலகத்தார் அடிப்படச் செய்துபோந்த செயல். * தம்மோடு நட்டாரும் அறியும்வகை அறிவித்தல் அரிதாகலின், 'அறியவல் லார்' என்றார் ; இரண்டாவது, இறுதிக்கண் தொக்கது.

(கு - ரை.) தாம் மனமொழிமெய்களால் தீயன தொடங்கும் பொழுது தமக்கு இடித்திடித்துக் கட்டுரைகூறி அவற்றை விலக் கித் தம்மைக்கொண்டு நல்லன செய்விக்கவல்ல அறிவும் அன்பும்

* பி - ம்: தாம்அறிதலேயன்றித் தம்மொடுநட்டாரும் அறி யும் வகை

திறமையும் உறுதியும் உடையவர் சினேகிக்கத் தக்கவரென்பதாம். உலகவழக்கு அல்லது - லோகத்தாரது நடத்தைக்கு மாறு பட்டதை, சோகம் பிறக்கும்வகை - துக்க முண்டாம்படி, செய்தக் கால் - உலக வழக்கல்லாததொழிலைச் செய்துவிட்டால். பின்னும் செய்யாவகை - மீளவுஞ்செய்யாதபடி. நெருக்கியும் - கண்டித்தும், நிர்ப்பந்தித்தும். அவ்வழக்கு-உலகவழக்கத்தோடு ஒத்த தொழில். செய்யாவழி - செய்யாவிட்டால். குற்ற வினைகள்-செய்யக்கருதின், செய்தக்கால் என்பன. அடிப்படச் செய்து போந்த செயல் - தொன்றுதொட்டுச் செய்துவந்த செய்கை. இரண்டாம் வேற் றுமையுருபுதொக்கது, 'வல்லார்' என்பதன் ஈற்றில் என்க.

அறிய = அறிவிக்க; பிறவினைப்பொருளில்வந்த தன்வினை: செய்விக்க என்ற பொருளில் 'அறிய' என்றது, காரியத்தைக் காரணமாகக் கூறிய உபசாரவழக்கு. இக்குறளில், 'அல்லது' என்பது - மத்திமதீபமாய், முன்னும் பின்னும் இயைந்தது. (௯)

எகூசு. **கேட்டினு முண்டோ ருறுதி கிளைஞரை
நீட்டி யளப்பதோர் கோல்.**

பரி :—கிளைஞரை நீட்டி அளப்பது ஓர் கோல் - (ஒருவனுக் குக் கேடு என்பது) தன் நட்டாராகிய புலங்களை எஞ்சாமல் அளப்பது ஓர்கோல்: (ஆகலின்), கேட்டின்உம் ஓர் உறுதி உண்டு - அதன்கண்ணும் அவனாற்பெறப்படுவதோர் நல்லறிவு உண்டு; (எ - று.)

தத்தம்நட்பெல்லைகள் சுருங்கியிருக்கவும் செல்வக்காலத் துப் புறத்துத் தோன்றாமற் போந்தார் பின்கேடுவந்துழிச் செயல் வேறுபடுதலின் அக்கேட்டால் அவை வரையறுக்கப்படுமென் பதுபற்றிக் கேட்டினைக் கோலாக்கியும், அதனால் அவரை அளந் தறிந்தால் ஆவாரையே கோடலின் அவ்வறிவை 'உறுதி' என் றுங் கூறினார். கிளைஞர் - ஆகுபெயர். இஃது - ஏகதேசவுருவகம்.

இவை நான்குபாட்டானும், ஆராயுமாறும், ஆராய்ந்தால் நட்கப்படுவார் இவரென்பதூஉம் கூறப்பட்டன.

(கு - ரை.) ஒருவன் தனக்கு ஆபத்து நேர்ந்தகாலத்து அவ னது சிநேகத்தின் தன்மையை, மற்றொருவன், உதவுதலும், உத வாமையுங் கொண்டு, தெளிவாக அறியலாமென்க. இங்ஙனம், ஒருவனுக்குக் கேடுநேர்தல் அவன் தனது நண்பரின் அளவை ஐயந்திரிபற நன்கு அறிதற்குக் கருவியாகின்றதென, தீயத னிடத்து நன்மையுண்மையைக் கூறுதலால், இலேசவணியாம்; அதன் இலக்கணம் - குணத்தைக் குற்றமாகவும், குற்றத்தைக் குணமாகவுங் கற்பிப்பது.

கேடு - செல்வஅழிவு. புலம் - நிலம். எஞ்சாமல் - மிச்சமில்லா மல். கோல் - அளவுகோல். அதன் கண்ணும் - அக்கேட்டிலும். தத்தம் நட்பு எல்லை - தம் தமதுசிநேகத்தின் அளவு. செல்வக் காலத்துப் புறத்துத் தோன்றாமற் போந்தார் - ஒருவர் செல்வ முடையாராயிருந்தகாலத்தில் தாம் உண்மையற்ற சிநேகமுடையவு

ரென்று வெளிக்காணவொண்ணதபடி மிக்கசிநேகிதர்போல வெளிக்காட்டி நடந்தவர். செயல் வேறுபடுதல் - சிநேகத்துக்கு உரிய தன்மைகள் குறைதல். அவை - அந்நட்பெல்லைகள். வரையறுக்கப்படும் - அளவிட்டறியப்படும். அதனால்-கேடாகிய கோலினால். ஆவாரையே கோடலின் - தக்கவரையே நட்பாக்கொள்ளக் கூடுமாதலால். உறுதி - நன்மை தருவது: நல்லறிவு. 'கிளைஞர்' என்றது - அவரது நட்பெல்லைகளைக் குறித்தலால், பொருளாகு பெயராம். கேட்டை 'கோல்' என்றதற்கு ஏற்ப, கிளைஞரை 'புலம்' என்னுமையால், ஏகதேசவுருவகவணி. ஆராயும் ஆறு - ஆராயும் விதம். உம்மை-இழிவுசிறப்பு. உறுதிதருவதை, உறுதியென்றது-ஆகுபெயர். 'கேட்டின்' என வருதலால், 'கோல்' என்ற பெயர்ப் பயனிலைக்கு, 'கேடு' என்றும் எழுவாய் வருவிக்கப்பட்டது. (௬)

௭௯௭. ஊதிய மென்ப தொருவற்குப் பேதையார்
கேண்மை யொரீஇ விடல்.

பரி:—ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, ஊதியம் என்பது - பேறு என்று சொல்லப்படுவது,—பேதையார் கேண்மை ஒரீஇ விடல்- அறிவிலாரோடு நட்பு(க்கொண்டானாயின் அதனை)ஒழிந்து (அவரின்) நீங்குதல் ; (எ - று.)

நட்பு ஒழிந்தாலும் நீங்காக்கால் வெறிகமழ்சந்தனமும் வேங்கையும் வேமாறு போலத் தீங்குவருதலின் 'விடல்' என்றும், நீங்கியவழித் தீங்கொழிதலேயன்றி இருமையின்பத்திற்கு உரிமையெய்தலு முடைமையின் அதனை 'ஊதியம்' என்றுங் கூறினார்.

(கு - ரை.) அறிவிலாதாரின்நட்பு கொள்ளத் தக்கதன்று: ஆராயாது ஒருகால் கொண்டானாயினும் அதனை அறிந்தவுடன் விடவேண்டுமென்பதாம். பேறு - லாபம். அதனை - அந்நட்பை. அவரின் நீங்குதல்-அவரைவிட்டுப் பிரிதல். நீங்காக்கால்-(அவரை விட்டுப்) பிரியாவிட்டால். வெறிகமழ் சந்தனமும் வேங்கையும் வேமாறு போலத் தீங்கு வருதலின் - வாசனைவீசுகின்ற சந்தனமரமும் வேங்கைமரமும் (மூங்கிலின் சேர்க்கையால்) வெந்து அழிவது போல அறிவிலாரது சேர்க்கையால் தனக்குத் தீமையுண்டாகுமாதலால்: "மனத்தான் மறுவில ரேனுந்தாஞ் சேர்ந்த, இனத்தா லிகழப்படுவர்-புனத்து, வெறிகமழ் சந்தனமும் வேங்கையும் வேமே, எறிபுனந் தீப்பட்டக் கால்" என்பது, நாலடியார்-நல்லினஞ்சேர்தல்-௧௦ "சந்தனத்தை சார்தருவுந் தக்க மணங்கமழுஞ்: சந்தனத்தைச் சார்வேய்தழல்பற்ற-அந்தவனந், தானுமச் சந்தனமுந் தன்னினமு மாள்வதன்றித், தானுங் கெடச்சுடுமே தான்" எனப் பின்னோர் கூறுவதுங் காண்க. நீங்கியவழி - பிரிந்தவிடத்து. இருமையின்பத்திற்கு உரிமை எய்தல் - இம்மை மறுமையின்பங்கட்கு உரிய தன்மையை யடைதல்.

'என்பது' எனச் செயப்படுபொருள் வினைமுதல்போலக் கூறப்பட்டது ; செயப்பாட்டுவினைப் பொருளில் வந்த செய்வினை

யென்க. ஒரீஇ - ஒருவியென்னும் வினையெச்சம் விகாரப்பட்டு அளபெடுத்தது. (எ)

எ௯௮. உள்ளற்க வுள்ளஞ் சிறுகுவ கொள்ளற்க
அல்லற்க ணாற்றறுப்பார் நட்பு.

பரி:—உள்ளம் சிறுகுவ - (தம்) ஊக்கம் சுருங்குதற்குக் காரணமாயவினைகளை, உள்ளற்க - செய்ய நினையாதொழிக; (அதுபோல), அல்லற்கண் ஆற்று அறுப்பார் நட்பு - (தமக்கு) ஒருதுன்பம்வந்துழிக் கைவிடுவார் நட்பினை, கொள்ளற்க - கொள்ளாதொழிக; (எ - று.)

உள்ளஞ் சிறுகுவ வாவன - தம்மின் வலியாரோடு தொடங்கியனவும், பயனில்லனவுமாம். 'ஆற்று' என்பது - முதனிலைத்தொழிற்பெயர். முன்னெல்லாம் வலியராவார் போன்று ஒழிதலின், '* ஆற்றறுப்பார்' என்றார். **எடுத்துக் காட்டுவமை.** கொள்ளின் அழிந்தேவிடுமென்பதாம்.

(கு - ரை.) மனந்தளர்தற்குக் காரணமானதொழில் செய்ய நினைத்தற்குத் தகாதவாறுபோல, ஆபத்துக்காலத்தில் உதவாதவரதுநட்பு ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதன்று என்பதாம். ஊக்கம் - மனவெழுச்சி; உற்சாகம். தம்மின் வலியாரோடு தொடங்கியன - தம்மைக்காட்டிலும் வலிமையுடையவரோடு செய்யத்தொடங்கிய போர்த்தொழில்கள். பயன் இல்லன - பிரயோஜனமில்லாதவை. ஆற்று = ஆற்றல், ஆற்றுதல்: வலிமையாய் உதவுதல்; அதனையொழிப்பவர், ஆற்றறுப்பார். முதனிலைத்தொழிற்பெயர்-பகுதியே தொழிற்பெயர்ப் பொருளை யுணர்த்துவது: [முதனிலை - பகுபதத்தின் முதலில் நிற்பது, பகுதி;] இதில், தொழிற்பெயர்விகுதி புணர்ந்து கெடும். முன் எல்லாம வலியராவார்போன்று - துன்பம் வருதற்கு முன்பெல்லாம் வலிமையுடையராய் உதவுபவர்போலிருந்து. ஒழிதலின் - துன்பம் வந்தவிடத்து வலிமையுடையராய் உதவாமையால். 'உள்ளற்க உள்ளஞ்சிறுகுவ' என்ற உபமான வாக்கியத்திற்கும், 'கொள்ளற்க அல்லற்கண் ஆற்றறுப்பார் நட்பு' என்ற உபமேயவாக்கியத்திற்கும் இடையில் உவமவுருபு கொடாமற் கூறியதனால், எடுத்துக்காட்டுவமையணி. இவ்வாறு வருவதனை ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் வேறுபடவந்த உவமத்தோற்றம் என்பர். கொள்ளின் - துன்பம்வந்தபொழுதுகைவிடுபவரது நட்பைக் கொண்டால். அழிந்தேவிடும் - கொண்டவன் தவறாமல் அழிந்தேவிடுவன். (அ)

எ௯௯. கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை யடுங்காலை
உள்ளினு முள்ளஞ் சுடும்.

பரி:—கெடும் காலை கைவிடுவார் கேண்மை - (ஒருவன்) கெடுங்காலத்து (அவனை விட்டு) நீங்குவார் (முன் அவனோடு செய்த) நட்பு,—அடும் காலை உள்ளின் உம் - (தன்னைக்கூற்று)

* பி - ம்:—'வலியறுப்பார்'

அடுங்காலத்து (ஒருவன்) நினைப்பினும், உள்ளம் சுடும் - (அந் நினைத்த) உள்ளத்தைச் சுடும்; (எ - று.)

நினைத்தமாத்திரத்தானே இயைபில்லாத பிறனுக்கும் கூற்றினுங்கொடிதாமெனக் கைவிடெண்ணிச்செய்தநட்பின் கொடுமை கூறியவாறு. இனி, அவன்தானே ஆக்கிய கேடு தன்னை அடுங்காலை உள்ளினும் அக்கேட்டினுஞ் சுடுமென்று உரைப்பாரும் உளர்.

இவைமூன்றுபாட்டானும், ஆராய்ந்தால் நட்கப்படாதார் இவரென்பது கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) ஒருவனைத் துன்பம்வந்தகாலத்தில் அவனது நண்பினர் அடுத்துஉதவிப் பாதுகாவாமல் விட்டுநீங்கின ரென்ற தன்மையை யாதொரு சம்பந்தமுமில்லாத அயலானொருவன் கேள்விப்பட்டிருந்து அத்தன்மையை அவன் தன்மரணகாலத்தில் நினைப்பானாயினும் அது அப்பொழுது அம்மரணவேதனையினும் அவன் மனத்தை மிகவருத்துமென்பதாம்: இங்ஙனம் ஒருவனை நண்பர் தக்க அமயத்திற் கைவிட்ட கொடுமை, நண்பனல்லாத னொதுமலனை நெடுநாள் கழித்தபின்பும் நினைத்தமாத்திரத்திலும் கூற்றினுங்கொடிதாய் வருத்தும் என்றதனால், அது அவனை அக்காலத்தில் இன்னபடி வருத்துமென்றல் கூறவேண்டாதாயிற்று. இதனால், தகாதவருடைய நட்பின் கொடுமையை விளக்கியவாறு.

நெடுங்காலத்து - துன்பமடையும் பொழுது. கூற்று அடுங்காலத்து - யமன்கொன்றுவருத்துங்காலத்து; மரணவேதனைப் படுங்காலத்தில் என்றபடி. ஒருவன் - அயலானொருத்தன். சுடும்- மிகவருத்தும் என்றபடி. நினைத்ததுணையானே - நினைத்தமாத்திரத்தானே. இயைபுஇல்லாத - சம்பந்தமில்லாத. கூற்றினும் கொடிது - யமனைக்காட்டிலுங் கொடியது. கைவீடு எண்ணிச் செய்த நட்பு - ஆபத்துக்காலத்தில் தாம் விட்டுவிடநினைத்து முன்புசெய்தசிநேகம்.

இனி, இரண்டாவதுஉரைக்குக்கருத்து:—ஒருவன் துன்புறுங் காலத்து அவனைக் கைவிடுபவர் முன் அவனோடுசெய்த சிநேகம், அவன் தானே தனக்குச் செய்துகொண்ட தீங்கு தன்னையழிக்குங் காலத்துநினைத்தாலும், அத்தீங்கினும் மிகவருத்தும் என்பதாம்; ஒருவன் வரைபாய்ந்தும் நீரிலேனும் நெருப்பிலேனுங் குதித்தும் தற்கொலைசெய்துகொள்ளமுயன்ற முயற்சி தன்னைக் கொல்லும் பொழுது நினைத்தாலும் அவ்வருத்தத்தினும் மிகவருத்துவது, கெடுங்காலைக்கைவிடுவார்கேண்மை யென்க. ('அவன் தானே' என்பதற்கு - கெடுங்காலத்துக்கைவிட்டவன்தானே யென்று பொருள்கொள்ளலாகாது; மூலத்தில் "கெடுங்காலைக் கைவிடுவார்" என்று பன்மையாகவுள்ளதனோடு மாறுபடுதலால்.) இனி, இக் குறளுக்கு, கெடுங்காலைக்கைவிடுவாரது கேண்மை அது கொண்ட

வனுக்குத் தன்னைக் கூற்றுவன் அடுங் காலத்துநினைப்பினும் அங்நினைத்த உள்ளத்தை அக்கூற்றுவனினுங் கொடிதாய் வருத்துமென்று பொருள் கொள்ளுதல், எளியவழியாம். (கூ)

அ00. மருவுக மாசற்றார் கேண்மையொன் றீத்தும்
ஒருவுக வொப்பிலார் நட்பு.

பரி:—மாசு அற்றார் கேண்மை - (உலகோடு ஒத்துக்) குற்ற மற்றார் நட்பினையே, மருவுக - பயில்க; ஒப்பு இலார் நட்பு - (உலகோடு) ஒத்தலில்லார் நட்பினை, (அறியாது கொண்டா ராயின்), ஒன்று ஈத்து உம் ஒருவுக - (அவர் வேண்டியது) ஒன் றனைக் கொடுத்தாயினும் விடுக; (எ - று.)

உலகோடுஒத்தார்நட்பு இருமையின்பமும் பயத்தலின் 'மருவுக' என்றும், அதனோடு மாறாயினார்நட்புத் துன்பமே பயத்தலின் அதன் ஒழிவை 'விலைகொடுத்துங் கொள்க' என் றுங் கூறினார்.

இதனான், அவ்விருமையுந் தொகுத்துக்கூறப்பட்டன.

(கு - ரை.) உலகத்தோடு ஒத்திருத்தலும் குற்றமின்மையும் உடையாரது நட்புக் கொள்ளத்தக்கது: அங்ஙனம் அல்லாதவரின் நட்பு வலியஒழிக்கத்தக்கதென்பதாம். உலகோடு - உலகத்தவ ரோடு; உயர்ந்தவரொழுக்கத்தோடு எனினுமாம். ஒத்து - மாறு படாமல். பயில்க - ஏற்றுக்கொண்டு பழகவேண்டும். கொண்டா ராயின்-கொண்டாரானால். உலகோடு ஒத்தார்நட்பு இருமை யின்ப மும் பயத்தல், அவரிடத்துப் புகழும் புண்ணியமுந் தமவா மாக லான். "புத்தேளுலகத்து மீண்டும் பெறலரிதே, ஒப்புரவி னல்ல பிற" என்றதனாலும், உலகத்தோடொத்த செயலின் சிறப்பை யுணர்க. அதனோடு மாறாயினார் - உலகத்தோடு மாறுபட்டவர். அதன் ஒழிவை அச்சிநேகத்தின் நீக்கத்தை. அவ்விருமையும் - அவ்விரண்டும்; ஆராய்ந்தால், நட்கப்படுவா ரிவ ரென்பதும் நட்கப்படாதா ரிவ ரென்பதும். கீழ் எகூஅ - ஆங் குறளில் நல்லவர் நட்பை 'கொடுத்துங் கொளல்வேண்டும்' என்றாற்போல, இங்கே தீயவர் நட்பை 'ஒன்றீத்தும் ஒருவுக' என்றார்; வலிய ஒழிக்கத் தக்கது என்பதாம்.

ஈத்து - ஈந்து என்பதன் [illegible]வம; இதுவே, ஈநது என மெலிவது. 'ஈத்து' என்பதும், 'ஈந்து' என்பது [illegible]பாலவே இலக் கியங்களிற் பயின்றுவரும்; "ஈத்துவக்கு மின்பம்" என்றார். ஈகை யென்ற அதிகாரத்திலும். 'ஈத்தலும் ஈதலும் போலப் பாத்தலும் பாதலும் ஒன்று' எனத் தொல்காப்பியவுரையில் நச்சினார்க்கினியர் உரைத்தது கொண்டு, ஈத்து என்றதை ஈந்துஎன்பதன் வலித்த லென்றல் பழைய இலக்கண நூற்கொள்கைக்குச் சிறவா தென்று தெரிகின்றது. (அன்றியும், "வலித்தல் மெலித்தல்" என்னுஞ் சூத்திரத்து 'வேண்டுழி' என்றதனால் எதுகை தளை முதலிய யாப் பிலக்கணத்திற்கு இன்றியமையாதவிடத்துமாத்திரமே செய்யுள்

விகாரம் வருதற்கு உரியதென்பதும், அப்படிப்பட்ட அவசியம் ஒன்றும் இல்லாத இடத்திலும் 'ஈத்து' எனச் சான்றோர் செய்யுள்களிற் பிரயோகமுள்ளதென்பதும், இக்குறளிலும் அங்ஙனமே யென்பதும் அறிக. (௯0)

அக - ஆம் அதிகாரம்—பழமை.

பரி:—அஃதாவது - நட்டாரது பழையராந்தன்மை பற்றி அவர் பிழைத்தன பொறுத்தல்; காரணப்பெயர், காரியத்திற்கு ஆயிற்று. ஆராய்ந்து நட்கப்பட்டாரெனினும் பொறுக்கப்படுங்குற்றமுடையராகலானும் ஊழ்வகையானும் நட்டார் மாட்டுப் பிழையுளதாமென்பது அறிவித்தற்கு, இது நட்பாராய் தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) நட்டார் - நண்பர். அவர் பிழைத்தன - அவர்கள் செய்த பிழைகளை. பழமையென்ற காரணப்பெயர், அதுபற்றிச் செய்யப்படும் பிழைபொறுத்தலாகிய காரியத்திற்கு ஆகுபெயர்; காரணவாகுபெயர். நாலடியாரில் நட்பாராய்தலென்னும் அதிகாரத்தின்பின் அந்நண்பரிடத்து உள்ளனவாகும் பிழைகளைப் பொறுத்தல் சிநேகதருமமா மென்று கூறும் அதிகாரத்திற்கு 'நட்பிற்பிழைபொறுத்தல்' என்று பெயர். பொறுக்கப்படுங் குற்றம் - பொறுத்தற்குஉரிய (சிறிய) குற்றம். ஊழ்வகையானும்-விதிவசத்தாலும். நட்டார்மாட்டு - சினேகிதரிடத்தில். இது - பழமையென்ற அதிகாரம்.

அ0௧. பழமை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதும்
கிழமையைக் கீழ்ந்திடா நட்பு.

பரி:—பழமை எனப்படுவது யாது எனின் - (பழமையென்று) சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின், - (அது),— கிழமையை - (பழமையோர்) உரிமையாற் செய்வனவற்றை, யாதுஉம் கீழ்ந்திடா - சிறிதும் சிதையாது (அவற்றிற்கு) உடம்படும், நட்பு—; (எ - று.)

கிழமை - ஆகுபெயர்; 'கெழுதகைமை' என வருவனவும் அது. உரிமையாற் செய்வனவாவன - கருமமாயினசெய்யுங்காற் கேளாதுசெய்தல், கெடும்வகை செய்தல், தமக்கு வேண்டியன தாமே கோடல், பணிவு அச்சங்களின்மை என்றிவை முதலாயின. சிதைத்தல் - விலக்கல்.

இதனால், 'பழமையாவது - காலஞ்சென்றதன்று: இப்பெற்றித்துஆய நட்பு' என்பது கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) நெடுநாளாக நடந்துவருகிற பழக்க மாத்திரமே பழமையெனத் தக்கதன்று; அப்பழக்கத்தால் நட்பிற்பிழை பொறுத்தலே பழமையெனத்தக்கது என்பதாம். வினவின் - கேட்டால். அது - அப்பழமை. சிதையாது - விலக்காமல். உடம்படும்-சம்மதித்திருக்கின்ற. கிழமை - உரிமை; இங்கே, உரிமையாற் செய்வனவற்றிற்குக் காரணவாகுபெயர். உரிமைகுறிக்கின்ற 'கெழு

தகைமை'' என்ற சொல் இங்ஙனங் காரணவாகுபெயராதலே, அடுத்த இரண்டுகுறள்களிற் காண்க. ஆனதுபற்றியே, 'வருவன' என்று பன்மையாற் கூறினர். அது-ஆகுபெய ரென்றபடி. கரும மாயின - சாரியங்கள். இப்பெற்றித்து ஆய - இப்படிப்பட்டதான. செய்யுங்கால் - செய்யும்போது. கோடல் - கொள்ளுதல். பணிவு அச்சங்கள் இன்மை - வணக்கமும் பயமும் இல்லாமை. (க)

அ0உ. நட்பிற் குறுப்புக் கெழுதகைமை மற்றதற்கு
உப்பாதல் சான்றோர் கடன்.

பரி:—நட்பிற்கு—, உறுப்பு - அவயவமாவன,—கெழு தகைமை - (நட்டார்) உரிமையாற் செய்வன; (அதனல்), அதற்கு - அவ்வுரிமைக்கு, உப்பு-ஆதல் - இனியராதல், சான்ரோர் கடன் - அமைந்தார்க்கு முறைமை; (எ - று.)

வேறன்மை தோன்ற, 'உறுப்பு' என்ருர். 'உறுப்பு' என்பது - ஈண்டு, இலக்கணையடியாகவந்த குறிப்புச்சொல்; அவயவ மாதலறிந்தே இனியராவரென்பது தோன்ற, சான்ரோர்மேல் வைத்தார்.

(கு - ரை.) நண்பர் உரிமையாற்செய்யுஞ்செயல்கள் நண்பிற்கு அங்கமாதலால், அங்ஙனஞ்செய்தவற்றை வெறுக்காமல் அவற்றிற்கு மகிழ்தல் பெரியோரியல்பு என்பதாம். உறுப்பு - அங்கமென்பதுபோலக் கொள்க. உப்பு - இனிமை; இனியவர்க்குப் பண்பாகுபெயர். சான்ரோர் - கல்வி கேள்வி அறிவு ஒழுக்கம் முதலிய பலகுணங்களாலும நிறைந்தவர். முறைமை-நீதி. வேறுஅன்மை - வேறல்லாமை; நட்பிற்கும் நட்டார்உரிமையாற் செய்வனவற்றிற்கும் உள்ள ஒற்றுமை. ஈண்டு - இங்கு. இலக்கணை - ஆகுபெயர்; வடமொழி - லக்ஷணு. உறுப்புப்போல்வதை 'உறுப்பு' என்றது - உவமவாகுபெயர். பொருட்குக்கூறும் உறுப்பை இங்கே பண்பிற்குக் கூறியதனல் 'இலக்கணையடியாக வந்த குறிப்புச்சொல்' என்ருர்: ஒன்றற்கு உரியதை மற்ருென்றுக்கு அமைப்பது, இலக்கணையாம். குறிப்புச்சொல்-குறிப்பாற்பொருளுணர்த்துஞ் சொல்; ஆகுபெயர் குறிப்புச்சொற்களிலொன்ருவதை ''ஒன்ருெழிபொதுச் சொல் விகாரந் தகுதி, ஆகுபெய ரன்மொழி வினைக்குறிப்பே, முதல்தொகைக் குறிப்பொ டின்னபிறவுங், குறிப்பிற்றருமொழி அல்லன வெளிப்படை'' என்னும் நன்னூலாலும் உணர்க. அவயவ மாதல் - நண்பர் உரிமையாற்செய்வன உறுப்பாயிருத்தல். இனியராவர் - அவ்வுரிமைக்கு உடம்பட்டுமகிழ்வரென்றபடி. (உ)

அ0ஙு. பழகிய நட்பெவன் செய்யுங் கெழுதகைமை
செய்தாங் கமையாக் கடை.

பரி:—கெழுதகைமை - (தாம் உடம்படாதனவேனும் நட்டார்) உரிமையாற்செய்தனவற்றிற்கு, செய்து ஆங்கு அமையாக்கடை - (தாம்) செய்தாற்போல உடம்படாராயின், பழகிய நட்பு எவன் செய்யும் - (அவரோடு) பழையதாய்வந்த நட்பு என்னபயனைச் செய்யும்? (எ - று.)

செய்தாற்போல உடம்படுதலாவது - தாமும் அவரிடத்து உரிமையால் உடன்படுதல்.

இவையிரண்டுபாட்டானும், பழமையான்வரும் உரிமை யது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) நண்பர் உரிமையாற் செய்யுஞ்செயல்கட்கு உடம் படாதவரின் நட்பு பயனற்றதென்பதாம். உடம்படாதனவேனும் - சம்மதியாதகாரியங்களாயிருந்தாலும். தாம் செய்தாற்போல - தாமே அக்காரியங்களைச் செய்ததுபோலப் பாவித்து. 'எவன்செய் யும்' என்றது - யாதொருபயனையுஞ்செய்யாது என இன்மை குறித்துநின்றது. செய்து = செய்தால்: எச்சத்திரிபு. ஆங்கு - உவமவுருபு. அமையாக்கடை - எதிர்மறைவினையெச்சம்; கடை - விகுதி: இதுவே எதிர்காலங்காட்டும். கெழுதகைமை - இறுதியில் நான்காம்வேற்றுமை தொக்குள்ளது. (௩)

அ0௪. விழைதகையான் வேண்டி யிருப்பர் கெழுதகையான்
கேளாது நட்டார் செயின்.

பரி:—(தம் கருமத்தை), நட்டார்—, கெழுதகையான் - உரிமையால், கேளாது செயின்-கேளாதுசெய்தாராயின், விழை தகையான்-(அச்செயலது) விழையப்படுந்தன்மைபற்றி, வேண்டி யிருப்பர் - (அதனை) விரும்புவர், (அறிவுடையார்); (எ - று.

ஒருவர்க்குத் தம்கருமம் தாம் அறியாமல் முடிந்திருத்தலி னாங்கு நன்மை இன்மையின், அச்செயல் விழையத்தக்கதா யிற்று. அதனை அவ்வாறுஅறிந்து விரும்புதல் அறிவுடையார்க் கல்லது இன்மையின், அவர்மேல் வைத்துக்கூறினர். 'வேண்டி யிருப்பர்' என்பது எழுந்திருப்பர் என்பதுபோல ஒருசொல் நீர்மைத்து.

இதனால், கேளாதுசெய்துழி அதனை விரும்புகவென்பது கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) கேளாமலே நண்பர் உரிமையால் தம்செயலைச் செய் திடுவாராயின், அதற்காக அறிவுடையோர் மகிழ்வரென்பதாம். விழையப்படும் - விரும்பப்படும். அதனை - அச்செயலை. முடிந்திருத் தலினாங்கு - முடிந்திருத்தலைக்காட்டிலும் மேலான. அவ்வாறு அறிந்து - விரும்பத்தக்கதாக அறிந்து. அவர்மேல் - அறிவுடை யார்மேல்; 'அறிவுடையார்' என்ற தோன்றா எழுவாய் வருவித் தற்குக் காரணங்காட்டியவாறு. நீர்மைத்து - தன்மையது: 'எழுந் திருப்பர்' என்பது - எழுவர் என்று பொருள்படுமிடத்து ஒரு சொல்லின் தன்மையது; அவ்வாறே, 'வேண்டியிருப்பர்' என்பது- வேண்டுவரென்று பொருள்பட்டதனால், ஒருசொல் தன்மைய தாயிற்று. செய்துழி-செய்தஉழி: செய்தவிடத்து. அதனை - அச் செயலை. (௪)

அ0௫. பேதைமை யொன்றோ பெருங்கிழமை யென்றுணர்க
நோதக்க நட்டார் செயின்.

பரி:—நோ தக்க - (தாம்) வெறுக்கத்தக்கனவற்றை, நட்டார்—, செயின் - செய்தாராயின், - (அதற்குக் காரணம்), - பேதைமை ஒன்றோ பெருங்கிழமை என்று உணர்க - ஒன்றிற் பேதைமையென்றுதல் ஒன்றில் மிக்க உரிமையென்றுதல் கொள்க ; (எ - று.)

'ஒன்றோ' என்பது-எண்ணிடைச்சொல். 'செயின்' எனவே, தம் இயல்பாற் செய்யாமை பெற்றாம் ; இது, வருகின்றவற்றுள்ளும் ஒக்கும். இழவூழான் வரும் பேதைமை யாவர்க்கும் உண்மையின் தமக்கு ஏதங்கொண்டாரென்றுதல், ஊழ்வகையான் எம்மின் வரற்பாலது ஒற்றுமைமிகுதி பற்றி அவரின்வந்த தென்றுதல் கொள்வதல்லது, அன்பின்மையென்று கொள்ளப்படா தென்பதாம்.

கெடும்வகை செய்யின், அதற்குக் காரணம் இதனாற் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) தாம் வெறுக்கத்தக்கசெயல் நண்பரால் நேர்ந்திடின் அவர் அன்பின்றி ஒருகாலும் ஒன்றுஞ்செய்யாராதலால், அச்செயலை அவருடைய பேதைமையால் நேர்ந்ததென்றுவது, அவர் தம்மிடத்து மிக்க உரிமை பாரட்டுதலால் நேர்ந்ததென்றுவது கொள்ளவேண்டு மென்பதாம். பேதைமை - அறியாமை. ஒன்றில் - ஒருபக்ஷத்தில். ஆதல் - ஆவது: விகற்பப்பொருளது. உணர்க - அறியக்கடவர். இது - இயல்பாற் செய்யாமை. வருகின்றவற்றுள்ளும் - மேல் 7, 8-திருக்குறள்களிலும்: தொலைவு வந்தவிடத்தும் என்றதையும் 'வருகின்றவற்றுள்ளும்' என்பது குறிக்குமென்பாருமுளர். இழவூழ் - இழவுஊழ்: கேடுறுதற்குக் காரணமாகிய வினைப்பயன். இழவூழான் வரும் பேதைமை - கீழ் 'ஊழ்' என்ற அதிகாரத்தில் ''பேதைப் படுக்கும் இழவூழ் அறிவகற்றும், ஆகலூழ் உற்றக்கடை'' என வந்தமை யுணர்க. உண்மையின் - உளதாதலால். ஏதம்கொண்டார் - தீங்குசெய்தார். ஆதல் - ஆவது. எம்மின் வரற்பாலது - எம்மால் வரக்கடவது. அவரின் - அந்நண்பரால். 'ஒன்றோ' என்ற எண்ணிடைச்சொல்லைப் பெருங்கிழமையென்பதனோடுங் கூட்டி, பேதைமையும் பெருங்கிழமையும் என்று உணர்க எனக் கொள்ளவேண்டும். இதனை விகற்பப்பொருளதென்றலும் பொருந்தும். இவ்வகைப் பிரயோகத்தை ''பொய்படு மொன்றோ புனைபூணுங் கையறியாப், பேதை வினைமேற் கொளின்'' என்னுந் திருக்குறளிலும், ''காவலன் மக்களாக்கங்கண்டு கண்குளிர்ந்துநோக்கி, ஏவலா னரசனென்றோ விருபிறப்பாள னல்லார்க், காவதன் றின்னமாட்சி'' எனச் சிந்தாமணியிலுங் காண்க. இனி, 'ஒன்றோ' என்பதற்கு - ஒன்று மாத்திரமோ என்றுங் கொள்ளலாம். (௫)

அ0௬. எல்லைக்க ணின்றார் துறவார் தொலைவிடத்தும்
தொல்லைக்க ணின்றார் தொடர்பு.

பரி:—எல்லைக்கண் நின்றார் - நட்புவரம்புஇகவாது அதன் கண்ணே நின்றவர்,—தொல்லைக்கண் நின்றார் தொடர்பு - (தம்

மோடு) பழமையின் திரியாது நின்றாரது நட்பினை, தொலைவு இடத்துஉம் - (அவரால்) தொலைவு வந்தவிடத்தும், துறவார் - விடார்; (எ - று.)

பழமையின் திரியாமை - உரிமையொழியாமை. தொலைவு- பொருட்கேடும், போர்க்கேடும்.

(கு - ரை.) நட்பின்வரம்பில் நின்றவர் நட்பினரால் கேடுநேர்ந்த போதும் அவரது நட்பைவிடாரென்பதாம். இகவாது - கடவாமல். அதன்கண்ணே - அந்நட்பின்வரம்பிலே. பழமையின் திரியாது - பழமையினின்றுவேறுபடாமல். பொருட்கேடு - செல்வ வழிவு. போர்க் கேடு - யுத்தத்தில் தோல்வி. (௬)

அ0எ. **அழிவந்த செய்யினு மன்பறா ரன்பின்**
வழிவந்த கேண்மை யவர்.

பரி:—(நட்டார்), அழி வந்த - (தமக்கு) அழிவு வந்தவற்றை, செய்யின் உம் - செய்தாராயினும், அன்பு அறார் - (அவர்மாட்டு) அன்பு ஒழியார்; அன்பின் - அன்புடனே, வழி வந்த - பழையதாய் வந்த, கேண்மையவர் - நட்பினையுடையார்; (எ - று.)

அழிஎன்பது - முதனிலைத்தொழிற்பெயர்; *அழிவு - மேற்சொல்லியகேடுகள்.

இவையிரண்டுபாட்டானும், கேடுசெய்தற்கண்ணும் நட்பு விடற்பாற்றன் றென்பது கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) அன்போடுபழகிய நட்பினையுடையார் தமதுநண்பரால் தீங்குகள்நேர்ந்தாலும் அவரிடத்து அன்புநீங்காரென்பதாம். அவர்மாட்டு - அந்நண்பரிடத்தில். 'அழி' என்ற பகுதிதானே அழிவு, என்ற தொழிற்பெயர்ப்பொருளை யுணர்த்தியதனால், முதனிலைத் தொழிற்பெயராயிற்று. மேற்சொல்லிய கேடுகள் - முந்தின குறளினுரையிற் கூறிய பொருட்கேடும், போர்க்கேடும். கேடுசெய்தற்கண்ணும் - கெடுதிசெய்தவிடத்தும். 'கேடுசெய்தக் கண்ணும்' என்று பிரதிபேதமுண்டு. விடற்பாற்று அன்று - விடத்தக்கதன்று.

'வந்த' என்னுஞ் சொல் இரண்டனுள், முன்னது - 'அன்' சாரியைபெறாத அஃறிணைப்பன்மைப்பெயர்; பின்னது - பெயரெச்சம். 'அன்பு' என்னும் அஃறிணையெழுவாய், 'கேண்மையவர்' என்னும் உயர்திணையெழுவாயின் பயனிலையாகிய 'அறார்' என்னும் உயர்திணைவினையைக் கொண்டு முடிதலால், திணைவழுவமைதி; [நன் - பொது - உகூ.] உம் - இழிவுசிறப்பு. 'அன்பின்' என்பதில், 'இன்' என்ற ஐந்தனுருபு - மூன்றனுருபின் பொருளில் வந்தது; இன் - சாரியையுமாம். (எ)

அ0அ. **கேளிழுக்கங் கேளாக் கெழுதகைமை வல்லார்க்கு**
நாளிழுக்க நட்டார் செயின்.

---

* பி - ம்: அது.

பரி :—கேள் இழுக்கம் கேளா-நட்டார் (செய்த) பிழையை (த் தாமாகவேயன்றிப் பிறர்சொன்னாலும்) கொள்ளாத, கெழுதகைமை வல்லார்க்கு - உரிமை அறியவல்லார்க்கு, நட்டார் இழுக்கம் செயின் - அவர் பிழை செய்வாராயின், (அது), நாள்-(பயன்பட்ட) நாளாம் ; (எ - று.)

பிழையாவன - *சொல்லாது நற்பொருள்வெளவல், பணியாமை, அஞ்சாமை முதலாயின. கேட்டல் - உட்கோடல். 'கெழுதகைமைவல்லா' என்பது - ஒருபெயராய், 'கேளாத' என்னும் எச்சத்திற்கு முடிபாயிற்று. செய்துபோந்துழியல்லது † அவ்வன்மை வெளிப்படாமையின், செய்யாதன நாளல்லவாயின.

இதனால், பிழைபொறுத்தற்சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) உரிமையறிந்து தம்நண்பர்பிழையைத் தாமாகவேயன்றிப் பிறர்சொன்னாலும் பாராட்டாமல் பொறுக்கும் இயல்புடையார்க்கு அந்தநண்பர்பிழைசெய்த நாள்களே வாழ்நாள்களிற் பயன்பட்டநாள்களாம் ; அதனால் தமது நட்புக்குணம் விளங்குமன்றோ என்க. கொள்ளாத - மனத்திற்கொள்ளாத. 'நட்டார்' என்றது - சுட்டுப்பெயர்மாத்திரமாய் முதலடியிற்சொன்ன கேளிரையே குறித்தது. அது - பிழைசெய்த அந்தநாள். சொல்லாது நல் பொருள் வெளவல் - தம்மிடஞ்சொல்லி அனுமதிபெற்றுக் கொள்ளாமலே தம்மிடமுள்ள சிறந்தபொருளை எடுத்துக்கொள்ளுதல்; 'தமக்குவேண்டியன தாமேகோடல்' என்று இவ்வதிகாரத்து முதற்குறளினுரையிற்கூறியதும் இது. அங்கு 'பணிவு அச்சங்களின்மை' என்றதையே, இங்கு 'பணியாமை அஞ்சாமை' என்று விவரித்தார். பணியாமை - வணக்கமில்லாமை. 'முதலாயின' என்றதனால், மேற்கொண்ட காரியத்தைக்கெடும்படிசெய்தல், கேளாமலே ஒருகாரியத்தைத்தொடங்கிச்செய்தல் முதலாயின கொள்க. உட்கோடல் - மனத்திற் கொள்ளுதல். எச்சம் - இங்கே பெயரெச்சம், முடிபு - முடிக்குஞ்சொல். 'கேளா' என்ற ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப்பெயரெச்சம், 'கெழுதகைமைவல்லார்' என்னும் பெயரைக்கொண்டு முடிந்த தென்க. செய்துபோந்துழி யல்லது - (பிழை) செய்த விடத்தல்லாமல். அவ்வன்மை-அக்கெழுதகைமையறியும் வல்லமை. செய்யாதன-நண்பர் பிழைசெய்யாத நாள்கள். நாளல்ல - பயன்படு நாளல்ல: இதனை "விழுப்புண்படாதநாளெல்லாம் வழுக்கினுள், வைக்குந் தன்நாளை யெடுத்து" என்றது போலக் கொள்க. கேள் - கேண்மை யென்ற பண்பின் அடி ; இங்கே, கேளிர்க்குப் பண்பாகுபெயர். இழுக்கம் - தொழிற்பெயர் ; இழுக்கு - பகுதி, அம் - விகுதி. கேளிழுக்கம் - கேளிரது இழுக்கமென ஆறும்வேற்றுமைத்தொகையாக வாவது, கேளிராற்செய்யப்பட்ட இழுக்கம் என மூன்றும்வேற்றுமையுருபும் பயனுமுடன்தொக்க தொகையாகவாவது கொள்ளத்தக்கது. 'நட்டார் இழுக்

* பி - ம்: மேற்சொல்லிய சொல்லாது நற்பொருள் வெளவல்
† அவ்வுரிமை

கஞ்செயின்' என்றதனுல், 'அது' என்ற தோன்ரு எழுவாய் வருவிக்கப்பட்டது. (அ)

அ0௯. **கெடாஅ வழிவந்த கேண்மையார் கேண்மை**
விடாஅர் விழையு முலகு.

பரி:—கெடாஅ - (உரிமை) அருது, வழி வந்த - பழையதாய் வந்த, கேண்மையார் - நட்பினையுடையாரது, கேண்மை - நட்பினை, விடாஅர் - (அவர்பிழைநோக்கி) விடுதல்செய்யாதாரை, உலகு - உலகு, விழையும் - (நட்புக்குறித்து) விரும்பும்.

'கெடாது' என்பதன் இறுதிநிலை, விகாரத்தால் தொக்கது. விடாதாரை யெனவே, விடுதற்காரணங் கூறப்பட்டது. நம்மாட்டும் இவர் இத்தன்மையராவ ரென்று யாவரும் தாமே வந்து நட்பாவ ரென்பதாம். 'கெடாஅர்' என்று பாடமோதி, நட்புத்தன்மையிற் கெடாராகி யென்று உரைப்பாருமுளர்.

(கு - ரை.) பிழை பொறுக்கும் இயல்பினரை அனைவரும் விரும்பி நட்புக்கொள்வரென்பதாம். அருது - நீங்காமல். கெடா - ஈறுகெட்ட எதிர்மறை வினையெச்சம். இறுதிநிலை-விகுதி; பகுபதத்தின் இறுதியில் நிற்பது: இங்கே 'து' என்பது. விகாரத்தால் - தொகுத்தலென்னுஞ் செய்யுள்விகாரத்தால். விடுதற்காரணம் - 'அவர்பிழைநோக்கி' என்பது. 'கெடாஅர்' என்ற பாடத்திற்கு, பலர்பால்முற்றெச்சம். கெடாஅ, விடாஅர் - செய்யுளிசை நிறைக்கவந்த அளபெடைகள். கேண்மையார்கேண்மை - ஆரும்வேற்றுமைத்தொகை. விடாஅர் விழையும் - இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை. (௯)

அக0. **விழையார் விழையப் படுப பழையார்கண்**
பண்பிற் றலைப்பிரியா தார்.

பரி:—பழையார்கண் - பழையநட்டார் (பிழைசெய்தாராயினும்) அவர்மாட்டு, பண்பின் தலைப்பிரியாதார் - தம் பண்பில் நீங்காதார்,—விழையார் விழையப்படுப - பகைவரானும் விரும்பப்படுவர்; (எ - று.)

தம் பண்பாவது - செய்யாதமுன்போல அன்புடையராதல். மூன்றனுருபும் சிறப்பும்மையும், விகாரத்தால் தொக்கன. அத்திரிபின்மைநோக்கிப் பகைவரும் நட்டாராவ ரென்பதாம்,

இவையிரண்டு பாட்டானும், பழமையறிவார் எய்தும் பயன் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) நட்பிற்பிழைபொறுப்பவரைப் பகைவரும் விரும்பி நட்பரென்பதாம். பண்பில் - குணத்தினின்று. பண்பு - குணம்; இப்பொதுப்பெயர், இங்கு அதிகாரத்தால், நட்பிற்பிழைபொறுத்தலைக் குறித்தது. செய்யாதமுன் - பிழைசெய்தற்குமுன். மூன்றனுருபும், சிறப்பும்மையும் - 'விழையாரானும்' என்னுமிடத்திலுள்

என. சிறப்பு - இழிவுசிறப்பு. அத்திரிபு இன்மை - பிறர்பிழை செய்தபோதும் தமதுகுணம்மாறுபடாமை. எய்தும் - அடையும்.

'பழையார்' என்றதில், பழமை யென்ற பண்புப்பகுதி ஈறு போய் இடை அகரம் ஐகாரமாயிற்று. பண்பின் - பண்பினின்று; ஐந்தனுருபு, நீக்கப்பொருளது. தலைப்பிரிவு என்பது - ஒருசொல்; "செயிரிற் றலைப்பிரிந்த காட்சியாருண்ணா, ருயிரிற்றலைப்பிரிந்த வூன்" என்ற குறளில் இங்ஙனமே யுரைத்தனர் பரிமேலழகர்; தலை- உபசர்க்கம். (௧0)

அஉ - ஆம் அதிகாரம்—தீநட்பு.

பரி:—இனி, பொறுக்கப்படாத குற்ற முடைமையின் விடற்பாலதாய நட்பு, நட்பாராய்தற்கட் சுருங்கச்சொல்லிய துணையான் அடங்காமையின், அதனை இருவகைப்படுத்து இரண்டு அதிகாரத்தாற் கூறுவான் தொடங்கி, முதற்கண் தீநட்புக் கூறுகின்றார்; அஃதாவது - தீக்குணத்தாரோடு உள தாய நட்பு: குணத்தின் தீமை, ஒற்றுமைபற்றி உடையார்மேற் றாய், அது பின் அவரோடு செய்த நட்பின்மேற்றாயிற்று. அதி கார முறைமை, கூறாமையே விளங்கும்.

(கு - ரை.) உடைமையின்-உடைமையால். விடற்பாலது ஆய- விடத்தக்கதான. நட்பாராய்தற்கண்-கீழ் அ0-ஆம் அதிகாரத்தில். சுருங்கச்சொல்லிய துணையான் - சுருக்கமாகச் சொன்னமாத்திரத் தால். அங்கே சுருங்கச்சொன்னமை - "ஊதியமென்ப தொருவற் குப் பேதையார், கேண்மையொரீஇ விடல்", "உள்ளற்க வுள்ளஞ் சிறுகுவ கொள்ளற்க, அல்லற்கண் ஆற்றறுப்பார் நட்பு", "கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை யடுங்காலை, யுள்ளினு முள்ளஞ் சுடும்", "ஒன்றீத்து, மொருவுக வொப்பிலார்நட்பு" எனக் காண்க. அதனை - விடத்தக்க நட்பை. இருவகைப்படுத்து- தீநட்பு, கூடாநட்பு என இரண்டுபகுப்பாக்கி. அஃதாவது - தீநட் பாவது. தீநட்பு-பண்புத்தொகை. தீமை யென்ற அடைமொழியை நட்பிற்குக்கொடுத்தது உபசாரவழக்கா மென்பது, 'குணத்தின் தீமை' என்று தொடங்கிய வாக்கியத்தின் கருத்து. உடையார் மேற்று ஆயது என்று படித்து, அத்தீக்குணத்தை யுடையவர் களின்மேல் ஆயினது என்று பொருள்கொள்ளினுமாம். [மேற்று- மேலது.] நட்பிற்பிழைபொறுத்தலாகிய பழமையின்பின், பொறுக் கப்படாமல் விடத்தக்க நட்பைக் கூறுதல், அதிகாரமுறைமையின் காரணம்.

அ௧௧. பருகுவார் போலினும் பண்பிலார் கேண்மை
பெருகலிற் குன்ற லினிது.

பரி:— பருகுவார் போலின்உம் - (காதல்மிகுதியால்) பருகு வார் போன்றா ராயினும், பண்பு இலார் கேண்மை - தீக்குண முடையார் நட்பு, பெருகலின் - வளர்தலின், குன்றல்-தேய்தல், இனிது - நன்று; (எ - று.)

"பருகு வன்ன வருகா நோக்கமொடு" என்றார் பிறரும். நற்குணமில்லா ரெனவே, தீக்குணமுடையா ரென்பது அருத்தா பத்தியான் வந்தது. பெருகினல்வருங் கேடு குன்றினல் வாரா மையின், 'குன்ற லினிது' என்றார்.

இதனால், தீநட்பினது ஆகாமை பொதுவகையாற் கூறப் பட்டது ; இனிச் சிறப்புவகையாற் கூறுப.

(கு - ரை.) தீக்குணமுடையவர் மிக்க அன்புகொண்டு சினே கித்தாலும் அவரது நட்பு விடத்தக்கதேயாகுமென்பதாம். காதல்-ஆசை. பருகுதல்-குடித்தல். பருகு அன்ன அருகா நோக்கமொடு-(தன்னைக் கண்ணால்) பருகுந்தன்மையையொத்த கெடாதபார்வை யாலே. இம்மேற்கோள் - பெருநராற்றுப்படை, எஎ - ஆம் வரி. 'பிறர்' என்றது - அந்நூலாசிரியராகிய முடத்தாமக்கண்ணியாரை. "பருகுவான்போல நோக்கி" என்ற சிந்தாமணியும், "பருகுவனன்ன வார்வத்தனகி" என்ற நன்னூலும் இங்கு நோக்கத்தக்கன. அருத்தாபத்தியாவது - ஒருபொருளைக் கூறிய மாத்திரத்தால் அதன் குறிப்புக்கொண்டு மற்றொருபொருள் அறியப்படுதல். இது, எட்டுவகைப் பிரமாணங்களில் ஒன்று; 'பகலுண்ணான் பருத்திருப்பான்' என்றவிடத்து 'இரவில் ஒளித்து உண்பான்' என உணர்தலை இதற்கு உதாரணங் காட்டுவர்; 'இராமன் வென் றான்' என்றால் 'இராவணன் தோற்றான்' எனக் கொள்ளப்படுவதும் அது; 'இங்ஙனமன்றாயின் இதுகூடா தென்று உணரும் அருத்தா பத்தி' என்றனர் உ௯உ - ஆங் குறளின் உரையிற் பரிமேலழகர். பண்புஇலார் - நற்குணமில்லாதவர். வளர்தலின் - வளர்தலைக் காட்டிலும். குன்றல் - குறைதல். 'இனி'-அடுத்தகுறள்முதலாக ஒன்பதுகுறள்களில். கூறுப - கூறுவர். சிறப்புவகையாற் கூறு தல்-இன்னஇன்னவகையான தீயவரோடு நட்புக்கூடாதென்றல்.(௧)

அ௧௨. **உறினட் டறினொரூஉ மொப்பிலார் கேண்மை**
பெறினு மிழப்பினு மென்.

பரி :—உறின் - (தமக்குப்) பயன் உள்வழி, நட்டு - நட்புச் செய்து, அறின் - (அஃது) இல்வழி, ஒரூஉம் - ஒழியும், ஒப்பு இலார் - ஒப்பிலாரது, கேண்மை - நட்பினை, பெறின்உம் இழப் பின்உம் என் - பெற்றால் ஆக்கம் யாது? இழந்தாற் கேடு யாது? (எ - று.)

தமக்குஉற்றனபார்ப்பார் பிறரோடுபொருத்தமில ராகலின், அவரை 'ஒப்பிலார்' என்றார். அவர்மாட்டு நொதுமல்தன்மையே அமையுமென்பதாம்.

(கு-ரை.) தமது பயனையேநாடி நட்பவரின் சினேகம் இருந்தா லும் போனாலும் ஒன்றேயென்பதாம். உள்வழி - உளதாம்பொழுது. அஃதுஇல்வழி - (தமக்குப்) பயன் இலதாம்பொழுது. ஒழியும் - நண்புநீங்கும், விட்டு விலகும். ஒப்புஇலார் - ஒற்றுமையில்லா தவர்; ஒப்பு - ஒத்தல், கலப்பு, பொருத்தம். ஆக்கம் - இலாபம். கேடு - நஷ்டம். தமக்கு உற்றன பார்ப்பார் - தமக்கு வரும்பயன் களையே பார்ப்பவர். அவர்மாட்டு - அவர்விஷயத்தில். நொது

மல்தன்மை - நண்பும் பகைமையும் இன்றி அயலாயிருத்தல்: அமையும் - தகுதியாம். ஒரூஉம்-ஒருவும்; சொல்லிசையளபெடை; 'ஒரூஉம்' என்பது, ஒப்பிலார்க்கு அடைமொழி. பெறினும், உம் - உயர்வுசிறப்பு. இழப்பினும், உம் - இழிவுசிறப்பு. இரண்டையும் எண்ணுப் பொருளனவாகக் கொண்டாலுங் குற்றமில்லை. (உ)

அகங. உறுவது சீர்தூக்கு நட்பும் பெறுவது
கொள்வாருங் கள்வரு நேர்.

பரி:—உறுவது சீர்தூக்கும் - (நட்பளவுபாராது அதனால்) வரும் பயனளவு பார்க்கும், நட்புஉம் - நட்டாரும், பெறுவது கொள்வார்உம் - (கொடுப்பாரைக் கொள்ளாது) விலையைக் கொள்ளும் பொதுமகளிரும், கள்வர்உம் - (பிறர்கேடுநோக்காது அவர்சோர்வுநோக்குங்)கள்வரும், நேர்-(தம்முள்)ஒப்பர்; (எ - று.)

நட்பு - ஆகுபெயர். பொருளையே குறித்து வஞ்சித்தொழுகலின், கணிகையர் கள்வர் என்றிவரோடு ஒப்பரென்பதாயிற்று.

இவையிரண்டுபாட்டானும், தமக்கு உறுவதுபார்ப்பார் நட்பின் தீமை கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.) தமதுபயன்கருதியே சிநேகிப்பவர், கள்வர்போன்று தயைதாட்சிணியமின்றி ஒழுகுபவராதலால், வெறுக்கத்தக்காரென்பதாம். நட்பு அளவு பாராது - சிநேகத்தின் அளவை முக்கியமாகக் கொள்ளாமல். அதனால் - நட்பினால். கொடுப்பாரை - (தமது இன்பத்திற்கு விலையாகப்) பொருள்கொடுக்கும் ஆடவரை. கொள்ளாது - உள்ளன்புடன் ஏற்றுக்கொள்ளாமல். விலையைக் கொள்ளும் - அப்பொருளையே முக்கியமாகக்கொண்டொழுகுகின்ற. "அன்பின் விழையார் பொருள்விழையு மாய்தொடியா, ரின்சொ லிழுக்குத் தரும்" முதலியவாக மேல் 'வரைவின்மகளிர்' என்னும் அதிகாரத்தில் விலைமகளிரின் தீமை கூறப்படுதல் காண்க. பொதுமகளிர் - போகத்தின்பொருட்டு விலையாகப் பொருள்கொடுப்பவர்க்கெல்லாம் பொதுவாயிருக்கும் வேசையர். பிறர்கேடு நோக்காது - பிறர் நஷ்டமடைவரேயென்று அவரது நஷ்டத்தைப்பற்றிக் கருதாமல். அவர் சோர்வு நோக்கும் - அவர் அஜாக்கிரதைப்பட்டு நிற்கின்ற சமயத்தையே கவனித்துப்பார்க்கின்ற. நட்பு-நட்பினர்க்குப் பண்பாகுபெயர்; தொழிலாகுபெயரெனினுமாம். கணிகையர்-வேசையர். உறுவது சீர்தூக்கும் நட்பினரும், வேசையரும் திருடரும் நேரென்றதனால், அவர்கள் மூவர்க்கும் தயைதாட்சிணியமின்றியொழுகும் செயல் ஒக்குமென்க. உறுவது - வருவது; லாபம். பெறுவது - பெறப்படுகின்ற விலைப்பொருள். 'நேர்வர்' என்னும் முற்று, இடைநிலையோடு விகுதி கெட்டு, 'நேர்' என நின்றது. (ங)

அகச. அமரகத் தாற்றறுக்குங் கல்லாமா வன்னார்
தமரிற் றனிமை தலை.

பரி:—அமர் அகத்து-அமர் (வாராதமுன் னெல்லாந் தாங்குவது போன்று) வந்துழி, (களத்திடை), ஆற்று அறுக்கும் -

விழ்த்துப்போம், கல்லா மா - கல்வியில்லாத புரவி, அன்னார் - போல்வாரது, தமரின் - தமர்மையின், தனிமை—, தலை - சிறப்புடைத்து; (எ - று.)

கல்லாமா - கதி ஐந்தும், சாரி பதினெட்டும், பொருமுரணாற்றலும் அறியாமை. துன்பம் வாராத முன்னெல்லாந் துணையாவார்போன்று, வந்துழி விட்டுநீங்குவரென்பது, உவமையாற் பெற்றாம். அவர் தமரானால் வரும் இறுதி தனியானால் வாராமையின், தனிமையைத் தலையென்றார்; எனவே, அதுவுந் தீதாதல் பெறுதும்.

(கு - ரை.) தக்கசமயத்துக் கைவிடுபவரின் நட்பைக் கொள்ளுவதைக்காட்டிலும் தனித்திருப்பதே நன்று என்பதாம். போன்று-போலிருந்து. வந்துழி - வந்தஉழி: போர் நேர்ந்தபொழுது. களத்திடை - போர்க்களத்தில். வீழ்த்துப்போம் - தள்ளிவிட்டுப் போகின்ற. புரவி - குதிரை. தமர்மையின் - நண்பராந்தன்மையைக்காட்டிலும். தனிமை - தனியாயிருத்தல். கதி - நடை. கதியைந்து - பஞ்சதாரைகள்: அவையாவன - "விக்கிதம் வற்கிதம் வெல்லு முபகண்ட, மத்திமஞ் சாரியோ டைந்து" என்பன: ஆஸ்கந்திதம், தோரிதகம், ரேசிதம், வல்கிதம், புலுதம் எனவும் படும்: அவற்றுள், நிச்சலமாக அதிவேகமும் அதிமந்தமுமாகாமற் சமமான கதி, ஆஸ்கந்திதம்; அதைக்காட்டிலும் அதிகமாய்ச்சதுரமான கதி, தோரிதகம்: தாளகதியுடன் வட்டமிட்ட நடை, ரேசிதம்; வேகத்தினாலே முன்னங்காலைத் தூக்கிவரும்நடை, வல்கிதம்; அவ்வளவு வேகமாகவும் சமமாகவும் போகுகை, புலுதம்: இனி, மல்லகதி, மயூரகதி, வியாக்கிரகதி, வானரகதி, விருஷபகதி என்பனவுமாம். 'விக்கிதம் வற்கிதம் உபகண்டம் ஜவம் மாஜவம் என்னும் இப்பஞ்சதாரை' என்பர், புறப்பொருள்வெண்பாமாலையுரையாசிரியர். சாரி-மண்டலமாயோடல். புறப்பொருள்வெண்பா மாலையில் 'குதிரைவென்றி' என்னுந்துறையின் இலக்கியச்செய்யுளில் "ஐந்து கதியும் பதினெட்டுச் சாரியையுங், கந்து மறமுங் கறங்குளைமா" என்றவிடத்து 'பதினெட்டுச் சாரி' என்பதற்கு 'பதினெட்டு வகைப்பட்ட சுற்றுவரவு' என்று உரைகூறியிருக்கின்றனர். அவை வலசாரி, இடசாரி, மண்டலம், பவுரி முதலாகக் காண்க. சாரிகையெனவும் படும். பொருமுரண் ஆற்றல் - போர்செய்யும் வலிமைத்திறம். போன்று - போலிருந்து. வந்துழி-துன்பம்வந்தவிடத்து. உவமையால் - 'அமரகத்து ஆற்றறுக்குங் கல்லாமா' என்ற உபமானத்தினால். அவர் - கல்லாமாவன்னார். இறுதி - அழிவு. அதுவும் - தனிமையும்: நண்பரைப் பெற்றிராதநிலையும். பெறுதும்-பெறுவோம். அமர் அகத்து-போரில்: போர்செய்யுமிடத்தில்; போர்க்களத்தில் என்றுங் கொள்ளலாம்; 'அகத்து' என்றது-ஏழனுருபு. ஆற்றறுத்தல் - வலியறச்செய்தல். மா - பொதுப்பெயர், சிறப்புப்பொருளில் வந்தது. தமர் - தமர்மைக்கு ஆகுபெயர். முதலடி - உவமையணி. (௩)

அ௧௫. செய்தேமஞ் சாராச் சிறியவர் புன்கேண்மை
எய்தலி னெய்தாமை நன்று.

பரி:—செய்து - செய்துவைத்தாலும், ஏமம் சாரா - அரணாகாத, சிறியவர் புல் கேண்மை - கீழ்மக்களது தீ நட்பு, எய்தலின் - (ஒருவர்க்கு) உண்டாதலின், எய்தாமை-இல்லையாதல், நன்று—; (எ - று.)

சிறப்பும்மை, விகாரத்தால் தொக்கது. அரணாகாமை - தொலைவின்கண் விட்டுநீங்குதல். 'எய்தலி னெய்தாமை நன்று' என்பதற்கு, மேல் உரைத்தாங்கு உரைக்க. 'சாராத' என்னும் பெயரெச்சம், 'கேண்மை' என்னும்பெயர் கொண்டது; 'சிறியவர்' என்பதனைக் கொள்ளின், 'செய்து' என்பது நின்றுவற்றும்.

இவையிரண்டுபாட்டானும், தொலைவில் துணையாகாத நட்பின் தீமை கூறப்பட்டது,

(கு - ரை.) ஆபத்துக்காலத்து உதவாத கீழ்மக்களின் நட்பு உண்டாவதைப்பார்க்கிலும் உண்டாகாதிருத்தல் நல்லதென்பதாம். அரண் - பாதுகாவல். சிறப்பு - உயர்வுசிறப்பு. உம்மை தொக்கது, 'செய்து' என்பதில். செய்துவைத்தாலும் - நட்பைக் கொண்டிருந்தாலும், தொலைவின்கண் - தொலைவில்; அழிவு நேர்ந்தவிடத்து. மேல் உரைத்தாங்கு - முந்தினகுறளில் "தமரிற் றனிமை தலை" என்றதற்கு விசேடவுரை கூறியதுபோல: செய்தும் ஏமஞ்சாராத சிறியவர் புன்கேண்மை ஒருவர்க்கு உண்டானால் வரும் அழிவு அவர்சிநேகத்தைக் கொள்ளாமல் தனியாயிருந்தால் வாராமையால், எய்தாமையை நன்றென்றார் என்று உரைத்துக்கொள்க. நின்று வற்றும் - இருந்தும் பயன்படாமற்போம். 'நின்று பயனின்மை' என்பது, நூற்குற்றம் பத்தினுள் ஒன்று; அதாவது - சொல் இருந்தும் அதற்கு யாதொருபயனும் இல்லாதொழிதல். (௫)

௮௧௬. பேதை பெருங்கெழீஇ நட்பி னறிவுடையார்
ஏதின்மை கோடி யுறும்.

பரி:—பேதை - அறிவிலானது, பெருங் கெழீஇ நட்பின் - மிகச்செறிந்த நட்பின்,—அறிவு உடையார் ஏதின்மை-அறிவுடையானதுபகைமை,—கோடி-கோடிமடங்கு, உறும்-நன்று; (எ-று.)

'கெழீஇய' என்பதன் இறுதிநிலை, விகாரத்தால் தொக்கது. பன்மை, உயர்த்தற்கண் வந்தது. அறிவுடையான்பகைமை ஒருதீங்கும் பயவாமையானும், பேதைநட்பு எல்லாத்தீங்கும் பயத்தலானும் 'கோடியுறும்' என்றார். 'பெருங்கழிநட்பு' என்று பாடமோதுவாருமுளர்.

(கு - ரை.) அறிவிலானதுநட்பு பலவகைத்தீமையையும் விளையாநிற்க, அறிவுடையாரது பகைமை ஒரு தீங்கும் விளைக்காது ஆதலால், அறிவில்லாதானது நட்பைக்காட்டிலும் அறிவுடையாரது பகைமையும் நல்லதென்பதாம். செறிந்த - நெருங்கிய. இறுதிநிலை - ஈற்றெழுத்து: 'ய' என்பது, கெழுவிய அல்லது கெழுமிய என்பது, கெழிஇயவென விகாரப்பட்டு அளபெடுத்தது, சொல்லிசையளபெடை. 'பெருங்கழிநட்பு' என்ற பாடத்துக்கு,

கழியென்பது மிகுதிப்பொருள் குறிக்கும் உரிச்சொல்லாய், பெருங் கழி யென்பன - ஒருபொருட்பன்மொழி யென்க: மிக அதிகமான சினேகமென்று பொருளாம். பன்மை உயர்த்தற் கண்வந்தது - 'பேதை' என்றதற்கு ஏற்ப 'அறிவுடையான்' என ஒருமையாற் கூறுமல் 'அறிவுடையார்' எனப் பன்மையாற்கூறியது, அறிவுடையவனது உயர்வை விளக்குதற்பொருட்டு என்க; "ஒருவரைக்கூறும் பன்மைக்கிளவியும், ஒன்றனைக்கூறும் பன்மைக் கிளவியும், வழக்கினுகியவுயர்சொற்கிளவி" என்ற தொல்காப்பியத்தைக் காண்க: [நன் - பொது - உஅ] இதனை வடநூலார் 'பூஜாயாம் பஹுவசநம்' என்பர். ஏதின்மை - ஒருபற்றுமில்லாமை. கோடி - நூறுலக்ஷம்; மிகப்பலவாகிய எண்ணிற்கு ஒன்று காட்டியவாறு: அடுத்தகுறளில் "பத்தடுத்தகோடி" என்பதும் இவ்வாறே. இனி, 'அறிவுடையார்' என்பதனைப் பன்மையாகவே கொண்டு, அறிவில்லாஞெருவனது நட்பினும் அறிவுடையார் பலரது பகைமை பலமடங்கு நல்லதென்று பொருள்கொள்ளலுமாம். பேதை - பேதைமையுடையானுக்குப் பண்பாகுபெயர். கோடி - வடசொல். "தெளிவிலார் நட்பிற் பகை நன்று" என்ற நாலடியார் இங்கு அறியத் தக்கது. (௬)

அகஎ. நகைவகைய ராகிய நட்பிற் பகைவரான்
பத்தடுத்த கோடி யுறும்.

பரி:—நகை வகையர் ஆகிய நட்பின் - (தாம் அறிதல் வகையராகாது) நகுதல்வகையராதற்கு ஏதுவாகிய நட்பான் வருவனவற்றின், பகைவரான் - பகைவரான் (வருவன), பத்து அடுத்த கோடி உறும் - பத்துக்கோடி மடங்கு நல்ல ; (எ - று.)

நட்பு - ஆகுபெயர். அந்நட்பாவது - விடமரும், தூர்த்தரும், வேழம்பரும் போன்று பலவகையால் நகுவித்துத் தாம் பயன்கொண்டொழிவாரோடு உளதாயது. 'பகைவரான்' என்பது அவாய்நிற்றலின், 'வருவன' என்பது வருவிக்கப்பட்டது. பத்து அடுத்த கோடி - பத்தாகத் தொகுத்த கோடி. அந்நட்பான்வரும் இன்பங்களின் அப்பகைவரான்வருந் துன்பங்கள் இறப்பநல்ல வென்பதாம். இதற்குப் பிறரெல்லாம் சொல்லிலக்கணத்தோடு மாறுகொள உரைத்தார்,

(கு - ரை.) பரிகாசஞ்செய்தவண்ணம் வீண்பொழுது போக்குபவரின் நட்பினுல் வருவனவாகி இன்பமென்று அன்னவராற் கருதப்பட்ட பெருந்துன்பங்கள் பகைவரால் விளையுந் துன்பங்களினும் கொடியன என்பதாம். அறிதல்வகையராகாது - அறிவுடையாராதற்கு ஏது வல்லாமல் ; நகுதல் - பரிகசித்தல் ; விளையாட்டுச் சிரிப்புக் கொள்ளுதல். நட்பு - சினேகம்: இங்கு, அதனுல்வரும் இன்பங்களைக் குறித்தலால், காரணவாகுபெயர். விடமர்-விஷமர்; நேரானநெறி யில்லாதவர். தூர்த்தர் - காமுகர். விடமர் - விடரென்றும், தூர்த்தர் - வஞ்சகரென்றுங் கொள்ளுதலு மொன்று. வேழம்பர் - கழைக்கூத்தாடிகள். கீழ்ச் சிற்றினஞ்சேராமை யென்ற அதிகாரப்பெயரின்கீழ்ப் பரிமேலழகர் 'சிறியஇனமாவது - நல்ல தன்நலனும் தீயதன் தீமையும் இல்லெனபோரும் விடரும் தூர்த்

தரும் நடரும் உள்ளிட்ட குழு. அறிவைத்திரித்து இருமையுங் கெடுக்கும் இயல்பிற்றாய அதனைப் பொருந்தின்' என்றதும், அவ் வதிகாரத்தில் திருவள்ளுவர் "நீயினத்தின், அல்லற்படுப்பதூஉ மில்" என்றதும், மணிமேகலையில் "விடருந் தூர்த்தரும் விட்டேற் றுளரும், நடவைமாக்களும் நகையொடுவைகி, வட்டுஞ் சூதும் வம்பக் கோட்டியும், முட்டாவாழ்க்கை முறைமையதாக" என்றதும் இங்கு நோக்கத்தக்கன. நகுவித்து - சிரிப்புவிளைத்து, மகிழ்ச்சிமூட்டி. தாம் பயன்கொண்டு ஒழிவர் - தாம் இலாபமடைந்து பிறகு கைவிட்டுச்செல்பவர். அவாய் - (ஒருசொல்லை) வேண்டி. இறப்ப-மிகவும். இதற்கு - இக்குறளுக்கு. பிறர் - மற்றை உரைகாரர். பிறருரைப்பது 'நகைவகையவரின் நட்பினைவிடப் பகைவராற் பத்துக்கோடி நன்மைநேரும்' என்பது: தொல்காப்பியத்துக் கிளவி யாக்கத்தில் "செப்பினும் வினாவினும் சினைமுதற்கிளவிக்கு, அப் பொருளாகும் உறழ் துணைப்பொருளே" என்றதுகாண்க: பண்பும் சினையாகும். "நகுதற் பொருட்டன்று நட்டல் மிகுதிக்கண், மேற்சென் றிடித்தற் பொருட்டு" என்றார், முன் நட்பு என்ற அதிகாரத்தில். (எ)

௮௱௧௮. ஒல்லுங் கரும முடற்றுபவர் கேண்மை
சொல்லாடார் சோர விடல்.

பரி:—ஒல்லும் கருமம் - (தம்மால்) முடியுங் கருமத்தை, உடற்றுபவர் - * முடியாதாக்கிச் செய்யாதாரோடு கொண்ட, கேண்மை - நட்பினை,—(அது கண்டால்), சொல்லாடார்-(அவ ரறியச்) சொல்லாதே, சோரவிடல் - சோரவிடுக; (எ - று.)

முடியாதாக்குதல் - †முடியாதாக நடித்தல். சோரவிடல் - விடுகின்றவாறு தோன்றாமல் ஒருகாலைக்கு ஒருகால் ஓயவிடுதல். அறியச் சொல்லினும், விடுகின்றவாறு தோன்றினும், அது பொழுது பரிகரித்துப் பின்னும் நட்பாயொழுகக் கருதுவ ராத லின், 'சொல்லாடார்' என்றும், 'சோரவிடல்' என்றுங் கூறினார்.

இவை மூன்றுபாட்டானும், முறையே பேதையார், நகு விப்பார், இயல்வது செய்யாதார் என்ற இவர்கள் நட்பின் தீமை கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) தம்மால் செயலாகுஞ் செயலை ஆகாததாக நடித் துச் செய்யாது விடுபவரின் நட்பை அவர்கட்குச் சொல்லாமலே விடவேண்டுமென்பதாம். கருமத்தை - காரியத்தை. அதுகண் டால்-தம்மால்முடியுந் தொழிலைத் தம்மால் முடியாததாக அவர்கள் வெளிக்குக்காட்டிச் செய்யாது விடுதலைப் பார்த்தால். சோர-தளர. முடியாதாக நடித்தல் - முடியாததுபோல வெளிக்குக்காட்டுதல். ஓயவிடுதல்-தளரவிடுதல். அதுபொழுது - அச்சமயத்தில். பரி கரித்து - அதற்குஏற்ற பரிகாரத்தைச் செய்து. இயல்வது செய் யாதார் - தாம் செய்யக்கூடிய உதவியைச் செய்யாது விடுபவர். (அ)

௮௱௧௯. கனவினு மின்னாது மன்னோ வினைவேறு
சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு.

* பி - ம்: முடியாதாகச்செய்தாரொடு † முடியாதாகக் கடத்தல்

பரி:—வினை வேறு சொல் வேறு பட்டார் தொடர்பு - வினையும் சொல்லும் (ஒவ்வாது) வேறுவேறாயிருப்பார் நட்பு, கனவின் உம் இன்னாது - (நனவின் கண்ணேயன்றிக்) கனவின் கண்ணும் இன்னாது ; (எ - று.)

வினைசொற்களது ஒவ்வாமை, முதன்மேல் ஏற்றப்பட்டது. அஃதாவது - வினையிற் பகைவராய்ச் சொல்லின் நட்டாரா யிருத்தல். நிகழ்வின்கண் உளதாயிருத்தலால், 'கனவினும் இன்னாது' என்றார். உம்மை - எச்சவும்மை ; இழிவு சிறப்பும்மை யுமாம். மன்னும், ஓவும் - அசைநிலை.

(கு - ரை.) பேச்சினால் நண்பர்போன்றுநடந்து செயலில் தீங்குசெய்யுந் தன்மையரின் நட்பு நனவிலேயன்றிக் கனவிலும் வருத்தந் தருமென்பதாம். வினை - செயல். நனவு - விழிப்பு: ஜாக்கிராவத்தை. கனவின்கண்ணும் இன்னாது - சொப்பனத்திலுந் துன்பந்தருவது. வினையுஞ் சொல்லுமாகிய சினைகளின் ஒற்றுமை யில்லாதிருத்தல் 'வினைவேறு சொல்வேறுபட்டார்' என, தீநட்பினராகிய முதலின்மேல் ஏற்றிச்சொல்லப்பட்டது ; இது, சினைவினையை முதலின்மேல் ஏற்றிக்கூறிய உபசாரவழக்கு. முதல் - அவயவி. அஃதாவது - வினைசொற்களின் ஒவ்வாமையாவது. நிகழ்வின்கண் உளதாயிருத்தலால் - கனா நடக்குங் காலத்து உண்மைபோலிருத்தலால். வினைவேறு சொல்வேறுபட்டார் தொடர்பு கனவிலும் இன்னாதாதற்குக் காரணம், நனவில் நடப்பதுபோலவே தோன்றுதலா லென்க. எச்சவும்மை, நனவிலன்றி என்று இறந்தது தழுவியது. (க)

அஉ0. எனைத்துங் குறுகுத லோம்பன் மனைக்கெழீஇ
மன்றிற் பழிப்பார் தொடர்பு.

பரி :—மனை - (தனியே) மனைக்கண் (இருந்துழி), கெழீஇ - நட்பாடி, மன்றில் - (பலரோடு) மன்றின்கண் (இருந்துழி), பழிப்பார் - பழிகூறுவார், தொடர்பு - நட்பு, எனைத்து உம் - சிறிதாயினும், குறுகுதல் - (தம்மை) நணுகுதலை, ஓம்பல் - பரிகரிக்க ; (எ - று.)

மனைக்கண் கெழுமலும், மன்றின்கண் பழித்தலும் தீதாகலின், அவர் ஒருகாலும் தம்மை நணுகாவகை குறிக்கொண்டு காக்க வென்பார், அவர்நட்பின்மேல்வைத்துக் கூறினார்.

(கு - ரை.) தனிமையாயிருக்கையில் நட்பினராகஒழுகிப் பலர் கூடியசபையில் பழிப்பவரின்நட்பு அறவே ஒழிக்கத்தக்கதென்பதாம். மனைக்கண் - வீட்டில். இருந்துழி - இருந்தபொழுது. நட்பு ஆடி - சிநேகம்பாராட்டி. மன்றின்கண் - சபையில். எனைத்தும் - எவ்வளவும். நணுகுதல் - சமீபித்தல். பரிகரிக்க - நீக்குக. அவர் - அத்தீயவர். ஒருகாலும் - ஒருபோதும். குறிக்கொண்டு - கவனம் வைத்து. மனைக்கண்கெழுமி மன்றிற்பழிப்பவரது நட்பை எவ்வளவு சிறிதாயினுந் தம்மைச் சேரலாகாதபடி நீக்குக என்றதன் கருத்து, அவர்களை ஒருபொழுதுந்தம்மைச்சேராதபடி நீக்குகவென்பது.

மனைக்கெழீஇ - ஏழாம்வேற்றுமைத்தொகை. கெழீஇ - கெழுமி யென்பது விகாரப்பட்டு அளபெடுத்தது; சொல்லிசையளபெடை யெனப்படும். (௧0)

அ௩ - ஆம் அதிகாரம்—கூடாநட்பு.

பரி:—இனி, ஏனைக் கூடாநட்புக் கூறுகின்றார். அஃதாவது-பகைமையான் அகத்தாற் கூடாதிருந்தே தமக்கு வாய்க்குமிடம் பெறுந் துணையும் புறத்தாற் கூடியொழுகுவார் நட்பு.

(கு - ரை.) ஏனை - விடத்தக்கதான நட்பின்வகை யிரண்டனுள். தீநட்புத்தவிர மற்றொன்றாகிய என்றபடி. அகத்தாற் கூடாதிருந்தே-மனத்தில் நட்பில்லாமலிருந்துகொண்டே. வாய்க்கும் இடம் - தீங்குசெய்ய வாய்க்குஞ் சமயம். பெறுந்துணையும் - பெறுமளவும். புறத்தான் - வெளியிலே; சொற்செயல்களால் என்றபடி. கூடாமை யென்னுந் தொழில், ஒற்றுமைபற்றி அத்தொழிலுடையார்மேலதாகி, பின்பு, அவரோடுசெய்த நட்பின் மேலதாயிற்று.

அ௨௧. சீரிடங் காணி னெறிதற்குப் பட்டடை
நேரா நிரந்தவர் நட்பு.

பரி:—நேரா-கூடாதிருந்தே, நிரந்தவர் - (தமக்கு வாய்க்குமிடம் பெறுந்துணையுங்) கூடியொழுகுவார், நட்பு—, சீர் இடம் காணின் - அது பெற்றால், எறிதற்கு - (அற) எறிதற்கு (த்துணையாய), பட்டடை - பட்டடையாம்; (எ - று.)

எறியுமெல்லைவாராமுனெல்லாந் தாங்குவதுபோன்றிருந்து வந்துழி அற எறிவிப்பதாகிய பட்டடைக்கும், அத்தன்மைத்தாய நட்பிற்குந் தொழிலொப்புமை உண்மையான், அதுபற்றி, அந்நட்பினைப் பட்டடையாக உபசரித்தார். 'தீர்விடம்' என்று பாடமோதி, முடிவிட மென்று உரைப்பாருமுளர்.

(கு - ரை.) உள்ளேபகைமைகொண்டு வெளிக்குச் சிநேகித்தவரின்நட்பு சமயம்நேர்ந்தபோது தாங்காமல் அறஎறிதற்குத் துணையாநின்ற பட்டடையென்னுங் கருவிபோலு மென்பதாம். சீரிடம் - சிறப்பான இடம். அது - வாய்க்குமிடம். எல்லை - சமயம். அற எறிதற்கு - (பொன்முதலியவற்றை வேறுகருவிகள்) நன்றாக வெட்டுவதற்கு. பட்டடை - பொற்கொல்லர் பொன்முதலியவற்றைவைத்து அடிப்பதற்கும் வெட்டுதற்கும் ஆதாரமாயிருப்பதொரு கருவி. சீவகசிந்தாமணியில் "ஊனமர்குறடுபோலவிரும்புண்டு" என்றதற்கு நச்சினார்க்கினியர் 'இறைச்சிகொத்தும் பட்டடைமரம்போல இரும்புமேய்ந்து' என்று உரைகூறியதை நோக்குமிடத்து, ஊன்வெட்டுதற்கு ஆதாரமாகின்ற இரும்புவேய்ந்தமரத்துக்கும் பட்டடையென்றுபெயருண்டெனத்தெரிகிறது. உண்மையான் - இருத்தலால். பட்டடைபோன்றதைப் பட்டடையென்றே கூறியது, உபசாரவழக்கு; பட்டடைபோலுமென்னாமல் 'பட்டடை' என உபமேய உபமானங்களுக்கு ஐக்கியந்தோன்றச்சொல்லியிருக்கும் இதை, தொழிலுவமை பற்றிவந்த காட்சியணி யென்னலாம்.

முடிவிடம் - அபாயமடைகின்ற சமயம். நேரா - ஈறுகெட்ட எதிர் மறை வினையெச்சம். (க)

அ௨௨. **இனம்போன் றினமல்லார் கேண்மை மகளிர்**
மனம்போல வேறு படும்.

பரி :—இனம் போன்று - (தமக்கு) உற்றார்போன்று, இனம் அல்லார் - உறுதாரோடு (உளதாய), கேண்மை - நட்பு, (இடம் பெற்றால்),—மகளிர் மனம் போல - பெண்பாலார் மனம்போல, வேறுபடும்—; (எ - று.)

அவர்மனம் வேறுபடுதல், "பெண்மனம் பேதின் றொருப் படுப்பேனென்னு, மெண்ணி லொருவன்" என்பதனானும் அறிக. நட்புவேறுபடுதலாவது - பழைய பகையே யாதல்.

இவையிரண்டுபாட்டானும், கூடாநட்பினது குற்றங் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) வெளிக்குச் சினேகிதர்போன்று உள்ளேபகைமை கொண்டு ஒழுகுபவரின் நட்பு, சமயம் நேரும்போது மகளிர்மனம் போல மாறுபடுமென்பதாம். உற்றார் - நண்பர், வேண்டியவர். உறுதார் - வேண்டாதார், பகைவர். இடம் - வாய்க்குமிடம். 'பெண்மனம் - மகளிரதுமனத்தை, பேது இன்று - வேறுபடுத லில்லாமல், ஒருப்படுப்பேன்-ஒருதன்மையதா யிருக்கச்செய்வேன்', என்னும் - என்றுசொல்லுகின்ற, எண் இல் ஒருவன் - ஆராய்ச்சி யில்லாத ஒருத்தன் என்பது, மேற்கோளின் பொருள்; இது, "தெண்ணீர்பரந்து திசைதொறும் போய்க்கெட்ட, வெண்ணெய் கொண் டிட்ட விவறுத லென்னெக்கும், பெண்மனம் பேதின் றொருப்படுப்பேனென்னு, மெண்ணிலொருவ னியல்பெண்ணு மாறே" என்ற வளையாபதிச் செய்யுளி லுள்ளது. "பெண்ணெனப் படுவ கேண்மோ பீடில பிறப்புநோக்கா, உண்ணிறை யுடையவல்ல வோராயிரமனத்தவாகும்" என்ற சிந்தாமணியும் இங்கு நோக்கத் தக்கது. உவமையணி. (உ)

அ௨௩. **பலநல்ல கற்றக் கடைத்து மனநல்லர்**
ஆகுதன் மாணார்க் கரிது.

பரி :—நல்ல பல - நல்லன பலநூல்களை, கற்றக்கடைத்து உம் - கற்றவிடத்தும், (அதனால்), மனம் நல்லர் ஆகுதல் - மனந்திருந்திநட்பாதல், மாணார்க்கு - பகைவர்க்கு, அரிது - இல்லை ; (எ - று.)

நல்லன - மனக்குற்றங் கெடுப்பன. 'மனநல்லர்' எனச் சினைவினை முதல்மேல் நின்றது. நல்லராகுதல் - செற்றம்விடுதல். உள்ளே செற்ற முடையாரைக் கல்வியுடைமைபற்றி நட் பென்று கருதற்க வென்பதாம்.

(கு - ரை.) உட்பகையுடையாரை அன்னாரிடத்துள்ள கல்வி பற்றி நட்புக்கொள்ளலாகாதென்க. நல்லன - நல்லவையாகிய,

கற்றவிடத்தும் - படித்தாலும். மனமாகிய சினையினது நன்றாதலாகிய வினை, பகைவராகிய முதலின்மேல் ஏற்றிக் கூறப்பட்டது. செற்றம் - வைரம், தணியாக்கோபம்.

பல, நல்ல - பலவின்பாற் பெயர்கள். கற்றக்கடைத்து-எதிர்கால வினையெச்சம்; கல் - பகுதி, து அ - சாரியைகள், கடை - வினையெச்சவிகுதி, அதன்மேல் 'து' - பகுதிப்பொருள்விகுதி: மற்றவை - சந்தி. உம் - உயர்வுசிறப்பு. மாணார் - மாட்சிமையில்லாதவர்; அன்பரல்லாதவர். பகைவரென்றபடி. (௩)

௮௨௪. **முகத்தி னினிய நகாஅ வகத்தின்னா**
வஞ்சரை யஞ்சப் படும்.

பரி:—முகத்தின் இனிய நகாஅ - (கண்டபொழுது) முகத்தால் இனியவாகச் சிரித்து, அகத்து இன்னா - (எப்பொழுதும்) மனத்தால் இன்னாராய, வஞ்சரை—, அஞ்சப்படும் - அஞ்சல் வேண்டும்; (எ - று.)

நகையது வகைபற்றி 'இனிய' என்றும், அகத்துச் செற்றம் நிகழவும் அதற்கு மறுதலையாய நகையைப் புறத்து விளைத்தலின் 'வஞ்சர்' என்றும், அச்செற்றம் குறிப்பறிதற்கருவியாய முகத்தானுந் தோன்றாமையின் 'அஞ்சுதல் செய்யப்படும்' என்றுங் கூறினார்.

இவையிரண்டுபாட்டானும், குற்றத்திற்கு ஏதுவாய அவர் கொடுமை கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) வெளிக்கு முகமலர்ச்சி காட்டி நகைத்து உள்ளே பகை பாராட்டும்வஞ்சகர் அஞ்சத்தக்கவரென்பதாம். இன்னார் ஆய - இனியரல்லாதவரான. வஞ்சர் - வஞ்சகர். "எள்ளலிளமை பேதைமை மடனென், றுள்ளப்பட்ட நகை நான்கென்ப" என்ற தொல்காப்பியத்தால், நகையின்வகைகளை யுணர்க. அகத்து - மனத்தில். நிகழ - தோன்றாநிற்க. மறுதலை - எதிர். விளைத்தலின் - காட்டுதலால். குறிப்பறிதற் கருவி - ஒருவர்நினைத்ததை அவர்சொல்லாமற் குறிப்பால் அறிவதற்குச் சாதனம். முகம் குறிப்பறிதற்கருவியாதலை, கீழ் 'குறிப்பறிதல் என்ற அதிகாரத்தில்', "அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல் நெஞ்சங், கடுத்தது காட்டு முகம்" என்றது முதலாகக் கூறியவாற்றாலும், "முன்னம், முகம் போல முன்னுரைப்ப தில்," "முகனுரைக்கு முண்ணின்ற வேட்கை" என்பவற்றாலும் அறிக. அவர் - கூடாநட்பினர். (௪)

௮௨௫. **மனத்தி னமையா தவரை யெனைத்தொன்றும்**
சொல்லினாற் றேறற்பாற் றன்று.

பரி:—மனத்தின்-மனத்தால், அமையாதவரை-(தம்மொடு) மேவாதாரை, எனைத்து ஒன்றுஉம் - யாதொரு கருமத்திலும், சொல்லினால் - சொல்லால், தேறல்பாற்று அன்று - தெளிதன் முறைமைத்தன்று, (நீதிநூல்); (எ - று.)

'நீதிநூல்' என்பது, அவாய்நிலையான் வந்தது. பகைமை மறைத்தற்பொருட்டுச் சொல்லுகின்ற வஞ்சனைச்சொல்லைச் செவ்விய சொல்லெனக்கருதி அவரைக் கருமங்களில்தெளிதல் நீதிநூல் முறைமையன் றென்பதாம்.

(கு - ரை.) மனம்மாறுபட்டவரை அவருடைய சொற்கள் மாத்திரங்கொண்டு நம்பலாகாதென்பதாம். மேவாதார்-பொருந்தாதவர். கருமத்தில் - காரியத்தில். தெளிதல் முறைமைத்து அன்று - நம்பும்முறைமையுடையதன்று. இந்த மூற்றிற்கு 'நீதிநூல்' என்ற தோன்றாஎழுவாய் வருவிக்கப்பட்டது. நீதிநூன் முறைமையன் றென்பார், அதன்மேல்வைத்துக் கூறினர். தெளிதல் முறைமைத்தன்று நீதிநூல்-தெளிதல் முறைமையென்று உடன்படுவதன்று நீதிநூல் இனி, 'முறைமைத்தன்று என்று சொல்லும் நீதிநூல்' என்று சிலபிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது. அவரை - கூடாநட்பினரை. செவ்விய - நல்ல; வஞ்சனையில்லாத. (௫)

அ௨௬. **நட்டார்போ னல்லவை சொல்லினு மொட்டார்சொல்**
ஒல்லை யுணரப் படும்.

பரி:—நட்டார் போல் - நட்டாரைப் போன்று, நல்லவை சொல்லின்உம் - நன்மைபயக்குஞ் சொற்களைச் சொன்னராயினும், ஒட்டார்சொல் - பகைவர்சொற்கள், (அது பயவாமை) ஒல்லை உணரப்படும் - அச் சொல்லியபொழுதே அறியப்படும்; (எ - று.)

'சொல்லினும்' எனவே, சொல்லாமையே பெற்றாம். ஒட்டாராதலால் தீமைபயத்தல் ஒருதலை யென்பார், 'ஒல்லை உணரப்படும்' என்றார்.

(கு-ரை.) நண்பர்போன்று பகைவர் நற்சொற்களைச் சொன்னாலும் அச்சொற்கள் நன்மைதரமாட்டா என்பதாம். ஒட்டார் - மனம்பொருந்தாதவர்; எனவே, பகைவராவர். ஒல்லை - விரைவு. சொல்லாமை - பகைவர் நல்லவைசொல்லாமை. ஒருதலை - நிச்சயம். பயக்கும் - விளைக்கும். அது பயவாமை - நன்மையை விளைக்காமை. சொல்லினும் என்ற உம்மை - உயர்வுசிறப்பு; ஒருசார் எதிர்மறையென்னலாம். ஒல்லை - விரைவுகுறிப்பதோர் இடைச்சொல். (௬)

அ௨௭. **சொல்வணக்க மொன்னார்கட் கொள்ளற்க வில்வணக்கம்**
தீங்கு குறித்தமை யான்.

பரி:—வில் வணக்கம் - வில்லினது வணக்கம், தீங்கு குறித்தமையான்-(ஏற்றவர்க்குத்) தீமைசெய்தலைக் குறித்தமையால்,— ஒன்னார்கண் சொல் வணக்கம் - பகைவர்மாட்டுப்பிறக்குஞ் சொல்லினது வணக்கத்தையும், கொள்ளற்க - (தமக்கு நன்மை செய்தலைக் குறித்ததென்று) கருதற்க; (எ - று.)

தம்வணக்க மன் றென்பது தோன்ற 'சொல்வணக்கம்' என்றும், வில்வணக்கம் வேறாயினும் வணங்குதலொப்புமைபற்றி

அதன்குறிப்பை ஏதுவாக்கியுங் கூறினர். வில்லியதுகுறிப்பு, அவனினுடைய வில்வணக்கத்தின்மேல் நிற்றலான், ஒன்னாரது குறிப்பும் அவரினுடைய சொல்வணக்கத்தின் மேலதாயிற்று. இதுவுந் தீங்குகுறித்த வணக்கமென்றே கொண்டு அஞ்சிக்காக்க வென்பதாம்.

இவைமூன்றுபாட்டானும், அவரைச் சொல்லால் தெளியற்க வென்பது கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) பகைவரின் வில்வணக்கம்போலவே அவருடைய சொல்வணக்கமும் தீமைதருவதால் அதனைநல்லதென்று நம்பலாகாதென்பதாம். ஏற்றவர்க்கு - எதிர்த்தவர்க்கு. தம் வணக்கம் அன்று - வணக்கமென்பது புறத்தே சொல்லினிடத்துமாத்திரமுள்ளதன்றி அந்தப் பகைவரிடத்து இல்லையென்றபடி. வணக்கம் வேறாயினும் - வில்வணக்கமென்பது வில்லின்முனைநிமிர்ந்திராமல் தாழ்ந்திருக்குந்தன்மையென்றும், 'சொல்வணக்கமென்பது - சொல்லிற்காட்டும்பணிவு என்றும் இங்ஙன் ஈரிடத்துள்ள வணக்கம் வெவ்வேறுபொருள்கொண்டதாயினும். வணங்குதலொப்புமை பற்றி என்பதன்பின் 'இரண்டுவணக்கத்தையுமொன்றாகக்கொண்டு' என வருவிக்க. குறிப்பு - தீங்கு குறித்தல். வில்லி - வில்லை யேந்தியவன். வில்லியதுகுறிப்பு அவனினுடைய வில்வணக்கத்தின் மேல்நிற்றலான் ஒன்னாரது குறிப்பும் அவரினுடைய சொல்வணக்கத்தின்மேலதாயிற்று என்பதன் கருத்து - வில்லையேந்தியவன் தீங்கு குறித்தலை அவனுலாகிய வில்வணக்கத்தின் மேலேற்றி வில் வணக்கந் தீங்குகுறித்தமையான் என்றுகூறியதனல் அதற்கு ஏற்ப, ஒன்னார் தீங்குகுறித்ததை அவர்களாலாகிய சொல்வணக்கத்தின்மேலேற்றி ஒன்னார்கட்சொல்வணக்கங்கொள்ளற்க என்று மறுத்துக்கூறியது என்பது. இதுவும் - சொல்வணக்கமும். காக்க - (தம்மைப்) பாதுகாத்துக்கொள்ளக்கடவர் (அரசர்) என்க. அவரை - கூடாநட்பினரை. தெளியற்க - நம்பாதிருக்கக்கடவர். ஏதுவணி. (எ)

௮௨௮. தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங்கு மொன்னார்
அழுதகண் ணீரு மனைத்து.

பரி:— (ஒன்னார்குறிப்பை உணரவல்லார்க்கு),—ஒன்னார் தொழுத கையுள்உம் - அவர்தொழுத கையகத்தும், படை ஒடுங்கும் - படைக்கலம் மறைந்திருக்கும்; அழுத கண் நீர்உம் - (அவர்) அழுத கண்ணீரும், அனைத்து - அவ்வாறே அது மறைந்திருத்தற்கு இடனும்; (எ - று.)

தாம் நட்பென்பதனைத் தம் கையானும் கண்ணானும் தேற்றிப் பின் கோறற்கு வாங்கவிருக்கின்ற படைக்கலம் உய்த்துணர்வுறித் தேற்றுகின்றபொழுதே அவற்றுள்ளே தோன்றுமென்பார் 'ஒடுங்கும்' என்றார். பகைவர் தம் மென்மை காட்டித் தொழினும் அழினும் அவர்குறிப்பையே நோக்கிக் காக்க வென்பதாம்.

இதனால், அவரைச் செயலால் தெளியற்க வென்பது கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) பகைவர் அழுதாலும் தொழுதாலும் அது தீங்கு விளைக்கும் கருத்துக்கொண்டதாதலால், அதனை அறிவுடையார் நம்பாரென்பதாம். அவர் - அப்பகைவர். தொழுத - அஞ்சலி செய்த, கூப்பிய. கையகத்தும் - கைகளினுள்ளும். படைக்கலம் - ஆயுதம். அது - அவ்வாயுதம். கையானும் கண்ணும் - கைகளாலும் கண்களாலும், தேற்றி - நம்புவித்து. கோறற்கு - கொல்லுதற்கு. வாங்க - எடுக்க. உய்த்து உணர்வுழி - ஆலோசித்து அறியுமிடத்து. அவற்றுள்ளே - தொழுதகையிடத்தும் அழுதகண்ணீரிடத்தும். மென்மை - தளர்ச்சி. தொழினும் அழினும் - தொழுதாலும் அழுதாலும். காக்க - (தம்மைப்) பாதுகாத்துக்கொள்க. அவரை - கூடாநட்பினரை.

அழுத கண்ணீர் - அழுதலாலாகிய கண்ணீர் எனப் பெயரெச்சம் காரணப் பொருளது.

"தொழுத தங் கையினுள்ளுந் துறுமுடியகத்துஞ் சோர, அழுதகண்ணீரினுள்ளும் அணிகலத்தகத்து மாய்ந்து, பழுது கண்ணரிந்துகொல்லும் படையுடனெடுங்கும் பற்று, தொழிகயார் கண்ணுந்தேற்றந் தெளிகுற்றார் விளிகுற்றாரே" என்ற சிந்தாமணிச் செய்யுளும், அதனுரையில் நச்சினார்க்கினியர் 'அரசர்க்கு ஓர் துன்பம் வந்தவிடத்து அவர் நட்புடையோர்போல அழுதகண்ணீரும் கொலைசூழ்தலின், கண்ணிலும் படை யொடுங்கிற்றாம்; "ஒன்னார், அழுத கண்ணீருமனைத்து" என்றார் தேவரும்' என்று உரைத்ததும் இங்கு உணரத்தக்கன. "தொழுத கையுளும் படையுள சூழ்ச்சியும் பெரிதால்" என்றார், வில்லிபுத்தூராரும். 'அழுகள்ளன்', 'தொழுகள்ளன்', 'கும்பிடுகள்ளன்' என்னும் வழக்கும் நோக்கத்தக்கது. (அ)

அ௨௯. **மிகச்செய்து தம்மெள் ளுவாரை நகச்செய்து**
நட்பினுட் சாப்புல்லற் பாற்று.

பரி:—மிக செய்து - (பகைமைதோன்றுமற் புறத்தின்கண் நட்பினை) மிகச்செய்து, தம் எள்ளுவாரை - (அகத்தின்கண்) தம்மை யிகழும் பகைவரை,—நட்பினுள் - (தாமும்) அந்நட்பின் கண்ணே (நின்று), நக செய்து - (புறத்தின்கண் அவர்) மகிழும் வண்ணஞ் செய்து, சா புல்லல் பாற்று - (அகத்தின்கண் அது) சாம்வண்ணம் பொருந்தற்பான்மையுடைத்து, (அரசநீதி.)

'நின்று' என்பதூஉம், 'அரசநீதி' என்பதூஉம், அவாய் நிலையான் வந்தன. அகமொன்று புறமொன்றாதல் ஒருவர்க்குத் தகாதே யெனினும் பகைவர்மாட்டாயின் தகு மென்பது நீதிநூல்துணி பென்பார், அதன்மேல் வைத்துக்கூறினார். 'சாவ' என்பதன் இறுதிநிலை, விகாரத்தால் தொக்கது; "கோட்டின் வாய்ச்சாக்குத்தி" என்புழிப் போல. எள்ளுவாரைப் புல்லல் எனக்கூட்டுக.

(கு - ரை.) வெளிக்கு அதிகசினேகங்காட்டி உள்ளே தம்மை யிகழ்ந்தொழுகும் பகைவரிடத்துத் தாமும் அவ்வாறே ஒழுக வேண்டுமென்பதாம்.

அந்நட்பு - அகத்தின்கண் இகழ்ந்து புறத்தேமிகச்செய்யும் அப்படிப்பட்ட சினேகம். அவர் - பகைவர். அது சாம்வண்ணம் - அம்மகிழ்ச்சி அழியும்படி. பான்மை - தன்மை. துணிபு - தேர்ந்த கொள்கை, சித்தாந்தம். "கோட்டின்வாய்ச் சாக்குத்தி"—கலித் தொகை, முல்லைக்கலி - ௫; (தம்மைத்தழுவ வருவாரை எருதுகள்) கொம்பினிடத்தே சாகும்படி குத்தியென்பது இதன் பொருள். சாப்புல்லல் - "சாவ வென்னுஞ் செயவெனெச்சத்து, இறுதி வக ரம் கெடுதலு முரித்தே" என்ற தொல்காப்பியத்தைக் காண்க. "மெல்லிய நல்லாருள்மென்மை யதுவிறந்து, ஒன்னருட்கூற்றுட்கு முட்குடைமை - யெல்லாம், சலவருட் சாலச் சலமே நலவருள், நன்மைவரம்பாய் விடல்" என்ற நாலடியாரினாலும், அயோக்கிய ரிடத்து அயோக்கியமாயும் யோக்கியரிடத்தில் யோக்கியமாயும் நடப்பது தகுதி யென்று அறிக. "மாதர்க் கிதங்கவிவாணர்க்குச் சாலவணக்கங் குரு, நாதர்க்கு நீதியொடாசர்ரம் நண்பினயந்தவர்க் குக், கோதற்றவாசகம் பொய்க்குப் பொய் கோளுக்குக் கோளறிவி, லாதர்க்கிரட்டிப் பறிவுடையோர்செய்யுமாண்மைகளே" என்பதுங் காண்க. அதன்மேல் - நீதிநூலின்மேல். இக்குறளுக்கு, 'நீதிநூல்' என்பது - தோன்றாஎழுவாய். புல்லல் பாற்று - புல்லுதல் தகுதி யுடையது என எழுவாய்பயனிலைகளாக முடித்தலுமாம்; கீழ் ௮௨௫ - ஆங் குறளிலும், தேறல் பாற்று அன்று - தெளிதல்முறைமை யுடையதன்று என எழுவாய் பயனிலைகளாக்கி முடிக்கலாம். இறுதி நிலை - கடைசியெழுத்து; வகரவுடம்படுமெய்யோடுகூடிய அகர விகுதி யென்க. (௯)

௮௩0. பகைநட்பாங் காலம் வருங்கான் முகநட்டு
அகநட் பொரீஇ விடல்.

பரி:—பகை - (தம்) பகைவர், நட்பு ஆம் காலம் - (தமக்கு) நட்டாரா யொழுகுங் காலம், வருங்கால்-வந்தால்,—முகம் நட்டு- (தாமும் அவரோடு) முகத்தால் நட்புச்செய்து, அகம் நட்பு ஓரீஇ-அகத்தால் அதனைவிட்டு, விடல் - (பின் அதுவுந்) தவிர்க;

அக்காலமாவது - தம்மானும் பகையென்று வெளிப்பட நீக்கலாகாத அளவு. இதனானே, ஆமளவெல்லாம் நீக்குக வென் பது பெற்றாம்.

இவையிரண்டுபாட்டானும், அந்நட்பிடை ஒழுகுமாறு கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) பகைவர் நண்பர்போன்று ஒழுகினாலும் அவர் நட்பைத் தம்மாலானவரையிலும் நீக்கவேண்டுமென்பதாம். அகத் தால் - மனத்தால். அதனை - சினேகத்தை. அதுவும் - முகநட்பை யும். தம்மானும் - தம்மாலும். ஆமளவு எல்லாம் - கூடியவரையி

லும். அந்நட்பிடை ஒழுகும்ஆறு - கூடர்நட்பினரிடத்து நடக்க வேண்டியவிதம். அளவு - சமயம். (௧0)

அ௪ - ஆம் அதிகாரம்—பேதைமை.

பரி:—இனி, அந்நட்பினை எதிர்மறுத்துப் பகைமுகத்தாற் கூறிய தொடங்கினர். அப்பகைதான், முற்றக்கடியுங் குற்றமன் மையின் உளவாய வெகுளியானும் காமத்தானும் வருவதாம். அவற்றுள் வெகுளியான்வருவன ஐந்து அதிகாரத்தானும் காமத் தான் வருவன ஐந்து அதிகாரத்தானும் கூறுவார், அவ்விரண் டற்கும் அடியாய மயக்கத்தை இருவகைப்படுத்து, இரண்டு அதிகாரத்தாற் கூறுவான்தொடங்கி, முதற்கண் பேதைமை கூறுகின்றார். அஃதாவது - யாதும் அறியாமை.

(கு - ரை.) இனி, என்றதன்பின் நட்பைப்பற்றி, நட்பு நட் பாராய்தல் பழமை தீநட்பு கூடாநட்பு என்று உடன்பாட்டு முகத் தால் ஐந்து அதிகாரங்களாற் கூறியபின் என வருவிக்க. கூறிய - சொல்ல. முற்றக்கடியுங் குற்றமன்மையின் உளவாய - முழுவதும் நீக்கத்தக்க குற்றமல்ல வாதலால் உள்ளனவான; பகைவர் பக்க லிலும் மனைவியர்பக்கலிலும் முறையே வேண்டுதலால், இல் லறத்தாரான அரசர்க்குக் கோபமுங் காமமும் முற்றக்கடியுங்குற்ற மல்லவாயின. அவ்விரண்டற்கும் - வெகுளி காமம் என்ற அந்த இரண்டு குற்றங்கட்கும். பகைதான் வெகுளியானும் காமத்தா னும் வருவதாம் என முடியும். அடி-காரணம். மனுதருமசாஸ்திரம் எ-ஆம் அத்தியாயத்தில், கோபத்தால், கோள் துணிவு துரோகம் பொறாமை பிறன்குணத்தைச் சகியாமை ஒருவன்பொருளையபகரித் தல் காரணமின்றியடித்தல் திட்டுதல் என எட்டுத்துக்கங்கள் உண்டாகுமென்றும், காமத்தால், வேட்டை சூது பகற்றூக்கம் வம்பளப்பு ஸ்திரீலோலதை குடி பாட்டு கூத்து வாத்தியம் பய னற்ற திரிச்சல் என்ற பத்துத்துக்கங்களுண்டாகுமென்றும் கூறி யுள்ளது. இருவகைப்படுத்து - பேதைமை, புல்லறிவாண்மை என்று இரண்டுவகைப்படுத்தி. கூறுவான் - சொல்ல. அஃதா வது - பேதைமையாவது. யாதும் அறியாமை-செய்வன தவிர்வன அறியாமை.

அ௩௧. **பேதைமை யென்பதொன் றியாதெனி னேதங்கொண்டு**
ஊதியம் போக விடல்.

பரி:—பேதைமை என்பது - பேதைமையென்று சொல்லப் படுவது, ஒன்று - (ஒருவனுக்கு ஏனைக்குற்றங்களெல்லாவற்றி லும் மிக்கது) ஒன்று; யாது எனின்-(அதுதான்) யாதென்று வினவின்,—ஏதம் கொண்டு - (தனக்குக்) கேடுபயப்பனவற்றைக் கைக்கொண்டு, ஊதியம் போக விடல்-ஆக்கம்பயப்பனவற்றைக் கைவிடுதல்; (எ - று.)

கேடு - வறுமை பழி பாவங்கள். ஆக்கம் - செல்வம் புகழ் அறங்கள். தானே தன்இருமையுங் கெடுத்துக்கோட லென்ப தாம்.

(கு - ரை.) பேதைமையாது, தனக்குத் தீமைதருமவற்றைக் கைக்கொண்டு தனக்கு நன்மைதருமவற்றைக் கைவிடுதல் என்பதாம். கேடு-நீங்கு. இம்மையிற்கேடுபயப்பன - வறுமையும்பழியும்: மறுமையிற்கேடுபயப்பன - பாவங்கள். ஆக்கம்-நன்மை, இலாபம். இம்மையில் ஆக்கம்பயப்பன - செல்வமும்புகழும். மறுமையில் ஆக்கம்பயப்பது - அறம். போகவிடல் - அழியவிடுதல். தானே நன் இருமையும் கெடுத்துக்கோடலென்பதாம் - 'ஏதங்கொண்டு ஊதியம்போகவிடல் பேதைமை' என்றதனால், ஒருவன் இம்மை மறுமையென்ற இரண்டிடத்திலும் தனக்குத் தீமைதருவனவற்றைக் கைக்கொண்டு நன்மைதருவனவற்றைக் கைவிடுதலே பேதைமை யென்பதாம். ஏதம், ஊதியம் என்பன - அவற்றைத் தருஞ் செய்கைகட்குக் காரியவாகுபெயர். (க)

௮௩௨. **பேதைமை யுள்ளெல்லாம் பேதைமை காதன்மை**
கையல்ல தன்கட் செயல்.

பரி :—(ஒருவனுக்கு), பேதைமையுள் எல்லாம் பேதைமை - பேதைமையெல்லாவற்றுள்ளும் மிக்க பேதைமையாவது,—கை அல்லதன்கண் - (தனக்கு) ஆகாத ஒழுக்கத்தின்கண், காதன்மை செயல் - காதன்மை செய்தல்; (எ - று.)

இருமைக்கும் ஆகாவென்று நூலோர் கடிந்த செயல்களை விரும்பிச் செய்தலென்பதாம்.

இவை **இரண்டுபாட்டானும், பேதைமையது இலக்கணங்** கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) தனக்குஆகாதகாரியத்தை விரும்பிச்செய்தல் அறியாமையிலும் பெரியஅறியாமையாமென்பதாம். காதன்மை - விருப்பம். இருமைக்கும்-இம்மைமறுமை யிரண்டுக்கும். நூலோர் - சாஸ்திரமுணர்ந்தவர். கடிந்த - விலக்கிய. விரும்பிச்செய்தலென்றதின்பின், பெரும்பேதைமையென்று வருவிக்க. காதல் - ஆசை; அதன்மேல், மை - பகுதிப்பொருள்விகுதி. கை - ஒழுக்கம். (உ)

௮௩௩. **நாணாமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும்**
பேணாமை பேதை தொழில்.

பரி :—நாணாமை - (நாணவேண்டுமவற்றிற்கு) நாணாமையும், நாடாமை - (நாடவேண்டுமவற்றை) நாடாமையும், நார் இன்மை - (யாவர்மாட்டும்) முறிந்த சொற்செயலுடைமையும், யாது ஒன்றுஉம் பேணாமை - (பேணவேண்டுமவற்றுள்) யாதொன்றனையும் பேணாமையும், பேதை தொழில் - பேதையது தொழில்; (எ - று.)

நாணவேண்டுமவை - பழி பாவங்கள். நாடவேண்டுமவை-க்ருமங்களிற் செய்வன, தவிர்வன. முறிதல் - கண்ணறுதல். பேணவேண்டுமவை - குடிப்பிறப்பு, கல்வி, ஒழுக்கம் முதலா

யின. இவை பேதைக்கு என்ஞான்றும் இயல்பாய் வருதலின் 'தொழில்' என்றார்.

(கு-ரை.) நாணமின்மை ஆராய்ச்சியின்மை அன்பின்மை நல்லவற்றில் விருப்பமின்மை ஆகிய இவை பேதைமையைப் புலப்படுத்துமென்பதாம். பேதை-மூடன். நாணுதல்-வெட்கப்படுதல்; 'தமக்கு ஒவ்வாத கருமங்களில் நாணுதல்' என்றும், 'செயத்தகாதவற்றின்கண் உள்ளமொடுங்குதல்' என்றுங் கூறுவர். நாடுதல் - ஆராய்தல். முறிந்த - மாறுபட்ட. சொற் செயல் - சொல்லுஞ் செயலும். பேணுதல் - விரும்பிக்காத்தல். செய்வன தவிர்வன - விதி விலக்குக்கள். கண்ணறுதல் - தாட்சிணியமின்மை. நாரின்மை - கண்ணோட்டமில்லாமை; நார் - அன்பு. நாணுமை முதலிய நான்கும் - பெயர்ச்செவ்வெண். நாணுமை, நாடாமை, பேணுமை - எதிர்மறைத்தொழிற்பெயர்கள். (௩)

அ௩௪. ஓதி யுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்துந் தானடங்காப்
பேதையிற் பேதையா ரில்.

பரி:—ஓதி (உம்) - (மனமொழி மெய்கள் அடங்குதற்கு ஏதுவாய நூல்களை) ஓதியும், உணர்ந்துஉம் - (அவ்வடக்கத்தான் வரும் பயனை) உணர்ந்தும், பிறர்க்கு உரைத்துஉம் - (அதனை அறியலுறப்) பிறர்க்கு உரைத்தும், தான் அடங்கா - தான் (அவை) அடங்கி ஒழுகாத, பேதையின் - பேதைபோல, பேதையார்—, இல் - (உலகத்து) இல்லை; (எ - று.)

உம்மை, முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. இப்பேதைமை, தனக்குமருந்தாய இவற்றால் தீராமையானும், வேற்றுமருந்து இன்மையானும், 'பேதையிற் பேதையாரில்' என்றார்.

இவை இரண்டுபாட்டானும், பேதையதுதொழில் பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது; இனிச் சிறப்புவகையாற் கூறுப.

(கு - ரை.) ஓதுதலும் உணர்தலும் பிறர்க்குஉரைத்தலும் உடையராகித் தாம் அடங்காமலிருப்பவர் மூடரிலும் பெரியமூடரென்பதாம். மன மொழி மெய்கள் - மனோ வாக் காயங்கள்; இவையே திரிகரணம். ஓதி - படித்து. அதனை - அடக்கத்தால்வரும் பயனை. அறியலுற - அறியும்படி. அவை - அம் மனமொழிமெய்கள். 'உணர்ந்தும்' என்பதிலுள்ள உம்மை, 'ஓதியும்' என முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. தனக்கு - பேதைமைக்குணமாகிய தனக்கு. மருந்து - பரிகாரம். இவற்றால் - ஓதுதல் முதலியவற்றால். 'இனி' - அடுத்த ஆறுசெய்யுள்களிலும். (௪)

அ௩௫. ஒருமைச் செயலாற்றும் பேதை யெழுமையும்
தான்புக் கழுந்து மளறு.

பரி:—பேதை - பேதையாயினன்,—எழுமை உம் - வரும் பிறவிகளெல்லாம், தான் புக்கு அழுந்தும்—, அளறு - நிரயத்

தினை, ஒருமை - இவ்வொருபிறப்புள்ளே, செயல் ஆற்றும் - செய்துகொள்ளவல்லனும்; (எ - று.)

எல்லாப்பிறப்பும் ஏழாய் அடங்குதல் அறியப்பட்டமையின், முற்றும்மை கொடுத்தார். * அழுந்துதற்கு இடனுயை நிரயம். ஈண்டைப் பிறப்புக்களினும் கொடுவினைவயத்தால் அந்நிரயத்துன்பமே உழந்து வருதலின், 'எழுமையுந்தான்புக் கழுந்து மளறு' என்றார். முடிவில் காலமெல்லாந் தான் நிரயத் துன்ப முழத்தற்கு ஏதுவாங் கொடுவினைகளையே அறிந்து சில காலத்துள்ளே செய்துகோடல் பிறர்க்கு அரிதாகலின், 'ஆற்றும்' என்றார்.

இதனால், அவன் மறுமைச்செயல் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) மூடனானவன் இனிவரும் பிறவிகளிலெல்லாம் கொடுந்துன்பமனுபவிக்கும்படியான பெரும்பாவங்கள் பலவற்றையும் இவ்வொருபிறப்பிலேயே செய்துகொள்ளமாட்டுவனென்பதாம். பிறவிக ளெல்லாம்-பிறப்புக்களி லெல்லாம். எழுமை-எழுவகைப் பிறப்புக்கள்; பிறப்பேழாவன - தேவர், மனிதர், மிருகம், பறவை, ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம் என்பன. நிரயம் - நரகம். முற்றும்மை, 'எழுமையும்' என்பதில்: இங்கே, முற்றும்மை - இனைத்தென்றறிபொருளில் வந்தது: [நன்-பொது - ௬௮.] அழுந்துமளறு என்ற இடத்து, 'அழுந்தும்' என்ற பெயரெச்சம், அழுந்துதற்கு இடனாய அளறு என இடப்பெயர்கொண்டு முடியுமென்பார் 'அழுந்துதற்கு இடனுயை நிரயம்' என்றார். ஈண்டைப்பிறப்புக்கள் - இவ்வுலகத்துப்பிறவிகள். கொடுவினை வயத்தால் - கொடிய கரும வசத்தால். உழந்து - அனுபவித்து. அவன் - பேதையாயினனது. மறுமை - இறந்தபின்புவரும்நிலை; அதற்கு உரியசெயல்-மறுமைச்செயல். பேதைஆற்றும் - செய்யுமென்முற்று ஆண்பாலுக்கு வந்தது; [நன் - வினை - ௨௧.] இவ்வுலகத்தில் ஒருபிறப்பிலே இருந்து அவ்வுடலைவிட்டபின்பு நரகலோகத்திற் சென்று துன்பமடைவதேயன்றி அடுத்தபடியாக இவ்வுலகத்திலே எடுக்கும் பிறப்பிலும் நரகவேதனைக்குச்சமமானகொடுந்துன்பங்களையே பாபவசத்தால் அனுபவிப்பனென்பது, 'எழுமையும் தான்புக்கழுந்து மளறு' என்ற தொடரால் விளங்கிற்று. அளறு - குழைசேறு; அதன் மயமாகச் சிலநரகங்கள் இருத்தலால், நரகத்திற்கு 'அளறு' என்று ஒருபெயராயிற்று: "இருள்" என்பது போல. (௫)

௮௩௬. **பொய்படு மொன்றோ புனைபூணுங் கையறியாப்**
பேதை வினைமேற் கொளின்.

பரி:—கை அறியா பேதை - செய்யுமுறைமை யறியாத பேதை, வினை - ஒருகருமத்தை, மேற்கொளின் - மேற்கொள்வனாயின், பொய் படும் ஒன்றோ புனை பூணும் - (அதுவும்) † புரைபட்டுத் (தானுந்) தளைபூணும்; (எ - று.)

---

* பி - ம்: அழுந்துநிரயம் - அழுந்துதற்கு இடனுயைநிரயம்.
† புரைபடும்.

புரைபடுதல் - பின் ஆகாவகை உள்ளழிதல். 'ஒன்றோ' என்பது - எண்ணிடைச்சொல். அதனையுங் கெடுத்துத் தானுங் கெடு மென்பதாம்.

இதனால், அவன் * செல்வம்படைக்குமாறு கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) மூடன் தான்மேற்கொண்ட காரியத்தைக்கெடுப்ப தோடு தன்னையுங் கெடுத்துக்கொள்வ னென்பதாம். மேற்கொள்ளு தல் - தான்செய்வதாக ஏற்றுக்கொண்டு தொடங்குதல். அதுவும்- அத்தொழிலும். தளை பூணும் - பந்தப்படுவான். புனை - விலங்கு. 'ஒன்றோ' என்பதைப்பற்றி அ0ரு - ஆங் குறளின் உரைக்குறிப்பில் எழுதப்பட்டது. பின்ஆகாவகை - (மேற்கொண்டகாரியம்) பின்பு ஒருகாலும் முடியாதபடி. அதனையும் - அத்தொழிலையும். பொய் படும் ஒன்றோ - (அத்தொழில் முழுவதுங்) கெட்டுவிடுதல்மாத்திர மோ என்றபடியுமாம். அவன் - பேதை. செல்வம் படைக்கும் ஆறு - பணம்சம்பாதிக்கும் விதம். (சு)

அஙஎ. ஏதிலா ராரத் தமர்பசிப்பர் பேதை
பெருஞ்செல்வ முற்றக் கடை.

பரி:—பேதை - பேதையாயினன், பெருஞ் செல்வம் - பெரியசெல்வத்தை, உற்றக்கடை - (தெய்வத்தான்) எய்திய வழி,—ஏதிலார் ஆர - (தன்னொடு) ஓரியைபுமில்லாதார் நிறைய, தமர் பசிப்பர் - (எல்லாஇயைபுமுடைய) தமராயினர் பசியா நிற்பர்; (எ - று.)

எல்லாநன்மையுஞ் செய்துகோடற்கருவி யென்பதுதோன்ற 'பெருஞ்செல்வம்' என்றும், எல்லாம்பெறுதல் தோன்ற 'ஆர' என்றும், உணவும் பெறாமை தோன்ற 'பசிப்பர்' என்றுங் கூறினர்.

(கு - ரை.) அறிவீனனுக்குச் செல்வங்கிடைத்தால், அயலார் அதனைப்பெற்று அனுபவித்து மிக்க சுகமடைய, அவன்சுற்றத்தார் ஒன்றும் பெறாது மிகவருந்துவ ரென்பதாம். தெய்வத்தான் - விதிவசத்தால். எய்தியவழி - அடைந்தபொழுது. தன்னோடு - அவனுடன். இயைபு - சம்பந்தம். நிறைய - திருப்தியடைய. வயிறாரஎன்னாது 'ஆர' என்று பொதுவாகச்சொன்னமையால் எல்லாம்பெறுதல் தோன்றுமென்க. தமர் - உறவினரும், நண் பரும்; தாம்என்பதன் அடியாகப்பிறந்த கிளைப்பெயர். அதனைப் படைக்கும் ஆற்றல் - செல்வத்தைச் சம்பாதிக்கும் வல்லமை.

ஏதுஇலார் - யாதொருதொடர்பும் இல்லாதவர்; எனவே, பிறராவர். (எ)

அஙஅ. மைய லொருவன் களித்தற்றாற் பேதைதன்
கையொன் றுடைமை பெறின்.

பரி:—பேதை - பேதையாயினன், தன் கை - தன் கைக் கண்ணே, ஒன்று - ஒன்றனை, உடைமை - உடைமையாக, பெறின்-பெற்றானாயின், (அவன் மயங்குதல்),—மையல் ஒருவன்-

---

பி. ம். * வினைசெய்திறம் கூறப்பட்டது.

(முன்னே) பித்தினையுடையானொருவன், களித்துஅற்று - (அம் மயக்கத்தின்மேலே) மதுவுண்டு மயங்கினாற்போலும்; (எ - று.)

'பெறின்' எனவே, தெய்வத்தானன்றித் தன்னாற் பெறுமை பெற்றும். பேதைமையும் செல்வக்களிப்பும் ஒருங்குடைமை யால் அவன்செய்வன, மையலும் மதுக்களிப்பும் ஒருங்குடை யான்செய்வனபோல் தலைதடுமாறு மென்பதாம்.

இவையிரண்டுபாட்டானும், அவன் செல்வமெய்தியவழிப் பயன் கொள்ளுமாறு கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) மூடன் பணங்கிடைக்கப்பெற்றால், பைத்தியக்காரன் கள்ளையுங் குடித்தாற்போல மிகமயங்கித் தாறுமாறாகத் தொழில் செய்வ னென்பதாம். **உவமையணி.** ஆல் - அசை. கைக்கண்ணே - கையிலே. அவன் - அப்பேதை. பித்து - பித்தம், பைத்தியம். மது - கள். தெய்வத்தான் - விதிவசத்தால். செய்வன - செய்யுஞ் செயல்கள். மதுக்களிப்பு - கட்குடித்ததனாலாகிய மயக்கம். தலை தடுமாறும் - ஒழுங்குகெடும், முறைபிறழும். செல்வச் செருக்குக் களிப்பாகுதலை 'தநமதம்' என வழங்குதலினாலும் உணர்க; "கழி பெருஞ்செல்வக் கள்ளாட்டயர்ந்து, மிக்கநல்லறம் விரும்பாது வாழும், மக்களிற் சிறந்த மடவோருண்டோ" என்ற மணிமேகலை யையுங் காண்க. (அ)

௮௩௩. **பெரிதினிது பேதையார் கேண்மை பிரிவின்கண்**
பீழை தருவதொன் றில்.

பரி:—பிரிவின்கண் - (பின்) பிரிவு வந்துழி, தருவது பீழை ஒன்று இல்-(அஃது இருவர்க்குந்) தருவதொரு துன்பம் இல்லை; (ஆதலால்), பேதையார் கேண்மை - பேதையாயினார் (தம்முட் கொண்ட) நட்பு, பெரிது இனிது - மிக இனிது; (எ - று.)

நாடொறுந் தேய்ந்துவருதலின், துன்பந் தாராதாயிற்று. புகழ்வார்போன்று பழித்தவாறு.

இதனால், இவரது நட்பின்குற்றம் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) "உவப்பத் தலைக்கூடி யுள்ளப் பிரிதல், அனைத்தே புலவர் தொழில்" என்றபடி பிரியுங்காலத்து உளதாகுந் துன் பத்தைப் பேதையாயினார் தம்முட்கொண்ட நட்புத் தாராது ஆகலின் அப்பேதையார் நட்புக் கற்றறிந்தார்தம்முட்கொண்ட நட்பினும் மிக இனிது என்றவாறு. புகழ்பவர்போன்று, பேதை யார் நட்பு நாடோறுந் தேய்ந்துவருதலாற் பயனற்றதென்னும் பழிப்புத்தோன்றக் கூறியதனால், இது **வஞ்சப்புகழ்ச்சியணி;** இதனை வடநூலார் வ்யாஜஸ்துத்யலங்கார மென்பர். "பழிப்பிற்புகழ்ச்சி புகழ்ச்சியிற்பழிப்புப், புகழ்ச்சியிற்புகழ்ச்சி யென முப்பாலாப், போந்ததுவஞ்சப்புகழ்ச்சியாகும்" என்று சந்திராலோகத்துக்கூறப் படும் மூன்றுவகையில், பழிப்பிற்புகழ்ச்சி இது; இனி, ஒன்றன் பழிப்பைப் புகழ்வதாகக் கற்பிக்கும் இதனை இலேசவணியின்பாற் படுத்துக் கூறுவர் ஒரு சாரார்: "புகழ்வதுபோலப் பழித்திறம்புனை

தலும், பழிப்பதுபோலப் புகழ்புலப்படுத்தலும், அவையுமன்ன வென் றறைகுந ருளரே'' என்ற தண்டியலங்காரத்தைக் காண்க. அஃது - அப்பிரிவு. பீழை - பீடா என்னும் வடசொல்லின் சிதைவு. பேதையாயினர்நட்பு நாள்தோறுந்தேய்ந்துவருதலை, "மதிப், பின்னீர் பேதையார்நட்பு'' என்றதனாலும் அறிக; அவரது பேதையாயினரது - இக்குறளால், 'தீமையிலும் நன்மைகாண்டல் பெரியோரியல்பு' என்ற உண்மையும் யெனப்படும். (௯)

அ௪௦. **கழாஅக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றுற் சான்றோர்**
குழாஅத்துப் பேதை புகல்.

பரி:—சான்றோர் குழாஅத்து - சான்றோர் அவையின்கண், பேதை புகல் - பேதையாயினன் புகுதல்,—கழாஅ கால் - தூய வல்லதுமிதித்த காலை, பள்ளியுள் வைத்து அற்று-(இன்பந்தரும்) அமளிக்கண்ணே வைத்தாற்போலும் ; (எ - று.)

கழுவாக்கால் என்பது - இடக்கடரக்கு. அதனால் அவ்வமளியும் இழிக்கப்படுமாறுபோல, இவனால் அவ்வவையும் இழிக்கப் படு மென்பதாம்.

இதனால், அவன் அவையிடை இருக்குமாறு கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) சான்றோர் சபையில் மூடன்புகுதல் அசுத்தம் மிதித்த காலை இன்பந்தரும் மெத்தையில், வைத்தாற்போலுமென்ப தாம்: உவமையணி. சான்றோர் அவையின்கண் - பெரியோர் கூடிய சபையில். தூயவல்ல - அசுத்தமானவற்றை. அமளிக்கண்ணே - படுக்கையிலே. இடக்கரட்க்கு - சொல்லத்தகாததை மறைத்துச் சொல்வது ; இங்கே, மிதித்த மலங்கழுவாத காலை 'கழுவாக் கால்' என்றது ; [நன் - பெயர் - ௧௦.] இடக்கர்ச்சொல்லை "அவையல் கிளவி'' என்பர், ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார். அஸப்யம் என்ற சொல்லின் பொருள் அது ; சபையிலே [நன்மக்கள்திரண்ட இடத்தே]கூறத்தகாதசொல்லை அவ்வாய்பாடுமறைத்துப் பிறவாய்பாட் டாற் கூறுக என்னும் விதியை "அவையல் கிளவி மறைத்தனர் கிளத்தல்'' என்றதனால் உணர்க. அதனால் - கழுவாத காலினால். இதனால் என்ற பாடத்துக்கு-பேதையாயினன் சான்றோர்குழாஅத் துப்புகுந்ததனால் என்க. குழாம் - கூட்டம். உவமையணி; இது, அபரிசுத்தமாதலை விளக்கும் உவமை. "கல்லாது நீண்ட வொருவ னுலகத்து, நல்லறிவாளரிடைப்புக்கு-மெல்ல, விருப்பினு நாயிருந் தற்றே யிராஅ, துரைப்பினு நாய் குரைத்தற்று'' என்றார் நாலடி யாரிலும். 'படுக்கும்பொழுது கால்கழுவித் துடைத்துக்கொண்டு ஈரம் உலர்ந்தபின்னரே படுக்கையிற் படுத்துக்கொள்ளவேண்டும்' என்பது சயனவிதி. (௧௦)

அரு - ஆம் அதிகாரம்—புல்லறிவாண்மை.

பரி:—இனி, ஏனைப்புல்லறிவாண்மை கூறுகின்றார்; அது, புல்லியஅறிவினை ஆடற்றன்மை யென விரியும். அஃதாவது - தான் சிற்றறிவினனாயிருந்தே தன்னைப் பேரறிவினனாக மதித்து உயர்ந்தோர்கூறும் உறுதிச்சொற் கொள்ளாமை.

(கு - ரை.) புல்லிய - இழிந்த. ஆடல் - ஆளுதல். ஆண்மை யென்பதில், ஆள் - பகுதி, மை - தன்மைப்பொருள்விகுதி.

௮௪௧. **அறிவின்மை யின்மையு ளின்மை பிறிதின்மை**
இன்மையா வையா துலகு.

பரி :— (ஒருவனுக்கு), இன்மையுள் - இல்லாமை பலவற்றுள்ளும், இன்மை-(மிக்க) இல்லாமையாவது, அறிவு இன்மை - அறிவில்லாமை: பிறிது இன்மை - மற்றைப் பொருளில்லாமையோ வெனின், (அதனை), இன்மை ஆ வையாது - (அப்பெற்றித்தாய) இல்லாமையாகக்கொள்ளார், உலகு-உலகத்தார்; (எ - று.)

அறிவென்பது - ஈண்டு, தலைமைபற்றி நல்லறிவின்மேல் நின்றது. புல்லறிவாளர் செல்வமெய்தியவழியும் இம்மை மறுமைப்பய னெய்தாமையின் அதனை 'இன்மையுளின்மை' என்றும், நல்லறிவாளர் - வறுமையெய்தியவழியும் அஃது இழவாமையின் அதனை 'இன்மையா வையாது' என்றுங் கூறினார்.

இதனால், புல்லறிவினது குற்றங் கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.) இன்மையெனத்தக்கது அறிவின்மையே:பொருளின்மை இன்மையாகாதென்பதாம்; புல்லறிவாளர் பொருளைப்படைத்தாலும் அதன்பயனாகிய இம்மைமறுமைகளையடையாமையால் அவ்வறிவின்மையே இன்மையெனத்தக்கதாக, நல்லறிவாளர் வறுமையடைந்தாலும் தமது அந்தநல்லறிவுகொண்டு இம்மை மறுமைப் பயன்களைப் பெறுதலால் அவரதுபொருளின்மை இன்மையெனப் படாதென்றவாறு. அதனை-பொருளில்லாமையை. பண்புஎன்பது அடைமொழிகொடாது கூறப்படின் தலைமைபற்றி நற்பண்பையே காட்டுவதுபோல, 'அறிவு' என்பது நல்லறிவு புல்லறிவுஎன்ற இரண்டற்கும்பொதுவாயினும், தலைமையினால் நல்லறிவைக்காட்டுமென்றுகூறினர். எய்தியவழியும் - பெற்றாலும். எய்தாமையின்- பெறாமையால். அஃது - அவ்விம்மைமறுமைப் பயன். உலகென்பது - பொருளால் உயர்திணையாயினும் சொல்லால் அஃறிணையாதலால், வையாதென்னும் அஃறிணைவினைகொண்டு முடிந்தது. "நுண்ணுணர்வின்மை வறுமை யஃதுடைமை, பண்ணப்பணைத்த பெருஞ்செல்வம்" என்ற நாலடியாரை இங்கே அறிக. இன்மையென்பது ஒருபொருளிற் பன்முறைவந்தது - சொற்பொருட்பின்வருநிலையணி. (க)

௮௪௨. **அறிவிலா னெஞ்சுவந் தீதல் பிறிதியாதும்**
இல்லை பெறுவான் றவம்.

பரி :—அறிவு இலான் - புல்லறிவுடையான்,—(ஒருவனுக்கு), நெஞ்சுஉவந்து - மனம்உவந்து, ஈதல் - (ஒன்று) கொடுத்தல், (கூடிற்றாயின், அதற்குக் காரணம்), பெறுவான் தவம் - பெறுகின்றவன் நல்வினையே; பிறிதுயாதுஉம் இல்லை - வேறொன்றுமில்லை; (எ - று.)

'ஒரோவழி நெஞ்சு உவந்து ஈதல் கூடலின், 'புல்லறிவாள ரும் நல்வினைசெய்ப' என்பார்க்கு, 'பெறுவான் வீழ்பொரு ளெய்தியான் போல்வ தல்லது, இம்மைநோக்கியாக மறுமை நோக்கியாக ஈகின்றாரல்லர்' எனக் கூறியவாறு. 'கூடிற்றாயின், அதற்குக்காரணம்' என்னுஞ் சொற்கள் அவாய்நிலையான் வந்தன.

இதனால், அஃதுடையார் தம்மாட்டு நல்லனசெய்தலறி யாமை கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) கீழ்விழுந்துகிடக்கும்பொருளை ஒருவன்நல்வினைப் பயனால் அடைவதுபோலஇப்புல்லறிவாளரிடத்தினின்றும் தமது நல்வினைப்பயனால் ஒருவர் ஒருபொருளைப் பெற்றாற் பெறலாமே யன்றி இம்மைப்பயனையோ மறுமைப்பயனையோ நோக்கிப் புல்லறி வாளர்கொடுக்கின்றில ரென்பதாம். கூடிற்றாயி னெனவே, கூடுத லருமை கூறப்பட்டது. ஒரோவழி நெஞ்சுஉவந்து ஈதல் கூடலிற் புல்லறிவாளரும் நல்வினைசெய்பஎன்பார்க்கு - (புல்லறிவாளர் நல்வினையைச்செய்வதேயில்லை யென்பதைமறுத்துச்) சிலவேளை களில் (சிலர்க்கு) மனமுவந்து கொடுத்தலாற் புல்லறிவாளரும் மனப்பூர்வமாய் நல்வினையைச்செய்பவர்கள்தாம் என்பாரை நோக்கி. வீழ்பொருளெய்தியான்போல்வதல்லது - கீழ்விழுந்திருப்பதொரு பொருளை (நல்வினைப்பயனால்) அடைபவன்போன்று (இப்புல்லறி வாளரிடத்தினின்றும் தனது நல்வினைப்பயனாற் பொருளைப் பெறு கின்றானே) அல்லாமல். ஆக - ஆவது; விகற்பப்பொருளது. ஈகின்றாரல்லரென்பதற்கு எழுவாய்-புல்லறிவாளர். அஃது உடை யார் - புல்லறிவாளர். (உ)

அ௪௩. **அறிவிலார் தாந்தம்மைப் பீழிக்கும் பீழை**
செறுவார்க்குஞ் செய்த லரிது.

பரி:—அறிவு இலார் - புல்லறிவுடையார், தாம் - தாமே, தம்மை—, பீழிக்கும் - வருத்தும், பீழை - வருத்தம், செறு வார்க்குஉம் - (அதுசெய்தற்கு உரியராய தம்) பகைவர்க்கும், செய்தல் அரிது—; (எ - று.)

பகைவர் தாம் அறிந்த தொன்றனைக் காலம்பார்த்திருந்து செய்வதல்லது வறுமை பழி பாவம் முதலிய பலவற்றையும் எக் காலத்துஞ் செய்யமாட்டாமையின், அவர்க்குஞ் செய்தலரி தென்றார்.

இதனால், அவர் தம்மாட்டுந் தீயனசெய்தலறிவ ரென்பது கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.) அறிவில்லாதவர் தமது அறிவின்மையாற் பகைவ ராலுஞ் செய்தற்குமுடியாத பெருந்துன்பங்களைத் தாமே யுண்டாக் கிக்கொள்ளுவரென்பதாம். பீழித்தல் - பீடித்தல். அது - அவ் வருத்தத்தை. அறிந்ததொன்று - செய்ய அறிந்ததொரு தீமை: உம் - இழிவு சிறப்பு. (௩)

அ௪௪. **வெண்மை யெனப்படுவ தியாதெனி னொண்மை**
உடையம்யா மென்னுஞ் செருக்கு

பரி :—வெண்மை எனப்படுவது - புல்லறிவுடைமையென்று சொல்லப்படுவது, யாது எனின்-யாதென்றுவினவின்,—(அது), —யாம் ஒண்மை உடையம் என்னும் - (தம்மைத் தாமே) யாம் நல்லறிவுடையமென்று நன்கு மதிக்கும், செருக்கு - மயக்கம்.

வெண்மை - இளமை; அஃதாவது - அறிவுமுதிராமை. ஒண்மையெனக்காரியப்பெயர் காரணத்திற்கு ஆயிற்று. உலகத்தாரிகழ்த லறிந்துவைத்தும் அவ்வாறு மதித்தலான், மயக்க மென்றார்.

(கு - ரை.) தம்மை நல்லறிவுடையனாகக் கருதச்செய்யும் செருக்கு புல்லறிவுடைமை யெனப்படுமென்பதாம். ஒண்மை-புகழ்; இங்கே, அதற்குக் காரணமான நல்லறிவிற்கு ஆகுபெயர். அறிவின்மையை வெண்மை யென்றது, வைரமின்மரத்தை வெளிற்றுமரமென்னும் வழக்குபற்றி; "வெளியார்முன், வான்சுதை வண்ணங் கொளல்" என்றதுங் காண்க. உலகத்தாரிகழ்தலையறிந்திருந்தும் யாம் ஒண்மையுடையம் என்று கருதுகின்ற செருக்கு மயக்கத்தின் காரியமாதலால், அம்மயக்கத்தைச் செருக்கு என்றே கூறினார்; இது, காரணத்தாற் காரியத்தைக் கூறிய உபசார வழக்காம். (௪)

௮௪௫. கல்லாத மேற்கொண் டொழுகல் கசடற
வல்லதூஉ மையந் தரும்.

பரி :—(புல்லறிவாளர்),—கல்லாத - (தாம்) கல்லாத நூல்களையும், மேற்கொண்டு-(கற்றாராகத் தாம்) மேலிட்டுக்கொண்டு, ஒழுகல் - ஒழுகுதல், கசடு அற வல்லது உம்-கசடறக்கற்றதொரு நூல் உண்டாயின் அதன்கண்ணும், ஐயம் தரும் - (பிறர்க்கு) ஐயத்தை விளைக்கும்; (எ - று.)

வல்லது என ஏழாவது இறுதிக்கண் தொக்கது. 'உண்டாயின்' என்பது, அவாய்நிலையான் வந்தது. ஐயம் - அதுவல்லரென்பதூஉம் இவ்வாறு கொல்லோ வென்பது.

(கு - ரை.) புல்லறிவாளர் தாம் படியாத நூல்களையும் படித்தனவாகப் பேசித் தாம் படித்த நூலைப் பற்றியும் 'இவர் இந்நூலைப்படித்தாரோ? இல்லையோ?' என்று பிறர் ஐயுறுமாறு நடந்துகொள்வரென்றபடி. கசடறக்கற்றலாவது - விபரீதஐயங்கள் இலவாகப் படித்தல். உண்டாயினென்பது. பெரும்பாலும் உண்டாகாமை உணர்த்திநின்றது. ஏழாவது - 'வல்லதில்' என்னும் ஏழனுருபு. அதுவல்லரென்பதூஉம் இல்வாறுகொல்லோ - இவர் அந்தநூலிலே வல்லவரென்று சொல்லுவதும் இங்ஙனந்தானிருக்குமோ? கல்லாத - பெயர். அளபெடை, இன்னிசை தருதற் பொருட்டு வந்தது. (௫)

௮௪௬. அற்ற மறைத்தலோ புல்லறிவு தம்வயின்
குற்ற மறையா வழி.

பரி :—(புல்லறிவாளர்), தம்வயின் குற்றம் - தங்கண்நிகழுங் குற்றங்களை, மறையாவழி - (அறிந்து) கடியாராயின், அற்றம்

மறைத்தல்ஓ - (ஆடையால்) அற்றம்மறைத்தாராக(த் தம்மைக்) கருதுதலும், புல் அறிவு - புல்லறிவாம்; (எ - று.)

குற்றம் மறைத்தலாவது - அவற்றை இலவாக்குதல். மறைக்கப்படுவன பலவற்றுள்ளும் உயர்ந்தவற்றையெல்லாம் மறையாது தாழ்ந்ததொன்றனையே மறைத்து அவ்வளவால் தம்மையும் உலக வொழுக்கினராக மதித்தலும் புல்லறிவு என்பதாம்.

இவை மூன்றுபாட்டானும், அவர் தம்மை வியத்தற்குற்றங் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) மறைக்கப்படவேண்டியவை பலவற்றினுள்ளும் உயர்ந்தவைகளையெல்லாம் மறையாமல் தாழ்ந்தஒன்றையே ஆடையால் மறைத்திட்டு அம்மாத்திரத்தாலேயே தம்மையும் பெரியோரின் ஒழுக்கத்தையுடையோராக மதித்தலும் புல்லறிவே யென்பதாம். தம் அற்றம் - மறைக்கத்தக்க அவயவம். அவற்றை இலவாக்குதல் - தம்மிடத்து உண்டாகும் அக்குற்றங்களை பிறர் காண முடியாதபடி இல்லாதனபோலச் செய்தல். மறைக்கப்படுவன - பிறர்காணமுடியாதபடி இல்லாமற் போக்கவேண்டிய குற்றங்கள். தாழ்ந்ததொன்று - தாழ்மையுள்ளதான ஓரவயவம். வியத்தல் - கொண்டாடுதல். ஓ - தெரிநிலை. (௬)

அ௪எ. அருமறை சோரு மறிவிலான் செய்யும்
பெருமிறை தானே தனக்கு.

பரி:—அரு மறை - (பெறுதற்கு) அரிய உபதேசப்பொருளை (ப்பெற்றாலும்), சோரும் - (உட்கொள்ளாது) போக்கும், அறிவு இலான் - புல்லறிவாளன்,— (அவ்வுறுதி அறியாமையால்), தானே—, தனக்கு—, பெரு மிறை - மிக்க வருத்தத்தை, செய்யும் - செய்துகொள்ளும்; (எ - று.)

'சோரும்' என இடத்துநிகழ் பொருளின் தொழில் இடத்தின்மேல் நின்றது. மிக்க வருத்தம் - பொறுத்தற்கரிய துன்பங்கள். இனி, 'அருமறைசோரும்' என்பதற்கு - பிறரெல்லாம், உள்ளத்து அடக்கப்படும் எண்ணத்தை வாய்சோர்ந்து பிறர்க்கு உரைக்கும் என்று உரைத்தார்; அது, பேணுமையென்னும் பேதைமையாவதன்றிப் புல்லறிவாண்மையன்மை அறிக.

(கு - ரை.) பெரியோர்கூறிய உபதேசப்பொருளை உறுதியாகக் கொண்டு நடவாமையால், புல்லறிவாளன் தனக்குத்தானே வருத்தத்தையுண்டாக்கிக் கொள்வானென்பதாம். அவ்வுறுதி - அவ்வுபதேசத்தாற் பெறும் நன்மை. புல்லறிவாளராகிய இடத்திலே நிகழ்கின்ற மறையாகிய பொருளினது சோர்தலாகியதொழில், அவ்வறிவிலானாகிய இடத்தின்மேல் நின்றது. மறை - பிறரறியாமல் மறைக்கப்படுவதாகிய உபதேசவார்த்தையும், உள்ளத்து அடக்கப்படும் எண்ணமும். பிறரெல்லாம் உரைத்தார் என

இயையும். முதலுரையில், சோர்தல் - மனத்திற்கொள்ளாது விட்டிடுதல்; இரண்டாமுரையில், வாய்விட்டுச்சொல்லுதல் என்க. "யாதொன்றும்பேணுமை பேதைதொழில்" என அருரு - ஆங் குறளில் வந்துள்ளது. (எ)

அசஅ. ஏவவுஞ் செய்கலான் றுன்றேரு னவ்வுயிர்
போஓ மளவுமோர் நோய்.

பரி:—(புல்லறிவாளன்), ஏவஉம் செய்கலான் - (தனக்கு உறுதியாயவற்றை (அறிவுடையார்) சொல்லாநிற்கவுஞ் செய் யான்: தான் தேருன் - (அதுவன்றித்) தாஞகவும் (இவை செய் வன வென்று) அறியான்; அ உயிர்—,போஒம் அளவுஉம் - (யாக்கையின்) நீங்குமளவும், ஓர் நோய் - (நிலத்திற்குப் பொறுத் தற்கரியது) ஒரு நோயாம்; (எ - று.)

உயிர் தான் உணர்தற்றன்மைத்தாயிருந்தும் நின்ற யாக்கை வயத்தான் மருடற்றன்மைத்தாய் வேறுபடுதலின் 'அவ்வுயிர்' என்றும், அதனின் நீங்கியபொழுதே அதற்கு இரண்டனுள் ஒன்று கூடுதலின் 'போஒமளவும்' என்றும், குலமலைமுதலிய பொறுக்கின்ற நிலத்திற்குப் பாவயாக்கை பெரும்பொறையாய்த் துன்பஞ்செய்தலின் 'ஓர்நோய்' என்றுங் கூறினர்.

(கு - ரை.) புல்லறிவாளனென்பான் உறுதிதருஞ் செயலைப் பெரியோர்சொல்லவும் கேளான் தானும் அறியானென்பதாம். உணர்தற்றன்மைத்து-இயற்கையில் அறியுந் தன்மையது. நின்ற யாக்கைவயத்தான் - வினையினுற்பெற்றுநின்ற உடம்பின்வசத்தி ஞல். மருடல் மயங்குதல். அதனின் - உடம்பினின்றும். அதற்கு - உயிர்க்கு. இரண்டனுள் ஒன்று - ஏவச்செய்தல், தான்தேறுதல் என்னுந்தொழில்களுள் ஏதாயினும் ஒன்று. 'அதற்கு - பூமிக்கு. இரண்டனுள் ஒன்று கூடுதலின் - உயிர் உடல் என்னும் இரண்டனுள் உடலொன்றைப்பொறுத்தல் கூடு தலினல்' என்பர் ஒருசாரார். குலமலை - குலபர்வதங்கள். பொறை - பாரம். இங்கே, செறலினல் உயர்திணை அஃறிணை யாயிற்றுஎன்றனர் நன்னூல்விருத்தியுரைகாரர்: பழிப்பினல் உயர் திணையஃறிணையாயிற்றென்னலுமாம். உயர்திணை-புல்லறிவாளன்; அஃறிணை - அவ்வுயிர்: உடலையும் உயிரையுந்தனித்தனி பிரித்துக் கூறினல் அவை அஃறிணையாம். அதனின் நீங்கியபொழுதே - வினைவயத்தாற்பெற்றுநின்ற அவ்வுடலினின்று நீங்கியபோதே. பாவயாக்கை - பாவஞ்செய்த உடம்பு: இது, பூமிபாரம் எனப்படும். 'ஸர்வம்ஸஹா' என்ற வடமொழிப்பெயரின்படி எல்லாவற்றையும் பொறுப்பதாகிய பூமியும் பாவிகளைப் பொறுக்கமாட்டாமல் அவர் களை அதிபாரமாகக்கருது மென்பதையறிக. போஒம்-அளபெடை, செய்யுளோசை நிறைக்கவந்தது. செய்கலான், கு - சாரியை, அல் - எதிர்மறையிடைநிலை. (அ)

அசகூ. காணுதாற் காட்டுவான் றுன்காணுன் காணுதான்
கண்டானுந் தான்கண்ட வாறு.

பரி:—காணாதான் - (தன்னை எல்லாம் அறிந்தானாக மதித்தலால் பிறரால் ஒன்று) அறியுந் தன்மை யிலாதானை, காட்டுவான்-அறிவிக்கப்புகுவான், தான் காணான் - (அவனாற் பழிக்கப்பட்டுத்) தான் அறியானாய் முடியும்: காணாதான் - (இனி) அவ்வறியுந்தன்மை யில்லாதான், (கொண்டது விடாமையால்), தான் கண்ட ஆறு - தான் அறிந்த ஆற்றால், கண்டான் ஆம் - (அதனை) அறிந்தானாய் முடியும்; (எ - று.)

புல்லறிவாளர்க்கு நல்லறிவு கொளுவுதல் ஒருவாற்றானும் இயைவதன் றென்பதாம்.

(கு - ரை.) புல்லறிவாளனுக்கு உறுதியானவைகளைச் சொன்னாலும் அவன் கொண்டதுவிடாத குணமுடையவனாதலால், உறுதிப்பொருள் சொல்பவனே அப்புல்லறிவாளனாற் பழிக்கப்பட்டு அவமானமடைவான்; ஆகவே, புல்லறிவாளனுக்கு நல்லறிவை வருவித்தல் ஒருவகையாலும் முடியாதென்பதாம். "கற்றன கல்லார் செவிமாட்டிக் கையுறாஉங், குற்றந் தமதே பிறிதன்று—முற்றுணர்ந்துந், தாமவர் தன்மை யுணராதார் தம்முணரா, ஏதிலரைநோவ தெவன்" என்பர், நீதிநெறிவிளக்கத்தும். அதனை - தான்கொண்டதை. கொளுவுதல் - கொள்ளச்செய்தல். ஒருவாற்றானும் இயைவதன்று-ஒருவழியாலுங்கூடாது. சொற்பொருட் பின்வருநிலையணி. (௧)

௮௫௦. உலகத்தா ருண்டென்ப தில்லென்பான் வையத்து
அலகையா வைக்கப் படும்.

பரி:—உலகத்தார்-உயர்ந்தோர் (பலரும்), உண்டு என்பது-உண்டென்பதோர் பொருளை, இல் என்பான் - (தன் புல்லறிவான்) இல்லையென்று சொல்லுவான், (மகனென்று கருதப்படான்); வையத்து அலகை ஆ வைக்கப்படும் - வையத்து(க் காணப்படுவதோர்) பேயென்று கருதப்படும்; (எ - று.)

கடவுளும், மறுபிறப்பும், இருவினைப்பயனும் முதலாக அவர் உளவென்பன பலவேனும், சாதிபற்றி 'உண்டென்பது' என்றும், தானே வேண்டிய கூறலால் ஒப்பும் வடிவால் ஒவ்வாமையும் உடைமையின், தன்யாக்கை கரந்து மக்கள்யாக்கையுள் தோன்றுதல் வல்ல அலகை யென்றுங் கூறினார்.

இவை நான்குபாட்டானும், உறுதிச்சொற் கொள்ளாமையது குற்றங் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) உலகத்தார் உண்டுஎன்றுசொல்வதை இல்லையென்னும்புல்லறிவாளன் அறிஞரால் பழிக்கப்படுவானென்பதாம். மகன் - மனிதன். அவர் - உலகத்தார், உயர்ந்தோர். என்பது-சாதியொருமை. தானே வேண்டியகூறலால் ஒப்பும், வடிவால் ஒவ்வாமையும்உடைமையின் - பேயும், உலகத்தாருண்டென்பதை இல்லையென்பவனும், தாமே வேண்டியவற்றைச் சொல்லுதலால் ஒத்திருத்தலும் வடிவம்வேறுபடுதலால் ஒவ்வாதிருத்தலும்

உடையராயிருத்தலால். தன் யாக்கை கரந்து மக்கள்யாக்கையுள் தோன்றுதல்வல்ல. அலகை - தன்னுடம்பை மறைத்து மனிதருடம்பிலே தோன்றுதல் வல்ல பேய். வையம் - பொருள்களை வைக்குமிடம். (௧0)

அ௬௱ - ஆம் அதிகாரம்—இகல்.

பரி :—இனி, அவற்றான் வரும் வெகுளிகாமங்களுள் அரசர்க்கு வெகுளி பெரும் பான்மைத்தாகலின் அதனான் வருவன கூறுவான்தொடங்கி, முதற்கண் இகல்கூறுகின்றார்: அஃதாவது- இருவர் தம்முள்பொருது வலிதொலைதற்கு ஏதுவாய மாறுபாடு.

(கு - ரை.) அவற்றான் - கீழ்க்கூறிய பேதைமை புல்லறிவாண்மைகளால்; காமம் வெகுளி மயக்கம் என்னுங் குற்றங்கள் மூன்றனுள் வெகுளி காமங்களுக்குக் காரணம் மயக்கமாதலாலும், அம்மயக்கத்தைப் பேதைமை புல்லறிவாண்மை என இருவகைப் படுத்துக் கீழ் இரண்டதிகாரங்களாற்கூறினாராதலாலும், 'அவற்றான்வரும் வெகுளி காமங்கள்' எனப்பட்டது. வெகுளி - கோபம். பெரும்பான்மைத்து - பகைவர்கள் குற்றவாளிகள் முதலியோர் பக்கல் மிகுதியாய் வரக்கூடிய தன்மையுடையது. அதனான் வருவன - வெகுளியால்வரும் பகைகளை. தம்முள் பொருது - தமக்குள்ளே [ஒருவரோடொருவர்] போர்செய்து. வலிதொலைதற்கு - பலம் அழிதற்கு. ஏது - காரணம். இகல் - முதனிலைத் தொழிற் பெயர்.

அ௬௧. **இகலென்ப வெல்லா வுயிர்க்கும் பகலென்னும்**
பண்பின்மை பாரிக்கு நோய்.

பரி :—எல்லா உயிர்க்குஉம் - எல்லாவுயிர்கட்கும், பகல் என்னும் - (பிற உயிர்களொடு) கூடாமை யென்னும், பண்பு இன்மை - தீக்குணத்தை, பாரிக்கும் - வளர்க்கும், நோய் - குற்றம்,—இகல் என்ப - இகலென்று சொல்லுவர் (நூலோர்).

மக்களையும் விலங்குகளோடு ஒப்பிப்ப தென்பது தோன்ற 'எல்லாவுயிர்க்கும்' என்றும், *பகுதிக்குணத்தை இடைநின்று விளைத்தலின், 'பகலென்னும் பண்பின்மை' என்றுங் கூறினார். § நற்குணமின்மை, அருத்தாபத்தியால் தீக்குணமாயிற்று.

இதனான், இகலது குற்றம் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) இகலென்பது பிறரோடுஒன்று திருத்தலாகிய நோயை வளர்க்குமென்பதாம். நூலோர் - சாஸ்திரமறிந்தவர்கள். மக்கள் - மனிதர். விலங்குகள் - மிருகங்கள். ஒப்பிப்பது - சமானமாக்குவது. 'மக்களுயிர்க்கு' என்னமல் 'எல்லாவுயிர்க்கும்' என்றது - இகல் தான் நல்லறிவுடைய மக்களையும் அவ்வறிவில்லாத விலங்குகளோடு ஒப்பாகச் செய்துவிடு மென்பதுபற்றி.

---

*பி - ம்: பகுதி, தீக்குணத்தை இடையின்றி வளர்த்தலின், § குணமின்மை,

பகுதி - பிரிவு. பண்பின்மை - நல்லகுணமில்லாமை. பகுத லென்பது தீக்குணத்தாலன்றிக்கூடாமையின், பண்பின்மையென் பது தீக்குணத்தைக்காட்டிற்றென்க. : அருத்தாபத்தியாவது - ஒரு பொருளைக் கூறியமர்த்திரத்தால் அதன்குறிப்புக்கொண்டு கூறப் படாத மற்றொருபொருளை அறிதல். இகலது - மாறுபாட்டினது. என்ப - இடைச்சொல்லடியாப்பிறந்த பலர் பாற்படர்க்கை யெதிர் காலவினைமுற்று ; 'என்ப' என்னும் முற்றுச்சொல், நாலோர் என்னும் பெயர் தொக்குநின்றதனோடுமுடியும்; தோன்றா எழுவாயு மாம். எல்லாமென்பது, இருதிணைக்கும் பொது. உயிர்க்கும், உம்மை-முற்றுப்பொருளது. பகல்-தொழிற்பெயர்; பகு-முதனிலை. துன்பத்தை உண்டாக்குதல்பற்றி, குற்றம் நோயெனப்பட்டது.

அருஉ. பகல்கருதிப் பற்றா செயினு மிகல்கருதி
இன்னா செய்யாமை தலை.

பரி :—பகல் கருதி-(தம்மொடு) கூடாமையைக் கருதி, பற்றா செயின் உம் - (ஒருவன்) வெறுப்பன செய்தானாயினும், இகல் கருதி - (அவனோடு) மாறுபடுதலைக் குறித்து, இன்னா செய் யாமை - (தாம் அவனுக்கு) இன்னாதவற்றைச் செய்யாமை, தலை - உயர்ந்தது ; (எ - று.)

செய்யின் பகைமைவளரத் தாம் தாழ்ந்துவரலானும், ஒழி யின் அப்பற்றாதன தாமே ஓய்ந்துபோகத் தாம் ஓங்கிவரலானும் 'செய்யாமை தலை' என்றார். 'பற்றாத' என்பது, விகாரமாயிற்று.

(கு - ரை.) இன்னாதவற்றைச்செய்தால் பகைமைவளரத்தாம் தாழ்ந்துவருதலானும், அங்ஙன் இன்னாதசெயலைச் செய்யாதிருந் தால் பிறர் தமக்குச்செய்ததீங்குகள் தாமேதேய்ந்துபோகத் தாம் ஓங்கிவருதலாலும், ஒருவர் தம்மோடு கூடாமையைநினைந்து பிறர்க்கு வெறுக்குந்தொழிலைச் செய்தாராயினும், அப்பிறர் அவ ருக்குப் பிரதியாக இன்னாசெய்யாமலிருத்தலே உத்தமமென்க. இதற்குக் காரணம் கூறுவது 'செய்யின் பகைமைவளர...... என்றார்' என்றவாக்கியம். வெறுப்பன - வெறுக்கத்தக்க தீச் செய்கைகள். இன்னாதவற்றை - துன்பந்தருஞ் செய்கைகளை. செய் யின் - இன்னாதவற்றைச் செய்தால். தாம் - செய்தவர். தாம் தாழ்ந்து வரலானும் - தாம் பெருமைகுன்றியவராதலாலும். ஒழி யின் - அச்செய்தலை ஒழிந்தால். அப்பற்றாதன - அவன்செய்த தீங்குகள். தாமே ஓய்ந்துபோக - ஒழிப்பாரில்லாமலே வரவர ஒழிந்துபோய்விட. தாம் - ஒழிந்தவர். ஓங்கி - உயர்ந்து. விகாரம்- தொகுத்தல். பற்றா - விரும்பாதவை ; எனவே, அருத்தாபத்தி யால் வெறுப்பனவாயிற்று ; இது, ஈறுதொக்க அஃறிணை எதிர் மறைப்பன்மை வினையாலணையும் பெயர் ; 'இன்னா' என்பதும் இது. வெறுப்பன செய்யாதானோடு மாறுபடலாகாமை சொல்ல வேண்டாதாயிற்று. வெறுப்பன செய்தானுக்கு இன்னாதன செய் தல் கடையென்றும், செய்தவனுக்குச் செய்தல் இடையென்றும், செய்தவனுக்குஞ் செய்யாமை தலையென்றுங் கூறியவாறும். (உ)

அ௩௩. இகலென்னு மெவ்வநோய் நீக்கிற் றவலில்லாத்
தாவில் விளக்கந் தரும்.

பரி:—இகல் என்னும் - மாறுபாடென்று சொல்லப் படுகின்ற, எவ்வம் நோய் - துன்பத்தைச்செய்யும் நோயை, நீக்கின் - (ஒருவன் தன்மனத்தினின்று) நீக்குமாயின்,—(அவனுக்கு அங்நீக்குதல்),— தவல் இல்லா - (எஞ்ஞான்றும்) உளனுதற்கு ஏதுவாய, தா இல் விளக்கம் - புகழை, தரும் - கொடுக்கும்; (எ - று.)

தவலில்லாமை-அருத்தாபத்தியான் அப்பொருட்டாயிற்று. தாவில் விளக்கம் - வெளிப்படை. யாவரும் நண்பராவர்; ஆகவே, எல்லாச்செல்வமும் எய்திக் கொடைமுதலிய காரணங்களாற் புகழ்பெறு மென்பதாம்.

(கு - ரை.) இகலைநீங்கியவர்க்குப் புகழுண்டாகு மென்பதாம். தன்மனத்தினின்று நீக்கும் - எண்ணுமலே விடுவான். எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும். உளனுதல் - அழிவில்லாதவனுயிருத்தல். பூதவுடம்பு அழியினும் புகழுடம்பு அழியாது நிலைநிற்றலால், 'எஞ்ஞான்றும் உளனுதற்கு ஏதுவாய புகழ்' எனப்பட்டது. தவலில்லாமையென்பதற்கு அழிதலில்லாமையென்றுபொருளாதலாலும், எஞ்ஞான்றும் உளனுதலென்பதில்லாவிடின் அழிதலில்லாமையென்பது சித்தியாதாதலாலும், எஞ்ஞான்றும் உளனுதலைத் தவலில்லாமையென்றது, அருத்தாபத்தியாற்கிடைத்த பொருளாம். அப்பொருட்டு - அந்த [எந்நாளும் உள்ளவனுதலென்னும்] பொருளது. விளக்கம் - பொருள்களை விளங்கச்செய்வதற்குக் கருவியாவது; அம் - கருவிப்பொருள் விகுதி. தாஇல் விளக்கம் - கெடுதலில்லாத விளக்கு: எனவே, புகழென விளங்குகிறது; இது, சீவகசிந்தாமணியில் "பூண்முலைப்பிடி," கல்லாடத்தில் "திருநுதற்கொடி" என்பனபோல் வெளிப்படைச்சொல்: அதாவது - அடைமொழியாற் பொருள்விளங்கிநிற்கும்மொழி. உலகத்து எவ்விடத்தும் எந்நாளும் அழியாது நிலைநிற்றல்பற்றியும், அழியுந் தன்மையனவாகிய மற்றைவிளக்குக்களினும் இப்புகழ்விளக்குக்கு உள்ள விசேடந் தோன்றவும் 'தாவில்விளக்கம்' என்றார்; "ஒன்றா வுலகத் துயர்ந்த புகழல்லாற், பொன்றாது நிற்பதொன்றில்," "இந்நிலத்து, மன்னுதல் வேண்டி னிசைநடுக," "நிற்பவே தத்தொளீடிசை யொன்றுமே நிற்கும்" என்பன காண்க. எய்தி - பெற்று. கொடை - கொடுத்தல்; தானம். 'முதலிய' என்றதனால், கல்வி ஆண்மை முதலியவைகளையும் கொள்க. புகழ்பெறும் - மாறுபாடு நீக்கினவன் கீர்த்தியைப் பெறுவான். புகழ் பெறும்பான்மையும் ஈதல்பற்றி வருதலால், 'கொடைமுதலிய காரணங்களாற் புகழ் பெறும்' எனப்பட்டது. தவல் - தொழிற்பெயர்; தவு - முதனிலை. தரும் - இடவழுவமைதி. (௩)

அ௩௪. இன்பத்து ளின்பம் பயக்கு மிகலென்னும்
துன்பத்துட் டுன்பங் கெடின்.

பரி:—இகல் என்னும் - மாறுபாடென்று சொல்லப்படுகின்ற, துன்பத்துள் துன்பம் - துன்பங்களெல்லாவற்றினும் மிக்க துன்பம், கெடின் - (ஒருவனுக்கு) இல்லையாயின், (அவ்வின்மை அவனுக்கு), இன்பத்துள் இன்பம் - இன்பங்களெல்லாவற்றினும் மிக்க இன்பத்தினை, பயக்கும்-கொடுக்கும்; (எ - று.)

துன்பத்துள் துன்பம் - பலரொடு பொருது வலிதொலைதலான் யாவர்க்கும் எளியனாய் உறுவது; அதனை இடையின்றியே பயத்தலின், 'இகலென்னும்' என்றார். இன்பத்துள் இன்பம் - யாவரும்நட்பாகலின் எல்லாப்பயனும் எய்தி உறுவது.

(கு - ரை.) இகல்கெடின் எல்லாப்பயனையும்பெற்று இன்புற்றிருக்கலாமென்பதாம். அவ்வின்மை - இகலென்னும்மிக்க துன்பமில்லாமை. பொருது - போர்செய்து. வலிதொலைதலான் - பலம் அழிதலால். உறுவது - பொருந்துவது. அதனை - யாவர்க்கும் எளியனாயுறுவதாகிய துன்பத்துட்டுன்பத்தை. இகல் தான் துன்பத்துள் துன்பத்தைஇடைவிடாது தருதலால், 'இகலென்னுந் துன்பத்துட்டுன்பம்' எனக்காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்தார். கெடின் என்றது, கெடுதலின் அருமை குறித்து நின்றது. (௪)

அ௫௫. இகலெதிர் சாய்ந்தொழுக வல்லாரை யாரே
மிகலூக்குந் தன்மை யவர்.

பரி:—இகல் - (தம்உள்ளத்து) மாறுபாடு (தோன்றியவழி), எதிர்சாய்ந்து ஒழுக வல்லாரை - (அதனை) ஏற்றுக்கொள்ளாது சாய்ந்து ஒழுகவல்லாரை, மிகல் ஊக்கும் தன்மையவர்-வெல்லக் கருதுந் தன்மையுடையார், யாரே - யாவர்? (எ - று.)

இகலை ஒழிந்து ஒழுகல் வேந்தர்க்கு எவ்வாற்றானும் அரிதாகலின் 'வல்லாரை' என்றும், யாவர்க்கும் நண்பாகலின் அவரை வெல்லக்கருதுவார்யாவரும் இல்லை யென்றுங் கூறினார்.

இவைநான்கு.பாட்டானும், இகலாதார்க்கு வரும் நன்மை கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) உள்ளத்துமாறுபாடுதோன்றும்போது அதற்கு இடங்கொடுக்காமல் அவ்விகலுக்கு மாறுபாடாகத் தாழ்ந்துநடக்க வல்லவர் யாவர்க்கும் நண்பராவராதலால், அவரை வெல்லக் கருதுவார் எவருமிலரென்பதாம். உள்ளத்து - மனத்தில். தோன்றிய வழி - உண்டானபொழுது. சாய்ந்து - தாழ்ந்து. ஒழுகவல்லார் - நடக்கவல்லவர். வேந்தர் - அரசர். எவ்வாற்றானும் - எவ்விதத்தாலும். அரிது - அருமையானது, அவரை - மாறுபாடுகொள்ளாது ஒழுகவல்லவரை. யாவர்க்கும்-பகைவர்க்கு முட்பட. இகலாதார் - மாறுபடாதவர். யார் என்னும் வினாப்பெயர், இங்கு இன்மை குறித்து நின்றது. ஏகாரம் - அசை; தேற்றமாகவுங் கொள்ளலாம். எதிர்சாய்தல்-எதிர்தலை யொழிதல்.

அ௫௬. இகலின் மிகலினி தென்பவன் வாழ்க்கை
தவலுங் கெடலு நணித்து.

பரி :—இகலின் - (பிறரொடு) மாறுபடுதற்கண், மிகல் - மிகுதல், இனிது என்பவன் - (எனக்கு) இனிதென்று (அதனைச்) செய்வானது, வாழ்க்கை - உயிர்வாழ்க்கை,—தவல்உம் கெடல் உம் நணித்து - பிழைத்தலும் முற்றக்கெடுதலுஞ் சிறிதுபொழுதுள் உளவாம்; (எ - று.)

மிகுதல் - மேன்மேல் ஊக்குதல். 'இனிது' என்பது - தான் * வேறலைக்குறித்தது. பிழைத்தல்-வறுமையான் † இன்னாதாதல். முற்றக்கெடுதல் - இறத்தல். இவற்றோடு 'நணித்து' என்பதனைத் தனித்தனி கூட்டி, உம்மைகளை எதிரதும் இறந்ததுந் தழீஇய எச்சவும்மையாக உரைக்க. பொருட்கேடும் உயிர்க்கேடும் அப்பொழுதே உளவா மென்பதாம்.

(கு - ரை.) இகலில் மிகுதல் நல்லதுஎன்றுகருதி ஒருவன் அந்தஇகலை மேன்மேற்செய்தால் அவனுக்குப் பலரும் பகைவராய் விடுவராதலால் அன்னுனுக்குச் செல்வக்கேடும் உயிர்க்கேடும் விரைவில்உளவாகுமென்பதாம். மாறுபடுதற்கண்- மாறுபடுதலில். பிழைத்தல் - பொருட்கேடு. முற்ற - முழுதும். முற்றக்கெடுதல் - உயிர்க்கேடு. சிறிதுபொழுதுள் - விரைவில். ஊக்குதல் - கருதி முயலுதல். வேறல் - வெல்லுதல். வறுமை - நுகரப்படுவன யாவும் இல்லாமை. இன்னாதாதல் - துன்பப்படுதல். இவற்றோடு நணித்தென்பதனைத் தனித்தனிகூட்டி - தவலும் நணித்து, கெடலும் நணித்து என இயைத்து. தவலும், உம்மை - கெடலும் நணித்தா மென்னும் பொருளைத் தருதலால், எதிரதுதழுவிய எச்சம்: கெடலும், உம்மை - தவல் நணித்தன்றி யென்னும் பொருளைத் தருதலால், இறந்ததுதழுவிய எச்சம். நணித்து - உடனே உண்டாவது; ஒன்றன்பாற்கை முற்று. 'இகலின் மிகலினிது' என்பது தனக்கு வெற்றியேகிடைக்குமென்ற காரணத்தினலாகும். (௬)

அ௫எ. **மிகன்மேவன் மெய்ப்பொருள் காணா ரிகன்மேவல்**
இன்னா வறிவி னவர்.

பரி :—இகல் மேவல்-இகலொடுமேவுதலையுடைய, இன்னா அறிவினர் - இன்னாத அறிவினையுடையார்,—மிகல் மேவல் - வெற்றிபொருந்துதலையுடைய, மெய் பொருள் - நீதிநூற் பொருளை, காணார் - அறியமாட்டார்; (எ - று.)

இன்னா அறிவு - தமக்கும் பிறர்க்குந் தீங்குபயக்கும் அறிவு. வெற்றி - வழி நின்றார்க்கு உளதாவது. காணப்படும் பயத்ததாகலின், 'மெய்ந்நூல்' எனப்பட்டது. இகலால் அறிவு கலங்குதலின், 'காணார்' என்றார்.

இவை இரண்டுபாட்டானும், இகலினார்க்கு வருந் தீங்கு கூறப்பட்டது.

---

* பி - ம்: வேறல் குறித்தல். † இன்னாதல்.

(கு - ரை.) மாறுபாட்டால் மனங்கலங்குதலால் இன்னா அறிவினர் நீதிநூற்பொருளைக் காணாரவரென்பதாம். மேவுதல் - பொருந்துதல். இன்னாத - துன்பஞ்செய்கின்ற: வழி நின்றார் - நீதிநூல்வழியே நடப்பவர். காணப்படும் பயத்தது - பிரதியக்ஷமாகத் தோன்றும் பயனையுடையது. இகலினர் - மாறுபட்டவர். மெய் - நூலுக்கு ஆகுபெயர். (எ)

அநிஅ. **இகலிற் கெதிர்சாய்த லாக்க மதனை**
மிகலூக்கி னூக்குமாங் கேடு.

பரி:—இகலிற்கு எதிர்சாய்தல் - (தன் உள்ளத்து மாறுபாடு தோன்றியவழி) அதனை எதிர்தலை ஒழிதல், ஆக்கம் ஆம் - (ஒருவனுக்கு) ஆக்கமாம்; (அதுசெய்யாது), அதனை மிகல் ஊக்கின்-அதன்கண் மிகுதலை மேற்கொள்வானாயின், கேடு ஊக்கும்-கேடும் (தன்கண்வருதலை) மேற்கொள்ளும்; (எ - று.)

எதிர்தல் - ஏற்றுக்கோடல். சாய்ந்தபொழுதே வருதலின், 'சாய்தல் ஆக்கம்' என்றார். 'இகலிற்கு' எனவும், 'அதனை' எனவும் வந்தன - வேற்றுமை மயக்கம்.

(கு - ரை.) இகலையேற்றுக் கொள்ளாமையால் நன்மையும், ஏற்றுக்கொளலால் தீமையுமுண்டா மென்பதாம். அதனை - அவ்விகலை. எதிர்தல் - எதிர்கொள்ளுதல், ஏற்றுக்கொள்ளுதல். ஆக்கம் - நன்மை. அதுசெய்யாது - ஏற்றுக்கொள்ளாமையைச் செய்யாமல்; ஏற்றுக்கொண்டு என்றபடி. அதன்கண் - அம்மாறுபாட்டிலே. மாறுபாடு ஒழிந்த பொழுதே ஆக்கம் வருதலால், 'இகலிற்கெதிர்சாய்தல் ஆக்கம்' எனக் காரணங் காரியமாக உபசரிக்கப்பட்டது. 'இகலிற்கு' என்பதில் இகல் - செயப்படுபொருளாய் நிற்றலால், குவ்வுருபை ஐயுருபாகவும், 'அதனை' என்பதில்அது - இடப்பொருளாய்நிற்றலால் ஐயுருபைக் கண்ணுருபாகவுந் திரித்துக்கொள்க என்றபடி. எதிர் - முதனிலைத்தொழிற்பெயர். ஆம் - ஆகும்; செய்யுமென்முற்று, ஈற்றுயிர்மெய்சென்று நின்றது: இது ஆக்கமென்பதனோடு கூட்டப்பட்டது: இனி, அசையாகவுங் கொள்ளலாம். (அ)

அநகூ. **இகல்காணா னாக்கம் வருங்கா லதனை**
மிகல்காணுங் கேடு தரற்கு.

பரி:—(ஒருவன்), ஆக்கம் வருங்கால் - (தன்கண்) ஆக்கம் வரும்வழி, இகல் காணான் - (காரணம் உண்டாயினும்) இகலை நினையான்; கேடு தரற்கு - (தனக்குக்) கேடுசெய்துகோடற்கண், அதனை மிகல் காணும் - (காரணம் இன்றியும்) அதன்கண் மிகுதலை நினைக்கும்; (எ - று.)

இகலான்வருங்கேடு பிறரான் அன்றென்பது தோன்ற, 'தரற்கு' என்றார். நான்காவதும், இரண்டாவதும் - ஏழாவதன்கண்வந்தன. ஆக்கக்கேடுகட்குமுன் நடப்பன, இகலினது இன்மை உண்மைகளென்பதாம்.

(கு - ரை) இகல் இல்லையாயின் ஆக்கமும், இகல் உண்டாயின் கேடும் உண்டாமென்பதாம். வரும்வழி - வரும்போது. கேடு செய்துகோடற்கண் - கெடுதி செய்துகொள்ளுமிடத்து. அதன்கண் - இகலில். தன்மைக்குச் சிறந்த தாலென்னுஞ் சொல்லாற் கூறினதனால், தனக்குத்தானே கெடுதியை உண்டாக்கிக்கொள்ளுதற் கென்று பொருளாயிற்று. 'தாற்கு' என்னும் நான்காம் வேற்றுமையும், 'அதனை' என்னும் இரண்டாம்வேற்றுமையும் ஏழாம் வேற்றுமையின் இடப்பொருளில் வந்தன. காணும் - செய்யுமென் முற்று, உயர்திணை ஆண்பாலிற் சென்றது. (௯)

௮௬0. இகலானு மின்னாத வெல்லா நகலானும்
நன்னய மென்னுஞ் செருக்கு.

பரி:—(ஒருவனுக்கு), இகலான் - மாறுபாடு ஒன்றானே, இன்னாத எல்லாம் - இன்னாதனவெல்லாம், ஆம் - உளவாம்; நகலான் - நட்பு ஒன்றானே, நல் நயம் என்னும் செருக்கு - நல்ல நீதியென்னும் பெருஞ்செல்வம், ஆம் - உளதாம்; (எ - று.)

இன்னாதன - வறுமை, பழி, பாவம் முதலியன. நகல் - மகிழ்தல். அதுவும் செருக்கு என்பதும்-தத்தங் காரணங்கட்கு ஆயின. 'நயமென்னுஞ் செருக்கு' எனக் காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார்.

இவைமூன்றுபாட்டானும், அவ்விருமையுங் கூறப்பட்டன.

(கு-ரை.) இகலான் இன்னாதனவெல்லாம் உளவாக, நகலான் நல்லநீதியாகிய பெருஞ்செல்வம் உளதாமென்பதாம். மகிழ்ச்சியென்னும் பொருளதாகிய நகலென்பது - அதற்குக் காரணமாகிய நட்புக்கும், களிப்பென்னும் பொருளதாகிய செருக்கென்பது - அதற்குக் காரணமாகிய செல்வத்துக்கும் காரியவாகுபெயர். காரியமாகியசெல்வம், அதற்குக் காரணமாகிய நீதியாக உபசரிக்கப்பட்டது. இருமை - இகலாதார்க்கு வரும் நன்மையும், இகலினார்க்கு வருந் தீமையும். இகலான், நகலான் - ஆன், மூன்றனுருபு. இன்னாத - பெயர். (௮0)

௮௯ - ஆம் அதிகாரம்—பகைமாட்சி.

பரி:—அஃதாவது - அறிவின்மை முதலிய குற்றங்களுடைமையாற் பகையை மாட்சிப்படுத்தல். அரசர்க்கு எவ்வாற்றானும் பகையின்மை கூடாமையின், மேற் பொதுவகையான் விலக்கப்பட்ட இகலை ஈண்டுச் சிறப்புவகையான் விதிக்கின்றாராகலின், இஃது, அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) கூடாமை - முடியாமை. ஈண்டு-இவ்வதிகாரத்தில். விதித்தல் - அவசியம் வேண்டுமென்று கூறுதல். இஃது - இவ்வதிகாரம். அதன்பின்-இகலென்னும் அதிகாரத்தின்பின். 'இகல் கூடாது' என்று கீழதிகாரத்திற்பொதுவாக விலக்கப்பட்டதனை இன்ன இன்ன இடத்துக்கூடும் என்று விதித்தலால் பொதுவகை

யான் விலக்கப்பட்ட இகலைச் சிறப்புவகையான் விதிக்கின்ரு ரென்ருர். பகைமாட்சியென்பது - அறிவில்லாமை முதலிய குற்றங் களையுடைய பகைவர்களை நன்ருக ஆராய்ந்தறிந்து அவர்களோடு பகைமை கொள்ளுத லென்றபடி.

அசுக. **வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக வோம்பா**
மெலியார்மேன் மேக பகை.

பரி:—வலியார்க்கு - (தம்மின்) வலியார்க்கு, மாறு ஏற்றல் - பகையாய் எதிர்தலை, ஓம்புக - ஒழிக: மெலியார்மேல் - (ஏனை) மெலியார்க்கு, பகை - பகையாதலை, ஓம்பா - ஒழியாது, மேக - விரும்புக ; (எ - று.)

'வலியார்' என்புழித் துணைவலியும் அடங்கலின், 'மெலி யார்' என்புழித் துணைவலியின்மையுங் கொள்ளப்படும் ; அத் துணைதான் - படை பொருள் முதலிய வேற்றுமைத்துணையும், நல்லறிவுடைமை * நீதிவழியொழுகல் முதலிய ஒற்றுமைத்துணை யும் என இரண்டாம். அவ்விரண்டும் இல்லாரை வெல்வார்க்கு வலிதொலையாமையின், அவரோடுபகைத்தல் விதிக்கப்பட்டது.

சிங்கநோக்காகிய இதனுள், பகைமாட்சி பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) தம்மின் வலியாரைப் பகைக்காது மெலியாரைப் பகைக்க என்றவாறு. தம்மின் வலியார் - தாஞ்செய்யக்கருதிய வினைவலியையும் அதனைச் செய்துமுடிக்குந் தம்வலியையுந் துணை யாவார்வலியையுந் தம்மினும் மிகுதியாகவுடையவர். ஒழிக-நீங்கக் கடவர். ஏனை - மற்றை. மெலியார் - அவ்வலிமைகளில் தம்மி னும் எளியவர். ஒழியாது - நீங்காமல். என்புழி - என்றவிடத்து. படை - சேனை. பொருள் - செல்வம். வேற்றுமைத்துணை - தன் னினும் வேருகிய துணை. ஒற்றுமைத்துணை - அபேதமாகிய [தன்னினும் வேருகாத] துணை. சிங்கநோக்காகிய இதனுள் - முன்னும்பின்னும் பார்க்கின்ற சிங்கத்தினது பார்வையைப்போல முன்னதிகாரத்தையும் பின்னதிகாரத்தையும் நோக்குகின்ற இத் திருக்குறளில். 'மெலியார்மேல் மேக பகை' எனப் பொதுப்படக் கூறப்பட்டது ; இனி, பகைமாட்சி சிறப்புவகையாற் கூறப்படும். ஏற்றல், ஏல் - முதனிலை. ஓம்புக, மேக - விதித்தற்பொருளில் வந்தவியங்கோள். (க)

அசுஉ. **அன்பில னான்ற துணையிலன் றான்றுவ்வான்**
என்பரியு மேதிலான் றுப்பு.

பரி:—(ஒருவன்). அன்பு இலன் - (தன் சுற்றத்தின்மேல்) அன்பிலன் ; (அதுவேயன்றி), ஆன்ற துணை இலன் - வலிய துணையிலன் ; (அதன்மேல்), தான் துவ்வான் - தான் வலியிலன்; (அப்பெற்றியான்), ஏதிலான் துப்பு - (மேல்வந்த) பகைவன்வலி யினை, என் பரியும் - யாங்ஙனந் தொலைக்கும்? (எ - று.)

---

* பி - ம்: நீதிநூல்வழி.

சுற்றமும் இருவகைத்துணையுந் தன்வலியும் இலனாகலின் அவன்மேற் செல்வார்க்கு வலி வளர்வதன்றித் தொலையாதென் பதாம். துவ்வான் - துவ்வினைச் செய்யான்.

(கு - ரை.) சுற்றமும், ஒற்றுமைத் துணை வேற்றுமைத்துணை என்கின்ற இருவகைத் துணையும், தன் வலியும் இல்லாதவனாதலால் அவன்மேற் படையெடுத்துச் செல்பவர்க்கு வலி வளர்வதன்றித் தொலையாதென்பதாம். சுற்றம் - உறவினர். அன்பாவது - தொடர்புடையாரிடத்துக் காதலுடையவனாதல். அப்பெற்றியான்- அப்படிப்பட்டவன். மேல்வந்த-தன்மேல் எதிர்த்துவந்த. பகைவன் வலி-பகைவனதுவலி.யாங்ஙனந்தொலைக்கும்-எவ்வாறு அழிப்பான். இருவகைத்துணை - கீழ்க்கூறிய படை பொருள்முதலிய வேற்றுமைத்துணையும், நல்லறிவுடைமை முதலிய ஒற்றுமைத்துணையும். செல்வார் - படையெடுத்துப் போருக்குப் போவார். துவ்வினை - வலிமையை. செய்தல் - தனக்கு உண்டாகுமாறு வேண்டுவன செய்தல். அன்பிலன், துணையிலன் என்பவற்றில் அன்பு, துணை என்னும் அஃறிணை எழுவாய்கள் - ஒருவனென்னும் உயர்திணைத் தோன்றா எழுவாயின் பயனிலையாகிய இலனென்னும் உயர்திணையைக் கொண்டு முடிதலால், திணைவழுவமைதி. ஆன்ற, ஆன் - முதனிலை. எவனென்னும் வினைப்பெயர் - என் என்று ஆய், இங்கு இன்மை குறித்து நின்றது. (௨)

௮௬௩. அஞ்சு மறியா னமைவில னீகலான்
றஞ்ச மெளியன் பகைக்கு.

பரி :—(ஒருவன்), அஞ்சும் - (அஞ்சவேண்டாதவற்றிற்கு) அஞ்சாநிற்கும்; அறியான் - (அறியவேண்டுமவற்றை) அறியான்; அமைவு இலன் - (பிறரோடு) பொருத்தமிலன்; (இவற்றின்மேலும்), ஈகலான் - (யாவர்மாட்டும்) இவறன்மாலையன்; (இப்பெற்றியான்), பகைக்கு - பகைவர்க்கு, தஞ்சம் எளியன் - மிக எளியன்; (எ - று.)

தஞ்சம் எளியன் என்பன - ஒருபொருட்பன்மொழி; இந் நான்கு குற்றமுமுடையான் பகையின்றியும் அழியுமாகலின், 'தஞ்சமெளியன்' என்றார்.

(கு - ரை.) அஞ்சவேண்டுமவற்றிற்கு அஞ்சாமை, அறிந்து கொள்ளவேண்டுமவற்றை அறிந்துகொள்ளாமை, பிறரோடு பொருந்துதலில்லாமை, கொடுக்குங்குணம்இல்லாமை என்ற இந் நான்கு குற்றமுமுடையவன் பகையின்றியே அழிவான்: பகைவர்க்கு அழிவானென்பதில் ஐயமுளதோ இன்று என்பதாம். "அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ, தஞ்ச லறிவார் தொழில்" என்னுமிடத்து 'பாவமும் பழியுங் கேடும் முதலாக அஞ்சப்படுவன பலவற்றையும் அஞ்சி எண்ணித் தவிர்தல்வேண்டும்' என்றாராதலின், 'அஞ்சும்' என்பதற்கு-'அஞ்சவேண்டாதவற்றிற்கு அஞ்சாநிற்கும்' என்று உரைக்கப்பட்டது; "அஞ்சாமை யீகை யறிவூக்க மிந்

நான்கு, மெஞ்சாமை வேந்தர்க்கியல்பு'' என்றவிடத்து, அஞ்சாமை முதலியன இறைமாட்சியர்கச் சொல்லியுள்ளமை காண்க. 'அஞ்சவேண்டாத வற்றிற்கு அஞ்சாநிற்கும்' என்றதனால், அதன் எதிர்மறையாகிய அஞ்சவேண்டுவனவற்றை அஞ்சாது எண்ணாது செய்துநிற்பா னென்பதுங் கொள்ளலாம். பொருத்தம்-சேர்க்கை. இவற்றின்மேலும்-இவைமாத்திரமேயன்றி யென்றபடி. யாவர்மாட்டும் - எல்லாரிடத்தும். இவறன்மாலையன் - லோபகுண முடையவன். எளியன் - எளியனாவான். தஞ்சம் - எளிமைப் பொருளுணர்த்துவதோர் இடைச்சொல்; ''தஞ்சக் கிளவி யெண்மைப் பொருட்டே'' என்றார் தொல்காப்பியனார். ஒருபொருட்பன்மொழி-ஒருபொருளைக் குறித்துவந்த பலசொற்கள்; இது, மிகுதிப்பொருளது. பகையின்றியும் அழியும் - தனக்குத்தானே அழிவான். பகை - பகைவர்க்குப் பண்பாகுபெயர். (௫)

அ௬௬. நீங்கான் வெகுளி நிறையில னெஞ்ஞான்றும்
யாங்கணும் யார்க்கு மெளிது.

பரி:—(ஒருவன்), வெகுளி நீங்கான்-வெகுளியின் நீங்கான்; நிறை இலன் - (அதுவேயன்றித் தான்) நிறையுடையனல்லன்; (அவன்மேற் சேறல்), எஞ் ஞான்று உம்-எக்காலத்தும், யாங்கண் உம் - எவ்விடத்தும், யார்க்கும்—, எளிது—; (எ - று.)

நிறை - மறைபிறரறியாமை. வெகுடன்மாலைய னாகலானும், மறைவெளிப்படுத்தலானும், மேற்செல்வார்க்குக் காலமும் இடனும் வலியும் அறிந்து சேறல் வேண்டாதாயிற்று. இனி, 'இனிது' என்று பாடமோதி, அவன்பகைமை இனிதென்று உரைப்பாருமுளர்.

(கு - ரை.) நீங்காவெகுளியனாய் நிறையின்றி இருக்கும் இவன்மேல் எப்பொழுதும் எவ்விடத்தும் யாவர் போர்க்குச்சென்று எதிர்த்தாலும் வெற்றிபெறல் எளிதென்பதாம். சேறல் - பகைத்துச்செல்லுதல். மறைபிறர் அறியாமை - மறைந்தவொருகாரியம் பிறர் அறியாமல் ஒழுகுதல். ''நிறையெனப் படுவது மறைபிறரறியாமை என்றார் கலித்தொகையிலும்'' (நெய்தல், ௧௬). நிறையின்மை-மனத்து அடக்கற்பாலனவற்றை அடக்கமாட்டாது வாய்விடுதல். வெகுடன்மாலையன் - கோபிக்குந்தன்மையுடையவன். மறை - இரகசியம். காலம் - வெல்லுதற்கு ஏற்ற காலம். இடன்-வெல்லுதற்கு ஏற்ற இடம். வலி - வினைவலி, தன்வலி, மாற்றான்வலி, துணைவலி என்னும் நால்வகை வலிகள். நிறை-தொழிற்பெயர்; நிறு - முதனிலை. இது நில்லென்பதன் பிறவினை யென்பர். எஞ்ஞான்றும், யாங்கணும், யார்க்கும்—எகரவினாவும், யாவினாவும்-எஞ்சாமைப்பொருளன; உம்மைகள் - முற்று. (௬)

அ௬௭. வழிநோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான் பழிநோக்கான்
பண்பிலன் பற்றார்க் கினிது.

பரி:—(ஒருவன்), வழிநோக்கான்-நீதிநூலை ஓதான்; வாய்ப் பனசெய்யான் - (அது) விதித்ததொழில்களைச் செய்யான்; பழி நோக்கான் - (தனக்குவரும்) பழியைப்பாரான்; பண்பு இலன் - (தான்) பண்புடையனல்லன்; பற்றூர்க்கு இனிது-(அவன்) பகை வர்க்கு) (அப்பகைமை) இனிது; (எ - று.)

தொல்லோர் அடிப்பட வழங்கிவந்த தாகலான் 'வழி' என் றும், தப்பாது பயன்படுதலின் 'வாய்ப்பன' என்றும், இக்குற் றங்களுடையான் தானே அழிதலின் 'பற்றூர்க்கினிது' என்றுங் கூறினர்.

(கு - ரை.) பகைவர்க்குச் சிறிதும் வழிநோக்காமை முதலிய தீக்குணங்களையுடையவனை யழிப்பதில் வருத்தமொன்றுமில்லை யென்பதாம். இனிது - போக்கற்கு எளியது. ஓதான் - படியான். பண்பு - நற்குணம். அப்பகைமை - அப்படிப்பட்டவனோடுகொண்ட பகைமை. தொல்லோர் அடிப்பட வழங்கிவந்தது - முன்னோர் முத லாக நடந்து வந்தது. வாய்ப்பன- தவருது பயன்படுந்தொழில்கள். பண்பாவது - உலகவொழுக்கமறிந்து ஒத்து ஒழுகுதல்; "பண் பெனப்படுவது பாடறிந்தொழுகுதல்" என்றூர் கலித்தொகையி லும். பற்றூர் - தன்னோடு பொருந்தாதவர்; எனவே, பகைவர். (ரு)

அசுசு. **காணாச் சினந்தான் கழிபெருங் காமத்தான்**
பேணாமை பேணப் படும்.

பரி:—காணா சினத்தான் - (தன்னையும் பிறரையுந் தான்) அறியாமைக்கு ஏதுவாய வெகுளியையுடையான் யாவன், கழி பெரு காமத்தான் - மேன்மேல் வளராநின்ற மிக்க காமத்தை யுடையான் யாவன், பேணாமை - (அவரது) பகைமை, பேணப் படும் - விரும்பிக் கொள்ளப்படும்; (எ - று.)

காணாதசினமென்பது, விகாரமாயிற்று. முன்னோனுக்கு யாவரும் பகையாகலானும், ஏனோனுக்குக் காரியந்தோன்றாமை யானுந் தாமே அழிவரென்பது பற்றி, 'இவர் பேணாமை பேணப் படும்' என்றூர்.

(கு - ரை.) தன்னையும் பிறரையும் அறியாமைக்கு ஏதுவாகிய வெகுளியானுக்கு யாவரும் பகைவராதலானும், கழிபெருங்காமத்தா னுக்குத் தான் செய்யவேண்டிய காரியந்தோன்றாமையாலும், தாமே யழிவரென்பதாம். முன்னோன் - முன்சொல்லப்பட்டவன்; சினத் தான். ஏனோன் - மற்றையோன்; காமத்தான். காரியம் - செய்ய வேண்டுந்தொழில். தோன்றாமையான் - மனத்திற்படாமையால். காணா - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப்பெயரெச்சம். காணாச்சினம் - பெய ரெச்சம், காரியப்பொருளது. பேணாமை - விரும்பாமை; எனவே, பகைமை. கழிபெரு - ஒருபொருட்பன்மொழியாகவுங் கொள்ள லாம். (சு)

அ௬எ. கொடுத்துங் கொளல்வேண்டு மன்ற வடுத்திருந்து
மாணாத செய்வான் பகை.

பரி :—அடுத்து இருந்து மாணாத செய்வான் பகை - (வினையைத்) தொடங்கியிருந்து (அதற்கு) ஏலாதன செய்வான் பகைமையை, கொடுத்து உம் - (சிலபொருள் அழியக்) கொடுத்தாயினும், கொளல் - கோடல், மன்ற-ஒருதலையாக, வேண்டும்—.

ஏலாதன - மெலியனாய்வைத்துத் துணிதலும், வலியனாய் வைத்துத் தணிதலும் முதலாயின. அப்பொழுது அதனாற் சில பொருள் அழியினும் பின் பலபொருள் எய்தற்கு ஐயமின்மையின், 'கொளல்வேண்டும் மன்ற' என்றார்,

இவை ஆறுபாட்டானும், அது சிறப்புவகையாற் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) ஒருவன் தான்செய்யத்தொடங்கிய தொழிற்கே மாறானசெயலைச்செய்பவனை யொழிப்பது மிகஎளிதிற் செய்யத் தக்கதென்பதாம். வினை - தொழில். ஏலாதன - தகாதவை. ஒருதலையாக - நிச்சயமாக. மெலியனாய்வைத்துத்துணிதல்-தான் வலிகுறைந்தவனாயிருந்தேயும் போர்க்கு நிச்சயித்தல். வலியனாய் வைத்துத் தணிதல்-தான் வலிமிகுந்தவனாயிருந்தேயும் போர்க்குச் செல்லாமல் அடங்குதல். முதலாயின என்றதனால், தம்போர் வீரரிடத்து ஐயுறுதல், தக்கபடி பொருள்தாராமை முதலியன கொள்க. அப்பொழுது-பொருள்கொடுத்துக் கொள்ளும்பொழுது. அதனால் - அக்கொடையால். எய்தற்கு - பெறுதற்கு. ஐயம் - சந்தேகம். அது - பகைமாட்சி. கொடுத்தும், உம்மை - உயர்வு சிறப்பு. "அன்பிலன்" (அ௬௨) முதலாகத் தனித்தனியேகூறியதனால், சிறப்புவகையாயிற்று. மாணாத - பெயர். வேண்டும் - என்பது - இன்றியமையாததென்னும் பொருளது. மன்ற - தெளிவுப் பொருளுணர்த்தும் இடைச்சொல் : "மன்றவென்கிளவி தேற்றஞ் செய்யும்.' (எ)

அ௬அ. குணனிலனாய்க் குற்றம் பலவாயின் மாற்றார்க்கு
இனனிலனா மேமாப் புடைத்து.

பரி :—குணன் இலன் ஆய் - (ஒருவன்) குணமொன்றும் இலனாய், குற்றம் - (உடைய) குற்றம், பல ஆயின்-பலவாயவழி, இனன் இலன் ஆம் - (அவன்) துணையிலனாம்; (அவ்விலனாதல் தானே), மாற்றார்க்கு-(அவன்) பகைவர்க்கு, ஏமாப்பு உடைத்து-துணையாதலையுடைத்து : (எ - று.)

குணம் - இறைமாட்சியுட் சொல்லியன. குற்றம் - இவ்வதிகாரத்துச் சொல்லியனவும், மற்றும் அத்தன்மையனவும். துணை-சுற்றம், நட்பு, பொருள், படை முதலாயின. பகைவர்க்கு இவற்றான் உளதாம் பயன் தானே உளதாமாகலின், 'ஏமாப்புடைத்து' என்றார். 'இலனாய்' என்னுஞ் செய்தெனெச்சம், 'உடைய' என வந்த பெயரெச்சக் குறிப்புக்கொண்டது.

(கு - ரை.) வேண்டியகுணமின்றிவேண்டப்படாத குற்றங்களையுடையவனுக்கு உற்ற நண்பர் இன்மையால் அவன் நிலைமை

அவன் பகைவர் வெல்லுதற்குத் துணையாகுமென்பதாம். இலன் - இல்லாதவன். உடைத்து - உடையது. இறைமாட்சி - முப்பத்தொன்பதாம் அதிகாரம்; அதிற்சொல்லிய குணங்கள் - அஞ்சாமை, ஈகை, அறிவு, ஊக்கம், தூங்காமை, கல்வி, துணிவுடைமை, மானமுடைமை முதலாயின. இவ்வதிகாரத்துச் சொல்லியன- அன்பின்மை முதலியன. மற்றும் அத்தன்மையன - வேறும் அவைபோன்றவை. அவை - பிறர்மனை வெஃகல் பிறர்பொருள் கவ்வல் துணையாகாரைத்துணையாக்கொள்ளுதல் முதலியன. பகைவர்க்கு இவற்றான் உளதாம் பயன் தானே உளதாம் - குணம் குற்றமின்மை துணை இவை இல்லாதிருந்தும், இருந்தால் உண்டாகும் பயனாகிய வெற்றி (இத்தன்மையானோடு பகைமைகொண்ட மாத்திரத்தால்) தானே உண்டாகும். செய்தெனெச்சம் - இறந்தகாலவினையெச்சம். குணன், இனன் - மகரனகரம்மாறி வருஞ் சொல். மாற்றார் - எதிராய் நிற்பவர். சோகாப்பர், அல்லாப்பர், செம்மாப்பர் என்பனபோல 'ஏமாப்பு' என்பது - ஒருசொல்; இனி, ஏமம்யாப்பென்பதன் மரூஉவாகவுங்கொள்ளலாம். (அ)

அசுகூ. செறுவார்க்குச் சேணிகவா வின்ப மறிவிலா
அஞ்சும் பகைவர்ப் பெறின்.

பரி :—அறிவு இலா - (நீதியை) அறிதலில்லாத, அஞ்சும்—, பகைவர் - பகைவரை, பெறின்-பெற்றால்,—செறுவார்க்கு-(அவரைச்) செறுவார்க்கு, சேண் இன்பம் - உயர்ந்த இன்பங்கள், இகவா - நீங்கா ; (எ - று.)

உபாயமறிதலும் அறிந்தாற் செய்துமுடிக்குந் திண்மையும் இல்லாதாரே பகைவராதல் கூடாமையின் 'பெறின்' என்றும், அவரை அறிந்து மேற்சென்றபொழுதே பகையின்மையுஞ் செல்வமும் ஒருங்கே எய்தலின் 'சேணுடையின்பங்கள் இகவா' என்றுங் கூறினார்.

(கு - ரை.) நீதிநூலோதிய நால்வகையுபாயங்களை யறிதலும், அறிந்துமேற்கொண்டசெயலை முடிக்கும் மனவுறுதியும் இல்லாத பகைவருடன் போர்புரியச்சென்றபோதே அப்பகையழிதலும் செல்வம்கிடைத்தலும் ஒருங்குநிகழச் சேணின்பமடையலா மென்பதாம். செறுவார் - பகைவர். அஞ்சுவதற்குஅஞ்சல் அறிவார்தொழிலாதலால், அஞ்சும் என்பது - அஞ்சவேண்டாததற்கு அஞ்சுகின்ற என்ற பொருளது. உபாயம் - சாம,பேத தான தண்டங்கள். திண்மை - வலிமை. கூடாமையின்-கிடைத்த லருமையால். ஒருங்கே - ஒருசேர. 'சேண்' - வானம் இலக்கணையால் உயர்வு என்ற பொருளைக்காட்டும. சேணுடை-உயர்வுடைய. சேணின்பம்- இரண்டனுருபும் பயனும் உடன்தொக்கதொகை. இகவா - அஃறிணைப்பன்மை எதிர்மறைமுற்று. பகைவர்ப்பெறின் - ஐயுருபு, உயர்திணையிடத்தே தொக்கது; வல்லொற்று மிக்கது, இயல்பின் விகாரம். (கூ)

அஎ0. கல்லான் வெகுளுஞ் சிறுபொரு ளெஞ்ஞான்றும்
ஒல்லானை யொல்லா தொளி.

பரி:—கல்லான் - (நீதிநூலைக்) கல்லாதானொடு, வெகுளும்-பகைத்தலான்வரும், சிறு பொருள்-எளிய பொருளை, ஒல்லானை-மேவாதானை, எஞ்ஞான்றும்—, ஒளி-புகழ், ஒல்லாது-மேவாது.

சிறுபொருள்-முயற்சி சிறிதாய பொருள். நீதியறியாதானை வேறல் எளிதாயிருக்கவும் அதுமாட்டாதானை வெற்றியான்வரும் புகழ் கூடா தென்பதாம்; ஆகவே, இச்சிறியமுயற்சியாற் பெரிய பயனெய்துக வென்றவாறாயிற்று. இதற்குப்பிறரெல்லாம் அதிகாரத்தோடு மாறுதன்மேலும் ஒருபொருட்டொடர்பு படாமல் உரைத்தார்.

இவை மூன்றுபாட்டானும், இதனினாய பயன் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) நீதிநூலை யறியாதவனொடு பகைத்துச் சிறு முயற்சியால் வென்று பெரும்பொருளைப் பெறலாமாதலால், அங்ஙன் செய்யமாட்டாதவனை வெற்றிப்புகழ் கூடாதென்பதாம். 'நீதிநூலை' என்பது இசையெச்சம். எளியபொருள் - சிரமப்படாமற் சுலபமாகக் கிடைக்கும்பொருள். மேவாதான் - விரும்பி அடையாதவன். வேறல் - வெல்லுதல். முயற்சி சிறிதாய பொருள் - பொருள் அதிகமாயினுஞ் சிறிய முயற்சியால் அடையப் படுவது. அதுமாட்டாதான் - வெல்லமாட்டாதவன். பிறர் - மற்றை உரையாசிரியர்கள். ஒருபொருட்டொடர்புபடாமல்-அர்த்த சம்பந்தமொன்றுமில்லாமல். அதனின் - பகைமாட்சியால். கல்லான் வெகுளும்-மூன்றும்வேற்றுமைத்தொகை.வெகுளும்பொருள்-பெயரெச்சம், காரணப்பொருளது. புகழ் அதுபெற்றவனை உலக முழுவதும் எக்காலத்தும் விளங்கச்செய்தலால், ஒளி யெனப் பட்டது. (௰)

அஅ - ஆம் அதிகாரம்—பகைத்திறந்தெரிதல்.

அஃதாவது - மாணாத பகையை ஆக்குதற்குற்றமும், முன் ஆகிநின்ற பகையுள் நட்பாக்கற்பாலதும், நொதுமலாக்கற்பாலதும், அவற்றின்கட் செய்வதும், ஏனைக் களைதற்பாலதன்கட் செய்வனவும், களையும்பருவமும், களையாக்காற் படும் இழுக்கும் என்று இத்திறங்களை ஆராய்தல். 'இரட்டுறமொழிதல்' என்பதனால், பகையது திறமும், பகையிடத்து ஆக்குந் திறமும் என விரிக்கப்பட்டது. இவையெல்லாம் மாணாப்பகையவாகலின், இது பகைமாட்சியின்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) மாணாத-மாட்சிமைப்படாத; தனக்கு நன்மையைத் தராத. மாணாதபகையை ஆக்குதற்குற்றம் - அறிவின்மைமுதலிய குற்றங்களில்லாதாரோடு பகைகொள்ளுதலால் வருங் குற்றம். நொதுமலாக்கற்பாலது-நட்பும் பகையும் ஆகாமல் அயலாக விட்டு வைக்குந் தன்மையது. அவற்றின்கண் - நட்பாக்கற் பாலதனிடத்தும், நொதுமலாக்கற்பாலதனிடத்தும். ஏனை - மற்றை. களைதற்பாலது - அடியோடு அழித்தற்கு உரியது. களையாக்காற்படும்

இழுக்கு-அழிக்காவிடின் உளதாகுங் குற்றம். இரட்டுறமொழிதல்-ஒரு சொல்லேயோ சொற்றொடரையோ வாக்கியத்தையோ இரண்டு பொருள்படச் சொல்லுதல். பகைத்திறமென்பதனை - முறையே பகையது திறமென ஆறும்வேற்றுமைத் தொகையாகவும், பகையிடத்'தாக்குந்திறம் என ஏழாம்வேற்றுமையுருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகையாகவுங்கொள்க. மாணுப்பகைய - மாட்சிமை யில்லாத பகையினிடத்தன.

அஎக: **பகையென்னும் பண்பி லதனை யொருவன்**
நகையேயும் வேண்டற்பாற் றன்று.

பரி:—பகை என்னும்-பகையென்று சொல்லப்படும், பண்பு இலதனை - தீமைபயப்பதனை, ஒருவன்—, நகை ஏ உம் - விளையாட்டின் கண்ணேயாயினும், வேண்டல் பாற்று அன்று-விரும்புதலியற்கைத்தன்று, (நீதிநூல்) ; (எ - று.)

மாணத பகையை ஆக்கிக்கோடல் எவ்வாற்றானுந் தீமையே பயத்தலின் 'பண்பிலது' என்றும், அதனை விளையாட்டின்கண் வேண்டினுஞ் செற்றமே விளைந்து மெய்யா மாகலின் 'நகையேயும்' என்றும், வேண்டாமை தொல்லேயோரது துணிவென்பார் நீதிநூல்மேல்வைத்துங் கூறினர். அப்பெயர், அவாய்நிலேயான் வந்தது.

(கு - ரை.) மாணுப்பகையை யுண்டாக்கிக்கொள்ளுதல் எவ்வகையானுந் தீமையையே விளைத்தலால் அவ்வகையான பகையை வேண்டாமை நீதிநூலோர்துணிபு என்பதாம். விரும்புதலியற்கைத்து - விரும்புந் தன்மையை யுடையது. செற்றம் - கோபம். தொல்லேயோர் - முன்னோர், பெரியோர். அப்பெயர் - நீதிநூலென்னும் பெயர். நகையேயும், ஏகாரமும் உம்மையும் - இழிவு சிறப்பு.

அஎஉ. **வில்லே ருழவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்க**
சொல்லே ருழவர் பகை.

பரி:—(ஒருவன்), வில் ஏர் உழவர் - வில்லை ஏராகவுடைய உழவரொடு, பகை கொளின்உம் - பகைகொண்டானாயினும், சொல் ஏர் உழவர் - சொல்லை ஏராகவுடைய உழவரொடு, பகை கொள்ளற்க - பகைகொள்ளாதொழிக ; (எ - று.)

சொல் - ஆகுபெயராய், நீதிநூன்மேல் நின்றது. வீரம் சூழ்ச்சி என்னும் ஆற்றல்களுள் வீரமே உடையாரோடு பகை கொண்டாற் கேடுவருதல் ஒருதலை யன்று ; வந்ததாயினும் தனக்கே ஆம் : ஏனைச் சூழ்ச்சியுடையாரோடாயின் தன்வழியினுள்ளார்க்குந் தப்பாது வருதலின், அதுகொள்ளினும் இது கொள்ளற்க வென்றார். உம்மையான், அதுவும் ஆகாமை பெறு நும். இரண்டும் உடையாரோடு கொள்ளலாகாமை சொல்ல வேண்டாதாயிற்று. உருவக விசேடம்.

(கு - ரை.) வீரமுடையவரோடு பகைகொண்டால் கேடுவருதல் நிச்சயம் அன்று: ஒருகால் வந்தாலும் அது தன்னளவோடு நிற்

கும்: மற்றை ஆராய்ச்சி வலிமையுடையவரோடுபகைகொண்டாலோ கேடுவருதல் நிச்சயம்: அன்றியும், தன் சந்ததியார்க்கும் துன்பம் விளைக்கும் ஆதலால், வில்லேருழவர் பகைகொண்டாலும் சொல் லேருழவர் பகைகொள்ளலாகா தென்பதாம். வில் - வாள் வேல் முதலிய ஆயுதங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். ஏர்-உழுபடை, கலப்பை. வில்லை ஏராகவுடைய உழவர் - வீரரென்றபடி. சொல்லை ஏராக வுடைய உழவர் - ஆலோசனை யுடையோர்: மந்திரிமாரென்னலர்ம். சொல் - நீதிநூலுக்குக் கருவியாகுபெயர். சூழ்ச்சி - ஆலோசனை. ஆற்றல் - வலிமை. தனக்கே - தன்னொருவனுக்குமாத்திரமே. தன்வழியி னுள்ளார் - தன் வம்சத்தவர். உம்மையான் - 'கொளி னும்' என்ற இடத்து உள்ள உயர்வு சிறப்புப்பொருளோடு எதிர் மறைப்பொருளதாகிய உம்மையால். அதுவும் - வீரர் பகைமையும். பெறுதும் - பெறுவோம். இரண்டும்-வீரமும், சூழ்ச்சியும். கொள்ள லாகாமை - பகைகொள்ளலாகாமை. சொல்லவேண்டாதாயிற்று - அருத்தாபத்தியால் தானே பெறப்பட்டது. வில்லேருழவர்-பகைவ ராகிய விளைநிலத்தே வில்லாகிய ஏரைக்கொண்டு உழுது அம்புக ளாகிய விதைகளை விதைத்து வெற்றியாகிய பயனைக் கொள்பவர். உருவகவிசேடம் - ஒருவகைரூபகாலங்காரம்; (இதனைச் சிறப்புருவக மென்பாரு முளர்.) உருவகவணியாவது - உபமானப் பொருளையும் உபமேயப்பொருளையும் வேறுபாடு ஒழிவித்து ஒன்றென்பதோர் உணர்வு தோன்ற ஒற்றுமைகொளுத்தி வைப்பது. இத்திருக்குறள், தண்டியலங்காரயாசிரியர் மதத்தின்படி ஏதுவுருவகத்தின்பாற் படும்; [ஏதுவுருவகமாவது - காரணத்தைக்காட்டி உருவகப்படுத் துவது.] இது, வில்லினை ஏராகவுடைய உழவ ரென்றுஞ் சொல் லினை ஏராகவுடைய உழவ ரென்றும் உருவகமாக்கி, இருவரையும் பொருட்டெளிவான் உவமித்ததனால், உருவகவுவமையென்பர் வீர சோழிய நூலுடையார்: [உருவகவுவமை யாவது - உருவகஞ் செய்த பொருளைத்திரும்பவும் ஓர் விசேடத்தினால் ஒன்றோடு ஒப்புமைப் படுத்துவது.] கொள்ளற்க - எதிர்மறைவியங்கோள். (உ)

அஎரு. **ஏமுற் றவரினு மேழை தமியனாய்ப்**
பல்லார் பகைகொள் பவன்.

பரி:—தமியன் ஆய் - (தான்) தனியனாய்வைத்து, பல்லார் பகைகொள்பவன் - பலரோடு பகை கொள்வான், ஏமுற்றவரின் உம் - பித்து உற்றாரினும், ஏழை - அறிவிலன்; (எ - று.)

தனிமை - சுற்றம் நட்பு படை முதலிய இன்மை. மயக் கத்தால்ஒப்பாராயினும்ஏமுற்றவர் அதனால்தீங்குஎய்தாமையின், தீங்குஎய்துதலுமுடைய இவனை 'அவரினும் ஏழை' என்றார். தீங்காவது - துணையுள்வழியும் வேறல் ஐயமாயிருக்க, அஃது இன்றியும் பலரோடு பகைகொண்டு அவரால் வேறுவேறு பொருதற்கண்ணும் ஒருங்குபொருதற்கண்ணும்அழிந்தேவிடுதல்.

இவைமூன்றுபாட்டானும், பகைகோடற்குற்றம் பொது வினுஞ் சிறப்பினுங் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) புத்திமயக்கத்தால் பித்தரோடு ஒப்பாராயினும் ஏமுற்றவர் அதனால் நிலையடையாதவராக இருக்க, சுற்றம் நட்பு படை முதலிய துணைவலிமையின்றித் தனியராயிருந்தே பல்லோர் பகை கொள்பவன் தனிப்பட்டோ ஒருங்கோ பொருதற்கண் அழிந்தேவிடுதலால் அப்பித்தனும் அறிவிலியாவனென்பதாம். தனியனாய்வைத்து - தனியனாயிருந்துகொண்டு. முதலிய என்றதனால், தக்கஅரண் தக்கஅமைச்சர்சூழ்ச்சி முதலியன கொள்க. மயக்கத்தால் ஒப்பாராயினும் - புத்திமயங்குதலென்ற செயலிற் பல்லார் பகைகொள்பவரும் பித்துக்கொண்டாரும் ஒப்பாராயினும். பித்துற்றார் - பைத்தியம்பிடித்தவர். நிங்கு - இங்கு, அபஜயம். இவனை - தமியனாய்ப் பல்லார்பகைகொள்பவனை. ஐயம் - சந்தேகம். அஃது இன்றியும் - அத்துணையில்லாமலும். பொதுவிற்கூறப் பட்டது, முதற்பாட்டில். சிறப்பிற் கூறப்பட்டது, இரண்டு மூன்றாம் பாடல்களில். ஏமுறு - ஏமமுறு என்பதன் விகாரம்: காமுறு, ஐயுறு - என்பனபோல. உற்றவரின் - ஐந்தாம் வேற்றுமை, உறழ்பொருவு. ஏழைமை - அறிவின்மை; ஏழை - பண்பாகுபெயர்.

(௩)

௮௭௪. **பகைநட்பாக் கொண்டொழுகும் பண்புடை யாளன்**
தகைமைக்கட் டங்கிற் றுலகு.

பரி:—பகை நட்பு ஆ கொண்டு - (வேண்டியவழிப்) பகையை (வேறுபடுத்துத் தனக்கு) நட்பாகச் செய்துகொண்டு, ஒழுகும்—, பண்பு - இயல்பினை, உடையாளன் - உடைய அரசனது, தகைமைக்கண் - பெருமையுள்ளே, தங்கிற்று - அடங்கிற்று, உலகு - இவ்வுலகு; (எ - று.)

வேண்டியவழி யென்பது, ஆக்கத்தான் வந்தது. வேறுபடுத்தல் - பகை நிலைமையின் நீக்குதல். ஒழுகல் - நீதிவழி யொழுகல். பெருமை - பொருள், படை என இருவகைத்தாய ஆற்றல். அதன்வழித்தாதற்கு எஞ்ஞான்றுந்திரிபின்மையின், அத்துணிவுபற்றி, 'தங்கிற்று' என்றார்.

(கு - ரை.) வேணுமாயின் பகைவரைப் பகைமையைப்போக்கி நட்பாகக்கொள்ளும் இயல்பையுடைய அரசனதுபெருந்தகைமையில் இவ்வுலகம் அடங்கியுளதென்பதாம். வேறுபடுத்து - மாற்றி. அடங்கிற்று - சுவாதீனப்பட்டது. ஆக்கத்தான் வருவிப்பதனை வடநூலார் ஆகாங்க்ஷையென்பர். அதன்வழித்து - பெருமையின் வழியது. திரிபு - மாறுபாடு. தங்கிற்று - துணிவினால் எதிர் காலம் இறந்தகாலமாகச் சொல்லப்பட்ட காலவழுவமைதி. துணிவு - தெளிவு.

(௪)

௮௭௫. **தன்றுணை யின்றாற் பகையிரண்டாற் றானொருவன்**
இன்றுணையாக் கொள்கவற்றி னொன்று.

பரி:—தன் துணை இன்று - தனக்கு உதவுந் துணையோ வெனின் இல்லை; பகை இரண்டு - (நலிவுசெய்யும்) பகையோ

வென்னின் இரண்டு; (அங்ஙனமாய்நின்றவழி), ஒருவன் தான் - ஒருவனாகிய தான், அவற்றின் - அப்பகையிரண்டனுள், ஒன்று - பொருந்தியதொன்றை, இன் துணை ஆ - (அப்பொழுதைக்கு) இனிய துணையாக, கொள்க - செய்துகொள்க; (எ - று.)

பொருந்தியது - ஏனையதனை வேறற்கு ஏற்றது. அப்பொழுது - அவ்வெல்லும்பொழுது. திரிபின்றாகச் செய்து கொள்கவென்பார் 'இன்துணையா' என்றார். ஆல்கள் - அசை.

இவை இரண்டுபாட்டானும், நட்பாக்கற்பாலது கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) துணைவலியற்றவனுக்கு இரண்டுபகையேற்படின் பொருந்தியதொன்றை அப்பொழுதைக்கு இனிய துணையாக் கொள்க என்பதாம். நலிவு - வருத்தம். ஏனையதனை - பகையிரண்டனுள் மற்றொன்றை. திரிபு இன்றாக - மறுபடியும் வேறுபடாமல், தன்னைவிட்டு நீங்காமல். ஆல்கள் - இன்றால், இரண்டால் என்பவற்றில் உள்ளன. கொள்கவற்றின் - வியங்கோள், உயிர்முதன்மொழிமுன் அகரங்கெடாக்கு நின்றது: இது, செய்யுள் விகாரம். (௫)

௮௭௬. தேறினுந் தேறா விடினு மழிவின்கண்
தேறான் பகாஅன் விடல்.

பரி:—தேறின்உம் - (பகைவனை முன்) தெளிந்தானாயினும், தேறாவிடின்உம் - தெளிந்திலனாயினும், அழிவின்கண் - (தனக்குப் புறத்து ஒருவினையால்) தாழ்வு வந்துழி, தேறான் பகாஅன்விடல் - கூடாது நீக்காது இடையே விட்டுவைக்க; (எ - று.)

முன்தெளிந்தானாயினும் அப்பொழுதுகூடாதொழிக வென்றது - உள்ளாய்நின்று கெடுத்தல் நோக்கி; தெளிந்திலனாயினும் அப்பொழுது நீக்காதொழிக வென்றது - அவ்வழிவிற்குத் துணையாதல் நோக்கி.

இதனான், நொதுமலாக்கற்பாலது கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) அரசன் தனக்கு ஒருதாழ்வு நேர்ந்தபோது உட்பகையென்று கருதப்பட்டவருடன் கூடாமலும் மாறுபட்டு நீங்காமலும் அவரை நடுவானநிலையில் வைக்கக்கடவனென்பதாம். தெளிதல் - பகைவன் அன்றெனத் தேர்தல். தாழ்வு - தோல்வி. கூடாது நீக்காது - கூடானாகியும் நீக்கானாகியும். இடையே விட்டு வைத்தல் - நொதுமலாக்குதல். உள்ளாய் - உட்பகையாய். அவ்வழிவிற்குத் துணையாதல் - தனக்கு வேறொருதொழிலாலுண்டாகுந் தாழ்வுக்குத் துணையாய்த் தன்னை நன்றாய் அழித்தல். தேறினுந் தேறான், தேறாவிடினும் பகாஅன் என இயைந்து நிற்றலால், முறைநிரனிறைப்பொருள்கோள். விடல் - விதித்தற் பொருளில்வந்த அல்லீற்று உடன்பாட்டு வியங்கோள். பகாஅன் - செய்யுளோசை நிறைக்கவந்த அளபெடை. (௬)

௮௭௭. நோவற்க நொந்த தறியார்க்கு மேவற்க
மென்மை பகைவ ரகத்து.

பரி :—நொந்தது அறியார்க்கு - (நொந்ததனைத் தாமாக) அறியாத நட்டார்க்கு, நோவற்க - (தன்) நோவு சொல்லற்க; பகைவர் அகத்து - (வலியின்மை பார்த்திருக்கும்) பகைவர் மாட்டு, மென்மை - அவ்வலியின்மையை, மேவற்க - மேலிட்டுக் கொள்ளற்க; (எ - று.)

நோ என்னும் முதனிலைத் தொழிற்பெயர், ஈண்டு அது சொல்லுதற்கண் ஆயிற்று. பகைவர்கண் தவிர்வது கூறுவார், நட்டார்கண் தவிர்வதும் உடன் கூறினார்.

இதனான், அவ்விருபகுதிக்கண்ணுஞ் செய்வது கூறப்பட்டது,

(கு - ரை.) தாமாக நம்நோவை அறிந்து தீர்க்கமாட்டாத நண்பரிடம் நமது நோவைச் சொல்லுதலால் இளிவரலே ஏற்படும்: அவ்வாறே நமது வலியின்மையை எதிர்பார்த்திருக்கும் பகைவரிடம் அவ்வலியின்மைகூறின் உடனே பேரழிவு ஏற்படும்: ஆகவே நட்டாரிடம் நோவுணர்த்தலும் பகைவரிடம் மென்மையுணர்த்தலும் கூடா என்பதாம். தாமாக - நொந்தவன் சொல்லாமல். "தோழனோடும் ஏழைமைபேசேல்" என்றார் ஒளவையாரும். இங்குக் கூறிய நட்டாரும் பகைவரும் - முன் ஆகிநின்ற பகையுள் நட்பாக்கப்பட்டவரும், நொதுமலாக்கப்பட்டவரும் என்பர் ஒரு சாரார். மேலிட்டுக்கொள்ளுதல் - தன்னிடத்து இருப்பதாகக் காட்டுதல். முதனிலைத்தொழிற்பெயராவது-தொழிற்பெயர் விகுதி புணர்ந்துகெட்டுப் பகுதிமாத்திரையாய் நின்றாலும் விகுதியோடு நின்றாற்போலவே தொழிற்பெயர்ப்பொருளை உணர்த்துவது; அது - நோவு. தவிர்வது - விலக்கத்தக்கது. இருபகுதி - நண்பரும் பகைவரும்: இது, உட்பகைவராயிருந்து நட்பாக்கப்பட்டாரும் நொதுமலாக்கப்பட்டாருமென்பாருமுளர். (எ)

அஎஅ. வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப மாயும்
பகைவர்கட் பட்ட செருக்கு.

பரி :—வகை அறிந்து - (தான் வினைசெய்யும்) வகையை அறிந்து, தன் செய்து - (அதுமுடித்தற்கு ஏற்பத்) தன்னைப் பெருக்கி, தன் காப்ப - (மறவிபுகாமல்) தன்னைக் காக்கவே, பகைவர்கண் -(தன்) பகைவர்மாட்டு, பட்ட-உளதாய, செருக்கு- களிப்பு, மாயும் - கெடும்; (எ - று.)

வகை-வலியனைத் தான் எதிரேபொருமாறும், மெலியனை அளவிற் போர்விலக்குமாறும் முதலாயின. பெருக்கல்-பொருள் படைகளாற் பெருகச்செய்தல். களிப்பு - இவற்றான் வேறு மென்று எண்ணி மகிழ்ந்திருத்தல். இவ்விறுகுதலறிந்து தாமே அடங்குவ ரென்பதாம்,

இதனான், களைதற்பாலதன்கண் செய்வன கூறப்பட்டன.

(கு - ரை.) தான் வினைசெய்யும் வகையையறிந்துசெய்து அது முடியுமாறு தன்னைப்பெருக்கி மறவிபுகாமல் தற்காப்பின் இங்ஙன்

முன்சாக்கிரதைப்பட்டிருத்தலை யறிந்தால், பகைவர் தாமேயடங்கு வரென்பதாம். அது முடித்தற்கு ஏற்ப - அத்தொழிலை முடிக்கு மாறு. மறவிபுகாமல் - மறதி [சோர்வு] அடையாமல். பொருும் ஆறு - போர்செய்யும் விதம். போர்விலக்கும் ஆறு - போரை ஒழி யும் விதம். முதலாயின என்றதனால், இருபகைவரில் ஒருபகைவ ரைத் தனக்குத் துணையாகக்கொள்ளுதலும், பகைவரிடத்துத் தனது வலியின்மைகாட்டாமை முதலியனவும். இவற்றான் - தம் மிடத்து உள்ள பொருள்படைகளால். வேறும்-வெல்வோம். இவ் விறுகுதல் - இந்த [வகையறிந்து தற்செய்து தற்காக்கும்] கட்டுப் பாடு, அழுத்தம். களைதற்பாலதன்கண் - பகைவர் மாட்டு உள தாய செருக்கில். 'காப்ப' என்னுஞ் செயவெனெச்சம், காரணப் பொருளதாய் இறந்தகாலத்தில் வந்தது. (அ)

அஎகூ. இளைதாக முண்மரங் கொல்க களையுநர்
கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து.

பரி:—முள் மரம் - (களையவேண்டுவதாய) முண்மரத்தை, இளைதுஆக - இளைதாய நிலைமைக்கண், கொல்க - களைக; (அன் றியே), காழ்த்த இடத்து - முதிர்ந்த நிலைமைக்கண் (களைய லுறின்), களையுநர் கை - களைவார் கையினை, கொல்லும் - (அது தான்) களையும்: (எ - று.)

'களையப்படுவதாய தம்பகையை அது மெலிதாய காலத்தே களைக; அன்றியே, வலிதாயகாலத்துக் களையலுறின் தம்மை அதுதான் களையும்' என்பது தோன்ற நின்றமையின், இது, **பிறிது மொழிதல்.**

இதனான், களையும் பருவங் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) பகைவர் வலிமையுறுதற்கு முன்னமே அவர்களை யொழிக்க; பகைவர் வலிமையுற்றாலோ அவர் நம்மைக்களைவ தன்றி அவரைக்களைதல் இயலாதென்பதாம். முதிர்தல்-வைரம் பற்றுதல். களையலுறின் - அழிக்கத்தொடங்கினால். களையும் - போக்கும். இது - இத்திருக்குறள். இளைது - இளமையென்னும் பண்படியாய் பிறந்த குறிப்புமுற்று. முண்மரம் - முட்களையுடைய மரம். களையுநர், உகரம் - சாரியை; நகரஒற்று - பெயரிடைநிலை.

அஅ0. உயிர்ப்ப வுளரல்லர் மன்ற செயிர்ப்பவர்
செம்மல் சிதைக்கலா தார்.

பரி:—செயிர்ப்பவர் - (தம்மொடு) பகைப்பாரது, செம்மல் - செருக்கினை, சிதைக்கலாதார் - கெடுக்கலாயிருக்க (இகழ்ச்சியான்) அதுசெய்யாத அரசர்,—உயிர்ப்ப - (பின்) உயிர்க்கும் மாத்திரத் திற்கும், உளர் அல்லர் மன்ற - உளரல்லர் ஒருதலையாக; (எ-று.)

அவர் வலியராய்த் தம்மைக் களைதல் ஒருதலையாகலின், இறந்தாரேயாவரென்பதாம். அவர் உயிர்த்த துணையானே தாம் இறப்பரெனினும் அமையும்.

இதனான், களையாவழிப் படும் இழுக்குக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) முதலுரைக்குக்கருத்து - பகைவர் வலியரானபின்பு தம்மையழித்தல் நிச்சயமாதலால் மெலிதாயபோது பகையைக் களையாதவர் இறந்தவரேயாவரென்பது. இரண்டாவது உரைக்குக் கருத்து-வலிமையடைந்தபகைவர் மூச்சுவிட்டமாத்திரத்து அவரால் [மிகஎளிதில்] அழிக்கப்படுவரென்பதாம். தருக்கு - களிப்பு. இகழ்ச்சி - அலட்சியமாக நினைத்தல். அது செய்யாத - கெடுக்காத. மூச்சுவிடும் காலவளவிற்கும் இருக்கின்றவரல்லர் ; இறப்பரென்றபடி. அவர் - பகைவர். உயிர்த்தத்துணையானே - மூச்சுவிட்ட மாத்திரத்தாலே: உயிர்த்தலென்றதனால், பாம்பின்தன்மைபெறப் படுமென்ப. தாம் - முன்சிதைக்காதவர். முதற்பொருளில் 'உயிர்ப்பவும்' என்னும் இழிவுசிறப்புஉம்மை, விகாரத்தால் தொக்கது. 'உயிர்ப்ப' என்னுஞ் செயவெனெச்சம் - இருவகைப்பொருள்களிலும் முறையே காரியப்பொருளதாய் எதிர்காலத்திலும், காரணப்பொருளதாய் இறந்தகாலத்திலும் வந்தது. சிதைக்கலாதார் - சிதையென்னுந் தன்வினை பிறவினைகளுக்குப் பொதுவாகிய முதனிலை, இங்குப் பிறவினைப் பொருளைத்தந்ததனால் வல்லெழுத்து மிக்குவந்தது ; தன்வினையிற் சிதைகலாதாரென்று வரும். (க௦)

அகஅ - ஆம் அதிகாரம்—உட்பகை.

பரி:—அஃதாவது - புறப்பகைக்கு இடனாக்கிக்கொடுத்து அது வெல்லுந் துணையும் உள்ளாய் நிற்கும் பகை. இதுவுங் களையப்படுவதன் பாலதாகலின், பகைத்திறந் தெரிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) புறப்பகை - வெளிப்பகை. இடனாக்கிக்கொடுத்து- இடங்கொடுத்து. அது - புறப்பகை. வெல்லுந்துணையும் - சயிக்குமளவும். உள்ளாய் நிற்கும் - நண்பாயிருக்கும். களையப் படுவதன்பாலது - நீக்கத்தக்கதிற் சேர்ந்தது. உட்பகையை வடநூலார் அந்தச்சித்ர மென்பர்.

அஅக. **நிழனீரு மின்னாத வின்னா தமர்நீரும்**
இன்னாவா மின்னா செயின்.

பரி:—நிழல் நீர்உம்-(ஒருவனுக்கு அனுபவிக்கவேண்டுவன வாய) நிழலும் நீரும், இன்னாத - (முன் இனியவேனும் பின்) நோய்செய்வன, இன்னா - இன்னாவாம் ; (அதுபோல), தமர் நீர் உம்-(தழுவவேண்டுவனவாய) தமரியல்புகளும், இன்னா செயின்- (முன் இனியதேனும் பின்) இன்னாசெய்வன, இன்னா ஆம்—.

நோய் - பெருங்கால் பெருவயிறு முதலாயின. 'தமர்' என்றதனால், உட்பகையாதற்கு உரியராகிய ஞாதியரென்பது அறிக. இன்னாசெயல் - முன்வெளிப்படாமை நின்று துணைபெற்ற வழிக் கெடுத்தல்.

(கு - ரை.) தீமையுள்ள நீரும் நிழலும் அனுபவித்தற்கு உரிய நீரும் நிழலும்போல இருப்பினும் இன்னாசெய்வனவாதல் போல, உட்பகையுள்ள சுற்றத்தார் தழுவத்தக்கவர்போலத்

தோன்றினும் இன்னுசெய்வரென்றவாறு; எடுத்துக்காட்டுவமையணி. தமர் - தம்மவர்; தாம் - பகுதி. பெருங்கால் - யானைக்கால் எனப் படும். பெருவயிறு - மஹோதரம். ஞாதியர் - தாயத்தார். நிழல் நீர் - உம்மைத்தொகை. உம்மை - உயர்வுசிறப்பு. இன்னுத - பெயர். இன்னு என்னுஞ்சொல் மூன்றனுள், முன்னைய இரண்டும் - முற்று; பின்னது - பெயர். இன்னு என முன்னர்வந்த சொல்லும் பொருளும் பின்னர்ப் பலவிடத்து ஒருங்கு வந்ததனுல், சொற் பொருட்பின்வருநிலையணி. (க)

அஅ௨. **வாள்போல் பகைவரை யஞ்சற்க வஞ்சுக**
கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு.

பரி:—வாள் போல் பகைவரை - 'வாள்போல (எறிதும்' என்று வெளிப்பட்டு நிற்கும்) பகைவரை, அஞ்சற்க - அஞ்சா தொழிக ; கேள் போல் பகைவர் தொடர்பு - (அங்ஙனம் நில் லாது) கேள்போல (மறைந்துநிற்கும்) பகைவர் நட்பினை, அஞ்சுக—; (எ - று.)

முன்னே அறிந்து காக்கப்படுதலான் 'அஞ்சற்க' என்றும், அங்ஙனம் அறியவும் காக்கவும் படாமையின் கெடுதல் ஒருதலை யென்பதுபற்றி 'அஞ்சுக' என்றுங் கூறினுர். பின்செய்யும் பகையினுங் கொடிதாகலானும், * காக்குங்காலம் அதுவாக லானும், அஞ்சப்படுவது முன்செய்த அவர்தொடர் பாயிற்று.

இவை இரண்டுபாட்டானும், உட்பகை ஆகாதென்பது கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) உட்பகைவர் வெளிப்பட்டபகைவர்போன்று முன் அறியப்பட்டுக் காக்கப்படாமையால், அப்படிப்பட்ட உட்பகைவ ரோடு பின்பு நேரும்பகையைக் காட்டிலும் நண்பு கொடிது ஆகை யாலும், அவரால் தீங்குநேராது காக்கவேண்டிய காலம் அவரோடு சிநேகமாயிருக்கும்பொழுதே யாதலாலும் அஞ்சுதற்கு உரியது உட்பகைவரின் நட்பேயா மென்பதாம். பின்செய்யும் பகையினும் கொடிது-பின்னேசெய்யப்படுகின்ற பகைமைச்செயலினும் முன்னர் வெளித்தோற்றத்துமாத்திரம் காணப்படும் நட்புக் கொடிது. காக்குங்காலம் அது - அந்த உட்பகைவரால் தீங்குநேராதவாறு காக்கவேண்டியகாலம் அவரோடு நட்பாயிருக்கும் அந்தக்காலம். எறிதும் - வெட்டுவோம். கேள்-உறவினர்; க்ஷேமசமாசாரங்களைக் கேட்பவர். அவர் - உட்பகைவர். தொடர்பு - நட்பு. (உ)

அஅ௩. **உட்பகை யஞ்சித்தற் காக்க வுலைவிடத்து**
மட்பகையின் மாணத் தெறும்.

பரி:—உள் பகை - உட்பகையாயினுரை, அஞ்சி—, தன் காக்க-தன்னைக் காத்துக்கொண்டு ஒழுகுக; (அங்ஙனம் ஒழுகாத வழி), உலைவு இடத்து - (தனக்கு ஓர்)தளர்ச்சி வந்தவிடத்து, மண் பகையின்-(குயவன்) மட்கலத்தை அறுக்குங் கருவிபோல, மாண தெறும்-(அவர்) தப்பாமற்கெடுப்பர்.; (எ - று.)

பி - ம். * காக்கலாகாததாகலானும்

காத்தல் - அவர் அணையாமலும் அவர்க்கு உடம்படாமலும் பரிகரித்தல். மண்ணைப் பகுக்குங் கருவி, 'மட்பகை' எனப் பட்டது. பகைமை தோன்றாமல் உள்ளாயிருந்தே கீழறுத் தலின் கெடுதல் தப்பா தென்பதாம்.

(கு - ரை.) மட்பகை [ஊசி] என்னுங் கருவி மண்ணுருண்டை யினின்றும் பானைமுதலியவற்றைக் குயவன் உண்டுபண்ணும் போது தான் உடனிருந்து உதவி முடிவில் அம்மண்ணுருண்டையி லிருந்து பானை முதலியவற்றைப் பிரித்துவிட நிமித்தமாவதுபோல, உட்பகையுடையார் நண்பர்போல உடனுயிருந்து புறப்பகைக்கு இடங்கொடுத்து விடுதலால் அவ்வுட்பகைவரால் கேடு தவறாது உண்டாகுமென்பதாம். மட்கலம் - மண்பாத்திரம். உவமையணி. அவர் - உட்பகையாளுேர். அணையாமல் - தம்மிடத்துச்சேரா மல். அவர்க்கு உடம்படாமலும் - அப்பகைவரின் செயல் களுக்கு உட்படாமலும். பரிகரித்தல் - நீக்குதல். மட்பகை - காரணப்பெயர்; இது, ஊசியெனப்படுமென்பர்; ஐ-கருவிப்பொருள் விகுதி: இன் உருபு - உவமப்பொருவு. தெறுதலில், மட்பகை யுவமை. உள்ளாயிருந்து - நட்பாயிருந்து. கீழறுத்தல் - சூழ்ச்சி செய்துகெடுத்தல். மாண - நன்றாக. (௩)

௮௮௪. மனமாணு உட்பகை தோன்றி னினமாணு
ஏதம் பலவும் தரும்.

பரி:—மனம் மாணு - (புறந் திருந்தியது போன்று) அகந் திருந்தாத, உள் பகை—, தோன்றின் - (அரசனுக்கு) உண்டாவ தாயின், (அஃது அவனுக்கு), இனம் மாணு - சுற்றம் வயமாகா மைக்கு ஏதுவாகிய, ஏதம் பலஉம் - குறறம் பலவற்றையும், தரும் - கொடுக்கும்; (எ - று.)

அவை - சுற்றத்தாரை உள்ளாய் நின்று வேறுபடுத்தலும், அதனுல் அவர் வேறுபட்டவழித் தான் தேருமையும், பின் அவற்றுன் விளைவனவுமாம்.

(கு - ரை.) அரசற்கு உட்பகை தோன்றுமாயின் அது அவ னது சுற்றத்தை நாசமாக்கும் குற்றம் பலவற்றையும் தருமென்ப தாம். புறந்திருந்தியதுபோன்று 'அகந்திருந்தாத - வெளியில் நட்பானதுபோலிருந்து மனத்தில் நட்பாகாத. உள்ளாய் - நட்பு ஆய். அதனுல் - வேறுபடுத்தியதனுல். வயமாகாமை - வசப் படாமை. அவை - அக்குற்றங்கள். வேறுபடுத்தல் - ஒற்றுமை யில்லையாக்குதல். தான் தேருமை - அரசன் தெளியாமை. அவற் றுன் விளைவன - வேறுபடுத்தலாலும், தேருமையாலும் உண்டா வன. பலவும், உம்மை - முற்று. (௪)

௮௮௫. உறன்முறையா னுட்பகை தோன்றி னிறன்முறையான்
ஏதம் பலவுந் தரும்.

பரி:—உறல் முறையான் - (புறத்தில்) உறவுமுறைத்தன்மை யோடு (கூடிய), உள் பகை—, தோன்றின் - (அரசனுக்கு)

உண்டாவதாயின், (அஃது அவனுக்கு), இறல் முறையான் - இறத்தல்முறையோடு (கூடிய), ஏதம் பல உம் - குற்றம் பல வற்றையும், தரும் - கொடுக்கும்; (எ - று.)

அவை - புறப்பகைத்துணையாய்நின்றே அது தோன்றுமல் கோறல் முதலிய வஞ்சனை செய்தலும், அமைச்சர் முதலிய உறுப்புக்களைத் தேய்த்தலும் முதலாயின.

(கு - ரை.) உறவுமுறைத் தன்மையோடு கூடிய உட்பகை ஒருத்தனுக்குத் தோன்றுமாயின், அஃது இறக்கும் நிலைவரை யுண்டாக்கும் குற்றம் பலவற்றையும் தருமென்பதாம். நான்காம் குறளில் பொதுப்பட 'மனம் மாணு உட்பகை தோன்றின்' எனக் கூறி, இக்குறளில் மந்துத்துவத்தோடு கூடிய உட்பகை இன்னும் கொடியதாகி உயிருக்கே ஆபத்து விரைவில் விளைக்கும் என்பதைக் காட்டுகிறார். உறவுமுறைத்தன்மை-பந்துத்துவம். இறத்தல்முறை-சாகுந் தன்மை. அவை - அக்குற்றங்களாவன. புறப்பகைத்துணையாய்- புறப்பகைக்குத் துணையாய். அது தோன்றுமல்- அப்படித் துணையாய் நிற்பது வெளிக்குத்தெரியாமல். கோறல்-கொல்லுதல். அமைச்சர் முதலிய உறுப்புக்கள் - ஆறு அங்கங்களும். தேய்த்தல் - வரவரக் குறையச்செய்தல். (ரு)

அஅசு. ஒன்ருமை யொன்றியார் கட்படி னெஞ்ஞான்றும்
பொன்ருமை யொன்ற லரிது.

பரி:—ஒன்ருமை - பகைமை, ஒன்றியார்கண் - (தனக்கு) உள்ளாயினார்மாட்டே, படின் - பிறக்குமாயின், (அரசனுக்கு), பொன்ருமை ஒன்றல் - இறவாமை கூடுதல், எஞ்ஞான்றும் அரிது—; (எ - று.)

பொருள் படை முதலிய உறுப்புக்களாற் பெரியனுயகாலத்தும் என்பார், 'எஞ்ஞான்றும்' என்ருர்.

இவை நான்குபாட்டானும், அதனுல் தனக்குவருந் தீங்கு கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) பொருள் படை முதலிய உறுப்புக்களாற் பெருகி யிருந்தானுயினும் அரசனுக்கு உட்பகையிருப்பின் அவனுக்கு மரணம் நேர்வது நிச்சயமென்பதாம். பிறக்குமாயின்-உண்டானுல். 'முதலிய' என்றதனுல், நட்புங் கொள்க. பெரியன் - மிகுந்தவன். அதனுல் - உட்பகையால். ஒன்றியார் - சேர்ந்தவர்; இறந்தகால வினையாலணையும் பெயர். (சு)

அஅஎ. செப்பின் புணர்ச்சிபோற் கூடினுங் கூடாதே
உட்பகை யுற்ற குடி.

பரி:—செப்பின் புணர்ச்சி போல் - செப்பினது புணர்ச்சி போல, கூடின்உம் - (புறத்து வேற்றுமைதெரியாமற்) கூடினு ராயினும், உள் பகை உற்ற குடி - உட்பகை உண்டாகிய குடியி லுள்ளார், கூடாது - (அகத்துத் தம்முள்) கூடார்; (எ - று.)

செப்பின் புணர்ச்சி-செப்பு மூடியோடு புணர்ந்த புணர்ச்சி. உட்பகையான் மனம் வேறுபட்டமையின், புறப்பகைபெற்றுழி

வீற்றுவீற்றுவ ரென்பதாம். குடி கூடாது என்பதனை 'நாடு வந்தது' என்பதுபோலக் கொள்க. உட்பகை தான் உற்ற குடியொடு கூடா தென்றும், உட்பகையுண்டாய குடி அப்பகையொடு கூடாதென்றும் உரைப்பாருமுளர்.

(கு - ரை.) ஒரு குடியிலிருக்கும் உட்பகையுள்ளார் வெளிப் பார்வைக்கு எவ்வளவு ஒற்றுமையுடையராகத் தோன்றினும் மனத்தினால் தம்முட்சேராரென்பது முதலிற் கூறியபொருள்; இனி, இக்குறட்கு வேறு இரண்டுபொருள் வருமாறு; உட்பகையுடையான் தான்உள்ளகுடியாரோடு கூடானென்பதும், உட்பகையுண்டாகிய குடியிலுள்ளார் அப்பகையாரோடு கூடாரென்பதுமாம். செப்பு - செப்பினுலியன்ற சிமிழ். புணர்ச்சி-சேர்க்கை: வேற்றுமை-வேறுபாடு. மூடி-மேன்மூடி. பெற்றுழி - நேர்ந்தபொழுது. வீற்று வீற்றுவர் - தனித்தனியாப்பிரிவர். குடி - குடும்பம்; இங்கு, அதிலுள்ளார்க்கு இடவாகுபெயர்: இது, பொருளால் உயர்திணையாயினுஞ் சொல்லால் அஃறிணையாதலால், அஃறிணைவினைகொண்டு முடிந்தது; ஊரடங்கிற்று, உலகம் புகழ்ந்தது என்பனவுங் காண்க. தான் உற்ற - தானுள்ள. ஏகாரம் - தேற்றம். (எ)

௮௮௮. **அரம்பொருத பொன்போலத் தேயு முரம்பொருது**
உட்பகை யுற்ற குடி.

பரி:—(முன் வளர்ந்து வந்ததாயினும்), உள்பகை உற்ற குடி - உட்பகையுண்டாய குறி, அரம் பொருத பொன் போல - அரத்தாற் பொரப்பட்ட இரும்பு போல, பொருது - (அதனால்) பொரப்பட்டு, உரம் தேயும் - வலி தேயும்; (எ - று.)

'பொருது' என்னுஞ் செயப்பாட்டு வினையெச்சம், 'தேயும்' என்னும் வினை கொண்டது; அஃது, உரத்தின் தொழிலாயினும் குடிமேல் ஏற்றுதலின் வினைமுதல்வினை யாயிற்று. காரியஞ் செய்வதுபோன்று பொருந்தி மெல்ல மெல்லப் பிரிவித்தலான், வலி தேய்ந்துவிடு மென்பதாம்.

இவை இரண்டு பாட்டானும், அவன்குடிக்கு வருந் தீங்கு கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) உட்பகையுள்ள குடி அரத்தினால் அராவப்பட்ட இரும்புபோல வலி குறைந்தொழியுமென்பதாம். அரம் - வாள் விசேடம். பொரப்பட்ட - அராவப்பட்ட. அதனால் - உட்பகையால். பொரப்பட்டு - கீழறுக்கப்பட்டு. தேயும் - குறையும். பொருத எனச் செயப்படுபொருள் வினைமுதல்போலக் கூறப்பட்டது-இது, செயப் பாட்டுவினைப்பொருளில் வந்த செய்வினை; பொரப்பட்ட என்பது அகரச்சாரியையும் செயப்பாட்டுவினைப்பொருளுணர்த்தும் படு விகுதியுந்தொக்குப் பொருத என நின்ற தென்று கொள்வாருமுளர்; பொருது என்பதனையும் இவ்வாறே கொள்க. அஃது - தேயுமென்பது. உரமென்பது குடியென்பதன் பயனிலையாகிய தேயு மென்னும் வினையைக் கொண்டு முடிந்தது: வழுவமைதி.

பிரிவித்தலான் - வேறுபடுத்தலால். அரமென்பதன் குறிப்பால், பொன் - கரும்பொன். (அ)

அஅக. எட்பக வன்ன சிறுமைத்தே யாயினும்
உட்பகை யுள்ள தாங் கேடு.

பரி :—உள் பகை - (அரசனது) உட்பகை, (அவன் பெருமையை நோக்க), எள் பகவு அன்ன-எள்ளின் பிளவையொத்த, சிறுமைத்து ஆயின் உம் - சிறுமை யுடைத்தே யாயினும், கேடு உள்ளது ஆம் - (பெருமையெல்லாம் அழியவருங்) கேடு அதனகத்ததாம் ; (எ - று.)

எத்துணையும் பெரிதாய கேடு, தனக்கு எல்லைவருந் துணையுஞ் சிறிதாய உட்பகையுள்ளே அடங்கியிருந்து, வந்தால் வெளிப்பட்டு நிற்கு மென்பதாம்,

இதனான், அது சிறிதென்று இகழப்படா தென்பது கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) தனக்குக்காலம் வருமளவும் மிகவுஞ்சிறிதாகத் தோன்றுகின்ற உட்பகையினிடத்து மிகவும்பெரிதாகிய கேடு அடங்கியிருந்து காலம்வந்தால் வெளிப்பட்டிடு மென்பதாம். பெருமையெல்லாம் - அரசன்பெருமையெல்லாம். அதனகத்தது- அந்தச்சிறிய உட்பகையினிடத்தது. எத்துணையும் - மிகவும். எல்லை - வெளிப்படுங்காலம். அது-உட்பகை. ஆயினும், உம்மை- இழிவுசிறப்பு. பகவு - பிளவுறுபண்டத்துக்குத் தொழிலாகுபெயர்; பகு - பகுதி. (கூ)

அகூ0. உடம்பா டிலாதவர் வாழ்க்கை குடங்கருள்
பாம்போ டுடனுறைந் தற்று.

பரி :—உடம்பாடு இலாதவர் வாழ்க்கை - மனப்பொருத்தமில்லாதாரோடு (கூட ஒருவன்) வாழும் வாழ்க்கை, குடங்கருள்- ஒரு குடிலுள்ளே, பாம்போடு—, உடன் உறைந்து அற்று - கூட உறைந்தாற் போலும் ; (எ - று.)

‘குடங்கம்’ என்னும் வடசொல், திரிந்து நின்றது : இடச் சிறுமையானும் பயிற்சியானும் பாம்பாற் கோட்படல் ஒருதலையாம் ; ஆகவே, அவ்வுவமையால், அவனுயிர்க்கு இறுதிவருதல் ஒருதலை யென்பது பெற்றும்.

இதனான், கண்ணோடாதவரைக் கடிகவென்பது கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) மனவொற்றுமை இல்லாதவரோடு கூடிவாழும் வாழ்க்கை ஒருவனுக்கு விரைவில் ஆபத்தை யுண்டாக்குமென்பதாம்.குடில்-குடிசை.உறைதல்-வசித்தல்.குடங்கம்-குடங்கர்; காமம். காமர் என்றாற்போல. பயிற்சி - பழக்கம். கோட்படல் - கடிக்கப்படுதல். இறுதி - முடிவு. கண்ணோடாதவர் - இங்கு மனப்

பொருத்தமில்லாதவர். கடிக - விலக்குக. உடம்பாடெனினும், உடன்பாடெனினும் ஒக்கும். உடனுறைதல் - பயின்றுவாழ்தல். அற்று - அன் என்னும் உவமவுருபிடைச்சொல்லடியாப் பிறந்த குறிப்புமுற்று. உவமானமும் உவமேயமும் உவமையுருபும் விரிந்து நிற்க, உயிர்க்கு இறுதிவருதலாகிய பொதுத்தன்மையொன்றுந் தொக்குவந்ததனுல், பொதுத்தன்மைத் தொகையுவமையணி. "பாம் போடொரு கூரையிலே பயின்றாற்போல், தவங்கா[illegible]ள்ளங் தள்ளு மென்றுமரைக்கண்ணு" என்றது இங்குக் காணத்தக்கது. (௯௦)

௯௦ - ஆம் அதிகாரம்—பெரியாரைப்பிழையாமை.

பரி:—அஃதாவது - பெரியராயினாரை அவமதித்து ஒழு காமை. 'இரட்டுற மொழிதல்' என்பதனுல், பெரியாரென்பது- ஆற்றலாற்பெரியாராய வேந்தர் மேலும். தவத்தாற்பெரியாராய முனிவர்மேலும் நின்றது. மேல் சொல்லாது எஞ்சிநின்றதாக லின், இது, வெகுளியான்வருவனவற்றது இறுதிக்கண் வைக் கப்பட்டது.

(கு - ரை.) பெரியார்என்பது - ஆற்றலாற்பெரியராகிய அரச ரையும் தவத்தாற்பெரியராகிய இருடியரையுங் காட்டும். இங்ஙன் இரண்டுபொருள் ஒருங்குகொள்ள உரைப்பது - இரட்டுறமொழித லெனப்படும். மேற்சொல்லாது எஞ்சிநின்றது - முன்சொல்லாமல் மிகுந்தது.

௮௯௧. **ஆற்றுவா ராற்ற லிகழாமை போற்றுவார்**
போற்றலு ளெல்லாந் தலை.

பரி:—ஆற்றுவார் - (எடுத்துக்கொண்டன யாவும்) முடிக்க வல்லாருடைய, ஆற்றல் - ஆற்றல்களை, இகழாமை - அவமதி யாமை, போற்றுவார் போற்றலுள் எல்லாம் - (தங்கண் தீங்கு வாராமல்) காப்பார் செய்யுங் காவல்களெல்லாவற்றினும், தலை - மிக்கது ; (எ - று.)

ஆற்றலென்பது - பெருமை, அறிவு, முயற்சி என்னும் மூன் றன்மேலும் நிற்றலின், சாதியொருமை. இகழ்ந்தவழிக் களைய வல்லா ரென்பது தோன்ற 'ஆற்றுவார்' என்றும், அரண் படை பொருள் நட்பு முதலிய பிறகாவல்கள் அவரான் அழியு மாகலின் அவ்விகழாமையைத் * தலையாயகாவ லென்றுங் கூறுனர்.

(கு - ரை.) தம்மைக்காத்துக்கொள்ள விரும்புவோர் தாம் எடுத்துக்கொண்ட தொழிலைத் தவருது முடிக்கவல்ல ஆற்ற லுள்ளவரை இகழாதிருத்தல்வேண்டு மென்பதாம். எடுத்துக் கொண்டன - தொடங்கின காரியங்கள். பெருமை அறிவு முயற்சி என்னும் மூவகை ஆற்றல்களை, முறையே வடநூலார் ப்ரபுஶக்தி மந்திரஶக்தி உத்ஸாஹஶக்தி என்பர். சாதியொருமை - சாதி பற்றிவந்த ஒருமை. களையவல்லார் - இகழ்ந்தவர்களை அழிக்க வல்லார். அரண் - காவலாக இருக்கும் மதில் அகழி மலை காடு வெளிநிலம் என்பன. அவரான்-ஆற்றலுடையவரால். இருதிறத் தார் - இருவகைப்பெரியோர்; ஆற்றலாற்பெரியாராய வேந்தரும்,

* பி - ம்: தலையென்றும

தவத்தாற்பெரியாராய முனிவரும். ஆற்றலென்பது பெருமை முதலிய மூன்றைக்காட்டுமென்று வேந்தர்க்கு ஏற்பக்கூறினாராயினும், முனிவர்க்குஏற்பத் தவத்தையும் கொள்ளவேணும். (௧)

௮௯௨. **பெரியாரைப் பேணா தொழுகிற் பெரியாரால்**
பேரா விடும்பை தரும்.

பரி:—பெரியாரை - (ஆற்றல்களால்) பெரியராயினாரை, பேணாது ஒழுகின் - (வேந்தர்) நன்குமதியாது [அவமதித்து] ஒழுகுவராயின், (அவ்வொழுக்கம்), பெரியாரால் - அப்பெரியாரால், பேரா இடும்பை - (அவர்க்கு எஞ்ஞான்றும்) நீங்காத துன்பங்களை, தரும் - கொடுக்கும் ; (எ - று.)

அத்துன்பங்களாவன - இருமையினும் இடையறாதுவரும் மூவகைத் துன்பங்களுமாம். அவையெல்லாந் தாமே செய்து கொள்ளுகின்றனரென்பது தோன்ற ஒழுக்கத்தை வினை முதலாக்கியும், பெரியாரைக் கருவியாக்கியுங் கூறினார்.

பொதுவகையால் அவரைப் பிழைத்தற் குற்றம், இதனாற் கூறப்பட்டது. இனி, சிறப்புவகையாற் கூறுப.

(கு - ரை.) ஒருவர் ஆற்றலாற் பெரியாரை அவமதித்து நடப்பின் அஃது அவர்க்கு நீங்காததுன்பத்தைத் தருமென்பதாம். நன்குமதியாது - கௌரவியாமல். இருமை - இம்மை மறுமை. இடையறாது - ஓயாமல். மூவகைத்துன்பங்களாவன - தன்னைப் பற்றி வருவனவும், பிறவுயிர்களைப்பற்றி வருவனவும், தெய்வத்தைப்பற்றி வருவனவும் என மூவகைப்படும் பிறவித் துன்பங்கள்; இவற்றை முறையே ஆத்யாத்மிகம், ஆதிபௌதிகம், ஆதிதைவிகமென்பர். வினைமுதல்-எழுவாய். பெரியாரை அவமதித்தொழுகுவார்க்கு இடும்பைவருதற்கு முக்கியகாரணம் அவரைப்பேணாதொழுகியமையேயாதலால், அவ்வொழுக்கத்தைக் கருத்தாவாக்கி, அப்பெரியாரை இடும்பைதருதற்குக் கருவியாக்கினாரென்க. அவரைப் பிழைத்தற் குற்றம் - அவ்விருவர்க்கும் பிழைசெய்வதனாலுண்டாங் குற்றம். சிறப்புவகையாற் கூறுப - தனித்தனியே சொல்லுவர். (௨)

௮௯௩. **கெடல்வேண்டிற் கேளாது செய்க வடல்வேண்டின்**
ஆற்று பவர்க ணிழுக்கு.

பரி:—அடல்வேண்டின் - (வேற்று வேந்தரைக்) கோறல் வேண்டியவழி, ஆற்றுபவர்கண்-(அதனை அப்பொழுதே) செய்ய வல்ல வேந்தர் மாட்டு, இழுக்கு - பிழையினை, கெடல் வேண்டின் - (தான்) கெடுதல் வேண்டினாயின், கேளாது செய்க - (ஒருவன் நீதிநூலைக்) கடந்து செய்க ; (எ - று.)

அப்பெரியாரை “ காலனுங் காலம் பார்க்கும் பாராது, வேலினடு தானை விழுமியோர் தொலைய, வேண்டிடத் தடூஉம் வெல்போர் வேந்தர் ” என்றார் பிறரும். நீதிநூல் செயலாகாதென்று கூறலின், ‘ கேளாது ’ என்றார்.

(கு - ரை.) ஒருவன் தான் கெடவிரும்பினால் பகைவரை நினைத்தபொழுதே அழிக்கும் வல்லமையுள்ள வேந்தரிடத்துப் பிழைசெய்யக்கடவனென்றவாறு. வேற்று வேந்தர் - பகையரசர்கள். நீதிநூலைக் கடந்து - நீதி சாஸ்திரத்திற் சொல்லியபடி நடவாமல். அதனை - அக்கோறலை. "காலனுங் காலம்பார்க்கும்" என்னும் மேற்கோள், புறநானூறு - ௬௪ - இல் உள்ளது; இதற்கு-யாவரையுங் கொல்லுகின்ற யமனும் அக்கொலைக்கு ஏற்ப விதித்த காலம் வருந்துணையும் எதிர்பார்த்து நிற்பன்: அங்ஙனங் காலத்தை எதிர்பாராமல் தமக்கு வேண்டியபொழுதே வேல்முதலிய ஆயுதங்களாற் போர்செய்கின்ற சேனையையுடைய சிறந்த அரசர்கள் அழியும்படி கொல்லுகின்றவெல்லும் போரினையுடைய அரசரென்பது பொருள். செயலாகாது - இத்தன்மையாரிடத்துப் பிழைசெய்யக் கூடாது. (௩)

௮௯௪. கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்று லாற்றுவார்க்கு
ஆற்றாதா ரின்னா செயல்.

பரி:—ஆற்றுவார்க்கு - (மூவகை) ஆற்றலு முடையார்க்கு, ஆற்றாதார் - அவையில்லாதார், இன்னா செயல்-(தாம் முற்பட்டு) இன்னாதவற்றைச் செய்தல்,—கூற்றத்தை - (தானேயும் வரற்பாலனாய) கூற்றுவனை, கையால் விளித்து அற்று - (அதற்கு முன்னே) கைகாட்டி அழைத்தாலொக்கும்: (எ - று.)

கையால் விளித்தல் - இகழ்ச்சிக்குறிப்பிற்று. தாமேயும் உயிர் முதலிய கோடற்கு உரியாரை அதற்குமுன்னே விரைந்து தம்மேல் வருவித்துக்கொள்வார் இறப்பினது உண்மையும் அண்மையுங் கூறியவாறு.

இவை இரண்டுபாட்டானும், வேந்தரைப் பிழைத்தலின் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) ஒருவனை 'நீ என்மீது வா: பார்ப்போம்' என்று வலிய அழைப்பது அவனிடத்துள்ள அவமதிப்புப்பற்றிநிகழ்வதாதலால், அத்தன்மையை யமனிடத்துஏற்றி அவனைக்கையால் விளித்தல் அக்கூற்றுவனிடத்துத் தனக்குள்ள இகழ்ச்சிபற்றியதாகு மென்பார், 'கையால் விளித்தல் இகழ்ச்சிக் குறிப்பிற்று' என்றார்: பிறர் வலியறியாமல் அவரை வலியப்போருக்கு அழைத்தல் தீங்குக்கே காரணம் என்றவாறு. அவை - அவ்வாற்றல்கள். வரற்பாலன் - வருந்தன்மையன். கூற்றுவன்-யமன். குறிப்பிற்று - குறிப்பினையுடையது. 'முதலிய' என்பதனால், இடம் பொருளேவல்களுங்கொள்க. இறப்பு - மரணம். உண்மை - தவறாமை. அண்மை - சமீபித்த தன்மை. ஆல் - அசை. கூற்றத்தை உவமை கூறியதனால், தடுக்கலாகாமைவிளங்குகின்றது. (௪)

௮௯௫. யாண்டுச்சென் றியாண்டு முளராகார் வெந்துப்பின்
வேந்து செறப்பட் டவர்.

பரி:—வெம் துப்பின் - (பகைவர்க்கு) வெய்தாய வலியினையுடைய, வேந்து - வேந்தனால், செறப்பட்டவர் - செறப்பட்ட

அரசர், யாண்டு சென்று (உளர்) - (அவனைத் தப்பி) எங்கே போய் உளராவர்?) யாண்டுஉம் உளர் ஆகார் - ஓரிடத்தும் உளராகார்; (எ - று.)

இடைவந்த சொற்கள், அவாய்நிலையான் வந்தன. வெந்துப் பின் வேந்தாகலால், தம்நிலம்விட்டுப் போயவர்க்கு இடங் கொடுப்பாரில்லை; உளராயின், இவர் இனி ஆகாரென்பது நோக்கி, அவனொடு நட்புக்கோடற்பொருட்டும் தாமே வந் தெய்திய அவருடைமையை வெளவுதற்பொருட்டுங் கொல்வர்; அன்றெனின், உடனே அழிவர் என்பன நோக்கி, 'யாண்டுச் சென் றியாண்டு முளராகார்' என்றார்.

இதனால், அக்குற்றமுடையார் "அருமை யுடைய அரண் சேர்ந்தும் உய்யார்" என்பது கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) வலிமையுள்ள வேந்தனால் சினக்கப்பட்டவர், எவ்விடத்துச் சென்றாராயினும் பிழைத்தல் முடியாதென்பதாம். வெய்தாய - வெம்மை யுடைத்தாகிய: கொடுமை யுடையதாகிய. செறப்பட்ட - கோபிக்கப்பட்ட. இடைவந்த சொற்கள் - 'அவனைத் தப்பி, உளராவர்' என்பன. உளராயின் - இடங்கொடுப்பவருண்டா னால் (அவர்). இவர் இனி ஆகாரென்பது நோக்கி - வெந்துப்பின் வேந்தராற் செறப்பட்ட இவர் இனி நன்மைபெறா ரென்பதுகருதி. அவனொடு நட்புக்கோடற் பொருட்டு - வெந்துப்பின் வேந்தோடு வலியச் சினேகஞ் செய்துகொள்ளுதற்பொருட்டு. எய்திய - அடைந்த. உடைமை - சொத்து. வெளவுதல் - அபகரித்துக் கொள்ளுதல். அக்குற்றம் - பெரியாரைப் பிழைத்தற்குற்றம். அருமை யுடைய அரண் சேர்ந்தும் உய்யார்-அழித்தற்கு அரிய காவலிடத்தைச் சேர்ந்திருந்தாலும் பிழைக்கமாட்டார்; இது, நாலடியார் - பெரியாரைப் பிழையாமை - ௨-இல் உள்ளது. சென்றியாண்டும் - குற்றியலிகரம், அலகுபெறாது நின்றது. உம்மை - முற்று. வேந்து- பண்பாகுபெயர். "வேந்தொடுமாறுகோடல் விளிகுற்றார் தொழில தாகும்" என்ற சிந்தாமணி இங்குக் கருதத்தக்கது. (௫)

௮௯௬. **எரியாற் சுடப்படினு முய்வுண்டா முய்யார்**
பெரியார்ப் பிழைத்தொழுகு வார்.

பரி:—எரியால் சுடப்படின் உம் - (காட்டிடைச் சென்றானொருவன் ஆண்டைத்) தீயாற் சுடப்பட்டானாயினும், உய்வு உண்டாம் - (ஒருவாற்றான்) உயிருய்தல் கூடும்; பெரியார் பிழைத்து ஒழுகுவார் - (தவத்தாற்) பெரியாரைப் பிழைத்து ஒழுகுவார், உய்யார் - (எவ்வாற்றானும்) உயிருய்யார்; (எ - று.)

தீ முன்உடம்பினைக் கதுவி அதுவழியாக உயிர்மேற்சேற லின் இடையே உய்யவுங் கூடும்; அருந்தவர்வெகுளி அன்னதன்றித் தான் நிற்பது கணமாய் அதற்குள்ளே யாவர்க்குங் காத்தலரிதாகலின் அது கூடாதாகலான், அதற்கு ஏதுவாய பிழை செய்யற்க வென்பதாம்.

(கு - ரை.) தவத்தால் பெரியார்கட்குப் பிழைசெய்து நடப்பவர்க்கு எவ்வகையிலும் பிழைத்திருக்க முடியாதென்பதாம். ஆண்டைத்தீ - அக்காட்டிடத்துள்ள தீ. ஒருவாற்ருன் - ஒரு வழியால். உயிருய்தல் - பிழைத்தல். தீ முன் உடம்பிணைக்கதுவி - தீயானது முதலிலே உடம்பிற்பற்றி. அதுவழியாக - அவ்வுடம்பின்வழியே. அருந்தவர்-பிறராற்செய்தற்கு அரிய தவமுடையமுனிவர். அன்னதன்றி - அப்படிப்பட்டதல்லாமல். தான் நிற்பது - தானுள்ள அளவு. கணம் - க்ஷணப்பொழுது. காத்தலரிது - தடுத்தற்கரியது. அஞ்தியாய் வருகின்றவாறு பற்றி ஒரோவழி வெகுளி தோன்றிய பொழுதே அதனை மெய்யுணர்வு அழிக்குமாகலின் ‘நிற்பது கணமாய்’ என்றும், நிறைமொழி மாந்தராகலின் ‘யாவர்க்குங் காத்தலரிது’ என்றுங் கூறினர்; “குணமென்னுங் குன்றேறி நின்ருர் வெகுளி, கணமேயுங் காத்தலரிது” என்ருர், நீத்தார்பெருமையில். சுடப்படினும், உம்மை - உயர்வு சிறப்பு. இங்குத் தவத்தாற் பெரியராகிய உபமேயத்திற்கு எரியாகிய உபமானத்தினும் சிறப்புத்தோன்றக் கூறியது - வேற்றுமையணியின்பாற்படும். (சு)

௮௯௭. வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான்பொருளு மென்னுந்
தகைமாண்ட தக்கார் செறின்.

பரி:—தகை மாண்ட தக்கார் - (சாப அருள்கட்கு ஏதுவாய) பெருமை மாட்சிமைப்பட்ட அருந்தவர், செறின் - (அரசனை) வெகுள்வராயின், வகை மாண்ட வாழ்க்கைஉம் - உறுப்பழகு பெற்ற அவனரசாட்சியும், வான்பொருள்உம் - (ஈட்டிவைத்த) பெரும்பொருளும், என் ஆம் - என்பட்டுவிடும்! (எ - று.)

உறுப்பு - அமைச்சு நாடு அரண் படை என இவை. ‘செறின்’ என்பது - அவர் செருமை தோன்ற நின்றது; இவ்வெச்சத்தான் முன்வருவனவற்றிற்கும் இஃது ஒக்கும். அரசர் தஞ் செல்வக்களிப்பான் அருந்தவர்மாட்டுப் பிழை செய்வாராயின், அச்செல்வம் அவர்வெகுளித்தீயான் ஒருகணத்துள்ளே வெந்துவிடுமென்பதாம்.

(கு - ரை.) தவப்பெருமை யுடையவரால் சினக்கப்பட்ட வேந்தரின் வாழ்வும் பொருளும் விரைந்து கெடுமென்பதாம். சாபம் - சபிப்பு; வெகுண்டு கூறும் மொழி. அருள் - அநுக்கிரகம்; அருளிக்கூறும்மொழி. உறுப்பழகுபெற்ற - அங்கங்கள் நன்கமைந்த. ஈட்டிவைத்த - சம்பாதித்துவைத்த. என்பட்டுவிடும் - எப்படியாய் விடும்? அடியோடு அழிந்து போய்விடும். இவ்வெச்சம் - செறினென்னும் வினையெச்சம். முன்வருவனவற்றிற்கும் - மேற்குறள்களில் வரும் ‘மதிப்பின்’, ‘சீறின்’ ‘செறின்’ என்னும் எதிர்கால வினையெச்சங்களுக்கும். இஃது - அவ்வாறு செய்யாமை தோன்ற நிற்பது. வெகுளித்தீ - கோபாக்கினி. மாண்ட, மாண் - முதனிலை; [இறந்த என்னும் பொருளில். மாள் - முதனிலை.] (எ)

௮௯௮. குன்றன்னர் குன்ற மதிப்பிற் குடியொடு
நின்றன்னர் மாய்வர் நிலத்து.

பரி:—குன்று அன்னார் - குன்றத்தை யொக்கும் அருந்தவர், குன்ற மதிப்பின் - கெட நினைப்பாராயின், (அப்பொழுதே), நிலத்து நின்று அன்னார் - இந்நிலத்து நிலைபெற்றாற்போலுஞ் செல்வர், குடியொடு - (தங்) குடியொடும்; மாய்வர்—; (எ - று.)

வெயில் மழை முதலிய பொறுத்தலுஞ் சலியாமையும் உள்ளிட்ட குணங்களுடைமையின், 'குன்றன்னார்' என்றார்; "மல்லன் மலையனைய மாதவர்" என்றார்பிறரும். நிலைபெற்றாற் போறலாவது-இறப்பப்பெரியராகலின், இவர்க்கு என்றும் அழிவில்லையென்றுகண்டாராற் கருதப்படுதல்.

(கு-ரை.) தவத்தாற் பெரியார் கெடும்படி நினைப்பின் பெருஞ்செல்வர் தங்குடியோடுங் கெடுவரென்பதாம். குன்றம் - மலை. சலியாமை - அசையாமை. உள்ளிட்ட குணங்கள் - அளவுசெய்யப்படாத பெருமையும், பலவகைப்பொருளுடைமையும், நெடுந்தூரத்திலுள்ளாராலும் அறியப்படும் உயர்ச்சியும், எப்பொழுதும் பயன் கொடுக்குந் தன்மையும், அழித்தற்கு அருமையும் முதலியன. "மல்லல்" என்னும் மேற்கோள், சீவகசிந்தாமணி - முத்தியிலம்பகம் ௧௬௧-இல் உள்ளது; இதற்கு - அளவு செய்யப்படாத பலவளங்களையுடைய மலைபோல யாவராலும் அசைக்கப்படாத மிக்க தவத்தையுடைய முனிவ ரென்பது பொருள். இறப்பப்பெரியர் - (மூவகையாற்றலால்) மிகவும்பெரியவர். இவர்க்கு - இச்செல்வர்க்கு. (அ)

௮௯௯. **ஏந்திய கொள்கையார் சீறி னிடைமுரிந்து**
வேந்தனும் வேந்து கெடும்.

பரி:—ஏந்திய கொள்கையார் - (காத்தற்கு அருமையான்) உயர்ந்த விரதங்களையுடையார், சீறின் - வெகுள்வாராயின், (அவ்வாற்றலான்), வேந்தன்உம் - இந்திரனும், இடை வேந்து முரிந்து - இடையே (தன்) பதம் இழந்து, கெடும்—; (எ - று.)

"வேந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும்" என்றார் பிறரும். நகுடனென்பான் இந்திரன்பதம்பெற்றுச் செல்கின்ற காலத்துப் பெற்ற களிப்புமிகுதியான் அகத்தியன்வெகுள்வதோர் பிழை செய, அதனாற் சாபமெய்தி அப்பதம் இடையே இழந்தானென்பதனை உட்கொண்டு, இவ்வாறு கூறினார்.

இவைநான்கு பாட்டானும், முனிவரைப்பிழைத்தலின் குற்றம் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) தவத்தினால் பெரியார் சினந்தால் தேவேந்திரனும் கெடுவானென்பதாம். விரதங்களாவன-வினைமாசு தீர்ந்து அந்தக்கரணம் தூயவாதற்பொருட்டு இன்ன அறஞ் செய்வேனெனவும், இன்னபாவந் தவிர்வேனெனவும் தம் ஆற்றலுக்கு ஏற்ப வரைந்துகொண்டு துறந்தோராற் காக்கப்படும் அருளுடைமை முதலியன. "வேந்தன்மேய" என்னும் மேற்கோள், தொல்காப்பியம் - பொருளதிகாரம் - அகத்திணையியல், ௫-ஆம் சூத்திரத்தில்

உள்ளது ; இதற்கு - இந்திரன் காதலித்த தண்புனல் நாடுஎன்று பொருள். இம்மேற்கோள், வேந்தனென்னுஞ் சொல் தேவேந்திரனென்னும் பொருளில் வருதற்கு எடுத்துக்காட்டப்பட்டது. பதம்-பதவி. வேந்தனும், உம்மை - உயர்வுசிறப்பு. நகுஷனென்னுஞ் சந்திரகுலத்து அரசன், நூறு அசுவமேதயாகஞ்செய்து இந்திரபதம்பெற்றுச் சிவிகையேறிச் செல்கின்ற காலத்து, இந்திராணிமேல் வைத்த காதல்மிகுதியால், தன்சிவிகை தாங்கிச் செல்கிற ஏழு முனிவர்களுள் குறுமுனிவராதலால் மெதுவாய் நடந்த அகத்தியரைநோக்கி விரைவிற்செல்என்பான் 'ஸர்ப்பஸர்ப்ப' [ஓடு ஓடு]' என்று கூறினுகை, அகத்தியர் வெகுண்டு 'நீ ஸர்ப்பமாகுதி' என்று சபிக்க, அவன் அவ்விந்திரபதமிழந்து உடனே பாம்பாகி நிலத்திற் கிடந்தா னென்பது, வரலாறு. வேந்து - தேவேந்திரபதவி: இச்சொல்லின்பொருள் இவ்வாறு கொள்ளமாட்டாத ஒரு சாரார் 'வேந்தனும் வெந்துகெடும்' என்று படிப்பர். அது பரிமேலழகர்க்குக் கருத்தன்மை ஊன்றியுணர்வார்க்குப் புலனும். புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில் காஞ்சிப்படலத்தில் "துன்னருந்துப்பின்" என்ற பாடலின் உரையில் அதன் உரையாசிரியர் "ஏந்திய கொள்கையர் சீறினிடை முரிந்து, வேந்தனும் வேந்து கெடும்" என்பதனுல், வேந்து இராச்சியமென்றுமாம்' என்று எழுதியிருப்பதும் இங்குக் காணத்தக்கது. (௯)

௯௦௦. **இறந்தமைந்த சார்புடைய ராயினு முய்யார்**
சிறந்த மைந்த சீரார் செறின்.

பரி:—சிறந்து அமைந்த சீரார் - கழிய மிக்க தவத்தினையுடையார், செறின் - வெகுள்வராயின், (அவரான் வெகுளப்பட்டார்),—இறந்து அமைந்த சார்பு உடையர் ஆயின்உம் - கழியப்பெரிய சார்புடையாராயினும், உய்யார் - (அதுபற்றி) உய்யமாட்டார் ; (எ - று.)

சார்பு - அரண் படை பொருள் நட்பு என இவை ; அவையெல்லாம் வெகுண்டவரது ஆற்றலால் திரிபுரம்போல அழிந்துவிடு மாகலின், 'உய்யார்' என்றார். சீருடையது, சீரெனப்பட்டது.

இதனுல் அக்குற்றமுடையார் சார்புபற்றியும் உய்யாரென்பது கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) தவமுடையோர் சினந்தால் அரண்முதலிய சார்பு உடையாரும் பிழையாரென்பதாம். கழிய மிக்க - மிகவும் அதிகமான. சார்பு - துணையாய அங்கங்கள். திரிபுரம் - இருப்புமதில், வெள்ளிமதில், பொன்மதில்களையுடைய மூன்று பட்டணங்கள். திரிபுரமழிந்தது, வெகுண்டசிவபிரானது ஆற்றலால். வித்தியுந்மாலி தாரகாட்சன் கமலாட்சன் என்ற அசுரர்களுடையனவாய் இருப்பு வெள்ளி பொன் இவை மயமான மும்மதிலை முறையே கொண்ட திரிபுரத்தைச் சிவபெருமான் நகைத்தழித்தமையை, "வளைத்த வெஞ்சிலை தாங்கினன் மால்கணை செலுத்தி, இளைத்த

நுண்ணிடை பங்கர்பார்த்திள நகை விளைப்பத், திளைத்த மூவெயிற் றீமலிந் தொருகணஞ்செலாமுன், தொலைத்த தீமையோர் மாய்ந் தனர் சாம்பரா யொழிந்தே'' என்பதுங் காண்க. சீர் - சிறப்பு; தவத்துக்குப் பண்பாகுபெயர். அக்குற்றம்-பெரியாரைப் பிழைத்த லாகிய குற்றம். (௯0)

௯௧ - ஆம் அதிகாரம்—பெண்வழிச்சேறல்.

பரி :—இனிக் காமத்தான் வருவன நேரே பகையல்லவாயி னும், ஆக்கஞ்சிதைத்தல் அழிவுதலைத் தருத லென்னுந் தொழில் களாற் பகையோடொத்தலின் பகைப்பாற் படுவனவாம்: ஆக லான், அவற்றைப் பகைப்பகுதியது இறுதிக்கட் கூறுவான் றொடங்கி, முதற்கட் பெண்வழிச்சேறல் கூறுகின்றார். அஃதா வது - தன்வழியொழுகற்பாலளாய இல்லாள்வழியே தான் ஒழுகுதல்.

(கு - ரை.) 'காமத்தான்வருவன நேரே பகையல்ல வாயினும்' என்பது - வெகுளியான் வருவன வாகிய இகல் முதலியன நேரே பகையா மென்பதைக் குறிப்பிக்கும். ஆக்கஞ்சிதைத்தல் - பொரு ளைச் சிதைத்தல்: பெருக்கஞ் சிதைத்த லென்பாருமுளர். அழிவு தலைத்தருதல் - அழிவை விளைத்தல். அவற்றை - காமத்தால் வருவனவற்றை. தன்வழியொழுகற்பாலளாய - தான் போகின்ற வழியே தானும் நடத்தற்குரியவளாகிய. இல்லாள் - மனைவி. "தன்னலாளப்படுமனைவி தன்னை லாளப்படுவானேல், அன்னாற் கறனும் பொருளுமுள வாகா தொல்லைப் பொருளானும், மன்னு பயன்கள் வினைமுடியா மறுமையணுகா தெப்பிழையும், முன்னும் பின்னும் பெருநாணு மூவாப்பழியு மறிமைந்தா'' என்ற விநாயக புராணம் இங்குக் காணத்தக்கது.

௯0௧. மனைவிழைவார் மாண்பய னெய்தார் வினைவிழைவார்
வேண்டாப் பொருளு மது.

பரி :—(இன்பம் காரணமாக), மனைவிழைவார் - (தம்) மனை யாளை விழைந்து (அவடன்மையராய்) ஒழுகுவார், மாண் பயன் - (தமக்கு) இன்றுணையாய அறத்தினை, எய்தார்—: (இனி), வினை விழைவார் - பொருள்செய்தலை முயல்வார், வேண்டா - (அதற்கு இடையீடென்று) இகழும், பொருளும்—, அது - அவ் வின்பம் ; (எ - று.)

மனையும் விழைதலும் பயனும் ஆகுபெயர். அவ்வின்பம் - அவடன்மையராதற்கு ஏதுவாய இன்பம். அஃது, அவளாற் பயனாயஅறத்தினும் அவ்வறத்திற்கும் தனக்கும்ஏதுவாய பொரு ளினும் செல்ல விடாமையின், விடற்பாற் றென்பதாம்.

(கு - ரை.) பெண்வழிச்சேறலாற் பெறப்படும் இன்பம் இல்லறத்திற்குப் பயனாகிய அறத்திற்கும், அறம் அதிகாரம் இவற்றை விளக்கக்கூடிய பொருளைத் தேடுவதற்கும் இடையூறாக

முடிதலால், அந்தஇன்பம் ஓராண்மகனல் விரும்பி மேற்கொள்ளத் தக்கதன்று: இகழ்ந்துவிடத்தக்க தென்றவாறு. மனையாள் வழியே நடப்பவர் தருமத்தைப்பெருமையோடு பொருளையும் பெரு ரென்பது கருத்து. மாண்பயன் - பண்புத்தொகை: மாட்சிமைப் பட்ட பயனையளித்தலால், இன்றுணையாய அறத்தை 'மாண் துணை' என்ருர். வினை-பொருளைச் சம்பாதித்தலாகிய தொழிலைக் காட்டிற்று. மனையென்ற இடத்தின்பெயர் - அங்கு இருத்தற்கு உரிய மனைவிக்கு ஆகியதனல், இடவாகுபெயர். விழைவார் என்ற காரணப்பெயர் - அதன் காரியமாகிய விழைந்து அவள் தன்மையராய் நடத்தலை மேற்கொள்வதைக் காட்டுவதனல்,காரண வாகுபெயர். பயன் என்ற காரியத்தின் பெயர் - அதற்குக் காரண மாகிய அறத்திற்கு ஆகியதனல், காரியவாகுபெயர். அஃது - அவ்வின்பம். இல்லறத்தானுக்குப் பயனய அறத்திற்கு மனை யாள் துணையாயிருத்தலால், 'அவளாற் பயனய அறத்தினும்' எனப்பட்டது. இல்லறத்தானுக்குப் பயன் - அறம்: அந்த அறத் திற்குத் துணையாகுபவள் - மனைவி. அந்த அறத்தையும் தன்னதி காரத்தையும் விளைப்பது - பொருள். (க)

௯0௨. **பேணது பெண்விழைவா னுக்கம் பெரியதோர்**
நாணுக நாணுத் தரும்.

பரி:—பேணது - (தன்) ஆண்மையைவிட்டு, பெண் விழை வான் - மனையாளது பெண்மையை விழைவானெய்திநின்ற, ஆக்கம்-செல்வம், (இவ்வுலகத்து ஆண்பாலார்க்கெல்லாம்), பெரி யது ஓர் நாண் ஆக - பெரியதோர் நாணுண்டாக, (தனக்கும்), நாணு தரும் - நாணுதலைக் கொடுக்கும்; (எ - று.)

எய்திநின்றதாயிற்று, படைக்கும் ஆற்றலிலனுகலின். அச் செல்வத்தால் ஈதலும் துய்த்தலும் முதலிய *பயன்கள் அவளளவு ஆகலின், அவ்வாண்மைச் செய்கை அவள் கண்ணதாயிற்றென்று ஆண்பாலார் யாவரும் நாண, அதனல் தன் ஆண்மையின்மை யறிந்து பின் தானும் நாணுமென்பது நோக்கி, 'பெரியதோர் நாணுக நாணுத்தரும்' என்ருர்.

இவை யிரண்டு பாட்டானும், மனைவிழைதற்குற்றங் கூறப் பட்டது.

(கு - ரை.) மனையாளது பெண்மையை விரும்புவான் எய்திய செல்வம் உலகத்து ஆண்பாலர்க்கெல்லாம் நாணுக, அதனல் நாணத்தைத் தருமென்பதாம். எய்திநின்றசெல்வம் என்றுபொருள் கூறியது, பெண்வழிச் சேர்பவனுக்குப் பொருளை மேன்மேலுந் தேடும் வல்லமை நீங்குதலால் அவன் தேடியதன்றி, அவன்முன் னோராற் பெற்றுநின்ற செல்வமே யுள்ள தென்பதன லாகு மென் பார் 'எய்திநின்றதாயிற்று, படைக்கும் ஆற்றலிலனுகலின்' என் ருர். அச்செல்வத்தால் - தன்முயற்சியாற் சம்பாதித்ததன்றி முன்னரே யடைந்துநின்ற செல்வத்தினல். அவள் - மனையாள்.

* பி - ம்: பயன்கொள்வாள் அவளாகலின்,

அளவு - அதீனம். ஆண்மைச்செய்கை யென்றது - பொருளைப் பிறர்க்குஈதல் துய்த்தல் முதலியவற்றை. அவள் கண்ணது - மனையாளிடத்தது. (௨)

௯0௩. **இல்லாள்கட் டாழ்ந்த வியல்பின்மை யெஞ்ஞான்றும்**
நல்லாரு ணாணுத் தரும்.

பரி:—(ஒருவன்), இல்லாள்கண்-இல்லாண்மாட்டு, தாழ்ந்த-தாழ்தற்கு ஏதுவாய, இயல்பு இன்மை - அச்சம், நல்லாருள்-(அஃதிலராய) நல்லாரிடைச் செல்லுங்கால், நாணு - நாணுதலை, (அவனுக்கு), எஞான்றுஉம் - எக்காலத்தும், தரும் - கொடுக்கும்.

அவடான் அஞ்சியொழுகுதல் இயல்பாகலின், அவளையஞ்சுதல் இயல்பின்மை யாயிற்று: அங்ஙனம் அஞ்சியொழுகுதலின், அவளை நியமிப்பாரில்லையாம்: ஆகவே, எல்லாக்குற்றமும் விளையுமென்பதுநோக்கி, 'எஞ்ஞான்றும் நாணுத்தரும்' என்றார்.

(கு - ரை.) மனையாளுக்கு அஞ்சுவோன் அப்படி அஞ்சாதவரைக்காணின் வெட்கமடைவானென்பதாம். இல்லாண்மாட்டு - மனையாளிடத்தில். தாழ்தற்கு ஏதுவாய - ஒடுங்கிநடத்தற்குக் காரணமாகிய. அஃது - ஒடுங்கிநடத்தல். நல்லாரிடை - நற்குணமுடைய பெரியாரிடத்து. அவடான் - மனையாள். மனையாள் கணவனிடத்து ஒடுங்கிநடப்பது இயல்புஆக இருக்க அதற்கு மாருகக் கணவன் மனையாளிடம் ஒடுங்கிநடப்பானாயின் அது இயல்பல்லாத செயலாதலால். அச்செயலை 'இயல்பின்மை' என்று கூறினாரென்று விவரிப்பது 'அவடான்......இயல்பின்மையாயிற்று' என்ற வாக்கியம். அஞ்சியொழுகுதலின் என்பதற்கு 'கணவன்' என்ற எழுவாய் வருவிக்க. நியமிப்பார் - இதுசெய்யக்கூடாது என்றுகட்டுப்படுத்தியடக்குபவர். எல்லாக்குற்றமும் - கற்புக்கேடு உட்பட எவ்வகைக்குற்றமுமென்றபடி. (௩)

௯0௪. **மனையாளை யஞ்சு மறுமை யிலாளன்**
வினையாண்மை வீறெய்த லின்று.

பரி:—மனையாளை அஞ்சும்-(தன்) மனையாளை யஞ்சியொழுகுகின்ற, மறுமை இலாளன் - மறுமைப்பயனில்லாதானுக்கு, வினை ஆண்மை - வினையையாளுந்தன்மை, (உண்டாயவழியும்), வீறு எய்தல் இன்று - நல்லோராற் கொண்டாடப்படாது; (எ - று.)

'உண்டாயவழியும்' என்பது, அவாய்நிலையான் வந்தது. இல்லறஞ்செய்தற்குரிய நன்மை யின்மையின், 'மறுமையிலாளன்' என்றும், வினையையாளுந் தன்மையில்லாத அவனுள் முடிவு போகாமையின், 'வீறெய்தலின்று' என்றுங் கூறினர்.

(கு - ரை.) மறுமைக்குப் பயனாகிய அறனை இல்லாளையஞ்சுபவனுக்கு வினையையாளுந் தன்மையிருப்பினும் அவன் தொழில் வீறுபெருதென்பதாம். உண்டாயவழியும்-உண்டானபோதிலும். வினையாண்மை வீறெய்தலின்று என்பது இன்னபோதில் என ஒன்றைவேண்டியிருத்தலால், அதற்கு ஏற்ப, 'உண்டாயவழியும்'

என்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது. இல்லாளையஞ்சுபவன், இல்லறத்திற்குப்பயனாகிய அறனைத் தான் சுதந்திரமாகச்செய்ய மாட்டாமையால் அவனை மறுமையிலாளனென்றது என்பார் 'இல்லறஞ்செய்தற்குரிய நன்மையின்மையின் மறுமையிலாளன் என்றும்' என்றார். தன் தன்மை-ஆண் தன்மை: மனைவியையடக்கி யாளுந்திறம். அவனால் - மனையாளையஞ்சிநடப்பவனால். வீறு எய்தல் இன்று - பெருமையையடைதல் இல்லையென்பது, சொற்பொருள். இதன்கருத்தாக, நல்லோராற் கொண்டாடப்படாது என்று பரிமேலழகர் கூறியுள்ளார். வீறெய்தாமைக்குக் காரணம், அவனெடுத்தகாரியம் முடிவு போகாமை யென்க. (௪)

கூ0௫. **இல்லாளை யஞ்சுவா னஞ்சுமற் றெஞ்ஞான்றும்**
நல்லார்க்கு நல்ல செயல்.

பரி :—இல்லாளை - (தன்) மனையாளை, அஞ்சுவான்—, —(தான் தேடிய பொருளேயாயினும், அதனால்), நல்லார்க்கு—, நல்ல செயல் - நல்லன செய்தலை, எஞ்ஞான்றும்—, அஞ்சும் - அஞ்சாநிற்கும் ; (எ - று.)

நல்லார்-தேவர் அருந்தவர் சான்றோர் இருமுதுகுரவர் முதலாயினாரும், நல்விருந்தினரும். நல்லனசெய்தல் - அவர்விரும்புவன கொடுத்தல். அது செய்யவேண்டும் நாள்களினு மென்பார் 'எஞ்ஞான்றும்' என்றார். "இல்லாளை யஞ்சி விருந்தின்முகங் கொன்ற நெஞ்சிற், புல்லாளனாக" என்றார் பிறரும்.

(கு - ரை.) மனையாளுக்கு அஞ்சுவோனால் நல்லார்க்குஉதவி செய்ய இயலாதென்பது, கருத்து. சான்றோர் - தவசியராயிராவிடினும் கல்விகேள்விகளால் மிக்க பெரியோர். இருமுதுகுரவர் - தாய்தந்தையர். முதலாயினாரும் என்றதனால், நட்பினர் குலகுருமார் முதலியோரைக் கொள்க. அது - தேவர் முதலியோர்விரும்புவன கொடுத்தல். தேவர்முதலியோருக்கு விரும்புவனகொடுக்க வேண்டிய நாள்களாவன - பிரார்த்தனைசெலுத்தவேண்டியநாள் சிராத்தநாள் முதலாயின. "இல்லாளையஞ்சி" என்று தொடங்கும் மேற்கோள், சீவகசிந்தாமணி, மண்மகளிலம்பகம் - உகஎ - இல் உள்ளது: இதன் பொருள்:—இல்லாளை அஞ்சி - (தன்) மனைவிக்கு அஞ்சி, விருந்தின் - விருந்தினரின், முகம் - முகத்தை, கொன்ற - மகிழ்ச்சிசெய்யாதுவிட்ட, நெஞ்சின் - மனத்தினையுடைய, புல்லாளன் - அற்பத்தன்மையுடையவனாக, ஆக - ஆகக்கடவேன் என்பது. (௫)

கூ0சு. **இமையாரின் வாழினும் பாடிலரே யில்லாள்**
அமையார்தோ ளஞ்சு பவர்.

பரி :—இல்லாள்-(தம்) இல்லாளுடைய, அமை ஆர் தோள்-வேய்போலுந் தோளினை, அஞ்சுபவர்-அஞ்சுவார்,—(வீரத்தால் துறக்கமெய்தி), இமையாரின் - அமரர்போல, வாழின்உம் - (இவ்வுலகத்து) வாழ்ந்தாராயினும், பாடு இலர் - ஆண்மையிலர் ; (எ - று.)

அமரர்போல வாழ்தலாவது-பகைத்தவீரர்தோள்களை யெல்லாம் வேறலான் நன்குமதிக்கப்பட்டு வாழ்தல்; அதுகூடாமையின் 'வாழினும்' என்றார். அமையார்தோளெனவே அஞ்சுதற் காரணத்து எண்மை கூறியவாறு. வீரர்தோள்களை வென்றாராயினும் இல்லாள் தோள்களையஞ்சுவார் ஆண்மையிலரென்பதாம்.

இவை நான்குபாட்டானும், அவளை யஞ்சுதற்குற்றம் கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.) மனையாளுக்கு அஞ்சுபவர் தேவர்கள்போலச் சிறப்புற்று வாழ்ந்தாராயினும் பெருமையடையாரென்பதாம். வேய்-மூங்கில். வீரத்தால்-பராக்கிரம குணத்தைக்காட்டிப்பொருததனால். துறக்கம்-சுவர்க்கம். தம் ஆண்மையாற் போர்க்களத்திற் பகைவர்க்குப் பின்னிடாது போர்புரிந்து மடிந்தவர் தேவராகி வீரசுவர்க்கத்தையடைவரென்ற நூற்றுணிபு இங்குக் கருதத்தக்கது. தோள்களையெல்லாம் வேறலான் - தோள்வலிமையை யோங்கவிடாது கீழ்ப்படுத்திச் செயித்தலால். அது - வீரகுணத்தால் நன்குமதிக்கப்பட்டுவாழ்தல். வாழினும், உம்மை - எதிர்மறைப்பொருளது. தோளுக்கு 'அமையார்' என்ற அடைமொழிகொடுத்தது - அது அஞ்சுதற்கு உரியது அன்று என்று அதன் எளிமையைப் புலப்படுத்தும். மூலத்தில் பாடு என்பது - பெருமையென்னும் பொருளது: இங்கு வீரகுணத்தாலாகிய பெருமையைக் காட்டுமென்பார், அதனை ஆண்மையென்றார். (௬)

கூ0எ. **பெண்ணேவல் செய்தொழுகு மாண்மையி னாணுடைப்**
பெண்ணே பெருமை யுடைத்து.

பரி:—(நாணின்றி), பெண் - (தன்) இல்லாளது, ஏவல் - ஏவற்றொழிலை, செய்து ஒழுகும்-செய்து திரிகின்றவனது, ஆண்மையின் - ஆண்டன்மையின், நாண் உடை - நாணினையுடைய, பெண் ஏ - (அவள்) பெண்டன்மையே, பெருமை உடைத்து - மேம்பாடுடைத்து; (எ - று.)

'நாணுடைப்பெண்' என வேண்டாகூறியது - அவளேவல் செய்வானது நாணின்மை முடித்தற் காதலின், அம்மறுதலைத் தொழில் வருவிக்கப்பட்டது. ஏவல் - ஆகுபெயர். இறுதிக்கட் பெண்ணென்பதூஉம் அது. ஏவல்செய்வித்துக் கோடற்சிறப்புத் தோன்றப் பெண்ணே யெனப் பிரித்தார்.

(கு - ரை.) பெண்ணேவல் செய்தொழுகும் ஆணின் ஆண்மையைவிட அந்தப் பெண்ணின் பெண்மை சிறந்ததாமென்க. பெண்ணென்றமாத்திரத்தில் நாணுடைமை பெறப்படுமாதலால், பெண்ணென்றசொற்கு 'நாணுடை' என்ற அடைமொழி வேண்டுவதன்று: வேண்டாத ஒன்றைக் கூறுதல் தாம் வேண்டியதொன்றைப் பெறவைத்தற் காகுமாதலால், 'பெண்ணேவல்செய்வான்' என்றவிடத்து 'நாணின்றி' என்று நாணுடைமைக்கு மறுதலைத்

தொழில் வருவித்துக் கூறப்பட்டதென்க: மறுதலை - எதிர்த் தட்டானது. ஏவல் என்பது - ஏவியதொழிலைக் காட்டுவதனால், தொழிலாகுபெயராம். இறுதிக்கட் பெண் - இச்செய்யுளிலுள்ள பெண் என்ற சொல் இரண்டனுள் பின்னது. அவ்விடத்துப் பெண் என்பது - பெண்தன்மையைக் காட்டிற்று: பொருளாகு பெயரின்பாற்படும்: ஆண்மகனைக்கொண்டு தான் ஏவிய தொழிலைச் செய்வித்துக்கொள்ளவல்ல திறமையுடையாளென்று அச் சிறப்புத்தோன்ற 'பெண்ணே' என்று பிரிநிலையேகாரம் கொடுக்கப் பட்டதென்க. (எ)

௯0அ. நட்டார் குறைமுடியார் நன்றாற்றார் நன்னுதலாள்
பெட்டாங் கொழுகு பவர்.

பரி:—(தாம் வேண்டியவாறன்றி), நல் நுதலாள் - தம் மனையாள், பெட்ட ஆங்கு - வேண்டியவாறு, ஒழுகுபவர்-ஒழுகு வார்,—நட்டார் - (தம்மொடு) நட்புச்செய்தாருற்ற, குறை—, முடியார் - முடிக்கமாட்டார்: (அதுவேயன்றி), நன்று ஆற்றார் - (மறுமைக்குத் துணையாய) அறஞ்செய்யவும் மாட்டார்; (எ-று.)

நன்னுதலாளென்பதனை, "அமையார்தோள்" என்புழிப் போலக்கொள்க. அவடானே யறிந்து ஏவலும் பொருள்கொடுத் தலும் கூடாமையின், இருமைக்கும் வேண்டுவன செய்ய மாட்டா ரென்பதாம்.

(கு - ரை.) நட்டார்குறையை முடியாமையால் இம்மைப்பயனை யும், நன்று ஆற்றாமையால் மறுமைப்பயனையும் பெண்வழிச்செல் வோர் அடையமாட்டாரென்க. நல்நுதலாள் என்பது - அழகிய நெற்றியையுடையா ளென்று பொருள்படும். இவ்வதிகாரத்து ஆறாவது குறளில் 'அமையார் தோள்' என்று அஞ்சுதற்குக் காரணமானதன் எளிமையைக் கூறினாற்போல, இக்குறளில் அஞ்சு தற்குக் காரணமானதன் எளிமையை நன்னுதலாள் என்று கூறினா ரென்க. என்புழி - என்றவிடத்து. அவடானே - அம்மனைவியே. ஏவலும் - நட்டாரின் குறையையறிந்து அதனை முடிக்குமாறு தன் கணவனை ஏவுதலும். பொருள்கொடுத்தலும் - மறுமைக்குத் துணையாகிய அறம் இன்னதென்று அறிந்து அதைச் செய்யும்படி ஏற்றபொருளைக் கணவனிடத்துக் கொடுத்தலும். நட்டார் - 'நள்' என்ற வினைப்பகுதியி னடியாகப்பிறந்த வினையாலணையும் பெயர். நன்று-நன்மையையுடைய அறத்துக்குப் பண்பாகுபெயர். (அ)

௯0௯. அறவினையு மான்ற பொருளும் பிறவினையும்
பெண்ணேவல் செய்வார்க ணில்.

பரி:—அறம் வினைஉம் - அறச்செயலும், ஆன்ற பொருள் உம் - அது முடித்தற்கு ஏதுவாய பொருட்செயலும், பிறவினை உம் - (அவ்விரண்டின்) வேறாய இன்பச்செயல்களும், பெண் ஏவல் செய்வார் கண் - (தம்) மனையாள் ஏவல்செய்வார் மாட்டு, இல் - உளவாகா; (எ - று.)

புலன்களைந்தாகலின் 'பிறவினை' எனப் பன்மையாயிற்று. அவை நோக்கி அறச்செயல் பொருட்செயல்களை முன்பே யொழிந்தார்க்குத் தலைமை அவள்கண்ண தாகலின், பின் அவை தாமும் இலவாயின என்பது தோன்ற, அவற்றைப் பிரித்துக் கூறினார்.

இவை மூன்றுபாட்டானும், அவளேவல் செய்தற்குற்றங் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) மனையாளின் ஏவலைச் செய்வோரிடத்து அறம் பொருள் இன்பங்கட்கு உரிய செயலில்லை யென்பதாம். அவ் விரண்டின் - அறச்செயல் பொருட்செயல் என்ற அவ்விரண்டைக் காட்டிலும். 'பிற' என்பது பலவின்பாலாதலால், இன்பத்தை 'பிறவினை' என்று கூறினாரென்றார்: பிறவினை என்று பன்மையாற் கூறியதற்குக் காரணம்-'புலன்களைந்தாகலின்' என்பது: புலன்கள்- ஐம்பொறிகளால் நுகரப்படும் விஷயங்கள்: ஐம்பொறிகளால் கண்டு கேட்டு உற்று மோந்து உண்ணுதற்குரியவாகி நுகரப்படும் புலன்கள் ஐவகையாயிருத்தல்பற்றி, இன்பம் பலவா மென்க: பிற என்பதற்கு ஒருமை - பிறிது என்பது. அவை நோக்கி - அவ் வின்பங்களைநோக்கி. பெண்வழிச்சேறலுக்குக் காரணம் அவளால் இன்பம்பெறவேணுமென்னும் விருப்பமே யாதலாலும், அந்தப் பெண்வழிச்சேறலால் அறச்செயல் பொருட்செயல்களை முன்பே யொழிந்தாராதலாலும், 'அவைநோக்கி அறச்செயல் பொருட் செயல்களை முன்பேயொழிந்தார்க்கு' என்றது. தலைமை - அதி காரம். அவள் கண்ணது - அந்த இல்லாளிடத்திலுள்ளது. அவற்றைப் பிரித்துக்கூறினார் - அவ்வின்பங்களைப் பிறவினை என்று பிரித்துக் கூறினாரென்றபடி. அவள் - மனையாள். ஆன்ற பொருள் - (அறம்) அமைவதற்குக் காரணமாய பொருள். (௯)

௯௧0. எண்சேர்ந்த நெஞ்சத் திடனுடையார்க் கெஞ்ஞான்றும்
பெண்சேர்ந்தாம் பேதைமை யில்.

பரி:—எண் சேர்ந்த - கருமச் சூழ்ச்சிக்கட் சென்ற, நெஞ் சத்து - நெஞ்சத்தினையும், இடன் - (அதனினாய) செல்வத்தினை யும், உடையார்க்கு - உடையராயவேந்தர்க்கு, பெண் சேர்ந்து ஆம் பேதைமை - மனையாளைச்சேர்தலான் விளையும் பேதைமை, எஞான்று உம் - எக்காலத்தும், இல் - உண்டாகாது; (எ - று.)

"இடனில் பருவத்தும்" எனவும், "இடனின்றியிரந் தோர்க்கு" எனவும் வந்தமையான், இடனென்பது அப் பொருட்டாதலறிக. இளமைக்காலத்து மென்பார் 'எஞ்ஞான் றும்' என்றார். அப்பேதைமையாவது - மேற்சொல்லிய விழை தல் அஞ்சல் ஏவல்செய்தல் என்னும் மூன்றற்குங் காரணமாயது.

எதிர்மறை முகத்தான் அம்மூன்றும் இதனால் தொகுத்துக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) நல்ல மனமும் செல்வமும் உடையாரிடம் பெண் வழிச்சேறல் என்னும் பேதைமை இல்லை யென்றவாறு. இது வரையில் பெண்வழிச்சேறலால் விளைவன கூறி, இந்தக்குறளில், எண்சேர்ந்த நெஞ்சத்தினையும் அதனாலாகிய செல்வத்தையுமுடை யார்க்குப் பெண்சேர்ந்தாம் பேதைமையில் என்று எதிர்மறைமுகத் தால் பெண்வழிச்சேர்தலின் குற்றத்தைத் தொகுத்துக்கூறினர். கருமச்சூழ்ச்சி-வினைசெய்வதில் ஆராய்ச்சி. அதனினுய-அங்ஙனஞ் சூழ்ந்து வினைசெய்தலால் தோன்றிய. இடன் என்ற சொல் - செல்வமென்னும் பொருளில் வருதற்கு மேற்கோள்கள் - "இடனில் பருவத்தும்," "இடனின்றியிரந்தோர்க்கு" என்ற இரண்டும்: முதல்மேற்கோள் - திருக்குறளில் (உகஅ) ஒப்புரவறிதல் என்னும் அதிகாரத்தில் எட்டாங்குறளிலுள்ளது: இதன்பொருள்:—இடன் இல் பருவத்துஉம் - செல்வமில்லாத [வறுமைக்] காலத்திலும் என்பது. இரண்டாம்மேற்கோள் - கலித்தொகையில் பாலைக்கலி யில் முதற்பாடலிலுள்ளது: இதன் பொருள்:—இடன் இன்றி - (தம்முடைய இல்வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய) பொருளில்லாமல், இரந்தோர்க்கு - யாசித்தவர்க்கு என்பது. அப்பொருட்டாதல் - செல்வம் என்ற அருத்தத்தையுடையதாதல். இளமைக்காலத் தும் - யௌவனபருவத்திலும். அப்பேதைமை - பெண்சேர்ந்தாம் பேதைமை. மேற்சொல்லிய - இவ்வதிகாரத்து முதற்குறள் முதல் சொல்லிய. விழைதல்-மனையாளின்பத்தை விரும்பி அவள்வழியே நடத்தல். அஞ்சல் - (மனையாளை) அஞ்சுதல். ஏவல்செய்தல் - மனையாள் ஏவியதைச்செய்தல். அம்மூன்று - விழைதல் அஞ்சல் ஏவல்செய்தல் என்பன. இம்மூன்றையும் 'பெண்சேர்ந்தாம் பேதைமை' என்று கூறியதனல், தொகுத்துக் கூறப்பட்டன என்ருர். (கO)

கூஉ - ஆம் அதிகாரம்—வரைவின்மகளிர்.

பரி:—அஃதாவது - தந்நலம் விலைகொடுப்பார் யாவர்க்கும் விற்பதல்லது, அதற்கு ஆவார் ஆகாதார் என்னும் வரைவு இலாத மகளிரது இயல்பு. ஆதலால், தமக்குரிய மகளிரான் வருங் குற்றத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) தந்நலம் - தமது இன்பம். ஆவார் - தக்கவர். ஆகாதார் - தகாதவர். வரைவு - எல்லை, வரம்பு. வரைவின்மக ளிரின் தன்மையை "இழிபவர் மூத்தோரிளையவர் கழியா நோயர்ற், கழிபவர் யாவரேனுங் கண்வலைப்பட்டு நெஞ்சம், அழிபவர் பொருள் கொண்டெள்ளுக் கெண்ணெய் போலளந்து காட்டிப், பழிபடு போகம் விற்பார்" எனக் கூறியிருத்தல் காண்க. தமக்குரிய மகளி ரான் வருங்குற்றம்-தாம்மணந்து கொண்ட பெண்ணின்வழிச் சேற லால் விளையுந் தவறு. வரைவில் என்பது - எழுவாய்த்தொடர், இன்மகளிர் - பண்புத்தொகை. வரைவின் மகளிரென்பது - அவ ரது தன்மையைக் கூறும் அதிகாரத்திற்கு, ஆகுபெயராயிற்று. முற்காலத்துத் தமிழகத்தில் தமக்கென்று சிலமனைவியரை மணந் தும், ஆடவர், பரத்தையர் பாலுங் காதல் செலுத்திப்போந்து வந்த குற்றத்தைக் கருதி, திருவள்ளுவர் அவ்வொழுக்கத்தினிழுக்

கத்தை வரைவின்மகளி ரென்ற அதிகாரத்தால் வற்புறுத்த லாயின ரென்க.

௯௧௧. **அன்பின் விழையார் பொருள்விழையு மாய்தொடியார்**
இன்சொ லிழுக்குத் தரும்.

பரி:— (ஒருவனை), அன்பின் விழையார் - அன்புபற்றி விழையாது, பொருள் விழையும் - பொருள்பற்றி விழையும், ஆய் தொடியார் - மகளிர், (அது கையுறுந்துணையும் தாம் அன்பு பற்றி விழைந்தாராகச் சொல்லும்), இன்சொல் - இனிய சொல், (அவனுக்கு), இழுக்கு தரும் - (பின்) இன்னாமையைப் பயக்கும்.

பொருள் என்புழி 'இன்' விகாரத்தாற் றொக்கது. ஆய்ந்த தொடியினையுடையா ரென்றதனானும் இனிய சொல் என்றத னானும், அவர்கருவி கூறப்பட்டது. அச்சொல் அப்பொழுதைக்கு இனிதுபோன்று பின் வறுமைபயத்தலின், அது கொள்ளற்க வென்பதாம்.

(கு - ரை.) அன்புபற்றி விருப்பங்கொள்ளாது பொருளைப் பறிப்பதற்காகவே விருப்பத்தைக் காட்டுகின்ற விலைமகளிரினது இனிது போலும் பகட்டுச்சொல் பின்வறுமையையுண்டாக்கி இன்மையைத் தருமென்பதாம். விழையாது - விரும்பாது. இன்னாமை - தீங்கு. பயக்கும் - உண்டாக்கும். ஆய்தொடியார் - ஆய்ந்து செய்யப்பட்ட தொடியினை யணிந்தவர்: எனவே, மகளிரைக் காட்டும். தொடி - கையிலணியும் ஓரணிவிசேடம். 'அன்பின் விழையார்' என்ற இடத்து ஏதுப்பொருளைக் காட்டும் 'இன்' என்பது இருப்பதுபோலப் பொருள் என்பதன்பின்னும் ஏதுப்பொருளைக் காட்டும் 'இன்' என்பது வெளிப்பட்டுநின்று 'பொருளின்விழையும்' என்று இருந்தால், பொருள்பற்றி விழையும் என்ற பொருள் தெளிவாகக் கிடைக்கும்: ஆதலால், 'பொருள் என்புழி இன்விகாரத்தாற் றொக்கது' என்றார். என்புழி - என்ற இடத்து. அவர்கருவி - அந்த விலைமகளிருடைய பொருளைப்பறிக்குங் கருவி. அவை - அந்த விலைமகளிரின் தொடியும் இன்சொல்லுமென்க. தொடியைக் கூறியது - பிற பூண்களுக்கும் உபலட்சணம். (௧)

௯௧௨. **பயன்றூக்கிப் பண்புரைக்கும் பண்பின் மகளிர்**
நயன்றூக்கி நள்ளா விடல்.

பரி:—பயன் தூக்கி - (ஒருவனுக்குஉள்ள) பொருளை யளந்தறிந்து, (அஃது எய்துந்துணையும்), பண்பு உரைக்கும் - (தம்) பண்புடைமைசொல்லும், பண்பு இல் மகளிர் - பண்பில்லாத மகளிரது, நயன் - ஒழுகலாற்றினை, தூக்கி - ஆராய்ந்தறிந்து, நள்ளாவிடல் - (அவரைப்) பொருந்தாதுவிடுக; (எ - று.)

பண்பு சொல்லின்கணல்லது தங்கண் கிடவாமைதோன்ற 'பண்பின்மகளிர்' என்றும், அவர்க்கு அது சாதிதரும மாதல் நூலானேயன்றி அவர்செயலானும் அறிந்ததென்பார் 'நயன்

றாக்கி' என்றும், அவ்வறிவு அவரை விடுதற்கு உபாயமென்பது தோன்றப் பின் 'நள்ளாவிடல்' என்றுங் கூறினர்.

(கு - ரை.) நூல்கள் படித்திருப்பதன்றி வேசையர் பணம்பறித்தற்காகவே இன்சொல்பேசுபவரென்பதை அவருடைய நடவடிக்கையாலும் அறிந்து அவரைப்பொருந்தாதிருக்கவேண்டுமென்பதாம். பொருள் - செல்வம். அஃது - அந்தச்செல்வம். எய்துந்துணையும் - (தாம்) அடையுமளவும். 'பண்பையுரைக்கின்ற பண்பில்லாத மகளிர்' என்று வேசையரைச் சொன்னதனல், பண்பு அவருடைய உரையிலன்றி அவரிடத்துஇல்லை யென்பது பெறப்படுமென்கிருர். அவர்க்கு - அவ்வேசையர்க்கு. அது - பண்பில்லாமை. சாதி தருமம் - அவருடைய சாதிக்கு உரிய தன்மை. அவ்வறிவு - விலைமகளிர்க்குப் பண்புஇல்லாமை சாதிதருமமாகஇருத்தலை நூலினலன்றி அவரதுநடத்தையினலும் அறிந்த அறிவு. (உ)

கூகங. **பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்க மிருட்டறையில்**
ஏதில் பிணந்தழீஇ யற்று.

பரி :—(கொடுப்பாரை விரும்பாது), பொருள் பெண்டிர் - பொருளையே விரும்பும் பொதுமகளிரது, பொம்மை - பொய்ம்மையுடைய, முயக்கம்—,— (பிணமெடுப்பார்), இருட்டு அறையில் - இருட்டறைக்கண்ணே, ஏது இல் பிணம்-முன்னறியாத பிணத்தை, தழீஇஅற்று - தழுவினற்போலும் ; (எ - று.)

பொருட்கு முயங்கும்மகளிர் கருத்துஞ்செயலுஞ் ஆராயாது சாதியும் பருவமு மொவ்வாதானை முயங்குங்கால், அவர்குறிப்பு, கூலிக்குப் பிணமெடுப்பார் காணப்படாததோரிடத்தின்கண் இயைபில்லாததோர்பிணத்தை எடுக்குங்கால் அவர்குறிப்போடொக்கு மெனவே, அகத்தால் அருவராநின்றும் பொருணேக்கிப் புறத்தாற் றழுவுவர் : அதனை யொழிக வென்பதாம்.

இவை மூன்றுபாட்டானும், அவர்சொல்லும் செயலும் பொய்யென்பது கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) கூலிக்குப் பிணமெடுப்பார் இதற்குமுன் தம்மாற் காணப்படாததோரிடத்துத் தமக்குச் சம்பந்தமில்லாத தொரு பிணத்தையெடுக்கும்போது அவர் அகத்தால் அருவராநின்றுலும் பொருளுக்காக அந்தப்பிணமெடுத்தல்தொழிலைச் செய்வாராவது போல, பணத்தைவிரும்பிச் சாதியும் பருவமும் ஒவ்வாதானை முயங்கும் பொதுமகளிரும் அகத்தால் அருவரா நின்றுலும் புறத்தால் தழுவுவ ரென்று உவமைக்கருத்தை விரித்துக்காண்க. பொருட்பெண்டிர் என்று பொதுமகளிர்க்குப் பெயர்கொடுத்தது - பொருளினிடத்து விருப்பத்தால் முயங்குபவரேயன்றிப் பொருள்கொடுப்பாரிடத்து விருப்பத்தால் முயங்குபவ ரல்ல ரென்பதைப் புலப்படுத்தும்: இது பொருளையே விரும்பும் பெண்டிரென்று விரிதலால், இரண்டனுருபும் பயனுந்தொக்க தொகையாம். கருத்துஞ் செயலும் ஆராயாது - முயங்கப்படுவானது எண்ணத்தையாவது

செய்கையையாவது ஆலோசியாமலென்றபடி. அவர் குறிப்பு - பொதுமகளிரின் எண்ணம். இயைபு இல்லர்தது - சம்பந்தமில்லாதது. அவர் குறிப்பு - பிணமெடுப்பவர் குறிப்பு. அகத்தால் - மனத்தால். அருவரா நின்றும் - அருவருத்தும். அதனை - பொதுமகளிரின் தழுவுதலை. (௩)

**கூகச. பொருட்பொருளார்புன்னலந் தோயா ரருட்பொருள்
ஆயு மறிவி னவர்.**

பரி :—(இன்பமாகியபொருளை யிகழ்ந்து), பொருள் பொருளார் - பொருளாகிய பொருளையே விரும்பும் மகளிரது, புல் நலம் - புல்லிய நலத்தை, அருள் பொருள் - அருளோடுகூடிய பொருளை, ஆயும் - ஆராய்ந்துசெய்யும், அறிவினர் - அறிவினையுடையார், தோயார் - தீண்டார்; (எ - று.)

அறம்முதலிய நான்கும் பொருளெனப்படுதலின், 'பொருட்பொருள், அருட்பொருள்' என விசேடித்தார். புன்மை-இழிந்தார்க்கே யுரித்தாதல். தாம் விரும்புகின்ற அறத்திற்கு அவர் மெய்ந்நலம் மறுதலை யாகலின், தோயாரென்பதாம்.

(கு - ரை.) அருளை நாடும் அறிஞர் வேசையரைத் தீண்டாரென்பதாம். அறம் முதலிய நான்கு - அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்பன. இவைநான்கும் பொருளெனப்படுமாதலால், பொருளைச் சேர்ந்த பொருளைப் பொருட்பொருள் என்றும், அறமெனற்குரிய அருளை அருட்பொருள் என்றும் கூறினர். பொருள் என்பது பலவற்றிற்கும்பெயரென்பது பெறப்படுதலால், இன்னவகையான பொருள் என்பது விளங்க, இந்தச்செய்யுளில் 'பொருட்பொருள், அருட்பொருள்' எனக்கூறப்பட்டதென்றவாறு. விசேடித்தல் - அடைமொழிகொடுத்துக்கூறல். இழிந்தார் - சாதியாலிழிந்தார் ஒழுக்கத்தாலிழிந்தார் என இருவகையர். அவர் மெய்ந்நலம் - அப்பொதுமகளிரை முயங்கிப் பெறும் இன்பம். மறுதலை - எதிர்த்தட்டானது. (௪)

**கூகரு. பொதுநலத்தார் புன்னநலந் தோயார் மதிநலத்தின்
மாண்ட வறிவி னவர்.**

பரி :—மதி நலத்தின் - (இயற்கையாகிய) மதிநன்மையால், மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட, அறிவினர் - செயற்கையறிவினையுடையார்,—பொதுநலத்தார் - (பொருள் கொடுப்பார்க்கெல்லாம்) பொதுவாய ஆசையினையுடைய மகளிரது, புல் நலம் - புல்லிய நலத்தை, தோயார் - தீண்டார்; (எ - று.)

மதிநன்மை - முற்பிறப்புக்களிற்செய்த நல்வினைகளான் மனந்தெளிவுடைத்தாதல். அதனானன்றிக் கல்வியறிவு மாட்சிமைப்படாமையின் 'மதிநலத்தின்மாண்டவறிவினர்' என்றும், அவ்வறிவுடையார்க்கு *அவராசையதுபொதுமையும் மெய்ந்நலத்

---

* பி - ம்: அவராசையது பொய்ம்மையும் மெய்ந்நலத்தது பொதுமையும்

ததுபுன்மையும் விளங்கித்தோன்றலின், 'தோயார்' என்றுங் கூறினர்.

(கு - ரை.) இயற்கையறிவோடு செயற்கையறிவுமுடையார்க்கு அந்தப்பொது மகளிரின் ஆசையின்பொதுமையும் அன்னர் உடம்பினுல்தரும் இன்பத்தின் புன்மையும் விளங்கித் தோன்று மாதலால், அன்னர் பொதுமகளிரைத் தீண்டாரென்பதாம். மதிநன்மை-புத்தியின்தெளிவு. செயற்கையறிவு-கல்வி கேள்விகளாலாகிய அறிவு. அதனுனன்றி - இயற்கையறிவினுலன்றி. மாட்சிமைப்படாமை - சிறப்புருமை. அவ்வறிவு உடையார்க்கு - இயற்கையறிவோடு கூடிய செயற்கையறிவையு முடையார்க்கு. அவராசை - அப்பொதுமகளிரிஞசை. (ரு)

கககூ. தந்நலம் பாரிப்பார் தோயார் தகைசெருக்கிப்
புன்னலம் பாரிப்பார் தோள்.

பரி:—தகை - ஆடல் பாடல் அழகு என்பனவற்றுல், செருக்கி - களித்து, புல் நலம் - (தம்) புல்லிய நலத்தை, பாரிப்பார் - (விலைகொடுப்பார் யாவர்மாட்டும்) பரப்பும் மகளிர், தோள் - தோளினை, தம் நலம் - (அறிவொழுக்கங்களாலுய) தம் புகழை, பாரிப்பார் - (உலகத்துப்) பரப்புதற்குரிய உயர்ந்தோர், தோயார் - தீண்டார்; (எ - று.)

ஆடன்முதலிய மூன்றுமுடைமை அவர்க்கு மேம்பாடாகலின், 'தகை' என்றும், தோயின் அறிவொழுக்கங்கள் அழியுமாகலின் அவற்றுற்புகழ்பரப்புவார் 'தோயார்' என்றுங்கூறினர். 'தந்நலம்' என்புழி, நலம் - ஆகுபெயர்.

இவை மூன்றுபாட்டானும் அவரை உயர்ந்தோர் தீண்டாரென்பது கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) அறிவொழுக்கங்களாற் புகழைப் பரப்பவிரும்புவோர் அவ்வறிவொழுக்கங்களை யழிப்பதுபற்றி, புன்னலம்பாரிப்பார்தோளைத் தோயாரென்க. "எழிலாற் பாடலாடலினு லிச்சை பெருக்கி யுளமொவ்வா, மொழியாற்செயலால் வசமாக்கி முற்றும் பொருளைப் பறித்துவிடும், பழிநாணுதபரத்தையரைப் பற்ருராய்ந்த பண்புடையார்" என்றது, இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. ஆடன் முதலிய மூன்று - ஆடல் பாடல் அழகுஎன்னும் மூன்று. அவர்க்கு - பொதுமகளிர்க்கு. மேம்பாடு - சிறப்புக்குக் காரணமானது. தகையென்பதற்கு - மேம்பாடு என்றுபொருளாம்: ஆடல்முதலியன பொதுமகளிரின் மேம்பாட்டுக்குக் காரண மாதலால், அவை 'தகை' எனப்பட்டன என்க. அவற்றுல் - அறிவொழுக்கங்களினுல். நலம்என்பது - நலத்தாலாய புகழுக்கு ஆதலால், கருவியாகுபெயராம். (சு)

ககஎ. நிறைநெஞ்ச மில்லவர் தோய்வர் பிறநெஞ்சின்
பேணிப் புணர்பவர் தோள்.

பரி:—நெஞ்சின் - நெஞ்சினால், பிற - பிறவற்றை, பேணி-ஆசைப்பட்டு, (அவைகாரணமாக), புணர்பவர் - (கொடுப்பாரை மெய்யாற்) புணரும் மகளிர், தோள் - தோள்களை, நிறை நெஞ்சம் இல்லவர் - நிறையால் திருந்திய நெஞ்சமில்லாதார், தோய்வர்—; (எ - று.)

பொருளும் அதனாற்படைக்கப்படுவனவும்விரும்பும் நெஞ்சு அவற்றின் மேல தாகலின், புணர்வது உடம்புமாத்திர மென்ப தறிந்து அதுவழி யோடாது நிற்கும் நெஞ்சினையுடையார் தோயாமையின், அஃதிலார் 'தோய்வர்' என்றார்.

(கு - ரை.) பொருள் மீதும் பொருளாற் பெறப்படுவனவான போகத்திற்கு உரியபொருள் மீதுமே மனஞ்செலுத்தும் விலைமகளிர் மனநிறைவோடு புணராராதலால், அதனையறிந்த மனவடக்க முடைய அறிஞர் அன்னார்தோளைத் தோயாரென்பதாம். பிற வற்றை - பொருளையும் அதனாற் படைக்கப்படுவனவற்றையும். நிறை - கண்டபடியோடாது நிறுத்தப்படுதல்: சஞ்சலமின்மை. நிறைநெஞ்சம் - மனவடக்கம். அவற்றின் - பொருளும் அதனா லுண்டாக்கிக்கொள்ளப்படுவனவாய்ப் போகத்திற்கு உரியனவான நறுமலர் சந்தனம் அணிகலம் முதலியவற்றின். புணர்வது உடம்புமாத்திரம் - பொதுமகளிரின் புணர்ச்சி மனப்பூர்வமாக அன்று என்றபடி. அது வழி - பொதுமகளிரின் புணர்ச்சியின் வழி. அஃது இலார் - நிறைநெஞ்சமில்லாதவர். (எ)

கூகஅ. ஆயு மறிவின ரல்லார்க் கணங்கென்ப
மாய மகளிர் முயக்கு.

பரி:—மாயம் மகளிர் - (உருவு சொற் செயல்களால்) வஞ்சித்தலைவல்ல மகளிரது, முயக்கு - முயக்கத்தை, ஆயும் - (அவ் வஞ்சனை) ஆராய்ந்தறியும், அறிவினர் அல்லார்க்கு-அறிவுடைய ரல்லார்க்கு, அணங்கு என்ப - அணங்குதாக்கென்று சொல்லு வர், (நூலோர்) ; (எ - று.)

அணங்கு - காமநெறியான் உயிர்கொள்ளுந் தெய்வமகள். தாக்கு-தீண்டல். இவ்வுருவகத்தான், அம்முயக்கம் முன் இனிது போன்று பின் உயிர் கோடல் பெற்றாம். இது நூலோர் துணி வென்பது தோன்ற, அவர்மேல் வைத்துக் கூறினார். அப்பெயர், அவாய்நிலையான் வந்தது.

(கு - ரை.) விலைமகளிரின் முயக்கம் அன்னார் வஞ்சனையை ஆராயும்அறிவில்லார்க்கு முன்னர்இனிதுபோன்று பின்னர் உயிர் கொள்ளும் அணங்குதாக்குப்போலுமென்பதாம். "ஆமாபோனக்கி யவர்கைப்பொருள் கொண்டு, சேமாபோற் குப்புறுஞ் சில்லைக்க ணன்பினை, ஏமாந் தெமதென் றிருந்தார் பெறுபவே, தாமாம் பலரால் நகை" என்ற நாலடி, இங்கு ஒருசார் ஒப்புநோக்கத் தக்கது. உருவு - வடிவம். சொல் - இனிய சொல். செயல் -

செய்கை, செய்கின்ற உபசாரம். முயக்கத்தை - தழுவுதலை, மாயமக ளிரின் முயக்கத்தை அணங்கு என்று உருவகித்ததனாலும், முயக் கம் என்பது தழுவுதலாகிய தொழிலைக் காட்டுதலாலும், அணங்கு என்ற சொற்கு - அணங்குதாக்கென்று பொருளுரைக்கப்பட்டது: ஆகவே, அணங்கு என்பது - அணங்கினுடைய தாக்கிற்கு ஆகு பெயர். மனவடக்கமில்லாது காமசிந்தனையுடைய இளைஞர்களை மோகினியென்னும் பெண்தெய்வம் பிடித்துக்கொண்டு கனவிலே கட்டழகையுடைய மங்கைபோல்வந்து புணர்ந்து உடம்பை நாளடைவிலொடுங்கச்செய்து கொல்லுமென்பது, இங்குக் கருதத் தக்கது. இந்த நூலிலேயே "தாக்கணங்கு" (1082 - ஆம் குறள்) என்று வந்திருப்பதும், அதற்குப் பரிமேலழகர் 'தானே தாக்கி வருத்துவதோர் அணங்கு' என்று உரை கூறியிருப்பதுங் காண்க. இவ்வுருவகத்தான் - மாயமகளிரின் முயக்கத்தை அணங்குதாக்கு என்று உருவகஞ்செய்த இதனால். அம்முயக்கம் - மாயமகளிரின் முயக்கம். இது - மாயமகளிரின் முயக்கு முன் இனிதுபோன்று பின் உயிர்கோடல். நூலோர் மேல்வைத்துக் கூறியது, 'என்ப' என்றதனால். அப்பெயர் - நூலோரென்ற பெயர். (அ)

௯௧௯. **வரைவிலா மாணிழையார் மென்றோள் புரையிலாப்**
பூரியர்க ளாழு மளறு.

பரி:—வரைவு இலா மாண் இழையார் - உயர்ந்தோர் இழிந்தோர் என்னாது (விலைகொடுப்பார் யாவரையும்) முயங் கும் மகளிரது, மெல்தோள் - மெல்லிய தோள்கள், புரை இலா - (அக்குற்றத்தையறியும்) அறிவு இல்லாத, பூரியர்கள் - கீழ்மக் கள், ஆழும் - புக்கழுந்தும், அளறு - நிரயம்; (எ - று.)

உயர்தற்கேதுவாகலின், 'புரை' எனப்பட்டது. சாதியா னிழிந்தாரினீக்குதற்கு 'புரையிலாப் பூரியர்கள்' என்றும், அவர் ஆழ்தற்கு ஏது உருவு முதலிய மூன்று மென்பது தோன்ற 'மாணிழையார் மென்றோள்' என்றும், அவர்க்கு அளற்றினை இடையின்றிப் பயக்கு மென்பது தோன்ற உருவகமாக்கியும் கூறினார்.

(கு - ரை.) பொதுமகளிரின்தோள் அறிவில்லாப் பூரியர்க்கு நரகத்தைத் தவருது கொடுக்குமென்பதாம். முயங்கும் - தழுவும். அக்குற்றத்தை - யாவரையுந் தழுவுங் குற்றத்தை. புரை என்ப தற்கு - உயர்வு என்பது பொருள். அச்சொல் - உயர்வுக்கு ஏது வாகிய அறிவைக் காட்டிற்று: காரியவர்குபெயர். பூரியர்கள் - கீழோர்: அறிவினாற் கீழோரும் சாதியினாற் கீழோரும் என அந்தக் கீழோர் இருவகைப்படுவ ராதலால், இங்குப் பூரியர்களென்றது - பிறப்பினாற் கீழோரையன்று என்பதற்காக, 'புரையிலா' என்று அந்தப் பூரியர்க்கு அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டதென்க. அவர்- அறிவில்லாத கீழோர். அறிவில்லாதவர் பொதுமகளிரின் உரு வம் முதலிய மூன்றினாலுமே மனந்தாழ்கின்றன ரென்பதுதோன்ற, 'மாணிழையார் மென்றோள்' என்றார்: இத்தொடரில் மாணிழையா

ரென்பது உருவத்தையும் அவர்கள் தம்மைஅலங்கரித்துக்கொண் டிருத்தலையுங் கூறியது, அன்னார்இன்சொற்கூறுவதற்கும் உபலட் சணமென்க. பூரியர்க்கு நரகத்தைத் தவருது கொடுக்குமென்பது விளக்குவதற்காகவே, அத்தோளை அளறு என்றுஉருவகமாக கூறி ஞர். அளறு நிறைந்துள்ள நரகு, 'அளறு' என்றே கூறப்பட்டது. அளறு - சேறு. (கூ)

கஉ0. இருமனப் பெண்டிருங் கள்ளுங் கவறும்
திருநீக்கப் பட்டார் தொடர்பு.

பரி:—இருமனம்பெண்டிர்உம்-கவர்ந்த மனத்தினையுடைய மகளிரும், கள்ளும்—, கவறுஉம் - சூதும், (என இம்மூன்றும்),-- திரு - திருமகளால், நீக்கப்பட்டார் - துறக்கப்பட்டார்க்கு, தொடர்பு - நட்பு ; (எ - று.)

இருமனம் - ஒருவனோடு புணர்தலும் புணராமையும் ஒரு காலத்தே யுடைய மனம். கவறு - ஆகுபெயர். ஒத்தகுற்றத்த ஆகலின், கள்ளுஞ் சூதும் உடன் கூறப்பட்டன. வடநூலாரும் *இக்கருத்தான் விதனமென உடன் கூறினர். வருகின்ற அதி காரமுறைமையும் இதனு னறிக. திணை விராயெண்ணியவழிப் பன்மைபற்றி முடிபு கோடலின், ஈண்டு அஃறிணையாற் கொண் டது. திரு நீக்கப்பட்டமை, இக்குறிகளான் அறியப்படு மென் பதாம்.

இவை நான்கு பாட்டானும், சேர்வார் இழிந்தோரென்பது கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) வேசையரைச் சேர்தல் கள்ளுண்டல் சூதாடல் என்ற குற்றச் செயலையுடையாரைத் திருமகள் நீங்குவளென்பதாம். கவர்ந்த - இரண்டாகப்பிரிவுபட்ட. ஒருவனோடு-செல்வங்கொடுத்த ஒருத்தனோடு. புணர்தலும் புணராமையும் ஒருகாலத்தேயுடைய - உடல்மாத்திரத்தாற்புணர்தலும் மனம்பொருந்தப் புணராமையும் ஆகிய இரண்டையும் ஒரு சமயத்திற்றனே யுடைய. சூதாடுகருவி யென்று பொருளுள்ள கவறு என்பது - அதுகொண்டு ஆடப் படுஞ் சூதினைக்காட்டியது: கருவியாகுபெயர். ஒத்த குற்றத்தை - (சூதாடல் கட்குடித்தல் வேசையரைச்சேர்தல் என்ற மூன்றும்) ஒரு நிகரான குற்றத்தையுடைய. விதனம் ஏழனைக் கூறுமிடத்து இம்மூன்றையும் வடநூலார் சேர்த்துக்கூறியுள்ளார்: விதனங்களே ழாவன - "வேட்டங் கடுஞ்சொன் மிகுதண்டஞ் சூது பொருளிட்டங், கட்குடி காமமோ டேழ" என்பன. இவ்வதிகாரத்தையடுத்துக் கள்ளுண்ணுமை என்பதனையும், அதனையடுத்துச் சூது என்பதனை யும் வைத்ததும் விதனம்ஆதலில் ஒப்புபேயென அதிகாரமுறை மைக்குக் காரணங்காண்க. "பலவயினுனுமெண்ணுத்திணை விரவுப் பெயர், அஃறிணை முடிபின செய்யுளுள்ளே" என்ற தொல்காப்பியச்

* காமந்தகம் - 11—ஆம் அத்தியாயத்தில் 124 - ஆவது ச்லோகம்.

சூத்திரத்தினல், இருமனப்பெண்டிரும் கள்ளுங்கவறும் என உயர் திணையோடு அஃறிணைவிரவி, மிகுதியினல், தொடர்பு என்னும் அஃறிணைமுடிபைக் கொண்டது. விலைமகளிரைச் சேர்வோர் இழிந்தோரே யென்று இவை நான்கு பாட்டானுங் கூறப்பட்டதென்க.

௯௩ - ஆம் அதிகாரம்—கள்ளுண்ணுமை.

பரி:—இனி, ஒழுக்கமும் உணர்வும் அழித்தற்கண் அவ்வரைவின்மகளிரொடு ஒப்பதாய கள்ளினை யுண்ணுமையது சிறப்பு எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறுகின்ருர்.†

(கு - ரை.) ஒழுக்கம் - நன்னடக்கை. அழித்தற்கண் - அழிப்பதில். கள்ளினை யுண்ணுமையது சிறப்பு எதிர்மறை முகத்தாற் கூறுகின்ருர் - கள்ளினையுண்ணுதல் கூடாது ஆதலால், அக்கள்ளுண்டலின் இழிவை எடுத்துக் கூறுமாற்ருல் கள்ளுண்ணுமையின் சிறப்பைத் தெரிவிக்கின்ரு ரென்க.

௯௨௧. உட்கப் படாஅ ரொளியிழப்ப ரெஞ்ஞான்றும்
கட்காதல் கொண்டொழுகு வார்.

பரி :—கள் - கள்ளின்மேல், காதல் கொண்டு ஒழுகுவார் - காதல் செய்து ஒழுகும் அரசர், எஞ்ஞான்றும்—, உட்கப்படார்- (பகைவரான்) அஞ்சப்படார்; (அதுவேயன்றி), ஒளி இழப்பர்- (முன் எய்திநின்ற) ஒளியினையும் இழப்பர் : (எ - று.)

அறிவின்மையால், பொருள் படை முதலியவற்ருற் பெரியராய காலத்தும் பகைவர் அஞ்சார் : தம்முன்னேரானெய்தி நின்ற ஒளியினையும் இகழற்பாட்டான் இழப்பரென்பதாம்.

இவை யிரண்டானும் அரசு இனிதுசெல்லா தென்பது இதனுற் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) கள்ளுண்பார் அறிவையிழத்தலால், அவர்கள் பொருள் படை முதலியவற்ருற் பெரியவராய காலத்தும் அவருக்குப் பகைவர் அஞ்சார்: அன்றியும், அவர்கள் பிறரால் இகழப்படுதலால், தம்முன்னேரால் தமக்குக்கிடைத்துள்ள ஒளியினையும் இழப்ப ரென்பதாம். காதல்செய்து - விருப்பம்வைத்து. ஒளி - தாம் உள்ள காலத்தில் மிக்குத்தோன்றுதலுடைமையாகிய மதிப்பு. இகழற்பாட்டான் - இகழப்படுந்தன்மையால். அரசு - அரசாட்சி. இவையிரண்டானும் - (கள்ளுண்பார்க்குப்) பகைவரால் அஞ்சப்படாமை மதிப்பிழத்தல் என்ற இவ்விரண்டினுலும். இதனுல் - இந்தக் குறளால். (௧)

௯௨௨. உண்ணற்க கள்ளை யுணிலுண்க சான்ருேரான்
எண்ணப் படவேண்டா தார்.

---

† இந்த வாக்கியத்தின்பின் சில பிரதிகளில் அதிகாரமுறைமையும் இதனுள் விளங்கும் என்ற வாக்கியம் காணப்படுகின்றது.

பரி :—(அறிவுடையராயினோர்), கள்ளை உண்ணற்க - (அஃதி லராதற்கு ஏதுவாய) கள்ளினை உண்ணுதொழிக ; (அன்றியே), உணில் - உண்ணல் வேண்டுவாருளராயின், சான்றோரான் எண் ணப்பட வேண்டாதார் - நல்லோரால் எண்ணப்படுதலை வேண் டாதார், உண்க—; (எ - று.)

பெறுதற்கு அரிய அறிவைப் பெற்றுவைத்தும் கள்ளான் அழித்துக் கொள்வாரை இயல்பாகவே அஃதில்லாத விலங்குக ளுடனும் எண்ணுராகலின், 'சான்றோரா னெண்ணப்பட வேண் டாதா ருண்க' என்றார்.

(கு - ரை.) கள்ளுண்பார்க்குப் பகுத்தறிவு அழிதலால், அன் னோர் சான்றோரால் மதிக்கப்படா ரென்றவாறு. பெறுதற்கு அரிய அறிவு - பகுத்தறிவு. அஃது இல்லாத - அறிவு இல்லாத. (௨)

௯௨௩. ஈன்றாண் முகத்தேயு மின்னுதா லென்மற்றுச்
சான்றோர் முகத்துக் களி.

பரி :—ஈன்றாள் முகத்து ஏ உம் - (யாது செய்யினும் உவக் குந்) தாய் முன்பாயினும், களி - (கள்ளுண்டு) களித்தல், இன் ஞது - இன்னுதாம் : மற்று - ஆனபின், சான்றோர் முகத்து என் - (குற்றம் யாதும் பொறாத) சான்றோர் முன்பு களித்தல் (அவர்க்கு) யாதாம் ? (எ - று.)

மனமொழிமெய்கள் தம்வயத்த அன்மையான் நாண் அழி யும் : அழியவே, ஈன்றாட்கும் இன்னுதாயிற்று : ஆனபின், கள் இருமையுங் கெடுத்தலறிந்து சேய்மைக்கண்ணே கடியுஞ் சான் றோர்க்கு இன்னுதாதல் சொல்ல வேண்டுமோ என்பதாம்.

(கு - ரை.) ஒருவன் கள்ளைப்பருகுவது ஈன்றாட்கேஇன்னுமை தருமெனின், அதன் தீமையை நன்குணர்ந்த சான்றோர்க்கு இன்ன தாகுமென்பதுகுறித்துச் சொல்ல வேணுமோ என்பதாம். உவக்கும் - மகிழும். அவர்க்கு - சான்றோர்க்கு. இன்னது - இனியதன்று. இருமை- இம்மை மறுமைகள். சேய்மைக்கண்ணே- தூரத்திலே. கடியும் - வெறுத்து விலக்கும். முகத்தேயும், ஏ - அசை: உம் - உயர்வு சிறப்பு. ஆல் - ஈற்றசை. மற்று - வினை மாற்று. களி - முதனிலைத்தொழிற்பெயர். (௩)

௯௨௪. நாணென்னு நல்லாள் புறங்கொடுக்குங் கள்ளென்னும்
பேணுப் பெருங்குற்றத் தார்க்கு.

பரி :—கள் என்னும் பேணு பெருங்குற்றத்தார்க்கு - கள் ளென்று சொல்லப்படுகின்ற (யாவரும்) இகழும் மிக்க குற்றத் திணையுடையாரை, நாண் என்னும் நல்லாள் - நாணென்று சொல் லப்படுகின்ற உயர்ந்தவள், (நோக்குதற்கு அஞ்சி), புறங்கொடுக் கும் - (அவர்க்கு) எதிர்முகமாகாள் ; (எ - று.)

காணுதற்கும் அஞ்சி உலகத்தார் செய்மைக்கண்ணே நீங்குவ ராகலின் ‘பேணு’ என்றும், பின் ஒருவாற்றானுங் கழுவப்படா மையின் ‘பெருங்குற்றம்’ என்றும், இழிந்தோர்பால் நில்லாமை யின் ‘நல்லாள்’ என்றுங் கூறினர். பெண்பாலாக்கியது, வட மொழி முறைமைபற்றி.

இவை மூன்று பாட்டானும், ஒளியிழத்தற்காரணங் கூறப் பட்டது.

(கு - ரை.) கட்பருகுவாரிடத்து நாணமென்பது இன்றியொழியு மென்பதாம். பேணு - விரும்பப்படாத, எதிர்முகமாகாள் - பிரசன்னமாகாள். கழுவப்படாமையின் - எவ்வகைப் பிராயச்சித் தத்தாலும் போக்கப்படாமையால். நாணென்ற பொருளைக் கொண்ட **‘லஜ்ஜா’** என்பது வடமொழியில் ஸ்த்ரீலிங்கமாதலால், அதனை நல்லாளெனப் பெண்பாலாற் கூறியது. (௪)

கூ௨௫. **கையறி யாமை யுடைத்தே பொருள்கொடுத்து**
மெய்யறி யாமை கொளல்.

பரி:—(ஒருவன்), பொருள் கொடுத்து - விலைப்பொருளைக் கொடுத்து, மெய் அறியாமை கொளல் - (தனக்கு) மெய்மறப் பினைக் கொள்ளுதல், கை அறியாமை உடைத்து - (அவன் பழ வினைப் பயனை) செய்வ தறியாமையை(த் தனக்குக் காரணமாக) உடைத்து; (எ - று.)

தன்னையறியாமை சொல்லவே, ஒழிந்தனயாவும் அறியாமை சொல்ல வேண்டா வாயிற்று. கை - அப்பொருட்டாதல், “பழ னுடைப்பெருமரம் வீழ்ந்தெனக் கையற்று” என்பதனானும் அறிக, அறிவார் விலைகொடுத்து ஒன்றனைக் கொள்ளுங்கால் தீயது கொள்ளாமையின், மெய்யறியாமைகொளல் முன்னையறி யாமையான் வந்தது என்பதாம்.

(கு - ரை.) பொருள்கொடுத்துக் கள்ளைவாங்கிப் பருகி மெய்ம் மறத்தல், அறியாமையின் செயலே யென்க. மெய்ம்மறப்பு-தேகம் பரவசப்படுதல். அப்பொருட்டு - செயலென்னும் பொருளது. கையென்பது செயலென்னும் பொருளினையுடையதாதற்கு மேற் கோள், “பழனுடைப் பெருமரம் வீழ்ந்தெனக் கையற்று” என்பது: இது, புறநானூற்றில் ௨0௬ - இல் உள்ளது. இதன்பொருள்:— பழன் உடை-பழங்களையுடைய, பெருமரம்-பெரியமரம், வீழ்ந்(த)து என - பழுத்துமாறியதென்று, (பறவைகள்), கைஅற்று - செய லொழிந்து என்பது. அறிவார் - அறிவுபடைத்தவர். கொள்ளுங் கால் - கொள்ளும்போது. மெய்யறியாமைகொளல் - உடல் பரவசப் படுதலைக் கொள்வது. (௫)

கூ௨௬. **துஞ்சினர் செத்தாரின் வேறல்லர் எஞ்ஞான்றும்**
நஞ்சுண்பார் கள்ளுண் பவர்.

பரி :—துஞ்சினுர்-உறங்கினுர், செத்தாரின் வேறு அல்லர் - செத்தாரின் (வேருதலுடையரேனும் அக்காலத்து அறிவின்மை யான்) வேறெனப்படார்: (அவ்வாறே), கள் உண்பவர் - கள் ளுண்பார், எ ஞான்றுஉம் நஞ்சு உண்பார் - (நஞ்சுண்பாரின் வேருதலுடையரேனும்) எக்காலத்தும் (அறிவின்மையான்) வேறெனப்படார், அவர்தாமேயாவர் ; (எ - று.)

உறங்கினுர்க்கும் கள்ளுண்பார்க்கும் வேற்றுமை, உயிர்ப்பு நிற்றல் வேருதலும்வேறன்மையு முடைமை காட்டற்கு *உவமை புணர்க்கப்பட்டது. இதனை நிரனிறையாக்கி, திரிக்கப்படுதலால் உறங்கினுரும் நஞ்சுண்பாரும் ஒப்பர்: கைவிடப்படுதலால் செத் தாரும் கள்ளுண்பாரும் ஒப்பர் என்று உரைப்பாரும் உளர்; அதிகாரப் பொருள்பின்னதர்யிருக்க, யாதும் இயைபில்லாத நஞ்சுண்பார்க்கு உவமை புணர்த்து ஈண்டுக்கூறல் பயனின்ருக லானும், சொற்கிடக்கை நிரனிறைக்கு ஏலாமையானும், அஃது உரையன்மை அறிக.

இவை யிரண்டுபாட்டானும், அவரது அறிவிழத்தற்குற்றங் கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.) உயிர்ப்புநிற்றலால் வாசியிருந்தபோதிலும், எப்படித் துஞ்சினுரோடு செத்தார்க்கு அறிவிழத்தலில் வாசியில்லையோ, அப்படியே கள்ளுண்பார்க்கு உயிர்ப்புநிற்றலால் நஞ்சுண்பாரோடு வாசியிருந்தபோதிலும், அறிவுஇழத்தலில் எப்போதும்வாசியில்லை யென்பதாம்: ஆகவே, இச்செய்யுள் - **எடுத்துக்காட்டுவமையணி.** உயிர்ப்புநிற்றலால் வேருதலையும், அறிவின்மையால் வேறன்மை யையும் இவ்வுவமை காட்டுவது காண்க. அக்காலத்து - உறங்குங் காலத்து. வேற்றுமை - வேறுபாடு. புணர்க்கப்பட்டது-பொருத் தப்பெற்றது: சேர்க்கப்பெற்றது. கள்ளுண்பவர்க்கும் நஞ்சுண் பார்க்கும் வேற்றுமையிருக்க, நஞ்சுண்பார் கள்ளுண்பவர் என்று ஐக்கியப்படுத்திக்கூறியது - **காட்சியணியாகும்.** நிரல் நிறை - பெய ரும் வினையுமாகிய சொல்லையும் அவைகொண்டு முடியுஞ்சொல்லை யும் வேறு வேருக நிறுத்தி முறையே பொருள்கொள்ள வைப்பது. திரிக்கப்படுதல் - நிலைமாற்றப்படுதல். கைவிடப்படுதலால் - விட்

---

* "நஞ்இவயுக்தம் அந்யஸத்ருஶேதாஹ்யர்த்தகதி: [அன் மைப்பொருளையுடைய சொல்லோடும் உவமவுருபோடும் சேர்ந்த சொல் அதைக்காட்டிலும் வேருய் அதைப்போன்றதென்றபொரு ளைக் காட்டும்: பொருண்முறை அதுவன்ருே]" என்ற நியாயம், இங்கு அறியத்தக்கது: ஒருவனைப்பார்த்து 'கள்வனல்லன்' என் ருல், அவன் கள்வனிலும் வேருனவன்: ஆனுற் கள்வனென்று ஐயுறுதற்கு ஏற்றகாரணம் அவனிடத்து உண்டு என்றுபெறப் படுதலும்; 'முகம் சந்திரன்போலும்' என்ருல், முகமானது சந்திர னினும் வேறுபட்டது: ஆனுல், மகிழ்ச்சியைத்தருதல் முதலிய சந்திரனுடையகுணங்கள் அதனிடத்துவேறுபடாதுள்ளன என்று பெறப்படுதலுங் காண்க.

டிடுதற்கு உரியராயிருத்தலால். இயைபு - சம்பந்தம். சொற்கிடக்கை - சொற்கள் இருக்கிற நிலை. ஏலாமை - பொருந்தாமை. இனி, இக்குறளை முறைநிரனிறைப்பொருள்கோ ளாக்கி, மனிதருடைய நிலைமை மாற்றப்படுதலால் துஞ்சினார் எஞ்ஞான்றும் நஞ்சுண்பவரே: கைவிடப்படவேண்டியவராயிருத்தலால் கள்ளுண்பவர் செத்தாரின் வேறல்லர். [கள்ளுண்பார் செத்தவரோடொப்பர்] எனப் பொருள் கூறுவாரு முளர்: இப்பொருளில், கள்ளுண்ணாமையைப்பற்றிய இவ்வதிகாரத்தின் பொருள் பின்வாக்கியத்தி லிருக்க, யாதொருதொடர்புமில்லாத நஞ்சுண்பார்க்குத்துஞ்சினாரை உவமை புணர்த்து இங்குக் கூறுதலில் யாதொரு மயனும் இல்லையாதலாலும், துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்லர் என்று ஒரு வாக்கியமாகவும் 'எஞ்ஞான்றும் நஞ்சுண்பார் கள்ளுண்பவர்' என்று மற்றொரு வாக்கியமாகவும் இருப்பதன்றி 'நல்லரசன் பகைவர்க்கும் நண்பர்க்கும் துன்பமும் இன்பமும் செய்வான்' என்றாற்போன்று சொற்கிடக்கை நிரனிறையாகக்கொள்ளுமாறு அமையாமையாலும், அவ்வுரை பொருந்துவதன்றாமென்பது, பரிமேலழகர் காட்டிய இரண்டாவது உரையின் பொருளும் அதன் மறுப்பும். (௬)

௯௨௭. உள்ளொற்றி யுள்ளூர் நகப்படுவ ரெஞ்ஞான்றும்
கள்ளொற்றிக் கண்சாய் பவர்.

பரி:—கள் - கள்ளை, ஒற்றி - மறைந்து உண்டு, (அக்களிப்பால்), கண்சாய்பவர் - (தம்) அறிவு தளர்வார்,—உள்ஊர் - உள்ளூர் வாழ்பவரான், உள் ஒற்றி - உண்ணிகழ்கின்றது உய்த்துணர்ந்து, எஞ்ஞான்றும்—, நகப்படுவர் - நகுதல் செய்யப்படுவர்; (எ - று.)

உள்ளூர் - ஆகுபெயர். 'உண்டு' என்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. உய்த்து உணர்தல்-தளர்ச்சியாற் களிப்பினையுணர்ந்து அதனாற் கள்ளுண்டது உணர்தல்.

(கு-ரை.) மறைந்து உண்டாராயினும், கள்ளுண்ட சோர்வுடன் களிப்போடு தோன்றும் அவரைக் கள்ளுண்பவரென்று அறிதலால், அவர் எப்போதும் உள்ளூரால் நகப்படுவரென்பதாம். கண் - ஞானக்கண்: அறிவு. உள் நிகழ்கின்றது உய்த்துணர்தல் - மறைவாக நிகழ்ந்த செய்தியை ஊகித்தறிதல். கள்ளுண்டாரின் சோர்வினாற் களிப்பினையறிந்து அதனாற் கள்ளுண்டதை யறிதல். நகுதல் - பரிகசித்தல்: இகழ்ந்து சிரித்தல். ஊருள் என்பது உள்ளூர் என்று மாறி வந்தது - இலக்கணப்போலி: உள்ளூரென்பது - அங்கு இருப்பவர்க்கு ஆகி வந்தது, இடவாகுபெயராம். தளர்ச்சி - அறிவு சோர்தல். உள்ளொற்றி யென்றவிடத்து 'உள்' என்ற இடப்பெயர் - இடத்தில் நிகழுஞ்செயலுக்கு ஆகி வந்ததும் இடவாகுபெயரே. (௭)

௯௨௮. களித்தறியே னென்பது கைவிடுக நெஞ்சத்
தொளித்ததூஉ மாங்கே மிகும்.

பரி:—(மறைத்து உண்டு வைத்து), களித்து அறியேன் என்பது-(யான்) கள்ளுண்டறியேனென்று (உண்ணுதபொழுது) தம்மொழுக்கங்கூறுதலை, கைவிடுக - ஒழிக: ஆங்கே-அவ்வுண்ட பொழுதே, நெஞ்சத்து ஒளித்ததூஉம் - (பிறர் அறியின் இழுக்காமென்று முன்) நெஞ்சத்து ஒளித்த குற்றமும், மிகும் - (முன்னையளவின்) மிக்கு வெளிப்படுதலான்; (எ - று.)

'களித்தறியேன்' எனக் காரணத்தைக் காரியத்தாற் கூறினார்.

இவையிரண்டுபாட்டானும், அது மறைக்கப்படாதென்பது கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) நெஞ்சத்தொளித்தது முன்னையிலும் மிக்கு வெளிப்படுதலால், மறைத்துக் கள்ளுண்டு,கள்ளுண்ண வில்லையென்பதிற் பயனில்லையென்பதாம். "காணுமையுண்ட கடுங்கள்ளைமெய்கூர, நாணுது சென்று நடுங்கவுரைத்தாங்கு" என்ற கலித்தொகை இங்குக் காணத்தக்கது. இழுக்கு - குற்றம். 'நெஞ்சத்து ஒளித்ததும் ஆங்கே மிகும்' என்பதன் கருத்து, ஒருவர் கள்ளுண்டு பரவசப்பட்டபோது பிறரறியாமல் இரகசியமாகச்செய்து அவர் மனமறிந்த குற்றம் யாவும் வெளிப்பட்டுவிடுமென்பது. கள்ளுண்டறியேன் என்று காரணத்தாற் கூருது, 'களித்தறியேன்' என்று கள்ளுண்டதைக் காரியத்தாற் கூறினர்: கள்ளுண்டல் காரணமும், களித்தல் அதன்காரியமுமாதல் காண்க. ஆங்கே-அப்பொழுதே.

கூ௨கூ. **களித்தானைக் காரணங் காட்டுதல் கீழ்நீர்க்**
குளித்தானைத் தீத்துரீஇ யற்று.

பரி:—களித்தானை - கள்ளுண்டுகளித்தானொருவனை, (இஃது ஆகாதென்று), காரணம் காட்டுதல் - (பிறனொருவன்) காரணங் காட்டித் தெளிவித்தல், நீர் கீழ் குளித்தானை - நீருள் மூழ்கினுனொருவனை, (பிறனொருவன்), தீ துரீஇ அற்று - விளக்கினுல் நாடுதலையொக்கும்; (எ - று)

'களித்தானை' என்னும் இரண்டாவது "அறிவுடை யந்தணனவனைக் காட்டென்றாளே" என்புழிப்போல நின்றது. நீருள் விளக்குச் செல்லாதாற்போல, அவன் மனத்துக் காரணஞ் செல்லா தென்பதாம்.

இதனுன், அவனைத்தெளிவித்தல் முடியாதென்பது கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) நீரினுள் விளக்குச் செல்லாதவாறுபோல, கள்ளுண்பானுடைய மனத்துக் கள்ளுண்டலாகா தென்பதற்குச் சொல்லுங் காரணம் செல்லாதென்பது, கருத்து. துரீஇ = துருவி. நாடுதல் - தேடுதல். செல்லாதாற்போல - செல்லாதவாறுபோல. களித்தானை என்றஇடத்து இரண்டாம்வேற்றுமை "அறிவுடை யந்தண னவனைக் காட்டென்றாளே" (மருதம் -7) என்ற கலித்

தொகையிற்போல நான்கனுருபின் பொருளில் வந்தது. இங்குக் காட்டிய மேற்கோளின் பொருள் வருமாறு:—அறிவு உடை-அறிவு உடைந்த [அழிந்த], அந்தணன் - பிராமணன், அவனை - அவனுக்கு, காட்டு - காணச்செய், என்றானோ - என்று சொன்னானோ? என்பது. (௯)

௯௩0. கள்ளுண்ணாப் போழ்திற் களித்தானைக் காணுங்கால்
உள்ளான்கொ லுண்டதன் சோர்வு.

பரி:—(கள்ளுண்பானொருவன்),—கள் உண்ணா போழ்தில்- (தான்) அஃது உண்ணாது தெளிந்திருந்த பொழுதின்கண், களித்தானை - (உண்டு) களித்த பிறனை(க் காணுமன்றே!) காணுங்கால்— உண்ட தன் சோர்வு - தான் உண்டபொழுது உளதாஞ் சோர்வினை, (அவன் சோர்வால்), (அதுவும் இற்றென்று), உள்ளான்கொல் - கருதான்போலும்; (எ - று.)

சோர்வு - மனமொழிமெய்கள் தன்வயத்த அல்லவாதல்.

கருதலளவையான் *அதன்இழுக்கினை உய்த்து உணரின் ஒழியுமென, இதனால், அஃது ஒழிதற்காரணங் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) 'எங்கு எங்குக் கள்ளுண்டலென்பது உண்டோ, அங்குஎல்லாம் சோர்வுஉண்டாகுமன்றே; கள்ளுண்டாற் சோர்வு உண்டாமென்பதை இந்தப்பிறரிடத்துக் காண்கின்றோ மன்றோ! ஆகையால், யாமும் கள்ளுண்டால் சோர்வுடையராவோம்' என்று இங்ஙனம் ஆராய்ந்து கள்ளுண்பதன் இழிவை ஒருவன் உய்த்துணர்வானாயின், கள்ளுண்டல் ஒழியு மென்றவாறு. இங்ஙனம் உய்த்துணர்வது - கருதலளவை யென்னும் அனுமானபிரமாணமாகும்: புகையைக் கண்டு நெருப்பு உண்டுஎன்று உய்த்துணர்தல் போல்வது, இது. காணுமன்றே - காண்பானன்றோ? சோர்வு - மனம்மொழி மெய்கள் தன்வயத்தன அல்ல ஆதல். (௧0)

௯௪ - ஆம் அதிகாரம்—சூது.

பரி:—இனி, அக்கள்ளுண்டல்போல அறம் பொருள் இன்பங்கட்கு இடையீடாகிய சூதாடலும் பிணியுழத்தலுங் கூறுவான் தொடங்கி, முதற்கண் சூதினது இயல்பு கூறுகின்றார். †

(கு - ரை.) இடையீடு - தடை. பிணியுழத்தல் - நோ யனுபவித்தல்.

௯௩௧. வேண்டற்க வென்றிடினுஞ் சூதினை வென்றதூஉம்
தூண்டிற்பொன் மீன்விழுங்கி யற்று.

பரி:—வென்றிடின்உம் - (தான்) வெல்லும் ஆற்றலுடையனாயினும், சூதினை - சூதாடலை, வேண்டற்க - விரும்பாதொழிக:

---

* பி - ம்: அவனிழுக்கினை. † சிலபிரதிகளில், அதிகாரமுறைமையும் இதனுள் விளங்கும் என்ற வாக்கியம் இவ்வாக்கியத்தின் பின் காணப்படுகின்றது.

வென்றதூஉம் - (வென்று பொருளெய்துவார் உளராலெனின்) அவ் வென்றபொருள் தானும், தூண்டில் பொன் - (இரையான் மறைந்த) தூண்டி லிரும்பினை, (இரையெனக் கருதி), மீன்—, விழுங்கி அற்று - விழுங்கினாற்போலும் ; (எ - று.)

வேறல் ஒருதலையன்மையின் 'வென்றிடினும்' என்றும், கருமங்கள் பலவுங் கெடுதலின் 'வேண்டற்க' என்றுங் கூறினார். எய்தியபொருள் சூதாடுவார் நீங்காமைக்கு இட்டதோர் தளை யென்பதூஉம், அதனால் பின் துயருழத்தலும் உவமையாற் பெற்றாம்.

(கு - ரை.) ஒருவன் சூதுஆடுவதில்வல்லுநனாயிருந்து அதனால் அவனுக்குப்பொருள்கிடைப்பினும் அப்பொருள் பலதீங்குக்கும் காரணமாயிருத்தலால், அப்பொருளில் விருப்பங்கொள்ளாது சூதாடுதலை யொழிந்திடுக என்றவாறு. ஆற்றல் - திறமை. உள ரால் - உள்ளாரன்றோ? தூண்டிற் பொன் - தூண்டிலாகிய பொன் என இருபெயரொட்டு. விழுங்குதல் - வாயினுட்கொள்ளுதல். வேறல் - வெல்லுதல். ஒருதலையன்மையின் - நிச்சயமல்லாமை யால். தளை - பந்தம். சூதினால் வென்றுபடைத்த பொருளுக்கு மீன்விழுங்கும் தூண்டிற்பொன்னை உவமைகூறியதனால், சூதினாற் கிடைத்த அப்பொருள் சூதாடுவார் அதனினின்று நீங்காமைக்கு இட்டதோர் தளையாகுமென்பதும், அப்பொருளினால் பிறகு துயரம் நேருமென்பதும் பெறப்படும். சூதில்வெல்லுதல் நிச்சயமன்று என்பதை யறிவித்தற்கு, 'வென்றிடினும்' என்று ஐயவும்மை கொடுத்தார். வேண்டற்க - எதிர்மறைவியங்கோள் வினைமுற்று.

௯௩௨. **ஒன்றெய்தி நூறிழக்குஞ் சூதர்க்கு முண்டாங்கொல்**
நன்றெய்தி வாழ்வதோ ராறு.

பரி :—ஒன்று எய்தி - (அத்தூண்டிற் பொன்போன்ற) ஒன்றினை முன்பெற்று, நூறு இழக்கும் - (இன்னும் பெறுது மென்னுங் கருத்தால்) நூற்றினை யிழந்து வறியராம், சூதர்க் கும்—, நன்று எய்தி - (பொருளால்) அறனும் இன்பமும் எய்தி, வாழ்வது ஓர் ஆறு - வாழ்வதொரு நெறி, உண்டு ஆம் கொல்- உண்டாமோ? [ஆகாது] ; (எ - று.)

அவ்வாற்றாற் பொருளிழந்தே வருதலான் அதனாலெய்தும் பயனும் அவர்க்கு இல்லையென்பதாம்.

(கு - ரை.) ஒருபொருளை முன்பெற்றுப்பின் இன்னும்பெறலாம் இன்னும் பெறலாம் என்ற கருத்தினால் நூறுபொருளை யிழக்கின்ற சூதாடுவோர்க்குப் பொருளால் அறத்தையும் இன்பத்தையும் பெற்றுவாழும் வழியின்று என்பதாம். பெறுதும் - பெறுவோம். உம்-இழிவுசிறப்பு. 'கொல்'-வினாவகையால் எதிர்மறை குறிக்கும். ஒன்று, நூறு - எண்ணலளவை யாகுபெயர். (௨)

கூகூ. உருளாயம் ஓவாது கூறிற் பொருளாயம்
போஒய்ப் புறமே படும்.

பரி:—உருள் ஆயம்-உருளுங்கவற்றின்கட் பட்ட ஆயத்தை, ஓவாது கூறின்-இடைவிடாது கூறிச் சூதாடுமாயின்,—பொருள்-(அரசன் ஈட்டிய) பொருளும், ஆயம் - (அவன்) பொருள்வருவாயும், போய் - (அவனை விட்டுப்) போய், புறம் ஏ படும் - பகைவர்கண்ணே தங்கும்; (எ - று.)

கவற்றினது உருட்சியை அதனுடைய ஆயத்தின்மேல் ஏற்றியும், சூதாடலை அதுகூறலாகிய காரணத்தின்மேல் இட்டும் கூறினார். பொருளாயம் என்பது - உம்மைத்தொகை. ஆயம் - வடமொழித்திரிசொல். காத்தற்கண்ணும் இயற்றற்கண்ணும் கருத்திலனாகலின், அவையிரண்டும், பகைவர்பாற் செல்லும் என்பதாம்.

(கு-ரை.) பொருளைக்காப்பதிலும்,மேன்மேற்சம்பாதித்தலிலும் சூதாடும் அரசனுக்குக் கருத்துச் செல்லாது ஆதலால், அவ்வியிரண்டும் பகைவரிடத்துச் செல்லுமென்பதாம். ஓயாமற் சூதாடுவோரின்பொருள் விரைவில் ஒழியுமென்பது, கருத்து. கவற்றின் கண்-சூதாடுகருவியில். பட்ட-உண்டான. ஆயம்-ஆதாயம்: பந்தய லாபம். பொருள்வருவாய் - பொருள்வரும்வழி. சூதாடுகருவியாகிய கவற்றின் உருட்சியை அதனாற்பெறுகின்ற ஆயத்தின் மேலேற்றி, 'உருளாயம்' என்றது, கருவிக்குஉரிய அடைமொழியைப் பயன்மேலேற்றிக் கூறிய உபசாரவழக்கு. 'சூதாடின்' என்ற பொருளில் 'கூறின்' என்றது, காரியம் காரணமாக உபசரிக்கப் பட்டவாறும். ஆயம் என்றவடமொழி யாதொரு திரிபுமின்றித் தமிழில்வந்துவழங்கிய தற்சமமே யாகவும் அதனை 'வடமொழித் திரிசொல்' என்றது - ஒருபாஷையினின்று மற்றொரு பாஷைக்கு வருதலையே திரிபெனக்கொண்டவாறும்; அன்றி, அச்சொல்லில் எழுத்துமாறுபாடு ஒன்றுமில்லாமைகாண்க. கூகூ - ஆங் குறளின் கீழ் 'அதி என்பது-வடசொல்லுள் மிகுதிப்பொருளதோர் இடைச்சொல். அது திரிந்து நுட்பமென்பதனோடு தொக்கது' என்று பரிமேலழகர் உரைத்ததுங் காண்க. இங்ஙனம் ஆரியத்தினின்று தமிழுக்குவருதலையே திரிதலாகக்கொள்ளுதல், ஒருசார் பண்டையோர்கருத்து; "வடசொற்கிளவி வடவெழுத்தொரீஇ,யெழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லாகும்மே" என்ற தொல்காப்பியச்சூத்திரத்தையும் அதற்கு உரையாசிரியர்கூறிய உரையையுங் காண்க. இவ்விஷயத்தில் சேனாவரையர் கருத்தும் நச்சினார்க்கினியர் கருத்தும் மாறுபடும். ஆயம் என்ற வடசொல் - முதலில் கெலிப்புப்பண்டம் என்ற பொருளையும், பிறகு பொருள்வருவாய் என்ற பொருளையும் காட்டிற்று. காத்தல் - பொருளைக்காத்தல். இயற்றல் - பொருளை யீட்டுதல். அவையிரண்டும் - பொருளும் பொருள்வருவாயும். (கூ)

கூ௰. சிறுமை பலசெய்து சீரழிக்குஞ் சூதின்
வறுமை தருவதொன் றில்.

பரி:—சிறுமை பல செய்து - (தன்னை விழைந்தார்க்கு முன் இல்லாத) துன்பங்கள் பலவற்றையும் விளைத்து, சீர் அழிக்கும் -

(உள்ள)புகழையுங் கெடுக்கும், சூதின் - சூதுபோல், வறுமை தருவது-நல்குரவினைக் கொடுக்கவல்லது, ஒன்று - பிறிதொன்று, இல் - இல்லை; (எ - று.)

அத்துன்பங்கள் முன்னர்க் கூறுப. நல்வினைகளையும் நல்லினத்தையும் நீக்கித் தீவினைகளையுந் தீயினத்தையுங் கூட்டுதலால், 'சீரழிக்கும்' என்றார்; வறுமைக்கு எல்லையாவரென்பதாம்.

(கு - ரை.) தன்னை விரும்புவார்க்குத் துன்பங்கள் பலவற்றையும் உண்டாக்கிப் புகழையும் கெடுக்கும் சூதைப்போல் வறுமை தருவது எதுவுமில்லை யென்பதாம். விழைந்தார் - விரும்பினவர்: விரும்பியாடினவரென்க. நல்குரவு - தரித்திரம். முன்னர்க்கூறுப- இனிச்சொல்வர்: கஙக - முதல் நான்கு கவிகளிற் காண்க. நல் இனம் - நல்லோர்சேர்க்கை. தீ இனம் - தீயோர் சேர்க்கை. வறுமைக்குஎல்லையாவர் - மிக்கவறுமையை யடைவரென்றபடி. எல்லை- முடிவெல்லை: முதிர்ச்சி. (ச)

கஙரு. **கவறுங் கழகமுங் கையுந் தருக்கி**
இவறியா ரில்லாகி யார்.

பரி:—இல் ஆகியார் - (முற்காலத்துத் தாம் உளராகியே) இலராகி யொழிகினார்,—கவறுஉம் - கவற்றினையும், கழகம்உம்- (அஃது ஆடுங்) களத்தினையும், கைஉம்-(அவ்வாடற்குவேண்டுங்) கைத்தொழிலினையும், தருக்கி - மேற்கொண்டு, இவறியார் - கைவிடாத வேந்தர்; (எ - று.)

கைத்தொழில் - வெல்லும் ஆயம் படப் பிடித்து எறிதல். * அவ்விவறுதலால் பாண்டவர் தம் அரசுவிட்டு வனத்திடைப் போய் ஆண்டு மறைந்தொழுகினாரென அனுபவங் காட்டியவாறு.

இவை யைந்து பாட்டானும், அதனது வறுமைபயத்தற் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) கவறு முதலியவற்றை விரும்பியதனால், பாண்டவர் தம்முடைய இராச்சியத்தை யிழந்து பன்னிரண்டியாண்டு காட்டிலுறைந்து ஓரியாண்டு நாட்டில் மறைந்தொழுகினா ரென அனுபவங் காட்டியவாறு. களம் - இடம். ஆயம் பட - பந்தயலாபம் உண்டாக. இவறுதல் - இறுகப்பிடிக்கை: கைவிடாமை. ஆண்டு - ஒருவருஷகாலம்: அவ்வாறுஎன்றும் அதன்பின்பு என்றும் கூறுவாருமுளர். மறைந்தொழுகல் - அஜ்ஞாதவாசம். (ரு)

கஙசு. **அகடாரா ரல்ல லுழப்பர்சூ தென்னும்**
முகடியான் மூடப்பட் டார்.

பரி:—(தன் பெயர்சொல்லல் மங்கலமன்மையின்), சூது என்னும் - சூதென்று சொல்லப்படும், முகடியான்—, மூடப்பட்டார் - விழுங்கப்பட்டார்,—அகடு ஆரார் - (இம்மைக்கண்) வயிறு ஆரப்பெறார்; அல்லல் உழப்பர் - (மறுமைக்கண்) நிரயத் துன்பமுழப்பர்; (எ - று.)

செல்வங்கெடுத்து நல்குரவு கொடுத்தற்றொழில் வேறுபடாமையின் 'சூதென்னு முகடி' என்றும், வெற்றி தோல்விகள்

---

* பி - ம். அவ்வாயங் தவறுதலால்

நோக்கி ஒருபொழுதும் விடா ராகலின் 'ஈண்டு அகடாரார்' என்றும், பொய்யும் களவும் முதலிய பாவங்கள் ஈட்டலின் 'ஆண்டு அல்லலுழப்பார்' என்றுங் கூறினார். வயிறுநிறாமை சொல்லவே, ஏனைப்புலன்கள் நுகரப்பெறாமை சொல்லவேண்டா வாயிற்று. உழப்பார் என்பது - எதிர்காலவினைச்சொல்.

(கு - ரை.) செல்வங்கெடுத்து நல்குரவைக் கொடுக்கும் சூதாட்டத்தை விரும்புவோர் இம்மையில் ஐம்புலநுகர்ச்சியொழிந்து மறுமையிலும் நிரயத்துன்பமுறுவரென்பதாம். மங்கலமன்மையின் என்பது, சூதென்று சொல்லப்படுமென்று வரும் சொற்றொடரில் 'சொல்லப்படும்' என்பதனோடு இயையும். முகடி யென்று, சொல்ல வேண்டிய தாய ஆட்டத்தை அது அமங்கலச்சொல்லா யிருத்தலால் மங்கலச் சொல்லாகிய 'சூது' என்ற சொல்லால் வழங்குகின்றனரென்பது 'தன் பெயர் மங்கல மன்மையின் சூது என்று சொல்லப்படும் முகடி' என்பதன் பொருள். சூது என்பது வெற்றி பெறுவதற்கு ஏதுவாவது என்ற மங்கலப் பொருளில் வருவதை "மாலிருஞ்சோலை தொழக்கருதுவதே துணிவது சூதே" என்ற இடத்திலும் காண்க. முகடி - மூதேவி: பாற்கடல் கடைந்தகாலத்தில் திருமகளுக்கு முன் தோன்றியவள்: முகடு - முன்: பகுதி, இ - பெண்பால்விகுதி. முகடியான் விழுங்கப் பட்டார் - முகடிக்கு முற்றும் வசப்பட்டவர். ஆரப்பெறார் - நிறம்பப்பெறார். நிரயம் - நரகம். உழப்பர் - அனுபவிப்பர். ஈண்டு - இவ்வுலகில். ஆண்டு - அவ்வுலகில். ஏனைப் புலன்கள் நுகரப்பெறாமை - மற்றையிந்திரியங்கள் விஷயங்களை யனுபவிக்கப்பெறாமை. வினைச்சொல் - இங்கு வினைமுற்று. சூதென்னும்முகடியென்பது - அபநுதியணி. (௬)

௯௩௭. பழகிய செல்வமும் பண்புங் கெடுக்கும்
கழகத்துக் காலை புகின்.

பரி:—காலை - (அறம்பொருளின்பங்கட்கு அடைத்த) காலம், கழகத்து புகின் - (அரசனுக்குச்) சூதாடுகளத்தின்கட் கழியுமாயின்,—(அக்கழிவு), பழகிய செல்வம்உம் - தொன்றுதொட்டு வந்த (அவன்) செல்வத்தினையும், பண்புஉம் - நற்குணங்களையும், கெடுக்கும் - போக்கும்; (எ - று.)

'பழகிய' என்பது, பண்புடனும் இயையும். தான் செய்து கொள்ளும் அறம் முதலியவேயன்றி முன்னோரைத் தொடங்கி வருகின்ற செல்வமும், முன்செய்த நல்வினையின் பயனாய பண்பும் இலவா மென்பதாம்.

(கு - ரை.) தான் தேடிச் சம்பாதிக்கின்ற அறம் முதலியன இல்லாமற்போவதன்றி முன்னோர்தொடங்கி வருகின்ற செல்வமும், முன்செய்த நல்வினையின்பயனாகிய பண்பும் சூதாடுவதனால் இல்லாமற்போமென்பதாம். அடைத்த - உரியதாக அமைக்கப்பட்ட. கழகத்துக்காலை புகின் என்பதற்கு - சூரியோதயமானவுடன் சூதாடுகளத்துக்குச்செல்வானாயின் என்றலும் ஒன்று. (எ)

௯௩௮. பொருள்கெடுத்துப் பொய்மேற் கொளீஇ யருள்கெடுத்து
அல்ல லுழப்பிக்குஞ் சூது.

பரி :—சூது—, பொருள் கெடுத்து-(தன்னைப் பயின்றவன்) பொருளைக் கெடுத்து, பொய் மேற்கொளீஇ - பொய்ம்மையை மேற்கொள்ளப்பண்ணி, அருள் கெடுத்து - (மனத்துளழும்) அருளைக்கெடுத்து, அல்லல் உழப்பிக்கும்-(இவ்வாற்ரான் அவனை இருமையினும்) துன்பமுறுவிக்கும்; (எ-று.)

இத்தொழில்கள் மூன்றற்கும் சூது வினைமுதலாகவும், தோல்வி வெற்றி செற்றம் என்பன முறையே கருவிகளாகவுங் கொள்க. முன்னதனுன் இம்மையினும், ஏனையவற்ருன் மறுமையினுமாம். 'பொருள்கொடுத்து' என்பது பாடமாயின், அவ்வெச்சத்திற்கு முடிவு, 'மேற்கொளீஇ' என்புழி மேற்கோடலாகிய வினைமுதல்வினை.

(கு - ரை.) தோல்வியால் பொருளைக்கெடுத்தலையும், வெற்றியால் பொய்யை மேற்கொள்ளப்பண்ணுதலையும், சினத்தால் அருளைக்கெடுத்தலையும் சூது உண்டாக்குமென்றவாறு. பயின்றவன் - பழகினவன். இத்தொழில்கள் மூன்று-பொருள்கெடுத்தல் பொய்யைமேற்கொள்ளப்பண்ணுதல் அருளைக்கெடுத்தல் என்ற இந்த மூன்று செயல்கள். வினைமுதல் - கருத்தா. செற்றம் - பகைமை. முன்னதனுன்-பொருள்கெடுத்தலால். ஏனையவற்ருன்-பொய்யைமேற்கொள்ளப்பண்ணுதல் அருளைக்கெடுத்தல் என்பவற்ருல். ஆம் - துன்பமுண்டாக்குவதாமென்க. முடிவு - முடிக்குஞ்சொல். மேற்கோடல் - மேற்கொள்ளுதல். பொருள்கெடுத்து என்ற இடத்துப் பொருள்கொடுத்து என்று பாடமாயின், கொடுத்து என்ற வினையெச்சம், மேற்கொளீஇ என்ற இடத்துள்ள மேற்கொள்ளுதலென்ற வினைமுதல்வினையோடு இயையுமென்ருர்: வினைமுதல்வினை - சூதாடுபவனது தொழில்: சூதாடுபவன் தன் பொருளைக்கொடுத்துப் பொய்யை மேற்கொள்ளுகின்ருனென்ற முன்னடியில் மாற்றுநிலையணி காண்க. (அ)

௯௩௯. உடைசெல்வ மூணொளி கல்வியென் றைந்தும்
அடையாவா மாயங் கொளின்.

பரி :—ஆயம் கொளின் - (அரசன்) சூதினை (த் தனக்கு விநோதத் தொழிலாக) விரும்புமாயின்,—(அவனை), ஒளி-ஒளியும், கல்வி-கல்வியும், செல்வம் செல்வமும், ஊண் - ஊணும், உடை-உடையும், என்று ஐந்துஉம் - என்று இவ்வைந்தும், அடையா ஆம்-சாராவாம் ; (எ - று.)

ஆயம் - ஆகுபெயர். இச்சிறப்புமுறை, செய்யுள்நோக்கிப் பிறழ்நின்றது. செல்வம் - அறுவகை யுறுப்புக்கள். ஊண் உடை என்பனவற்ருல், துப்புரவுகளெல்லாம் கொள்ளப்படும். காலமுங் கருத்தும் பெருமையின், இவை உளவாகா என்பதாம்.

இவை நான்கு பாட்டானும், சிறுமைபலசெய்து அவற்ருன் இருமையுங் கெடுத்தல் கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.) மதிப்பு முதலியவற்றைப் பெறுமாறு முயலவேண்டிய காலத்து அச்செயலை யொழிந்து சூதாட்டத்தின்மேற் கருத்துச் செல்லுதலால், ஒளி செல்வம் முதலியன சூது ஆடுவோர்க்கு உள வாகா என்பதாம். விளைதத்தொழில் - உற்சாகத்தோடு போது போக்குஞ்செயல். விரும்பும் - விரும்புவான். உடை - ஆடை. ஆயம் - சூதாடு கருவியினாற் பெறப்படும் பந்தயமாகிய தாயம்: இது - சூதுக்கு ஆயினமையால், காரியவாகுபெயர். ஒளி - மதிப்பு. மதிப்பு உண்டாயின், கல்வி சிறக்கும்: கல்வியிருப் பின், செல்வம் சிறக்கும்: செல்வமிருப்பின் ஊணும் உடையும் சிறக்கும்: இங்ஙனம் மதிப்பு முதலியன தோன்றிக் கல்வி முதலிய வற்றைச் சிறக்க வைத்தலால், ஒளி கல்வி செல்வம் ஊண் உடை என்று அமையவேண்டியிருக்க, செய்யுளாதலின் 'உடை செல்வ மூணொளிகல்வி' என்று முறைபிறழநின்ற தென்க. செல்வம் என்பது - அரசர்க்கு உரிய அறுவகை யுறுப்புக்களை யென்பர்: அறுவகையுறுப்புக்களாவன - அமைச்சு, நாடு, அரண், பொருள், படை, நட்பு என்பன. துப்புரவு - அனுபவித்தற்கு உரிய பொருள் கள். என்று என்னும் எண்ணிடைச்சொல் - நின்றவிடத்துப் பிரிந்து பிறவிடத்தும் 'சென்று பொருந்தி, 'ஐந்து' என்னுந் தொகைபெற்றது. இனி, 'என்ற ஐந்து' என்பன என்றைந்தெனத் தொக்கனவெனலும் ஒன்று. (௯)

௯௪௦. இழத்தொறூஉங் காதலிக்குஞ் சூதேபோற் றுன்பம்
உழத்தொறூஉங் காதற் றுயிர்.

பரி:—இழ தொறுஉம் - (சூதாடலான் இருமைப்பயன்களை யும்) இழக்குந்தோறும், காதலிக்கும் - (அதன்மேற்) காதல் செய் யும், சூதுபோல் - சூதன் போல,—துன்பம் உழ தொறுஉம் - (உடம்பான் மூவகைத்) துன்பங்களையும் அனுபவிக்குந்தோறும், காதற்று - (அதன்மேற்) காதலையுடைத்து, உயிர்—; (எ - று.)

சூது-ஆகுபெயர். உயிரினது அறியாமை கூறுவார்போன்று சூதனது அறியாமை கூறுதல் கருத்தாகலின், அதனை யாப்புறுத் தற்பொருட்டு உவமமாக்கிக் கூறினார். இதன் எதிர்மறைமுகத் தால், சூதினை வெறுத்தொழிவானை யொக்கும் உடம்பினை வெறுத்தொழியும் உயிர் எனவுங் கொள்க.

இதனான், அஃது ஒழிதற்கு அருமையும், ஒழிந்தாரது பெரு மையுங் கூறப்பட்டன.

(கு - ரை.) சூதாடுபவன் சூதாட்டத்தில் பொருளை வைத்து இழக்குந்தோறும் இம்முறையில் தோற்றாலும் அடுத்த முறையில் வெல்வோமென்கிற நப்பாசையால் அச்சூதை விரும்புவானென்ப தாம். அதிகாரத்திற்கு முக்கியமான இப்பொருளைச் சிறப்பின்தென் றற்கு உபமானமாக்கி அதுபோலவே, உலகிற் பிறந்தோர் மூவகைத் துன்பங்களால் பேரிடர்ப்பட்டுக்கொண் டிருப்பினும் இதில் ஏதே னும் இன்பம் கிடைக்கலாமென்று உலகத்துப்பிறவியி லுழலுதலைக் காதலிப்பாரென்றார். இக்குறளில் உடன்பாட்டு முகத்தாற் கூறிய

தற்கு எதிர்மறைப் பொருளுந் தோன்றும் என்பதைப் பரிமே லழகியாரே உரைத்துள்ளார். இருமைப்பயன் - இம்மை மறுமை மகளி லனுபவிக்குஞ்சுகாநுபவம். அதன்மேல் - அச்சூதின்மேல். காதல்செய்யும் - விருப்பங்கொள்ளும். மூவகைத்துன்பங்கள், முன் கூறப்பட்டன. அதன்மேல் - அவ்வுடம்பின்மேல். சூது என்பது - அதனையாடுவோனுக்கு ஆகிவந்ததனல், பண்பாகுபெயர். இக் குறள் - உயிரின் அறியாமையைக் கூறுவதுபோன்று சூதாடு வோன் இருமைப்பயன்களையும் தான் இழத்தலை அறியாமையைக் கூறுதலையே கருத்தாகக்கொண்ட தாகலின், உபமேயமாகக்கூற வேண்டியஇடத்து அந்தச் சூதனது அறியாமையை யாப்புறுத்தற் [யாப்புறுத்தல் - வற்புறுத்தல்.]பொருட்டு, 'இழத்தொறுங் காதலிக்குஞ் சூதுபோல்' என உபமானமாக்கிக் கூறினர்: உப மானம் உபமேயத்தினும் சிறந்திருக்குமென்பது, அலங்காரநூலார் கொள்கை: உபமான உபமேயங்களை மாற்றிச்சொல்லியதால், இது - விபரீதவுவமையணி; எதிர்நிலையணி யென்பதும் இது: "பொரு ளே உவமஞ்செய்தனர் மொழியினும், மருளறு சிறப்பினஃதுவம மாகும்" என்ற தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தையும் அறிக. (௧0)

கூ௫ - ஆம் அதிகாரம்—மருந்து.

பரி:—பழவினையானும் காரணங்களானும் மக்கட்கு வாதம் முதலிய பிணிகள் வரும்; அவற்றுட் பழவினையான் வருவன அதன் கழிவின்கணல்லது தீராமையின் அவை ஒழித்து, ஏனைக் காரணங்களான் வருவனவற்றைத் தீர்க்கும் மருந்தின் திறம் கூறு கின்றார். காரணங்களாவன - உணவு செயல்களது ஒவ்வாமை ஆகலின், பிணிகளும் காரணத்தான் வருவனவாயின.

(கு - ரை.) பழவினை - முற்பிறவியிற்செய்த தீவினை. காரணங் களான் - பிறகாரணங்களால்: காரணங்கள் - உணவுசெயல்கள் என்னும் இவற்றின் ஒவ்வாமை. வாதம் முதலிய பிணிகள் - வாதம் பித்தம் சிலேட்டுமம் என்னும் இவற்றின் மாறுபாட்டினல் விளையும் வியாதிகள். கழிவின்கண் - நீக்கத்தில். அவை - பழ வினையான்வருவன. ஏனை-பழவினையின்வேறன: திறம்-கூறுபாடு.

கூ௪க. மிகினுங் குறையினு நோய்செய்யு நூலோர்
வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று.

பரி:—மிகின்உம் - (உணவும் செயல்களும் ஒருவன் பகு திக்கு ஒத்தவளவினவன்றி அதனின்) மிகுமாயினும், குறையின் உம் - குறையுமாயினும், நூலோர் - ஆயுள்வேதமுடையாரால். வளி முதல் ஆ எண்ணிய - வாதம் முதலாக எண்ணப்பட்ட, மூன்று - மூன்றுநோயும், நோய் செய்யும் - (அவனுக்குத்) துன் பஞ் செய்யும்; (எ - று.)

'நூலோர் எண்ணிய' எனவே, அவர் *அவ்வாற்றான் வகுத்த வாதப்பகுதி பித்தப்பகுதி ஐப்பகுதி என்னும் பகுதிப்பாடும்

* பி - ம். அவற்றன்.

பெற்றும். அவற்றிற்கு உணவு ஒத்தலாவது - சுவை வீரியங்களானும் அளவானும் பொருந்துதல். செயல்கள் ஒத்தலாவது - மனமொழி மெய்களாற் செய்யுந் தொழில்களை அவை வருந்துவதற்கு முன்னே ஒழிதல். இவையிரண்டும் - இங்ஙனமன்றி மிகுதல் குறைதல் செய்யின் அவை தத்தம் நிலையில் நில்லாவாய் வருத்து மென்பதாம். காரணமிரண்டும், அவாய்நிலையான் வந்தன. முற்றும்மை விகாரத்தால் தொக்கது.

இதனால், யாக்கைகட்கு இயல்பாகிய நோய் மூவகைத்து என்பதூஉம், அவை துன்பஞ்செய்தற்காரணம் இருவகைத்து என்பதூஉம் கூறப்பட்டன. இன்பஞ்செய்தற்காரணம் முன்னர்க் கூறுப,

(கு - ரை.) பகுதி - தேகத்தின்கூறுபாடு. ஆயுள்வேதம் - வைத்திய சாஸ்திரம். வாதம்-வாயு. ஐ-சிலேஷ்மம். பகுதிப்பாடு-பகுப்பு.பெற்றும்-பெற்றேம்.சுவைவீரியங்கள்-ருசியும்சத்தும்.[சத்து-Vitamins] இவையிரண்டும் - உணவுஞ் செயலும். அவை - வாதம் முதலியன. காரணம் இரண்டு - உணவு செயல் என்பன. மிகினும்குறையினும் என்பவற்றிற்கு 'உணவும் செயலும்' என்ற எழுவாய்கள், அவாய்நிலையால் வந்தன: உணவு செயல்களின் மிகுதியும் குறைவுமே வாதம் முதலிய நோய்க்குக் காரணங்களென்க. முற்றும்மை விகாரத்தால் தொக்கது 'மூன்று' என்பதில்: "இனைத்தென் றறிபொருள்...வினைப்படுத்துரைப்பின் உம்மைவேண்டும்" என்பது விதியாதலால், அஃது இல்லாமை விகாரத்தால்தொக்கதென்றார். முன்னர்க்கூறுப - இனிக்கூறுவர்: அடுத்த கவி முதற் காண்க. (௧)

௯௪௨. மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக் கருந்தியது
அற்றது போற்றி யுணின்.

பரி:—(ஒருவன்), அருந்தியது - முன் உண்டது, அற்றது - அற்றபடியை, போற்றி-(குறிகளால்) தெளிய அறிந்து, உணின்-(பின்) உண்ணுமாயின்,—யாக்கைக்கு - (அவன்) யாக்கைக்கு, மருந்து என வேண்டா ஆம் - மருந்தென்று (வேறு) வேண்டாவாம்; (எ - று,)

குறிகளாவன - யாக்கை நொய்ம்மை, தேக்கின்தூய்மை, கரணங்கள் தொழிற்கு உரியவாதல், பசிமிகுதல் என இவை முதலாயின. பிணிகள் யாக்கைய வாகலின், 'யாக்கைக்கு' என்றார். 'உணின்' என்பது, அதன் அருமை தோன்ற நின்றது.

(கு - ரை.) உண்ட உணவு சீரணித்ததிதென்பதை உடம்பு இலேசாக இருத்தல் முதலிய அடையாளங்களா லறிந்து பின்பே உண்பதென்ற செயலை ஒருவன் மேற்கொண்டானுயின் அவனுக்கு நோய் தோன்றா ஆதலால் மருந்தென்பதும் வேண்டியதில்லை என்பதாம். உண்டது - உண்ட உணவு. அற்றபடி-சீரணித்ததன்மை. குறிகளாவன - (உண்டது அற்றதற்குக்) குறிகளாவன. யாக்கை

நொய்மை - உடம்பு இலேசாக இருத்தல். தேக்கின் தூய்மை - ஏப்பம் அஜீர்ணத்தைக் குறிப்பிக்கும் துர்க்கந்தமில்லாமல் சுத்தமாய் வருதல். கரணங்கள் - உறுப்புக்கள். யாக்கைய - உடம்பிற்கு உரியவை. பிணிகள் யாக்கையவாயினும், துன்பம் உயிர்க்கு என்பதைக் கீழ் 945-ஆங் குறளாற் காண்க. முதலிய என்றதனால், மனம் மொழிகள் தம்வயத்தவாதல் சோம்புதலின்மை முதலியன கொள்க. நோய்கள் யாக்கைக்கு வருவன ஆதலால், 'யாக்கைக்கு மருந்து வேண்டா' என்றாரென்க. 'உணின்' என்ற எதிர்காலம், அங்ஙன் உண்ணுதலின் அருமை தோன்ற நின்றது. (உ)

கூ௪௩. அற்றா லளவறிந் துண்க வஃதுடம்பு
பெற்றா னெடிதுய்க்கு மாறு.

பரி:—அற்றால் - (முன்உண்டது) அற்றால், அளவு அறிந்து- (பின் உண்பதனை) அறும் அளவு அறிந்து, உண்க - (அவ்வளவிற்றாக) உண்க; உடம்பு பெற்றான்-(இறப்பவும் பலவாய பிறயாக்கைகளிற் பிழைத்துப் பெறற்கு அரிய இம்மானுட) யாக்கையைப் பெற்றான், நெடிது உய்க்கும் ஆறு - (அதனை) நெடுங்காலம் கொண்டுசெலுத்தும் நெறி, அஃது - அது (ஆகலான்); (எ - று.)

இம்மை மறுமை வீடு பேறுகள் எய்தற்பாலது ஈதொன்றுமே யாகலின் 'உடம்புபெற்றான்' என்றும், அது நெடிது நின்றுழி அவை பெருகச்செய்து கொள்ளலாமாகலின் 'நெடிது உய்க்குமாறு' என்றுங் கூறினார். பெற்றால் என்று பாடம் ஓதுவாரும் உளர்.

(கு - ரை.) உண்டது சீரணித்தபின்பு சீரணிக்க ஏற்ற அளவாக ஒருவன் உண்பனாயின் அவன் நெடுநாள் இவ்வுடலுடன் சீவித்திருக்கலாமென்பதாம். நெடுநாள் சீவித்திருத்தற்குப் பயன் இம்மை மறுமைகளை வீடு பேறுகளை யெய்துதலே. அற்றால் - சீரணித்தால். அறும் - சீரணிக்கும். அவ்வளவிற்றா ஆக - சீரணிக்கும் அளவையுடையதாக. இறப்பவும் - மிகவும். பிழைத்து - தப்பி. "புன்மர நெளிபுழுப் புள்விலங்கெனும், பன்மையதுயர் செய்யும் பவங்கடப்பியே, வன்மைகொ ணிலமிசை மக்களாகுதல், நன்மைகொளுயிர்க்கலாலரிது" என்றதுங் காண்க. மானுட யாக்கை - மநுஷ்யசரீரம். அதனை நெடுங்காலங்கொண்டு செலுத்தும் நெறி - யாக்கையைக்கொண்டு நெடுநாள் சீவித்திருக்குமுபாயம். அது ஆகலான் - அளவறிந்துண்ணுதலாதலால். எய்தற்பாலது - அடையத்தக்கது. ஈது ஒன்றுமே - இந்த மனிதப்பிறப்பு ஒன்றினுன் மாத்திரமே. பெற்றான் என்றது-பெறுதலின் அருமை தோன்ற நின்றது. அது நெடிது நின்றுழி - அம்மனிதவுடம்பு நெடுநாள் அழிவின்றி நின்றால். அவை - இம்மைமறுமை வீடு பேறுகளை. பெற்றாலென்று பாடமோதுவாருமுளர் என்பதன் கருத்து - பெற்றால் என்று பதம்பிரித்துப் பொருள்சொல்வாருமுளரென்பது. (௩)

கூ௪௪. அற்ற தறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல
துய்க்க துவரப் பசித்து.

பரி:—அற்றது அறிந்து - (முன்உண்டது) அற்றபடியை அறிந்து, துவர பசித்து - பின் மிகப்பசித்து, மாறு அல்ல-(உண்ணுங்கால்) மாறு கொள்ளாத உணவுகளை, கடைப்பிடித்து துய்க்க - குறிக்கொண்டு உண்க.

'அற்றதறிந்து' என்னும் *பெயர்த்துரை, அதனை யாப்புறுத்தற் பொருட்டு. உண்டது அற்றாலும் அதன்பயனாகிய இரதம் அறாதாகலான் அதுவும் அறல்வேண்டு மென்பார், 'மிகப்பசித்து' என்றார். பசித்தல்வினை, ஈண்டு உடையான்மேல் நின்றது. மாறு கொள்ளாமையாவது - உண்பான் பகுதியொடு மாறுகொள்ளாமையும், காலவியல்பொடு மாறுகொள்ளாமையும், சுவை வீரியங்களால் தம்முள் மாறுகொள்ளாமையுமாம். அவையாவன— முறையே வாதபித்தஐகளான் ஆய பகுதிகட்கு அடாதவற்றைச் செய்வனவாதலும், பெரும்பொழுது சிறுபொழுது என்னுங் கால வேறுபாடுகளுள் ஒன்றற்கு ஆவன பிறிதொன்றற்கு ஆகாமையும், தேனும் நெய்யும் தம்முள் † ஒத்து நஞ்சாதல் போல்வனவுமாம். அவற்றைக் குறிக்கொள்ளாது மனம் பட்டவாற்றால் துய்ப்பின் அதனானே நோயும் மரணமும் வருதலின், 'கடைப்பிடித்து' என்றார்.

(கு - ரை.) உண்டது அற்றதையறிந்து மிகப் பசியுண்டான பின் மாறுகோளில்லாத உணவை உண்ணவேண்டுமென்பதாம். குறிக்கொண்டு - கவனித்து. பெயர்த்துரை - முன் கூறியதையே மீண்டுங் கூறுதல்: இது பயன்கருதிக் கூறியதாதலால், கூறியது கூறலென்னுங் குற்றமாகாது: அநுவாதம் [வழிமொழிதல்] என்னுங் குணமாம். "அற்றாலளவறிந்துண்க" என்று கீழ்க்கூறியதனால், இங்கு 'அற்றதறிந்து' என்பது பெயர்த்துரையாம். அதனை - அற்றதறிதலை. யாப்புறுத்தல் - வற்புறுத்தல். இரதம்- சாரம். பசித்தலென்ற சினைப்பெயராகியவற்றின் வினை, இங்கே அந்த வயிற்றையுடையானாகிய முதலின்மேல் ஏற்றிக்கூறப் பட்டது: உபசாரவழக்கு. தம்முள் - ஒன்றோடொன்று. அவையாவன - மாறுகொள்வனவாவன. அடாதவற்றை - பொருந்தாதவற்றை. பெரும்பொழுது - இளவேனில் முதுவேனில் கார் கூதிர் முன்பனி பின்பனி என்னும் ஆறுபருவங்கள். சித்திரைமுதலாக இவ்விரண்டு மாதங்கள் முறையே இவ்வாறு பருவங்கட்கு முரியனவாம். சிறுபொழுது - காலை நண்பகல் எற்பாடு மாலை யாமம் வைகறை என்று ஆறு பிரிவாம்: இவை சூரிய உதயகாலமுதல் ஒவ்வொன்று பப்பத்து நாழிகையாக முறையே அமையும். தம்முள் ஒத்து - சமபாகமாகக் கலந்து. மனம்பட்ட ஆற்றல் துய்ப்பின் - மனம் விரும்பியபடி யுண்டால். (௪)

௯௪௫. மாறுபா டில்லாத வுண்டி மறுத்துண்ணி
னூறுபா டில்லை யுயிர்க்கு,

* பி - ம்: பெற்றதன் பெயர்த்துரை † அளவொத்து.

பரி :—மாறுபாடு இல்லாத உண்டி - (அம்மூவகை) மாறு கோளும் இல்லாத உணவை, மறுத்து உண்ணின்-தன் உள்ளம் வேண்டியவளவினுன் அன்றி(ப் பிணிவாராவளவினுல் ஒருவன்) உண்ணுமாயின், உயிர்க்கு - அவனுயிர்க்கு, ஊறுபாடு இல்லை - (பிணிகளால்) துன்பம் விளைதல் உண்டாகாது ; (எ - று.)

உறுவதனை 'ஊறு' என்ருர் : அஃது இன்பத்திற் செல்லா தாயிற்று. *இல்லையென்பதனேடு தொடர்பாகலின். துன்பமுறுவது உயிரேயாகலின், அதன்மேல் வைத்துக் கூறினுர். மாறுபாடுஇல்வழியும் குறைதல் நன்று என்பதாம்.

இவை நான்கு பாட்டானும், உண்ணப்படுவனவும், அவற்றது அளவும், காலமும், பயனும் கூறப்பட்டன.

(கு - ரை-) மாறுபாடு இல்லா உணவையும் தன் மனம் வேண்டியபடியன்றிக் குறைத்து உண்ணுமாயின் அங்ஙன் உண்பானுயிர்க்கு ஊறுபாடில்லை யென்பதாம். மூவகைமாறுகோள் - பகுதி பற்றியும், காலவியல்புபற்றியும், சுவை வீரியங்கள் பற்றியும் மாறுபடுகை. உறுவதாகிய துன்பத்தினை 'ஊறு' என்ருர் : இச்சொல் வினைமுதற்பொருள் விகுதி புணர்ந்துகெட்டு முதல் நீண்ட பெயராம். உறுவது என்ற காரணம்பற்றி வந்த இந்தப் பெயர்ச்சொல், இன்பமும உறுவதேயாயினும் அதன்மேற் செல்லாது துன்பத்தின் மேலேயே செல்லுவதாயிற்று : இதற்குக் காரணம் - இல்லையென்பதனேடு தொடர்புபட்டிருத்தலாலும், அதுவே வேண்டப்படாததாதலாலுமாமென்க. துன்பமுறுவது உயிரேயாதலின் அதன் மேல்வைத்துக் கூறினுர்-பிணி உடம்பைப்பற்றியதேயாயினும் அந்தப் பிணியால் துன்பம் உறுவது உயிரே யாதலால், உயிரின்மேல் வைத்து 'ஊறுபாடில்லை யுயிர்க்கு'என்ருர். குறைதல் நன்று-குறைவாகவுண்ணுதல் நன்று என்றவாறு. (௫)

கூ௪௬. இழிவறிந் துண்பான்க ணின்பம்போ னிற்குங்
கழிபே ரிரையான்க ணோய்.

பரி :—இழிவு அறிந்து-அக்குறைதலை (நன்றென்று)அறிந்து, உண்பான்கண் - (அவ்வாறே) உண்பவன் மாட்டு, இன்பம் போல்-இன்பம் (நீங்காது நிற்குமாறு) போல்,—கழி பேர் இரையான்கண்-மிகப்பெரிய இரையை விழுங்குவான் மாட்டு, நோய்-, நிற்கும் - நீங்காதுநிற்கும் ; (எ - று.)

அவ்வாறே உண்டல் - உண்ணலாமளவிற் சிறிது குறைய உண்டல். இன்பமாவது - வாதம் முதலிய மூன்றும் தத்தம் நிலையிற் றிரியாமையின் மனமொழிமெய்கள் அவன் வயத்தவாதலும், அதனுன் அறம் முதலிய நான்கும் எய்தலுமாம் - இரையை அளவின்றியெடுத்து அதனுன் வருந்தும் விலங்கொடு ஒத்தலின், 'இரையான் 'என்ருர். விதியெதிர்மறைகளை உவமமும் பொருளுமாக்கியது, இரண்டானும் பெறுதற்கு.

பி - ம். *இல்லை என்பது

(கு - ரை.) அளவுக்கு மிகுதியாக உண்பது நோயை யுண்டாக்கும். குறைவாக உண்பதோ இன்பத்தை யுண்டாக்குமென்பதாம். அக்குறைதலை - மாறுகோளில்லாவிடத்தும் உணவுகுறைதலை. உண்பவன்மாட்டு - உண்பவனிடத்தில். தம்தம்நிலையின் திரியாமையின் - தம் தமக்குரியநிலைமையினின்று மாறுபடாமையால். எய்தல் - அடைதல். இரை - விலங்கு உட்கொள்ளும் உணவு. உணவை அளவின்றி மிகுதியாக உண்பவன் அதனால் வருந்தும் மிருகத்தோடொப்பானென்ற காரணத்தினால், அவனை 'இரையான்' என்றது, குறைவாகவுண்ணவேண்டுமென்பதுபெறப்படுதலால், 'இழிவறிந்துண்பான்கணின்பம்' என்பது, விதி: மிகுதியாகஉண்ணலாகாது என்பதுபெறப்படுதலால், 'கழிபேரிரையான்கணோய்' என்பது, எதிர்மறை; விதி யெதிர்மறைகளை உவமமும் பொருளுமாக்கியது இரண்டானும் பெறுதற்கு - விதியாயுள்ளதை 'இழிவறிந்துண்பான்கணின்பம்போல்' என்று உபமானமாகவும் எதிர்மறையாயுள்ளதை 'நிற்கும் கழிபேரிரையான்கணோய்' என்று உபமேயமாகவும் கூறியது, மாறுபாடில்லாத உணவை உண்ணலாமளவிலே சிறிது குறைய உண்டால் இன்பமுண்டாமென்றும் மிருகம்போல் அளவுகடந்து மிகப்பெரிய இரையை விழுங்கினால் நோயுண்டாமென்றும் உடன்பாட்டாலும் எதிர்மறையாலும் கருதிய விஷயம் பெறப்படுதற்கு என்றவாறு. கழி - உரிச்சொல். உவமையணி. (௬)

௯௪௭. தீயள வன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணின்
நோயள *வின்றிப் படும்.

பரி:—தெரியான் - (தன்பகுதியும் அதற்கு ஏற்ற உணவும் காலமும்) ஆராயாது. (வேண்டியதோருணவை வேண்டியதொருகாலத்து), தீ அளவு அன்றி - வயிற்றுத் தீயளவின்றி, (ஒருவன்), பெரிது உண்ணின் - மிக உண்ணுமாயின், நோய் அளவு இன்றி படும் - (அவன்மாட்டு) நோய்கள் எல்லையற வளரும்; (எ - று.)

தெரியாமை வினைக்குச் செயப்படுபொருள்கள் அதிகாரத்தான் வந்தன. நோய் - சாதியொருமை.

இவையிரண்டுபாட்டானும், அவ்வகை உண்ணுவழிப்படும் இழுக்குக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) சீரணசக்தியை யறியாது மிகுதியாக உண்பவனுக்கு நோய் மிகுதியாக வளருமென்பதாம். வயிற்றுத்தீ - பசிக்கனல்: ஜாடராக்நி: சீரணசக்தி யிதனால்தான் உண்டாவது. அவன்மாட்டு - அவனிடத்தில். தெரியாமைவினைக்கு, உண்பானுடைய சரீரத்தின் பகுதியும் அதற்கு ஏற்ற உணவும் காலமும் என்னுஞ் செயப்படுபொருள்கள், 'மருந்து' என்னும் இவ்வதிகாரத்திற்கு ஏற்பவந்தன என்க. நோய் - சாதியொருமை. அவ்வகை உண்ணுவழிப்படும் இழுக்கு-தீயளவுதெரிந்து குறைவாக உண்ணுவிட்டால் உண்டாகுங் குற்றம். (எ)

---

* பி - ம்: அன்றி

௯௪அ. நோய்நாடி நோய்முத னாடி யதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்.

பரி :—(மருத்துவனுயினுன்), நோய் நாடி-(ஆதுரன்மாட்டு நிகழ்கின்ற) நோயை (அதன்குறிகளான் இன்னதென்று,) துணிந்து நோய்முதல் நாடி - (பின்) அதுவருதற்காரணத்தை ஆராய்ந்துதெளிந்து, அது தணிக்கும் வாய் நாடி - (பின்) அது தீர்க்கும் உபாயத்தினை அறிந்து, வாய்ப்ப செயல் - (அதனைச் செய்யும்வழிப்) பிழையாமற் செய்க ; (எ - று)

காரணம்-உணவு செயல் என முற்கூறிய இரண்டும். அவற்றை ஆயுள்வேதமுடையார் நிதானமென்ப. அவைநாடுதற்பயன்-நோயினையும் வாயினையும் ஐயமறத்துணிதல். மருந்துசெய்தல், உதிரங்களைதல், அறுத்தல், சுடுதல் முதலிய செயல்களெல்லாம் அடங்குதற்கு, 'அதுதணிக்கும்வாய்' என்றார்; "கழுவாயுமுள்" என்றார், பிறரும். பிழையாமை - பழைய மருத்துவர் செய்து வருகின்ற முறைமையின் தப்பாமை.

(கு - ரை.) வைத்தியன், நோய் இன்னது என்றும், அது தோன்றியதற்குக் காரணம் இன்னது என்றும், அது தீர்க்கும் உபாயம் இன்னது என்றும் தெரிந்து மருத்துவ முறையிற் பிழையாமல் மருந்துதரக்கடவனென்பதாம். மருத்துவன் - வைத்தியன்: மருந்துதருபவன். ஆதுரன் - நோயால் வருந்துவோன். அதனை-தீர்க்கும் உபாயத்தை. பிழையாமல் - தவறாமல். நிதானம் - காரணம். 'நோய்முதல்' என்றது-நிதானத்தை. அவை-அவ்வுணவு செயல்களை. வாய் - நோயைத்தீர்க்கும் உபாயம். முதலியஎன்றதனால் பற்றுப்போடுதல் கலிக்கமிடுதல் முதலிய செயல்களெல்லாம் அடங்கும். உதிரங்களைதல் - இரத்தத்தை வெளிப்படுதல். வாய் என்றது - வழி அல்லது உபாயமென்ற பொருளில் வருதலை "கழுவாயுமுள" என்ற இடத்துங் காண்க: இது புறநானூறு ௩௪-ஆம் பாட்டிலுள்ளது. கழுவாய் என்பதற்கு - கழுவும் [போக்கும்] வழி அல்லது உபாயம்எனப் பொருள் காண்க. கழுவாய் = பிராயச்சித்தம். பிறர் என்றது - அச்செய்யுளையியற்றிய ஆலத்தூர்க்கிழாரை. வாய்ப்ப - பழைய மருத்துவர் செய்துவருகின்ற முறைமைக்கு ஏற்ப. செயல் - உடன்பாட்டு வியங்கோள்முற்று. (அ)

௯௪௯. உற்றா னளவும் பிணியளவுங் காலமும்
கற்றான் கருதிச் செயல்.

பரி :—கற்றான் - (ஆயுள்வேதத்தினைக்) கற்ற மருத்துவன், (அவ்வுபாயத்தினைச் செய்யுங்கால்), உற்றான் அளவுஉம்-ஆதுரன் அளவினையும், பிணி அளவுஉம்-(அவன்கண்நிகழ்கின்ற) நோயின் அளவினையும், காலம்உம் - (தன்செயற்குஏற்ற) காலத்தினையும், கருதி - (அந்நூல்நெறியால்) நோக்கி, செயல் - (அவற்றோடு பொருந்தச்) செய்க ; (எ - று)

ஆதுரன்அளவு - பருதி பருவம் வேதனை வலிகளின் அளவு பிணியளவு - சாத்தியம் அசாத்தியம் யாப்பியம் என்னும் சாதி

வேறுபாடும், தொடக்கம் நடு ஈறு என்னும் அதன்பருவ வேறுபாடும், வன்மை மென்மைகளும் முதலாயின. காலம் - மேற் சொல்லியன. இம்மூன்றும் பிழையாமல் நூல் நெறியானும் உணர்வு மிகுதியானும் ஆராய்ந்து செய்க வென்பார், 'கற்றான் கருதிச் செயல்' என்றார்.

இவையிரண்டு பாட்டானும், அவ்விழுக்கப்பட்டுழி மருத்துவன் தீர்க்குமாறு கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.) உற்றானளவு பிணியளவு காலம் என்ற இம்மூன்றும் பிழையாமல் சாஸ்திர வழியினாலும் தன்னுணர்வு மிகுதியினாலும் மருத்துவன் ஆராய்ந்து பரிகாரஞ்செய்யவேண்டுமென்பதாம். அந் நூனெறியானோக்கி - வைத்திய சாஸ்திரத்திற் கூறிய முறைப்படி யாராய்ந்து. அவற்றோடு - உற்றானளவு பிணியளவு காலம் என் பவைகளுடன். உற்றான்-நோயுற்றவன். பருவம்-பிராயம்: இளமை முதுமை முதலியன. வேதனை - துன்பம் வலி - உடல்வலிமை. சாத்தியம் - மருந்தினால் தீர்க்கக்கூடியநோய்: அசாத்தியம் - மருந்தினால் தீர்க்கக்கூடாதநோய்: யாப்பியம் - அறத்தீர்க்கமுடியாது கால நீட்டித்தற்கு உரியது. அதன் - நோயின். காலம் ௬௪௪-ஆங் குறளினுரையிற் கூறப்பட்டன. அவ்விழுக்கு - தீயினளவறிந்து குறைவாகவுண்ணாமையால் நேர்ந்த நோயாகிய குற்றம். பட்டுழி - உண்டான இடத்து. கற்றான் - வினைமுதல். (௯)

௯௫௦. உற்றவன் றீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வானென்று
அப்பானாற் கூற்றே மருந்து.

பரி:—மருந்து - (பிணிக்கு) மருந்தாவது,—உற்றவன் - (அதனை) உற்றவன், தீர்ப்பான்-(அதனைத்)தீர்க்கும் மருத்துவன், மருந்து-(அவனுக்குக் கருவியாகிய) மருந்து, உழைச்செல்வான் - (அதனைப் பிழையாமல்) இயற்றுவான், என்ற அப்பால் நால் கூற்று-என்று சொல்லப்பட்ட நான்கு பகுதியையுடைய நான்கு திறத்தது; (எ - று.)

நான்கு என்னும் எண் வருகின்றமையின், அதுநோக்கி 'அப்பால்' என்று ஒழித்தார். 'நாற்கூற்றது' என்பது, விகாரமாயிற்று. அவற்றுள் உற்றவன் வகை நான்காவன - பொருளுடைமை, மருத்துவன் வழிநிற்றல், நோய்நிலை யுணர்த்தல் வன்மை, மருத்துத்துன்பம் பொறுத்தல் என இவை. தீர்ப்பான் வகை நான்காவன - * நோய்கண்டஞ்சாமை, ஆசிரியனை † வழிபட்டு ஓதிய கல்வியும் நுண்ணறிவு முடைமை, பலகாலும் தீர்த்துவருதல், மனமொழிமெய்கள் தூயவாதல் என இவை. மருந்தின்வகை நான்காவன - பலபிணிகட்கும் ஏற்றல், சுவை வீரியம்விளைவு ஆற்றல்களான் மேம்படுதல், எளிதின் எய்தப் படுதல், பகுதியோடுபொருந்துதல் என இவை. இயற்றுவான்

* பி - ம்: பலபிணிநோய் காண்டற்கு அஞ்சாமை, † வழிபட்டு எய்திய.

வகை நான்காவன - ஆதுரன்மாட்டு அன்புடைமை, மனமொழி மெய்கள் தூயவாதல், சொல்லியன அவ்வாறே செய்தல்வன்மை, அறிவுடைமை என இவை. இவையெல்லாங் கூடியவழியல்லது பிணி தீராமையின், இத்தொகுதியையும் 'மருந்து' என்றார். ஆயுள்வேதமுடையாரும் இவை கால்களாகநடக்கு மென்பது பற்றி 'பாதம்' என்றும், இவை மாறுபட்டவழிச் சாத்தியமும் முதிர்ந்து அசாத்தியமா மென்றுங் கூறினர்.

இதனால், அதனைத் தீர்த்தற்கு வேண்டுவனவெல்லாம் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன.

(கு - ரை.) உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்து, உழைச்செல்வான் என்ற இவையெல்லாம் கூடினாலல்லாமல் நோய் தீராமையால் இந் நான்குஞ்சேர்ந்த தொகுதியே 'மருந்து' என்பதாம். உற்றவன் - நோயுற்றவன். உழைச்செல்வான் என்றது-நோயாளியின் அருகே யிருந்து அவனிடத்துப்போய்த் தக்ககாலத்தில் மருந்து முதலியன கொடுப்பவனை. அப்பால் - அந்தப்பகுதி: அதாவது நான்குபகுதி, நான்கு என்னுமெண் மேலே வருகின்றதனால், அதுநோக்கி, நான்கு என்று கூறவேண்டுவதை 'அப்பால்' என்று சுட்டிக்கூறி யொழிந்தார்: சுட்டு முன்வந்தது, செய்யுளாதலின். 'நான்கு பகுதியையுடைய நான்கு திறத்தது' எனவே, உற்றவன் முதலிய நான்குதிறத்தில் ஒவ்வொன்றிலும் நான்குபகுதி யிருத்தல் அறிக. நாற்கூற்றது என்பது -நாற்கூற்று என்று விகாரப்பட்டு வந்தது. மருத்துவன் வழிநிற்றல் - வைத்தியன் சொன்னபடி நடத்தல். மருத்துத் துன்பம் - மருந்தினாலாகுந் துன்பம். விளைவு - பயன். ஆற்றல் - நோயைத் தீர்க்குந் திறம், பகுதி - உடலின் இயல்பு. இயற்றுவான் - மருந்து அருகிருந்து தருபவன். அதனை-நோயை. என்ற அப்பால் என்பன, என்றப்பாலெனத் தொக்கன. அங்க வியலில் நட்பியல் முற்றிற்று. (௯0)

அங்கவியல் முற்றிற்று.

ஒழிபியல்.

பரி:—இனி, அவ்வரசியலினும் அங்கவியலினும் அடங்கா தொழிந்தவற்றது இயல்பு பதின்மூன்றுஅதிகாரத்தாற் கூறு வான் தொடங்கி, முதற்கண் குடிமை கூறுகின்றார்.

(கு - ரை.) ஒழிபு - (கூறப்படாமல்) ஒழிதல்: கூறப்படாம லொழிந்தவிடயத்திற்கு ஆகுபெயர். இத்தொடர் - ஒழிபைப் பற்றிய இயல் என இரண்டனுருபும் பயனுந் தொக்கதொகையாக விரியும். போக்கியார்பாடலை நோக்குமிடத்து இந்த ஒழிபியலுக்குக் குடியியல் என்று பெயர் வழங்கியதாகத் தெரிகின்றது.

இந்த ஒழிபியலைப்பற்றி " திருவள்ளுவர் தமது பொருட்பாலில் குடிகளது சிறப்பினைக் கடைசி கூ - அதிகாரத்தில் கூறுவதன் நுட்பம் இப்போது விளங்குகின்றதன்றோ! குடிமக்கள் சிறப்பினை இடைக் காலத்தில் தமிழ்நாடு மறந்ததும் உண்டு. அப்போது திருவள்ளு வர் கூறிய குடியியலின் நுட்பத்தினை அறியமாட்டாது அந்த

அதிகாரங்களை ஒழிபியல் என்று ஒதுக்கிவைத்தது புதுமையோ? ஒழிபியலென்பது அனுமதத்துக் கணக்கு: நாட்டின் உயிர்நிலையாய்ப் பொருட்பாலின் முடிமணியாக * விளங்குவது, ஒழிபியலாக ஒதுக்கப்படுவது காலத்தின் கோளாறன்றோ?'' என்று ஓரறிஞர் எழுதியுள்ளார்! இன்னவர் எழுதிய சொற்றொடர்களைச் சற்று ஊன்றி அறிஞர் காண்பாராகுக. திருவள்ளுவர் பொருட்பாலில் கடைசி கங - அதிகாரங்களில் கூறுவதாக எழுதிய இவர், குடியியல் என்ற பேருடன் பொருட்பாலிற் சிறந்த இடத்து இருக்க வேண்டிய அவ்வியலை எவரோ பிறர் ஒழிபியலென்று குடிமக்களைப்பற்றிக் கூறும் அவ்வதிகாரங்களை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டதாகக் கூறி இது காலத்தின் கோளாறே யென்கிறார். யாப்பருங் கலத்திலும் யாப்பருங்கலக் காரிகையிலும் ஒழிபியல் உள்ளது. அதனை இன்றியமையாததாகி முன்னர்க் கூறுதற்கு இடம்பெறாமையால் ஈற்றில் வைத்துள்ளதாகவே அறிஞர் கருதுவர். தொல்காப்பியத்தில் சொல்லதிகாரத்து இறுதியில் எச்சவியல்என்று ஒன்று உள்ளது. அங்கு எச்சம்என்பது முன்னர்க் கூறப்படாமல் எஞ்சியது [ஒழிந்தது] பற்றிக்கூறுவது என்று பொருள்பெற்று முன்பு இடம்பெறாதவற்றைத் தொகுத்து இவ்வியலிற் கூறுகின்றாரென்றே உரையாசிரியர்கள் உரைத்துள்ளார். இங்ஙனிருக்க, ஒழிபியலென்பது அனுமதத்துக்கணக்கு என்றும், ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதுஎன்றும், ஆராய்ச்சியாளரென்று அரசாங்கத்தாரால் மதிக்கப்பெற்றார் கூறுவது, காலத்தின் கோளாறு என்பதிற் சிறிதும் ஐயமில்லை. நூலாசிரியர் அனுமதத்துக்கணக்காய் ஒதுக்கப்படவேண்டுமவற்றைத் தமது நூலுள் ஒழிபியல் என்றும் எச்சவியலென்றும் பெயர்கொடுத்து அமைத்துவைத்துள்ளாரென்று கூறுவது புலமைக்கு ஏற்குமோ? யாப்பருங்கலம் யாப்பருங்கலக்காரிகை என்ற இவற்றில் ஒழிபியலிற் கூறியிருப்பனவும், தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்தில் எச்சவியலிற் கூறியிருப்பனவும் இன்றியமையாதபொருள்களல்ல என்று எந்தஅறிவாளிதான் துணிந்துகூறுவன்? பொருட்பாலில் அரசர்க்குஉரிய ஆறங்கங்களைப் பற்றிக் கூறிவரும்போது குடிமை முதலியன கூறும், இயலை வைத்தற்கு இயைபுஇன்மையாலேயே ஆறங்கங்களையும்முறைப்படக்கூறிவிட்டு, அங்குக்கூறப்படாது ஒழிந்தனவாய குடிமை முதலியவற்றைப் பொருட்பாலின் இறுதியிற்கூறினாரென்றலே ஏற்புடைத்தாம். குடிமையென்ற அதிகாரம் முதலில் தொடங்குவதால் ஒருசாரார் இந்தஒழிபியலுக்குக் குடியியல் என்று பெயர் வைத்தார்: அங்ஙன் வழங்கியதைத் திருவள்ளுவமாலையில் போக்கியாரின் செய்யுளிற் காணலாம்.

கூசா - ஆம் அதிகாரம்—குடிமை.

பரி:—அஃதாவது - உயர்குடியின்கட் பிறந்தாரது தன்மை. உயர்ந்தகுடிப்பிறப்பு நால்வகைவருணத்தார்க்கும் இன்றியமையா தாகலின், அச்சிறப்புப்பற்றி, இது முன்வைக்கப்பட்டது.

---

* விளங்கவேண்டுவது என்றபொருளில் விளங்குவது என்று எழுதியுள்ளார்போலும்.

(கு - ரை.) உயர்குடிப்பிறப்பென்பது பிரம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திர ரென்கிற நால்வகைவருணத்தார்க்கும் இன்றியமையாதாதலால், அச்சிறப்புப்பற்றி, மானம் பெருமை முதலிய மற்றைய குணங்களுக்கு முன் இக்குடிமை வைக்கப்பட்டதென்க. பண்டைத் தமிழகத்துத் தமிழ்மக்கள் குடிப்பிறப்புக்கே ஏனையவற்றினும் முதன்மை கொடுத்துள்ளனர். இதனை "வான்றோய் தொல்குடி மரபும் அவ்வழிச், சான்றீ ருமது வரவும்நோக்கி, நேர்ந்தனமல்ல திவ்வுலகம், மூன்றுடன் பெறினும் முடிவதோவன்றே" என்ற தமிழ்நெறிவிளக்கத்தும் (செ. 112) காண்க. மற்றும் காகாசுரன் வரலாற்றைப் பற்றி எழுதும்போதும் பெரியோர்கள்—"வதார்ஹமபி-பெருமாள் ஸித்தாந்தத்தாலும் வதார்ஹனே: ஆனல், காகுத்ஸ்த:—குடிப்பிறப்பாலே வந்த நீர்மையாலே ரட்சித்தார்; குடிப்பிறப்பு தண்டயரைத் தண்டிக்கைக்கும் உடலாகாதோஎன்னில்?—க்ருபயா பர்யபாலயத் என்று குடிப்பிறப்பின் மேன்மை தெரிவிக்கும்படி கூறிப்போந்தார். (ஈடு. 4, 5; 7.)

கீழ் ஒழிபியலைப்பற்றிக் கூறிய ஆராய்ச்சியாளரைப்போன்ற வேறொருவர் "படைகுடி கூழமைச்சு நட்பரண் ஆறும், உடையர்ன் அரசருள் ஏறு" என்று அரசின் அங்கமாகத் திருவள்ளுவர் ஓதிய ஆறனுள் 'குடி' என்னும் குடிமைபற்றிப் பொருட்பாலின் இறுதியில் விளக்குகின்றார் என்று எழுதியுள்ளார்: இங்கு எழுதுவது குறித்து அறிஞர் சிறிதுகவனஞ்செலுத்துவாரர்க: படை சூழ்க என்ற அந்தக்குறளில் குடியென்பது நாட்டினை யென்று பரிமேலழகர் உரைத்துள்ளார்: அவ்வுரையேற்புடைத்து என்பதை அங்குத்தானே விவரித்துள்ளோம். அவ்வுரைக்கு ஏற்பவே, நாட்டைப்பற்றி ஆங்குக்கூறும் திருவள்ளுவர் "தள்ளா விளையுளும் தக்காரும் தாழ்விலாச், செல்வரும்சேர்வது நாடு" என்றுதொடங்கி,குடிகட்குஇருப்பிடமான நாடு அமையவேண்டிய தன்மையைக் கூறியிருத்தலைக் காணலாம். அங்ஙனே ஆறு உறுப்புக்களையும் முறைப்படக் கூறியிருத்தலையும் காணலாம். அங்ஙனமிருக்க, இப்பேரறிஞர் குடியென்னுங் குடிமை என்றும், பொருட்பாலின் இறுதியில் அதனை விளக்குகின்றாரென்றும் கூறுவது ஏற்புடையனவாமோ? இன்னவர் நாடு என்பது குறித்து ஓரதிகாரம் எங்ஙனெழுந்தது என்பதற்குக் காரணமும், குடியைக் குடிமையென்று மாற்றிக் கூறுவதற்குக் காரணமும், பொருட்பாலில் முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டிய அந்தக் குடியைப்பற்றிப் பொருட்பாலின் இறுதியிற் சேர்க்கக் காரணமும் கூறவேண்டாவோ? தம் மனம் போனபடி பொருளைக் கூறாது, முன்பின் பொருத்தமுறக் கவனித்துப் பொருள் விரிப்பதன்றோ அறிஞர்க்கு அழகு.

கூ௫க. **இற்பிறந்தார் கண்ணல்ல தில்லை யியல்பாகச்**
செப்பமு நாணு மொருங்கு.

:—செப்பம்உம் நாண்உம் - செம்மையும் நாணும், ஒருங்கு - சேர, இல் பிறந்தார்கண் அல்லது - குடிப்பிறந்தார் மாட்டல்லது, (பிறர்மாட்டு), இயல்புஆக இல்லை - இயற்கையாக உளவாகா; (எ - று.)

'இல்,' 'குடி' என்பன - ஈண்டு, உயர்ந்தவற்றின்மேல. செம்மை - கருத்தும் சொல்லும் செயலும் தம்முள் மாறுகாமை. நாண் - பழிபாவங்களின் மடங்குதல், இவை இற்பிறந்தார்க் காயின், ஒருவர் கற்பிக்கவேண்டாமல் தாமே உளவாம்: பிறர்க் காயின், கற்பித்தவழியும் நெடிது நில்லாவென்பதாம்.

(கு - ரை.) செப்பம்நாண் என்ற இவ்விரண்டும், உயர்குடிப் பிறந்தார்க்கு ஒருவர் கற்பிக்காமல் தாமாகவே உண்டாகும் : உயர் குடிப் பிறவாதார்க்கோ இவை கற்பிக்கப்படினும் நெடிது நில்லா என்பது கருத்து. ஈண்டு - இவ்வதிகாரத்தில். 'இல்' என்று அடைமொழியின்றிக் கூறப்பட்டதாயினும், உயர்ந்ததையே காட் டும் : குடியென்பது உயர்ந்ததைக் காட்டுவதை மேலே காணலாம். செப்பமாவது - திரிகரணங்களும் ஒற்றுமைப்பட்டிருத்தல். 'செப்ப முடையாய் திறலுடையாய்' என்றார் திருப்பாவையிலும். மடங்கு தல் - கூசுதல். "கருமத்தா னாணுதல் நாணு" என நாணுக்கு இலக்கணத்தை நூலாசிரியரே கூறுவர். (௧)

௯௫௨. ஒழுக்கமும் வாய்மையு நாணுமிம் மூன்றும்
இழுக்கார் குடிப்பிறந் தார்.

பரி :—குடி பிறந்தார் - உயர்ந்தகுடியின்கட் பிறந்தார்,— ஒழுக்கம் உம் வாய்மைஉம் நாண்உம் இம்மூன்றுஉம் - (தமக்கு உரிய) ஒழுக்கம் மெய்ம்மை நாண் எனப்பட்ட இம்மூன்றன்கண் ணும், இழுக்கார் - (கல்வியானன்றித் தாமாகவே) வழுவார்.

ஒழுக்கம் முதலியன மெய்ம்மொழி மனங்களின வாகலின், அம்முறையவாயின இழுக்குதல் அறியாதுவருகின்றமையின், 'இழுக்கார்' என்றார்.

(கு - ரை.) கல்வியறிவினாலன்றி இயற்கையாகவே உயர் குடிப்பிறந்தார் ஒழுக்கம் முதலியவற்றினின்று வழுவாரென்பதாம். கல்வியானன்றி - கல்வியினாற் சோர்வுபடாதிருத்தல் மாத்திரமல் லாமல். இச்செய்யுளிற் கூறப்பட்ட ஒழுக்கம் வாய்மை நாண் என் பன - உடல் மொழி மனம் என்பவற்றிற்கு உரியவைக ளாதலால், அம்முறையில் வைக்கப்பட்டன. இழுக்குதல் என்பது - தம்மைய் மறியாது தவறுதல். தம்மையறியாமலும் ஒழுக்கம் முதலியவற்றி னின்று தவறாராதலால், 'குடிப்பிறந்தார் இழுக்கார்' என்றார். ஒழுக்கமென்பது - அந்தணர் முதலிய வருணத்தார் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்ட பிரமச்சரியம் முதலிய நிலைகளினின்று வழுவாது நடத்தல். (௨)

௯௫௩. நகையீகை யின்சொ லிகழாமை நான்கும்
வகையென்ப வாய்மைக் குடிக்கு.

பரி :—வாய்மை குடிக்கு - (எக்காலத்தும்) திரிபில்லாத குடி யின்கட் பிறந்தார்க்கு—.நகை-(வறியார்சென்றவழி) முகமலர்ச்சி யும், ஈகை - உள்ளனகொடுத்தலும், இன் சொல் - இன்சொற் சொல்லுதலும், இகழாமை - இகழாமையும், ஆகிய நான்குஉம்- இந்நான்கும், வகை என்ப - உரிய கூறு என்று சொல்லுவர், (நூலோர்) ; (எ - று.)

பொய்ம்மை திரிபு உடைமையின், திரிபின்மையை 'வாய்மை' என்றும்; "இல்லாரை எல்லாரும் எள்ளுவ" ராகலின், இகழாமையை அவர் கூறாக்கியுங் கூறினார். குடி - ஆகுபெயர். 'நான்கின்வகை' என்பது பாடமாயின், வாய்மைக் குடிப்பிறந்தார்க்குப் பிறரின் வேறுபாடு இந்நான்கான் உளதாமென்று உரைக்க.

இம்மூன்று பாட்டானும், குடிப்பிறந்தாரது இயல்பு கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) நகை ஈகை இன்சொல் இகழாமை என்ற இந்நான்கும் எப்போதும் வேறுபடாத உயர்குடிப் பிறந்தார்க்கு உரிய கூறுமென்பர் நூலோரென்பதாம். திரிபு - வேறுபடுகை. பொய்ம்மையென்பது வேறுபடுதலுடைமை யாதலால், வேறுபடாமையை 'வாய்மை' என்றார். "இல்லாரை" என்று தொடங்கும் வாக்கியத்தின் கருத்து - "இல்லாரை எல்லாருமெள்ளுவர்" என்றபடி பொருளில்லாதவரை இகழ்வது உலகத்தார்க்கு இயற்கையாயினும் குடிப்பிறந்தார் அங்ஙனஞ் செய்யா ரென்பார், இகழாமையை அக்குடிப்பிறந்தாரின் செயலாக்கிக் கூறினாரென்பது. "இல்லாரையெல்லாரு மெள்ளுவர்" என்ற இம்மேற்கோள் - திருக்குறள், ௭௬ - அதி. ௨ - ஆஞ் செய்யுளிலுள்ளது. 'குடி' என்பது - உயர்குடிப் பிறந்தவர்க்கு இடவாகுபெயர். 'நான்கும் வகை' என்பதற்குப் பதிலாக 'நான்கின்வகை' என்று பாடமாயின், 'வாய்மையுடைய குடிப்பிறந்தவர்க்கு மற்றவர்களினும் வேறாந்தன்மை - நகை ஈகை இன்சொல் இகழாமை என்னும் இந்நான்கினா லுண்டாகும் வகையாம்' என்று பொருளுரைத்துக் கொள்க. (௩)

௯௫௪. **அடுக்கிய கோடி பெறினுங் குடிப்பிறந்தார்**
குன்றுவ செய்த லிலர்.

பரி:—அடுக்கிய - பலவாக அடுக்கிய, கோடி - கோடியளவிற்றாய பொருளை, பெறின்உம் - பெற்றாராயினும், குடிபிறந்தார் - உயர்ந்தகுடியின்கட் பிறந்தார்,—குன்றுவ - (தம் ஒழுக்கங்) குன்றுந்தொழில்களை, செய்தல் இலர் - செய்யார்; (எ - று.)

'அடுக்கியகோடி' என்பது, ஈண்டு எண்ணப்படுபொருள் மேல் நின்றது. குன்றுந்தொழில்கள் - குன்றுதற்கு ஏதுவாய தொழில்கள்.

(கு - ரை.) இதனால், பெருஞ்செல்வம் படைத்தாலும் குடிப்பிறந்தார் தம் ஒழுக்கங்குன்றா ரென்பது, கூறப்பட்டது. ஒழுக்கம் தவறுவதனால் பெருஞ்செல்வம் பெறலாமென்றாலும், குடிப்பிறந்தம் ஒழுக்கந் தவறாரென்ற கருத்தும் இதிலடங்கும். கோடி என்பது - அவ்வளவைக் கொண்ட பொருளுக்கு ஆகிவந்ததனால், எண்ணலளவையாகுபெயர். குறள் 1005 - இலும் இங்ஙனே கூறுவர். குன்றுதற்குக் காரணமான தொழில்களை, 'குன்றுவ' என்றே கூறினார்; இது, ஒருவகையுபசாரவழக்கு. குன்றுவ-பலவின்பால் வினையாலணையும் பெயர். (௪)

௯௫௫. வழங்குவ துள்வீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி
பண்பிற் றலைப்பிரித லின்று.

பரி:—பழங்குடி - தொன்றுதொட்டுவருகின்ற குடியின்கட் பிறந்தார், வழங்குவது - (தாம்) கொடுக்கும்பொருள், உள் வீழ்ந்தக்கண்உம் - (பண்டையிற்) சுருங்கியவிடத்தும், பண்பின்- (தம்) பண்புடைமையின், தலைப்பிரிதல் இன்று-நீங்கார்; (எ-று.)

தொன்றுதொட்டு வருதல் - 'சேரசோழபாண்டியர்' என் ஞற்போலப் படைப்புக்காலந்தொடங்கி மேம்பட்டுவருதல். அவர்க்கு நல்குரவாவது - வழங்குவது உள்வீழ்வது: ஆகலின், அதனையே கூறினர்.

(கு - ரை.) வறுமைக்காலத்திலும் குடிப்பிறந்தவர் தம் குணத்தினின்றுங் குறையாரென்றவாறு; "உடுக்கையுலறியுடம் பழிந்தக் கண்ணும், குடிப்பிறப்பாளர் தம் கொள்கையிற் குன்ருர்" என்பது, நாலடி. பண்டையின் - முன்னிருந்த அளவினும். பண்புடைமை இன்னதென்பதை ௯௦௦—ஆம் அதிகாரத்தின் அவ தாரிகையிற்காண்க. வழங்குவது - பெயர். பழங்குடிக்கு நல்குர வாவது - தாம் வழங்குவது உள்வீழ்வதே யர்தலால், நல்குரவை யடைந்தவிடத்தும் என்ற பொருளில் 'உள்வீழ்ந்தக் கண்ணும்' என்றூர். வீழ்ந்தக்கண் - எதிர்காலவினையெச்சம். (௫)

௯௫௬. சலம்பற்றிச் சால்பில செய்யார்மா சற்ற
குலம்பற்றி வாழ்துமென் பார்.

பரி:—'மாசு அற்ற குலம் பற்றி - வசையற்று வருகின்ற நம்குடிமரபினேடு ஒத்து, வாழ்தும்-வாழக்கடவேம்', என்பார்- என்றுகருதி (அவ்வாறு) வாழ்வார், (வறுமையுற்றவழியும்), சலம் பற்றி - வஞ்சனையைப்பொருந்தி, சால்பு இல - அமைவிலவாய தொழில்களை, செய்யார்—; (எ - று.)

அமைவின்மை - அம்மரபிற்கு ஏலாமை.

இவை மூன்றுபாட்டானும், அவர் வறுமையுற்ற வழியும் *அவ்வியல்பின் வேறுபடாரென்பது கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) உயர்குடியிற்பிறந்து தம்முன்னோர் கொண்டிருந்த முறையைக் கைவிடாது வாழவேண்டுமென்பவர், வறுமையிலும் தகாத செயலைச் செய்யாரென்றவாறு. வசை - பழிப்பு. குடிமரபு- குலத்தின்முறைமை. அமைவு இல ஆய - தகுதியற்றனவான. சலம் - வஞ்சனையென்ற பொருளைக் காட்டும் வடசொல். அவர் - குடிப்பிறந்தார். மூன்றுபாட்டானும் என்பதைக் காட்டிலும் இரண்டுபாட்டானும் என்றிருப்பின் நலம் எனச் சிலர் கருதுவர். குறள் (954) 'பெருஞ்செல்வம் பெறினும் குன்ருர்' என்பதற்குப் பரிமேலழகர் வறுமையுற்ற குடிப்பிறந்தார் ஒழுக்கக்கேட்டினல் பெருஞ்செல்வம் பெறலாமென்றாலும் ஒழுக்கந்தவரு ரென்ற கருத்தைக்கொண்டுள்ளதனல்தான் 'இவை மூன்று பாட்டானும்' என்று இங்குக் கூறியது. (௬)

* பி - ம். இவ்வியல்பின்.

கூ௩எ. **குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்குங் குற்றம் விசும்பின்**
மதிக்கண் மறுப்போ லுயர்ந்து.

பரி:—குடி பிறந்தார்கண் குற்றம் - உயர்ந்த குடியின்கட் பிறந்தார் மாட்டு உளதாங் குற்றம், (தான் சிறிதேயாயினும்), விசும்பின்-விசும்பின்கண், மதிக்கண் மறு போல்-மதியினிடத்து மறுப்போல, உயர்ந்துவிளங்கும் - ஓங்கித்தோன்றும்; (எ - று.)

உயர்குடி முதலிய பொருள்வகை மூன்றற்கும் விசும்பு முதலிய உவமைவகை ஒத்துப் பால் மாறுபட்டது குடியது உயர்ச்சியானும், மதிபோன்ற அவர் நற்குணங்களோடு மாறுதலானும், உலகெங்கும் பரந்து வெளிப்படுமென்பதாம்.

(கு - ரை.) பிறந்த குடியினது மேன்மையாலும், சந்திரன் போன்ற அவருடைய நற்குணங்களோடு மாறுபடுதலாலும், குடிப் பிறந்தாரின் குற்றம், உலகெங்கும் பரந்து வெளிப்படு மென்பதாம். "அங்கண்விசும்பினகனிலாப் பாரிக்கும், திங்களுஞ் சான்றோரு மொப்பர்மன் - திங்கள், மறுவாற்றுஞ் சான்றோரஃ தாற்றார் தெருமந்து, தேய்வரொருமாசுறின்" என்பது, ஒருசார் நோக்கத்தக்கது. "பெருவரைநாட பெரியார்கட்டிமை, கருநரைமேற் சூடேபோற் றோன்றும் - கருநரையைக், கொன்றன்னவின்னுசெயினுஞ் சிறியார்மே, லொன்றானுந் தோன்றாக்கெடும்," "கன்றிமுதிர்ந்த கழியப்பன்னுள் செயினும், ஒன்றுஞ் சிறியார்க ணென்றானுந் தோன்றாவாம், ஒன்றாய்விடினு முயர்ந்தார்ப்படுங் குற்றம், குன்றின்மேலிட்டு விளக்கு" என்பனவும் காண்க. விசும்பு - வானம். மதி - சந்திரன். மறு - களங்கம். ஓங்கி - மிக்கு. பொருள் வகை - உபமேயத்தின் வகைகள். இச்செய்யுளில், உயர்ந்த குடிக்கு விசும்பும், அக்குடிப் பிறந்துள்ளோர்க்கு - விசும்பிற்றோன்றும் மதியும், அவர் குற்றத்துக்கு - மதியினிடத்துள்ள களங்கமும் உபமானம். 'மதி' என்னும் ஒருமைப்பால் உபமானத்திலும் 'பிறந்தார்' என்னும் பன்மைப்பால் உபமேயத்திலும் வந்தமையால், இவ்வுவமையணி, பால் மாறுபட வந்ததாம்: இவ்வாறு வருவதனை, "மிகுதலும் குறைதலுந் தாழ்தலுமுயர்தலும், பால் மாறுபடுதலும் பாகுபாடுடைய" என்று தண்டியலங்காரநூலார் அமைப்பர். (எ)

கூ௩அ. **நலத்தின்க ணாரின்மை தோன்றி னவனைக்**
குலத்தின்க ணையப் படும்.

பரி:—நலத்தின் கண் - குலநலமுடையனாய் வருகின்றவன் கண்ணே, நார் இன்மை தோன்றின்-ஈரமின்மை உளதாமாயின், —அவனை—, குலத்தின்கண் - அக்குலப்பிறப்பின் கண்ணே, ஐயப்படும்—, (உலகம்): (எ - று)

நலமும், குலமும் - ஆகுபெயர். நாரின்மையால், கொடாமையும் கடுஞ்சொல்லும் முதலிய *பெற்றும். தோன்றின் என்பது, தோன்றாமை, விளக்கி நின்றது, நலனுடையனாய் வருதலினிடையே இவை தோன்றலின், உள்ளது ஐயமாயிற்று. 'உல

* பி - ம்: கூறப்பட்டன.

கம்' என்பது, அவாய்நிலையான் வந்தது. 'ஐயப்படல்' என்பது பாடமாயின், ஐயப்படுக என விதியாக்கி உரைக்க.

இவையிரண்டுபாட்டானும், வேறுபட்ட வழிப்படும் இழுக்குக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) உயர்குடிப்பிறந்தும் அக்குடிப்பிறப்பிற்குரிய ஈகை முகமலர்ச்சியுடைமை முதலிய குணமில்லாமற்போமாயின், அவனை, 'அக்குடிப்பிறந்தவனோ? அன்றோ?' என்று உலகத்தார் ஐயப்படுவரென்றவாறு.-இதனை, புறம் 43-இல் "சோழன் மகனல்லை யென நாணியிருந்தானை" என்ற சொற்றொடராலும், "மற்று இது நீர்த்தோ நினக்கென வெறுப்பக்கூறி" என்ற விடத்துப் பழைய வுரையாலும் அறிக. குலநலம் - குலத்தின் நன்மை: உயர் குடிப்பிறப்பு. ஈரம்-அன்பு. ஐயப்படும் உலகம்-உலகத்தவர் சந்தேகிப்பர் என்றபடி. நலம் என்னும் பண்புப்பெயர்-அதனையுடையோனுக்கு ஆதலால் பண்பாகுபெயரும், குலமென்னும் இடப்பெயர் - அங்குத்தோன்றிய பிறப்பிற்கு ஆதலால் இடவாகுபெயருமாம். 'நாரின்மை தோன்றின்' என்று நாரின்மையைக்கூறியது-அதனால் விளையும் கொடாமை முகமலர்ச்சியின்மை கடுஞ்சொல் முதலியவை தோன்றின் என்ற பொருளைக்காட்டும்: உபசாரவழக்கு. நலன் - குலநன்மை. இவை - ஈரமின்மையும், கொடாமையும், கடுஞ்சொல்லும் முதலியன. உள்ளது - உண்டாவது. ஐயப்படல் - உடன்பாட்டு வியங்கோள். வேறுபட்ட வழிப்படும் இழுக்கு - (உயர்குடிப்பிறந்தவர் தம் இயல்பினின்று)வேறுபட்டால் உண்டாகும் குற்றம்.

௯௫௯. **நிலத்திற் கிடந்தமை கால்காட்டுங் காட்டுங்**
குலத்திற் பிறந்தார்வாய்ச் சொல்.

பரி:—நிலத்தில் கிடந்தமை - நிலத்தின்இயல்பை, கால் - (அதன்கண்முளைத்த) முளை, காட்டும்—; (அதுபோல), (குலத்தின் இயல்பை), குலத்தில் பிறந்தார் வாய் சொல் - அதன்கட் பிறந்தார் வாயிற்சொல், காட்டும்—; (எ - று.)

கிடந்தமை - உள்ளபடி. முளைத்தமாத்திரத்தானே நன்மையுந் தீமையுந் தெரிதலின், இலை முதலிய கூறாராயினர். ஆகவே, பொருளினும் செயல் முதலியன வேண்டாவாயின. குலத்து இயல்பு அறிதற்கருவி கூறுவார் போன்று, இன்சொல்வேண்டுமென்றவாறாயிற்று.

(கு - ரை.) முளைமாத்திரத்தாலே நிலத்தின் நன்மையும் தீமையுந் தெரிதல்போல, குடிப்பிறந்தார் கூறும் சொல்மாத்திரத்தாலே அவர் பிறந்த குலத்தினது நன்மையுந் தீமையுந் தெரியுமென்பதாம். உபமானத்தில், முளையால் நிலத்தின் நன்மை தீமைகள் வெளியாதலால் இலை முதலியன கூறாராயினராதலால், உபமேயத்திலும் குடிப்பிறந்தாரின் குலத்தியல்பையறிதற்கு அவர் சொல்லே போதுமாதலால் அவரது செயல் முதலியவை கூறாராயினரென்க 'குலத்தியல்' என்று தொடங்கும் வாக்கியத்தின் கருத்து - குலத்தியல்பை யறிதற்கருவியாகிய சொல்லைப் பற்றிக் கூறுவார் போன்று, குடிப்பிறந்தார்க்கு இன்சொல்

வேண்டுமென்று கூறினாராயிற்றென்பது: "வடுப்பட வைதிறந்தக் கண்ணுங் குடிப்பிறந்தார், காணார்தம்வாயிற் சிதைந்து" என்றது, நாலடி. 'நிலத்திற்குரிய தன்மையைக் கால் காட்டும்' என்னும் உபமான வாக்கியத்தையும், 'குலத்தை அதிற்பிறந்தார் வாய்ச்சொல் காட்டும்' என்னும் உபமேய வாக்கியத்தையும் தனித்தனி நிறுத்தி, 'அதுபோல' என்ற உவமையுருபு கொடாமற் பிம்பபிரதிபிம்பபாவம் தோன்றக் கூறினமையால், இச்செய்யுள்—எடுத்துக்காட்டுவமையணியாம். (௯)

௯௬0 நலம்வேண்டி னாணுடைமை வேண்டுங் குலம்வேண்டின்
வேண்டுக யார்க்கும் பணிவு.

பரி:—(ஒருவன்), நலம் வேண்டின் - (தனக்கு) நலனுடைமையை வேண்டுவனாயின், நாண் உடைமை வேண்டும் - (தான்) நாணுடையனாதலை வேண்டுக: குலம் வேண்டின் - குலனுடைமையை வேண்டுவனாயின், யார்க்கு உம் பணிவு வேண்டுக - (பணியப்படுவார்) யாவர்மாட்டும் பணிதலைவேண்டுக; (எ - று.)

நலம் - புகழ்புண்ணியங்கள். வேண்டு மென்பது - விதிப்பொருட்டாய் நின்றது: "வினைப்படு தொகுதியின் உம்மை வேண்டும்" என்புழிப்போல. "அந்தணர் சான்றோ ரருந்தவத்தோர் தம்முன்னோர், தந்தை தாயென்றிவர்" எல்லாரும் அடங்க, 'யார்க்கும்' என்றார். பணிவு - "இருக்கை யெழலும் எதிர்செலவும்" முதலாயின,

இவையிரண்டுபாட்டானும், குடிமைக்கு வேண்டுவன கூறப்பட்டன.

(கு - ரை.) பணியப்படுவார் - வணங்கி யுபசரிக்கத்தக்கவர். விதிப்பொருட்டு - விதித்தற்பொருளது. "இனைத்தெனவறிந்த சினைமுதற்கிளவிக்கு, வினைப்படு தொகுதியி னும்மை வேண்டும்" என்பது தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், கிளவியாக்கம், ௩௩-ஆஞ் சூத்திரம். இத்தனையென்று அறியப்பட்ட சினைப்பொருளையுணர்த்துஞ் சொல்லுக்கும் முதற்பொருளை யுணர்த்துஞ் சொல்லுக்கும் முடிக்குஞ்சொல்லோடு கூட்டிச்சொல்லும்போது முற்றும்மை கொடுத்துச் சொல்லுக என்பது பொருள். வேண்டுமென்பது - ஒருவகை வியங்கோள்வினை முற்று. "அந்தணர் சான்றோர் அருந்தவத்தோர் தம்முன்னோர், தந்தை தாயென்றிவர்க்குத் தார்வேந்தே,—முந்தை, வழிநின்று பின்னை வயங்கு நீர்வேலி, மொழிநின்று கேட்டல் முறை" என்பது, புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், ௩௩. அந்தணர் - பிராமணர். சான்றோர்-பெரியோர். அருந்தவத்தோர் - முனிவர். தம்முன்னோர்-தமையன்மார். பணிவாவது - தம்மைநாடி ஒருவர் வந்தபொழுது, தம்மிருக்கையினின்றெழுதலும் எதிர்செல்லுதலும் முதலியன; "இருக்கையெழலு மெதிர்செலவு மேனை, விடுப்ப வொழிதலோடின்ன - குடிப்பிறந்தார், குன்றா வொழுக்கமாக் கொண்டார்" என்பது, நாலடியார், குடிப்பிறப்பு, ௩. இருக்கையெழல் - இருக்குமிடத்தைவிட்டு எழுதல். எதிர்செலவு - எதிர்கொண்டு செல்லுதல். இது - எடுத்துக்காட்டுவமையணி. (௧0)

கூஎ - ஆம் அதிகாரம்—மானம்.

பரி :—இனி, குடிப்பிறந்தார்க்கு உரியவாய குணங்கள் கூறுவான் தொடங்கி, முதற்கண் மானங் கூறுகின்றார். அஃதாவது - எஞ்ஞான்றும் தம்நிலையில் தாழாமையும், தெய்வத்தால் தாழ்வு வந்துழி உயிர்வாழாமையுமாம். இஃது அக்குடிப்பிறப்பினை நிறுத்துதலுடைமையின்அச்சிறப்புப்பற்றிமுன்வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) நிலையின்-நிலைமையினின்று. தெய்வம்-ஊழ்வினை.

கூசுக. **இன்றி யமையாச் சிறப்பின வாயினும்**
குன்ற வருப விடல்.

பரி :—இன்றி அமையா - செய்யாதவழி(த் தாம்) அமையாத, சிறப்பின ஆயின்உம் - சிறப்பினையுடையவேயெனினும், குன்ற வருப-(தம்குடிப் பிறப்புத்)தாழ வருஞ்செயல்களை, விடல்- ஒழிக ; (எ - று.)

அமையாமை - இறத்தல். 'குடிப்பிறப்பு' என்பது, அதிகாரமுறைமையான் வந்தது. 'இறப்பவரும் வழி இளிவந்தன செய்தாயினும் உய்க' என்னும் வடநூல் முறைமையை மறுத்து, உடம்பினது நிலையின்மையையும் மானத்தினது நிலையுடைமையையுந் தூக்கி அவைசெய்யற்க என்பதாம்.

(கு - ரை.) "இறக்கும்படி நேர்ந்தபோது இழிதொழிலைச் செய்தாயினும் உயிர்பிழைக்க" என்று வடநூலில் தருமசாத்திரம் கூறினும், அம்முறைமையை மறுத்து, உடம்பினது நிலையில்லாமையையும் மானத்தினுடைய நிலையுடைமையையும் நோக்கி, உயிர் போவதாயிருந்தாலும் 'இளிவந்தவற்றைச் செய்யாதொழிக' என்று இதனாற் கூறுகின்றாரென்க. "ஜீவிதாத்யய மாபந்நோ, யோந்நமத்தி யதஸ்ததஃ-ஆகாஶமிவபங்கேந, நஸ பாபேந லிப்யதே," அப்யகார்யஶதம் க்ருத்வா - பர்த்தவ்யாமநுரப்ரவீத்" முதலியன காண்க. அமையாத - இறத்தற்குக் காரணமான : அமைதல் - (உயிரோடு) பொருந்துதல். குடிமையென்ற அதிகாரத்திற்குப்பின் மானமென்ற இவ்வதிகார முள்ளதனால் அவ்வதிகாரமுறைமைபற்றி, குன்ற வருப என்றவிடத்து குடிப்பிறப்பென்பது,வருவிக்கப்பட்டதென்க. இறப்ப வரும்வழி - இறக்க நேருமிடத்து. இளிவந்தன - இழிவு தருஞ் செயல்கள். சிறப்பின - 'சிறப்பு' என்ற பகுதியினடியாகப் பிறந்த பலவின்பாற் குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். (க)

கூசுஉ. **சீரினுஞ் சீரல்ல செய்யாரே சீரொடு**
பேராண்மை வேண்டுபவர்.

பரி :—சீரின்உம் - புகழ்செய்யுமிடத்தும், சீர் அல்ல - (தம்) குடிமைக்கு ஒவ்வாத இளிவரவுகளை, செய்யார்—; சீரொடு - புகழுடனே, பேர் ஆண்மை-மானத்தை (நிறுத்துதலை), வேண்டுபவர் - விரும்புவார் : (எ - று.)

எவ்விடத்தும் நிலைகுலையாத திண்மையான்உளதாதல்பற்றி, 'பேராண்மை' எனப்பட்டது. நிலையுடைய புகழின் பொருட்டாகவும் செய்யா ரென்பதாம்.

(கு - ரை.) புகழுடனே மானத்தையும் வேண்டும் உயர்குடிப் பிறந்தார் நிலையுடைய புகழின்பொருட்டாகவும் குடிமைக்கு ஒவ்வாத இளிவரவுச் செயலைச் செய்யாரென்பதாம். புகழ்செய்தல் - புகழையுண்டாக்குதல். 'சீர்' என்னுஞ்சொல் மூன்றனுள், இரண்டாவது தகுதியென்னும் பொருளது. மானத்தைப் பேராண்மையென்றது - காரணப்பெயர் காரியத்தின்மேல் நின்றது. செய்யார் - (தகுதியல்லாத காரியங்களைச்) செய்யமாட்டார். உம்மை - உயர்வு சிறப்பு. (௨)

௯௬௩. பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய
சுருக்கத்து வேண்டு முயர்வு.

பரி :—(குடிப்பிறந்தார்க்கு), பெருக்கத்து-நிறைந்த செல்வம் உளதாயவழி, (யாவர்மாட்டும்), பணிதல்-பணிவு, வேண்டும்—; சிறிய சுருக்கத்து - குறைந்த நல்குரவு உளதாயவழி, உயர்வு - பணியாமை, வேண்டும்—; (எ - று.)

பணியாமை - தாழ்வு வராமற் பழைய உயர்ச்சிக்கண்ணே நிற்றல். செல்வக்காலை அஃது உயர்ச்சிசெய்யத் தாம் தாழ்தலும், அல்லற்காலை அது தாழ்வு செய்யத் தாம் உயர்தலும் வேண்டும் என்பதாம்.

இவை மூன்று பாட்டானும், தாம் தாழ்தற்கு ஏதுவாயின செய்யாமைச்சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) செல்வமுண்டான காலத்தில் அச்செல்வம் உயர்ச்சி செய்தலால் தாம் தாழ்தலும், செல்வம் சுருங்கிய வறுமைக் காலத்தில் அவ்வறுமை தாழ்வை விளைத்தலால் தாழ்வு வராதபடி தாம் பழைய வுயர்ச்சியில் நிற்றலும் வேண்டுமென்பதாம். குறைந்த - இழிவான. செல்வக்காலை - செல்வமுண்டான பொழுது, அஃது - அச்செல்வம். அல்லற்காலை - வறுமைத் துன்பம் வந்தபொழுது. அது - அத்துன்பம். (௩)

௯௬௪. தலையி னிழிந்த மயிரனையர் மாந்தர்
நிலையி னிழிந்தக் கடை.

பரி :—மாந்தர் - (குடிப்பிறந்த) மாந்தர், நிலையின் இழிந்தக் கடை-(தம்) உயர்ந்த நிலையை விட்டு (அதனினின்றும்) தாழ்ந்தவழி, தலையின் இழிந்த மயிர் அனையர் - தலையைவிட்டு அதனினின்றும் வீழ்ந்த மயிரினை ஒப்பர்; (எ - று.)

அந்நிலையை விடாது நின்றவழிப் பேணப்படுதலும், விட்டுத் தாழ்ந்தவழி இழிக்கப்படுதலும் உவமையாற் பெற்றாம்.

(கு - ரை.) தமது உயர்ந்த நிலையை விட்டிடாமல் இருந்தபோது யாவரும் விரும்பி மரியாதை செய்ய, தம்நிலையை விட்டுத் தாழ்ந்தபோது எவராலும் அலட்சியஞ் செய்யப்படுவ ரென்பதாம். இப்பொருள் உவமையாற் பெறப்படுமென்க. மயிர் தலையிலிருக்கும்போது பேணப்படுதலும், ஆங்கு நின்று வீழ்ந்திடின் அப்பாலெறியப்படுதலுங் காண்க. தாழ்ந்தவழி - தாழ்ந்தபொழுது. பேணப்படுதல் - விரும்பிப் பாராட்டப்படுதல். உவமையணி. (௪)

கசுரு. குன்றி னனையாருங் குன்றுவர் குன்றுவ
குன்றி யனைய செயின்.

பரி:—குன்றின் அனையார்உம் - (குடிப்பிறப்பான்) மலை போல உயர்ந்தோரும்,—குன்றுவ-தாழ்தற்கு ஏதுவாகிய செயல் களை, குன்றி அனைய செயின் - ஒரு குன்றியளவாயினும் செய்வ ராயின், குன்றுவர் - தாழ்வர்; (எ - று.)

'குன்றியனையவும்' என்னும் இழிவுசிறப்பு உம்மை, விகா ரத்தால் தொக்கது. தாழ்தற்கு ஏதுவாய செயல்களாவன - இளி வந்தன. **சொற்பின்வருநிலை.**

(கு - ரை.) குடிப்பிறப்பால் மிக மேம்பட்டோரும், தாழ்ச்சிக் குக் காரணமான செயலைக் குன்றியளவு செய்யினும், தம் உயர்வு குறைந்து தாழ்ச்சியடைவ ரென்பதாம். குன்றி - குன்றிமணி: சிறுமைக்கு எடுத்துக் காட்டப்பட்டது. 'குன்றியனைய' என்பதன் பின் இழிவுப்பொருளைக் காட்டும் உம்மை, விகாரத்தால் தொக்கது. இளிவந்தன - பழிக்கத்தக்கவை. குன்றுவ, அனைய - பெயர்கள்; 'அனைய' என்பதைக் குறிப்புமுற்று வினையெச்சப்பொருளில் வந்த தாகவுங் கொள்ளலாம். "குன்றன்னார்" என்றார், கீழும். (ரு)

கசுசு. புகழின்றாற் புத்தேணாட் டுய்யாதா லென்மற்று
இகழ்வார்பின் சென்று நிலை.

பரி:—(மானத்தைவிட்டு), இகழ்வார் பின் - (தன்னை) அவ மதிப்பார் பின்னே, (ஒருவன்), சென்று நிலை - சென்று நிற் கின்ற நிலை,—புகழ் இன்று - (இவ்வுலகத்துப்) புகழ் பயவாது; புத்தேள் நாட்டு உய்யாது - (ஏனைப்) புத்தேளுலகத்துச் செலுத் தாது; மற்று என் - இனி (அவனுக்கு) அது செய்வது யாது?

புகழ்பயப்பதனை 'புகழ்' என்றார். பயனுய இவ்விரண்டும் இன்றிக் கொன்னே மானங்கெடுகின்றது என்னே! என்பதாம்.

இவை மூன்று பாட்டானும், அவை செய்தற்குற்றம் கூறப் பட்டது.

(கு - ரை.) தன்னை இகழ்வார் பின்னே சென்று நின்று இம்மை மறுமைப் பயனின்றி வீணே மானங் கெடுகின்றது எற் றுக்கு என்பதாம். பயவாது - தாராது. ஏனை - மற்றை. புத்தே ளுலகம் - தேவலோகம். புகழ் இன்று - புகழ்தருவதில்லை. புகழ்தருவதென்னும் பொருளில் 'புகழ்' என்றது - காரியப்பொருள் காரணமாக உபசரிக்கப்பட்டது. பயனுய இவ் விரண்டும் இன்றி - இம்மை மறுமைப் பயன்களாகிய புகழும் தேவ லோக வாழ்வு மில்லாமல். கொன்னே - வீணாய். அவை - இளிவந் தன. மற்று - வேறு என்னும் பொருளது. ஆல் இரண்டும் அசை: தேற்றப்பொருள் எனினுமாம். (சு)

கசுஎ. ஒட்டார்பின் சென்றொருவன் வாழ்தலி னந்நிலையே
கெட்டா னெனப்படுத னன்று.

பரி:—ஒட்டார் பின் - (தன்னை) இகழ்வார்பின்னே, சென்று—, (பொருள்பெற்று), (அதனால்), ஒருவன்—, வாழ்த லின் - உயிர்வாழ்தலின், அ நிலைஏ கெட்டான் எனப்படுதல்- அது செய்யாது இறந்தா னென்று சொல்லப்படுதல், நன்று - (அவனுக்கு) நன்று ; (எ - று.)

ஒட்டுதல் - பொருந்துதல். 'அந்நிலையே' என்றது, செல லாத முன்னை *நிலைக்கண்ணே நின்று என்றவாறு: அப்பொழுதே என்றுமாம், 'புகழும் புத்தேள்நாடும் பயவாதேனும் பொருள் பெற்று உயிர்வாழ்வாம்' என்பாரை நோக்கிக் கூறியது.

(கு - ரை.) இம்மைப் பயனாகிய புகழும் மறுமைப்பயனாகிய மேலுலகமும் பெருமற்போனாலும், மானத்தை யிழப்பதாற் பொருள்பெற்று உயிர்வாழ்வோ மென்பாரை நோக்கி, மானத்தை யிழந்து பொருள்பெற்று வாழ்வதைக் காட்டிலும் மானத்தை யிழவாது உயிர்விடுதலே நன்றென்று கூறியவாறென்க. செல்லாத முன்னை நிலைக்கண்ணே நின்று - தன்னை யவமதிப்பார் பின்னே செல்லாத முன்னை நிலையிலே நின்று: இனி, அந்நிலையே - பிறர் பின்னேசென்று பொருள்பெறவேண்டிய நிலைமை யேற்பட்ட அப் போதே யெனினுமாம். புத்தேள்நாடு - தேவலோகம். பயவா தேனும் - பயனாக விளையர்வாயினும். (எ)

கூகூஅ. மருந்தோமற் றூனேம்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை
பீட்ழிய வந்த விடத்து.

பரி:—பெருந்தகைமை - உயர்குடிப்பிறப்பு, பீடு - (தன்) வலியாகிய மானம், அழியவந்த இடத்து-அழிய வந்துழி,(இறத்த லொழிந்து), ஊன் ஓம்பும் வாழ்க்கை - (பயனில்லாத) உடம் பினைக் காக்கும் வாழ்க்கை,—மற்று - பின்னும், மருந்துஓ - (இற வாமைக்கு) மருந்தாமோ ? (எ - று.)

'மற்று' என்பது - மேற்சொல்லிய இறப்பினை மாற்றி நின் றது. நற்குணங்கட்கெல்லாம் இடனாதற் சிறப்புப்பற்றி 'பெருந் தகைமை' என்றும், அவையெல்லாவற்றுள்ளும் அதற்கு வலியா தற் சிறப்புப்பற்றி 'பீடு' என்றும், அஃது அழிந்தால் நின்ற வெற்றுடம்பு இழிக்கப்படுதலின் அதனை 'ஊன்' என்றும், பின் னும் இறத்தல் ஒருதலை யென்பார் 'மருந்தோ' என்றுங் கூறி னார். மானத்தின்தொழில் அதற்கு இடனாகிய குடிப்பிறப்பின் மேல் நின்றது.

(கு-ரை.)மானங்கெட்டாயினும் உயிர்வாழ்வதென்பது என்றும் இறவாமைக்கு மருந்தாமெனின், அவ்வாறு மானத்தை யிழந்தா லும் இழக்கலாம் : அங்கனம் இல்லாமையால், நிலையற்ற உடலுக் காக நிலையான மானத்தை யிழப்பது, நன்றன்றென்பதாம். "மான வருங்கல நீக்கி யிரவென்னு, மீனவிளிவினால் வாழ்வேன்மன்—ஈனத்

* பி - ம் : நிலைக்கண்ணே என்றும்,

தால், ஊட்டியக்கண்ணு முறுதிசேர்ந்திவ் வுடம்பு, நீட்டித்து நிற்கு மெனின்'' என்பது, இக்குறளின் கருத்தைக்கொண்டு வந்தது. வந்துழி - வந்தவிடத்து. பின்னும் - மீண்டும். அவை - அந்நற் குணங்கள். அதற்கு - உயர்குடிப்பிறப்புக்கு. பீடு - வலிமைதரும் மானம். அஃது - மானம். வெற்றுடம்பு-மானத்தையிழந்த உடம்பு. ஒருதலை - நிச்சயம். 'மற்று' என்னும் இடைச்சொல் - ''ஒட்டார் பின்'' என்னுங் கீழ்க்குறளிற் சொல்லிய கெட்டானெனப்படுதல் [இறத்தல்] என்ற தொழிலினைமாற்றி, இறவாமையென்னும் வினையைத் தந்துநிற்றலால், வினைமாற்றும்.உயர்குடிப் பிறப்பிற்கு உரிய மானத்தின் தொழிலாகிய அழிவை அம்மானத்திற்கு இடனாகிய குடிப்பிறப்பின்மேலேற்றி, 'பெருந்தகைமை பீடழிய' என்று கூறிய இது - இடத்துநிகழ்பொருளின் தொழில் இடத்தின்மேலாகிய உபசாரவழக்கின்பாற் படுமென்க. (அ)

௯௬௯. மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்னார்
உயிர்நீப்பர் மானம் வரின்.

பரி:—மயிர் நீப்பின் - (தன்மயிர்த்திரளின்) ஒருமயிர் நீங்கினும், வாழா - உயிர்வாழாத, கவரி மா-கவரிமாவை, அன்னார் - ஒப்பார், மானம் வரின் - (உயிர்நீக்கத்தான்) மானம் எய்தும் எல்லை வரின், (அதனைத் தாங்காது), உயிர் நீப்பர் - இறப்பர்.

இழிவுசிறப்பு உம்மை, விகாரத்தால் தொக்கது. உயிரும் மானமும் உடன் நில்லாமைக்கண், பின்னும்போவதாய உயிரை நீத்து என்ஞான்றும் நிற்பதாய மானத்தை எய்துவரென்பதாம். உவமை, அவர்க்கு அஃது இயல்பு என்பது விளக்கிநின்றது.

(கு - ரை.) மானங்கெடாமலிருப்பதற்காக உயிரை விடுதல் உயர்குடிப்பிறந்தார்க்குஇயற்கை யென்பதாம்: இது, கவரிமானின் உவமையாற் பெறப்படுமென்க. கவரிமா - ஒருசாதி மான்: வடமொழியில் 'சமரம்' எனப்படும். உயிர்நீக்கத்தான் மானம் எய்தும் எல்லைவரின் - (தமது) உயிரைவிட்டால் (தமது) மானம் அழியாது நிலைபெறுஞ் சமயம் வாய்த்தால். அதனைத் தாங்காது - அவ்வுயிரை வைத்திராது. 'நீப்பின்' என்றதன்பின், இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. (௯)

௯௭0. இளிவரின் வாழாத மான முடையார்
ஒளிதொழு தேத்து முலகு.

பரி:—இளி வரின்-(தமக்கு ஓர்) இழிவு வந்தவுழி, வாழாத-(பொறுத்து உயிர்) வாழாது (அதனை) நீத்த, மானம் உடையார்-மானமுடையாரது, ஒளி - புகழ் வடிவினை, தொழுது ஏத்தும் - (என்ஞான்றும்) தொழுது துதியாநிற்பர்: உலகு - உலகத்தார்.

''புலவர்பாடும் புகழுடையோர் விசும்பின், வலவனேவா வானவூர்தி யெய்து''வ ராகலின், துறக்கச்செலவு சொல்லவேண்டாவாயிற்று.

இவை நான்குபாட்டானும், மானப்பொருட்டாய இறப்பி னது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) தமக்கு ஓர் இழிவுவரின் உயிர்வாழாத மானிகளின் புகழுடலை எப்போதும் உலகோரேத்துவ ரென்பதாம். அதனை நீத்த - உயிரைவிட்ட. புகழ்வடிவு - புகழுடம்பு: புகழினாற் பெயர் நிலைபெறுதல். "புலவர் பாடும் புகழுடையோர் விசும்பின், வலவ னேவா வானவூர்தி, எய்துப" என்ற மேற்கோள், புறநானூறு உள - ஆம் பாட்டிலுள்ளது. இதன் பொருள்:—புலவராற் பாடப் படும் புகழையுடையோர் ஆகாயத்தினிடத்துப் பாகனாற்செலுத்தப் படாத விமானத்தைப் பொருந்துவரென்பது. இதனால் ஒளி யுடையார் சுவர்க்கலோகத்தை யடைவரென்பது பெறப்படும். இம்மேற்கோள், "நிலவரை நீள் புகழாற்றிற் புலவரைப், போற்றாது புத்தேளுலகு" என்ற உ௩௪-ஆங் குறளினுரையிலும் எடுத்தாளப் பட்டுள்ளது. வானவூர்தி - ஆகாயத்திற் செல்லுந் தன்மையை யுடைய வாகனம். துறக்கச் செலவு - (மானமழியாது) புகழ்பெற இறந்தவர் சுவர்க்கலோகத்துக்குச் செல்லுதல். மானப்பொருட்டு ஆய - மானத்தைப் பாதுகாத்தற்பொருட்டு அடைகிற. 'துறக்கச் செலவு சொல்லவேண்டாவாயிற்று' என்றது எற்றுக்கு என்னில், கீழ் "புகழின்றால் புத்தேள் நாட்டுய்யாதால்" என வந்திருப்பவே, ஒருவன் 'புகழ்' மாத்திரம் 'ஒளி தொழுதேத்தும் உலகு' என்ப தாற் பெறப்படுகின்றதே யன்றி, 'புத்தேள் நாட்டுய்த்தல்' என் றது காணப்படவில்லையே! என்றார்க்கு விடையாக அமைதற் காகும். (௧0)

கஅ - ஆம் அதிகாரம்—பெருமை.

பரி:—அஃதாவது-செயற்குஅரிய செய்தல், தருக்கு இன்மை, பிறர்குற்றங் கூறாமை என்றிவை முதலிய நற்குணங்களாற் பெரியாரது தன்மை. நிலையினும் மேன்மேல் உயர்த்தற் பயத்த வாய இவை உளவாவது நிலையிற்றாழாமை உள்வழியாகலின், இது மானத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) தருக்கு இன்மை - செருக்கு இல்லாமை. உயர்த் தற் பயத்த ஆய - உயர்த்துதலாகிய பயனை யுடையனவான. உள் வழி - உள்ளவிடத்து. இவ்வதிகாரத்து முதலைந்து குறள்களால் செயற்கரிய செய்தலும், ஆறுமுதல் ஒன்பது வரையுள்ள குறள் களால் தருக்கு இன்மையும், ஈற்றுக் குறளால் பிறர் குற்றங் கூறாமையும் பெறப்படுதல் காண்க.

௯௭௧. ஒளியொருவற் குள்ள வெறுக்கை யிளியொருவற்கு
அஃதிறந்து வாழ்து மெனல்.

பரி:—ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, ஒளி - ஒளியாவது,— உள் ளம் வெறுக்கை - (பிறராற் செயற்கரிய செய்வே மென்று கரு தும்) ஊக்கமிகுதி; ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, இளி-மாசாவது,— அஃது இறந்து வாழ்தும் எனல் - அச்செயலை யொழிந்து உயிர் வாழக்கடவே மென்று கருதுதல்; (எ - று.)

ஒளி - தான் உளனாயகாலத்து மிக்குத் தோன்றுத லுடை மை; "ஒளிநிறா னோங்குபுகழ் செய்யான்" என்றார் பிறரும்.

மேலும் "செயற்கரிய செய்வார் பெரியர்" என்றாராயினும், ஈண்டு அவை அளவிறந்த ஒப்புரவு ஈகை முதலியவாம். அவற்றினை யுடைய பெருமையை அதன் காரணத்தின்மேலிட்டு 'உள்ள வெறுக்கை' என்றும், அதுதன்னையே அதன் காரியமாகிய ஒளியாக்கியுங் கூறினார். இவ்வாறு அதன் எதிர்மறைக்கண்ணும் ஒக்கும்.

இதனால், பெருமையின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) ஒருவர்க்கு விளக்கத்தை [பெருமையை] யுண்டாக்குவது ஊக்க மிகுதியே யென்பது, முதல் வாக்கியத்தின் கருத்து. ஊக்கமிகுதி யில்லாமையாற் பெருமை யில்லாதவர்க்கு ஒளியின்றி இளியே யுண்டாகு மென்பது இரண்டாம் வாக்கியத்தின் கருத்து. செயற்கு அரிய - செய்ய முடியாதவற்றை. ஊக்கம்-மனக்கிளர்ச்சி. மாசு - விளக்கமின்மை, பிரசித்தியில்லாமை. அச்செயலை - செயற்கரிய செய்யக்கருதுதலை. "ஒளிநிருனேங்குபுகழ் செய்யான்" என்னும் மேற்கோள், நாலடி, செல்வநிலையாமை ௯ - ஆம் பாட்டிலுள்ளது. இதன் பொருள் :—ஒளி நிருன் - (தனது) விளக்கத்தை நிலைநிறுத்தான் : ஓங்கு புகழ் செய்யான் - சிறந்த கீர்த்தியைச் சம்பாதியானென்பது. மேலும்-முன்னும். "செயற்கரிய செய்வார்பெரியர்" என்பது - திருக்குறள், நீத்தார் பெருமை, ௬-ஆம் பாட்டிலுள்ளது: 'இயமம் நியமம் முதலிய செய்தற்கரியவைகளைச் செய்பவர் பெரியவர்' என்பது அதன்பொருள். நீத்தார்பெருமையில் இயமம் முதலிய செய்வார் பெரியோரென்ற கருத்தினால், "செயற்கரிய செய்வார் பெரியர்" என்றாராயினும், இல்லறத்தார்க்குப் பெருமையை யுண்டாக்குவன அளவிறந்த உதவி ஈகை முதலியனவேயாமென்க. ஈண்டு-இங்கே: குடிப்பிறந்தார்க்கு என்றபடி. அவை-செயற்கு அரியன. ஒப்புரவு-உலக நடையை யறிந்து செய்யும் உபகாரம். உள்ள வெறுக்கை-மனச் செல்வம்: மனவெழுச்சி. மனவெழுச்சியாற் செய்யப்படுவதாகிய அளவிறந்த உபகாரம், ஈகைமுதலியவற்றினலாகிய பெருமையைக்காட்டியதால், இது-காரணத்தாற் காரியப்பொருளைக் கூறிய உபசாரவழக்கு : உள்ளவெறுக்கை-காரணமும், பெருமை-அதன் காரியமு மாதல் காண்க. உபசாரவழக்காற் பெருமை யென்ற பொருளை முடிவாகக் காட்டும் உள்ளவெறுக்கையையும், அப்பெருமையின் காரியமாகிய ஒளியையும் ஒற்றுமைப்படுத்தி "ஒளியொருவற்குள்ள வெறுக்கை" என்றார் : பெருமையால் ஒளி யுண்டாமென்க. தான் உளனய காலத்து - (இவ்வுலகத்தில்) தான் சீவித்திருக்கும்போது. இவ்வாறு இதன் எதிர்மறைக்கண்ணும் ஒக்கும் - 'ஒளியொருவற்குள்ள வெறுக்கை' என்ற முதல்வாக்கியத்திற்கு எதிர்மறையாகவுள்ள 'இளியொருவற்கு அஃதிறந்து வாழ்துமெனல்' என்ற இரண்டாம் வாக்கியத்திலும் இவ்வாறு வந்துள்ளது ; இளிவை அதன் காரணத்தின் மேலிட்டு 'அஃது இறந்து வாழ்துமெனல்' என்றும், அதனையே அதன் காரியமாகிய இளியாக்கியும் கூறினமை காண்க. (க)

௯௭௨. பிறப்பொக்கு மெல்லா வுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான்.

பரி:—எல்லா உயிர்க்கும்-எல்லாமக்களுயிர்க்கும், பிறப்பு ஒக்கும்-(பொதுவாகிய) பிறப்பியல்பு ஒக்குமேயெனினும், சிறப்பு ஒவ்வா - (பெருமை சிறுமை எனப்பட்ட) சிறப்பியல்புகள் ஒவ்வா : செய் தொழில் வேற்றுமையான் - (அவை) செய்யுந் தொழில்களது வேறுபாட்டான் ; (எ - று.)

வேறுபாடு - நல்லனவும் தீயனவும் இரண்டுமாயினவும் இரண்டு மல்லவாயினவு மாய அளவிறந்த பாகுபாடுகள். வினை வயத்தாற பஞ்சபூத பரிணுமமாகிய யாக்கையைப் பொருந்தி நின்று அதன் பயனனுபவித்தல் எல்லாவருணத்தார்க்கும் ஒத்த லின் 'பிறப்பொக்கும்' என்றும், பெருமை சிறுமைகட்குக் கட் டளைக் கல்லாகிய தொழிற்பாகுபாடுகள் வருணந்தோறும் யாக்கைதோறும் வேறுபடுதலின் 'சிறப்பொவ்வா' என்றும் கூறினர்.

(கு-ரை.) எல்லா மானிட வுயிர்க்கும் பிறப்பியல்பு என்பது ஒத் திருக்குமாயினும், மனிதரடையும் பெருமையையும் மற்றைச் சிறு மையையும் தப்பாமல் அறிவிக்குங் கருவி அவரவர் செய்தொழிலே யென்பது, இதன் பொருள். ஏதுவணி. ஒருசாரார் 'பிறப்பொக்கும்' என்று கூறினமையால் சாதிப்பிரிவினையை வேண்டாதவர் திரு வள்ளுவ ரென்கின்றனர். முன்பின் வருமவற்றோடு இக்குறளினையும் வைத்து நடுநிலைகொண்டு நோக்குவார்க்கு அதன் உண்மை தெரிய வரும். **இக்குறளில் உரை வகுக்குமிடத்துக் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டி யவை:**—சிறப்பு ஒவ்வா என்ற பன்மை முற்றால் 'சிறப்பு' என்பது சிறப்பியல்களைக் காட்டுவன. 'சிறப்பு' என்பது 'சிறப்பியல்புகள்' என்ற பொருளில் வந்துள்ளதை, மேல் 'செய்தொழில் வேற்றுமை யான்' என்ற தொடரில் தொழிலைப் பற்றிப் பேசியிருத்தலால் தெளியலாம். கருமத்தினால் [தொழிலால்] பெறப்படும் சிறப் பியல்புகள் இரண்டு என்பதையும் அவை பெருமை சிறுமை எனப் படுவன என்பதையும், "பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்கும் தத்தம், கருமமே கட்டளைக்கல்" என்பதால் வள்ளுவர் முன்னரே 'தெரிந்து தெளிதல்' என்ற அதிகாரத்திற் கூறிப் போந்ததால் அறியலாம். மற்றும் 'செய்தொழில்' என முக்காலமும் அடங் கிய வினைத்தொகையையும் நோக்குக. சிறப்பு சிறப்பியல்புகள்' என்று பொருள்படுவதனால், 'பிறப்பு' என்பதும் பிறப்பியல்பைத் தான் காட்டும். பிறப்பியல்பாவது என்னையெனில்?—"வினை வயத் தாற் பஞ்சபூத பரிணுமமாகிய......அதன் பயனை யநுபவித்தல்" என்பது. இஃது எல்லார்க்கும் பொதுப்பட ஒக்கும் என்பதை, "வினையெனும் தொன்மீகாமனுய்ப்ப" என்ற கோயினான்மணிமாலை யாலும், குறள் 398-ஆலும், அதன் உரையாலும் தெளியலாம். இங்ஙனமாகவே, 'பிறப்பொக்கும்' என்பதற்குப் பிறப்பியல்பு ஒக் கும்' என்ற நேரிய உரையைக் கொள்ளாது, 'தாய் வயிற்றி லிருந்து பிறப்பொக்கும்' என்று உரைகண்டு தோற்றியவாறு கூறு தல் 'பெருமை' என்ற அதிகாரத்திற்குச் சேராது ; மற்றும் உண் மைக்கும் புறம்பானது ; எங்ஙனென்னில், 'Calsarean Operation'

மூலமாகவும் ‘Artificial Insemination’ மூலமாகவும் பிறப்பு ஏற்படுமென்பது காணக்கிடக்கின்றது. ‘அங்ஙனுயிருக்கும் உயிர்க்குப் பிறக்கு முறை ‘யொக்கும் என்பது ஏற்புடைத்தாகுமோ? ஆகாது; ஆனல், அங்ஙனுய உயிர்க்கும்’ வினைவயத்தாற்......... பலனநுபவித்தல்’ என்ற பிறப்பியல்பு ஒக்கும் என்பது தேற்றம். மற்றும் தாய்வயிற்றினின்றும் பிறப்பைக் கூறற்கு ஒரு வள்ளுவர் வரவேண்டுவதன்று; அவர் கூறும் குறள்கள் அனைத்தும் ‘ அணுவைத் துளைத் தேழ்கடலைப் புகட்டும் அருங்கருத்தொடு ஆழ்ந்த தத்துவ ஞானங்களைப் பொதிந்திருப்பன வாதலின் அதற்கேற்பச் சீரிய முறையில் முன் பின் குறள்களுக்கேற்பவும் அதிகாரத் தலைப்புக்கேற்பவும் உரை வகுத்தலே தகுதியுடைத்து; அங்ஙனன்றே பரிமேலழகர் உரை யமைந்துள்ளது! இதனைக் காணுமாற்றலில்லாத பலர் கூறும் வெற்றுரைகளும் ஏற்புடைத்தாவனவோ என்பதை அறிஞர் நோக்குவாராக. வினைவயத்தால் - கர்மவசத்தால். பஞ்சபூதபரிணமம் - நிலம் நீர் தீ காற்று வானம் என்னும் ஐம்பெரும்பூதங்களின் விகாரப்பாட்டினலாகியது. அதன்-கருமத்தின். கட்டளைக்கல் - உரைகல். (உ)

௯௭௩. மேலிருந்து மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்தும்
கீழல்லார் கீழல் லவர்.

பரி:—மேல் அல்லார் - (செயற்கரிய செய்கலாது) சிறியராயினர், மேல் இருந்துஉம் - உயர்ந்த அமளி முதலியவற்றின் மிசை இருந்தாராயினும், மேல் அல்லர் - பெரியராகார்: கீழ் அல்லவர் - (அவைசெய்து) பெரியராயினர்,—கீழ் இருந்துஉம் - தாழ்ந்த வறுநிலத்து இருந்தாராயினும், கீழ் அல்லார் - சிறியராகார்; (எ - று.)

மேலிருத்தல் கீழிருத்தல்களாற் செல்வ நல்குரவுகளும், மேல் கீழ்களாற் பெருமை சிறுமைகளும் கருதப்பட்டன.

இவை யிரண்டுபாட்டானும், முறையே குடிமை மாத்திரத்தானும் செல்வமாத்திரத்தானும் அஃது உளதாகாமை கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) செயற்கரிய செய்கலாது சிறியராயினர் செல்வமுடையராயினும் மேன்மைபெருர்: செயற்கரியன செய்து பெருமையுடையராயினர் வறியராயினும் தாழ்மையுரு ரென்பதாம். செய்கலாது - செய்யமாட்டாமல். அமளி - படுக்கை; ஆசனம். மிசை - மேல். அவைசெய்து-செய்தற்கு அரியவற்றைச்செய்து: குமணன் காட்டிலிருந்தும் தலைக்கொடை யளித்தது போல்வனவும் செயற்கு அரியவற்றிற் சேர்ந்தவையாம். வறுநிலம்-அமளி முதலியன இல்லாத வெறுந்தரை. அஃது-பெருமை. உம்மைகள் முறையே உயர்வு சிறப்பும் இழிவு சிறப்பும். முரண் விளைந்தழிவணி. (௩)

௯௭௪. ஒருமை மகளிரே போலப் பெருமையும்
தன்னைத்தான் கொண்டொழுகி னுண்டு.

பரி :—ஒருமை மகளிர் ஏ போல - கவராத மனத்தினை யுடைய மகளிர் (நிறையின் வழுவாமல் தம்மைத் தாம் காத்துக் கொண்டு ஒழுகுமாறு) போல, பெருமைஉம் - பெருமைக்குண னும்,—தன்னைத் தான் கொண்டு ஒழுகின் - (ஒருவன் நிறையின் வழுவாமல்) தன்னைத் தான் காத்துக்கொண்டு ஒழுகுவானாயின், உண்டு - (அவன்கண்) உண்டாம்; (எ - று.)

பொருளின் தொழில், உவமையினும் வந்தது. கற்பு உண் டாதல் தோன்ற நின்றமையின், உம்மை - எச்சவும்மை. ஒழுகு தல் - மனமொழி மெய்களை யொடுக்கி ஒப்புரவு முதலிய செய்து போதல்.

இதனால், அஃது உளதாமாறு கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) மனவடக்கத்தினால் தன்னைத் தான் காத்துக் கொண்டு, உதவி கொடை முதலியன செய்தவண்ணம் நடப் பவனிடத்துப் பெருமைக்குண னுண்டாகுமென்பதாம். கவ ராத - சஞ்சலப்படாத: பலரிடத்துஞ் செல்லாத. நிறை-நெஞ்சை நல்ல நெறியில் நிறுத்தல். பொருள் - உபமேயம். உபமேயத்தின் தொழிலான 'தன்னைத்தான்கொண்டொழுகின்' என்பது, 'ஒருமை மகளிர்' என்ற உபமானத்திற்குங் கூட்டப்பட்டது; ஒருமை மகளிர்க்குத் தம்மைத் தாம் காத்துக்கொண்டொழுகலாவது - கற் புடையரென்ற தம்பேர் நிலைநிற்குமாறு அக்கற்பைக் குறிக்கொண்டு பாதுகாத்தல் : பெருமையுடையார்க்குத் தம்மைத் தாம் காத்துக் கொண்டொழுகுதலாவது - பெரியாரென்ற தம் பெயருக்கேற்ப மனமொழிமெய்களை ஒடுக்கி உபகாரம் கொடை முதலியன செய்து போதல். 'பெருமையும்' என்ற விடத்து உம்மை, கற் புண்டாதல் தோன்ற நின்றமையின், எச்சவும்மையாம். அஃது - பெருமை. உவமையணி. (௬)

கூஎ௭. பெருமை யுடையவ ராற்றுவா ராற்றின்
அருமை யுடைய செயல்.

பரி:—பெருமைஉடையவர்-(அவ்வாற்றால்) பெருமையுடைய ராயினார், (தாம் வறியராயவழியும்), அருமை உடைய செயல் - (பிறராற் செய்தற்கு) அரியவாய(தம்)செயல்களை (விடாது), ஆற் றின் - (அவைசெய்யும்) நெறியால், ஆற்றுவார் - (கடைபோகச் செய்தலை) வல்லவராவர்; (எ - று)

'வறியராய வழியும்' என்பது, முன்செய்து போந்தமை தோன்ற 'பெருமையுடையவர்' *என்றதனானும், 'ஆற்றுவார்' *என்றதனானும் பெற்றாம்.

இதனால், அதனையுடையார்செய்தி கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) மனவடக்கங்கொண்டு தற்காத்து ஒழுகுதலாற் பெருமை யடைந்தவர் வறுமையடைந்தாராயினும் செயற்கரிய

* பி - ம். என்பதனாலும்

செய்தலைச் செய்யவேண்டிய முறையிற் கடைபோக விடாது செய்ய வல்லவ ராவரென்பதாம். அவ்வாற்றால் - கீழ்க்கூறியவகையால் தம்மைத் தாம் கொண்டொழுகுதலால். ஆற்றின் - வழியால். கடைபோக - முற்றமுடிய. அதனை - பெருமையை. (ரு)

௯௭௬. சிறியா ருணர்ச்சியு ளில்லைப் பெரியாரைப்
பேணிக்கொள் வேமென்னு நோக்கு.

பரி:—'பெரியாரை-(அப்பெற்றியராய) பெரியாரை, பேணி-வழிப்பட்டு, கொள்வேம்-(அவரியல்பினை யாம்) கோடும்,' என்னும்—, நோக்கு - கருத்து,—சிறியார் உணர்ச்சியுள் - (மற்றைச்) சிறியராயினார் மனத்தின்கண், இல்லை - உளதாகாது ; (எ - று,)

குடிமை செல்வம் கல்வி என்றிவற்றது உண்மைமாத்திரத்தால் தம்மை வியந்திருப்பார்க்கு, அவை நமக்கு இயல்பென்று அமைந்திருப்பாரை வழிபட்டு அஃது உடையாராதல் கூடாதென்பதாம்.

(கு-ரை.) இக்குறளின் கருத்தைப் பரிமேலழகருரைநடையால் தெளிவாக அறியலாம். அப்பெற்றியர்-அத்தன்மையர் : தம்மைத் தாம் கொண்டொழுகிப் பெருமைபெற்றுப் பிறராற் செயற்கரியவற்றைவறுமையிலும் கடைபோகச் செய்யவல்லவர்.கோடும்-கொள்வோம். குடிமை யென்பது "பிறப்பொக்கும" என்ற குறளாலும், செல்வம் என்பது "மேலிருந்தும்" என்ற குறளாலும், கல்வி யென்பது "ஆற்றின்" (975) என்ற குறளாலும் பெறப்பட்டது. உண்மை - இருப்பது. வியந்து - நன்குமதித்து. வியந்து-செருக்கியென்றபடி. அவை-குடிமை முதலியன. அமைந்து-அடங்கி. வழிபட்டு - நன்குமதித்துப்பணிந்து உபசரித்து. வழிபட்டு என்றதன்பின் 'அதன் மூலமாக' என்று வருவித்துக்கொள்ளின் நலம். அஃது - பெருமை. (சு)

௯௭௭. இறப்பே புரிந்த தொழிற்றாஞ் சிறப்புந்தான்
சீரல் லவர்கட் படின்.

பரி :—சிறப்பு தான்உம் - (தனக்கு ஒக்கும் பெரியாரிடத்து அமைந்திருத்தலைச் செய்வதாய) சிறப்புத்தானும்,—சீர் அல்லவர் கண் படின் - (தனக்கு ஒவ்வாத) சிறியாரிடத்துப் படுமாயின், இறப்பு ஏ புரிந்த தொழிற்று ஆம்-(அதனையொழிந்து) தருக்கின் கண்ணே மிக்க செயலை யுடைத்தாம் ; (எ - று.)

தருக்கினை மிகச்செய்யு மென்பதாயிற்று. சிறப்பு - குடிமை செல்வங் கல்விகளினுய மிகுதி.

இவை யிரண்டுபாட்டானும், அஃதிலார்செய்தி கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) குடிமை முதலியவற்றினுய மேன்மை பெரியார்க்கு அடக்கத்தையுண்டாக்கும்: சிறியாரிடத்திலோ செருக்கை விளைக்கு

மென்பதாம். சிறப்பு - அடக்கத்தை யுண்டாக்குவதான குடிமை கல்வி செல்வம் என்ற இவற்றாலாய மேன்மை. தனக்கு ஒக்கும் - தான் இருத்தற்கு ஏற்ற இடமான. அமைந்திருத்தல் - அடங்கி யிருத்தல். படும் - உண்டாகும்: அமையும். அதனை-அமைதியை. இறப்பு - வரம்புகடத்தல், தருக்கு : செருக்கு. புரிதல்-மிகுதலாதலை "வனப்புப் புரிந்ததகையினன்" என்ற பரிபாடலிலும் காண்க. ஏ- பிரிநிலை. தொழிற்று - ஒன்றன்பாற் குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர் : உம் - உயர்வு சிறப்பு. அஃது இலார் - பெருமையில்லா தவர். (எ)

கூஎஅ. பணியுமா மென்றும் பெருமை சிறுமை
அணியுமாந் தன்னை வியந்து.

பரி.:—பெருமை - பெருமையுடையார், என்றுஉம் பணியும்- அச்சிறப்பு உண்டாய ஞான்றும் (தருக்கின்றி) அமைந்தொழுகு வர்; சிறுமை - மற்றைச் சிறுமையுடையார், (என்றும்) - அஃது இல்லாதஞான்றும், தன்னை வியந்து அணியும் - தம்மை வியந்து புனையாநிற்பர் ; (எ - று.)

பொருளின்தொழில்கள்,பண்பின்மேல்ஏற்றப்பட்டன: இஃது "அற்ற மறைக்கும் பெருமை" என்புழியும் ஒக்கும். 'என்றும்' என்பது பின்னும் வந்து இயைந்தது. 'ஆம்' என்பன இரண்டும்- அசை. புனைதல் - பிறரின் தமக்கு ஓர் மிகுதியை ஏற்றுக்கோடல். இதற்கு - உயர்ந்தார் தாழ்வர், தாழ்ந்தார் உயர்வர் : இஃது ஒரு விரோதம் இருந்தவாறு என்! என உலகியலை வியந்து கூறிற் றாக்குவாரும் உளர்.

(கு - ரை.) பெருமையுடையார் குடிமை முதலியவற்றாலாய சிறப்பினால் பணிவையடைய, சிறியார் அச்சிறப்பு இல்லாதபோதும் தம்மைப் பாராட்டிக்கொள்வ ரென்பதாம். அச்சிறப்பு - கீழ்க்கவி யிற் கூறியது. உண்டாய ஞான்றும்-உண்டானகாலத்தும். அஃது- அச்சிறப்பு. புனையா நிற்பர் - பாராட்டுபவராவர். பொருள் - பண்பி யென்றபடி. பெருமையுடையாரின் தொழிலாகிய பணிதலும், சிறுமையுடையாரின் தொழிலாகிய அணிதலும், 'பெருமைபணி யும், சிறுமை யணியும்' எனப் பண்பின் மேலேற்றிக் கூறப்பட்டன; இவை, பண்பியின் வினைகளைப் பண்பின் வினைகளாகக் கூறிய உபசாரவழக்குக ளாகும். இஃது - இவ்விலக்கணவமைதி. இவ் வதிகாரத்துப் பத்தாங்குறளில் "அற்றமறைக்கும் பெருமை" என்பதும், இவ்வாறான உபசாரவழக்கே என்க. முதல்வாக்கியத்தி லுள்ள 'என்றும்' என்பது, இரண்டாவது வாக்கியத்திலும் எடுத் துக் கூட்டப்பட்டது. அசை - பொருளை யுணர்த்தாதசொல். பிற ரின் - அயலாரைக் காட்டிலும். ஏற்றுக்கோடல்-ஏறிட்டுக்கொள்ளு தல். இனி, இக்குறளுக்கு,—பெருமை - உயர்ந்தார், என்றும் - எந் நிலையிலும், பணியும் - தாழ்வார் : சிறுமை - தாழ்ந்தாரோ, என் றும்—, தன்னை வியந்து - தம்மை மேம்படுத்தி, அணியும் - உயர்கு வர் : (இஃது ஒரு விரோதம் இருந்தவாறு என்னே!) என, உல

கியலை வியந்து கூறியதாகப் பொருள் காண்பாருமுளர். "தாழ்ந்தோருயர்வரென்று மிகவுயர்ந்தோர் தாழ்வரென்று மறஞ், சூழ்ந்தோருரைக்குமுரை கண்டாம்" என்ற பிரபுலிங்கலீலையும் காண்க. (அ)

கஎகூ. பெருமை பெருமித மின்மை சிறுமை
பெருமித மூர்ந்து விடல்.

பரி:—பெருமை - பெருமைக் குணமாவது,—பெருமிதம் இன்மை-(காரணமுண்டாயவழியும்அஃதுஇயல்பாதல்நோக்கித்) தருக்கின்றியிருத்தல்; சிறுமை-சிறுமைக்குணமாவது,—பெருமிதம் ஊர்ந்து விடல் - (அஃது இல்வழியும் அதனை யேற்றுக் கொண்டு) தருக்கின்முடிவின் கண்ணே நின்றுவிடுதல்; (எ - று.)

அளவறத் தருக்குத லென்பதாயிற்று. 'விடும்' என்று பாடமோதுவாரும் உளர்; முற்றுத்தொடரும் எழுவாய்த்தொடரும் தம்முள் இயையாமையின், அது பாடமன்மை அறிக.

(கு - ரை.) பாராட்டுக் கொள்ளுதற்கு ஏற்பக் குடிமை முதலியன இருப்பினும் தருக்கின்றியிருப்பதே பெருமைக்கு இலக்கணம்: ஏனைச் சிறுமைக்கோ தருக்குக்கொள்ளக் காரணம் இன்றியிருப்பினும் அளவறத்தருக்குத லென்பதாம். காரணம் - பெருமை பாராட்டுதற்குக் காரணமான உயர்குடிப்பிறப்பும் கல்விப்பொருளும், செல்வப்பொருளும். அஃது - அப்பிறப்பு முதலியவற்றினமைதி. ஏற்றுக்கொண்டு - உளதாகக் கற்பித்துக் கொண்டு. முடிவு - முடிந்தஎல்லை. பெருமித மூர்ந்துவிடலென்பதன்கருத்து, அளவறத்தருக்குதலென்பது. முற்றுத்தொடர் - முதல்வாக்கியம்: அதில் பெருமையென்னும் பெயர்ப்பயனிலை பெருமிதமின்மையென்னும் எழுவாயோடு தொடர்ந்தது. எழுவாய்த்தொடர் - இரண்டாம் வாக்கியமாகிய 'சிறுமைபெருமித மூர்ந்துவிடும்' என்பது: அதில் சிறுமையென்னும் எழுவாய் ஊர்ந்துவிடும் என்னும் முற்றைக்கொண்டு முடிதல்காண்க. இந்த இரண்டு வாக்கியங்களும் ஒருவழிப்படாமல் மாறுபடுதல் ப்ரக்ரம பங்கம் [எடுப்பழிவு] என்னுங் குற்றமாகு மாதலால், 'தம்முளியையாமையின் அஃது பாடமன்மையறிக' என்றார். பெருமிதமூர்ந்துவிடலென்ற பாடத்தில் இரண்டு வாக்கியமும் முற்றுத்தொடராம். பெருமிதம் - எல்லாரோடும் ஒப்பநில்லாது பேரெல்லையாக நிற்றல். ஊர்ந்து - மேற்கொண்டு. (கூ)

கூஅ0. அற்ற மறைக்கும் பெருமை சிறுமைதான்
குற்றமே கூறி விடும்.

பரி:—பெருமை - பெருமையுடையார், அற்றம் மறைக்கும் - (பிறர்மானத்தையே கூறி) அவமானத்தை மறையா நிற்பர்; சிறுமை - மற்றைச் சிறுமையுடையார், குற்றம் ஏ கூறிவிடும் - (பிறர்குணத்தை மறைத்துக்)குற்றத்தையே கூறிவிடுவர்;(எ-று.)

மறைத்தலும், கூறலும், ஏனையிடத்தும் இயைந்தன. அற்றம் - ஆகுபெயர். தான் என்பது - அசைநிலை.

இவை மூன்று பாட்டானும், இருவர் செயலும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன.

(கு - ரை.) பெரியோரின் தன்மை பிறருடைய மானத்தை [நற்குணத்தை] எடுத்துச்சொல்லிக் குற்றத்தை மறைப்பதாக விருக்க, ஏனைச்சிறியோரின் தன்மையோ பிறர் நற்குணத்தை மறைத்துக் குற்றத்தை வெளிப்படுத்தலேயா மென்பதாம். மானம் - பெருமைக்குணம். ஏனையிடத்தும் - மற்றையிடத்திலும் : 'மறைத்தல்' என்பது - சிறுமை யென்றவிடத்தும், 'கூறல்' என்பது பெருமை யென்றவிடத்துமாக இயைதல் காண்க. அற்றம் - சோர்வு ; சோர்வினுலுளதாகும் அவமானத்தை 'அற்றம்' என்றது கருவியாகுபெயர். ஏ - பிரிநிலை. 'விடு' என்பது துணிவுப்பொருளை யுணர்த்தும்; முந்தினகுறளிலும் இது. இருவர் - பெருமையுடையாரும், சிறுமையுடையாரும். பண்பியின் தொழில் பண்பின்மேல் ஏற்றிக்கூறப்பட்ட உபசாரவழக்கை, 'பெருமை அற்றமறைக்கும்: சிறுமைகுற்றமே கூறிவிடும்' என இந்தக் குறளிலும் காண்க. அசையெனினும், அசைநிலையெனினும் ஒக்கும். (௯௦)

௯௯ - ஆம் அதிகாரம்—சான்றாண்மை.

பரி :—அஃதாவது-பலகுணங்களானும் நிறைந்து அவற்றை ஆடல்தன்மை. 'பலகுணங்களானும்' என்பது சாலுதற்றொழிலாற் பெறப்படுதலின், 'அவற்றை' என்பது வருவிக்கப்பட்டது. பெருமையுள் அடங்காத குணங்கள் பலவற்றையும் தொகுத்துக் கொண்டு நிற்றலின், இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) சான்று ஆண்மை யென்பதற்கு-நிறைந்து ஆளுந் தன்மை என்று பொருளாதலாலும், நிறைதலென்னும் பொருளுள்ள 'சாலுதல்' என்னுந்தொழிலாற் பலகுணங்களானுமென்று பெறப்படுதலாலும், ஆளுதலென்ற தொழிற்கு இயைய அப் பலகுணங்களை யென்ற செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. தொகுத்து - ஒருசேர அடக்கி. இஃது - இவ்வதிகாரம். அதன் பின் - பெருமையென்னும் அதிகாரத்திற்குப்பின்.

௯௮௧. **கடனென்ப நல்லவை யெல்லாங் கடனறிந்து**
சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு.

பரி:—கடன் அறிந்து - (நமக்குந்) தகுவது (இது என்று) அறிந்து, சான்றாண்மை மேல்கொள்பவர்க்கு-சான்றாண்மையை மேற்கொண்டு ஒழுகுவார்க்கு, நல்லவை எல்லாம் கடன்-நல்லனவாய குணங்களெல்லாம் இயல்பாயிருக்கும், என்ப - என்று சொல்லுவர், (நூலோர்) ; (எ - று.)

சில குணங்கள் இல்லாயவழியும், உள்ளன செய்துகொண்டனவாயவழியும் சான்றாண்மையென்னுஞ் சொற்பொருள் கூடாமையின், நூலோர் இவ்வேதுப்பெயர்பற்றி அவரிலக்கணம் இவ்வாறு கூறுவ ரென்பதாம்.

(கு - ரை.) சான்றோர்க்கு நல்லனவாகிய குணங்களெல்லாம் இயல்பாயிருக்குமென்பதாம். கடன் - கடமை. நூலோர் - சாஸ்திர முணர்ந்தவர். உள்ளன செய்துகொண்டன ஆயவழியும் - உள்ள குணங்கள் இயல்பினுலமையாமற் செயற்கையாக ஏற்றுக்கொண் டனவானபொழுதும். சொற்பொருள் - சொல்லின்பொருள். கூடா மையின் - பொருந்தாதலால். இவ்வேதுப்பெயர்-சான்ருண்மை யென்னுங் காரணப்பெயர். (க)

கூஅஉ. **குணநலஞ் சான்ருேர் நலனே பிறநலம்**
எந்நலத் துள்ளதூஉ மன்று.

பரி:—சான்ருேர் நலன் - சான்ருேர் நலமாவது, குணம் நலம் ஏ - குணங்களாலுய நலமே; பிற நலம்-(அஃது) ஒழிந்த உறுப்புக்களாலுய நலம், எ நலத்துஉம் உள்ளது அன்று-ஒரு நலத்தினும் உள்ளதன்று; (எ - று.)

அகநலத்தை முன்னே பிரித்தமையின் ஏனைப் புறநலத்தை ‘பிறநலம்’ என்றும், அது குடிப்பிறப்புங் கல்வியும் முதலாக நூலோர் எடுத்த நலங்களுட் புகுதாமையின் ‘எந்நலத்துள்ள தூஉ மன்று’ என்றுங் கூறினர்.

இவையிரண்டுபாட்டானும், சால்பிற்குஏற்ற குணங்கள் பொதுவகையாற் கூறப்பட்டன.

(கு - ரை.) சான்ருேர்க்குக் குணங்களாலாகிய நலனே நலமாவ தன்றி, உறுப்புக்களினுலாகிய நலம் நலமாகமாட்டா என்பதாம். உறுப்புக்கள் - அவயவங்கள். நலம் - அழகு. அகநலம் - மனத் தின் நன்மை. குணநலமேயென்றதனுல், அந்நலம் பிரிக்கப்பட்ட தென்க. ஏ - பிரிநிலை. புறநலம் - உடம்பினழகு. அது - பிறநலம். புகுதாமையின் - சேராததலால். சால்பு - சான்ருண்மை. அள பெடை - இன்னேசைதர வந்தது. (உ)

கூஅங. **அன்புநா ணெப்புரவு கண்ணேட்டம் வாய்மையொடு**
ஐந்துசால் பூன்றிய தூண்.

பரி:—அன்பு-(சுற்றத்தார்மேலேயன்றிப் பிறர்மேலும் உள தாய) அன்பும், நாண்-(பழிபாவங்களின்) நாணலும், ஒப்புரவு - (யாவர்மாட்டும்) ஒப்புரவு செய்தலும், கண்ணேட்டம் - (பழைய யார்மேல்) கண்ணேடலும், வாய்மையொடு - (எவ்விடத்தும்) மெய்ம்மை கூறலும் என, சால்பு ஊன்றிய தூண் ஐந்து - சால் பென்னும் பாரத்தைத் தாங்கிய தூண்கள் ஐந்து; (எ - று.)

எண்ணெடு, முன்னவற்ருேடுங் கூடிற்று. இக்குணங்கள் இல்வழிச் சால்பு நிலைபெருமையின், இவற்றை ‘தூண்’ என்ருர். ஏகதேசவுருவகம்.

(கு-ரை.) அன்புமுதலிய ஐந்துகுணங்களினுலேயேசால்புநிலைத் திருக்குமென்பதாம். சுற்றத்தார் - உறவினர். பழையார்மேற் கண்ணேடல் - முன் பரிசயமுடையவரிடத்தில் தாட்சிணியப்படுதல். முன்பு கண்ணேட்டமென்னும் அதிகாரத்தில் ‘அஃதாவது - தன்

ஞெடு பயின்ருரைக்கண்டால் அவர் கூறியன மறுக்கமாட்டாமை: இஃது அவர்மேற் கண்சென்றவழி நிகழ்வதாகலின் அப்பெயர்த் தாயிற்று' என உரைத்தது உணரத்தக்கது. எண் ஒடு-எண்ணுப் பொருள் தருவதாகிய 'ஒடு' என்னுஞ்சொல். அது அன்பொடு நாணொடு ஒப்புரவொடு கண்ணோட்டத்தொடு என நின்றவிடத்திற் பிரிந்து பிறவிடத்துஞ்சென்று பொருந்தியமை காண்க. இக் குணங்கள் - அன்பு முதலிய குணங்கள். அன்பு முதலிய குணங் களைத் தூணாக உருவகஞ் செய்தவர், அதற்கேற்பச் சால்பினைப் பாரமாக உருவகஞ் செய்யாமையால், இஃது - ஏகதேசவுருவகம். (௩)

கூஅச. **கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிறர்தீமை**
சொல்லா நலத்தது சால்பு.

பரி:—(பிறஅறங்களும் வேண்டுமாயினும்), நோன்மை - தவம், கொல்லா நலத்தது-(ஓருயிரையுங்) கொல்லாத அறத்தின் கண்ணதேயாம் ; (அதுபோல), (பிறகுணங்களும் வேண்டுமாயி னும்), சால்பு—, பிறர் தீமை சொல்லா - பிறர் குற்றத்தைச் சொல்லாத, நலத்தது - குணத்தின் கண்ணதேயாம் ; (எ - று.)

நலம் என்னும் ஆகுபெயர்ப்பொருள் இரண்டனையும் தலைமைதோன்ற இவ்விரண்டற்கும் அதிகாரமாக்கிக் கூறினர். தவத்திற்குக் கொல்லாவறம் சிறந்தாற்போலச் சால்பிற்குப் பிறர் குற்றஞ்சொல்லாக்குணம் சிறந்தது என்பதாம்.

(கு-ரை.) தவத்திற்குக் கொல்லாநலம் சிறந்ததாதல் போலச் சால்பிற்குப் பிறர்குற்றஞ்சொல்லாத குணம்சிறந்த தொன்ருமென் பதாம். பிறஅறங்களை உள - ஆவது அதிகாரத்தின் அவதாரிகை யிற் காண்க. அறத்தின்கண்ணதே - அறத்தினிடத்திலேயே யுள்ளது. "நிலையஞ்சி நீத்தாரு ளெல்லாங் கொலையஞ்சிக், கொல் லாமை சூழ்வான்றலை" என்ருர், கீழ்க்கொல்லாமையென்ற அதி காரத்தும். பிறகுணங்கள் - அன்பு நாண் ஒப்புரவு முதலானவை. 'நலத்தது' என்னுஞ் சொற்களிலுள்ள 'நலம்' என்பன - பண்பாகு பெயரால், முறையே, நலத்தையுண்டாக்கும் அறம் குணம் என்ற பொருளைக் காட்டும். ஆகுபெயர்ப்பொருளிரண்டு - அறமும் குண மும். இவ்விரண்டற்கும் - தவத்துக்கும் சால்புக்கும். அதிகாரம் - முக்கியஸ்தானம். தவத்தில் கொல்லா வறத்திற்கும், சால்பில் பிறரதுதீமை சொல்லாக் குணத்திற்கும் உள்ள தலைமை தோன்ற, நோன்மை கொல்லா நலத்தது', 'சால்பு பிறர் தீமைசொல்லா நலத்தது' என நோன்மை சால்புகட்குக் கொல்லாநலத்தையும் பிறர் தீமைசொல்லா நலத்தையும் முறையே இடமாக்கிக் கூறினு ரென்றவாறு. (௪)

கூஅ[illegible]. **ஆற்றுவா ராற்றல் பணித லதுசான்ருேர்**
மாற்ருரை மாற்றும் படை.

பரி:—ஆற்றுவார் - (ஒருகருமத்தைச்) செய்துமுடிப்பாரது, ஆற்றல்-ஆற்றலாவது,—பணிதல் - அதற்குத் துணையாவாரைத்

தாழ்ந்து கூட்டிக்கொள்ளுதல்: சான்றோர்-(இனி)சால்புடையார், மாற்றாரை - (தம்) பகைவரை, மாற்றும்-பகைமையொழிக்கும், படை - கருவியும், அஃது - அதுவே. (எ - று)

ஆற்றல் - அதுவல்லராந் தன்மை. இறந்ததுதழீஇய எச்சவும்மை, விகாரத்தால் தொக்கது. சால்பிற்குஏற்ற பணிதற் குணத்தது சிறப்புக் கூறுவார், ஏனையதும் உடன்கூறினார்.

(கு - ரை.) சான்றோர்க்குப் பணிவு என்பது ஆற்றலாவதோடு மாற்றாரை மாற்றும் படையுமா மென்பதாம். கருமம் - தொழில். அதற்கு - கருமத்தைச்செய்து முடித்தற்கு. அது - பணிவு. அது வல்லர் - தொழில்செய்து முடிக்கவல்லவர். படையென்பதன்பின், இறந்தது தழுவிய எச்சவும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. ஏனை யது-மற்றொன்று: மாற்றாரை மாற்றும்படை அப்பணிவு என்பது. சான்றாண்மையைச்சார்ந்த பணிவைக் கூறுமிடத்துப் பகைவரை மாற்றும் படையென்பது ஏனையதாத லறிக. மாற்றார் - மாறு பாடுடையோர். (௫)

௯௮௬. சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனிற் றோல்வி
துலையல்லார் கண்ணுங் கொளல்.

பரி :—சால்பிற்கு-சால்பாகிய பொன்னின் அளவு அறிதற்கு, கட்டளை - உரைகல்லாகிய செயல், யாது எனின்—, (அது), தோல்வி - (தம்மின் உயர்ந்தார்மாட்டுக் கொள்ளுந்) தோல்வி யை, துலை அல்லார்கண்உம் - இழிந்தார்மாட்டும், கொளல் - கோடல் ; (எ - று.)

துலை - ஒப்பு. எச்சவும்மையான், இருதிறத்தார்கண்ணும் வேண்டுதல் பெற்றாம்.கொள்ளுதல்-வெல்லும் ஆற்ற லுடையரா யிருந்தே ஏற்றுக் கொள்ளுதல். இழிந்தாரை வெல்லுதல் கருதித் தம்மோடு ஒப்பித்துக்கொள்ளாது தோல்வியான் அவரினும் உயர்வராயின், அதனால் சால்பளவு அறியப்படுமென்பதாம்.

(கு - ரை.) ஆற்றலுடையவராயிருந்தே உயர்ந்தாரிடத்துப் போலவே தம்மினும் இழிந்தவரிடத்தும் மிகப் பணிவுகாட்டுதலி னால் சான்றோரின் சால்பளவு அறியப்படுமென்பதாம். அளவு - மாற்று. தோல்வி-பணிவு, கீழ்ப்படிதல். 'துலையல்லார் கண்ணும்' என்ற இடத்துள்ள இழிவுசிறப்புப் பொருளோடு இறந்தது தழு விய எச்சப்பொருளையுமுடைய உம்மையினால், உயர்ந்தார் இழிந் தார் என்ற இருவரிடத்தும் தோல்வி வேண்டுதல் பெறப்படு மென்க. ஒப்பித்துக்கொள்ளுதல் - சமமாக்கிக்கொள்ளுதல். தோல் வியான் உயர்வராயின் என இயையும்: தோல்வியான் உயர்தல் - மிக்கபணிவுகாட்டுதல். அவரினும் - துலையல்லாரைவிட. சால்பு அளவு-சால்பினளவு, துலையல்லார் கண்ணும் தோல்விகொள்ளு தலைக் கட்டளை யென்றதற்கு ஏற்ப, சால்பைப் பொன்னென்னாமை யால், இஃது ஏகதேசவுருவகம். (௬)

௯௮௭. இன்னாசெய் தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கால்
என்ன பயத்ததோ சால்பு.

பரி :—இன்னா செய்தார்க்குஉம் - (தமக்கு) இன்னாதவற்றைச் செய்தார்க்கும், இனிய செய்யாக்கால் - (சால்புடையார்) இனியவற்றைச் செய்யாராயின், சால்பு என்ன பயத்தது - அச் சால்பு வேறு என்ன பயனை யுடைத்து? (எ - று.)

சிறப்பு உம்மை, அவர் இன்னாசெய்தற்கு இடனாதல் விளக்கி நின்றது. ஓகாரம் - அசை. வினா-எதிர்மறைப்பொருட்டு. தாமும் இன்னாசெய்வராயின், சால்பால் ஒருபயனும் இல்லை யென்பதாம்.

இவை யைந்துபாட்டானும், சிறப்புவகையாற் கூறப்பட்டன.

(கு - ரை) சால்புடையவர் இன்னாசெய்தார்க்குத் தாமும் இன்னாதவற்றைச் செய்வராயின், இவரிடத்துள்ள சால்பால் ஒரு பயனு மில்லை யென்பதாம். இன்னாதவற்றை - துன்பந்தருவனவற்றை. 'இன்னா செய்தார்க்கும்' என்ற இடத்துள்ள இழிவு சிறப்பும்மை, தம்மால் இன்னாசெய்தற்கு உரியவர் அவர் என்பதை விளக்கி நின்றது. 'என்ன' என்ற வினா - எதிர்மறைப் பொருளது; சால்பாவது - குணங்களால் நிறைந்திருக்குந்தன்மை. "கறுத் தின்னா செய்தவக்கண்ணு மறுத்தின்னா, செய்யாமை மாசற்றார் கோள்", "இன்னா செய்தாரை யொறுத்த லவர்நாண, நன்னயஞ் செய்துவிடல்" என்பன, இங்குக் காணத்தக்கன. சால்பிற்கு ஏற்ற குணங்கள் சிறப்புவகையாற் கூறப்பட்டவற்றை - 3-ஆம் குறளில் அன்பு முதலிய ஐந்து குணங்கள் சால்பைத் தாங்குவன எனவும், 4-ஆங் குறளில் பிறர் குற்றத்தைச் சொல்லா நலத்தது சால்பு எனவும், 5-ஆம் குறளில் பணிவு சான்றோர்க்கு ஆற்றலாவதோடு மாற்றாரை மாற்றும் படையெனவும், 6-ஆம் குறளில் சால்பினளவு உயர்ந்தாரிடத்துப் போலவே தாழ்ந்தாரிடத்தும் பணிவு எனவும், 7-ஆம் குறளில் இன்னாசெய்தார்க்கும் இனியவை செய்தலே சால்பின் பயனெனவும் கூறியிருத்தலாலறிக. (எ)

கூஅஅ. **இன்மை யொருவற் கிளிவன்று சால்பென்னுந்**
திண்மையுண் டாகப் பெறின்.

பரி :—சால்பு என்னும் திண்மை - சால்பு என்று சொல்லப்படும் வலி, உண்டாகப்பெறின்—, ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, இன்மை - நல்குரவு, இளிவு அன்று - இளிவாகாது ; (எ - று.)

தளராமை நாட்டுதலின், வலியாயிற்று. இன்மையான் வருவதனை இன்மைதானாக உபசரித்துக்கூறினார். சால்புடையார் நல்கூர்ந்தவழியும் மேம்படுதலுடைய ரென்பதாம்.

(கு - ரை.) சால்புடையவர் வறுமையை யடைந்தாலும், அதனால் இழிவடையாது மேம்படுத லுடையராவ ரென்பதாம். சால்பென்பது எந்நிலையிலும் ஒருவனைத் தளரவொட்டாமல் நிலைநிறுத்துதலால், வலியாமென்க. வலி - வலிமை. இளிவு - தாழ்வு விளைப்பது; இளிவு = இழிவு. இன்மை - பொருளின்மை. இன்மை

தாகை - இன்மையாகவே. பொருளில்லர்மையால் வருகிற வறுமையை இன்மையாகவே உபசரித்துக் கூறியது, காரியத்தைக் காரணமாகக் கூறிய உபசாரவழக்கு- (அ)

கஅகூ. ஊழி பெயரினுந் தாம்பெயரார் சான்றாண்மைக்கு
ஆழி யெனப்படு வார்.

பரி:—சான்றாண்மைக்கு - சால்புடைமையாகிய கடற்கு, ஆழி எனப்படுவார் - கரையென்று சொல்லப்படுவார்,—ஊழி பெயரின்உம் - (ஏனைக் கடலும் கரையுள் நில்லாமல்) காலந்திரிந்தாலும், தாம் பெயரார் - தாம் திரியார் ; (எ - று.)

சான்றாண்மையது பெருமை தோன்ற அதனைக் கடலாக்கியும், அதனைத் தாங்கிக்கொண்டு நிற்றலின் அஃதுடையாரைக் கரையாக்கியுங் கூறினர்; "பெருங்கடற்கு ஆழி யனையன் மாதோ" என்றார் பிறரும். ஏகதேசவுருவகம்.

(கு - ரை.) சால்புடையார் எப்போதும் தம் நிலையினின்றும் மாறுபடாரென்க. "உறையார்விசும்பி னுவர்மதிபோல, நிறையா நிலவுதலன்றிக் - குறையாத, வங்கம்போழ் முந்நீர்வளம் பெறினும் வேறாமோ, சங்கம்போல் வான்மையார் சால்பு" என்பது, இங்கு ஒருசார் ஒப்புநோக்கத்தக்கது. சால்புடைமையாகிய கடற்குக் கரையென்று சொல்லப்படுவார் - சான்றாண்மைக்கு வரம்பாய் நிற்பவர் ; சான்றாண்மை தவறாதவர். ஏனைக் கடல் - இயற்கையான கடல். காலந்திரிந்தாலும் - பிரளயம் நேர்ந்தாலும் : திரிதல்-மாறுபடுதல். தாம் திரியார் - தாம் நிலைமாறார். சான்றாண்மையின் பெருமைதோன்ற அதனைக் கடலாக்கியும், அச்சான்றாண்மையைத் தாங்கி நிற்றலாற் சான்றாண்மையுடையாரைக் கரையாக்கியுங் கூறினார். 'ஆழி' என்பது - கரையென்னும் பொருளில் வருதற்கு "பெருங்கடற் காழி யனையன் மாதோ" என்ற மேற்கோள் புறநானூறு ௩௩௦ - ஆம் பாடலிலுள்ள அடி; இதன் பொருள் :— பெரிய கடலுக்குக் கரைபோல்வா னென்பது. 'பிறர்' என்றது, அப்பாடல்செய்தவரான மதுரைக் கணக்காயனார்மேல் நிற்கும். சான்றாண்மை யுடையாரைக் கரையாக உருவகஞ் செய்ததற்கேற்பச் சான்றாண்மையைக் கடலாக உருவகஞ் செய்யாதது - ஏகதேசவுருவகவணி. (கூ)

கககo. சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றி னிருநிலந்தான்
தாங்காது மன்னோ பொறை.

பரி :—சான்றவர் - பலகுணங்களானும் நிறைந்தவர், சான்றாண்மை குன்றின் - (தம்) தன்மை குன்றுவாராயின், இரு நிலம் தான் பொறை தாங்காது-மற்றை இருநிலந்தானும் தன் பொறையைத் தாங்காததாய் முடியும் ; (எ - று.)

'தானும்' என்னும் எச்சவும்மை, விகாரத்தால் தொக்கது. அவர்க்கு அது குன்றாமையும், அதற்கு அது தாங்கலும் இயல்

பாகலான், அவை எஞ்ஞான்றும் *உளவாகாநின்றன என்பது தோன்ற நின்றமையின், மன் - ஒழியிசைக்கண் வந்தது. ஓகாரம்-அசை. இதற்கு - இருநிலம் பொறைதாங்குவது சான்றவர் துணையாக வருதலான் அதுவும் அது தாங்கலாற்ருது என்று உரைப்பாரும் உளர்.

இவை மூன்று பாட்டானும், அவற்ருல் நிறைந்தவரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) முதலுரையின் கருத்து - பூமியானது பாரத்தைச் சுமப்பதுபோலச் சான்ருேர் சான்ருண்மையை வகிப்பரென்பது. இனி, இக்குறட்குக் கூறிய வேருேருரை:—இருநிலம் பொறை தாங்குவது சான்றவர் துணையாக வருதலாலாகும்: ஆதலால், சான்றவர் சான்ருண்மை குன்றின் அவ்விருநிலந்தானும் பொறை தாங்கமாட்டாது என்பது. இருநிலம் பெரியபூமி: பண்புத்தொகை. பொறையை - பாரத்தை. எச்சவும்மை - சான்றவர் சான்ருண்மை குன்றியதன்றி என்ற பொருளைத் தருதலால், இங்கே இறந்தது தழுவிய எச்சம். 'இருநிலந்தான்' என்ற இடத்து இருக்கவேண்டிய எச்சவும்மை, செய்யுள் விகாரத்தாற்ருெக்கதென்ருர். சான்றவர்க்குச் சான்ருண்மை குன்ருமையும் நிலத்திற்குப் பொறையைத் தாங்குதலும் இயற்கை யாகையால், அவைகள் எஞ்ஞான்றும் உளவாகின்றன என்பது தோன்ற நின்றமையால், மன் - ஒழியிசைக்கண் வந்ததாம். ஒழியிசையாவது - சொல்லப்பட்ட பொருளை யொழியச் சொல்லாது ஒழிந்துநின்ற பொருளுந்தோன்ற நிற்பது. அவற்ருல் - சால்பிற்குஏற்ற குணங்களால். (கo)

கூo - ஆம் அதிகாரம்—பண்புடைமை.

பரி:—அஃதாவது-பெருமை சான்ருண்மைகளில் தாம் வழுவாது†நின்றேஎல்லா ரியல்புகளும்அறிந்துஒத்து§ஒழுகுதலுடையனுதல்; "பண்பெனப்படுவது பாடறிந்தொழுகல்" என்ருர் பிறரும். அதிகாரமுறைமையும் இதனுனே விளங்கும்.

(கு - ரை.) "பண்பெனப்படுவது பாடறிந்தொழுகல்" என்ற மேற்கோள் கலித்தொகை நெய்தற்கலி கசு - இல் உள்ளது: மக்கட் பண்பு என்று சொல்லப்படுவது உலகவழக்கம். அறிந்து ஒழுகுதலென்பது, இதன்பொருள். பெருமை சான்ருண்மைகளை யுடையார்க்குப் பண்புடைமை வேண்டுமென்பது பற்றி, அவற்றின்பின் பண்புடைமை வைக்கப்பட்டதென்க.

கூகக. எண்பதத்தா லெய்த லெளிதென்ப யார்மாட்டும்
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு.

பரி:—யார்மாட்டுஉம் - யாவர்மாட்டும், எண் பதத்தால் - எளியசெவ்வியராதலால், பண்புஉடைமை என்னும் வழக்கு எய்

பி - ம்: * உளவாகா என்பது. † நின்று. § ஒழுகுதல்

தல்-(அரிதாய) பண்புடைமை யென்னும் நன்னெறியினை எய்து தல், எளிது—, என்ப - என்று சொல்லுவர், (நூலோர்): (எ-று.)

குணங்களால் நிறைந்து செவ்வியெளியரு மாயக்கால் பண்புடைமைதானே உளதா மாகலின், 'எண் பதத்தா லெய்த லெளிது' என்றும், அஃது உலகத்தையெல்லாம் வசிகரித்தற் பயத்த தாதலின் அதனைத் தொல்லோர் சென்ற நன்னெறி யாக்கியும், அதனை எளிதின் எய்துதற்கு இது நூலோர் ஓதிய உபாய மென்பார், அவர்மேல் வைத்துங் கூறினர்.

(கு - ரை.) குணங்களால் நிறைந்தவர் யாவர்க்கும் எளிதாகக் கண்டு பேசுமாறு காட்சிச்சமயம் கொடுத்தலால் பண்புடைமையை எளிதிற் பெறலாமென்பதாம். யாவர்மாட்டும் - எல்லோரிடத்தும். எளிய செவ்வியராதலால் - தம்மிடத்து எளிதில் வந்து தம்மைக் கண்டுபேசும்படி சமயமளிக்குந் தன்மையையுடையராகுதலால். எண் - எளிமை: பதம் - சமயம்: எண்பதம் - பண்புத்தொகை. வழக்கு - வழங்குதற்கு உரியது: வழங்குதல்-செல்லுதல்: எனவே, சன்மார்க்கமாயிற்று. அஃது - பண்புடைமை. வசிகரித்தற்பயத்தது - வசப்படுத்தலாகிய பயனையுடையது. இது-செவ்வியெளிமை.

௯௯௨ அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்த லிவ்விரண்டும்
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு.

பரி:—அன்பு உடைமை-(பிறர்மேல்) அன்புடையனுதலும், ஆன்றகுடி பிறத்தல் - உலகத்தோடு அமைந்த குடியின்கண் பிறத்தலும் ஆகிய, இ இரண்டுஉம் - இவ்விரண்டும்,—பண்பு உடைமை என்னும் வழக்கு - (ஒருவனுக்குப்) பண்புடைமை யென்று (உலகத்தார்) சொல்லும் நன்னெறி: (எ - று.)

அமைதல் - ஒத்துவருதல். 'குடிப்பிறத்தல்' என்றது, பிறந்தார் செயலை. தனித்தவழி ஆகாது இரண்டுங் கூடியவழியே ஆவது என்பது தோன்ற, முற்றும்மை கொடுத்தார். காரணங்கள் காரியமாக உபசரிக்கப்பட்டன.

இவை யிரண்டு பாட்டானும், பண்புடையராதற் காரணங் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) அன்புடைமை ஆன்ற குடிப்பிறத்தல் இவ்விரண்டாலும் பண்புடைமை யுண்டாகுமென்பதாம். அன்புடைமை குடிப்பிறத்தல் என்ற இரண்டும் கூடியிருக்கும்போதே பண்புடைமை உண்டாவ தென்பார், 'இவ்விரண்டும் என முற்றும்மை கொடுத்துக் கூறினர்: "அன்புடைமையான்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்தவாம், பண்புடைமை தூதுரைப்பான் பண்பு" என்றது இங்கு ஒருசார் நோக்கத்தக்கது. அன்புடைமை ஆன்ற குடிப்பிறப்பு என்ற இவ்விரண்டும் பண்புடைமை யென்னும வழக்கிற்குக்காரணம் என்று கூறவேண்டிய விடத்து, அன்புடைமை ஆன்ற குடிப்பிறப்பு என்ற இவற்றையே பண்புடைமையென்னும் வழக்கு என்றது - காரணங்களைக் காரியமாக ஒற்றுமைப்படுத்துக் கூறிய உபசாரவழக்காம்.

௧௧௩. உறுப்பொத்தன் மக்களொப் பன்ருல் வெறுத்தக்க
பண்பொத்த லொப்பதா மொப்பு.

பரி :—உறுப்பு ஒத்தல்-(செறியத்தகாத) உடம்பால் ஒத்தல், மக்கள் ஒப்பு அன்று - (ஒருவனுக்கு) நன்மக்களோடு (ஒப்பாகாமையின் அது) பொருந்துவதன்று; (இனி), ஒப்பதுஆம் ஒப்பு-பொருந்துவதாய ஒப்பாவது, வெறுத்தக்க பண்பு ஒத்தல் - செறியத்தக்க பண்பால் ஒத்தல் ; (எ - று.)

வடநூலார் 'அங்கம்' என்றமையின், 'உறுப்பு' என்ருர். ஒருவனுக்கு நன்மக்களோடு பெறப்படும் ஒப்பாவது, உயிரின் வேருய் நிலையுதலில்லா உடம்பு ஒத்தல் அன்று: வேறன்றி நிலையுதலுடைய பண்பு ஒத்தல்: ஆகலான், அப்பெற்றித்தாய அவர்பண்பினை யுடையனுக என்பதாம்.

(கு - ரை.) ஒருவனுக்கு நன்மக்களோடு பெறும் ஒப்பாவது உயிரின் வேருய் நிலைபெருத உடம்பு ஒத்தலாகாது உயிரோடு ஒற்றுமைப்பட்டு நிலைபெறுதலுடைய பண்பினுல் ஒத்தலே யாதலால், அப்படிப்பட்ட அந்த நன்மக்களின் பண்பை யுடையவனுக என்பதாம். செறியத்தகாத-உயிரோடு ஒற்றுமைப்படாத. அது - உடம்பாலொத்தல். செறியத்தக்க - உயிரோடு ஒற்றுமைப்படுகிற. அங்கம் என்ற வடசொல் உறுப்பையும் உறுப்புக்களையுடைய உடலையும் உணர்த்துதல்போல உறுப்பு என்ற தமிழ்ச்சொல்லும் இரண்டையும் உணர்த்தும். அது, இங்கு உடம்பையுணர்த்திற்று: "அங்கங் குலைவதறிவு" என்று உடலை அங்கமென்று பின்னுள்ளார் கூறியதுங் காண்க. நிலையுதல் - நிலைத்தல். வேறு அன்றி - உயிரோடு ஒற்றுமைப்பட்டு என்றபடி. அப்பெற்றித்தாய - அத்தன்மையதான. அவர் பண்பு - நன்மக்களது பண்பு. மக்கள் - மனிதர். குணமே ஆன்மாவோடு நெருங்கியுள்ள தாதலால், 'வெறுத்தக்க பண்பு' என்ருர்: வெறுத்தல் - நெருங்குதலென்னும் பொருளதாதலை "விறப்பு முறப்பும் வெறுப்பும் செறிவே" என்ற தொல்காப்பியத்தாலுமறிக. (௩)

௧௧௪. நயனெடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்
பண்புபா ராட்டு முலகு.

பரி :—நயனெடு - நீதியையும், நன்றி-அறத்தையும், புரிந்து-விரும்புதலால், பயன் உடையார் - (பிறர்க்கும் தமக்கும்) பயன்படுதலுடையாரது, பண்பு - பண்பினை, உலகு பாராட்டும் - உலகத்தார் கொண்டாடாநிற்பர் ; (எ - று.)

'புரிந்த' என்னும் பெயரெச்சம்-ஈண்டு, காரணப்பொருட்டு. நயனெடு நன்றிபுரிதலும், பயனுடைமையும் பண்புகாரணமாக வந்தமையின், 'அதனைப் பாராட்டும்' என்ருர்.

(கு - ரை.) பண்புடையார் நீதியையும் தருமத்தையும் விரும்புதலாலும், அக்காரணத்தாற் பயன்படுதலாலும், அவர் பண்பை உலகத்தார் கொண்டாடாநிற்ப ரென்பதாம். 'புரிந்த' என்ற

பெயரெச்சம், இங்குப் புரிதலர்லெனக் காரணப்பொருளதாதல் காண்க. அதனை - பண்பை. (௭)

௯௯௮. நகையுள்ளு மின்னுதிகழ்ச்சி பகையுள்ளும்
பண்புள பாடறிவார் மாட்டு.

பரி:—இகழ்ச்சி - (தன்னை) இகழ்தல், நகையுள்உம் இன்னாது - (ஒருவற்கு) விளையாட்டின்கண்ணும் இன்னாது; (ஆகலால்), பாடு அறிவார் மாட்டு - பிறர்பாடு அறிந்து ஒழுகுவார் மாட்டு, பகையுள்உம் - பகைமையுள்வழியும், பண்பு உள - (அஃதுஉளதாகாது இனியவாய) பண்புகளே உளவாவன.

'பாடறிவார்' எனவே, அவ்வின்னாமையறிதலும் பெற்றாம். அதனை யறிந்தவர் பின் அதுசெய்யார், இனியவே செய்வார் என்பது கருத்து. இதற்குப் பிறரெல்லாம் இரண்டுதொடரும் தம்முள் இயையாமல் உரைப்பாரும், 'இன்னாது' என்னுஞ் சொற்குப் பிறவாது என்று உரைப்பாரு மாயினர்.

(கு - ரை.) பிறருடைய இயல்புகளை யறிந்தவர் பிறர்க்கு இன்னாத இகழ்ச்சியைச் செய்யாமல் இனியவே செய்வரென்பதாம். தன்னையிகழ்தல் ஒருவற்கு விளையாட்டின்கண்ணும் இன்னாது - ஒருவன் தான் பிறரால் விளையாட்டுவகையாக இகழப்பட்டாலும் அவ்விகழ்ச்சி அவனுக்கு மனவருத்தத்தை விளைப்பதாம். பிறர் பாடு - பிறரியல்பு. அஃது - இகழ்ச்சி. அவ்வின்னாமையறிதல் - தன்னைப்பிறரிகழ்தல் தனக்கு இன்னாதாதல்போலத் தான் பிறரை இகழினும் அது அவர்க்கு இன்னாதாகுமென்னும் இயல்பை யறிதல். அதனை - அவ்வின்னாமையை: பிறரியல்பை என்பாருமுளர். அதுசெய்யார் - இகழார். உம்மைகள் - சிறப்புப்பொருளன. (௮)

௯௯௯. பண்புடையார்ப் பட்டுண் டுலக மதுவின்றேல்
மண்புக்கு மாய்வது மன்.

பரி:—பண்பு உடையார் பட்டு - பண்புடையார்கண்ணே படுதலால், உலகம் உலகியல், உண்டு - (எஞ்ஞான்றும்) உண்டாய் வாராநின்றது: இன்று ஏல் - (ஆண்டுப் படுதல்) இல்லையாயின், அது—, மண் புக்கு - மண்ணின்கட்புக்கு, மாய்வது - மாய்ந்துபோவதாம்; (எ - று.)

'பட' என்பது, திரிந்துநின்றது. உலகம் - ஆகுபெயர். மற்றைப் பண்பில்லார் சார்பன்மையின் ஓர்சார்புமின்றி மண்ணின்கட்புக்கு மாயுமது வேண்டாவாயிற்று என்பதுபட நின்றமையின், மன் - ஒழியிசைக்கண் வந்தது.

இவைநான்குபாட்டானும், அதனையுடையாரது உயர்ச்சி கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) பண்பில்லாரோ உலகியல் நிற்பதற்குச் சார்பு ஆகாராதலால், அவ்வுலகியல் பண்புடையாரிடத்துப் படர்விடின்

தனக்கு ஓராதாரமுமில்லாமையால் மண்ணின்கட்புக்கு மாயு மென்பதாம். "உண்டாலம்ம விவ்வுலகம்****, தமக்கெனமுயலா நோன்றாட், பிறர்க்கென முயலுந ருண்மையானே" என்பது, இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. ஆண்டுப்படுதல் - அப்பண்புடையாரிடத்தே பொருந்துதல். உலகியல் - உலகவொழுக்கம். 'பட்டு' என்பது - 'உண்டு' என்னும் வேறு வினைமுதல் வினையைக் கொண்டு முடிதலால், அதற்கு ஏற்ப 'பட' என்ற செயவெனெச்சத்தின் திரிபு என்க. உலகம் என்பது - உலகியலைக் காட்டுதலால், இடவாகுபெயர். உலகியல் பண்புடையாரிடத்துப் படாவிடின் மண்புக்குமாயும், அது வேண்டாவாயிற்றென்ற ஒழிந்த பொருளைத் தந்தமையின், மன்-ஒழியிசைக்கண் வந்ததாம். சார்பு - ஆதாரம். வேண்டாவாயிற்று - விரும்பப்படாதாயிற்று. என்பது பட - என்ற பொருள்தோன்ற. அதனை - பண்பை. (சு)

கககஎ. அரம்போலுங் கூர்மைய ரேனு மரம்போல்வர்
மக்கட்பண் பில்லா தவர்.

பரி:—மக்கள் பண்பு இல்லாதவர் - நன்மக்கட்கேயுரிய பண்பு இல்லாதவர்,—அரம் போலும் கூர்மையர் ஏனும் - அரத்தின் கூர்மைபோலும் கூர்மையை யுடையரேயாயினும், மரம் போல்வர்-(ஓரறிவிற்றாய) மரத்தினை யொப்பர்; (எ - று.)

அரம் - ஆகுபெயர். ஓரறிவு - ஊற்றினையறிதல். உவமையிரண்டனுள் முன்னது - தான் மடிவின்றித் தன்னையுற்ற பொருள்களை மடிவித்தலாகிய தொழில்பற்றி வந்தது: ஏனையது, விசேடவறிவின்மையாகிய பண்புபற்றி வந்தது. அவ்விசேடவறிவிற்குப் பயனாய மக்கட்பண்பு இன்மையின் அதுதானும் இல்லையென்பதாயிற்று,

(கு-ரை.) அரம் தான் மழுங்குதலின்றித் தன்னையுற்ற பொருளைத் தேயச்செய்வதுபோல மக்கட்பண்பு இல்லாதவர், தாம் அறிவின் நுட்பத்தோடு செயல்நுட்பத்தையும்உடையவராயினும் சோர்வின்றித் தம்மை யெதிர்த்தாரைக் கெடுத்துத் தம்முடைய அறிவும் பயனற்றதாகப் பெறுவரென்பதாம். அரம் - ஒருவகை வாள். கூர்மையையுடையர்-அறிவின் நுட்பத்தோடு செயல் நுட்பத்தையுமுடையவர். அரம் - அரத்தின் கூர்மைக்கு, ஆகுபெயர். மரத்திற்கு உள்ள ஓரறிவாவது - ஊற்றினை [ஸ்பர்ஶத்தை] யறிதல். அரத்திற்கு மடிவு - கூர்மை மழுங்குதல்: தன்னையுற்ற பொருள்களை மடிவித்தல் - தன்னிடம் அராவப்பட்ட பொருள்களைத் தேயச் செய்தல். மனிதர்க்குமடிவு - சோர்தல்: தன்னையுற்ற பொருள்களை மடிவித்தல் - தன்னை எதிர்த்தவரைக் கெடுத்தல். ஏனையது- மற்றையது; இரண்டாவது உவமை. விசேடவறிவு இன்மை - விவேகமில்லாமை, மக்கட்பண்பு - நன்மக்கட்குரிய பண்பென்னுங் குணம். அதுதானும் - விசேடவறிவும். இல்லை - பயனற்றதென்ற படி. உவமையணி. (எ)

கககஅ. நண்பாற்று ராகி நயமில செய்வார்க்கும்
பண்பாற்று ராதல் கடை.

பரி:—நண்பு ஆற்றார் ஆகி - (தம்மொடு) நட்பினைச் செய்யாது, நயம் இல செய்வார்க்குஉம் - பகைமையைச் செய்தொழுகுவார்மாட்டும், பண்பு ஆற்றார் ஆதல்-தாம் பண்புடையராய் ஒழுகாமை, கடை - (அறிவுடையார்க்கு) இழுக்காம்; (எ - று.)

நயம் - ஈரம். சிறப்பு உம்மை, அவர் பண்பாற்றாமைக்கு இடனாதல் தோன்ற நின்றது. அதனைச்செய்யின் தாமும் அவர் தன்மையராவ ரென்பார், 'கடை' என்றார்.

(கு - ரை.) பகையைச் செய்வாரிடத்தும் நட்பினையே செய்ய வேண்டும்: அங்கன் ஒழுகாராவது அறிஞர்க்கு இழுக்கமென்க. அன்னார் பண்புடைய ராகாரென்றபடி. இழுக்கு - குற்றம். ஈரம் - இடனாதல் - விஷயமாதல். அதனைச் செய்யின்-பண்பாற்றாமையை மேற்கொண்டால். அவர் - நயமிலசெய்வார். (அ)

கூகூகூ. நகல்வல்ல ரல்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம்
பகலும்பாற் பட்டன் றிருள்.

பரி:—நகல் வல்லர் அல்லார்க்கு -(பண்பின்மையான் ஒருவரோடுங்கலந்து) உண்மகிழ்தல் மாட்டார்க்கு, மா இரு ஞாலம் - மிகவும் பெரிய ஞாலம், பகல்உம் - (இருளில்லாத) பகற்பொழுதினும், இருள்பால் - இருளின் கண், பட்டன்று-கிடந்ததாம்.

எல்லாரோடுங் கலந்து அறியப்பெறாமையின் பண்பில்லார்க்கு உலகியல் தெரியாது என்பார் 'உலகம் இருளின்கட்பட்டது' என்றார். 'பாழ்பட்டன்றிருள்' என்று பாடமோதி, 'இருள் நீங்கிற்றன்று' என்று உரைப்பாரும் உளர்.

(கு - ரை.) எல்லாரோடுங் கலந்திருத்தலை அறியப்பெறாமையால் பண்பில்லார்க்கு உலகியல் தெரியாதென்பதாம். உண்மகிழ்தல் - மனம்மகிழ்தல். மாயிரு என்று புணர்ந்தது, உரிச்சொற்புணர்ச்சியாதலால். பாற்பட்டன்று என்ற இடத்து 'பாழ் பட்டன்று' என்று பாடம் ஓதி—ஞாலம் பகலினும், இருள் பாழ்பட்டன்று-இருள் நீங்கியதன்று என்று உரைப்பாருமுளர். பட்டன்று என்பது பரிமேலழகருரையில் உடன்பாட்டிறந்தகாலமுற்றும், பிறருரையில் எதிர்மறை யிறந்தகால முற்றுமாம். (க)

க000. பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வ நன்பால்
கலந்தீமை யாற்றிரிந் தற்று.

பரி:—பண்பு இலான் - பண்பில்லாதவன், பெற்ற - (முன்னை நல்வினையான்) எய்திய, பெரு செல்வம் - பெரிய செல்வம்,—(அக்குற்றத்தால் ஒருவற்கும் பயன்படாது கெடுதல்),—நல்பால் - நல்ல ஆன்பால், கலம் தீமையால் - (ஏற்ற) கலத்தின் குற்றத்தால், (இன்சுவைத்தாகாது), திரிந்து அற்று - கெட்டாற்போலும்; (எ - று.)

கலததீமை யென்பது, மெலிந்து நின்றது. தொழிலுவம மாகலின் பொருளின்கண் ஒத்த தொழில் வருவிக்கப்பட்டது. படைக்கும் ஆற்றலிலனுதல் தோன்ற 'பெற்ற' என்றும் எல்லாப் பயனுங் கோடற்கு ஏற்ற இடனுடைமை தோன்ற 'பெருஞ் செல்வம்' என்றுங் கூறினர். அச்செல்வமும் பயன்படாதென்ற இதனன், வருகின்ற அதிகாரப்பொருண்மையும் தோற்றுவாய் செய்யப்பட்டது.

இவை நான்கு பாட்டானும் அஃதில்லாரது இழிவு கூறப் பட்டது.

(கு - ரை.) நல்ல ஆவின்பால் தன்னையேற்ற கலத்தின் குற் றத்தால் இன்சுவைத்தாகாது திரிந்து கெட்டாற்போல, பண்பில் லான் பெற்ற பெருஞ்செல்வம் அக்குற்றத்தால் ஒருவற்கும் பயன் படாது கெடுமென்பதாம்: உவமையணி. முன்னை நல்வினை - முற் பிறப்பிற்செய்த புண்ணியம். அக்குற்றத்தால் - பண்பின்மை யால். ஆன்பால் - பசுவின்பால். ஏற்ற - பெய்த. கலம்-பாத்திரம். பொருளின்கண் - உபமேயத்தில். ஒத்த தொழில் - 'அக்குற்றத் தால் ஒருவற்கும் பயன்படாது கெடுதல்' என்பது. படைக்கும் ஆற்றலிலனுதல் - தானே சம்பாதிக்கும் வல்லமையில்லாதவ னென்பது. வருகின்ற அதிகாரப்பொருண்மை - நன்றியில் செல் வத்தினியல்பு. தோற்றுவாய் செய்தல் - தொடங்குதல். அஃது இல்லார் - பண்பில்லாதவர். கலத்தீமையென்பது - கலந்தீமை யென மெலித்தல் விகாரம் பெற்று வந்தது. இது - தொழிலுவம மாதலால், 'கலத்தீமையால் பால் திரிதல்போல்' என்ற உப மானத்திற்கு ஏற்ப, உபமேயமாகிய முதல் வாக்கியத்தில், 'பண் பிலர்க் குற்றத்தால் ஒருவற்கும் பயன்படாது கெடுதல்' என்ற ஒத்ததொழில் வருவிக்கப்பட்டது. பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ் செல்வமும் பயன்படா தென்ற இதனல், அடுத்து வருகின்ற அதி காரமாகிய 'நன்றியில் செல்வம்' என்பதற்குத் தோற்றுவாய் செய்யப்பட்டது. (கO)

கOக - ஆம் அதிகாரம்—நன்றியில் செல்வம்.

பரி :—அஃதாவது - ஈட்டியாற்கும் பிறர்க்கும் பயன்படுத லில்லாத செல்வத்தினது இயல்பு. உடையானது குற்றம், செல்வத்தின்மே லேற்றப்பட்டது. அதிகாரமுறைமை, மேல் தோற்றுவாய்செய்த வதனுற் பெற்ரும்.

(கு - ரை.) ஈட்டியாற்கும் - சம்பாதித்தவனுக்கும். செல்வ முடையவனது குற்றமாகிய நன்றியின்மையைச் செல்வத்தின் மேலேற்றி, நன்றியில் செல்வமென்றது - உபசாரவழக்கு. நன்றி - பயன்படுதல். செல்வம் பயன்படுதலில்லாமற்போவது பண்பில் லாமையா லாதலால் இந்த நன்றியில் செல்வம் பண்புடைமை யென்ற அதிகாரத்தின்பின் வைத்தற்கு உரியது என்பது, பண் பிலான பெற்ற பெருஞ்செல்வம் என்று கீழ்க்கூறியதனல் பெறப் படுதல் காண்க.

௧00௧. வைத்தான்வாய் சான்ற பெரும்பொரு ளஃதுண்ணான்
செத்தான் செயக்கிடந்த தில்.

பரி:—வாய் சான்ற பெரும் பொருள் - (தன்) மனையகல மெல்லாம் நிறைதற்கு ஏதுவாய பெரும்பொருளை, வைத்தான் - ஈட்டிவைத்து, அஃது உண்ணான் - (உலோபத்தால்) அதனை உண்ணாதவன், செத்தான் - (உளனாயினும்) செத்தானும்; செய கிடந்தது இல் - (அதன்கண் அவனாற்) செயக் கிடந்ததோ ருரிமை யின்மையான்; (எ - று.)

வைத்தான் என்பது, முற்றெச்சம். உண்ணுதல் - அதனான் ஐம்புலன்களையும் நுகர்தல். வாய்சான்ற பெரும்பொருளை வைத்தானொருவன் அதனையுண்ணாது செத்தவழி அதன்கண் அவனாற் செயக்கிடந்ததோருரிமையில்லை யாகலான், வையாது பெற்றபொழுதே நுகர்க வென்று உரைப்பினும் அமையும்: இதற்கு 'செத்தான்' என்பது எச்சம்.

இதனால், ஈட்டியானுக்குப் பயன்படலின்மை கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) பெரும்பொருளை ஈட்டிவைத்து உலோப குணத்தால் அதனையுண்ணாதவன் அப்பொருளிடத்து அவனாற் செய்யக்கூடியது ஒன்றும் இல்லாமையால் அவன் அதன் திறத்துச் செத்தவன் போல்வனே யாவனென்பதாம்: இது-முதற்பொருள்: வாய் - இடம்: இங்கே, வீட்டினகலம். ஈட்டிவைத்து - சம்பாதித்துவைத்து. உலோபம் - பணத்தின்மேலாசை: அது இறுகப்பிடிக்குந் தன்மையைக் காட்டும். அதன்கண் - அப்பொருளினிடத்து. உரிமை-சுதந்திரம். வைத்தான் என்ற வினைமுற்று, வைத்து என எச்சப் பொருள்படுதல் காண்க. அதனான் - அப்பொருளினால். ஐம்புலன்களையும் நுகர்தல் - சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம் என்னும் ஐம்பொறிகட்கு உரிய ஐந்து விஷயங்களையும் அனுபவித்தல். இக்குறளுக்கு இரண்டாவது உரைவருமாறு:—வாய் சான்ற - மனையினிடமெல்லாம் நிறைதற்குக் காரணமாகிய, பெரும்பொருள்வைத்தான்—, அஃது உண்ணான்-அதனையுண்ணாது, செத்தான்-செத்தவழி, அதன்கண் அவனாற் செயக்கிடந்தது இல் என்பது. இந்த இரண்டாம் பொருளில், வாய்சான்ற பெரும்பொருளை வையாது, பெற்றபொழுதே நுகர்க என்பது, குறிப்பெச்சம். இப்பொருளில். செத்தான் என்பது செத்து எனப் பொருள்படுதலால், முற்றெச்சமாம். அஃதுஉண்ணான்-இங்கு ஆய்தம் மெய்போல ஒலித்தது. (௧)

௧00௨. பொருளானா மெல்லாமென் றீயா திவறும்
மருளானா மாணாப் பிறப்பு.

பரி:—பொருளான் - பொருள்ஒன்றும் உண்டாகஅதனால், எல்லாம் ஆம் என்று - எல்லாம் உண்டாம் என்று அறிந்து (அதனை ஈட்டி), ஈயாது இவறும் - (பின் பிறர்க்கு) ஈயாது பற்றுள்ளஞ்செய்யும், மருளான் - மயக்கத்தாலே, மாணா பிறப்பு ஆம் - (ஒருவனுக்கு) நிறைதலில்லாத பேய்ப்பிறப்பு உண்டாம்

இருமையினும் எய்தும் இன்பங்கள் பலவும் அடங்க 'எல்லாம்' என்றும், ஈட்டுதற்குமுன் உண்டாய அறிவு பின் மயங்குதலின் 'மருள்' என்றும், பொருளுண்டாயிருக்கப் பிறர்பசி கண்டிருந்த தீவினைபற்றி உணவுகளுளவாயிருக்கப் பசித்துவருந்தும் பிறப்பு உளதா மென்றுங் கூறினர்.

(கு-ரை.) உலோபகுணத்தால் பொருளை ஈயாதவர்க்குப்பொருளுண்டாயிருக்க, பிறர்பசியைத் தீர்க்காததீவினைப்பயனல் பசித்து வருந்துகின்ற பேய்ப்பிறவி யுண்டாகுமென்பதாம். பொருள் ஒன்றும் - பொருள்மாத்திரம். பற்றுள்ளம் - உலோபம். நிறைதலில்லாத - திருப்தியுண்டாகாத. பொருளானும் எல்லாம் - "அறனீனு மின்பமு மீனுந் திறனறிந்து, தீதின்றிவந்த பொருள்," "ஒண்பொருள் காழ்ப்ப வியற்றியார்க்கு எண்பொரு, ளேனை யிரண்டு மொருங்கு" என்றமை காண்க. (உ)

௧00௩. ஈட்ட மிவறி யிசைவேண்டா வாடவர்
தோற்றம் நிலக்குப் பொறை.

பரி:—ஈட்டம் இவறி-(யாம் பிறரின் மிக ஈட்டுதும் என்று பொருளினது) ஈட்டல் மாத்திரத்தையே விரும்பி, இசை வேண்டா - (அதன் பயனாய) புகழை விரும்பாத, ஆடவர் - மக்களது, தோற்றம் - பிறப்பு, நிலக்கு பொறை - நிலத்திற்குப் பாரமாம் அத்துணையே: (எ - று.)

இசை இருமைக்கும் உறுதியாய அறமாகலின் ஈகையான் அதனையே வேண்டல் செய்யாது ஈட்டல்துன்பத்தையுங் காத்தல் துன்பத்தையும் வேண்டிய அறிவின்மை பற்றி, 'நிலக்குப் பொறை' என்றார். 'பிறப்பு' என்றது அதற்கு உரிய உடம்பினை.

(கு - ரை.) உலோபியின்பிறவி வீணென்பதாம். பிறரின் மிக ஈட்டுதும் - அயலாரினும் அதிகமாகச்சம்பாதிப்போம். அதன் பயன் - பொருளின்பயன். அத்துணையே - அவ்வளவே. உறுதியாய அறமாகலின் என்றவிடத்து, உறுதியாதலினென்று பாடமிருப்பின் நலம். இசை இருமைக்கும் உறுதியாதலை "நிலவரை நீள்புகழாற்றின் புலவரைப், போற்றாது புத்தேளுலகு" என முன்பு விளக்கினர். தோற்றம் - தோன்றுதல்: பிறப்பு. நிலக்குப்பொறை - பூமிபாரம்: புகழென்ற அதிகாரத்தில் "இசையிலா யாக்கை பொறுத்த நிலம்" என்றதையும் அதனுரையையும் காண்க. நிலக்கு-அத்துச்சாரியை தொக்கது, விகாரம். குறளில், 'ஆடவர்' எனச் சிறப்புப்பற்றிக் கூறியிருப்பினும், பரிமேலழகர் பொதுவாக, இச்சொற்கு 'மக்கள்' என உரைவகுத்துள்ளனர்; இத்திறன் பெரிதும் பாராட்டற்பாலது: இஃது வள்ளுவரது உள்ளக் கருத்தறிந்து உரைவகுக்கும் பெற்றிமையையும பட்சபாதமின்றி உண்மை காணும் திறத்தையும் காட்டும். (௩)

௧00௪. எச்சமென் றென்னெண்ணுங் கொல்லோ வொருவரான்
நச்சப் படாஅ தவன்.

பரி:—(ஒருபொருளும் ஈந்தறியாமையின்), ஒருவரால்-ஒருவராலும், நச்சப்படாதவன் - நச்சப்படுதலில்லாதவன், எச்சம் என்று-(தான் இறந்த வழி ஈண்டு) ஒழிந்து நிற்பதாக, எவ் என்னும் கொல் - யாதனைக் கருதுமோ? (எ - று.)

ஈண்டு ஒழிந்து நிற்கும் புகழ் ஈவான்மேலன்றி நில்லாமை யின் அவனுக்கு அதனேடு யாதும் இயைபில்லை யென்பார், 'என் எண்ணுங்கொல்லோ' என்ருர், ஓகாரம் - அசை.

இவை மூன்று பாட்டானும், பிறர்க்குப் பயன்படலின்மை கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) உலோபிக்குப் புகழுண்டாகாதென்பதாம். நச்சப் படுதல் - விரும்பப்படுதல். ஈண்டு ஒழிந்து நிற்பது - இவ்வுலகில் மிச்சமாய் நிற்பது. புகழுண்டர்தற்குக் கல்வி ஆண்மை முதலிய பிற காரணங்களும் உளவாயினும் ஈதலே சிறந்ததென்பதை, "ஈத லிசைபட வாழ்தல்," "இரப்பார்க்கொன், றீவார்மே னிற்கும் புகழ்" என்றவற்ருலுணர்க. அவனுக்கு - ஈயாதவனுக்கு. அத ளேடு - புகழோடு. ஈண்டு ஒழிந்து நிற்குமது புகழேயென்பது "ஒன்ருவுலகத்துயர்ந்த புகழல்லாற், பொன்ருது நிற்பதொன் றில்," "இந்நிலத்துமன்னுதல்வேண்டி னிசைநடுக" என்றவற்ருல் விளங்கும். எஞ்சுவது [ஒழிந்துநிற்பது] எச்சம்: அம் - வினை முதற்பொருளது. (௪)

௧00௫. **கொடுப்பதூஉந் துய்ப்பதூஉ மில்லார்க் கடுக்கிய**
கோடியுண் டாயினு மில்.

பரி :—கொடுப்பதுஉம் துய்ப்பதுஉம் இல்லார்க்கு-(பிறர்க்கு) ஈவதும் (தாம்) நுகர்வதுமாய இரண்டு செய்கையும் உடைய ரல்லாதார்க்கு, அடுக்கிய கோடி உண்டாயின்உம்-பலவாக அடுக் கிய கோடிப்பொருள் உண்டாயினும், இல்-ஒன்றுமில்லை;(எ-று.)

இன்பத்தினும் அறம் சிறந்தமையின், கொடுத்தல் தொழில் முற்கூறப்பட்டது. 'அடுக்கிய கோடி' என்றது, ஈண்டு எண்ணப் படும் பொருள்மேல் நின்றது. ஒன்றுமில்லார் போலப் பய னிரண்டும் இழத்தலின், 'இல்' என்ருர்.

(கு - ரை.) செல்வம் படைத்ததற்குப் பயன் கொடுப்பதும் தான் நுகர்வதும்: இவ்விரண்டும் இல்லாத, உலோபிகள் செல்வம் கோடிக்கணக்காக இருப்பினும் இல்லாததேயா மென்பதாம். துய்ப்பதாலுண்டாகும் இன்பத்தினும், கொடுப்பதாலுண்டாகும் அறஞ் சிறத்தலால், 'கொடுப்பதூஉம்' என்று முற்கூறப்பட்ட தென்க. இதனல், 'வடுவிலா வையத்து மன்னிய மூன்றுள் ; நடுவண தெய்த விருதலையு மெய்தும்' என்றதில், பொருளால் இன் பம் பெறுதலினும் அறம் பெறுதல் சிறந்ததெனவுங் காட்டப் பட்டது. கோடி - எண்ணலளவையாகுபெயர். ஒன்றுமில்லார் - பொருள் சிறிதுமில்லார். பயனிரண்டும் - அறப்பயனும் இன்பப் பயனும். (௫)

௧00௬. **ஏதம் பெருஞ்செல்வந் தான்றுவ்வான் றக்கார்க்கொன்று**
ஈத லியல்பிலா தான்.

பரி :—தான் துவ்வான் - தான் நுகராளுய், தக்கார்க்கு ஒன்று ஈதல் இயல்பு இலாதான் - (அதன்மேலும்) தகுதியுடை

யார்க்கு அவர் வேண்டிய தொன்றனை ஈதலியற்கையிலனுயி னுன்,—பெருஞ்செல்வம் - இரண்டுஞ் செய்தற்கு இடனுடைத் தாய செல்வத்திற்கு, ஏதம் - ஒருநோய் ; (எ - று.)

தகுதி - தானங்கோடற்கு ஏற்புடைமை. ஏதம்-ஆகுபெயர். நுகரப்படுதலும் ஈயப்படுதலு மாகிய தொழிற்கு உரியதனை அன்றாக்கினமையின், 'நோய்' என்றார். ஈதலியல்பிலாதானது பெருஞ்செல்வம் அவனுக்கு ஈட்டல் காத்தல் முதலியவற்றால் துன்பமேயா மென்று உரைப்பாரும் உளர்.

இவை யிரண்டு பாட்டானும், அவ்விருமையும் உடன் கூறப்பட்டன.

(கு - ரை.) தான் அனுபவித்தலும் தக்கார்க்கு ஈதலும் இல் லாதவன் தான் பெற்றுள்ள செல்வத்திற்கு நோயாவனென்பதாம். இனி, ஈயும் இயல்பிலாதானுக்குப் பெருஞ் செல்வம் ஈட்டல் காத் தல் முதலியவற்றால் துன்பமே விளைக்குமெனினுமாம். தான் துவ்வு தல் தக்கார்க் கொன்றுஈவதைக்காட்டிலும் செய்தற்கெளிதா யிருப் பவும் அதனையும் செய்யாத கொடுமைநோக்கி முன் கூறப்பட்டது. அதன்மேலும் - தான் நுகராமலிருப்பதற்குமேலும். ஈதலியற்கை - ஈதலாகிய இயல்பு. இரண்டு-தான் நுகர்தலும் தகுதியுடையார்க்கு ஈதலும். தானங்கோடல் - கொடுத்ததைப் பெற்றுக்கொள்ளுதல். ஏதம்- துன்பம் : இங்கே, துன்பந்தரும் நோயை யுணர்த்தியதனல், காரியவாகுபெயர். தொழிற்குரிய தல்லதாகச் செய்தல் நோயின் தன்மையாதலறிக. அவ்விருமை - ஈட்டினவனுக்குப் பயன்படுத லின்மை, பிறர்க்குப் பயன்படுதலின்மை. முதலுரையில் செல்வத் தைத் துய்த்தல் ஈதல் இலனுயினனைச் செல்வத்திற்கு நோய் போல்வானென்னது நோயென்று அபேதமாகக் கூறியது. காட்சி யணியாம். இரண்டாமுரையிலும், ஈயுமியல்பிலாதானுக்குச் செல் வம் நோய்போலு மெனனது செல்வத்தை நோயாகக்கூறியது - காட்சியணியே. "ஈட்டலுந் துன்ப மற்றீட்டிய வொண்பொருளைக், காத்தலுமாங்கே கடுந்துன்பம் - காத்தல், குறைபடிற் றுன்பங் கெடிற்றுன்பந் துன்பக், குறைபதி மற்றைப் பொருள்" என்ற நாலடி, இங்குக் காணத்தக்கது. (௬)

௧00௭. அற்றார்க்கொன் றாற்றாதான் செல்வ *மிகுநலம்
பெற்றா டமியண்மூத் தற்று.

பரி:—அற்றார்க்கு-(ஒருபொருளும்) இலராயினார்க்கு, ஒன்று- (அவர்வேண்டியது) ஒன்றனை, ஆற்றாதான் - கொடாதானது, செல்வம்—, (கொன்னேகழிதல்),—மிகு நலம் பெற்றாள்-(பெண் டிரின்) மிக்க நலத்தினைப் பெற்று ளொருத்தி, (கொடுப்பாரின் மையின் கொழுநனின்றி), தமியள் - தமியளாய், மூத்த அற்று - மூத்ததன்மைத்து ; (எ - று)

* பி-ம் : சிலபிரதிகளில் 'மிகநலம்' என்று காணப்படுகின்றது.

நலம்-வடிவின் நன்மையும், குணத்தின் நன்மையும். இரண்டும் ஒருங்கு பெறுதல் அரிதாகலின், 'பெற்ருள்' என்ருர். கொடுப்பாருங் கொழுநனுமே யன்றித் தானும் பயனிழந்து கழிந்த குமரியோடு உவமை கூறினமையின், தானும் ஏற்பானுமே யன்றிச் செல்வமும் பயனிழந்து கழியு மென்பதாயிற்று.

(கு - ரை.) உலோபியின் செல்வம் அதை ஈட்டுபவனுக்கும் அதை ஏற்றற்கு உரியவனுக்கும் பயன்படாமையோடு செல்வமும் பயனிழந்து ஒழியுமென்பதாம். கொன்னே - வீணாய்; பயன்படாமல். பெண்டிரின் - பெண்டிர்க்குரிய: மகளிருள் எனினுமாம். கொழுநன் இன்றி - கணவனில்லாமல். தமியளாய் - தனியளாய். கன்னிகாதானஞ் செய்வதனுல் ஒருவகைப் புண்ணிய முண்டாகு மென்ற நூற்கொள்கைபற்றி, 'கொடுப்பாரும் பயனிழந்து' என்றது. குமரி - கன்னிகை. ''குமரி மூத்த வென்பாத்திரம்'' என்றும், ''குமரி மூத்தவக் கொடுங்குழை நல்லாள்'' என்றும் மணிமேகலையில் வருதல் காண்க. தான் - செல்வமுடையான். ஏற்பான்-இரப்பான். (எ)

௧00அ. நச்சப் படாதவன் செல்வ நடுவூருள்
நச்சு மரம்பழுத் தற்று.

பரி:—(வறியார்க்கு அணியனுயிருந்தும் ஒன்றுங்கொடாமையின்), நச்சப்படாதவன்-(அவரால்) நச்சப்படாதவன், செல்வம்-செல்வமெய்துதல், ஊர் நடுவுள் நஞ்சு மரம் - ஊரிடை நிற்பதோர் நச்சுமரம், பழுத்து அற்று - பழுத்தாற்போலும்; (எ-று.)

'நடுவூர்' என்பது - பின்முன்னுகத்தொக்க ஆரும்வேற்றுமைத் தொகை. அண்மை உடைமைகளாற் பயனில்லை யென்பதாம்.

(கு - ரை.) உலோபியின் செல்வம் நடுவூருள் நச்சு மரம் பழுப்பதுபோலு மென்பதாம். அணியன் - சமீபத்திலுள்ளவன். நச்சுமரம் = நஞ்சு + மரம்; விஷத்தன்மையையுடைய மரம்: எட்டி போல்வது. நடுவூர் = ஊர்நடு: இதனை இலக்கணப்போலி யென்பர். அண்மை - சமீபித்ததல். உடைமை - பொருளுடைமையும் பழமுடைமையும். உவமையணி. ''பயன்மரமுள்ளூர்ப் பழுத்தற்ருற் செல்வ, நயனுடையான்கட் படின்'' என்ற திருக்குறளில் இதன் எதிர்மறைப் பொருளை விளக்கியமை காண்க. (அ)

௧00௯. அன்பொரீஇத் தற்செற் றறநோக்கா தீட்டிய
ஒண்பொருள் கொள்வார் பிறர்.

பரி:—(ஒருவன்), அன்பு ஒரீஇ - (கொடாமைப்பொருட்டுச் சுற்றத்தார் நட்டார்கண்) அன்பு செய்தலை யொழிந்து, தன் செற்று - (வேண்டுவன நுகராது) தன்னைச் செறுத்து, அறம் நோக்காது - (வறியார்க்குஈதல் முதலிய) அறத்தை நினைப்பதுஞ் செய்யாது, ஈட்டிய—, ஒள் பொருள்-ஒள்ளிய பொருளை, கொள்வார் - கொண்டுபோய்ப் *பயன்பெறுவார், பிறர்—; (எ - று.)

* பி - ம்: பயன்கொள்வார்,

பயனாய அறனும் இன்பமுஞ் செய்துகொள்ளாதானுக்குப் பொருளால் உள்ளது ஈட்டற்றுன்பமே யென்பது தோன்ற 'ஈட்டிய' என்றும், அவன் வழியினுள்ளோர்க்கும் உதவாதென் பது தோன்ற 'பிறர்' என்றுங் கூறினார்.

(கு - ரை.) உலோபியின் பொருள் சுற்றத்தார் முதலோர்க்கு உதவாது பிறர்க்கே ஆகுமென்பதாம். நட்டார் - சினேகித்தவர். செறுத்து - வருத்தி. வறியார் - தரித்திரர். நோக்கல் - கருத்தினால்நோக்குதல். பயன்ஆய - பொருளினாற் பெறக்கூடிய: பிரயோசனமாகவுள்ள. அவன்வழியி னுள்ளார் - அவன் சந்ததியார். பிறர் - கள்ளர் முதலியோர். ஒன்பொருள் - இகழ்ச்சிக்குறிப்பின தென்னலாம். (௯)

௱௰௰. சீருடைச் செல்வர் சிறுதுனி மாரி
வறங்கூர்ந் தனைய துடைத்து.

பரி :—சீர் உடை செல்வர் - புகழுடைத்தாய செல்வத்தினை யுடையவரது, சிறு துனி-நிற்குங்காலஞ்சிறிதாய வறுமை, மாரி-(உலகத்தையெல்லாம் நிலைநிறுத்தும்) மேகம், வறம் கூர்ந்து அனையது உடைத்து-வறுமைமிக்காற் போல்வதோர் இயல்பினை யுடைத்து: (எ - று.)

துனி - வெறுப்பு; அதனைச் செய்தலால், துனியெனப்பட்டது. யாவர்க்கும் பயன்பட்டார் அதனான் வறியராயவழியும் அவ்வறுமை கடிதின் நீங்குதலின் பின்பும் செல்வராய்ப் பயன் படுவ ரென்பது, உவமையாற் பெறப்பட்டது; படவே, நன்றி யில்லாத செல்வம் எஞ்ஞான்றும் பயன்படா தென்பதாயிற்று. இதற்கு - சீருடைச்செல்வர் இரவலரோடு வெறுக்கும் நிலையில் வெறுப்பு, மாரி வறங்கூர்ந்தனைய தன்மையையுடைத்து என அதிகாரத்தோடு பொருந்தாமை மேலும்,ஓர்பொருட் டொடர்பு படாமல் உரைப்பாரும் உளர்.

இவை நான்கு பாட்டானும், அச்செல்வத்தது குற்றங் கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.) மேகம் மழைபொழிதலால் நீரற்றவிடத்தும் மீண்டும் அந்நீரைப்பெற்றுப் பொழியுமியல்பினதாதல்போல, சீருடைச்செல்வர் பிறர்க்குப்பயன்படுதலால் வறியராயினும் விரைவில் அவ் வறுமைநீங்கிப் பயன்படுவ ரென்பது, மாரியுவமையாற் பெறப் படும்: இதனால், அதிகாரத்திற்கு ஏற்பச் சீரில்லாச் செல்வரின் பொருள் எப்போதும் பயன்படாதென்பது பெறப்படும். நிற்குங் காலஞ் சிறிது ஆய - சிறிதுகாலமே நிற்பதான. மேகத்திற்கு வறுமைமிகுதல் - நீரில்லையாதல். துனி - வெறுப்பையுண்டாக்கு வதான வறுமைக்குக் காரியவாகுபெயர். இனி, இக்குறளுக்கு, சீருடைச் செல்வரின் (பொருளின்மையால் இரவலரோடு வெறுக்கும்) வெறுப்பு, மாரி வறங்கூர்ந்தனைய துடைத்து எனப் பொருள் கூறுவாரு முளர்: அப்பொருள் நன்றியில்செல்வம் என்ற அதி காரத்திற்குப்பொருந்துவது அன்று: அன்றியும், சீருடைச்செல்

வர்க்கு இரவலரோடு வெறுப்பு ஒருபோதும் உண்டர்காதாதலால், அங்ஙனம் வெறுப்பு உளதாக வைத்துக்கூறுவது சரியன்று: மற்றும், மாரி வறங்கூர்தல் சீருடைச் செல்வரின் செல்வமின்மைக்கு உவமையாதற்கு ஏற்குமேயன்றி அவருடைய வெறுப்புக்கு உவமையாதற்கு ஏலாது: ஆதலால், பொருள் தொடர்பு படாததாகும்.

கOஉ - ஆம் அதிகாரம்—நாணுடைமை.

பரி:—அஃதாவது - மேற்சொல்லிய சால்பு பண்பு முதலிய குணங்களான் உயர்ந்தோர் தமக்குஒவ்வாத கருமங்களில் நாணுதலுடையராந் தன்மை: அதிகாரமுறைமையும் இதனுனே விளங்கும்.

(கு - ரை.) ஒவ்வாத - தகாத. உயர்ந்தோர் நன்றியில் செல்வத்தைக்குறித்து நாணுவராதலால், நன்றியில் செல்வத்தின்பின் நாணுடைமை வைக்கப்பட்டதென்க.

கOகக. கருமத்தா னுணுத ஹுணுத் திருநுதல்
நல்லவர் நாணுப் பிற.

பரி:—நாணு - (நன்மக்கள்) நாணுவது, கருமத்தால் நாணுதல் - இழிந்த கருமங் காரணமாக நாணுதல்; பிற - அஃதன்றி மனமொழிமெய்களது ஒடுக்கத்தான் வருவனவோவெனின் அவை, (அவரளவல்ல): திரு நுதல் நல்லவர் நாணு - அழகிய நுதலினையுடைய குலமகளிர் நாண்கள்; (எ - று.)

'பிற குலமகளிர்நாண்' என்றதனுல் ஏனையது நன்மக்கள் நாண் என்பதும், 'நாணுதல்' என்றதனுல் கருமத்தது இழிவும் பெற்றும். 'திருநுதல் நல்லவர்' என்பது, புகழ்ச்சிக்குறிப்பு. ஏதுப்பன்மைபற்றி, 'பிற' என்றார். இனி, அற்றமறைத்தல் முதலியன பொதுமகளிர் நாணோடு ஒக்குமென்று உரைப்பாரும் உளர்; அவர்க்கு நாண் கேடுபயக்கும் என விலக்கப்பட்டமையானும், *அவர்பெயராற் கூறப்படாமையானும், அஃது உரையன்மை யறிக.

இதனுன், நாணினது இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) நன்மக்களுக்கு நாணுவது இழிந்த செயலின்கண் நாணுதலேயா மென்பதாம். நன்மக்கள் - நற்குணமுடையமக்கள். அஃது அன்றி-இழிந்த கரும்ங்காரணமாக நாணுதலல்லாமல். "இற்பிறந்தார்" என்ற குறளில் குடிப்பிறந்தார்க்கு நாண் - பழிபாவங்களில் மடங்குதல் என்று கூறியுள்ளமை காண்க. அவர் அளவு அல்ல - அந்நன்மக்கட்கு உரியன வல்ல. நுதல் - நெற்றி. ஏனையது - இழிகருமத்தால் நாணுதல். கருமம் என்ற பொதுச்சொல்-நாணுதல் என வருதலால், இழிந்த கருமத்தின் மேலது. புகழ்ச்சிக்குறிப்பு - புகழ்ச்சி குறித்துவந்த சொல். ஏதுப்பன்மை-ஏதுக்

* பி-ம்: அவர்பெயர் பொதுப்பெயராற் கூறப்படாமையானும்.

கள் பலவாதல்; அவை - மனவொடுக்கம், மொழியொடுக்கம், மெய்யொடுக்கம் என்பன. இனி வேறோருரை:—பிற - அற்றமறைத்தல் முதலியன, திருநுதல் நல்லவர் நாணு - பொதுமகளிர் நாணேடொக்கும் என்பது: பொதுமகளிர்க்கு நாண் கேடுதருமென்று நூல்கள் விலக்குவதாலும், 'திருநுதல் நல்லவர்' என்ற தொடர் மகளிரைப் பொதுவாகக் காட்டக்கூடியதன்றிச் சிறப்பாகப் பொது மகளிரைக் காட்டாதாதலாலும், அவ்வுரை கொள்ளத்தக்கதன்றென்று மறுத்தார். பொதுமகளிர்க்குநாண் கேடுதரு மென்பதை "மானமுறும் வேசையரும், ஈனமுறுவார்" என்றதனாலும் அறியலாம். அற்றம்மறைத்தல் - மறைக்கத்தக்க அவயவத்தை மறைத்தல். பொதுமகளிர் - விலைமாதர். பயக்கும் - தரும். (௧)

௧0௧௨. ஊணுடை யெச்ச முயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல
நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு.

பரி:—ஊண் - ஊணும், உடை - உடையும், எச்சம்-அவை யொழிந்தனவும், உயிர்க்கு எல்லாம் வேறு அல்ல - மக்களுயிர்க்கெல்லாம் பொது : மாந்தர் சிறப்பு-நன்மக்கட்குச் சிறப்பாவது, நாண் உடைமை - நாணுடைமையே : (அவையல்ல); (எ - று.)

அவை ஒழிந்தன - உறக்கமும், அச்சமும், காமமும். சிறப்பு-அவ்வுயிர்களின் வேறுபாடு. 'அச்சம்' என்று பாடம் ஓதுவாரும் உளர்.

(கு - ரை.) ஊண் உடை முதலியன மக்கட்கெல்லாம் பொதுவாக இருக்க, நாணுடைமையே நன்மக்கட்குச் சிறப்பு என்பதாம். ஊண் - உணவு உடை - ஆடை. அவை - ஊண் உடை முதலியன. அவ்வுயிர்களின் வேறுபாடு - மற்றை யுயிர்களினும் இவர்கட்குள்ள வித்தியாசம். (௨)

௧0௧௩. ஊனைக் குறித்த வுயிரெல்லா நாணென்னும்
நன்மை குறித்தது சால்பு.

பரி:—உயிர் எல்லாம் - எல்லாவுயிர்களும், ஊனை - உடம்பினை, குறித்த-(தமக்கு) நிலைக்களனாகக் கொண்டு அதனை விடா : (அதுபோல), சால்பு—, நாண் என்னும் நன்மை குறித்தது - நாணென்னும் நன்மைக் குணத்தை(த் தனக்கு) நிலைக்களனாகக் கொண்டு அதனை விடாது ; (எ - று.)

உடம்பு என்பது - சாதியொருமை. நன்மை - ஆகுபெயர். உயிர் உடம்பொடு கூடியல்லது பயனெய்தாதவாறுபோல, சால்பு நாணொடுகூடியல்லது பயனெய்தாது என்பதாம். 'ஊணைக் குறித்த' என்று பாடம் ஓதுவாரும் உளர்.

(கு - ரை.) சால்பு நிலைக்கும் இடம் நாணே யென்பதாம். நிலைக்களன் - தங்குமிடம். ஊன் - உடம்பு. நன்மை - நற்குணத்துக்கு ஆகுபெயர். 'ஊணைக்குறித்த' என்ற பாடத்துக்கு - (எல்லா வுயிர்களும்) உணவையே (தமக்கு)ஜீவாதாரமாகவுடையன என்று பொருள். (௩)

க0கச. அணியன்றோ நாணுடைமை சான்றோர்க்கஃ தின்றேல்
பிணியன்றோ பீடு நடை.

பரி :—சான்றோர்க்கு—, நாண் உடைமை—, அணி அன்றுஓ-ஆபரணமாம்; அஃது இன்று ஏல் - அவ்வாபரணம் இல்லையாயின், பீடு நடை-(அவர்) பெருமிதத்தையுடைய நடை, பிணி அன்றுஓ-(கண்டார்க்குப்) பிணியாம்; (எ - று.)

அழகுசெய்தலின் 'அணி' என்றும், பொறுத்தற்கு அருமையின் 'பிணி' என்றுங் கூறினர். ஓகார இடைச்சொற்கள், எதிர்மறைக்கண் வந்தன.

இவைமூன்றுபாட்டானும், அதன் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) நாணுகிய ஆபரணம் இல்லார்க்குப் பெருமித நடை சிறப்புரு தென்பதாம். பெருமிதத்தையுடைய நடை - கம்பீரமானநடை. அன்று ஓ-தேற்றம்: இரண்டு எதிர்மறைச்சொற்கள் தொடர்ந்து உடன்பாட்டுப் பொருளை யுணர்த்தித் தேற்றக் கருத்தை விளக்கின. அதன் - நாணின். (ச)

க0கரு. பிறர்பழியுந் தம்பழியு நாணுவார் நாணுக்கு
உறைபதி யென்னு முலகு.

பரி :—பிறர் பழிஉம் - பிறர்க்குவரும் பழியையும், தம் பழி உம் - தமக்கு வரும் பழியையும், (ஒப்பமதித்து), நாணுவார் - நாணுவாரை, உலகு - உலகத்தார், நாணுக்கு—, உறை பதி என்னும் - உறைவிட மென்று சொல்லுவர்: (எ - று.)

ஒப்பமதித்தல் - அதுவும் தமக்கு வந்ததாகவே கருதுதல். அக்கருத்து உடையார் பெரியராகலின், அவரை உயர்ந்தோர் யாவரும் புகழ்வரென்பதாம்.

இதனுல், அதனையுடையாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) பிறர்க்கு வரும் பழியையும் தமக்கு வந்த பழி போல மதித்து நாணுவாரே நாணுக்கு உறைவிடமாவரென்பதாம். உறைவிடம் - தங்குமிடம். ஒப்ப - ஒருநிகராக. அதனை - நாணினை.

கூகசு. நாண்வேலி கொள்ளாது மன்னே வியன்ஞாலம்
பேணலர் மேலா யவர்.

பரி :—மேலாயவர்-உயர்ந்தவர்,—வேலி நாண் கொள்ளாது-(தமக்கு) ஏமமாக நாணினைக் கொள்வதன்றி, வியல் ஞாலம் பேணலர் - அகன்ற ஞாலத்தைக்கொள்ள விரும்பார்; (எ - று.)

பழிபாவங்கள் புகுதாமற் காத்தலின், 'வேலி' என்றார். நாணும் ஞாலமும் தம்முள் மாறுயவழி அந்நாணினைக் கொள்வதல்லது அவை புகுதும் நெறியாய ஞாலத்தினைக் கொள்ள விரும்பா ரென்பதாம். மன்னும், ஓவும் - அசை. நாணுகிய

வேலியைப் பெற்றல்லது ஞாலம்பெற விரும்பா ரென்று உரைப் பாரும் உளர்.

(கு - ரை.) ஞாலத்தினும் நாணினை மேலாகக் கொள்வ ரென்பது, முதலுரையின் கருத்து. ஏமம் - இரட்சகம் : பாதுகாப்பு. ஞாலம் - உலகம். அவை புகுதும் நெறி - பழி பாவங்கள் புகும் வழி. இக்குறளுக்கு வேறோருரை வருமாறு :—மேலாயவர் - மேலோர், நாண் வேலி - நாணாகிய வேலியை, கொள்ளாது-பெற்றல்லாமல், வியல் ஞாலம் - பெரிய உலகத்தை, பேணலர் - பெற விரும்பாரென்பது : நாணுடனேதான் ஞாலத்தைப் பெற விரும்புவரென்பது இவ்வுரையின் கருத்து. வியல் - அகலமென்னும் பொருளுணர்த்தும் உரிச்சொல். (௬)

௯0௭. நாணா லுயிரைத் துறப்ப ருயிர்ப்பொருட்டால்
நாண்டுறவார் நாணாள் பவர்.

பரி :—நாண் ஆள்பவர்-நாணினது சிறப்பு அறிந்து அதனை விடாது ஒழுகுவார், (அந்நாணும் உயிரும் தம்முள் மாறுயவழி), நாணால் - நாண்சிதையாமைப் பொருட்டு, உயிரை துறப்பர் - உயிரைநீப்பர்; உயிர்ப்பொருட்டு-உயிர்சிதையாமைப்பொருட்டு, நாண் துறவார் - நாணினை நீக்கார் ; (எ - று.)

உயிரினும் நாண் சிறந்தது என்பதாம்.

இவையிரண்டுபாட்டானும், அவர்செயல் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) உயிரைக்காட்டிலும் நாணே சிறந்த தென்பது, இக்குறளின் கருத்து : "உயிரினுஞ் சிறந்தன்று நாணே" என்று, தொல்காப்பியத்துப் பொருளதிகாரக் களவியலில் வருகின்றது. நாணும் உயிரும் தம்முள் மாறுஆயவழி - நாண் உயிர் என்ற இரண்டனுள் ஏதாவதொன்றை நீக்க நேர்ந்தபோது என்றபடி. நீப்பர் - விடுவர். அவர் - நாணுடையவர். நாணால் - நாணின் பொருட்டு ; மூன்றும் வேற்றுமை நான்காம்வேற்றுமைக்குரிய பொருட்டுப்பொருளில் வந்தது. பொருட்டால், ஆல் - அசை. (எ)

௯0௮. பிறர்நாணத் தக்கது தானுணா னாயின்
அறநாணத் தக்க துடைத்து.

பரி :—பிறர் - கேட்டாரும் கண்டாரும், நாணத் தக்கது - நாணத்தக்க பழியை, (ஒருவன்), தான் நாணான் ஆயின் - தான் நாணாது செய்யுமாயின், (அந்நாணமை), அறம் நாணத்தக்கது உடைத்து - (அவனை) அறம்விட்டு நீங்கத்தக்க குற்றத்தினை யுடைத்து ; (எ - று.)

தான் எனச் செய்வானைப் பிரிக்கின்றாராகலின், 'பிறர்' என்றார். நாணோடு இயைபில்லாதானை அறம் சாராது என்பதாம்.

(கு - ரை.) பழிக்கு நாணாதானை அறம்விட்டு நீங்குமென்பதாம். செய்வானை - கண்டாரும் கேட்டாரும் நாணத்தக்க பழியைச் செய்

பவனை. பிறர்-கண்டாரும் கேட்டாரும். இப்பாட்டில் உடைத்து என்ற முற்றுக்கு, அந்நாணுமை என எழுவாய் வருவிக்க. நாண என்பது - விட்டு நீங்க என்ற பொருளது; இலக்கணை. (அ)

௧0௧௯. குலஞ்சுடுங் கொள்கை பிழைப்பி னலஞ்சுடும்
நாணின்மை நின்றக் கடை.

பரி:—கொள்கை பிழைப்பின் - (ஒருவனுக்கு) ஒழுக்கம் பிழைக்குமாயின், (அப்பிழைப்பு), குலம் சுடும் - அவன்குடிப் பிறப்பு ஒன்றனையுங் கெடுக்கும்; நாண் இன்மை நின்றக்கடை - (ஒருவன்மாட்டு) நாணின்மை நின்றவழி, (அங்கிலே), நலம் சுடும்- அவன் நலம் யாவற்றையுங் கெடுக்கும்; (எ - று.)

நிற்றல் - ஒருபொழுதும் நீங்காமை. நலம் - சாதிபொருமை: ஆகலின், பிறப்பு, கல்வி, குணம், செயல், இனம் என்றிவற்றுன் வந்தனவெல்லாம் கொள்ளப்படும். ஒழுக்கவழிவினும் நாணழிவு இறப்பத் தீது என்பதாம்.

(கு - ரை.) ஒழுக்கவழிவு குலம் ஒன்றனையும் கெடுக்க, நாணின்மையோ பிறப்பு கல்வி குணம் செயல் இனம் இவற்றுடைய நலத்தை யெல்லாம் கெடுத்தலால், ஒழுக்கவழிவினு நாண அழிவு மிகவும் தீது என்பதாம். பிழைக்கும் - தவறும். பிழைப்பு - தவறுதல். குடிப்பிறப்பு ஒன்றனையும் - குடிப்பிறப்பைமாத்திரம். இறப்ப - மிகவும். (௯)

௧0௨0. நாணகத் தில்லா ரியக்க மரப்பாவை
நாணா லுயிர்மருட்டி யற்று.

பரி:—அகத்து - (தம்) மனத்தின்கண், நாண் இல்லார் - நாணில்லாத மக்கள், இயக்கம்-(உயிருடையார்போன்று இயங்குகின்ற) இயக்கம்,—மரம்பாவை-மரத்தாற்செய்த பாவை,நாணால்- (இயந்திரக்) கயிற்றினுடைய (தன்) இயக்கத்தால், உயிர் மருட்டி அற்று - உயிருடைத்தாக மயக்கினாற்போலும்; (எ - று.)

கருவியே கருத்தாவாயிற்று, நாணில்லாத மக்களியக்கம் நாணுடைய பாவையியக்கம் போல்வதல்லது உயிரியக்கமன்று என்பதாம்.

இவை மூன்று பாட்டானும், நாணில்லாரது இழிவு கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) நாணைப்பெற்றிராத மக்களியக்கம் சூத்திரக்கயிறுள்ள மரப்பாவையின் இயக்கம்போலுமே யல்லாமல், உயிர்ப் பயனைப்பெற்றுள்ள இயக்க மாகா தென்பதாம். இயக்கம்-புடைபெயர்ச்சி. மரப்பாவையென்பது கயிறுகொண்டு ஆட்டுவோர் பிறரைமயக்குதற்குக் கருவியாவதல்லது கருத்தாவாகாதாயினும், இங்கு 'பாவை மருட்டியற்று' என்று பாவையைக் கருத்தாவாகக் கூறியிருத்தலால், 'கருவியே கருத்தாவாயிற்று' என்றார். "செயப்

படுபொருளை" என்ற சொல்லதிகாரச் சூத்திரவுரையில், 'ஒன்றெனமுடித்தலால், இவ்வாளெறியும் எனக் கருவியைத் தானே செய்வதாகக் கூறுங் கருவிக்கருத்தாவுங் கொளக' என்று நச்சினார்க்கினியர் கூறியது இங்குக் காணத்தக்கது. (கருத்தா - கருவி முதலிய காரணங்களைத் தொழிற்படுத்துவது; கருவி - வினைமுதற்றொழிற்பயனைச் செயப்படுபொருட்க ணுய்ப்பது.) மயக்குதல்-அப்பாவை தானே ஆடுவதென்று காண்பவர் நினைக்கும்படி செய்தல். நாண் - வெட்கமும், கயிறும். உவமையணி. (௧0)

௧0௩ - ஆம் அதிகாரம்—குடிசெயல்வகை.

பரி :—அஃதாவது - ஒருவன் தான் பிறந்த குடியை யுயரச் செய்தலின் திறம். இது, தாழ்வின்கண் நாணுதலுடையார்க்கு உளதாவ தாகலின், நாணுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) தாழ்வின் கண்-தாழ்வுநேர்ந்தபோது. குடிசெயல்வகை - (தான் பிறந்த) குடியை (மேம்படச்) செய்வதன்விதம் எனப் பதப்பொருள் காண்க. குடியை மேம்படச்செய்யும் வகையில் முயல்வது நாணமுடையார்க்கே யுளதாய ஒருகுண மாதலால், நாணுடைமையின்பின் குடிசெயல்வகை வைக்கப்பட்ட தென்க.

௧0௨௧. கருமஞ் செயவொருவன் கைதூவே னென்னும்
பெருமையிற் பீடுடைய தில்.

பரி :—(தன் குடி செய்தற்பொருட்டுத் தொடங்கிய கருமம் முடியாமையின்), கருமம் செய - (எண்ணிய) கருமஞ்செய்தற்கு, (யான்), கைதூவேன் - கையொழியேன், என்னும்—, பெருமையின் - (ஆள்வினைப்) பெருமைபோல, ஒருவன் - ஒருவனுக்கு பீடு உடையது - மேம்பாடுடைய பெருமை, இல் - பிறிதில்லை.

குடி செய்தற்கென்பது, அதிகாரத்தான் வந்தது. பலவகைத்தாய கருமச்செயலாற் செல்வமும் புகழு மெய்திக் குடியுயருமாகலின், 'பீடுடையதில்' என்றார். குடிசெய்தற்கருமமே நடத்தலால், 'தன்கருமஞ்செய்ய' என்றும், 'பிறர்கருமஞ்செய்ய' என்றும் உரைப்பாரு முளர். தன்கருமமும் அதுவேயாகலானும், பிறரேவல்செய்தல் தலைமையன்மையானும் அவை யுரையன்மையுறிக.

(கு - ரை.) தன்குடி உயர்தற்பொருட்டுத் தான் மேற்கொண்ட செயலில் ஊக்கங்கொள்வானுக்கு மிக்க பெருமை யுண்டாமென்பதாம். கையொழியேன் - விட்டிடேன். இது குடிசெயல்வகையென்ற அதிகாரமாதலால், அதற்கு ஏற்ப, 'தன்குடி செய்தற்பொருட்டு' என்பது வந்ததென்க. கருமஞ்செய என்பதற்கு-தன் கருமஞ்செய்ய என்று உரைப்பாரும், பிறர்கருமஞ்செய்ய என்று உரைப்பாரும் உளர்: அவற்றின் மறுப்பு:—தன்கருமம் என்பது குடியையுயரச்செய்யுங் கருமமே யாதலால், எண்ணிய கருமஞ்செய்தற்கு என்று கூறியதைவிட இதுவேறுபொருளாகாது என்பது;

தன்குடியுயரச்செய்யுங் கருமத்தைவிட்டுப் பிறரேவிய வேறு கருமத்தைச்செய்தல் குடிசெய்வார்க்குச் சிறந்த தாகாது ஆதலால் அவ்வுரையுங் கொள்ளத்தக்கதன்று என்பது. (க)

கOஉஉ. **ஆள்வினையு மான்ற வறிவு *மெனவிரண்டின்**
நீள்வினையா னீளுங் குடி.

பரி:—ஆள்வினை உம் - முயற்சியும், ஆன்ற அறிவுஉம் - நிறைந்த அறிவும், என - என்று (சொல்லப்பட்ட), இரண்டின் - இரண்டினையுமுடைய, நீள் வினையான் - இடையறாத கருமச் செயலால், குடி நீளும் - (ஒருவன்) குடியுயரும்; (எ - று.)

நிறைதல் - இயற்கையறிவு செயற்கையறிவோடுகூடி நிரம்புதல். ஆள்வினை, மடிபுகுதாமற் பொருட்டு. ஆன்றவறிவு, உயர்தற்கேற்ற செயல்களும் அவை முடிக்குந் திறமும் பிழையாமலெண்ணுதற்பொருட்டு.

இவை யிரண்டுபாட்டானும், அச்செயற்குக் காரணங் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) ஒருவனதுகுடி அவனுடைய முயற்சியும் நிறைந்த அறிவும் என்ற இரண்டுடன் கூடிய இடையறாச் செயலால் உயருமென்பதாம். மடி - சோம்புவதாகிய துர்க்குணம். ஆள்வினையென்பதன் பொருள் - முயற்சியென்பது. அவை-உயர்தற்கேற்ற செயல்களை. அச்செயற்கு - பிறந்த குடியை யுயரச்செய்யுஞ் செய்கைக்கு. காரணம் - காரணமானவை. (உ)

கOஉகூ. **குடிசெய்வ லென்னு மொருவற்குத் தெய்வம்**
மடிதற்றுத் தான்முந் துறும்.

பரி:—'குடி செய்தல் - (என்) குடியினை யுயரச்செய்யக் கடவேன்,' என்னும் - என்றுகொண்டு (அதற்கு ஏற்ற கருமங்களின்) முயலும், ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, தெய்வம்—, மடி தற்று - ஆடையைத் தற்றுக்கொண்டு, தான்—, முந்துறும்-முந்துற்று நிற்கும்; (எ - று.)

முயற்சியை அதன்காரணத்தாற் கூறினர்.† தறுதல்-இறுகவுடுத்தல். முன்னடப்பார் செயல், நியதிமேலேற்றப்பட்டது.

(கு - ரை.) குடியை உயரச்செய்வேனென்று முயல்பவனுக்குத் தெய்வமே துணைசெய்யு மென்பதாம். தெய்வம் - ஊழ். ஒருகாரியத்தில் முயல்பவர் ஆடையை யிறுகவுடுத்து முற்படுவராதலால், ஆடையை யிறுகவுடுத்து முற்படுதல் - முயற்சிக்குக்காரணமாம்: இங்கு, முயலுமென்பதை மடிதற்றுமுந்துறுமென்றது - காரியத்தைக் காரணத்தாற் கூறினதாம். மடி - ஆடை. குடியையுயரச் செய்யக்கருதி அதற்கு ஏற்ற காரியங்களில் முன் நடப்பவாது

பி - ம்: * 'எனுமிரண்டின்' என்று பாடமிருக்குமோ என்று ஐயம்தோன்றுகின்றது. †தற்றுதல்

செயல், அவரது செயலுக்குக் காரணமான தெய்வத்தின்மேலேற்றிக் கூறப்பட்டது: இஃது ஒன்றின்செயல் மற்றொன்றன்மேலாகிய உபசாரவழக்கு. நியதி - ஊழ்: தெய்வம். (௬)

௧0௨௭. **சூழாமற் றானே முடிவெய்துந் தங்குடியைத்**
தாழா துஞற்று பவர்க்கு.

பரி:—தம் குடியை - தங் குடிக்காம்வினையை, தாழாது - விரைந்து, உஞற்றுபவர்க்கு - முயல்வார்க்கு, (அவ்வினைமுடிக்குந் திறம்), சூழாமல் - (அவர்) சூழவேண்டாமல், தானே—, முடிவு எய்தும்—: (எ - று.)

குடி - ஆகுபெயர். தெய்வம்முந்துறுதலாற் பயன் கூறியவாறு.

இவை யிரண்டு பாட்டானும், அதற்குத் தெய்வந் துணையாதல் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) தம்குடி உயர்தற்கு ஆகுந்தொழிலை விரைந்து செய்வார்க்கு அத்தொழில் யாதொரு தடையுமின்றி முடிவுபெறுமென்பதாம். கீழ்ச்செய்யுளில், குடியுயரமுயல்வார்க்குத் தெய்வம் முந்துறுமென்ற ஆசிரியர், இச்செய்யுளில் அங்ஙனம் தெய்வம் முந்துறுதலால் தோன்றும் பயனைக் கூறினாரென்க. தாழாது என்பதன் கருத்துப்பொருள், விரைந்து என்பது. குடி என்பது-குடியையுயரச்செய்தற்குக் காரணம் ஆம்வினை என்றபொருளில் வந்தது: கருவியாகுபெயராம். (௭)

௧0௨௮. **குற்ற மிலனாய்க் குடிசெய்து வாழ்வானைச்**
சுற்றமாச் சுற்று முலகு.

பரி:—குற்றம் இலன் ஆய் - குற்றமாயின செய்யாது, குடிசெய்து-(தன்) குடியை யுயரச்செய்து, வாழ்வானை-ஒழுகுவானை, சுற்றம் ஆ - (அவனுக்குச்) சுற்றமாகவேண்டி,—சுற்றும் - (தாமே சென்று) சூழ்வர், உலகு - உலகத்தார்; (எ - று.)

குற்றமாயின-அறநீதிகட்கு மறுதலையாய செயல்கள். தாமும் பயனெய்தல்நோக்கி யாவருஞ் சென்று சார்வரென்பதாம்.

(கு - ரை.) குற்றமின்றித் தன்குடியை உயரச்செய்து நடப்பவனை உலகத்தவர் சுற்றமாக வேண்டித் தாமே சூழ்வரென்பதாம். ஒழுகுவான் - நடப்பவன். அறநீதிகட்கு - தருமத்திற்கும் நீதி நூலுக்கும். மறுதலையாய - எதிர்த்தட்டான. தாமும் - சூழும் உலகத்தாரும். (௮)

௧0௨௯. **நல்லாண்மை யென்ப தொருவற்குத் தான்பிறந்த**
இல்லாண்மை யாக்கிக் கொளல்.

பரி:—ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, நல் ஆண்மை என்பது - நல்ல ஆண்மையென்று உயர்த்துச் சொல்லப்படுவது, தான்

பிறந்த—, இல் - குடியினை, ஆண்மை - ஆளுந்தன்மையை, ஆக்கிக்கொளல் - (தனக்கு) உளதாக்கிக்கோடல்; (எ - று.)

போர்த்தொழிலி னீக்குதற்கு 'நல்லாண்மை' என விசேடித்தார். குடியினை யாளுந்தன்மை-குடியிலுள்ளாரை யுயரச்செய்து தன்வழிப்படுத்தல் : அதனைச் செய்துகோடல் நல்லாண்மை யாமாறு வருகின்ற பாட்டாற் பெறப்படும்.

(கு - ரை.) தான்பிறந்த குடியை ஆளுந்தன்மையை ஆக்கிக் கொள்வதே ஒருவனுக்கு நல்லாண்மையாமென்பதாம். ஆண்மைக்கு 'நல்' என்று அடைமொழிகொடுத்து 'நல்லாண்மை' என்று கூறியது, போர்த்தொழிலிற்காட்டும் ஆண்மையை நீக்குதற்கு ஆகும்: அது, பொல்லாத ஆண்மையாதலால், நல்லென்ற அடைமொழி அதனை நீக்குமென்க. அதனை - தன் வழிப்படுத்தலை. வழிப்படுத்தல் - தன்விருப்பின்படி நடக்கச்செய்தல். (சு)

கழ௨எ. **அமரகத்து வன்கண்ணர் போலத் தமரகத்தும்**
ஆற்றுவார் மேற்றே பொறை.

பரி :—அமரகத்து - களத்தின்கண், (சென்றூர்பலராயினும் போர்தாங்குதல்), வன்கண்ணர் (மேற்றே) போல-வன்கண்ணர் (மேலதாஞற்)போல,-தமரகத்துஉம்-குடியின்கண்,(பிறந்தார்பலராயினும்), பொறை - (அதன்) பாரம் பொறுத்தல், ஆற்றுவார் மேற்றுஏ - (அது) வல்லார் மேலதாம் ; (எ - று.)

*பொருட்கொக்க, வேண்டுஞ்சொற்கள் உவமைக்கண் வருவிக்கப்பட்டன, நன்கு மதிக்கப்படுவார் அவரே என்பதாம்.

இவை மூன்றுபாட்டானும், அதுசெய்வா ரெய்துஞ் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) குடியைத் தாங்குதல் அதனை உயரச்செய்யும் வல்லமையுடையார்க்கே கூடுவதாகுமென்பதாம். களத்தின்கண் - போர்செய்யுமிடத்தில். வன்கண்ணர் - அஞ்சாத்தன்மையுள்ள சுத்தவீரர். அது - பாரம்பொறுத்தலை. பொருட்கு ஒக்க - 'தமரகத்தும் ஆற்றுவார்மேற்றே பொறை' என்னும் உபமேயத்திற்கு ஏற்க. வேண்டுஞ் சொற்கள் - 'சென்றூர் பலராயினும் போர்தாங்குதல், மேலதாஞல்' என்பன. உவமைக்கண் - அமரகத்து வன்கண்ணர்போல என்ற உபமானத்தினிடத்தில். அவரே - குடியின் பாரம்பொறுப்பவரே. அது செய்வார் - பிறந்தகுடியை உயரச் செய்வார். (எ)

கழ௨அ. **குடிசெய்வார்க் கில்லைப் பருவ மடிசெய்து**
மானங் கருதக் கெடும்.

பரி :—(தங் குடியினை யுயரச்செய்வார் அச்செயலையே நோக்காது காலத்தைநோக்கி), மடி செய்து - மடியினைச் செய்து

* பி - ம் : பொருட்கேற்க,

கொண்டு, மானம்-மானத்தையும், கருத-கருதுவராயின், கெடும்-(குடி) கெடும்: (ஆகலான்), குடி செய்வார்க்கு-அவர்க்கு, பருவம் இல்லை - காலநியதி யில்லை ; (எ - று)

காலத்தை நோக்கி மடிசெய்தல் - வெயில் மழை பனியென்பன உடைமை நோக்கிப் பின்னர்ச்செய்துமென்று ஒழிந்திருத்தல் மானங்கருதுதல் - 'இக்குடியிலுள்ளார் யாவரும் இன்பமுற இக்காலத்துத் துன்பமுறுவேன்யானோ?' என்று உட்கோடல். மேல், "இகல்வெல்லும் வேந்தர்க்கு வேண்டும்பொழுது" என்றது உட்கொண்டு இவர்க்கும் வேண்டுமோ?' என்று கருதினும், அது கருதற்க என்று மறுத்தவாறு.

(கு - ரை.) குடியை உயரச்செய்வோர் காலத்தை நோக்கிச் சோம்பினும் மானத்தைக் கருதினும் பழுதுறுமாதலால் அவற்றை நோக்காது குடியுயர்தற்காகத் தாம் மேற்கொண்ட செயலை விரைந்து முடிக்கவேண்டுமென்பதாம். மடியினை - சோம்புவதை. பின்னர் - வெயில் தாழ்ந்தபின் மழைநீங்கியபின் பனியற்றபின், செய்தும்-(குடியை யுயரச்செய்யுந்தொழிலினைச்) செய்வோம். ஒழிந்திருத்தல் - (வெயில் மழை பனி உள்ள காலத்துக் குடியை யுயரச் செய்யுந் தொழிலைச்செய்யாது) தவிர்ந்திருத்தல். மானம் - தன் பெருமை. உட்கோடல்-மனத்துக்கொள்ளுதல். "இகல்வெல்லும்" என்னும் மேற்கோள் இந்நூலின் ௬அ௪ - இல் உள்ளது: இதன் பொருள்:—(பகைவரின் வலிமையை வெல்ல நினைக்கும் அரசர்க்கு அதற்கு ஏற்ற காலம் நோக்கியிருப்பதுபோலக்) குடிசெய்வார்க்கும் (காலத்தைநோக்கி ஒருகால் சோம்பியிருத்தல்) வேண்டுமோ என்று மனங்கருதினாலும், அந்த மானத்தைக் கருதவேண்டா. கருதினும் என்ற உம்மை காலம்நோக்கிச் சோம்பக்கருதுதலும் கூடாதென்பதை விளக்கிநின்றது. (அ)

௧0௨௯. இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ குடும்பத்தைக்
குற்ற மறைப்பா னுடம்பு.

பரி:—குடும்பத்தை-(மூவகைத் துன்பமுறற்பாலதாய தன்) குடியை, குற்றம் மறைப்பான் - அவையுறாமற் காக்க முயல்வானது, உடம்பு—, இடும்பைக்கு ஏ - (அந்தமுயற்சித்) துன்பத்துக்கே, கொள்கலம் கொல் - கொள்கலமாம் அத்துணையோ? (அஃதொழிந்து இன்பத்துக்கு ஆதலில்லையோ?) (எ - று.)

"உறைப்பெய லோலைபோல, மறைக்குவன் பெருமநிற் குறித்துவருவேலே" என்புழியும், மறைத்தல் - இப்பொருட்டாயிற்று. என்குடி முழுதும் இன்புற்றுஉயரவே, நான் இருமையும் எய்துதலான், இம்மெய் வருத்தமாத்திரம் எனக்கு நன்றென்று முயலும் அறிவுடையான் அஃது ஒருஞான்றும் ஒழியாமை நோக்கி, 'இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ' என்றார்: இது, குறிப்புமொழி.

இவை இரண்டுபாட்டானும் அவர் அதுசெய்யும் இயல்பு கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) குடும்பத்தைத் துன்பமுறுமற் காக்கமுயல்பவனது உடம்பு இடும்பைக்குக் கொள்கலமானாலும் 'இருமையின்பமும் பெறுதலால் எனக்கு இது நன்றே என்று அதனை ஒழியாமற் கொண்டிருப்பானென்பதாம். மூவகைத் துன்பங்கள் - தன்னைப் பற்றிவருவன முதலியவை: இந்நூலின் ௬ - ஆங் குறளினுரையிற் கூறப்பட்டன. உறற்பாலது - அடையக்கூடியது. அஃது ஒழிந்து-முயற்சித்துன்பத்திற்குக் கொள்கலமாதல் நீங்கி. "உறைப்பெயல்" என்று தொடங்கும் மேற்கோள், புறநானூறு உ௪0-இல் உள்ளது: இதன்பொருள்:—உறை பெயல்-மழைபெய்தலை, (மேல்விழவொட்டாது தடுக்கும்), ஓலை போல - ஓலைக்குடையைப்போல, பெரும - பெருமானே! நின் குறித்து வரு வேல் - உன்னை இலக்காகக் கொண்டு வருகின்ற வேற்படையை, மறைக்குவன் - (உன்மேற்படவொட்டாது) காப்பேன் என்பது. இப்பொருட்டு - காத்தலென்னும் பொருளது. அஃது - தன் குடியுயருமாறு தான் மெய்வருந்துதல். ஒரு ஞான்றும் - ஒருபோதும். குறிப்புமொழியென்பது - குறிப்பாற் பொருளுணர்த்தும் மொழி. 'இடும்பைக்குக் கொள் கலங்கொல்லோ' என்ற இது - குடும்பத்தைக் குற்றமறைப்பானுடம்பு இடும்பைக்குக் கொள்கலமாயினும், இருமையின்பமடைதற்குக் காரண மாதலால்இனிமையாமென்ற பொருளைக் குறிப்பித்தல் காண்க. (குறிப்பு மொழியென்பது - கீழ் ௯௯௮-குறளினுரையிலும் வந்துள்ளது.) அவர் - குடிசெய்வார். அது - குடிசெய்தல்.

௧0௩0. இடுக்கண்கால் கொன்றிட வீழு மடுத்தூன்றும்
நல்லா ளிலாத குடி.

பரி:—இடுக்கண் - துன்பமாகிய நவியம் (புகுந்து), கால் கொன்றிட - (தன்) முதலைவெட்டிச் சாய்க்க, வீழும் - (ஒரு பற்றின்றி) வீழாநிற்கும்: அடுத்து - (அக்காலத்துப்) பற்றுவன கொடுத்து, ஊன்றும் - தாங்கவல்ல, நல் ஆள்-நல்ல ஆண்மகன், இலாத - பிறவாத, குடி - குடியாகியமரம்; (எ - று.)

முதல்-அதன் வழிக்குரியார். வளர்ப்பாரைப்பெற்றுழி வளர்ந்து பயன் படுதலும் அல்லாவழிக் கெடுதலு முடைமையின், மரமாக்கினார்: " தூங்குசிறை வாவலுறை தொன்மரங்க ளென்ன, ஓங்குகுல நையவத னுட்பிறந்த வீரர், தாங்கல்கட னாகுந்தலை சாய்ப்பவரு தீச்சொ, னீங்கன்மட வார்கள்கட னென்றெழுந்து போந்தான்" என்றார், பிறரும். இது - குறிப்புருவகம்.

இதனான், அவரில்லாத குடிக்கு உளதாங் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) சமயத்தில் தன்னைத் தாங்கவல்ல ஆண்மகனைப் பெற்றிராத குடி முதலறக்கெடுமென்பதாம். நவியம் - கோடரி. பற்றின்றி - ஆதாரமில்லாமல். அக்காலத்து - வீழுங்காலத்து. பற்றுவன - விழாது தாங்கவல்ல முட்டுக்கள். முதல் - அடி: ஆதாரம். குடியை மரமென்றமையால், முதலென்றது அதன்

வழிக்கு உரியாரை: அதன்வழி - அந்தக்குடும்பத்தின் பரம்பரை. மரம்போல வளர்ப்பாரைப் பெற்றபோது வளர்தலும், வளர்ப்பாரைப்பெருதபோது கெடுதலுமுடைமையால், குடியை மரமாக்கினுரென்க. "தூங்குசிறை" என்ற மேற்கோள் சீவகசிந்தாமணியில், காந்தருவதத்தையாரிலம்பகத்தின் ஆருவது பாடல்: இதன் பொருள்:—தூங்குசிறை - தொங்கிய சிறகுகளையுடைய, வாவல் - வெளவால், உறை - வாழ்கின்ற, தொல் மரங்கள் என்ன - ஆல மரங்கள் (தாம் கெட அவைகெடாதபடி அவற்றுள்தோன்றிய விழுது தாங்கினுற்) போல, ஓங்கு குலம் நைய - உயர்ந்த (தமது) குலமானது தளர்ச்சியடைய, அதனுள் பிறந்த - அந்தக்குலத்தில் தோன்றிய, வீரர்—, தலைசாய்ப்பவரு நீச்சொல் - (இவன்பிறக்க இக்குலங்கெட்ட தென்று உலகத்தில் நாணத்தால்) தலைகவிழுமாறு (உலகத்துத்)தோன்றும் வசைச்சொல் (பிறவாதபடி), தாங்கல் - காப்பது, கடன் - கடமையாகும்: நீங்கல் - (தமது குலத்தைத்)தாங்காதுபோதல், மடவார்கள் கடன் - மூடரது கடமையாகும்; (ஆதலால் யானும்முயன்று பொருள்தேடி என் குலத்தைத் தாங்குவேன்), என்று - என்றுசொல்லி, எழுந்து போந்தான் - எழுந்துபோனுன் சீதத்தனென்க. 'அடுத்தூன்றும் நல்லாள்' என்று கூறி, அதனுல் இடுக்கணைக் கோடரியாகவும், குடியை மரமாகவும் ஊகிக்குமாறுவைத்ததனுல், இக்குறள் குறிப்புருவகம் ஆயிற்று. அவர் - குடியைத்தாங்குவார். "சிதலை தினப்பட்ட ஆலமரத்தை, மதலையாய் மற்றதன் வீழூன்றியாங்குக், குதலைமை தந்தைகட்டோன்றிற்றுன்பெற்ற, புதல்வன் மறைப்பக் கெடும்" என்ற நாலடி, இங்குக் காணத்தக்கது. "நைந்தடியுற்ற வாலம் நடுங்கி வீழ்கின்றதென்று, வந்த வீழூன்றி வீழாவகை நிலை விளக்கு மாபோல், மைந்தர்கள் தமக்குள் நல்ல அறிவினுல் மகிழ்ந்து சேர்ந்து, தந்தையைத் தளராவண்ணம் தாங்குவர் தவத்தினென்முன்" என்ற உத்தரகாண்டச்செய்யுள் இச்செய்யுளை அடியொற்றியது. கால் - அக்குடியின்சந்ததிக்கு உரியவர். (௧o)

கoச - ஆம் அதிகாரம்—உழவு.

பரி:—அஃதாவது - சிறுபான்மை வாணிகர்க்கும் பெரும்பான்மை வேளாளர்க்கும் உரித்தாய உழுதற்றொழில். செய்விக்குங்கால் ஏனையோர்க்கு முரித்து. இது, மேல் குடியுயர்தற்குஏது வென்ற ஆள்வினைவகை யாகலின், குடிசெயல்வகையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) "வேளாண்மாந்தர்க் குழுதூணல்லது, இல்லென மொழிப பிறவகை நிகழ்ச்சி" என்னுந் தொல்காப்பியமரபியற் சூத்திரத்தி னுரையில், 'வணிகர்க்கும் ஒழிந்த வேளாளர்க்கும் ஒத்த செய்தி யெனலாகிய உழவுத்தொழிலும் நிரைகாத்தலும் வர்ணிகமு மென்பன, ஒத்தசிறப்பினவன்றி அவற்றுள்ளும் ஒரோவொன்று ஒரோ வருணத்தார்க்கு உரியனவாம் ஆகலானும், ஈண்டு அவை விதந்துகூறினுனென்பது. நிரைகாவலும் உழுவுத்தொழிலும் வணிகர்க்கும் வேளாளர்க்கும் தடுமாறுதல்போலாது,

வாணிகவாழ்க்கை வேளாண்மாந்தர்க்குச் சிறுவரவிற்றெனவும் உழுதுண்டல் பெருவரவிற் றெனவும், உழுதுண்டல் வணிகர்க்குச் சிறுவரவிற் றெனவும் எண்வகைக்கூலத்தொடுபட்டதே பெருவர விற்றெனவும் கூறினான் இச்சூத்திரங்களானென்பது' என்று கூறி யிருப்பது காண்க. செய்விக்குங்கால்-(தாமே செய்யாது பிறரால்) செய்விக்கப்படுமாயின். ஏனையோர்க்கும் - அந்தணர் முதலிய மற்றையோர்க்கும். இது - உழவு. ஆள்வினைவகை - முயற்சியின் ஒருவகை. (௯)

௧0௩௧. சுழன்றுமேர்ப் பின்ன துலக மதனால்
உழந்து முழவே தலை.

பரி:—(உழுதலான் வரும் மெய்வருத்தம் நோக்கி), சுழன்று உம் - (பிறதொழில்களைச் செய்து) திரிந்தும், ஏர் பின்னது-(முடி வில்) ஏருடையார் வழியதாயிற்று, உலகம்—: அதனால்-ஆதலான், உழந்துஉம் - எல்லா வருத்தமுற்றும், தலை - தலையாயதொழில், உழவு ஏ—; (எ - று.)

ஏர் - ஆகுபெயர். பிறதொழில்களால் பொருளெய்தியவழி யும் உணவின் பொருட்டு உழுவார்கட் செல்ல வேண்டுதலின், 'சுழன்று மேர்ப்பின்ன துலகம்' என்றும், வருத்தமிலவேனும் பிறதொழில்கள் கடையென்பது போதர 'உழந்து முழவேதலை' என்றும் கூறினார்.

இதனான், உழவினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) பிறதொழில்களில் உடல் வருத்தமில்லாமையால் சிறந்தனபோலத் தோன்றினும், அவர்கட்கும் உணவின் பொருட்டு உழுவாரைத் தேடவேண்டியிருத்தலால், உழவுத்தொழில் உடல் வருத்தம் மிக்கு இருப்பினும் அதுவே சிறந்ததென்பதாம். பிற தொழில் - நிரைகாத்தல் வாணிகம் முதலியன. ஏருடையார்-உழ வர். வழியது - அதீனத்தது. எல்லாவருத்தம் உற்றும் - எல்லா [பலவகை] வருத்தமும் அடைந்தாலும். தலையாய - சிறந்த. ஏர் என்பது - கலப்பையை: அது - அதனையுடையார்க்கு ஆகிவந்த தனால், ஆகுபெயராம். எய்திய வழியும் - அடைந்தபோதிலும். உணவின்பொருட்டு - உணவுக்குஉரிய தானியத்தைப் பெறுதலின் பொருட்டு. கடை - அதமம். இங்கு, "வேதநூல் முதலாகி விளங்கு கின்ற கலையனைத்தும், ஓதுவாரெல்லாரும் உழுவார்தந் தலைக் கடைக்கே" என்ற ஏரெழுபது கருதத்தக்கது. (௧)

௧0௩௨. உழுவா ருலகத்தார்க் காணியஃ தாற்றா
தெழுவாரை யெல்லாம் பொறுத்து.

பரி:—அஃது - அவ்வுழுதலை. ஆற்றாது - செய்யமாட்டாது, எழுவாரை எல்லாம்-(பிறதொழில்கண்மேற்) செல்வார் யாவரை யும், பொறுத்து - தாங்குதலால். உழுவார்-அது வல்லார், உலகத் தார்க்கு - உலகத்தாராகிய தேர்க்கு, ஆணி - அச்சாணியாவர்.

"காடுகொன்று நாடாக்கிக் குளந்தொட்டு" என்றாற்போல உழுவாரென்றது - உழுவிப்பார்மேலுஞ் செல்லும். உலகத்தாரென்றது-ஈண்டு அவரை யொழிந்தாரை. கலங்காமல் நிறுத்தற்கண் ஆணிபோறலின் 'ஆணி' என்றார். பொறுத்தலானென்பது திரிந்து நின்றது. ஏகதேசவுருவகம். 'அஃதாற்றார் தொழுவாரே யெல்லாம் பொறுத்து' என்று பாடமோதி, அது மாட்டாதார் புரப்பார் செய்யும் பரிபவமெல்லாம் பொறுத்து அவரைத் தொழுவாரே யாவரென் றுரைப்பாரு முளர்.

(கு - ரை.) பிறதொழில்மேற்செல்வார்க்கும் தம் முயற்சியால் உணவினை விளைத்துக் கொடுத்துதவுதலால் அவ்வுழவரே உலகத்தைத் தாங்குபவரென்பதாம். அது வல்லார் - உழுதற்றொழிலில் வல்லவர். "காடுகொன்று" என்று தொடங்கும் மேற்கோள், பத்துப்பாட்டுள் பட்டினப்பாலையில் ௨௮௩, ௨௮௪-வரிகளில் உள்ளது. இம்மேற்கோளின்பொருள்—காடு கொன்று-காட்டை அழிப்பித்து, நாடு ஆக்கி - நாட்டை யுண்டாக்குவித்து, குளம் தொட்டு - குளத்தைத் தோண்டுவித்து என்பது. இந்தஇடத்து, கொன்று முதலியன தன்றற்செய்யப்படாது பிறரைக்கொண்டு செய்வித்து என்ற பொருளைத் தருதல்போல, உழுவார் என்பது - உழவுதொழிலைச் செய்வாரைக் காட்டுவதன்றி, உழவுதொழிலைச் செய்விப்பாரையும் காட்டுமென்க. உலகத்தவரில் உழுவாரும் சேர்ந்தாராயினும், உழுவார்க்கு உழுவாரேயாணியெனின் பொருந்தா தாதலால், உலகத்தாரென்பது - உழுவாரொழிந்த பிறரையே காட்டிற் றென்றார். அவரை - உழுவாரை. கலங்காமல் நிறுத்தற் கண்கலங்காமல் நிலைநிறுத்துதலில். ஆணி - அச்சாணி; "ஆணியிவ்வுலகுக் கெல்லாம்" என்றஇடத்திலும் ஆணி இப்பொருளில்வருதல்காண்க. பொறுத்து என்பது காரணப்பொருளது என்பார் பொறுத்தலான் என்பது திரிந்துநின்றதென்றார். உழுவாரை அச்சாணியாக உருவகஞ்செய்தவர் அதற்கேற்ப உலகத்தாரைத் தேராக உருவகஞ்செய்யாமையால், இஃது ஏகதேசவுருவகம். அது மாட்டாதார் - அவ்வுழவுத் தொழிலைச் செய்யமாட்டாதார். புரப்பார் - காப்பவரான உழவர்: அரசர் என்பாருமுளர். பரிபவம் - அவமானம்: பிறதொழிலைப்பற்றி ஏளனமாகப் பேசுவதனு லானது. பொறுத்து - சகித்துக்கொண்டு. அவரை - உழுவாரை. "உழுங்குலத்திற் பிறந்தாரே உலகுய்யப் பிறந்தாரே" எனக் கம்பர் தமது ஏரெழுபதில் வேளாளரைப் புகழ்ந்திருத்தலும், "எண்பதனும், தத்துநீ ரார்க்குங் கடல்வேலித் தாயர்போல், வித்தித் தருவான் விளைவு' என்ற உழவன் வென்றித்துறை (புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, ஒழிபு - ௪) யும் ஒருசார் ஒப்பு நோக்கத்தக்கன. (௨)

௧0௩௩. உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாந்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்.

பரி:—உழுது - (யாவரு முண்ணும்வகை) உழுதலைச்செய்து, உண்டு - (அதனால் தாமும்) உண்டு, வாழ்வார் ஏ-வாழ்கின்றாரே, வாழ்வார் - (தமக்குரியராய்) வாழ்கின்றவர் : மற்று எல்லாம் -

மற்றையாரெல்லாம், தொழுது - (பிறரைத்) தொழுது, உண்டு - (அதனால்தாம்) உண்டு, பின்செல்பவர் - அவரைப் பின்செல்நின்றவர் ; (எ - று.)

மற்று என்பது வழக்குப்பற்றிவந்தது, தாமும் மக்கட்பிறப்பினராய் வைத்துப் பிறரைத் தொழுது அவர் சில கொடுப்பத் தம்முயிரோம்பி அவர் பின்செல்வார் தமக்குரியரல்ல ரென்பது கருத்து.

(கு - ரை.) உழுதுண்டு வாழ்வாரின் வாழ்வே வாழ்வு எனற்கு உரியதென்பதாம். அதனால் - அவ்வுழுதலால். பிறரையென்றது, உழுவோரைக் குறிக்கும். மற்று என்பது வினைமாற்றிலேனும் அசையிலேனும் வராமல், உலகவழக்குப்பற்றி, மற்றையார் என்ற பொருளில் வந்ததென்க. மக்கட்பிறப்பினராய் வைத்து - மனிதராய்ப் பிறந்திருந்தே. உயிரோம்பி - உயிரைப்பாதுகாத்து, செல்வார் - செல்பவர்: வினையாலணையும்பெயர். செல்வாரென்ற எழுவாய், உரியரல்லர் என்ற பயனிலையோடு முடியும். "உழுதுண்டு வாழ்வதற் கொப்பில்லைகண்டீர், பழுதுண்டுவேறோர் பணிக்கு" என்றது இங்கு நோக்கத்தக்கது. "உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாரும், தொழுதுண்டு பின்செல்வா ரென்றேயித் தொல்லுலகில், எழுதுண்ட மறையன்றோ இவருடனே இயலுமிது, பழுதுண்டோ கடல்சூழ்ந்த பாரிடத்திற் பிறந்தோர்க்கே' என்றார் ஏரெழுபதில் கம்பரும். (௩)

௲௰௩௪. பலகுடை நீழலுந் தங்குடைக்கீழ்க் காண்பர்
அலகுடை நீழ லவர்.

பரி:—அலகு உடை-(உழுதற்றொழிலான்) நெல்லினையுடையராய, நீழலவர் - தண்ணளியுடையார்,—பல குடைநீழல் உம் - பலவேந்தர் குடைநிழலதாய மண்முழுதினையும், தம் குடைக்கீழ்-தம் வேந்தர் குடைக்கீழே, காண்பர்—; (எ - று.)

அலகு - கதிர் : அஃது ஈண்டு ஆகுபெயராய், நென்மேலதாயிற்று. உடைய என்பது குறைந்து நின்றது. நீழல்போறலின், நீழலெனப்பட்டது. நீழலவரென்றது - இரப்போர்க்கெல்லாம் ஈதனோக்கி. ஒற்றுமைபற்றி 'தங்குடை' என்றார். குடைநீழலென்பதூஉம் ஆகுபெயர். "ஊன்றுசான் மருங்கி னீன்றதன் பயனே" என்றதனால், தம்மரசனுக்குக் கொற்றம்பெருக்கி மண்முழுதும் அவனதாகக் கண்டிருப்பரென்பதாம்; இரப்போர் சுற்றமும் புரப்போர் கொற்றமு, முழவிடை விளைப்போர்" என்றார் பிறரும்.

(கு - ரை.) உழுதொழிலால். நெற்செல்வத்தைப் பெற்றவர் தம் அரசனுக்குக் கொற்றம்பெருக்கிப் பல வேந்தரின் நாட்டையும் தம் அரசனுடைய ஆட்சிக்கீழடங்கியவாறு செய்வரென்பதாம். தண்ணளி - குளிர்ந்த அருள். கதிரென்னும் பொருளையுடைய அலகு

என்பது-கதிரிலுள்ள நெல்லைக் காட்டுதலால், ஆகுபெயராயிற்று. "அலகுடை" என்ற இடத்துள்ள உடையென்பது, உடைய என்பதன் விகாரம். நிழலைப்போற் குளிர்ந்திருத்தலால், நீழல் என்பது உவமவாகுபெயராய், தண்ணளியைக் காட்டிற்று. இரப்போர்க் கெல்லாம் - யாசிப்பவருக்கெல்லாம். உழுவார்க்கும் அவ்வுழுவாரின் வேந்தர்க்குமுள்ள ஒற்றுமைபற்றி, அத்தலைவரின் குடையை 'தங்குடை' என்றார். குடைநீழலென்னுந் தானத்தின் பெயர்-அக்குடைநீழலிலுள்ள பூமியைக் காட்டுதலால், தானவாகுபெயராம். "ஊன்றுசால்" என்ற மேற்கோள், புறநானூறு ௩௫-இல் உள்ளது: இதன் பொருள்:—பொரு படை தரூஉம் கொற்றம்உம் - போர்செய்கின்ற சேனை தருகின்ற வெற்றியும், ஊன்று சால் மருங்கின் - (உழுகின்ற கலப்பை நிலத்தினிடத்தே) ஊன்றிய சாலினிடத்து, ஈன்றதன் - விளைந்தநெல்லின், பயனே என்பது. "இரப்போர்" என்று தொடங்கும் மேற்கோள், சிலப்பதிகாரம், நாடுகாண்காதை, ௧௪௯, ௧௫0 - அடிகளி லுள்ளது. இவ்வடிகளின் பொருள்:—இரப்போர் சுற்றம்உம் - இரப்பவருடைய சுற்றத்தாரையும், புரப்போர் - (தம்மைக்) காக்கும் அரசருடைய, கொற்றம்உம் - வெற்றியையும், உழவிடை - உழவினிடத்து, விளைப்போர் - உண்டாக்குவோரென்பது. பிறரென்பது - சிலப்பதிகார நூலாசிரியராகிய இளங்கோவடிகளை. "குடையாளுமுடிவேந்தர் கொலையானை தேர்புரவி, படையாளு மிவைநான்கும் படைத்துடைய ராஞலென், மடைவாளைவரும் பொன்னிவளநாடர் தங்களலப், படைவாளைக் கொண்டன்றிப் பகையறுக்கமாட்டாரே" என்ற ஏரெழுபதுங் காண்க. (௪)

௧0௩௫. **இரவா ரிரப்பார்க்கொன் றீவர் கரவாது**
கைசெய்தூண் மாலை யவர்.

பரி:—கைசெய்து - (தம்) கையாலுழுது, ஊண் - உண்டலை, மாலையவர் - இயல்பாகவுடையார்,—இரவார் - (பிறரைத் தாம்) இரவார்: இரப்பார்க்கு - (தம்மை) இரப்பார்க்கு, ஒன்று - (அவர் வேண்டியது) ஒன்றனை, கரவாது—, ஈவர் - கொடுப்பார்.

'செய்து' என்பதற்கு உழுதலை யென வருவிக்க. கைசெய்தூண்மாலையவ ரென்பது, ஒருஞான்றும் அழிவில்லாத செல்வமுடையரென்னும் ஏதுவை யுட்கொண்டு நின்றது.

(கு - ரை.) பிறரிடத்து இரவாமல், இரப்பார்க்குக் கொடுக்குந் தன்மையர் உழவரே யென்பதாம். கரவாது - ஒளியாமல். ஊண் - உண்ணுதல்: முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். செய்து என்பதற்கு ஏற்க, உழுதலையென்ற செயப்படுபொருள் வருவிக்கவேண்டுமென்றார். ஒருஞான்றும் - ஒருபோதும். கைசெய்தூண் மாலையவரென்பது - ஒருபொழுதும் அழிவில்லாத செல்வத்துக்குக் காரணமான செயலைக் கொண்டவ ரென்று தெரிவிக்கும் ஏதுவை [காரணத்தை] உட்கொண்ட விசேடியமென்க; எனவே, இது - கருத்துடையடைகொளியணியாம். (௫)

௧0௩௬. உழவினார் கைம்மடங்கி னில்லை விழைவதூஉம்
விட்டேமென் பார்க்கு நிலை.

பரி :—உழவினர் கை - உழுதலையுடையார் கை, மடங்கின் - (அதனைச் செய்யாது) மடங்குமாயின்,—விழைவதூஉம் - (யாவரும்) விழையும் உணவும், விட்டேம் - (யாம்) துறந்தேம், என்பார்க்கு—, நிலைஉம் - (அவ்வறத்தின்கண்) நிற்றலும், இல்லை - உளவாகா ; (எ - று.)

உம்மை-இறுதிக்கண்ணும் வந்து இயைந்தது. உணவின்மையால், தாம் உண்டலும் இல்லறஞ் செய்தலும் யாவர்க்கும் இல்லையாயின. அவருறுப்புமாத்திரமாய கை வாளாஇருப்பின் உலகத்து இம்மை மறுமை வீடு என்னும் பயன்கள் நிகழா என்பதாம். ஒன்றனை மனத்தான் விழைதலும் ஒழிந்தே மென்பார்க்கு என உரைப்பாரும் உளர்.

இவை யைந்துபாட்டானும், அதனைச் செய்வாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) உழுபவரின் கைமடங்கினல் உணவு விளையா தாகையால், உணவில்லையாம் : உணவில்லாமையால் உலகத்தோர் யாவர்க்கும் தாம் உண்ணுதலும் இல்லறம்நடத்தலும் இல்லையாம்: இல்லறத்தோர் தமது அறத்தைச் செய்யாதுபோகவே துறவோர்க்கு உண்டி முதலியன ஈபவர் இலராவர்: ("துறந்தார்க்கும் துவ்வாதவர்க்கு மிறந்தார்க்கும் இல்வாழ்வானென்பான் றுணை" என்ற குறளையும் நோக்குக.) ஆகவே, அவர் துறவறமும் நடவாதென்க. மடங்குதல் - தொழில் செய்யாதொழிந்து நிற்றல். அவ்வறத்தின்கண் - துறவறத்தில். விழைவதூம் என்ற இடத்திலுள்ள உம்மை, நிலைஎன்பதிலும் சேர்தற்கு உரியது என்பார், 'உம்மை இறுதிக்கண்ணும் வந்து இயைந்தது' என்றூர். என்பார்க்கு என்பதன்பின் 'உம்' விரித்து அதனை 'நிலை' என்பதன் பின் சேர்க்கலாமாயினும், பொருள்கொள்ளுமிடத்து விழைவதூம் என்ற இடத்துள்ள உம்மையை எடுத்துக்கூட்டும். இதுவே எளியவழி. விட்டேமென்பாரென்று கூறியது-துறவியரென்பதன் பொருளைப் பற்றி. அவர் உறுப்புமாத்திரமாய கை வாளா இருப்பின்-உழவோரின் ஒருறுப்பு மாத்திரமாகிய கை உழவுத்தொழிலைச் செய்யாது வெறுமனே யிருந்தால். 'விழைவதூஉம்' என்பதற்கு - 'யாவரும் விழையும் உணவும்' என்று கூறுது, 'ஒன்றனை மனத்தினல் விரும்புவதையும்' என்று வேறோருரை கூறினர். இவ்வுரையில், உம்மை இறுதிக்கண் இயையவேண்டுவதின்று. அதனை - உழவை. (சு)

க0௬எ. தொடிப்புழுதி கஃசா வுணக்கின் பிடித்தெருவும்
வேண்டாது சாலப் படும்.

பரி :— (ஒருநிலத்தினை உழுதவன்),—தொடி புழுதி - ஒருபலப்புழுதி, கஃசு ஆ - கஃசு ஆம் வண்ணம், உணக்கின் - (அதனைக்) காயவிடுவானாயின், (அதன்கட்செய்த பயிர்), பிடித்து-ஒரு

பிடியின்கணடங்கிய, எருஉம்—, வேண்டாது - இடவேண்டா மல், சால படும் - பணைத்து விளையும்; (எ - று)

பிடித்து - பிடியின்கண்ணது. பிடித்த என்பதன் விகார மென்பாருமுளர். வேண்டாமல், சான்று என்பன - திரிந்து நின்றன.

(கு - ரை.) உழுத புழுதியை நன்குகாயுமாறு விட்டுப் பயிரிடும் நிலம், எரு விடுதலையும் வேண்டாது நன்கு விளையு மென்பதாம். தொடி - பலம். கஃசு - காற்பலம். அதனை - நிலப்புழுதியை. அதன் கண்-அந்நிலத்தில். பணைத்து - பருத்து: செழுமையாக வளர்ந்து என்றபடி. பிடித்து - 'பிடி' என்ற பகுதியினடியாப் பிறந்த ஒன்றன் பாற் குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்: பிடியளவிலுள்ளது என்று பொருள். பிடித்த எரு என்பது பிடித்தெரு என விகாரப் பட்டதெனின், அப்போது பிடித்த என்பது - இறந்தகாலப் பெயரெச்சமாம். வேண்டாதுஎன்பது முற்றுப்பொருள்படாமல் எச்சப்பொருள்பட்டதனால் வேண்டாம லென்பது திரிந்ததாகக் கூறினர்: பதிற்றுப்பத்தின் ௬அ-ஆம் பாட்டில் "உண்ணாதடுக்கிய பொழுது பலகழிய" என்பதற்கு—'உண்ணாது என்றதனை உண்ணும லெனத்திரித்து, அதனை அடுக்கிய என்னும் வினையொடு முடித்து' எனவும், எக - ஆம் பாடலில் "தோன்றலீயாது தம்பழியூக்குநர்" என்பதற்கு—'தோன்றலீயாது என்றது தோன்ருது என்னும் வினையெச்சத் திரிசொல்: தோன்றலீயாமலெனத் திரிக்க' எனவும் பழைய வுரையி லெழுதியிருப்பது காண்க. அங்ஙனங்கொள்வது பண்டைக் காலத்து ஒருசாராரின் கொள்கைபோலும். சால என்பதற்குப் பணைத்துஎனப் பொருள் கூறியதனால், அதனைச் சான்று என் பதன் திரிபு என்ருர். (௭)

௧௦௩௮. ஏரினு நன்ரு லெருவிடுதல் கட்டபின்
நீரினு நன்றதன் காப்பு.

பரி:—(அப்பயிர்க்கு), ஏரின் உம் - அவ்வுழுதலினும், எரு இடுதல் - எருப்பெய்தல், நன்று—: கட்டபின் - (இவ்விரண்டுஞ் செய்து) களைகட்டால், அதன் காப்பு - அதனைக் காத்தல், நீரின் உம் - (அதற்கு) நீர் கால்யாத்தலினும், நன்று—; (எ - று.)

ஏர் - ஆகுபெயர். காத்தல்-பட்டி முதலியவற்ருனழிவெய் தாமற் காத்தல். உழுதல், எருப்பெய்தல், களைகட்டல், நீர்கால் யாத்தல், காத்தல்என்று இம்முறையவாய இவ்வைந்தும் வேண்டு மென்பதாம்.

(கு - ரை.) பயிருக்குச் செய்யவேண்டுவன உழுதல் முதலிய ஐந்தாமென்பதாம். ஏர்என்னும் கருவியின்பெயர் - அதனாலாய உழவுக்கு ஆகுதலால், கருவியாகுபெயர். பட்டி - பட்டிமாடு: திருட் டுத்தனமாகச் சென்று தன் விருப்பின்படியே பயிர் முதலியவைகளை மேயும் மாடு. அழிவு எய்தாமல் - இட்டபயிர் அழிந்திடாமல். நீர் கால்யாத்தல் - (கால்வாயினின்று) நீர்பாய்ச்சுதல். (அ)

௧0௩௯. செல்லான் கிழவ னிருப்பி னிலம் புலந்து
இல்லாளி னூடி விடும்.

பரி:—கிழவன் - (அந்நிலத்திற்கு) உரியவன், செல்லான் இருப்பின் - (அதன்கண் நாடோறுஞ்) சென்று பார்த்து அடுத்தன செய்யாது மடிந்திருக்குமாயின், நிலம்-அஃது, இல்லாளின் - அவனில்லாள்போல, புலந்து - (தன்னுள்ளே) வெறுத்து, (பின் அவனோடு), ஊடிவிடும்—; (எ - று.)

செல்லுதல் - ஆகுபெயர். பிறரை யேவியிராது தானே சேறல் வேண்டுமென்பது, *போதர, 'கிழவன்' என்றார். †தன்கட்சென்று ‡வேண்டுவன செய்யாது வேறிடத்திருந்தவழி §'மனையாளூடுமாறு போல' என்றது, அவன் போகமிழத்தல் நோக்கி.

இவை மூன்று பாட்டானும் அது செய்யுமாறு கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) விளைநிலத்தைக் கவனித்துப்பார்த்துப் பருவத்திற் செய்யவேண்டுவன செய்யாதவனுக்கு நிலம் பயனைத் தராதென்பதாம். அதன்கண் - அந்த நிலத்தினிடத்தில். அடுத்தன - செய்யவேண்டுமவை: எருப்பெய்தல் முதலியன. செய்யாது - செய்யவேண்டிய பருவத்திற் செய்யாமல். மடிந்திருக்குமாயின் - சோம்பியிருப்பானானால். செல்லுதல் - போய்ப்பார்த்து வேண்டுவன செய்தலென்ற பொருளைத் தந்ததனால், காரணவாகுபெயர். தானே - நிலத்திற்கு உரியவனே. மனையாளை யென்ற உவமையை நோக்க, போகமிழத்தல் என்பது - இன்பத்தை யிழத்தலென்றும், உபமேயமாகிய நிலத்தை நோக்க, விளைவையிழத்த லென்றும் சிலேடையாக இருபொருள்படும். அது - உழவு. (௯)

௧0௪0. இலமென் றசைஇ யிருப்பாரைக் காணின்
நிலமென்னு நல்லா ணகும்.

பரி:—இலம் என்று - (யாம்) வறியேம் என்று சொல்லி, அசைஇ இருப்பாரை-மடிந்திருப்பாரை, காணின்-கண்டால்,—நிலம் என்னும் நல்லாள் - நிலமகளென்று உயர்த்துச் சொல்லப்படுகிற நல்லாள், நகும் - (தன்னுள்ளே) நகாநிற்கும்; (எ - று.)

உழுதல் முதலிய செய்வார் யாவர்க்கும் செல்வங்கொடுத்து வருகின்றவாறுபற்றி 'நல்லாள்' என்றும், அதுகண்டுவைத்தும் அவைசெய்யாது வறுமையுறுகின்ற பேதைமைபற்றி 'நகும்' என்றும் கூறினார். இரப்பாரை என்று பாடமோதுவாருமுளர்.

இதனான், அது செய்யாதவழிப் படும் இழுக்குக் கூறப்பட்டது. வருகின்ற அதிகார முறைமைக்குக் காரணமும் இது.

---

* பி - ம். தோன்ற. † அதன்கட் சென்று: தன்னிடத்துச் சென்று. ‡ வேண்டியவை. § மனையாள் பிணங்கும் விதம்போல.

(கு - ரை.) உழுதல் முதலிய செய்யவேண்டுவன செய்வார் அனைவர்க்கும் செல்வங்கொடுத்து வருகின்ற பூமிதேவிக்கு, அந்த உழுதல் முதலியவை செய்யமாட்டாதார் வறுமையுறுவ ரென்பதாம். வறியேம் - தரித்திரராக இருக்கிறோம். மடிந்திருப் பாரை - சோம்பியிருப்பாரை. நகாநிற்கும் - பரிகாசச் சிரிப்புச்செய் வாள். பூமிதேவியின் சிரிப்பு, உழவுத்தொழிலைச் செய்யாதவரது பேதைமையைக் கண்டதனாற் பிறந்ததாகும். அதுகண்டு வைத் தும் - உழுதல்முதலியனசெய்வார்யாவர்க்கும் செல்வங் கொடுப் பதைப் பிரதியட்சமாகப்பார்த்தும். அவை - உழுதல் முதலியன. ஒருசாரார், இருப்பாரை என்ற இடத்து 'இரப்பாரை' என்று பாடம் ஓதுகின்றனர். செல்வமுண்டாதற்கு முதன்மைக்காரணமாகிய உழவு கூறியபின் அது செய்யாமையால் விளையும் நல்குரவு கூறு கின்றாரென்று வருகின்ற அதிகாரம் இந்தஉழவை அடுத்து நிற்ப தற்குக் காரணம் காண்க. (௧0)

௧0௫-ஆம் அதிகாரம்—நல்குரவு.

பரி:—அஃதாவது - நுகர்ப்படுவன யாவும் இல்லாமை.

(கு - ரை.) நுகரப்படுவன - அனுபவிக்கப்படுவன. 'கொடுப் பதைப் பெற்றுக்கொள்' என்று பொருளுள்ள 'நல்கு ஊர்' என்ற இரண்டு சொற்கள் சேர்ந்து, கொடுத்ததைப் பெற்றுக்கொள்ளு தலாகிய தொழிற்குக் காரணமான 'தரித்திரத்தைப்படு' என்ற பொருளைக் காட்டிற்று: காரியச்சொல் காரணப்பொருளைக் காட் டிய உபசாரவழக்கு. நல்கூர் என்ற பகுதியின் தொழிற்பெயர், நல் குரவு என்பது.

௧0௪௧. **இன்மையி னின்னாதி யாதெனி னின்மையின்**
இன்மையே யின்னா தது.

பரி:— (ஒருவனுக்கு), இன்மையின் - வறுமைபோல, இன் னாதது—, யாதுஎனின் - யாது என்று வினவின்,—இன்மையின்- வறுமைபோல, இன்னாதது—, இன்மைஏ - வறுமையே: (பிறி தில்லை); (எ - று.)

இன்னாதது - துன்பஞ்செய்வது. ஒப்பதில்லை யெனவே, மிக்கதின்மை சொல்லவேண்டாவாயிற்று.

(கு - ரை.) வறுமையையொப்பது வேறில்லையென்ற கருத்துத் தோன்ற இன்மையைப்போல இன்னாதது இன்மையே யென இயை பின்மையணி தோன்றக் கூறினார்: இதனை வடநூலார் அநந்வயா லங்காரம் என்பர். வறுமை - தரித்திரம். ஒப்பதே கிடையாத போது மிக்கது கிடைக்க வழியில்லையென்க. இன்னாதியாதெனின் என்றவிடத்துக் குற்றியலிகரம் அலகுபெறவில்லை: அலகுபெறின் வெண்டளை பிறழும். (௧)

௧0௪௨. **இன்மை யெனவொரு பாவி மறுமையும்**
இம்மையு மின்றி வரும்.

பரி:—இன்மைஎன - வறுமை என்று (சொல்லப்படுவது), ஒருபாவி—, (ஒருவனுழை வருங்கால் அவனுக்கு), மறுமை உம் - மறுமையின்பமும், இம்மைஉம் - இம்மையின்பமும், இன்றி - இல்லையாக, வரும்—; (எ - று)

இன்மையென வொருபாவி யென்பதற்கு, மேல் "அழுக்கா றென வொருபாவி" என்புழி உரைத்தாங்கு உரைக்க. மறுமை, இம்மை என்பன - ஆகுபெயர். ஈயாமையானும் துவ்வாமை யானும் அவை இலவாயின. 'இன்றி விடும்' என்று பாட மோதி, பாவியால் என விரித்துரைப்பாரு முளர்.

(கு - ரை.) வறியவர் ஈயாமையால் மறுமையின்பத்தையும், துவ்வாமையால் இம்மையின்பத்தையும் இழப்பரென்பதாம். ஒருவ னுழை - ஒருவனிடத்து. இன்மையென்பது - பண்பு ஆதலால், அதனைப் பாவமுடையதெனக் கூறலாகாது: பண்புக்குப்பண்பு இல்லையென்பது நூல்வழக்கு ஆதலால்; ஆகவே, அழுக்காற்றின் கொடுமையை விளக்க 'அழுக்காறென ஒரு பாவி' என்று சொன்னாற்போல், இங்கும் இன்மையின் கொடுமையை விளக்க 'இன்மையென வொருபாவி' என்று கூறியதென்க. என்புழி - என்றவிடத்து. உரைத்தாங்கு - சொன்னவகையாக. மறுமை யென்பது - மறுமையின்பத்தையும், இம்மையென்பது - இம்மை யின்பத்தையும் காட்டுதலால், இடவாகுபெயர். துவ்வாமை - அனுபவியாமை. இன்றிவரு மென்ற இடத்து 'இன்றிவிடும்' என்று பாடமாயின், பாவியென்பதைப் பாவியால் என்று மூன்ற னுருபு விரிப்பரென்றார். (௨)

௧0௪௩. தொல்வரவுந் தோலுங் கெடுக்குந் தொகையாக
நல்குர வென்னு நசை.

பரி:—நல்குரவு என்னும் நசை - நல்குரவு என்று சொல்லப் படும் ஆசை,— (தன்னாற் பற்றப்பட்டாருடைய), தொல் வரவு உம் - பழைய குடிவரவினையும், தோல்உம் - (அதற்கு ஏற்ற) சொல்லினையும், தொகைஆக - ஒருங்கே, கெடுக்கும்—; (எ-று)

நசையில்வழி நல்குரவில்லை யாகலின், நல்குரவையே நசை யாக்கி, அஃது அக்குடியில் தொல்லோர்க்கு இல்லாத இழி தொழில்களையும் இளிவந்த சொற்களையும் உளவாக்கலான், அவ் விரண்டனையும் ஒருங்கு கெடுக்கு மென்றார்: "குடிப்பிறப்பழிக் கும் விழுப்பங்கொல்லும்" என்றார், பிறரும். தோலாவது—"இழு மென்மொழியான் விழுமியது நுவறல்" என்றார், தொல்காப்பிய னாரும். இதற்கு உடம்பு என்று உரைப்பாருமுளர். அஃது அதற் குப் பெயராயினும், உடம்புகெடுக்குமென்றற்கு ஓர் பொருட் சிறப்பில்லாமை யறிக.

(கு - ரை.) வறுமையென்பது - குடிப்பிறப்பிற்கு ஏலாத இழி தொழில்களையும் இளிவந்த சொற்களையும் உளவாக்கலால், குடிப்

பிறப்பையும் அதற்கு ஏற்ற விழுமிய சொல்லையும் கெடுக்கு மென்பதாம். பற்றப்பட்டார் - கொள்ளப்பட்டார். நசை - வேண்டுமென்ற ஆசை. ஆசையே நல்குரவென்றும், உள்ளதுகொண்டு போதுமென்ற மனநிறைவே செல்வமாவதென்றும் அறிக. குடிவரவு - குடிப்பிறப்பு. "குடிப்பிறப்பழிக்கும் விழுப்பங்கொல்லும்" என்ற மேற்கோள் மணிமேகலையில் பாத்திரம்பெற்ற காதையில் எசு - ஆவது அடி. இதன் பொருள் :—குடிப்பிறப்பழிக்கும்-(பசிப்பிணியானது தன்னாற் பற்றப்பட்டாருடைய) உயர்குடிப் பிறப்பினை யழிக்கும் : விழுப்பம் கொல்லும் - (அக்குடிக்கு இருந்த) சிறப்பினையும் ஒழிக்கும் என்பது. தோலாவது - "இழுமென்மொழியான் விழுமியது நுவறல்" என்றார், தொல்காப்பியனார்: [தொல்-பொருள். செய்யுளியல், 239.] இதன் பொருள் - மெல்லென்ற சொல்லால் சிறந்த நால்வகைப் புருஷார்த்தமும் உண்டாகுமாறு சொல்லுதலென்பது. ஆகவே, தோலென்பது அந்தத் தொல்காப்பியத்தை யொட்டி, குடிப்பிறப்பிற்கு ஏற்ற விழுமிய சொல் என்ற பொருளில் இங்குவந்த தென்க. இனி, தோல் என்பதற்கு ஒருசாரார் உடம்பு என்று பொருள் கூறுவாராயினும், உடம்பைக் கெடுக்கு மென்பதிற் பொருட்சிறப்பு இல்லாமையால், அப்பொருள் கொள்ளத் தக்கதன்றென்பது, பரிமேலழகர் கொள்கை. (௩)

கOசச. **இற்பிறந்தார் கண்ணேயு மின்மை யிளிவந்த**
சொற்பிறக்குஞ் சோர்வு தரும்.

பரி :—இற்பிறந்தார் கண்ஏஉம்-(இளிவந்த சொல்பிறவாத) குடிப்பிறந்தார் மாட்டேயும், இளிவந்த சொல் - அது, பிறக்கும் —பிறத்தற்கு ஏதுவாகிய, சோர்வு - சோர்வினை, இன்மை - நல்குரவு, தரும் - உண்டாக்கும்: (எ - று.)

சிறப்பும்மை, அவர்மாட்டு அது பிறவாமை தோன்ற நின்றது. இளிவந்த சொல் - இளிவருதற் கேதுவாகிய சொல்: அஃதாவது - எமக்கு ஈயவேண்டுமென்றல். சோர்வு - தாம் உறுகின்ற துன்பமிகுதிபற்றி ஒரோவழித் தம்பிறப்பினை மறந்து அது சொல்லுவதாக நினைத்தல்.

(கு - ரை.) வறுமை, குடிப்பிறந்தாரையும் 'ஈக' என்ற இளிவந்த சொல்லைச் சொல்லுமாறு தூண்டு மென்பதாம். இளிவந்த - இழிவு பொருந்திய. குடிப்பிறந்தார் மாட்டேயும் - குடிப்பிறந்தாரிடத்தும். அது - இளிவந்த சொல். சிறப்பும்மை - இளிவந்தார் கண்ணேயும் என்ற இடத்திலுள்ளது. அது - இளிவந்த சொல். இளிவருதற்கு - இழிவு வருதற்கு. ஏது - காரணம். உறுகின்ற - அடைந்திருக்கின்ற. ஒரோவழி - சிலவேளை. அது - இளிவந்த சொல். (௪)

கOச௫. **நல்குர வென்னு மிடும்பையுட் பல்குரைத்**
துன்பங்கள் சென்று படும்.

பரி :—நல்குரவு என்னும் - நல்குரவென்று சொல்லப்படும், இடும்பையுள் - துன்ப மொன்றனுள்ளே, பல் துன்பங்கள் - பல துன்பங்களும், சென்றுபடும் - வந்துவிளையும் ; (எ - று.)

குரை - இசைநிறை. செலவு-*வரவின்கண் வந்தது. துன்பமும் தானும்உடன்நிகழ்தலின் நல்குரவைத் துன்பமாக்கியும், அத்துன்பமடியாகச் செல்வர்கடைநோக்கிச் சேறற்றுன்பமும், அவரைக் காண்டற் றுன்பமும், கண்டான் மறுத்துழி நிகழுந் துன்பமும், மருவழியும் அவர்கொடுத்தது வாங்கற்றுன்பமும், அதுகொடுவந்து நுகர்வன கூட்டற்றுன்பமும் முதலாயின நாடொறும் வேறு வேறாக வருதலின், எல்லாத் துன்பங்களும் உளவாமென்றும் கூறினார்.

இவை ஐந்து பாட்டானும் நல்குரவின் கொடுமை கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) வறியவன் பலதுன்பங்கட்கும் இடனாவனென்பதாம். இசை நிறை - செய்யுளில் ஓசை நிறைக்க வருவது. "ஏயுங் குரையு மிசைநிறை யசைநிலை" என்பது, தொல்காப்பியத்து இடையியற் சூத்திரம். சென்று 'என்பதற்கு வந்து என்று பொருள் கூறியதனால், செலவு வரவின்கண் வந்த தென்றார். நல்குரவு உள்ளபோது, துன்பமும் உடனிருத்தலால், 'நல்குரவென்னு மிடும்பை' என்று இரண்டையும் ஒற்றுமைப்படுத்துக் கூறினார். கடை - வாசல். மறுத்துழி - பொருளை ஈயவேணுமென்று இரக்க, அவர் கொடாது மறுத்தால். கூட்டல் - சேர்த்தல். (௫)

௧0௪௬. **நற்பொரு ணன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்கூர்ந்தார்**
சொற்பொருட் சோர்வு படும்.

பரி:—நல்பொருள்-மெய்ந்நூற்பொருளை, நன்கு உணர்ந்து-தெளிய வறிந்து, சொல்லின்உம் - சொன்னாராயினும்,—நல்கூர்ந்தார்—, சொல் - †(சொல்லும்) சொல், பொருள் சோர்வு-பொருளின்மையை, படும் - தலைப்படும்; (எ - று.)

பொருளின்மையைத் தலைப்படுதலாவது - 'யாம் இவர் சொல்லியன விரும்பிக் கேட்டுமாயின் கண்ணோடி இவர் உறுகின்ற குறை முடிக்க வேண்டும்' என்று அஞ்சி யாவரும் கேளாமையிற் பயனில் சொல்லாய் முடிதல். கல்வியும் பயன்படாதென்பதாம்,

(கு - ரை.) மெய்ந்நூற் பொருளை நல்கூர்ந்தார் சொல்லக் கேட்பின், பின்பு அவர் தம்குறையைக் கூறினாராயின், அவர் திறத்துத் தாட்சிணியத்தால் அக்குறையையும் முடிக்கும்படி வருமே என்றஞ்சி, எவரும் அவர் கூறுவதைக் கேளாரென்பதாம். தலைப்படும் - பொருந்தும். கேட்டுமாயின் - கேட்டோமாயின். கண்ணோடி - தாட்சிணியப்பட்டு. பயன்இல்சொல் - பயனற்ற சொல்: கேட்பாரில்லாமையால் நல்கூர்ந்தார்சொல் பயனிலதாமென்க. "எனைத்துணைய வேனு மிலம்பாட்டார் கல்வி, தினைத் துணையுஞ் சீர்பாடிலவாம்" என்றது, இங்குக் காணத்தக்கது. (௬)

---

* பி - ம். விரைவின்கண். † சொல்லிய.

௧௦௪௭. அறஞ்சாரா நல்குர வீன்றதா யானும்
பிறன்போல நோக்கப் படும்.

பரி:—அறம் சாரா - அறத்தொ டியைபில்லாத, நல்குரவு - நல்குரவுடையான்,—ஈன்ற தாயான்உம் - (தன்னை) ஈன்ற தாயானும், பிறன் போல - பிறனைக் கருதுமாறுபோல(க் கருதி), நோக்கப்படும்—; (எ - று.)

அறத்தொடு கூடாமை-காரண காரியங்களுள் * ஒன்றானும் இயையாமை. நல்குரவு - ஆகுபெயர். சிறப்பும்மை, அவளது இயற்கையன்புடைமை விளக்கி நின்றது. கொள்வதின்றாதலே யன்றிக் கொடுப்பதுஉண்டாதலு முடைமையின், அதுநோக்கிச் சுற்றத்தார் யாவரும் துறப்ப ரென்பதாம்.

(கு - ரை.) வறியவனிடம் கொள்வதில்லாமையே யன்றிக் கொடுக்கவும் வேண்டியிருத்தலால், அதுநோக்கி அவனைச் சுற்றத்தார் யாவரும் கைவிடுவ ரென்பதாம். செல்வத்தினால் விளையக் கூடியது - தருமம்: நல்குரவினால் விளையக்கூடியது - அதருமம்: ஆகவே, நல்குரவினால் அறத்தைச் செய்யமுடியாது: எனவே, நல்குரவு அறத்திற்குக் காரணமாகாதாம். இனி, தருமஞ் செய்வார்க்குச் செல்வமுண்டாகும்: அதருமஞ் செய்வார்க்கு நல்குரவு உண்டாகும்: எனவே, நல்குரவு அறத்தின் காரியமு மாகாதாம்: ஆதலால், நல்குரவுக்கு அறத்தொடு கூடாமை - காரணகாரியங்களுளொன்றானும் இயையாமை என்றார். நல்குரவு - இங்கு அதனையுடையானைக் காட்டுதலால், ஆகுபெயராம். தாயானும் என்ற இடத்துள்ள உயர்வுசிறப்பும்மை, பெற்ற மைந்தனிடத்து இயல்பாக அன்புடையாள் அவள் என்பதைத் தெரிவிக்கும். கொள்வது இன்று - தரித்திரனிடத்துக் கொள்ளத்தக்க பொருள் ஒன்றுமில்லை. கொடுப்பது - (கைவிடாவிட்டால் நல்கூர்ந்தானுக்குத் தாங்கள்) கொடுக்கவேண்டிய பொருள். உண்டாதலும் - உளதாதலும்: அதுநோக்கி - பொருள் கொடுக்கவேண்டியதா யிருத்தலை நோக்கி. துறப்பர் - நீங்கிவிடுவர். "இல்லானை, யில்லாளும் வேண்டாண் மற்றீன்றெடுத்த தாய் வேண்டாள், செல்லாதவன் வாயிற் சொல்," "தாயும் பகை கொண்ட பெண்டிர் பெரும்பகை தன்னுடைய, சேயும் பகை யுறவோரும்பகை யிச்செகமும்பகை, ஆயும்பொழுதி லருஞ்செல்வ நீங்கின்" என்பன காண்க. (எ)

௧௦௪௮. இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருநலும்
கொன்றது போலு நிரப்பு.

பரி:—நெருநல்உம் - நெருநற்றும், கொன்றது போலும் - கொன்றது போன்று,(எனக்கு இன்னாதவற்றைச்செய்த), நிரப்பு-நல்குரவு, இன்றுஉம்—, வருவது கொல்ஓ - (என்பால்) வரக்கடவதோ? [வந்தால், இனியாவது செய்வேன்?] (எ - று.)

அவ்வின்னாதன வாவன - மேற்சொல்லிய துன்பங்கள். நெருநல் மிக வருந்தித் தன் வயிறு நிறைத்தானொருவன் கூற்று.

---

* பி - ம். ஒன்றாயியையாமை.

(கு - ரை.) நெருநல், நெருநற்று - நேற்று. மேற்சொல்லிய-இவ்வதிகாரத்து ஐந்தாங் குறளினுரையிற் கூறிய, நெருநல் - முன்னாள். தன் வயிறுநிறைத்தான் - தன்வயிற்றை நிரப்பிய தரித்திரன். கூற்று - சொல். ஒருபொருளும் இல்லாமையையுடைய வறுமையை, நிரம்பியிருப்பது என்று பொருளுள்ள 'நிரப்பு' என்ற சொல்லாற் கூறியது - எதிர்மறையிலக்கணை. (அ)

௧0௪௯. **நெருப்பினுட் டுஞ்சலு மாகும் நிரப்பினுள்**
யாதொன்றுங் கண்பா டரிது.

பரி:—(மந்திரமருந்துகளான்), (ஒருவனுக்கு), நெருப்பினுள் - நெருப்பினிடையே, துஞ்சல்உம் ஆகும் - கிடந்துறங்கலுமாம்: நிரப்பினுள் - நிரப்பு வந்துழி, யாது ஒன்றுஉம்-யாதொன்றானும், கண்பாடு - உறக்கம், அரிது - இல்லை; (எ-று.)

நெருப்பினும் நிரப்புக் கொடிதென்றவாறாயிற்று. இதுவும் அவன் கூற்று.

இவை நான்கு பாட்டானும், நல்கூர்ந்தார்க்கு உளதாங் குற்றம் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) மந்திர சக்தியாலும் மருந்தின் வன்மையினாலும் நெருப்பிற்குள் தூங்கலாமென்பர். அவன்-நல்கூர்ந்தான். (கூ)

௧0௫0. **துப்புர வில்லார் துவரத் துறவாமை**
உப்பிற்குங் காடிக்குங் கூற்று.

பரி:—துப்புரவு இல்லார் - நுகரப்படும் பொருள்களில்லாதார், (தம்மாற் செயற்பாலதுமுற்றத் துறத்தலே யாகவும்), துவர துறவாமை - அது செய்யாதொழிதல்,— (பிறரில்லினுளவாய), உப்பிற்கும்—, காடிக்கும்—, கூற்று - கூற்றாம் ; (எ - று,)

மானமழியாமையிற் செயற்பாலது அதுவே யாயிற்று. முற்றத்துறத்தல் - சுற்றம் தானே விட்டமையின் ஒருவாற்றால் துறந்தாராயினார், நின்ற தம்முடம்பினையும் துறத்தல். அது செய்யாது கொண்டிருத்தல் இரண்டனையும் மாளப்பண்ணுதலின், அதனை, அவற்றிற்குக் கூற்று என்றார். இனி, முற்றத்துறத்தலாவது - துப்புரவில்லாமையின் ஒருவாற்றால் துறந்தாராயினார் பின் அவற்றை மனத்தால் துறவாமை யென்று உரைப்பாருமுளர்.

இதனான், அஃது உளதாயவழிச் செய்வது கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) வறுமையாளர் உயிரோடிருப்பதனினும் உயிரை விடுதலே தக்கதாகு மென்பதாம். முற்றத்துறத்தல் - இறத்தல். ஒருவாற்றால் துறந்தாராயினார் - ஒருவகையாற் சன்னியாசிபோலானவர். (சந்நியாசிகள் சுற்றத்தாரையும் பொருளையும் துறப்பவரென்பது, இங்குக் கருதத்தக்கது.) பொருள் நீங்கிய நல்கூர்ந்தாரைச் சுற்றத்தார் தாமே துறக்கின்றனர்: இனி, இவர்க்குத் துறக்க

வேண்டியதாக வுள்ளது, உயிரே யென்க. உயிரைவிடத் துணியா விடின் உயிரை யோம்புதற்காக மானத்தை விட்டுப் பிறர் டத்துக் காடியையும் உப்பையும் இரந்து பெறவேண்டி யிருத்தலால், 'துவ ரத் துறவாமை உப்பிற்குங் காடிக்குங் கூற்று' என்றார். அதனை - துவரத்துறவாமையை. அவற்றிற்கு - காடிக்கும் உப்புக்கும். மாளப்பண்ணுஞ் செயல் ஒத்திருத்தலால், துறவாமையை 'கூற்று' என்றது. பரிமேலழகருரையில்—'இனி, முற்றத்துறத்தலாவது... மனத்தால் துறவாமை' என்பது, 'இனி முற்றத் துறத்தலாவது...... மனத்தால் துறத்தல்' என்று இருக்கவேண்டுமெனத் தோன்றுகிறது. துவரத்துறவாமை - சுற்றமும் பொருளும் தாமே நீங்கினும், தாம் அவற்றை மனத்தால் வெறுத்துவிட்டிடாமல், அவற்றின்கட் பற்றுச் செய்தல் என்பது வேறுரை. அஃது - நல்குரவு. (௧0)

௧0௬ - ஆம் அதிகாரம்—இரவு.

பரி:—இனி, 'மானந்தீரா இரவு இரவாமையோ டொத்த லின், அதனாலும் வீடு எய்தற் பயத்ததாய உடம்பு ஓம்பப்படும்' என்னும் அறநூல் வழக்குப்பற்றி, மேலெய்திய துவரத்துறத்தல் விலக்குதற்பொருட்டு இரவு கூறுகின்றார். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

(கு - ரை.) மானம் - பெருமை. தீரா-நீங்காத. இரவு - யாசகத் தொழில். ஓம்பப்படும் - பாதுகாத்தற்கு உரியதாம். அறநூல் - தருமசாத்திரம். மேலெய்திய - மேலதிகாரத்தில் [நல்குரவு என்ற அதிகாரத்தில்] பெறப்பட்ட. துவரத்துறத்தல் - உயிரைவிடுதல். நல்குரவினால் உயிர்போவதாக வரின், மானம் போகாத இரவினால் உயிரை ஓம்புதல் தகும் என்று இவ்வதிகாரத்தாற் பெறப்படுவத னால், இது நல்குரவு என்னும் அதிகாரத்தின்பின் வைக்கப்பட்ட தென்க.

௧0ருக. இரக்க விரத்தக்கார்க் காணிற் கரப்பின்
அவர்பழி தம்பழி யன்று.

பரி:—(நல்கூர்ந்தார்),—இர தக்கார் - இரத்தற்கு ஏற்புடை யாரை, காணின்—, (அவர்மாட்டு), இரக்க—: (இரந்தால்), கரப்பின் - (அவர்) கரந்தாராயின், அவர் பழி-அவர்க்குப் பழியாவது (அல்லது), தம் பழி அன்று - தமக்குப் பழியாகாமை யான்: (எ - று.)

'இர' என்னும் முதனிலைத்தொழிற்பெயரது இறுதிக் கண் நான்கனுருபு விகாரத்தால் தொக்கது. இரத்தற்கு ஏற் புடையாராவார் - உரையாமைமுன் உணரும் ஒண்மையுடைய ராய் மாற்றாது ஈவார். அவர் உலகத்து அரிய ராகலின் 'காணின்' என்றும், அவர்மாட்டு இரந்தார்க்கு இரவான் வரும் இழிவு இன்மையின் 'இரக்க' என்றும், அவர் ஈதலிற் குறை காட்டாமையின், 'கரப்பின்' என்றும், காட்டுவராயின் அப்பழி

தூவெள்ளறுவைக்கண் மாசுபோல அவர்கட் கடிது சேறலின் 'அவர்பழி' என்றும், ஏற்பிலார் மாட்டு இரவு அன்மையின் 'தம் பழியன்று' என்றும் கூறினர்.

(கு-ரை.) இரக்கத்தக்கவரிடத்து இரப்பதனல் இழிவு வாராது: ஒருகால் ஈபவர் ஈதலிற் குறைகாட்டுவாராயின் அதனுற் பழிப்பு, வெள்ளிய ஆடையில் மாசுதோன்றுவதுபோல அந்த ஈபவர் களையே சேருமென்பதாம். இரத்தக்கார் என்ற தொடரில் 'இர' என்ற முதனிலைத்தொழிற்பெயரினிறுதியில், இரத்தற்கு என்று பொருள்தரவேண்டிய நான்கனுருபு தொக்க தென்க. **இரத்தற்கு ஏற்புடையராவார்** - எனக்கு ஈவாய் என்றுசொல்லி யாரிடத்து இரத் தல் தொழிலைச்செய்தால் தகுமோ, அப்படிப்பட்டவர். உரையாமைமுன் - (யாசகன் எனக்கு இன்னது ஈவாய் என்று வாய் திறந்து) சொல்லுதற்குமுன். ஒண்மை - நுண்ணறிவு. மாற்றுது - இல்லையென்று சொல்லாமல். "முகநோக்கி நிற்க வமையுமக நோக்கி, யுற்றதுணர்வார்ப் பெறின்" என்ற குறளின் கருத்தும், "ஏற்ற கை மாற்றுமை யென்னுனுந் தாம் வரையா, ராற்றுதார்க் கீவதா மாண்கடன்" என்ற நாலடியாரின் கருத்தும் இங்கு அறியத் தக்கன. 'காணின்' என்றதனல், அப்படிப்பட்ட கொடையாளி யைக் காணுதலரிது என்னுங் கருத்துப் பெறப்படும். அவரீத லிற் குறைகாட்டாமையின் - அப்படிப்பட்டவர் ஈதலைச்செய்தலிற் குறைகாட்டாராதலால். தூவெள்ளறுவை - பரிசுத்தமாய் வெண் ணிறமாகவுள்ள ஆடை. மாசு - அழுக்கு. கடிது - விரைவாக. ஏற்பிலார் மாட்டு - தகாதவரிடத்துச்செய்த, இரவு - யாசகம். அன்மையின் - அல்லவாதலால். (௧)

௧0௫௨. **இன்ப மொருவற் கிரத்த லிரந்தவை**
துன்ப முருஅ வரின்.

பரி:—ஒருவற்கு—, இரத்தல்-இரத்தல்தானும், இன்பம் - இன்பத்திற்கு ஏதுவாம்; இரந்தவை-இரந்தபொருள்கள், (ஈவா ரது உணர்வுடைமையான்), துன்பம் உறுஅ - (தான்) துன்புறு மல், வரின் - வருமாயின்; (எ - று.)

இன்பம் - ஆகுபெயர். உறுமல் என்பது, கடைக்குறைந்து நின்றது. துன்பம் - சாதியொருமைப்பெயர். அவையாவன - ஈவார்கட் காலமும் இடனும் அறிந்து சேறலும் அவர் குறிப்பறி தலும் அவரைத் தம் வயத்தராக்கலும் அவர் மனம் நெகிழ்வன நாடிச்சொல்லலும் முதலியவற்றுன் வருவனவும், மறுத்துழி வரு வனவுமாம். அவையுறுமல் வருதலாவது - அவர் முன்னுணர்ந்து ஈயக்கோடல். 'இறந்தவர் துன்பமுறுவரின்' என்று பாடமோதி, இரக்கப்பட்டவர் பொருளின்மை முதலியவற்றுல் துன்புறுது எதிர்வந்திவாராயின் என்று உரைப்பாருமுளர்.

இவையிரண்டுபாட்டானும், நல்குரவா னுயிர் நீங்கும் எல்லைக்கண் இளிவில்லா இரவு விலக்கப்படாதென்பது கூறப் பட்டது.

(கு - ரை.) ஈபவன் இரப்பவன்வேண்டும்பொருளைத் தானே அறிந்து கொடுப்பானாயின், அப்போது இரவும் துன்பத்திற்கு ஏதுவாகாது இன்பத்திற்கு ஏதுவாமென்பதாம். இன்பம் என்னும் காரியத்தின்பெயர்-அதன் காரணத்திற்கு ஆதலால், காரியவாகுபெயர். 'உறுஅவரின்' என்றவிடத்து, உறுமல் என்பது இறுதியிலுள்ள 'மல்' என்பது குறைந்து அளபெடுத்து 'உறுஅ' என நின்றதென்க. துன்பம் என்பது - பன்மையீறு தோன்றாது நின்று பலவகைத் துன்பங்களையும் காட்டுதலால், சாதியொருமை யென்றார்: பால்பகாவஃறிணைப்பெயர் இங்குப் பன்மையை யுணர்த்திற்று என்று கூறுமைக்குக் காரணம், இது பன்மையென்று தீர்மானித்தற்குரிய அடையாளமொன்றும் வாராமையாலாகும். அவையாவன - அத்துன்பங்களாவன. ஈவார்கண் கொடுப்பவரிடத்து. மனம் நெகிழ்வன - மனம் தன்னிடத்து இரங்கக்கூடிய மொழிகளை. நாடி - ஆராய்ந்து. மறுத்துழி - (ஈவார் இரப்போனாகிய தான் வேண்டுவதைக் கொடுக்காமல்) மறுத்தபோது. அவையுறுமல் - அவ்வகைத்துன்பங்கள் (இரப்பாற்கு) நிகழாமல். அவர் முன்னுணர்ந்து ஈயக் கோடல்-கொடுப்போர்(இரப்பான் கருத்தை) முன்னமே யறிந்து தரப் பெற்றுக்கொள்ளுதல். இரந்தவை யென்றவிடத்து 'இரந்தவர்' என்று பாடம் ஓதுவாருமுளர். இரக்கப்பட்டவர் = ஈவார். உயிர் நீங்கும் எல்லைக்கண் - உயிர்போவதாக இருக்கும்போது. இளிவில்லா - இழிவுபடுதலில்லாத. (௨)

௧0௫௩. கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடனறிவார் முன்னின்று
இரப்புமோ ரேஎ ருடைத்து.

பரி:—கரப்பு இலா - கரத்தலில்லாத, நெஞ்சின்-நெஞ்சினையுடைய, கடன் அறிவார் - மானமறிவார், முன் நின்று-முன்னர் நின்று, இரப்புஉம் - (அவர்மாட்டு ஒன்று) இரத்தலும், (நல்கூர்ந்தார்க்கு), ஓர் ஏர் உடைத்து - ஓரழகுடைத்து ; (எ - று,)

"சிறிய சுருக்கத்து வேண்டுமுயர்வு" என்றதனால், அவர்க்கு அது கடனெனப்பட்டது. அதனையறிதல் - சொல்லுதலுற்று உரைக்கலாகாமைக்கு ஏதுவாய அதனியல்பினையறிதல்: அவ்வறிவுடையார்க்கு முன்னிற்றல் மாத்திரமே யமைதலின் 'முன்னின்று' என்றும், சொல்லுதலான் வருஞ் சிறுமை எய்தாமையின் 'ஓரேஎ ருடைத்து' என்றும் கூறினர். உம்மை-அதனிழிபு விளக்கி நின்றது.

(கு-ரை.) தம்கடனறியும்குடிப்பிறந்தார் தம்மிடத்திருக்கும்பொருளைக் குறிப்பறிந்து கொடுக்குந் தன்மையராதலால் அப்படிப்பட்டவரின் முன்னின்று இரத்தல் சிறுமைதராது என்பதாம். கரத்தல் - (தம்மிடத்துப் பொருளிருக்கவும் இல்லையென்று) ஒளித்தல். அவர்மாட்டு - கரப்பிலா நெஞ்சுள்ள ஈவாரிடத்து. "சிறிய சுருக்கத்து வேண்டுமுயர்வு" என்ற மேற்கோள், கு மானம் என்ற அதிகாரத்து ௩ - ஆம் பாடலிலுள்ளது. குறைந்த நல்குரவில் பணியாமை வேண்டுமென்று குடிப்பிறந்தார்க்குக் கூறியிருத்தலால், அதனையுணர்ந்த குடிப்பிறந்தாராகிய ஈவார், குடிப்பிறந்தா

ராகிய இரப்பார் தம்மிடத்துப் பணியாதிருத்தலைக்கொண்டு கரவா ராதலால், அப்படிப்பட்டவரை 'கடனறிவார்' என்றார். சொல்லு தலுற்று உரைக்கலாகாமை-(தம் இளிவைச்) சொல்லத்தொடங்கி (அதனை)ச் சொல்லமாட்டாமை. அதனியல்பினை - மானத்தி னியல்பை. அவ்வறிவுடையார்க்கு - மானத்தினியல்பை யறியும் அறிவையுடையவர்க்கு. உம்மை-இரப்பும் என்ற இடத்து உள்ளது.

கOருச. இரத்தலு மீதலே போலுங் கரத்தல்
கனவினுந் தேற்றாதார் மாட்டு.

பரி:—கரத்தல் - (தமக்கு உள்ளது) கரத்தலை, கனவின்உம்- கனவின்கண்ணும், தேற்றாதார் மாட்டு - அறியாதார் மாட்டு, இரத்தல்உம்-(சென்றுஒன்றை)இரத்தலும், (வறியார்க்கு),ஈதலே போலும்—;(எ - று.)

உம்மை - ஈண்டும் அவ்வாறு நின்றது. தான் புகழ் பயவா தாயினும், முன்னுளதாய புகழ்கெட வாராமையின் 'ஈதலே போலும்' என்றார். ஏகாரம் - ஈற்றசை.

(கு - ரை.) ஒளியாது கொடுப்பவரிடத்து இரத்தல் புகழைக் கெடுக்காது ஆதலால், வறியவர்க்கு அவ்விரத்தல் கொடுத்தலையே போலுமென்பதாம். தமக்கு உள்ளது கரத்தலை - (இரப்பார் எனக்கு ஈ என்று கேட்கும்போது தம்மிடத்து உள்ள பொருளை இல்லை என்று ஒளித்துக் கூறுதலை.) ஈண்டும்-இக்குறளிலும். அவ்வாறு நின்றது - முன் குறளிற் போலவே இழிவு சிறப்புப் பொருளதாய் நின்றது ஈதலே. ஏ - ஈற்றசை : வாக்கியத்திலன்றிச் சொல்லி னீற்றிலிருப்பதும் ஈற்றசையேயா மென்க. (ச)

கOருரு. கரப்பிலார் வையகத் துண்மையாற் கண்ணின்று
இரப்பவர் மேற்கொள் வது.

பரி:—கண் நின்று-(சொல்லுதல் மாட்டாது) முன்நிற்றன் மாத்திரத்தான், இரப்பவர்-இரப்பார்,(உயிரோம்பற் பொருட்டு), மேற்கொள்வது - (அதனை)மேற்கொண்டு போகின்றது,—கரப்பு இலார் - (அவர்க்கு) உள்ளது கரவாது கொடுப்பார், (சிலர்), வையகத்து உண்மையான்-உலகத்து உளராய தன்மையானே, (பிறிதொன்றா னன்று) ; (எ - று.)

அவரில்லையாயின், மான நீக்கமாட்டாமையின், உயிர்நீப்ப ரென்பதாம்.

(கு - ரை.) எதிர் நின்ற மாத்திரத்தான் குறிப்பறிந்து ஒளிக் காமற் கொடுக்கவல்லார் சிலர் இருத்தலால்தான், மானிகளான இரப்போர் உயிரோம்ப இரத்தலை மேற்கொள்கின்றனர் : இல்லா விடின் மான மழியாமைக்காக உயிரை விடுவரென்பதாம். அதனை- இரத்தல் தொழிலை. அவர்க்கு-இரப்பவர்க்கு. உள்ளது; கரவாது- (தம்மிடத்து) உள்ளதை ஒளிக்காமல். இனி, அவர்க்கு உள்ளது -

கொடுப்பவராகிய தமக்கு உள்ளதைக் கரவர்து என்பாருமுளர். மேற்கொள்வது என்ற எழுவாய்க்கு - 'ஆகும்' என ஒருமுற்று வருவிக்க. கண்-கண்ணுக்குத் தெரியும் எதிரிடத்துக்கு இலக்கணே. 'நின்று' என்ற வினையெச்சம், 'இரப்பவர்' என்பதன் முதனிலையான இரத்தலென்பதோடாவது, 'மேற்கொள்பவர்' என்பதன் முதனிலையான மேற்கொள்ளுதல் தொழிலோடாவது இயைதற்கு உரியது. அவர்-கரப்பிலார். உயிர்நீப்பரென்பதற்கு இரப்பவரென்ற எழுவாய் வருவிக்க. (ரு)

கO௬௬. கரப்பிடும்பை யில்லாரைக் காணி னிரப்பிடும்பை
எல்லா மொருங்கு கெடும்.

பரி:—கரப்பு இடும்பை - உள்ளது கரத்தலாகிய நோய், இல்லாரை—, காணின் - கண்டால், (மானம் விடாது இரப்பார்க்கு),—நிரப்பு இடும்பை எல்லாம்—நிரப்பான் வருந்-துன்பங்களெல்லாம், ஒருங்கு கெடும் - சேரக்கெடும்; (எ - று.)

கரத்தல் ஒருவர்க்கு வேண்டுவதொன்றன்மையின், அதனை 'நோய்' என்றும், அஃது இல்லாத இரக்கத்தக்காரைக் கண்ட பொழுதே அவர் கழியுவகையராவ ராகலின், 'எல்லா மொருங்கு கெடும்' என்றும் கூறினர். இடும்பை - ஆகுபெயர். முழுதுங் கெடுமென்று பாடமோதி, எஞ்சாமற் கெடுமென்று உரைப்பாருமுளர்.

(கு - ரை.) கரத்தலில்லாத கொடையாளிகளைக் கண்டால், மானிகளான இரப்பார்க்கு நிரப்பிடும்பை ஒழியுமென்பதாம். உள்ளது கரத்தல் - (தம்மிடத்து) இருக்கும் பொருளை இல்லையென்று சொல்லி ஒளித்தல். நிரப்பை இடும்பையாகக் கருதுபவர் மானம் விடாதிரப்பாரே யாதலால், 'மானம் விடாதிரப்பார்க்கு' என்று வருவித்தார். நிரப்பு - வறுமை. 'ஒருங்கு' என்பதன்பொருள் 'சேர' என்பது. அதனை - கரத்தலை. அஃது - கரப்பு. இரக்கத்தக்கார் - யாசிக்கத்தக்கார்: கொடுப்போர். அவர் - இரப்போர். கழி உவகையர் - மிக்க மகிழ்ச்சியை யுடையவர். இடும்பை யென்பதற்குப் பொருள் - துன்பமென்பது. அச்சொல் - துன்பத்தை யுண்டாக்கும் நோயைக் காட்டுதலால், காரியவாகுபெயர். ஒருங்கு கெடும் என்ற இடத்துப் பாடாந்தரம்,முழுதுங்கெடும் என்பது.எஞ்சாமல் - குறையாமல்: இது முழுதும் என்பதன் பொருள். "முழுதென் கிளவி எஞ்சாப் பொருட்டே" என்பது, தொல்காப்பியத்து உரியியற் சூத்திரம். (௬)

கO௬எ. இகழ்ந்தெள்ளா தீவாரைக் காணின் மகிழ்ந்துள்ளம்
உள்ளு ளுவப்ப துடைத்து.

பரி:—இகழ்ந்து-(தம்மை) அவமதித்து, எள்ளாது - இழிவு சொல்லாது, ஈவாரை - பொருள் கொடுப்பாரை,காணின் - கண்டால், உள்ளம்-(அவ்விரப்பாரது)உள்ளம்,மகிழ்ந்து—,உள்ளுள்-உள்ளுள்ளே, உவப்பது உடைத்து - உவக்குந்தன்மை உடைத்து; (எ - று.)

இகழ்ந்தெள்ளாது எனவே, நன்குமதித்தலும் இனியவை கூறலும் பெறுதும். நிரப்பிடும்பை கெடுதலளவேயன்றி 'ஐம் புலன்களானும் பேரின்பமெய்தினராகக் கருதலான் உள்ளு ளுவப்பதுடைத்து' என்றார்.

இவை ஐந்து பாட்டானும் அவ்விரத்தக்காரது இயல்பு கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) இரப்பாரை இகழாது நன்குமதித்து இன்சொல் லுடன் கொடுக்குங் கொடையாளியைக் கண்டால், இரப்போரி னுள் ளம் பேரின்பமுறுமென்பதாம். உள்ளுள்ளே - மனத்திற்குள்ளேயே. இகழ்ந்தெள்ளாது என்ற இடத்து எதிர்மறை 'இகழாது எள் ளாது' என ஈரிடத்தும் சேர்தலால், இகழாது என்பதனால் நன்கு மதித்தலும், 'எள்ளாது' என்பதனால் இனியவை கூறலும் பெறப் படும். பெறுதும் - பெறுவோம். ஈவாரைக் கண்டபோதே இரப் பார்க்கு நிரப்பிடும்பை [வறுமைத்துன்பம்] கெடுதல் மாத்திரமன்றி, அக்கொடையாளரால் தாம் பெரும் பொருள் பெறலாமென்ற கருத் தினால், மெய் வாய் முதலிய பஞ்சேந்திரியங்களும் பேரின்பத்தைப் பெற்றனவாகவே அவரால் கருதப்படுமென்க. ஐம்புலன்களானும்- ஐம்பொறிகளா லனுபவித்தற்கு உரிய ஐந்து விஷயங்களாலும். அவ்விரத்தக்கார் - இரப்போரை நன்கு மதித்து இன்சொற்சொல் லிக் கரவாது ஈயுமவர். (எ)

௧0௫௮. **இரப்பாரை யில்லாயி னீர்ங்கண்மா ஞாலம்**
மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று.

பரி:—இரப்பார் - (வறுமையுற்று) இரப்பார், இல் ஆயின் - இல்லையாயின், ஈர் கண் மா ஞாலம்-குளிர்ந்த இடத்தையுடைய பெரிய ஞாலத்துள்ளார், (செலவு வரவுகள்), மரம் பாவை - (உயிரில்லாத) மரப்பாவை, சென்று வந்து அற்று - (இயந்திரக் கயிற்றால்) சென்று வந்தாற்போலும்; (எ - று.)

ஐகாரம் - அசைநிலை. ஞாலமென்னும் ஆகுபெயர்ப் பொரு ட்கு உவமையோடொத்த தொழில் வருவிக்கப்பட்டது. ஞாலத் துள்ளாரென்றது - அவரை யொழிந்தாரை. அவர்க்கு ஈதலைச் செய்து புகழும் புண்ணியமும் எய்தாமையின், உயிருடையரல்ல ரென்பதாம். "ஈவாரும் கொள்வாருமில்லாத வானத்து, வாழ் வாரே வன்கணவர்" என்றார் பிறரும். இத்தொடையின்பம் நோக்காது இரப்பவரில்லாயின் என்று பாடம் ஓதுவாருமுளர்.

(கு-ரை.) தம் புகழ்க்குக் காரணமான இரப்பாளரைப் பேணாத செல்வரினியக்கம் உயிரில்லாமரப்பாவையினியக்கம்போலப் பய னற்றதாம். இயந்திரக்கயிறு மரப்பாவையை ஆட்டுவிக்குஞ்சூத்திரக் கயிறு- இரப்பாரை என்ற இடத்திலுள்ள ஐகாரம் அசைநிலையா கும். ஞாலம்-ஞாலத்திலுள்ளார்க்கு இடவாகுபெயர். ஞாலத்துக்கு உவமை மரப்பாவை. மரப்பாவையாகிய உவமையில் 'சென்றுவந்த ற்று' என்று செலவுவரவுகள் கூறப்பட்டிருத்தலால், உபமேயமாகிய

'ஞாலம்' என்பதற்கும் ஞாலத்திலுள்ளாரது செலவு வரவுகள்' என உரைக்கப்பட்டதென்க. அவரை யொழிந்தாரை - இரப்பவரை யொழிந்தவரை: இரப்பவரைத் தனியே கூறிவிட்டதனால், அவரை ஒழிந்தாரைக்கொள்வதே ஏற்புடையதாகு மென்க. மானிடராகப் பிறவிபடைத்ததற்குப்பயன் புகழும் புண்ணியமுமே ஆதலாலும், இரப்பாரில்லாவிடின் கொடுத்தலில்லையலாகும் புகழும் புண்ணியமும் அடையமுடியா ஆதலாலும் மானிடப்பிறவியின் பயனே அற்றதா மாதலால், இரப்பாரைப்பெறாத அப்போது செல்வர்களியக்கம் உயிரற்ற மரப்பாவையியக்கம்போலு மென்றார். "ஈவாரும்" என்று தொடங்கும்மேற்கோள் உள்ள இடம் விளங்கவில்லை: இதன்பொருள்—ஈவாரும்-கொடுப்பவரும், கொள்வாரும்-பெற்றுக்கொள்பவரும் (என்னும்) இருவரையும், இல்லாத - பெறாத, வானத்து - சுவர்க்கலோகத்து, வாழ்வாரே - வாழ்பவரே, வன்கணவர் - கொடுமையையுடையோரென்பது. "புத்தேளுலகத்து" (உகரு) என்னும் குறளினுரையில் ஈவாரும் ஏற்பாரும் இன்றியே எல்லாரும் ஒருதன்மையராதலின்" என்று பரிமேலழகரே உரைத்திருப்பது இங்குக் கருதத்தக்கது. இரப்பாரை...... மரப்பாவை என்ற பாடத்தை விட்டு, இரப்பவர்........மரப்பாவை' என்று பாடங்கொள்ளின், எதுகைத்தொடையின்பம் கெடுதல் காண்க. (அ)

கO௬௯. ஈவார்க ணென்னுண்டாந் தோற்ற மிரந்துகோள்
மேவா ரிலாஅக் கடை.

பரி :—இரந்துகோள் - (அவர்பாற்சென்று ஒன்றனை) இரந்து கோடலை, மேவார் - விரும்புவார், இலாஅக்கடை - இல்வழி, ஈவார்கண் - கொடுப்பார் மாட்டு, என் - என்ன, தோற்றம் - புகழ், உண்டாம்—? [யாதுமில்லை]; (எ - று.)

தோற்றம்-ஆகுபெயர். மேவுவாரென்பது விகாரமாயிற்று. கொடுத்தல் வன்மை வெளிப்படாமையின், அதனாற் புகழெய்தாரென்பதாம்.

இவை யிரண்டு பாட்டானும், உலகிற்கு இரப்பார் வேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) இரப்பவரில்லையாயின் ஈவாரின் வண்மைப்புகழ் வெளிப்படாதென்பதாம். அவர்பால் - ஈவாரிடத்து, தோற்றம்-விளங்கிக் காணப்படுதல் : அங்ஙன் விளங்கிக் காணப்படுதலையுடைய புகழுக்கு, ஆகுபெயர். செய்யுளில் 'மேவார்' என்பது - மேவுவாரென்பதன்விகாரமான சொல். கொடுத்தல் வன்மை - கொடுக்கின்ற உறுதி : கொடுத்தல் வண்மை என்றபாடமு முண்டு. அதனால் - கொடுத்தலினால். (கூ)

கOசுO. இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டு நிரப்பிடும்பை
தானேயுஞ் சாலுங் கரி.

பரி :—(ஈவானுக்குப் பொருளுதவாவழி 'இவன் எனக்கு ஈகின்றிலன்' என்று அவனை), இரப்பான்—, வெகுளாமை-

வெகுளாதொழிதல், வேண்டும்—: (அது வேண்டிய பொழுது உதவாதென்பதற்கு வேறு சான்று வேண்டா:) நிரப்பு இடும்பை - நிரப்பாகிய தன்னிடும்பை, தானேஉம்—, கரி - சான்ருதல், சாலும் - அமையும்; (எ - று.)

யாவர்க்கும் *தேடவேண்டுதலும் நிலையின்மை முதலிய பிற சான்றும் உண்டு என்பது பட நின்றமையின், உம்மை - எச்சவும்மை. தனக்கேயன்றி, மற்றையிரந்தாற்கும் அற்றைக் கன்று பொருள் கடைக்கூட்டற்கு அவனுறுந் துன்பத்தைத் தனக்கேயாக வைத்துத் தானுறுந் துன்பம் தானறிந்து வெகுளற்க வென்பதாம்.

இதனான் அவற்கு இன்றியமையாததோரியல்பு கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) தன்னைப்போலவே ஈபவனுக்கும் ஒருகால் பொருள் முட்டுப்படலாமென்று கருதி, இரப்போன், கொடாமைக்காகக் கொடையாளியின்மீது வெகுளலாகாதென்பதாம். ஈவானுக்கு - கொடுப்பவனுக்கு. பொருள்உதவாவழி - பணம் (கையிற் கிடைக்காமையால்) உதவாதிருக்கும்போது, அவனை - பொருள் (உதவாமையால்) கொடுக்கமாட்டாத) ஈவானை, அது - பொருள். சான்று - சாட்சி. அமையும் - பொருந்தும். யாவர்க்கும் - எத்துணைச் செல்வர்க்கும். தேடவேண்டுதலும் - பொருள் சிலகாலத்தில் கையிற்கிடையாமையால் தேடவேண்டியிருத்தலும். நிலையின்மை - பொருளின்தன்மை நிலைத்திராததாதல். 'தானேயும்' என்ற இடத்து உம்மை-யாவரிடத்தும் தேடவேண்டுதலும், நிலையின்மை முதலிய பிறசான்று முண்டாயினும் என்பதுபடநின்றதமையால், எச்சவும்மையாம். இறந்தது தழுவிய எச்சமென்னலாம்; எதிரதுதழுவியது என்பாருமுளர். கடைக்கூட்டல்- முயன்றுசேர்த்தல். அவனுறுந் துன்பம் - ஈவான் அடையும் முயற்சி வருத்தம். தனக்கேயாகவைத்து - தனக்கே வந்ததாக வைத்து: தன்பொருட்டே படுவதாகவைத்து என்பாருமுளர். அவற்கு - இரப்பாற்கு. இயல்பு - தன்மை, "புள்ளும்பொழுதும் பழித்தலல்லதை, யுள்ளிச்சென்றோர்ப் பழியலர்" என்ற புறநானூறும், "பிச்சைபுக்குண்பான் பிளிருமை முன்னினிதே" என்ற இனியவை நாற்பதும் ஈண்டு அறியத்தக்கன. (௧0)

௧0எ - ஆம் அதிகாரம்—இரவச்சம்.

பரி:—அஃதாவது - மானம் தீர வரும் இரவினை யஞ்சுதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

(கு - ரை.) மானம்தீர - மானம்விட்டு நீங்க. இரவினை - பிச்சையெடுத்தல் தொழிலுக்கு.

* பி - ம். வேண்டுதலும், நிலையின்மையும்.

கOசுக. **கரவா துவந்தீயுங் கண்ணன்னர் கண்ணும்**
இரவாமை கோடி யுறும்.

பரி :—கரவாது - (தமக்கு உள்ளது) கரவாது, உவந்து - (இவர் வரப்பெற்றேமென்று) உண்மகிழ்ந்து, ஈயும்-கொடுக்கும், கண் அன்னார் கண் உம் - கண்போலச் சிறந்தார் மாட்டும், இரவாமை - இரவாதே (ஒருவன்) வறுமை கூர்தல், கோடி உறும் - (இரந்து செல்வமெய்தலிற்) கோடிமடங்குநன்று; (எ - று.)

நல்குரவு மறைக்கப்படாத நட்டார் மாட்டும் ஆகாதென்பது பட நின்றமையின், உம்மை - உயர்வுசிறப்பின்கண் வந்தது. அவ்விரவான் மானந்தீராதென்னுந் துணையல்லது அதற்கு மிகுதி கூடாமையின், வல்லதோர் முயற்சியான் உயிரோம்பலே நல்லதென்பது கருத்து.

(கு - ரை.) கரவாதுகொடுக்கும் மனமொத்த நண்பரிடத்தும் இரவாது தம்முயற்சியால் உயிரைக்-காத்தலே சிறப்புறுமென்பதாம். இவர் - இவ்விரப்பவர். உண்மகிழ்ந்து - மனமகிழ்ந்து, செல்வமெய்தலின் - பணம் அடைவதைக்காட்டிலும். நல்குரவு-[தன்] வறுமையை. நட்டார் - சினேகிதர். ஆகாது என்பதற்கு 'இரவு' என்னும் எழுவாய் வருவிக்க. "ஏற்ப திகழ்ச்சி" என்றதும் இங்கு நோக்குக. 'கண்ணன்னார் கண்ணும்' என்ற இடத்து உம்மை, உயர்வுசிறப்பில் வந்தது, மானம்தீராதென்னுந் துணையல்லது - மானம் போகாதென்ற அவ்வளவுமாத்திரமன்றி, அதற்கு மிகுதி - அதனினும் மிக்கது. வல்லது - (தான்) செய்யத் தக்கது. (க)

கOசுஉ. **இரந்து முயிர்வாழ்தல் வேண்டிற் பரந்து**
கெடுக வுலகி யற்றியான்.

பரி :—உலகு இயற்றியான்-இவ்வுலகத்தைப் படைத்தவன், (இதன்கண் வாழ்வார்க்கு முயன்று உயிர்வாழ்தலையன்றி), இரந்தும்—, உயிர்வாழ்தல் - உயிர்வாழ்தலை, வேண்டின் - வேண்டி விதித்தானாயின், (அக்கொடியோன்தானும்), பரந்து-(அவரைப் போன்று) எங்கும் அலமந்து, கெடுக - கெடுவானாக; (எ-று.)

மக்களுயிர்க்கெல்லாம் வாழ்நாளும் அதற்கு வேண்டுவதாய உண்டியும் அதற்கு ஏதுவாய செய்தொழிலும் பழவினை வயத்தாற் கருவொடு கலந்தவன்றே அவன் கற்பிக்குமன்றே? அவற்றுட் சிலவுயிர்க்கு இரத்தலையும் ஒருசெய்தொழிலாகக் கற்பித்தானாயின், அத்தீவினையால் தானும் அத்துன்பமுறல்வேண்டுமென்பதாம்.

இவையிரண்டு பாட்டானும், அவ்விரவின் கொடுமை கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) படைத்தற் கடவுள் படைக்கும்போது சிலவர்க்கு இரத்தலைச் செய்தொழிலாகக் கற்பித்தானாயின், அக்கடவுள் அங்ஙன் கற்பித்த தீவினைப்பயத்தினால் அவ்விரத்தல்துன்பத்தை யனுபவிக்கக் கடவனென்று படைத்தற் கடவுளைச் சபிப்பதுபோலச்

செய்யப்பட்டது இச்செய்யுளென்க. இதன்கண் - இவ்வுலகில், விதித்தான் - ஏற்படுத்தினன், அக்கொடியோன் தானும் என்று பிரமனை கூறியது - இரந்தேவாழவேணுமென்று விதித்தானென்று அவன்மீதுகொண்ட சினம்பற்றி. அவரை - அவ்விரப்போரை. அலமந்து - சுழன்று; திரிந்து என்றபடி. கெடுக - வியங்கோள்; சபித்தற் பொருளது. அதற்கு - வாழ்நாளுக்கு. உண்டி-உணவு: அதற்கு - உணவிற்கு. கருவொடுகலந்த அனறே - கருப்பத்திற் சேர்ந்த அன்றைக்கே. அவன் - உலகியற்றியான்; பிரமன். கற்பிக்கும் - உண்டாக்கிவைப்பான்: அத்தீவினையால் - (சிலர்க்கு இரத்தலையும் உண்டிக்கு ஏதுவான) செய்தொழிலாகச் செய்த அந்தத் தீவினையின் பயனால், தானும் - பிரமனும். இக்குறளால், உலகியற்றியான் ஒருவனுளன் என்பதும், அவனே, மக்களுயிர்க்குக் கருவோடு கலந்தவன்றே செய்தொழிலைவிதிக்கின்றா னென்பதும் வள்ளுவர்க்குடன்பாடு என்பதுதேற்றமாயிற்று. இந்தக் 'கருவொடு கலந்த செய்தொழிலைத்தான் (சாதிகருமம்) 'பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா செய்தொழில் வேற்றுமையான்' என்ற விடத்தும் வள்ளுவர் கூறினரேயன்றி வேறின்று; 'செய்தொழில்' என்று வள்ளுவர் பிரயோகித்ததன் ஆழ்பொருளை யுணரவேண்டு மென்றே, பரிமேலழகர், இக்குறளுரையிலும் 'உண்டியும் அதற்கேது வாய செய்தொழிலும் பழவினைவயத்தாற் கருவொடு கலந்தவன்றே அவன் கற்பிக்கு மன்றே'' என்றார்; எனவே, 'செய்தொழில்' என் பது முக்காலத்துக்குமொத்தியல்வதாக, உலகியற்றியானால் கற் பிக்கப்படுவதென்பது நன்கு உணரக்கடவது. உலகியற்றியான் என்பதை''ஆதிடகவன்' எனக்கொள்ளினும் இழுக்காது. (உ)

௧0௬௩. இன்மை யிடும்பை யிரந்துதீர் வாமென்னும்
வன்மையின் வன்பாட்ட தில்.

பரி:—இன்மை - வறுமையான் வரும், இடும்பை - துன் பத்தை, (முயன்று நீக்கக்கடவே மென்று கருதாது), 'இரந்து—, தீர்வாம் - நீக்கக்கடவேம்', என்னும் - என்றுகருதும், வன்மை யின் - வன்மைபோல, வன்பாட்டது-வலிமைப்பாடு உடையது, இல் - பிறிதில்லை; (எ - று.)

நெறியாய முயற்சி நிற்க, நெறியல்லாத இரவால் தீர்க்கக் கருதுதலின், வன்மையாயிற்று, வன்பாடு - முருட்டுத்தன்மை. அஃதாவது - ஓராது செய்துநிற்றல்.

இதனான், வறுமை தீர்தற்குநெறி இரவன்றென்பது கூறப் பட்டது.

(கு - ரை.) பரிமேலழகியாரே 'வறுமைதீர்தற்கு நெறி இர வன்று' என இக்குறளின் கருத்தைத் தெளிவாகக் கூறியுள்ளார். இரந்து - யாசித்தல்தொழிலைமேற்கொண்டு. வன்மை - கொடுமை, நெறியாய முயற்சி நிற்க - நேர்வழியான முயற்சி யிருக்க. இரவால்- யாசகத்தால். ஓராது - ஆராய்ச்சியில்லாமலே; பிடிவாதமாக என்றபடி. (௩)

௧0௬௪. இடமெல்லாங் கொள்ளாத் தகைத்தே யிடமில்லாக்
காலு மிரவொல்லாச் சால்பு.

பரி :—இடம் இல்லாக்கால்உம் - நுகரவேண்டுவன இன்றி நல்கூர்ந்தவழியும், இரவு - (பிறர்பாற் சென்று) இரத்தலை, ஒல்லா - உடம்படாத, சால்பு - அமைதி,— இடம் எல்லாம் - எல்லாவுலகும், கொள்ளா - (ஒருங்கு இயைந்தாலும்) கொள்ளாத, தகைத்துஏ - பெருமை யுடைத்து ; (எ - று.)

அவ்விரத்தலைச் சால்பு விலக்குமாகலின், இரவொல்லாமை அதன்மே லேற்றப்பட்டது.

இதனான், அந்நெறியல்லதனைச் சால்புடையார் செய்யாரென்பது கருத்து.

(கு - ரை.) நுகரவேண்டுவன அடியோடு கிடைக்காத வறுமைக் காலத்தும் இரத்தலைமேற்கொள்ளாத அமைதி இவ்வுலகங்களுள் அடங்காத பெருமையை யுடைய தென்பதாம். நுகரவேண்டுவன - அனுபவிக்க உரியன. நல்கூர்ந்தவழியும் - தரித்திரப்பட்ட போதும. பிறர்பால்-அயலாரிடத்து. சால்பு-அடங்கிய தன்மை. இரத்தலைச் சால்பு விலக்கு மாதலால், இரவொல்லாமையையும் சால்பையும் அபேதப்படுத்தி ‘இரவொல்லாச் சால்பு’ என்று கூறினர்: காரியத்தைக் காரணமாகக்கூறிய உபசார வழக்கின் பாற்படும். அந்நெறியல்லதனை - பிழைப்புக்கு நேர்வழியாகாத அந்த இரத்தல்தொழிலை. (௪)

க0௬ரு. தெண்ணீ ரடுபுற்கை யாயினுந் தாட்டந்தது
உண்ணலி னூங்கினிய தில்.

பரி :—தாள் - (நெறியாய) முயற்சி, தந்தது - (கொடுவந்து) தந்தது, தெள்நீர் - தெளிந்நீர் போலும், அடு புற்கை ஆயின் உம் - அடுபுற்கையேயாயினும், உண்ணலின் - (அதனை) உண்டற்கு, ஊங்கு - மேல், இனியது இல் - இனியதில்லை ; (எ - று.)

தாள் தந்த கூழ் செறிவின்றித் தெண்ணீர் போன்ற தாயினும், இளிவாய இரவான் வந்த தன்றித் தம்முடைமை யாகலின், அமிழ்தத்தோ டொக்கு மென்பதாம்.

இதனான், நெறியினானாயது சிறிதேனும், அதுசெய்யும் இன்பம் பெரிதென்பது கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) ஒருவனுக்கு இரப்பினாலன்றி முயற்சியாற் கிடைத்தது நீர்போன்ற கூழாயினும் அது அமிழ்தம்போன்று இனிதாகு மென்பதாம். அடுபுற்கை - சமைத்த கூழ். தாள்தந்த கூழ் - முயற்சியினாற் கிடைத்த கூழ். செறிவின்றி - கெட்டியாக இல்லாமல். தம்முடைமை - தம்முயற்சியாற் பெற்ற பொருள்: சிறிதேனும்- அற்பமான பொருளே யாயினும். அது - அச்சிறுபொருள். (ரு)

க0௬௬. ஆவிற்கு நீரென் றிரப்பினு நாவிற்கு
இரவி னிளிவந்த தில்.

பரி :—ஆவிற்கு - (தண்ணீர் பெறுது இறக்கும் நிலைமைத்தாயதோர்) ஆவினை(க் கண்டு), நீர் என்று-(அறங்நோக்கி இதற்குத்) தண்ணீர் (தரல்வேண்டும்) என்று, இரப்பின்உம் - இரந்து சொல்லுங்காலும், இரவின் - அவ்விரவுபோல, நாவிற்கு - (ஒருவன்) நாவிற்கு, இளிவந்தது—, இல் - பிறிதில்லை ; (எ - று.)

ஆகாத்தோம்பல் பேரற மாகலின் 'ஆவிற்கு' என்றும், பொருள்கொடுத்துக் கொள்ளவேண்டாதஎண்மைத்து ஆகலின், 'நீர்' என்றும், இரக்கின்றானுக்கு இளிவு அச்சொல்லளவே யாக லின் 'நாவிற்கு' என்றும், அ.துதான் எல்லா இளிவினும் மேற் படுதலின் 'இளிவந்ததில்' என்றும் கூறினார்.

இதனான், அறனும் முயன்று செய்வதல்லது இரந்து செய் யற்க வென்பது கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) சிறந்த அறச்செயலையும் இரந்து செய்தல் கூடா தென்பதாம். இறக்கும் நிலைமைத்து-சாகின்ற நிலைமையை யடைந் தது. அறன்நோக்கி - (இந்தஆவிற்குநீர்வார்க்குமாறுசெய்தால் பசுவின் உயிரைக்காத்த அறப்பயனுண்டாமென்று நினைத்து, ஆவையெடுத்தது, அதனைக் காத்தல் பேரறமாதலால். பொருள் கொடுத்துக்கொள்ளவேண்டாத - பணங்கொடுத்து வாங்க வேண்டியதாகாத, எண்மைத்து - எளியதாகக் கிடைக்கக்கூடியது. இரக்கின்றானுக்கு இளிவு அச்சொல்லளவேயாகலின் - ஆவிற்கு நீரிரப்பவன் இளிவுபடச் சொல்லவேண்டுவது, 'ஆவிற்கு நீர்கொடு' என்ற அளவே யாதலால்; வேறு இல்லை என்க. அதுதான் - அச்சொல்லே. முயன்று - முயற்சியினாற் பொருளைத் தேடி. "தளர்வொடு மெலிந்தும் வையந் தனிக்குடை நிழற்றும் பைம் பொற், கிளரொளிப்பூணான் வீமன் பாவையைக் கேட்டல்செய்யான், அளியென வுயிரை யுண்மையறத்தினை யறவிட்டாலும் இளிவென வெண்ணி மானம்பூண்டவ ரிரப்பர் கொல்லோ" என்ற நைடதமும் ஈங்குக் காண்க. (௬)

௧0௬௭. இரப்ப னிரப்பாரை யெல்லா மிரப்பின்
கரப்பா ரிரவன்மி னென்று.

பரி:—இரப்பாரை எல்லாம்—, இரப்பன் -(யான்) இரவா நின்றேன்: (யாதுசொல்லி யெனின்), 'இரப்பின் - (நுமக்கு) இரக்கவேண்டுமாயின், கரப்பார்- (தமக்கு உள்ளது) கரப்பாரை, இரவன்மின்-இரவாதொழிமின்',என்று-என்று சொல்லி;(எ-று.)

இரண்டாவது விகாரத்தால் தொக்கது. இவ்விளிவந்த செயலான் ஊட்டியவழியும் உடம்பு நில்லா தாகலின், இது வேண்டா என்பது தோன்ற, 'இரப்பன்' என்றார்.

இதனான், மானந்தீர வரும் இரவு விலக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) மானந் தீர வரும் இரவைச் செய்யற்க என்பதாம். இரண்டாவது விகாரத்தால் தொக்கது, கரப்பாரென்பதன்பின் ஆகும். இவ்விளிவந்த செயலான் - இழிவுபொருந்திய இந்த இரத்தல் தொழிலால், ஊட்டிய வழியும் - (இவ்வுடலுக்கு) உண வைத் தேடிக்கொடுத்தாலும். இது - இரவு. "மானவருங்கல நீக்கி யிரவென னும், ஈனவிளிவினன் வாழ்வேன்பன்—. ஈனத்தால், ஊட்டியக்கண்ணும் முறுதிசேர்ந்திவ்விடம்பு, நீட்டித்து நிற்கு மெனின்" என்ற நாலடி இங்குக் காணத்தக்கது. (எ)

௧0௬அ. இரவென்னு மேமாப்பி றோணி கரவென்னும்
பார்தாக்கப் பக்கு விடும்.

பரி:—(இவ்வறுமையென்னுங் கடலை இதனாற் கடத்து மென்று கருதி ஒருவனேறிய), இரவு என்னும்—, ஏமாப்பு இல்- சேமமற்ற, தோணி—,—(அதன்கண் ஓடுங்கால்), கரவு என்னும்- கரத்தலென்னும், பார் தாக்க - வன்னிலத்தோடு தாக்குமாயின், பக்குவிடும் - பிளந்துபோம்; (எ - று.)

முயற்சியாற் கடப்பதனை இரவாற் கடக்கலுற்றான் அதன் கரை காணாமையின், 'ஏமாப்பிறோணி' என்றார். ஏமாப்பின்மை, தோணிமேலேற்றப்பட்டது. அது கடத்தற்கு ஏற்றது அன்மை யானும், நிலமறியாது செலுத்தியவழி உடைதலானும், அதன் கணேறற்க என்பதாம். இஃது - அவயவவுருவகம்.

(கு - ரை.) இரவென்னும் சேமமற்ற தோணி கரவினால் தகர்ந்திடுமாதலால், இரவினால் வறுமைக்கடலைக் கடக்கலாகா தென்பதாம், இதனால் - இரவினால். இரவைத் தோணிஎன்றதற்கு ஏற்ப, இரவாளனை அத்தோணியின்மேலேறியவனாகக் கொண்டார். அதன்கண் - வறுமையென்னுங் கடலில். வன்னிலம்-பாறையான இடம். முயற்சியாற் கடப்பதனை - முயற்சியினாற் கடந்திடவேண் டிய வறுமையென்ற கடலை. அதன்-அந்த வறுமைக்கடலின். இர னால் வறுமைக்கடலைக் கடக்கமுடியாதென்ற காரணத்தினால், இரவென்னுமேமாப்பில் தோணி என்றார். ஏமாப்பின்மை இரவுக்கு அடைமொழியாகவேண்டியதாக இருக்க, 'ஏமாப்பி தோணி' என்று தோணிக்கு அடைமொழியாகக் கூறியதனால், ஏமாப் பின்மை தோணிமேலேற்றப்பட்டதென்றார். அது கடத்தற்கு ஏற்றது அன்மையான் உம்-அந்த இரவு வறுமையைக் கடத்தற்கு உரியதல்லாமையாலும். நிலம் - செல்லும் இடம். கரத்தலை யுடையாரிடத்து இரத்தல் வறுமையைப் போக்க உதவாமையால், நிலமறியாது செலுத்தியவழி உடைதலான் என்றது. அதன்கண் ஏறற்க - வறுமையை இரத்தலாற் கடந்துவிடலாமென்று (அத் தொழிலைக் கொள்ளற்க என்றபடி. அவயவவுருவகமாவது - அவய வியை உருவகப்படுத்தாது அவயவத்தைமாத்திரம் உருவகஞ் செய்வது. முக்கியமான வறுமையைக் க லென்று உருவகஞ்செய் யாது, இரவு கரவுகளைத் தோணி பார் என்று உருவகஞ்செய்தமை யால், இது - அவயவவுருவகம். பார் - வன்னிலம். (அ)

கoசுகூ. இரவுள்ள வுள்ள முருகுங் கரவுள்ள
உள்ளதூஉ மின்றிக் கெடும்.

பரி:—(உடையார்முன் இல்லார்சென்று), இரவு - இரந்து நிற்றலின் கொடுமையை, உள்ள - நினைந்தால், உள்ளம் - (எம்) உள்ளம், உருகும் - கரைந்துருகாநிற்கும்: (இனி அந்நிலையைக் கண்டுவைத்தவர்), கரவு - இல்லையென்றலின் கொடுமையை, உள்ள - நினைந்தால், உள்ளதூஉம் - அவ்வுருகுமளவு தானும், இன்றி—, கெடும் - பொன்றிவிடும்; (எ - று.)

"இரவினை, உள்ளுங்காலுள்ள முருகுமெவன்கொலோ, கொள்ளுங்காற் கொள்வார் குறிப்பு" என்றார் பிறரும். இரவி னும் கரவு கொடிதென்பதாம். இதற்குப் பிறரெல்லாம் இரக் கின்றவருள்ளம் உருகுமென்று உரைத்தார்.

(கு - ரை.) வறியவர் செல்வரிடத்துச் சென்று நிற்கும் நிலையைக் கருதும்போதே நமக்குஉள்ளம் உருகுகின்றது; அச்செல்வர் தம்மிடத்துள்ள பொருளைக் கரத்தலை நினைக்கும்போது நம்மனம் உருகும் நிலையுமின்றி அழிவதாகும்: ஆதலால், இவ்வாறுன இரத்தல் தொழிலைச் செய்யற்கஎன்பதாம். இனி,கரவுள்ள உள்ளதூஉம் இன்றிக் கெடும் என்பதற்கு—கரத்தலையுள்ள, இரப்பவரின் உள்ளம் உருகுதமின்றிப் போன்றிவிடுமென்றுமாம்.உடையார்-பொருளுள்ளவர், இல்லார் - வறியவர். "உடையார்முனில்லார்போலேக் கற்றும்" என்பது, திருக்குறள், கல்வி,5. அந்நிலையை - இரப்பாரிருக்கின்ற நிலைமையை, கண்டுவைத்தவர் - செல்வர். அச்செல்வர் இல்லையென்று சொல்லும் கொடுமையை நினைத்தால் எம் மனம் அழிந்தேவிடுமென்றபடி. பொன்றுதல் - அழிதல். "இரவினே" என்று தொடங்கும் மேற்கோள், நாலடி, இரவச்சம், 5-இல் உள்ளது. இதன் பொருள்:— இரவினே - யாசித்தல் தொழிலை, உள்ளுங்கால் - நினைக்குமிடத்து, உள்ளம் - மனம், உருகும்—; கொள்ளுங்கால் - (பிறரிடத்து ஒன்றனைப்) பெறும்போது, கொள்வார் குறிப்பு - பெற்றுக்கொள்ளும் யாசகரின் எண்ணம், என்கொலோ - எவ்வாறு இருக்குமோ? இரத்தலை நினைக்கும்போதே நமது உள்ளம் உருகுகின்றதே! இரந்து பெறும் யாசகர் மனம் எவ்வாறுஇருக்குமோ என்றபடி. இனி என்கொலோ கொள்ளுங்கால் கொள்வார் குறிப்பு என்பதற்கு - பிறர் வருந்திப் பெற்ற பொருளைத் தாம் ஒருமுயற்சியுமின்றி யாசகத்தாற் பெறுபவரது எண்ணம் என்னவோ? அந்த எண்ணம் இகழத்தக்கதேயென்றுமாம். இதற்கு-இரவுள்ள உள்ளமுருகும்என்பதற்கு. இரக்கின்றவருள்ளமுருகும் என்று பிறரெல்லாங்கூறினர்; அப்படி உருகுபவனுயிருந்தால் அன்னுன் இரத்தலை மேற்கொள்ளமாட்டானுதலால், அப்பொருள் சிறக்கு மாறில்லை யென்க. (௯)

௧0௭0. **கரப்பவர்க்கி யாங்கொளிக்குங் கொல்லோ யிரப்பவர்**
சொல்லாடப் போஒ முயிர்.

பரி:—கரப்பார்—, சொல்ஆட - (இல்லையென்று) சொல்லாடிய துணையானே, இரப்பவர் - இரப்பார்க்கு, உயிர் போம் - உயிர் போகாநின்றது: கரப்பவர்க்கு - (இனிச்சொல்லாடுகின்ற) அவர் தமக்கு, (உயிர் பின்னும் நிற்றலால் அப்பொழுது), யாங்கு- எப்புரையுள், ஒளிக்கும் கொல்ஓ-புக்கொளித்து நிற்கும்;? (எ-று.)

உயிர்போகலாவது - இனி யாம் என்செய்தும் என்று ஏங்கிச் செயலற்று நிற்றல். "அந்நிலையே, மாயானோ மாற்றிவிடின்" என்றார் பிறரும். கேட்டாரைக் கொல்லவற்றுய சொல், சொல்வாரைக் கோறல் சொல்லவேண்டாவாயினும், அது காண்கின்றிலம்: இஃது என்னே என்பதாம். வறுமையுற்றுழி மறையாது இரக்கப்படுவாராய கேளிர்கட்கும் அதனைச் சொல்லாட உயிர் போம்: ஆனபின், மறைக்கப்படுவாராய பிறர்க்குச் சொல்லாடியக்கால், போகாது எங்கே ஒளித்து நிற்கும்? இரண்டானும் போமே யன்றோ என இரவஞ்சினான் கூற்றாக்கி உரைப்பாருமுளர்.

இவை மூன்று பாட்டானும் அவ்விரவின் குற்றமும் கரவின் குற்றமும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன.

(கு - ரை.) கேட்பாரைக் கொல்லும் வலிமைவாய்ந்தசொல் அது சொல்வாரைக் கொல்லக் காண்கின்றிலோம் : ஈது என்னே? என்றுவியந்தவாறு. சொல்லாடியதுணையானே - பேசிய மாத்திரத்தானே. அப்பொழுது - கரப்பார் தம்மிடத்து இல்லையென்று பேசும்போது. எப்புரையுள் - எந்த உள்ளிருக்குந்தொளையில். உயிர்போகலாவதுஎன்பதற்கு முன்'இரப்பார்க்கு' என்றுவருவிக்க. பிறரிடத்து இரக்கும்போது இரப்போர்க்கு மரணவேதனைபோன்ற வருத்தம் விளையுமென்றவாறு. என்செய்தும் - (பிழைக்க) என்ன உபாயஞ்செய்வோம்? "அந்நிலையே" என்ற மேற்கோள்—நாலடி, இரவச்சம் 8 - ஆம் பாட்டிலுள்ளது; இதன் பொருள் :— மாற்றிவிடின் - (இரப்பவன் 'எனக்கு ஈவாய்' என்று கேட்கும்போது செல்வன் தன்னிடமுள்ளதைக் கரந்து இல்லை என்று) மறுத்துவிட்டானாயின், அ நிலை - அப்போதே, (இரப்பாளன்), மாயானோ-மரணவேதனையடையானோ? [மரணவேதனையடைவானே! என்று இரங்கியவாறு.] கேட்டாரை-இல்லையென்ற சொல்லைக்கேட்ட இரப்பாளரை. கொல்லவற்றுஆய - கொல்லும் வல்லமையுள்ளதாகிய. கோறல் - கொல்வது. அது - சொல்வாரைக் கொல்வதை. இஃது என்னோ - இது என்ன வியப்போ! வறுமையுற்றுழி - தரித்திரப்பட்டபோது. இந்த முதலுரையை, இரப்பானொருவனது பரிதாபநிலையைக் கண்டோன் கூற்றாகக் கொள்க. இனி, இரவஞ்சினான் கூற்றாக [சொல்லாக] வேறோருரை வருமாறு :— (இரத்தற்கு உரிய சுற்றத்தார்க்கும்), இரப்பவர் - இரப்போர், சொல்ஆட - (தம் வறுமையை மறையாமற்) சொல்ல, உயிர்போம்-: (அப்படியிருக்க), கரப்பவர்க்கு-(வறுமையைச் சொல்லாமல்) மறைத்தற்கு உரியவராகிய பிறரிடத்தில், சொல்லாட - (தமது வறுமையைச்) சொல்லுமாறு நேர்ந்தால், உயிர் - (அங்ஙனம் தம் வறுமையைச் சொல்லுகின்ற இரப்பவரின்) உயிர், யாங்கு ஒளிக்கும் கொல் - (சொல்லாடியக்காற் போகாது) எங்கே ஒளிக்குமோ? [சுற்றத்தார் மற்றையார் என்ற இருவரிடத்தும் சொல்லாட உயிர்போயேதீரும் என்பது]. (௧0)

௧0அ - ஆம் அதிகாரம்—கயமை.

பரி :—அஃதாவது - மேல் அரசியலுள்ளும் அங்கவியலுள்ளும் சிறப்புவகையாற் கூறப்பட்ட குணங்களுள் ஏற்புடையன குறிப்பினால் யாவர்க்கும் எய்த வைத்தமையின், ஆண்டுக் குறிப்பாற் கூறியனவும், ஈண்டு ஒழிபியலுள் வெளிப்படக் கூறியனவுமாய குணங்கள் யாவும் இலராய கீழோரது தன்மை. அதனால், இஃது எல்லாவற்றிற்கும் பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) ஏற்புடையன - தக்கவை. குறிப்பினால் யாவர்க்கும்எய்த வைத்தமையின் - எல்லார்க்கும் வேண்டியன என்று குறிப்பாக அறியும்படி கூறியிருத்தலால். ஈண்டு ஒழிபியலுள் -

இந்நூலில் ஒழிபியலில். ஒழிபியலுள் கூறியவை, குடிமை முதல் கயமையீறனவை. இவற்றுள் கொள்ளவேண்டுவன தள்ளவேண்டியன என்ற இரண்டும் உள்ளன. உதாரணமாக, குடிமை கொள்ள வேண்டியது, நல்குரவு தள்ளவேண்டுவது எனக்காண்க. கயமை- இருக்கவேண்டிய நற்குணமொன்றும் இல்லாமையாற் கீழ்மைப் பட்டோரின் தன்மை. எல்லாவற்றிற்கும் - ஒழிபியலிலுள்ள அதிகாரங்கள் யாவற்றிற்கும்.

௧௦எ௧. மக்களே போல்வர் கயவ ரவரன்ன
ஒப்பாரி யாங் கண்ட தில்.

பரி :—மக்கள் ஏ போல்வர் - (வடிவான் முழுதும்) மக்களை யொப்பர், கயவர்—; அவர் அன்ன ஒப்பாரி - அவர் மக்களை யொத்தாற் போன்ற ஒப்பு, (வேறுஇரண்டுசாதிக்கண்), யாம்—, கண்டது இல் - கண்டதில்லை ; (எ - று.)

முழுது மொத்தல், தேற்றேகாரத்தாற் பெற்றும். அவரென்றது - அவர் மாட்டுளதாய ஒப்புமையை. மக்கட் சாதிக்கும் கயச்சாதிக்கும் வடிவு ஒத்தலின், குணங்களது உண்மையின்மைக ளானல்லது வேற்றுமை அறியப்படா தென்பதாம்.

இதனன், கயவரது குற்றமிகுதி கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) மக்கட்சாதி கயச்சாதி என்ற இரண்டு சாதிக்கணுள்ள ஒற்றுமைபோல, வேறு எந்த இரண்டு சாதிக்கண்ணும் ஒப்புமை கண்டோமில்லை யென்பதாம். கயவர் - கீழோர். மக்களே போல்வர் என்ற இடத்திலுள்ளது, தேற்றேகாரம். தேற்றேகாரம்- துணிவுப் பொருளுள்ள 'ஏ' என்னும் இடைச்சொல். அவர் என்றது - அவரிடத்திலுள்ள ஒப்புமை என்ற பொருளில் வந்த தென்க். அங்ஙனங் கொள்ளாவிடின், ஒப்பாரி என்பதனேடு இயையாது. ஒப்பாரி - ஒப்பு; ஒப்புஎன்றசொல் ஆர் இ என்ற சாரியைகளைப்பெற்றது என்னலாம். அவரென்றது, கயவரை. முழுதும் - சிறிதிடமும் மிச்சமில்லாமல் என்றபடி. வடிவால் மக்களும் கயவரும் ஒப்பரென்றதனல், அவர்கள் குணங்களால் தம்முள் ஒவ்வா ரென்பது பெறப்படுமாறு அறிக. (க)

௧௦எ௨. நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்
நெஞ்சத் தவல மிலர்.

பரி :—நன்று - (தமக்கு) உறுதியாவன, அறிவாரின்—, கயவர் - (அவையறியாத) கீழ்மக்கள், திரு உடையர் - நன்மையுடையர் : (அவர்போல அவைகாரணமாக), நெஞ்சத்து - (தம்) நெஞ்சத்தின்கண், அவலம் இலர்-கவலையிலர், (ஆகலான்); (எ-று.)

நன்றென்பது - சாதியொருமை. உறுதிகளாவன - இம்மை மறுமை வீடுகட்கு உரியவாய புகழ் அற ஞானங்கள். இவற்றை யறிவார், இவைசெய்யா நின்றே மிகச் செயப்பெறுகின்றிலே மென்றும், செய்கின்ற இவைதமக்கு இடையூறு வருங்

கொல் என்றும், இவற்றின் மறுதலையாய பழி பாவம் அறி யாமை என்பனவற்றுள் யாது விளையுமோ என்றும், இவ்வாற்றாற் கவலையெய்துவர்: கயவர், அப்புகழ் முதலிய வொழித்துப் பழி முதலிய செய்யாநின்றும் யாதுங்கவலை யுடைய ரல்லராகலான், 'திருவுடையர்' எனக் குறிப்பால் இகழ்ந்தவாறு.

இதனான், பழி *முதலியவற்றை யஞ்சாரென்பது கூறப் பட்டது.

(கு - ரை.) கீழ்மக்கள் நன்மையைத்தருஞ் செயல்களைச் செய்வ தில் எண்ணமில்லாமல் பழிபாவங்களைத் தருஞ் செயல்களை அஞ் சாது செய்வரென்பதாம். அவர் - நன்றறிவார். அவை - தமக்கு உறுதியாவன. நன்று என்றது - உறுதியான புகழ் அறம் ஞானங் கள் என்ற பன்மைப் பொருளைத் தந்ததனால், சாதி யொருமை யாயிற்று. இம்மைக்கு உரியது புகழ் என்றும், மறுமைக்கு உரி யது அறமென்றும், வீட்டிற்கு [மோட்ச லோகத்திற்கு] உரியது ஞானமென்றும் அறிக. "ஞாநாந் மோக்ஷஃ" என்றது, இங்குக் காணத்தக்கது. இவற்றை - புகழறஞானங்களை. இவை செய்யா நின்றே-புகழற ஞானங்களைப்பெற முயற்சிசெய்து கொண்டிருந்தே. புகழுக்கு மறுதலை, பழி: அறத்துக்கு மறுதலை, பாவம்: ஞானத் துக்கு மறுதலை, அறியாமை. இவ்வாற்றால் - இவ்வாறு கருதும் வகையால். கயவரைத் திருவுடையரென்று புகழ்ந்தாற்போல இகழ்ந்தஇது - **வஞ்சப்புகழ்ச்சியணி** யெனப்படும். கயவர் திரு வுடைய ரென்பதை, 'நெஞ்சத்தவலமிலர்' என்ற பின்வாக்கியம் சமர்த்தித்து நிற்பது - **தொடர்நிலைச்செய்யுட் குறியணியாம்.** அஞ்சா ரென்பதற்கு, கயவரென்ற எழுவாய் வருவிக்க. (௨)

௧0௭௩. **தேவ ரனையர் கயவ ரவருந்தாம்**
மேவன செய்தொழுக லான்.

பரி:—தேவர் அனையர் கயவர் - தேவரும் கயவரும் ஒரு தன்மையர்: (அஃது யாதினானெனின்), (தேவரைப்போன்று தம்மை நியமிப்பாரின்றி), அவர்உம்-கயவரும், தாம்—, மேவன- விரும்புவனவற்றை, செய்து ஒழுகலான்—; (எ - று.)

உயர்ச்சியும் இழிவுமாகிய †தம் காரண வேறுபாடு குறிப் பால் தோன்ற நின்றமையின், இது, புகழ்வார்போன்று பழித்த வாறாயிற்று.

இதனால், விலக்கற்பாடின்றி வேண்டிய செய்வரென்பது, கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) நன்மை தீமைகளை யாராயாமல் கயவர் தாம் விரும் பியபடியே செய்வரென்பதாம். நியமிப்பார் - ஒருவரையறைக்கு உட்பட்டிருக்குமாறு கட்டளையிடுபவர். தேவர் உயர்ந்தோராத லால், அவரைக் கட்டளையிடுபவரில்லை: கயவரோ அடங்காப்பிடாரி

---

* பி - ம்: முதலியவற்றிற்கு † அதன் காரண வேறுபாடு.

யாய் இழிந்தோராதலால், அவரையும் நியமிப்பாரில்லை. இங்ஙன் நியமிப்பாரில்லாமை இருவர்க்கும் ஒத்திருப்பினும், தேவர்க்கு நியமிப்பாரின்மை அவருடைய உயர்ச்சியாலும், கயவர்க்கு நியமிப்பாரின்மை அவருடைய இழிவினுலும் ஆகியன என்பது குறிப்பாக விளங்குவது காண்க. இங்கு 'தேவரனையர் கயவர்' என்று புகழ்வார்போன்று குறிப்பாற் பழித்தவாறு காண்க. இதுவும் - **வஞ்சப் புகழ்ச்சியணியே.** விலக்கற்பாடு - தவிர்க்கப்படுதல். மேவன— மேவுவன : விரும்பியவை : பலவின்பால் வினையாலணையும் பெயர்.

௧0௭௪. **அகப்பட்டி யாவாரைக் காணி னவரின்**
மிகப்பட்டுச் செம்மாக்குங் கீழ்.

பரி :—கீழ்-கீழாயினுன், அகம் பட்டி ஆவாரை - (தன்னிற்) சுருங்கிய பட்டியாயொழுகுவாரை, காணின் - கண்டானுயின், (அவ்வொழுக்கத்தின்கண்), அவரின் மிகப்பட்டு-அவரின் (தான்) மேம்பட்டு, செம்மாக்கும் - (அதனுல் தன்மிகுதிகாட்டி) இறுமாக்கும் ; (எ - று.)

அகப்பட்டி - அகமாகிய பட்டி, பட்டிபோன்று வேண்டிய வாறே யொழுகலின், 'பட்டி' என்றுர் : "நோதக்க செய்யுஞ் சிறுபட்டி" என்றுர் பிறரும்,

இதனுன், அவர் மேம்பாடு கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) கீழோன் தன்விருப்பின்படி தகுதியில் செயலைச் செய்வதில் தன்னினும் குறைந்தாரைக் காணும்போது தான் அவரினும் விஞ்சியிருப்பது குறித்துச் செருக்குக் கொள்வனென்பதாம். அகப்பட்டி - (தனக்கு) உட்பட்டதாகிய, அதாவது தன்னினும் குறைந்த பட்டி ; பட்டி-தன் விருப்பின்படியே அடக்கமின்றித் திரிவது. தான் வேண்டியவாறே திரியும் பிராணியைப் பட்டியென்று வழங்குவதற்கு மேற்கோள் "நோதக்க செய்யுஞ் சிறு பட்டி" என்பது; இம்மேற்கோள், கலித்தொகையில் குறிஞ்சிக்கலி 15 - இல் உள்ளது; இதன் பொருள் :— சிறு பட்டி - சிறுமையையுடைய காவலில்லாதான், நோதக்க செய்யும் - நோவத்தக்க தொழில்களைச் செய்வான் என்பது. அவர் - கயவர். கயவர் மேம்படுவது, அயோக்கியத்தனத்திலேயே யென்க. தன்னைக்காட்டிலும் அயோக்கியத்தனத்திற் சுருங்கியவரைக் காணின், கயவன் தான் அயோக்கியத்தனத்தில் அவரினும் மிகுதிப்பட்டவன் என்று கருதி இறுமாப்படைவன் என்றவிடத்து 'Superiority-Complex' என்று சிலர் உரை நிகழ்த்துவது என்ன பொருத்தமுடைத்தென விளங்கவில்லை. (௪)

௧0௭௫. **அச்சமே கீழ்கள தாசார மெச்சம்**
அவாவுண்டே லுண்டாஞ் சிறிது.

பரி :—கீழ்களது - கயவரதாய, ஆசாரம்—, (கண்டது உண்டாயின்), (அதற்குக் காரணம்), அச்சம் ஏ-(அரசனுன் ஏதம் வருமென்று அஞ்சும்) அச்சமே : எச்சம்-(அஃது) ஒழிந்தால், அவா-(தம்மால்) அவாவப்படும்பொருள், உண்டுஎல்-(அதனுல்) உண்டாமாயின், சிறிது உண்டு ஆம்-சிறிதுண்டாம் ; (எ - று.)

ஆசாரத்தின் காரணத்தை 'ஆசாரம்' என்றும், அவாவப் படுவதனை 'அவா' என்றும் கூறினர். எச்சத்தின்கணென்னு மேழாவது, இறுதிக்கட் டொக்கது. பெரும்பான்மை அச்சம், சிறுபான்மை பொருட்பேறு, இவ்விரண்டானு மன்றிஇயல்பாக உண்டாகாதென்பதாம்.

வேண்டிய செய்தலே இயல்பு, ஆசாரஞ்செய்தல் இயல் பன்று என்பது, இதனாற் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) கீழோர் அரசனிடத்து அச்சத்தினாலோ, தாம் விரும்பும் பொருளைப் பெறலாமென்ற எண்ணத்தினாலோ ஆசாரத்தை மேற்கொள்வதன்றி, காரணமின்றி இயல்பாக ஆசாரத்தை மேற்கொள்ளாரென்பதாம். ஆசாரம் - நல்லொழுக்கம். ஏதம் - துன்பம். ஆசாரத்திற்குக் காரணம் அச்சமென்னுது ஆசாரத்தையே 'அச்சம்' என்று ஒற்றுமைப்படுத்துக் கூறியது - காரணம் காரியமாகிய உபசாரவழக்கு. அவாவப்படுபொருளை அவாஎனத் தொழிற்பெயராகக் கூறியது - தொழிலாகு பெயராம். எச்சம் என்பது - (அச்சம்) ஒழிந்தநிலையில் என்று பொருள் படுதலால், 'எச்சத்தின்கண்' என்று இருக்கவேண்டிய ஏழனுருபு தொக்கதென்றார். இயல்பாக உண்டாகாது என்ற இடத்து 'கயவர்க்கு ஆசாரம்' என்று வருவித்து உரைக்க. வேண்டிய செய்தலே - (ஒருகட்டுக்கு அடங்காமல் தாம்) விரும்பியவற்றைச் செய்வதே. (௫)

௧௦எசு. **அறைபறை யன்னர் கயவர் தாம்கேட்ட**
மறைபிறர்க் குய்த்துரைக்க லான்.

பரி :—தாம் கேட்ட—, மறை - மறைகளை, உய்த்து-இடந்தொறும் தாங்கிக்கொண்டுசென்று, பிறர்க்கு—, உரைக்கலான்- சொல்லுதலால், கயவர்—, அறை - அறையப்படும், பறை - பறையினை, அன்னர் - ஒப்பர் : (எ - று.)

மறை - வெளிப்படிற் குற்றம் விளையுமென்று பிறரை மறைத்து ஒருவன் சொல்லிய சொல். பிறர் - அம்மறைத்தற்கு உரியார். உய்த்தென்றார், அவர்க்குஅது பெரும்பாரம் ஆதல் நோக்கி, பறை - ஒருவன் கையால் தன்னைஅறிவித்ததொன்றனை இடந்தொறும் கொண்டுசென்று யாவரையும் அறிவிக்குமாகலின், இது தொழிலுவமம்.

இதனால், அவரது செறிவின்மை கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) கயவர் தாம் கேட்ட இரகசியங்களைப் பிரரறியப் பறையறைவர் என்பதாம். மறைகளை - இரகசியங்களை. பறை - கொட்டப்படுந் தோற்கருவி. உய்த்து என்பதற்கு - தாங்கிக் கொண்டு என்று பொருளாதலால், அந்த மறை அந்தக் கயவர்க்குப் பெரும்பாரமாதல் பெறப்படும். கையால் இடந் தோறும் கொண்டுசென்று என இயையும். பறை யென்பது கையால் இடந்தோறும் சுமந்துகொண்டு சென்று

ஒருவன் சொல்லியவிஷயத்தை யாவர்க்கும் அறிவிப்பதுபோன்று, கீழ்மக்கள் தாம் கேட்ட இரகசியத்தை யுட்கொண்டு சென்று பிற ருக்குச் சொல்லுவ ரென்றதனல் தொழிலுவமமாயிற்று. செறி வின்மை - அடக்கமின்மை. (௬)

௧0௭௭. ஈர்ங்கை விதிரார் கயவர் கொடிறுடைக்கும்
கூன்கைய ரல்லா தவர்க்கு.

பரி:—கயவர்—, கொடிறு உடைக்கும் - (தம்) கதுப்பினை நெரிப்பதாக, கூன் கையர் அல்லாதவர்க்கு - வளைந்த கையினை யுடையவ ரல்லாதார்க்கு,—ஈர்ங் கை—(தாம்) உண்டு பூசிய கையை, விதிரார் - (தெறித்தல்வேண்டு மென்று இரந்தாலும்) தெறியார்; (எ - று.)

வளைந்தகை-முறுக்கியகை. மெலிவார்க்கு யாதும் கொடார்: நலிவார்க்கு எல்லாம் கொடுப்பரென்பதாம்.

(கு - ரை.) கீழோர் இரப்போர்க்கு யாதும் கொடார்: தம்மை வருத்துவோர்க்கு எல்லாம் கொடுப்பரென்பதாம். கதுப்பினை - கன்னத்தை. ஈர்ங்கை யென்பதன் பதப்பொருள் - ஈரமுள்ள கை யென்பது; இங்கு உண்ட உணவின் ஈரம் பூசப்பெற்றுள்ள கை என்ற பொருளது என்பார் 'தாம் உண்டுபூசிய கையை' என்று விவரித்தார்; "எச்சிற் கையாற் காக்கையையும் ஓட்டான்" என்று உலோபியைப்பற்றிக் கூறுவதும் இங்கு அறியத்தக்கது. "தளிர் மேலே நிற்பினும் தட்டாமற் செல்லா, உளி நீரர்மாதோ கயவர் - அளிநீரார்க்கு, என்னனுஞ் செய்யா ரெனைத்தானுஞ் செய்பவே, இன்னுங்கு செய்வார்ப்பெறின்", "பெற்றூர் பிறந்தார் பெரு நாட்டார் பேருலகில், உற்ருருகந்தாரெனவேண்டார் - மற்ருேர், இரணங்கொடுத்தா லிடுவரிடாரே, சரணங் கொடுத்தாலும் தாம்," "பாடுவோர்க்கீயாரே பல்லுதிரத்தாடையிலே, போடுவார்க்கீவர் பொருள்" என்பன, இங்குக் காணத்தக்கன. (எ)

௧0௭௮. சொல்லப் பயன்படுவர் சான்ருேர் கரும்புபோல்
கொல்லப் பயன்படுங் கீழ்.

பரி:—சொல்ல - (மெலியார் சென்று தம் குறையைச்) சொல்லிய, துணையானே, பயன் படுவர் - (இரங்கிப்) பயன்படு வர், சான்ருேர் - மேலாயினர்: கீழ் - மற்றைக் கீழாயினர், கரும்புபோல் - கரும்புபோல, கொல்ல - (வலியார்) நைய நறுக் கியவழி, பயன்படும் - பயன்படுவர்; (எ - று.)

பயன்படுதல் - உள்ளது கொடுத்தல். கீழாயினரது இழிவுதோன்ற, மேலாயினரையும் உடன் கூறினர்.

இவை இரண்டு பாட்டானும் அவர் கொடுக்குமாறு கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) கீழாயினோர் தம்மை வலியார் நெருக்கும்போது தான் உள்ளது கொடுப்பரென்பதாம். நைய - நைந்துபோகும்படி,

வலியார் நெருக்கிய வழி என இயையும். உள்ளது கொடுத்தல் - தம்மிடத்துள்ள பொருளைக் கொடுத்தல். இது, கயமையென்னும் அதிகாரமாதலால், அதிகாரத்திற்கு ஏற்ப,கயவர் குணமே இதிற் கூறத்தகுவதன்றி, ஏனைமேலாயினர் குணம் கூறத்தகுவது அன்றே என்று எழும் வினாவையுட்கொண்டு, கீழாயினரது இழிவு தோன்ற, மேலாயினரையும் உடன்கூறினா ரென்றார்; மேலாயினருடைய தன்மையுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது கீழாயினரின் இழிதன்மை நன்குபுலனாதல் காண்க. அவர் - கீழாயினர். " துர்ச்சனரைப் பொன்னைத் துடியைத் துரகதத்தை, அச்சமற முன்னிற்கு மாயிழையை - நச்சரவைக், கண்டித்தீளள்ளைக்கரும்பையிளநீரைத், தண்டித்தார்க் கன்றோ சயம்'' என்ற பாடல் இங்குக் காணத்தக்கது. (அ)

கoஎக. உடுப்பதூ முண்பதூங் காணிற் பிறர்மேல்
வடுக்காண வற்றாகுங் கீழ்.

பரி :—உடுப்பதூஉம் - (பிறர் செல்வத்தால் பட்டும் துகிலும்) உடுத்தலையும், உண்பதூஉம் - (பாலொடு அடிசில்) உண்டலையும், கீழ் - கீழாயினான், காணின் - காணுமாயின், (அவற்றைப் பொறாது), பிறர்மேல் - அவர்மாட்டு, வடு காண - வடு இல்லையாகவும் உண்டாக்க, வற்று ஆகும்-வல்லனாம்; (எ-று.)

உடுப்பது உண்பது என்பன—ஈண்டு அவ்வத்தொழின் மேல் நின்றன. அவற்றால், பூண்டல் ஊர்தல் முதலிய பிற தொழில்களும் கொள்ளப்படும். அவற்றைக்கண்ட துணையானே பொறாமையெய்தலின் காணின் என்றும், கேட்டார் இது கூடுமென்று இயையப் படைத்தல் அரிது ஆகலின் வற்றாகும் என்றும் கூறினார்.

இதனான், பிறர்செல்வம் பொறாமை கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) பிறர் இனிது உண்டு உடுத்தலைக் கயவன் காணின், பொறாமையினால் கேட்டார் நம்புமாறு செல்வரான அப் பிறர்மீது சில குற்றங்களை அக்கயவன் ஏறிட்டுச் சொல்லவல்லனா மென்பதாம். உடுப்பதும் உண்பதும் என்று தனியே எடுத்து ப்ரஸ்தாவிக்கப் படுதலால், அதற்கு ஏற்ப, பட்டுந் துகிலுமுடுத்தலையும், பாலொடு அடிசிலுண்டலையும் காட்டு மெனக்கொண்டு உரைக்கின்றார். அவற்றை - உடுத்தல் உண்டல்களை. அவர் மாட்டு - செல்வத்தால் பட்டுந்துகிலுமுடுத்துப் பாலொடடிசிலுண்ணுஞ் செல்வரிடத்து. வடு குற்றம். உடுப்பது உண்பது என்று செய்யுளில் வந்தவை-உடுக்கப்படும்ஆடை உண்ணப்படும்உணவுப் பொருள் என்று வினையாலணையும்பெயராகாமல், உடுத்தல் உண்ணுதல் எனத் தொழிற்பெயர்ப்பொருளனவா மென்பார், தொழின்மேனின்றன என்றார். உடுத்தல் உண்ணுதலைக் கூறியது - பூண்டல் முதலியவற்றிற்கும் உபலட்சணமாம். பூண்டல் - ஆபரணங்களை யணிதல். ஊர்தல் - குதிரை யானை தேர் என்ற

இவைகளின்மீது ஏறிச்செல்லுதல். அவற்றை - உடுத்தல் முத லியவற்றை. கண்ட துணையான் - பார்த்த மாத்திரத்தில். கேட் டார் இது கூடும் என்று இயைய - (கயவன் பொருளுமையினுற் கற் பித்துச் செல்வாரன பிறர்மீது வடுச்சொல்லைச் சொல்லுகையில், அச்சொல்லைக்) கேட்டவர் (அப்பிறரைப்பற்றிய) வடுச்சொல் அவர்க்கு ஏற்கும் என்று உடன்படுமாறு. வற்று - வல்லமை யுடையது: வன்மையென்ற பகுதியினடியாப்பிறந்த ஒன்றன்பாற் குறிப்பு முற்று. கீழ் - பண்பாகுபெயர்: கீழ் என்பதற்கு ஏற்ப, வற்று என்ற பயனிலை வந்தது. (௯)

௧௦௮௦. ஏற்றிற் குரியர் கயவரொன் றுற்றக்கால்
விற்றற் குரியர் விரைந்து.

பரி :—கயவர்—,—ஒன்று - (தம்மை யாதானும்) ஒரு துன் பம், உற்றக்கால்—,—(அதுவே பற்றுக்கோடாக), விரைந்து—, —விற்றற்கு - (தம்மைப் பிறர்க்கு) விற்றற்கு, உரியர்—: (அது வன்றி), ஏற்றிற்கு-(வேறு) எத்தொழிற்கு, உரியர்—? (எ-று.)

உணவின்மையாக பிறிதாக ஒன்றுவந்து உற்ற துணையா னென்பது தோன்ற 'ஒன்றுற்றக்கால்' என்றும், கொள்ளு கின்றார் தம்கயமையறிந்து வேண்டா என்றற்குமுன்னே விற்று நிற்றலின் 'விரைந்து' என்றும் கூறினார். ஒருதொழிற்கும் உரியரல்ல ரென்பது, குறிப்பெச்சம்.

இதனான், தாம் பிறர்க்கு அடிமையாய் நிற்ப ரென்பது கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) கயவர் துன்பம்நேரின் ஒரு தொழிற்கும் உரிய ரல்லர்: தாம் பிறர்க்கு அடிமையாய் நிற்ப ரென்பதாம். விற்றற் குரியரென்பதனால், அடிமையாவரென்றுகூறியவாறு. அடிமை வழக்கம் திருவள்ளுவர்காலத்தி லிருந்தமை, இதனாற் பெறப்படும். உணவு இன்மை ஆக - உணவில்லாமையாலாவது. பிறிது ஆக - வேறு காரணத்தாலாவது. உற்றதுணையான் - நேரிட்டவளவால். கயமை - கீழ்மை. வேண்டா என்றற்குமுன்னே - விற்கப்படுகின்ற இவர் எமக்கு வேண்டா என்றுவாங்குபவர் சொல்வதற்குமுன்னே. ஒருகாரியத்துக்கும் கயவர் உதவாரென்பது, இங்குப்பெறப்படும் குறிப்பெச்சமாகிய பொருளாம். (௧௦)

ஒழிபியல் முற்றிற்று.

பொருட்பால் முற்றிற்று.

———

ஸ்ரீ இராமலிங்கம் அச்சகம், 59-குளை ஐரோட், சென்னை.

பொருட்பாலின் அரும்பதவகராதி முதலியன

[எண் - பாட்டெண்.]

திருக்குறட் பொருட்பாலின் செய்யுண் முதற்குறிப்பகராதி

[எண் - பக்கவெண்]

திருக்குறள் பொருட்பாலுக்குப் பிழைத்திருத்தம்

பக்.	வரி	பிழை	திருத்தம்
4	9	சுலோகத்தில்	சுலோகத்தி
7	35	நகில்	நல்கி
8	44	கருவி	கருவி,
15	6	தத்தவ	தத்துவ
16	26	வெண்னெ	வெண்ணெ
17	39	நிளைப்பும்	நினைப்பும்
22	15	இனிமைமை	இனிமையை
27	4	ஆளை	ஆள்
44	39	யதங்கள்	பதங்கள்
51	11	என்ருா.	என்ருர்.
54	9	முன்றை	மூன்றை
57	2	வதாகின்ற	தாகின்ற
	42	மையால்.	மையால்,

58-ஆம் பக்கம் 20-ஆம் வரியில் கைகூடாது என்பதன்பின், ‘ஆகவே, அவன் செல்வம் கெடும்’ என்று சேர்க்க.

பக்.	வரி	பிழை	திருத்தம்
60	42	௬௬	௬௬௦
62	34	யாரது.	யாரது,
	36	அறிந்து	அறிந்து,
64	40	என்றது	என்றது.
66	7	சூழ்வார்	சூழ்வார்க்
68	29	வெறு	வேறு
69	5	மன்னரை	மன்னன்
	33	யெயரெ	பெயரெ
	34	ரென்றலு	ரென்றலும்
	35	மறைய	மறை
76	44	தாயார்	தாயர்
78	17	பந்தக	பந்த
79	7	நான்கு	நன்கு
91	14	ஜய	ஐய
	19	ப்கைவ	பகை
	42	தவறி	தறிவ
108	16	போல-	போல
120	14	உரிமையுன்	உரிமையுள்
137	37	த்ததது	த்தது
141	2	செயல்:	செயல்
145	38	யாயினை	யினை
146	12	பிழைப்பி	பிழையி
148	28	ஒருமை	ஒருமைக்
151	13	மாட்டுஉம்:	மாட்டுஉம்-
	33	வல்ல—	வல்ல
152	25	ஞைக்கி	ஞேக்கி
153	41	என்பதற்கே	என்பதே
155	43	யாரை	யணி
156	6	அரசன்	அரசின்
157	29	நெஞ்சுட	நெஞ்சுசுட
158	39	௩௩அ	௩௬அ
159	36	கிலப்	சிலப்
161	2	கொளு	கொளுவு
166	3	நுண்ணு	நுண்ணி
168	21	ளுடைய	ளுடையரா
169	33	காவலன்	கா வலன்
170	2	கணம்	கணும்
		ஆதனேடு	அதனேடு
	5	பார்ப்பநர்	பார்ப்பார்
175	40	கடுமொழி	கடுமொழி,
	41	தண்டம்	தண்டம்,
179	31	பெரவறை	பொறை
188	8	கண் -	கண்
195	6	இரசிய	இரகசிய
199	36	தறுண்	தறுகண்
214	16	மரைந்த	மறைந்த
220	24	தெல்வ	தெய்வ
227	20	கூறுபவர்	கூறுவர்
232	6	மிறுதி	முறுநி
233	4	பிள்பு	பின்பு
234	5	திறப்பா.	திறப்பா
238	5	மேம்பட்ட	மேம்பட்ட,
	18	னுமாம்.	னுமாம்,
240	16	செய்தூ	செய்து
241	21	வாய்க்	வாய்ச்
248	32	சுல	சல
249	9	ஏமம்	ஏமம்-
252	7	வெட்டா	வொட்டா
253	36	வினைய	வினையை
	38	ஆகாவே,	ஆகவே,
254	19	உய்யக்	உய்க்
257	9	ஆலோக்	ஆலோசிக்
	33	தாமஞ்	தாமதஞ்
258	8	கல்விஆறு:	கல்வி, ஆறு
260	41	மொச்செய்	மொழிச்செய்யு
263	27	ற்ருமல்	ற்கூருமல்
264	21	தொழுதற	தொழுகற்

பக்.	வரி	பிழை	திருத்தம்
264	35	யுருபு,	யுருபு.
268	24	யகரச	யரச
269	24	செவ்வி	செவ்வி-
270	13	ஒழியாமை	ஒழியாமைப்
276	18	கணனன்றி	கணன்றி
277	36	பெயரால்	பெயர்
279	6	கொளப்பாட்	கொளப்
288	24	, செயவனெச்சய	-செயவெனெச்சம்,
	26	எழுவாய்	எழுவாயாக
289	24	இய்லை.	இல்லை.
290	35	அவன்	அவன்-
293	9	சுவை	அவை
	42	தேறின்	தோரின்
294	14	புல்லறி	புல்லறிவு
	39	சொல்.	சொல்,
295	9	முதுவருன்	முதுவருள்
297	20	தலருமல்	தவருமல்
298	43	கணத்தா	கணத்தார்
299	23	கல	சல
303	23	பயன-	பயன்-
307	47	மறுஞ்	மாறுஞ்
309	18	கூடிய	கூடி
310	41	விருப்ப	விரும்ப
311	11	தேஶய	தேஶ
312	1	உகஉ	௩கஉ
	5	யும்	யும்.
	26	ஞவா	ஞலா
314	33	சிறைப்	திறைப்
	35	செய்யும்	செய்யும் உட்[பகையும்
319	29	ன்ரசன்	அரசன்
321	28	அரணின	அரணின்
328	18	படுத்தப்	படுத்துப்
	18 & 20	முற்றுதெரிந்து	முற்றுதெறிந்து
335	10	விடுதலை	விருதலை
339	1	கைை	வகை.
	24	மென்	னென்
340	7	கதளிற்	கதனிற்
342	29	வள்	வன்
343	10	உலைவு-	தொலைவு, [உலைவு-
	29	பாராத	பாரத
	43	உறிய	உரிய

பக்.	வரி	பிழை	திருத்தம்
351	30	இளிவந்து	இளிவந்த
351	32	ன்றது	கின்றது
		தூணி	துனி
352	1	௩உசு	௩௬உ
358	21	வுரைக்	வுரை
361	30	மறுதற்கு	மாறுதற்கு
367	27	தேகம்	தேகசம்
369	20	ரெறு	ரெறும்
378	9	ஆராய	ஆராயா
379	8	குடி	குடிப்
383	23	நெடுங்	கெடுங்
390	9	வல்லா'	வல்லார்'
401	36	நல்லன்	நல்லன
402	19	அஞ்சுதல்செய்ய	அஞ்சு
413	6	அவாது	அவரது-
	7	யாயினரது-	யாயினரது.
	8	யெனப்	பெறப்
415	10	வாளரிநட	வாளரிட
416	36	இல்	இவ்
420	3	வவ்ல	வல்ல
435	23	யாசிரியர்	வாசிரியர்
436	4	தனியரா	தனியனு
443	12	மந்து	பந்து
	21	லழிது	லரிது
444	22	குறி	குடி
446	8	தவங்கா	தாங்கா
449	26	சோந	சேர்ந்
455	38	பறுமை	மறுமை
		அறனே	அறனைப் [பெருமல்
459	40	தொகு	தொகு
460	5	திளையும்	தினையும்
462	18	பொம்மை	பொய்ம்மை
463	12,33,39	வினர்	வினவர்
	30	புன்னந	புன்ன
467	10, 26	கவர்ந்த	கவர்த்த
471	33	த்தா	ததா
472	11	மய	பய
481	4	மகளி	களி
484	28	வற்றின்	வயிற்றின்
487	6	துணிந்து	துணிந்து,
490	32	கூறும்,	கூறும்
491	22	சூழ்க	குடி
493	37	பிறந்	பிறந்தார்
495	9	பட்டது	பட்டது.

பக்.	வரி	பிழை	திருத்தம்	பக்.	வரி	பிழை	திருத்தம்
497	இல்	தலைப்பு கூசு.—குடிமை என்று இருக்கவேணும்.		543	28	கூட்டும்.	கூட்டும்
				546	27	விை வ	விழைவ
502	15	கூசுசு. மயர்	கூசுக. மயிர்	553	40	யாவது	யாது
504	26	குடிப்யி	குடிப்பி	555	3	பிற ட	பிறரிட
	37	இதன்	அதன்	560	27	பரவை	பாவை
517	32	வழக்கம்.	வழக்கம்		38	கயிறு	கயிறு-
518	5	யுடைமை	புடைமை	564	3	திைன்,	திைன்.
527	13	தாள்	தான்		7	ககந்த	கலந்த
528	31	த த தால்	ததாதல்	566	12	காத்த	காத்த)
529	11	ஒன்	ஒண்		41	விடம்பு	வுடம்பு
530	15	ஹுணு	ஹு௵	567	14	தென்பதாம்,	தென்பதாம்.
533	11	அதல	அகல	568	8	மின்றிப்போ	லின்றிப்பொ
537	23	வாழ்வானைக்	வாழ்வானைச்				
539	10	இவர்க்கும்	'இவர்க்கும்		31	கரப்பார்—	(கரப்பார்),—
543	24	கண்	கண்—	574	32	சொல்லிய,	சொல்லிய
575	14	உடுப்பதா முண்பதூங்	உடுப்பதூஉ முண்பதூஉங்				

அரும்பதவகராதி முதலியன

பக்.	வரி	பிழை	திருத்தம்	பக்.	வரி	பிழை	திருத்தம்
3	31	வற்ல்ல	வல்ல	13	32	மலத்	நலத்
	46	குறுப்	குறிப்	14	9	வாழக்	வழக்
5	13	ஈத்தெரு	ஈத்தொகு		34	மட்	மாட்
	22	போடுணு	போடுடனு		37, 38	லல்	தல்
6	15	உப்பங்	உப்பக்கங்	15	24	வலிமி	வலியி
7	37	எதிரகத்	எதிராகத்	17	20	ரறிய	ரறியா
12	6	கூசை	கூகை	21	24	மாண்	மாண
	11	பயிரக்கு	பயிர்க்கு	21	19	வயிர்	மயிர்

பல இடங்களில் எழுத்துக்களின் புள்ளிகள் அரைப்புள்ளிகள் கால் புள்ளி தலைப்பிறை முதலியவற்றில் பிழைகள் நேர்ந்துள்ளன: அவற்றை கவனித்துப்பார்ப்பின் படிப்போர்க்கே புலனும். அவற்றை யெல்லாம் திருத்திக்கொள்க

திருக்குறள்.

காமத்துப்பால்

பரிமேலழகருரை:—இனி அப்பொருளைத் துணைக்காரணமாகவுடைத்தாய் இம்மையே பயப்பதாய இன்பங் கூறுவான் எடுத்துக்கொண்டார். ஈண்டு இன்ப மென்றது - ஒருகாலத்து ஒருபொருளான் ஐம்புலனும் நுகர்தற்சிறப்புடைத்தாய காமவின்பத்தினை. இச்சிறப்புப் பற்றி வடநூலுட் போசராசனும் 'சுவைபலவென்று கூறுவார் கூறுக; யாம் கூறுவது இன்பச்சுவை யொன்றினையுமே' என இதனையே மிகுத்துக்கூறினன். இது, புணர்ச்சி பிரிவுஎன இருவகைப்படும். ஏனை இருத்தல், இரங்கல், ஊடல்என்பனவோவெனின், இவர் பொருட்பாகுபாட்டினை அறம்பொருளின்பமென வடநூல்வழக்குப் பற்றி யோதுதலான், அவ்வாறே அவற்றைப் பிரிவின்கணடக்கினா ரென்க.

(குறிப்புரை):—காமத்துப்பால் என்பது-காமத்தைப்பற்றியபகுதி என இரண்டனுருபும் பயனும்தொக்க தொகையாக விரியும். காமமாவது - பொருள் துணைக்காரணமாக ஒருகாலத்து ஒருபொருளான் ஐம்புலன்களும் நுகர்தற் சிறப்புடைத்தாய இன்பம். காமவின்ப மென்பதனைக் காமமாகிய இன்பமெனக் கொள்ளாது காமத்தாற் பெறலாகு மின்ப மென்றுகொண்டு, காமமென்பது - மனத்துநிற்குங் காத லென்றலும் உண்டு. ஶ்ருங்காரம் வீரம் கருணம் அத்புதம் ரௌத்ரம் ஹாஸ்யம் பீபத்ஸம் வத்ஸலம் பயாநகம் ஶாந்தம் என்று ஒருசார் அணியியலில்வல்லோரால் பத்துச்சுவைகள் [சுவை - ரஸம்.] கூறப்பட்டுள்ளன: (இவை-முறையே தமிழில் உவகை பெருமிதம் அழுகை மருட்கை வெகுளி நகை இளிவரல் அன்பு அச்சம் அமைதி எனப் பெயர்பெறும்.) இவற்றுள் வத்ஸலமென்பது பெரும்பாலாராற் கூறப்படவில்லை." ஶ்ருங்காரவீரகருணாத்புதரௌத்ரஹாஸ்ய-பீபத்ஸ வத்ஸலபயாநகஶாந்தநாம்ந:|| ஆம்நாஸிஷு͞ர் தஶரஸாநபரேவயந்து- ஶ்ருங்காரமேவரஸநாத்ரஸமாமநாம: " என்பது, போசமகாராசன் இயற்றிய ஶ்ருங்காரப்ரகாஶமென்ற நூலில் முதல்ப்ரகாஶத்திலுள்ள ஶ்லோகமாகும். இது - சிருங்காரம். புணர்ச்சியை ஸம்போகம் என்றும், பிரிவை விப்ரயோகம் அல்லது விப்ரலம்பம் என்றும் கூறுவர். ஏனை - (முதற்பொருள் கருப்பொருள் உரிப்பொருள் என்னும்மூன்றனுள் உரிப்பொருளைச்சேர்ந்த புணர்ச்சிபிரிவுகள்தவிர) மற்றையனவான. 'பொருட்பாகுபாட்டினை அறம் பொருள் இன்பம் என வடநூல்வழக்குப்பற்றி யோதுதலான்' என்றது - தென்மொழிவழக்குப் பற்றிக் கூறின், இன்பம் அகம் என்றும், ஏனை அறம்பொருள்கள் புறம் என்றும் இங்ஙன் பாகுபடுத்துக் கூறத்தக்கன ஆதலால், அங்ஙன் கூறாமையால் என்ற கருத்தது. அவ்வாறே - வடநூல்வழக்குப் பற்றிக் கூறிய அவ்வகையாகவே. அவற்றை - இருத்தல் இரங்கல் ஊடல் என்றவற்றை.

திருக்குறள்

முதலாவது

களவியல்.

பரி.—இனி, அவைதம்மையே தமிழ் நூல்களோடும் பொரு ந்தப் புணர்ச்சியைக் களவுஎன்றும், பிரிவைக் கற்பென்றும் பெரும்பான்மைபற்றி வகுத்து, அவற்றைச் சுவைமிகுதிபயப்ப உலகநடையொடு ஒப்பும் ஒவ்வாமையு முடையவாக்கிக் கூறு கின்றார். அக்கைகோளிரண்டனுள்ளும் **களவாவது**-பிணிமூப் பிறப்புக்களின்றி எஞ்ஞான்றும் ஒருதன்மையராய் உருவுந் திருவும் பருவமும் குலனும் குணனும் அன்பும் முதலியவற்றால் தம்மு ளொப்புமையுடையராய தலைமகனும் தலைமகளும் பிறர் கொடுப்பவும் அடுப்பவுமன்றிப் பால்வகையால் தாமே யெதிர்ப் பட்டுப் புணர்ந்துவருவது. அதனை, ஏழதிகாரத்தாற் கூறுவான் றொடங்கி, முதற்கண் **தகையணங்குறுத்தல்** கூறுகின்றார்.

(கு - ரை.) **களவியல**லென்பது - களவைப்பற்றிய இயலென்று விரி யும். அவை தம்மையே - புணர்ச்சிபிரிவுகளையே. களவொழுக்கத் தில் இயற்கைப்புணர்ச்சி இடந்தலைப்பாடு பாங்கற்கூட்டம் பாங்கி யிற்கூட்டம் எனப் பெரும்பாலும் புணர்ச்சியே வருதலும், கற்பொழு க்கத்தில் பொருட்பிரிவு ஓதற்பிரிவு காவற்பிரிவு பகைதணிவினைப் பிரிவு வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிவு பரத்தையிற்பிரிவுஎன அறுவகைப் பிரிவு வருதலும் அறிக. தொல்காப்பியனாரும் கற்பைப்பற்றிக் கூறும் போது "பிரிவொடு புணர்ந்தது கற்பெனப்படுமே" எனக் கூறியதுங் காண்க. ஆண்பெண்களாகிய இருவர் கண்டு காதலித்தல் என்பது, உலகத்தோடொத்தது; கூர்வேலிளைஞர் சூழவும் ஆயவெள்ளஞ் சூழ வும் தலைவனும் தலைவியும் ஓர்பொழிலிடத்துச் சேர்தலும், கூர்வே லிளைஞரும் ஆயமும் வெவ்வேறு தொழிலிற் செல்லுதலும், அதனால் இவர் தனிப்படலும் முதலியன - ஒவ்வாதது என்னலாம். **கைகோள் இரண்டு**-களவு கற்பு என்பன. (கை என்றால் ஒழுக்கம்: கோள்-கொள் ளுதல்: எனவே, கொள்ளப்படும் ஒழுக்க மென்பது கைகோளென்ப தன் பொருள். கோள் - தன்மையுமாம்.) கொடுப்பவும் அடுப்பவும் அன்றி - பெற்றோர்முதலியோர் கொடுப்பதும், உறவினர் நண்பர் முதலியோர் அடுத்திருத்தலும் என்ற இவை நேராமலிருக்க. பால் வகையால் - ஊழ்வினையால். இங்ஙனந் தாமே கூடும்கூட்டத்தினைக் **களவு** என்பது - பெற்றோராற் கொடுத்தற்குரிய தலைவியை அவர் கொடுப்பத் தலைவன் கொள்ளாது இருவருங் கலந்த உள்ளத்தோடு புணர்வதாலாகும்: இது முதலிற் பிறரறியாமையிருந்து கற்பின்வழி நின்று விளங்குதலாற் குற்றமின்று மென்ப.

௧0௯ - ஆம் அதிகாரம்—தகையணங்குறுத்தல்.

பரி.—அஃதாவது - பொழில்விளையாட்டுவிருப்பான் ஆயம் நீங்க அதன்கண் தமியளாய் நின்றாளை, வேட்டவிருப்பான் இளையார்நீங்கத் தமியனாய்வந்து கண்ணுற்ற தலைமகன் அவள்

வணப்புத் தன்னை வருத்தமுறுவித்தலைச் சொல்லுதல். இது, கண்ணுற்றபொழுதே நிகழ்வதாகலின், முதற்கட் கூறப் பட்டது.

(கு-ரை.) மாணுக்கர் அப்பொருளைப்பற்றித் தெரிந்துகொள்ளு மிடத்து முதன் முதலில் ஒருசரித்திரம்போல அறிந்துகொள்வது நலம். அதுவருமாறு: - ஓர்உத்தமபுருஷன் பரிவாரத்துடன் வேட்டை யாடுதற்குப் புறப்பட்டுக் குறிஞ்சிநிலத்துச்சென்ருனாக, ஓர்உத்தம கன்னிகையும் தோழியருடன் பூக்கொய்து விளையாடுதற்கென்று அந் நிலத்து ஒருபூஞ்சோலையிற் சேர்ந்தாளாக, அத்தலைவிசேர்ந்த அள விலே, ஒவ்வொருகாரணமாகத் தோழியர் பிரிய, அக்கன்னிகை அங் குத் தனித்துநின்றசமயத்திலேஒவ்வொருவியாஜத்தாற்பரிவாரங்கள் பிரியத் தனிப்பட்டவனாய் அப்புருஷன் அங்கு வந்துசேர, இருவரும் ஊழ்வினை வயத்தால் இங்ஙனம் தற்செயலாய் ஓரிடத்திலே ஒருவரை யொருவர்கண்டு காதல்கொண்டு காந்தருவமணத்தாற் கூடுவர்: (இது இயற்கைப்புணர்ச்சி முன்னுறுபுணர்ச்சி தெய்வப்புணர்ச்சி காமப்புணர்ச்சி என்ற பெயரால் வழங்கப்படும்.) இங்ஙனம் இயற்கைப் புணர்ச்சி நிகழ்தற்குமுன் தலைவனிடம் காட்சி ஐயம் தெரிதல் தேறல் என்ற நான்கு செய்திகள் நிகழும்: இவை-கைக்கிளையெனப் படும்: (கையென்பது-சிறுமை: கிளையென்பது-உறவு: ஆகவே, கைக் கிளையென்பது ஒருமருங்கு பற்றிய கேண்மை: அதாவது - ஒருதலைக் காமம்.) இந்தக்கைக்கிளையின் பின்னரே களவுப்புணர்ச்சி நிகழுமென் பதை "மெய்க்கிளையாழோர் வேண்டும்புணர்ச்சி முன், கைக்கிளை நிக ழ்தல் கடனென மொழிப" என்பதனாலும் அறியலாம்.

தகை - அழகு, அணங்குஉறுத்தல்-வருத்தமுறச்செய்தல்: இது ஒரு அகப்பொருட்கிளவியாதலால், அணங்குறுத்தலென்பது - அணங்குறச் செய்ததைச் சொல்லுதலைக் காட்டிற்று. ஆயம்-தோழியர்கூட்டம். அதன்கண்தமியளாய் - அச்சோலையில் தனிப்பட்டவளாய். வேட்ட விருப்பான்-வேட்டையாடுவதிலுள்ள விருப்பத்தால். இளையார்-தோழ ரான கூர்வே லிளைஞர். கண்ணுற்ற-கண்ட. தலைமகன் தலைமகளைக் கண்ட காட்சியில் தகையணங்குறுத்தல் நிகழ்வதாதலால், களவிய லில் முதலில் இது கூறப்பட்டதென்று அதிகாரமுறைமைக்குக் கார ணங் காண்க.

கOஅக. அணங்குகொ லாய்மயில் கொல்லோ கனங்குழை
மாதர்கொல் மாலுமென் னெஞ்சு.

தலைமகளுருவு முதலியன முன்கண்டறிவனவன்றிச் சிறந்தமையின் அவளைத் தலைமகன் ஐயுற்றது.

பரி.—கனம் குழை - இக்கனவியகுழையையுடையாள்,— அணங்கு கொல் - (இப்பொழிற்கணுறைவாளோர்) தெய்வ மகளோ? ஆய் மயில் கொல் - (அன்றி) ஒருமயில் விசேடமோ? மாதர் கொல் - (அன்றி) ஒருமானுடமாதரோ? என் நெஞ்சு மாலும் - (இவள் இன்னளென்று துணியமாட்டாது) என் னெஞ்சு மயங்காநின்றது; (எ - று.)

ஓ - அசை. ஆய்மயில் - (படைத்தோன் விசேடமாக) ஆய்ந்துபடைத்த மயில்; மயிற்சாதியுள் தெரிந்தெடுத்த மயி லென்றுமாம். கனங்குழை - ஆகுபெயர். கணங்குழையென்று பாடமோதி, பலவாய்த்திரண்ட குழையென்று உரைப்பாரு முளர். எழுதலாகா வுருவுந் தன்வருத்தமும் பற்றி 'அணங்கு கொல்' என்றும், சாயலும் பொழில்வயினிற்றலும்பற்றி 'ஆய் மயில் கொல்' என்றும், தன்னெஞ்சஞ் சென்றமையும் அவ ளெதிர் நோக்கியவாறும் பற்றி 'மாதர்கொல்' என்றும் கூறினன்.

(கு - ரை.) **களவுப்புணர்ச்சிக்குமுன் காட்சிமுதலிய கைக்கிளை நிகழுமென்று கூறினேமன்றே: அவற்றுள் காட்சியென்பது - தலை** வனுந் தலைவியும் தெய்வவசத்தால் எதிர்ப்பட்டுத் தம்முட் கண்ணு றுவது.**ஐயமென்பது**-காட்சிக்குப்பின்,'இங்ஙனந்தோன்றுநின்ற மாது திருமகள்முதலாகியதெய்வமோ? அன்றி, மக்கட்பிறப்பினளோ? என்று ஐயுற்றுக்கூறுவது; இந்தச்செய்யுள் அங்ஙன்வந்த ஐயமாம் எனக. கனவிய - பாரமுள்ள, குழை - காதணிவகை. 'ஆய்மயில்கொல்லோ' என்ற இடத்து, 'கொல்' என்பது வினாப்பொருளைத் தந்திட்டதனால், ஓ-அசையாகும். ஆய்மயில் என்பதற்கு இரண்டு வகையாகப்பொருள் கூறுகிறார்: முதலது-ஆய்ந்துபடைத்தமயிலென்பது: இரண்டாவது (மயிற்சாதியிலிருந்து) ஆராய்ந்தெடுத்த மயிலென்பது: இருவகைப் பொருளிலும், ஆய்மயிலென்பது - வினைத்தொகையே. கனங்குழை யென்பது - கனமாதலையுடைய்குழையையுடையாள் எனப் பொருள் படும்.கனங்குழையென்ற இத்தொடரில் கனம்என்றஅடைமொழியை யடுத்த குழையென்பது குழையைப்பூண்டாளைக் காட்டுவதால், ஆகு பெயர்எனப்பட்டது: அடியார்க்குநல்லார் 'அருந்திறல்'என்பதை அன் மொழித்தொகையாகுபெயரென்று உரைத்ததும் ஈங்குக் காணத்தக் கது: சேனாவரையரும் இங்ஙனமே கூறுவர். இவ்வாறுள்ளவற்றை அன்மொழித்தொகையென்னவேண்டுமேயன்றி ஆகுபெயரென்னலா காது என்று நச்சினார்க்கினியர் மறுத்துரைப்பதை "முதலிற்கூறுஞ் சினையறிகிளவியும்" என்ற வேற்றுமைமயங்கியற்சூத்திரத்தினுரையிற் காணலாம். இந்தப்பரிமேலழகருரைப்படி'கனங்குழை'எழுவாய். கணங் குழை என்றபாடத்தில், கணம் - திரளுதலையுடைய குழை என்க. இச் செய்யுட்குப் பரிமேலழகர் கூறிய உரை சரியன்று என்றும், பாடலின் சொற்கிடக்கைக்கு ஒப்பவே பொருள்கூறுதல் பொருத்தமென்றும் இலக்கணத்திற்கு ஒத்ததென்றும் ஒருசார் ஆராய்ச்சியாளர் கூறும் பொருள்வருமாறு:—(இங்குத் தோன்றும் உரு என எழுவாய் வருவி த்து), அணங்கு கொல்லோ? ஆய்மயில் கொல் ஓ? கனங்குழை - கனவிய குழையையணிந்த, மாதர்கொல்-மானுடமகளோ? என் நெஞ்சு,(இவ்வு ருவத்தினிடத்து),மாலும் என்பது: குழையை மாதர்க்கு அடைமொழி கொடுத்ததனால், மாதர் மானுடமாதராதல் பெறப்படும்: "வண்டே யிழையே...அன்னவைபிறவுமாங்கவணிகழ, நின்றவைகளையும் கருவி யென்ப" என்ற தொல்காப்பியத்துக் களவியற்சூத்திரத்தையும், "இவையெல்லாம் மக்கட்குரியனவாய் நிகழவே தெய்வப்பகுதிமேற் சென்ற ஐயம் நீக்கி, துணியும் உள்ளம் பிறத்தலின்'என்ற உரைநடை

யையும் நோக்குக. அணங்குக்குஉரிய குணம்-எழுதலாகாவுருவமுடை மையோடு வருத்தந்தருந் தன்மையென்றும், மயிலுக்குரிய குணம்-சாயலுடைமையும் பொழில்வயினிற்றலும் என்றும், பெண்மகளுக் குரிய குணம்-ஆடவர்மனம் தன்னிடத்துச் செல்லுமாறு இருத்தலும் எதிர்நோக்குதலும் என்ற நிலையுடன் அணிகலன்பூண்டிருத்தல் என்றும் அறிக. அவ்வக்குணங்களுடைமையான், தலைவியைத் தலைமகன் அண ங்கு முதலியனவாக ஐயமுற்றான்: இது துணிவை யிறுதியாகக் கொ ண்ட ஐயவணி என்ப. இவ்வாராய்ச்சி யுரையைப் பற்றிச் சிறிது ஆராய் வோம்:"வண்டே இழையே" என்ற சூத்திரத்தில்'இழையென்பது செய் யப்பட்ட அணிகலனைக் காட்டும்: தெய்வ மகளிர் செய்யாவணி பூண் பர் ' என்று இளம்பூரணவடிகள் உரைத்துள்ளமையால் அத்தேவமக ளிரும் தெய்வப்பூண் அணிந்திருப்ப ரெனப்படுதலால், இக் குறளில் அத்தகைய தெய்வப்பூணையும் செயற்கைப்பூணையும் குழை என்பது காட்டக் கூடியதாதலாலும,ஆராய்ச்சியாளருரையில், இருக்குஞ் சொ ற்களைக் கொண்டே பொருளையமைக்காமல் சொற்களை வருவித்து உரையமைக்க வேண்டுதலாகிய இடர்ப்பாடு இருத்தலாலும் பரிமேல முகருரையே கொள்ளத்தக்கதாமெனப் பெறப்படுகின்றது. தெய்வப் பூண் செய்யா அணியாதலை, சிந்தாமணி 644-ஆம் செய்யுளுரையில், " இப்பூண்கள்கந்தருவர் செய்தன வாகலின், இவள் தெய்வமென் றென்று தெளிவித்த" என்ற நச்சினார்க்கினிய ருரையும் காண்க. (௧)

௧0௮௨. நோக்கினா ளேக்கெதிர் நோக்குத ருக்கணங்கு
தானைக்கோண் டன்ன துடைத்து.

மானுடமாதராதல் தெளிந்த தலைமகன் அவள் நோக்கினாய வருத்தங் கூறியது.

பரி.— நோக்கினாள் - (இப்பெற்றித்தாய) வனப்பினையுடை யாள், நோக்கு - என்னைக்கிற்கு, எதிர்நோக்குதல்—, தாக்கு அணங்கு - தானே தாக்கி வருத்துவதோரணங்கு, (தாக்கு தற்கு), தானை கொண்டு அன்னது உடைத்து - தானையையுங் கொண்டுவந்தாற்போலுந் தன்மையையுடைத்து; (எ-று)

மேலும் 'அணங்குகொல்மயில்கொல்' என்றமையான், இகரச்சுட்டு வருவிக்கப்பட்டது. 'எதிர்நோக்குதலென்றமை யின்' அது குறிப்புநோக்காயிற்று. வனப்பால் வருந்துதல் மேலுங் குறிப்புநோக்கால் வருந்துதல் கூறியவாறு. நோக்கினா ளென்பதற்கு - என்னை நோக்கப்பட்டா ளென்று உரைப் பாருமுளர்.

(கு-ரை.) தான் காட்சியிற்கண்டவளை மானுடமென்று தெளிந்து துணிவுகொண்ட தலைவன் கூற்று: அடுத்துவருஞ்செய்யுள்களும் இவ் வாறனவையே. இப்பெற்றித்தாய-('அணங்குகொல்' என்பதுமுதலிய வாக) இப்படிச்சந்தேகித்தற்குஏற்ற தன்மையுள்ள. வனப்பினை-அழ கை. தானை - சேனை. மேலும்-முன்னும். கீழ்ச்செய்யுளில், 'அணங்கு கொல்...மாதர்கொல்" என்று கூறி, இச்செய்யுளில் நோக்கினாள் என்

றது அந்த மாதரையே சுட்டவல்லதென்றகருத்தால், அதற்கு இப் பெற்றித்தாயவனப்பினையுடையாள் என்று சுட்டாகப் பொருள் கூறி னர். குறிப்புநோக்கு-மனக்கருத்தைக் குறிப்பாகத் தெரிவிக்கும் பார் வை. கீழ்ச்செய்யுளில் கண்ட மாதராளின் வனப்பால் தான் வருந்தி யமை கூறிய தலைமகன் இக்குறளில் அதற்குமேல் அம்மாதராளின் குறிப்புநோக்கினால் வருந்தியமையைத் தெரிவிக்கின்றா னென்க. நோக் கினாள்என்பதற்கு முதலுரை-வனப்பினையுடையா ளென்பது: இரண் டாமுரை - (என்னால்) நோக்கப்பட்டவ ளென்பது. இக்குறளை, 'புகு முகம்புரிதல்'என்ற மெய்ப்பாட்டினதென்றனர், நச்சினார்க்கினியர்.(உ)

கOஅஙு. பண்டறியேன் கூற்றென் பதனை யினியறிந்தேன்
பெண்டகையாற் பேரமர்க் கட்டு.

இதுவுமது.

பரி.—கூற்று என்பதனை - கூற்றென்று நூலோர்சொல் வதனை, பண்டு அறியேன் - பண்டு (கேட்டறிவதல்லது) கண் டறியேன்; இனி அறிந்தேன் - இப்பொழுது கண்டறிந்தேன்: (அது), பெண்தகையான் - பெண்டகையுடனே, பேர் அமர்க் கட்டு - பெரியவாய் அமர்த்த கண்களையுடைத்து; (எ - று.)

பெண்டகை - நாணம் மடம் அச்சம் பயிர்ப்பென்னுங் குணங்கள். அவை அவ்வக்குறிகளா னறியப்பட்டன. அமர்த்தல் - அமர்செய்தல்: பெயரடியாய வினை. பெண்டகை யால் இன்பம் பயத்தலு முண்டேனும், துன்பம் பயத்தன் மிகுதிபற்றிக் கூற்றாக்கிக் கூறினான்.

(கு-ரை.) இச்செய்யுளும் முன்செய்யுள்போலவே நோக்கினாற்ப வருத்தங்கூறுவது என்பது, இதுவும அது என்பதன்பொருள். பெ ண்டகை-பெண்மைக்குரியகுணம்:அவை-நாண் மடம் அச்சம் பயிர்ப்பு என்பன:அவற்றுள் நாணமாவது-தகாதவற்றின்கண் உள்ளமொடுங் குதல்: மடமாவது - கொளுத்தக்கொண்டுகொண்டதுவிடாமை. அச் சம்-அபூர்வமானபொருளைக்காணுதல் முதலிய நிகழும்போது அஞ்சு தல்: பயிர்ப்பு-பயிலாதபொருட்கண் அருவருத்து நிற்குநிலை.பெண் டகையான் என்ற இடத்து ஆனுருபு 'தூங்குகையானோங்குநடைய' என்ற இடத்துப்போல உடனிழ்ச்சிப்பொருளது. காட்சியில்தானே கூடல் நிகழ்தற்குமுன்பும் பெண்டகைமையால் இன்பம்பயத்தலுண் டேனும், மாதராள் பெருவருத்தம் விளைத்தலே மிகுதியாயிருத்தல் பற்றி, 'கூற்றென்பதனையினியறிந்தேன் பெண்டகையாற் பேரமர்க் கட்டு' என்கின்றான் தலைமகனென்க. கூற்று-யமன். அமர்க்கண்-அம ரைச்செய்யவல்லகண்:வேற்றுமைத்தொகை: (வினைத்தொகையாயின் 'அமர்கட்டு' என்று இருக்கவேண்டும். கட்டு-'கண்' என்ற பகுதி யின்மேல்வந்த ஒன்றன்பாற்குறிப்புமுற்று. (ஙு)

கOஅச. கண்டா ருயிருண்ணுந் தோற்றத்தாற் பெண்டகைப்
பேதைக் கமர்த்தன கண்.

இதுவுமது.

பரி.—பெண் தகை - பெண்தகையையுடைய, பேதைக்கு - இப்பேதைக்கு உளவாய, கண் - கண்கள், கண்டார் உயிர் உண்ணும் தோற்றத்தான் - (தம்மைக்) கண்டாருயிருண்ணுந் தோற்றத்துடனே கூடி, அமர்த்தன - அமர்த்திருந்தன ;

அமர்த்தல் - மாறுபடுதல். குணங்கட்கும் பேதைமைக்கும் ஏலாது கொடியவாயிருந்தன வென்பதாம்.

(கு - ரை.) பெண்டகை-பெண்மைக்குணம்: அவை-நாண் மடம் அச்சம் பயிர்ப்பு எனக் கீழ்க்கூறப்பட்டன. அமர்த்தல்-போர்செய்யுங் குணத்தினைப் பெறுதல் : எனவே, மாறுபடுதலாயிற்று. ஏலாது - பொருந்தாதபடி. நோக்கம் கொடியவாதல் பெண்மைக்குந்தகாது; பேதைமைக்குந் தகாதென்க. (௪)

௧0௮௫. கூற்றமோ கண்ணோ பிணையோ மடவரல்
நோக்கமிம் மூன்று முடைத்து.

இதுவுமது.

பரி.—கூற்றம் ஓ - (என்னை வருத்துதலுடைமையாற்) கூற்றமோ? கண் ஓ-(என்மேல்ஓடுதலுடைமையாற்)கண்ணோ ? பிணை ஓ - (இயல்பாக வெருவுதலுடைமையாற்) பிணையோ? (அறிகின்றிலேன்): மடவரல் நோக்கம் - இம்மடவரல் கண்களினோக்கம், இம்மூன்றும் - இம்மூன்றன்றன்மையையும், உடைத்து - உடைத்தாயிராநின்றது; (எ - று.)

இன்பமுந் துன்பமும் ஒருங்குசெய்யாநின்றதென்பதாம். தொழில் பற்றிவந்த ஐயநிலையுவமம்.

(கு - ரை.)மடவரல்-மடமைக் குணம் வரப்பெறுதலை யுடையவள்: வேற்றுமைத்தொகையன்மொழி. மூன்றன் தன்மை—கூற்றத்தின் தன்மை-வருத்துதல்: கண்ணின் தன்மை-தாட்சிணியமுடையதாதல்: பிணையின் தன்மை-வெருவுதலுடைமை. வருத்துதலால் துன்பத்தையும், தன்மேலோடுதலுடைமையும் வெருவுதலுடைமையும்பற்றி இன்பமும், ஆக இரண்டையும் ஒருங்கே விளைக்கின்றன கண்கள் என்க. கூற்றம்முதலியன கண்கட்கு ஒப்பாவது வருத்துதல் முதலிய தொழிலா லாதலால், இது தொழிலுவமமாம். கூற்றமோ கண்ணோ பிணையோ என்று ஐயவோகாரம்பெய்து கூறுதலால் ஐயநிலையுவமம். மாதரார்கண்ணுக்கு வெருவுதல்தன்மையால் பிணையின் கண்ணே உவமை கூறப்படுதலால், பிணையென்பது - இலக்கணையால், பிணையின்கண் என்ற பொருளதாமென்க. (௫)

௧0௮௬. கொடும்புருவங் கோடா மறைப்பி னடுங்கஞர்
செய்யல மன்னிவள் கண்.

இதுவுமது.

பரி.—கொடு புருவம் - (பிரியா நட்பாய) கொடும்புருவங்கள் தாம், கோடா மறைப்பின் - செப்பமுடையவாய். விலக்கின வாயின்,—(அவற்றைக் கடந்து), இவள் கண் - இவள் கண்கள், (எனக்கு), நடுங்கு அஞர் செய்யல - நடுங்குதுயரைச் செய்ய மாட்டா; (எ - று.)

நட்டாரைக் கழறுவார்க்குத் தாஞ் செம்மையுடையராதல் வேண்டலின் 'கோடா' என்றும், செய்கின்ற அவற்றிற்கும் உறுகின்ற தனக்கும் இடைநின்று விலக்குங்காலுஞ் சிறிது இடைபெறின் அதுவழியாக வந்து அஞர் செய்யுமாகலின் 'மறைப்பின்' என்றுங் கூறினன். நடுங்கஞர் - நடுங்கற்கேது வாய அஞர். தாம் இயல்பாகக் கோடுதலுடைமையான் அவ் ற்றை மிகுதிக்கண் மேற்சென்று இடிக்கமாட்டாவாயின என் பதுபட நின்றமையின், 'மன்' ஒழியிசைக்கண் வந்தது.

(கு ரை.) பிரியாநட்பு -விட்டுப்பிரியாதநண்பு. செப்பம்-நேர்மை. இது, வடிவினாலும் குணத்தினாலும் கொள்ளப்படும். அவற்றை-அப் புருவங்களை. புருவங்கள் இப்போது இருப்பனபோலவளைவாயிருப் பனவன்றி, நேர்மை [நேர்மை - செம்மைக்குணம் வளைவின்மை] யாக இருப்பின், அப்போது அவை கண்களின்பார்வையை என்மேல் நேரே படவொட்டாது விலக்கு மென்க. நட்டார் - சிநேகிதர். புருவம் எப்போதும் அடுத்துநிற்றலால், புருவத்துக்குக் கண்ணை நட்டாராகக்கொண்டு கூறுகிறார். கழறுதல்-இடித்துப்புத்தி மதிகூறுதல். நட்டார்க்குப் புத்திமதிகூறுவோர் முதலில் தாம் செம் மையுடையவராக இருக்கவேண்டும்: செம்மை நேர்மைக்குணம்: இச் சொல்-சிலேடையால், வளைதலில்லாத்தன்மைஎன்ற பொருளையும் காட் டும். செய்யல என்பதற்குச் செயப்படுபொருள் 'நடுங்கு அஞர்' என் பது. அவற்றிற்கும்-அக்கண்கட்கும். உறுகின்ற - நடுங்கஞரையடை கின்ற. அதுவழியாக-பெற்ற அந்தச் சிறியஇடத்தின்மூலமாக. நடுங் குதலாகிய காரியச்சொல், அஞர் என்னும் காரணப்பெயரைக் கொண் டதென்க. அஞர்-துன்பம். தாம் - புருவங்கள். கோடுதல்-சிலேடையால் நேர்மைதவிர்தல், வளைதல் என்ற இருபொருளது: அவற்றை-கண் களை. மிகுதிக்கண் - தகாதசெயலுண்டானபோது . மேற்சென்று இடிக்கமாட்டா -முற்பட்டுக் கண்டித்துப் புத்திமதிசொல்லும் வன் மையில. (சு)

க000. கடாஅக் களிற்றின்மேற் கட்படா மாதர்
படாஅ முலைமேற் றுகில் .

அவள் முலைகளினுடைய வருத்தங் கூறியது.

பரி.—மாதர் - இம்மாதர், படா முலைமேல் - படாமுலை களின் மேலிட்ட, துகில்—,—(அவை கொல்லாமற் காத்தலின்), கடாஅக் களிற்றின்மேல் - (கொல்வதாய) மதக்களிற்றின்மே லிட்ட, கண் படாம் - முகபடாத்தினை யொக்கும்; (எ - று.)

கண்ணை மறைத்தல்பற்றி 'கட்படாம்' என்றான். துகிலான் மறைத்தல் நாணுடை மகளிர்க்கு இயல்பாகலின், அத்துகிலூடே அவற்றின் வெம்மையும் பெருமையுங்கண்டு இத்துணையாற்றலுடையன இனி யெஞ்ஞான்றுஞ் சாய்விலவெனக் கருதி 'படாமுலை' என்றான். உவமை, சிறிதுமறையாவழி உவை கொல்லுமென்பது தோன்ற நின்றது.

(கு - ரை.) இம்மாதர் - இந்த அழகிய பெண். படா முலை-முக்குஞ் சாயாத [நெறித்துள்ள] கொங்கை. அவை கொல்லாமல் - அம்முலைகள் என்னைக் கொல்லாமல். யானையின் முகபடாத்தை 'கட்படாம்' என்றது, அந்த முகபடாம் யானையின் கண்ணையும் மறைத்தலாலாகும்; (படாம் = படம்: வஸ்திரம்.) நாணத்தினால் கொங்கையை மாதர் துகிலிட்டு மறைப்பார்: அங்ஙனம் மறைக்கப்பட்ட கொங்கையைத் துகிலின்வழியாகக் கண்ட தலைவன் கூற்று, இது. அவற்றின்-அக்கொங்கைகளின். வெம்மை-கொடிய தன்மை: விருப்பமுமாம். பெருமை - பருத்திருக்குந்தன்மை.மதயானையின் கண்ணைப் படாமிட்டு மறையாவிட்டால் அதுபாய்ந்துகொல்லுமாறுபோல முலைக்கண்மேற் படாமிட்டு மறைக்காவிட்டால்,அம்முலைகள் என்னைக்கொல்லும் என்பது தோன்றக் கூறுகின்றான், தலைமகளின் கொங்கையி லீடுபட்ட தலைமகனென்க. உவை-இடைப்பட்ட இடத்திலிருப்பவை. துகில் படாம்போலுமென்றது துகிலையே கட்படாமெனக்கூறியது-காட்சியணியாம். (எ)

க0அஅ. ஒண்ணுதற் கோஒ வுடைந்ததே ஞாட்பினுள்
நண்ணாரு முட்குமென் பீடு.

நுதலினைய வருத்தங் கூறியது.

பரி.—ஞாட்பினுள் - போர்க்களத்து, நண்ணார்உம் - வந்து நேராதபகைவரும், (நேர்ந்தார்வாய்க்கேட்டு), உட்கும் - அஞ்சுதற்கேதுவாய, என் பீடு - என் வலி, ஒள்நுதற்கு ஓ உடைந்தது - (இம்மாதரது) ஒள்ளிய நுதலொன்றற்குமே அழிந்துவிட்டது! (எ - று.)

மாதரென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. ஞாட்பினுளென்றதனாற் பகைவராதல் பெற்றாம். பீடென்ற பொதுமையான் மனவலியுங் காயவலியுங் கொள்க. ஓ வென்னும் வியப்பின்கட் குறிப்பு, அவ்வலிகளது பெருமையும் நுதலது சிறுமையுந் தோன்ற நின்றது. கழிந்ததற்குஇரங்கலில் தற்புகழ்தலன்றாயிற்று.

(கு - ரை.) தகையணங்குறுத்தலென்ற அதிகாரம்பற்றி, ஒண்ணுதற்கு என்றவிடத்து மாதரின் என்று வருவிக்கப்பட்டதென்க. ஞாட்பினுள் நண்ணார் எனவே, பகைவரென்பது பெறப்படும். பீடு என்பது - எல்லா வலிமையும் காட்டும் பொதுப்பெயராதலால், மனவலி காயவலி என இருவகை வலிமையையும் காட்டும். ஓ உடைந்ததே என்ற இடத்துள்ள ஓ என்ற குறிப்பிடைச்சொல் -

*—2

உடைதற்குஅரிய மனவலி காயவலிகளின் பெருமையையும் அவற்றையுடைக்கும் நுதலின் சிறுமையையும் குறித்து வியப்பதைத் தெரிவிக்கும். நுதல் - நெற்றி. 'என்பீடு' என்று தன்னைப்புகழ்தல் தகுமோ எனின் — தன்னைவிட்டுக் கழிந்திட்ட வலிக்கு இரங்கும் இடமாதலால், தகுமென்க. கழிந்ததற்கு இரங்கும்போது அதன் மேன்மை தோன்றக் கூறுவது உலகவியற்கையே யென்க. (அ)

க0அக. பிணையேர் மடநோக்கு நாணு முடையாட்கு
அணியெவனோ வேதில தந்து.

அணிகலத்தானாய வருத்தங் கூறியது.

பரி.—(புறத்து), பிணை ஏர் - மான்பிணையொத்த, மடம் நோக்குஉம் - மடநோக்கினையும், (அகத்து), நாண்உம் - நாணினையும், உடையாட்கு-உடையளாய இவட்கு, (ஒற்றுமையுடைய இவ்வணிகளே யமைந்திருக்க), ஏதில தந்து அணி எவன் - வேற்றுமையுடைய அணிகளைப் படைத்தணிதல் என்ன பயனுடைத்து? (எ - று.)

மடநோக்கு - வெருவுதலுடைய நோக்கு. இவட்குப் பாரமாதலும் எனக்கு அணங்காதலும் கருதாமையின், அணிந்தார் அறிவிலரென்பதாம்.

(கு - ரை.) இம்மாதர்க்கு மடநோக்கமும் நாணமும் ஆகிய இவை அணிகலனாகி அழகுசெய்யாநிற்கையில், மேலும் அணிகலனைப் பூட்டியது - இவட்குப் பாரமாதலையும் எனக்கு வருத்தஞ்செய்தலையு மன்றி, அழகாதல் தன்மையை விளக்கா: ஆதலால், தாம் கருதிய பயனை விளக்காதென்பதனை ஆராயாது அணிகலனைப் பூட்டியவர் அறிவிலரேயென்க. ஏர்தல் - ஒத்தல். படைத்து - புதிதாகச்செய்து: இது, தந்து என்பதன்பொருள். ஏதிலதந்து அணியெவனோ என்றமையால், மடநோக்கும் நாணும் ஏதில வாகாமல் ஒற்றுமையுடையனவா மென்பது பெறப்படும். (க)

க0கூ0. உண்டார்க ணல்ல தடுநறாக் காமம்போல்
கண்டார் மகிழ்செய்த லின்று.

தலைமகள் குறிப்பறிதலுற்றான் சொல்லியது.

பரி.—அடு நறா-அடப்படும்நறா,—உண்டார்கண் அல்லது - (தன்னை) உண்டார்மாட்டு (மகிழ்ச்சியைச்செய்வது) அல்லது, —காமம்போல் - காமம்போல, கண்டார் மகிழ் செய்தல் - கண்டார்மாட்டு மகிழ்ச்சியைச் செய்தல், இன்று - உடைத்தன்று : (எ - று.)

அடுநறா - வெளிப்படை. காமமென்றது - ஈண்டு அது நுகர்தற்கிடனாகியாரை. கண்டார்கணென்னும் ஏழாவது, இறுதிக்கட் டொக்கது. மகிழ் செய்தற்கட் காமம் நறவினுஞ் சிறந்ததே யெனினும், இவள் குறிப்பாராய்ந் தறியாமையின்

யான் அது பெற்றிலே னெனக் குறிப்பெச்சம் வருவித் துரைக்க; "அரிமயிர்த்திரண்முன்கை" என்னும்புறப்பாட்டிற் குறிப்புப்போல.

(கு - ரை.) நறா - கள். இங்கு நறவினும் காமத்திற்குக் கண்டார்மாட்டு மகிழ்ச்சிசெய்தலாகிய 'சிறப்புத்தோன்றக் கூறியது - வேற்றுமை பணி. நறு என்று ஒருசெடியும் இருத்தலால், அதனை விலக்கிக் கள்ளென்ற பொருளைத் தர 'அடு' என்று அடைமொழி கொடுத்துக் கூறினமையால், அடுநறு என்பது - கள்ளுக்கு வெளிப்படையாயிற்று. கள்ளை யடுத லுண் டென்பதை "ஆடுறுதேறல்" என்பதனாலும் அறிக. அது நுகர்தற்குஇடனாகியாரென்பது - மகளிரை. கண்டார் என்ற வினையாலணையும்பெயரி னிறுதியில் ஏழாவது தொக்கதென்க. குறிப்பு - மனோபாவம். அது - மகிழ்ச்சி. "அரிமயிர்த்திரண்முன்கை" என்று தொடங்குவது, புறநானூறு, 11-ஆம் பாட்லாகும்: அப்பாடலின் உரையில் 'பாடினி இழைபெற்றாள் : பாணன் பூப்பெற்றான் : யான் அது பெறுகின்றிலேன்' எனக் குறிப்பெச்சம் வருவித்து உரைக்கப்பட்டிருத்தல் காண்க. அதுபோன்று இங்கும் குறிப்பெச்சம் வருவித்து உரைக்கப்பட்ட தென்க (க0)

கக0 - ஆம் அதிகாரம்—குறிப்பறிதல்

அஃதாவது - தலைமகன் தலைமகள்குறிப்பினை யறிதலும், தோழி குறிப்பினை யறிதலும், அவள்தான் அவ்விருவர்குறிப்பினையும் அறிதலுமாம். தகையணங்குற்ற தலைமகன் தலைமகளைக் கூடுங்கால் இது வேண்டு மாகலின், தகையணங்குறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) குறிப்பு - மனத்தினெண்ணம். அவ்விருவர் - தலைவன் தலைவி என்ற அந்த இருவர். தலைமகளின் கண் கொங்கை நுதல் முதலியவற்றின் வனப்பினால் வருத்தப்பட்டுக் கூறலுற்ற தலைமகன் தலைமகளைக் கூடும் போது குறிப்பறித லென்ற இது வேண்டு மாதலால், குறிப்பறிதலென்ற இந்த அதிகாரம் தகையணங்குறுத்தலென்ற அதிகாரத்தின்பின் வைக்கப்பட்டதென அதிகாரமுறைமைக்குக் காரணம் காண்க.

க0கக. இருநோக் கிவளுண்க ணுள்ள தொருநோக்கு
நோய்நோக்கொன் றந்நோய் மருந்து.

தலைமகன் தலைமகளுளப்பாட்டுக்குறிப்பினை
அவள்நோக்கினான் அறிந்தது.

பரி.—இவள் உண் கண் உள்ளது - இவளுடைய உண்கண் அகத்ததாய நோக்கு, - (இப்பொழுது), இரு நோக்கு - (என்மேலிரண்டு) நோக்காயிற்று; ஒரு நோக்கு நோய் நோக்கு - (அவற்றுள்) ஒருநோக்கு என்கண் நோய்செய்யும் நோக்கு: ஒன்று அ நோய் மருந்து - ஏனையது அந்நோய்க்கு மருந்தாய நோக்கு; (எ - று.)

உண்கண் - மையுண்டகண். நோய்செய்யும்நோக்கு - அவண்மனத்திலுய காமக்குறிப்பினை வெளிப்படுக்கின்ற நோக்கு. மருந்தாய நோக்கு - தன்கண் நிகழ்கின்ற அற்பு நோக்கு. நோய்செய்யும் நோக்கினைப் பொதுநோக் கென் பாருமுளர்: அது நோய்செயிற் கைக்கிளையாவ தல்லது அகமா காமை யறிக. இவ்வருத்தந் தீரும் வாயிலு முண்டாயிற் றென் பதாம்.

(கு - ரை.) கண்அகத்ததாய - கண்ணிலுள்ள. நோக்கு-பார்வை. உண் என்பது செயப்படுபொருளுள்ள வினை யாதலால், அதற்கு ஏற்ப, மையென்ற செயப்படுபொருளை வருவித்தார். மையுண்ட கண் -மைந்தீட்டிய கண். அவளுடைய ஒரு நோக்கு, அன்னுளுடைய காமக் குறிப்பினை வெளிப்படுத்தித் தன்திறத்தில்தான் ஆகிய தென்பத னைப் புலப்படுத்தாமையால், நோய்செய்யும்நோக்காகும்: "ஒண்டொடி நோய் நோக்கிற்பட்ட வென்னெஞ்சநோய்" என்றதுங் காண்க. தலை விக்கு நேர்ந்த காமக்குறிப்பு தன்மீது அன்பு செய்யும் பொருட்டே என்பதைப் பெறவைத்தலால், மற்றொரு நோக்கு, மருந்தாய் நோக்கு எனப்பட்டது. 'நோய்செய்யும் நோக்கு' என்பதற்குப் பரிமேலழகர் கொண்ட பொருள், காமக்குறிப்பினைப் புலப்படுத்தும் பார்வையென் பது: பிறர் கூறுவது-காமக்குறிப்பின் றிப்பொதுவாகப் பார்க்கும் பார் வையென்பது: அங்ஙனம் கூறின், 'அந்நோய் மருந்து' என்று பின் னுற் கூறப்படும் நோக்கு-காமக்குறிப்பினைக்காட்டும் நோக்கு என்ன வேண்டும்: அவ்வாறு கொள்ளின், இப்பாடலில் தலைவிக்கு யார்மாட் டோ காதலுள்ளது என்ற பொருள் வெளியாவதால், இது-தன் மாட்டு அத்தலைவி காதல்குறிப்போடு பார்த்தா ளென்ற பொருளைத் தெரிவிக்கும் அகப்பொருட்கு அங்கமாகிய கைக்கிளையாகாது, ஒருதலைக் காம மாகிய புறக்கைக்கிளையேயாகு மென்று அவ்வுரைக்குக் குற்றங் கூறிய வாறு. அகப்பொருட் கைக்கிளையில் காட்சி முதலியநான்கும் நிகழு மென்பதனை "காட்சி யையந்துணிவு குறிப்பறிவென, மாட்சி நான்கு வகைத்தே கைக்கிளை" என்பதனுலும் அறியலாம். கைக்கிளை யென்பது - ஒருபக்கத்துக் கேண்மை யென ஏழாம்வேற்றுமையாகவிரியும். காட்சி முதலிய இவற்றைக் கைக்கிளையென்றது, கூட்டம் இன்னும் நிகழாமையாலாகும். "அரிவைநாட்டமகத்துநிகழ் வேட்கை, தெரிய வுணர்த்துங் குரிசிற்கென்ப, "நாட்டமிரண்டு மறிவுடம் படுத்தற்குக், கூட்டியுரைக்குங் குறிப்புரையாகும்," "இப்பேதை தன் பார்வை பெருவினையே, னெண்ணிற் சிறந்த விருந்துயர்நோய் தனக்கின் மருந் தாய்," "பிணியு மதற்கு மருந்தும் பிறழப் பிறழுமின்னும், பணியும் புரைமருங்குற் பெருந்தோளி படைக்கண்களே" என்றவை இங்குக் காணத்தக்கன. (க)

கO௯உ. கண்களவு கொள்ளுஞ் சிறுநோக்கங் காமத்திற்
செம்பாக மன்று பெரிது.

இதுவுமது.

பரி.—கண் களவு கொள்ளும் சிறு நோக்கம்-(இவள்)கண் கள் யான் காணுமல் என்மேல் நோக்குகின்ற அருகிய நோக்

கம், காமத்தில் செம்பாகம் அன்று - மெய்யுறுபுணர்ச்சியின் ஒத்த பாதியளவன்று: பெரிது - (அதனினும்) மிகும்; (எ-று.)

தானோக்கியவழி நாணி யிறைஞ்சியும் நோக்காவழி, உற்றுநோக்கியும் வருதலால் 'களவு கொள்ளும்' என்றும், அஃதுஉளதாங்காலஞ் சிறிதாகலின் 'சிறுநோக்கம்' என்றும், அஃது உளப்பாடுள்வழி நிகழ்வதாகலின் இனிப் புணர்தல் ஒருதலை யென்பான் 'செம்பாகமன்று பெரிது' என்றும் கூறினான்.

(கு-ரை.) 'களவுகொள்ளும்' என்பதனை 'யான் காணாமல் என்மேனோக்குகின்ற' என்பதனால் விவரித்தார். அருகிய-சிறிதுகாலமேயுள்ள. கண் களவு கொள்ளுஞ் சிறுநோக்க மென்பது-உள்ளப்புணர்ச்சியையும், காமமென்பது- மெய்யுறுபுணர்ச்சியையும் காட்டும்:புணர்ச்சி இருவகைப்படுமென்பதை "உள்ளப்புணர்ச்சியு மெய்யுறுபுணர்ச்சியுங், கள்ளப்புணர்ச்சியுட் காதலர்க்குரிய" என்ற நம்பியகப்பொருளிலுங் காண்க. மெய்யுறுபுணர்ச்சியாவது - உடலைத் தொட்டுப்புணரும்புணர்ச்சி: உள்ளப்புணர்ச்சியாவது-தலைவன் தலைவிஎன்ற இருவர்கருத்தும் ஒத்துநிற்பது. அஃது-களவுகொள்ளும் சிறுநோக்கம். உளப்பாடு-மனத்தினொற்றுமைப்பாடு. உள்வழி - இருக்கும்போது. ஒருதலை-நிச்சயம். செம்பாகம் என்றசொல்-சரிபாதியென்று பொருள்படும். பெரிது-செம்பாகத்தினும் மிக்கது. தலைவியின் களவுகொள்ளுஞ் சிறுநோக்கம் மெய்யுறுபுணர்ச்சி பாதி நிகழ்ந்ததனினும் மிக்க மகிழ்ச்சியை விளைக்கின்றதென்பது, இக்குறளின் பொருள். (உ)

க0கஉ நோக்கினா ளோக்கி யிறைஞ்சினா ளஃதவள்
யாப்பினு ளட்டிய நீர்.

நோக்கினானும் நாணினானும் அறிந்தது.

பரி.—நோக்கினாள்-(யான் நோக்காவளவில் தான்என்னை அன்போடு) நோக்கினாள்: நோக்கி இறைஞ்சினாள் - நோக்கி (ஒன்றனையுட்கொண்டு நாணி)இறைஞ்சினாள்: அஃது-அக் குறிப்பு, யாப்பினுள்-(இருவேமிடையுந் தோன்றிய)அற்புப் பயிர் வளர அதன் கண், அவள் அட்டிய நீர்-அவள் வார்த்த நீராயிற்று; (எ - று.)

அஃதென்னுஞ் சுட்டுப்பெயர், அச்செய்கைக்கேதுவாய குறிப்பின்மேனின்றது. யாப்பினையதனை 'யாப்பு' என்றார். ஏகதேசவுருவகம்.

(கு - ரை.) தலைவியின் அன்போடு உள்ள நோக்குதலினாலும், நாணத்தாலும் அவளது உள்ளக்குறிப்பினைத் தலைவன் அறிந்தமை கூறியது, இது. நோக்காவளவில்-பாராதபோது. ஒன்றனை-மெய்யுறு புணர்ச்சியை. அக் குறிப்பு என்றது - நோக்கியிறைஞ்சியதை. இருவேமிடையும் - தலைவன் தலைவி என்ற எங்கள் இருவேங்களிடத்தும். அதன் கண்-அந்த அன்பாகிய பயிரில். அச்செய்கைக்கு - நோக்கித் தலைகுனிதலாகிய செயலுக்கு. யாப்பு-பிணிப்பு: மனப்பிணிப்பினாலாவ

தனுல், அன்பினை யாப்பென்று னெல்க. குறிப்பை நீரென்றதற்கு ஏற்ப, யாப்பைப் பயிரென்னுமையால், ஏகதேசவுருவகமாம். (௩)

க0ௗ௪. யானோக்குங் காலை நிலனோக்கு நோக்காக்கால்
தானோக்கி மெல்ல நகும்.

நாணினுலும் மகிழ்ச்சியினுலும் அறிந்தது,

பரி.—யான் நோக்கும் காலை-யான் (தன்னை) நோக்கும் கால்,(தான்), நிலன் நோக்கும்-(எதிர்நோக்காது இறைஞ்சி) நிலத்தை நோக்காநிற்கும்; நோக்காக்கால் - (அஃதறிந்து) யான் நோக்காக்கால், தான் நோக்கி - தான் என்னை நோக்கி, மெல்ல நகும் - தன்னுள்ளே மகிழாநிற்கும்; (எ - று.)

மெல்ல - வெளிப்படாமல். மகிழ்ச்சியாற்புணர்தற்குறிப்பு இனிது விளங்கும். மெல்லநகு மென்பதற்கு முறுவலிக்கு மென்றுரைப்பாரு முளர்.

(கு -ரை.) தான் - தலைவி. தலைவி எதிர்நோக்காமைக்குக்காரணம், நாணமாகும். அஃது அறிந்து - தலைவி என்னோக்கிற்கு எதிர் நோக்காமையையறிந்து. மெல்ல என்பதன்பொருள் - நகுவது வெளிக்குத்தெரியாமலென்பது. புணர்தற்குறிப்பு - புணரவிருப்புள்ளதென்ற எண்ணம். வறிது நகைதோற்றல் என்ற துறையில் ‘நகைதோற்றல் - நகைவெளியாய்த்தோன்றியது என்னல் பொருந்தாது. என்னை ? தலைவன்முன் நாணுடையளாதலின் பல்தோன்றச் சிறுமுறுவல்தோன்றலும் அமையாது: அமையாதாயின், வறிது நகை தோற்றலென்னும் கிளவிப்பொருள் பொய்க்குமேயெனின்?—அற்றன்று; “முகைமொக்குளுள்ளது நாற்றம் போற் பேதை, நகை மொக்குளுள்ள தொன்றுண்டு” என்பதனுல் நகை வெளித்தோன்ருதென்பது கூறியவாறு உணர்க. நகைதான் தோன்றுமாறென்னையெனின்? — தலைவன் சொற்கு வேட்கையாலுடன்பட்டு மகிழ்ச்சியான் முகம்மலர்ந்தது; அம்மலர்ச்சி குறிப்பினுன் நகையெனத் தோற்றுவித்தவாறென்றுணர்க’ என்று தஞ்சைவாணன்கோவையுரைகாரர் கூறியது ஈண்டு நோக்கத்தக்கது. முறுவலிக்கும்-புன்சிரிப்புச்செய்வாள். “பல்லூழ் பெயர்ந்தென்னைநோக்கு மற்றியானோக்கின்,மெல்லவிறைஞ்சுந் தலை,” “தன்னையான்முகத்தைநோக்கிற்ருன்முலை முகத்தை நோக்கும்” என்பன, இங்கு ஒப்புநோக்கத்தக்கன. இக்குறளை ‘புகுமுகம் புரிதல்’ என்னும் மெய்ப்பாட்டிற்கு உதாரணமாகக் காட்டியுள்ளார் பேராசிரியர்.(௪)

க0ௗ௫. குறிக்கொண்டு நோக்காமை யல்லா லொருகண்
சிறக்கணித்தாள் போல நகும்.

இதுவுமது.

பரி.—குறிக்கொண்டு நோக்காமை அல்லால் - நேரே குறிக்கொண்டு நோக்காந்தன்மையல்லது, ஒரு கண் சிறக்கணித்தாள் போல - ஒரு கண்ணைச் சிறங்கணித்தாள்போல,(என்னை நோக்கி), நகும் - (பின் தன்னுள்ளே) மகிழாநிற்கும்; (எ- று.)

சிறக்கணித்தாளென்பது செய்யுள் விகாரம். சிறங் கணித்தல் - சுருங்குதல். அதுதானும் வெளிப்பட நிகழாமை யின், 'போல' என்றான். நோக்கி யென்பது சொல்லெச்சம். இனி இவளை யெய்துதல் ஒருதலை யென்பது குறிப்பெச்சம்.

(கு - ரை.) குறிக்கொண்டு நோக்காவிடினும்நாணத்தினால்சிறங் கணித்தாள்போன்று நகுதலால் அவள் குறிப்பு என்னிடத்த தென் பது பெறப்படுமென்க. இனி, இவளையெய்துதல் ஒருதலை யென்பது, இச்செய்யுளினாற் பெறப்படும் குறிப்பெச்சமாம். இவளையெய்துதல் - இத்தலைவியைப்பெறுதல். ஒருதலை - நிச்சயம். நேரேகுறிக்கொண்டு- நேரே (இலக்காகும் என்னைக்) குறிப்பிட்டு. நோக்காத்துணையல்லது - பார்க்கவில்லை யென்ற அவ்வளவேயன்றி. சிறங்கணித்தாள்போல - சுருங்கினாள்போல. அதுதானும் - சிறங்கணித்தலும். நோக்கி என்ற சொல் எஞ்சிநின்றதென்க. நோக்கி என்பது எஞ்சி நிற்றலால், அதற்கு ஏற்ப, என்னை யென்பது வந்தியையும். (ரு)

கூகசு. உறாஅ தவர்போற் சொலினுஞ் செறாஅர்சொல்
ஒல்லை யுணரப் படும்.

தோழி சேட்படுத்தவழி அவள் குறிப்பறிந்த தலைமகன் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

பரி.—உறாஅ தவர் போல் சொலின்உம்-(புறத்து) நொது மலர்போலக் கடுஞ்சொற் சொன்னாராயினும்,—செறாஅர்சொல்- (அகத்துச்) செறுதலிலாதார் சொல், (பிற்பயத்தல்), ஒல்லை உணரப்படும் - (குறையுற்றாரால்) கடிதினறியப்படும்; (எ-று.)

கடுஞ்சொலென்பது - 'இவ்விடங் காவன்மிகுதியுடைத்து: வேற்பாலிரல்லீர்' என்றன் முதலாயின. செறாரெனவே, அரு ளுடைமை பெறப்பட்டது. தன்குறை முடிக்கக் கருதியே சேட்படுக்கின்றமை குறிப்பா னறிந்து, உலகியன்மேலிட்டுக் கூறியவாறு. இது, வருகின்ற பாட்டிற்கு மொக்கும்.

(கு - ரை.) சேட்படை யென்பது - பாங்கியிற் கூட்ட வகையிற் சேர்ந்தது: திருக்கோவையாருரையில், 'சேட்படை யென்பது - தலை மகளைக் குறை நயப்பித்துத் தன்னினைய கூட்டம் கூட்டலுறுந் தோழி தலைமகளது பெருமையும் தனது முயற்சியது அருமையும் தோன்று தல் காரணமாகவும், இத்துணை யருமையுடையாள் இனி நமக்கு எய்து தற்கு அருமையுடையளென, இதுவே புணர்ச்சியாக நீட்டியாது விரைய வரைந்து [மணஞ்செய்து] கோடல் காரணமாகவும், தலைமக னுக்கு இயைய மறுத்துக் கூறாநிற்றல்' என்று உள்ளது. (சேண் - அகற்சி: படை-நிகழ்த்தல்: எனவே, காப்புமிகுதி சொல்லித் தலை வனை அகலுமாறு செய்தல்: இது - சேட்படை யென்பதன்பொருள்.) அவள் குறிப்பு - தோழியின் எண்ணம். இயற்கைப்புணர்ச்சிக்கு முன் னர்த்தலைவியின்குறிப்பை யறிதலை முதலைந்து பாடல்கள் கூறின: எட்டாம்பாடலும் அன்னதன்மையதே. ஆறு ஏழாம் பாடல்கள் -

தோழியின் குறிப்பைத் தலைமகனறிதலையும், ஒன்பது பத்தாம் பாடல்கள் - தோழி இருவரின்குறிப்பறிதலையும் கொண்டு வருவன ஆகும்.

நொதுமலர் - நண்பரும் பகைவருமாகாமல் நடுநிலையாயுள்ளவர்: இது உறாதவரென்பதன் பொருள்: உறாதவர்-யாதொரு சம்பந்தமும் இலாதவர்: உதாசினர். செறுதல்-கோபித்தல். சேட்படுக்கின்றமை-காப்புமிகுதி முதலியவற்றால் தலைவி அணுகற்குஅரியள் என்று கூட்டத்திற்குஇயையாது மறுத்துக்கூறித் தலைவனை யகற்றுதல். 'தோழி கடுஞ்சொல்லால் மறுக்கின்ற ளென்றாலும் அகத்துச் செறுதலில்லாமையால் இவள்சொல் விரைவிற் பயனை விளக்குமென்பது குறையுற்ற என்போன்றவரா லுணரப்படும்' என்று கூறாது உலகவழக்கத்தைக் கூறுவதுபோல 'செறாஅர் சொல் ஒல்லை யுணரப்படும்' என்று கூறியதனால், உலகியன்மேலிட்டுக் கூறியவாறு என்றது. சிறப்பாகக் கூறவேண்டிய இடத்து உலகியலில்வைத்துப் பொதுவாகக் கூறுவதனை மேற்செய்யுளிலுங் காணலாம். (சு)

க0கூஎ. செறாஅச் சிறுசொல்லுஞ் செற்றார்போ னோக்கும்
உறாஅர்போன் றுற்றார் குறிப்பு.

இதுவுமது.

பரி.—செறாஅ சிறு சொல்உம்-பின் இனிதாய் முன் இன்னாதாய சொல்உம், செற்றார் போல் நோக்குஉம் - (அகத்துச் செறாதிருந்தே புறத்துச்) செற்றார்போன்ற வெகுளிநோக்கும், உறாஅர் போன்று உற்றார்-நொதுமலர் போன்று நட்பாயினர்க்கு, குறிப்பு-ஒருகுறிப்புப்பற்றி வருவன; (எ - று.)

குறிப்பு-ஆகுபெயர். இவை உள்ளே ஒருபயன்குறித்துச் செய்கின்றன: இயல்பல்ல: ஆகலான், இவற்றிற்கு அஞ்சவேண்டாவென்பதாம்.

(கு - ரை.) செறாத சொல் சிறுசொல் என இயையும்: செறாத சொல் - சினமில்லாதசொல்: எனவே, இனிதாய சொல்லாம்: சிறுசொல் எனவே இன்னாதாய சொல்லாம்: ஒருசொல் இனிதும் இன்னாதுமாவது காலவேற்றுமையா லென்பார் 'பின்னினிதாய் முன்னின்னாதாய சொல்' என்றார். செற்றார் - சினந்தவர். குறிப்பு என்ற சொல் - குறிப்புப்பற்றி வருவனவற்றைக் காட்டுவதால், கருவியாகுபெயராம். அளபெடைகள் ஓசைநிறைக்க வந்தன: மேற்குறளிலும் இவ்வாறே. (எ)

க0கூஅ. அசையியற் குண்டாண்டோ ரேஎர்யா னோக்கப்
பசையினள் பைய நகும்.

தன்னை நோக்கி மகிழ்ந்த தலைமகளைக்கண்டு தலைமகன் கூறியது.

பரி.—யான் நோக்க-(என்னையகற்றுகின்ற சொற்கு ஆற்றாது)யான் (இரந்து) நோக்கியவழி, பசையினள் - (அதற்கு நெகிழ்ந்து, பைய நகும் - உள்ளே மெல்ல நகாநின்றாள்:

(ஆதலால்), அசை இயற்கு-நடங்கிய இயல்பினையுடையாட்கு, ஆண்டு-அந்நகையின்கண்ணே (தோன்றுகிறது), ஓர் ஏர்-ஓர் நன்மைக் குறிப்பு, உண்டு—:(எ-று.)

ஏர்-ஆகுபெயர். அக்குறிப்பு இனிப் பழுதாகா தென்பதாம்.

(கு - ரை.) சொற்குஆற்ருது - சொல்லைப்பொருமல். அஃது - யான் இரந்து நோக்கியதை.ஏர்- அழகு: இதுநன்மையிலுள்ளதாதலால் தானியாம்: இந்தத்தானியின் பெயர் - அதற்குத் தானமாகிய நன்மையைக் காட்டுதலால், தானியாகுபெயராம். அக்குறிப்பு - நகையினிடத்தே தோன்றுகின்ற நன்மைக் குறிப்பு : அதாவது, அகற்றுவது கூடல்நிகழ்வதன்பொருட்டே யென்பது. ஈங்கும் அகற்றுதல் வருவதனுல், இதுவும் சேட்படையிற் சேர்ந்ததே. (அ)

க0கக. ஏதிலார் போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல்
காதலார் கண்ணே யுள.

தோழி மதியுடம்படுவாள் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

பரி.—ஏதிலார் போல - முன்னறியாதார்போல, பொதுநோக்கு நோக்குதல் - (ஒருவரையொருவர்) பொதுநோக்கத்தா னேக்குதல், காதலார் கண்ணே உள - இக்காதலையுடையார்கண்ணே யுளவாகாநின்றன; (எ - று.)

பொதுநோக்கு - யாவர்மாட்டும் ஒருதன்மைத்தாய நோக்கு. நோக்குதல்தொழில் ஒன்றேயாயினும் இருவர் கண்ணும் நிகழ்தலானும், ஒருவர்கட்டானும் குறிப்பு வேறுபாட்டாற் பலவா மாகலானும், 'உள' எனப் பன்மையாற் கூறப்பட்டது. இருவரும் "மதுமறைந்துண்டோர் மகிழ்ச்சி போல உள்ளத்துள்ளே மகிழ்"தலின் அதுபற்றி 'காதலார்' என்றும், அது புறத்து வெளிப்படாமையின் 'ஏதிலார்' என்றுங் கூறினள்.

(கு - ரை.) மதியுடம்பாடு தோழி தலைவனுக்குந் தலைவிக்கும் கூட்ட முண்டானமையைத் தன்னுணர்வினலாராய்ந்து அறிதல். அங்ஙனம் அறிந்த தோழி தலைவன்தலைவியரதுபொதுநோக்கை வியந்து கூறியது, இது. இது - பாங்கற்கூட்டத்தின்பின் நிகழ்வதாகும். ஒருவர்கட் டானும் - ஒருவரிடத்திலே தோன்றும் நோக்கும். குறிப்பு - அந்நோக்கங்கொண்டுள்ள குறிப்பு. 'நோக்குதல் உளது' என்று ஒன்றன்பாலாற்கூருமல் 'நோக்குதல்உள' என்று பலவின் பாலாற்கூறியதற்குக் காரணம், தலைவன் தலைவியர்என்ற இருவரிடத்தும் நோக்குதல்இருத்தலாலும், அன்றியும் தலைவன் தலைவி என்ற இவ்விருவரிடத்தும் தனித்தனியே நோக்குதல் குறிப்புவேறுபாட்டாற் பலவாமாகலானும் என்க. நோக்கம் வெவ்வேறு குறிப்புக் கொண்டிருப்பினும் நுட்பமாய் நோக்குமவர்க்கன்றிமற்றையோர்க்குப் புலனுகாமையால், 'பொதுநோக்கு' என்றது. இருவரும் - தலைவனும் தலைவியும். "தம்முண், மதுமறைந்துண்டோர்மகிழ்ச்சிபோல, உள்

*—3

ளத்துள்ளேமகிழ்ப, சொல்லுமாடுபகண்ணினனே" என்று தொல் காப்பியத்துக் களவியல் (உ௩ - ஆம் சூத்திரத்து) உரையில் மேற் கோட்செய்யுளில் வந்துள்ளது. அது - மகிழ்ச்சி. (௯)

கக00. கண்ணொடு கண்ணிணை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்கள்
என்ன பயனு மில.

இதுவுமது.

பரி.—கண்ணொடு கண் இணை - (காமத்திற்குரிய இருவருள்) ஒருவர் கண்களோடு ஒருவர்கண்கள், நோக்கு ஒக்கின் - நோக்காலொக்குமாயின்,—வாய் சொற்கள் என்ன பயன்உம் இல - (அவர் வாய்மைதோன்றச்சொல்லுகின்ற) வாய்ச்சொற்கள் ஒரு பயனு முடையவல்ல; (எ - று.)

நோக்காலொத்தல் - காதலனேக்கினவாதல், வாய்ச்சொற் கள்-மனத்தின்கணின்றி வாயளவிற்றோன்றுகின்றசொற்கள். இருவர் சொல்லுங் கேட்டு உலகியன்மேல்வைத்துக் கூறிய வாறு. இருவர் சொல்லுமாவன - அவள் புனங்காவன்மேலும் அவன் வேட்டத்தின் மேலுஞ் சொல்லுவன. பயனில் சொற்க ளாகலின், இவை கொள்ளப்படா வென்பதாம். இவை புணர்தனிமித்தம்.

(கு - ரை.) தலைவி தான் புனங்காவல் செய்வதாகச்சொல்லுவள்: தலைவன் தான் வேட்டையாட அவ்வழிப்போந்ததாகச் சொல்லுவன்: இங்ஙனம் தலைவி தலைவன் என்ற இருவரும் தாம் வெவ்வேறு தொழில்நிகழ்த்துவதாகச் சொல்லினும். இவர்களின் கண்பார் வைகள் காமக்குறிப்பை வெளிப்படுத்தலால், இவர்கள் வாய்ச்சொற் கள் உண்மையெனக் கொள்ளப்படா என்றவாறு. உலகியலைக் கூறுவதுபோல இருப்பினும், தலைவன் தலைவியரின் குறிப்பை யறிந்து தோழி கூறுகின்றாளாக இச்செய்யுளுக்குக் கருத்துக்காண்க. இவை - குறிப்பறிதல் என்ற இந்த அதிகாரத்தில் வந்த செய்யுட்கள்: இருவர் சொற்களும் ஒத்தநோக்கங்களும் எனக் கொள்வாரு முளர். தலைவன் தலைவி என்ற இருவர் கண்களும் தம்முளொத்துவிடின், வாய்விட்டுத் தம்காதலை யொருவர்க்கொருவர் சொல்லவேண்டு மென்பதில்லை யென்று இக்குறட்குக் கருத்துக்காணினுமாம்: "ஒருவன்...தொடைமாண்ட, கண்ணியன் வில்லன் வருமென்னை நோக்குபு, முன்னத்திற்காட்டுத லல்லது தானுற்ற, நோயுரைக் கல்லான் பெயருமற் பன்னாளும், பாயல்பெறேஎன் படர்கூர்ந்தவன் வயிற், சேயேன்மன் யானுந் துயருழப்பேன்" என்ற கலித்தொகை இங்குக் காணத்தக்கது. இதனுள் அகத்து நிகழ்வேட்கையினைக் கண்ணினால் அறியக்கிடந்தமை கூறியவாறு காண்க என்றனர் இளம்பூரணர். (க0)

ககக - ஆம் அதிகாரம்—புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

பரி.—அஃதாவது - அங்ஙனங்குறிப்பறிந்துபுணர்ந்த தலை மகன் அப்புணர்ச்சியினை மகிழ்ந்து கூறல்; அதிகார முறை மையும் இதனானே விளங்கும்.

(கு - ரை.) குறிப்புஅறிந்து - தலைமகளின்நினைவு தன்மீது அன்புகூர்ந்திருத்தலை யறிந்து. குறிப்பறிதல் நிகழ்ந்தபின்பு; அத்தலைவியைப்புணர்ந்து அம்மகிழ்ச்சியைக்கூறுதல் முறைமை யாதலால், குறிப்பறிதலின்பின், இது வைக்கப்பட்டதென்க.

ககOக. கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனும்
ஒண்டொடி கண்ணே யுள.

இயற்கைப்புணர்ச்சி யிறுதிக்கட் சொல்லியது.

பரி.—கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்து உற்று அறியும் ஐம்புலன்உம் - கண்ணாற்கண்டும் செவியாற்கேட்டும் நாவா லுண்டும் மூக்கான்மோந்தும் மெய்யால்தீண்டியும் அனுபவிக் கப்படும் ஐம்புலனும், ஒண்டொடிகண் ஏ - இவ்வொள்ளிய தொடியையுடையாள் கண்ணே, உள-உளவாயின; (எ - று.)

உம்மை - முற்றும்மை. தேற்றேகாரம், வேறிடத்தின்மை விளக்கிநின்றது. வேறுவேறுகாலங்களில் வேறுவேறு பொருள்களா லனுபவிக்கப்படுவன ஒருகாலத்து இவள் கண்ணே யனுபவிக்கப்பட்டன வென்பதாம். வடநூலார் இடக்கர்ப்பொருளாகச் சொல்லிய புணர்ச்சித்தொழில்களும் ஈண்டு அடக்கிக் கூறப்பட்டன.

(கு - ரை.) ஐம்புலனும் - சுவைஒளிஊறுஓசைநாற்றம் என்னும் ஐம்பொறிகளுக்குரிய ஐந்துவிஷயங்களும்: இதில், உம்மை-இனைத் தென்றறிபொருளில் வந்ததனால், முற்றும்மையாம். ஒண்டொடி கண்ணேஎன்ற இடத்திலுள்ள ஏகாரம் - தெளிவுப்பொருளது: தெளிவு - நிச்சயம்: இவ்வொண்டொடியாளிடத்திலேதான் ஐம் புலனும் உள்ளனஎன்று தெளிவுபடக்கூறியமையால், பிறிதோரி டத்து ஒருங்கே ஐம்புலனும் அனுபவிக்குமாறு இல்லை யென்பது விளங்குமாறு அறிக. வடநூலார் இடக்கர்ப்பொருளவாகச் சொல்லிய புணர்ச்சித்தொழில்கள் - பயோதரங்களை வருடல், நகக்குறியமைத் தல், இதழ்சுவைத்தல், அல்குற்பானம் முதலியன: இவற்றின் விவ ரங்களை வாத்ஸ்யாயநம்முதலியவற்றுட் காணலாம். தத்துவநூலாகிய திருவாய்மொழியையருளிச்செய்த நம்மாழ்வார் ஐம்புலன்களும் தமக்கு அடையப்படுபொருளாகிய திருமாலினிடத்தேயுள்ளன என்ற கருத்தை யமைத்து, இந்தக்குறளை யொட்டி, "கண்டுகேட்டுற்று மோந்துண்டுழலுமைங்கருவி, கண்டவின்பம் தெரிவரியவளவில்லாச் சிற்றின்ப,மொண்டொடியாள் திருமகளுநீயுமே நிலாநிற்பக், கண்ட சதிர்கண்டொழிந்தேனடைந்தேனுன் திருவடியே" என்று அருளிச் செய்துள்ளார். சேரமான்பெருமாணாயனார் இத்திருக்குறளைத் திருக்கைலாயஞானவுலாவில் மேற்கோளாக எடுத்தாண்டுள்ளார். ஒண்டொடி - பண்புத்தொகையன்மொழி. (க)

ககOஉ. பிணிக்கு மருந்து பிறம னணியிழை
தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து.

இடந்தலைப்பாட்டின்கட் சொல்லியது.

பரி.—பிணிக்கு மருந்து பிற - (வாதம் முதலிய) பிணி கட்கு மருந்தாவன (அவற்றிற்கு நிதானமாயினவன்றி) மாறுய வியல்பினையுடையனவாம்; (அவ்வாறன்றி), அணியிழை - இவ்வணியிழையினையுடையாள், தன் நோய்க்கு- தன்னின்ய பிணிக்கு, மருந்து தானே-மருந்துந் தானே யாயினள்;(எ-று.)

இயற்கைப்புணர்ச்சியை நினைந்து முன்வருந்தினைகலின் 'தன்னோய்' என்றும், அவ்வருத்தம் தமியாளை இடத்தெதிர்ப் பட்டுத் தீர்ந்தா ைகலின் 'தானே மருந்து' என்றுங் கூறினன். இப்பிணியும் எளியவாயவற்றாற் றீரப் பெற்றில மென்பதுபட நின்றமையின், 'மன்' ஒழியிசைக்கண் வந்தது.

(கு - ரை). உலகத்தில் பிணிக்கு மருந்து பிணியுண்டான தற்குக் காரணமாவதனினும் வேறாக இருக்கும்: இவ்வணியிழையோ தன்னாலுண்டாகிய நோய்க்குத் தானே மருந்துமாவளென்பதாம்: உலகத்துமருந்தினும் அணியிழையாகிய மருந்துக்கு வேறுபாடு கூறியது - வேற்றுமையணியாம். இடந்தலைப்பாடு என்பது - தலைவன் முன்னாட்கூடின இடத்திலேவந்து தலைவியை யெதிர்ப்படுதலென்று பொருள்படும். இது இயற்கைப்புணர்ச்சிக்குப் பின் நிகழுங் கூட்ட மென்பது தொல்காப்பியனார் கொள்கை: இதனை "காமப்புணர்ச்சியு மிடந்தலைப்பாடும், பாங்கொடு தழாஅலுந் தோழியிற்புணர்வுமென்று, ஆங்கநால் வகையினு மடைந்த சார்பொடு, மறையென மொழிதன் மறையோராறே'' என்ற தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தா லறிக. இயற்கைப்புணர்ச்சி நிகழ்ந்து தலைவனும் தலைவியும் பிரிந்தபின்னர் ஆற்றாது வருந்திநின்ற தலைமகன் தலைவியை ம. நாளுங்கூட எண்ணி, 'விதியாலே அவளை யெய்தின யான் அவ் வி தி தருமேல் இன்றுங் காண்பேன்' என்று முன்னாளில் அவளைக் கண்ணுற்றபொழிலிலே புக்கானாக, தலைவியும் தன் ஆயவெள் ளத்தோடும் விளையாடி ஆங்குவருகின்றவள் ஆயங்கள் முன்னா ளிற்போலவே பிரிய நெருநலில்தலைமகனை வழிபட்ட இடம் எதிர்ப் பட்டுத் தலைமகனைக் கண்டாளேபோலப் பரவசமாக நின்றாளாக, தலை மகனும் தனியளாய்நின்ற தலைமகளை யெதிர்ப்பட்டுப் புணர்வ னென்க. இதுவே, இடந்தலைப்பாட்டுப் புணர்ச்சியாகும். இவ்விடந்தலைப் பாடு, தலைவன் தானே சென்றுகூடுவது, பாங்கனால்தலைவன்முற் குறித்த இடந்தலைப்பட்டுப் புணர்வது என இருவகைப்படு மென் றும், தானே சென்றுகூடுவதே சிறக்குமென்றும் கொள்வர் ஒருசா ரார்: இனி, வேறொருசாராசிரியர் இடந்தலைப்பாடு நிகழின் பாங்கற் கூட்டம் நிகழாது: பாங்கற்கூட்டம் நிகழின் இடந்தலைப்பாடுநிகழாது என்று கொள்வர். நிதானம் - ஆதிகாரணம். மாறுய இயல்பின - நோய்க்கு நிதானமானவற்றிற்கு மாறுபட்ட [அவற்றின் பொல்லாங் கைக்கண்டிக்கவல்ல] தன்மையன. தன்னோய் - தன்னால்வந்த நோய்: தான் என்றது - தலைவியை. தமியாளை - தனிப்பட்ட தலைவியை. வருத்தந்தீர்ந்தான் என இயையும். இப்பிணி - தலைவியினாய நோய்,

எளியவாயவற்றால்-எளிமையாகக் கிடைக்கக்கூடிய பிறமருந்துகளால். "நின்முகந்தான் பெறினல்லது கொன்னே, மருந்து பிறிதியாதுமில்" என்ற கலித்தொகை, இங்குக்காணத்தக்கது. அணியிழை - வினைத் தொகையன்மொழி. (உ)

கக0௩. தாம்வீழ்வார் மென்றோட் டுயிலி னினிதுகொல்
தாமரைக் கண்ணா னுலகு.

'நிரதிசயவின்பத்திற்குரிய நீ இச்சிற்றின்பத்திற்கு இன்னையாதல் தகாது' என்ற பாங்கற்குத் தலைவன் சொல்லியது.

பரி.—(ஐம்புலன்களையும் நுகர்வார்க்கு), தாம் வீழ்வார் மென்தோள் துயிலின் - காம் விரும்பும் மகளிர் மெல்லிய தோளின்கண் துயிலுந்துயில்போல, இனிதுகொல் - வருந்தாம லெய்தலாமோ? தாமரைக்கண்ணான் உலகு - (அவற்றைத் துறந்த தவயோகிகளெய்துஞ்) செங்கண்மாலுலகம்? (எ- று.)

ஐம்புலன்களையும் நுகர்வாரென்னும் பெயர், அவாய் நிலையான் வந்தது. இப்பெற்றித்தாய துயிலைவிட்டுத் தவ யோகங்களான் வருந்தவேண்டுதலின், எம்மனோர்க்கு ஆகா தென்னுங் கருத்தால் 'இனிதுகொல்' என்றான். இந்திரனுல கென்றுரைப்பாரு முளர்: தாமரைக்கண்ணனென்பது அவனுக்குப் பெயரன்மையின், அஃது உரையன்மை யறிக.

(கு - ரை-) இது பாங்கற்கூட்டத்தில், **கிழவோன் கழற்றெதிர்மறுத்த லெனப்படும். பாங்கற்கூட்டம்** என்பதைப் பாங்கனால் தலைவன் தலைவி யைச் சென்றெய்துதல் என்பர் ஒருசாரார். மற்றொருசாரார் தோழி யிற்கூட்டம்போலப் பாங்கன் தலைவனுக்கு இடைநின்று உரையாடிக் கூட்டாமையின், அது பொருளன்று: இடந்தலைப்பாட்டிற்குப்பின்பு தலைமகன்பாங்கனைக்கூடுங் கூட்டம் என்பர்: தலைமகன் இடந்தலைப் பாட்டில் தலைவியைக்கூடிப் பிரிந்தவன் தலைமகளைப்பற்றிய நினைவி னால் வருந்திநின்றானாக, இந்நிலைமையில் பின்னாள்சென்று எதிர்ப் பட்ட பாங்கன் தலைவனை அடிமுதல் முடிகாறும் நோக்கி, 'எம்பெரு மாற்குத் திருவொளிமழுங்குமாறு நேர்ந்த வாட்டம் என்னோ?' என்று வினவ, இவ்வகைவினவிய தோழனுக்குத் தலைவன் நிகழ்ந்தவரலா றெல்லாங் கூறினான்: கேட்ட பாங்கன் தலைவனிடத்துத் தீயனகண் டால் இடித்துக் கூறுமவனாதலால் 'அன்பனே! நின்னுள்ளம் உன் னளவன்றிக் கைம்மிக்கோடுமே யெனின், உன்னைத் தெளிவிப்பார் யார்? இது உன்கல்வியறிவிற்குத் தகாது' என்று கழறி [இடித்து]க் கூறினான்: இங்ஙன் பாங்கன் கூறவும், வேட்கைவயத்தனாகிய தலை வன் 'என்னாற் காணப்பட்ட வடிவை நீ கண்டிருப்பாயாயின் இங்ஙன் கழறாய்' என்னுங் கருத்துப்பட, அந்தப்பாங்கன் கழறியதை மறுத் துரைக்குங் கிளவி இது என்க.

வீழ்வார்என்றசொல், விரும்பப்படுபவரென்றபொருளது. விரும் பும் மகளிரின்தோளில் துயிலுதலினும் மோட்சலோகம் இனிதாகா தென்று பாங்கனுக்குத் தலைவன் கழற்றெதிர்மறுத்தவாறு; பொது

வாகக்கூறிச் சிறப்புப் பொருளைப்பெறவைத்தது இது. இப்பெற்றித் தாய - இப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய, எளிதிற்கிடைப்பதாயஎன்ற படி. 'இனிதுகொல்' என்ற வினாவிற்குக் காரணம் 'தவயோகங்க ளான்வருந்தவேண்டுதலின்' என்பது. தாமரைக்கண்ணானுலகுஎன்ப தற்கு-இந்திரலோகமாகிய சுவர்க்கம் என்று ஒருசாரார் பொருள்கூறு வர்; அது பொருந்தாது; தாமரைக்கண்ணனென்று இந்திரனுக்குப் பேரின்மையால் என்று அவ்வுரையை மறுத்தனர். இனி, தாமரைக் கண்ணான் என்பதற்கு - அடியாரின் இதயத்தாமரையிடத்துவீற்றிருக் குங் கடவுள்எனப் பொதுவாகக் கடவுளைக் காட்டுமென்பாருமுளர். மகளிர்தோளில் துயிலுதல் கூறப்படுவதனை "வரிக்குழை, வேயுறு மென்றோட்டுயில்பெறும்" என்ற கலித்தொகையிலும் காண்க. (௩)

கக0௪. நீங்கிற் றெறூஉங் குறுகுங்காற் றண்ணென்னும்
தீயாண்டுப் பெற்றா ளிவள்.

பாங்கற்கூட்டத்திறுதிக்கட் சொல்லியது.

பரி.—நீங்கின் - (தன்னை) அகன்றுழி, தெறூஉம் - சுடா நிற்கும்: குறுகுங்கால் - அணுகுழி, தண்ணென்னும் - குளிரா நிற்கும்: தீ - (இப்பெற்றித்தாய) தீயை, (என்கண்தருதற்கு), இவள்—, யாண்டு - எவ்வுலகத்து, பெற்றாள்—? (எ - று.)

கூடாமுன் துன்புறுதலின் 'நீங்கிற்றெறூஉம்' என்றும், கூடியபின் இன்புறுதலின் 'குறுகுங்காற்றண்ணென்னும்' என்றும், இப்பெற்றியதோர் தீ உலகத்தில்லையா மாகலின் 'யாண்டுப்பெற்றாள்' என்றுங் கூறினான். தன் காமத்தீத் தன்னையே அவள்தந்தாளாகக் கூறினான், அவளான் அது வெளிப்படுதலின்.

(கு - ரை.) பாங்கற்கூட்டத்திறுதியில் தலைவியின் கலவியைப் பெற்ற தலைவன் அக்கலவியைப் புகழ்ந்து கூறிய கிளவியாகும் இது. உலகத்துத்தீ யணுகினாற் சுடும்: நீங்கினாற் சுடாது நிற்கும்: இந்தக் காமத்தீயோ இவளையணுகினால் தண்ணென்றிருந்து நீங்கினால் சுடு கின்றதே! இதுஎன்னே என்று காமத்தீயின் விபரீதத்தன்மையை வியந்தவாறு. வேற்றுமையணிபடவந்த உருவகம். "காமநோய்போல, விடிற்சுடலாற்றுமோதீ" என்று மேலேகூறுவது, இங்கு நோக்கத் தக்கது. கூடாமுன் - புணர்தற்குமுன்னம். காமத்தீ - விருப்பமாகிய தீ. காமம் என்பது தலைவியாலேயே தனக்கு உண்டானதாகையால் அக்காமத்தீயை அத்தலைவி தந்தாளெனத் தலைவன் கூறுகின்றான்: காமம் தலைவனிடத்தே அடங்கியிருந்து தலைவியைக் கண்ட காலத்தே வெளிப்படும் என்னுங் கருத்தை, "காமம் காமமென்ப... பாணியுமுடைத்தது காணுநர்ப்பெறினே" என்ற குறுந்தொகைச் செய்யுளாலும் உணர்க. (௪)

கக0௫. வேட்ட பொழுதி னவையவை போலுமே
தோட்டார் கதுப்பினா டோள்.

தோழியிற் கூட்டத்திறுதிக்கட் சொல்லியது.

பரி.—(மிகவினியவாய பொருள்களைப் பெறாது), வேட்ட பொழுதின்-(அவற்றின்மேல்)விருப்பம்கூர்ந்தபொழுதின்கண், அவை அவை போலும் - அவையவை (தாமே வந்து இன்பஞ் செய்யுமாறு) போல இன்பஞ் செய்யும், (எப்பொழுதும் பெற்றுப்புணரினும்), தோடு ஆர் கதுப்பினாள் தோள் - பூவினை யணிந்த தழைந்த கூந்தலினையுடையாள்தோள்கள்: (எ - று.)

தோடு - ஆகுபெயர். இயற்கைப்புணர்ச்சி, இடந்தலைப் பாடு பாங்கற் கூட்டத்துக்கண் முன்னரே நிகழ்ந்திருக்கப் பின்னரும் புதியவாய் நெஞ்சம் பிணித்தலின், அவ்வாராமை பற்றி இவ்வாறுகூறினான்; தொழிலுவமம்.

(கு - ரை.) தோழியிற்கூட்டத்து இறுதிக்கண் தலைவியைப் புகழ்ந்த கிளவியாகும், இது. பாங்கற்கூட்டம் நிகழ்ந்தபின்பு, இடந்தலைப் பாட்டினாலோ பாங்கனாலோ மீண்டும் தலைவியைக் கூட முயலாமல், முன்னர்த் தலைவியைத் தலைவன் தோழியர்திரளிற் செலுத்தினபோது அவள் காதற்றோழியைக் குறிப்பா லறிந்தவனாதலின், அத்தோழியை இரந்து குறையுற்று அவள்வாயிலாக இடையீடின்றித் தலைவியைக் கூடஎண்ணி அதற்கேற்பமுயன்று பாங்கியால் தலைவியைக்கூடுதல் தோழியிற்கூட்டமெனப்படும். (இக்கூட்டம்-மதியுடம்பாடு மடல்விலக்கல் குறியிடஞ்சேர்தல் வரைவுகடாதல் அறத்தொடுநிற்றல் உடன்போக்கு என வகைப்படுத்துக் கூறப்படும்.)

விருப்பம் கூர்ந்த - விருப்பம்மிகுந்த. அவையவை-விரும்பப்பட்ட அவ்வப்பொருள்கள், தோடு-இதழ்: இதழினையுடைய மலருக்குச் சினையாகு பெயர். இயற்கைப்புணர்ச்சி முதலிய மூன்றிலும் கூட்டம் நிகழ்ந்திருக்க என்க. நெஞ்சம் பிணித்தலின்-தலைவனதுநெஞ்சத்தைப் பிணித்தலால்: பிணித்தலுக்கு எழுவாய், தோள். ஆராமை-விருப்பந்தணியாமை. இயற்கைப் புணர்ச்சி முதலிய மூவகைக்கூட்டத்திலும் தலைவியைப் புணர்ந்திருந்தாலும், விருப்பந்தணியாது நெஞ்சம்பிணிப்புண்டதனால் புதியவாய்க் கண்டனபோலத் தோள்களைப் பாராட்டினான், தலைவனென்க. வேட்டபொழுதில் வேட்கப்பட்டவை வந்து இன்பஞ்செய்தல்போலக் கதுப்பினாள்தோளும் வந்து இன்பஞ்செய்யுமென்றுகூறியதால், இது-தொழிலுவமமாயிற்று. "வேட்டார்க்கு வேட்டனவே போன்றினியவேய்மென்றோள், பூட்டார் சிலை நுதலாள் புல்லாதொழிவேனோ" என்ற சிந்தாமணி, இங்கு ஒப்புநோக்கத்தக்கது. "கொடியிடைதோள், புணர்ந்தாற் புணருந்தொறும் பெரும்போகம் பின்னும் புதிதாய், மணந்தாழ்புரிகுழலாளல்குல்போலவளர்கின்றதே" என்றார், திருக்கோவையாரிலும். (ரு)

ககOசு உறுதோ றுயிர்தளிர்ப்பத் தீண்டலாற் பேதைக்கு
அமிழ்தி னியன்றன தோள்.

இதுவுமது.

பரி.—உயிர் - (தன்னைப்பெறாது வாடிய) என்னுயிர், உறு தோறு - (பெற்று) உறுந்தோறும், தளிர்ப்ப - தளிர்க்கும்

வகை, தீண்டலால் - தீண்டுதலான்,—பேதைக்கு - இப்பேதைக்கு, தோள் - தோள்கள், அமிழ்தின் இயன்றன - தீண்டப்படுவதோ ரமிழ்தினுற் செய்யப்பட்டன; (எ - று.)

ஏதுவாகலாற் றீண்டல் அமிழ்திற்கு மெய்திற்று.வாடிய வுயிரைத் தளிர்ப்பித்தல்பற்றி அவை, அமிழ்தினியன்றன என்றான். தளிர்த்தல் - இன்பத்தால் தழைத்தல்.

(கு - ரை.) இதுவும், தோழியிற்கூட்டம் நிகழ்ந்தபின், தலைமகன் தலைவியோடு நிகழ்ந்த புணர்ச்சியைப் புகழ்ந்துகூறியதாகும். பெற்றுஉறுந்தோறும்-பெற்று ஊற்றின்பத்தையடையுந்தோறும். உயிர் தளிர்ப்பதற்கு அமிழ்தினுலியன்றமை ஏதுவாவதுபோல, தீண்டப்படுதலும் ஏதுவாக அமைதலால், அவ்வமிழ்திற்குப் பருகப்படுந் தன்மையயன்றித் தீண்டப்படுந்தன்மையும் கொள்ளவேண்டுவதாயிற்றென்பது, 'ஏதுவர்தலால் தீண்டல் அமிழ்திற்கும் எய்திற்று' என்றதன்பொருள். (சு)

கக0எ. தம்மி லிருந்து தமதுபாத் துண்டற்றால்
அம்மா வரிவை முயக்கு.

இவளை நீ வரைந்துகொண்டு உலகோர் தம்மிலிருந்து தமது பாத்துண்ணு மில்லறத்தோடு படல்வேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

பரி.—அம் மா அரிவை முயக்கு - அழகிய மாமைநிறத்தை யுடைய அரிவையது முயக்கம்,— (இன்பம் பயத்தற்கண்), தம் இல் இருந்து - தமக்குரிய இல்லின்கணிருந்து, (உலகோர்), தமது - தந் தாளான் வந்தபொருளை, பாத்து உண்டு அற்று - (தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்துஒக்கல்கட்குப்) பகுத்து(த் தங்கூற்றை) உண்டாற்போலும்; (எ - று.)

தொழிலுவமம். இல்லறஞ்செய்தாரெய்துந் துறக்கத்தின்பம் எனக்கு இப்புணர்ச்சியே தரு மென வரைவுடன்படான் கூறியவாருயிற்று.

(கு - ரை.) தோழியிற்கூட்டத்தால் தலைவன் தலைவியினிடத்துக் களவொழுக்கத்தை நிகழ்த்திவந்தானுக, தோழி 'களவொழுக்கத்தைத் தவிர்ந்து வரைந்துஇல்லறம்நடத்துக' என்ன, வரைதலைஉடம்படானுய்த் தலைவன் சொனனது இது. அரிவை-பெண். முயக்கம்-தழுவுகை: புணர்ச்சியென்ற கருத்தது. பயத்தற்கண்- உண்டாக்குதலில். இல்லின்கண் வீட்டில். தம் தாளான்-தமதுமுயற்சியால். தென்புலத்தார்-பிதிரர். ஒக்கல்-சுற்றத்தார். பகுத்து-பிரித்துக்கொடுத்து. தங்கூற்றை தமதுபகுதியை. தம்மிலிருந்து தமதுபாத்துண்டற்றுழிலை அரிவை முயக்கிற்கு உவமையாகக்கூறியதனுல், இது தொழிலுவமமாயிற்று. இனி, தம்மிலிருந்து பாத்துண்டலாற் பெறலாகுஞ் சுவர்க்கவின்பம் இவ்வரிவைமுயக்கத்திலேயே எனக்கு உள்ளது என்று கூறியதாக் கருதுமிடத்து, இதனைப் பயனுவமமென்னலா மென்றுதோன்று

கின்றது. துறக்கத்தின்பம்-சுவர்க்கலோகத்தின்பம். வரைவுடன்படான் -மணந்துகொள்ளச் சம்மதியாதவன். (எ)

ககoஅ. வீழு மிருவர்க் கினிதே வளியிடை
போழப் படாஅமுயக்கு.

ஒத்த அன்புடைய நுமக்கு ஒரு பொழுதும் விடாத முயக்கமே இனியதென வரைவுகடாய தோழிக்குச் சொல்லியது.

பரி.—(நீ சொல்லுகின்றதொக்கும்), வளி இடை போழப் படா - (ஒருபொழுதும் நெகிழாமையின்) காற்றால் இடையறுக் கப்படாத, முயக்கு-முயக்கம், வீழும் இருவர்க்கு - (ஒருவரை யொருவர்) விழைவாரிருவர்க்கும், இனிதே—. (எ-று.)

முற்றும்மை, விகாரத்தாற்றொக்கது. ஏகாரம், தேற்றத் தின்கண் வந்தது. ஈண்டு இருவரில்லை: இன்மையான், இஃதொ வ்வாதென்பது கருத்து. களவிற்புணர்ச்சியை மகிழ்ந்து வரை வுடன்படான் கூறியவாறு.

(கு - ரை.) இதுவும் வரைவுடம்படாதான் கூறிய கிளவியே யாகும். ஒருபொழுதும் விடாமுயக்கமே இனியதெனச்சொல்லி, வரைவு கடாய தோழிக்குக் கருத்து-களவொழுக்கத்தால் தலைவியை முயங் குவது இடையீடுபடுமாதலால் இக்களவொழுக்கத்தைத் தவிர்ந்து தலைவியை வரைவாயாக என்பது. வரைவுகடாய-வெளிப்பட மணந்து கொள்ளும்படி வற்புறுத்திக்கூறிய. நீ சொல்லுகின்றது ஒக்கும் என் பது - தோழியின் பேச்சிற் பாதிப்பகுதியை யுடன்பட்டதைக் குறிப் பிக்கும். ஒருபொழுதும் நெகிழாமையால் - ஒருபொழுதும் முயங்கிய கையைத் தளரவிடாமையால். முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது, 'இருவர்க்கு' என்பதனீற்றில். இனிதே என்ற ஏகாரம் தெளிவைக் காட்டுதலால், தேற்றேகாரம். ஈண்டு - இப்போது, இங்கே. இருவர் இல்லை - நான் இவள் என்று பிரித்துச்சொல்லும்படி இருவராக இல்லை: ஒருவரே யென்னும்படி ஒற்றுமைப்பட்டுள்ளோமாதலால், நீ சொல்லுவது எம்திறத்திற்கு ஏலாது என்பது கருத்து. (அ)

ககoக. ஊட லுணர்தல் புணர்த லிவைகாமம்
கூ டியார் பெற்ற பயன்.

கரத்தல்வேண்டாமையின் இடையறவில்லாத கூட்டமே இன்பப்பயனுடைத்தென வரைவுகடாவியாட்குச் சொல்லியது.

பரி.—ஊடல் உணர்தல் புணர்தல் இவை - (புணர்ச்சியினி தாதற் பொருட்டு வேண்டுவதாய) ஊடலும் அதனை யள வறிந்து நீங்குதலும் அதன்பின்நிகழ்வதாய அப்புணர்ச்சிதானு மென இவையன்றே, காமம் கூடியார் பெற்ற பயன் - (வரைந்துகொண்டு) காமத்தை யிடைவிடாதெய்தியவர் பெற்ற பயன்கள்? (எ - று.)

ஆடவர்க்குப் பிரிவென்பதொன்று உளதாகன்மேலும் அதுதான் பரத்தையர் மாட்டாதலும், அதனையறிந்து மகளிரூடிநிற்றலும், அவ்வூடலைத் தவறுசெய்தவர்தாமே தந்தவறின்மைகூறி நீக்கலும், பின்னும் அவ்விருவரும் ஒத்த அன்பினராய்க் கூடலுமன்றே முன்வரைந்தெய்தினர் பெற்ற பயன்; அப்பயன் இருதலைப்புள்ளினோருயிராய உழுவலன்புடைய எமக்குவேண்டா வென அவ்வரைந்தெய்தலை யிகழ்ந்து கூறிய வாறு.

(கு - ரை.) **கரத்தல் வேண்டாமையின்-மறைக்கப்படுதல் வேண்டாமையால்: களவொழுக்கத்திற்குக் கரத்தல் வேண்டு மென்றபடி. இடையறவு-நடுவில் தடைப்படுதல். வரைந்தால் இடையீடின்றிக் கூட்டம்பெறலா மாதலால் 'வரைந்து கொள்க' என்று கூறிய தோழிக்கு, வரைவு உடன்படாத தலைவன் கூறியது இது எனக. வரைந்தெய்தியவர் எய்துவது ஊடல்முதலியவற்றாலாகும் இன்பப்பயனேயாதலால், ஒருயிராய இருதலைப்புள் போன்றுள்ள எமக்கு அந்த இன்பம் வேண்டா என்று வரைதலிலுள்ள குறைவை யெடுத்துக்காட்டி யிகழ்ந்தவாறாகும். ஊடலென்பது - தலைவனும் தலைவியும் ஒத்துக் கூடுங் காலத்து மனதிற்கு ஒவ்வாத பரத்தையிற்பிரிவுபோன்ற செய்தி நடந்ததாகத் தலைவன்மீது ஐயப்பட்டதனுல் தலைவி மனம் வேறுபட்டிருத்தல். உணர்தலென்பது-ஊடியதனைத் தணிக்கக்கருதிய தலைவன், காரணங் காட்டியேனும் வேறுவகையாலேனும் தெளிவிக்கத் தலைவி தெளிதலாம். ஊடலும் உணர்தலும் நிகழ்ந்தபின் கூடல் நிகழும். கூடல்-புணர்ச்சி. இருதலைப்புள் - இரண்டு தலையையுடைய தொருபட்சி. உழுவலன்பு - எழுமையுந்தொடரவல்ல அன்பு.** (கூ)

கககO. அறிதோ றறியாமை கண்டற்றாற் காமம்
செறிதோறுஞ் சேயிழை மாட்டு.

புணர்ந்து உடன்போகின்றான் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

பரி.—அறிதோறு - (நூல்களானும் நுண்ணுணர்வானும் பொருள்களை) அறியவறிய, அறியாமை கண்டற்று - முன்னையறியாமை காண்டற்போலக் காணப்படாநின்றது: சேயிழை மாட்டு செறிதோறும் - சிவந்த இழையினையுடையாளை இடைவிடாது செறியச்செறிய, காமம் - (இவண்மாட்டுக்)காதல்.

களவொழுக்கத்திற் பல இடையீடுகளா னெய்தப்பெறாது *அவாவுற்றான் இதுபொழுது நிரந்தரமாக எய்தப் பெற்றமையின், 'செறிதோறும்' என்றான். அறிவிற்கெல்லையின்மையான் மேன்மேலறிய வறிய முன்னை யறிவு அறியாமையாய் முடியுமாறுபோலச் செறிவிற் கெல்லையின்றி மேன்மேற் செறியச் செறிய முன்னைச்செறிவு செறியாமையாய் முடியாநின்றதெனத் தன்னாராமை கூறியவாறு. இப்புணர்ச்சிமகிழ்தல்

* பி - ம்: வருத்தமுற்றான் இதுபொழுது நீர்ந்தானக

தலைமகட்கும் உண்டேனும் அவண்மாட்டுக் குறிப்பானிகழ்வ தல்லது கூற்ற ணிகழாமை யறிக.

(கு - ரை.) புணர்ந்து-களவொழுக்கத்தாற்கூடி. உடன் போகின்றான்-பாங்கியினுரைப்படி தலைமகளை இரகசியமாக இட்டுக்கொண்டு தன்னூருக்குச் செல்லுந் தலைமகன். உடன்போக்குவருமாறு:—களவொழுக்கத்து ஒழுகாநின்ற தலைமகன் தலைவியை தோழியிற்கூட்டத்தாற் கூடி இன்புற்று வருநாளில், பெற்றோர் அயலானுக்குத் தம்மகளை மணம் பேசினும், தலைவனைத் தலைமகள் காணப்பெறுவண்ணம் கடுங்காவற்படுத்தினும், தலைவிக்கு ஆற்றாமை மீதூர்ந்து துயரம் பெருகும்: பெருகவே, அதுகண்ட தோழி கவன்று தலைவனையெதிர்ப்பட்டுச் செய்தி யுரைப்பாள்: தலைவன் சூழ்ந்து தன் காதலியைத் தன்னூர்க்கு உடன்கொண்டுபோகவலித்தமையைத் தெரிவித்துத்தலைவியை உடன்படுத்தத்தோழியை வேண்டும்; தோழியும் தலைவிக்குஅதனை மெல்ல உணர்த்த, அதுகேட்ட தலைவி "உயிரினுஞ் சிறந்தன்றுநாணே நாணினுஞ்,செயிர்தீர் காட்சிக் கற்புச்சிறந்தன்று" என்றதற்கு ஏற்பத் தன் நாண் அழிய வரினும் கற்புக்கெடாதிருத்தற்பொருட்டு உடன்போக்குக்கு ஒருப்பட்டமையைக் குறிப்பிப்பள்: பின்னர்த் தோழி அத்தலைவி வெளியேறுதற்கு வேண்டுவன புரிந்துஒருவரும் அறியாவகை அவளைக் குறியிடத்துக் கொண்டு தலைவன்பாற் சேர்த்து ஓம்படைகூறிவழிவிடுப்பள்: தலைவன் தலைவியுடன் தன்னூர்நோக்கிச் செல்லும் என்பது.

பொருள்களை-அர்த்தங்களை. சிவந்த-செம்பொன்னிறலியன்ற என்றபடி. இழை-ஆபரணம். இடைவிடாது - ஒருகணப்பொழுதும் விடாமல். செறியச்செறிய-புணரப்புணர. இவண்மாட்டு-இத்தலைவியினிடத்து. இடையீடுகள் - தடைகள். எய்தப்பெறுது - (தலைமகளைக் கூடுமாறு) அடையப்பெறுமல். நிரந்தரமாக - இடையீடின்றி. களவொழுக்கத்தில் இடையீடுபடும் புணர்ச்சி உடன்போக்கில் இடையீடின்றி நிரந்தரமாகப் பெறப்படுதலால் முன்னைய புணர்ச்சி நிகழாதது போலவே தோன்றுதற்கு, மேன்மேல் அறியவறிய முன்னைய அறிவு அறியாமையே போலுதலை உவமை கூறினன். ஆராமை-விருப்பம் அடங்காமை. புணர்ச்சி மகிழ்தலில் தலைவியின்கூற்றாகக் கிளவி வராமைக்குக் காரணங்கூறுவது-'இப்புணர்ச்சி மகிழ்தல்' என்று தொடங்கும் வாக்கியம்: "காமத்திணையிற் கண்ணின்றுவரூஉம், நாணும் மடனும் பெண்மையவாதலிற், குறிப்பினுமிடத்தினுமல்லது வேட்கை, நெறிப்படவாரா வவள்வயினான" என்ற தொல்காப்பியத்துக்களவியற் சூத்திரமுங் காண்க. (க0)

ககஉ - ஆம் அதிகாரம்-நலம்புனைந்துரைத்தல்.

பரி.—அஃதாவது - தலைமகன் தலைமகணலத்தைப் புனைந்துசொல்லியது. இது, புணர்ச்சிமகிழ்ந்துழி நிகழ்வதாகலின், புணர்ச்சிமகிழ்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) நலத்தை-அழகை. புனைந்து-அலங்கரித்து: அழகுபட என்றவாறு. மகிழ்ந்துழி மகிழ்ந்தபோது.

கககக. நன்னீரை வாழி யனிச்சமே நின்னினும்
மென்னீரள் யாம்வீழ் பவள்.

இயற்கைப்புணர்ச்சியிறுதிக்கட் சொல்லியது.

பரி.—அனிச்சமே - அனிச்சப்பூவே! வாழி - வாழ்வாயாக: நல்நீரை - (மென்மையால் நீ எல்லாப்பூவினும்) நல்ல இயற்கையை யுடையை: (அங்ஙனமாயினும்), யாம் வீழ்பவள்-எம்மால் விரும்பப்பட்டவள், நின்னினும்—, மெல் நீரள் - மெல்லிய இயற்கையை யுடையவள்; (எ - று.)

அனிச்சம் - ஆகுபெயர். வாழியென்பது உடன்பாட்டுக் குறிப்பு: 'இனி 'யானே மெல்லியன்'என்னுந் தருக்கினை யொழிவாயாகவென்பதாம். அது பொழுது உற்று அறிந்தானாகலின், ஊற்றினினிமையையே பாராட்டினான். இன்னீரளென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

(கு-ரை.) "ஞாயிறு திங்க ளறிவேநாணே" என்று தொடங்குந் தொல்காப்பிச் செய்யுளியற் சூத்திரத்தில், "சொல்லுநபோலவுங் கேட்குநபோலவும், சொல்லி யாங்கமையு மென்மனார்புலவர்" என்றதனால், அனிச்சமலர் கேட்பனபோல வைத்துக் கூறப்பட்டது. "மோப்பக் குழையுமனிச்சம்" என்றதனால்,அனிச்சப்பூ மிகவும்மென்மையதாதல் பெறப்படும். அனிச்சம்என்ற முதலின் பெயர்-மலரைக் காட்டுதலால், முதலாகுபெயர். 'வாழி' என்றஉடன் பாட்டுவியங்கோள்-'நின்னினும் மெல்லியதன்மையையுடையாள் யாம் விரும்பியவ ளாதலால், இனி மென்மையாலான தருக்கை நீ ஒழியவேண்டுவதே' என்ற கருத்தைக் குறிப்பிப்பதனால்,'வாழியென்பதுஉடன்பாட்டுக்குறிப்பு'எனப்பட்டது. தருக்கினை-கர்வத்தை. அதுபொழுது-அப்போது. உற்றறிந்தான் - தலைவியை உற்றதனால் [தலைவியின் ஊற்றின்பத்தைப் பெற்றதனால்] அவள்மென்மையை யறிந்தான். மென்னீரள் என்ற இடத்து 'இன்னீரள்' என்று பாடம் ஓதுவாருமுளர். நீரை-முன்னிலையொருமைக் குறிப்புமுற்று. (க)

கககஉ. மலர்காணின் மையாத்தி நெஞ்சே யிவள்கண்
பலர்காணும் பூவொக்கு மென்று.

இடந்தலைப்பாட்டின்கட் சொல்லியது.

பரி.—நெஞ்சே—! இவள் கண் - (யானே காணப்பெற்ற) இவள் கண்களை, பலர் காணும் பூ ஒக்கும் என்று - பலரானுங் காணப்படும் பூக்கள் ஒக்குமென்று கருதி, மலர் காணின் மையாத்தி - (தாமரை குவளை நீலம்முதலிய) மலர்களைக்கண்டால் மயங்காநின்றாய்: (நின்னறிவுஇருந்தவாறுஎன்)? (எ-று.)

மையாத்தல் - மண்டு, ஒவ்வாதவற்றை யொக்குமெனக் கோடல்: இது இறுமாத்தல் செம்மாத்தலென்பனபோல ஒரு சொல். இயற்கைப்புணர்ச்சி நீக்கம் முதலாகத் தலைமகள்கண்

களைக் காணப்பெறுமையின் அவற்றோடுஒருபுடையொக்கும் மலர்களைக் கண்டுழியெல்லாம் அவற்றின்கட் காதல்செய்து போந்தான், இதுபொழுது அக்கண்களின்நலமுழுதுந் தானே தமியாளை இடத்துஎதிர்ப்பட்டுஅனுபவித்தானாகலின், அம் மலர்கள் ஒவ்வாமைகண்டு ஒப்புமை கருதிய நெஞ்சை யிகழ்ந்து கூறியவாறு.

(கு - ரை.) தலைவன் இடந்தலைப்பாட்டில் தனியளாயிருந்த தலைவியின் கண்ணழகிலே ஈடுபட்டுச்சொல்லிய கிளவி இது. பலர்காணும் பூ என்றதனால், இவள் கண் யானொருத்தனேகாணுமது என்பது பெறப்படுவதோடு, மலர்கட்குப் பலராற்காணப்படுவது இழுக்காமென்பதையும் குறிப்பிக்கும். மையாத்தி என்பதன்பொருள்-மயங்காநின்றாய் எனபது. மையாத்தல்-மயங்குதல்: இங்கே, ஒவ்வாதவற்றை ஒக்குமெனக் கொள்ளுதல். மையாத்தல் என்ற சொல்லைநோக்குமிடத்து,மை யாத்தல் எனப்பிரித்தற்கு உரியது போலத்தோன்றுதலால் பிரித்தலாகாதென்பார் 'மையாத்தல் ஒருசொல்' என்றார். இயற்கைப் புணர்ச்சிநீக்கம் - இயற்கைப்புணர்ச்சியில் தலைவியைக் கூடியபின் அவளைப்பிரிந்த பிரிவு. அவற்றோடு - தலைவியின் கண்களோடு. ஒருபுடை - ஒருசார்: முற்றிலுமன்றியென்றபடி. அவற்றின்கண் - அம்மலர்களினிடத்து. கண்டுழியெல்லாம் - பார்த்தபோதெல்லாம். இடத்துஎதிர்ப்பட்டு-இடந்தலைப்பாட்டிலெதிர்பட்டு. (௨)

ககக௩. முறிமேனி முத்த முறுவல் வெறிநாற்றம்
வேலுண்கண் வேய்த்தோ ளவட்கு.

கூட்டுதலுற்ற பாங்கற்குத் தலைமகன் தலைமகளதியல்பு கூறியது.

பரி.—வேய்த் தோளவட்கு - வேய்போலுந் தோளினையுடையவட்கு,—மேனி முறி-நிறம் தளிர்நிறமாயிருக்கும்:முறுவல் முத்தம்-பல்லு முத்தமாயிருக்கும்: நாற்றம் வெறி-(இயல்பாய) நாற்றம் நறுநாற்றமாயிருக்கும்: உண் கண் வேல் - உண் கண்கள் வேலாயிருக்கும்; (எ - று.)

பெயரடையானும் ஓரியல்பு கூறப்பட்டது. முறி, முறுவலென்பன - ஆகுபெயர். உருவகவகையாற் கூறினமையின், புனைந்துரையாயிற்று. **நின்னாற் கருதப்பட்டாளை அறியேனென்று சேட்படுத்த தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியதூஉமாம்.**

(கு - ரை.) மேனி-உடல்நிறம். வேய்த்தோளவள்என்றபெயரில், வேய் என்பது பெயர்ச் சொல்லாகிய அடை.(அடை-விசேஷணம்:) அதனாலும், தலைவியின் இயல்பு கூறப்பட்டதாகும்: தலைவியின் தோள்கள் அளவினாலும் வடிவினாலும் பசுமைநிறத்தினாலும் மூங்கிலையொத்திருக்குமென்றவாறு: "அளவேவடிவொப்பதன்றியே பச்சை, யிளவேய்நிறத்தானுமேய்க்கும்" என்றதுகாண்க.முறி-தளிர்: இங்குத் தளிரின்நிறம் என்ற பொருளில் வந்தது: பொருளாகு பெயரின்பாற்படும். முறுவல்-சிரிப்பு; இது, அதனைக் கொண்ட பல்லுக்கு ஆகிவந்தது: பண்பாகுபெயரின்பாற்படும். பாங்கனைப்

பற்றித் தலைவியைக் கூட்டியவனாகக் கூறுதல் அத்துணையாகச் சிறவாது என்ற கருத்தினால், இந்தக் குறளுக்கு இரண்டாவதாக வேறொருகிளவித்துறை கூறப்படுகின்ற தென்னலாம். (௩)

**௧௧௧௪. காணிற் குவளை கவிழ்ந்து நிலனோக்கும்
மாணிழை கண்ணொவ்வே மென்று.**

பாங்கற் கூட்டத்துச் சென்று சார்தலுறுவான் சொல்லியது.

பரி.—குவளை-குவளைப்பூக்கடாமும், — காணின்-காண்டற் றொழிலையுடையவாயின், — மாண் இழை கண் ஒவ்வேம் என்று -மாண்ட இழையினையுடையாள் கண்களை (யாம்)ஒவ்வே மென்று கருதி, கவிழ்ந்து - (அந்நாணினால்) இறைஞ்சி, நிலன் நோக்கும் - நிலத்தினை நோக்கும்; (எ - று.)

பண்பானேயன்றித் தொழிலானும் ஒவ்வாதென்பான் 'காணின்' என்றும், கண்டால் அவ்வொவ்வாமையால் நாணுடைத்தாமென்பது தோன்ற 'கவிழ்ந்து' என்றுங் கூறினான். காட்சியும் நாணும் இன்மையிற் செம்மாந்து வானை நோக்கின வென்பதாம்.

(கு - **ரை.**) பண்பானே-வடிவு நிறம் என்கிற இக்குணத்தால். 'குவளை காணுதல்தொழிலையுடையவாயின் நாணத்தால் **கவிழ்ந்து நிலன்**நோக்கும்' என்ற இதில், 'குவளைக்குக்காணுதலென்ற தொழில் இல்லாமையால்தான், நாணமின்றிச் செம்மாந்து வானை நோக்கின' என்று, குவளைகள் இயற்கையின் வானோக்கிமலர்ந்துநிற்பதற்கு-காரணங் கற்பித்துக் கூறியவாறு: **ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றவணி.** காட்சி - காணுதற்றொழில். செம்மாந்து - கருவங்கொண்டு. (௪)

**௧௧௧௫. அனிச்சப்பூக் கால்களையாள் பெய்தா ணுசுப்பிற்கு
நல்ல படாஅ பறை.**

பகற்குறிக்கட் பூவணிகண்டு சொல்லியது.

பரி:— (இவள் தன்மென்மைகருதாது), அனிச்சப்பூ - அனிச்சப்பூவை, கால் களையாள் பெய்தாள் - முகிழ்களையாது சூடினாள்: நுசுப்பிற்கு - (இனி) இவளிடைக்கு, நல்ல பறை படாஅ- நல்லபறைகளொலியா; (எ- று.)

அம்முகிழ்ப்பாரம் பொறாமையின் இடை முரியும்; முரிந்தால், அதற்குச் செத்தார்க்குரிய நெய்தற்பறையே படுவதென்பதாம். மக்கட்குரிய சாக்காடும் பறைபடுதலும் இலக்கணைக் குறிப்பால் நுசுப்பின்மே லேற்றப்பட்டன.

(கு - ரை.) **பகற்குறி**யென்பது - தலைமகளைத் தழையேற்பித்த தோழி தலைமகனுடன் அவளைப் பகற்குறிக்கண் தலைப்பெய்யாநிற்றல் என்பர், திருக்கோவையாரிற் பேராசிரியர். கால்-காம்பினடி. முகிழ்ப்பாரம் - காம்பினடிச்சுமை. இடை-இடுப்பு. நெய்தற்பறை-சாப்பறை

யெனப்படுதலால், 'செத்தார்க்குரிய நெய்தற்பறை' என்றது. படுவது -ஒலிப்பது. சாக்காடு - மரணம்; பறைபடுதல்- நெய்தற்) பறை யொலித்தல்: மரணம், சாப்பறை கொட்டல் இவையிரண்டும் மானுடர்க்கு உரியன: இவற்றை மானுடரின் உறுப்பாகிய நுசுப்பிற்கு ஏற்றி, 'நுசுப்பிற்கு நல்லபடா அபறை' என்றார்: இது இலக்கணக்குறிப்பு = லக்ஷணமூலத்வநி: நல்லபறைபடா என்றதனால், தீயபறைபடும் என்பது குறிப்பாற்கிடைக்கும்: தீப்பறையொலிப்பது மானுடரின் மரணகாலத்தது ஆகவே, 'நுசுப்பு முரியும்' என்ற இலக்கணப்பொருளைத் தருமாறு, சாப்பறையொலித்தலை நுசுப்பிற்கு ஏற்றி 'நுசுப்பிற்குநல்லபடா அபறை' என்றது: ஆதலால், இது இலக்கண யடியாக வந்தகுறிப்புப்பொருளாயிற்று. (௫)

ககககூ. **மதியு மடந்தை முகனு மறியா**
பதியிற் கலங்கிய மீன்.

இரவுக்குறிக்கண் மதிகண்டு சொல்லியது.

பரி.—மீன்-(வானத்து) மீன்கள்,— (வேறுபாடுபெரிதாகவும்), மதி உம் மடந்தை முகன் உம் அறியா-(நம்)மதியினையும் (எம்) மடந்தைமுகத்தினையும் (இது மதி இது முகம் என்று) அறியமாட்டாது,—பதியில்-(தம்) நிலையினின்றும், கலங்கிய - கலங்கித்திரியா நின்றன: (எ. று.)

ஓரிடத்தில் நில்லாது எப்பொழுதும் இயங்குதல்பற்றி பதியிற் கலங்கிய' என்றான். வேறுபாடு, வருகின்ற பாட்டாற் பெறப்படும். இனி, இரண்டனையும் பதியிற்கலங்காத மீன்களறியுமல்லது கலங்கின மீன்கள் அறியாவென்று உரைப்பினு மமையும்.

(கு - ரை.) இரவுக்குறி யென்பது - தலைவன் தலைவியை இரவுப்பொழுதில் குறிக்கப்பட்ட இடத்திற்கூடுதல். தலைவன் இரவுக்குறிக்கட் செல்லுங்கால், நடுயாமத்தில் தலைவியது மனையெல்லைக்கட் சென்று மரங்களில் வதியும் மயில் அன்னம் முதலிய புட்களை யெழுப்பல் புன்னைக்காய்களை நீரிலிடுதல் போன்ற செயல்களால் தான் வந்தமையைக் குறிப்பிக்க, அதனை யுணர்ந்த தோழி, தாய்முதலியவரின் துயில்கையை ஆராய்ந்தறிந்தபின் தலைவியைக்கொண்டு சென்று குறியிடத்தி லுய்த்து, பூக்கொய்தல் முதலிய வியாஜத்தாற் பிரிந்து செல்ல, தலைவன் தலைவியைச் சார்வனென்ப. வேறுபாடு - இங்கே, சந்திரனுக்கும் மடந்தைமுகத்துக்கு முள்ள வித்தியாசம். பெரிதாகவும் - மிகுதியாக இருக்கவும். தம்மதியென்றது - சந்திரன் வானமீன்களுக்குப் பதியென்று சொல்லப்படுவா னுதலால். வானமீன்கள் மதியினையும் மடந்தைமுகத்தையும் ஒப்புமை வேறுபாடு அறியமாட்டாமற் கலங்கின என்று கூறியது - போதுவனி யெனப்படும் ஸாமாந்யாலங்காரமாம். நட்சத்திரங்கள் ஓரிடத்தில் நில்லாது சஞ்சரித்தற்கு, முகமதிகட்கு வேறுபாடு அறியமாட்டாமையாலுண்டான கலக்கத்தைக் காரணமாகக் கற்பித்துக் கூறியது - ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றவணியின்பாற் படும். தந்நிலை - தாம் நிற்கும் இடம்: இது, பதியென்ற

சொல்லின் பொருள். இயங்குதல்-சஞ்சரித்தல். வேறுபாடு-முகத்திற்கும் சந்திரனுக்குமுள்ள வேறுபாடு: அது, வளர்ந்து தேய்தலும் மறுவுடைமையுமென்று மேற்செய்யுளில் விளங்கும். 'இனி' என்பது தொடங்கி இப்பாடலுக்கு வேறோருரை: இரண்டனையும் - (மதி முகம் என்ற) இரண்டையும். முதலுரையில், அறியமாட்டாதனவாய் மீன்கள் கலங்கின என்றுபொருள்படுதலால், அறியா என்பது-பலவின்பாலெதிர்மறை வினையாலணையும்பெயரும், கலங்கியஎன்பது பலவின்பாலிறந்தகால வினைமுற்றுமாம்; இரண்டாவது உரையில், (தம்நிலையிற் கலங்காத மீன்கள் அறியுமல்லது) தம்நிலையிற்கலங்கிய மீன்கள் அறியமாட்டா என்று பொருளாதலால், அறியா என்பது-பலவின்பாலெதிர்மறை வினைமுற்றும், கலங்கிய என்பது - இறந்த காலப் பெயரெச்சமுமாம். (௬)

௧௧௧௭. அறுவாய் நிறைந்த வவிர்மதிக்குப் போல
மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து.

இதுவுமது.

பரி.—(அம்மீன்கள் அங்ஙனங் கலங்குதற்குக் காரணம் யாது?) அறு வாய் நிறைந்த அவிர் - முன் குறைந்தவிடம்வந்து நிரம்பியே விளங்கும், மதிக்கு போல் - மதிக்கட்போல, மாதர் முகத்து மறு உண்டோ - இம்மாதர் முகத்து மறுவுண்டோ?

இடம் - கலை. மதிக்கென்பது - வேற்றுமைமயக்கம். தேய்தலும், வளர்தலும், மறுவுடைமையும் இன்மைபற்றிவேறுபாடு அறியலாயிருக்க அறிந்தில வென இகழ்ந்துகூறியவாறு.

(கு - ரை.) அறுவாய் என்றது - அற்ற இடம்: அதாவது தேய்ந்த கலையென்க. மதிக்கு என்பது - மதிக்கண் என்று ஏழாம் வேற்றுமையாகப் பொருள் படுதலால், வேற்றுமைமயக்கம். இன்மைபற்றி - (முகத்திற்கு) இல்லாதிருத்தலால். அறிந்தில என்பதற்கு எழுவாய், வானமீன்கள் என்பது. (௭)

௧௧௧௮. மாதர் முகம்போ லொளிவிட வல்லையேற்
காதலை வாழி மதி.

இதுவுமது.

பரி.—மதி - மதியே! வாழி - வாழ்வாயாக:—மாதர் முகம் போல் ஒளிவிட வல்லையேல் - இம்மாதர்முகம்போல (யான் மகிழும்வகை) ஒளிவீசவல்லை யாயின், காதலை - (நீயும் என்) காதலையுடையையாதி; (எ - று.)

மறுவுடைமையின் அது மாட்டாய்; மாட்டாமையின் என்னாற் காதலிக்கவும்படாயென்பதாம். வாழியென்பது, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

(கு - ரை.) காதலையுடையையாதி - என்விருப்பத்தைப் பெற்றவனாவாய்: என்னால் விரும்பப்படுவா யென்றபடி. காதலை - 'காதல்'

என்ற பெயர்ச் சொல்லினடியாகப் பிறந்த முன்னிலை யொருமைக் குறிப்பு முற்று: வல்லை என்பதும், 'வன்மை' என்ற பண்பினடியாய்ப்பிறந்த அவ்வகை வினைமுற்றே ஏல்-என்னில் என்பதன் மரூஉ. 'மாதர் முகம் போல் ஒளிவிடமாட்டாத நீ இருந்து யாதுபயன்?' என்ற பொருளைக் குறிப்பித்தலால், 'வாழியென்பது இகழ்ச்சிக் குறிப்பு' என்றது. இச் செய்யுள், தலைவியாற் பெறும் புணர்ச்சிவகையை விரிக்கும்போது பொய்ப்பாராட்ட லென்பதற்கு உதாரணமாக நம்பியகப் பொருளுரையிற் காட்டப்பட்டுள்ளது. (அ)

ககக௯. மலரன்ன கண்ணாள் முகமொத்தி யாயின்
பலர்காணத் தோன்றல் மதி.

இதுவுமது.

பரி.—மதி-மதியே!—மலர் அன்ன கண்ணாள் முகம் ஒத்தி ஆயின் - இம்மலர்போலுங் கண்ணினையுடையாள் முகத்தை (நீ) ஒக்கவேண்டுதியாயின்,—(இதுபோல யான் காணத் தோன்று:) பலர் காண தோன்றல் - பலர்காணத் தோன்றா தொழி; (எ - று.)

தானே முகத்தின் நலமுழுதுங்கண்டு அநுபவித்தானாகலின், ஈண்டும் பலர்காணத்தோன்றலை யிழித்துக்கூறினான்: தோன்றின், நினக்கு அவ்வொப்பு உண்டாகாதென்பதாம்.

(கு-ரை.) இதுபோல - இம்முகத்தைப்போல. யான்காண-யான் மட்டும் காண. நலம் முழுதும் - அழகுமுழுவதையும். ஈண்டும்-இந் தச் செய்யுளிலும்: இவ்வதிகாரத்தின் இரண்டாஞ் செய்யுளில் 'பலர் காணும் பூவொக்கும்' என்று பலர்காண்பதை இழித்துக்கூறியமை காண்க. தோன்றின்-பலர் காணத் தோன்றினால். தோன்றல் - எதிர் மறைமுற்று. (௯)

ககஉ0. அனிச்சமு மன்னத்தின் றூவியு மாதர்
அடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம்.

உடன்போக்கு உரைத்த தோழிக்கு அதனருமைகூறி மறுத்தது.

பரி.—அனிச்சம்உம் அன்னத்தின் தூவிஉம் - (உலகத்தாரான் மென்மைக்கு எடுக்கப்பட்ட) அனிச்சப்பூவும் அன்னப் புள்ளின் சிறகுமாகிய இரண்டும், மாதர் அடிக்கு—, நெருஞ்சிப் பழம்-நெருஞ்சிப்பழம்போல வருத்தஞ்செய்யும்; (எ-று.)

முள் வலிதாதலுடைமையிற் பழமென்றான். இத்தன்மைத் தாய அடி "பாத்தியன்ன குடுமிக்கூர்ங்கற்"களை உடைய வெஞ் சுரத்தை யாங்ஙனங்கடக்கு மென்பது குறிப்பாற் பெறப்பட்டது. செம்பொருளேயன்றிக் குறிப்புப் பொருளும் அடிநலனழியாமை யாகலின், இதுவும் இவ்வதிகாரத்ததாயிற்று.

(கு-ரை.) உடன்போக்கு என்பது - தலைவன் தன்னுடன் தலைவியை ஊர்க்கு அழைத்துக் கொண்டு போதல்: இத்துறையில், அருமை

யுரைத்தல் என்பது ஒரு கிளவி: அதனை, 'குறிப்புரைத்துப் போக்கு உடம்படுத்திய தோழிக்கு, கொங்கை பொருது நடுங்காநின்ற இடையினை யுடையாளது மெல்லிய அடிக்கு யான் செல்லும்வெஞ்சுரம் தகாது: அதன்மேலும் எம்பதியும் சேய்த்து: அதனால்,நீ கருதுகின்ற காரியம் மிகவும் அருமையுடைத்தெனத் தலைமகன் போக்கருமை கூறா நிற்றல்' என்று திருக்கோவையாருரையிற் பேராசிரியர் விவரித்துள்ளார். அதனது-உடன்போக்கினது. இங்ஙனம் உடன்போக்கினருமையைக்கூறும் முகத்தால் தலைவன் தலைவியின் அடிகளுடையமென்மையைப் புகழ்ந்து கூறுகின்றான். நெருஞ்சிச்செடியின் முள்ளினும் அதன் பழத்தின் முள் வலிதாயிருக்குமாதலால், அனிச்சத்தையும் அன்னத்தின் தூவியையும் நெருஞ்சிப்பழம் என்றான். "பாத்தியன்ன குடுமி" என்பது, அகநானூறு, களிற்றியானை நிரையில் ரு-ஆவது பாடலில்வருவதாகும்: இதன் பொருள்: –பாத்தி அன்ன-பாத்தியிட்டாற் போன்ற, குடுமி-உச்சியையுடைய, கூர்ங்கற்கள் என்க.இச் செய்யுளில், தலைவியின் பாதத்திற்கு அனிச்சம் அன்னத்தின் தூவி இவை நெருஞ்சிப்பழம் போலும் என்பது, செம்பொருள்: அதனாற் பெறப்படுங் குறிப்புப்பொருள் இங்ஙன்மெல்லிய அடி கடுஞ்சுரத்தை எவ்வாறு கடக்கும்? என்பது. செம்பொருளோடு இதில் தோன்றுங் குறிப்புப்பொருளும் தலைவியின் அடிகளுடைய நலனைக்குறைக்காது விளக்குவதனால், இக்குறள் நலம்புனைந்துரைத்த லென்ற இவ்வதிகாரத்திலிருத்தற்கு ஏற்றதேயாம். (௧0)

௧௧௩ - ஆம் அதிகாரம்—காதற்சிறப்புரைத்தல்.

பரி.—அஃதாவது-தலைமகன் தன்காதன்மிகுதிகூறலும், தலைமகள் தன் காதன் மிகுதி கூறலுமாம். இது,புணர்ச்சியும் நலனும் பற்றி நிகழ்வதாகலின், புணர்ச்சிமகிழ்தல் நலம்புனைந்துரைத்தல்களின் பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு-ரை.) காதன் மிகுதி-அன்பின் மிகுதி.

௧௧௨௧. பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி
வாலெயி றூறிய நீர்.

இயற்கைப்புணர்ச்சியிறுதிக்கட் டலைமகன் தன் நயப்பு உணர்த்தியது.

பரி.—பணி மொழி-இம்மெல்லியமொழியினையுடையாளது, வால் எயிறு ஊறிய-வாலிய எயிறு ஊறிய, நீர்—, பாலொடு தேன் கலந்தற்று - பாலுடனே தேனைக் கலந்த கலவை போலும்; (எ - று.)

கலந்தகதற்றென்பது விகாரமாயிற்று: கலக்கப்பட்டதென்றவாறு. பாலொடு தேனென்றமையானல், அதன்சுவைபோலுஞ் சுவையினையுடைத்தென்பதாயிற்று. எயிறூறியவென இடத்து நிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேனின்றது. வேறுவேறு அறியப்பட்ட சுவையவாய பாலும் தேனும் கலந்தவழி அக்கலவை இன்னதென்றறியலாகாத இன்சுவைத்தாமாகலின், அது பொருளாகிய நீர்க்கும் எய்துவிக்க.

(கு - ரை.) நயப்பு - அன்பு. வாலிய எயிறு-வெண்ணிறமுள்ள பல்.கலந்ததற்று என்பது கலந்தற்று என விகாரமாயிற்று. கலந்தது - கலக்கப்பட்டதென்றபொருளது. அதன்-கலக்கப்பட்டவதன். ஊறுதல் என்ற தொழில் நீருக்கு உரியது: பல்லுக்கு உரியதன்று: இங்ஙனுகவும் எயிறூறிய என்று ஊறுதல் தொழிலைப் பல்லுக்குக் கூறியது, இடத்து நிகழ்பொருளாகிய நீரின்தொழிலை இடத்தின்மேலேற்றிக் கூறிய உபசாரவழக்காமென்க.சுவையவாய-சுவையையுடையனவான. அது-இன்னதென்றறியலாகாத சுவை. பொருளாகிய-உபமேயமாகிய. நீர் - எயிறூறியநீர். பணிமொழியாளின் எயிற்றிலூறிய நீர் இன்னதென்றறியலாகாத இன்சுவைத்து என்று தலைவியினிடத்து அன்பால் தலைவன் கூறியது, இது. "இவள் செங்கனிவாயாருந் தொறுமினிதாயமிழ்தாமென தாருயிர்க்கே" என்றதுங் காண்க. (க)

ககஉஉ. உடம்பொ டுயிரிடை யென்ன மற்றன்ன
மடந்தையொ டெம்மிடை நட்பு.

பிரிவச்சங்கூறியது.

பரி.—உடம்பொடு உயிரிடை என்ன அன்ன - உடம்பொடு உயிரிடையுளவாய நட்புக்கள் எத்தன்மைய அத்தன்மைய, மடந்தையொடு எம்மிடை நட்பு - இம்மடந்தையொடு எம்மிடையுளவாய நட்புக்கள்; (எ - று.)

என்னவெனப் பன்மையாற் கூறியது - இரண்டுந் தொன்றுதொட்டு வேற்றுமையின்றிக் கலந்துவருதல், இன்பதுன்பங்களொக்க வனுபவித்தல், இன்றியமையாமை யென்றிவற்றை நோக்கி. தெய்வப்புணர்ச்சியாகலான் அதுபொழுதுணர்ச்சியிலளாகியாள் பின் உடையளாமன்றே; ஆயவழி, இவன் யாவன்கொ லெனவும் என்கண் அன்புடையன்கொலெனவும் இன்னும் இவனைத் தலைப்பெய்தல் கூடுங்கொலெனவும் அவண்மனத்தின்க ணிகழும்: அந்நிகழ்வனவற்றைக் குறிப்பானறிந்து அவை தீரக் கூறியவாறு. என்னையென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

(கு-ரை.) இயற்கைப்புணர்ச்சிக்கு பின் தலைவிக்குப் பிரிவினைப்பற்றிய அச்சம் நிகழ, அத்தலைவியைத் தேற்றுமாறு தலைவன்சொல்லிய கிளவி, இது. உயிரிடை-உயிரினிடத்து.என்ன என்று பலவின்பாலாற் கூறியது- தொன்றுதொட்டு வேற்றுமையின்றிக் கலந்துவருதல் முதலிய காரணம்பற்றியென்க. இரண்டும்-உயிரும் உடம்பும். "குடம்பைதனித்தொழிய" என்று தொடங்குங்குறளை இதனோடு ஒப்பிட்டுக்கவனிக்க. வேற்றுமையின்றி-வேறுபடுதலின்றி,ஒன்றாக. ஒக்க அநுபவித்தல் - ஒருசமமாக அநுபவித்தல். தலைவன் தலைவியைப் புணர்ந்தது தெய்வப்புணர்ச்சியாதலால், தலைவன் கலந்த அப்போது தன்வசந்தப்பிய தலைவி பிறகு தன்னுணர்ச்சி பெறுவாளென்க. ஆயவழி - உணர்ச்சியுடையளாய அப்போது. என்கண் - என்னிடத்து. தலைப்பெய்தல் - சேர்தல். கூடுங்கொல் - நேர்படுமோ. அவைதீர - அவ்வெண்ணங்கள்தீர. மற்று - அசை. (உ)

௧௧௨௩. கருமணியிற் பாவாய்நீ போதாயாம் வீழுந்
திருநுதற் கில்லை யிடம்.

இடந்தலைப்பாட்டின்கண் தலைமகனீக்கத்துச் சொல்லியது.

பரி.—கருமணியில் பாவாய் - (என் கண்ணிற்) கருமணியின் கண்ணுறையும் பாவாய்! நீ—, போதாய் - (அங்குநின்றும்) போதருவாயாக; (போதராதிருத்தியாயின்), யாம் வீழும் திரு நுதற்கு - எம்மால் விரும்பப்பட்ட திருநுதலையுடையாட்கு, இடம் இல்லை - (இருக்க) இடமில்லையாம்; (எ - று.)

யான் காணாது அமையாமையின் இவள் புறத்துப் போகற் பாலளன்றி என்கண்ணு ளிருக்கற்பாலள்; இருக்குங்கால் நின்னோடொருங்கிருக்க இடம்போதாமையின் நின்னினுஞ் சிறந்த இவட்கு அவ்விடத்தைக் கொடுத்து நீ போதுவாயாக வென்பதாம்.

(கு-ரை.) நீக்கத்து-பிரியும்போது. உறையும்-வசிக்கின்ற. போதருவாயாக-போய்விடுவாயாக.நீயும் இருந்து என்காதலியும் தங்கியிருக்கக் கண்ணில் இடம்போதாதாகையால்,என்காதலிக்கு இடந்தருமாறு நீபோதுக என்கின்றான், கண்ணின்கருமணியை நோக்கித் தலைவன். வீழும்-விரும்புகின்ற. திருநுதல்-அன்மொழித்தொகை. காணாதமையாமையின் - காணாமல் இருக்க முடியாதாகையால். இருக்கற்பாலள் - இருத்தற்கு உரியள். (௩)

௧௧௨௪. வாழ்த லுயிர்க்கன்ன ளாயிழை சாதல்
அதற்கன்ன ணீங்கு மிடத்து.

பகற்குறிக்கட் புணர்ந்துநீங்குவான் சொல்லியது.

பரி.—ஆய் இழை - தெரிந்த இழையினையுடையாள்,—(எனக்குப் புணருமிடத்து), உயிர்க்கு வாழ்தல் அன்னள் - உயிர்க்கு (உடம்போடுகூடி) வாழ்தல் போலும்; நீங்குமிடத்து - பிரியுமிடத்து; அதற்கு சாதல் அன்னள் - அதற்கு அதனினீங்கிப் போதல்போலும்; (எ - று.)

எனக்கென்பதும் புணருமிடத்தென்பதும் அவாய்நிலையான் வந்தன. வாழுங்காலத்து வேற்றுமையின்றி வழிநிற்றலானும், சாங்காலத்து வருத்தஞ் செய்தலானும், அவற்றை அவள்புணர்வுபிரிவுகட்கு உவமையாக்கினான்.

(கு - ரை.) உயிர்க்குவாழ்தலாவது - உடம்போடுகூடியிருத்தலேயாம். 'காதற்சிறப்புரைத்தல்' என்பது அதிகாரமாதலாலும், 'நீங்குமிடத்து' என அடுத்தவாக்கியத்து வருதலாலும் அவற்றிற்கு ஏற்ப, 'எனக்கு, புணருமிடத்து' என்பன, அவாய்நிலையால் வந்தன. வழிநிற்றல்-அடங்கியிருத்தல். அவற்றை வாழ்தலையும் சாதலையும். இந்தத்திருக்குறளை, ''பிரிந்தவழிக்கலங்கலும்'' என்ற இடத்து'வழி' என்றதனாற் பிரியலுறுவான் கூறுவனவும் உண்டு என்று கொண்டு, உதாரணங்

காட்டினர் தொல்காப்பியத்தில் நச்சினார்க்கினியர்: அன்றியும்,பாங்கற் கூட்டத்தின் பகுதியிற் சேர்ந்ததெனவும் கொண்டுள்ளார், (௪)

௧௧௨௫. உள்ளுவன் மன்யான் மறப்பின் மறப்பறியேன்
ஒள்ளமர்க் கண்ணாள் குணம்.

ஒருவழித்தணந்துவந்த தலைமகன் நீயிர் தணந்தஞான்று எம்மைஉள்ளியும் அறிதிரோ? என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

பரி.—*ஒள் அமர் கண்ணாள் குணம் - ஒள்ளியவாய் அமரைச்செய்யுங் கண்ணிணையுடையாள் குணங்களை, யான் மறப்பின் - யான் மறந்தேனாயின், உள்ளுவன் - நினைப்பேன்; மறப்பு அறியேன் - (ஒருபொழுதும்)மறத்தலையறியேன்: (ஆகலான் நினைத்தலையும்அறியேன்); (எ - று.)*

மன் - ஒழியிசைக்கண்வந்தது. குணங்கள்-நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு முதலாயின. இத்துணையுந் தலைமகன்கூற்று; மேல் தலைமகள்கூற்று.

(கு-ரை.) **ஒருவழித்தணத்தலாவது**-*தலைமகளைக் களவொழுக்கத்தால் தலைமகன் புணர்ந்து வாராநிற்கையில் அலர்[அலராவது-களவுப்புணர்ச்சியைப் பலரறிந்துபேசுதல்] எழுந்ததாக, அந்த அலரடங்கச் சில நாள் தலைமகன் ஓரிடத்தில் தலைமகளைப்பிரிந்து உறைதலாகும்.* **தணந்த ஞான்று**-*பிரிந்திருந்தபோது.* **உள்ளியும்**-*நினைத்தும்.* **உள்ளுவன் மன்** *என்ற இடத்து'மன்'என்பது உள்ளுவேனல்லேன் என்ற பொருளைத் தந்ததனால், ஒழியிசையாயிற்று. மறந்ததையே யுள்ளுவது முடியும்: ஒருபோதும் மறவாதிருப்பின் அப்பொருளை யுள்ளுவது எப்படி முடியும்?முடியாதன்றோ? ஆகையால், யான் தலைவியையுள்ளுவேனல்லேனென்று தலைவன் தலைவியை உள்ளாமைக்குக் காரணம் கூறுகின்றான்.* **கூற்று**-*பேச்சு.* (௫)

௧௧௨௬. கண்ணுள்ளிற் போகா ரிமைப்பிற் பருவரார்
நுண்ணியரெங் காத லவர்.

ஒருவழித்தணப்பின்கண் தலைமகனைத் தோழி இயற்பழிக்குமென்றஞ்சி அவள்கேட்பத் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

பரி.—*(தாம் காணாமைபற்றிச் சேய்மைக்கட்போயினாரென்று கருதுவார் கருதுக): எம் காதலவர் - எம்முடைய காதலர், கண் உள்ளின் போகார் - (எம்) கண்ணகத்துநின்றும் போகார்: இமைப்பின் பருவரார் - (யாம்அறியாது) இமைத்தேமாயின் அதனால் வருந்துவதுஞ்செய்யார்: நுண்ணியர் - (ஆகலால்) காணப்படா நுண்ணியர்; (எ - று.)*

இடைவிடாத நினைவின்முதிர்ச்சியான் எப்பொழுதும் முன்னேதோன்றலின் 'கண் ணுள்ளிற் போகார்' என்றும்,

இமைத்துழியும் அது நிற்றலான் 'இமைப்பிற் பருவரார்' என்றுங் கூறினள்.

(கு - ரை.) இயற்பழித்தலெனபது - (தலைமகனது) தகவின்மையைக் கூறுதலாம்: இயல் - தன்மையை, பழித்தல் - பழிப்புள்ளதெனக் கூறுதலென்க. காணப்படா நுண்ணியர் - பிறரால் அறிய முடியாத நுட்பத்தன்மையுடையார். முன்னே தோன்றலின் கண்ணுக்கு எதிரிலே தோன்றுவதால்: ஒன்றை இடைவிடாது நினைப்பின் அது நினைவின்முதிர்ச்சியால் கண் முன்னே நிற்பதுபோலத் தோன்றுமென்க. இமைத்துழி - இமைத்தபொழுது. அது - அத்தோற்றம். பருவரார் என்பது 'பருவா' என்ற பகுதியினடியாகப் பிறந்த எதிர்மறைப் பலர்பால்வினைமுற்று. (௬)

௧௧௨௭. கண்ணுள்ளார் காத லவராகக் கண்ணும்
எழுதேங் கரப்பாக் கறிந்து.

இதுவுமது.

பரி.—காதலவர் கண்உள்ளார் ஆக - காதலர் (எப்பொழுதும்) எங் கண்ணினுள்ளாராகலான், கண் உம் எழுதேம்-கண்ணினை அஞ்சனத்தாலெழுதுவதுஞ் செய்யேம்: கரப்பாக்கு அறிந்து-(அத்துணைக்காலமும் அவர்) மறைதலையறிந்து;(எ-று.)

இழிவுசிறப்பும்மை, மாற்றப்பட்டது. கரப்பாக்கென்பது-வினைப்பெயர்:வருகின்றவேபாக்கென்பதும் அது.யான் இடையீடின்றிக்காண்கின்றவரைப் பிரிந்தாரென்று கருதுமாறு என்னை? என்பது குறிப்பெச்சம்.

(கு - ரை.) அஞ்சனமெழுதாமைக்குக் காரணம், அஞ்சன மெழுதும்போதெல்லாம் அக்காதலர் கண்ணின்மறைவரென்பதுகருதியாமென்கிறாள். கண்ணும் என்ற இடத்துள்ள உம்மையைப் பிரித்து, எழுதுதலைச்செய்யேம் என்று பொருளுள்ள எழுதேம் என்ற இடத்துஎழுது என்ற பகுதியின் பின்னே கூட்டி, எழுதுதலுஞ்செய்யேமென்று உரைக்கப்பட்டது. கரப்பாக்கு-தொழிற்பெயர்: கரத்தலென்பது பொருள். வருகின்ற - அடுத்தபாட்டிலே வருவதான. வேபாக்கு என்பது வேதலென்று பொருள்படுவதால், அது 'வே' என்ற பகுதியினடியாகப் பிறந்த தொழிற்பெயராகுமென்க. இடையீடுஇன்றி - இடைவிடாமல். இடையீடின்றி காதலரைக் காண்பதனுல் சொல்லாது எங்கேயோபோய்விட்டாரென்று அந்தக்காதலரையியற்பழித்தல் தகாதென்று தோழிக்குக் கேட்கும்படி தலைவி சொல்லியவாறு."கண்ணுளார் நுங்காதலா ரொழிககாமமீங்கெனு" என்ற சிந்தாமணி இங்குக் கருதுதற்கு உரியது. (எ)

௧௧௨௮. நெஞ்சத்தார் காத லவராக வெய்துண்டல்
அஞ்சுதும் வேபாக் கறிந்து.

இதுவுமது.

பரி.—காதலர் நெஞ்சத்தார் ஆக - காதலர் எந்நெஞ்சினு ள்ளாராகலான், வெய்து உண்டல் அஞ்சுதும்- (உண்ணுங்கால்) வெய்தாக உண்டலையஞ்சாநின்றேம்: வேபாக்கு அறிந்து- (அவர் அதனால்) வெய்துறலை யறிந்து; (எ-று.)

எப்பொழுதும் எந்நெஞ்சின்கணிருக்கின்றவரைப் பிரிந்தா ரென்று கருதுமாறு என்னை? என்பது குறிப்பெச்சம்.

(கு - ரை.) வெய்தாக -வெம்மையுள்ளதாக. உண்டலை - (சோறு நீர் கறி முதலியவற்றை) உட்கொள்ளுதலை. அஞ்சுதும் - தனித்தன் மைப்பன்மை. வேபாக்கு - வேதல். (அ)

ககஉ௯ இமைப்பிற் கரப்பாக் கறிவ லனைத்திற்கே
ஏதில ரென்னுமிவ் வூர்.

வரைவிடைவைத்துப் பிரிவின்கண் தலைமகளாற்றுதற்பொருட்டுத் தோழி தலைமகனைஇயற்பழித்தவழி அவள்இயற்பட மொழிந்தது.

பரி.—இமைப்பின் - (என் கண்) இமைக்குமாயின்,-கரப் பாக்குஅறிவல் - (உள்ளிருக்கின்ற காதலர்) மறைதலையறிந்து இமையேன்; அனைத்திற்கு ஏதிலர் என்னும் இ ஊர் - அவ்வள விற்கு (அவரைத் துயிலாநோய்செய்தார்) அன்பிலரென்று சொல்லாநிற்கும் இவ்வூர்; (எ - று.)

தன் கருத்தறியாமைபற்றிப் புலந்துசொல்லுகின்று ளாகலின், தோழியை வேறுபடுத்து 'இவ்வூர்' என்றாள். ஒரு பொழுதும் பிரியாதவரைப் பிரிந்தா ரென்று பழிக்கற்பாலை யல்லை யென்பதாம்.

(கு - ரை) **வரைவிடைவைத்துப்பிரிவு** என்பது - கலியாணஞ்செய்து கொள்ளுவதாகிய சடங்கை இடையே வைத்துக்கொண்டு அதற்கு வேண்டும்பொருளைத் தேடப்பிரிதலாம். தலைவன் வரைதற்குக் காரண மாகப் பொருள் தேடப்பிரிந்தானென்றால் வறியனென்று ஏற்படுமே யெனின்?—ஏற்படாது: முன்னோர் தேடிவைத்த பொருள் மிகுதியாக இருப்பினும் அதனை நுகர்வோன் சிறியோனென்றும் முயற்சியில் லாத சோம்பேறி யென்றும் இகழப்படுவானாதலாலும், தான் முயன்று தேடியபொருளை நுகர்தலே உத்தமமாதலாலும் பொருள்தேடப் பிரிவ னென்க. அவள் - தலைவி, இயல் நல்லதன்மை. அறிவல் என்பதற் குப் பயனாக, அறிந்து இமையேன் என்று இலக்கணையாற் பொருள் கூறப்பட்டது. நான் கண்ணிமையாமைக்குக் காரணம் துயிலாமை யன்று: உள்ளிருக்குங் காதலர் மறைவரென்ற எண்ணமே: அவ்வாறு நான் கண்ணிமையாமைமாத்திரத்தைக்கொண்டு என்காதலரை ஏதி லரென்று இவ்வூர் கூறுகின்றது: அது தகுதியன்று என்றவாறு: ஏதிலரென்பதன் கருத்துப்பொருள், பிரியாநோய்செய்தாரன்பில ரென்பது. தன்கருத்து அறியாமைபற்றித் தோழியைப் புலந்து சொல்லுபவள் - தலைவி. புலந்து - (பாங்கிமீது) வெறுப்புக்கொண்டு. இவ்வூர்என்றது, இங்குத்தோழியைக்காட்டுமென்க. பழிக்கற்பாலை யல்லை-பழித்தற்றன்மையை விடுவாய் என்றபடி. (௯)

௧௧௩0. உவந்துறைவ ருள்ளத்து ளென்று மிகந்துறைவர்
ஏதில ரென்னுமிவ் வூர்.

இதுவுமது.

பரி.—(காதலர்), என்றுஉம் - எஞ்ஞான்றும், உள்ளத்துள் உவந்து உறைவர் - என்னுள்ளத்துள்ளே யுவந்துறையாநிற்பர்: (அதனையறியாது அவரை), 'இகந்து உறைவர்-பிரிந்துறையாநின்றார்: ஏதிலர் - அன்பிலர்:' என்னும் - என்று சொல்லாநிற்கும்: இவ்வூர்—; (எ - று.)

உவந்துறைவரென்றதனால் அன்புடைமை கூறினாள். பிரியாமையும் அன்பும் உடையாரை இலரெனப் பழிக்கற்பாலையல்லை யென்பதாம்.

(கு - ரை.) உவந்துறைதல் அன்பின்செயலே யாதலால், உவந்துறைவ ரென்றதனால், காதலரின் அன்புடைமையைக் கூறினாளென்றார். உவத்தலால் அன்பும், உறைதலாற் பிரியாமையும் காதலர்க்கு ஏற்படுவது காண்க. இலரென - அன்பும் பிரியாமையும் இல்லாதவர் என்று. (௧0)

௧௧௪-ஆம் அதிகாரம்—நாணுத்துறவுரைத்தல்.

பரி.—அஃதாவது - சேட்படுக்கப்பட்டு ஆற்றானாய தலைமகன் தோழிக்குத் தன் நாண்துறவு உரைத்தலும், அறத்தொடு நிற்பிக்கலுற்ற தலைமகள் அவட்குத் தன் நாண்துறவுரைத்தலுமாம். இது, காதன்மிக்குழி நிகழ்வ தாகலின், காதற் சிறப்பு உரைத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) சேட்படுக்கப்பட்டு - (தோழியால்) தலைவி களவொழுக்கிற் கிட்டுதற்கு அரியளென்று மறுத்து அகற்றப்பட்டு. ஆற்றானாய - தலைமகளைப் பிரிந்திருக்கப் பொறாதவனான. நாண்துறவுரைத்தல் - 'மடன்மாவேறுவேன்' என்றாற்போன்று நாணைத்துறந்தமை தோன்றும் பேச்சுக்களைப் பேசுதல். அறத்தொடு நிற்பிக்கலுற்ற - தருமத்தொடுபொருந்துமாறு செய்விக்கலுற்ற: அதாவது-களவொழுக்கத்தை வெளிப்படுத்தாவிட்டால் தலைவியின் நிலையை யுணராத பெற்றோர் அத்தலைவியை வேறொருத்தனுக்கு வாழ்க்கைப்படுத்தினால் அப்போது கற்புஆகியஅறம் தலைவிக்குப் பழுதுறுமாதலால், அங்ஙனம் பழுதுறாமைக்காகக் களவொழுக்கத்தை முறையேவெளிப்படுத்தி நிற்கத்தொடங்கிய என்க. "அறத்தொடுநிற்றலாவது - களவை முறையே வெளிப்படுத்திநிற்றல்: முறையே வெளிப்படுத்திநிற்றலாவது - தலைவி பாங்கிக்கு அறத்தொடுநிற்கும்: பாங்கி செவிலிக்கு அறத்தொடுநிற்கும்: செவிலி நற்றாய்க்கு அறத்தொடுநிற்கும்: நற்றாய் தந்தைதன்னையர்க்கு அறத்தொடுநிற்குமென்றுகொள்க...... இப்பொருள் எவ்விடத்திற்கு மாகாது: இவ்விடத்திற்கு மாத்திரமென்றுகொள்க" என்று தஞ்சைவாணன்கோவையுரையிற் கூறியுள்ளது. அவட்கு-தோழிக்கு.

ககஉக. காம முழந்து வருந்தினர்க் கேமம்
மடலல்ல தில்லை வலி.

சேட்படுக்கப்பட்டு ஆற்றாளைய தலைமகன் சொல்லியது.

பரி.—காமம் உழந்து - (அரியராய மகளிரோடு) காமத்தை யனுபவித்து, வருந்தினர்க்கு - (பின் அதுபெறாது) துன்புற்ற ஆடவர்க்கு, (பண்டும்), ஏமம் - ஏமமாய் வருகின்ற, மடல் அல் லது - மடலல்லது, வலி இல்லை - (இனி எனக்கு) வலியாவ தில்லை; (எ - று.)

ஏமமாதல் - அத்துன்ப நீங்கும்வகை அவ்வனுபவத்தினைக் கொடுத்தல். வலி - ஆகுபெயர். பண்டும் ஆடவராயினர் இன்ப மெய்தி வருகின்றவாறுநிற்க,நின்னை அதற்குத்துணை யென்று கருதிக் கொன்னே முயன்ற யான் இதுபொழுது அல்லா மையை யறிந்தேன்: ஆகலான், இனி, யானும் அவ்வாற்றான் அதனை யெய்துவ லென்பது கருத்து.

(கு-ரை) அதுபெறாது-காமவின்பத்தைப்பெறாது. ஆடவர்க்கு - ஆண்கட்கு. பண்டும்-முன்பும். ஏமமாய்-துன்பத்தைப்போக்கி இன் பத்தைக்கொடுப்பதாய். மடலாவது - தலைவியைக் களவுப்புணர்ச்சி புணர்ந்து பிரிந்த தலைமகன் பாங்கியையிரந்து தன்குறைபெறாது சேட் படுக்கப்பட்டுப்பிரிவுத்துயரா லாற்றாமைவிஞ்சி அதனால் நாணம் முதலியன அழிந்து தலைவியின்வடிவையும் ஊரையும் பேரையும் தனது ஊரையும் பேரையும் ஒரு படத்தி லெழுதி அந்தச்சித்திரப்படத்தைக் கையிற்கொண்டு பனைமடலி னால் ஒருகுதிரையுருச்செய்வித்து அதன்மீதுதானேறி அதனைப் பிறராலிழுப்பித்து வீதிவழியே பலருங்கூடும் பொதுவிடங்களிற்செல் லுபவனுவது: இது மடலூர்தலெனவும் மடன்மாவேறுதலெனவும் சொல்லப்படும்: இதற்குப்பயன்-தலைவனது இக்கடுந்தொழிலைக்கண்டு இதனால் இவனதுபெருவேட்கையையுணர்ந்த உறவினராலாயினும், சான்றோராலாயினும் அரசனாலாயினும் வெளிப்படையாக மணஞ் செய்விக்கப்பெறுதலென்ப.ஏமமாதல் என்பதற்குப் பொருள்,இரட்சக மாதலென்பது. இங்கே, தலைவியை அனுபவிக்கப் பெறாமையாலான அத்துன்பம் நீங்கும்படி அந்தத்தலைவியின் காமவனுபவத்தைக் கொ டுத்தலாம். வலியென்ற பண்புப்பெயர், வலிமையைத்தரும் பொருளு க்கு ஆயினது பண்பாகுபெயராம். எய்திவருகின்ற ஆறு-அடைந்து வருகின்றவிதம். அதற்கு - இன்பமனுபவிப்பதற்கு. கொன்னே-பய னின்றி. அல்லாமையை - நீ துணையாகாமையை. அவ்வாற்றான்-முன் னும் ஆடவர் மடன்மாவேறுதலாகியவழியால். அதனை-அந்தக்காம வனுபவத்தை."சான்றீருமக்கொன்றறிவுறுப்பேன்மான்ற துளியிடை மின்னுப்போல் தோன்றி யொருத்தி, ஒளியோடுருவென்னைக் காட்டி யளியளென், நெஞ்சாறுகொண்டாள தற்கொண்டுந்துஞ்சேன், அணி யலங்காவிரைப் பூவோடெருக்கின், பிணையலங்கண்ணிமிலைந்துமணி யார்ப்ப,ஓங்கிரும்பெண்ணைமடலூர்ந்தென்னெவ்வநோய்,தாங்குதறேற் றாவிடுமபைக்குயிர்ப்பாக, வீங்கிழைமாதர் திறத்தொன்றுநீங்காது,

பாடுவேன்பாய்மாநிறுத்து .... காமக்கடும்பகையிற்றோன்றினேற் கேம, மெழினுதலீத்தவிம்மா......என், துயர்நிலைதீர்த்தல் நுந்தலைக் கடனே'' என்ற கலித்தொகை இங்குக் காணத்தக்கது. (௧)

௧௧௩௨. நோனா வுடம்பு முயிரு மடலேறும்
நாணினை நீக்கி நிறுத்து.

நாணுடைய நுமக்கு அது முடியாதென மடல் விலக்கலுற்றாட்குச் சொல்லியது.

பரி:— நோனா உடம்பும் உயிரும் - (அவ்வருத்தத்தினைப்) பொறாத உடம்பும்உயிரும், மடல் ஏறும் - (அதற்கேமமாய) மடன்மாவினையூரக் கருதாநின்றன: நாணினை நீக்கி நிறுத்து - (அதனைவிலக்குவதாய) நாணினையகற்றி; (எ-று.)

வருந்தினார்க்கென மேல்வந்தமையின், செயப்படுபொருள் ஈண்டுக் கூறாராயினர். மடல்-ஆகுபெயர். நீக்கிநிறுத்தென்பது, ஒருசொன்னீர்மைத்து. அறிவு நிறை ஓர்ப்புக் கடைப்பிடி முதலிய முன்னே நீங்கவும், நாண் நீங்காது நின்றது: அதுவும் இதுபொழுது நீங்கிற்று என்பான், 'உடம்புமுயிரும்'என்றான். அவைதாந் தம்முள்நீங்காமற்பொருட்டு மடலேறுமென்றது, அவள் தன்னாற்றாமை யறிந்து கடிதிற் குறைநேர்தனோக்கி.

(கு - ரை.) நாணையுடைய நுமக்கு அந்தமடன்மாவேறுதல் முடியாது என்று மடல்விலக்குதலுற்ற பாங்கிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது, இது. நோனாஎன்பதற்கு வருத்தத்தினையென்ற செயப்படுபொருள் கூறவேண்டியதாகவும் கூறாதது,கீழ்ச்செய்யுளில் வருந்தினார்க்கு என்றுவந்திருத்தலால், அந்த அதிகாரம்பற்றி வருத்தத்தினையென்ற செயப்படுபொருள் தானேகிடைக்குமென்பதனாலாகும். அதற்குஏமமாகிய - அந்தப்பிரிவுத்துயர்க்கு இரட்சகமாகிய. மடலென்பது -பனைமடலினாலியன்ற குதிரைக்குஆகியதனால், காரணவாகுபெயராம். நீக்கிநிறுத்து என்பது இரண்டுசொல்லாய் இருபொருளைத் தாராமல் அகற்றியென ஒருபொருளையே தந்ததனால், ஒருசொல் என்றார்: ஆகவே, நீக்குஎன்பது நிறுஎன்றதுணைவினை பெற்றதென்க. அறிவு என்பது- ''எப்பொருளெத்தன்மைத்தாயினு மப்பொருள், மெய்ப்பொருள் காண்பது''. நிறையென்பது - காப்பன காத்துக் கடிவன கடிந்தொழுகும் ஒழுக்கம். ஓர்ப்புஎன்பது- ஒருபொருளைஆராய்ந்துணர்தல். கடைப்பிடியென்பது - கொண்டபொருளைமறவாமை. அவைதாம் - உடலும்உயிரும். அவள்-தோழி. குறை நேர்தல்-குறையைப்போக்க உடன்படுதல். (௨)

௧௧௩௩. நாணொடு நல்லாண்மை பண்டுடையே னின்றுடையேன்
காமுற்றா ரேறு மடல்.

நாணையன்றி நல்லாண்மையு முடைமையின் முடியாதென்றாட்குச் சொல்லியது.

பரி.—நாணொடு நல்லாண்மை பண்டு உடையேன்-நாணும் மிக்க ஆண்டகைமையும் (யான்) பண்டு உடையேன்: (அவை காமத்தால்நீங்குதலான்), காமுற்றார் ஏறும் மடல் இன்று உடையேன் - அக்காமமிக்காரேறும் மடலினை இன்றுஉடையேன்; (எ - று.)

நாண் - இழிவாயினசெய்தற்கண் விலக்குவது. ஆண்மை- ஒன்றற்குந் தளராதுநிற்றல். அவை பண்டுள்ளன, இன்றுள்ளது இதுவேயாதலிற் கடிதின் முடியு மென்பதாம்.

(கு-ரை.)நல்லாண்மையுமுடைமையின்-நல்லஆண் தன்மையையும் நீ உடையவனாக இருத்தலால்,முடியாது-மடலேறுதலென்பது கூடாது. 'நல்லாண்மையையும் நாணையும்உடையா யாதலால்,மடலேறுதல் நினக்கு ஒல்லாது' என்ற பாங்கிக்குத் தலைவன்சொல்லியது, இது. பண்டுடையேன் என்றதனால், இன்று அவை என்னைவிட்டுக் காமத்தால் விலகின என்பது, பெறப்படும். இழிவாயினசெய்யக்கருதுமிடத்துச் செய்யவொட்டாது விலக்குந் தன்மையது நாண்என்க. இதுவே - மடலே. கடுதின் முடியும் என்பதற்கு, மடலேறுதல் எழுவாயாம். (ரு)

ககருச. **காமக் கடும்புன லுய்க்குமே நாணொடு**
நல்லாண்மை யென்னும் புணை.

'நாணும் நல்லாண்மையும் காமவெள்ளத்திற்குப் புணையாகலின் அதனால் அவை நீங்குவன வல்ல' என்றாட்குச் சொல்லியது.

பரி.—நாணொடு நல்லாண்மை என்னும் புணை-(யான் தன்னைக் கடத்தற்குக் கொண்ட) நாணும் நல்லாண்மையுமாகிய புணைகளை, (என்னிற்பிரித்து), காமம் கடும்புனல் உய்க்கும் - காமமாகிய கடிய புனல் கொண்டு போகாநின்றது; (எ - று.)

அதுசெய்யமாட்டாத ஏனைப்புனலினீக்குதற்கு 'கடும்புனல்' என்றான். இப்புனற்கு அவை புணையாகா, அதனான் அவைநீங்கு மென்பதாம்.

(கு - ரை.) காமவெள்ளத்திற்குப்புணை-காமமாகியகடலினைக் கடத்தற்குத் தெப்பம் போல்வது. அதனால்-காமவெள்ளத்தினால். அவை- நாணும் நல்லாண்மையும். தன்னை-காமக்கடும்புனலை. புனல்வெள்ளம், மிகவும் அதிகரிக்குமாயின் அது புணையையும் அடித்துக்கொண்டு போய்விடுந் தன்மையதென்க. அது செய்யமாட்டாத-புணையை அடித்துக்கொண்டு போகமாட்டாத. இப்புனற்கு காமக்கடும்புனற்கு. அவை - நாணும் நல்லாண்மையும். அதனான் - காமக்கடும்புனலால். காமம் ஆண் தன்மையை உடைத்திடு மென்பதை "காணுந ரெள்ளக் கலங்கித் தலைவந்தே, ஞெணெழின் முற்றியுடைத்துள்ளழித்தரு, மாணிழை மாதராளேஎ ரெனக்காமன, தாணையால் வந்தபடை" என்றதனாலும் அறிக. (ச)

ககஅடு. தொடலைக் குறுந்தொடி தந்தாண் மடலொடு
மாலை யுழக்குந் துயர்.

"இவ்வாற்ருமையும் மடலும் நுமக்கு எவ்வாறுவந்தன?" என்ருட்குச் சொல்லியது.

பரி.—மாலை உழக்கும் துயர் மடலொடு - மாலைப்பொழுதின்கண் அனுபவிக்குந் துயரினையும் (அதற்கு மருந்தாய) மடலினையும், (முன்னறியேன்): (இது பொழுது எனக்கு), தொடலை குறுந்தொடி - மாலைபோலத் தொடர்ந்த சிறுவளையினையுடையாள், தந்தாள்—; (எ - று.)

காமம் ஏனைப்பொழுதுகளினும் உளதேனும் மாலைக்கண் மலர்தலுடைமையின் 'மாலையுழக்குந்துயர்' என்றும், மடலும் அதுபற்றி வந்த தாகலின் அவ்விழிவும் அவளாற் றரப்பட்டதென்றும், அவடான் நீ கூறியதே கூறும் இளமையளென்பது தோன்ற 'தொடலைக்குறுந்தொடி' என்றுங் கூறினன். அப்பெயர் - உவமைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. இவை அவள்தந்தனவாகலின், நின்னால் நீங்குமென்பது கருத்து.

(கு - ரை.) இதுவும், தலைவன் பாங்கியினிடம் கூறிய கிளவி. "காலையரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி, மாலைமலருமிந்நோய்" என்ற குறளாலும் மாலைக்காலத்துக் காமநோய் மலருந்தன்மையதாதல் புலனும். அதுபற்றி - காமம்பற்றி. அவ்விழிவும் - மடலேறும்இழிவும். குறுந்தொடிஎன்பது - பண்புத்தொகையாயினும், தொடலைக்குறுந்தொடியென்ற தொடரில், தொடலையென்பது, குறுந்தொடி யென்பதனோடு உவமைத்தொகைப்பொருளில் தொடர்ந்து அன்மொழியாய் வந்ததனால், அத்தொடர் - உவமைத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகையாம். தலைவிதந்தனவே துயரும் மடலு மாதலால், அவளுடைய பாங்கியான உன்னால்தான் இவை நீங்கு மென்கின்ருன். "படரும் பனியீன்றமாவுஞ் சுடரிழை. நல்கியாணல்கியவை" என்ற கலித்தொகை, இங்கு ஒருசார் ஒப்புநோக்கத்தக்கது. (ரு)

ககஅசு. மடலூர்தல் யாமத்து முள்ளுவேன் மன்ற
படலொல்லா பேதைக்கென் கண்.

*மடலூரும் பொழுது இற்றைக்குங் கழிந்ததென்ருட்குச் சொல்லியது.

பரி.—பேதைக்கு என் கண் படல் ஒல்லா - (நின்) பேதை காரணமாக என் கண்கள் ஒருகாலுந் துயிறலைப்பொருந்தா: (அதனல்), யாமத்துஉம் மன்ற மடல் ஊர்தல் உள்ளுவேன் - (எல்லாருந்துயிலும்) இடையாமத்தும் (யானிருந்து) மடலூர்தலையே கருதாநிற்பேன்: (எ - று.)

---

* பி-ம்:-மடலூரும்பொழுதை இற்றைக்கொழிந் தாரென்ருட்கு.

பேதையென்றது பருவம்பற்றியன்று, மடமைபற்றி. இனிக் குறைமுடிப்பது நாளையென வேண்டா வென்பதாம்.

(கு - ரை.) துயிறலை-தூங்குதலென்றசெயலை. பேதை - இங்கே அறியாமை யுடையாள்: தன்னுறையையறிந்து தணிக்கா திருத்தல்பற்றித் தலைவியைப் பேதையென்கின்றான். பேதையென்பது பருவப்பெயராக வருவது உண்டு: அப்பருவத்திற்கு வயதெல்லை, ஐந்து முதல் ஏழு வரையிலும். என் கண்கள் பேதைக்காகப் படலொல்லா என்றமையால், என்குறையை உடனே முடிக்கவேண்டுமே யன்றி, நாளையென்று சொல்லி நாளைக்கடத்தலாகாதென்பது பெறப்படும். (௯)

ககஙஎ. கடலன்ன காம முழந்து மடலேறாப்
பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில்.

பேதைக்கு என்கண் படலொல்லா வென்பதுபற்றி,'அறிவிலராய மகளிரினும் அஃதுடையராய ஆடவரன்றே ஆற்றற்பாலர்' என்றாட்குச் சொல்லியது.

பரி.—கடல் அன்ன காமம் உழந்துஉம் - கடல்போலக் கரையற்ற காமநோயினையனுபவித்தும், மடல் ஏறா - மடலூர்தலைச் செய்யாது ஆற்றியிருக்கும், பெண்ணின் - பெண்பிறப்புப்போல, பெருந்தக்கது - மிக்க தகுதியினையுடைய பிறப்பு, இல்-(உலகத்தில்) இல்லை; (எ - று.)

பிறப்புவிசேடத்தால் அவ்வடக்கம் எனக்குஇல்லையாகாநின்றது: நீ அஃது அறிகின்றிலை யென்பதாம். இத்துணையுந் தலைமகன்கூற்று; மேல்தலைமகள் கூற்று.

(கு - ரை.) கீழ்ச்செய்யுளில், தலைமகன் 'என்கண்படல் ஒல்லா' என்றான்: அதுபற்றி, பாங்கி 'அறிவிலராகியமகளிரினும் அஃது உடைய ஆடவான்றே ஆற்றுதற்கு உரியவர்' என்றாளாக,'மடலேறுந் தன்மை பெண்டிரிடமே யிருத்தலால் ஆடவரினும் அவரே ஆற்றுபவர்: அவர்பிறப்பே தகுதியுடையது' என்று தலைவன் கூறுகின்ற கிளவி, இது. மடலூர்தலென்பது ஆடவர்க்கேயுரியதென்றும், மடலூர்வேனென்று சொல்லுதலோடுநிற்பது மகளிர்க்குஉரியதென்றும் அறிக. "ஊர்வேன்மடலையொழிவேன்மடநாணம்" "உலகறியவூர்வன் நான், முன்னிமுளைத்தெழுந்தோங்கியொளிபரந்த, மன்னியபூம்பெண்ணைமடல்," "பெருந்தெருவே,யூராரிக்ழிலுமூராதொழியேனன், வாரார் பூம்பெண்ணைமடல்" என்பன முதலனவாக இலக்கியங்கள் வருவனவும், "எத்திணை மருங்கினு மகடூஉ மடன்மேற், பொற்புடை நெறிமையின்மையான" என்ற தொல்காப்பியச்சூத்திரமும், அங்கு, 'கடலன்ன காமத்தராயினும் பெண்டிர், மடலூரார்மைந்தர்மேலென்ப - மடலூர்தல், காட்டுகேன்வம்மின் கலிவஞ்சியார்கோமான், வேட்டமாமேற்கொண்டபோழ்து என்றாரலோவெனின், இது மடலேற்றன்று: ஏறுவலெனக் கூறிய துணையேயாம்' என்ற நச்சினார்க்கினியருரையுங் காண்க. இனி, பன்னிருபாட்டியலுடையார் மகளிர்மடலேறாரென்றும், ஆனால்,கடவுளரைத் தலைவராகவைத்துப்பாடுமிடத்து அவர் மடலேறு

வதாகக் கூறப்படுமென்றும் சொல்லுவர்: இதனை "மடன்மாப்பெண்டிரேறு ரேறுவர், கடவுளர் தலைவராய்வருங்காலே" என்பதனு லறிக. பிறப்பு விசேடத்தால்-ஆணுய்ப்பிறந்திருத்தலினுலென்றபடி. அவ்வடக்கம் - மகளிர்க்கு உள்ளதான மடலேருமலிருத்தலாகிய அடக்கம். "எண்ணில்காமமெரிப்பினு மேற்செலாப், பெண்ணின்மிக்கதுபெண்ணலதில்லையே" என்ற சிந்தாமணி இக்குறளோடு ஒப்புநோக்கத்தக்கது. முதல் ஏழுபாடல்கள் தலைமகன் கூற்றும், இனிமூன்றுபாடல்களும் தலைவிகூற்றுமாம். (எ)

௧௧௩௮. நிறையரியர் மன்னளிய ரென்னுது காம
மறையிறந்து மன்று படும்

காப்புச்சிறைமிக்குக் காமம் பெருகியவழிச் சொல்லியது.

பரி.—நிறை அரியர் (என்னுது)- (இவர்) நிறையால் (நாம்) மீதூர்தற்கரியரென்று அஞ்சுதல்செய்யாது, மன் அளியர் என்னுது - மிகவும் அளிக்கத்தக்காரென் றிரங்குதல் செய்யாது,—காமம் - மகளிர் காமமும், மறைஇறந்து - (அவர்) மறைத்தலைக்கடந்து, மன்றுபடும் - மன்றின்கண்ணே வெளிப்படுவதாயிருந்தது; (எ - று.)

என்னுதென்பது முன்னுங்கூட்டி மகளிரென்பது வருவிக்கப்பட்டது. எச்சவும்மை, விகாரத்தாற்றொக்கது. மன்றென்பது, தந்தைதன்னையரை நோக்கி. உலகத்துப் பெண்பாலார் காமத்தியல்பு கூறுவாள்போன்று, தன் காமம் பெருகியவாறும், இனி அறத்தொடுநிற்றல்வேண்டுமென்பதும் குறிப்பாற் கூறியவாருயிற்று.

(கு - ரை.) காப்புச்சிறை-காவலாகிய சிறை. சிறையாவது-ஒருவரை அவர்விருப்பின்படிசெல்லாது தடுத்துவைப்பது. நிறை மனவடக்கமென்னுங் குணம். நிறைமிக்கவராதலால் நம்மால் மீதூர்தற்கரியரென்றும், மிகவும் அளிக்கத்தக்காரென்றும் கருதாமையால், காமமானது மகளிரால் மறைக்கப்படுந்தன்மையைக் கடந்துமன்றில் வெளிப்படுவதாய்விட்டதென்று தன்காமம்மிக்க தன்மையைத் தலைவிகூறுகின்ருள். அளியரென்னுது என்று இடத்திலுள்ள என்னுதுஎன்பது நிறையரியரென்னுது என்ற முன்னும் கூட்டப்பட்டவாறு காண்க. காமம்என்பதன்முன் மகளிரென்பது வருவிக்கப்பட்டது. மகளிர் என்றுவருவிக்கப்பட்டதனேடு தொடர்ந்த காமம் என்பதன்பின் 'ஆடவர்காமமேயன்றி' என இறந்தது தழுவிய எச்சப்பொருளைத்தருகிற உம்மை விகாரத்தால்தொக்க தென்க. மன்று என்பது-சபையாதலால், தோழிமார்முதலியவரோடு அடங்கியில்லாமல், இனி, தந்தை தன்னையரும் உணரவேண்டிய தன்மையைப்பெறுமென்பாள்'மன்றுபடும்'என்ருள். தன்னையர்-தன் உடன்பிறந்தார். தோழி அறத்தொடு நிற்கவேண்டுமிடம் இன்னவையென்பதை, "காப்புக்கைமிக்குக் காமம் பெருகினும், நொதுமலர் வரையும் பருவமாயினும், வரைவெதிர் கொள்ளாது தமரவண்மறுப்பினும், அவனூறஞ்சுங்காலமாயினும்,

அஃநாலிடத்து மெய்ந்நாணொரீஇ, அறத்தொடு நிற்ற றோழிக்கு ரித்தே" என்பது, இறையனாரகப்பொருள். (அ)

ககநக. அறிகிலா ரெல்லாரு மென்றேயென் காமம்
மறுகின் மறுகுமருண்டு.

இதுவுமது.

பரி:—' எல்லார்உம் அறிகிலார் - (யான் முன்அடங்கிநிற்ற லான்) எல்லாரும் (என்னை) அறிதலிலர்: (இனி அவ்வாறு நில்லாது யானே வெளிப்பட்டறிவிப்பல்)', என்று - என்றுகருதி, —என் காமம்—, மறுகில் - (இவ்வூர்) மறுகின்கண்ணே, மருண்டு மறுகும் - மயங்கிச் சுழலாநின்றது; (எ - று.)

மயங்குதல் - அம்பலாதல். மறுகுதல் - அலராதல். அம்பஆம் அலருமாயிற்று: இனி, அறத்தொடுநிற்றல்வேண்டுமென்பதாம். அறிவிலாரென்பதூஉம் பாடம்.

(கு - ரை.) அறிகிலாரெல்லாருமென்று மறுகும் என்றதனால், இனி அவ்வாறுநில்லாதபடி யானே வெளிப்பட்டறிவிப்பேனென்று கருதினமை பெறப்படும். மறுகு-வீதி. "அம்பலுமலருங்களவு" என்ற களவியற்சூத்திரத்தினுரையில், "அம்பலென்பது - சொல்நிகழாதே முகிழ்முகிழ்த்துச்சொல்வதாயிற்று; இன்னதன் கண்ணதென்பது அயலறியலாகா தென்பது. அலரென்பது-இன்னாேடு இன்னாளிடை இதுபோலும்பட்டதென விளங்கச்சொல்லி நிற்பது.அம்பலென்பது -பெரும்போதாய் சிறிதுநிற்க அலருமெனநிற்பது: அலரென்பது அப்பெரும்போது தாதும் அல்லியும்வெளிப்பட மலர்ந்தாற்போல நிற்கும் நிலைமை" என்று கூறியிருப்பதும், "சிலரறிந்து புறங்கூறலும் பழியும்அம்பல்","பலரறிந்தலர் தூற்றல்...அலர்"என்று பிங்கலந்தை கூறுவதும் காண்க. (க)

கக௪0. யாங்கண்ணிற் காண நகுப வறிவில்லார்
யாம்பட்ட தாம்படா வாறு.

செவிலிக்குஅறத்தொடுநின்றுவைத்து, 'யான்நிற்குமாறென்னை?' என்று நகையாடிய தோழியோடு புலந்து தன்னுள்ளே சொல்லியது.

பரி.—யாம் கண்ணின் காண-யாம் (கேட்குமாறன்றிக்) கண்ணாற்காணுமாறு, (எம்மை),அறிவில்லார் நகுப-அறிவிலார் நகாநின்றார்: (அவரங்ஙனஞ் செய்கின்றது),யாம்பட்ட-யாமுற்ற நோய்கள், தாம் படா ஆறு-தாமும் உறாமையான்;(எ - று.)

கண்ணினென்றது, முன் கண்டறியாமையுணரநின்றது. அறத்தொடு நின்றமையறியாது வரைவுமாட்சிமைப்படுகின்றிலளெனப் புலக்கின்றாளாகலின், ஏதிலாளாக்கிக் கூறினாள். இது, நகாநின்று சேட்படுக்குந்தோழிக்குத் தலைமகன் கூறிய தாங்கால், அதிகாரத்திற்கு ஏலாமையறிக.

(கு - ரை.) செவிலி-தலைமகளை வளர்த்ததாய். பாங்கி செவிலிக்கு அறத்தொடு நின்றாளென்க. [அறத்தொடுநிற்றல்-தலைவியின் களவொழுக்கத்தைத் தெரிவித்தல்.] அங்ஙன் செவிலிக்கு அறத்தொடு நின்றமையை யறியாத தலைவியினிடம் 'நான்நிற்கவேண்டியவிதம்யாது' என்று பாங்கி நகையாடினளாக, அந்தப்பாங்கியைநோக்கித் தலைவி 'இவள் வரைவுமாட்சிமைப்படுகின்றிலள்' என்று மனப்பிணக்குக் கொண்டு தன்னுட் கூறிய கிளவி, இது. [வரைவுமாட்சிமைப்படுதல் -வரைவுநிகழுமாறு அதற்கு ஏற்றசெயலில் மிக்கஊக்கங்கொண்டிருத்தல்.] அறிவில்லார் நகுப என்று இந்தக்குறளிற் கூறியது-பாங்கி நகுவதைக் சுட்டியதாகும்: பாங்கியின்மீது மனப்பிணக்குக்கொண்டு தலைவி கூறுவதனால், அந்தப்பாங்கியை அயலாரைக் கூறுவதுபோல 'அறிவில்லார்' என்கின்றாள். இதுவரையிற் பாங்கி தன்கண்ணெதிர்நின்று பரிகாசச்சிரிப்புச் சிரித்திராமையால், தன்னெதிரிற் பரிகாசச் சிரிப்புச் சிரித்ததை 'கண்ணிற்காண நகுப' என்று தலைவியெடுத்துக்கூறுகின்றாள். இனி இந்தக்குறளைத் தலைவனைச்சேட்படுக்கும் [சேட்படுக்கும்-களவுக்கூட்டத்துக்கு இயையாது அகற்றுகின்ற] பாங்கியை நோக்கி, தலைவன், 'இவள் என்னைப்பற்றிச்சிரியாநின்றாள்' என்று கூறிய கிளவியாகக் கொள்ளின், நாணுத்துறவுரைத்தல் என்ற இந்த அதிகாரத்துக்கு அது பொருந்தாதென மறுக்கின்றனர். (௧0)

௧௧௫ - ஆம் அதிகாரம்—அலரறிவுறுத்தல்.

பரி.—அஃதாவது-களவொழுக்கம் வேண்டிய தலைமகன் பிறர்கூறுகின்றஅலர் தனக்கு ஆகின்றவாற்றைத் தோழிக்கு அறிவுறுத்தலும், வரைவாக உடன்போக்காக ஒன்று வேண்டிய தலைமகளும் தோழியும் அவ்வலரை அவன்றனக்கு அறிவுறுத்தலுமாம். இது, நாணுத்துறந்தவழி நிகழ்வதாகலான் நாணுத்துறவுரைத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) பிறர்கூறுகின்ற அலர் தனக்கு ஆகின்றவாறு-தலைவியைப்பற்றிப் பிறர்சொல்லிக்கொள்கின்ற தூற்றும்பழிமொழி தனக்கு அனுகூலமாக ஆவதை: விரைவில் வெளிப்படையாகத் தலைவியை மணக்கலாமென்ற காரணத்தால், அந்த அலர் தலைமகனுக்கு அனுகூலமானதாகும். வரைவையோ அல்லது கணவனுடன் அவன் ஊர்க்குச் செல்வதையோ இவற்றுள் ஒன்றை வேண்டின தலைமகளும் தோழியும் என்க. அவ்வலரை - ஊரில் அலர்பரந்திருக்கின்றது என்ற அவ்விஷயத்தை. அதிகாரமுறைமைக்குக் காரணம், நாணுத்துறந்தவழியே அலரறிவுறுத்தல் நிகழுமென்பது.

௧௧௪௧. அலரெழ வாருயிர் நிற்கு மதனைப்
பலரறியார் பாக்கியத் தால்.

அல்லகுறிப்பட்ட பிற்றைஞான்று வந்த தலைமகனைத் தோழி அலர் கூறி வரைவுகடாயவழி அவன் சொல்லியது.

பரி.— (மடந்தையொடுஎம்மிடை நட்பு), அலர் எழ (ஊரின்கண்) அலரா யெழுதலான், ஆர் உயிர் - (அவளைப்

(பெறுது வருந்தும் என்) அரிய உயிர், நிற்கும்-(பெற்றது போன்று) நிலைபெறும்; அதனை-அந்நிலைபேற்றை, பாக்கியத்தால்-தெய்வத்தால், (யானே யறிவதல்லது), பலர்-(கூறுகின்ற) பலரும், அறியார்—; (எ-று.)

அல்லகுறிப்பட்டுத் தலைமகளை எய்தப்பெறாத வருத்த மெல்லாந்தோன்ற 'அரியவுயிர்' என்றும், அங்ஙனம் அரியாளை எளியளாக்கியெடுக்கின் றமையின், அஃது அவ்வாருயிர்க்குப் பற்றுக்கோடாகநின்ற தென்பான் 'அலரெழவாருயிர்நிற்கும்' என்றும், 'பற்றுக்கோடாதலை அவ்வேதிலாரறியில் தூற்றாதொழிவர்: ஒழியவே ஆருயிர்போமாகலான் அவரறியாதொழிகின்றது தெய்வத்தால்'என்றுங் கூறினான். முற்றும்மை, விகாரத்தாற் றொக்கது.

(கு - ரை.) **அல்லகுறிப்படுதல்** - குறியல்லாதகுறியிலே மயங்குதல். தலைமகன் இரவுக்குறியிலே தலைமகளுடையகூட்டத்தை நாடிவருமிடத்துப் பற்பல அடையாளங்கள் தலைவனால் நிகழ்த்தப்படும்: அவை-புனலொலிப்படுத்தல் புள்ளெழுப்புதல் முதலியன. இங்ஙனம் தலைவன் தன்வரவை அறிவிக்கச்செய்யுங் குறிகள் அத்தலைவன் செய்கையாலன்றி முதிர்ந்தகாய்கனிகள் காற்றால்விழுந்து நீரில் ஒலியெழும்பல், வேற்றுப்புட்கள்வந்த அச்சத்தாற் பறவைகள்கலைதல் முதலியவை களால் நிகழுமிடத்தும் அவைகளைத் தலைமகன்வரவு குறிப்பனவாகக் கொண்டு தோழி குறியிடத்துச்செலுத்தித் தவறுதலும் உண்டு: இதுவே அல்லகுறிப்படுத்தலாம்: இங்ஙன் அல்லகுறிகளால்தவறிய தோழி அவனினாகாமை யுணர்ந்துபோந்து மனையகம் புக்கபின்னை அவன் வந்து அக்குறிசெய்யும்: செய்தக்கால் இரண்டாவது கொண்டுபோகல் ஆகாதன்றே: என்னை? சிறிது முன்னாகப்போனாரன்றே: அக்கை[அவ்விடத்துப்] புடைபெயராமைப் போகின்றாரென்று உற்றார்பின்நின்று ஆராய்தலா னென்பது. பிற்றை ஞான்று - மறுநாள். நிலைபேற்றை - உடம்புவிட்டுநீங்காது உயிர்நிலைத்திருப்பதை. எடுக்கின்றமையின் - பலருமுரக்கக்கூறுவதனால். அஃது -அடைதற்கரியவளை எளியளாக்கி ஊராரலரெடுத்துக்கூறுதல். பற்றுக்கோடு-ஆதாரம். பலர் என்பதன் பின் முற்றும்மை விகாரத்தால் தொக்கதென்க. அலர்தூற்றுபவரின் எண்ணம் வருத்தவேண்டுமென்பதே யாதலால், அது உயிர்நிற்றற்குப்பற்றுக்கோடாதலறிந்தால்தூற்றாதொழிவரென்க. பாக்கியத்தாலென்பதன்பொருள், தெய்வத்தால் என்பது. (க)

ககசஉ. மலரன்ன கண்ணா ளருமை யறியாது
அலரெமக் கீந்ததிவ் வூர்.

இதுவுமது.

பரி.—மலர் அன்ன கண்ணாள் அருமை அறியாது - மலர் போலுங்கண்ணையுடையாளது எய்தற்கருமையறியாது,—இ

ஊர் அலர் எமக்கு ஈந்தது-இவ்வூர் (அவளைஎளியளாக்கி அவளோடு) அலர்கூறலை எமக்கு உபகரித்தது; (எ - று.)

அருமை, அல்லகுறிப்பாட்டானும் இடையீடுகளானும் ஆயது.ஈந்ததென்றான்,தனக்குப் பற்றுக்கோடாகலின். அலர் கூறுவாரை அவர்செய்த உதவிபற்றி 'இவ்வூர்' என்றான்.

(கு - ரை.) அல்லகுறிப்படுதலும் களவுப்புணர்ச்சிக்கு இடையீடேயாகும், இடையீடுகளானும் என்பதற்கு - தாய்துஞ்சாமை நாய்துஞ்சாமை ஊர்துஞ்சாமை காவலர்கடுகுதல் நிலவுவெளிப்படுதல் முதலிய வேறு இடையூறுகளானும்என்க: இவை, வருந்தொழிற்கருமை யெனப்படும். "அல்லகுறி வருந்தொழிற்கருமையென்றாங்கு, எல்லிக்குறி யிடையீடிருவகைத்தாகும்" என்பதனல், இரவுக்குறியிடையீடு இருவகையதாத லறிக. அல்லகுறியில் தாம் குறியிடத்து வந்துநின்றும் தலைவியும் தலைவனும் தம்முட் சந்தியாமற்போவரென்றும், வருந்தொழிற்கருமையில் குறியிடத்து அவரதுவருகையே நிகழாது என்றும் இவ்விரண்டற்கும் வேறுபாடு உணர்க. ஈந்தது என்று இழிந்தோர்க்கு மிக்கோர் உபகரித்ததாகக் கூறியது, தன்னுயிரைத்தாங்குதற்கு அது பற்றுக்கோடாதலா லாகும். அலர்கூறுவாரை இவ்வூர் என்றது - மகிழ்ந்துகூறுவதாகும்: இது, சொல்லுவான் குறிப்பினாற் கொண்ட கருத்து. (உ)

ககசங. உறுஅதோ வூரறிந்த கௌவை யதனைப்
பெறுஅது பெற்றன்ன நீர்த்து.

இதுவுமது.

பரி.—ஊர் அறிந்த கௌவை உறுதுஓ - (எங்கட்குக்கூட்டமுண்மை) இவ்வூரறிதலான்விளைந்த அலர் (எனக்கு) உறுவதொன்றன்றோ! அதனை பெறாது பெற்று அன்ன நீர்த்து - (அதுகேட்ட என்மனம்) அக்கூட்டத்தைப் பெறாதிருந்தே பெற்றாற்போலும் நீர்மையுடைத்து ஆகலான்; (எ - று.)

பெற்றன்னநீர்மை - பெற்றவழியுளதாம் இன்பம்போலும் இன்பமுடைமை. நீர்த்தென்பதற்கேற்ற மனமென்னும் வினைமுதல் வருவிக்கப்பட்டது.

(கு-ரை.) உறுவதுஒன்றன்றோ - தக்கதொன்றன்றோ. பெற்று அன்ன - பெற்றால் (அதை) ஒத்த. நீர்த்துஎன்ற வினைமுற்றிற்கு ஏற்ப, 'என்மனம்' என்ற எழுவாய் வருவிக்கப்பட்டதென்க. அளபெடை இரண்டும் செய்யுளோசை நிறைக்க வந்தன. (ங)

ககசச. கவ்வையாற் கவ்விது காம மதுவின்றேல்
தவ்வென்னுந் தன்மை யிழந்து.

பரி.—காமம் கவ்வையால் கவ்விது - (என்) காமம் (இவ்வூரெடுக்கின்ற) அலரானே அலர்தலையுடைத்தாயிற்று ; அது

இன்று ஏல் - அவ்வலரில்லையாயின், தன்மை இழந்து - தன்னியல்பிழந்து, தவ்வென்னும் - சுருங்கும்; (எ - று.)

அலர்தல் - மேன்மேன் மிகுதல். செவ்வையுடையதனைச் செவ்விதென்றாற்போல, கவ்வையுடையதனை 'கவ்விது' என்றார். இயல்பு - இன்பம்பயத்தல். 'தவ்வென்னும்' என்பது குறிப்புமொழி; "நால்கால் யாத்த மாலைவெண்குடை, தவ்வென்றசைஇத் தாழ்துளி மறைப்ப" என்புழியும் அது.

(கு - ரை.) செவ்விதுஎன்பதைச் செவ்வையென்றத னடியாப் பிறந்ததாகக் கொண்டனராதலால், செவ்வையென்பதனடியாகச் செவ்விது என்ற குறிப்புமுற்று வருதல்போல, கவ்வையென்பதனடியாகக் கவ்விது என்ற குறிப்புமுற்று வந்ததாக்கூறினர். இப்போது காமத்துக்குஇயல்பாவது - இன்பம்பயத்தலாகுதல். தவ்வெனுமென்பது, சுருங்குதலைக்காட்டும் குறிப்பு மொழி. "நால்காலயாத்த" என்னும் மேற்கோள், பத்துப்பாட்டினுள் ஒன்றாகிய நெடுநல்வாடையில் 184, 185-வரிகளாக அமைந்தது. மேற்கோளின் பொருள் :— நால் - நூலாலே, கால் யாத்த - சட்டத்தைக் கட்டின, மாலை - முத்து மாலையையுடைய, வெண்குடை—,—தவ்வென்று-சுருங்கி, அசைஇ - அசைந்து, தாழ் துளி - பெய்கின்ற மழையை, மறைப்ப - மேல்விழவொட்டாது தடுக்கஎன்பது: (தவ்வென்று என்பதற்கு தவ்வென்று ஓசைப்பட்டு என்றுபொருள் கூறினர், நச்சினார்க்கினியர்.) என்புழியும் - என்ற இடத்தும். அது - தவ்வென்பது சுருங்குதலாகிய குறிப்பையுணர்த்துவது. (௪)

ககசரு. களித்தொறுங் கள்ளுண்டல் வேட்டற்றாற் காமம்
வெளிப்படுந் தோறு மினிது.

இதுவுமது.

பரி.—களித்தொறும் கள் உண்டல் வேட்டற்று-(கள்ளுண்பார்க்குக்) களிக்குந்தோறுங் கள்ளுண்டல் இனிதாமாறுபோல,—காமம் வெளிப்படுந்தோறும் இனிது - (எனக்குக்) காமம் அலராந்தோறும் இனிதாகாநின்றது; (எ - று.)

வேட்கப்பட்டற்றாலென்பது, வேட்டற்றாலெனநின்றது. வேட்கை மிகுதியால் அலரும் இன்பஞ்செய்யாநின்றதென்பதாம்.

(கு - ரை.) வேட்ட - வேட்கப்பட்ட : செயப்பாட்டுவினைப் பொருளில்வந்த செய்வினை. வேட்டஅற்று-வேட்கப்பட்ட [விரும்பப்பட்ட] அத்தன்மையது ; வேட்டுஅற்றுஎன்று பிரிப்பினுமாம். வேட்கை மிகுதியால் - அவாவின் மிகுதியினால். (௫)

ககசசு. கண்டது மன்னு மொருநா ளலர்மன்னுந்
திங்களைப் பாம்புகொண் டற்று.

இடையீடுகளானும் அல்லகுறியானுந் தலைமகனையெய்தப்பெறாத தலைமகள் அவன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழிக்குச்சொல்லுவாளாய் அலரறிவுறீஇ வரைவுகடாயது.

பரி.—கண்டது ஒருநாள் - (யான் காதலரைக்) கண்ணுறப் பெற்றது ஒருஞான்றே; அலர் திங்களை பாம்புகொண்டற்று - (அதனினாய) அலர் (அவ்வளவிற்றன்றித்) திங்களைப் பாம்பு கொண்டஅலர் போன்று உலகெங்கும் பரந்தது; (எ - று.)

காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரித்து 'பாம்புகொண் டற்று' என்றாள். இருவழியும், மன்னும் உம்மையும் அசைநிலை. காட்சியின்றியும் அலர்பரக்கின்றஇவ்வொழுக்கம் இனியாகாது, வரைந்துகோடல்வேண்டு மென்பதாம்.

(கு - ரை.) தலைமகனைத் தலைவி எய்தப்பெறாமைக்கு அல்ல குறியோ, அல்லதுவேறுஇடையீடோ, இவ்விரண்டில் ஒன்றுகாரணமாம். சிறைப்புறம் - தோழி தலைவியர்க்குள் நிகழுஞ்செய்திகளைத் தலைவன் மறைந்தறிதற்கு அனுகூலமாய்க் காவல்மனைப்புறமாயுள்ள ஒதுக்கிடம். பாம்புகொள்ளுதல் - காரணம்: அதனால்தோன்றிய அலர்பரத்தல் - காரியம்: இங்கே, பாம்புகொண்டற்று என்பது பாம்புகொண்டதனாலான அலர் பரந்தாற்போலும் என்ற காரியத்தைத் தெரிவித்தலால், இது காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்ததாம். அலர் - பழிச்சொல். பூமியின்நிழல் சந்திரன்மீது சிலகாலத்து விழுவதனைப் பாம்புகொண்டதாகக்கூறுதல், புராணவழக்கு. இருவழியும் - கண்டதுமன்னும் அலர்மன்னும் என்ற இரண்டிடத்தும். காட்சிஇன்றியும் - (தாம்) கண்ணுற்காணுதல் இல்லையாகவும். (௬)

௧௧௪௭. ஊரவர் கௌவை யெருவாக வன்னை சொல்
நீராக நீளுமிந் நோய்.

வரைவுநீட ஆற்றாளாய தலைமகளைத் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாதலறிந்த தோழி 'ஊரவரலரும் அன்னைசொல்லும் நோக்கி ஆற்றல் வேண்டும்' எனச் சொல்லெடுப்பியவழி, அவள் சொல்லியது.

பரி.—இ நோய் - இக்காமநோயாகிய பயிர்,—ஊரவர் கௌவை எரு ஆக - இவ்வூரின்மகளிரெடுக்கின்ற அலர் எருவாக, அன்னை சொல் நீர் ஆக - (அதுகேட்டு) அன்னை (வெகுண்டு) சொல்லுகின்ற வெஞ்சொல் நீராக, நீளும் - வளராநின்றது; (எ - று.)

ஊரவரென்பது தொழிலான் ஆணொழித்துநின்றது. ஏகதேசவுருவகம். சுருங்குதற்கு ஏதுவாவன தாமே, விரிதற்கேதுவாக நின்றன வென்பதாம். வரைவானுதல் பயன்,

(கு - ரை.) வரைவுநீட - தலைவன்வரைந்துகொள்வது காலதாமதப்பட. ஆற்றுளாய - பொறுதவளான. சொல் எடுப்பியவழி - சொல்லை எடுத்தகுரலாற் கூறியபோது. 'ஊரவர்' என்பது - ஆண்பால் பெண்பால் என்ற இரண்டுபாற்கும் பொதுவாயினும், **கௌவை யெடுத்த** லென்ற தொழில் மகளிர்க்கே யுரியதாதலால், ஆண்களை யொழித்து மகளிரையே காட்டிற்று: ஒன்றொழிபொதுச்சொல். ஊரவர் கௌவையை எருவாகவும், அன்னைசொல்லை நீராகவும் உருவகஞ் செய்ததற்கு ஏற்ப, காமநோயைப் பயிராக உருவகஞ்செய்யாமையால் இது - ஏகதேசவுருவகமாகும்: ஊரவர்கௌவையினாலும் அன்னையின் வெஞ்சொல்லினாலும் என்காமநோய் சுருங்கவேண்டியிருக்க, அவை என் காமநோய்மிகுதற்கே காரணமாயின என்று, தன் கருத்தைச் சிறைப்புறத்தானாய தலைவன்கேட்கத் தலைவி கூறுகின்றாளென்க. இங்ஙனங் கூறுவதன் பயன், விரைவில்தலைமகன் வரைவானாதலென்பது. களவு அலராகியபோது இடையீட்டிற்கு அஞ்சிய அச்சத்தான் இருவர்க்கும் காமம் மிகுமென்க. இதை "அலரிற்றோன்றுங் காமத்து மிகுதி" என்ற தொல்காப்பியச் சூத்திரத்துங் காண்க. ஊரவர் கவ்வை சிலநாள் நிகழும்: எருவும் சிலகால் இடப்படும்: நீர் அடிக்கடி பாய்ச்சப்படும்: அன்னை அடிக்கடி வெகுண்டு வெஞ்சொல் கூறுவள்: ஆதலால், ஊரவர் கௌவையை யெருவாகவும், அன்னை சொல்லை நீராகவும் உருவகஞ்செய்தனளென்க. "ஊரவர்கௌவை யெருவிட்டு அன்னைசொன்னீர்ப்படுத்து, ஈரநெல்வித்திமுளைத்த நெஞ்சப்பெருஞ் செய்யுள், பேரமர்காதல்கடல்புரையவிளைவித்த, காரமர்மேனி நங்கண்ணன் தோழீகடியனே" என்ற நம்மாழ்வார்பாசுரத்தில், இந்தக்குறளின் சொல்லும் பொருளும் அமைதலோடு வ்யாக்யானங்களில் பின்னும் விஸ்தரித்துக் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க. (எ)

ககசஅ. **நெய்யா லெரிநுதுப்பே மென்றற்றாற் கௌவையால்**
காம நுதுப்பே மெனல்.

இதுவுமது.

பரி.—கௌவையால் காமம் நுதுப்பேம் எனல் - (ஏதிலாரெடுக்கின்ற) அலரால் (நாம்) காமத்தை யவித்தும் என்று கருதுதல், — நெய்யால் எரி நுதுப்பேம் என்ற அற்று - நெய்யா லெரியையவித்துமென்று கருதுதலோடொக்கும்; (எ-று.)

மூன்றனுருபுகள் கருவிக்கண் வந்தன. கிளர்தற்காரணமாய அலரால், அவித்தல்கூடா தென்பதாம்.

(கு-ரை.) உவமை கிளர்த்தல்முடியுமேயன்றி அவித்தல்முடியா தென்பதை, விளக்கிற்று. நெய்யால் கௌவையால் என்ற இடங்களில் மூன்றனுருபுகள், கருவிப்பொருளனவென்க, (அ)

௧௧௪௯. அலர்நாண வொல்வதோ வஞ்சலோம் பென்றார்
பலர்நாண நீத்தக் கடை.

வரைவிடைவைத்துப் பிரிவின்க ணாற்றாளாய தலைமகள் அவன்வந்து சிறைப்புறத்தானாதலறிந்து 'அலரஞ்சியாற்றல் வேண்டும்' என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

பரி.—அஞ்சல் ஓம்பு என்றார் - (தம்மை யெதிர்ப்பட்ட ஞான்று 'நின்னிற்பிரியேன்) அஞ்சலோம்பு' என்றவர் தாமே, பலர் நாண - (இன்று கண்டார்)பலரும் நாணும்வகை, நீத்தக் கடை - (நம்மைத்) துறந்தபின், அலர் நாண ஒல்வதுஓ - (நாம் ஏதிலார் கூறும்) அலருக்கு நாணக்கூடுமோ? கூடாது: (எ-று)

நாணவென்னும் வினையெச்சம், ஒல்வதென்னுந்தொழிற் பெயருள் ஒல்லுதற்றொழிலோடு முடிந்தது. கண்டார் நாணு நிலைமையமாய யாம் நாணுதல் யாண்டையய தென்பதாம்.

(கு - ரை.) வரைவிடைவைத்துப்பிரிவு - வரைதலையிடையிலே யிட்டுப் பொருள்தேடும்நிமித்தம்பிரிந்த பிரிவு. அலரஞ்சி யாற்றல் வேண்டுமென்று தோழி தலைவிக்குக் கூறினா ளென்க. எதிர்ப்பட்ட ஞான்று - சந்தித்த அப்போது. நின்னிற்பிரியேன் என்று தலைவன். கூறினான் : இங்ஙனம் கூறுவது, பிரிவு என்பது ஒன்று உண்டு என்று தலைமகளுக்கு உணர்த்தவேண்டியென்பர். தஞ்சைவாணன் கோவை உரைகாரர் 'பிரியேன் என்னுங் கிளவியில் ' தரியேன் நிற்பிரி யினும்' என்று கூறியவா றென்னையெனின் – இங்ஙனங் கூறுவிடின், பிரிந்து வருகென்றல்' என்று அடுத்த கிளவி வருதலின், பிரியேனெ ன்று முன்சொல்லி உடனே பிரிந்துவருவேனெனக்கூறின், தலை வன் பொய்யனெனத் தோன்றித் தலைவியிறந்துபடும். அதனால், பிரியே னென்றவுடனே பிரிவையும் அறிவுறுத்திக்கூறினானென்பது' என்று கூறியது ஈண்டுநோக்குக. கண்டார்பலரும்நாண - என்னி லையைக்கண்ட அருளுடையரான பலரும் மனமொடுங்கிநிற்க. அஞ்ச லோம்பென்றார் - "நின்னிற்பிரியலெ னஞ்சலோம் பென்னும், நன்னர் மொழி" என்பது, கலித்தொகை. நீத்தக்கடை-எதிர்கால வினையெச் சம். ஒல்வது என்பதை ஒன்றன்பால் முற்றாகக் கொள்ளாமல் வினை யாலணையும் பெயராகக்கொண்டனர் பரிமேலழகர். எதிர்காலவொன் றன்பால் முற்று செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டால்தான் வரு மென் பது ஒருசாரார் கொள்கை யெனத் தோன்றுகின்றது. தொழிற் பெயரென்பது - தொழிலடி யாகப்பிறந்த பெயரென்ற காரணத்தால், வினையாலணையும் பெயரைக் காட்டும். நிலைமையமாய-நிலையையுடை யோமாகிய. யாண்டையது - எங்குஉள்ளது ? நாணுதல் நம்மிடத்து இல்லையென்றவாறு. (௯)

௧௧௫0. தாம்வேண்டி னல்குவர் காதலர் யாம்வேண்டும்
கௌவை யெடுக்கு மிவ்வூர்.

தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய் அலரறிவுறீஇ அவன் உடன்போக்கு நயப்பச் சொல்லியது.

பரி.—யாம் வேண்டும் கௌவை இ ஊர் எடுக்கும் - (உடன் போகற்கேதுவாகலானோக்கி) யாம் (பண்டே) விரும்புவதாய அலரை இவ்வூர் தானே யெடாநின்றது: காதலர் தாம் வேண்டின் நல்குவர் - இனிக் காதலர்தாமும் யாம்வேண்டியக்கால் (அதனை) இனிதின் நேர்வர்: (அதனால் இவ்வலர் நமக்கு நன்றாய் வந்தது); (எ - று.)

எச்சவும்மை, விகாரத்தாற்றொக்கது. நங்கட்காதலுடைமையின் மறாரென்பதுதோன்ற 'காதலர்' என்றாள். இவ்விருபதுபாட்டும் புணர்தனிமித்தம்.

(கு - ரை.) உடன்போக்குநயப்ப - உடன்போக்கைவிரும்பும்படி. அலர் உடன்போக்குக்கு ஏதுவா மென்க. பண்டே - முன்பே. அதனை - அவ்வுடன் போக்கை. நேர்வர் - உடன்படுவர்: தாம் என்பதனீற்றில் லாமேயன்றிக் காதலரும் என்றபொருள்தரும் எதிர்துதழுவியஎச்சவும்மை விகாரத்தால்தொக்க தென்க. இங்கு '**காதலர்**' என்பது - நமதுவேண்டுகோளை மறாமைக்கேற்ற பண்பையுடையவர் என்ற **கருத்தைக்** குறிப்பதனால், **கருத்துடையடைகொளியாம்.** இவ் விருபது பாட்டு - "**காமமுழந்து**" என்பது முதலாகவுள்ள இருபது பாடல்கள். (௧0)

அலரறிவுறுத்தல் முற்றிற்று.

களவியல் முற்றிற்று.

இரண்டாவது

கற்பியல்

பரி.—இனிக் கற்புப் பதினெட்டதிகாரத்தாற் கூறுவான் றொடங்கி, முதற்கட் பிரிவாற்றாமை கூறுகின்றார்.

(கு - ரை.) கீழ் ஏழதிகாரத்திற் களவுப்புணர்ச்சியைப்பற்றிக் கூறிய ஆசிரியர், இதுமுதற் பதினெட்டு அதிகாரங்களால் கற்பைப் பற்றிக் கூறுகின்றாரென்க, அகப்பொருள், களவு கற்பு என்னும் இந்த இரண்டு கைகோள்களாக வுள்ளமையறிக. கற்பியலென்பது-கற்பைப்பற்றிய இயலென்று விரியும். கற்பாவது - கொண்டானிற் சிறந்த தெய்வம் இன்று எனவும் அவனை இன்னவாறு வழிபடுக எனவும் இருமுதுகுரவர் [பெற்றோர்] கற்பித்தலானும், அந்தணர் சான்றோர் அருந்தவத்தோர் கடவுளர் இவர்க்கிடத்து ஒழுகும் ஒழுக்கத்தைத் தலைமகன் கற்பித்தலானும், வேதத்தினும் சடங்கினும் விதித்த சிறப்பிலக்கணங்களைக் கற்பித்துக்கொண்டு துறவறத்துச் செல்லுந்துணையும் இல்லறம் நிகழ்த்துதலானும், கொண்ட தலைவனை இன்னவாறு பாதுகாப்பாயெனவும் அவற்கு நீ இன்னவாறு குற்றேவல்செய்தொழுகு எனவும் அங்கியங்கடவுள் சான்றாக மந்திர வகையாற் கற்பிக்கப்படுதலானும் கற்பு எனப்படுவதாயிற்றென்பர். "முற்படப்புணராத சொல்லின்மையிற், கற்பெனப்படுவது களவின் வழித்தே" என்று கூறுவதனால் இந்தக்கற்பு களவுப்புணர்ச்சிக்குப் பின்பு நிகழ்வதாகவே புலனெறிவழக்கம் [புலன் நெறி வழக்கம் - நூல் நெறிகளால் வழங்குவது] செய்யப்படுமென்று தெரிகின்றது. கற்பிற் பிரிவே பெரும்பான்மையாக நூல்களிற் கூறப்படுவதனால், முதலிற் பிரிவாற்றாமையைப்பற்றிக் கூறுகின்றாரென்க.

கககூ - ஆம் அதிகாரம்—பிரிவாற்றாமை.

பரி.—அஃதாவது - வரைந்தெய்தியபின் தலைமகன் அறம் பொருளின்பங்களின் பொருட்டுச் சேயிடையினும் ஆயிடையினும் தலைமகளைப் பிரிந்து செல்லும்; செல்லுஞான்று அப்பிரிவினை அவளாற்றாளாந் தன்மை. அஃது - ஈண்டுப் பிரிவுணர்த்திய தலைமகற்குத் தோழிகூறலும், அவள்தனக்குத் தலைமகள் தானே அவன்குறிப்பாலுணர்ந்து கூறலும், பிரிவுணர்த்திய வழிக் கூறலும், தலைமகன் பிரிந்துழி ஆற்றுவிக்குந் தோழிக்குத் தலைமகள் மறுத்துக் கூறலும் என நால்வகையாற் கூறப்படும்.

(கு - ரை.) பிரிவாற்றாமை யென்பது - பிரிவினை யாற்றாளாந் தன்மை யென்று பொருள்படும் : இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகை. வரைந்து எய்திய பின் -மணஞ்செய்துகொண்டு (தலைவியை) அடைந்த பின். ஓதற்பிரிவு, காவற் பிரிவு, பகைதணிவினைப்பிரிவு, துணைவயிற் பிரிவு, பொருள்வயிற்பிரிவு, பரத்தையிற்பிரிவு என்ற கற்பில்நிகழும் பிரிவு ஆறனுள் முதல்நான்கும் அறத்தின் பொருட்டும், பொருள் வயிற்பிரிவு - பொருளின் பொருட்டும், பரத்தையிற் பிரிவு - இன்பத்

தின்பொருட்டும் நிகழ்வனவாம். பொருளின் பொருட்டுப் பிரிதல் - தான் தேடிய பொருளைக்கொண்டு இல்லறம் நடத்துதலே உத்தம மாதலாலென்க. 'இன்பத்தின் பொருட்டுப் பரத்தைவயிற்பிரிதல் தலைமகளை வரைந்தெய்தியபின்னர் வைகலும் பாலை நுகர்வான் இடையே புளிங்காடியையும் நுகர்ந்து அதனினிமையை யறிந்தாற் போல அவள் நுகர்ச்சி யினிமை அறிதற்குப் புறப்பெண்டிர்மாட்டுப் பிரியாநிற்றல்: அல்லதூஉம், பண்ணும் பாடலும் முதலாயினகாட்டிப் புறப்பெண்டிர் தன்னைக் காதலித்தால், தான் எல்லார்க்குந் தலைவனுதலின் அவர்க்கும் இன்பஞ்செய்யப் பிரியாநிற்ற லென்றுமாம்' என்பர் பேராசிரியர். 'பரத்தையிற்பிரிவு என்பது தலைவன் பரத்தையின்மேற் காதலாய்த் தலைவியைப்பிரிந்து பரத்தையர் சேரியிற் போதல்; பரத்தையிற் பிரிவு என்று ஓதவே, "பொதுநலத்தார் புன்னலந்தோயார் மதிநலத்தின், மாண்டவறிவினவர்" என்பதனல் தலைவன் அறவிலனும்:தலைவியிடத்து அன்பும் இலனும்:பெருமையும் இலனும்: பட்டியுமாம் எனின்,—அற்றன்று; அரசுரிமையனுதலின், அவ்வரசுரிமைக்குப் பரத்தையரினும் வரைதற்குரியராய்த் தொன்று தொட்டு நடக்கும் முறைமையராயும் வரையாத உரிமையராய்ச் சேரியின்கணுறைவாரு மாகி அவரும் பிறந்த ஞான்று தொட்டு இவற்கு என வரித்திருக்கப் படுதலானும், அவரைநீக்குதல் தகுதியின்மையானும், பரத்தையிற்பிரிதல் குற்றம் அன்று எனக் கொள்க.அன்றியும் காலைக்கடன்கழித்தலும், உலகத்திருந்து நாடுகாவற்ருெழில் செலுத்தலும், விருந்துடன் அடிசில் கைதொடலும், நாவலரோடு கல்விபயிறலும், ஆடல்பாடல்களிற் களித்தலும், மடவாரோடு கூடலும், துயிறலும், துயிலுணர்ந்து தேவர்ப்பராவலுமாகிய காலவரையறை யெட்டினுள் ஆடல்பாடற்காலம் ஒன்று ஆதலானும், அதற்குரியர் பரத்தையராதலானும், அதற்குரிய காலத்தில் அவரிடத்தில் மனஞ்செல்லுதல் இயல்பு ஆதலானும், பரத்தையிற் பிரிதலாற் குற்றமின்று எனக் கொள்க. ஆயின், பரத்தையர்சேரியிற் செல்லுமாறு என்னை யெனின்,—அவர்பலரோடும் விளையாடற்பொருட்டும்,அவருட் புணர்தற்குஉரியாரைப் புணர்தற்பொருட்டும் பரத்தையர்சேரியிற் செல்லுமென்றுணர்க', புறத்தொழுக்கு என்பதற்குப் பொருள் - பரத்தையரிடத்து ஒழுகும் ஒழுக்கம்...வடநூலார் புறத்தைப் பரமென்று கூறுவராதலால், பரத்தையரென்னுஞ் சொற்குப் புறமுடையவரென்னும் பொருள் கூற நின்றவாறு உணர்க. புறமுடைய ரென்பது என்னை யெனின்,இவரின்பம் இன்பமன்று என்று தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவனர் வரைவின்மகளிர் என்னும் அதிகாரத்தால் இன்பத்திற்குப் புறம் இவரின்பமென்று கூறியவாற்ருனுணர்க' என்று தஞ்சைவாணன் கோவையுரைகாரர்கூறியனவும் இங்குக் காணத்தக்கன.சேயிடை-வெகு தூரம். ஆயிடை-அவ்விடம்: அண்மையான இடம். அறம்பொருள்களின்பொருட்டுப் பிரிவது சேயிடையென்றும்,இன்பம் பொருட்டுப் பிரிவது ஆயிடையென்றும் கொள்க. இவை பிரிந்தபின்செல்லுமிடத்தைக் காட்டும். செல்லுஞான்று - செல்லும்போது. அவடனக்கு - தோழிக்கு.

ககருக. செல்லாமை யுண்டே லெனக்குரை மற்றுநின்
வல்வரவு வாழ்வார்க் குரை.

'பிரிந்து கடிதின்வருவல்' என்ற தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது.

பரி.—செல்லாமை உண்டு ஏல் - (நீ) எம்மைப் பிரியாமை உண்டாயின், (அதனை), எனக்கு உரை - எனக்குச்சொல்: மற்று - அஃதொழிய, நின் வல் வரவு - (பிரிந்துபோய்) நின் விரைந்து வருதல், (சொல்வையாயின்), (அதனை), வாழ்வார்க்கு உரை - (அப்பொழுது) உயிர்வாழ்வார்க்குச் சொல்; (எ - று.)

தலைமகளையொழித்து 'எனக்கு' என்றாள், 'தான் அவள்' என்னும்வேற்றுமையின்மையின். அக்காலமெல்லாம் ஆற்றியிருந்து அவ்வரவு காணவல்லளல்லள்: பிரிந்தபொழுதே இறந்துபடு மென்பதாம். அழுங்குவித்தல், பயன். இதனைத் தலைமகள் கூற்றாக்கி யுரைப்பாரு முளர்.

(கு - ரை.) செல்லாமை - (பிரிந்து) போகாமை: எனவே, பிரியாமையாம். வல்வரவு - விரைந்து (மீண்டு) வருகை. தலைமகளுக்கு என்ன வேண்டிய இடத்து 'தான் அவள்' என்ற வேறுபாடுஇல்லாமல் கூறுவது தோழிக்கு இயல்பு ஆதலால், தலைமகளுக்கு என்னாது 'எனக்கு என்றாள்' என்றார்: "தலைவரும் விழுமநிலையெடுத்துரைப்பினும்,......ஒன்றித்தோன்றுந் தோழிமேன" என்ற இலக்கணம்பற்றி வந்தது, இது. அக்காலம் எல்லாம்-நீ பிரிந்துசென்றிருக்கப்போகும் அந்தக்காலவரையறை முழுதும். அவ்வரவு - தலைமகனை நீ மீண்டு வரும் அவ்வருகை. வாழ்வார்க்கு என்றமையால் இவள் அத்துணைக் காலம் வாழ்ந்திருக்கமாட்டாளென்ற கருத்துத் தொனிக்கு மென்பார், பிரிந்தபொழுதேயிறந்துபடு மென்பதாமென்று கருத்துக்கூறினார். இந்தக்குறளில், தலைவன் பொருளீட்டச் சென்று விரைவில் மீண்டு வருவேனென்றபோது நீ செல்லவேண்டா என்று வெளிப்படையாக மறுத்துச்சொல்லாமல், 'வல்வரவுவாழ்வார்க்குரை' என்று உடன்பாட்டுவினைமூலமாகப் பெறவைத்தது - விலக்கணியாகும்: தண்டியாசிரியர் முன்னவிலக்கணியிற்கூறிய நால்வகை விலக்கில், இதனைக் காரிய விலக்கு என்னலாம். வடநூலார் ஆட்சேபாலங்கார மென்பர். இங்ஙன் குறிப்பாற் கூறுதற்குப் பயன், தலைவன் செயலை அழுங்குவித்தல் [விலக்குதல்] ஆகும்: பிரிந்தால், தலைவி யிறப்பாள் என்பதை "எந்நாளோ நெடுந்தகாய்நீசெல்வது, அந்நாள் கொண்டிறக்குமிவ ளரும் பெறலுயிரே" என்று கலித்தொகையடிகள் கூறுவதுங் காண்க. தலைமகளின் கூற்று [பேச்சு] ஆக்கி உரைத்தலும் உண்டு என்க. "வருத்தமிகுதி" என்ற தொல்காப்பியச் சூத்திரத்து இக்குறள் காட்டப்பட்டுள்ளது. (க)

ககஉ௨. இன்கண் ணுடைத்தவர் பார்வல் பிரிவஞ்சும்
புன்கண் ணுடைத்தாற் புணர்வு.

பிரிவு தலைமகன்குறிப்பானறிந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

பரி.—அவர் பார்வல்-(தழையுங்கண்ணியுங்கொண்டு பின்னின்றஞான்று) அவர்நோக்குமாத்திரமும், இன்கண்உடைத்து-(புணர்ச்சி குறித்தமையான் நமக்கு)இன்பமுடைத்தாயிருக்

கும்: புணர்வு - (இன்று அப்புணர்ச்சிதான் நிகழாநிற்கவும்) அது, பிரிவு அஞ்சும் புன்கண் உடைத்து - பிரிவரென்றஞ்சும் அச்சத்தினையுடைத்தாயிற்று; (அவரன்பின்நிலைமை இது).

பார்வலென்றதனாற் புணர்ச்சிபெறாத பின்னிலைக்காலம் பெறப்பட்டது. புன்கணென்னுங் காரியப்பெயர், காரணத்தின் மேலாயிற்று. அவ்வச்சத்தினை யுடைத்தாதலாவது - "முள்ளூ றழ் முளையெயிற் றமிழ்தூறுந் தீநீரைக், கள்ளினு மகிழ்செயு மெனவுரைத்து மமையாரென், னொள்ளிழை திருத்து"ம் பண் டையிற் சிறப்பால், அவன் பிரிதற்குறிப்புக்காட்டி அச்சஞ் செய்தலுடைமை. அழுங்குவித்தல், பயன்.

(கு - ரை.) தழை - இலைதளிர் முதலியவற்றாலியன்ற உடை விசேடம். கண்ணி - முடிமாலை. அவர்நோக்கு - அந்தத்தலைவரின் பார்வை. பின் புணர்வுஎன வருவதனால், முதலிலுள்ள பார்வல் என் பது - தழையும் கண்ணியுங்கொண்டு தன்குறைதோன்றப் பின் னின்ற பின்னிலைக்காலத்துப் பார்வையைக் காட்டும். பிரிவச்சந் தோன்றுங் காலத்து மலர்ந்தநோக்கமின்றிக் கண்கள் புல்லியவாய்க் காணப்படுமாதலால், புன்கண் - காரியப்பெயர்: அது, புல்லியவாய்க் கண்கள் தோன்றக் காரணமான அச்சத்தைக் காட்டிற்று: ஆகவே, காரியப்பெயர் காரணத்தைக் காட்டிய உபசாரவழக்கின்பாற்படும். "முள்ளூறழ்" என்று தொடங்கும் அடிகள், கலித்தொகையில் பாலைக் கலி - ௩-ஆம் பாடலிலுள்ளது. இதன்பொருள்:—(காதலர்),—முள் உறழ் - முள்ளோடுமாறுபடுகின்ற (முனையினையுடைய), முளை எயிறு- (நாணலின்) முளைபோலும் பற்களிடத்து, ஊறும் -(விடாமல்) சுரக் கின்ற, அமிழ்து - அமிருதம்போலும், தீ நீரை - இனிய நீரைக் குறித்து, கள்ளின்உம் மகிழ்செயும் என உரைத்துஉம் - (இதைப் பருகினால் இது) கள்ளைக்காட்டிலும் மகிழ்ச்சியைத்தரும் என்று சொல்லியும், அமையார்ஆய் - வேட்கைதணியப்பெறாதவராய்,—என் ஒள் இழை திருத்தும் - என்னுடைய ஒள்ளிய பூண்கள் நிலைகுலைந்த வற்றைப் பழையநிலைகளிலே கிடக்கும்படி திருத்துகின்ற என்பது. பண்டையின் சிறப்பால் - முன்னிருந்த நிலைமையினும் (அன்பு) மேம் பட்டுள்ளதனால் முன்னிருந்ததைவிட மிக்கு அன்புகாட்டினனாயின் அது வேறுஒருகருத்தைக் கொண்டதாகி, பிரிதலைக்குறிப்பித்துத் தலைவிக்கு அச்சஞ்செய்யு மென்க. பண்டையில்சிறப்பால் என்ற பாடத்துக்கு - முன்புஇல்லாத சிறந்த தன்மையினால் என்க. (உ)

௧௧௫௫. அரிதரோ தேற்ற மறிவுடையார் கண்ணும்
பிரிவோ ரிடத்துண்மை யான்.

இதுவுமது.

பரி.—அறிவு உடையார் கண் உம் - (பிரியேனென்ற தம் சொல்லும் நம்பிரிவாற்றாமையும்) அறிதலுடையவராய காதலர் கண்ணும், ஓர் இடத்து பிரிவு உண்மையான் - ஒரோவழிப் பிரிவு நிகழ்தலான்,—தேற்றம் - (அவர்சொல்லும் தலையளியும்

பற்றி நம்மாட்டு அன்புடையரெனத் தேறுந்) தேற்றம், அரிது - அரிதாயிருந்தது; (எ - று.)

அரோ - அசைநிலை. உம்மை - உயர்வுசிறப்பின்கண் வந்தது.

(கு - ரை.) நம்முடைய நிலையையும் அறிந்து பிரியேனென்று தாமும் சொல்லியிருந்தும் இப்போது அவர்பிரிவரென்று நம்புவது கூடாதாயிருக்கின்ற தென்கின்றாள் தலைவியென்பதாம். அறிவுடையாரென்றது - காதலரை. அறிவு-அறிதல்: இது செயப்படுபொருளை வேண்டியிருத்தலால், பிரியேனென்ற தஞ்சொல்லையும் நமக்குள்ள பிரிவுபொறுக்கமாட்டாமைக் குணத்தையும் என்று செயப்படு பொருள் வருவித்துக்கொண்டார். தலையளி - உத்தமமான அன்பு: முகமலர்ந்து இனியன கூறவல்ல அன்பு. (௩)

௧௧௫௪. அளித்தஞ்ச லென்றவர் நீப்பிற் றெளித்தசொல்
தேறியார்க் குண்டோ தவறு.

இதுவுமது.

பரி.—அளித்து - (எதிர்ப்பட்டஞான்றே) தலையளிசெய்து, அஞ்சல் என்றவர் - '(நின்னிற்பிரியேன்): அஞ்சல்' என்றவர் தாமே, நீப்பின் - பின்பிரிவராயின், (அவர்க்கன்றி), தெளித்த சொல்-(அவர்) தெளிவித்தசொல்லை, தேறியார்க்கு - (மெய்யெனத்) தெளிந்தார்க்கு, தவறு உண்டோ - குற்றமுண்டோ ?

தேறியாரென்பது - தன்னைப் பிறர்போற் கூறல். சொல்லுஞ் செயலுமொவ்வாமைக்குற்றம், அவர்க்கு எய்தும்: அஃது எய்தாவகை யழுங்குவி யென்பது கருத்து.

(கு - ரை.) எதிர்ப்பட்டஞான்றே - எதிர்ப்பட்ட அப்போதே. "நின்னிற் பிரியலெனஞ்சலோம்பென்னும், நன்னர்மொழியும்" என்பது, கலித்தொகை. பிரியேனென்று சொன்னவர் பிரிந்தால், பிரிந்தவர்மீது குற்றம் நிற்குமேயன்றி அவர்சொல்லை நம்பியவர்க்குக் குற்றமில்லை யென்க. தேறியேற்கு எனத் தன்மையிடத்தாற் சொல்ல வேண்டியிருக்க, தேறியார்க்கு என்று படர்க்கையாற் கூறியதனால், தன்னைப் பிறர்போற் கூறலென்றார். தேறியார்க் குண்டோதவறு என்ற வினா, 'அவர் சொல்லியசொல்லும் அவர்செய்கையும் ஒன்றோடொன்று ஒவ்வாது மாறுபடுகின்ற குற்றம் அவர்க்கு வந்திடுமாதலால், அக்குற்றம் அவரைச்சேர்ந்திடாதபடி அவரைச் செலவழுங்குவி' என்று, தோழியினிடம் தலைவி கூறியதாகக் கருத்துக் காண்க. (௪)

௧௧௫௫. ஓம்பி னமைந்தார் பிரிவோம்பன் மற்றவர்
நீங்கி னரிதாற் புணர்வு.

இதுவுமது.

பரி.—ஓம்பின் - (என்னுயிரைச் செல்லாமற்) காத்தியாயின், அமைந்தார் - (அதனையாளுதற்கு) அமைந்தாருடைய, பிரிவு - செலவினை, ஓம்பல் - அழுங்குவிப்பாயாக; மற்று அவர் நீங்கின் - அழுங்குவிப்பாரின்றி அவர்செல்வராயின், (அவராலாளப்பட்டஉயிருஞ்செல்லும்: சென்றால் பின்), புணர்வு அரிது - (அவரைக்) கூடுதல் (எனக்கு) அரிதாம்; (எ - று.)

ஆளுதற்கமைதல் - இறைவராதற்குத் தெய்வத்தா லேற்புடையராதல். மற்று - வினைமாற்றின்கண் வந்தது.

(கு - ரை.) அழுங்குவிப்பாயாக - விலக்குவாயாக. இறைவராதற்கு - தலைவராதற்கு. மற்று என்பது - அழுங்குவிப்பதற்குமாறுக நிகழும் நீங்குதற் றெழிலைப்பற்றிச் சொல்லும்போது வந்ததனுல், வினைமாற்றும். (ரு)

கககசு. பிரிவுரைக்கும் வன்கண்ண ராயி னரிதவர்
நல்குவ ரென்னு நசை.

தலைமகன் பிரிவுணர்த்தியவாறு வந்துசொல்லிய தோழிக்குச் சொல்லியது.

பரி.—அவர் - (நம்கவவுக்கடுமையறிந்த) தலைவர்தாமே, (நம் முனின்று), பிரிவு - (தம்)பிரிவினை, உரைக்கும் - உணர்த்தும், வன்கண்ணர் ஆயின் - வன்கண்மை யுடையராயின்,—(அத்தன்மையார் பின்பு நம்மாற்றுமையறிந்து வந்து), நல்குவர் என்னும் நசை-தலையளிசெய்வரென்றிருக்கும் ஆசை, அரிது-விடப்படும்; (எ - று)

அருமை - பயன்படுதலில்லாமை. கூடியிருந்தே அன்பின்றிப் பிரிவெண்ணுதலும் உணர்த்தலும் வல்லராயினர் பிரிந்து போய் அன்புடையராய் நம்மை நினைத்துவந்துநல்குதல் யாண்டைய தென்பதாம். அழுங்குவித்தல், பயன்.

(கு - ரை.) கவவுக்கடுமை - விருப்பத்தின்முதிர்வு: முயக்கத்தின்கண் ஊற்றம் என்றலும் உண்டு. தலையளி - மிக்க அன்பு. வன்கண்மை - கொடுமை. 'அருமை' என்று எடுத்தது - 'அரிது' என்று வந்துள்ள குறிப்புமுற்றின் பகுதியாகும்: இதன்பொருள், பயன்படுதலின்மையென்பது: எனவே, நல்குவரென்னும நசை அரிது - நல்குவரென்று அவரைப்பற்றி எதிர்பார்த்திருப்பது பயனின்று என்றவாறு. கூடியிருக்கும்போதே பிரிவுகருதி அதனையுணர்த்துதற்கும் ஏற்ற மனவலிமைபடைத்தவர் பிரிந்தபின்பு அன்புகொண்டு நம்மை நினைந்து மீண்டுவந்து அருள்புரிவரென்று கருதுவதிற் பயனில்லையென்க. நல்குதல் - அருள்செய்தல். யாண்டையது - எங்கேயுள்ளது? இல்லையென்றபடி. (சு)

கககஎ. துறைவன் றுறந்தமை தூற்றுகொல் முன்கை
யிறையிறவா நின்ற வளை.

இதுவுமது.

பரி.—துறைவன்—, துறந்தமை - (என்னைப்) பிரியலுற்ற மையை, (அவனுணர்த்தாமல் தாமேயுணர்ந்து), முன் கை இறை-(என்) முன்கையினிறையினின்றும், இறவாநின்ற வளை-கழலாநின்ற வளைகள், (எனக்கு), தூற்றுகொல் - அறிவியா வோ? (அவனுணர்த்தவுணர்ந்துவந்து நீ யறிவித்தல் வேண்டுமோ?)

முன்னேநிகழ்ந்தமையின் 'துறந்தமை' என்றும், கேட்ட துணையான் மெலிந்து ஆற்றுமையின் 'இறவாநின்ற' என்றும் கூறினுள். அழுங்குவித்து வந்துகூறற்பாலையல்லையாய நீயும் இவ்வளைகள் செய்தனவேசெய்தாயெனப் புலந்துகூறியவாறு.

(கு - ரை.) தலைவன் பிரிவுணர்த்தினுல் அவனைச் செலவழுங் குவியாது என்வளைகள் என் முன்னங்கையைவிட்டு நீங்குதல்மூல மாக அவன்பிரிவை யுணர்த்துகின்றன: அதுபோலவே நீயும் செய்தா யென்று தலைவி பாங்கியின்மீது பிணக்கந்தோன்றக் கூறுகின்றுள் என்பதாம். துறைவன் - கடல்துறைக்குஉரியவன்: இது, நெய்த நிலத்துத்தலைவனைக் காட்டும். இது இரங்கற்பொருள தாதலால், 'துறைவன்' என்றது. இறை - முன்னங்கையில் வளையல்தங்கும் இடம். கைவளை க்ழலுதற்குமுன் தலைவர் தன்னைவிட்டு நீங்குவது நிகழ்தலால், 'துறந்தமை' என்று இறந்தகாலத்தாற் கூறியது. கேட்ட துணையான் - தலைவனுடைய பிரிவைக் கேட்டஅளவாலே. செலவழுங்குவித்து வந்து கூறற்பாலை அல்லையாய நீ - தலைமகனைச் செலவழுங்குவித்தல் செய்யவேண்டுமேதவிர, அவன் செல்வதாகக் கூறியதை இங்குவந்து கூறத்தக்கவளல்லையாகிய நீ என்று தலைவி தோழியைப் பார்த்துக் கூறுகின்றுள். (எ)

௧௧௫௮. இன்னு தினனில்லூர் வாழ்த லதனினும்
இன்னு தினியார்ப் பிரிவு.

இதுவுமது.

பரி.—இனன் இல் ஊர் வாழ்தல்-(மகளிர்க்குத் தங்குறிப்பு அறியுந்) தோழியரில்லாத வேற்றூரின்கண் வாழ்தல், இன்னுது—; (அதன்மேலும்), இனியார் பிரிவு-(தம்) காதலரைப்பிரிதல், அதனினும் இன்னுது—; (எ - று.)

தலைவன் செலவினையழுங்குவித்துவாராது உடன்பட்டு வந்தமைபற்றிப் புலக்கின்றுளாகலின், 'இனனில்லூர்' என்றுள் உலகியல் கூறுவாள்போன்று தனக்கு அவ்விரண்டு முண்மை கூறியவாறு.

(கு - ரை.) செலவினை அழுங்குவித்து - செல்லுவதைவிலக்கி. உடம்பட்டு - பிரிதற்கு இணங்கி. இனன் - இனமாயிருப்பவர்: குறிப் பறிந்து தொழில்புரிபவர். அவ்விரண்டும் - இனனில்லூர் வாழ்தலா லாகிய இன்னுமை, இனியார்ப் பிரிதலாலாகிய இன்னுமை. (அ)

ககருக. தொடிற்சுடி னல்லது காமநோய் போல
விடிற்சுட லாற்றுமோ தீ.

'காமம் தீயேபோன்று தான்நின்றஇடத்தைச் சுடுமாகலான் நீ யாற்றல்வேண்டும்' என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

பரி—தீ—, தொடின் சுடின் (சுடல்)அல்லது - (தன்னைத்) தொட்டாற்சுடுமாயிற்சுடுதலல்லது, காமம் நோய்போல-காமமாகியநோய் போல, விடின்-(தன்னை)அகன்ருல்,சுடல் ஆற்றும் ஓ-(தப்பாது)சுடுதலை வற்ருே? [மாட்டாது;] (எ - று.)

சுடுமாயினென்பது, மந்திரமருந்துகளால் தம்பிக்கப்படாதாயி னென்றவாறு. காமத்திற்கு அதுவுமில்லையென்பாள், வாளா 'சுடல்' என்ருள். அகறல்-நுகராமை: சுடலென்பது முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. தீயினுங்கொடியதனை யான் ஆற்றுமாறென்னை யென்பதாம்.

(கு - ரை.) **சுடுதலை** வற்ருே - சுடுதற்கு ஏற்ற வல்லமையுடையதோ? என்றபடி. தொடினல்லது என்ருலே போதுமாயிருக்க, தொடிற் சுடினல்லது என்றுகூறியது - சுடுவதாலுற் சுடுமென்ற கருத்தது என்ருர்: சுடுமாயின்என்று சுடுதலைப்பற்றி ஐயப்படவேண்டிய காரணம், தீ மந்திரத்தாலும் மருந்துகளாலும் சுடாமல் தடுக்கப் படுதலுண்டு என்பதாகும். தம்பிக்கப்படாதாயின் - தடுக்கப்படாதாயின். அதுவும் - மந்திரமருந்துகளால் தம்பிக்கச்செய்தலும். அகறல் என்பது 'விடின்' என்பதன் பகுதியாகிய விடு என்பதன்பொருளாகும்: இங்கே, விடுதல் - நுகராதிருத்தல் என்பது. இரண்டாம் அடியிலுள்ள சுடல்என்பது, முதலடியிலும் 'சுடின் சுடல் அல்லது' என்று கூட்டப்பட்டது. "நீங்கிற்றெறூஉம்...தீ" என்று மேழகூறியிருத்தலும் காண்க. விடிற்சுடுந்தன்மைய தாதலால், காமத்தைத் தீயினுங் கொடியது என்றது. ஆற்றுமாறு - பொறுக்கும் விதம். ()

கககூ0. அரிதாற்றி யல்லனோய் நீக்கிப் பிரிவாற்றிப்
பின்னிருந்து வாழ்வார் பலர்.

'தலைவியர்பலரும் பிரிவாற்றியிருப்பர்: அது நீ செய்கின்றிலை' என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

பரி.—(நீ சொல்லுகின்றதொக்கும்): அரிது ஆற்றி-பிரிவு உணர்த்திய வழி அதற்கு உடம்பட்டு,(பிரியுங்கால் நிகழும்),அல்லல் நோய் - அல்லல் நோயினையும், நீக்கி—, பிரிவு ஆற்றி-பிரிந்தால்) அப்பிரிவுதன்னையும்ஆற்றி, பின் இருந்து- பின்னுமிருந்து, வாழ்வார்-உயிர்வாழும் மகளிர், பலர் - (உலகத்துப்) பலர்; (எ - று.)

பண்டையிற்சிறப்பத்தலையளிபெற்று இன்புறுகின்ற எல்லைக்கண்ணே அஃது இழந்து துன்புறுதற்குஉடம்படுதல்அரிய

தொன்றாகலின் அரியதனைச் **செய்தென்றும்,** செல்லுந்தேயத்து அவர்க்கு யாது நிகழுமென்றும், வருந்துணையும் யாம் ஆற்றி யிருக்குமாறுஎன்னென்றும், அவ்வரவுதான் எஞ்ஞான்று வந்தெய்துமென்றும், இவ்வாற்றானிகழுங் கவலை மனத்து நீங்காதாகலான் 'அல்லனோய் **நீக்கி' என்றும்,** பிரிந்தால் வருந்துணையும் அகத்து நிகழுங் காமவேதனையும் புறத்து யாழிசை, மதி, தென்றலென்றிவைமுதலாக வந்து அதனை வளர்ப்பனவும் ஆற்றல் அரியவாகலின் **'பிரிவாற்றி' என்றும்,** தங் காதலரை இன்றியமையா மகளிருள் இவையெல்லாம் பொறுத்துப் பின்னுமிருந்து உயிர்வாழ்வார் ஒருவருமில்லையென்பது குறிப் 'பால்தோன்ற 'பின்னிருந்துவாழ்வார்பலர்'என்றுங் கூறினள். அரிதென்பது வினைக்குறிப்புப் பெயர். பிரிவின்கணிகழ்வன வற்றைப் பிரிவென்றாள். செய்து, நீக்கி, ஆற்றியென்பன - ஓசைவகையான், அவ்வவற்றதருமை யுணர நின்றன. சிறப்பும்மை, விகாரத்தாற்றொக்கது. யானும் இறந்துபடுவலென்பது கருத்து.

(கு - ரை.) **நீ** சொல்லுகின்ற தொக்கும் என்பது, பாதியுடன் பாட்டைத் தெரிவிப்பதென்று முன்னரே எழுதப்பட்டது. **பிரிவுணர்த்தியவழி** அதற்கு உடன்பட்டு என்பது - அரிதாற்றி என்பதன் பொருள். உடன்பட்டு - சம்மதித்து. அல்லல்நோய் - கவலையையுண்டாக்கும் மனோவியாதி. பண்டையிற் சிறப்ப-முன்னினும் மிகுதியாக. தலையளி - தலைமகனுடைய உத்தமமான அன்பு. இன்புறுகின்ற - இன்பத்தைப்பெறுகின்ற. எல்லைக்கண் - காலத்திலே. அஃது இன்பத்தையனுபவித்தலை. அல்லல்நோயை விவரிப்பது - 'செல்லுந்தேயத்து' என்று தொடங்கி 'மனத்து நீங்காதாகலான்' என்பதுவரையில். செல்லுந்தேயத்து-(பிரிந்ததலைவர்) செல்லுகின்ற தேசத்தில். அவர்க்கு யாதுநிகழும் - அத்தலைவர்க்கு என்னநேருமோ? வருந்துணையும் - தலைவர் மீண்டுவரும் வரையும். ஆற்றியிருக்கும் ஆறு - பிரிவுத்துன்பத்தைப் பொறுத்திருக்கும்வகை. அவ்வரவு - தலைவர் மீண்டுவருகை. பிரிந்தோர்க்கு அகத்துக் காமவேதனையும், புறத்தே மதிமுதலிய காமோத்தீபகப்பொருள்கள் செய்வனவும், ஆற்ற அரியன: ஆதலால், அவற்றை யாற்றுத லரியன என்பார் 'பிரிவாற்றி' என்றாரென்க. முதலாகஎன்பதனுல், மாலைக்காலம் கடலோசை முதலியனகொள்க. ("தென்றற்கும் வீணைக்கும் சேமணிக் குங் கோகிலத்துக், கன்றிற்குமைக்காழிக்கம்புலிக்கு—நின்றரற்றும், அன்னைக்கு மாரற்கயர்ந்தா ளென்றன்னமே, யென்னைக்குமாரற் கியம்பு" என்ற இரத்தினச்சுருக்கம் இங்குக் காணத்தக்கது.) அதனை - காமத்தை. இன்றியமையா - பிரிந்திருக்கமாட்டாத என்றபடி. வினைக்குறிப்புப் பெயர் - குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். "பிரிவாற்றி" என்ற இடத்து, பிரிவு என்பது - பிரிவில். அகத்து நிகழுங் காமவேதனையையும், புறத்தே துன்புறுத்தும் தென்றல் முதலியன வற்றையும் காட்டுதலால், தொழிலாகுபெயர். அரிது ஆற்றி என்பதற்கு - அரியவற்றைச் செய்து என்று பொருளாதலால், ஆற்றி

மயன்பதற்குப் பதிலாக, செய்து என்றார். ஆற்றி-நீக்கி-ஆற்றியென்பன ஓசைவேறுபாட்டால், ஆற்றுதல் முதலியவை செய்தற்கு அரியன என்ற பொருளை யுணர்த்தின. 'வாழ்வார்பலர்' என்ற தொடரும், ஓசைவேறுபாட்டால், ஒருவருமில்லையென்ற பொருளைக் குறிப்பிக்கும். பிரிவு என்பதற்குப்பின், அது மிகவும் ஆற்றுதற்கு அரியது என்னும் பொருளைத் தரவல்ல உயர்வு சிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. (௧0)

கஙள - ஆம் அதிகாரம்—படர்மெலிந்திரங்கல்.

பரி.—அது படரான்மெலிந்திரங்கலென விரியும். அஃதாவது - பிரிவாற்றாளாய தலைமகள் தானுறுகின்ற துன்பத்தினை எப்பொழுதும் நினைத்தலின் அந்நினைவான்மெலிந்திரங்குதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

(கு - ரை.) படர்-துன்பம்: இங்குத் துன்பத்தை எப்பொழுதும் நினைத்தலென்ற பொருளது. பிரிவாற்றாமை கூறியபின், அப்பிரிவாற்றாத துன்பத்தினைநினைந்து மெலிந்திரங்குவதைக் கூறுகின்றாரென்று அதிகாரமுறைமையை யுணர்க.

கஙசுக. மறைப்பேன்மன் யானிஃதோ நோயை யிறைப்பவர்க்கு
ஊற்றுநீர் போல மிகும்.

காமநோயை வெளிப்படுத்தல் நின்நாணுக்குஏலாதென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

பரி.—நோயை யான் மறைப்பேன்-இந்நோயை(ப்பிறரறிதல்நாணி)யான் மறையாநின்றேன்;(நிற்பவும்),இஃதோ இறைப்பவர்க்கு ஊற்றுநீர்போல மிகும்-இஃது(அந்நாண்வரை நில்லாது நீர் வேண்டுமென்று) இறைப்பவர்க்கு ஊற்றுநீர் மிகுமாறுபோல் மிகாநின்றது;(எ - று)

'அம்மறைத்தலாற் பயனென்?' என்பதுபட நின்றமையின், 'மன்' ஒழியிசைக்கண் வந்தது. "இஃதோ செல்வர்க்கொத்தனென்யான்" என்புழிப்போல ஈண்டுச் சுட்டுப்பெயரீறு திரிந்துநின்றது. இஃதோர் நோயையென்று பாடமோதுவாரு முளர்; அது பாடமன்மையறிக. இனி, அதற்கடுத்தது நீ செயல்வேண்டு மென்பதாம்.

(கு-ரை.) இறைக்க இறைக்க ஊற்றுநீர்சுரப்பதுபோல மறைக்க மறைக்கக் காமநோய் மேன்மேலுந் தோன்றுமென்பதாம். அறிதல்நாணி -அறிதற்குக்கூசி. நாண்வரை - நாணினெல்லையில், நில்லாது- அடங்கி நில்லாமல். மன் என்பது - (மேன்மேன்மிகுதலால்) மறைப்பதிற் பயனில்லையென்னும் பொருளைத் தருதலால்,ஒழியிசைப்பொருளது. "இஃதோ செல்வர்க்கொத்தனென்யான்" என்ற மேற்கோளுள்ள இடம் விளங்கவில்லை. இஃது என்னுஞ்சுட்டுப்பெயர் இஃதோ என்று திரிந்துவருதற்கு மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளது: இதன்

பொருள்:—இஃது-இவ்விஷயத்தில், யான் செல்வர்க்குஒத்தனென் என்பது. இஃதோர் நோயையென்பது சிலர்கொள்ளும் பாடம். இந்தப் பாடத்தில், இஃது என்பதே அஃறிணையொருமையைக் காட்டுதலால், ஓர் என்றசொல் வெற்றெனத்தொடுத்தலாய்விடுதலால் அதனைப் பாடமன்று என்று பரிமேலழகர் கண்டிக்கின்றனரென்க. அதற்கு அடுத்தது - மேன்மேல்மிகும் நோயைப் போக்குதற்கு ஏற்றசெயலை. (க)

ககசுஉ. கரத்தலு மாற்றேனிந் நோயைநோய் செய்தார்க்கு
உரைத்தலு நாணுத் தரும்.

'ஈண்டையாரறியாமல் மறைத்தல், ஆண்டையாரறியத்தூதுவிடுதல் என்னும் இரண்டனுள் ஒன்றுசெயல்வேண்டும்' என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

பரி.— இ நோயை கரத்தல் உம் ஆற்றேன் - இந்நோயை (ஈண்டையாரறியாமல்) மறைத்தலும் வல்லேனுகின்றிலேன்; (ஆகாக்கால்),நோய் செய்தார்க்கு உரைத்தல்உம் நாணு தரும் -நோய்செய்தவர்க்குஉரைக்கவெனின் அதுவும்(எனக்கு)நாணினைத் தாராநின்றது: (இனி என்செய்கோ?) (எ - று.)

ஒருகாலைக் கொருகால் மிகுதலின் 'கரத்தலுமாற்றேன் என்றும், சேயிடைச் சென்றவர்க்கு இதுசொல்லித் தூதுவிட்டால் இன்னுமிருந்தேனென்பது பயக்குமென்னுங் கருத்தால் 'நாணுத்தரும்' என்றுங் கூறினள்.

(கு - ரை.) ஈண்டையார்-இங்குள்ளார்: ஊரவர். ஆண்டையார் - அங்கிருப்பவர்: தலைவர்.மறைத்தலும் மறைத்தலையும்: மறைத்தற்கும் என்றபடி.ஒரு காலைக் கொருகால் - ஒருவேளைக்கு ஒருவேளை. சேயிடைச் சென்றவர்க்கு - (என்னைப் பிரிந்து) வெகுதூரஞ் சென்றிருப்பவர்க்கு. இது - காமநோயை பயக்கும்-பெறப்படும். (உ)

ககசுங. காமமு நாணு முயிர்காவாத் தூங்குமென்
நோ வுடம்பி னகத்து.

இதுவுமது.

பரி.— காமம்உம்நாண்உம் - காமநோயும் (அதனைச்செய்தவர்க்கு உரைக்க லொல்லாத) நாணும், நோனு-(தம்மைப்) பொறுத, என் உடம்பின் அகத்து-என்னுடம்பின் கண்ணே, உயிர் காஆ தூங்கும் - உயிர் காத்தண்டாக)அதனிருதலையினும்) தூங்காநின்றன; (எ - று.)

பொறுமை, மெலிவானுயது. தூங்குமென்பது, ஒன்றின்ஒன்று மிகாது இரண்டும் ஒத்தசீர வென்பது தோன்றநின்றது. தூதுவிடவும் ஒழியவும் பண்ணுவனவாய காமநாண்கள் தம்முளொத்து உயிரினை இறுவியாநின்றன: யான் அவ

ற்றுள் ஒன்றின்கண் நிற்கமாட்டாமையின், இஃது இற்றே விடு மென்பதாம்.

(கு - ரை.) என்னுடலால் தாங்கமாட்டாத நிலையில் உயிரே காவடித்தண்டாகக்கொண்டு அதன் ஒருபுறத்துக் காமமும் மற்றொருபுறத்து நாணமும் தொங்குகின்றன என்கிறாளென்க. பொறுமை-தாங்க முடியாமை: இதுமெலிவினால்ஆகியது.ஒத்தசீர-காமமும்நாணும் ஒத்த அளவின என்றபடி. கௌவைக்கு அஞ்சாது தூதுவிடப் பண்ணும், காமம்: அதனை ஒழியச்செய்யும், கௌவைக்கு அஞ்சுதலான நாண். "காமம்விடுவொன்றோ" என்ற குறள் இங்கு நோக்கத்தக்கது. இறுகின்றன - பாரத்தால் முறியும்படி அழுத்துகின்றன: இஃது உயிர். இற்றேவிடும் - முறிந்தேவிடும்: அழிந்திடுமென்றபடி. "நலிதருங் காமமுங் கௌவையு மென்றிவ், வலிதி னுயிர்காவாத்தூங்கி யாங்கென்னை, நலியும் விழும மிரண்டு" என்ற கலித்தொகை இங்குக் காணத்தக்கது. (௩)

கக௬௪. காமக் கடன்மன்னு முண்டே யதுநீந்தும்
ஏமப் புணைமன்னு மில்.

தலைவியர் 'காமக்கடற்படார்: படினும், அதனை ஏற்றபுணையால் நீந்திக் கடப்பர்' என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

பரி.— உண்டு காமம் கடல்ஏ - (யாவர்க்கும் உளவாய்வருகின்ற இவ்விரண்டனுள்ளும் எனக்கு)உண்டாகின்றது காமக் கடலே; அதுநீந்தும் ஏமம் புணை - அதனை நீந்தும் அரணாகிய புணை, இல் - இல்லை; (எ-று.)

இருவழியும் மன்னும் உம்மும் அசைநிலை. தூதுவிட்டு இதற்குப் புணையாகற்பாலையாய நீயும் ஆயிற்றில்லை யென்பது கருத்து.

(கு - ரை.) யாவர்க்கும் - பிரிந்தநிலையிலுள்ள எல்லாத் தலைவியர்க்கும். இவ்விரண்டனுள் - காமக்கடல், அதனை நீந்தும்புணை என்ற இவ்விரண்டற்குள்ளே. அரண் - பாதுகாவல். இதற்கு-இந்தக் காமக்கடலை கடத்தற்கு. புணையில்லை யென்றதனால், தூதாகச் செல்லுதற்கு உரிய நீயும் இக்காலத்து உதவுகின்றாயில்லையென்பது, இந்தக் குறளின்கருத்து. (௪)

கக௬௫. துப்பி னெவனாவர் மற்கொ றுயர்வரவு
நட்பினு ளாற்று பவர்.

தூதுவிடாமைநோக்கித் தோழியொடு புலந்து சொல்லியது.

பரி.— நட்பினுள் துயர் வரவு ஆற்றுபவர் - இன்பஞ் செய்தற்குரியநட்பின்கண்ணே துன்பவரவினைச் செய்ய வல்லவர், துப்பின் எவன் ஆவர் கொல்-(துன்பஞ்செய்தற்குரிய) பகைமைக்கண் என்செய்வர்கொல்லோ? (எ -று.)

துப்புப் பகையுமாதல் "துப்பெதிர்ந் தோர்க்கே யுள்ளாச் சேய்மைய, னட்பெதிர்ந் தோர்க்கே யங்கை யண்மையன்" என் பதனானு மறிக. அப்பகைமை ஈண்டுக்காணாமையின் அவர்செய் வதும் அறியப்பெற்றிலேமென்பதுபட நின்றமையின், 'மன்' -ஒழியிசைக்கண் வந்தது. துயர்வருதலை விலக்கலாயிருக்க அது செய்கின்றிலை யெனப் புலக்கின்றமையின், துயர்வரவு செய்தா ளாக்கியும் பிறளாக்கியுங் கூறினாள்.

(கு - ரை.) துப்பு என்பது இங்குப் பகை என்ற பொருளில் வரு தற்கு "துப்பெதிர்ந்தோர்க்கே" என்று தொடங்கும் மேற்கோள் காட் டப்பட்டது. இம்மேற்கோளில், மேல் நட்பெதிர்ந்தோர்க்குஎன வருவ தனால், முதலில் வந்துள்ள துப்பெதிர்ந்தோர்க்கு என்பதில், துப்பு என்பது நட்புக்குமாறான பகைமையென்ற பொருளதாதல் பெறப் படும்: இம்மேற்கோளின் பொருள்:— துப்பு-பகைமையோடு, எதிர்ந் தோர்க்கு - எதிரிட்டவர்க்கு, உள்ளா-மனத்தினால்நினைக்கவும் முடி யாத, சேய்மையன்-வெகுதூரமான இடத்திலுள்ளவன் [கிட்டுதற்கு அரியவன்]: நட்பு-சினேகத்தோடு, எதிர்ந்தோர்க்கு-எதிரிட்டவர்க்கு, அம் கை அண்மையன் - உள்ளங்கைபோலச் சமீபத்திலுள்ளானென் பது. தோழியினிடம் பகைமையில்லாமையால், 'அப்பகைமை ஈண்டுக் காணாமையின்' என்றது. அவர்-பகைவர். தோழியைத் துயர்வரவு செய்தவளென்று கூறியதற்குக்காரணம், துயர்வருதலை அவள் வில க்கவேண்டியவளாயிருக்க அது செய்யாமையா லென்க. புலக்கின்ற மையின் - சினந்து கூறுவதனால். இன்பஞ்செய்தற்கு உரிய நட்பின கண்ணே துன்பவரவினைச் செய்ய வல்லவர் என்று படர்க்கையாகக் கூறியது - தோழியைச் சுட்டும்: அதுபற்றியே 'பிறளாக்கியும்' என்றது. (௫)

௧௧௬௬. இன்பங் கடன்மற்றுக் காம மஃதடுங்கால்
துன்ப மதனிற் பெரிது.

'காமத்தானின்பமுற்றார்க்கு அதனாய துன்பமும் வரும்' என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

பரி.—காமம் இன்பம் கடல் - காமம்(புணர்வாலின்பஞ்செய் யுங்கால்) அவ்வின்பம் கடல்போலப் பெரிதாம்; மற்று அஃது அடும் கால் - இனி அதுதானே (பிரிவால்) துன்பஞ்செய்யுங் கால், துன்பம்-அத்துன்பம், அதனின் பெரிது - அக்கடலினும் பெரிதாம்; (எ - று.)

மற்று, வினைமாற்றின்கண் வந்தது. அடுங்காலென வந் தமையின், மறுதலையெச்சம் வருவிக்கப்பட்டது. பெற்றவின் பத்தோடொத்துவரின் ஆற்றலாம்; இஃது அதனது அள வன்று என்பதுகருத்து.

(கு - ரை.) அதுதானே - அந்தக்காமமே. அக்கடலினும்-அந்தக் கடல்போன்ற இன்பத்தைக் காட்டிலும். மற்று என்பது முதலிற்

கூறிய இன்பம் கடலின் பெரிதாதலென்பதை மாற்றியதனால், வினை மாற்றும். மறுதலையெச்சம் - இன்பஞ்செய்யுங்கால் என்பது. இஃது - இத்துன்பம். (௬)

௧௧௬ள. காமக் கடும்புன னீந்திக் கரைகாணேன்
யாமத்தும் யானே யுளேன்.

'காமக்கடல் நிறைபுணையாக நீந்தப்படும்' என்றாட்குச் சொல்லியது.

பரி.— காமம் கடும்புனல் நீந்திக் கரை காணேன் - காம மாகிய கடலை (நீந்தாதேனல்லேன்,) நீந்தியும் (அதற்குக்)கரை காண்கின்றிலேன்:(அக்காணாமைக்காலந்தான் எல்லாருந் துயி லும் அரையிருளாயிற்று); யாமத்து உம்-அவ்வரையிருட்கண் ணும், யான்ஏஉளேன் - (அதற்குஒருதுணையின்றி)யானே (யாயினேன்: ஆயும் இறந்துபட்டுய்ந்து போகாது) உளேனாகா நின்றேன்: (ஈதொரு தீவினைப்பயனிருந்தவாறென்?) (எ - று.)

கடுமை, ஈண்டு மிகுதிக்கணின்றது.உம்மை,முன்னுங் கூட் டப்பட்டது. யானேயாயினேனென்பது, நீ துணையாயிற்றிலை யென்னுங் குறிப்பிற்று.

(கு - ரை.) அதற்கு-அந்தக்காமக்கடற்கு. ஆயும் - யான்ஒருத்தி யாகவேயிருந்தும். இறந்துபட்டு உய்ந்துபோகாது - இறந்தொழிந்து காமக்கடலினின்று தப்பிப்போகாமல். கடும்புனலென்ற இடத்து, கடுமை-மிகுதியென்ற பொருளது.யாமத்தும் என்ற இடத்து உம்மை, நீந்தியும் என்று முன்னரும் கூட்டப்பட்டமை காண்க. யாமத்தும் யானேயுளேன் என்று கூறுபவளின் குறிப்பு, அந்தக்காலத்து நீ துணையாயிற்றிலை யென்பது. (எ)

௧௧௬அ. மன்னுயி ரெல்லாந் துயிற்றி யளித்திரா
என்னல்ல தில்லை துணை.

இரவின் கொடுமைசொல்லி யிரங்கியது.

பரி.—இரா அளித்து - இவ்விரா அளித்தாயிருந்தது; மன் உயிர் எல்லாம் துயிற்றி-உலகத்து நிலைபெறுகின்ற உயிர்களை யெல்லாந் தானே துயிலப்பண்ணுதலான்,என் அல்லது துணை இல்லை - என்னையல்லது வேறு துணையுடைத்தாயிற்றில்லை.

துயிற்றியெனத் திரிந்துநின்ற வினையெச்சம், அவாய்நிலை யான்வந்த உடைத்தாதலோடு முடிந்தது. துணையோடொன்று கின்ற உயிர்களெல்லாம் விட்டு இறந்துபடுமெல்லையேனுைய என்னையே துணையாக்கோடலின் அறிவின்றென்பதுபற்றி 'அளித்து' என்றாள்; இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

(கு - ரை.) துயிற்றி என்பது வேறுவினைமுதல் வினையைக் கொண்டு முடிதலால் திரிந்துநின்ற வினையெச்சமென்றார்: துயிற்ற என்பதன் திரிபு என்க. அது துணையென்பதன்பின் அவாய்நிலையான் வந்த உடைத்தாயிற்று என்பதில் 'உடைத்தா' என்ற வினைப்பகுதியோடு முடியும். துணையோடு ஒன்றுகின்ற - துணையோடுபொருந்துகின்ற: என்றது, ஆணும்பெண்ணுமாகிக் கூடியுள்ள என்றவாறு. அளித்து என்பதன்பொருள்-அளிசெய்யத்தக்கது என்பது. இறந்துபடும் நிலைமையிலுள்ள தன்னைத் துணையாகக்கொண்ட அறிவின்மை பற்றி, இருளை 'அளித்து' என்கிறாள். இது இகழ்ச்சியைப் புலப்படுத்தும். (அ)

கக்சுக. கொடியார் கொடுமையிற் றாங்கொடிய விந்நாள்
நெடிய கழியு மிரா.

இதுவுமது.

பரி.—(காதலரோடு நாம் இன்புற்ற முன்னாட்களிற் குறியவாய்), இ நாள்-(அவர்பிரிவுஆற்றேமாகின்ற) இந்நாள்களிலே, நெடிய கழியும் - நெடியவாய்ச்செல்கின்ற, இரா-கங்குல்கள், —கொடியார் கொடுமையின் தாம் கொடிய-அக்கொடியாரது கொடுமைக்குமேலே தாம் கொடுமை செய்யாநின்றன;(எ - று.)

தன்னாற்றாமை கருதாது பிரிதலின், 'கொடியார்'என்றாள். கொடுமை-கடிதின் வாராது நீட்டித்தல். அவர்பிரிவானும் நீட்டிப்பானு முளதாய ஆற்றாமைக்குக் கண்ணோடாமைமேலும், பண்டையின் நெடியவாய்க் கொடியவாகாநின்றன வென்பதாம்.

(கு - ரை.) இந்நாள்களிலே-காதலரைப்பிரிந்த இந்தநாள்களிலே. கொடியாரென்று கணவரைக்கூறியது-தலைவியின் ஆற்றாமையைப் பற்றிச் சற்றுங்கருதாமல் அவர்பிரிந்ததனால்: அக்கொடியாரிடத்துள்ள கொடுமைச்செயல்-காலநீட்டித்தல்.கடிதின்-விரைவில். கொடியார் கொடுமையின் இராக்கொடியஎன்றது - கணவரைப்பிரிந்ததனாலும் அவர் கடிதின்வராமல் நீட்டித்தலாலும் எனக்குத்தோன்றிய ஆற்றாமைக்குக் கருணைசெய்யவேண்டியிருக்க, அதனைச்செய்யாமையோடு தான்முன்னிலும் நீட்டிப்பது பற்றியாகும். பிரிந்துவருந்தும் நாள்கள்பலவாதலால் 'இரா கொடிய' என்று பன்மையாற்கூறியது. கண்ணோடாமை-தாட்சிணியங்கொள்ளாமை. பிரிந்தார்க்கு இரவு நீட்டித்துத்தோன்றுமாதலால் 'நெடியகழியுமிரா' என்றதென்க: "நெட்டிராவுடைத்தே" என்றார் குறுந்தொகையிலும். "இற்றை நீடிரவொன்று அஞ்சுகந்தத்தைவிளைக்கும்" என்ற திருவேங்கடத்தந்தாதியையும், "ஊழிபலவோரிரவாயிற்றோ வென்னும்" "கொடிதிராவென்னும்" என்னும் நளவெண்பாவையும் காண்க. (கூ)

கக௭0. உள்ளம்போன் றுள்வழிச் செல்கிற்பின் வெள்ளநீர்
நீந்தல மன்னோவென் கண்.

'நின்கண்கள் பேரழகு அழிகின்றனவாகலின் அழற்பாலையல்லை'
என்றுட்குச் சொல்லியது.

பரி.—உள்ளம் போன்று - மனம்போல, உள்வழி - காதல ருள்ள தேயத்து, செல்கிற்பின்-(கடிதிற்)செல்லவல்லனவாயின், —என் கண் நீர் வெள்ளம் நீந்தல-என் கண்கள் (இங்ஙன) வெள்ளமாகிய தந்நீரை நீந்தா; (எ - று.)

அது மாட்டாமையின் இனி அவற்றிற்கு நீந்துதலேயுள்ள தென்பதுபட நின்றமையின், 'மன்' ஒழியிசைக்கண்வந்தது. மனத்திற்குச்செலவாவதுநினைவேயாகலின்'உள்ளம்போன்று' என்றும், மெய்க்கு நடந்து செல்லவேண்டுதலிற் கண்கள் அத னொடு சென்று காதலரைக்காண்டல் கூடாதென்னுங் கருத் தால் 'செல்கிற்பின்' என்றும் கூறினாள். இதனான், வருகின்ற அதிகாரமுந் தோற்றுவாய் செய்யப்பட்டது.

(கு - ரை.) மனமானது காதலர் சென்றவிடத்துச்செல்லவல்லது: கண் என்பது உடலைவிட்டுச் செல்லவல்லதன்று: ஆகவே, உடலு ள்ளவிடத்தே கிடந்துவருந்தவேண்டுவதே கண்ணாற் செய்யக்கூடிய தென்கிறாள். காதலர் - அன்பிற்குப்பாத்திரமான கணவர். அது- காதலருள்ளதேயத்துக் கடிதிற்செல்லுதலை.மாட்டாமையின் - செய்ய மாட்டாமையால். அவற்றிற்கு - கண்களுக்கு. உள்ளத்திற்கு உள்வழிச் செலவாவது - அவர்சென்ற தேயத்தை நினைப் பது. அதனொடு-அவ்வுடலொடு. வருகின்ற அதிகாரம் - கண்விதுப் பழித்தல். பிரிவுத்துயரினை நினைத்தலால் மெலிந்திரங்குந் தலைவி கணவனைக் காணும் வேட்கையாலழிகின்றாளென்று அடுத்துக்கூறு வது அதிகார முறைமை யென்பது இங்குத் தோன்றுமாறுகாண்க.

ககஅ - ஆம் அதிகாரம்—கண்விதுப்பழிதல்.

பரி.—அஃதாவது - கண்கள் தம் காட்சிவிதுப்பான் வரு ந்துதல். காட்சிவிதுப்பு-தலைமகனைக் காண்டற்கு விரைதல். இது படரான் மெலிந்தவழி நிகழ்வ தாகலின், படர்மெலிந்திரங் கலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) விதுப்பு - இங்கு, வேட்கையால் விரைதல். கண்கட்கு விதுப்பு-கணவரைக் காணவேண்டுமென்றுகொண்டு விரைதலாம். கண் விதுப்பு-ஆறும்வேற்றுமைத்தொகை.விதுப்பு-'விதும்பு' என்ற முதனிலை அடியாகப்பிறந்த தொழிற்பெயர். (விதும்புதல்-விரைதல்: ஆசைப்படுதல், நடுங்குதல் என்ற பொருளது.) பிரிவுத்துயரால் பிரி ந்தபொருளை இடைவிடாது நினைந்து மெலிந்திரங்குவார்க்கு, அப் பொருளைக் காணவேண்டுமென்று வேட்கைகொண்டு கண் விரை தலினால் வருந்துதல் நிகழு மாதலால், இது, படர்மெலிந்திரங்கலின் பின் வைக்கப்பட்டது என்க.

ககஎக. கண்டாங் கலுழ்வ தெவன்கொலோ தண்டாநோய்
தாங்காட்ட யான்கண் டது.

'நின்கண்கள் கலுழ்ந்து தம்மழகு இழவாநின்றன: நீ ஆற்றல்வேண்டும்' என்ற தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

பரி.—தண்டா நோய். இத்தணியாநோயை, யாம் கண்டது -யாம்அறிந்தது, தாம் காட்ட-தாம்(எமக்குக் காதலரைக்)காட்டலானன்றே? கண் - (அன்று அத்தொழிலவாய) கண்கள், கலுழ்வது-(இன்று எம்மைக் காட்டச்சொல்லி)அழுகின்றது,எவன் கொல் - என்கருதி? (எ - று.)

காட்டவென்பதற்குஏற்ற செயப்படுபொருள் வருவிக்கப் பட்டது. இன்றும் தாமே காட்டுதலல்லது யாம் காட்டுதல் யாண்டைய தென்பதாம்.

(கு - ரை.) கண்கள் யாம் காணுமாறு காதலரைக் காட்டியது பற்றி அவர் பிரிவினால் இத்தணியா நோயை யாம் அறியலாயிற்று: அன்று அவ்வாறுசெய்த கண்கள் இன்று காதலரை எம்மைக் காட்டச்சொல்லிக் கலுழ்வதுஎன்? கலுழாது ஆற்றல்வேண்டுமென்பதாம். காட்சியென்பது கண்ணாகிய பொறியின் மூலமாகவே நிகழ்வதாதலால், யாம் அக்கண்கட்குக் கணவரைக் காட்டுவது எங்ஙன்நிகழும்? நிகழாதன்றே? என்பதாம். தணியாநோய்என்றது - தண்டாநோய் என்பதன்பொருள். முதலிலுள்ள தாம்-அசை. இரண்டாவதாக வந்துள்ள தாம்-கண்கள். அன்று-காதலர் எதிர்ப்பட்ட அந்நாள். அத்தொழிலவாய - காட்சித்தொழிலை யுடையனவான. காட்ட என்றற்கு ஏற்ற செயப்படுபொருள் 'காதலரை' என்பது. கண்டது என்பதன் பொருள், அறிந்தது என்பது. இன்றும் - இப்பொழுதும். (க)

கக௭௨. தெரிந்துணரா நோக்கிய வுண்கண் பரிந்துணராப்
பைத லுழப்ப தெவன்.

இதுவுமது.

பரி.—தெரிந்து உணரா - (மேல்விளைவதனை) ஆராய்ந்தறியாது, நோக்கிய-(அன்று காதலரை) நோக்கிநின்ற, உண்கண் - உண்கண்கள், பிரிந்து உணரா - (இன்று இது நம்மால் வந்ததாகலிற் பொறுத்தல்வேண்டுமெனக்) கூறுபடுத்துணராது, பைதல் உழப்பது-துன்பமுழப்பது, எவன்-என்கருதி?

விளைவது-பிரிந்துபோயவர் வாராமையிற் காண்டற்குஅரியராய்வருத்துதல். முன்னே வருவதறிந்து அதுகாவாதார்க்கு அது வந்தவழிப் பொறுத்தலன்றே யுள்ளது: அதுவுஞ் செய்யாது வருந்துதல் கழிமடச்செய்கை யென்பதாம்.

(கு - ரை.) ஒருசெயலை நிகழ்த்தும்பேது அதனால் விளையக்கூடியபயனை ஆராய்ந்துசெய்யவேண்டும்: அங்ஙன் ஆராய்ந்து செய்யாது அதனால் தீப்பயன் விளைந்தபோது அதற்குவருந்துவது மிக்க மடமைச்செயலாமென்பதாம். உண் கண்கள் - மையுண்டகண்கள். இன்று-கணவரைப்பிரிந்துள்ள இக்காலத்து, இது - இவ்வருத்தம்,

கூறுபடுத்துணராது - பகுத்தறியாது. துன்பம் உழப்பது-வருத்தம் அனுபவிப்பது. பிரிந்துபோயவர்-பிரிந்துபோன காதலர். அது-அவ் வருத்தம். கழிமடம் - மிக்க அறியாமை. (பரிந்துணர்தல்-பகுத்துணர் தல்) 'பரிந்துணராப்பைதலுழப்பதெவன்'-'எற்றென்றிரங்குவ செய் யற்க செய்வானேல், மற்றன்னசெய்யாமைநன்று" என்றது, இங்குக் கருதத்தக்கது. (உ)

ககஎ௩. **கதுமெனத் தாநோக்கித் தாமே கலுழும்**
இதுநகத் தக்க துடைத்து.

இதுவுமது.

பரி.—தாம்-இக்கண்கள், கதுமென நோக்கி- (அன்று காத லரைத் தாமே) விரைந்துநோக்கி, (இன்றும்), தாமே கலுழும் -தாமேயிருந்தழுகின்ற, இது—, நக தக்கது உடைத்து-(நம்மாற்) சிரிக்கத்தக்கஇயல்பினையுடைத்து; (எ - று.)

கண்களென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. இதுவென்றது- மேற்கூறிய கழிமடச் செய்கையை. அது, வருமுன்னர்க் காப் பார்க்கு நகைவிளைக்குமாகலான், 'நகத்தக்கதுடைத்து' என் ருள்.

(கு -ரை.) காம்ப்பித்துக்கொண்டு சொல்பவளின்பேச்சு ஆதலால், கண்ணையும் தன்னையும் வேறுபடுத்தி, தான் வருமுன்னர்க்காப்பா ளாகவும், கண் அவ்வாறுஉள்ளதன்ருகவும் கொண்டு கூறுகின்ரு ளென்க. அதிகாரத்தான்-இது, கண் விதுப்பழிதல் என்ற அதிகார மாதலால்.மேற்கூறிய-இந்தக்குறளில் இது என்ற சுட்டிற்கு முன்னே கூறிய. இது என்ற சுட்டு, கதுமெனத் தாம் நோக்கித் தாமே கலுழ்த லாகிய கழிமடச்செய்கையைக் குறிக்கும்: இரண்டாஞ்செய்யுளி னுரை யிற்கூறிய கழிமடச்செய்கையைக் குறிக்குமென்பாருமுளர். (௩)

ககஎ௪. **பெயலாற்ரு நீருலந்த வுண்க ணுயலாற்ரு**
உய்வினோ யென்க ணிறுத்து.

இதுவுமது·

பரி.—உண் கண்-உண்கண்கள்,—(அன்று), உயல் ஆற்ரு -(யான்) உய்யமாட்டாமைக்கு ஏதுவாய, உய்வு இல் நோய்-ஒழி வில்லாத நோயை, என் கண் நிறுத்து-என்கண்ணே நிறுத்தி, —(தாமும்), பெயல் ஆற்ரு-அழுதன்மாட்டாவண்ணம், நீர் உல ந்த-நீர் வற்றிவிட்டன; (எ - று.)

நிறுத்தல்-பிரிதலும் பின்கூடாமையுமுடையாரைக்காட்டி அகனல் நில்பெறச் செய்தல். முன் எனக்கு இன்னுதனசெய் தலால், பின் தமக்கு இன்னுதன தாமே வந்தன வென்பதாம்.

(கு - ரை.) பிரிந்தால் விரைவிற் கூடுவாரைக் காட்டினுல், பிரிவு நோய் நிலைத்திராது: அங்ஙனன்றிப் பிரிந்து பின் கூடாமையுமுடை

யாரைக் கண்கள் காட்டி, அதனாற் பிரிவுநோயை ஒழியாவண்ணம் நிலைநிறுத்தின: இப்படி முன்னே எனக்குத் தீங்குசெய்யவே, அத் தீப்பயனால் இப்போது அக்கண்களே அழவும்முடியாதவாறு நீர்வற்றிக்கிடக்கின்றன என்று கண்களைப் பழிக்கின்றாள். "பிறர்க்கின்னா முற்பகல் செய்யிற் றமக்கின்னா, பிற்பகல்தாமேவரும்" எனபது முதலியன காண்க. உய்யமாட்டாமைக்கு-உயிரோடுபிழைத்திராமைக்கு. தாமும் - கண்களும். (ச)

கஎரு. படலாற்ரு பைதலுழக்குங் கடலாற்ருக்
காமநோய் செய்தவென் கண்.

இதுவுமது.

பரி.—(எனக்கு), கடல் ஆற்ரு - கடலும்சிறிதாம்வண்ணம் பெரிதாய, காமம் நோய்-காமநோயை, செய்த—, என் கண்- என்கண்கள், (அத் தீவினையால்), படல் ஆற்ரு - (தாமுந்)துயில் கிலவாய், பைதல் உழக்கும் - துன்பத்தையும் உழவாநின்றன.

காமநோய் காட்சியான்வந்த தாகலின், அதனைக் கண் களே செய்ததாக்கிக் கூறினள். துன்பம், அழுதலா லாயது.

(கு - ரை.) கடல் ஆற்ரு - கடலுந்தாங்கமாட்டாத: எனவே, கடலினும் மிக்கஎன்றுபொருளாம்: அக்கருத்தையொட்டி 'கடலும் சிறிதாம்வண்ணம்' என்றது. காட்சி - தலைமகனைக்காணுதல்: காணுதற்குக் காரணம் கண்ணேயாதலால், காமநோய் அதன்மூலமாகவே வந்ததாம். பைதலென்பதன் பொருள் - துன்பம். துன்பம்-கண்க்குத் துன்பம். (ரு)

கஎசு. ஓஒ வினிதே யெமக்கிந்நோய் செய்தகண்
தாஅ மிதற்பட் டது.

இதுவுமது.

பரி.—எமக்கு இ நோய் செய்த-எமக்கு இக்காமநோயினைச் செய்த, கண் தாம்-கண்கடாமும், இதன் பட்டது - இத் துயிலாதுஅழுதற் கண்ணே பட்டது, ஓஒ இனிதே-மிகவும்இனிதாயிற்று; (எ - று.)

ஓஒவென்பது மிகுதிப்பொருட்கண்வந்த குறிப்புச்சொல். தம்மால் வருத்தமுற்ற எமக்கு அது தீர்ந்தாற்போன்ற தென்பதாம்.

(கு - ரை.). எமக்குமுன்னே வருத்தந்தை யுண்டாக்கின கண்கட்கு இப்போது துயிலாதுஅழுகை நேர்ந்ததைக் கருத, என் வருத்தந்தீர்ந்தாற்போல் இனிதாகாநின்றதென்கிருள் தலைவி. தீங்கு இழைத்தவர்க்குத் தீங்குநேரின் அதனால் தம்தீங்கு நீங்கினாற் போன்றுமகிழும் உலகவழக்கு இங்குக் கருதத்தக்கது. தம்மால்-கண்களால். (சு)

ககஎஎ. உழந்துழந் துண்ணீ ரறுக விழைந்திழைந்து
வேண்டி யவர்க்கண்ட கண்.

இதுவுமது.

பரி.—விழைந்து—, இழைந்து-உண்ணெகிழ்ந்து, வேண்டி-விடாதே, அவர் கண்ட-(அன்று) அவரைக் கண்ட, கண்-கண்கள், (இன்று இத்துயிலாது அழுங்கலாய துன்பத்தினை), உழந்து உழந்து—, உள்நீர் அறுக - தம்மகத்துள்ள நீர் அற்றேபோக.

அடுக்கு, இடைவிடாமைக்கண் வந்தது. அறுதலாகிய இடத்துநிகழ் பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேனின்றது.

(கு - ரை.) வேண்டிக்கண்டஎன்பதன் கருத்து - இடைவிடாதே கண்ட என்பது: ஒருபொருளினிடத்து விருப்பம் மிக்கிருந்தால், அப்பொருளை இடைவிடாதே காணுதல் இயல்பாதலறிக. அழுங்கலாய - வருந்துவதாகிய. அடுக்கு - 'உழந்துழந்து' என்ற இடத்திலுள்ளது. கண்ணாகியஇடத்து நிகழ்பொருளாகிய நீரின் தொழிலான அறுதலைக் கண்ணின்மேலேற்றி 'கண் அறுக' என்றது: இது, இடத்துநிகழ்பொருளின்தொழிலை இடத்தின்மேலேற்றிக்கூறிய உபசாரவழக்காம். அறுக என்ற வியங்கோள் - சபித்தற்பொருளில் வந்தது. (எ)

ககஎஅ. பேணாது பெட்டா ருளர்மன்னோ மற்றவர்க்
காணா தமைவில கண்.

'காதலர் பிரிந்துபோயினரல்லர்; அவர் உண்டுளர்: அவரைக்காணுமளவும் நீ ஆற்றல் வேண்டும்' என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

பரி.—பேணாது-(நெஞ்சால்)விழையாதுவைத்து, பெட்டார் - (சொன்மாத்திரத்தால்) விழைந்தவர், உளர் - (இவ்விடத்தே) உளர்; (அவ்வுண்மையாற் பயன் யாது?) அவர்-அவரை, கண்-கண்கள், காணாது அமைவில - காணாதமைகின்றன இல்லையாயின; (எ - று.)

செயலாற்பிரிந்து நின்றமையின் 'பேணாது' என்றும், முன்நலம்பாராட்டிப் பிரிவச்சமும் வன்புறையுங் கூறின ராகலின் 'பெட்டார்' என்றுங் கூறினாள். மன்-ஒழியிசைக்கண் வந்தது. மற்று, வினைமாற்றின்கண் வந்தது. ஓகாரம் - அசைநிலை. யான் ஆற்றவுங் கண்கள் அவரைக்காண்டற்கு விரும்பாநின்றன வென்பதாம். இனிக்கொண்கனைஎன்று பாடமாயின், என்கண்கள் தம்மைக்காணாதமைகின்ற கொண்கனைத் தாம் காணாதமைகின்றனவில்லை: இவ்வாறே தம்மையொருவர் விழையாதிருக்கத் தாம் அவரைவிழைந்தார் உலகத்துளரோ என்றுரைக்க. இதற்கு மன் - அசைநிலை.

(கு - ரை.) தலைவியைத் தேற்றுதற்காகத் தோழி தலைமகனைப் பற்றி 'பிரிந்து வெகுதூரஞ் சென்றாரல்லர்: அண்மையிடத்தே ததான்

உள்ளார்: ஆதலால், விரைவில் வந்திடுவர்' என்ற கருத்தால், இவ்விடத்தே உளரென்று ளென்க. பெட்டாருளர் என்ற சொற்சேர்க்கையால், இவ்விடத்தே யென்பது கருத்துப்பொருளாகப் பெறப்படும். விழையாது-விரும்பாதிருந்து. வைத்து - துணைவினை. அமைகின்றன இல்லை-சாந்தமாக அடங்கி நிற்பனஅல்ல: மிகவும் வருந்துகின்றன என்றபடி. நலம்பாராட்டல் - தலைமகளைப்புணர்ந்தபின் புணராதமுன்னின்றவேட்கை அதிகரித்தலால் தலைமகளின் அழகைப் பாராட்டிக் கூறும் ஓர் அகத்துறை. பிரிவச்சம் - பிரிவினையஞ்சுதல்: அது - தலைமகன் தான் பிரிய அஞ்சுவதும்,தலைமகளைப் பிரிவு அஞ்சுவித்தலும். இதுவும் ஓர்அகத்துறை. தலைமகன் 'நின்னிற்பிரியேன், பிரியின் ஆற்றேன்' என்று இவ்வாறு பிரிவச்சத்தை யுணர்த்துமென்ப. வன்புறையென்பது - தலைமகன் பிரிந்திடுவனோ?' என்று தலைமகள் ஐயுற்றபோது, தலைமகன் அவளது ஐயந்தீர வற்புறுத்துக் கூறும் அகத்துறை. நலம்பாராட்டல் முதலிய கூறியதனால், தலைவரைச் சொன்மாத்திரத்தாற் பெட்டாரென்றது. உளர் என்பதன்பினுள்ள 'மன்' என்பது-அவர் அண்மையிலிருந்தும் பயனில்லையென்ற பொருளைக் குறிப்பித்தலால், ஒழியிசையாம். மற்று என்பது - உளர்என்னும்வினையை மாற்றி எம்வரையில் இலர்என்ற பொருளைத் தந்ததனால், வினைமாற்றுயிற்று. யான் ஆற்றவும் - தலைவரைப்பிரிந்த நான் பொறுத்திருந்தேனாகவும். மற்றவர் என்ற இடத்துக் கொண்கனை யென்றுபாடமாயின், அப்போது, கொண்கனைக் காணாது அமைவில: (இங்ஙன்), பேணாது-(ஒருவர் தம்மை) விரும்பாதிருக்க, பெட்டார்உளர்ஓ-(தாம் அவரை) விரும்புபவர் (உலகத்து) உளரோ? என்று உரையாம்: இதற்கு-இவ்விரண்டாமுரைக்கு. (அ)

ககஎசு. வாராக்காற் றுஞ்சா வரிற்றுஞ்சா வாயிடை
ஆரஞ ருற்றன கண்.

'நீயும் ஆற்றி நின்கண்களும்துயில்வனவாதல்வேண்டும்' என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

பரி.—வாரா கால் துஞ்சா-(காதலர்)வாராதஞான்று(அவர் வரவு பார்த்துத்) துயிலா: வரின் துஞ்சா-வந்தஞான்று (அவர் பிரிவஞ்சித்) துயிலா: (ஆகலான்), ஆயிடை-அவ்விருவழியும், கண் - (என்) கண்கள், ஆர் அஞர் உற்றன - பொறுத்தற்கரிய துன்பத்தினையுடைய; (எ - று.)

ஆயிடையெனச் சுட்டு நீண்டது. இனி, அவற்றிற்குத் துயில் ஒருஞான்றுமில்லை யென்பதாம்.

(கு - ரை.) அவ்விருவழியும்-வாராதகாலம் வந்தகாலம் என்ற இரண்டு காலத்தும். (சு)

ககஅ0. மறைபெற லூரார்க் கரிதன்று லெம்போல்
அறைபறை கண்ணா ரகத்து.

'காதலரைஇவ்வூர்இயற்பழியாமல், அவர்கொடுமையை மறைக்கவேண்டும்' என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

பரி.—எம்போல் அறை பறை கண்ணார்-எம்மைப்போலும் அறைபறையாகிய கண்ணினையுடையார், அகத்து-(தம்) நெஞ்சின்கணடக்கிய, மறை-மறையை, பெறல்-அறிதல், ஊரார்க்கு-இவ்வூரின்கணுள்ளார்க்கு, அரிது அன்று - எளிது; (எ - று.)

மறையென்பது, ஈண்டு மறைக்கப்படுவதனை. அகத்துநிகழ்வதனைப் புறத்துள்ளார்க்கு அறிவித்தலாகிய தொழிலான் ஒற்றுமை யுண்மையின், 'அறைபறையாகிய கண்' என்றாள். இங்ஙனஞ் செய்யுள்விகாரமாக்காது, 'அறைபறைக் கண்ணார்' என்று பாடமோதுவாருமுளர். யான் மறைக்கவும், இவை வெளிப்படுத்தாநின்றன வென்பதாம்.

(கு - ரை.) அறை பறை ஆகிய - அறையப்படும் பறையின் தன்மையை யுடையதாகிய: பறையென்பது அகத்துநிகழும் விஷயத்தை யாவர்க்கும் தெரிவிப்பதுபோல், உள்ளேநிகழ்ந்த இரகசியத்தைக் கண்கள் வெளிப்படுத்து மென்க. கண்ணை அறைகின்ற பறையோடு அபேதப்படுத்தி 'அறைபறைகண்' என்றது, பறையின் தன்மை கண்ணிடத்தும் இருத்தலால். பறை கண்என்பது-இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை யாதலால், 'பறைக்கண்' என்று மிகவேண்டும்: அங்ஙன் மிகாதது - செய்யுள் விகாரம்: இச்செய்யுள் விகாரத்தைக் கொள்ளாது 'பறைக்கண்' என்று வலிமிகப் பாடங் கொள்வாருமுளரென்றார், (கo)

கககூ - ஆம் அதிகாரம்—பசப்புறுபருவரல்.

பரி.—அது பசப்புற்ற பருவரலென விரியும். அஃதாவது - பசப்புறுதலானாய வருத்தம். இதனை "பந்தெறிந்தவயா" 'என்பதுபோலக் கொள்க. பசப்பாவது-பிரிவாற்றாமையான்வருவதோர் நிறவேறுபாடு. இது, தலைமகனைக்காணப் பெறாதவழி நிகழ்வதாகலின், கண்விதுப்பழிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு-ரை.) பசப்புஉறுபருவரல் - பசப்பையுறுதலாலான துன்பம். உறுபருவரல்-வினைத்தொகை: காலங்கரந்த பெயரெச்சமாகிய 'உறு' என்பதனை விரிக்கும்போது உற்ற என்று விரியும்: பந்து எறிந்த அயா என்பது பந்தை எறிந்ததனாலான தளர்ச்சி எனக்காரணப்பொருட்டாயிருப்பதுபோல், காலங் கரந்தபெயரெச்சமாகிய 'உறு' என்பதும் உறுதலாலான எனக்காரணப்பொருட்டாம். "விண்டோய் வரைப்பந்தெறிந்த வயாவிட" என்று, கலித்தொகையில் குறிஞ்சிக்கலியில் நான்காவதுபாடலில் வந்துள்ளது. தலைவி தலைவனைக் காணாமையாற் பசப்புற்று அதனால் ஆன பருவரலைக் கூறும் இந்த அதிகாரம், தலைவனைக் காணஇடத்து நிகழும் கண்விதுப்பழிதலின்பின் இருத்தற்கு ஏற்கும்.

ககஅக. நயந்தவர்க்கு நல்காமை நேர்ந்தேன் பசந்தவென்
பண்பியார்க் குரைக்கோ பிற.

முன் பிரிவுடம்பட்ட தலைமகள் அஃதாற்றாது பசந்தவழித்
தன்னுள்ளே சொல்லியது.

பரி.—நயந்தவர்க்கு - (தன்னை) நயந்தவர்க்கு, நல்காமை நேர்ந்தேன் - (அதுபொழுது) பிரிவையுடம்பட்ட நான், பசந்த என் பண்பு-(அதனை யாற்றாது இதுபொழுது) பசந்த என்னியல்பினை, யார்க்கு உரைக்கோ-யார்க்குச் சொல்வேன்? (எ - று.)

பிறவென்பது, அசைநிலை. உடம்படாவழி ஒழிதல்குறித்துப் பிரிவுணர்த்தினராகலின் அவரன்புடைய ரென்னுங் கருத்தான் 'நயந்தவர்' என்றும், இதுவேயுடம்பாடாக மேலும் பிரிவு நிகழுமாகலின் இனி அவரைக் கூடுதலரிதென்னுங் கருத்தான் 'நல்காமை' என்றும், முன்னருடம்படுதலும் பின்னராற்றாது பசத்தலும் பிறர்செய்தனவல்ல வென்பாள் 'பசந்தவென்பண்பு' என்றும், யான் செய்துகொண்ட துன்பத்தினை இனி யொருவருக்குச்சொல்லலும் பழியாமென்னுங் கருத்தால் 'யார்க்குரைக்கோ' என்றுங் கூறினள்.

(கு - ரை.) அஃது ஆற்றாது-பிரிவைத் தாங்கமாட்டாமல். பசந்தவழி-நிறவேறுபாட்டையடைந்தபோது. உடம்படாவழி-பிரிவுக்குச் சம்மதியாவிட்டால். ஒழிதல்-உயிரொழிதல். பெருமகிழ்ச்சியை இடைவிடாது திளைப்பின், அதனையும் உயிர் தாங்கமாட்டாதென்பர். மேலும் பிரிவுநிகழும் - பின்னும் தலைவருடைய பிரிவு தொடர்ச்சிப் பட்டிருக்கும். அருளாமை என்ற பொருளையுடைய நல்காமை யென்பது-இங்கு அதன் காரியமாகிய பிரிவைக் காட்டிற்று: காரணப்பெயர் காரியப்பொருளில்வந்த உபசாரவழக்கு என்னலாம். பண்பியார் - குற்றியலிகரம்: அலகுபெறாது வந்தது. (க)

ககஅஉ. அவர் தந்தா ரென்னுந் தகையா லிவர்தந்தென்
மேனிமே லூரும் பசப்பு.

ஆற்றாளெனக்கவன்ற தோழிக்கு 'ஆற்றுவல்' என்பதுபடச்
சொல்லியது.

பரி.—(யான் ஆற்றியுளேனாகவும்),—பசப்பு-இப்பசப்புத்தான்,—தந்தார் அவர் என்னும் தகையால்-(என்னை)உண்டாக்கினர் அவரென்னும்பெருமிதத்தான், என் மேனிமேல் இவர்ந்து ஊரும் - என்மேனியை மேற்கொண்டு செலுத்தாநின்றது; (எ - று.)

"குருதிகொப் புளிக்கும் வேலான் கூந்தன்மா விவர்ந்து செல்ல" என்புழியும் இவர்தல் இப்பொருட்டாத லறிக. இஃது உரிமைபற்றி யூர்கின்றது; இதற்கு நீ கவலல்வேண்டா வென்பதாம்.

(கு-ரை.) தந்தாரென்பதன் பொருள், உண்டாக்கினரென்பது. என்னை யென்றது பசப்பைக்காட்டும் தகை-தருக்கு. இவர் தந்து-ஒரு சொல்: இதில், தா - துணைவினை. ' குருதிகொப்புளிக்கும்'' என்று தொடங்கும் மேற்கோள், சீவகசிந்தாமணி விமலையாரிலம்பகம், க-இல் உள்ளது. இதன் பொருள் :—குருதிகொப்புளிக்கும் - (பகைவரின்) இரத்தத்தைவெளிக்கக்குகின்ற, வேலான் - வேற்படையையுடையசீவகன், கூந்தல்-(பிடரியின்கண் மயிரையுடைய, மா-குதிரையை இவர்ந்து செல்ல - மேற்கொண்டு செல்ல என்பது. இம்மேற்கோளிலும் இவர் தலென்பது மேற்கொள்ளுதலென்ற பொருளையுடையதாதல் காண்க இஃது - பசப்பு. உரிமைபற்றி - சுதந்திரம் பாராட்டி. (உ)

ககஅ௩. சாயலு நாணு மவர்கொண்டார் கைம்மாறு
நோயும் பசலையுந் தந்து.

'அழகும் நாணும் அழியாமல் நீ யாற்றல்வேண்டும்' என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

பரி.—கைம்மாறு -(பிரிகின்ற ஞான்றே அவ்விரண்டற்கும்) தலைமாறாக, நோய் உம் - இக்காமநோயினையும், பசலை உம்- பசலையையும், தந்து-(எனக்குத்) தந்து,—சாயல் உம் - (என்) மேனியழகினையும், நாண் உம் - நாணினையும், அவர் கொண்டார் - அவர் கொண்டுபோயினர்; (எ - று.)

எதிர்நிரனிறை: அடக்குந்தோறும் மிகுதலான், நோய் நாணிற்குத் தலைமாறாயிற்று. இனி, அவர் தந்தாலல்லது அவை யுளவாகலும் இவை யிலவாகலுங் கூடாவென்பதாம்.

(கு - ரை.) பிரிகின்ற ஞான்றே - பிரிகின்ற பொழுதே. அவ்விரண்டற்கும்-அழகு நாண் என்ற அந்த இரண்டுக்கும். தலைமாறாக- பிரதியாக. பசலை-பசப்பு : பிரிவுத்துயரினால் உடலில் தோன்றும் நிறவேறுபாடு. நாணைக் கொண்டு அதற்குப்பதிலாகக் காமநோயையும், சாயலைக்கொண்டு அதற்குப் பதிலாகப் பசலையையுந் தந்தார் என்று முதலடியில் நிற்கும் பெயர்கள் பின்னிரண்டடிகளில் நிற்கும் பெயர்களோடு மாறி இயைதலால், எதிர்நிரனிறைப் பொருள்கோளாம். சிறந்த இரண்டுபொருளைக்கொண்டு அதற்குமாறாக இரண்டு இழி பொருளைக்கொடுத்ததாக, இந்தக்குறளிற் கூறியிருப்பது, பரிவர்த்தனையணி யெனப்படும் மாற்றுநிலையணியாம். பசலையென்பது உடலின் நிற வேறுபாடு ஆதலால், அழகுக்கு அது மாறுபட்டதாகலாம்: நோய் நாணுக்கு எப்படி மாறுபட்டதாகலாமெனின் ?—நாணத்தால் காமநோயை அடக்குந்தோறும் அஃது மிகுதலால், நாண் காமநோய்க்கு மாறானதாகும். (௩)

ககஅ௪. உள்ளுவன் மன்யா னுரைப்ப தவர்திறமால்
கள்ளம் பிறவோ பசப்பு.

'பிரிகின்றவர் தெளிவித்த சொற்களையும் அவர் நற்றிறங்களையும் அறிதியாகலின் நீட்டியாது வருவர்' என்றவழிச் சொல்லியது.

பரி.—(அவர்சொற்களை), யான்—,உள்ளுவன்-(மனத்தால்) நினையா நிற்பேன்: உரைப்பது-(வாக்கால்) உரைப்பதும்,அவர் திறம்-அவர் நற்றிறங்களையே; (அங்ஙனஞ் செய்யாநிற்கவும்), பசப்பு-பசப்பு (வந்துநின்றது): கள்ளம்-(இது) வஞ்சனையா யிருந்தது; (எ - று.)

'பிற'வும் 'ஓ' வும்-அசைநிலை. மெய் மற்றை மனவாக்குக் களின் வழித்தாகலின் அதன்கண்ணும் வரற்பாற் றன்றாயிரு க்க வந்தமையின், இதன்செயல் கள்ளமாயிருந்த தெனத் தானாற்றுகின்றமை கூறியவாறாயிற்று.

(கு - ரை.) மனத்தினால் தலைவர்சொற்களை நினைத்தலும் வாயால் அவர் திறத்தை யுரைத்தலும் செய்யாநிற்க, அம்மனோவாக்குக்களின் வசமாகவுள்ள மெய்யில் [உடம்பில்] பிரிவினாலாகிய பசப்பு வரக் காரணமில்லையே: அது வந்தது என்னமாயமோ? என்கிறாள்: இதனால் தலைவி தான் ஆற்றுகின்றமையைப் புலப்படுத்துகின்றாளென்க. என்றவழி-என்று தோழி சொல்லியபோது.சொல்லியது என்பதற்கு, 'தலைவி' என்று எழுவாய் வருவிக்க. 'உள்ளுவன்' என்பதற்கு ஏற்ற செயப்படுபொருளாகிய'அவர்சொற்களை'என்பது, வருவிக்கப்பட்டது. 'மன்' என்பது-உள்ளுவதாற்பயனில்லையென்று கருத்தைத் தோற்று வித்தலின், ஒழியிசைப்பொருளதென்னலாம். திறம்-குணம். ஆல் -தேற்றப்பொருளது. அதன் கண்ணும்-உடம்பினிடத்தும், வரப்பாற் றன்று-வருதற்கு உரியதன்று:வந்தமையின் என்பதற்குமுன்'பசப்பு' என வருவிக்க. இதன்-இந்தப்பசப்பின். தான்-தலைவி. (ச)

கக அரு. உவக்காணெங் காதலர் செல்வா ரிவக்காணென்
மேனி பசப்பூர் வது.

'காதலர் பிரிந்தணித்தாயிருக்கவும் ஆற்றுகின்றிலை' என்ற தோழிக்கு முன்னிகழ்ந்தது கூறியது.

பரி.—எம் காதலர்-(பண்டும்) நங்காதலர், உவக்காண் செல் வார் - உங்கேசெல்வாராக: என் மேனி பசப்பு ஊர்வது—, இவக்காண் - இங்கேயன்றோ! (அப்பெற்றியது இன்று பிறி தொன்றாமோ?) (எ - று.)

'உவக்காண்', 'இவக்காண்' என்பன-ஒட்டிநின்ற இடைச் சொற்கள். தேயஅண்மையாற் காலஅண்மை கருதப்பட்டது. அவர்செலவும் பசப்பினது வரவும் பகலிரவுகளின் செலவும் வரவும்போல்வது அறிந்துவைத்து, அறியாதாய்போல நீ சொல்லுகின்றதென்னை யென்பதாம்.

(கு - ரை.) அணித்தாயிருக்கவும்-சமீபமான இடத்திலிருக்கவும் பண்டும்-முன்பும். உங்கே - வெகுதூரமும் வெகுசமீபமுமாகாத நடுத் தரமான இடம். இங்கே-இவ்விடத்தே. உவக்காண், இவக்காண் என் பன - 'உ', 'இ' என்ற சுட்டிடைச்சொற்களை யொட்டித்தோன்றிய

இடைச்சொற்கள்: இவற்றுள், காண்-முன்னிலையசையென்னலாம். உவக்காண் என்பது-வெகுதூரமல்லாதவிடத்தே எனத் தேயத்தின் அண்மைப்பொருளது: அதனால், அத்தலைவர் பிரிந்து வெகுகால மாகவில்லை யென்ற கருத்தும் பெறப்படுமென்றார். பகல்போக இரவு வர இடையிட்டகாலம் எத்துணைச் சிறியதோ, அத்துணைச் சிறியதே அவர்பிரிதற்கும் மேனியில் பசப்புவருதற்கும் இடைப்பட்ட காலம் என்க. (ரு)

ககஅசு. விளக்கற்றம் பார்க்கு மிருளேபோற் கொண்கண்
முயக்கற்றம் பார்க்கும் பசப்பு.

இதுவுமது.

பரி.—விளக்கு-விளக்கினது, அற்றம் பார்க்கும் - மெலிவு பார்த்து நெருங்கிவரும், இருளே போல்-இருளேபோல,கொண்கன் முயக்கு-கொண்கன் முயக்கினது, அற்றம் பார்க்கும்-மெலிவுபார்த்து நெருங்கிவரும், பசப்பு-இப்பசப்பு; (எ - று.)

பார்க்குமென்பன, இலக்கணைச்சொல். முன் பிரியாதிருக்கவும் தனக்கு அவகாசம்பார்த்து வரும் பசப்புப் பிரிவுபெற்றால் என்செய்யாதென்பதாம்.

(கு - ரை.) மெலிவு-சோர்ந்ததன்மை. இருளுக்கும் பசப்புக்கும் பார்த்தலென்பது நிகழாததாதலால், 'பார்க்கும்'என்பது இரண்டிடத்தும் இலக்கணைச்சொல் எனப்பட்டது: பெற்றிட்டதனால் தோன்றும் என்றபொருளது என்னலாம். அவகாசம்-ஏற்ற இடம். இச்செய்யுளில், அற்றம் என்பது - சோர்ந்தநிலை யென்ற பொருளது: முயக்கந் தளர்ந்தநிலையிலும் வரும் பசப்பு, பிரிவே நிகழின் என்னபாடுபடுத்தாது என்பது, இக்குறளின் கருத்தென்க. (சு)

ககஅஎ. புல்லிக் கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தே னவ்வளவில்
அள்ளிக்கொள் வற்றே பசப்பு.

இதுவுமது.

பரி.—புல்லிக் கிடந்தேன்-(முன்னொரு ஞான்று காதலரைப்)புல்லிக்கிடந்த யான்,(அறியாது),புடைபெயர்ந்தேன்—: அவ்வளவில் - அப் புடைபெயர்ந்தவளவிலே, பசப்பு—, அள்ளிக் கொள்வுஅற்று - அள்ளிக்கொள்வது போல வந்து செறிந்தது; (எ - று.)

*கொள்வெனக்குறைந்து நின்றது. அள்ளிக்கொள்வது - அள்ளிக் கொள்ளப்படும் பொருள். அப்புடைபெயர்ச்சி மாத்திரத்துக்கு அவ்வாறாயது, அப்பிரிவின்கண் ஆமாறு சொல்லவேண்டுமோ வென்பதாம்.

---

*பி - ம்:—கொள்வதென்பது குறைந்துநின்றது.

(கு - ரை.) புல்லிக்கிடந்த-தழுவிக்கிடந்த. புடைபெயர்தல் - அம் முயக்கம் சற்று விலகப்பெறுதல்: தழுவியது சிறிதுநெகிழுமிடத்து இறுகத்தழுவக் கையையெடுத்து மீண்டும் தொழில் நிகழ்த்தவேண் டுதலால் இவ்வாறு கூறியது. கொள்வது என்பது-கொள்வெனக் குறைந்து நின்றது: 'அள்ளிக் கொள்வது' எனஉரைநடையில்வருத லால், கொள்வெனக் குறைந்து நின்றதுகொள்வ தென்றசொல் என் பது பெறப்படும்.ஊன்றிநோக்க,இந்தக் கொள்வதுஎன்பது வினையால ணையும்பெயராதலறியலாம்:இனி,ஒருசாரார் கொள்வென்பதுகுறைந்து நின்றது என்றுபாடம்ஓதுவர்:அதற்குக் கொளவற்றுஎன்பது கொள் வற்று என்று அகரங் குறைந்து வந்ததென்க:இப்பாடத்தில் கொள் என்பது-கொள்வதுஎன்ற தொழிற்பெயர்ப் பொருளதென்க:"அறஞ் செயவிரும்பு" என்பதில்,செயஎன்பது செய்வது என்று பொருள்படு தல் போல. மற்றொருசாரார்கொளலென்பது குறைந்து நின்றதெனப் பாடம்ஓதுவர்:அதற்குப்பொருள்-கொள்என்றபகுதியினடியாப்பிறந்த தொழிற்பெயர்ச்சொல் குறைந்துவந்த தென்பது.

இந்தத்திருக்குறளில், பின்வரும் ஐதிகியம் மாணுக்கர் கவனித்தற்கு உரியது: அது வருமாறு:—நஞ்சீயர் முதலிய அடியார்கள்பலருடனே பட் டர் பெரியதிருவோலக்கமாக வீற்றிருந்து திருவாய்மொழி வியாக்கி யானம் உபனியசிக்கிறபோது "என்னீர்மை கண்டிரங்கி யிது தகா தென்னாத, என்னீலமுகில்வண்ணற்கு" என்ற இடம் வந்தவள விலே, ஒரு புலவர் "தலைவன்தலைவியைப் பிரியாதிருக்கிறநிலையில் அவள் வருந்தா ளாதலாலும், அவன் அவளைப் பிரிந்திருக்கின்ற பொழுது அவள் படும் வருத்தத்தை அவன் காண வகையில்லை யாகையாலும், 'என்னீர்மைகண்டிரங்கி' என்றல் பொருந்துமோ? 'என் னீர்மைகேட்டிரங்கி' என்றாலன்றோ பொருந்துவது?" என்று ஆக்ஷே பிக்க, அதற்குப் பட்டர், 'தொட்ட கை விட்டவளவிலே தலைவியின் உடம்பு நிறம்மாறி வெளுத்தலைக் கண்டால், தலைவன், இவளைத் தான் பிரியத் தகா தென்று நினைக்கவேண்டாவோ? "ஊருண் கேணி யுண்டுறைத் தொக்க, பாசி யற்றே பசலை காதலர், தொடுவுழித் தொடுவுழி நீங்கி, விடுவுழி விடுவுழிப் பரத்தலானே" என்பது போன்றுள்ள தமிழ் வழக்குக்களை அறியீரோ?' என்று விடைகூறி அந்த ஆசங்கையை நீக்கியருளினரென்பது. (எ)

ருகஅஅ. பசந்தா ளிவளென்ப தல்லா லிவளைத்
துறந்தா ரவரென்பா ரில்.

'நீ இங்ஙனம் பசக்கற்பாலையல்லை' என்ற தோழியோடு புலந்து சொல்லியது.

பரி.—இவள்—, பசந்தாள் என்பது அல்லால் - (ஆற்றி யிராது) பசந்தாளென்று (என்னைப்)பழிகூறுவதல்லது, இவளை —, அவர்—, துறந்தார் - துறந்துபோயினர்; என்பார் இல் - என்று (அவரைக்) கூறுவாரொருவருமில்லை; (எ - று.)

என்பாரென வேறுபடுத்துக் கூறினாள், தன்னையே நெரு ங்குதல் பற்றிப் புலக்கின்றமையின்.

(கு - ரை.) புலந்து - பிணக்குக்கொண்டு. அவ்வரைக்கூறுவார் - தலைவரைப் பழிகூறுவார். 'தோழியைக்குறித்துச் சொல்லும்போது துறந்தாரவரென்பாரென்று பிறரைக் கூறுமாறுபோல வேறுபடுத்தலாமோ?' என்று ஓர் வினாவை யெழுப்பி, அதற்குச் சமாதானம் *'தன்னையே நெருங்குதல்பற்றிப் புலக்கின்றமையின்' என்பதனால் கூறுகின்றார். தோழி தலைவியைப் பழிமொழிகொண்டு நெருங்குகின்றாளென்க. (அ)

கக அகூ. பசக்கமற் பட்டாங்கென் மேனி நயப்பித்தார்
நன்னிலைய ராவ ரெனின்.

இதுவுமது.

பரி.—நயப்பித்தார்-(இப்பிரிவை யானே) உடம்படும்வகை சொல்லியவர், நல் நிலையர் ஆவர் எனின் - (இன்று நின்கருத்தான்) நல்ல நிலையினராவ ராயின்,—என்மேனி—, பட்டாங்கு பசக்க-பட்டதுபடப் பசப்பதாக; (எ - று.)

நன்னிலையராதல் - நன்மைக்கண்ணே நிற்றலையுடையராதல். பட்டாங்காகவென ஆக்கம் *விரித்துரைக்க. 'முன் இப்பிரிவின்கொடுமை யறியாத என்னை இதற்குஉடம்படுத்திப் பிரிந்தவர் தவறிலராகவேண்டுவது: என்மேனியும் பசப்பும் யாது செய்யினென்?' என்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண்வந்தது.

(கு - ரை.) நயப்பித்தார் - நயக்க [விரும்ப]ச் செய்தவர்: உடம்படும்வகை சொல்லியவர் என்றபடி. 'பசக்கமன் பட்டாங்கு என் மேனி' என்றஇடத்து 'நீ வேண்டுவது என்னைப் பிரிவையுடம்படுத்தியவர் நல்லவராகவேண்டுவ்து ஒன்றே: அது கைகூடின், பின்னை என்உடம்போ அல்லது பசப்போ எப்படியாயின் உனக்குஎன்? அதைப்பற்றி யாதும் கவலை உனக்கு இல்லை' என்னுங் கருத்துப்படுவதால், மன் - ஒழியிசைப்பொருளது. பட்டாங்கு என்பதன்பின் 'ஆக' என்று ஆக்கச்சொல் வருவிக்கப்பட்டது. (கூ)

கககூ0. பசப்பெனப் பேர்பெறுதல் நன்றே நயப்பித்தார்
நல்காமை தூற்றா ரெனின்.

தலைமகளாற்றுதற்பொருட்டுத் தோழிதலைமகனை யியற்பழித்தவழி அவள் இயற்பட மொழிந்தது.

பரி.—நயப்பித்தார்-(அன்று தாம்)குறைநயப்பித்துக் கூடினவர்க்கு, நல்காமை-(இன்று) நல்காமையை, தூற்றார் எனின் - நட்டார்) தூற்றாராயின்,—பசப்பு என பேர்பெறுதல் நன்று-(பசப்பு உற்றாளென வேற்றுமையானன்றிப்) பசப்புத்தாள

*பி - ம்: - வருவித்துரைக்க.

யினுளென (ஒற்றுமையால் தாஞ் சொல்ல) அப் பெயரைப் பெறுதல் (எனக்கு) நன்று; (எ - று.)

நட்டாரென்பது, அவாய்நிலையான் வந்தது. இயற்பழித் தல்பொருது புலக்கின்றாளாகலின், இகழ்ச்சிக்குறிப்பாற் கூறி னள். அவரை அருளிலரென்னுது இன்னும்பசந்தாளிவளென் கையே யான் ஆற்றும் நெறியாவ தென்பதாம்.

(கு-ரை.) குறைநயப்பித்து-தம்குறைகளையேற்குமாறு சொல்லி. தலைவரைத்தூற்றாவிட்டால், எனக்கும் பசப்புக்கும் பேதமாகப் பசப் புடையவள் என்று என்னைக்கூறுது, பசப்புக்கும் எனக்கும் வேறு பாடுஇன்றி பசப்பு என்றே என்னைப் பேரிட்டுக் கூறினும் நன்றே யென்கிருள் தலைவி. தூற்றார் என்ற முற்று எழுவாயைவேண்டுத லால், நட்டார் என்பது வருவிக்கப்பட்டது. இயற்பழிக்கும் தோழி யின்மீதுபுலந்து 'தூற்றார்' என்று தலைவி கூறுதலால், அதற்கு ஏற்ற எழுவாய் அத்தோழியின் இகழ்ச்சியைப் புலப்படுத்தும் 'நட் டார்' என்பதே. அவரியல்பைப் பழித்துக்கூறுது பசந்தாளென்று என்மீதுகுறைகூறின், அதுவே யான் பிரிவுத்துயராற்றும் வழியென் பதாம். (௧0)

௧௨0 - ஆம் அதிகாரம்—தனிப்படர்மிகுதி.

பரி.—அது தனியாகிய படர்மிகுதியென விரியும். அஃதா வது-படர்மிகுதி தலைவன்கணின்றித் *தன்கண்ணேயாதல் கூறுதல். அறமும் பொருளும்நோக்கிப் பிரிதலின் அவன்கண் இல்லையாயிற்று. இது, பசப்புற்று வருந்தியாட்கு உரியதாக லின், பசப்புறுபருவரலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) படர்மிகுதி - பிரிவுத்துயர்மிகுவன. தனிஎன்பதன் பொருள் - தலைவன்கணின்றியென்பது. தன்க்ணணே - தன்னிட த்தே. தனிப்படர் மிகுதியென்ற தொடர், தனிமையாகிய படர்மிகுதி யைக்கூறும் அதிகாரத்திற்குஆகிவந்தது ஆகுபெயர். அறநோக்கிப் பிரிவு - கற்பில் தலைவனுக்குநிகழும் அறுவகைப்பிரிவுகளில் ஓதற் பிரிவு பொருள்வயிற்பிரிவு பரத்தையிற் பிரிவு என்பனதவிர, மற்றை காவற்பிரிவு பகைதணிவினைப்பிரிவு வேந்தற்குற்றுழிப் பிரிவு என்ற மூன்றும் அறநோக்கிப்பிரியும்பிரிவுஆம்: ஓதற்பிரிவு - அறமும் பொருளும் நோக்கிப்பிரியும்பிரிவு ஆம்: பொருள்வயிற்பிரிவு - பொரு ளைநோக்கிப் பிரியும்பிரிவு ஆம். பரத்தையிற்பிரிவு - இன்பம்நோக்கிப் பிரியும் பிரிவு ஆம்.

௧௧௧௧. தாம்வீழ்வார் தம்வீழப் பெற்றவர் பெற்ருரே
காமத்துக் காழில் கனி.

'காதலரும் நின்னினுமாற்ருராய்க் கடிதின்வருவர்: நீ அவரோடு பேரின்பம்நுகர்தி' என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

பரி.—தாம் வீழ்வார் தம் வீழ பெற்றவர் - தம்மாற்காதலிக் கப்படுங் கணவர் தம்மைக் காதலிக்கப்பெற்ற மகளிர்,—பெற்

*பி - ம்:—தன்கண்ணதே,

ரூர்ஏ - பெற்றூரன்றே: காமத்து - காமநுகர்ச்சியென்னும், காழ் இல்-பரலில்லாத, கனி - கனியை; (எ - று.)

காமம்-ஆகுபெயர். அத்து,அல்வழிக்கண் வந்தது.முன்னை நல்வினை இல்வழிப் பெறப்படாமையின் 'பெற்றூர்' என்றும், அவராற் றடையின்றி நுகரப்படுதலின் 'காழில்கனி' என்றுங் கூறினுள்.நங்காதலர் பிரிதலேயன்றிப் பின் வாராமையு முடைமையின், அக்கனி யாம் பெற்றிலே மென்பதாயிற்று.

(கு - ரை.) நின்னினும் ஆற்றூராய் - உன்னைக்காட்டிலும் பிரிவுத்துயரைத் தாங்கமாட்டாதவராய். தாம் வீழ்வார் தம் வீழப்பெற்றவர் - எவரை விரும்புகின்றூர்களோ விரும்பப்பட்ட அவராற் காதலிக்கப்படும் மகளிர். காமம் என்பது - காமநுகர்ச்சிக்கு ஆகுபெயர். காமத்துக் காழில்கனி என்றவிடத்துக் காமமாகிய காழில் கனி என்று விரிதலால், காமத்து என்பதில் அத்துச்சாரியை அல்வழிப்புணர்ச்சியில் இருபெயரொட்டில் வந்த தென்க. 'பெற்றூர்' என்று பெறுதலின் அருமை தோன்றக் கூறியது, தாம் விரும்புமவரால் காதலிக்கப்படுதலென்பது, முன்னை நல்வினையினுலேயே முடியுமாதலால். அவரால் - தாம் விரும்பிய புருஷரால் விரும்பப்பெற்ற மகளிரால். காழில்கனி, நுகர்தற்கு இடையீடில்லை யென்பதை விளக்கும்உவமை. 'பெற்றூரே' என்றது, தனக்கு நுகர அது கிடைக்கவில்லை யென்ற குறையைக் குறிப்பிக்கும். (க)

ககககஉ. வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்றுல் வீழ்வார்க்கு
வீழ்வா ரளிக்கு மளி.

இதுவுமது.

பரி.—வீழ்வார்க்கு - (அறமும் பொருளும் நோக்கிப் பிரிந்தால் தம்மை) இன்றியமையா மகளிர்க்கு, வீழ்வார்-(அவரை) இன்றியமையாக்கணவர், அளிக்கும்-(அளவறிந்து வந்து)செய்யும், அளி-தலையளி,—வாழ்வார்க்கு - (தன்னையே நோக்கி) உயிர்வாழ்வார்க்கு, வானம்—, பயந்து அற்று-அளவறிந்து பெய்தாற்போலும்; (எ - று.)

நங்காதலர் நம்மை விழையாமையின் அத்தலையளி யில்லையாகலான், மழைவறந்துழி அதனுன் வாழ்வார்போல இறந்துபடுதலே நமக்குஉள்ளதென்பதாம்.

(கு - ரை.) தம்மை இன்றியமையா மகளிர்-பிரிந்த அக்கணவரை வேண்டிநிற்கும் மகளிர். தன்னையே - வானத்தையே. அதனுன் - மழையால். 'அதனுன் வாழாதார்போல'என்று பாடமாயின், அதனுன் - மழைவறத்தலால் என்க. (உ)

ககக௩. வீழுநர் வீழப் படுவார்க் கமையுமே
வாழுந மென்னுஞ் செருக்கு.

இதுவுமது.

பரி.—வீழுநர் - (தாம்) விழையுங் கணவரான்,வீழப்படுவார்க்கு - விழையப்படும் மகளிர்க்கு, அமையுமே - ஏற்புடைத்து: வாழுநம் என்னும் செருக்கு-(காதலர் பிரிந்தாராயினும் நம்மை நினைந்து கடிதின் வருவர், வந்தால் நாம் இன்புற்று) வாழ்துமென்றிருக்குந் தருக்கு; (எ - று.)

நாம் அவரான் வீழப்படாமையின், நமக்குஅமைவது இறந்துபாடென்பதாம்.

(கு - ரை.) வீழப்படுவார்க்கமையுமே என்றதனல், அங்ஙனம் நாம் காதலரால்வீழ [விரும்ப]ப் படவில்லை யாதலால், வாழுநமென்னுஞ் செருக்கின்றி இறந்துபாடே நமக்கு அமைவதாமென்கிருள்.

கககச. **வீழப் படுவார் கெழீஇயிலர் தாம்வீழ்வார்**
வீழப் படாஅ ரெனின்.

'காதலரை யியற்பழித்தலையஞ்சி அவரருளின்மை மறைத்த நீ கடவுட் கற்பினை யாகலிற் கற்புடைமகளிரால் நன்கு மதிக்கப்படுதி' என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

பரி —வீழப்படுவார் - (கற்புடைமகளிரால்) நன்குமதிக்கப் படுவாரும், தாம் வீழ்வார் - தாம் விரும்புங்கணவரான், வீழப் படார் எனின் - விரும்பப்படாராயின், கெழீஇ இலர் - தீவினையாட்டியர்; (எ - று.)

சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் ருெக்கது. கெழீஇயின்மை - நல்வினையின்மை: அஃது அருத்தாபத்தியாற் றீவினையுடைமையாயிற்று. தீவினையுடையேற்கு அந்நன்குமதிப்பாற் பயனில்லையென்பதாம்.

(கு - ரை.) கணவன் பிரிவுத்துயருறுத்தவும் அக்கணவனை இயற்பழித்தற்கு அஞ்சி அவர் இப்போது அருளுண்மையால்தான் பிரிந்துள்ளார் என்று இங்ஙன்கூறுகின்ற நீ தெய்வக்கற்புடையாயெனக் கற்புடைமகளிரால் நன்குமதிக்கப்படுவாயென்ற தோழிக்கு, தலைவி, 'நான் காதலித்த கணவரால்விரும்பப்பெருத தீவினையாட்டி' என்று தன்னைவெறுத்துக் கூறுகின்ருள். வீழப்படுவார் என்றது- கற்புடையவ்ரால் மதிக்கப்படும் மகளிரை. இதன்பின் உயர்வுசிறப்புப் பொருளைத் தரும் உம்மை தொக்கது. கெழி - நல்வினை: இச்சொல் இன்னிசைதர நீண்டு அளபெடுத்தது: கெழியிலர் - நல்வினையில்லாதவர்: எனவே, அருத்தாபத்தியால் தீவினையுடையாரென்ருயிற்று. படர்க்கையாற்சொல்லினும், தலைவி தன்னைப்பற்றியே கூறுவதனல், கணவனல் வீழப்படாமையால் கற்புடையார்மதிப்பால் எனக்குப் பயனில்லையென்ற கருத்துப்படக் கூறுகின்ருளென்க. (ச)

க்ககரு. **நாங்காதல் கொண்டார் நமக்கெவன் செய்பவோ**
தாங்காதல் கொள்ளாக் கடை.

'அவர்மேற் காதலுடைமையின் அவர் கருத்தறிந்தாற்றினுய்' என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

பரி.—நாம் காதல் கொண்டார் - நம்மாற் காதல்செய்யப் பட்டவர், நமக்கு எவன் செய்ப- நமக்கு என்ன இன்பத்தைச் செய்வர்? தாம் காதல் கொள்ளாக் கடை-(அவ்வாறே) தாமும் (நங்கட்) காதல் செய்யாவழி: (எ - று.)

எச்சவும்மை, விகாரத்தாற் றொக்கது. அக்காதலுடைமை யால் நாம் பெற்றது துன்பமே யென்பதாம்.

(கு - ரை.) நாம் எவ்வாறு அவரிடத்துக் காதல்கொண்டுள் ளோமோ, அவ்வாறே அவரும் நம்மிடம் காதல்கொண்டிருப்பின், இங்ஙன் பிரிவுத்துயர் நலிய விடார்: அங்ஙன் அவர் காதல்கொள்ளா மையால், அவர்மீது நமக்குள்ள காதலால் நாம் துன்பமே பெறுமாறு ஆயிற்றென்றவாறு. 'தாம்'என்பதன்பின் நாமேயன்றி அவர் தாமும் என்ற பொருள் தரும் இறந்தது தழுவிய எச்சவும்மை விகாரத்தால் தொக்கதென்க. (ரு)

கககசு. ஒருதலையா னின்னாது காமங்காப் போல
இருதலை யானு மினிது.

இதுவுமது.

பரி.— (மகளிர் ஆடவரென்னுமிருதலையினும்), காமம் - வேட்கை, ஒருதலையான் இன்னாது-ஒருதலைக்கண்ணேயாயின் (அஃது) இன்னாது; கா போல-காவினது பாரம்போல,இருதலை யான்உம்-இருதலைக்கண்ணுமொப்பின், (அஃது), இனிது-.

மூன்றனுருபுகள், ஏழன்பொருண்மைக்கண் வந்தன. கா- ஆகுபெயர். என்மாட்டுஉண்டாய வேட்கை அவர்மாட்டுமுண் டாயின், யான் இவ்வாறுதுன்ப முழத்தல் கூடுமோ வென்ப தாம்.

(கு - ரை.) இருதலையினும் வேட்கை - ஈரிடத்தும் ஒத்திருக்க வேண்டிய காதல். 'தலையான்' என்றவற்றிலுள்ள மூன்றனுருபுகள், ஏழனுருபுஆகப் பொருள்படுவதால், வேற்றுமைமயக்கம். கா என் பது - காத்தண்டின்பாரத்துக்கு ஆகியது, இடவாகுபெயர். துன்ப முழத்தல் கூடுமோ - துன்பத்தை யனுபவித்தல் நிகழுமோ? (சு)

கககஎ. பருவரலும் பைதலுங் காணான்கொல் காமன்
ஒருவர்க ணின்றொழுகு வான்.

இதுவுமது.

பரி.—(காமம்நுகர்தற்குரிய இருவரிடத்தும் ஒப்பநிற்ற லொழிந்து), ஒருவர் கண்நின்று-ஒருவரிடத்தேநின்று, ஒழுகு வான்-பொருகின்ற, காமன்-காமக்கடவுள், பருவரல்உம்-(அவ்

விடத்துப் பசப்பானுய்) பருவரலும், பைதல் உம் - படர்மிகுதி யும், காணுன்கொல்-அறியான்கொல்லோ! (எ - று.)

விழைவும் வெறுப்புமின்றி எல்லார்கண்ணும் நிகழ்ந் தன அறிதற்குரிய கடவுளும் என்கண் வேறுபட்டான்: இனி யான் உய்யுமாறென்னையென்பதாம்.

(கு - ரை.) **காமன்** பருவரலும் பைதலும் அறிந்திருப்பின், **என் னைத் துயருறுத்துவது** போல அவரையும் **துயருறுத்துவனே:** அங் **ஙன் துயருறுத்தலிலனே** யென்றவாறு. **ஒழுகுவான் - தன் காரிய த்தை நடத்துபவன். விழைவு** - விருப்பம். அவ்விடத்து - **காதல** ரிடத்து, பசப்பு - **நிறவேறுபாடு.** (எ)

ககஅஅ. வீழ்வாரி னின்சொற் பெருஅ துலகத்து
வாழ்வாரின் வன்கணு ரில்.

தலைமகன் தூதுவரக் காணுது சொல்லியது.

பரி.—வீழ்வாரின்-(தம்மால்) விரும்பப்படுங் காதலர்திறத்து நின்றும், இன்சொல் பெருது - ஓரின்சொல்லளவும்பெருதே, வாழ்வாரின் - (பிரிவாற்றி) உயிர்வாழ்கின்ற மகளிர்போல, வன்கணுர் - வன்கண்மை யுடையார், உலகத்து இல் - இவ்வுல கத்துஇல்லை; (எ - று.)

காதலர்திறத்துச்சொல் யாதானும் எனக்கு இனிதென் னுங் கருத்தால், 'இன்சொல்'என்ருள். இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றெக்கது. யான் வன்கண்ணே ணுகலின், அதுவும் பெருது உயிர்வாழாநின்றே னென்பதாம்.

(கு - ரை.) காதலர் **திறத்துநின்றும்** ஓர் இன்சொல் - **காதல ரிடத்து நின்றும் வரும் ஓர் இனியசொல். வீழ்வாரின் இன்சொல் என் பதற்கு-வீழ்பவரின்** [நம்மால் விரும்பப்படுபவரினிடத்து நின்று] **வரும் எச்சொல்லும் தலைவிக்குஇனியசொல்லாய்த்** தோன்றுதலின் **'வீழ்வாரின் இன்சொல்' என்றது,** பரிமேலழகரினுட்கிடை. **வன்கண் மை - கொடுமை. இன்சொல் என்பதன்பின் இழிவுசிறப்பும்மை** தொக்கதென்க. **வன்கண்ணேன் - கொடுமையுடையேன். அதுவும்- இன்சொல்லும்.** (அ)

கஅஅக. நசைஇயார் நல்கா ரெனினு மவர்மாட்டு
இசையு மினிய செவிக்கு.

பரி:—நசைஇயார் - (என்னுல்) நச்சப்பட்டகாதலர், நல்கார் எனின்உம் - (என்மாட்டு) அன்பிலரேயாயினும்,—அவர்மாட்டு இசைவுஉம்-அவர் திறத்து யாதானும்ஓர்சொல்லும், செவிக்கு இனிய - (என்) செவிக்கு இனியவாம்.

இழிவுசிறப்பும்மை, அவர் வாரலரென்னுஞ் சொல்லாயி னும் அமையுமென்பதுபட நின்றது: அதுவும் பெற்றிலே னென்பதாம்.

(கு - ரை.) இசை-சொல்: இது இப்பொருளில்வருதலை "இசை திரிந் திசைப்பினும்" என்ற தொல்காப்பியத்துப் பொருளியலிலுங் காண்க. இசையென்றதன்பின், உம்மை-இழிவுசிறப்புப்பொருளது. வாரலரென்னும்சொல்லாயினும் - வரமாட்டாரென்ற சொல்லாவது.

கஉ00. உருஅர்க் குறுநோ யுரைப்பாய் கடலைச்
செருஅஅய் வாழிய நெஞ்சு.

தலைமகன் தூதுவரப்பெருது தான் தூதுவிடக்கருதியாள் நெஞ்சொடு சொல்லியது.

பரி.—உருர்க்கு - (நின்னேடு) உருதார்க்கு, உறு நோய் -(நின்)உறு நோயை, உரைப்பாய்-உரைக்கலுற்ற, நெஞ்சு-நெஞ்சே!—(நீ ஆற்ருயாயினும் அரிதாய அதனையொழிந்து), கடலை செருய்-(நினக்குத் துயரஞ்செய்கின்ற) கடலைத் தூர்க்க முயல்வாயாக: (அஃதுஎளிது); (எ - று.)

உரைக்கலுற்றது அளவிறந்தநோயாகலானும், கேட்பார் உறவிலராகலானும், அது முடிவதொன்றன்று, முடிந்தாலும் பயனில்லையென்பது கருதாது முயலாநின்ருயென்னுங் குறிப் பான் 'வாழிய' என்ருள்.

(கு - ரை.) பிரிந்துசென்ற தலைமகன், தான், 'இன்னபோது மீண்டுவருவேன்' என்று தூதுமூலமாகவும் அறிவியாத நிலையில் அவனிடத்துத் தூது விடக்கருதிய தலைவி தன்நெஞ்சொடுகூறியது இது. தூதாகப்போய் நோய்சொல்லி முடிப்பதனைவிடத் துன்பஞ் செய்யுங்கடலைத் தூர்ப்பது எளிது என்கிருளென்பதாம். உருதார்க்கு - உறவில்லாதார்க்கு. உறுநோய்-மிக்கநோய்: இதனையே அளவிறந்த நோய் என்று விவரிக்கிருர். அது - அந்நோய் உரைப்பது. அது முடியாது என்பதை, 'கடலைத் தூர்க்க முயல்வாயாக' என்பதனுற் பெற வைத்தார். இங்ஙன் ஒன்றன்பொய்ம்மையைத் தெரிவிக்க அவ்வாருன மற்ருென்றைச் சொல்வதாகிய இது பொய்த்தற்குறிப்பணி எனப் படும்: இதற்கு உதாரணம்—விலைமகளிரை வயப்படுத்தக் கருதுபவன் ஆகாயப் பூவைச்சூடக்கடவன் என்று உதாரணம் காட்டியுள்ளார்: ஆகாயப்பூ என்பது ஒன்று இல்லாமையால் அதனைச்சூடுவது இயலாது. அவ்வாறே விலைமகளிரை வயப்படுத்தலும் இயலாது என்று கூற இங்கும் கடலைத் தூர்த்தல் இயலாது: அதுபோலவே உருர்க்கு உறுநோய் உரைத்தலும் இயலாது என்று இரண்டும் நிகழ்வ தின்மையைக் காட்டுதல் காண்க. 'வாழிய' என்ற சொல் குறிப்பிப்ப தனை 'உரைக்கலுற்றது' என்று தொடங்கும் வாக்கியத்தால் தெரி விக்கின்ருர். (க0)

கஉக - ஆம் அதிகாரம்—நினைந்தவர்புலம்பல்.

பரி.—அஃதாவது-முன்கூடியஞான்றை யின்பத்தினை நினைந்து தலைமகள் தனிமையெய்தலும், பாசறைக்கண் தலைமகன்

தனிமையெய்தலுமாம். இவ்வாறு இருவர்க்கும் பொதுவாதல் பற்றிப்பன்மைப்பாலாற் கூறப்பட்டது. இது, படர்மிகுதி தன் கண்ணதாக நினைந்த தலைமகட்கும்உரித்தாகலின், அவ்வியைபு பற்றித்தனிப்படர்மிகுதியின்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) முன்கூடிய ஞான்றை இன்பத்தினை - முன்னே கூடியபோது பெற்ற இன்பத்தை. தனிமையெய்தல் - தனிமையாலான துன்பத்தை யடைதல். தனிமை - ஆகுபெயர். "புலம்பே தனிமை" என்ற தொல்காப்பியவுரியியற் சூத்திரத்துக்கேற்ப, புலம்பல் என்பதற்குத் தனிமையெய்தலென்றுபொருள்கூறப்பட்டது. பாசறை- படைவீடு: பகைமேற்சென்றோருறையுமிடம். 'முன்கூடிய ஞான்றை இன்பத்தினை நினைந்து' என்ற தொடர், பாசறைக்கண் தலைமகன் என்றதன் முன்னும் இயையும். தலைவன் ஒப்பிகந்தவனெனப்படுதலால் இவனுக்குப் பகையாவாரின்மையால், இத் தலைவன் பாசறைக் கட் சேன்றானெனின், இப்பிரிவு, துணைவயிற்பிரிவு ஆகவேண்டும்: துணைவயிற்பிரிவுகுறித்துத் தஞ்சைவாணன்கோவையுரைகாரர் கூறுவது:—"நண்பாகிய வேந்தனுக்குப் பகைவேந்தராலிடையூறு உற்றவழி அவ்விடையூறுதீர்த்தற்குத் தலைமகன் துணையாகப்பிரிதல். தன்னுழையரில் ஒருவனைப் படைகூட்டிச் செல்லவிடாது தான் போதல்வேண்டு மென்பது என்னையெனின்?—நட்புமிக்கால் தானே அவனாயிருத்தலின் அவன் கருமம் தன்கருமமா யெண்ணி விரைவினெழுந்து அப்பகைநீக்கத் தானேபோயினனெனக்கொள்க' என்பது. நினைந்தவன்புலம்பல் அல்லது நினைந்தவள்புலம்பல் என்று ஒருமைப்பாலாற்கூறாது நினைந்தவர்புலம்பல் என்று பன்மைப்பாலாற் கூறியது - இப்புலம்பல் தலைவன் தலைவிஎன்ற இருபாலார்க்கும் பொதுவாதலாலாகும். இது - நினைந்தவர் புலம்பல். படர்மிகுதி தன்கண்ணதாக நினைந்த - துன்பம் மிகுதல் தன்னிடத்தில்தான் உள்ளதாகக்கருதிய. தனிப்படர்மிகுதி தன்னிடத்தேயுள்ளதாகக் கருதும் தலைவிக்கும் இந்த நினைந்தவர்புலம்பல் என்பது உள்ளதனால், அவ்வியைபுபற்றி, இது தனிப்படர்மிகுதியின்பின் வைக்கப்பட்டதென, அதிகாரமுறைமைக்கு இயைபு காண்க.

கஉ0க. உள்ளினுந் தீராப் பெருமகிழ் செய்தலால்
கள்ளினுங் காம மினிது.

தூதாய்ச்சென்ற பாங்கனுக்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

பரி.—உள்ளின் உம்-(முன்கூடியஞான்றையின்பத்தினைப் பிரிந்துழி) நினைந்தாலும், தீரா-(அதுபொழுது பெற்றாற்போல) நீங்காத, பெருமகிழ் செய்தலால்-மிக்கமகிழ்ச்சியைத் தருதலால்,—கள்ளின் உம் - (உண்டுழியல்லது *மகிழ் செய்யாத) கள்ளினும், காமம்—, இனிது - இன்பம் பயத்தலுடைத்து.

தன்றனிமையுந் தலைமகளை மறவாமையுங் கூறியவாறு.

---

*பி - ம்: மகிழ்ச்சி

(கு - ரை.) தூதர்ச்சென்ற - தூதாய்ச் செல்லப்போகின்ற: விரைவிற் செல்வானென்பதுபற்றி இறந்தகாலத்தாற் கூறியது. பிரிந்துழி - பிரிந்தபோது. உண்டுழி - பருகியபோது: 'உண்'-இங்கே பொதுவினை. (க)

கஉ0உ. எனைத்தொன் றினிதேகாண் காமந்தாம் வீழ்வார்
நினைப்ப வருவதொன் றில்.

இதுவுமது.

பரி.—தாம் வீழ்வார்-தம்மால் விரும்பப்படுவாள, நினைப்ப-(பிரிவின் கண்) நினைத்தால், †(அந்நினைவார்க்கு அப்பிரிவான்), வருவது ஒன்று இல்-வருவதோர் துன்பமில்லையாம்: (அதனால்), காமம்—, எனைத்து - எத்துணையேனும், இனிது ஒன்றே காண்—: (எ - று.)

புணர்ந்துழியும் பிரிந்துழியும் ஒப்ப இனிதென்பான், 'எனைத்துமினிது' என்றான். சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. தான் ஆற்றிய வகை கூறியவாறு.

(கு - ரை.) 'எனைத்தொன்றினிது' என்று தலைவன் கூறியது, புணர்ந்த போதன்றிப் பிரிந்தபோதும் விரும்பப்படுவாரை நினைத்தால் பிரிவுத்துன்பம்வாராது இன்பமே யுண்டாவதால் என்க. (உ)

கஉ0௩. நினைப்பவர் போன்று நினையார்கொ றும்மல்
சினைப்பது போன்று கெடும்.

தலைமகனை நினைந்துவருந்துகின்ற தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

பரி.—தும்மல்-(எனக்குத்) தும்மல், சினைப்பது போன்று - எழுவதுபோன்று, (தோன்றி), கெடும்-கெடாநின்றது: (அதனால்), நினைப்பவர் போன்று-(காதலர் என்னை) நினைப்பார்போன்று, நினையார் கொல் - நினையாராகல் வேண்டும்: (எ - று.)

சினைத்தல் - அரும்புதல்: சேய்மைக்கண்ணராய கேளிர் நினைந்துழி அந்நினைக்கப்பட்டார்க்குத் தும்மல் தோன்றுமென்னும் உலகியல்பற்றி, தலைமகனெடுத்துக்கொண்ட வினை முடிவதுபோன்று முடியாமை புணர்ந்தாள் சொல்லியதாயிற்று.

(கு - ரை.)சேய்மைக் கண்ணராய-வெகுதூரத்தி லிருப்பவராகிய. கேளிர்-சுற்றத்தார். நினைந்துழி-நினைந்தபோது. வெகுதூரஞ்சென்ற சுற்றத்தார் நினைப்பின், நினைக்கப்பட்டார்க்குத் தும்மல் தோன்றுமென்ப. எடுத்துக்கொண்ட-மேற்கொண்ட. தும்மல் வருவதுபோன்ற குறிகள் தோன்றியும் அது வாராமையால், தலைமகன் மேற்கொண்ட வினை முடிவதுபோலத்தோன்றியும் இன்னும் முடியாமையை யுணர்ந்

† அந்நினைந்தவர்க்கு

தாள். 'முடிந்தால், நம்மை நினைந்து மீண்டுவருவான் தலைவன்: இன்னும் முடிவதுபோன்று முடிந்திடாமையால், சினைப்பதுபோன்று தும்மல் கெட்டது' என்கிறாள். (ங)

கஉ0௪. யாமு *முளங்கொ லவர்நெஞ்சத் தெந்நெஞ்சத்து
ஓஒ வுளரே யவர்.

இதுவுமது.

பரி.—எம் நெஞ்சத்து-எம்முடைய நெஞ்சத்து,அவர் ஓஒ உளர் ஏ-அவர் எப்பொழுதும்உளரேயாயிராநின்றார்; (அவ்வகையே), அவர் நெஞ்சத்து-அவருடைய நெஞ்சத்தும், யாம் உம் உளம் கொல்-யாமும் உளமாதுமோ? (ஆகேமோ?)(எ - று.)

ஓகாரவிடைச்சொல், ஈண்டுஇடைவிடாமை புணர்த்தி நின்றது. உளமாயும், வினைமுடியாமையின் வாராராயினரோ, அது முடிந்தும் இலமாகலின் வாராராயினரோஎன்பது கருத்து.

(கு - ரை.) கொல்-ஐயம். உளம்ஆதுமோ்-இருப்போமாவோமோ? ஓகாரம் - 'எந்நெஞ்சத்தோ'என்ற இடத்தி லுள்ளது. எப்பொழுதும் என்பது, 'ஓ' என்பதன் பொருள். ஒன்று, இன்னும் வினைமுடிந்திடாமையாயிருக்கவேண்டும்: அன்றி, எம்மைப்பற்றிய எண்ணமே அவருக்கு இல்லாமலிருக்கவேண்டும்: இவ்விரண்டில் ஒன்றுதான் தலைவர் வாராமைக்குக் காரணமாகவேண்டு மென்கிறாள். இலமாகலின் - யாம் அவர்நெஞ்சத்து இல்லாமையால்:எம்மைப்பற்றித் தலைவர் மறந்திட்டதனால் என்றபடி. (௪)

கஉ0௫. தந்நெஞ்சத் தெம்மைக் கடிகொண்டார் நாணார்கொல்
எந்நெஞ்சத் தோவா வரல்.

இதுவுமது.

பரி.—தம் நெஞ்சத்து - தம்முடைய நெஞ்சின்கண்ணே, (யாஞ்செல்லாமல்), எம்மை கடி கொண்டார் - எம்மைக் காவல் கொண்ட காதலர், (தாம்),எம் நெஞ்சத்து-எம்முடையநெஞ்சின் கண், ஓவா வரல் - ஒழியாது வருதலை, நாணார்கொல் - நாணார் கொல்லோ? (எ - று.)

ஒருவரைத் தங்கண்வருதற்கு ஒருகாலும் உடம்படாது தாம் அவர்கட் பலகாலுஞ் சேறல் நாணுடையார் செயலன்மையின், 'நாணார்கொல்' என்றாள்.

(கு - ரை.) நெஞ்சின்கண்ணே யாம் செல்லாமல் எம்மைக் காவல் கொண்ட காதலர்-எம்மைச்சிறிதும் தம்மனத்தாற்சிந்தியாத கணவர் என்றபடி. தான் காதலரை இடைவிடாது எண்ணமிடுதலை,'எந்நெஞ்

---

* உளேங்கொல்

சத்து ஓவாவரல்' என்கிருள் தலைவி. தங்கண் வருதற்கு-தம்மிடத்தில் வருவதற்கு.ஒருகாலும் உடம்படாது-ஒருபோதுஞ் சம்மதியாமல், சேறல்-செல்லுதல். (ரு)

கஉ0சு. மற்றியா னென்னுளேன் மன்னோ வவரொடியான்
உற்றநா ளுள்ள வுளேன்.

'அவரொடு புணர்ந்தஞான்றையின்பத்தை நினைந்து, இறந்துபாடு எய்தாநின்ருய்: அது மறத்தல்வேண்டும்' என்ருட்குச் சொல்லியது.

பரி.—யான்—, அவரொடு—, உற்ற நாள்-புணர்ந்த ஞான்றையின்பத்தை, உள்ள-நினைதலான்,(இத்துன்பவெள்ளத்தும்), உளேன் - உயிர்வாழ்கின்றேன்; மற்று யான் என் உளேன் - அது இன்ருயின் வேறுஎதத்தால் உயிர்வாழ்வேன்? (எ - று.)

நாள்-ஆகுபெயர்.உயிர்வாழ்வதற்குவேறுமுள,அவைபெற்றிலேனென்பதுபட நின்றமையின், மன்-ஒழியிசைக்கண் வந்தது. அவை அவன் றூது வருதல், தன் றூதுசேறல் முதலாயின. அவையாவுமில்லைமயின்,இதுஅல்லது எனக்குப் பற்றுக்கோடில்லை யென்பது கருத்து.

(கு - ரை.) புணர்ந்தஞான்றை இன்பத்தை - புணர்ந்தபோது தோன்றிய சுகத்தை. அது-புணர்ந்தபோதைய இன்பத்தை நினைத்தல். என் உளேன்-எதனுல் உளளாவேன்? நாள் என்பது-அந்நாளைய இன்பத்தைக் காட்டுதலால், ஆகுபெயர். உயிர்வாழ்தற்கு வேறு உபாயம் பெற்றிலேனென்ற கருத்தை 'மன்' என்பது தெரிவிப்பது காண்க: அங்கன்தெரிவிக்கும்பொருள், ஒழியிசையாகும். இதுவல்லது-புணர்ந்தநாளைய இன்பத்தை நினைப்பதல்லது. (சு)

கஉ0எ. மறப்பி னெவனுவன் மற்கொன் மறப்பறியேன்
உள்ளினு முள்ளஞ் சுடும்.

இதுவுமது.

பரி.—மறப்பு அறியேன் - (அவ்வின்பத்தை) மறத்தலறியேனுய், உள்ளினும்-(இன்று) உள்ளாநிற்கவும், (பிரிவு),உள்ளம் சுடும்-(என்)உள்ளத்தைச்சுடாநின்றது:(அங்ஙனம் பிரிவாற்ருத யான்), மறப்பின் - மறந்தால், எவன் ஆவன் - (இறந்துபடாது) உளேனுவது எத்தால்? (எ - று.)

*செயப்படுபொருள் அதிகாரத்தான் வந்தது. மன் - ஈண்டும் அதுபட நின்று, ஒழியிசையாயிற்று. கொல் - அசைநிலை.

(கு - ரை.) அவ்வின்பத்தை-முன்கூடிய ஞான்றையின்பத்தை. செயப்படுபொருள்-(பாங்கியின் எண்ணப்படி மறத்தற்கு உரிய) இன்

* மறக்கப்படுவது

பத்தையென்பது. இந்த அதிகாரம், முன்கூடியஞான்றை யின்பத் தினைநினைந்துதலைவன் தலைவியரென்ற இருவருடையவும் புலம்பலா கிய[தனிமையாகிய] நினைந்தவர்புலம்ப லென்பது ஆகலால், அதற்கு ஏற்ப, மறப்பறியேன் என்பதற்கு முன்கூடிய ஞான்றையின்பத்தைச் சுட்டும் 'அவ்வின்பத்தை' என்ற செய்ப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட் டது. 'ஈண்டும்' என்றது, கீழ்க்குறளிற்போல என்ற குறிப்பினது. அதுபட - 'உயிர்வாழ்வதற்கு வேறு உபாயங்களுமுள: அவை பெற் றிலேன்' என்ற பொருள்பட. (எ)

கஉ0அ. எனைத்து நினைப்பினுங் காயா ரனைத்தன்றோ
காதலர் செய்யுஞ் சிறப்பு.

'இத்துன்பமறிந்துவந்து காதலர் நினக்கு இன்பஞ்செய்வர்' என்றாட்குச் சொல்லியது.

பரி.—எனைத்து - (தம்மை யான்) எத்துணையும், நினைப் பின் உம்-(மிக)நினைந்தாலும், காயார் - (அதற்கு) வெகுளார்: காதலர் செய்யும் சிறப்பு - காதலர்(எனக்குச்) செய்யுமின்ப மாவது, அனைத்து அன்றோ-அவ்வளவன்றோ? (எ - று.)

வெகுளாமை - அதற்குஉடன்பட்டுநெஞ்சின்கணிற்றல். தனக்கு அவ்வின்பத்திற் சிறந்த தின்மையின், அதனை 'சிறப்பு' என்றாள். 'காதலர் நம்மாட்டருள்' என்றும், 'செய்யுங் குணம்' என்றும் பாடமோதுவாருமுளர். தோழி கூறிய அத னைக் குறிப்பான் இகழ்ந்து கூறியவாறு.

(கு - ரை.) இத்துன்பம்-பிரிவினால் நீ படுகின்ற இந்தத்துன்பம். அதற்கு-அங்ஙனம் யான் மிக நினைத்தற்கு. அவ்வின்பத்தின்-தன் நெஞ்சில் காதலர் இடைவிடாதுநிற்றலாகிய அந்தஇன்பத்தைவிட. சிறப்பு என்பது -சிறத்தலையுடைய இன்பத்துக்கு ஆகுபெயரென்க. 'காதலர் செய்யுஞ் சிறப்பு' என்ற விடத்து, ஒருசாரார் 'காதலர் நம் மாட்டருள்' என்றும், வேறொருசாரார் 'காதலர் செய்யுங் குணம்'என் றும் பாடமோதுவர். காதலர் இத்துன்ப மறிந்துவந்து இன்பஞ்செய்வ ரென்ற தோழியை நோக்கி, தலைவி, 'நம்காதலரை யான் எத்துணை நினைத்தாலும் காயாமல் [கோபியாமல்] இருக்கின்றாரே: இதுவே, அவர் நமக்குச் செய்கின்ற சிறப்பு' என்று அவள்பேச்சைக் குறிப் பாக இகழ்ந்து கூறுகின்றா ளென்க. (அ)

கஉ0கூ. விளியுமெ னின்னுயிர் வேறல்ல மென்பார்
அளியின்மை யாற்ற நினைந்து.

தலைமகன் தூது வரக் காணாது வருந்துகின்றாள் வற்புறுத்துந் தோழிக்குச் சொல்லியது.

பரி.—வேறு அல்லம் என்பார் - (முன்பெல்லாம் நாம்இரு வரும்) வேறல்லமென்று சொல்லுவாரது, அளி இன்மை-அளி

இன்மையை, ஆற்றநினைந்து - மிகவும் நினைந்து,—என் இன் உயிர்-எனது இனியவுயிர், விளியும்-கழியாநின்றது;(எ - று.)

அளியின்மை - பின்வருவராகலுமாய்ப் பிரிதலும், பிரிந்து வாராமையும், ஆண்டுநின்றுழித் தூதுவிடாமையும் முதலாயின. பிரிவாற்றல்வேண்டுமென வற்புறுத்தாட்கு 'என்னுயிர் கழிகின்றது பிரிவிற்கன்று, அவரன்பின்மைக்கு' என எதிரழிந்துகூறியவாறு.

(கு - ரை.) வற்புறுத்தும் - **'தலைவர் விரைவில் வருவர்: நீ ஆற்றியிரு'** என்று உறுதியாகச் சொல்லுகிற. **'ஆற்றியிரு'என்றுவற்புறுத்துக் கூறுவதும் வன்புறை** யெனப்படும். **''எல்லாவாயிலுங் கிழவோன் பிரிவயிற்,** பல்லாற்றானும் **வன்புறை** குறித்தன்று'' **என்ற களவியற் சூத்திரமும் காண்க. தலைமகன் தூதுவரக்காணாது வருந்துகின்றாளாய தலைவி தோழிக்குச் சொல்லியது என்க. சொல்லுவாரது - சொல்லுந் தன்மையராயிருந்த கணவருடைய. அளியின்மை - கருணையில்லாமை. பின்வருவராகலுமாய்ப் பிரிதல்-பின்னே வருவேனாவேனென்று சொல்லிப்பிரிதல். ஆண்டு நின்றுழி** - சென்றதேயத்துத் தங்கிய போது. 'பிரிவாற்றல்வேண்டும்' என்று வற்புறுத்திய **தோழிக்கு. 'யான்பிரிவாற்றித்தான் இருக்கின்றேன் : பிரிவிற்குஅன்று** என் **உயிர் கழிகின்றது:**அவருடைய அன்பு இன்மைக்காகத்தான் **கழிகின்றது'** என்று, தலைவி, எதிராக மனமழிந்து கூறியகிளவி **இது.**''பண்டு நாம், வேறல்லவென்பதொன்றுண்டால்'' என்ற **கலித்தொகை,** முதலடியிற் **காணத்தக்கது.** (அ)

கஉகo. விடாஅது சென்றாரைக் கண்ணினாற் காணப்
படாஅதி வாழி மதி.

வன்புறையெதிரழிந்தாள் காமமிக்க கழிபடராற் சொல்லியது.

பரி.— மதி-மதியே! விடாது-(என்நெஞ்சின்) இடைவிடாதிருந்தே, சென்றாரை - விட்டுப்போயினாரை, கண்ணினால் - (யான் என்) கண்ணளவானாயினும், காண-எதிர்ப்படும்வகை, படாதி-(நீ)படாதொழிவாயாக; (எ - று.)

கண்ணளவானெதிர்ப்படுதலாவது - மதிஇருவரானும் நோக்கப்படுதலின் இருவர்கண்ணும் அதன்கண்ணே சேர்தல். முதலொடு சினைக்குஒற்றுமையுண்மையின் 'சென்றாரைக் காண' என்றும், குறையுறுகின்றாளாகலின் 'வாழி' என்றுங் கூறினாள். இனிப்படாதென்பது பாடமாயின், கனவிடைக் கண்ணினாற் காணுமாறு மதிபடுகின்றதில்லை யென அதனாற் றுயில்பெறாது வருந்துகின்றாள் கூற்றாக்குக. இப்பொருட்கு, வாழியென்பது - அசைநிலை.

(கு - ரை.) தோழியின் வன்புறைக்கு எதிரழிந்த **தலைவியின் காமமிக்க கழிபடர் கிளவியாகும், இது. காமம் மிக்க** - (பிரிவினால்) **காதல்**

விஞ்சுவதனால், கழி - மிக, படர் - துன்புறுகின்ற, கிளவி யென்க. 'காமமிக்க கழிபடர் கிளவியென்பது தலைமகனைக் காணலுற்று வருந்தாநின்ற தலைமகள் தனது வேட்கைமிகவாற் கேளாதவற்றைக் கேட்பனவாகவிளித்து...கூறுநிற்றல்' என்பர், பேராசிரியர். கண்ணினாற் காணுதல் - கண்ணு லெதிர்ப்படுதல்: அதாவது - கணவனது கண் பதிந்த மதியினிடத்தே தலைவியின்கண்ணும் சேர்தல்: நேரே தலைவன் தலைவியர் இருவரும் காணவிட்டாலும், சந்திரன் மூலமாக இருவர் கண்களுக்கும் சேர்க்கை நிகழ்தலறிக: ஸ்ரீவால்மீகிபகவானும் ஸ்ரீராமாயணத்தில் "சந்த்ரே த்ருஷ்டி ஸமாகம:' [சந்திரன்மூலமாகக் கண்களுக்குக் கலவி]" என்று பிரிந்தார்வார்த்தையில் அருளியிருத்தல் காண்க. முதலென்றது - தலைவனை: சினை யென்றது - அவனுடையகண்களை. அவனுடைய கண்பட்ட சந்திரனது இடத்துத் தலைவியின்கண்படுவதுமூலமாகத் தலைவன்கண்ணோடு தலைவியின் கண்ணுக்குச்சம்பந்தம்நிகழ்தலால், 'சென்றார் [தலைவர்] கண்ணைக் காண' என்று ஒருவாறு கூறலாம்: அங்ஙனன்றி, 'சென்றாரைக் காண' என்றே கூறியது, முதலோடு சினைக்கு உள்ள ஒற்றுமையாலென்க. குறையுறுகின்றாள் - குறைபெறுமாறு வேண்டுகின்றாள். படாதி - அத்தமியாதிருப்பாயாக. 'படாதி' என்ற இடத்து, படாது என்று பாடமாயின், சென்றாரை, கண்ணினால் காண - (கனவிலே) கண்ணினாற் காணுமாறு, மதி படாது - சந்திரன் அஸ்தமியாமலிருக்கின்றானென்று பதப்பொருள். சந்திரன் அஸ்தமியாது காமோத்தீபகப்பொருளாய் வாட்டுவதனால், நான் துயிலப்பெறுவதில்லை: அதனால், கனவிடையாவது காணக்கூடிய காதலரைக் காணாது வருந்துகின்றேனென்று தலைவி கூறியதாகக் கொள்க. கூற்று - பேச்சு. இந்தப்பாடத்தில், மதியென்ற சொற்கு ஏற்ப, படாது என்ற ஒன்றன்பான்முற்று அமைந்தது. (க 0)

கஉஉ - ஆம் அதிகாரம்—கனவுநிலையுரைத்தல்

பரி.—அஃதாவது - தலைமகள் தான் கண்ட கனவினது நிலைமையைத் தோழிக்குச் சொல்லுதல். அக்கனவு நனவின்கண் நினைவுமிகுதியாற் கண்டதாகலின், இது, நினைந்தவர்புலம்பலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) கனவு - சொப்பனசுழுத்தியவஸ்தைகளுக்கு வேறாகிய சாக்கிராவஸ்தை: (இதற்கு எதிர்த்தட்டானது - கனவு.) நனவிற் கண்டன, நினைப்பின்மிகுதியாற் கனவிற் காணப்படும்: ஆகவே, நினைப்பின் மிகுதியாற் காணுங் கனவுநிலையுரைத்தல், நினைந்தவர் புலம்பலின்பின் வைக்கப்பட்டதென, அதிகாரமுறைமைக்குக் காரணங் காண்க.

கஉகக. காதலர் தூதொடு வந்த கனவினுக்கு
யாதுசெய் வேன்கொல் விருந்து.

தலைமகன்தூது வரக்கண்டாள் சொல்லியது.

பரி.—காதலர் தூதொடு - (யான் வருந்துகின்றதறிந்து அது தீரக்) காதலர் விடுத்த தூதினைக்கொண்டு, வந்த - என் மாட்டுவந்த, கனவினுக்கு—, விருந்து யாது செய்வேன் - (யான்) விருந்தாக யாதனைச் செய்வேன்? (எ - று.)

விருந்தென்றது, விருந்திற்குச்செய்யும் *உபசாரத்தினை. அது கனவிற்கு ஒன்று காணாமையின், 'யாது செய்வேன்' என்றாள்.

(கு - ரை.) தலைமகன் தூதுவரக் கண்டாள் - தலைமகன் தூதுவரக் கனவு கண்டவள். புதுமையென்ற பொருளுள்ள விருந்து என்பது- இங்குப் புதியவராகவந்தார்க்குஆகி,பிறகு அவர்க்குச்செய்யும் உபசாரத்திற்கு ஆயிற்று: இருமடியாகுபெயர். அது - விருந்தினர்க்குச் செய்யும் உபசாரம். 'கனவிற்கு ஒன்று' என்ற இடத்து 'நனவிலொன்றுகாணாமையான்' என்றும் பாடமுண்டு. (க)

கஉகஉ. கயலுண்கண் யானிரப்பத் துஞ்சிற் கலந்தார்க்கு
உயலுண்மை சாற்றுவேன் மன்.

தூதுவிடக்கருதியாள் சொல்லியது.

பரி.—கயல் உண் கண் - (துஞ்சாதுவருந்துகின்ற என்) கயல்போலும்உண்கண்கள், யான் இரப்ப துஞ்சின் - யான் இரந்தால் துஞ்சுமாயின்,—கலந்தார்க்கு - (கனவிடைக் காதலரைக்) காண்பேன், (கண்டால்) அவர்க்கு, உயல் உண்மை - (யான்) ஆற்றியுளேனாய தன்மையை, சாற்றுவேன் - (யானே) விரியச்சொல்வேன்; (எ - று.)

'கயலுண்கண்' என்றாள், கழிந்த நலத்திற்கிரங்கி. உயல் - காமநோய்க்குத் தப்புதல். தூதர்க்குச் சொல்லாது யாம் அடக்குவனவும், சொல்லுவனவற்றுள்ளுஞ் சுருக்குவனவற்றின் பரப்பும் தோன்றச் சொல்வேனென்னுங்கருத்தால் 'சாற்றுவேன்' என்றாள். இனி, 'அவையுந்துஞ்சா: சாற்றலுங்கூடாது' என்பதுபட நின்றமையின், 'மன்' - ஒழியிசைக்கண் வந்தது. முன்னுங் கண்டாள் கூற்றாகலின், கனவுநிலையுரைத்தலாயிற்று.

(கு - ரை.) தலைவி பிரிந்தநிலையிற் புன்கண்படைத்துள்ள தன் கண்களை 'கயலுண்கண்' என்று கூறுளாதலால், 'கழிந்த நலத்திற்குஇரங்கி, கயலுண்கண்' என்றுளென்றார். கழிந்த நலம் - (கண்களுக்குக் கணவரைக்கூடிய நிலையில் இருந்ததாய்ப் பின் பிரிவினாற்) போய்விட்ட அழகு. 'சாற்றுவேன்' என்ற சொல்லின் ஆற்றலால், தூதரிடம் சொல்லாது அடக்குவனவும் தூதரிடம் சுருக்கிச்சொல்பவற்றின் பரப்பும் தோன்றுமாறு கூறுவேனென்பது பெறப்படுமென்க. அவையும் - கண்களும். சாற்றலும்-யான் பொறுத்திருக்

*பி-ம்: உபகாரத்தினை

கின்ற தன்மையைத் தலைவர்க்குச் சொல்லுதலும். இந்தச் செய்யுள் - கனவுநிலையுரைத்தல் ஆமாறு என்னை? துஞ்சினல் சாற்றுவேன் என்று அன்றோ இதிலுள்ளது எனின்? முன்னே கனவுகண்டுள்ளாளான தலைவியின் கிளவியாதலால், இதுவும் கனவின்நிலையுரைத்தலிற்சேர்ந்ததேயா மென்று சமாதானங் கூறியவாறு. (உ)

**௧௨௧௩. நனவினு னல்கா தவரைக் கனவினற்
காண்டலி னுண்டென் னுயிர்.**

ஆற்ருளெனக் கவன்ருட்கு 'ஆற்நுவல்'என்பதுபடச் சொல்லியது.

பரி.—நனவினன் - நனவின்கண்வந்து, நல்காதவரை - தலையளிசெய்யாதாரை, கனவினன் காண்டலின் - (யான்) கனவின்கட்கண்ட காட்சியானே, என் உயிர் உண்டு - என்னுயிர் உண்டாகா நின்றது; (எ - று.)

மூன்றனுருபுகள், ஏழன்பொருண்மைக்கண் வந்தன. அக்காட்சியானே யானாற்றியுளேனாகின்றேன்: நீ கவலல்வேண்டாவென்பதாம்.

(கு - ரை.) ஆற்ருளெனக் கவன்ருட்கு - தலைவி பிரிவுத்துயரையாற்றமாட்டாளென்று வருந்திய தோழிக்கு. ஆற்றுவல்- துயர்தாங்குவேன். நனவினன், கனவினன்என்ற இடங்களிலுள்ளன, மூன்ரும் வேற்றுமையுருபுகள்: இவைகள் ஏழாம்வேற்றுமைப் பொருளில்வந்தன ஆகலின், வேற்றுமைமயக்கம். அக்காட்சியானே - கனவிற்கண்ட அந்தக் காட்சியால் தான். (௩)

**௧௨௧௪. கனவினு னுண்டாகுங் காமம் நனவினன்
நல்காரை நாடித் தரற்கு.**

இதுவுமது.

பரி.—நனவினன் - நனவின்கண்வந்து, நல்காரை - தலையளிசெய்யாதாரை, (அவர்சென்றுழி), நாடி - நாடிக்கொண்டு வந்து, (கனவு), தரற்கு - தருதலான்,—கனவினன் - அக்கனவின்கண்ணே, காமம் உண்டாகும் - (எனக்கு) இன்பமுண்டாகாநின்றது; (எ - று.)

காமம் - ஆகுபெயர். நான்காவது, மூன்றன்பொருண்மைக்கண் வந்தது. இயல்பான் நல்காதவரை அவர்சென்ற தேயமறிந்துசென்று கொண்டுவந்து தந்து நல்குவித்த கனவால் யான் ஆற்றுவ லென்பதாம்.

(கு - ரை.) நனவின்கண்வந்து காதலர் தலையளிசெய்தல், பிரிவுக்கு முன்பு எனக. சென்றுழி-சென்றஇடத்து.காமம் என்பது-இங்குப் புணர்ச்சியின்பத்தைக் காட்டுதலால், ஆகுபெயர். தரற்குஎன்றஇடத்து நான்கனுருபு தரலா லென மூன்றனுருபின் பொருளில் வந்தமை காண்க: இது, வேற்றுமைமயக்கம். இயல்பான்-தம்முடைய நல்ல

சுபாவத்தினால், நல்குவித்த-அருள்புரியுமாறுசெய்வித்த. ஆற்றுவல் -பிரிவுத்துயர் பொறுப்பேன். (ச)

கஉகரு. நனவினாற் கண்டதூஉ மாங்கே கனவுந்தான்
கண்ட பொழுதே யினிது.

இதுவுமது.

பரி.—நனவினான் கண்டது உம் (இனிது) ஆங்கே - (முன்) நனவின்கண் (அவரைக்) கண்டு நுகர்ந்தஇன்பந்தானும் இனிதாயிற்று அப்பொழுதே:கனவுஉம் தான் கண்ட பொழுதுஏ இனிது-(இன்று) கனவின்கட் கண்டு நுகர்ந்த இன்பமும் அக் கண்டபொழுதே இனிதாயிற்று; (அதனான் எனக்கு இரண்டும் ஒத்தன); (எ - று.)

இனிதென்பது முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. கனவு-ஆகு பெயர். முன்னும் யான் பெற்றதிவ்வளவே: இன்னும் அது கொண்டாற்றுவலென்பதாம்.

(கு-ரை.) இனிது என்று இரண்டாமடியிலுள்ள முற்று, நனவினாற்கண்டதூஉம் இனிது என முன்னுங்கூட்டப்பட்டது. இரண்டும் - நனவும் கனவும். 'கனவிற்கண்டதும் இனிது, நனவிற்கண்டதும் இனிது' என்று கூறியதற்குக் கருத்து, எனக்குக் கனவொடு நனவொடுவாசியில்லையென்பது. கனவு என்பது - இங்கே கனவிற்கண்டு நுகர்ந்த இன்பம் என்றபொருளைத் தருதலால், ஆகுபெயராம். முன்னும் - காதலர் என்னைப்பிரியாதமுன்பும். இவ்வளவே - இவ்வளவு இன்பமே. இன்னும்-காதலரைப்பிரிந்த இனியும். அதுகொண்டு-அவ்வளவான இன்பத்தைக் கொண்டு. (ரு)

கஉகசு. நனவென வொன்றில்லை யாயிற் கனவினாற்
காதலர் நீங்கலர் மன்.

இதுவுமது.

பரி.—நனவு என-நனவென்று சொல்லப்படுகின்ற, ஒன்று - ஒரு பாவி, இல்லையாயின்—,—கனவினான்-கனவின் கண்வந்துகூடிய, காதலர்—, நீங்கலர் - (என்னைப்) பிரியார்.

ஒன்றென்பது, அதன்கொடுமை விளக்கிநின்றது. அஃது இடையே புகுந்து கனவைப்போக்கிஅவரைப் பிரிவித்ததென்பதுபட நின்றமையின், 'மன்' ஒழியிசைக்கண் வந்தது. கனவிற்பெற்று ஆற்றுகின்றமை கூறியவாறு.

(கு - ரை.) ஒன்று-கொடுமையிலொப்பற்றது என்னுங் குறிப்பினது. அதன் - நனவின். அஃது-நனவு. கனவிற்பெற்று - கனவிலே காதலரைக் கூடுவதைப்பெற்று. கனவினான் = கனவின்கண் என்ற ஏழன்பொருளில் மூன்றனுருபு வந்ததால், வேற்றுமைமயக்கம். (சு)

கஉகஎ. நனவினு னல்காக் கொடியார் கனவினுன்
என்னெம்மைப் பீழிப் பது.

விழித்துழிக் காணுளாயினுள்
கனவிற்கூட்டம்நினைந்து ஆற்ருளாய்ச் சொல்லியது.

பரி.— (ஒருஞான்றும்), நனவினுன் - நனவின்கண்வந்து, நல்கா - தலையளிசெய்யாத, கொடியார் - கொடியவர்,—கனவினுன்-(நாடோறும்) கனவின்கண் (வந்து), எம்மை பீழிப்பது-நம்மை வருத்துவது, என் - எவ்வியையுபற்றி? (எ - று.)

பிரிதலும் பின் நினைந்துவராமையும்நோக்கி 'கொடியார்' என்றும்,கனவிற்ருேண்மேலராய் விழித்துழிக்கரத்தலின் அதனுனுந் துன்பமாகாநின்றதென்பாள் 'பீழிப்பது' என்றுங் கூறினுள். *நனவினில்லது கனவினு மில்லையென்பர், அது கண்டில மென்பதாம்.

(கு - ரை.) ஒருஞான்றும் - ஒருபோதும். எவ்வியையுபற்றி - என்ன சம்பந்தத்தினுல். காதலரைக் கொடியாரென்றது-பிரிதல்நோக்கியும், பிரிந்த பின் தன்னை நினைந்துவாராமைநோக்கியும். பீழிக்கும் விதத்தை விளக்குவது, 'கனவிற்ருேண்மேலராய்' என்பதுமுதல் உள்ள சொற்ருெடர்: "துஞ்சுங்காற்ருேண்மேலராகி" என்று மேற் குறளில் கூறியிருத்தலுங் காண்க. "நீணகர் நிறையாற்ரு ணினையுநள் வதிந்தக்கால், தோண்மேலாயெனநின்னை மதிக்குமன் மதித்தாங்கே, நனவெனப் புல்லுங்காற் காணுளாய்க் கண்டது, கனவெனவுணர்ந்துபிற் கையற்றுக் கலங்குமே" என்ற கலித்தொகையும் இங்குக் காணத்தக்கது. பீழிப்பது = பிடிப்பது. நனவின் இல்லது-நனவிற் காணப்படாதது. நனவில் காதலர் தலையளிசெய்தலிலர்: கனவில் தோண்மேலராய்க் கூடித்தலையளிசெய்கின்ருர்: அதனுல், நனவின் இல்லாதது கனவிற்காண்டலில்லை யென்று உலகோர் சொல்வது என்மட்டும் காணப்படவில்லையென்று ஆற்ருளாய தலைவி கூறுகின்ருள்.

கஉகஅ. துஞ்சுங்காற் ருேண்மேல ராகி விழிக்குங்கால்
நெஞ்சத்த ராவர் விரைந்து.

தான் ஆற்றுதற்பொருட்டுத் தலைமகனை இயற்பழித்தாட்கு இயற்பட மொழிந்தது.

பரி.— (என்நெஞ்சுவிடாது உறைகின்ற காதலர்), துஞ்சுங்கால்-(யான்)துஞ்சும்பொழுது (வந்து), தோள் மேலர் ஆகி-(என்) தோண்மேலராய், விழிக்குங்கால்-(பின்) விழிக்கும்பொழுது, விரைந்து—,நெஞ்சத்தர் ஆவர் - (பழைய) நெஞ்சின்கண்ணரா வர்; (எ - று.)

*பி - ம்: நனவினல்லது.

கலவிவிட்டு மறையுங் கடுமைபற்றி 'விரைந்து' என்றாள். ஒருகாலும் என்னின்நீங்கியறியாதாரை நீ நோவற்பாலையல்லை யென்பதாம்.

(கு - ரை.) தான்-தலைவி. இயற்பழித்தல்-காதலர் அன்பில ரென்று பழித்துப்பேசுதல். தலைவியாற்றுதற்குத் தோழி இயற்பழி த்தா ளென்க. இயற்பழித்தாள்-பாங்கி. நனவில் நெஞ்சிலுள்ளார்: கனவில் தோண்மேலர்: இப்படி கனவு நனவுஎன்ற இரண்டிலும் என்னைவிட்டு நீங்காத காதலரை நீ நோதற்கு உரியாயல்லையென்கின் றாள்: "ஓஒ கடலே, தெற்றெனக்கண்ணுள்ளே தோன்றவிமையெடுத் துப், பற்றுவே னென்றியான் விழிக்குங்கான் மற்றுமென் நெஞ்சத்து ளோடி யொளித்தாங்கே துஞ்சாநோய், செய்யுமறனில்லவன்" என்ற கலித்தொகை, இங்குக் காணத்தக்கது. (அ)

கஉகக. **நனவினா னல்காரை நோவர் கனவினாற்**
காதலர்க் காணா தவர்.

இதுவுமது.

பரி.—கனவினான் காதலர் காணாதவர்-(தமக்கு ஒரு காதல ரின்மையின் அவரைக்) கனவிற்கண்டறியாத மகளிர்,—நன வினான்-(தாம் அறிய) நனவின்கண் வந்து, நல்காரை-நல்காத நங்காதலரை, நோவர்-(அன்பிலரென) நோவாநிற்பர்;(எ - று.)

இயற்பழித்ததுபொறாது புலக்கின்றாளாகலின், அயன் மைதோன்றக் கூறினாள். தமக்குங் காதலருளராய் அவ ரைக் கனவிற்கண்டறிவாராயின்,நங்காதலர் கனவின்கணாற்றி நல்குதலறிந்து நோவாரென்பதாம்.

(கு - ரை.) கனவிற்கண்டறியாத மகளிர் என்றது-பாங்கியை. பாங்கியை, 'காதலர்க்காணாதவர்' என்றுஉலகியலில் வைத்துக் கூறிய தனால், அயன்மைதோன்றக் கூறினாள் என்றார். 'பன்மைதோன்றக் கூறினாள்' என்று இங்குப் பாடமோதுவாருமுளர்: அந்தப்பாடத் திற்கு, 'மகளிர்' என்று பாங்கியொருத்தியைப் பன்மைவாய்பாடு வெளிப்படக் கூறியது, செறலினாலாகுமென்க: "உவப்பினு முயர் வினுஞ் சிறப்பினுஞ் செறலினும், இழிப்பினும் பால்திணையிழுக்கினு மியல்பே"என்பர், நன்னூலார். 'இனி நன்மைதோன்றக் கூறினாள் என்றபாடத்துக்கு 'நனவினன் நல்காரை நோவர்' என்ற தொடரில், காதலர் கனவில் எனக்குநல்குகின்றார் என்பது பெறப்படுதலால், நன்மைதோன்றக் கூறினாளென்றார் என்க. நோவார்-நோகமாட்டார். (கூ)

கஉஉ0. **நனவினா னந்நீத்தா ரென்பர் கனவினாற்**
காணார்கொ லிவ்வூ ரவர்.

இதுவுமது.

பரி.— இ ஊரவர்-இவ்வூரின் மகளிர், நனவினான்-நனவின் கண்,நம் நீத்தார் என்பர்-நம்மை நீத்தாரென்று(நங்காதலரைக்

கொடுமை) கூறுநிற்பர்:கனவினன் - (அவர்) கனவின்கண் (நீங் காதுவருதல்), காணர்கொல் - கண்டறியாரோ? (எ - று.)

என்னொடு தன்னிடை வேற்றுமையின்றாயின் யான் கண் டது தானுங்கண்டு அமையும்:அதுகாணுது அவரைக்கொடுமை கூறுகின்றமையின் அயலாளேயா மென்னுங் கருத்தால் 'இவ் வூரவர்' என்றாள்.

(கு - ரை.) பாங்கிக்குத் தலைவியோடு வேற்றுமையில்லையாயின், தலைவி கனவிற் கண்ட காதலர் வருகையை அவளுங் கண்டுஅடங்கி யிருத்தல் கூடும்: அது காணமையால், பாங்கியை அயலாளாகக் கொண்டு, புலவிதோன்ற 'இவ்வூரவர்' என்று தலைவி கூறுகின்றா ளென்க. (கo)

கஉரு - ஆம் அதிகாரம்—பொழுதுகண்டிரங்கல்.

பரி.— அஃதாவது-மாலைப்பொழுது வந்துழி, அதனைக் கண்டு தலைமகளிரங்குதல். "கனமுந்துறுத வினையில்லை" என் பதுபற்றிப் பகற்பொழுதாற்றியிருந்தாட்கு உரியதாகலின், இது கனவுநிலையுரைத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு-ரை.) பொழுது - இங்கே, மாலைப்பொழுது. வந்துழி - வந்த போது. கனமுந்துறுத வினையில்லையென்பது, "கல்லா தான்கண்ட கழிநுட்பங்கற்றார்முற், சொல்லுங்காற் சோர்வு படுதலால்-நல்லாய் வினமுந்துறுதவுரையில்லையில்லைக், கனமுந்துறுதவினை" என்றபழமொழிப் பாடலில் உள்ளது. இதன்பொருள்-கனவின்முற்படாத காரியமில்லை யென்பது:பின்னல் நிகழுமது கனவில் முந்துறத்தோன்றும்என்பது, இதன்கருத்து. மேல் நிகழுமது கனவில் தெரியு மாதலால், அக்கன விற்குரிய இராப்போது வரும்வரையில் தலைவி ஆற்றியிருந்தா ளென்க. கனவுநிலையுரைத்தல் பகற்பொழுதில் நிகழ, அதன்பின் மாலைப்பொழுது வர, அது கண்டு இரங்குவாள் என்பது பற்றி, கனவுநிலையுரைத்தலின்பின் பொழுதுகண்டிரங்கல் வைக்கப்பட்ட தென அதிகாரமுறைமை காண்க.

கஉஉக. மாலையோ வல்லை மணந்தா ருயிருண்ணும்
வேலைநீ வாழி பொழுது.

பொழுதொடு புலந்து சொல்லியது.

பரி:— பொழுது-பொழுதே! நீ—, மாலைஓ அல்லை - (முன் னுள்களின் வந்த) மாலையோவெனின் அல்லை;மணந்தார் உயிர் உண்ணும் வேலை - (இருந்தவாற்றான் அந்நாட் காதலரை) மண ந்த மகளிருயிரையுண்ணும் இறுதிக்காலமாயிருந்தாய்; (எ - று.)

முன்னுள்-கூடியிருந்த நாள். அந்நாண்மணந்தாரெனவே, பின்பிரிந்தாராதல் பெறுதும். வாழியென்பது-குறிப்புச்சொல். "வாலிழை மகளிருயிர்ப் பொதி யவிழ்க்குங் காலை" என்றாற் போல ஈண்டுப் பொதுமையாற் கூறப்பட்டது. மாலைநீயல்லை

என்வும் பாடம்.* வேலையென்பது - ஆகுபெயர். வேலையென் பதற்கு வேலாயிருந்தாயென்பாரு முளர்.

(கு - ரை.) பொழுதொடு - மாலைப்பொழுதோடு. புலந்து - மாறு பாடு கொண்டு. இருந்த ஆற்றுன் - நீ இருந்தநிலைமையைக் கருது மிடத்து. அந்நாள் காதலரை மணந்த - கணவரைமுன்பு கூடி இப் போது பிரிந்துள்ள என்றபடி. பிரிந்தாருயிருண்ணும் நீ ஒழிய வேணுமென்ற குறிப்புப்பொருள் தோன்ற, 'வாழி' என்றதனுல், 'வாழியென்பது குறிப்புச்சொல்' என்ருர். ''வாலிழை'' என்று தொட ங்கும்மேற்கோள், கலித்தொகை, நெய்தற்கலி, 2-ஆஞ் செய்யுளிலுள் ளது: இதன்பொருள்:—வால்இழை மகளிர் - தூய்மையான அணி களையணிந்த மகளிரின், உயிர்-உயிரை, பொதி அவிழ்க்கும் - (அவ்வு யிரைப்) பொதிந்துள்ள உடலினின்று போக்குகின்ற, காலை - காலம் என்பது. இதில், மாலைக்காலத்தைக் காலமென்றுபொருளுள்ள பொதுப் பெயராற் கூறியதுபோல, இந்தக் குறளிலும் மாலைக்காலத் தைப் பொதுப் பெயராகிய 'பொழுது' என்ற சொல்லாற் கூறின ரென்க. வேலை - வேலா என்ற வடசொல்லின் திரிபு: எல்லையென்ற பொருளது: இது-மகளிருயிர்க்கு இறுதிக்காலமாகிய எல்லைக்காலத் தைக் காட்டுதலால்,ஆகுபெயர்: இட்வாகு பெயரென்னலாம். முடிவு என்ற பொருளதான வேலையென்னுங்காரியப்பெயர்அதற்குக்காரண மான காலத்திற்கு ஆகுதலால், காரியவாகுபெயரென்பாருமுளர்: இனி, வேலையென்பதை 'வேல்'என்ற பகுதியினடியாகப்பிறந்த முன் னிலைக்குறிப்புமுற்ருகக் கொள்ளின், வேலாய்-வேற்படைபோன்று துன்பஞ்செய்வதாகி இருந்தாயென்று பொருளாம். (௧)

௧௨௨௨. புன்கண்ணை வாழி மருண்மாலை யெங்கேள்போல்
வன்கண்ண தோநின் றுணை.

தன்னுட்கையாற்றை அதன்மேலிட்டுச் சொல்லியது.

பரி.—மருள் மாலை - மயங்கியமாலாய்! புன்கண்ணை -(நீயும் எம்போலப்) புன்கணுடையையாயிருந்தாய்: நின் துணை-நின் றுணையும், எம் கேள் போல் - எந்துணைபோல, வன்கண்ணது ஓ - வன்கண்மையுடையதோ? (கூறுவாயாக); (எ - று.)

மயங்குதல் - பகலுமிரவுந் தம்முள்ளே விரவுதல்; கலங்குத லுந்தோன்ற நின்றது. புன்கண் - ஒளியிழத்தல்; அதுபற்றித் துணையுமுண்டாக்கிக் கூறினுள். எச்சவும்மை, விகாரத்தாற் றொக்கது. எமக்குத் துன்பஞ்செய்தாய், நீயு மின்பமுற்றிலை யென்னுங் குறிப்பால் 'வாழி' என்ருள்.

(கு - ரை.) தன்னுட் கையாற்றை-தன்னிடத்துள்ள செயலற்ற தன்மையை: கையாறு - செயலறுந்துன்பம். அதன்மேல் - மாலைப் போதின்மேல். மயங்கிய - (பகலும்இரவும்)கலந்த. மாலைச்சந்தி காலைச் சந்திஎன்ற இரண்டு சந்திகளும், பகலும் இரவும் சந்திக்குங் கால

---

* மாலைநீயல்லை யெனவும் பாடம் என்ற இந்தவாக்கியம், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கப் பத்திராசிரியர் பதிப்பிற் காணப்பட்டது.

மாதலறிக. விரவுதல்-கலத்தல். மருளுதலென்பதன்பொருள் மயங்குதலென்பது: அச்சொல்லுக்குக் கலங்குதலென்றும் பொருளுண்டாதலால், கலங்குதலுந் தோன்றநின்றதென்றார்: கலங்குதல் - தெளிவின்றியிருத்தல். புன்கண்ணை - புன்கண்ணை யுடையாய் : ஒளியிழத்தலையுடையா யென்றபடி : முன்னிலையொருமைக் குறிப்பு முற்று. மாலைக்குத் தன்போல் புன்கணுடைமை கூறியதனால், அதற்குத் தன்னைப்போல் துணையுடைமையையும் உண்டாக்கி,'நின் துணை எம்துணைபோல வன்கண்ணதோ' என்றும் வினவுகின்றாள். வன்கண்ணது - வன்கண்மையென்பதனடியாப்பிறந்த ஒன்றன்பாற் குறிப்புமுற்று:வன்கண்மை-கொடுமை. "புன்கண்கூர்மாலைப் புலம்புமென் கண்ணேபோல், துன்பமுழவாய் துயிலப் பெறுதியால்" என்ற சிலப்பதிகாரம், ஈண்டு நோக்கத்தக்கது. (௨)

௧௨௨௩. பனியரும்பிப் பைதல்கொண் மாலை துனியரும்பித்
துன்பம் வளர வரும்.

ஆற்றல்வேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

பரி.— பனி அரும்பி - (காதலர்கூடிய நாளெல்லாம் என்முன்) நடுக்க மெய்தி, பைதல்கொள் - பசந்துவந்த, மாலை—, துனி அரும்பி-(இந்நாள் எனக்கு) இறந்துபாடு வந்துதோன்றி, துன்பம் வளர - (அதற்குளதாந்) துன்பம் (ஒருகாலைக்கொருகால்) மிக, வரும்-வாராநின்றது; (எ - று.)

குளிர்ச்சிதோன்ற மயங்கிவரு மாலையென்னுஞ் செம்பொருள், *ஈண்டுக் குறிப்புணர நின்றது. துனி - உயிர்வாழ்தற்கண் வெறுப்பு. அதனால், யான் ஆற்றுமாறென்னை யென்பது, குறிப்பெச்சம்.

(கு - ரை.) ஆற்றவேண்டுமென்ற பாங்கிக்கு, என்னால் பிரிவுத்துயர் ஆற்றமுடியாதென்றுகூறிய கிளவி, இது. நடுக்கமெய்தினென்பது-பனியரும்பி என்பதன்பொருள். அதற்கு-இறந்துபாட்டுக்கு.பனி அரும்பி பைதல் கொள் மாலை என்றதொடர்க்கு-குளிர்ச்சிதோன்ற மயங்கிவருதலைக் கொண்ட மாலைக்காலம் என்பது, நேர்மையான பொருள்: இந்தப்பனியரும்பிப் பைதல்கொள் மாலை என்ற தொடரிற் பெறப்படுங் குறிப்புப்பொருள் - (யான் காதலரோடு கூடிய நாளெல்லாம் என்முன்) நடுக்கமெய்திப் பசந்து [நிறம்வேறுபட்டு]வந்த மாலையென்பது; இப்பொருளும், இத்தொடரில் தோன்றுதல் காண்க. (உயிர்வாழ்தலில்) வெறுப்புஎன்றபொருளுள்ள துனியென்பது, இலக்கணையால், இறந்துபாடு என்ற பொருளது. அதனால் - இறந்துபாட்டுத் துன்பம்வளர மாலைக்காலம் வருவதனால், (௩)

௧௨௨௪. காதல ரில்வழி மாலை கொலைக்களத்து
ஏதிலர் போல வரும்.

இதுவுமது.

பரி.—(காதலருள்ள பொழுதெல்லாம் என்னுயிர் தளிர்ப்ப வந்த), மாலை—, காதலர் இல் வழி - அவரில்லாத இப்பொழுது

---

*பி - ம்:— இக்குறிப்புணரநின்றது.

(அஃதொழிந்து நிற்றலேயன்றி), கொலைக்களத்து ஏதிலர் - போல-கொல்லுங்களரியிற் கொலைஞர் வருமாறுபோல, வரும் (அவ்வுயிரைக்கோடற்கு) வாராநின்றது; (எ - று.)

ஏதிலர் - அருள்யாதுமில்லார். முன்னெல்லாம் எனக்கு நட்பாய் இன்பஞ்செய்து வந்த பொழுதும், இன்று என்மேற் பகையாய்த் துன்பஞ்செய்து வாராநின்றது: இனி யான் ஆற்றுமாறென்னை யென்பதாம்.

(கு-ரை) '**காதலரில்வழி மாலை கொலைக்களத்தேதிலர்போலவரும்' என்றதனால், அந்தமாலைப்போது காதலர் பிரியாதிருந்தநிலையில் என் னுயிர்தளிர்ப்ப வரும் என்பது பெறப்படுமாறு அறிக. அஃது ஒழிந்து - உயிர்தளிர்ப்பவருதலொழிந்து. கொல்லுங்களரி - கொலைக் களம். இன்பஞ் செய்துவந்தபொழுதும் - இன்பம் செய்துவந்த மாலைக்காலமும்.** (௪)

கஉஉ௫. காலைக்குச் செய்தநன் றென்கொ லெவன்கொல்யான்
மாலைக்குச் செய்த பகை.

இதுவுமது.

பரி.—(காலையும் மாலையும் அவர் கூடியஞான்றுபோலாது இஞ்ஞான்று வேறுபட்டு வாராநின்றன: அவற்றுள்), யான் —, காலைக்கு செய்த நன்று என் - காலைக்குச் செய்த உப காரம் யாது? மாலைக்கு செய்த பகைஎவன் - மாலைக்குச்செய்த அபகாரம் யாது? (எ - று.)

கூடியஞான்று பிரிவரென்றஞ்சப்பண்ணிய காலை அஃ தொழிந்து இஞ்ஞான்று கங்குல்வெள்ளத்திற்குக் கரையாய் வாராநின்றதென்னுங்கருத்தால் 'நன்றென்கொல்' என்றும், கூடியஞான்று இன்பஞ்செய்துவந்த மாலை அஃதொழிந்து இஞ்ஞான்று துன்பஞ்செய்யாநின்ற தென்னுங் கருத்தால் 'பகையெவன்' என்றுங் கூறினாள். பகை - ஆகுபெயர். தன் னோடொத்தகாலைபோலாது மாலை தன்கொடுமையாற் றுன் பஞ்செய்யாநின்ற தென்பதாம்.

(கு - ரை.) **கூடியஞான்று போலாது - கூடியிருந்தசமயத்திலிரு ந்ததை யொத்திராமல். இஞ்ஞான்று - (பிரிந்துள்ள) இப்போது. கூடியஞான்று, காலை காதலர்பிரிவரென்றஞ்சப்பண்ணிற்று: மாலை இன்பம் பயந்தது: பிரிந்த இப்போது காலை அச்சமுண்டாக்குதலைத் தவிர்ந்து அளவிறந்த துன்பஞ்செய்யுங் கங்குல்வெள்ளத்திற்குக் கரையாய்நின்று உதவுகின்றது: மாலைக்காலமோ காலைபோலவன்றி அளவில்லாத துன்பஞ்செய்கின்றது: மாலை மாறுபட்டமைபற்றி, என்னால் பிரிவுத்துயராற்றமுடியாதென்று தலைவி கூறுகின்ற ளென்க. பகை - பகைவர்செய்யும் அபகாரத்திற்கு ஆனது, காரண வாகுபெயர். இந்தக்குறளின் கருத்து 'தன்னோடொத்த' என்று தொடங்கும் வாக்கியத்திலுள்ளது. கொல்இரண்டும், அசை.** (௫)

கஉஉசு. மாலைநோய் செய்தன் மணந்தா ரகலாத
காலை யறிந்த திலேன்.

'இன்று இன்னையாகின்ற நீ, அன்று அவர்பிரிவிற்கு உடம்பட்ட தென்னை?' என்றாட்குச் சொல்லியது.

பரி.— மாலை-(முன்னெல்லாம் எனக்கு நட்பாய் இன்பஞ் செய்து போந்த) மாலை, நோய் செய்தல்-(இன்று பகையாய்த்) துன்பஞ்செய்தலை,மணந்தார் அகலாத காலை-காதலர் பிரிதற்கு முன்னே, அறிந்தது இலேன்-அறியப்பெற்றிலேன்! (எ - று.)

இங்ஙனம் வேறுபடுத லறிந்திலேன்: அறிந்தேனாயின், அவர்பிரிவிற்கு உடம்படே னென்பதாம்.

(கு - ரை.) இன்னையாகின்ற - இப்படிப்பட்டவளாகின்ற: பிரிவுத் துயருக்கு ஆற்றாதவளாகின்ற. இங்ஙனம்வேறுபடுதல் - காதலர் கூடியகாலத்து எனக்குநட்பாய்இன்பஞ்செய்த மாலைப்போது பிரிந்த காலத்துப் பகையாய்த் துன்பஞ்செய்யுமாறு இங்ஙன் நிலைமாறுதல்.

கஉஉஎ. காலை யரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி
மாலை மலருமிந் நோய்.

'மாலைப்பொழுதின்கண் இனையையாதற்குக் காரணமென்னை?' என்றாட்குச் சொல்லியது.

பரி.—இ நோய் - இக்காமநோயாகிய பூ,—காலை அரும்பி-காலைப்பொழுதின்க ணரும்பி, பகல் எல்லாம் போது ஆகி - பகற்பொழுதெல்லாம் பேரரும்பாய் (முதிர்ந்து), மாலை மலரும் - மாலைப்பொழுதின்கண் மலராநிற்கும்; (எ - று.)

துயிலெழுந்த பொழுதாகலிற் கனவின்கட்கூட்டம் நினைந் தாற்றுதல் பற்றி 'காலையரும்பி' என்றும், பின் பொழுது செலச்செல அதுமறந்து பிரிவுள்ளி ஆற்றாளாதல்பற்றி 'பக லெல்லாம் போதாகி' என்றும், தத்தந்துணையை யுள்ளிவந்து சேரும் விலங்குகளையும் மக்களையுங்கண்டு தான் அக்காலத்தின் நுகர்ந்த இன்பம் நினைந்து ஆற்றாமைமிகுதிபற்றி 'மாலைமல ரும்' என்றுங் கூறினாள். பூப்போல இந்நோய் காலவயத்த தாகாநின்ற தென்பது உருவகத்தாற் பெறப்பட்டது. ஏகதேச வுருவகம்.

(கு - ரை.) இனையையாதற்கு - இங்ஙனம் ஆற்றாதவளாதற்கு. கனவின்கட்கூட்டம் - கனவிலே கணவனோடுசேர்தல். பிரிவுள்ளி - பிரிவைநினைந்து. ஆற்றாளாதல் - ஆற்றாமையையுடையவளாதல். தத்தம் துணையை யுள்ளி - தம்தமக்குத் துணையாகவுள்ள மனைவியை நினைந்து. வந்துசேரும் - இருப்பிடத்திற்கு வந்துசேர்கிற. அக்கால த்தில் நுகர்ந்தஇன்பம் - கணவனோடுகூடியிருந்த காலத்தி லனுப வித்த இன்பம். ஆற்றாமை - பிரிவுத்துயரைத்தாங்கமாட்டாமை.

மிகுதி - மிகுதல். காலவயத்தது- காலத்தின் வசப்பட்டது. பூ காலையில் அரும்பிப் பகலிற் பெரும்போதாகி மாலை மலரும்இயல்பினதாதலால், காலவயத்ததாம். இந்நோய் - காமநோய். காமநோய்க்கு அரும்பு ஆதல் பெரும்போதுஆதல் மலராதல் என்ற நிலைகள் கூறியதற்குஏற்ப, அந்நோயைப் பூ என்றது - ஏகதேசவுருவகமாம்.()

கஉஉஅ. அழல்போலு மாலைக்குத் தூதாகி யாயன்
குழல்போலுங் கொல்லும் படை.

இதுவுமது.

பரி.— (முன்னெல்லாம் இனியதாய்ப்போந்த), ஆயன் குழல்—, (இதுபொழுது), அழல்போலும் மாலைக்கு-அழல்போலச்சுடுவதாய மாலைக்கு, தூதுஆகி-தூதுமாய், (அது வந்து என்னைக்கொல்வுழி),— கொல்லும் படை - கொல்லும் படையுமாயிற்று; (எ - று.)

பின்னின்ற போலுமென்பது, உரையசை. முன்னரே வரவுணர்த்தலிற் றூதாயிற்று; கோறற்கருவியாகலிற் படையாயிற்று. தானே சுடவல்ல மாலை, இத்துணையும் பெற்றால் என் செய்யாதென்பதாம்.

(கு - ரை.) முன்னெல்லாம் - காதலரோடுகூடியிருந்தபோதெல்லாம். இதுபொழுது - பிரிந்துள்ள இப்போது. அது - மாலைக்காலம். கொல்வழி - கொல்லும்போது. போலும் என்றசொல் இரண்டனுள், முன்னது - உவமவாசகம்: பின்னது - உரையசை: வாக்கியாலங்காரம். ஆயன்குழல் மாலைக்காலத்தொடக்கத்தே ஊதப்படுதலால், மாலைக்காலம்வருதலை யுணர்த்துந் தூதாகிப் பிரிந்தாரை வருத்தும் காமோத்தீபகமாகும். "தீங்குழலீருமாலோ" என்பது, நம்மாழ்வார்பாசுரம்; "ஆயர்வாய்வேயோவழல்" என்றதும் காண்க. தலைவியாகிய தன்னுயிரை வாட்டுதற்குக் கருவியாயிருத்தலால், கொல்லும் அந்தமாலைப்போதைப் படையென்றது. கோறற்கருவி - கொல்லும்ஆயுதம். இத்துணையும் - ஆயன்குழலாகிய துணையையும்.

கஉஉகூ. பதிமருண்டு பைத லுழக்கு மதிமருண்டு
மாலை படர்தரும் போழ்து.

இதுவுமது.

பரி.— (இதற்கு முன்னெல்லாம் யானே மயங்கி நோயுழந்தேன்): மதி மருண்டு - (இனிக் கண்டாரும்) மதிமருளும் வகை, மாலை—, படர்தரும் போழ்து - வரும்போது, பதி - இப்பதியெல்லாம், மருண்டு-மயங்கி, பைதல் உழக்கும் - நோயுழக்கும்.

மதிமருளவென்பது மதிமருண்டெனத் திரிந்துநின்றது. கூற்றமாகக் கருதிக் கூறினளாகலின் 'மாலை படர்தரும் போழ்து' என்றாள்; யான் இறந்துபடுவலென்பதாம். மாலை

மயங்கிவரும்போழ்து என்மதி நிலைகலங்கி நோயுழக்குமென்று உரைப்பாருமுளர்.

(கு - ரை.) இதற்குமுன்னெல்லாம் - மாலைக்காலம்வருதற்கு முன்னிருந்த காலமெல்லாம், யானே - நான் தனியேயென்றபடி. பதி - இவ்வூரிலுள்ளார்; என்றது, தன்னிடம் அன்புள்ள ஊராரை: ஊரார் துன்புறக்காரணம், தலைவியாகிய இவள் இறந்துபடுதலாலென்க. மாலைவருவதை ஒரு கூற்றம் [கூற்றம் - யமன்] வருவதாகக் கருதினளாதலால், அக்குறிப்புத்தோன்ற, மாலைப்போழ்தென்னது 'மாலை படர்தரும் போழ்து' என்கின்றாளென்க. இக்குறளின் கருத்துக்கூறுவது 'யான் இறந்துபடுவலென்பதாம்' என்ற வாக்கியம். இறந்துபடுவல் - இறந்தொழிவேன். இனி, இக்குறளுக்கு வேறோருரைவருமாறு.—மாலை - மாலைப்போது, மருண்டு - மயங்கி, படர்தரும்போழ்து - வரும் போழ்து, மதி - (என்) புத்தி, பதி மருண்டு - நிலைகலங்கி, பைதல்உழக்கும் - நோயையனுபவிக்குமென்பது. நிலைகலங்கியென்பது - பதிமருண்டு என்பதன் பொருள். பதியென்பது நிலையென்னும் பொருளதாதலை "பதியிற் கலங்கிய மீன் (ககக௨)" என்ற குறளடியிலுங் காண்க. (க)

ககஉO. பொருண்மாலை யாளரை யுள்ளி மருண்மாலை
மாயுமென் மாயா வுயிர்.

இதுவுமது.

பரி.— (காதலர்பிரிவைப் பொறுத்து), மாயா என் உயிர் - இறந்து படாதிருந்த என்னுயிர்,—(இன்று), பொருள் மாலை - ஆளரை-பொருளியல்பே தமக்கியல்பாகவுடையவரை, உள்ளி - நினைந்து, மருள் மாலை - இம்மயங்கு மாலைக்கண்ணே, மாயும் - இறந்துபடாநின்றது; (எ - று.)

குறித்தபருவங் கழியவும் பொருண்முடிவுநோக்கி வாராமையிற் சொல் வேறுபடாமையாகிய தம்மியல்பொழிந்தவர் அப்பொருளியல்பே தம்மியல்பாயினர்: காலம் இதுவாயிற்று: இனி நீ சொல்லுகின்றவாற்றாற் பயனில்லை யென்பதாம்.

(கு - ரை.) குறித்தபருவம் - உன்னைப்பிரியும்போது இன்னகாலத்து வருவேனென்று குறிப்பிட்டுக் கூறிய காலம். கழியவும்-நீங்கவும். பொருள்முடிவு - இவ்வளவுபொருள்சம்பாதிக்கவேண்டுமென்று தம் மனத்துக் குறித்த பொருளினெல்லையளவு. குறித்தபருவம்கழியவும் காதலர் பொருளீட்டுதலிற் காலங்கழித்துக்கொண்டு மீண்டு வராதிருத்தல்பற்றி, காதலரை, சொற்பிறழாமையாகிய தம்மியல்பு ஒழிந்தவராய்ப் பொருளியல்பானவர் என்றது. பொருளியல்பு - பொருளையீட்ட மேன்மேல் முயலும் இயல்பு. "மாலையியல்பே" என்பது தொல்காப்பியத்து உரியியற் சூத்திரம். காலம் இது ஆயிற்று - அவர் குறித்த பருவம் போய் வேறொருபருவமும் வந்திட்டது என்றபடி. (கO)

கஉச - ஆம் அதிகாரம் - உறுப்புநலனழிதல்.

பரி.— அஃதாவது-தலைமகள் தன் கண்ணும் தோளும் நுதலும் முதலாய அவயவங்கள் தம்மழகழிதல். இஃது இரக்க மிக்குழி நிகழ்வ தாகலின், பொழுதுகண்டிரங்கலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) உறுப்பு-அவ்யவம். நலன் - அழகு. இரக்கம்-தலைவன் பிரிவிற்கு இரங்குதல்; பிரிவினாலான இரக்கம் மிகுந்த பொழுது உறுப்பு நலனழியு மாதலால், 'உறுப்புநலனழிதல்' என்ற இவ்வதிகாரம் பொழுதுகண்டிரங்கலின்பின் வைக்கப்பட்டது என அதிகாரமுறைமைக்குக் காரணம் காண்க.

கஉ௬க. சிறுமை நமக்கொழியச் சேட்சென்றா ருள்ளி
நறுமலர் நாணின கண்.

ஆற்றாமைமிகுதியான் வேறுபட்ட தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.

பரி.—சிறுமை நமக்கு ஒழிய-இவ்வாற்றாமை நங்கண்ணே நிற்ப-(தாம்), சேண் சென்றார்-சேணிடைச்சென்ற காதலரை, உள்ளி-(நீ) நினைந்தழுதலால்,— கண்-(நின்) கண்கள், (ஒளியிழந்து), நறுமலர் நாணின-(முன் தமக்கு நாணிய) நறுமலர்கட்கு (இன்று தாம்) நாணிவிட்டன; (எ - று.)

நமக்கென்பது, வேற்றுமைமயக்கம். உள்ளவென்பது உள்ளியெனத் திரிந்து நின்றது. உள்ளுதலென்பது காரணப் பெயர் காரியத்திற்காய வாகுபெயர். 'இவைகண்டார் அவரைக் கொடுமைகூறுவர்: நீ யாற்றல் வேண்டும் என்பது கருத்து.

(கு - ரை.) 'நறுமலர்க்குக் கண் நாணின' என்ற வாக்கியத்தினால் முன்பு கண்கட்கு அவை நாணின என்ற பொருள் தொனித்தல் காண்க. மற்றும்,கீழ் 'நலம்புனைந்துரைத்தல்' என்ற அதிகாரத்து "காணிற் குவளை கவிழ்ந்து நிலனோக்கு, மாணிழைகண் ணொவ்வே மென்று" என்ற குறளும் நோக்கத்தக்கது. நமக்கு என்ற நான்கனுருபு - நம்மிடத்து என்று ஏழனுருபின் பொருளில் வந்ததனால், வேற்றுமை மயக்கமாம். தன்வினைமுதல் வினையோடு முடிதற்குரிய 'உள்ளி' என்ற வினையெச்சம், பிறவினைமுதல் வினையான 'நாணின' என்றதனோடு இயைதலால், பிறவினைமுதல்வினையோடும் இயைதற்குரிய 'உள்ள' என்ற செயவெனச்சத்தின் திரிபு எனப்பட்டது. உள்ளுதலென்பது உள்ளியழுதல் என்று உள்ளுதலின்காரியமான அழுதலைத் தெரிவித்தலால், காரணம் காரியத்திற்கு ஆகிவந்தது:பகுதியாவும் தொழிற்பெயர்ப் பொருளன என்ற கொள்கைபற்றியும், உள்ளி என்ற வினையெச்சத்தில் தொழிற்பெயர்ப்பொருளதான உள்ளென்ற பகுதியே காரியப்பொருட்டு ஆவதுபற்றியும்,காரணப்பெயர் காரியத்திற்கு ஆய ஆகுபெயரென்றது. இவை-நின்கண்கள் ஒளியிழந்ததும், நறுமலர்க்கு நாணியதுமாகிய இச்செய்கைகள். "திருநலந்தோற்றுளை, இகழ்மலர்க் கண்ணளாத்துறப்பார்" என்ற கலித்தொகைப்பகுதி,

இங்குக் கருதத்தக்கது. அவரைக்கொடுமைகூறுதல் - தலைமகனைப் பற்றி 'தயை யில்லாதவன்: நம்பவைத்து ஏமாற்றுபவன்' என்றாற் போன்ற கொடுஞ்சொற்களைச் சொல்லுதல். (க)

கஉகஉ. **நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவ போலும்**
பசந்து பனிவாரும் கண்.

இதுவுமது.

பரி — பசந்து-பசப்பெய்தன்மேல், பனி வாரும்-நீர்வார்கின்ற, **கண்**-(நின்) கண்கள்,—நயந்தவர்-(நம்மால்) நயக்கப்பட்டவரது, நல்காமை-நல்காமையை, சொல்லுவ போலும் - (பிறர்க்குச்) சொல்லுவபோலாநின்றன, (இனி நீ யாற்றல் வேண்டும்).

சொல்லுவபோறல்-அதனை அவருணர்தற்கு அனுமானமாதல். நயந்தவர்க்கென்று பாடமோதுவாரு முளர்.

(கு - ரை.) பசப்பெய்தல் - பிரிவாற்றாமையான் அடைந்த நிறவேறுபாட்டால் ஒளியிழத்தலைப் பெறுதல். நீர்வார்கின்ற - நீர் பெருகுகின்ற. நல்காமை-அருள்புரியாமை. அவர்-பிறர். பசந்த கண்களினின்று நீர்வார்தல், காதலர் அருள்செய்யாமை ஊகித்தறிதற்கு ஏதுவாதலால், பசந்து பனிவாருங்கண் நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவபோலு மென்றாள்: தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. பரிமேலழகருரையில், அனுமானம், ஏது என்னும் பொருளது. நயந்தவரென்றவிடத்து 'நயந்தவர்க்கு' என்ற பாடத்தில், நல்காமை-காதலரருளாமையை, நயந்தவர்க்கு - (நம்மிடத்து) அன்புடைய சுற்றத்தார்க்கு, சொல்லுவ போலு மென்க. (உ)

கஉகங. ***தணந்தமை சால வறிவிப்ப போலும்**
மணந்தநாள் வீங்கிய தோள்.

இதுவுமது.

பரி.—மணந்த நாள்-(காதலர்) மணந்ஞான்று, வீங்கிய - (இன்பமிகுதியாற்) பூரித்த, தோள் - (நின்) தோள்கள்,—தணந்தமை - (இன்று) அவர் பிரிந்தமையை, சால அறிவிப்பபோலும் - விளங்க உணர்த்துவதுபோலமெலியா நின்றன: (இது தகாது); (எ - று.)

அன்றும் அவ்வாறு பூரித்து இன்றும் இவ்வாறு மெலிந்தால், இரண்டுங்கண்டவர், கடிதினறிந்து அவரைத் தகவின்மை கூறுவ ரென்பதாம்.

(கு - ரை.) தணந்தமை - பிரிந்தமை. மணந்ஞான்று - கூடிய போது. **மணந்தநாள் வீங்கியதோள்** தணந்தமை சாலவறிவிப்பபோலும் என்றதனால், தோள்கள் தணந்தமையறிவிப்பது மெலிவினாலென்க. இரண்டும் - பூரித்தல் மெலிதல் இரண்டும். அவரை - காதலரை.

* தணந்தநாள் என்று பாடங்கொண்டாரு முளர்.

தகவின்மை - தகுதியின்மை; உயர்குணமின்மை. இதுவும் **தன்மைத் தற்குறிப்பேற்றவணியே.** "வண்ணம் பசந்து புலம்புறுகாலை, யுணர்ந்த போலவுறுப்பினைக் கிழவி, புணர்ந்தவகையிற்புணர்க்கவும்பெறுமே" என்ற தொல்காப்பியப் பொருளியற்சூத்திரத்தில் இக்குறள் உதாரணமாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. (௩)

கஉ௩௪. பணைநீங்கிப் பைந்தொடி சோருந் துணைநீங்கித்
தொல்கவின் வாடிய தோள்.

இதுவுமது.

பரி.— (அன்றும்), துணை நீங்கி - துணைவர்நீங்குதலான், (அவராற் பெற்ற செயற்கையழகேயன்றி),தொல் கவின்வாடிய - பழைய இயற்கையழகும்இழந்த, தோள் - இத்தோள்கள்,— (இன்று அதற்குமேலே), பணை நீங்கி - (தம்) பெருமையிழந்து, பைந்தொடி சோரும் - வளை கழலாநின்றன:(இவை இங்ஙனஞ் செயற்பாலவல்ல); (எ - று.)

பெருமையிழத்தல் - மெலிதல். பைந்தொடி - பசிய பொன்னாற்செய்த தொடி. சோருமென்னும் வினைத்தொழில், தோண்மேனின்றது. அன்றும் பிரிந்தாரென்று அவரன்பின்மையுணர்த்தி, இன்றுங் குறித்தபருவத்து வந்திலரென்று அவர் பொய்ம்மை யுணர்த்தாநின்றன; இனி அவற்றைக் கூறுகின்றார்மேற் குறையுண்டோ வென்பதாம்.

(கு - ரை.) தொல்கவின்வாடிய என்றதனால், அவராற்பெற்ற செயற்கையழகு அழிந்தமையும் பெறப்படும். அதற்குமேலே - அழகையிழந்ததற்குமேலும். பணை - பருத்திருக்குந்தன்மை. தோள் தொடி சோரும் - இடத்து நிகழ்பொருளின்தொழில் இடத்தின்மேலேற்றிக் கூறப்பட்டது: உபசாரவழக்கு. அவற்றை - தலைவருடைய அன்பு இல்லாமையையும் பொய்ம்மையையும். தொல்கவின் வாடிய தோள்கள் அவரன்பின்மையையும், அத்தோள்கள் பணைநீங்கித் தொடிசோர்தல் அவர் பொய்ம்மையையும் முறையே யுணர்த்துதல் அறிக. (௪)

கஉ௩௫. கொடியார் கொடுமை யுரைக்குந் தொடியொடு
தொல்கவின் வாடிய தோள்.

இதுவுமது.

பரி.— (கவவுக்கை நெகிழினும் ஆற்றாதாட்கு இக்கால நீட்டத்து என்னுமென்று நினையாத), கொடியார்-கொடியாரது, கொடுமை - கொடுமையை, உரைக்கும்-(தாமே) சொல்லாநின்றன, தொடியொடு தொல் கவின் வாடிய-வளைகளுங் கழன்று பழைய இயற்கையழகு மிழந்த, தோள்-இத் தோள்கள்;(இனி, அதனை யாம் மறைக்குமாறென்னை?) (எ - று.)

உரைக்குமென்பது,அப்பொருண்மைதோன்ற நின்றகுறிப்புச்சொல். ஒடு, வேறுவினைக்கண் வந்தது. அவரொடுகலந்த தோள்களே சொல்லுவன வானால், அயலார்சொல்லுதல் சொல்லவேண்டுமோவென்பதாம்.

(கு - ரை.) கவவுக்கை - தழுவிய கை. தொடியொடு கவின் வாடிய தோள் என்றதனால், தொடிகழன்று அழகுகெட்ட தோள் என்று உரைக்கப்பட்டது. அதனை - கொடியாரது கொடுமையை. தோளுக்கு உரைத்தலென்பது இல்லாமையால், உரைக்கும் என்பது-வாய்விட்டுச்சொன்னாற்போ லறிவிக்கும் என்ற பொருளில் வந்தது: அதனால் அச்சொல்லை, 'அப்பொருண்மைதோன்ற நின்ற குறிப்புச் சொல்' என்றார். தொடிவாடுதல் - தொடிகழலுதல்: கவின்வாடுதல் - அழகுகெடுதல்: ஆகவே, வாடுதல் தொடிக்கு வேறுபடுதலால், தொடியொடு என்ற இடத்து ஒடு - ஒரே வினையினுடனிகழ்ச்சியில் வாராமல் வேறுவினைக்கண் வந்ததென்றார். தொடிகழன்று அழகிழந்த தோள்களே அக்காதலரின் கொடுமையை யுரைக்குமென்றதனால், 'அயலார் அவரது கொடுமை சொல்லுதல் சொல்லவேண்டுமோ?' என்ற பொருள், கைமுதிக நியாயத்தாற் பெறப்படுமாறு அறிக. [கைமுதிகநியாயமாவது - (மலையை விழுங்கின மகாதேவன் கதவைவிழுங்கினனென்பது கூறவேண்டுமோ? என்றாற்போல) ஒரு பொருளைக் கூறியதனால் மற்றொருபொருள் எளிதிற் சித்தித்தலைத் தெரிவிப்பது.] "கொடியோர் கொடுமைசுடும்" என்று தொல்காப்பியத்துக் கற்பியலில் வருகின்றது. (ரு)

கஉகக. தொடியொடு தோணெகிழ நோவ லவரைக்
கொடிய ரெனக்கூற னொந்து.

தான்ஆற்றுதற்பொருட்டுஇயற்பழித்த தோழிக்குத்தலைமகள்சொல்லியது.

பரி.— (யான் ஆற்றவும் என்வயத்தவன்றி), தொடியொடு தோள் நெகிழ - தொடிகள் கழலுமாறு தோள்கள்மெலிய,— (அவற்றைக் கண்டுநீ),அவரை—,கொடியர் என கூறல்-கொடியரெனக் கூறுதலை, நொந்து-பொறாது, நோவல் - (யான் என்னுள்ளே) நோவாநின்றேன்; (எ - று.)

ஒடு - மேல்வந்தபொருண்மைத்து. யான் ஆற்றேனாகின்றது அவர் வாராததற்கன்று, நீ கூறுகின்றதற் கென்பதாம்.

(கு - ரை.) தான் - தலைவி. மேல்வந்த - கீழ்க்குறளில்வந்த. இங்கும் ஒடு - வேறுவினையொடு. தொடிக்கு நெகிழ்தல் கழலுதல்: தோளுக்கு நெகிழ்தல் மெலிதல். என்னுடைய ஆற்றாமைக்குக் காரணம், நீ அக்காதலரைக்குறித்து இயற்பழித்துக்கூறுதலே: அக்காதலர் வாராமையன்று என்பது, இக்குறளின் கருத்து. (சு)

கஉகஎ. பாடு பெறுதியோ நெஞ்சே கொடியார்க்கென்
வாடுதோட் பூச லுரைத்து.

அவ்வியற்பழிப்புப் பொருது தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

பரி.— நெஞ்சே-! கொடியார்க்கு - (இவள்) கொடியாரென்கின்றவர்க்கு, (நீ சென்று), என் வாடு தோள் பூசல் - என் மெலிகின்ற தோளினால் விளைகின்ற ஆரவாரத்தை, உரைத்து - சொல்லி, பாடு பெறுதி ஓ-ஒருமேம்பாடுளய்தவல்லையோ? (வல்லையாயின் அதனையொப்பதில்லை); (எ - று.)

கொடியார்க்கென்பது கொடியரல்லரென்பது தோன்ற நின்ற குறிப்புச்சொல். வாடுதோளென்பதும், அவை நாமே வாடாநின்றனவென்பது தோன்ற நின்றது. பூசல் - ஆகுபெயர்; அஃது, அவள் தோள்நோக்கி இயற்பழித்தன் மேலும், அதனால் தனக்காற்றாமைமிகன்மேலும்நின்றது. நின்னுரை கேட்டலும் அவர் வருவர்: வந்தால் இவையெல்லாம்நீங்கும்: நீங்க, அஃதுஎனக்குக் காலத்தினாற்செய்த நன்றியா மாகலின் அதன்பயனெல்லா மெய்துதி என்னுங் கருத்தாற் 'பாடுபெறுதியோ' என்றாள்.

(கு - ரை.) பொ்ருது - பொறுக்காமல். **வாடு தோ்ள் - மெலி**கின்ற தோள். **கொடியார்க்கு என்று இங்குத் தலைவி காதலரைக் கூறுவது - 'பிறர் கொடியாரென்று என்காதலரைக் கூறுகின்றனர்: அவர் இயற்கையிற் கொடியரல்லர்' என்ற குறிப்பினது என்க. வாடு** தோள் - காதலரின் பிரிவால் வாடியதன்று: **இயற்கையாகவே வாடியது என்பது** தோன்ற **நின்றது: இவ்வாறுகொண்டது, சொல்லு**வாளின் குறிப்புப்பற்றியாகும். **பூசல் - ஆரவாரம்: இங்கே, ஆர**வாரத்திற்குக் காரணமான **இயற்பழித்தலையும், ஆற்றாமை மிகலையும் காட்டுதலால்,** காரியவாகுபெயர். **இவையெல்லாம் - தலைமகனையியற்**பழித்தல், **தோள்வாடுதல், கண்கள்அழுதல்,** நாணுதல் **என்பன.** அதன்பயன் - அந்நன்றியின்பயன். (எ)

கஉருஅ. முயங்கிய கைகளை யூக்கப் பசந்தது
பைந்தொடிப் பேதை நுதல்.

வினைமுடிந்து மீடலுற்ற தலைமகன் முன்னிகழ்ந்தது நினைந்து தன்னுள்ளே சொல்லியது.

பரி:—முயங்கிய கைகளை - (தன்னைபிறுக)முயங்கிய கைகளை, ஊக்க - (இவட்கு நோமென்றுகருதி ஒருஞான்று யான்) நெகிழ்த்தேனாக,—(அத்துணையும் பொறாது), பைந் தொடிபேதை - பைந்தொடிகளை யணிந்த பேதையது, நுதல்—, பசந்தது—: (அப்பெற்றித்தாய நுதல் இப்பிரிவிற்கு யாது செய்யுமோ?) (எ - று.)

இனிக் கடிதிற் செல்லவேண்டு மென்பது கருத்து.

(கு - ரை.) ஊக்க - நெகிழ்த்த. அத்துணையும் - **அச்சிறுகால**வளவுப் பிரிவினையும். நுதல்-**நெற்றி.** பசந்தது - **ஒளியிழந்தது. கடி**

தில் - விரைவில். கீழ் - 'பசப்புறு பருவரல்' என்ற அதிகாரத்துத் தலைவிகூற்ருகவந்த ஏழாங்குறளும் அதன் உரையும் ஈண்டு ஒருசார் ஒப்புநோக்கத்தக்கன. (அ)

கஉ௩௯. **முயக்கிடைத் தண்வளி போழப் பசப்புற்ற**
பேதை பெருமழைக் கண்.

இதுவுமது.

பரி.—(அங்ஙனங் கைகளை யூக்குதலான்), முயக்கிடை - அம்முயக்கிடையே, தண் வளி - சிறுகாற்று, போழ - நுழைந்ததாக,—(அத்துணை யிடையீடும் பொருது), பேதை - பேதையுடைய, பெரு மழை கண் - பெரியமழைக்கண்கள், பசப்பு உற்ற - பசப்புற்றன; (அத்தன்மையனவான கண்கள் மலைகளும் காடும் நாடுமாய இவ்விடையீடுகளையெல்லாம் யாங்ஙனம் பொறுத்தன?) (எ - று.)

தண்மை - ஈண்டு மென்மைமேனின்றது. போழவென்றது, உடம்பிரண்டும் ஒன்ருனதுதோன்ற நின்றது. மழை - குளிர்ச்சி.

(கு - ரை.) முயக்கு - தழுவுகை. ஊக்குதலான் - நெகிழ்த்தலால். இடையீடு - நடுவிலுள்ளபொருள். செயலுக்குத் தடையாவது. ஒன்ருயிருந்த தலைவன்தலைவியரின்உடம்பிடையே புகுந்ததனுல் 'போழ' என்றது. மலைகளும் காடும் நாடுமாய இடையீடுகள் என்றது - தலைவன் பலமலைகளையும், காடுகளையும், நாடுகளையும் கடந்து வினைமுடிக்கச் சென்ருனதலால். (௯)

கஉ௪0. **கண்ணின் பசப்போ பருவர லெய்தின்றே**
ஒண்ணுதல் செய்தது கண்டு.

இதுவுமது.

பரி.—(தண்வளி போழவந்த), கண்ணின் பசப்பு—, பருவரல் எய்தின்று - துன்பமுற்றது: ஒள் நுதல் செய்தது கண்டு - (தனக்குஅயலாக) ஒண்ணுதல் விளைத்த பசப்பைக் கண்டு.

அது கைகளையூக்க அவ்வளவிற் பசந்தது: யான் கைகளையும் ஊக்கி மெய்களும்நீங்கிச் சிறுகாற்றை ஊடறுக்குந்துணையும் பசந்திலனெனத் தன்வன்மையும், அதன்மென்மையுங் கருதி வெள்கிற்றென்பதாம்: ஆகவே, அவளுறுப்புக்குள் ஒன்றினென்று முற்பட்டு நலனழியும், யாம் கடிதிற் சேறுமென்பது கருத்தாயிற்று.

(கு ரை.) கைகளையூக்க அவ்வளவில் அது பசந்தது என இயைக்க. அது - நுதல். இதனைக் கீழ் எட்டாம் குறள் நோக்கியறிக. 'யான்...சிறுகாற்று ஊடறுக்குந்துணையும் பசந்திலன்' என்பது, கண்ணினுடைய உட்கோள். இதனைக் கீழ்க்குறளினு லறிக.

யாம் கடிதிற்சேறும் என்று தலைமகன் தன்னுள்ளத்தை நோக்கிக் கூறுகின்றானென்க. சேறும் - செல்லுவோம். ஒள்நுதல்-ஒள்ளிய நெற்றி. ஓ - அசைநிலை. (௧0)

கஉரு - ஆம் அதிகாரம்— நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

பரி.—அஃதாவது - ஆற்றாமை மீதூரத் தனக்கோர் பற்றுக்கோடு காணாத தலைமகள் தன்னெஞ்சொடு செய்திறனறியாது சொல்லுதல். இஃது, உறுப்புக்கள் தம்நலனழிந்தவழி நிகழ்வ தாகலின், உறுப்புநலனழிதலின்பின் வைக்கப் பட்டது.

(கு - ரை.) ஆற்றாமை மீதூர - ஆறியிருக்கமாட்டாத நிலைமை மிக. பற்றுக்கோடு - ஆதரவு. செய் திறன்-செய்யவேண்டிய வகை. இஃது - நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

கஉ௪௧. நினைத்தொன்று சொல்லாயோ நெஞ்சே யெனைத்தொன்றும்
எவ்வநோய் தீர்க்கு மருந்து.

தலைமகன்தூது வரக் காணாது சொல்லியது.

பரி.—நெஞ்சே—! எவ்வம் நோய் தீர்க்கும் மருந்து ஒன்று இவ்வெவ்வநோயினைத் தீர்க்கும் மருந்தாவதொன்றனை, (யான் அறியும் ஆற்றலிலன்): எனைத்து ஒன்றுஉம் நினைத்து சொல்லாய் - எத்தன்மையது யாதொன்றாயினும் (நீ) அறிந்து (எனக்குச்) சொல்; (எ - று.)

எவ்வம்-ஒன்றானுந் தீராமை. உயிரினுஞ்சிறந்த நாணினை விட்டுச் செய்வது யாதொன்றாயினுமென்பாள், 'எனைத்தொன்றும்' என்றாள்.

(கு - ரை.) எத்தன்மையது யாதொன்றாயினும் - எப்படிப்பட்ட தன்மையையுடையதாயினும் யாதாவது ஒன்றை. இங்கு 'எனைத்து' என்றது - நோய் தீர்க்கும்மருந்துஎப்படிப்பட்ட தன்மையையுடையதா யிருந்தாலும்என்றபடி: உயிரினுஞ்சிறந்த நாணை விட்டிட்டுச் செய்வதாயினும்அதுவும் ஏற்குமென்ற கருத்தது. "தாயிற்சிறந்தன்று நாண் தையலாருக் கந்நாண்டகைசால், வேயிற்சிறந்த மென்றோளி திண்கற்பின் விழுமிதன்று" என்ற திருக்கோவையாரும், "நாணு கற்பு என்னும்இரண்டல்லவே அவள்கண் உள்ள: அவற்றுள், நாணிற் கற்புவலியுடைத்து: என்னை வலியுடையவாறு எனின்? —உயிரினுஞ்சிறந்தன்று நாணே நாணினும், செயிர்தீர்காட்சிக் கற்புச்சிறந்தன்றுஎன்பவாகலான், நாண் அழியினும் கற்பழியாமை நினைக்கும்" என்ற களவியலுரையும் இங்குக் காணத்தக்கன.

கஉ௪உ. காத லவரில ராகநீ நோவது
பேதைமை வாழியென் னெஞ்சு.

தலைமகனைக் காண்டற்கண் வேட்கைமிகுதியாற் சொல்லியது.

பரி.—என் நெஞ்சு - என்னெஞ்சே! வாழி - வாழ்வாயாக: அவர் காதல் இலர்ஆக - அவர் (நங்கட்) காதலிலராகவும், நீ நோவது-நீ (அவர்வரவு நோக்கி)வருந்துதற்கேது,பேதைமை - (நின்) பேதைமையே: (பிறிதில்லை.); (எ - று.)

நம்மை நினையாமையின், நங்கட் காதலில ரென்ப தறிய லாம்: அஃதறியாமை மேலும், அவர்பாற்செல்லக்கருதாது அவர்வரவுபார்த்து வருந்தாநின்றாய்: இது நீ செய்துகொள்ளு கின்ற தென்னுங் கருத்தால் 'பேதைமை' என்றாள்.வாழி-இகழ் ச்சிக்குறிப்பு. யாம் அவர்பாற்சேறலே அறிவாவதென்பதாம்.

(கு - ரை.) வேட்கை - விருப்பம். பேதைமை - அறியாமை. அஃது - தலைவர் நம்மிடத்துக் காதலில ரென்பதை. நீ செய்து கொள்ளுகின்றது - நீயே உனக்கு விளைத்துக்கொள்கின்ற தீங்கு என்றபடி. பேதைமையை நெஞ்சுக்குக்கூறி, அடுத்து வாழியென்றது - பேதைமையையுடைய நீ வாழவேண்டுவது அவசிய மென்று இகழ் ச்சியைக் குறிக்கும். காதலர் வராமைக்கு நோவது பேதைமை யென்ற தனால், நாம் அவரிடத்துச்செல்லுதலே அறிவு என்பது பெறப்படு தல் காண்க. (உ)

௧௨௪௩. இருந்துள்ளி யென்பரித னெஞ்சே பரிந்துள்ளல்
பைதனோய் செய்தார்க ணில்.

இதுவுமது.

பரி.—நெஞ்சே—! இருந்து - (அவர்பாற்செல்வதுஞ்செய் யாது ஈண்டிறந்துபடுவதுஞ்செய்யாது) இருந்து, உள்ளி-(அவர் வரவு) நினைந்து, பரிதல் என் - (நீ) வருந்துகின்றதென்னை? பை தல் நோய் செய்தார்கண் - இப்பையுணோய் செய்தார்மாட்டு, பரிந்து உள்ளல் - (நமக்கு) இரங்கி(வரக்)கருதுதல், இல் - உண் டாகாது; (எ - று.)

நம்மாட்டருளுடையரன்மையிற் றாமாக வாரார்: நாஞ் சேறலே இனித் தகுவ தென்பதாம்.

(கு - ரை.) இருந்து என்பதன் கருத்துப்பொருள் - 'அவர்பாற் செல்வதுஞ் செய்யாது ஈண்டுஇறந்துபடுவதுஞ் செய்யாதிருந்து' என்பது. உள்ளியென்பதற்கு 'அவர்வரவு' என்ற செய்ப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. பையுணோய் - துன்பநோய்: பைதல் - துன்பம். வரக்கருதுதல்-(நாம் உள்ள இடத்து அவர்) வருமாறு நினைத்தல். (௩)

௧௨௪௪. கண்ணுங் கொளச்சேறி நெஞ்சே யிவையென்னைத்
தின்னு மவர்க்காண லுற்று.

இதுவுமது.

பரி.—நெஞ்சே—! (நீ அவர்பாற் சேறலுற்றாயாயின்), கண் உம் கொள சேறி - இக்கண்களையும் உடன்கொண்டுசெல்வா யாக: (அன்றி நீயேசேறியாயின்), இவை—இவைதாம், (காட்சி விதுப்பினால்), அவர் காணல் உற்று - அவரைக் காண்டல் வேண்டி, என்னை தின்னும்- (நீ காட்டென்று) என்னைத் தின் பனபோன்று நலியாநிற்கும்; (எ - று.)

கொண்டென்பது கொளவெனத் திரிந்துநின்றது. தின்னு மென்பது, இலக்கணைக்குறிப்பு. அந்நலிவு தீர்க்கவேண்டு மென்பதாம்: என்றது, தான் சேறல் குறித்து.

(கு - ரை.) சேறலுற்றாயாயின் - போகப்பொருந்தினையானால். சேறி - செல்வாய். இவைதாம்-கண்கள். காட்சி விதுப்பினால் - காத லரைக்காணுதலிலுள்ள விரைவினால். கண்ணுக்குத் தின்பதென்ற தொழிலில்லாமையால், தின்னுமென்பது - அத்தின்னுதலைச்செய்யு மென்றபொருளைக் காட்டாமல் தின்பதுபோன்ற நலிவுசெய்யு மென் னும் பொருளை இலக்கணையாற் குறித்தலால், இலக்கணைக்குறிப்பு என்றார். அந்நலிவு - கண்கள்செய்யுந் துன்பத்தை. என்றது - அந் நலிவு நீ தீர்க்கவேண்டும் என்று கூறியது. குறித்து - கருதி. "உண் டற்குரிய வல்லாப் பொருளை, யுண்டனபோலக் கூறலுமரபே" என்ற தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தில் 'உம்மையாற் பிறதொழில்பற்றி வருவ னவுங்கொள்க' என்றுகூறி, இக்குறள் ஆங்குக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

கஉசரு. செற்றா ரெனக்கை விடலுண்டோ நெஞ்சேயாம்
உற்றா லுறாஅ தவர்.

இதுவுமது.

பரி.—நெஞ்சே—! யாம் உற்றால் - யாம் (தம்மை) உற, உறாதவர் - (தாம்)உறாத நங்காதலரை, செற்றார் என - வெறுத் தாரென்றுகருதி(ப்புலந்து), கைவிடல்உண்டோ - கைவிட்டிருக் கும் வலி(நமக்கு) உண்டோ? (இல்லை); (எ - று.)

உறுதல் - * அன்புபொருந்துதல் அவ்வலியின்மையின் அவர்பாற் செல்வதே நமக்குத் தகுவதென்பதாம்.

(கு - ரை.) தம்மையுற - காதலராகிய அவரிடத்து அன்புற்றிரு க்க. புலந்து - பிணக்கங்கொண்டு. (ரு)

கஉசசு. கலந்துணர்த்துங் காதலர்க் கண்டாற் புலந்துணராய்
பொய்க்காய்வு காய்தியென் னெஞ்சு.

தலைமகன் கொடுமைநினைந்துசெலவுஉடன்படாத நெஞ்சினைக் கழறியது.

பரி.—என் நெஞ்சு - என்னெஞ்சே! கலந்து உணர்த்தும் காதலர் கண்டால்- (யான் தம்மொடு புலந்தால் அப்புலவியைக்) கலவிதன்னானே நீக்கவல்ல காதலரைக் கண்டால், புலந்து - (பொய்யேயாயினும் ஒருகாற்) புலந்து, உணராய் - (பின்

*பி - ம்:— அன்பு படுதல்.

அதனை) நீங்கமாட்டாய்; பொய் காய்வு காய்தி - (அதுவும் மாட்டாத நீ இப்பொழுது அவர் கொடியரெனப்) பொய்க் காய்வு காயாநின்றாய்: (இனி இதனை யொழிந்து அவர்பாற் செல்லத் துணிவாயாக); (எ - று.)

கலத்தலானென்னும் பொருட்டாய கலக்கவென்பது திரிந்து நின்றது. அதனை னுணர்த்தலாவது - கல்வியின்பத் தைக் காட்டி அதனன் மயக்கிப் புலவிக்குறிப்பினை யொழித் தல். பொய்க்காய்வு - நிலையில் வெறுப்பு. கண்டால் மாட் டாத நீ, காணாதவழி வெறுக்கின்றதனாற் பயனில்லை யென்ப தாம்.

(கு - ரை.) நெஞ்சினைக் கழறியது-நெஞ்சைத் தலைவி யிடித்துக் கூறியது. கலந்துணர்த்தும்-கலவியாற்போக்குகிற என்றபடி. 'பொய்க் காய்வு காய்தி' என்று மேல்வருவதால், புலந்து என்பது பொய்யாகப் புலந்து என்பதைக் காட்டிற்று. அதுவும்மாட்டாத - பொய்யாகவும் புலக்கமாட்டாத. இதனை - பொய்க்காய்வை. கலந்து-பிறவினைமுதல் வினையைக் கொண்டு முடிதற்கு ஏற்ற 'கலக்க' என்பதன் திரிபு. புல விக்குறிப்பு - ஊடற்குறிப்பு. நிலையில் வெறுப்பு - நிலைத்திராதவெறு ப்பு. கண்டால் - கணவரைநேரிற் கண்டபோது. மாட்டாத-பொய்யாக வும் புலக்கமாட்டாத. காணாதவழி - கணவரைக் காணாதபோது. (சு)

கஉ௬எ. காமம் விடுவொன்றோ நாண்விடு நன்னெஞ்சே
யானோ பொறேனிவ் விரண்டு.

நாண் தடுத்தலின் அச்செலவுஒழிவாள் சொல்லியது.

பரி.—நல் நெஞ்சே - நல்லநெஞ்சே! ஒன்று காமம் விடு - ஒன்றின் (நாண்விடமாட்டாயாயிற்) காமவேட்கையை விடு: (ஒன்று) நாண் விடு - ஒன்றின் (அது விடமாட்டாயாயின்) நாணினை விடு: (அன்றியே இரண்டும் விடாமை நின்கருத்தா யின்), இ இரண்டு யான்ஓ பொறேன்-(ஒன்றற் கொன்று மறு தலையாய) இவ்விரண்டனையும் உடன்றாங்கும் மதுகை யான் இலன்; (எ - று.)

யானோவென்னும் பிரிநிலை, நீ பொறுப்பினு மென்பது படநின்றது. நன்னெஞ்சேயென்றது, இரண்டையும் விடாது பெண்மையை நிலைபெறுத்தலின், நல்லையென்னுங் குறிப் பிற்று: அது நன்றேயெனினும் என்னுயிருண்டாதல் சாலா மையின், அதற்கு ஆகின்றிலே னென்பதாம். முற்றும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது.

(கு - ரை.) அச்செலவு - கணவனைநோக்கித் தான் செல்லுதல். அது - காமவேட்கை. இரண்டும் - காமவேட்கை நாண் என்ற இர ண்டையும். உடன்றாங்கும் - ஒருசேரத் தாங்கவல்ல. மதுகை - வலிமை. நீயென்றது - நெஞ்சை. இரண்டையும் - காமவேட்கை

நாண் என்ற இரண்டனேயும். அது - இரண்டையும் விடாமலிருப் பது. உயிருண்டாதல் - உயிர் உடலிலே இருப்பது. சாலாமையின் - அமையாமையினல். அதற்கு - காமவேட்கை நாண் என்ற இரண் டையும் ஒருசேரக்கொண்டிருத்தற்கு. ஆகின்றிலேன் - ஏற்றவளா கின்றிலேன். "காமமு நாணு முயிர்காவாத் தூங்குமென், னேனை வுடம்பினகத்து" என்ற குறள் இங்குக் காணத்தக்கது. முற்றும்மை இவ்விரண்டு என்றதன்பின் தொக்க தென்க. (எ)

கஉ௪அ. பரிந்தவர் நல்காரென் றேங்கிப் பிரிந்தவர்
பின்செல்வாய் பேதையென் னெஞ்சு.

இதுவுமது.

பரி.—என் நெஞ்சு - என்னெஞ்சே! அவர் பரிந்து நல்கார் என்று - (அவர் இவ்வாற்றுமையையறியாமையின்) நொந்து வந்து தலையளிசெய்யாராயினரென்று கருதி, (அஃதறிவித்தற் பொருட்டு), பிரிந்தவர் பின் ஏங்கி செல்வாய்- (நம்மைப்) பிரிந்து போயவர்பின் ஏங்கிச்செலலுற்ற நீ, பேதை - யாதுமறியாய்.

ஆற்றுமை கண்டுவைத்தும் நல்காதுபோயினரைக் காணாத வழிச்சென்று அறிவித்த துணையானே நல்கவருவ ரென்பது கருதினமையின் 'பேதை' என்றாள்.

(கு - ரை.) அஃது - ஆற்றுமையை. ஆற்றுமைகண்டுவைத் தும்-பிரிவில்ஆறியிருக்கமாட்டாமையை நேரே பார்த்திருந்தும். காணு தவழி - ஆற்றுமையைக் காணாதவிடத்து. அறிவித்ததுணையானே- அறிவித்த அளவில். (அ)

கஉ௪௯. உள்ளத்தார் காத லவராக வுள்ளிநீ
யாருழைச் சேறியென் னெஞ்சு.

இதுவுமது.

பரி.—என் நெஞ்சு - என்நெஞ்சே! காதலவர் உள்ளத்தார் ஆக-காதலர் நின்னகத்தராக, (முன்பெல்லாங் கண்டுவைத்து) (இப்பொழுது), நீ—, உள்ளி யாருழை சேறி-புறத்துத் தேடிச் செல்கின்றது யாரிடத்து? (எ - று.)

உள்ளமென்புழி, அம்-பகுதிப்பொருள்விகுதி. நின்னகத் திருக்கின்றவரை அஃதறியாது புறத்துத்தேடிச் சேறல் நகை யுடைத்து: அதனையொழியென்பதாம்.

(கு - ரை.) யாருழைச் சேறி - கணவரிடத்துச் செல்லவேணு மென்றால், அவர் உள்ளத்துள் இருக்கின்றாரே: வெளியே அவரைத் தேடிச்செல்வது எவ்வாறு என்றபடி. உள் என்பதே மனத்தைக் காட்டலால், உள்ளம் என்பதில், அம் - பகுதிப்பொருள் விகுதி யென்றார். (௯)

கஉ௫0. துன்னாத் துறந்தாரை நெஞ்சத் துடையேமா
இன்னு மிழத்துங் கவின்.

அவரை மறந்தாற்றல்வேண்டுமென்பதுபடச் சொல்லியது.

பரி.—துன்னா துறந்தாரை - (நம்மைக்) கூடாவண்ணந் துறந்து போயினாரை, (நாம்), நெஞ்சத்து உடையேம்ஆ - நம் மகத்துடையேமாக, இன்னும் கவின் இழத்தும் - முன்னிழந்த புறக்கவினேயன்றி நின்ற அகக்கவினுமிழப்பேம்; (எ - று.)

"குன்றி, னெஞ்சுபக வெறிந்த வஞ்சுடர் நெடுவேல்" என் புழிப்போல, நெஞ்சென்பது-ஈண்டும் அகப்பொருட்டாய் நின் றது. அவர் நம்மைத் துன்னுமற் றுறந்தாராகவும், நாம் அவரை மறத்தன்மாட்டேமாகவும், போன மெய்க் கவினே யன்றி நின்ற நிறையு மிழப்பே மென்பதாம்.

(கு - ரை.) மறந்து ஆற்றல்-மறந்து ஆற்றியிருத்தல். 'நெஞ்சத்துடையேமா இன்னும் கவினிழத்தும்' என்றதில், மறந்தால் இனிக் கவினிழவோமென்பது பெறப்படுதலால், இக்குறள், அவரை மறந்தாற்றல் வேண்டுமென்பதுபடச் சொல்லியதாம். புறக்கவின்-உடம்பினழகு. அகக்கவின் - நிறை. "குன்றின்" என்று தொடங்கும் மேற்கோள், குறுந்தொகை, கடவுள்வாழ்த்திலுள்ளது: இதன்பொருள்:—குன்றின் -கிரௌஞ்சமலையின், நெஞ்சு-உள்ளிடம், பக-பிளவுபட, எறிந்த-வீசிய, அம் சுடர்-அழகிய ஒளியையுடைய, நெடுவேல் என்க. துன்னமல் - நெருங்காமல். நெருங்காமல் துறந்தவராயிருந்தும் அவரை நாம் மறக்க மாட்டாமற்போனால், முன்னர்ப்போன மெய்க்கவினேயன்றி, உள்ளத்தின் கவினாகிய நிறையும் போமென்பதாம்: (கவின் - அழகு.) மேல் நிறையழிதல் என்பதற்குத் தோற்றுவாய் செய்தவாறு காண்க. இழத்தும்-தன்மைப்பன்மை யெதிர்காலமுற்று. (க0)

கஉசு - ஆம் அதிகாரம்—நிறையழிதல்.

பரி.—அஃதாவது-தலைமகள் மனத்தடக்கற்பாலனவற்றை வேட்கைமிகுதியான் அடக்கமாட்டாது வாய்விடுதல்: "நிறை யெனப்படுவது மறை பிறரறியாமை" என்றார், பிறரும். அஃது அழிதற்காரணம் நெஞ்சொடுகிளத்தமையின், இது நெஞ் சொடுகிளத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) வேட்கைமிகுதியான்-காதல் விஞ்சியதனால். "நிறை யெனப் படுவது மறை பிறரறியாமை" என்ற மேற்கோள், கலித் தொகை, நெய்தற்கலியில், 16-ஆம் பாடலிலுள்ளது. இதன்பொருள்-நிறையென்று சொல்லப்படுவது, மறைந்தொருகாரியம் பிறரறியாம லொழுகுதல்: நிறை - மனவுறுதி யெனவும்படும்; அத்தன்மையழிதல், நிறையழிதலாம். அஃது - நிறை. ஆற்றுமை மீதூர நெஞ்சொடு சொல்லுபவள் வேட்கைமிகுதியால் நிறையழிந்துகூறுவ ளென்ற காரணம்பற்றி, நெஞ்சொடுகிளத்தலின்பின், நிறையழிதல் வைக்கப் பட்டதென்று அதிகாரமுறைமைக்குக் காரணங் காண்க.

கஉருக. காமக் கணிச்சி யுடைக்கு நிறையென்னும்
நாணுத்தாழ் வீழ்த்த கதவு.

'நாணும்நிறையுமழியாமை நீ யாற்றல்வேண்டும்' என்ற தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

பரி.—*நாணு தாழ் வீழ்த்த-நாணாகிய தாழினைக் கோத்த நிறை என்னும் கதவு-நிறையென்னுங் கதவினை, காமம் கணிச்சி உடைக்கும் - காமவேட்கையாகிய கணிச்சி முறியாநின்றது: (இனி அவை நிற்றலுமில்லை: யான் ஆற்றலுமில்லை).*

கணிச்சி-குந்தாலி. நாணுள்ள துணையும் நிறையழியா தாகலின் அதனைத் தாழாக்கியும், அகத்துக்கிடந்தன பிறர்கொள்ளாமற் காத்தலின் நிறையைக் கதவாக்கியும், வலியவாய்த் தாமாக நீங்காத அவ்விரண்டனையும் ஒருங்கு நீக்கலின் தன் காமவேட்கையைக் கணிச்சியாக்கியுங் கூறினாள்.

(கு - ரை.) *தாழ்-தாழ்ப்பாள்.* **கணிச்சி-குந்தாலி:** *மரம் முதலிய* **வற்றைப் பிளக்கக்கூடிய ஒருவகை இரும்புப்படை.** *அவை-நாணும் நிறையும். அதனை-நாணை.* **உருவகவணி.** (க)

கஉருஉ. காம மெனவொன்றோ கண்ணின்றென் னெஞ்சத்தை
யாமத்து மாளுந் தொழில்.

'நெஞ்சின்கட்டோன்றிய காமம் நெஞ்சா லடக்கப்படும்' என்றாட்குச் சொல்லியது.

பரி.—*யாமத்து உம்-(எல்லாருந் தொழிலொழியும்) இடையாமத்தும், என் நெஞ்சத்தை—, (ஒறுத்து), தொழில் ஆளும்-தொழில்கொள்ளா நின்றது: (ஆகலால்), காமம் என ஒன்று - காமமென்று சொல்லப்பட்ட வொன்று, கண் இன்று - கண்ணோட்ட மின்றாயிருந்தது; (எ - று.)*

*ஓ வென்பது, இரக்கக்குறிப்பு. தொழிலின்கண்ணே யாடல்-தலைமகன்பாற் செலவிடுத்தல். *தாயைப்பணிகோடல் உலகிய லன்மையின் 'காமமென வொன்று'என்றும், அது தன்னைக் கொள்ளுகின்றது அளவறியாது கோடலிற் 'கண்ணின்று' என்றுங் கூறினாள். அடக்கப்படாமை கூறியவாறு.*

(கு - ரை.) *'ஆளும்'* **என்பதற்கும்** *'காமம்'* **என்பது எழுவாய்.** *தொழிலாடல் - தொழிலின்கண்ணே செலுத்துதல்.* **காமம் என்பது** *நெஞ்சத்தினின்று தோன்றியதாதலால், காமத்துக்கு நெஞ்சம் தாயாகும். [1]தாயை வேலைவாங்குதல் உலகியலன்று ஆதலால், உலகியலுக்கு மாறாகத் தாயைப் பணிகொள்ளும் காமத்தின் கொடுமை தோன்ற 'காமமெனவொன்று' என்றார். காமம் நெஞ்சைக் கணவனிடம்*

---

[1] பி - ம்: *தாதையைத் தொழில் கோடல்*

செலுத்துவதால், அது, தாயைப்பணி கொள்வதாகும். அது தன்னைக் கொள்ளுகின்றது-நெஞ்சைப்பணிகொள்வது. அது-காமம், தன்னை-நெஞ்சையென்றலும் உண்டு. காமத்தின் அடக்கப்படாத்தன்மை, இக்குறளிற் கூறப்பட்டது. (உ)

கஉஇ௩. மறைப்பேன்மற் காமத்தை யானோ குறிப்பின்றித்
தும்மல்போற் றோன்றி விடும்.

'மகளிர்காமம் மறைக்கப்படும்' என்றாட்குச் சொல்லியது.

பரி.— காமத்தை யான் மறைப்பேன்-இக்காமத்தை யான் (என்னுள்ளே) மறைக்கக்கருதுவேன்; (அதனால்), குறிப்பு இன்றி - (இஃது என்) கருத்தின் வாராது, தும்மல்போல்—, தோன்றிவிடும்-வெளிப்பட்டே விடாநின்றது; (எ - று.)

மன் - ஒழியிசைக்கண் வந்தது. ஓகாரம்-இரங்கற்கண் வந்தது. தும்மலடங்காதாற்போல, அடங்குகின்றதில்லை யென்பதாம். *

(கு-ரை.) மறைப்பேன்மன் என்றவிடத்து, 'மன்' என்பது யான் மறைக்கக்கருதினேனாயினும் அது என்னால் முடியவில்லை யென்று ஒழிந்த பொருளைத்தருதலால், ஒழியிசை. 'இரங்கற்கண் வந்தது' என்றவிடத்துப் பிரிநிலைக்கண்வந்தது என்றும் பாடமுண்டு: இந்தப் பாடத்துக்கு—யானோ என்ற இடத்து ஓகாரம், மற்றையோரினும் தன்னைப்பிரித்தலால், பிரிநிலையென்க: 1247-ஆம் குறளினுரையில் 'யானோ என்னும் பிரிநிலை' என்றதும் காண்க. காமம், தும்மல் போலவே அடங்காது வெளிப்பட்டுவிடுகின்றதென்றவாறு. (௩)

கஉஇ௪. நிறையுடையே னென்பேன்மன் யானோவென் காமம்
மறையிறந்து மன்று படும்.

இதுவுமது.

பரி.—(இன்றினூங் கெல்லாம்), யான் நிறை உடையேன் என்பேன்-யான் (என்னை)நிறையுடையேனென்று கருதியிருந்தேன்: † (அதனாலென்?) இன்று என்காமம்—,மறை இறந்து-மறைத்தலைக் கடந்து, மன்று படும்-மன்றின்கண் வெளிப்படாநின்றது; (எ - று.)

மன்னும் ஓவும், மேலவற்றின்கண் வந்தன. மன்றுபடுதல்-பலருமறிதல். இனி என்வரைத்தன்றென்பதாம்.

(கு - ரை.) இன்றினூங்கெல்லாம் இதற்குமுன்பெல்லாம். மேலவற்றின்கண் - மேற்குறளில் [மூன்றாங்குறளில்] வந்த ஒழியிசை இரங்கல் அல்லது பிரிநிலைப்பொருள்களில். நிறையுடையேனென்பேன்

---

* இங்கே, நிறுப்பன் மன் என்றும் பாடம் என்று சில பிரதிகளில் ஒரு வாக்கியம் காணப்படுகின்றது. † பி - ம்: (அதனான்),

மன் என்ற இடத்து 'மன்'-நிறையுடையே னல்லேனென்ற பொருளைத் தெரிவித்தலால், ஒழியிசை. என்வரைத்தன்று - என் எல்லைக்கு உட்பட்டதன்று: என்னை மீறிவிட்டது என றவாறு. (௫)

கஉ௫௬. செற்றார்பின் செல்லாப் பெருந்தகைமை காமநோய்
உற்றா ரறிவதொன் றன்று.

'நம்மைமறந்தாரை நாமும் மறக்கற்பாலம்' என்றாட்குச் சொல்லியது.

பரி.— செற்றார் பின் செல்லா-தம்மையகன்றுசென்றார் பின் செல்லாது (தாமும்) அகன்றுநிற்கும், பெருந்தகைமை- நிறையுடைமை,—காமநோய் உற்றார் அறிவது ஒன்று அன்று - காமநோயினை (உறாதார் அறிவதொன்றன்றி) உற்றார் அறிவ தொன்றன்று; (எ - று.)

இன்பத்தொடுகழியுங்காலத்தைத் துன்பத்தொடுகழியு மாறு செய்தலின் 'செற்றார்' என்றாள். பின்சேறல்-மனத்தால் இடைவிடாது நினைத்தல். பெருந்தகைமை - ஈண்டாகுபெயர். காமநோயுறாதார்-மானமுடையார். நன்றெனவுணரார்மாட்டுஞ் சென்றேநிற்கும், யான் அறிவதொன்றன் றென்பதாம்.

(கு - ரை.) மறக்கற்பாலம்-மறத்தற்குரியோம். என்றாட்கு-என்று கூறியபாங்கிக்கு. தலைவிசொல்லியது, இது. கோபிப்பவர் என்ற காரணம்பற்றி, 'செற்றார்' என்பதற்குப் பகைவரென்ற பதப்பொருளைக் கூறாது 'தம்மை யகன்று சென்றார்' என்றது. 'காதலரைச் செற்றாரென்னலாமோ?' என்று ஓராசங்கைதோன்ற, அதற்குப்பரிகாரமாக, 'இன்பத்தொடு கழியுங்காலத்தைத் துன்பத்தொடு கழியுமாறு செய்தலிற்செற்றாரென்றாள்' என்றது. பெருந்தகைமை - பெருமைக் குணம்: அப்பண்பைக்கொண்ட நிறையுடைமைக்கு ஆகியதனால், பண்பாகுபெயராம். நன்று என உணரார்மட்டும் - நன்மையென்பதை உணராதவரிடத்தும். செற்றார்பின் செல்லுதலால், தலைவி, தன்னை 'நன்றென வுணரார்மாட்டுஞ் சென்றே நிற்கும் யான்' என்கிறாள். அறிவதொன்றன்று என்பதற்குமுன், 'நிறையுடைமை' என்பதனை வருவிக்க. (௬)

கஉ௫௭. செற்றவர் பின்சேறல் வேண்டி யளித்தரோ
எற்றென்னை யுற்ற துயர்.

இதுவுமது.

பரி.— செற்றவர் பின் - (என்னை) அகன்று-சென்றார் பின்னே, சேறல் வேண்டி-(யான்) சேறலைவேண்டுதலான்,— என்னை உற்ற துயர்—, எற்று - எத்தன்மையது! அளித்து - சாலநன்று; (எ - று.)

செற்றவரென்றது, ஈண்டும் அப்பொருட்டு. வேண்டவென்பது வேண்டியெனத் திரிந்துநின்றது. அளித்தென்பது, இகழ்ச்

சிக்குறிப்பு. இக்காமநோய் யான் சொல்லவுங் கேட்கவுமாவ தொன்றன்று, சாலக்கொடி தென்பதாம்.

(கு - ரை.) இந்தக்குறளில், துயர் என்றது - காமநோயை. அப் பொருட்டு - பகைவர் என்னும் பொருளது. துயரை 'அளித்து' என் றது - இகழ்ச்சியைப் புலப்படுத்தலால், இகழ்ச்சிக்குறிப்பு ஆகும். அரோ - ஈற்றசை. (௬)

கஉ௫எ. நாணென வொன்றோ வறியலங் காமத்தாற்
பேணியார் பெட்ப செயின்.

பரத்தையிற்பிரிந்துவந்த தலைமகனோடு நிறையழிவாற்கூடிய தலைமகள் 'நீ புலவாமைக்குக் காரணம்யாது?' என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

பரி.— பேணியார் - (நம்மால்) விரும்பப்பட்டவர் (வந்து), காமத்தால்—, பெட்ப செயின் - (நாம்) விரும்பியவற்றைச் செய்யுமளவில், நாண் என ஒன்றுஓ அறியலம் - நாணென் றொன்றையும் அறியமாட்டேமாயிருந்தேம்; (எ - று.)

பேணியாரென, செயப்படுபொருள் வினைமுதல்போலக் கூறப்பட்டது. விரும்பியன-வேட்கைமிகவினாற் கருதியிருந்த கலவிகள். நாண்-பரத்தையர் தோய்ந்த மார்பைத் தோய்தற்கு நாணுதல். ஒன்றென்பது, ஈண்டுச் சிறிதென்னும் பொருட்டு. இழிவுசிறப்பும்மை, விகாரத்தாற்றொக்கது. நிறையழிவான் அறியாது கூடிய தன் குற்றம் நோக்கி, அவளையு முளப்படுத் தாள்.

(கு - ரை.) நிறையழிவான் - மனவடக்கத்தை யிழந்ததனால் கூடிய - புலவிகொள்ளாமற் கூடப்பெற்ற. பேணியார் என்பது - பேணப்பட்டவரைக் காட்டுதலால், செயப்படுபொருள் வினைமுதல் போலக் கூறப்பட்டதென்றது. 'விரும்பியன' என்பது 'பெட்ப' என் பதன் பொருளின் அநுவாதம். பரத்தையர் தோய்ந்த - வேசியரைச் சேர்ந்த. ஒன்று என்றதன்பின் இழிவுசிறப்பும்மை, விகாரத்தால் தொக்கதென்க. ஓ - அசை: தெரிநிலை யென்பாருமுளர். அறியல னென்னது அறியலம் என்றது - தான் நிறையழிவினால் அக்காதல னிடத்துப் புலவிகொள்ளாது கூடிய குற்றத்திற்குத் துணையாகப் பாங்கியையும் உளப்படுத்தும்பொருட்டு. (எ)

கஉ௫அ. பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழி யன்றோநம்
பெண்மை யுடைக்கும் படை.

இதுவுமது.

பரி.—நம் பெண்மை உடைக்கும் படை - நம்நிறையாகிய அரணையழிக்குந் தானை,—பல் மாயம் கள்வன்-பல பொய்களை வல்ல கள்வனுடைய, பணிமொழி அன்றோ-தாழ்ந்தசொற்கள ன்றோ! (ஆனபின் அதுநிற்குமாறு என்னை?) (எ - று.)

பெண்மை, ஈண்டுத் தலைமைபற்றி நிறைமேனின்றது.வந் தாற் புலக்கக் கடவேமென்றும், புலந்தால் அவன்சொற்களா னுஞ் செயல்களானும் நீங்கேமென்றும்,இவை முதலாக எண் ணிக்கொண்டிருந்தனயாவுங் காணாது கலவிக்கண் தன்னினும் முற்படும்வகை வந்துதோன்றின என்பாள். 'பன் மாயக்கள் வன்' என்றாள். பணிமொழி-நம்மினுந் தான் அன்புமிகுதி யுடையனாகச் சொல்லுஞ் சொற்கள்.அவன் அத்தன்மையனாக, சொற்கள் அவையாக, நம் நிறை அழியாதொழியுமோ வென் பதாம்.

(கு - ரை.) நிறை - மனத்தை ஒருநிலையில் நிறுத்துதல். அரண்- காவலாகிய மதிள். தானை-சேனை: இது, படை என்பதன் பொருள். மாயம் என்பதன் பொருள்-பொய்கள் என்பது. பணிமொழி - பணிவு தோன்றக்கூறும்மொழி: அதனை 'தாழ்ந்தசொற்கள்' என்று விளக்கி னார். அது-நிறை. பெண்மை - மகடூஉக்குணம்: நாண் மடம் அச்சம் முதலாகப் பெண்குணம் பலவாக இருப்பினும், தலைமைபற்றியும் அதி காரம் நிறையழிதலாலும் பெண்மையென்பது - இங்கே, நிறையைக் காட்டிற்று. நீங்கேம் என்பதற்கு 'புலவியை' என்ற செயப்படுபொரு ளைக் கூட்டிக்கொள்க. காணாது - (பிரிந்தகாதலர் வந்தபோது) எதிர் நில்லாமல். தன்னினும் முற்படும் வகை - காதலராகிய அவர் தன்னி னும் யான் முற்படும்படி. அவன்- தலைவன். அத்தன்மையனாக - பன் மாயக்கள்வனாக. சொற்கள் - அத்தலைவன் கூறுஞ் சொற்கள். அவை யாக - பணிமொழியாக. பணிமொழி - வினைத்தொகை. இக்குறளில், பணிமொழியைப் படையாக உருவகஞ்செய்ததற்கு ஏற்க, பெண் மையை அரணாக உருவகஞ் செய்யாததனால், ஏகதேசவுருவகம். (அ)

௧௨௫௯. புலப்ப லெனச்சென்றேன் புல்லினே னெஞ்சம்
கலத்த லுறுவது கண்டு.

இதுவுமது.

பரி.—புலப்பல் என சென்றேன் - (அவர் வந்தபொழுது) புலக்கக்கடவேனென்று கருதி (முன் நில்லாது பிறிதோரிடத் துப் போயினேன்: (போயும்), நெஞ்சம் - (என்) நெஞ்சம், (நிறையினில்லாது அறைபோய்), கலத்தல் உறுவது கண்டு - (அவரொடு) கலத்தல் தொடங்குதலையறிந்து,புல்லினேன்-(இனி அது வாயாதென்று) புல்லினேன்; (எ - று.)

வாயாமை-புலத்தற்கருவியாய நெஞ்சுதானே கலத்தற்கரு வியாய் நிற்றலின், அது முடியாமை.

(கு - ரை.) புலப்பலெனச் சென்றேன் என்றதனால், அவர்முன் நில் லாது வேற்றிடத்துக்குப் போனமை பெறப்படும். நெஞ்சம் நிறையில் நில்லாது - மனம் புலவியோடு நிலைத்துநிற்றலாகியச் செயலைக்கொள் ளாமல். அறைபோய் - கீழறுக்கப்பட்டு: தலைவர்வசப்பட்டு. அது - புலத்தல். வாயாது - முடியாது. "புலப்பேன் யானென்பேன்மனந்

நிலையெய்வற் காணிற், கலப்பே னென்னு மிக்கையறு நெஞ்சே"
என்ற கலித்தொகை, இங்குக் காணத்தக்கது. (கூ)

கஉகூ0. நிணந்தீயி லிட்டன்ன நெஞ்சினார்க் குண்டோ
புணர்ந்தூடி நிற்பே மெனல்.

இதுவுமது.

பரி.—நிணம் தீயில் இட்டு அன்ன நெஞ்சினார்க்கு-நிணத்தைத் தீயின் கண்ணேயிட்டால் (அஃது உருகுமாறு போல)த் தங்காதலரைக் கண்டால் நிறையழிந்து உருகும் நெஞ்சினையுடைய மகளிர்க்கு, புணர்ந்து ஊடி நிற்பேம் எனல்-(அவர்) புணர (யாம்) ஊடி (ப்பின்பு உணராது அந்நிலையே) நிற்கக்கடவேமென்று கருதுதல், உண்டோ-உண்டாகுமோ? (ஆகாது).

புணர்தல்-ஈண்டு மிக நணுகுதல்; எதிர்ப்படலுமாம். புணரவென்பது புணர்ந்தெனத் திரிந்துநின்றது யான் அத்தன்மையே னாகலின், எனக்கு அஃதில்லையாயிற் றென்பதாம்.

(கு - ரை.) நிணம் - உடலிலுள்ள ஏழுவகைத் தாதுக்களில் ஒன்று: கொழுப்பு என்பர். உணராது - ஊடல்நிலையினின்று நீங்காது. நணுகுதல் - சமீபித்தல். அத்தன்மையேன் - நிணத்தைத் தீயிலிட்டன்ன நெஞ்சினேன். அஃது - ஊடிநிற்பேமெனல். (க0)

கஉஎ - ஆம் அதிகாரம்—அவர்வயின்விதும்பல்.

பரி.— அஃதாவது-சேயிடைப்பிரிவின்கண் தலைமகனும் தலைமகளும் வேட்கைமிகவினான் ஒருவரையொருவர் காண்டற்கு விரைதல். தலைமகன் பிரிவுந் தலைமகளாற்றாமையும் அதிகாரப்பட்டுவருகின்றமையின், இருவரையுஞ்சுட்டிப் பொதுவாகிய பன்மைப்பாலாற் கூறினார்.. பிறரெல்லாம் இதனைத் தலைமகனைநினைந்து தலைமகள்விதுப்புறலென்றார்: சுட்டுப்பெயர் சொல்லுவான் குறிப்பொடு * கூடிய பொருளுணர்த்துவதல்லது தான் ஒன்றற்குப் பெயராகாமையானும், **கவிக்கூற்றாய அதிகாரத்துத்** தலைமகன் உயர்த்தற்பன்மையாற் கூறப்படாமையானும்,அஃது உரையன்மை யறிக.இதனுள் தலைமகள்கூற்று நிறையழிவால் நிகழ்ந்த தாகலின், அவ்வியைபுபற்றி நிறையழிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) அவர்வயின்-தலைவன் தலைவியென்னும் அவர் இருவரிடத்தும் நிகழ்கின்ற, விதும்பல் - வேட்கையால் தோன்றும் விரைவு. சேயிடைப் பிரிவின்கண் - வெகுதூரஞ்சென்றிடுவதனால் நேர்ந்த பிரிவில். இந்தக் கற்பியலில் முதல்தொடங்கிப் பிரிவும் ஆற்றாமையுமே அதிகாரங்களில் தொடர்ச்சியாய்ச் சொல்லப்பட்டுவருதல் காண்க. இருவரையுஞ்சுட்டிப் பன்மைப்பாலாற் கூறியதென்றது-

*பி - ம்: கூடிப்

'அவர்வயின்' என்பதனை. அதிகாரத்திற்குப் பெயரிட்ட கவிஞன் வாக்கில் 'அவர்' என்பது ஒருவர்க்குப் பெயராகாமை யறிக. அதிகாரப் பெயர் நூலாசிரியராலிடப்பட்ட தாதலால் 'கவிக்கூற்றுய அதிகாரத்து' என்றது. [இதனுல் 'புதல்வரைப்பெறுதல்' என்ற அதிகாரப்பெயரும் வள்ளுவரே யீந்தாரென்பது தேற்றமாகும்.] அவர் என்று தலைமகனை உடர்த்தற்கண் நூலாசிரியர் பன்மையாற் கூறினதாகக் கொள்ளலாமெனின் பொதுப்படக் கூறவேண்டிய இடத்து, உயர்த்தற்குக் காரணமில்லாமையாற் பொருந்தாதா மென்முர். இவ்வதிகாரத்தில் தலைமகள்கூற்று தலைமகன்கூற்று என்ற இரண்டும் வரினும் முதலில் வரும் தலைமகளின்கூற்று நிறையழிவால் நிகழ்வ தாகையால், நிறையழிதலின்பின் இவ்வதிகாரம் வைக்கப் பட்டதென அதிகாரமுறைமைக்குக் காரணங் காண்க.

கஉசுக. வாளற்றுப் புற்கென்ற கண்ணு மவர்சென்ற
நாளொற்றித் தேய்ந்த விரல்.

தலைமகள் காண்டல்விதுப்பினுற் சொல்லியது.

பரி.— அவர் சென்ற நாள் ஒற்றி - அவர் (நம்மைப்பிரிந்து) போய நாள்கள் (சுவரின்க ணிழைத்தவற்றைத்) தொட்டு எண்ணுதலான், விரல் தேய்ந்த - (என்) விரல்கள் தேய்ந்தன: (அதுவேயன்றி அவர்வரும் வழிபார்த்து), கண் உம் வாள் அற்று புற்கென்ற - (என்) கண்களும் ஒளியிழந்து புல்லியவாயின; (இவ்வாருயும் அவர்வரவு உண்டாயிற்றில்லை); (எ - று.)

நாள்-ஆகுபெயர். புல்லியவாதல் - நுண்ணியகாணமாட்டாமை. ஒற்றவென்பது ஒற்றியெனத் திரிந்துநின்றது. இனியான் காணுமாறென்னை யென்பதாம். நாளெண்ணலும் வழிபார்த்தலும் ஒருகாற் செய்தொழியாது இடையின்றிச் செய்தலான், விதுப்பாயிற்று.

(கு - ரை.) சுவரின்க ணிழைத்தவற்றை-சுவரிலிட்ட அடையாளங்களை. கணவனைப்பிரிந்தமகளிர் கணவன்தம்மைவிடடுச்சென்ற நாட்களைக் குறியிட்டுக் கணக்கிடும் வழக்கம் பண்டைக்காலத்திருந்த தென்பதை "நெடுஞ்சுவர் நாள்பலவெழுதிச், செவ்விரல்சிவந்த வவ் வரிக்குடைச்சூல், அணங்கெழி லரிவையர்" என்ற பதிற்றுப்பத்தினுலும், "பண்ணீர்மொழியிவளைப் பையுளெய்தப் பனித்தடங்கணுண்ணீருகவொளிவாடிட நீடுசென்முர் சென்ற நாள், எண்ணீர்மையி னிலனுங் குழியும் விர லிட்டறவே" என்ற திருக்கோவையாரினுலும் அறியலாம். இச்செய்யுளில், நாள் - அந்நாளிற் சுவரிற்செய்த அடையாளங்களைக் காட்டுதலால் ஆகுபெயர். புற்கென்ற - பலவின்பால் வினைமுற்று ஒற்றியென்பது பிறவினைமுதல்வினையான தேய்தலோடு இயைதலால், அதற்கேற்ற ஒற்ற எனச் செயவெனெச்சத் திரிபெனக் கொள்ளப்பட்டது. கண்கள் வாளற்றுப்புற்கென்று ஆனமையால், காணும்வகையே யற்றதென்றது என்க. இடையின்றி-தொழிலற்ற வேளையில்லாமல்; எப்போதும் என்றபடி. விதுப்பு-விரைதல். (க)

கஉகஉ. இலங்கிழா யின்று மறப்பினென் றோண்மேல்
கலங்கழியுங் காரிகை நீத்து.

'ஆற்ருமைமிகுதலின் இடையின்றி நினைக்கற்பாலையல்லை: சிறிது மறக்கல்வேண்டும்' என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

பரி.—இலங்கு இழாய் - விளங்காநின்ற இழையினையுடையாய்! இன்று மறப்பின் - (காதலரை) இன்று (யான்) மறப்பேனாயின்,—மேல் - மேலும், காரிகை நீத்து - காரிகை (என்னை) நீப்ப, என் தோள்—, கலம் கழியும்-வளை கழல்வனவாம்;(எ-று.)

இலங்கிழாயென்பது, இதற்கு நீ யாதும் பரியலையென்னுங் குறிப்பிற்று. இன்று - யான் இறந்துபடுகின்றவின்று, மேலும் - மறுபிறப்பினும். எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. நீப்பவென்பது நீத்தெனத் திரிந்துநின்றது. கழியுமென்னும் இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில்,இடத்தின்மேனின்றது. இவ்வெல்லைக்கணினைந்தால் மறுமைக்கண் அவரையெய்தியின்புறலாம், அதனன் மறக்கற்பாலேனல்லேனென்பதாம்.

(கு - ரை.) இன்று காதலரை மறந்தேனாயின் மறுபிறப்பினும் அக்காதலரை எய்தமுடியாது: இம்மைக்கண் நினைந்தாலே மறுமைக்கண் அவரைப் பெற்று இன்புறலாமாதலால், அவரை மறக்ககில்லேனென்பதாம். "தீவினைவந்திடிற் சென்று சென்று, பிறப்பானடுப்பினும் பின்னுந் துன்னத்தகும் பெற்றியரே" என்று திருக்கோவையார் கூறுவதும், எந்தக்கருத்துடனிறக்கின்றரோ, அதற்கு ஏற்ப மறுபிறவியுளதாமென்ற நூற்கொள்கையும், இங்கு அறியத்தக்கன. இழை - ஆபரணம். காரிகை - அழகு. நீப்ப-விட்டுநீங்க. இதற்கு-அழகுநீங்கத் தோள்வளை கழலுதற்கு. இலங்கிழாய் என்பதற்கு விளங்குகின்ற ஆபரணங்களையுடையவளே! என்று பொருளாதலால், அத்தொடர், 'நான் பிரிவுத்துயர்கொண்டு வருந்தாநிற்க, நீ ஆபரணம்பூண்டு விளங்குகின்றாயே! என்துயர்க்குப் பரியவேண்டாவோ!' என்ற பொருளைக் குறிப்பிக்குமென்கிருர். இன்றுஎன்று கீழ்வந்ததைத் தழுவும் இறந்தது தழுவிய எச்சவும்மை 'மேல்' என்பதன்பின் தொக்கதென்க. மேலும் காரிகைநீத்து என்தோள் கலங்கழியும் என்றசொற்றொடர் அவரை இப்பிறவியில் நினையாவிட்டால் மறுபிறவியினும் அவரையடையாது துன்புறவேண்டுவதே என்ற பொருளது. நீத்து = நீப்ப: எச்சத்திரிபு. தோள் என்ற இடத்தில் நிகழும்பொருளாகிய கலம் [வளை] என்பதன் தொழிலாகிய கழியுமென்பதை, தோளின்மேலேற்றி, 'தோள்கலங்கழியும்' என்றது. இங்கு, 'தோள்' என்பது "தோளுற்றேர் தெய்வம்" என்ற இடத்துப் போலக் கையென்ற பொருளதென்னலாம். (உ)

கஉகங. உரனசைஇ யுள்ளந் துணையாகச் சென்றார்
வரனசைஇ யின்னு முளேன்.

இதுவுமது.

பரி.—உரன் நசைஇ - (இன்பநுகர்தலை நச்சாது) வேறலை நச்சி, (நாம் துணையாதலையிகழ்ந்து), உள்ளம் துணை ஆக - (தம்

ஊக்கந்துணையாக, சென்றார் - போயினர், வரல் நசைஇ -(அவ
ற்றையிகழ்ந்து ஈண்டு)வருதலை நச்சுதலான், இன்னும்உளேன்-
(யான்) இவ்வெல்லையினு முளேனாயினேன்; (எ - று.)

உரனென்பது - ஆகுபெயர். அந்நசையா னுயிர்வாழா
நின்றேன்: அஃது இல்லையாயின் இறந்துபடுவலென்பதாம்.

(கு - ரை.) எல்லை - காலவெல்லை. வலிமையென்னும் பொரு
ளுள்ள உரனென்பது, அதனாலாகும் வேறலைக் காட்டுதலால், காரண
வாகுபெயர்: வேறல்-பகைவெல்லுதல். அவற்றை - வேறலையும் ஊக்
கத்தையும். நச்சுதல் - விரும்புதல். 'நசை இ' என்னும் செய்தெனெச்
சம் காரணப்பொருளில் வந்தது. (ங)

கஉசுச. கூடிய காமம் பிரிந்தார் வரவுள்ளிக்
கோடுகொ டேறுமென் னெஞ்சு.

இதுவுமது.

பரி.— (நீங்கிய காமத்தராய்), பிரிந்தார் - (நம்மைப்)பிரிந்து
போயவர், (மேல்), கூடிய காமம் - கூடிய காமத்துடனே, வரவு-
(நங்கண்) வருதலை, உள்ளி-நினைந்து,—என் நெஞ்சு—,(வருத்த
மொழிந்து), கோடு கொடு ஏறும்-(மேன்மேற்) பணைத்தெழா
நின்றது; (எ - று.)

வினைவயிற்பிரிவுழிக் காமவின்பம்நோக்காமையும் அது
முடிந்துழி அதுவே நோக்கலுந் தலைமகற்கு இயல்பு ஆகலின்,
கூடியகாமமொடென்றாள். ஒடுவுருபு, விகாரத்தாற்றொக்கது.
கோடுகொண்டேறலாகிய மரத்தது தொழில், நெஞ்சின்மே
லேற்றப்பட்டது. கொண்டென்பது குறைந்து நின்றது. அஃது
உள்ளிற்றிலே னாயின், இறந்துபடுவ லென்பதாம்.

(கு - ரை.)வினைவயிற்பிரிவுழி-போரின் பொருட்டுப்பிரியும்போது.
அதுவே - காமவின்பத்தையே. 'ஒடு' உருபு தொக்கது, 'காமம்' என்
பதனீற்றில். கோடுகொண்டேறல் - பணைத்தெழுதல்: இது மரத்
தின்தொழில்: இது நெஞ்சின்மேலேற்றிக்கூறப்பட்டது: ஒன்றன்
தொழிலை மற்றொன்றன் மேலேற்றிக்கூறிய உபசாரவழக்கு எனப்படும்.
கொடு-கொண்டு என்பதன் தொகுத்தல். அஃது உள்ளிற்றிலேன்
ஆயின்-பிரிந்தவரின்வரவை நினையேனாயின். (ச)

கஉசுரு. காண்கமற் கொண்கனைக் கண்ணாரக் கண்டபின்
நீங்குமென் மென்றோட் பசப்பு.

தலைமகன்வரவுகூறி 'ஆற்றுயாய்ப் பசக்கற்பாலையல்லை' என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

பரி.—கண் ஆர கொண்கனை காண்க - (என்)கண்கள்
ஆரும் வகை (என்)கொண்கனை (யான்) காண்பேனாக: கண்ட
பின்-(அங்ஙனம்)கண்டபின், என் மெல் தோள் பசப்பு நீங்கும்-
என் மெல்லியதோளின்கட் பசப்பு (த்தானே)நீங்கும்: (எ-று.)

காண்கவென்பது, ஈண்டு வேண்டிக்கோடற்பொருட்டு. அது வேண்டுமென்பதுபட நின்றமையின், 'மன்' ஒழியிசைக் கண் வந்தது. கேட்ட துணையான் நீங்காதென்பதாம்.

(கு - ரை.) ஆரும் வகை - நிரம்பும்படி: திருப்தியடையும்படி. காண்க வென்பது-வியங்கோள்: அது, வேண்டிக்கோடற்பொருளில் வந்ததென்க. கணவனைப்பற்றி கேட்டதனோடு நில்லாது காணவும் வேண்டு மென்ற பொருளைத் தருவதனால், 'மன்' - ஒழியிசையாம். கேட்டதுணையான்-கேட்டமாத்திரத்தால். நீங்காது என்பதற்கு 'பசப்பு' என எழுவாய் வருவிக்க. (ரு)

கஉகசு. வருகமற் கொண்க னொருநாட் பருகுவன்
பைதனோ யெல்லாங் கெட.

இதுவுமது.

பரி.— கொண்கன் ஒருநாள் வருக - (இத்துணைநாளும் வாராக்) கொண்கன் ஒருநாள் (என்கண்) வருவானாக: பைதல் நோய் எல்லாம் கெட பருகுவன் - (வந்தாற்) பையுளைச்செய் கின்ற இந்நோயெல்லாங்கெட (அவ்வமிழ்தத்தை வாயில்களைந் தானும்) பருகக்கடவேன்; (எ - று.)

வருகவென்பதற்கும் மன்னென்பதற்கும் மேலுரைத்த வாறே கொள்க. அக்குறிப்பு, அவ்வொருநாளைக்குள்ளே இனி வரக்கடவ நோய்களுங் கெடுப்பலென்பதாம்.

(கு - ரை.) என்கண் என்னிடத்து. பையுள்-துன்பம். இந்நோ யென்பது-காமநோயை. அவ்வமிழ்தத்தையென்பது - கணவனை. வாயில்களைந்தானும் - ஐம்பொறிகளானும். மேல்என்றது-ஐந்தாவது குறளில் என்றவாறு. வருக என்ற வியங்கோள் ஈண்டும் வேண்டிக் கோடற்பொருட்டு என்க. கேட்டதனோடுநில்லாமல், வரவும்வேண்டு மென்ற கருத்தை விளக்கியதனால், இந்தக் குறளிலும் 'மன்' - ஒழி யிசையாம். அக்குறிப்பு-ஒருநாள்வருகஎன்ற குறிப்பு. (சு)

கஉகஎ. புலப்பேன்கொல் புல்லுவேன் கொல்லோ கலப்பேன்கொல்
கண்ணன்ன கேளிர் வரின்.

இதுவுமது.

பரி.—கண் அன்ன கேளிர் வரின் - கண்போற்சிறந்த கேளிர் வருவராயின்,—புலப்பேன்கொல் - (அவர்வரவு நீட்டித் தமைநோக்கி யான்)புலக்கக் கடவேனோ? புல்லுவேன்கொல் - (அன்றி என்னாற்றாமை நோக்கிப்) புல்லக் கடவேனோ? கலப் பேன்கொல்-(அவ்விரண்டும் வேண்டுதலான் அவ்விரு செயல் களையும்) விரவக்கடவேனோ? (யாது செய்யக்கடவேன்?) (எ-று.)

புலவியும் புல்லலும் ஒருபொழுதின்கண் விரவாமையின் 'கலப்பேன்கொல்' என்றாள். மூன்றனையுஞ் செய்தல் கருத்தா

கலின், விதுப்பாயிற்று. இனிக் கலப்பேன்கொலெல்பதற்கு *ஒருபுதுமைசெய்யாது பிரியாதநாட்போலக் கலந்தொழுகுவேனே என்று உரைப்பாருமுளர்.

(கு - ரை.) வரவு நீட்டித்தமை-வரக் காலந்தாழ்த்தமை. புலக்க - பிணக்கங்கொள்ள. புல்ல-தழுவிக்கொள்ள. அவ்விருசெயல்களை - புலத்தல் புல்லல்என்னும் இரண்டு செய்கைகளையும். விரவ-(ஒன்றாகக்) கலந்து செய்ய. புலத்தல் புல்லல்என்ற இரண்டுசெயல்களும் ஒரேவேளையில் கலந்து நிகழாமையால், 'கலப்பேன்கொல்' என்று ஐயப்பட்டுக்கூறவேண்டுவதாயிற்று. விதுப்பு-விரைதல். ஒருபுதுமை-ஒருவேறுபட்டதன்மை: ஊடலுடையாள் போன்று நடித்தலென்பர்.

கஉ௬அ. வினைகலந்து வென்றீக வேந்தன் மனைகலந்து
மாலை யயர்கம் விருந்து.

வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிந்த தலைமகன் வினைமுடிவுநீட்டித்துழித் தலைமகளை நினைந்து தன்னுள்ளே சொல்லியது.

பரி.— வேந்தன் வினை கலந்து வென்றீக-வேந்தன் வினை செய்தலைப் புரிந்து வெல்வானாக: மனை கலந்து மாலை விருந்து அயர்கம் - (யாமும்) மனைவியைச் சென்றுகூடி (ஆண்டை) மாலைப்பொழுதிற்கு விருந்தயர்வேமாக; (எ - று.)

மனையென்பது - ஈண்டாகுபெயர்: "மங்கல மென்ப மனைமாட்சி" என்புழிப்போல. வினைசெய்தற்கண் வந்த மாலைப் பொழுதிற்கு எதிர்கோடல் அலங்கரித்தல் முதலிய இன்மையின், 'மனைகலந்து மாலைக்கு விருந்தயர்கம்' என்றான். நான்கனுருபு, விகாரத்தாற்றொக்கது. இது வினைமுடியாமுன்கூறலான், விதுப்பாயிற்று. பிறரெல்லாம் இதனைத் தலைமகள் கூற்றாக்கி யுரைத்தார்: தலைமகனைக் கூறாது வேந்தன்வெல்க என்றும், மனைகலந்து என்றும், மாலைப்பொழுதின்கண் விருந்தயர்கம் என்றும் வந்த அவ்வுரைதானே அது கூடாமைக்குக் கரியாயிற்று.

(கு - ரை.) வேந்தற்குற்றுழி-ஒருவேந்தன் மாற்றானைவேந்தனால் வருத்தமுற்றுவந்து அடைந்தபோது. வினைமுடிவு-போர்முடித்தல். நீட்டித்துழி - காலதாமதமானபோது. வென்றீக = வெல்க: வியங்கோள் வினைத்திரிசொல். விருந்தயர்கம்-விருந்துகொண்டாடுவேம், தன்மைப் பன்மைமுற்று. மனையென்பது-மனையிலிருப்பாளைக் காட்டியதனால், இடவாகுபெயர். மனையென்பது மனைவியைக் காட்டுவதற்கு மேற்கோள், "மங்கலமென்ப மனை மாட்சி" என்பது: இது, இந்தத்திருக்குறளில், வாழ்க்கைத்துணைநல மென்னும் அதிகாரத்தின் 10-ஆம் பாடலிலுள்ளது: இதன் பொருள்: மனையாளின் நற்குணநற்செய்கைகளை (ஒருவனுக்கு) நன்மையென்று சொல்லுவர். வினைசெய்தற்கண்-போர்வினை நிகழும்போது. வினைமுற்றி வென்று மீண்டு வந்தால்,

*பி - ம்:—ஒருமை புதுமைசெய்யாது,

அங்ஙனம் மீண்டுவருபவரை எதிர்கொள்ளுதலும், நகருக்கு அலங்கரித்தலும் நிகழுமென்க. மாலைவிருந்தயர்கம் என்றவிடத்து, மாலைக்கு விருந்தயர்கம் என்றுபொருள்படுவதனால், நான்கனுருபு விகாரத்தால் தொக்கதென்றார். மாலைக்கு விருந்தினைச் செய்தல்-மாலைப்பொழுதிற்கு நேற்று இல்லாத புதுமையைச் செய்தல். போர்வினை முடியுமுன் கூறுவதால், விதுப்பு ஆகும். தலைமகள் கூற்றாயின், தலைமகன்வெல்க என்றல்லது வேந்தன்வெல்க என்றும், மனைகலந்து மாலைப்பொழுதின்கண் விருந்தயர்கம் என்றும் வருதற்குப்பொருத்தமில்லை யாதலால், அங்கன்வந்ததே இது தலைமகளின் கூற்று அன்று என்பதற்குஏற்ற சான்றாமென்க. அது-தலைமகன் கூற்றென்பது. கரி-சாட்சி. "தூதுவந்தன்றே தோழி, துயரறுகிளவியோடயர்ந்திகம் விருந்தே" என்ற கலித்தொகை, ஒருசார் நோக்கத்தக்கது. (அ)

கஉகக. ஒருநா ளெழுநாள்போற் செல்லுஞ்சேட்சென்றார்
வருநாள்வைத் தேங்கு பவர்க்கு.

இதுவுமது.

பரி.— சேண் சென்றார்-சேணிடைச்சென்ற(தம்)காதலர், வரு நாள் - மீண்டுவரக்குறித்த நாளை, வைத்து - உட்கொண்டு, ஏங்குபவர்க்கு - (அது வருந்துணையும் உயிர்தாங்கி) வருந்தும் மகளிர்க்கு,—ஒரு நாள் எழு நாள் போல் செல்லும்-ஒருநாள் பலநாள்போல நெடிதாகக்காட்டும்; (எ - று.)

ஏழென்பது, அதற்குமேலாய மிக்க பன்மை குறித்துநின்றது: "ஒருவர் கூறை யெழுவ ருடுத்து" என்றாற்போல. தலைமகள்வருத்தம் பிறர்மேலிட்டுக் கூறியவாறு. இதனான், இதுவும் தலைமகள் கூற்றாகாமை யறிக. இருநாளென்று பாடமோதுவாரு முளர்.

(கு-ரை) சேணிடை - வெகுதூரமான இடத்தில். அது - மீண்டு வரக் குறித்தநாள். வருந்துணையும் - வருமளவும். எழுநாள் என்றது-மிக்க பலநாளென்பதைக் குறிப்பிக்குமென்க. எடுத்தமேற்கோளின் பொருள்:—ஒருவர் கூறை யெழுவருடுத்து - ஒருத்தராடையைப் பலருடுத்து என்பது: இம்மேற்கோளுள்ள இடம் விளங்கவில்லை. சென்றார் வருநாள் வைத்தேங்குபவர்க்கு ஒருநாள் எழுநாள்போற்செல்லும் என்று பிறர்மேலிட்டுக் கூறினாலும், தலைமகள் வருத்தமே இதில் விளங்கும். தலைமகள் வருத்தத்தைத் தலைவன் கூறுகின்றானென்று கொள்வதே இங்குப் பொருத்தமாதல் காண்க. எழுநாள் என்பதற்குப் பதிலாக, 'இருநாள்' என்று பாடமோதுவாருமுளர். இருநாள்-பெரிதாகத்தோன்றுகின்ற நாள். (க)

கஉஎ0. பெறினென்னும் பெற்றக்கா லென்னு முறினென்னும்
உள்ள முடைந்துக்கக் கால்.

இதுவுமது.

பரி.— (காதலி நம் பிரிவினையாற்றாது), உள்ளம் உடைந்து உக்கக்கால்-உள்ளமுடைந்து இறந்துபட்டவழி, பெறின் என்-(நம்மைப்)பெறக்கடவளானலென்? பெற்றக்கால் என்-(அது வன்றியே பெற்றாலென்? உறின் என்-(அதுவன்றியே) மெய் யுறக்கலந்தால்தான்என்? (இவையொன்றானும்பயனில்லை).

இம்மூன்றும் உடம்பொடுபுணர்த்துக் கூறப்பட்டன: அதன்மேலும் முன்னைவழக்குண்மையின். அதற்கு முன்னே யான் செல்லவேண்டுமென்பது கருத்தாகலின், விதுப்பா யிற்று. இது தலைமகள்கூற்றாயவழி இரங்கலாவதல்லது விதுப் பாகாமை யறிக.

(கு - ரை.) தலைவி இறந்துபடுவதை வெளிப்படையாகக் கூறா மல், 'உள்ளமுடைந்துக்கக்கால்' என்பதனாற் குறிப்பித்தானென்க. இந்தக்குறளின் விசேடவுரையில், 'இம்மூன்றும்உடம்பொடுபுணர்த்துக் கூறப்பட்டன, அதன்மேலும் முன்னை வழக்குண்மையின்' என்ற சொற்றொடர்க்குப்பொருள் விளங்காமையால், பாஷாகவிசேகரர் - சேது ஸமஸ்தாந வித்வான் ஸ்ரீ.உ.வே.ரா. ராகவையங்கார் ஸ்வாமிகளை வினவினேன்: அந்த ஸ்வாமி அருளிய விடை வருமாறு:— "குறளில், உக்கக்கால் என்பதற்கு - இறந்துபட்டவழி என்றதனால், உள்ளது உடம்புதான் என்று கருதி, 'பெறினென், பெற்றக்கால் என், உறின்என்?' என்ற இம்மூன்றும் உடம்பொடு சேர்த்துக் கூறப்பட்டன எனக் கொண்டவ ராவர்: 'அதன்மேலும் முன்னை வழக்குண்மையின்' என்புழி, அதன் மேலும் என்றது-அவ்வுடம்பின்மேலும்என்றவாறு: முன்னை வழக்கு என்பது உயிருள்ளபோழ்தின்வழக்கு என்றவாறு: உண்மையின் என்பது நூலினும்உலகத்தினும்உண்டாதலால் என்றவாறு: 'உயிர் நீத் தொருமகன் கிடந்தான்' எனவும், "படுமகன்கிடக்கைக்காணூஉ" எனவும் வருவன காண்க. இக்குறளில் இறந்துபட்டவழிப் பெறக்கடவளா னல் என்று கூறினைதலால், இக்கருத்து எளிதிலறியலாம். இறந்து பட்டவழிஉடம்புபெறக்கடவதானல் என்பதன்றோ இயைபுடைத்து எனின்:—அற்றன்று: அவ்வுடம்பின் மேலும் இறத்தற்குமுன்னை வழக்கு நிகழ்தலுண்டென்று விளக்கினாரென்க. என்னிடமுள்ள பரி மேலழகருரைப் பழையஏட்டில், உடம்பொடுகூறப்பட்டன என்றேயுள் ளது. இதனால், இஃது உத்தியன்று என்பது தெளியப்படும். என் ஏட்டில், உறினென் என்பதற்கு-மெய்யுறக் கலந்தாற்றான் என்? மெய் யுறக் கலவாதொழியினென்? என்று கூறப்பட்டுள்ளது" என்பது. இனி, ஒருசாரார் இந்தக்குறளில் அசைநிலையாகிய 'ஆம்' என்பது மூன்றுவந்திருப்பதைச் சமர்த்திக்கவந்தது இந்தவாக்கியமென்பர். அவர் உரைக்குமாறு:— ஆமென்பது மூன்றும் ஒருகுறட்பாவிற் கூறப்பட்டன: மூன்றற்குமேலும் ஓர் அசைச்சொல்லைச் சேர்த்துக் கூறலும் செய்யுள்வழக்கிலுண்டு என்பது. மற்றொருசாரார், உத்தியா கவேகொண்டு பொருள் கூறுவது பொருந்துமா என்பதனையும் ஆராய்க.

உள்ளமுடைந்துக்கக்கால் தலைமகள்பெறக்கடவளாதல் முதலி யவற்றாற் பயனின்று ஆதலால், அதற்குமுன்னமே செல்லவேண்டு

மென்றானென்ற இதில், காட்சிவிரைவு விளங்குதலால், இது விதுப்பாகும். இங்ஙனன்றி, தலைவி தலைமகனைப்பற்றிக் கூறியதாகக் கொள்ளின்' 'உள்ளமுடைந்துக்கக்கால் பெறினென்னும்' எனக் கூறுதல், இரங்குதலிற்சேர்வதன்றி விதுப்பாகாது: ஆகவே, இப்பாட்டையும்கீழிரண்டுபாடல்களைப் போலவே தலைவன்கூற்றாகக்கொள்ளுவதே பொருத்தமாம் என்பது பரிமேலழகர் கூறியதன் பொருள்.

கஉஅ - ஆம் அதிகாரம்—குறிப்பறிவுறுத்தல்.

பரி:—அஃதாவது-தலைமகன் தலைமகள்தோழி என்றஇவர் ஒருவர் குறிப்பினை யொருவர்க்கு அறிவுறுத்தல். இது பிரிந்து போய தலைமகன் வந்து கூடியவழி நிகழ்வ தாகலின், அவர் வயின்விதும்பலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) அறிவுறுத்தல் - தெரிவித்தல். இந்தக் குறிப்பறிவுறுத்தல் பிரிந்துபோன தலைமகன் விதுப்புக்கொண்டுவந்து கூடிய போது நிகழ்வதாதலால், அவர்வயின்விதும்பலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉஎக. கரப்பினுங் கையிகந் தொல்லாநின் னுண்கண்
உரைக்க லுறுவதொன் றுண்டு.

பிரிந்துகூடிய தலைமகன் வேட்கைமிகவினாற் புதுவது பன்னாளும் பாராட்ட, தலைமகள் 'இது ஒன்று உடைத்து' என அஞ்சியவழி அதனை அவள் குறிப்பானறிந்து அவன் அவட்குச் சொல்லியது.

பரி.—கரப்பின்உம் - (நீ சொல்லாது) மறைத்தாயாயினும், ஒல்லா - (அதற்கு) உடம்படாதே, கையிகந்து - (நின்னைக்) கைகடந்து, நின் உண்கண் - நின்னுண்கண்களே, (எனக்கு), உரைக்கல் உறுவது ஒன்று - சொல்லலுறுவதொருகாரியம், உண்டு- உண்டாயிராநின்றது; (இனி, அதனை நீயே தெளியச் சொல்லுவாயாக); (எ - று.)

கரத்தல்-நாணான் அடக்குதல். தன்கட் பிரிதற்குறிப்புஉளதாகக் கருதிவேறுபட்டாளது வேறுபாடு குறிப்பானறிந்து அவட்குத் தன் பிரியாமைக்குறிப்பு அறிவுறுத்தவாறு.

(கு - ரை.) வேட்கைமிகவினால் - ஆசையின்மிகுதியினால். புதுவது பல்நாளும் பாராட்ட - நின்னலம் புதிதாகத் தோன்றுகின்றதென்று பல நாளும்பாராட்டிக்கூற. இது - இங்ஙன் (இத்தலைவன்) பாராட்டுவது. ஒன்று உடைத்து-(பிரிதலாகிய) ஒருகருத்தையுடையதுபோலும். அதற்கு உடம்படாதே - அந்தமறைத்தற்றொழிற்கு உடம்படாமலே. அறிவுறுத்தவாறு - அறிவுறுத்தியபடி. மறைக்கும் பிரிவுத்துயரைக் கண்கள் புலப்படுத்து மென்பதனை "எவ்வநோ யென்னையு மறைத்தாண்மன், வென்றவே னுதியேய்க்கும் விறனலனிழந்தினி, நின்று நீருகக்கலுழு நெடும்பெருங்கணல்லாக்கால்" என்ற கலித்தொகையாலும் அறிக. (க)

கஉஎஉ. கண்ணிறைந்த காரிகைக் காம்பேர்தோட் பேதைக்குப்
பெண்ணிறைந்த நீர்மை பெரிது.

நாணுல் அவள் அதுசொல்லாளாயவழி அவன் தோழிக்குச் சொல்லியது.

பரி.— கண் நிறைந்த காரிகை - (என்)கண்ணிற்றைந்த அழகினையும், காம்பு ஏர் தோள் - வேயையொத்த தோளினையுமுடைய, பேதைக்கு - (நின்) பேதைக்கு, பெண் நிறைந்த நீர்மை பெரிது-பெண்பாலாரிடத்து நிறைந்த மடமை (அவ்வளவன்றி) மிகுந்தது: (எ - று.)

இலதாயபிரிவினைத் தன்கணேற்றிஅதற்குஅஞ்சுதலான், இவ்வாறுகூறினன்.

(கு - ரை.) அது - பிரிவச்சத்தை. அவன் தலைவன். தன்கண்-(தலைவனுகிய) தன்னிடத்து. அதற்கு-பிரிவிற்கு. பெண்பாலார்க்கு மடமை இயற்கையென்பதை "நுண்ணுணர்வுடையோர் நூலொடு பழகினும், பெண்ணறிவென்பதுபெரும்பேதைமைத்தே" என்றதனுலும் அறியலாம். இந்தத்திருக்குறளை "களவலராயினும்" என்று தொடங்குந் தொல்காப்பியக்களவியற்சூத்திரத்தில் "அளவுமிகத் தோன்றினும்" என்பதற்கு உதாரணமாக எடுத்துக்காட்டி, 'இது, கதிர்ப்புக்கண்டு செவிலி தானே கூறியது' என்றனர், நச்சினர்க்கினியர். (உ)

கஉஎஙு. மணியுட் டிகழ்தரு நூல்போன் மடந்தை
அணியுட் டிகழ்வதொன் றுண்டு.

இதுவுமது.

பரி.—மணியுள் திகழ்தரும்நூல்போல்-(கோக்கப்பட்ட)பளிக்கு மணியகத்துக் கிடந்து புறத்துப்புலனும் நூல்போல, மடந்தை அணியுள் திகழ்வது-இம்மடந்தையது அணியகத்துக் கிடந்து புறத்துப்புலனுகின்றது, ஒன்று உண்டு-ஒருகுறிப்புண்டு.

அணி-புணர்ச்சியானுய அழகு. அதனகத்துக் கிடத்தலாவது,அதனேடு உடனிகழ்தற்பாலதன்றிவைத்துஉடனிகழ்தல். அதனை யான் அறிகின்றிலேன், நீ யறிந்து கூறல்வேண்டுமென்பது கருத்து.

(கு - ரை.) பாடலிலுள்ள அணிஎன்பதற்கு - புணர்ச்சியானுய அழகுஎன விரிவுகூறியவாறு. "அதனகத்து" என்று தொடங்கும் வாக்கியம் பிரிவச்சநிகழ்தலை யுணர்த்தும். அதன்அகத்து - அந்த நலம்தோன்றுமிடத்தே. உடன்நிகழ்தற்பாலதன்றி வைத்து-உடன் நிகழ்தற்கு உரிய தாகாதிருந்தே. இந்தப்பாடலை, 'இது, காமத்தால் நிகழ்ந்தபொலிவினைச்செவிலி தானே கூறியது' என்றனர் நச்சினர்க்கினியர்: (தொல். களவி - 115). 'மணியிற்றிகழ்தரு', 'அணியிற்றிகழ்வது' என்றும் பாடமுண்டு. (ங)

கஉஎச. முகைமொக்கு ளுள்ளது நாற்றம்போற் பேதை
நகைமொக்கு ளுள்ளதொன் றுண்டு.

இதுவுமது.

பரி.—முகை மொக்குள் உள்ளது நாற்றம்போல்-முகையது முகிழ்ப்பினுளதாய்(ப் புறத்துப் புலனாகாத) நாற்றம்போல,—பேதை-(நின்) பேதை, நகை மொக்குள் உள்ளது-(என்னோடு நகக்கருதும்) நகையது முகிழ்ப்பினுள்ளது ஆகி(ப் புறத்துப் புலனாகாதது),ஒன்று உண்டு- ஒர் குறிப்புண்டு; (எ - று.)

முகிழ்ப்பு-முதிர்ச்சியாற் புடைபடுதல். நகை-புணர்ச்சியின் பத்தா னிகழ்வது.

(கு - ரை.) முகை - பூவின்மொட்டு. புடைபடுதல் - (மலர்தற்கு முன்னே) பருத்துநிற்குநிலை. இந்தக்குறள் தொல்காப்பியத்து மெய்ப்பாட்டியலில் **நகுநயமறைத்த**லென்னும் மெய்ப்பாட்டிற்கு உதாரணமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது: நகுநயமறைத்தலாவது - தலைமகன் கட்டோன்றிய குறிப்புக்களான் அதற்கு ஏதுவாகிய நயனுடைமை மனத்திற்பிறந்தவழியும் நகாதுநிற்றல். (ச)

கஉஎரு. செறிதொடி செய்திறந்த கள்ள முறுதுயர்
தீர்க்கு மருந்தொன் றுடைத்து.

இதுவுமது.

பரி.—செறி தொடி-நெருங்கிய வளைகளை யுடையாள், செய்து-(என்கணில்லாததொன்றனை) உட்கொண்டு, (அதுகாரணமாக), இறந்த கள்ளம்-(என்னை) மறைத்துப்போன குறிப்பு, உறு துயர் தீர்க்கும் மருந்து ஒன்று உடைத்து-(என்) மிக்கதுயரத்தைத்தீர்க்கும் மருந்தாவதொன்றனையுடைத்து.

உட்கொண்டது-பிரிவு. கள்ளம் - ஆகுபெயர். மறைத்தற் குறிப்பு-தானும் *உடன்போக்குஉட்கொண்டது. உறுதுயர்-நன்றுசெய்யத் தீங்கு விளைதலானும் அதுதான் தீர்திறம் பெறாமையானும் உளதாயது. மருந்து-அப்பிரிவின்மை தோழியால் தெளிவித்தல். நீ அதுசெய்தல்வேண்டுமென்பதாம்.

(கு - ரை.) செறி தொடி - வினைத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை. செய்து - பிரிவையெண்ணியென்க. இங்கு, குறிப்பு - உடன்போகற்குறிப்பு. கள்ளம் என்பது - கள்ளத்தினால் நிகழுங் குறிப்பைக் காட்டுதலால், ஆகுபெயர். தானும்உடன்போக்கு உட்கொண்டது - 'இவ்விடத்தைவிட்டு நீங்கிச்செல்வதாயிருந்தால் என்னைவிட்டு அகலாதே: நானும் உன்னுடன் வருவேன்' என்று உடன்போக்குக்கு ஒருப்பட்டிருத்தலை யுட்கொண்டது. வேட்கைமிகுதியினாற் புணர்ச்சிநலனைப்பாராட்ட அதுகாரணமாகப் பிரிவச்சம் விளை

---

*பி - ம்: — தானும் உடன்போதற்குக் கொண்டது.

தலைக் கருதி, நன்றுசெய்யத் தீங்குவிளைதல் என்றது. அதுதான் - பிரிவச்சந்தான். அதுசெய்தல் - தலைவியைப் பிரிவின்மைதெளிவித்தல். (ரு)

கஉஎசு. பெரிதாற்றிப் பெட்பக் கலத்த லரிதாற்றி
அன்பின்மை சூழ்வ துடைத்து.

தலைமகன்குறிப்பறிந்த தலைமகள், அதனை, அதுதெளிவிக்கச் சென்ற தோழிக்கு *சொல்லியது.

பரி.—(காதலர் வந்து தம்பிரிவினுளைய துன்பத்தினை), பெரிது ஆற்றி-மிகவுமாற்றி, பெட்ப-(நாம்) மகிழும்வண்ணம், கலத்தல் - கலக்கின்ற கலவி,—(இருந்தவாற்றான்), (மேலும் அத்துன்பத்தினை), அரிது ஆற்றி - அரிதாகவாற்றியிருந்து, அன்பு இன்மை - அவரன்பின்மையை, சூழ்வது உடைத்து- நினையுந்தன்மையுடைத்து; (எ - று.)

பிரிதற்குறிப்பினாற் செய்கின்றதாகலான், முடிவில் இன்னாதாகாநின்றதென்பதாம்.

(கு - ரை.) தலைமகன்குறிப்பு - பிரிதற்குறிப்பு. அதனை - அந்தத்தலைமகன்குறிப்பினை: இது, அறிவுறுத்தது என்பதனோடு இயையும். அது தெளிவிக்க - அப்பிரிவின்மையைத் தெளிவிக்க. மிகவும் ஆற்றி - மிகவும் தணித்து. அத்துன்பத்தினை - அப்பிரிவுத்துன்பத்தினை. பிரிதற்குறிப்பினால் செய்கின்றது என்பது கலவியை. 'இன்னாதாகாநின்றது' என்பதற்கு எழுவாய், நாம் மகிழும்வண்ணங் கலக்கின்ற கலவியென்பது. (சு)

கஉஎஎ. தண்ணந் துறைவன் றணந்தமை நம்மினும்
முன்ன முணர்ந்த வளை.

இதுவுமது.

பரி.—தண்ணந் துறைவன் தணந்தமை-குளிர்ந்த துறையை யுடையவன் (நம்மை மெய்யாற் கூடியிருந்தே மனத்தாற்) பிரிந்தமையை, (அவன் குறிப்பானறிதற்குரிய), நம்மினும்—, வளை முன்னம் உணர்ந்த-இவ்வளைகள் முன்னே யறிந்தன; (எ - று.)

கருத்துநிகழ்ந்ததாகலின் 'தணந்தமை' என்றும், யான் தெளியவுணர்தற்குமுன்னே தோள்கள் மெலிந்தன வென்பாள், அதனை வளைமேலேற்றி, அதுதன்னை யுணர்வுடைத்தாக்கியுங் கூறினாள்.

(கு - ரை.) கருத்து நிகழ்ந்ததாகலின் - பிரியவேணுமென்ற எண்ணம் தோன்றியுள்ளதாதலால். தெளிய - நிச்சயமாக. அது தன்னை - அவ்வளையை. வளையை உணர்ச்சியையுடைய பொருளாகக் கூறிய நயங் காண்க. (எ)

---

*பி - ம்:—அறிவுறுத்தது.

க௨எஅ. நெருநற்றுச் சென்ருரெங் காதலர் யாமும்
எழுநாளே மேனி பசந்து.

இதுவுமது.

பரி.—எம் காதலர்—, சென்ருர் நெருநற்று-பிரிந்துபோயி ஞர் நெருநற்றே: யாம்உம் மேனி பசந்து எழுநாளேம்-(அப் பிரிவிற்கு) யாமும் மேனிபசந்து ஏழுநாளுடையமாயினேம்.

நெருநற்றுச்செய்த தலையளியாற் பிரிவு துணியப்பட்ட தென்பாள் 'நெருநற்றுச் சென்ருர்' என்றும், அதனை யையுற் றுச்செல்கின்றது ஏழுநாளுண்டாகலின் அன்றே மேனிபச ந்த தென்பாள் 'மேனிபசந்தெழுநாளேம்' என்றுங் கூறினள். இவ்வாற்ருற் றலைமகனது பிரிதற்குறிப்பினை யுணர்த்தி நின் றது.

(கு - ரை.) நெருநற்றே - நேற்றே. இன்னுந் தலைவர் பிரிந்து செல்லவில்லை யாகவும், அவர்செய்த தலையளியால் இனி விரைவிற் பிரிவ ரென்று முன்னமே தலைவி தெளிந்திட்டாளாதலால், அத் தெளிவை விளக்க 'நெருநற்றுச் சென்ருர்' என்ற தென்க. பிரிவைப் பற்றி ஐயுற்று எழுநாளாயிற் றென்பதை விளக்க,'யாமுமெழுநாளேம் மேனிபசந்து' என்ற தென்ருள். மேனி, தான் பசந்ததனுல் தலைவன் பிரிவுக்குறிப்பை ஏழுநாள்கட்குமுன்னமே யுணர்த்தி நின்ற தென்க. ஒன்றுக்கு ஏழுகூறும்மரபினைக் குறுந்தொகைச்செய்யுள் 24,172-இலுங் காண்க. (அ)

க௨எக. தொடிநோக்கி மென்றோளு நோக்கி யடிநோக்கி
அஃதாண் டவள்செய் தது.

தலைமகள்குறிப்பு அறிந்த தோழி அதனைத் தலைமகற்கு அறிவித்தது.

பரி.— (யான் அதுதெளிவித்தவழித் தெரியாது),—தொடி நோக்கி-(அவர் பிரிய யான் ஈண்டிருப்பின் இவைநில்லாஎனத் தன்)தொடியை நோக்கி, மெல் தோள்உம் நோக்கி - (அதற் கேதுவாக இவைமெலியுமெனத் தன்) மென்றோள்களையும் நோக்கி,அடி நோக்கி-(பின் இவ்விரண்டும்நிகழாமல் நீர்நடந்து காத்தல் வேண்டு மெனத் தன்) அடியையும்நோக்கி, ஆண்டு அவள் செய்தது - அங்ஙனம் அவள்செய்த குறிப்பு, அஃது - உடன்போக்காயிருந்தது; (எ - று.)

செய்தகுறிப்பு - செய்தற்கேதுவாய குறிப்பு. அஃதென் ருள் "செறி தொடி செய்திறந்த கள்ளம்" என்ருகலின். பிரி தற்குறிப்புண்டாயின், அஃதழுங்குதல் பயன்.

(கு - ரை.) தலைமகள் குறிப்பு-தலைவனுடன் செல்வது. அதனை- உடன் போக்கை. அது-பிரிவச்சம். தொடியை முதலில்நோக்கியது - யான் பிரிந்து இங்குத்தானே யிருப்பின் இவை நில்லா வென்பதை யும்,தோளை நோக்கியது-தொடி நிற்காதபடி தோள்கள் மெலியு மென் பதையும், தன் அடியை நோக்கியது-'வளைகழலாமலும் தோள்மெலி

யாம்லுமிருத்தற்கு நீவிர் கணவனுடன் செல்வதே நல்ல உபாயம்: நடந்துசெல்லும் இவ்வுதவிபுரிய வேண்டும்' என்பதையும் குறிப்பிக்கும். செய்தற்கு ஏதுவாய குறிப்பு—தொடி நோக்குதல் முதலிய தொழில் நிகழ்வதற்குக் காரணமான உடன்போக்குக் குறிப்பு. "செறிதொடி செய்திறந்த கள்ளம்" என்று கீழ் 5-ம் குறளில் உடன்போக்குக் கூறப்பட்டமையால், அதனை "அஃது" என்று இங்குச்சுட்டினாள். அஃது அழுங்குதல் - பிரிதற்குறிப்பு உண்டாகாவண்ணம் தலைமகனைத் தடுத்தல். இங்குத் தலைவன்பிரிவையுணர்ந்து அதனைத்தடுக்கக் குறிப்பாலுணர்த்தியதாகவந்தது - கரவுவெளிப்படுப்பணி: பிஹிதாலங்கார மெனப்படும். (கூ)

கஉ௮0. பெண்ணினுற் பெண்மை யுடைத்தென்ப கண்ணினுல்
காமநோய் சொல்லி யிரவு.

தலைமகன் பிரியாமைக்குறிப்பினைத் தோழிக்கறிவுறுத்தது.

பரி.—(மகளிர்), காமநோய்-(தங்) காமநோயினை, (தோழியர்க்கும் வாயாற்சொல்லாது)கண்ணினுல் சொல்லி—, (அதுதீர்க்க வேண்டுமென்று அவரையிரவாது) ,இரவு-(உடன்போதல்குறித்துத் தம்அடியினை)இரத்தல்,—பெண்ணினுல் பெண்மை உடைத்து என்ப-(தமக்கியல்பாகிய)பெண்மை மேலும் ஓர் பெண்மையுடைத்தென்று சொல்லுவர் (அறிந்தோர்); (எ-று.)

தலைமகளது உடன்போதற்றுணிபு தோழியாற்றெளிந்தானாகலின்,தன்பிரிவின்மைக்குறிப்பினையறிவுறுப்பான், அவள் பெண்மையினைப் பிறர்மேலிட்டு வியந்து கூறியவாறு.

(கு - ரை.) தலைமகன் பிரியாமைக் குறிப்பு-பிரிந்து தான் தனியே செல்லாமல் தலைவியையும் உடனழைத்துக்கொண்டே போதற்குறிப்பு. அது-காமநோய். அவரை - தோழியரை. துணிபு - உறுதி. தலைவி உடன்வருதற்கு இசைந்து இருத்தலைத் தோழியால் உணர்ந்த தலைவன், தன்னுடன் தலைவி வருதற்கு இசைதலால் தன் பிரியாக்குறிப்பினை அறிவிக்க, "பெண்ணினுற் பெண்மையுடைத்தென்ப" என்று அவள்பெண்மையை வியக்கின்றானென்க. (க0)

கஉக - ஆம் அதிகாரம்—புணர்ச்சிவிதும்பல்.

பரி.—அஃதாவது - தலைமகனும் தலைமகளும் புணர்ச்சிக் கண்ணே விரைதல். மேற் புணர்ச்சிமிகுதிபற்றித் தலைமகன் பிரிதற்குறிப்பறிவுறுத்தத் தலைமகள் அவன்மாட்டேநிகழாது வேட்கை மிகவினாற் பின்னுந் தன்கண்ணேநிகழ்தலான், இது குறிப்பறிவுறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது

(கு - ரை.) மேல் - முன்னைய அதிகாரத்தில்: அதாவது கஉ௮ ஆவது அதிகாரத்தில். அறிவுறுத்த - அறிவிக்க. அவன்மாட்டே நிகழாது - தலைவனிடத்து நிகழும் பிரிதற்குறிப்பைக்கருதாது. தன் கண்ணே நிகழ்தலால்-தன் கண்ணுள்ள புணர்ச்சிவிதும்பலிலே கருத்துச்செல்லுதலால்.

கஉஅக. உள்ளக் களித்தலுங் காண மகிழ்தலும்
கள்ளுக்கில் காமத்திற் குண்டு.

'பிரிதற்குறிப்பினனாகியானோடு நீ புலவாமைக்குக் காரணம் யாது?'என நகையாடிய தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

பரி.— உள்ள களித்தல் உம்-நினைந்தவளவானே களிப் பெய்தலும், காண மகிழ்தல்உம் - கண்டவளவானே மகிழ் வெய்தலும், கள்ளுக்கு இல் - கள்ளுண்டார்க்கில்லை: காமத் திற்கு உண்டு-காமமுடையார்க்குண்டு; (எ - று.)

களித்தல்-உணர்வழியாதது. மகிழ்தல்-அஃதழிந்தது. இவ் விரண்டும் உண்டுழியல்ல தின்மையின் 'கள்ளுக்கில்' என்றாள். உண்டென்பது, **இறுதி விளக்கு.** அப்பெற்றித்தாய காமமுடைய யான், புலத்தல் யாண்டையது தென்பதாம்.

(கு-ரை.) பிரிதற் குறிப்பினனாகியானோடு-பிரிதற்குறிப்பையுடைய வனான தலைவனோடு. உணர்வழியாது உள்ளங்கிளர்தல் களித்தலென் றும், உணர்வழிய உள்ளங்கிளர்தல் மகிழ்தலென்றும், களித்தல் மகி ழ்தல் என்ற இரண்டற்கும் வேறுபாடு காட்டுகின்றார்; இவ்விரண்டும் -களித்தலும் மகிழ்தலும். உண்டுழியல்லது - கள்ளைப்பருகியபோது அல்லாமல். உண்டு என்று இறுதியில் நிற்குஞ்சொல், இந்தக்குறளுக் குப் பொருளுரைக்கும்போது காமத்திற்கு உள்ளக்களித்தலும் உண்டு, காணமகிழ்தலும் உண்டு என்று இடையே சென்று இயைந் ததனால், இறுதிவிளக்கு என்றார்: இது, விளக்கணியின்வகையாகும். வடமொழியில், இந்த விளக்கணி, தீபகாலங்காரமெனப்படும். அப் பெற்றித்தாய-உள்ளக்களித்தலுங் காணமகிழ்தலு முடையதாகிய. ()

கஉஅஉ. தினைத்துணையு மூடாமை வேண்டும் பனைத்துணையும்
காம நிறைய வரின்.

இதுவுமது.

பரி.—(மகளிர்க்கு), காமம்—, பனை துணை உம் - பனையள வினும், நிறைய வரின் - மிகவுண்டாமாயின், (அவரால்), (தங் காதலரோடு), தினை துணை உம் - தினையளவும், ஊடாமை - ஊடு தல்செய்யாமை, வேண்டும்-வேண்டப்படும்; (எ - று.)

பனைத்துணையுமென்புழி, ஐந்தனுருபு விகாரத்தாற் றொக் கது. ஊடின் வருத்தமிகு மெனப் பிறர்க்குறுதி கூறுவாள் போன்று, தன் விதுப்புக்கூறியவாறு.

(கு - ரை.) அவரால் - மகளிரால். தினை பனை என்பன அளவைக் காட்டும். பனைத்துணையினும் என்று வைத்துக்கொண்டு பொருள் கூறியதால், பனைத்துணையு மென்புழி, ஐந்தனுருபு விகாரத்தால் தொக்கதென்றார். 'ஊடாமை வேண்டும்' என்றதனால், ஊடின் வருத்

தம் மிகுமென்பது பெறப்படுமாதலால், ஊடின் வருத்தமிகுமெனப் பிறர்க்குறுதிகூறுவாள்போன்று தன்விதுப்புக்கூறியவாறென்றது.

**கஉஅரு. பேணது பெட்பவே செய்யினுங் கொண்கனைக்
காணு தமையல கண்.**

இதுவுமது.

பரி.— பேணது பெட்பவே செய்யின்உம் - (நம்மை) அவமதித்து(த் தான்)வேண்டியனவே செய்யுமாயினும், கொண்கனை—, கண் - (என்)கண்கள், காணது அமையல-காணதமைகின்றன வில்லை; (எ - று.)

தன்விதுப்புக் கண்கள்மே லேற்றப்பட்டது. *அத்தன்மையேன் அவனெடு புலக்குமாறென்னை யென்பதாம்.

(கு - ரை.) பேணது என்பதன்பொருள் 'அவமதித்து' என்பது. கொண்கன் - கணவன். தன்விதுப்பை-தன்விரைவை. 'கொண்கனைக் காணுதமையல கண்' என்றதனல், தலைவி தன்னுடைய விதுப்பைக் கண்களின்மேலேற்றிக் கூறியதென்றுர்: முதலின் தொழிலைச் சினைமேலேற்றிக்கூறிய உபசாரவழக்கின்பாற்படும். அத்தன்மையேன் - கண்களாற்காணது அமைகில்லாதேன். "நீ, மாணச்செயினு மறுத்தாங்கே நின்வயிற், காணினெகிழு மென்னெஞ்சாயினென்னுற்றய், பேணய்நீ பெட்பச்செயல்" என்ற கலித்தொகையடிகள், இக்குறளில் நோக்கத்தக்கன. (ரு)

**கஉஅசு. ஊடற்கட் சென்றேன்மற் றேழி யதுமறந்து
கூடற்கட் சென்றதென் னெஞ்சு.**

இதுவுமது.

பரி—தோழி - தோழீ! ஊடற்கண் சென்றேன் - (காதலரைக்காணுமுன் அவர்செய்த தவற்றைத் தன்னெடுநினைந்து யான் அவரொடு) ஊடுதற்கண்ணே சென்றேன்: (கண்டபின்), என்நெஞ்சு—, அதுமறந்து - அதனை மறந்து, கூடற்கண் சென்றது - கூடுதற்கண்ணே சென்றது; (எ - று.)

சேறனிகழ்தல் நினைத்தநெஞ்சிற்கு மொத்தலின், 'அது மறந்து'என்றுள். அச்செலவாற் பயனென்னென்பதுபட நின்றமையின், மன் - ஒழியிசைக்கண் வந்தது. அவ்வெல்லையிலே நெஞ்சு அறைபோகலான், அது முடிந்ததில்லை யென்பதாம்.

(கு - ரை.) தன்னெடுநினைந்து - நெஞ்சினேடு சூழ்ந்து. அதனை மறந்து - முன்னர் ஊடுதற்குச்சூழ்ந்ததை மறந்து என்றபடி. சேறல்-கூடுதற்குச் செல்லுதல். 'சென்றேன்மன்' என்ற இடத்துள்ள 'மன்' -என்சேறலிற் பயனில்லையென்ற பொருளைக் குறிப்பித்தலால், ஒழியிசையாமென்க. அவ்வெல்லையில் - பிணங்கும்போது. அறைபோக

* பி. - ம்: அத்தன்மையானெடு.

லின் - வஞ்சனைவழியாற் பிரிக்கப்பட்டு அவர் வசமாதலால். அது - பிணங்குதல். "புலப்பேன் யானென்பென்ம னந்நிலையே யவர்காணிற், கலப்பேனென்னுமிக் கையறு நெஞ்சே", "ஊடுவே னென்பேன் மன் அந்நிலையே யவர்காணிற், கூடுவேனென்னு மிக்கொள்கையினெஞ்சே" என்ற கலித்தொகையடிகள், இங்குக் காணத்தக்கன. (ச)

கஉஅரு. **எழுதுங்காற் கோல்காணாக் கண்ணேபோற் கொண்கன்**
பழிகாணேன் கண்ட விடத்து.

இதுவுமது.

பரி.—(முன்னெல்லாங் கண்டிருந்தும்), எழுதும் கால் - எழுதுங்காலத்து, கோல் - அஞ்சனக்கோலினியல்பு, காணா - காணமாட்டாத, கண்ணேபோல்-கண்ணேபோல, கொண்கன் பழி-கொண்கனது தவறு, (காணாத விடத்தெல்லாங் கண்டிருந்து), கண்டவிடத்து காணேன் - (அவனைக்) கண்டவிடத்துக் காணமாட்டேன்; (எ - று.)

கோல்-ஆகுபெயர். இயல்பு - கருமை. என்னியல்பு இதுவாகலின், மேலும் அது முடியா தென்பதாம்.

(கு - ரை.) எழுதுதல்-(கண்ணுக்கு) மையிடுதல். அஞ்சனக்கோல் - கண்ணிற்கு மைதீட்டுங்கோல். காணாத இடத்தெல்லாம்-கணவனைக் காணாதபோதெல்லாம். கோல் என்பது-கோலினியல்பைக் காட்டுதலால், ஆகுபெயர்: இது, முதலாகுபெயரி லடங்கும். மேலும்-கண்டபின்பும். அது-கணவனோடு பிணங்குதல். (ரு)

கஉஅசு, **காணுங்காற் காணேன் றவறாய காணாக்காற்**
காணேன் றவறல் லவை.

இதுவுமது.

பரி.—காணுங்கால்-(கொண்கனை யான்) காணும்பொழுது, தவறு ஆய - (அவன்) தவறாயவற்றை, காணேன்-காண்கின்றிலேன்: காணாக்கால் - காணாதபொழுது, தவறு அல்லவை - அவையேயல்லது பிறவற்றை, காணேன் - காண்கின்றிலேன்.

செயப்படுபொருள், அதிகாரத்தான் வந்தது. முன்பு நான் நின்னொடு சொல்லிய தவறுகள் இதுபொழுது காணாமையிற் புலந்திலேனென்பதாம்.

(கு - ரை.) அவையேயல்லது-தவற்றையல்லது. காணுங்கால், காணாக்கால் என்றவற்றிற்குச் செயப்படுபொருள், கொண்கனையென்பது; இது, கீழ்க் குறளில் 'கொண்கன் பழிகாணேன்' என்று கொண்கனது பழிகாணாமை அதிகாரப்பட்டு நிற்றலால், அவ்வதிகாரம்பற்றி வந்ததென்க. இதுபொழுது-கணவனைக்கண்ட இப்போது. கணவனோடு புலவாமைக்குக் காரணம், சொல்லிய தவறுகளைக் கணவனைக் கண்டபோது காணாமையென்க. (சு)

கஉஅஎ. உய்த்த லறிந்து புனல்பாய் பவரேபோற்
பொய்த்த லறிந்தென் புலந்து.

இதுவுமது.

பரி.—உய்த்தல் அறிந்து-(தம்மை) ஈர்த்துக்கொண்டுபோத லறிந்துவைத்து,புனல்-(ஒழுகுகின்ற)புனலுள்,பாய்பவர் போல் - பாய்வார் செயல்போல, பொய்த்தல் அறிந்து - (புலவி) முடிவு போகாமை யறிந்துவைத்து, புலந்து என் - (கொண்கனோடு) புலந்துபெறுவதென்? (எ - று.)

பாய்பவரென்பது-ஆகுபெயர். பொய்த்தல்-புரைபடுதல். புலந்தாலும் பயனில்லையென்பதாம். பொய்த்தலறிந்தேனென்பது பாடமாயின், உய்த்தலறிய ஓடுநீருட் பாய்வார்போல, முடிவறியப் பண்டொருகாற் புலந்து முடியாமையறிந்தேன்: இனி அது செயற்பாற்றன்றென வுரைக்க.

(கு - ரை.) ஈர்த்துக்கொண்டுபோதல் - இழுத்துக்கொண்டுபோதல். ஒழுகுகின்ற-பெருக்கெடுத்திருக்கின்ற. புனலுள்-வெள்ளநீரில். பாய்பவரென்பது-அவரதுசெயலைக் காட்டுதலால், பொருளாகுபெயர். புரைபடுதல் - பழுதுபடுதல். முடிவறிய புலவியின் முடிவையறியுமாறு. அது - புலவி முடிவறிய முயலுதல். (எ)

கஉஅஅ. இளித்தக்க வின்னா செயினுங் களித்தார்க்குக்
கள்ளற்றே கள்வநின் மார்பு.

தலைமகள் புணர்ச்சிவிதுப்பறிந்த தோழி தலைமகற்குச் சொல்லியது.

பரி.—கள்வ-வஞ்சகா! களித்தார்க்கு - (தன்னையுண்டு) களித்தார்க்கு, இளி தக்க இன்னா செயின் உம்-*இளிவரத் தக்க இன்னாதவற்றைச் செய்யினும், (அவரால் மேன்மேல் விரும்பப்படுவதாய), கள் அற்று-கள்ளுப் போலும், நின்மார்பு-(எங்கட்கு) நின்மார்பு; (எ - று.)

அவ்வின்னாதன-நாணின்மை, நிறையின்மை, ஒழுக்கமின்மை, உணர்வின்மை யென்றிவை முதலாயின. எங்கட்கு நாணின்மை முதலியவற்றைச் செய்யுமாயினும், எங்களால் மேன்மேல் விரும்பப்படாநின்றதென்பதாம். கள்வ! என்றதும் அதுநோக்கி.

(கு - ரை.) இளிவரத்தக்க இன்னாதவற்றைச் செய்யினும் மேன்மேல் விரும்பப்படுதலில், மார்பிற்குக் கள் உவமை. இளிவரத்தக்க-எளிமையுண்டாக்கத்தக்க. 'இளித்தக்க இன்னா' என்று மூலபாடத்தில் வந்ததை விவரிக்கின்றார் 'அவ்வின்னாதன' என்று தொடங்கி. விரும்பப்படாநின்றது என்பதற்கு எழுவாய், மார்பு என்பது. இளித்

---

*பி - ம்: இளிவாகத்தக்க

தக்க ஏகாரம்-ஈற்றசை. இன்னாசெயினும் மேன்மேல் விரும்பப்படுதல் நோக்கி, 'கள்வ!' என்று விளித்தது. (அ)

கஉஅகூ. மலரினு மெல்லிது காமஞ் சிலரதன்
செவ்வி தலைப்படு வார்.

உணர்ப்புவயின்வாராவூடற்கண் தலைமகன் சொல்லியது.

பரி.—காமம்-காமவின்பம்,மலரின்உம்மெல்லியது-மலரினும் மெல்லிதாயிருக்கும்: (அங்ஙனம் மெல்லிதாதலையறிந்து), அதன் செவ்வி - அதன் செவ்வியை, தலைப்படுவார்-பெறுவார், சிலர் - (உலகத்துச்) சிலர்; (எ - று.)

தொட்டதுணையானே மணச்செவ்வி யழிவதாய மலர் எல்லாவற்றினும் மெல்லி தென்பது விளக்கலின், உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது. குறிப்பும், வேட்கையும், நுகர்ச்சியும், இன்பமும் ஒருகாலத்தின்கண்ணே யொத்து நுகர்தற்குரியார் இருவர் அதற்கேற்ற இடனுங் காலமும் உபகரணங்களும் பெற்றுக் கூடி நுகரவேண்டுதலின் 'அதன்செவ்வி தலைப்படுவார் சிலர்' என்றும், அவற்றுள் யாதானு மொன்றனாற் சிறிது வேறுபடினும் வாடுதலின் 'மலரினுமெல்லிது' என்றுங் கூறினான். குறிப்பு ஒவ்வாமையின் யான் அதுபெறுகின்றிலேனென்பதாம். தலைமகளூடல்தீர்வது பயன்.

(கு - ரை.) உணர்ப்புவயின் வாரா ஊடல் - தலைவனால் தெளிவிக்கப்படுந் தன்மைக்கணில்லாத ஊடல். "உணர்ப்புவயின் வாரா வூடலுற்றோள் வயின், உணர்த்தல்வேண்டிய கிழவோன்" என்று தொல்காப்பியத்துக் கற்பியலில் கூ-ஆஞ் சூத்திரத்தில் வருகின்றது. "உணர்ப்புவரை யிறப்பினுஞ்செயற்குறி பிழைப்பினும், புலத்தலு மூடலுங் கிழவோற்குரிய" என்ற தொல்காப்பியச் சூத்திரப்படி புலத்தல்தோன்றக் கிழவன் [தலைமகன்] கூறுகின்றான்: அடுத்தசெய்யுளும் இத்தன்மையதே. "உணர்ப்புவயின் வாரா வூடற்றோன்றிற், புலத்தருனே கிழவற்கும் வரையார்" என்ற இறையனாரகப்பொருட், சூத்திரத்தையும் ஈண்டு நோக்குக. அதன்செவ்வி - காமவின்பத்தின்நலனை. தொட்ட துணையானே - தொட்ட மாத்திரத்தால். உம்மை, 'மலரினும்'என்ற இடத்து உள்ளது. குறிப்பு - மனக்கருத்து. உபகரணங்கள் - வேண்டிய கருவிகள்: அவை-மெல்லணை மலர் சாந்து தென்றற்காற்று நிலா என்ற இவை போன்றவை. அவற்றுள் - இடம் முதலியவற்றுள். குறிப்பு ஒவ்வாமையின் - தலைமகள் எண்ணம் ஏற்றிராமையால். அது - காமவின்பம். (கூ)

கஉகூ0. கண்ணிற் றுனித்தே கலங்கினாள் புல்லுதல்
எண்ணினுந் தான் விதுப்புற்று.

இதுவுமது.

பரி.—(காதலின் முன்னொருஞான்று புல்லல்விதுப்பினாற் சென்ற என்னொடு), கண்ணின் துனித்து - (தன்) கண் மாத்தி

ரத்தானுடி, புல்லுதல் என்னின்உம் தான் விதுப்புற்று - புல்லுதலை என்னினுந் தான் விதும்பலால், (அது தன்னையும் அப்பொழுதே மறந்து), கலங்கினள் - கூடிவிட்டாள்; (அதனல், யான் இத்தன்மையேனுகவும் விதுப்பின்றி ஊடிநிற்கின்ற இவள் அவளல்லள்); (எ - று.)

கண்மாத்திரத்தானூடல் - சொன்னிகழ்ச்சியின்றி அது சிவந்ததுணையேயாதல்.அவளாயின்,இங்ஙனம்ஊடற்கண் நீடாளென்பது பயன்.

(கு - ரை.) காதலி - மனைவி. புல்லல்விதுப்பினல் - தழுவுகையிலுள்ள விரைவினல். விதும்பலால் - விரைதலால். அது தன்னையும் - கண்மாத்திரத்தானூடியதையும். இத்தன்மையேனுகவும் - இப்படி வருத்தமுற்றிருப்பவனுக இருக்கவும். விதுப்பின்றி - புணர்ச்சிவிரைவு இல்லாமல். சொல்நிகழ்ச்சியின்றி - வெகுண்டு கூறுஞ்சொல் நிகழ்தலில்லாமல். அது - கண். புல்லுதலில் என்னினுந் தான் விதுப்புறுதலால் 'கண்ணிற்றுனித்தே கலங்கினள்' என்று இங்குத் தலைவியின் முன்னைய நிலையைத் தலைவன் கூறியது, அவளாயின் ஊடற்கண்நீடாள் என்று தெரிவித்தல்மூலமாகத் தலைவியின்பிணக்குத் தீர்க்கவேண்டி. (௧0)

கூ0 - ஆம் அதிகாரம்—நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

பரி:— அஃதாவது - காரணமுண்டாயவழியும் புலக்கக்கருதாது புணர்ச்சி விதும்புகின்ற நெஞ்சுடனே தலைமகள் புலத்தலும், தலைமகன் புலத்தலுமாம். அதிகாரமுறைமையும் இதனனே விளங்கும்.

(கு - ரை.) நெஞ்சொடு-(புணர்ச்சி விதும்புகின்ற) நெஞ்சுடனே, புலத்தல் - புலவிகொள்ளுதல். நெஞ்சுடனே புலத்தல் புணர்ச்சி விதும்பலின்பின் கூறப்பட்டதென அதிகாரமுறைமை காண்க.

கஉகக. **அவர்நெஞ் சவர்க்காதல் கண்டு மெவனெஞ்சே**
நீயெமக் காகா தது.

தலைமகன்கண் தவறுண்டாயவழியும் புலவிகருதாத நெஞ்சிற்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

பரி.—நெஞ்சே—! அவர் நெஞ்சு அவர்க்கு ஆதல் கண்டு உம்-அவருடையநெஞ்சு (நம்மை நினையாது) அவர்க்குஆய்நிற்றல் கண்டுவைத்தும், நீ எமக்கு ஆகாதது எவன் - நீ எமக்காய் நில்லாது அவரை நினைத்தற்காரணம் யாது? (எ - று.)

அவர்க்காதல் - அவர்கருதியதற்கு உடம்படுதல். எமக்காகாததென்றது,புலவிக்குஉடம்படாமையை.ஒருகருமத்தைத் தாமாகஅறிந்து செய்யமாட்டாதார் செய்வாரைக் கண்டாயினுஞ் செய்வர்: நீ அதுவுஞ்செய்கின்றிலை யென்பதாம்.

(கு - ரை.) அவர்கருதியதற்கு - அவர் நினைத்த செயலுக்கு: பொருள்வயிற்பிரிவு என்றாற்போன்றவற்றிற்கு. தலைவர் நெஞ்சு அவர்க்குஆதலைக் கண்டுவைத்தும் பின்னும் எமக்கு நீ ஆகின்றிலையே யென்று தன் நெஞ்சொடு கூறுகின்றாளென்க. (க)

கஉகஉ. உறாஅ தவர்க்*கண்ட கண்ணு மவரைச்
செறாஅரெனச் சேறியென் னெஞ்சு.

இதுவுமது.

பரி.—என்நெஞ்சு - என்நெஞ்சே! (மேலும்), உறாதவர் கண்டகண் உம்-(நம்மாட்டு) அன்புடையராகாதவரை உள்ளவாறறிந்தவிடத்தும், செறார் என-(நாஞ் சென்றால்)வெகுளாரென்பதுபற்றி, அவரை சேறி-(நீ)அவர்மாட்டுச் செல்லாநின்றாய்; (இப்பெற்றியதுமேலும் ஓரறியாமையுண்டோ?) (எ - று.)

அவரையென்பது வேற்றுமைமயக்கம். பழங்கண்ணோட்டம்பற்றி வெகுளாரென்பது கந்தாகச் † சென்றாய்; நீ கருதியது முடியுமோவென்பதாம்.

(கு - ரை.) மேலும்-அவர்நெஞ்சு அவர்க்காதல்மேலும். அவரை என்ற இரண்டாம்வேற்றுமை - அவர்மாட்டு என்று ஏழாம்வேற்றுமைப்பொருளைத் தருதலால், வேற்றுமைமயக்கமாம். பழங்கண்ணோட்டம் - பழைய தாட்சிணியம். கந்தாக - பற்றுக்கோடாக. கருதியது- நினைத்தது: அவரைக் கூடுதலென்பது; சென்றாற் சினவாரென்றெண்ணியது என்றலும் உண்டு. (உ)

கஉகங. கெட்டார்க்கு நட்டாரில் லென்பதோ நெஞ்சேநீ
பெட்டாங் கவர்பின் செலல்.

இதுவுமது.

பரி.—நெஞ்சே—! (என்மாட்டுநில்லாது), நீ—,பெட்டாங்கு-விரும்பியவாறே, அவர்பின் செலல்-அவர்மாட்டுச் செல்லுதற்குக் காரணம்,—கெட்டார்க்கு நட்டார் இல் என்பது ஓ-கெட்டார்க்கு நட்டார் (உலகத்து) இல்லையென்னும் நினைவோ? (நின்னியல்போ? கூறுவாயாக); (எ-று.)

என்னைவிட்டு அவர்மாட்டுச் சேறல் நீ பண்டேபயின்றதென்பாள் 'பெட்டாங்கு' என்றும், தான் இதுபொழுது மானமிலளாகலின் 'கெட்டார்க்கு' என்றுங் கூறினாள். பின்னென்பது, ஈண்டுஇடப்பொருட்டு. செலலென்பது-ஆகுபெயர். "ஒல்கிடத் துலப்பிலா வுணர்வி லார்தொடர்பு" ஆயிற்று, நின்றொடர்பென்பதாம்.

* பி - ம்: கண்டக்கண் என்று பாடமிருக்கலாம். †சென்றால்.

(கு - ரை.) என்மாட்டு-என்னிடத்து. பெட்டாங்கு என்பதன் பொருள்-விரும்பியவாறே என்பது: பெட்ட் ஆங்கு எனப்பிரிக்க. நட்டார்-நண்பர். பண்டேபயின்றது-முன்னரே பழகினது. இதுபொழுது-இப்போது. மானம்-மனத்துமேம்பாடு: நாமென்று தன்னைச்சிறப்பாக எண்ணும்எண்ணம். அவர்பின் என்ற இடத்துள்ள 'பின்' என்பது-இங்கே பின்னிட மென்ற பொருளது: இது, காலப்பொருட்டாயும் வரும். செலல் என்னுங் காரியப் பெயர்-செல்லுதற்குக் காரணமென்னும்பொருளைத் தந்ததனால்,காரியவாகு பெயர்."ஒல்கிடத் துலப்பிலா வுணர்விலார் தொடர்பு" என்று, கலித்தொகை, பாலைக்கலி, உ௫-ஆம் பாட்டில் வந்துள்ளது. இதன்பொருள்:-ஒல்கு இடத்து-தளர்வுநேர்ந்த போது, உலப்பு இலா-உதவுதலில்லாத, உணர்வு இலார்-அறிவில்லாருடைய, தொடர்பு-உறவு என்பது."முட்டின்ஞெருவ் ருடைய பொழுதின்கண், அட்டிற்றுத் தின்பவ ராயிரவராபவே, கட்டலர்தார்மார்ப கலி யூழிக்காலத்துக், கெட்டார்க்கு நட்டாரோ வில்" என்பது, பழமொழிப் பாடல்; 'கெட்டார்க்கு நட்டாரில்' என்ற பழமொழியைத் தலைவி எடுத்துக் காட்டினென்று ளென்க. (௬)

கஉகச. **இனியன்ன நின்னெடு சூழ்வார்யார் நெஞ்சே**
துனிசெய்து துவ்வாய்காண் மற்று.

இதுவுமது.

பரி.—நெஞ்சே—! (நீ அவரைக் கண்டபொழுதே இன்ப நுகரக்கருதுவதல்லது அவர்தவறு நோக்கி), துனி செய்து - (முன்) புலவியையுண்டாக்கி, மற்று துவ்வாய் - (அதனையளவறிந்து)பின் நுகரக்கருதாய்:(ஆகலான்),இனி—,அன்ன-அப்பெற்றிப்பட்டவற்றை, நின்னெடு சூழ்வார் யார் - நின்னேடெண்ணுவார் யார்? (யான் அதுசெய்யேன்); (எ - று.)

அப்பெற்றிப்பட்டன-புலக்குந் திறங்கள். காணென்பது, உரையசை. மற்று-வினைமாற்றின்கண்வந்தது.முன்னெல்லாம் புலப்பதாகவெண்ணியிருந்து பின் புணர்ச்சிவிதும்பலின்,இவ்வாறு கூறினள்.

(கு - ரை.) கணவனைக் கண்டபோது புலவிகொண்டு அப்புலவியை அளவறிந்து செலுத்திப் பின் இன்பத்தை நுகரவேண்டுவது முறைமையாயிருக்க, தன் நெஞ்சு கணவனைக் கண்டபோதே முன் புலப்பதாகக்கருதியதை மறந்திட்டு இன்பம்நுகரக் கருதுவதனால் அதனோடு பிணங்கிக்கூறுகின்றுளென்க.மற்று என்பது-துனிசெய்த லென்னும் வினையையொழித்துத் துனிசெய்யாமை யென்னும் வினையைத் தந்து நிற்றலால், வினைமாற்றும். முன்னெல்லாம்-கணவனைக் காண்பதற்குமுன்னே யெல்லாம். புணர்ச்சிவிதும்பல் - புணர்ச்சிக்கு விரைதல். (எ)

கஉகரு. **பெறாஅமை யஞ்சும் பெறிற்பிரி வஞ்சும்**
அறாஅ விடும்பைத்தென் னெஞ்சு.

வாயிலாகச் சென்ற தோழி கேட்பத் தலைமகள் சொல்லியது.

பரி.— பெருமை அஞ்சும் - (காதலரைப் பெறாத ஞான்று) அப்பெருமைக்கு அஞ்சாநின்றது: பெறின் பிரிவு அஞ்சும் - பெற்றக்கால் வரக்கடவ பிரிவினையுட்கொண்டு அதற்குஅஞ்சா நின்றது: (ஆகலான்), என் நெஞ்சு-என்னெஞ்சம், அரா இடும்பைத்து - (எஞ்ஞான்றும்) நீங்காதஇடும்பையை யுடைத்தா யிற்று; (எ - று.)

காதலரைப் பெற்றுவைத்துக் கலவியிழத்தல் உறுதியன் றென்னுங் கருத்தான் வாயில் நேர்கின்றா ளாகலின்'பெறாமை யஞ்சும்' என்றும், கலவியாராமையின் இன்னும் இவர்பிரிவ ராயின் யாது செய்துமென்பது நிகழ்தலின் 'பெறிற்பிரிவஞ் சும்' என்றும், இவ்விரண்டுமல்லது பிறிதின்மையின் 'எஞ் ஞான்றும் அராவிடும்பைத்து' என்றுங் கூறினாள்.

(கு - ரை.) "கொலைவல்பாணன் பாடினி கூத்தர், இளைஞர் கண்டோர்இருவகைப்பாங்கர், பாகன் பாங்கி செவிலியறிவர், காமக்கிழத்தி காதற் புதல்வன்,விருந்தாற்றாமை என்றிவை யூடல்,மருந்தாய்த் தீர்க்கும் வாயில்களாகும்'' என்ற நாற்கவிராசநம்பியகப் பொருள் விளக்கச் சூத்திரத்தினால், ஊடலில் வாயிலாதற்குஉரியாரை யறிக. இடும்பை-துன்பம். வாயில் நேர்கின்றாள் - வாயிற்கு உடன்படுகின் றாள். ஆராமையின்- திருப்திபிறவாமையால். இரண்டு மல்லது-காதலரைப் பெறாமைக்கஞ்சுதல் காதலரைப்பெற்றக்கால் அவர் பிரிவிற் கஞ்சுதல் என்ற இரண்டுமல்லாமல். (ரு)

கஉகசு. தனியே யிருந்து நினைத்தக்கா லென்னைத்
தினிய விருந்ததென் னெஞ்சு.

இதுவுமது.

பரி.—என் நெஞ்சு இருந்தது-என்னெஞ்சு ஈண்டிருந்தது,—தனியே இருந்து - (காதலரைப்) பிரிந்திருந்து, நினைத்தக்கால்- (அவர் கொடுமைகளை யான் தன்னொடு) நினைத்தக்கால், (அவ்வளவறிந்து), என்னை தினிய - என்னைத் தின்பதுபோன்று துன்பஞ்செய்தற்கே; (எ - று.)

என்மாட்டிருந்தது, அன்று அவர்கொடுமைகளை யுட்கொண்டு எனக்காற்றாமைசெய்தற்கே; இன்றுஅவைநோக்கி அவரொடு புலத்தற்கன்றென்பதாம்.

(கு - ரை.) ஈண்டு இருந்தது-இங்கே [என்னுடலில்] இருந்தது. அன்று - பிரிந்த அப்போது: இன்று-கணவர்வந்துள்ள இப்போது. அவை - அக்கொடுமைகளை. (சு)

கஉகஎ. நாணு மறந்தே னவர்மறக் கல்லாவென்
மாணு மடநெஞ்சிற் பட்டு.

இதுவுமது.

பரி.—அவர் மறக்கல்லா-(தன்னைமறந்த)காதலரை(த் தான்) மறக்கமாட்டாத, என் மாணா மடநெஞ்சில் - என்மாட்சிமை யில்லாத மடநெஞ்சுடனே, பட்டு-கூடி, நாண்உம் மறந்தேன்-(என்னுயிரினுஞ்சிறந்த) நாண் தன்னையும் மறந்துவிட்டேன்.

மாணாமை - ஒருநிலையினில்லாமை. மடமை-கண்டவழி நினைந்து காணாவழி மறக்குந் தவற்றைக் காணாவழிநினைந்து கண்டவழி மறத்தல். நாண் - எஞ்ஞான்றுங் கூடியொழு கினும் அஞ்ஞான்று கண்டார்போன்று ஒடுங்குதல். கண்ட பொழுதே புணர்ச்சிவிதும்பலின், அதனையுமறந்தேனென் றாள்.

(கு - ரை.) நெஞ்சுக்கு ஒருநிலையில் நில்லாமை-காதலரைக்காணாத போது அவருடையகொடுமைகளை நினைந்து அவர்மீதுசினத்தலும், கண்டபோது அவற்றை மறந்து அவரைக் கூடநினைத்தலும். அதனை - நாணை. (எ)

கஉகஅ. எள்ளி னிளிவாமென் றெண்ணி யவர்திறம்
உள்ளு முயிர்க்காத னெஞ்சு.

இதுவுமது.

பரி.—உயிர் காதல் நெஞ்சு-உயிர்மேற் காதலையுடைய (என்) நெஞ்சு, எள்ளின் - (நம்மை யெள்ளிச்சென்றாரென்று நாமும்) எள்ளுவே மாயின், இளிவு ஆம் என்று எண்ணி-(பின் நமக்கு) இளிவாமென்று கருதி, அவர் திறம் உள்ளும் - அவர் திறத்தினையே நினையாநின்றது; (எ - று.)

எள்ளுதல்-வாயின்மறுத்தல். இளிவு-வழிபடாமையானும், பிரிவாற்றாமையானும், நாணும் நிறையும் முதலிய இழத்தலா னும் உளதாவது. திறம்-வாயினேர்தலும் வருதலும் கூடலும் முதலாயின. இளிவிற்கஞ்சுதலானும் இறந்துபடமாட்டாமை யானும் கூடக் கருதாநின்றதென்பதாம்.

(கு - ரை.) எள்ளி - இகழ்ந்து, உபேட்சித்து. வழிபடாமை - அனுசரித்து நடவாமை. திறம் - செயல். 'உயிர்க்காதல் நெஞ்சு' என்ற தனால், இறந்துபடமாட்டாமையானுங் கூடுதற்குக் கருதாநின்ற தென்கிருள். (அ)

கஉகக. துன்பத்திற் கியாரே துணையாவார் தாமுடைய
நெஞ்சந் துணையல் வழி.

உணர்ப்புவயின்வாரா வூடற்கண் தலைமகன் சொல்லியது.

பரி.—துன்பத்திற்கு - (ஒருவர்க்குத்) துன்பம் வந்துழி அது நீக்குதற்கு, தாம் உடைய நெஞ்சம் - தாம் உரித்தாகப்

பெற்ற (தம்முடைய) நெஞ்சம், துணை அல்வழி-துணையாகாவழி, துணை ஆவார் யாரே - (வேறு) துணையாவார் ஒருவருமில்லை.

ஈண்டுத் துன்பமாவது-ஊடலுணர்ப்புவயின் வாராமை: அதற்கு நெஞ்சம் துணையாகாமையாவது-அவளை யன்பில ளென்றொழியாது கூடற்கண்ணே விதும்பல். ஒருதுணையுமின் மையின், இஃதுஉற்று விடுதலேயுள்ளதென்பதாம்.

(கு - ரை.) துன்பம் வந்துழி-துன்பம்நேரிட்டபோது. உரித்தாக - உரிமையுடையதாக. சுவாதீனமாக. துணையாகாவழி - துணையாகா விட்டால். உணர்ப்புவயின்வாரா ஊடல் - தீர்க்கமுடியுமாறு நிகழா [தீர்க்கமுடியாத] ஊடல். இஃது-இத்துன்பம். உற்றுவிடுதலே-அனு பவித்தலே. "உணர்ப்புவயின்வாரா வூட ரோன்றிற், புலத்தருனே கிழவர்க்கும் வரையார்" என்ற இறையனாகப்பொருள், இங்குக்காணத் தக்கது. "உடனிகழ்கின்ற சகார்த்தாதி" என்ற பிரயோகவிவேகப்பா வின் உரையில் 'ஆதிசத்தத்தால், பூவிற்குச்சென்ருன், துன்பத்திற்கு யாரேதுணையாவார்,மறத்திற்கு மஃதேதுணை, பிணிக்குமருந்து என்பவற் றின்கண் பறிக்க நீக்க என நடுவேபெய்து பொருளுரைத்துத் தும்ர்த் தம் என்பதுங்கொள்க' என்றது, இங்கேயறிக. குற்றியலிகரம், அலகு பெருது வந்தது. (கூ)

கஉoo. தஞ்சந் தமரல்ல ரேதிலார் தாமுடைய
நெஞ்சந் தமரல் வழி.

இதுவுமது.

பரி.—தாம் உடைய நெஞ்சம் தமர் அல் வழி-தாம் உரித் தாகவுடைய நெஞ்சம் (ஒருவர்க்குத்) தமரல்லாவழி,— ஏதிலார் தமர் அல்லார் தஞ்சம்-அயலார் தமரல்லராதல் சொல்லவேண் டுமோ? (எ - று.)

பிறளொருத்தியைக் காதலி யென்று கருதி என்னெஞ்சே என்னை வருத்தாநின்றபின், அப்பிறள் புலக்கின்றது எளி தென்பதாம்.

(கு - ரை.) தமர்-சுற்றம். பிறள்-ஊடலினுல் தன்மை வேறுபட்ட வள். காதலி - நம்மிடம் விருப்பமுள்ளவள். "தஞ்சக்கிளவி யெண் மைப்பொருட்டே" என்ற தொல்காப்பியத்து இடையியற் சூத்திரத் தால்,தஞ்சம் என்பது எளிதுஎன்ற பொருளதாதல் வெளியாம்: ஆத லால்,தமரல்லராதல் தஞ்சம் என்பதற்கு - தமரல்லாவது எளிது பொருளாமாதலால், அப்பொருளின் கருத்தாக, 'தமரல்லாாதல் சொல்லவேண்டுமோ?' என்ருர். (கo)

கஉக - ஆம் அதிகாரம்—புலவி.

பரி.—அஃதாவது-இருவர்நெஞ்சும் புணர்ச்சிவிதும்பாது புலக்கக் கருதியவழி ஒருவரோடொருவர் புலத்தல். அதிகார முறைமையும் இதனனே விளங்கும்.

(கு - ரை.) இருவர் - தலைவன் ,தலைவி என்ற இவ்விருவருடைய விதும்பாது - விரையாமல். புலக்க - பிணக்குக்கொள்ள. கருதிய வழி - நினைந்தபோது.

கநூ0க. புல்லா திராஅப் புலத்தை யவருறும்
அல்லனோய் காண்கஞ் சிறிது.

வாயிலாகச்சென்ற தோழி தலைமகள்வாயினேர்தற்பொருட்டு அவளொடு நகையாடிச் சொல்லியது.

பரி.—அவர் உறும் அல்லல் நோய் சிறிது காண்கம் - (அங்ஙனம் புலந்தாற்)காதலரெய்தும் அல்லல்நோயினை(யாம்)சிறிது காணக்கடவேம்: புல்லாது இரா-(நீ அவரை விரைந்துசென்று) புல்லாதே (இத்தொழிலை மேலிட்டுக்கொண்டு) இருந்து, புலத்தை - புலப்பாயாக; (எ - று.)

அல்லல்நோய் - துன்பத்தைச் செய்யும் காமநோய். சிறிதென்றாள், புலவியை நீளவிடலாகாதென்பதுபற்றி. புலத்தை யென்புழி ஐகாரம், "கடம்பூண்டொருகானீவந்தை" என் புழிப் போல முன்னிலைவினைவிகுதி. புலத்தி யென்பதூஉம் பாடம். புலவிக்குறிப்புக் கண்டு அவள்வழியளாய்நின்று, 'நாமுற்ற வருத்தம் அவருஞ் சிறிதுற்றறிதல் வேண்டும்' என நகையாடி நேர்வித்தவாறு.

(கு - ரை.) வாயிலாகவந்த பாங்கி, வாயில் நேர்வித்தற்காக, தலைவியின் புலவிக்குறிப்புக் கண்டு அவள்வழியளாய் நிற்பவள் போலப் பாவித்து, நாம் உற்றவருத்தம் அத்தலைவரும்அடைய வேண்டுமென்று சொல்லி நின்று நகையாடினுளென்க. வாயிலாக - கணவனோடு தலைவியைப் பொருந்தவிடுதற்குஉரிய தூதாக. இத் தொழிலை - புணர்ச்சிக்கு இடங்கொடாமையாகிய இச்செயலை. நீள - வெகுகாலம் இருக்க. "கடம் பூண்டு" என்று தொடங்கும்மேற் கோள், கலித்தொகை, குறிஞ்சிக்கலி, உஎ - இல் உள்ளது: இதன் பொருள்:—கடம் பூண்டு-கடனைப்பூண்டு, ஒருகால்—, நீ வந்தை - நீ வருவாய் என்பது: இந்த வந்தையென்பது-வருவாயென்று பொருள் பட - அதில் ஐ என்பது முன்னிலை விகுதியாய்வதுபோல, புலத்தை யென்பது புலப்பாயென்று பொருள்பட, ஐ விகுதி - முன்னிலைக்கண் வந்ததென்க. நேர்வித்தல் - உடன்படுவித்தல். (க)

கநூ0உ. உப்பமைந் தற்றாற் புலவி யதுசிறிது
மிக்கற்றா னீள விடல்.

புலவியொழிந்து வாயினேரும்வகை அவள் சொல்லியது.

பரி.— புலவி—, (கலவி இன்பஞ்செயற்கு வேண்டுமளவிற்றாதல்), உப்பு அமைந்(த)து அற்று-உப்பு(த் துய்ப்பன வற்றை இன்சுவைய வாக்கற்கு)வேண்டுமளவிற்றாதல்போலும்; சிறிது நீளவிடல் - (இனி அதனை அவ்வளவிற்) சிறிது மிகவிடு

தல், அது மிக்கு அற்று - அவ்வுப்பு அளவின் மிக்காற் போலும்; (எ - று.)

நீளவிடல்-*அளவறிந்துணராது கலவிமேலெழுந்த குறிப்புஅழுங்குமளவுஞ்‡செல்லல். சிறிது நீளவிடலாகாதென்றாள், நேர்விக்கின்றாளாகலின். உப்பு மிக்கவழித் துய்ப்பது சுவையின்றாறற்போலப் புலவிமிக்கவழிக் கலவி இன்பமின்றாமென்றமையின், இது பண்புவமை.

(கு - ரை.) துய்ப்பனவற்றை-உண்ணும் உணவுகளை. அழுங்குமளவும்-கெடுமளவும். உப்பின்சுவையையும் சுவைகெடுதலையும் உவமையாகக் கூறியதனால், இது பண்புவமை. (உ)

கங0ங. அலந்தாரை யல்லனோய் செய்தற்றாற் றம்மைப்
புலந்தாரைப் புல்லா விடல்.

பரத்தையரிடத்தினின்றும் வந்த
தலைமகனொடு தலைமகள் புலந்து சொல்லியது.

பரி.—தம்மை புலந்தாரை-தம்மைப்பெறாது புலந்த மகளிரை, புல்லாவிடல் - புலவி நீக்கிக் கலவாது (ஆடவர்)சேறல், —அலந்தாரை-(பண்டே)துன்பமுற்றழிந்தாரை, அல்லல் நோய் செய்து அற்று-(அதன்மேலும்) மிக்க துன்பத்தினைச் செய்தாற்போலும்; (எ-று.)

பிறர்பாற்சேறலின் நும்மைப்பெறாது புலந்தாடியிருக்கின்ற பரத்தையரைப்போய்ப் புலவிநீக்கிப் புல்லீராயின், அவராற்றா ரென்பதாம்.

(கு - ரை.) தம்மை - தலைவரை. சேறல் - வேற்றிடத்துச்செல்லுதல். பிறர் என்றது - தலைமகளாகிய தன்னை. புல்லீராயின் - தழுவாதுவிட்டீராயின். அவர் - பரத்தையர். உம்மைப் பெறாமையாற் பிணங்கிய பரத்தையரின் பிணக்கைத்தீர்த்துப் புணராது எம்பாற்சேறல் தகாதென்று தலைவி புலந்து சொல்லுகிறாளென்க. (ங)

கங0௪. ஊடி யவரை யுணராமை வாடிய
வள்ளி முதலரிந் தற்று.

இதுவுமது.

பரி.—ஊடியவரை உணராமை-(நும்மோடு)ஊடிய பரத்தையரை ஊடலுணர்த்திக் கூடாதொழிதல்,— வாடிய வள்ளி-(பண்டே நீர்பெறாது) வாடிய கொடியை, முதல் அரிந்து அற்று - அடியிலேயறுத்தாற்போலும்; (எ - று.)

நீர் பரத்தையரிடத்தி ராயவழி எம்புதல்வரைக் கண்டு ஆற்றியிருக்கற் பாலமாய யாம் நும்மோடுஊடுதற்குரியமல்லம்:

பி - ம். *அளவறிந்தொழியாது. ‡செய்தல். செலுத்தல்.

அன்மையின்,எம்மைபுணர்த்தல்வேண்டா;உரியராயூடிய பரத்தையரையே உணர்த்தல்வேண்டுவது: அதனால், ஆண்டுச் சென்மி னென்பதாம்.

(கு - ரை.) நீர்பெருது - தண்ணீர் பாய்ச்சப்பெருமல். இடத்திர்- இடத்திலேயிருப்பவர். உணர்த்தல் - புலவிநீக்குதல். ஆண்டு - அங்குத்தானே. வள்ளி - வல்லியென்ற வடசொல்லின் திரிபு. (௪)

கருOரு. நலத்தகை நல்லவர்க் கேஎர் புலத்தகை
பூவன்ன கண்ணு ரகத்து.

தலைமகளைப் புலவிநீக்கிக் கூடிய தலைமகன் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

பரி.—நலம் தகை நல்லவர்க்கு ஏர்-நற்குணங்களால் தகுதியுடையராய தலைவர்க்கும் அழகாவது,—பூ அன்ன கண்ணார் அகத்து புல தகை-(தம்) பூவன்னகண்ணார் நெஞ்சின்கண் நிகழும் புலவிமிகுதியன்றே; (எ - று.)

சிறப்பும்மை, விகாரத்தாற் ருெக்கது. தவறில்லார்க்கும் புலவிஇனிதென்பான், 'நலத்தகை நல்லவர்க்கும்' என்ருன். அழகு - இன்பப்பயனைத் தலைப்படுதல். தான் நுகர்ந்தஇன்பத்திற்கேதுவாகியபுலவியை வியந்துகூறியவாறு.

(கு - ரை.)நல்லவர்க்கு என்பதன்பின் உயர்வுசிறப்புப்பொருளைத் தரும் உம்மை, செய்யுள்விகாரத்தால் தொக்கதென்க. தவறு - தலைவியின் திறத்துப் பிழை. தலைப்படுதல்-பெறுதல். இன்பஞ் சிறந்து தோன்றுதற்குக் காரணம் புலவியே யாதலால், இன்பத்திற்கு ஏதுவாகிய புலவி யென்றது. புலத் தகை-புலவிமிகுதி. புல-முதனிலைத் தொழிற்பெயர். (ரு)

கருOசு. துனியும் புலவியு மில்லாயிற் காமம்
கனியுங் கருக்காயு மற்று.

இதுவுமது.

பரி.—துனிஉம் புலவிஉம் இல் ஆயின் - முதிர்ந்த கலாமாகிய துனியும் இளையகலாமாகிய புலவியும் இல்லையாயின், காமம்—,—கனிஉம் கருக்காய்உம் அற்று - செவ்விமுதிர்ந்த பழமும் இளங்காயும்போலும்; (எ - று.)

மிகமுதிர்ந்திறுமெல்லைத்தாய கனி நுகர்வார்க்கு மிகவும் *இனிமை செய்யாதாகலிற் றுனியில்லையாயிற் கனியற்றென்றும், கட்டிளமைத்தாய காய் நுகருஞ்செவ்வித்தன்ருகலிற் புலவியில்லையாயிற் கருக்காயற்றென்றுங் கூறினான். இவ்விரண்டும் வேண்டுமென்று வியந்து கூறியவாறு.

---

*இனிமைசெய்தலின் என்றபாடம் அமைவுறுவதாகத் தோன்றவில்லை.

(கு - ரை.) கனி - அளவுக்கு விஞ்சிக் கனிந்தபழம். இனிமைசெய்யும் முதிர்ந்தகலாமாகிய துனி இல்லையானால், காமம் பக்குவத்திற்கு மேற்பட்டுப் பழுத்திட்ட கனியைப்போன்று இன்பம் பயவாதாம்: அவ்வாறே இன்பஞ்செய்கின்ற புலவி யில்லையாயின், அக்காமம் நுகருஞ்செவ்வித்தல்லாத கருக்காய்போன்று இன்பஞ் செய்யாதா மென்றவாறு. இறும் எல்லைத்து-பதனழியும் பருவத்திலுள்ளது. கட்டிளமைத்தாய - மிகவும் இளமையுடையதாகிய: முதிராத என்றபடி. செவ்வி பக்குவநிலை. கருக்காய் - பிஞ்சாயிருக்கின்ற காய். இவ்விரண்டும்-(மிகமுதிராத) துனியும் (இளமைநீங்கிச் சிறிது முதிர்ந்த) புலவியும்; மிகமுதிர்ந்த துனியாயவழித் துன்பம்பயத்தலானும், அடியோடு முதிராத புலவியாயவழிக் கலவியின்பம்பயவாமையானும், இரண்டற்கு மிடையாகிய அளவறிந்து' என்று "ஊடுதல்" (கஙுஙு0) என்ற குறளிற் கூறுவதுங் காண்க. (சு)

கஙு0எ. ஊடலி னுண்டாங்கோர் துன்பம் புணர்வது
நீடுவ தன்றுகொ லென்று.

இதுவுமது.

பரி.—புணர்வது நீடுவது (கொல்) அன்றுகொல் என்று - (இனிப்) புணர்ச்சி நீட்டிக்குமோ நீட்டியாதோ என்று கருதலான், ஊடலின் ஓர் துன்பம் உண்டு - (இன்பத்திற்கு இன்றியமையாத) ஊடலின்கண்ணேயும் ஒருதுன்பம் நிகழும்; (எ-று.)

என்றென்னுமெச்சத்திற்குக் கருதலானென்பது வருவிக்கப்பட்டது. சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. கொல்லென்பதனை நீடுவதென்பதனுடனுங் கூட்டுக. ஆங்கென்பது, அசைநிலை. ஊடல், கூடற்கண்விரைவித்தல் கூறியவாறு.

(கு - ரை.) என்று என்பது சொல்லெச்சமாதலால், என்று கருதலான் என்று உரைக்கப்பட்டது. ஊடலின் என்பதன்பின் உயர்வு சிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கதென்க. அன்றுஎன்பதன்பினுள்ள 'கொல்' என்பது, 'நீடுவது கொல், அன்றுகொல்' என இரண்டிடத்துங் கூட்டப்பட்டது காண்க. புணர்ச்சி நீட்டிக்கும்-புணர்ச்சிநிகழுங் காலம் நீட்டிக்குமோ என்றவாறு. புணர்ச்சி நீட்டிக்குமோ என்று ஓரையந்தோன்றுவதால்தான் ஊடலினும் ஓர் துன்பமுண்டென்றது.

கஙு0அ. நோத லெவன்மற்று நொந்தாரென் றஃதறியுங்
காதல ரில்லா வழி.

உணர்ப்புவயின்வாரா வூடற்கண் தலைமகன் தலைமகளோடு புலந்து சொல்லியது.

பரி.—(இவர் நம்பொருட்டாக), நொந்தாரென்று—, அஃது அந்நோவினை, அறியும்—, காதலர் - அன்புடையாரை, இல்லாவழி - பெறாவழி,—நோதல் மற்று எவன்-(ஒருவர்) நோகின்றதனாற் பயனென்னை? (எ - று.)

அறிதல் - ஈண்டு ஊடலையினிதுணர்தல். மற்று, வினை மாற்றின்கண்வந்தது. 'இவள் நங்காதலியல்லள்: அன்மை யின் இந்நோவறியாள்: அறியாமையின் நாம் புலக்கின்ற தனாற் பயனில்லை' எனத் தன்னாற்றாமை யுணர்த்தியவாறு.

(கு - ரை.) உணர்ப்புவயின்வாரா ஊடல்-நீக்குவித்தாலும் நீங்காத ஊடல். நம்காதல்நோயை யறிவதற்குத் தக்கவாறு காதலைத் தலைவி கொள்ளாவிட்டால், அத்தலைவியை நோவதனாற் பயனென்? அவள் நம்மாட்டுக் காதலுடையவளல்லளே என்று புலந்துகூறியவாறு. மற்றுஎன்பது-நோதல்என்ற வினையைத்தவிர்த்து நோவாமையென்ற வினையைத் தழுவுதலால், வினைமாற்றும். (அ)

௧௩௦௯. நீரு நிழல தினிதே புலவியும்
வீழுநர் கண்ணே யினிது.

இதுவுமது.

பரி.—நீர்உம் நிழலது ஏ இனிது - (உயிர்க்கு இன்றியமை யாத) நீரும் நிழலின்கண்ணதே இனிதாவது: (ஏனை வெயி லின்கண்ணது ஆகாது); (அதுபோல), புலவிஉம் - (கலவிக்கு இன்றியமையாத) புலவியும், வீழுநர்கண் ஏ இனிது - அன் புடையார்கண்ணே இனிதாவது : (ஏனை அன்பிலார்கண் ஆகாது); (எ - று.)

நிழற்கணிருந்த நீர் குளிர்ச்சிமிக்குத் தாகந்தணித்தலின் இனிதாயிற்று. வீழுநர், ஆற்றாமைக்கு நோதலுங் கூடுதற் கண் வேட்கையு முடையராவர்: இவள் நம்மாட்டு அவ்விரண்டு மின்மையின் இப்புலவிதானும் இன்னாதாகா நின்றதென்ப தாம்.

(கு - ரை.) அவ்விரண்டும் - ஆற்றாமைக்குநோதலும் கூடுதற் கண் வேட்கையும். இன்னாதாகாநின்றது-துன்பந்தரத்தக்கதாயிருந் தது. (௯)

௧௩௧0. ஊட லுணங்க விடுவாரோ டென்னெஞ்சம்
கூடுவே மென்ப தவா.

இதுவுமது.

பரி.—ஊடல் உணங்க - (தாம்) ஊடற்கண்ணே மெலியா நிற்கவும், விடுவாரோடு - விட்டிருக்கவல்லாரோடு, கூடுவோம் என்பது என் நெஞ்சம் - கூடக்கடவேமென்று என்னெஞ்சம் முயறற்கேது, அவா - (தன்) அவாவே; (பிறிதில்லை); (எ - று.)

அன்பும்அருளுமில்லாதாரை, உடையரென்றும் அவ ரோடு யாங் கூடுவமென்றுங் கருதி அதற்கு முயறல் அவாவுற் றார்செய லாகலின், 'கூடுவேமென்பதவா' என்றான்; காரியம்

காரணமாக உபசரிக்கப்பட்டது. இக்கூட்டம், முடியாதென்ப தாம்.

(கு-ரை.) தாம் - தலைவி. ஊடற்கண்ணே மெலியாநிற்கவும். ஊடலை மேற்கொண்டதனால் மெலிவைக் கொண்டவளாக இருக்கவும். விட்டிருக்க வல்லார் - கணவனைச்சேராது பிரிந்திருக்கவல்ல மகளிர்: என்றது - இங்கே, தலைவியை. கூடுதலில் அவாவுற்றார்செய லாகிய கூடுவேமென்பதனை அதற்குக்காரணமாகிய அவாவாகவே கொண்டு, 'கூடுவேமென்பது அவா' என்று கூறியமையால், இது, காரியங் காரணமாக உபசரிக்கப்பட்டதாம். அவா - பேராசை. (க0)

கங௨ - ஆம் அதிகாரம்—புலவிநுணுக்கம்.

பரி.—அது, புலவியது நுணுக்கமென விரியும். அஃதா வது - தலைமகனும் தலைமகளும் ஓரமளிக்கட் கூடியிருந்துழி அவன்மாட்டுப் புலத்தற்காரணமில்லையாகவும் காதல் கைம் மிகுதலான் நுண்ணியதோர் காரண முளதாக உட்கொண்டு அதனை யவன்மேலேற்றி அவள் புலத்தல்.காரணத்தி ன்நுணு க்கம் காரியத்தின்மேனின்றது. அதிகாரமுறைமையும் இத னானே விளங்கும்.

(கு-ரை.) ஓர் அமளிக்கண்-ஒருபடுக்கையில். புலத்தல்-பிணக்கங் கொள்ளுதல். கைம்மிகுதலால் - எல்லைகடந்திருத்தலால். நுண்ணிய காரணம் - சூட்சுமமாகக்கவனித்தால் புலத்தற்குரியதான காரணம். உட்கொண்டு - நினைத்து. அதனை - அக்காரணத்தை. அவன்மேலே ற்றி - அந்தக்காதலன் செய்தானாகக் கற்பித்து. புலவி-காரியம்: புலத் தற்குக்காரணம், காதலன்மேலேற்றிய நுண்ணிய தவறு: அக்கார ணத்தின் நுணுக்கத்தைக் காரியமாகிய புலவியின்மே லேற்றி, 'புலவி நுணுக்கம்' என்றது: இது, காரணத்தின் பண்பைக் காரியத்தின்மே லேற்றிக் கூறிய உபசாரவழக்காம்.

கங௩க. பெண்ணியலா ரெல்லாருங் கண்ணிற் பொதுவுண்பர்
நண்ணேன் பரத்தநின் மார்பு.

உலாப்போய்வந்ததலைமகன் பள்ளியிடத்தானாகத் தலைமகள் சொல்லியது.

பரி.—பரத்த-பரத்தைமை யுடையாய்! (நின்னை),பெண் இய லார் எல்லார்உம் -பெண்ணியல்பினையுடையார் யாவரும், கண்ணில் - (தம்) கண்ணால், பொது உண்பர் - பொதுவாகவுண் பர்: (அதனால்), நின் மார்பு - (அவர்மிச்சிலாய) நின்மார்பினை, நண்ணேன் - பொருந்தேன்; (எ - று.)

கற்பு நாண் முதலிய நற்குணங்களின்மையிற் பரத்தை யர்க்குள்ளது பெண்ணியற்கைமாத்திரமே யென்னுங் கருத் தால் 'பெண்ணியலார்' என்றாள். பொதுவாகவுண்டல் - கஞ் சேரிச்செலவின் முறையானன்றி ஒருகாலத்தொருங்கு நோக்

குதல்: அதுவும் ஓர் குற்றம். தான் நோக்கிஇன்புற்றவாறே அவரும் நோக்கியின்புறுவ ரென ஆசங்கித்து அவர்பாற் பொறாமையெய்துதலின், நுணுக்கமாயிற்று.

(கு - ரை.) உலாப்போய்வந்த தலைமகன் படுக்கையில் வந்திருக்கையில் தலைமகள் புலந்துசொல்லியது, இது. மகளிர்க்கு இருத்தற்குரிய உத்தம குணங்களாகிய கற்பு நாண் முதலியன இன்றி, பரத்தையரிடத்து பெண்தன்மைமாத்திரம் இருக்கின்றதென்ற கருத்து, அவர்களைப் பெண்ணியலாரென்றதனாற் பெறப்படும். தம்கண்ணால் பொதுவாக உண்டல் - பரத்தையர்சேரியில் தலைவன் உலாப்போம்போது யாவரும் ஒருங்கே பார்த்தல். அங்ஙனம் அவர்கள்கண்டது தலைவற்குக் குற்றமாக ஏறிட்டுச்சொல்லுகின்றாள். தலைவனை நோக்கித் தலைவி எவ்வாறு இன்புற்றாளோ, அவ்வாறே அந்தப்பரத்தையரும் தலைவன் மார்பைப் பார்த்து இன்புறுவரென்று ஐயுற்று அவர்களிடம்பொறாமையடைந்து கூறியதாதலால், இதுபுலவிநுணுக்கமாம்.

௧௩௧௨. ஊடி யிருந்தேமாத் தும்மினார் யாந்தம்மை
நீடுவாழ் கென்பாக் கறிந்து.

தலைமகன் நீக்கத்துச் சென்ற தோழிக்குத்
தலைமகள் பள்ளியிடத்து நிகழ்ந்தது கூறியது.

பரி.—ஊடி இருந்தேம் ஆ - (யாம் தம்மோடு) ஊடியுரையாடா திருந்தேமாக, தும்மினார் - (காதலர்) தும்மினார்: யாம் தம்மை நீடு வாழ்க என்பாக்கு அறிந்து-(அது நீங்கித்) தம்மை நீடுவாழ்கென்றுரையாடுவேமாகக் கருதி; (எ - று.)

தும்மியக்கால் வாழ்த்துதல் மரபாகலான், உரையாடல் வேண்டிற்றென்பதாம். இயல்பானிகழ்ந்த தும்மலைக் குறிப்பானிகழ்ந்ததாகக் கோடலின், நுணுக்கமாயிற்று.

(கு - ரை.) தலைவி தன்னைச் செருக்குத்தோன்ற யாம் என்கின்றாள். தம்மோடு - தலைவரோடு. படுக்கையில் யான் தலைவரோடு ஊடிப்பேசாதிருக்கையில் பேசவேணுமென்று கருதித் தும்மினார்: இது தலைவர்செய்த குற்றமென்கிறாள்: இங்ஙன் தலைவி கூறுதலால், புலவிநுணுக்கமாம். ஒருவரெதிரில் அன்பிற்குரியார் தும்மும்போது மற்றவர் 'தீர்க்காயுசு' என்று கூறுதல், இக்காலத்திலும் மரபாகவுள்ளது: (இந்தமரபு, இங்கே அறியத்தக்கது). அதன பொருள் நீடுவாழவேணுமென்பது. (௨)

௧௩௧௩. கோட்டுப்பூச் சூடினுங் காயு மொருத்தியைக்
காட்டிய சூடினீ ரென்று.

தலைமகளது புலவிக்குறிப்பினைக் கண்டு 'நீயிர் கூடி யொழுகாநிற்கவும் இது நிகழ்தற்குக் காரணம் யாது?' என்ற தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

பரி.—(யான்), கோடு பூ சூடின்உம் - கோடுதலைச்செய்யும் மாலையைச் சூடினேனாயினும்,—ஒருத்தியை காட்டிய சூடினீர்

என்று - (நும்மாற்)காதலிக்கப்பட்டாளொருத்திக்கு இப்பூவணி காட்டல்வேண்டிச் சூடினீரென்று, காயும் - வெகுளாநிற்கும்; (இத்தன்மையாட்கு ஒரு காரணம் வேண்டுமோ?) (எ - று.)

கோடென்பது, முதனிலைத் தொழிற்பெயர். பூ - ஆகு பெயர். வளையமாகச் சூடினு மென்பதாம்; "கோட்டங் கண்ணி யுங் கொடுந்திரை யாடையும்" என்றார் பிறரும். இனி அம் மருதநிலத்துப்பூவன்றி வேற்றுநிலத்துக் கோட்டுப்பூவைச் சூடினேனாயினும் ஈண்டையாள் பிறளொருத்திக்கு அவ்வேற் றுப்பூவணி காட்டல்வேண்டிச் சூடினீரென்று வெகுளு மெனினு மமையும்.

(கு - ரை.) கூடியொழுகாநிற்கவும் - சேர்ந்திருக்கையிலும். இது- புலவி. கோட்டுப்பூ - கோடுதலைச்செய்யும் மாலை: வளையமாலை யென்றபடி. வளையமாலையை யான் சூடினேனாயினும் பூவணியை நும்மாற் காதலிக்கப்பட்டார்க்குக் காட்டவே நீர்சூடினீரென்று ஊடு கின்றா ளென்கிறான். கோடு - பகுதியே தொழிற் பெயர்ப் பொருளையுடையதாய், கோடுதல் [வளைதல்] என்ற பொருளைத் தந் தது. பூ என்பது - பூவினாலியன்ற மாலைக்குக் காரணவாகுபெயர். கோடு - வளையமென்றபொருளில் வருதற்கு மேற்கோள் "கோட்டங் கண்ணியும் கொடுந்திரையாடையும்" என்பது: இந்தமேற்கோள் புற நானூற்றில் உளசு - இல் உள்ளது. இதன்பொருள், கோட்டங் கண்ணியும் - வளையமாகிய மாலையும்,கொடுந்திரையாடையும்-வளைந்த திரையாடையும் என்பது. சூடினேன் - தரிப்பித்தேன் எனப் பிற வினைப்பொருள தென்றலும் ஒன்று. இனி இந்தக்குறளில் வேறோ ருரை:—கோட்டுப்பூ சூடின்உம்-(மருதநிலத்துப்பூவன்றி வேற்று நில த்து) மரத்தின் கிளையில் தோன்றிய பூவைச்சூடினாலும் என்பது. பூ - கோட்டுப்பூ நீர்ப்பூ நிலப்பூ கொடிப்பூ என்று நால்வகைப்பட்டிருக் கும்: மருதநிலம் நீர்ப்பூமிக்கது என்பது,இங்கே கருதுதற்கு உரியது. மருதநிலத்துப் பூவன்றி என்றது, அதிகாரம் புலவி நுணுக்கமாதலா லென்க: மருதத்திற்கு ஊடல் உரிப்பொருளாத லறிக.ஈண்டையாள்- இங்கே யிருப்பவள். (ரு)

கஙகச. யாரினுங் காதல மென்றேனா வூடினாள்
யாரினும் யாரினு மென்று.

இதுவுமது.

பரி.—யாரின்உம் காதலம் என்றேன்ஆ - (காமநுகர்தற் குரிய இருவராயினர் யாவரினும் யாம் மிக்க காதலையுடையே மென்பது கருதி) யாரினும் காதலமென்றேனாக,—(நின்றோழி அதுகருதாது), (என்னாற்காதலிக்கப்பட்ட மகளிர் பலருள்ளும் நின்கட் காதலுடையே னென்றேனாகக் கருதி), யாரின்உம் யாரின்உம் என்று ஊடினாள் - (அம்மகளிர்) யாரினும் யாரினும் (எங்கண் காதலுடையராயினீர்) என்று சொல்லிப் புலந்தாள்.

தலைமகள் கருத்திற்குத் தன்மைப்பன்மை உயர்ச்சிக்கண் வந்தது. யான் அன்புமிகுதியாற்சொல்லியதனைக் கருத்து வேறுபடக்கொண்டதல்லது பிறிதுகாரணமில்லை யென்பதாம்.

(கு - ரை.) நின்றேழி யென்றது - தலைவியை. யாரினும் காதலம் என்று தலைவன்சொன்னது - உலகத்துக் காமவின்பம் நுகர்தற்குரிய ஆண் பெண்களாகிய இரட்டையரான யாவரினும் இரட்டையராகிய நாம் மிக்க அன்புடையோம் என்ற பொருளது. தலைவி அதற்குக் கொண்டபொருள் - நான் காமித்த பெண்பாலார் பலருள்ளும் உன்னிடத்து மிக்க காதலுடையேனென்பது. ஆகவே, தலைவி கொண்டபொருளில், காதலம் என்றஇடத்துப் பன்மை உயர்வுபற்றி வந்ததாகும். யாரினும் காதலம் என்பதற்கு வேறு பொருள் கொண்டதனாற் பிணங்கினளென்று, பாங்கிக்குத் தலைவன் அறிவிக்கின்றான். யாரினும் என்ற அடுக்கு, புரந்தமை காட்டும். (ச)

கஙகரு. இம்மைப் பிறப்பிற் பிரியல மென்றேனாக்
கண்ணிறை நீர்கொண் டனள்.

இதுவுமது.

பரி.—(காதன்மிகுதியான்), இம்மை பிறப்பில் பிரியலம் என்றேன் ஆ - இம்மையாகிய பிறப்பின்கண்(யாம்)பிரியேமென்று சொன்னேனாக, (அதனான் ஏனைமறுமையாகிய பிறப்பின்கட் பிரிவலென்னுங் குறிப்பினேனாகக்கருதி), கண் நிறை நீர் கொண்டனள் - (அவள் தன்) கண்ணிறைந்த நீரினைக் கொண்டாள்; (எ - று.)

வெளிப்படுசொல்லைக் குறிப்புச்சொல்லாகக் கொள்கின்றதல்லது, என்பால் தவறில்லை யென்பதாம்.

(கு - ரை.) வெளிப்படுசொல் - வேறு குறிப்புப்பொருளைக் கொள்ளாதசொல்: அது இங்கே, இம்மைப்பிறப்பிற் பிரியலம் என்றது: அச்சொற்றொடரை மறுமைப் பிறப்பிற் பிரிவேன் என்று குறிப்புப் பொருள்கொண்டுள்ளதாக என்மீது குற்றங் கற்பித்து,கண்ணிறைய நீரைக்கொண்டனள் உன்தோழி யென்று தலைவன் பாங்கியிடம் சொல்லுகிறான். பிரியலம் - தனித்தன்மைப்பன்மை. (ரு)

கஙகசு. உள்ளினே னென்றேன்மற் றென்மறந்தீ ரென்றென்னைப்
புல்லாள் புலத்தக் கனள்.

இதுவுமது.

பரி.— உள்ளினேன் என்றேன் - (பிரிந்தகாலத்து நின்னை யிடையின்றி நினைந்தேனென்னுங்கருத்தால் யான்)உள்ளினேனென்றேன்; (என, அதனை ஒருகால் மறந்து பின் நினைந்தேனென்றதாகக்கருதி), மற்று என் மறந்தீர் என்று என்னைப் புல்லாள் புலத்தக்கனள் - என்னை (இடையே) மறந்தீரென்று

சொல்லி முன் புல்லுதற்கமைந்தவள் அஃதொழிந்து புலத்தற் கமைந்தாள்; (எ - று.)

மற்று - வினைமாற்றின்கண்வந்தது. அருத்தாபத்திவகை யான், மறத்தலையுட்கொண்டு புலந்தாளென்பதாம்.

(கு - ரை.) உள்ளினேன் என்பது - சிந்தித்துக்கொண்டேயிருந் தேனென்றும், மறந்துபோக மீண்டும் நினைந்தேனென்றும் இரு பொருள் தரற்கு உரியது. புல்லுதற்கு - தழுவுதற்கு. மற்றுஎன்பது உள்ளினேன் என்ற வினையைமாற்றி மறத்தல்தொழிலைக் காட்டுவதால், வினைமாற்றும். உள்ளினேன்என்பதற்கு நினைந்தேனென்று பொருள்கொள்ளுமிடத்து மறந்ததையே நினைக்கவேண்டுமாதலால், மறந்தமை அருத்தாபத்தியாற் பெறப்படும். (சு)

கநகஎ. வழுத்தினா டும்மினே னாக வழித்தழுதாள்
யாருள்ளித் தும்மினீ ரென்று.

பரி.—(கூடியிருக்கின்றவள்), தும்மினேன் ஆக - யான் தும்மினேனாக, வழுத்தினாள் - (தன்னியற்கைபற்றி) வாழ்த்தினாள்: அழித்து - (அங்ஙனம் வாழ்த்திய தானே) மறித்து, யார் உள்ளி தும்மினீர் என்று அழுதாள் - (நும்மை நினைத்து வருந்துகின்ற மகளிருள்) யாவர் நினைத்தலால் நீர்தும்மினீரென்று சொல்லிப் புலந்தழுதாள்; (எ - று.)

வாழ்த்தலொடு புலத்தல் இயையாமையின், 'அழித்து' என்றான். அன்புடையார் நினைத்தவழி அந்நினைக்கப்பட்டார்க் குத் தும்மல்தோன்றுமென்பது மகளிர்வழக்கு. இவ்வழக்கை உள்வழக்காகக் கருதிப்புலந்தாளென்பதாம்.

(கு - ரை.) தும்மும்போது வாழ்த்துதல் மரபு என்பது, முன்னரே கூறப்பட்டது. மறித்து - மீண்டும். அன்புடையார் நினைந்தால் தும்மல்தோன்றும் என்கின்ற ஒருகொள்கைபற்றி, தலைமகன் தும்மியபோது 'நும்மாற் காதலிக்கப்பட்டாருள் யாவள் உம்மை நினைந்தாளோ!' என்று சொல்லிப் புலந்தாள் தலைவி யென்றனன். இவ்வழக்கு - உண்மையான கொள்கை யல்லாதது: வேறு காரணத்தாலும் தும்மல்தோன்றுமாதலால் இங்ஙனங் கூறியது. (எ)

கநகஅ. தும்முச் செறுப்ப வழுதா ளுமருள்ளல்
எம்மை மறைத்திரோ வென்று.

இதுவுமது.

பரி.—தும்மு செறுப்ப - (எனக்குத்) தும்மல் (தோன்றிய வழி யாருள்ளித் தும்மினீரென்று புலத்தலை யஞ்சி) அதனை (யான் அடக்கினேன்; அங்ஙனம்) அடக்கவும்,—நுமர்உள்ளல்-நுமர் (நும்மை) நினைத்தலை, எம்மை—,மறைத்திர் ஓ என்று - மறைக்கலுற்றீரோ? என்று சொல்லி, அழுதாள் - புலந்தழு தாள்; (எ - று.)

தும்முவென்பது-முதனிலைத் தொழிற்பெயர். செறுப்ப வென்புழி இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை, விகாரத்தாற்றொக்கது. எம்மையென்பது - நும்மோடு யாது மியைபு இல்லாத எம்மை என்பதுபட நின்ற இசையெச்சம்: இதனை, வடநூலார் காகுவென்ப. தும்மினுங் குற்றம், ஒழியினுங் குற்றமாயக்காற் செயற்பாலது யாது? என்பதாம்.

(கு - ரை.) தும்முச் செறுப்ப - தும்மலை வெளிப்படாமல் யான் அடக்க: அடக்கியதற்குக் காரணம், 'யார் நும்மை நினைத்தலால் தும்மினீரோ?' என்று தலைவி புலப்பளே யென்பதனாலாகும். அதை யுணர்ந்து நும்மைச்சேர்ந்த மகளிர் நும்மை நினைத்தலை மறைக்கவே, தும்மலை யடக்கினீரென்று புலந்தாளென்க. 'செறுப்ப' என்ற இடத்து எஞ்சி நின்ற எச்சவும்மை, தும்மினதுபொருட்டு அழுததே யன்றி எனக் கீழ்க்குறளிற் கூறியதைத் தழுவுதலால், இறந்தது தழுவிய எச்சமாம். எம்மையென்பது சொல்லுவான்குறிப்பினால் நும்மோடியைபில்லாத எம்மைக் குறித்து என்று பொருள் தந்ததனால், இசையெச்சம்: " ஆக்கும் பிரதிபதத்துடனே " என்று தொடங்கும் பிரயோகவிவேகச் செய்யுளில், "இனி, அலங்காரநூலார் இசையெச்சத்தைக் காகு என்பர்: அதற்கு உதாரணம் நுமருள்ள லெம்மை மறைத்திரோ என்பதாம். அது, சொல்லுங்கால், முகவிகாரமாதல் சொல்விகாரமாதல் தோன்ற நிற்கும்" என்று கூறியுள்ளது.

கஙகக. தன்னை யுணர்த்தினுங் காயும் பிறர்க்குநீர்
இந்நீர ராகுதி ரென்று.

இதுவுமது.

பரி.— தன்னை உணர்த்தினும் காயும் - (இவ்வாற்றான் ஊடிய) தன்னை(யான் பணிந்து) உணர்த்துங் காலும் வெகுளா நிற்கும்: பிறர்க்கும் நீர் இ நீரர் ஆகுதிர் என்று-பிறமகளிர்க்கும் நீர் அவரூடியவழிஇவ்வாறே பணிந்துணர்த்தும் நீர்மையை யுடையீராகுதி ரென்று சொல்லி; (எ - று.)

இவள் தெளிவித்த வழியும் தெளியாளென்பதுபற்றி என் மேலேற்றிய தவற்றை உடம்பட்டுப் பணிந்தேன்: பணிய, அது தானும் புலத்தற்கேதுவாய் முடிந்தது: இனி, இவண்மாட்டுச் செய்யத்தகுவதியா தென்பதாம்.

(கு - ரை.) பணிந்து உணர்த்துங் காலும் - வணங்கிப் பிணக்கு நீக்கப் பார்த்தாலும். தலைவன் பணிவனென்பதை—"மனைவியுயர்வுங் கிழவோன் பணிவும், நினையுங்காலைப் புலவியுளுரிய" என்ற தொல்காப்பியச்சூத்திரத்தாலும் அறிக. "தப்பினேனென் றடிசேர் தலுமுண்டு' என்ற கலித்தொகையையும், "சில்லரிக் கிண்கிணி மென்றெய்வமலர்ச் சீறடியைத், தொல்லை மணிமுடிமேற் சூட்டினான்" என்ற நளவெண்பாவையும், "ஓங்கியவேலான் பணியவும்" என்ற புறப்பொருள்வெண்பாமாலையடியையும் காண்க. (க)

கஉ௨0, நினைத்திருந்து நோக்கினுங் காயு மனைத்துநீர்
யாருள்ளி நோக்கினி ரென்று.

இதுவுமது.

பரி —இருந்து - (என் சொற்களுஞ் செயல்களும்பற்றித் தான் வெகுடலான் அவற்றை) ஒழிந்திருந்து, நினைத்து நோக்கின்உம் - (தன் அவயவங்களது ஒப்பின்மையை) நினைந்து அவற்றையே நோக்கினும், காயும் - (என்னை) வெகுளாநிற்கும்: அனைத்துஉம் நீர் நோக்கினீர் யார்உள்ளிஎன்று-நீர்என் அவயவமனைத்தும் நோக்கினீர் (அவற்றதொப்புமையான்) எம்மகளிரை நினைந்தென்றுசொல்லி; (எ - று.)

யான் எல்லா அவயவங்களானும் ஒருத்தியோடொத்தல் கூடாமையின் ஒன்றுலொருவராகப் பலரையும் நினைக்கவேண்டும்: அவரெல்லாரையும் யான் அறியச்சொல்லுமி னென்னுங் கருத்தால் 'அனைத்து நோக்கினீர்யாருள்ளி' என்றாள். வாளா விருத்தலுங் குற்றமாயிற் றென்பதாம்.

(கு - ரை.) தன் அவயவங்களது - தலைவியின் உறுப்புக்களினுடைய. பிரிந்தோர் ஒப்புமைப்பொருளைப் பார்த்து ஆற்றியிருத்தலும் உண்டு ஆதலால், நும்மாற் காதலிக்கப்பட்ட மகளிரின் அவயவத்தை ஒக்குமென்ற காரணத்தாலேயே நோக்கினீர் என்று சொல்லி ஊடினாள். ஒன்றுலொருவராகப் பலரை நினைக்கவேண்டும்: கண்ணால் ஒருத்தியோடு ஒப்பேன்: மூக்கால் ஒருத்தியோடுஒப்பேன்: வாயால் ஒருத்தியோடு ஒப்பேன்: இங்ஙன் என்னுறுப்புகளனைத்தையும் நோக்கி நோக்கிப் பலரையும் நினைந்தீராகவேண்டும் என்றபடி. நீர் நினைந்த பல மகளிரையும் கூறுக என்று புலந்து கூறினாளென்க. வாளா இருத்தலும் சொற்களும் செயலும் இன்றி வெறுமனேயிருத்தலும். (க0)

கஉ௨ - ஆம் அதிகாரம்—ஊடலுவகை.

பரி.—அஃதாவது - அப்பெற்றித்தாய ஊடலால் தமக்குக் கூடலின்பஞ் சிறந்துழி அச்சிறப்பிற்கேதுவாய அவ்வூடலைக் தலைமகளுவத்தலும் தலைமகனுவத்தலுமாம். அதிகார முறைமையும் இதனனே விளங்கும்.

கஉ௨க. இல்லை தவறவர்க் காயினு மூடுதல்
வல்ல தவரளிக்கு மாறு.

தலைமகள் காரணமின்றிப் புலக்கின்றமை கேட்ட தோழி அங்கன் நீ புலக்கின்றது என்னை என்றாட்கு அவள் சொல்லியது.

பரி:—அவர்க்கு தவறு இல்லை ஆயின்உம் - அவர் மாட்டுத் தவறில்லையாயினும்,—அவர் அளிக்கும் ஆறு - (நமக்கு) அவர் தலையளி செய்கின்ற வாறு, ஊடுதல் வல்லது - (அவரோடு) ஊடுதலை விளைக்கவற்றுகின்றது; (எ - று.)

அவர்க்கென்பது, வேற்றுமைமயக்கம். அளவிறந்த இன்பத்தராகலின் யான் எய்தற்பாலதாய இத்தலையளி ஒழிந்தாரும் எய்துவ ரெனக்கருதி, அது பொறாமையான் ஊடல் நிகழாநின்ற தென்பதாம்.

(கு - ரை.) தலையளி - மிக்க அன்பு. அவர்க்கு என்பது - அவர் மாட்டு என்று ஏழனுருபுபொருளைத் தந்ததனால், வேற்றுமைமயக்கமாம். ஒழிந்தாரும் - என்னைத்தவிர்ந்த மகளிரும். கருதி-ஐயப்பட்டு.

௧௩௨௨. ஊடலிற் றோன்றுஞ் சிறுதுனி நல்லளி
வாடினும் பாடு பெறும்.

'புலவாக்காலும் அத்தலையளி பெறலாயிருக்க அஃது இழந்து புலவி யான் வருந்துவது என்னை?' என்றாட்கு அவள் சொல்லியது.

பரி.—ஊடலின் தோன்றும் சிறு துனி - ஊடலேதுவாக (நங்கண்தோன்றுகின்ற) சிறிய துனிதன்னால், நல் அளி வாடின்உம் - (காதலர் செய்யும்) நல்லதலையளி வாடுமாயினும், பாடு பெறும் - பெருமையெய்தும்; (எ - று.)

தவறின்றி நிகழ்கின்ற ஊடல் கடிதினீங்கலின் அத்துன்பமும்நில்லாதென்பாள் 'சிறுதுனி' என்றும், ஆராமைபற்றி நிகழ்தலின் அதனன் நல்லளி வாடாதென்பாள் 'வாடினும்' என்றும், பின்னே பேரின்பம் பயக்குமென்பாள் 'பாடுபெறும்' என்றுங் கூறினாள். அது வருத்த மெனப்படாதென்பதாம்.

(கு - ரை.) கீழ்ச்செய்யுளில்,'அவரளிக்குமாறு ஊடுதல் வல்லது' என்ற தொடரில், ஊடுதல் அவரைத் தலையளி செய்யுமாறு வல்லது என்றுகொண்டு,பாங்கி மீண்டும் வினவ,தலைவி கூறுகின்றாளென்க. புலவாக்காலும் புலவிகொள்ளாவிட்டாலும். தவறின்றி-தலைவரிடத்துத் தவறு இல்லாதிருக்க. ஆராமை - காதலடங்காமை. வாடினும், உம்மை-ஐயப்பொருளது. அது - சிறுதுனி. (௨)

௧௩௨௩. புலத்தலிற் புத்தேணா டுண்டோ நிலத்தொடு
நீரியைந் தன்னா ரகத்து.

இதுவுமது.

பரி.—நிலத்தொடு நீர் இயைந்து அன்னாரகத்து - நிலத்தொடு நீர் கலந்தாற்போல ஒற்றுமையுடைய காதலர்மாட்டு, புலத்தலின் - புலத்தல்போல, புத்தேள் நாடு உண்டுஓ-(நமக்கு) இன்பந்தருவதொருபுத்தேளுலக முண்டோ? (இல்லை); (எ-று.)

நீர் தான் நின்றநிலத்தியல்பிற்றாமாறுபோலக் காதலரும் தாங் கூடிய மகளிரியல்பினராகலான், அதுபற்றி அவரோடு புலவி நிகழுமென்பாள் 'நிலத்தொடு நீரியைந்தன்னாரகத்து'

என்றும், அவர்நமக்கும் அன்னராகலின் அப்புலவி பின்னே பேரின்பம் பயவாநின்ற தென்பாள் 'புலத்தலிற் புத்தேணு டுண்டோ' என்றுங் கூறினள். உவமம், பயன்பற்றிவந்தது.

(கு - ரை.) நீர் நிலத்தியல்பாயிருப்பதுபோலத் தலைவரும் தாம் கூடும்மகளிரியல்பினரென்பது 'நிலத்தொடுநீரியைந்தன்னார்' என்பதன் கருத்து. நமக்கும்-நம்மோடுகூடும்பொழுதும். அன்னர்-நம்மியல்பினர். நிலத்தொடுசேர்ந்தநீரும் நிலத்தின் தன்மையதாதல்போலமகளிரொடு கூடிய தலைவரும் அம்மகளிரினியல்பினரென்றுகூறிய உவமை, பயன் விளைத்தல்பற்றிவந்ததாதலால், பயனுவமம். புத்தேள்நாடு-தேவருலகு. (௩)

கக௨ச. புல்லிவிடாப் புலவியுட் டோன்றுமென்
உள்ள முடைக்கும் படை.

'அப்புலவி இனி யாதானீங்கும்?' என்றாட்குச் சொல்லியது.

பரி.—புல்லி - (காதலரைப்)புல்லிக்கொண்டு, விடா - பின் விடாமைக் கேதுவாகிய, புலவியுள் - அப்புலவிக்கண்ணே, தோன்றும் - உளதாம்: என் உள்ளம் உடைக்கும் படை - (அதன்மேற் சென்ற என்னுள்ளத்தைத்) கெடுக்கும் படைக் கலம்; (எ - று.)

'புலவியுள்' என்னும் ஏழாவது, வினைநிகழ்ச்சிக்கண்வந்தது. என்னுள்ளமுடைக்கும் படைக்கலமென்றது, வணக்கத்தையும் பணிமொழியையும். படைக்கலம் என்றாள், அவற்றான் அப்புலவியுள்ளம்அழிதலின். புலவிநீங்குந்திறம் கூறியவாறு.

(கு - ரை.) புலவி கலவியின்பத்தை மிகுவிக்குமாதலால், அந்தப் புலவியை 'புல்லிவிடாப்புலவி' என்றது, புலவியுண்டாம்போது புலவியிற் சென்ற மனத்தையுடைக்கும்படையும் உடன்தோன்றுமென் கிறாளென்க. புலவியென்பதனீற்றிற்சேர்ந்துள்ள 'உள்' என்ற ஏழனுருபின் பொருளை வினைநிகழ்ச்சி யென்றார். படைதோன்றுதலாகிய வினைநிகழ்வது புலத்தல்தொழில் நிகழும்போது ஆதலால், இது வினைநிகழ்ச்சியெனப்பட்டது. இங்ஙன் வருவது வடமொழியில் சதிசத்தமியெனப்படுமென்ப. "உடனிகழ்கின்ற" என்று தொடங்கும் பிரயோகவிவேகச்செய்யுளினுரையில், 'சதிசத்தமியைத் தொல்காப்பியர் வினைசெய்யிடமென்பர் பரிமேலழகர் வினைநிகழ்ச்சியென்பர்' என்று கூறியதும், தொல்காப்பியவுரையில் "வினைசெய்யிடத்தினின்" என்பதற்குத் தட்டுப்புடைக்கண்வந்தான் என்று உதாரணங்காட்டியிருப்பதுங் காண்க. புலவிநீங்குந்திறம் - புலவிநீங்கும்வகை. (௪)

கக௨ரு தவறில ராயினுந் தாம்வீழ்வார் மென்றோள்
அகறலி னாங்கொன் றுடைத்து.

தலைமகளை யூடலிக்கிக் கூடிய தலைமகன் கழியுவகையனாய்த் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

பரி.—தவறு இலர் ஆயின்உம் - (ஆடவர் தங்கண்) தவறிலராயினும், (உடையார்போல ஊடப்பட்டு), தாம் வீழ்வார் மெல்தோள் அகறலின் - தாம்விரும்பும் மகளிருடைய மெல்லியதோள்களைக் கூடப்பெறாதவெல்லைக்கண், ஆங்கு ஒன்று உடைத்து - (அவர்க்கு) அப்பெற்றியதோரின்பம் பயத்தலுடைத்து; (எ - று.)

உடையராயக்கால் இறந்தவின்பத்தோடு வருமின்பமும் எய்துவராகலின் அதுமிகநன்று: மற்றையிலராயக்காலும் வருமின்பத்தையிகழ்ந்ததில்லை யென்னுங் கருத்தால், 'தவறிலராயினு மாங்கொன்றுடைத்து' என்றான். ஊடலினுயவின்பம் அளவிறத்தலிற் கூறற்கரிதென்பான், அப்பெற்றியதொன்றென்றான். தவறின்றியூடியதூஉம் எனக்கு இன்பமாயிற்றென்பதாம்.

(கு - ரை.) கழியுவகை - மிக்கமகிழ்ச்சி. கூடப்பெறாத எல்லைக்கண் - கூடப்பெறாத நிலையேற்பட்டவிடத்து. இன்பம்பயத்தலுடையது, அவ்வூடலின்பின்கூடிய கூடலென்க. மேற்குறளில் புணர்தலினூடலினிது என்பதை விவரிக்குமிடத்து அகன்றுகூடும்வழி ஆராததுமாய்ப் பேரின்பத்துமாம் என்று விவரங்கூறுவதும், அதற்கு உபமானம் அமைந்திருக்கும் வகையும் நோக்குக. உடையராயக்கால் - தவறுடையரானால். இறந்த இன்பம் - கழிந்த இன்பம். இலராயக்காலும் - தவறில்லாதபோதும். வருமின்பத்தை-தவறுடையார்க்கு வரும் இன்பத்தை. அப்பெற்றியதொன்று-அப்படிப்பட்டதொன்று: இன்னபடியுள்ளதென்று வாயாற் கூறமுடியாததொன்று. (ரு)

கங௨சு. உணலினு முண்ட தறலினிது காமம்
புணர்தலி னூட லினிது,

இதுவுமது.

பரி.—(உயிர்க்கு), உணலின்உம் - (மேல்)உண்பதனினும், உண்டது அறல் - முன்னுண்டதறுதல், இனிது-இன்பந்தரும்: (அதுபோல), காமம் - காமத்திற்கு, புணர்தலின் - மேற்புணர்தலினும், ஊடல் - (முன்னைத்தவறுபற்றி) ஊடுதல், இனிது-இன்பந்தரும்; (எ - று.)

காமத்திற்கு என்புழிச்சாரியையும் நான்கனுருபும் விகாரத்தாற்றொக்கன. பசித்துண்ணும் வழி மிகவுண்ணலுமாய் இன்*சுவைத்துமாம்: அதுபோல, அகன்றுகூடும்வழி ஆராததுமாய்ப் பேரின்பத்ததுமாமெனத் தன்னனுபவம்பற்றிக் கூறியவாறு.

(கு - ரை.) அறுதல் - சீரணித்தல். காமம் - காமத்திற்கு. இங்கே, 'இன்' சாரியையும் நான்கனுருபும் தொக்கன என்க. ஆராததுமாய் - போதுமென்ற திருப்திபிறவாததாய். (சு)

*பி - ம்:—சுவைத்தது.

கஙௌஎ. ஊடலிற் றோற்றவர் வென்று ரதுமன்னுங்
கூடலிற் காணப் படும்.

இதுவுமது.

பரி.—(காமநுகர்தற்குரிய இருவருள்), ஊடலில் தோற்றவர் -ஊடலின்கட்டோற்றவர், வென்றார் - வென்றாராவர்: அது கூடலில் காணப்படும் - அஃது (அப்பொழுதறியப்படாதாயினும் பின்னைப்) புணர்ச்சியின்கண் (அவரால்) அறியப்படும்.

தோற்றவர் - எதிர்தலாற்றாது சாய்ந்தவர். அவர்புணர்ச்சிக்கட் பேரின்பமெய்தலின் வென்றாராயினர். மன்னும் உம்மும், அசைநிலை. யான் அதுபொழுது சாய்தலின், இதுபொழுதுபேரின்பம்பெற்றே னென்பதாம்.

(கு - ரை.) அவரால்-ஊடலில்தோற்றவரால். எதிர்தலாற்றாது சாய்ந்தவர்-எதிர்த்துநிற்கமாட்டாமற் பணிந்தவர். அதுபொழுது - ஊடல்நிகழ்ந்த பொழுது. இதுபொழுது-கூடல்நிகழ்ந்தபொழுது. (எ)

கஙௌஅ. ஊடிப் பெறுகுவங் கொல்லோ நுதல்வெயர்ப்பக்
கூடலிற் றோன்றிய வுப்பு.

இதுவுமது.

பரி.—(இது பொழுதுஇவள்), நுதல் வெயர்ப்ப - நுதல் வெயர்க்கும் வகை, கூடலில் தோன்றிய - கலவியின்கணுளதாய, உப்பு - இனிமையை, ஊடி பெறுகுவம் கொல்லோ-(இன்னும் ஒருகால்) இவளூடி யாம் பெறவல்லேமோ? (எ - று.)

கலவியது விசேடம்பற்றி, 'நுதல்வெயர்ப்ப' என்றான். இனிமை - கண்டு கேட்டுண்டுயிர்த்துற்றறிதலானாயவின்பம். இனி அப்பேறு கூடாதெனப்பெற்றதன் சிறப்புக்கூறியவாறு.

(கு - ரை.) இனிமை-இங்கே ஐம்பொறிகளானும் நுகரப்படும். இன்பம்: அதனைத் தெரிவிக்கவே, கண்டுகேட்டுண்டுயிர்த்துற்றறிதலினாலாய இன்பம் என்றாராயிற்று. "கண்டுகேட்டுண்டுயிர்த்துற்றறியும்" என்பது, கீழ் 1101 - ஆம் குறளிலுள்ளது. நுதல்வெயர்த்தல் 'புருஷாயிதம்' எனப்படும் புணர்ச்சியிற் பிறக்கு மென்ப. அப்பேறு - அவ்வினிமையைப் பெறுதல். (அ)

கஙௌகூ. ஊடுக மன்னோ வொளியிழை யாமிரப்ப
நீடுக மன்னோ விரா.

இதுவுமது.

பரி.—'ஒளி இழை-ஒளியிழையினையுடையாள், ஊடுக மன் - (இன்னும் எம்மோடு) ஊடுவாளாக: (அங்ஙனம் அவளூடிநிற்

கும்), (அதனைபுணர்த்துதற்பொருட்டு), யாம்இரப்ப - யாம் இரந்துநிற்றற்கும், (காலம்பெறும்வகை), இரா நீடுக மன் - இவ் விரவு விடியாது நீட்டித்தல்வேண்டுக; (எ - று.)

ஊடுக நீடுகவென்பன, வேண்டிக்கோடற்பொருளன. 'மன்' இரண்டும் ஆக்கத்தின்கண்வந்தன. ஓகாரங்கள் அசை நிலை. கூடலின் ஊடலே யமையுமென்பதாம்.

(கு - ரை.) வியங்கோள்கள், வேண்டிக்கோடற்பொருளன. "கழி வேயாக்க மொழியிசைக் கிளவியென், றம்மூன்றென்பமன்னைச் சொல்லே" என்பது, தொல்காப்பியம். மன்-ஆக்கப்பொருளதாதலால் தான், ஊடுகஎன்பது-ஊடுவாளாக எனவும், நீடுக என்பது நீள்வ தாக எனவும் பொருள்பட்டன என்க. மன்என்பவற்றின்பின்னுள்ள ஓகாரங்கள் அசைநிலைப்பொருளன என்றார். (க)

கங்கO. ஊடுதல் காமத்திற் கின்ப மதற்கின்பம்
கூடி முயங்கப் பெறின்.

இதுவுமது.

பரி.—காமத்திற்கு இன்பம் ஊடுதல்-காமநுகர்ச்சிக்கின்ப மாவது (அதனைநுகர்தற்குரியரானவர் ஆராமைபற்றித்)தம்மு ளூடுதல்: அதற்குஇன்பம் - அவ்வூடுதற் கின்பமாவது, கூடி முயங்க பெறின் - (அதனை யளவறிந்து நீங்கித் தம்முட்) கூடி முயங்குதல் கூடுமாயின், (அம்முயக்கம்); (எ - று.)

கூடுதல் - ஒத்தவளவினராதல். முதிர்ந்த துனியாய வழித் துன்பம் பயத்தலானும், முதிராத புலவியாயவழிக் கலவியின் பம் பயவாமையானும், இரண்டற்கும் இடையாகிய அளவறிந்து நீங்குதல் அரிதென்பதுபற்றி 'கூடிமுயங்கப்பெறின்' என் றான். அவ்விரண்டின்பமும், யான் பெற்றேனென்பதாம்.

(கு - ரை.) அதனை - அக்காமவின்பத்தை. ஆராமை - அடங் காமை. அதனை - அப்பிணக்கை. அளவறிந்து நீங்கி - கொள்ள வேண்டிய அளவு கொண்டு மிகாதபடி அப்பிணக்கை நீங்கி. புலவி - முதிராத ஊடல்: முதிர்ந்த ஊடல் - துனி: இவ்விரண்டிற்கும்இடைப் பட்ட நிலைமையில் ஊடல் நிகழ வேண்டுமென்க. அவ்விரண்டின்பம்- காமவின்பம். ஊடலின்பம்என்பன. (கO)

பரிமேலழகருரைமுடிபு :—ஈண்டுப் பிரிவினை வடநூன்மதம் பற்றிச் செலவு ஆற்றாமை விதுப்பு புலவியென நால்வகைத்தாக்கிக் கூறி னர்: அவற்றுட் செலவு - பிரிவாற்றாமையுள்ளும், ஆற்றாமை - படர் மெலிந்திரங்கல் முதல் நிறையழிதலீறாயவற்றுள்ளும், விதுப்பு - அவர் வயின் விதும்பல் முதல் புணர்ச்சிவிதும்பலீறாயவற்றுள்ளும், புலவி நெஞ்சொடுபுலத்தல் முதல் ஊடலுவகையீறாயவற்றுள்ளும் கண்டு கொள்க. அஃதேல், வடநூலார் இவற்றுடனே சாபத்தினாய நீக்

க்கினையுங் கூட்டிப் பிரிவினை ஐவகைத் தென்றாரலெனின்,— அஃது அறம் பொருளின்பமென்னும் பயன்களுள் ஒன்று பற்றிய பிரிவு அன்மையானும், முனிவராணையான் ஒருகாலத்துழோர் குற்றத் தாலுளதாவதல்லது உலகியல்பாய் வாராமையானும் ஈண்டொழிக் கப்பட்டதென்க.

(கு - ரை.) கூறினார்என்பதற்கு எழுவாய் திருவள்ளுவர் என் பது. பிரிவு - விப்ரலம்பஶ்ருங்காரம்: அதனை வடநூலார் நான்கா கப் பகுத்துள்ளார்: அவற்றுள் செலவு என்பது - ப்ரவாஸம் எனவும், புலவி-ஈர்ஷ்யா எனவும், விதுப்பு-அபிலாஷமெனவும், ஆற்றாமை- விரஹமெனவும்படும். ஒருசாரார் ஆற்றாமையைக் கருணமென்பர். பிரி வினைக்கூறும்கற்பியலுள், செலவு-பிரிவாற்றாமையென்றவோதிகாரத்தா லும், ஆற்றாமை - படர்மெலிந்திரங்கல் முதல்நிறையழிதலீறாகிய பத்துஅதிகாரங்களினாலும், விதுப்பு - அவர்வயின் விதும்பல் முதல் புணர்ச்சிவிதும்பலீறாகிய மூன்றுஅதிகாரங்களாலும், புலவி-நெஞ் சொடுபுலத்தல் முதல் ஊடலுவகை யீறாகவுள்ள நான்கு அதிகாரங் களாலும் கூறப்பட்டன என, பிரிவு, செலவு முதலிய நான்கனுள் அடங்கும் வகையைக் காட்டினார் பரிமேலழகர். "காமஞ்சான்றகடைக் கோட்காலை, ஏமஞ்சான்ற மக்களொடுதுவன்றி, அறம்புரிசுற்றமொடு கிழவனும் கிழத்தியும், சிறந்ததுபயிற்ற லிறந்ததன்பயனே" என்ற தொல்காப்பியப்பொருளதிகாரச் சூத்திரத்தால், காமத்துப்பாலைக் கூறியகாரணம் பெறப்படும். (க0)

கற்பியல் முற்றிற்று.

காமத்துப்பால் முற்றிற்று.

திருக்குறள் முற்றிற்று.

———

திருக்குறள் காமத்துப்பாலின் செய்யுண் முதற்குறிப்பகராதி.

[எண் - பக்கவெண்.]

காமத்துப்பாலின் அருப்பதவகராதி முதலியவை.

[எண் - பாட்டெண்.]

காமத்துப்பாலின் பிழைத்திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்.
1	20	அதபுதம்	அத்புதம்
8	19	விளேவின்மைம்	;வளேவின்மை
21	30	வ ட்டம்	வாட்டம்
24	37	கூற்றை	கூற்றை-
29	9	ஈடுப்	ஈடு
,,	,,	ப ர்கா	பலர்கா
38	7	நூட்ப	நுட்ப
39	2	காதலர்	காதலவர்
43	17	கடுதின்	கடிதின்
47	30	தொழியொடு	தோழியொடு
54	18	தலேவ்ன்.	தலேவன்•
57	15	அறவி	அறிவி
66	28	நோ	நோனு
79	10	தெ ன்ற	தலென்ற
,,	33	மசலே	பசலே
81	14	க்ள்	கன்
105	2	ஏதிலர்-	ஏதிலர்
109	16	நிற்ப	நிற்ப,
121	6	கோத்த	கோத்த,
,,	32	எழுவாய்	எழுவாய்.
123	25	மட்டும்	மாட்டும்
128	36	மேலே றி,	மேலேற்றி,
138	26	தெரியாது	தெளியாது
139	16	சொல்லாது)	சொல்லாது),
143	37	இளித்	
144	2	தக்க	
146	23	கஉ௬௫	கஉ௬௫
152	34	நீர் பருது	நீர்பெருது
164	39	ஞயத்	ஞய்த்

89-ஆம் பக்கம் 31-ஆம் வரி தொடங்கி 33 - ஆம் வரி முதலில் கூறளன்றவரையிலுள்ள பகுதி 29-ஆம் வரியில் உதாரணம் என்பதற் குப்பின் இருத்தற்கு உரியது.

திருக்குறளின் சிறப்புப் பாயிரமாகிய

திருவள்ளுவ மாலை.

க.—அசரீரி.

திருத்தகு தெய்வத் திருவள் ளுவரோடு
உருத்தகு நற்பலகை யொக்க — இருக்க
உருத்திர சன்ம ரெனவுரைத்து வானில்
ஒருக்கவோ வென்றதோர் சொல்.

பதவுரை:—திரு தகு தெய்வம் - அருட்செல்வத்தையும் (அதற்குத்) தக்க தெய்வத்தன்மையையு முடைய, திருவள்ளுவரோடு—, உரு தகு நல் பலகை - (அவரிருத்தற்குத் தனது) உருவத்தினாலே தக்க நல்ல சங்கப்பலகையிடத்து, உருத்திரசன்மர்—, ஒக்க இருக்க என உரைத்து - சமானராயிருக்கக்கடவரென்றுசொல்லி, வானில் - ஆகாசத்திலிருந்து, ஒருக்க - (அவ்விடத்துள்ள புலவர் கருத்தையெல்லாம்) ஒற்றுமைசெய்யும்படி, ஓர் சொல் - ஒருவாக்கியம், ஓஎன்றது - ஓஎன்று இரைந்தெழுந்தது; (எ - று.)

விசேடவுரை:—"அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வம்" என்பவாகலின், திருவென்றதற்கு அப்பொருளுரைக்கப்பட்டது. தெய்வத்தன்மை - தெய்வத்தி னவதாரமாய் விளங்குகை. தெய்வத்தன்மை இல்லார்க்கு அருளுளதாயினும் அதனாலே பெரும்பயன் விளையாமையின், தகுதிசொல்லப்பட்டது. திருவள்ளுவரென்னும் பெயருள் திருவென்பது உயர்வையும் வள்ளுவரென்பது வண்மையையுடையரென்பதையும் விளக்கிநின்றன வாகலின், அது வேதத்தில் இலைமறைகாய்கள்போற் பலவிடங்களினும் மறைந்து வெளிப்படாதிருந்த மெய்ப்பொருள்களையெல்லாம் தொகுத்து உலகத்தாருக்குக் கொடுத்து அருள்செய்தவ ரென்னுங் காரணம்பற்றிவந்த பெயராயிற்று. வள் - முதனிலை, அர் - இறுதிநிலை, உ - சாரியை. அம்முதனிலைக்குப் பொருள் - ஈகை. உருத்திர சன்மர் - உருத்திரனால் அடைந்த ஜன்மத்தை யுடையவ ரென விரியும்: அவர் முருகக்கடவுளது திருவவதாரமாய் வணிகர்மரபிற் றோன்றிய மூங்கைப்பிள்ளையார். அசரீரி - அருவமாய் எங்கும் நிறைந்துள்ள முதற்றெய்வம். அரங்கேற்றத் தொடங்கிய காலத்துத் தெய்வப்புலவரோடு ஒப்ப விருந்து கேட்டற்குத் தகுதியுடையோர் யாரென யாவரும் எண்ணமுற்று நின்றவழி, இவ்வசரீரி வாக்கியம் பிறந்தது. என்றதெனப் படர்க்கை வினையாக் கூறலின், ஆண்டுநின்று கேட்ட புலவர்களுள் ஒருவர் அதனை இங்ஙனம் பாடலாகச் செய்தன ரென்றறிக. (க)

உ.—நாமகள்.

நாடா முதனான் மறைநான் முகனாவிற்
பாடா விடைப்பா ரதப்பகர்ந்தேன்—கூடாரை

எள்ளிய வென்றி யிலங்கிலைவேன் மாறபின்
வள்ளுவன் வாயதென் வாக்கு.

பத:—கூடாரை எள்ளிய வென்றி இலங்கு இலை வேல் மாற - பகைவரை(ப் புறங்கொடுக்கச்செய்து) இகழ்ந்த வெற்றியை உண்டாக்கி விளங்காநின்ற இலைபோலும் தகட்டுவடிவாயுள்ள வேற்படையையுடைய பாண்டியராசனே! நாடா - (உலகத்தார் விதிவிலக்குகளை அறிந்து உய்யும்வழியை) நாடி, முதல் - படைப்புக்காலத்திலே, நான்முகன் நாவில் - பிரமனது நாவிலிருந்து, நான்மறை பாடா - (இருக்கு முதலாகிய) நான்கு வேதங்களையும் பாடி, இடை - (இதற்கும் அதற்கும்) நடுவானகாலத்திலே, பாரதம் பகர்ந்தேன் - பாரதமாகிய வேதத்தைச்சொல்லினேன்: பின் - (அதற்குப்) பிற்பட்ட இக்காலத்திலே, என் வாக்கு—, வள்ளுவன் வாயது - (திருக்குறளாகிய வேதத்தைச் சொல்லி) வள்ளுவன்வாயின்கண்ணதாயிற்று, (எ - று.)

விசே: —வேதமும் சந்தோரூபமாகையால் பாடா என்றாள். தன் கணவனாகலின் நான்முகனாவி லிருந்தென்றும், அவனவதாரமாகலின் வள்ளுவன்வாயதென்வாக்கு என்றும் கூறினாள். பாரதம் வியாசரைக்கொண்டு சொல்லப்பட்டது. இதனால், நான்மறை - பூர்வவேதமும், பாரதம் - மத்தியவேதமும், திருக்குறள்-உத்தரவேதமும் என்றதாயிற்று. பூர்வவேதம் பின் வியாசரால் நான்காக வகுக்கப்பட்டமை பற்றி நான்மறையெனப் பட்டது. அன்றி நாவெனைப்பிரித்து எழுவாயாக்கினுமாம். வேதம் மூவகைத்தென்பதூஉம், இவற்றது தோற்ற முறையால் இது வாக்கியப்பிரமாணத்திற்சிறப்புடைத்தென் தூஉம் சொல்லியபடி. (உ)

௩.—இறையனார்.

என்றும் புலரா தியாணர்நாட் செல்லுகினும்
நின்றலர்ந்து தேன்பிலிற்று நீர்மையதாய்க்—குன்றாத
செந்தளிர்க் கற்பகத்தின் றெய்வத் திருமலர்போன்ம்
மன்புலவன் வள்ளுவன்வாய்ச் சொல்.

பத:—மன் புலவன் வள்ளுவன் வாய் சொல் - புலவர்க்கரசனாகிய வள்ளுவன்வாயிற் பிறந்த திருக்குறளானது, என்றும் யாணர் புலராது-எக்காலத்தும் தன்னழகுகெடாமல், நாள் செல்லுகினும் நின்று அலர்ந்து - நெடுங்காலங் கழியினும்நிலைபெற்றுமலர்ந்து, தேன் பிலிற்றும் நீர்மையது ஆய் - தேனைச்சொரிகின்ற குணமுடையதாய் (விளங்குமாதலால்), குன்றாத செந்தளிர் கற்பகத்தின் - குறைவுபடாத செய்யதளிர்களையுடைய கற்பகத்தினது, தெய்வத் திருமலர்போன்ம்- தெய்வத்தன்மைபொருந்திய உயர்வாகியமலர்போலும்; (எ - று.)

விசே:—திருக்குறளுக்கு ,அழகு-சொன்முடிபு பொருண்முடிபின் குணங்களும், அலர்தல் - எங்கும் பரவுதலும், தேன்பிலிற்றல் - இருமையின்பங்களும் விளைத்தலுமாம். சொல்—ஆகுபெயர். இறையனார் கடவுளாகலின், இனி இதிற் சிறப்புடைதொன் றுளதாவதின் றென்னுந் துணிவு தோன்ற ‘என்றும்’ என்றும், பின்னும் அதனை வலியுறுத்தற்கு ‘நாட்செல்லுகினும்நின்று’ என்றும் வாழ்த்துப்பொருள்

பட இவ்வாறுகூறினர். இஃதழியாது நின்று பெருகிப் பயன்படுமாறு சொல்லியபடி. (௩)

௪.—உக்கிரப்பெருவழுதியார்.

நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை முப்பொருளா நான்முகத்தோன்
தான்மறைந்து வள்ளுவனாய்த் தந்துரைத்த — நூன்முறையை
வந்திக்க சென்னிவாய் வாழ்த்துக நன்னெஞ்சம்
சிந்திக்க கேட்க செவி.

பத:—வள்ளுவனாய்—, தான் மறைந்து-தனது திருமேனியை மறைத்து, நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை-நான்கு வேதங்களினுண்மைப் பொருளை, தந்து - (இவ்வுலகத்திலே) கொணர்ந்து, முப்பொருள் ஆ-(அறம் பொருளின்பமென்னும்) முப்பாற்பொருளதாக, நான்முகத்தோன் - பிரமனால், உரைத்த - திருவாய்மலர்ந்தருளப்பட்ட, நூல் - நூலினது முறையை - புத்தகத்தை, சென்னி வந்திக்க - (எனது) தலையானது தொழக்கடவது: வாய் வாழ்த்துக - வாயானது வாழ்த்தக்கடவது: நல் நெஞ்சம் சிந்திக்க - நல்ல மனமானது நினைக்கக்கடவது: செவி கேட்க - காதுகளானவை கேட்கக் கடவன; (எ-று.)

விசே:—முப்பொருள்—ஆகுபெயர். இவ்வேதப்பொருள் ஆதியிலே வேதஞ் சொல்லியோனாலேயே சொல்லப்பட்டமையால் உலகத்துச் சமயாசாரியர்களாலும், பிறராலும் ஒன்றற்கொன்று மாறாகக் கொள்ளப்பட்ட பொருள்கள் போல்வதன்றென்பது தோன்ற 'மெய்ப்பொருள்' என்றார்- கலையுணர் புலமையில் தலைமையோனாகி விதிமுறைவழாது முதுநிலம்புரக்கும் பெருந்தகையுக்கிரப்பெருவழுதியென்னுந் தன்னிகரில்லாமன்னவர்பெருமான் தான் மேற்கொண்ட சிறப்பைப் பலரும் அறிந்துமேற்கொள்ள இவ்வாறு வழிபாடு கூறினன்: "மன்னனெப்படி மன்னுயிரப்படி" ஆகலின். இப்புத்தகத்தை முன்னே பூசித்து மெய்ம்மொழி மனங்களால் வணக்கஞ்செய்து பின் கேட்க வேண்டுமென்று சொல்லியபடி. (௪)

௫.— கபிலர்.

தினையளவு போதாச் சிறுபுன்னீர் நீண்ட
பனையளவு காட்டும் படித்தால்—மனையளகு
வள்ளைக் குறங்கும் வளநாட வள்ளுவனார்
வெள்ளைக் குறட்பா விரி.

பத:—மனை அளகு வள்ளைக்கு உறங்கும் வளம் நாட - மனையில் வளர்க்கப்படுகின்ற பறவைப்பேடுகள் உலக்கைப்பாட்டால் கண்ணுறங்குகின்ற வளம்பொருந்திய நாட்டையுடைய அரசனே! வள்ளுவனார் வெள்ளைக் குறட்பா விரி - திருவள்ளுவராலருளிச்செய்யப்பட்டகுறள் வெண்பா (மிகப்பெரியபொருளைத்) தன்னுட்கொண்டு காட்டுதல்,— தினை அளவு போதா சிறு புல் நீர் - தினையரிசியளவுக்கும் போதாத சிறிய புல்லினது நுனியின்கணுள்ள பனிநீரானது, நீண்ட பனை அளவு காட்டும் படித்து - உயர்ந்த பனையினளவான அதன் சாயையைத் தன்னுட்கொண்டுகாட்டுங் குணம்போலுள்ள குணத்தையுடைத்து; (எ - று.)

விசே:—பனையளவு—ஆகுபெயர். ஆல்-அசை. பறவை-கிளிமுதலியவை. உலக்கைப் பாட்டு-மகளிர் பரிமளப்பொடி இடிக்கின்றபோது பாடும் பாட்டு. விரி-விரித்தல். எப்படி மிகச்சிறிய பனித்துளியிலே மிகப்பெரிய பனைமரத்தின்சாயை அடங்கிவிளங்குகின்றதோ, அப்படியே மிகச்சிறிய இக்குறள்வெண்பாவில் மிகப்பெரிய பொருள் அடங்கிவிளங்குகின்றதென்பதாம். இது சுருங்கியிருந்தும் விரிவான பொருளை விளக்குமாறு சொல்லியபடி. இதுமுதலியன சங்கத்துப்புலவராலே பாடப்பட்டன. (ரு)

சு.—பரணர்.

மாலுங் குறளாய் வளர்ந்திரண்டு மாணடியான்
ஞால முழுது நயந்தளந்தான்—வாலறிவின்
வள்ளுவருந் தங்குறள்வெண் பாவடியால் வையத்தார்
உள்ளுவவெல் லாமளந்தா ரோர்ந்து.

பத:—மாலும் - திருமாலும், குறள் ஆய் - குறளாய்ப்பிறந்து, வளர்ந்து—, இரண்டு மாண் அடியான்-இரண்டுபெரிய அடிகளால், ஞாலம்முழுதும் - உலகமனைத்தையும், நயந்து அளந்தான்-விரும்பி அளந்தான்: வால்அறிவின் வள்ளுவரும் - மெய்யறிவினையுடைய திருவள்ளுவரும், தம் குறள்வெண்பா அடியால் - தம்மினின்றுந் தோன்றி(அந்நிலைநிற்கின்ற)வெண்பாக்குறளின்(இரண்டுசிறிய) அடிகளால், வையத்தார் உள்ளுவ எல்லாம் - அவ்வுலக மனைத்தினுமுள்ளோரால் நினைக்கப்பட்டவற்றை யெல்லாம், ஓர்ந்து அளந்தார் - ஆராய்ந்து அளந்தார்; (எ - று.)

விசே:—உம்மையிரண்டும்-முறையே தேவரிற்பெரியோனாகிய வென்றும், மனிதரிற்சிறியராய்க்காணப்பட்ட வென்றும் பொருள்படநின்றன. உவமானத்திலே வளர்தலும் பெருமையும் சொல்லுதலால், உவமேயத்திலே அவற்றுக்கு மாறாகிய நிலைநிற்றலும் சிறுமையும் வருவிக்கப்பட்டன. மாலுக்குத் தானே குறளாதலும் பின்பு அந்நிலை நில்லாதுவளர்தலும் பேரடிகளால் அளவுபட்ட உலகத்தையளத்தலும்,திருவள்ளுவருக்குத் தம்மினின்றுங் குறளைஉண்டாக்குதலும், அது தன்னிலைநிற்றலும், அதன் சிற்றடிகளால் அளவுபடாத நினைப்பின் விடயங்களை அளத்தலும் சொல்லப்படுதலால் வேற்றுமையறிக. நினைக்கப்பட்டனவெல்லாம் இதனகத்து அளவுசெய்யப்பட்டமைசொல்லியபடி. (சு)

எ.—நக்கீரர்.

தானே முழுதுணர்ந்து தண்டமிழின் வெண்குறளால்
ஆனு வறமுதலா வந்நான்கும்—ஏனோருக்கு
ஊழி னுரைத்தாற்கு மொண்ணீர் முகிலுக்கும்
வாழியுல கென்னாற்று மற்று.

பத:—தானே முழுதுஉணர்ந்து-தாமே (வேதப்பொருள்) அனைத்தையும் அறிந்து, தண் தமிழின்-தண் தமிழின்கண், வெண்குறளால்-குறள்வெண்பாக்களால், ஆனு அறம் முதல் · ஆ அந்நான்கும்

- விட்டுநீங்குதல்கூடாத அறம் முதலாகிய அந்நான்கு பொருள்களை யும், ஏனோருக்கு- அவற்றையறியாதவர்களுக்கு, (அவர் எளிதினறிய), ஊழின்-முறையால், உரைத்தாற்கும்-சொல்லியருளிய திருவள்ளுவர்க் கும், ஒள் நீர் முகிலுக்கும்-ஒள்ளிய நீரைத்தந்த மேகத்துக்கும், உலகு- இவ்வுலகமானது, மற்று என் ஆற்றும் - எதிர்நன்றியாதுசெய்யும்? [செயக்கிடந்தது ஒன்றும் இல்லை:] வாழி-(அவரும் அதுவும்)வாழ்க.

வீசே.—ஆனுமை - நீங்காமை. 'தானே முழுதுணர்ந்து' எனவே, ஆசாரியராயிருந்து பிறரறிவிக்க அறிந்திலரென்றதாயிற்று. முழுது மென்னு மும்மை தொக்கது. ஒண்மை - இனிமைமேல் நின்றது. முறை- நூலின் முப்பொருள்களின் கிடக்கையொழுங்கு. நாயனார் கொடைச்சிறப்புச் சொல்லியபடி. (எ)

அ.—மாமூலனார்.

அறப்பொரு ளின்பம்வீ டென்னுமந் நான்கின்
திறந்தெரிந்து செப்பிய தேவை—மறந்தேயும்
வள்ளுவ னென்பானோர் பேதை யவன்வாய்ச்சொற்
கொள்ளா ரறிவுடை யார்.

பத.—அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் அந்நான்கின் திறம் - அறம்முதலாகச் சொல்லப்பட்ட அவ்வேதப்பொருள்களாகிய நான்கனது கூறுபாட்டையும், தெரிந்து - அறிந்து, செப்பிய-(உலகத் தார்க்குச்) சொல்லிய, தேவை-தேவனை, மறந்தேயும் - மறந்தாயினும், வள்ளுவன் என்பான் -(ஒருமனிதனாக உட்கொண்டு) வள்ளுவ னென்று சொல்லுதற்கு ஒருவனுளனாயின் அவன், பேதை - அறி வில்லாதவனாவன்: அவன் வாய் சொல் - அவனது வாயிற்பிறந்த அச்சொல்லை, அறிவுடையார்—, கொள்ளார் - கொள்ளமாட்டார்.

விசே.—அறம்முதலியவற்றின் கூறுபாடு-அவற்றினது தொகை வகைவிரிகள். மறந்தேயும் என்றதனால், நினைப்புடன் சொல்லு வோன் பேதையிற் பேதையாமென்றதாயிற்று. முன்னும் பின்னு முள்ள பாட்டுக்களில் இப்பெயர் தெய்வத்தன்மையைக் குறிப்பிக்கும் படி நன்கு மதித்து உயர்த்திச்சொல்லப்படுதலால், ஒருமனிதனாக உட்கொண்டென்பது வருவிக்கப்பட்டது: அன்றி, ஒலிக்குறிப்பி னாலே, சாதியிழிவுதோன்ற வள்ளுவனென்பா னெனினு மமையும். இக்குறிப்பொலியை வடநூலார் காகுசுரமென்பர். தெய்வப்புலவரை அவமதிப்பினிழிவு சொல்லியபடி. (அ)

கூ.—கல்லாடர்.

ஒன்றே பொருளெனின் வேறென்ப வேறெனின்
அன்றென்ப வாறு சமயத்தார்—நன்றென
எப்பா லவரு மியைபவே வள்ளுவனார்
முப்பால் மொழிந்த மொழி.

பத.—ஆறு சமயத்தார் - அறுவகைமதத்தோருள், ஒன்றே பொருள் எனின்-(ஒருமதத்தார் தமது நூலிலே உலகமும் உயிரும் கட வுளுமாகிய) பொருள்கள் ஒன்றேயென்று நாட்டுவராயின், வேறு

என்ப - (மற்றொருமதத்தோர் தம்து நூலிலே அதனை மறுத்து அவை) வேறாமென்று நாட்டுவர்: வேறு எனின்-(அப்படி) வேறென்றுநாட்டின், அன்று என்ப-பின்னொரு மதத்தோர் அதனை) அன்றென்றுமறுப்பர்: (ஆதலால் சமய நூல்களெல்லாம் இவ்வாறு மறுக்கப்படுகின்றன): வள்ளுவனார் முப்பால் மொழிந்த மொழி-திருவள்ளுவராலே-முப்பாலாகச் சொல்லப்பட்ட நூலை, நன்று என-நன்றென்று கொள்ளுதற்கு, எப்பாலவரும் - எவ்வகைப்பட்ட பகுதியோரும், இயைப-உடன்படுவார்; (எ - று.)

மொழி - ஆகுபெயர். ஆறுமதமாவன - வியாசமதம், சைமினிமதம், பதஞ்சலிமதம், கபிலமதம், கணாதமதம், அக்ஷபாதமதம்: அன்றிச் சைவம் வைணவம்முதலியவற்றைக் கூறினுமாம். எச்சமயத்தாருமென்னாது எப்பாலவரும் என்றதனால், வேதத்துக்கு உட்பட்ட சமயத்தாரேயன்றிப் புறம்பான சைனம், பௌத்தம் முதலிய மதத்தாரும், பலவகைப்பட்ட சாதியாரும், தேசத்தாரும், காலத்தாரும், பிறரும் தழுவப்படுதலறிக. இதுவே பொதுவேத மென்றபடி. (கூ)

க0—சீத்தலைச் சாத்தனார்.

மும்மலையு முந்நாடு முந்நதியு முப்பதியும்
முரமரசு முத்தமிழு முக்கொடியும்—மும்மாவும்
தாமுடைய மன்னர் தடமுடிமேற் றாரன்றே
பாமுறைதேர் வள்ளுவர்முப் பால்.

பத.—வள்ளுவர்-திருவள்ளுவரது, பா முறை தேர் முப்பால் - பாக்களின் (முன்பின்) முறைதெரிதற்கிடனாகிய திருக்குறளானது,—மும்மலையும்-(கொல்லிமலை நேரிமலை பொதியமலை எனப்படுகின்ற) மூன்றுமலைகளையும், முந்நாடும் - (குடநாடு புனனாடு தென்னாடு எனப்படுகின்ற) மூன்றுநாடுகளையும், முந்நதியும் -(பொருனைநதி காவிரிநதி வையைநதி எனப்படுகின்ற) மூன்று நதிகளையும், முப்பதியும் - (கருவூர் உறையூர் மதுரை எனப்படுகின்ற) மூன்று பதிகளையும், மும்முரசும்-(மங்கலமுரசு வெற்றிமுரசு கொடைமுரசு எனப்படுகின்ற) மூன்று முரசுகளையும், முத்தமிழும்-(இயற்றமிழ் இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ் எனப்படுகின்ற) மூன்றுதமிழ்களையும், முக்கொடியும்-(விற்கொடி புலிக்கொடி மீனக்கொடி எனப்படுகின்ற) மூன்று கொடிகளையும, மும்மாவும் (பாடலம் கோரம் கனவட்டம் எனப்படுகின்ற) மூன்று குதிரைகளையும், தாம் உடைய மன்னர் - தாம் முறையேயுடைய (சேரசோழபாண்டியர் எனப்படுகின்ற) மூவரசருடைய்வும், தட முடிமேல்-பெரிய முடிகளின் மேலே (கொள்ளப்பட்ட), தார் அன்றே - மாலையன்றோ?

விசே:—அன்றே என்றது பலரறிதேற்றம். முப்பால்-ஆகுபெயர். மும்முரசும் முத்தமிழும் அம்மூவரசர்க்கும் பொதுமையவாயினும் இம்முறையுரிமை அவர் குடிமரபிற்குஇயைந்தனபோலும். அரசர்மூவரும் மேற்கொண்ட சிறப்புச் சொல்லியபடி. (க0)

கக,—மருத்துவன்றாமோதரனார்.

சிந்திநீர்க் கண்டந் தெறிசுக்குத் தேனளாய்
மோந்தபின் யார்க்குந் தலைக்குத்தில்—காந்தி

மலைக்குத்து மால்யானை வள்ளுவர்முப் பாலால்
தலைக்குத்துத் தீர்வுசாத் தற்கு.

பத:—காந்தி மலை குத்து மால் யானை-(தன்பகையென) வெகுண்டு மலையைக்குத்துகின்ற பெரிய களிறுபோலுள்ள அரசனே! சிந்தி நீர்க்கண்டம்-சிந்திநீர்ச் சருக்கரையையும், தெறி சுக்கு சிதைக்கப்பட்ட சுக்கையும், தேன் அளாய் - தேனோடு கலந்து, மோந்தபின்—,(அதனால்), யார்க்கும் (தலைக்குத்துடையோர்)யாவருக்கும், தலைக்குத்து—, இல்-இல்லையாகும்: வள்ளுவர் முப்பாலால்—, சாத்தற்கு-சீத்தலைச் சாத்தனார்க்கு, தலைக்குத்து—, தீர்வு - இல்லையாயிற்று; (எ - று.)

விசே—யானைபோல்பவனை யானையெனலால் ஆகுபெயர். முன் கேட்கப்பட்ட நூல்களிலெல்லாம் பலசொற்குற்றங்களும் பொருட்குற்றங்களும் கண்டு பொறாமல் தலையில் அறைந்துகொண்டு வந்தமையால் புண்பட்டுக் குத்தல்உண்டாயிருந்தது: இதன்கண் ஓர் குற்றமுங் காணப்பெறாமையால் அது நீங்கிற்றென்க. எப்படி அம்மூன்று சரக்கும் அதற்குமருந்தாமோ, அப்படியே இதற்கு இம்மூன்று பாலும் மருந்தாயின வென்பதாம். தீர்வென்னுந் தொழிற்பெயர் முற்றுப்பொருளில் வந்தது. இதன்குற்றமற்று விளங்குகை சொல்லியபடி.

கஉ.—நாகன்றேவனார்.

தாளார் மலர்ப்பொய்கை தாங்குடைவார் தண்ணீரை
வேளா தொழிதல் வியப்பன்று – வாளாதாம்
அப்பா லொருபாவை யாய்பவோ வள்ளுவனார்
முப்பான் மொழிமூழ்கு வார்.

பத:—தாள் ஆர் மலர்பொய்கை-நாளத்தோடுபொருந்திய தாமரை மலர்களையுடைய ஒரு குளத்து நீரின் கண்ணே, குடைவார் - மூழ்குவோர்,-தாம்-, தண்ணீரை - (வேறு) தண்ணீரை, வேளாது ஒழிதல்-விரும்பாதொழிதல், வியப்பு அன்று - வியப்பைச் செய்வதன்று: வள்ளுவனார் முப்பால் மொழி - திருவள்ளுவரதுமுப்பால்களையுடைய நூலின்கண்ணே, மூழ்குவார்—, தாம்—, வாளா - வீணாக, அப்பால்—, ஒருபார்வை - ஒருநூலை, ஆய்பவோ - விரும்புவாரோ? [விரும்பார்].

விசே:—குளிர்ச்சி இன்சுவை நறுமணம்முதலிய குணங்களாலே சிறந்த ஒரு தாமரைக் குளத்து நீரைப் பெற்றோர்க்கு அதனாற்றனே அமைதிபெற்று வேறுதண்ணீரைப் பெறவிரும்பாமை வியப்பன்று: அதுபோல திருவள்ளுவரின் முப்பால்மொழியில் மூழ்குவார் பிறநூலை ஆராயவிரும்பாரென்பதாம்; **எடுத்துக்காட்டுவமையணி.** மூழ்குதல் - இங்கே கருத்துமுழுதும் அழுந்திநிற்றன்மேனின்றது. இதனால், இந்நூலகத்து எந்நூற் பொருளும் அடங்கியிருக்கின்றமை குறிக்கப்பட்டது. பல நூல்களையும் கற்கவிரும்புவோர்க்கு இஃதொன்றே அமைதல் சொல்லியபடி. தாளார் மலரெனலால், தாமரைமலரெனப்பட்டது. வியப்பைச்செய்வதை வியப்பு என்றார். இனி, ஒருசாரார், மலர்ப்பொய்கைகுடைவார் வேறுதண்ணீரை வேளாதொழிதல்

வியப்பன்று என்றமையால், வள்ளுவர் முப்பால்மூழ்குவார் அப்பால் ஒருபாவையாயாமை வியப்பு என்பது பெறப்படும் என்ப: இது காறும் கற்போர் ஒருநூலைக் கற்பின் மற்றும் வெவ்வேறு நூலைக் கற்றல் இயல்பாயிருக்க, வள்ளுவர் நூல்தோன்றியபின் வேறுநூலைக் கற்க வேளாமையால் இது வியப்பாயிற்றென்க. மொழிபா - நூலுக்குக்காரணஆகுபெயர். ஓகாரம் - எதிர்மறை. விரும்புதலாகிய காரணத்தை ஆய்பவோ எனக் காரியமாக் உபசரித்தார். (௧௨)

௧௩.—அரிசில்கிழார்.

பரந்த பொருளெல்லாம் பாரறிய வேறு
தெரிந்து திறந்தொறுஞ் சேரச்—சுருங்கிய
சொல்லால் விரித்துப் பொருள்விளங்கச் சொல்லுதல்
வல்லாரார் வள்ளுவரல் லால்.

பத.—பரந்த பொருள் எல்லாம்-(வேதத்திலே) ஒன்றோடொன்று மயங்கிநின்ற நால்வகைப் பொருள்களையும், பார் அறிய - இப்பூமியிலுள்ளோர் அறிதற்பொருட்டு, வேறு தெரிந்து - வேறாகப்பிரித்து, திறம் தொறும் சேர-(அது அது தனது தனது) வகையோடு சேரும்படி, சுருங்கிய சொல்லால்-சில சொற்களால், பொருள் விளங்க-கருத்துத்தோன்றும்படி, விரித்துச் சொல்லுதல்-விரியும்படி வைத்துச் சொல்லுதற்கு, வல்லார் - வல்லவர், வள்ளுவர் அல்லால்-, ஆர்-? [ஒருவரும் இல்லை]; (எ - று.)

பார்-ஆகுபெயர். திறம் - அறம்முதலியவற்றின் கூறுபாடு. சுருங்கச்சொல்லல் விளங்கவைத்தல்முதலிய அழகுகள் எப்படி இவரால் அமைக்கப்பட்டனவோ, அப்படிப் பிறரால் அமைக்கப்படுதல் கூடாமை காட்டியதாயிற்று. நூலுக்கும் நாயனார்க்கும் தகுதி சொல்லியபடி. (௧௩)

௧௪.—பொன்முடியார்.

கானின்ற தொங்கலாய் காசிபனூர் தந்ததுமுன்
கூநின் றளந்த குறளென்ப —நூன்முறையான்
வானின்று மண்ணின் றளந்ததே வள்ளுவனார்
தாநின் றளந்த குறள்.

பத:—கான் நின்ற தொங்கலாய் - மணம் தங்கப்பெற்ற மாலையையுடைய பாண்டியராசனே! முன்-முற்காலத்திலே, காசிபனூர் தந்தது-காசிபராலேதரப்பட்ட குறளை, கூ நின்று-மண்ணில்கண்ணே நின்று, அளந்த - (உலகத்தை) அளந்த, குறள் என்ப - குறளென்று சொல்லுவர்; தாம் நின்று - தாம் (இங்கே) எழுந்தருளி, வள்ளுவனார் அளந்த குறள் - திருவள்ளுவராலே தரப்பட்ட குறள் நூல் முறையான் - நூலின்முறையோடு கூடி, வான் நின்று - விண்ணின் கண்ணே நின்றும், மண் நின்று - மண்ணின்கண்ணே நின்றும், அளந்தது - (உலகத்தை) அளந்தது; (எ - று.)

விசே:—அக்குறள் வஞ்சித்துப்பெற்று அளத்தலால் நூன்முறையோடு கூடாததாயிற்று. முன் 'மாலும்' (௬) என்னும்பாட்டிலேநாயனார்க்

கும் மாலுக்கும், இப்பாடலிலே திருக்குறளுக்கும் மாலவதாரக்குறளுக்கும் ஒப்புமை குறித்து, இக்குறளுக்கு நான்மறையோடு கூடலும் வானிற்றலும் மிகுத்துச்சொல்லி வேற்றுமை செய்தது, வேற்றுமையணியாம். இக் குறளுக்கு ஒலிவடிவம் வரிவடிவமென இரண்டு வடிவுண்மையாலும், ஒலிவடிவுக்கு இடம், வானும் வரிவடிவுக்கிடம் மண்ணும் ஆதலாலும், வானின்று என்றும் மண்ணின்று என்றும் கூறினர். உலகத்துப் பொருளெல்லாம் இஃதளத்தற்சிறப்புச்சொல்லியபடி. கு-கூஎன நீண்டது: ஆனுருபு ஒடுவுருபின் பொருளில் வந்தது. (கச)

கரு.—சோகுமனர்.

ஆற்ற லழியுமென் றந்தணர்க ளன்மறையைப்
போற்றியுரைத் தேட்டின் புறத்தெழுதார்—ஏட்டெழுதி
வல்லுநரும் வல்லாரும் வள்ளுவனர் முப்பாலைச்
சொல்லிடினு மாற்றல்சோர் வின்று.

பத:—அந்தணர்கள்—, நான்மறையை - நான்கு வேதங்களையும், உரைத்து - வாய்ப்பாடமாக்கி, போற்றி-காப்பாற்றி, ஆற்றல் அழியும் என்று - (ஏட்டின்கண் எழுதிவைத்தால் உச்சரிப்பு முறையை யறிந்து சொல்ல மாட்டாதார்க்குக் கருதிய பயனைத்தரும்) வலிமை குறையுமென்று, ஏட்டின் புறத்து - ஏட்டின்கண், எழுதார் - எழுதார்கள்; வள்ளுவனர் முப்பாலை - திருவள்ளுவரது திருக்குறளை, ஏட்டு எழுதி-ஏட்டின்கணெழுதிவைத்து, வல்லுநரும் - அறிவின் வலியுடையவரும், வல்லாரும்-வலியில்லாரும், சொல்லிடினும்-ஓதினும், ஆற்றல் சோர்வு இன்று - பொருள்வலிமை குறைதலில்லை.

விசேட—: அவ்வேதத்துக்கு உதாத்தம் அனுதாத்தம் சுவரிதமென்னுஞ்சுரங்களின் வழுவாமலோதல்வேண்டுமென்னும் விதியுளதாதலின், அதற்குத்தகுதியுடைய அந்தணரே அதிகாரிகளாயினர்; இதற்கு அஃதில்லாமையால் யாவரும் அதிகாரிகளாவரென்றறிக. சொல்லிடினும் என்றதனால், பொருளுணர்ச்சிக்கும் இதற்கும் வலிமை வேண்டுமென்பது பெறப்பட்டது. ஆற்றல்-சொற்செறிவின்றிட்பம். இங்ஙனங் கூறவே, அவ்வேதம் சொல்லின்கண்ணே தலைமையுடைத்தென்பதூஉம், இவ்வேதம் பொருளின்கண்ணே தலைமையுடைத்தென்பதூஉம் பெறப்பட்டன. ஒருப்படுதலின் அவ்வேதத்தினும் இது சிறப்புடைமை சொல்லியபடி. இச்செய்யுளிலும் வேற்றுமையணி காணலாம். (கரு)

கசு—நத்தத்தனர்.

ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்ப தருங்குறளும்
பாயிரத்தி னேடு பகர்ந்ததற்பின்—போயொருத்தர்
வாய்க்கேட்க நூலுளவோ மன்னு தமிழ்ப்புலவ
ராய்க்கேட்க வீற்றிருக்க லாம்.

பத:—பாயிரத்தினேடு-பாயிர நான்கதிகாரங்களோடு, ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பது அருங்குறளும்-(சேர்ந்து தொகையாகிய) அரிய

ஆயிரத்து முந்நூற்றுமுப்பது குறள்வெண்பாக்களையும், பகர்ந்ததற்பின் - ஓதியுணர்ந்தபின்பு,—ோய்—,ஒருத்தர் வாய் - ஒருவரது வாயாலே, கேட்க - கேட்டறிதற்கு, நூல் உளவோ - வேறுநூல்கள் இருக்கின்றனவோ? [இல்லை என்றபடி]: மன்னு தமிழ்ப்புலவர் ஆய்-நிலைபெற்ற தமிழிலே புலமை நிரம்பியோராகி, கேட்க-(பிறர் தம்மிடத்துவந்து) கேட்கும்படி, வீற்றிருக்கல் ஆம்-சிறப்பாகவிருக்கலாம்.

விசேட:—வீற்றிருத்தல்-ஒரு சபைநடுவிலேஉயர்வாகியஆதனத்திலேறி உயர்வுதோன்றஇருத்தல். இவற்றுட் பலவகைப்பட்ட நூல்களின்கருத்துக்களெல்லாம் விளங்கி நிற்றலின்,'கேட்கநூலுளவோ?' என்றார். 'புலவராய்'எனவே, புலமை நிரம்புதற்கு இவை ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பதுகுறள்களும் போதுமென்பது பெறப்பட்டது. ஓதியோர்க்கு வரும் இம்மைப்பயன் சொல்லியபடி. (கசு)

கஎ—முகையலூர்ச் சிறுகருந்தும்பியார்.

உள்ளுத லுள்ளி யுரைத்த லுரைத்ததனைத்
தெள்ளுத லன்றே செயற்பால—வள்ளுவனார்
முப்பாலின் மிக்க மொழியுண் டெனப்பகர்வார்
எப்பா வலரினு மில்.

பத: —வள்ளுவனார் முப்பாலின் மிக்க - திருவள்ளுவரது திருக்குறளின்மேற்பட்ட, மொழி - நூலொன்று, உண்டு என பகர்வார் - உளதென்று சொல்லவல்லவர், எப்பாவலரினும் - எவ்வகைப்பட்ட புலவருள்ளும், இல் - இல்லை; (ஆதலால்), செயற்பால - (நாம் இந்நூலைக்குறித்துச்) செய்யக்கடவன, உள்ளுதல்- (இதன்பொருளைச்) சிந்தித்துக்கொள்ளுதலும், உள்ளி உரைத்தல்-சிந்தித்து (ப் பிறர்க்கு அதனை)ச் சொல்லுதலும், உரைத்த அதனை தெள்ளுதல் அன்றே-(பிறராலே)சொல்லப்பட்ட அதனைத் தெளிதலும் அன்றோ; (எ - று.)

விசேட:—மொழி—ஆகுபெயர். ஒப்பது வடமொழிவேத மிருத்தலின்'மிக்க மொழி'என்றும்,தமிழின்மாத்திரமன்றி வடமொழி முதலியவற்றினுள்ளபுலவரையுந் தழுவுதற்கு'எப்பாவலரினும்'என்றும், அறிவொப்புக் காண்டற்கு உரைத்ததனைத் தெள்ளுதல் என்றும் கூறினர். உள்ளுதலெனவே கேட்டலும், தெளிதலெனவே அவ்வாறொழுகலும் அடங்கின. இது பயிற்சி செய்தொழுகுமாறு சொல்லியபடி. (கஎ)

கஅ.—ஆசிரியர் நல்லந்துவனார்.

சாற்றிய பல்கலையுந் தப்பா வருமறையும்
போற்றி யுரைத்த பொருளெல்லாம்—தோற்றவே
முப்பான் மொழிந்த முதற்பா வலரொப்பார்
எப்பா வலரினு மில்.

பத:—சாற்றிய பல்கலைஉம்-(அறிவுடையோரால்) சொல்லப்பட்ட பலநூல்களாலும், தப்பா அரு மறைஉம்-தப்பாத அரிய வேதத்தினும் போற்றி - காப்பாற்றிவைத்திருந்து, உரைத்த - (உலகத்தார்க்குச்) சொல்லப்பட்ட, பொருள் எல்லாம் - விடயங்களெல்லாம்,

தோற்ற (தன்னிடத்தே) காட்டும்படி, முப்பால் மொழிந்த - திருக்குறளைச்சொல்லிய, முதற்பாவலர்ஒப்பார்-திருவள்ளுவரை யொப்பவர், எப்பாவலரினும்-எவ்வகைப்பட்ட பாவலருள்ளும், இல் - இல்லை.

விசேட:— தம்மாலே சொல்லப்பட்டவற்றில் வழுவுருமையால் தப்பாஎன்றும், பொருளுணர்தற்கேயன்றி ஓதுதற்கும் எளிதன்றாதலின் அரு என்றும் விசேடணஞ் செய்யப்பட்டது. எப்பாவலரினுமில் - இதற்கு முன்னுரைக்கப்பட்டபடியே கொள்க. முதற்பாவலர் - முதன்மையையுடைய பாவலர்; நால்வகைப் பாக்களில் வெண்பாக்களும் அவற்றுள்ளும் குறள்வெண்பாவும் தலைமைபெற்று நிற்றலின், அக் குறள்வெண்பாவால் நூல்செய்த வல்லமையுடையரென்றுமாம். புலமையிலே நாயனாருக்கு ஒப்பின்மை சொல்லியபடி. (கஅ)

கக.—கீரந்தையார்.

தப்பா முதற்பாவாற் றமாண்ட பாடலினன்
முப்பாலி னற்பான் மொழிந்தவர்—எப்பாலும்
வைவைத்த கூர்வேல் வழுதி மனமகிழத்
தெய்வத் திருவள் ளுவர்.

பத:—எப்பாலும் வை வைத்த கூர் வேல் வழுதி - எவ்விடத்திலும் கூர்மைவைத்த சிறப்புப்பொருந்திய வேலையுடைய பாண்டியராசன், மனம் மகிழ - மனங்களிக்க, தப்பா - (சொல்லப்பட்டபொருள்) வழுவாமல், முதற்பாவால் முதன்மையுடைய பாவாகிய குறளவெண்பாக்களாலே, தாம் மாண்ட பாடலினன்-தாம் மாட்சிபெற்ற பாடற்றொழிலினாலே, முப்பாலின்-மூன்று பால்களிலே, நாற்பால் - (அறம் முதலிய) நான்கு பகுதிப்பொருள்களையும், மொழிந்தவர் - திருவாய் மலர்ந்தவர், தெய்வத்திருவள்ளுவர் - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய திருவள்ளுவநாயனார்; (எ - று.)

விசேட:—கூர்-சிறப்பு. நான்கனுள் மூன்றடங்குவதன்றி மூன்றனுள் நான்கடங்காமையின், வியந்து கூறப்பட்டதாயிற்று. நூல்செய்த சிறப்பும் நூலை அரங்கேற்றி அதனால் அரசனை மகிழ்வித்தமையும் சொல்லியபடி. (கக)

உ0—சிறுமேதாவியார்.

வீடொன்று பாயிர நான்கு விளங்கறம்
நாடிய முப்பத்து மூன்றொன்றூழ்—கூடுபொருள்
எள்ளி லெழுப திருபதிற் றைந்தின்பம்
வள்ளுவர் சொன்ன வகை.

பத — வள்ளுவர் சொன்ன வகை - திருவள்ளுவராலே சொல்லப்பட்ட திருக்குறளின் அதிகாரவகை,—வீடுஒன்று - (நூற்கெல்லாம் பொதுவாய்) விட்டுப் பொருந்திய, பாயிரம் நான்கு-பாயிரம் நான்கதிகாரத்தையுடையது: அறம் முப்பத்து மூன்று - அறம் முப்பத்து மூன்றதிகாரத்தை யுடையது: ஊழ் ஒன்று - ஊழ் ஓரதிகாரத்தையுடையது: எள் இல் பொருள் எழுபது - இகழ்தற்கு உரியதல்லாத

பொருள் எழுபத்திகாரத்தை யுடையது: இன்பம் இருபத்திற்றைந்து-காமம் இருபத்தைந் ததிகாரத்தை யுடையது; (எ - று.)

விசே:—அறத்துப்பாலுளடங்காது அதனை விட்டு நூற்கெல்லாம் பொதுவாய் நிற்றலின் வீடொன்றுபாயிரம்என்றும்,இம்மை மறுமை விடு மூன்றும் பயத்தற் சிறப்பிற்றாய் மூன்றனுண் முதனிற்றலின் விளங்கறம் என்றும், யாவர்க்கும்பொதுப்பட நாடித் தொகுக்கப்பட்ட அறத்தின் கூறுபாடு இவையேயாகலின் நாடிய முப்பத்துமூன்றுஎன்றும்,ஊழ்என்பது அறத்திலேனும் பொருளிலேனும்சேர்தற்கு இயைபின்றித் தனித்து நிற்றலால் ஊழொன்று என்றும், முன்னின்ற அறமும் பின்னின்ற இன்பமும் கைகூடுதற்குத் துணையாய் நிற்றலின் கூடுபொருள்என்றும், அப்பொருளின் பாகுபாடுகளெல்லாம் இவற்றினடங்குதலின் எள்ளிலெழுபதுஎன்றும் கூறினர். எள்ளல்-இகழ்தல். சில பழைய நூல்களிலே சிலவற்றைச் சாதியாரும் சமயத்தாரும் மிகுத்தும் குறைத்தும் வேறுபடுத்தலால் அப்படிப்பட்ட வேறுபாடு இதற்கும் வரினும் வருமென்று ஆசங்கித்து இதனதிகாரங்களுக்கு இங்ஙனந் தொகைசெய்தார். பின் இவ்வாறு தொகை செய்யப்பட்டு வருவனவற்றிற்கும் இதுவே கருத்தாகக் கொள்க. முப்பால்களுக்கும் அதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உ0)

உக.—நல்கூர்வேள்வியார்.

உப்பக்க நோக்கி யுபகேசி தோண்மணந்தான்
உத்தர மாமதுரைக் கச்சென்ப—இப்பக்கம்
மாதானு பங்கி மறுவில் பு ச்செந்நாப்
போதார் புனற்கூடற் கச்சு.

பத:—உப்பக்கம் நோக்கி - வடதிசை குறித்துச்சென்று, உபகேசி தோள் மணந்தான் - நப்பின்னைப் பிராட்டியினது தோளை மணந்த கண்ணபிரானை, உத்தரம் மா மதுரைக்கு-வடமதுரைக்கு, அச்சு என்ப - ஆதாரமென்று சொல்லுவர்: இப்பக்கம் - இப்பக்கத்தைக் குறித்து, மாதானுபங்கி - மாதானுபங்கியெனப்படுகின்ற, மறுஇல் புலம்-குற்றமற்ற புலமையாகிய (தேனைச்சொரிகின்ற), செந்நாப் போதார் - செவ்விய நாவாகிய மலரையுடையவர், புனல் கூடற்கு-நீர் வளத்தையுடைய தென்மதுரைக்கு, அச்சு-ஆதாரமாவர்; (எ-று.)

விசேட:—உபகேசி யென்பதற்கு ஈண்டு இயைபுநோக்கிநப்பின்னைப் பிராட்டியென்று பொருளுரைக்கப்பட்டது.உபகேசி—கூந்தலழகுடையாள்.நேமிநாத வுரையாசிரியர்"மாலே திணையே"என்னுஞ் செய்யுளில் "உபகேசியாவாள்—நப்பின்னைப் பிராட்டியார்" என்றனர். இப்பிராட்டியார் கண்ணன் மனைவியர்களுள் ஒருவர். கேசியென்றது திருமாலைக்குறிக்கு மெனக் கொண்டு, உபகேசியென்பது அவர் தங்கையாகிய பார்வதியைக்காட்டும் (உபேந்திரன் என்பதுபோல) என்பர் சிலர்; கேசி என்றபெயர் திருமாலுக்குப்பெயராகாது: கேசி யென்ற அசுரனை அவர் கொன்றாரேயன்றி அப்பெயரே இவருக்கு ஆயிற்றென்பது பொருத்தமுடைத்தாகாது: எனவே, உபகேசியென்பது நப்பின்னையைக்காட்டுவதுதான் பொருத்தமுடைத்து. மாதா அனு

புங்கி-மாதாவை நிகராகக் கொண்டு நடக்கின்ற ஒழுங்கினனெனப்படு தலின், அவள் பிள்ளைமே லருள் செய்தல்போல் இவர் உலகத்தார் மேல் அருள்செய்தல் சொல்லப்பட்டதாயிற்று. மாதானுபங்கி என்று தொடர்க்கு - செருக்கை எப்போதும் ஒழிந்தவன் என்றும் கூறுவர். நாப்போ தென்றதற்கேற்பப் புலமையிலே தேன் ஆரோ பிக்கப்பட்டது. அச்சுபோல் தாங்குதலால் அச்சுஎன்றார். நாயனு ராலே திங்கட் குடையுடைச் சீர்சால் வழுதியும் சங்கப்புலவருந் தழை த்தினி தோங்கிய மதுரைக்குஉண்டான சிறப்புச்சொல்லியபடி. (உக)

உஉ.—தொடித்தலை விழுத்தண்டினர்.

அறநான் கறிபொரு ளேழொன்று காமந்
திறமுன் றெனப்பகுதி செய்து—பெறலரிய
நாலு மொழிந்தபெரு நாவலரே நன்குணர்வார்
போலு மொழிந்த பொருள்.

பத.—அறம் (திறம்) நான்கு - (பாயிரம் இல்லறம் துறவறம் ஊழ் என) அறப்பாலினுட்பிரிவுகள் நான்கும், அறி பொருள் (திறம்) ஏழ் - (அரசு அமைச்சு அரண் கூழ் படை நட்பு ஒழிபு என) அறியப் பட்ட பொருட்பாலினுட்பிரிவுகள் ஏழும், ஒன்று - பொருந்திய, காமம் திறம் மூன்று என பகுதி செய்து-காமத்துப்பாலினுட்பிரிவு கள் மூன்றுமாகப் பகுதிசெய்து, பெறல் அரிய நாலும் பெறுதற்கரிய (அறம்பொரு ளின்பம்வீடு எனப்படுகிற) நான்கு பொருள்களையும், மொழிந்த - சொல்லிய, பெருநாவலரே—, ஒழிந்த பொருள் - அவற் றுள் அடங்காது) ஒழிந்தபொருள் (உளதாயின் அதனை), நன்கு உணர்வார்போலும் - நன்றாக அறியவல்லவர்போலும்; (எ - று.)

விசேட: - திறமென்றது-அறமுதலியவற்றோடுங் கூட்டப்பட்டது. அறத்திறம் நான்கு,பொருள் திறம் ஏழ் என்று இந்த இரண்டுக்கும் திறம் வழங்கப்பெறுவதுபோல காமத்திறம் மூன்று தனியேவழங்கப் பெறுதலில்லை; எனினும், ஆண்பாற் கூற்று, பெண்பாற் கூற்று, அவ்விருபாற்கூற்று என முத்திறங்காண்பது தகுதியுடைத்தே: மேல் மோசிகீரனார்பாடிய 27-ஆம் பாடலையும், அவர்வயின்விதும் பல் என்ற தலைப்புக்குப் பரிமேலழகர் உரைவகுத்திருத்தலையும் நோக்குக. ஆகவே ஒருசாரார் ஒழிபியலைக் குடியியல் என வழங் கியதுபோல், இந்தக் காமத்துப்பாலில் முதல் ஏழுஅதிகாரங்களை ஆண்பாற்கூற்றியல் எனவும், அதற்குமேல் 12 அதிகாரங்களைப் பெண் பாற்கூற்றியலெனவும்,அதற்குமேல் ஆறு அதிகாரங்களை இருபாற்கூற்றிய லெனவும் வழங்கினர் என்பது பெறப்படும். நாவலரே என்றமை யால், பிறரால் அறியப்படுவதன் றென்றதாயிற்று. முப்பாலியற் றொகையும்இவற்றினடங்காததுஒன்றில்லையென்பதும் சொல்லியபடி.

உங.—வெள்ளி விதியார்.

செய்யா மொழிக்குந் திருவள் ளுவர்மொழிந்த
பொய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே—செய்யா
அதற்குரிய ரந்தணரே யாராயி னேனை
இதற்குரிய ரல்லாதா ரில்.

பத.—செய்யா மொழிக்கும் - (ஒருவரால்) செய்யப்படாத மொழியாகிய வேதத்துக்கும், திருவள்ளுவர் மொழிந்த - திருவள்ளுவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட, பொய்யா மொழிக்கும்- (தன்வழியி னொழுகுவோர்க்குப் பயன்விளைவிலே) பொய்படாத மொழியாகிய திருக்குறளுக்கும், பொருள் ஒன்றே : ஆராயின் - ஆராயுமிடத்து, செய்யாஅதற்கு உரியர் - செய்யப்படாத அவ்வேதமோதுதற்குஉரியவர், அந்தணரே—: ஏனை இதற்கு உரியர் அல்லாதார்-பொய்படாத இத்திருக்குறளோதுதற்கு உரியவரல்லாதவர், இல் (உலகத்தில்) இல்லை;(எ-று.)

விசேட. - பூர்வவேதத்தை நித்தியமென்பார்மதம்பற்றிச் செய்யா மொழி என்றார். அது வடமொழியும் இது தென்மொழியுமாய் நின்று சில வேறுபாடுடைய போற் றேன்றினும் நுண்ணுணர்வானோக்குவார்க்குக் கருத்து வேறுபடாமையின், பொருளொன்றேஎனத் தேற்றேகாரங் கொடுத்துக் கூறினர். செய்பாமொழி, பொய்யாமொழி— அன்மொழித்தொகைகள். 'இதற்குரிய ரல்லாதாரில்' என்றதனாலும் பொதுவேதமாதலறிக. அதற்கும் இதற்கும் பொருள் வேறேஎன்றும் இதனையே ஈதற்குஅதிகாரிகளாவார்யாவரோவென்றும்நிகழ்கின்ற ஐய மொழித்தபடி. (உரு)

உச.—பாங்குடி மருதனார்.

ஓதற்கெளிதா யுணர்தற் கரிதாகி
வேதப் பொருளாய் மிகவிளங்கித்—தீதற்றோர்
உள்ளுதொ றுள்ளுதொ றுள்ள முருக்குமே
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாண்பு.

பத:—வள்ளுவர் வாய்மொழி - திருவள்ளுவரது வாயினின்றுந் தோன்றிய திருக்குறளினது,மாண்பு-மாட்சிமை சொல்லின்,(அது), ஓதற்கு எளிது ஆய்-ஓதப்படுதற்கெளிய சொற்களை யுடையதாகியும், உணர்தற்கு அரிது ஆகி - அறியப்படுதற்கரிய பொருள்களை யுடையதாகியும்,வேதம் பொருள் ஆய்-வேதமெனப்படுகின்ற பொருளாகியும், மிக விளங்கி-(அவ்வேதத்தின்)மிக்விளங்கி, தீது அற்றோர்-குற்றமற்றோர்கள், உள்ளுதொறு உள்ளுதொறு - நினைக்குந் தோறும் நினைக்குந்தோறும், உள்ளம் (அவர்களுடைய) மனத்தை, உருக்கும்-கரைக்கும்; (எ - று.)

விசேட:—ஓதற்கெளிதாய் எனவே நவின்றோர்க்கினிமை நன்மொழி புணர்த்தல்களும், உணர்தற்கரிதாகி எனவே ஆழமுடைமையும், வேதப்பொருளாய்எனவே விழுமியது பயத்தலும் பிறவுமாகிய அழகுகளி னமைதி சொல்லப்பட்டதாயிற்று. தீதற்றோர்-பொருளாராய்ச்சிக்கேற்ற நுண்ணறிவுடையோர். உள்ளுதொ றுள்ளுதொ றுள்ள முருக்கும் எனவே, முன் காணப்பட்டதினும் பின் காணப்படும் பொருள் சிறந்தும் விரிந்துந் தோன்றுதலுடைமை பெறப்பட்டது. இதனது அற்புதமான குணமுடைமைச் சிறப்புச் சொல்லியபடி. (உச)

உரு.—*எறிச்சலூர்மலாடனார்,

பாயிர நான்கில் லறமிருபான் பன்மூன்றே
தூய துறவறமொன் றூழாக—ஆய

*கோனாட்டுஎறிச்சலூர் மாடலன் மதுரைக்குமரனார் என்றொரு புலவர் புறநானூற்றிற் காணப்படுதலால், இப்புலவர்பெயர் 'எறிச்சலூர் மாடலனார்' என்றிருத்தலே தக்கது எனத்தோற்றுகிறது.

*அறத்துப்பா நால்வகையா வாய்ந்துரைத்தார் நூலின்
திறத்துப்பால் வள்ளுவனார் தேர்ந்து.

பத:—வள்ளுவனார்—, ஆய்ந்து-(அவ்வேதத்தின கருத்துக்களை) ஆராய்ந்து, நூலின் திறத்து - (தம்மாலே செய்யப்பட்ட) நூலினது திறத்திற்குத்தக்க, பால் - நன்மையுடைமையால், தேர்ந்து- (இவையே உரியவை யென்று) தெரிந்து, பாயிரம் நான்கு - பாயிரம் நான்கதிகாரமும், இல்லறம் இருபான் - இல்லறவியல் இருபததிகாரமும், துறவறம் பன்மூன்று - துறவறவியல் பதின்மூன்றதிகாரமும்; ஊழ் ஒன்று ஆக-ஊழ் ஓரதிகாரமும்ஆக, ஆய-கூடிய, நால்வகை ஆ-(பாயிரம்முதலிய) நால்வகையுடைத்தாக, அறத்துப்பால்-அறத்துப்பாலை, உரைத்தார் - கூறினார்; (எ - று.)

விசேட:—முப்பாற் பொருள்களினும் முத்திக்குக் காரணமாதற் சிறப்புடைமையின் 'தாயதுறவறம்' என்றார். துப்பு-நன்மை: அது எல்லா வருணாச்சிரமங்களுக்கும் பொதுவாயிருக்கை. அறப்பாலிய லதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உ௫)

உசு.—போக்கியார்.

*அரசிய லைவைந் தமைச்சிய லீரைந்து
உருவல் லரணிரண்டொன் றொண்கூழ்—இருவியல்
திண்படை நட்புப் பதினேழ் குடிபதின்மூன்று
எண்பொரு ளேழா மிவை.

பத:—அரசு இயல்—, ஐ ஐந்து-இருபத்தைந்து: அமைச்சு இயல்—, ஈரைந்து-பத்து: அரண் இரண்டு—: கூழ் ஒன்று—: திண்படை இரு இயல்—: நட்புப்பதினேழ்—: குடிபதின்மூன்று—: எண் பொருள் - எண்ணப்பட்ட பொருட்பாலுக்கு, இவை ஏழாம் - இவ்வியல்களேழாம்; (எ - று.)

விசேட:—இத்தொகைகளோடு அதிகாரமுடையதென்பது கூட்டுக. அரணுக்கு உருத்திட்பம் சிறத்தலின் உருவல்லரண் என்றும், பொருளுடையார்க்கே ஒளி அமைவதாதலின் ஒண் கூழ்என்றும், படைக்குக் கடும்போரிற் பின் கொடாததிண்மையுரித்தாதலின் திண்படை என்றும் கூறினார். பிற்காலத்தார் அமைச்சு முதலிய வைந்தனையும் அங்கவியலென ஓரியலாக்கியும் வழங்குப: பொருட்பாலில் அதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி.

இந்தப்பாட்டு, நுண்பொருண்மாலையில், "அரசியலைவைந் தமைச்சியலீரைந்து, உரை நாடரண் பொருளொவ்வொன்று - உரைசால், படையிரண்டுநட்புப்பதினேழ் பன்மூன்று, குடியெழுபான் றொக்க பொருட் கூறு" எனக் காணப்படுகின்றது.

---

*பி - ம்: அறத்துப்பான் முப்பானெட்டா மென்றுரைத்தார்.

உஎ.—மோசிகீரனார்.

*ஆண்பாலே ழாறிரண்டு பெண்பா லடுத்தன்பு
பூண்பா லிருபாலோ ராருக மாண்பாய
காமத்தின் பக்கமொரு மூன்றாகக் கட்டுரைத்தார்
நாமத்தின் வள்ளுவனார் நன்கு.

பத:—ஆண்பால் ஏழ்—: பெண்பால் ஆறிரண்டு—: அடுத்து அன்பு பூண் பால் - (ஒருவரையொருவர்) அடுத்து அன்பைபூணுதற் பகுதியுடைய, இருபால் - அவ்விருபால், ஓர் ஆறுஆக—, மாண்பு காமத்தின் பக்கம்-மாட்சியான காமத்துப்பாலி னியல்கள், ஒருமூன்று ஆக—, நாமத்தின்-பெயர் பெற்ற, வள்ளுவனார், நன்கு கட்டுரைத்தார்-நன்கு கூறினார்; (எ-று.)

விசேட:—காமத்துப்பாலில் முதல் ஏழ் அதிகாரங்கள் ஆண்பாலைப் பற்றிவந்தனஎன்றும், பின்னர்ப் பன்னிரண்டு அதிகாரங்கள் பெண்பாலைப்பற்றிவந்தனஎன்றும், அந்தப்பத்தொன்பது அதிகாரங்கட்கும் பின்னருள்ள ஆறு அதிகாரங்கள் அவ்விருபாலையும்பற்றி வந்தனஎன்றும் காண்க. காமத்துப்பாலிலுள்ள மூவியல்களாம் இவையே பொருளிலக்கணத்துக்கமையக் களவியல் கற்பியலென இரண்டாக்கப்பட்டன. இத்தொகைகளுக்கும் முன்கூறப்பட்டதுகொள்க. காமத்துப்பாலிலதிகாரத் தொகை சொல்லியபடி. (உஎ)

உஅ.—காவிரிப்பூம் பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார்.

ஐயாறு நூறு மதிகார மூன்றுமா
மெய்யாய வேதப் பொருள்விளங்கப்—பொய்யாது
தந்தா னுலகிற்குத் தான்வள் ளுவனாகி
அந்தா மரைமே லயன்.

பத:—அதிகாரம்— நூறும் ஐயாறு மூன்றும்ஆ—நூற்று முப்பத்து மூன்றாக மெய்யாய் வேதப்பொருள்—, பொய்யாது விளங்க - பொய்யுறாதுவிளங்கும்படி அம் தாமரைமேல் அயன் - அழகிய தாமரைமலர்மேல் வீற்றிருக்கின்ற நான்முகக்கடவுள். தான் வள்ளுவன் ஆகி—, உலகிற்கு தந்தான் உலகத்தார்க்கு(த் தமிழிற் செய்து) தந்தான்; (எ - று.)

விசேட:—உலகு - இங்கே மக்களை யுணர்த்திநின்றது. மெய்யாய வேதப்பொருள் பொய்யாது விளங்கவெனவே, இதற்கு முன் மெய்யாய பொருள் பொய்யாய் மறைந்தும், பொய்யாய்பொருள் மெய்யாய் விளங்கியும் கிடந்தமை சொல்லப்பட்டதாயிற்று. அதிகாரத்தொகையோடு நூற்பொருளியல்பு சொல்லியபடி.

---

*இப்பாட்டை யடுத்துப் பின்வரும்பாடல் நுண்பொருள்மாலையில் எழுதப் பட்டுள்ளது: ஒருமாறு:—புணர்தல்பிரிதற் பொருள் களவுகற்பென், றுணருமிருகூறுமுரைக்கிற் புணருங், களவேழறு மூன்றுகற்பிவையை வைந்தா, அளவுறுகாமத்துப்பாலாம். இச்செய்யுளில் களவு கற்பு என்று இருபகுதியுண்டு என்றும், அவை காமத்துப்பாலில் களவியல் ஏழதிகாரமும் கற்பியல் பதினெட்டதிகாரமும் ஆம்என்றும் கூறப்பட்டுள்ளன.

உகூ.—மதுரைத் தமிழ் நாகனார்.

எல்லாப் பொருளுமிதன் பாலுளவிதன்பால்
இல்லாத வெப்பொருளு மில்லையால்— சொல்லால்
பரந்தபா வாலென் பயன்வள் ளுவனார்
சுரந்தபா வையத் துணை.

பத:—எல்லாப்பொருளும் - (பல்வகை நூல்களாலுஞ் சொல்லப்பட்ட) எல்லாப்பொருளும், இதன்பால் உள - இந்நூலகத்தடங்கியிருக்கின்றன: இதன்பால் இல்லாத எப்பொருளும் - இதனிடத்தில் இல்லாத யாதொரு பொருளும், இல்லை-(எந்நூலகத்தும்) இல்லை: (ஆதலால்), சொல்லால்பரந்த பாவரல் - சொல்லளவினாலே விரிந்தநூல்களால், பயன் என்-பயன் யாது? வள்ளுவனார் சுரந்த பா - திருவள்ளுவராலே தரப்பட்ட இந்நூலொன்றே, வையத்துணை - மண்ணுலகத்தாருக்குத் துணையாதலமையும்; (எ -று.)

விசேட:—எல்லாப்பொருள்களுமாவன - முதல் வழி சார்பென மூவகைப்பட்ட அறநூல் பொருணூல் இன்பநூல் வீட்டுநூல் என்பவற்றிற் செம்பொருள் ஆக்கப்பொருள் குறிப்புப்பொருளென இம்மூவகையாற் கொள்ளக்கிடந்த காட்சிப்பொருள்களும் கருத்துப்பொருள்களுமாம்.தொழிலும்பண்பும் ஒரோவழிப்பொருளெனற் கேற்புடைமையின் அவையும் இவற்றுள் அடங்குமாறறிக. பின்னும் அதனை வலியுறுத்தற்கு, இதன்பாலில்லாத வெப்பொருளு மில்லை என்றார். சொல்லாற் பரந்தனவே, அவைபொருளாற் பரப்பின்மை பெறப்பட்டது: பரத்தல்-பதினாயிரம் நூறாயிரம் முதலிய கிரந்தவகையால் விரிதல். சொல்லாற்பரந்த நூல்களை ஆய்வோர் மலையகழ்ந்து எலிபிடித்தல்போல் மிகவருந்திச் சிறுபயன் கொள்ளுதலால், 'என்பயன்?' என்றார். ஆல் - அசை. பா, வையம்-ஆகுபெயர்கள். சின்னாட் பல்பிணிச் சிற்றறிவுடையோர்க்கு விதிவிலக்குகள்முற்றும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் கண்டுதெளியுமாறு உணர்த்தித் தடுமாற்றந் தீர்த்தலின், வையத்துணை என்றார். முற்றுருங் துணராவிழைவார்க்கு இஃது இன்றியமையாச் சிறப்பிற்றென்றபடி. (உகூ)

கூ0.—பாரதம்பாடியபெருந்தேவனார்.

*எப்பொருளும் யாரு மியல்பி னறிவுறச்
செப்பிய வள்ளுவர்தாஞ் செப்பவரும்—முப்பாற்குப்
பாரதஞ்சீ ராம கதைமனுப் பண்டைமறை
நேர்வனமற் றில்லை நிகர்.

பத:—*பாரதம்(பண்டை)சீராமகதை-பாரதம் பழைய சீராமகதையையும், மனு பண்டைமறை - மனுஸ்மிருதி பழைய வேதத்தையும், நேர்வன-ஒப்பனவாகும்: எப்பொருளும்-எவ்வகைப்பட்ட பொருள்களையும், யாரும்-எவ்வகையோரும், இயல்பின்-(அவற்றின்)தன்மையோடு,

* பாரதமும் சீராமகதையும் மனுதருமசாஸ்திரமும் பழையவேதமும் முப்பாலுக்கு ஒப்பாவனவாம்; வேறு நூல் ஒப்பாதலில்லை என்று இவ்வெண்பாவுக்குப் பொருள் கூறலுமாம்.

அறிவுற-அறிய, செப்பிய-(அவர்க்குச்) சொல்லும்படிக்கு, வள்ளுவர் - திருவள்ளுவர், செப்ப வரும்-சொல்லலால்வந்த, முப்பாற்கு - திருக்குறளுக்கு, நிகர் - உவமானமாகத்தக்கது, இல்லை-ஒன்றில்லை; (எ - று.)

விசேட:—மற்று - அசை. அறிதற்கரிய வேதாந்தப்பொருளு மென்றற்கு எப்பொருளும் என்றும், உயர்குலத்தாரேயன்றி ஏனையோரு மென்றற்கு யாரும் என்றும், ஐயந்திரிபின்றியறிய என்றற்கு இயல்பினறிவுற என்றும், இதுவே சுருதி குரு இரண்டுமாமென்றற்கு செப்பிய என்றும் கூறினர். பண்டை என்பது சீராமகதைக்குங் கூட்டுக: கதாரூபமாயிருந்து பாரதராமாயணமெனவும், விதிரூபமாயிருந்து சுருதிஸ்மிருதி யெனவும் கூட்டிச்சொல்லப்படுதலால், உவமான உபமேயங்களாத லறிக. எப்பொருளும் யாருமியல்பி னறிவுறச் செப்புதல் வேதத்திற்கின்மையால், முன் முப்பாலின் மிக்கமொழி என்றஅதனாற் பெறப்பட்ட வேதத்தினுெப்புமையை மறுத்தபடி. (௯0)

௯௧.—உருத்திரசன்மகண்ணர்.

மணற்கிளைக்க நீரூறு மைந்தர்கள் வாய்வைத்து
உணச்சுரக்குந் தாய்முலை யொண்பால்—பிணக்கிலா
வாய்மொழி வள்ளுவர் முப்பான் மதிப்புலவோர்க்கு
ஆய்தொறு மூறு மறிவு.

பத:—மணல் கிளைக்க-மணலைத் தோண்டுந்தோறும், நீர் ஊறும்-நீர்பெருகும்: மைந்தர்கள் வாய் வைத்து உண - புதல்வர்கள் வாய் வைத்து உண்ணுந்தோறும், தாய் முலை - தாயினது முலைக்கண், ஒள் பால் சுரக்கும் - நல்லபால்பெருகும்: (அவைபோல), பிணக்கு இலா வாய் மொழி - பிணங்குதற்கு ஏதுவில்லாத வாய்மைச்சொல்லை யுடைய, வள்ளுவர் முப்பால் - திருவள்ளுவரது திருக்குறளை, ஆய் தொறும் - ஆராயுந்தோறும், மதி புலவோர்க்கு - அறிவுடைய புலவர்க்கு, அறிவு ஊறும் - அறிவு வளரும்; (எ - று.)

விசேட:—கற்பிதமாகிய சாதிசமயங்களின் மானம்பற்றி, உள்ளதை இல்லதாக்கவும், இல்லதை உள்ளதாகவும், சிறியதைப் பெரியதாகவும், பெரியதைச் சிறியதாகவும், தீயதை நல்லதாகவும், நல்லதைத் தியதாகவும் புனைந்து பிறர் பிணங்கும்படி சொல்லப்பட்டதல்லாமையால், பிணக்கிலாவாய்மொழிஎன்றார். மதிப்புலவோர்க் கறிவூறும் எனவே, அவர் அவ்வறிவைக்கொண்டு பிறர்க்கெல்லாம் விதிவிலக்குகளைக் கற்பித்தல்வேண்டு மென்றதாயிற்று. இதனைச் சிலகாற்பயிறலின் அமையாது பலகாலும் பயிற்சி செயல்வேண்டு மென்றபடி. (௯௧)

௯௨.—பெருஞ்சித்திரனர்.

ஏதமில் வள்ளுவ ரின்குறள்வெண் பாவினல்
ஓதிய வொண்பொரு ளெல்லா,முரைத்ததனல்
தாதவிழ் தார்மாற தாமே தமைப்பயந்த
வேதமே மேதக் கன.

பத:—தாது அவிழ் தார் மாற - பொடியொடு விரிந்த பூமாலையை யுடைய பாண்டியராசனே! ஏதம் இல் வள்ளுவர் - குற்றமில்லாத

திருவள்ளுவர், இன் குறள் வெண்பாவினுல் - இனிய குறள் வெண் பாக்களாலே, ஓதிய - (நான்கு வேதங்களாலுஞ்) சொல்லப்பட்ட, ஒள் பொருள் எல்லாம் - ஒள்ளிய பொருள்களையெல்லாம், உரைத்ததனுல்- சொல்லினமையால், மேதக்கன - மேம்பாட்டுக்குத்தக்கவை, தாமே - அக்குறள் வெண்பாக்களோ? தமை பயந்த வேதமே - (முதனூலாய் நின்று) அவற்றைப் பயந்த வேதங்களோ? (நீ சொல்வாயாக).

விசேட:—தாம் தம்மை எனப்பட்டவை, அவை அவற்றை என் னும் பொருளைத் தந்து நின்றன. ஏகாரம் இரண்டும், வினு. பிற நூலாசிரியர்க்கெல்லாம் அவரெதிரிகளாலே மறுக்கப்பட்டு வருங் குற்றம்போல்வது இவற்கு இல்லை யென்றற்கு 'ஏதமில் வள்ளுவர்' என்றும், தாங் குறியவாய் நின்று கற்போர்க்கு வருத்தம் விளையாமை பற்றி 'இன்குறள்' என்றும், உணர்வுடையோரால் விரும்பப்பட்ட நற்குணமுடைமைபற்றி 'ஒண்பொருள்' என்றும் கூறினர். நூலாசிரி யர்க்கும் நூலுக்கும், நூனுதலிய பொருளுக்கும், தகுதி தோன்றச் சொல்லப்பட்ட விசேடணகுணங்களாலே இவ்வேதம் அவ்வேதத்தி னுஞ் சிறப்புடையதென்று குறிப்பித்தபடி. (௩௨)

௩௩.—நரிவெரூஉத்தலையார்.

இன்பம் பொருளறம் வீடென்னு மிந்நான்கும்
முன்பறியச் சொன்ன முதுமொழிநூல்—மன்பதைகட்கு
உள்ள வரிதென் றவைவள் ளுவருலகம்
கொள்ள மொழிந்தார் குறள்.

பத:—இன்பம் பொருள் அறம் வீடு என்னும் இ நான்கும் - இன்பம் முதலிய இந்நாற்பொருளியல்புகளையும், மன்பதைகட்கு - மக்கட் பரப்புக்கு, முன்பு - அக்காலத்தில், அறியச்சொன்ன -அறியும் வண்ணஞ் சொல்லப்பட்ட,முது மொழி நூல் பழமொழிவேதமானது, உள்ள அரிது என்று-ஓதியுணர்வதற் கரிதென்று, வள்ளுவர்—, அவை - அவற்றை, உலகம் கொள்ள - உலகத்தார் எளிதினுணரும் படி, குறள் - திருக்குறளை, மொழிந்தார் - சொல்லினர்; (எ - று.)

விசேட:—முன்பறிய எனவே உற்சர்ப்பிணியாகலின் அக்காலத் தோர்க்கு உணர்தற்கேற்ற ஆயுணீட்சியும் உணர்வுவலியும் இருந்தன வென்பதூஉம், அவசர்ப்பிணியாகலின் இக்காலத்தோர்க்கு அவையில வென்பதூஉம் பெறப்பட்டன. இவ்விரண்டும் அவாவறுத்தல் முதற் பாட்டுரையிற் காண்க. தேய வழக்கிற்படாததும் வருந்திக்கற் போர்க்கு மாத்திரம் புலப்படுவதுமாய் எல்லா மொழிகட்கும் முற் பட்டுக் கடவுள்மொழியாய் நிற்றலின், முதுமொழி என்றார். அற முதலிய நான்கும் பிரிவுபட்டுத் தோன்றுமையை யுடைத்தாதலின் உள்ள அரிதாயிற்று. பழையவேதமுளதாகவும் வேறிதுசொல்லு தற்குக் காரண முணர்த்தியபடி. (௩௩)

௩௪.—மதுரைத்தமிழாசிரியர் செங்குன்றூர்க்கிழார்.

புலவர் திருவள் ளுவரன்றிப் பூமேற்
சிலவர் புலவரெனச் செப்பல்—நிலவு

பிறங்கொளிமா லைக்கும் பெயர்மாலை மற்றும்
கறங்கிருண்மா லைக்கும் பெயர்.

பத.— பூமேல் - பூவுலகின்கண்ணே, புலவர் திருவள்ளுவர் அன்றி - புலவரெனத் திருவள்ளுவரையன்றி, சிலவர் புலவர் என செப்பல் - வேறு சிலரையும் புலவரென்று சொல்லுதல்,— மாலை - மாலையென்பது, நிலவு பிறங்கு ஒளி மாலைக்கும் பெயர் - நிலவால் விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய இரவுக்கும் பெயராக, மற்றும்—, கறங்குஇருள் மாலைக்கும் பெயர் - சூழ்கின்ற இருளையுடைய இரவுக்கும் பெயராக, செப்பல் - சொல்லுதல்போலும், (எ-று.)

விசேட:—செப்பல் என்றது, பின்னுங் கூட்டப்பட்டது. புலமை யாவது - பலவேறு வகைப்பட்ட நூலுணர்ச்சிகளையெல்லாம் ஒருங்கே கொண்ட பேரறிவுடைமையாம். உயர்வொப்பற்ற இவரது புலமையைக் குறித்து நோக்குங்கால் ஏனையோர் புலமை புலமையன்றாய் முடிதலின் இவ்வாறு கூறினார். புலவரென்பது, நாயனாருக்கே, காரணப்பெயரா மென்றபடி. மாலை - இரவு: இச்சொல் நிலவொளிவீசும் இரவுக்கும் இருள்மண்டிய இரவுக்கும் பேராதல்பற்றிவந்த எடுத்துக்காட்டு.(௩௪)

௩௫.—மதுரையறுவைவாணிகன் இளவேட்டனார்.

இன்பமுந் துன்பமு மென்னு மிவையிரண்டும்
மன்பதைக் கெல்லா மனமகிழ—அன்பொழியாது
உள்ளி யுணர வுரைத்தாரே யோதுசீர்
வள்ளுவர் வாயுறை வாழ்த்து.

பத:—இன்பமும் துன்பமும் என்னும் இவை - (பின்வரக்கடவன வாய) சுகமும் துக்கமுமெனப்பட்ட இவற்றினுடைய, இரண்டும் - இரு வகைக் காரணங்களையும், உள்ளி உணர - ஆராய்ந்தறியவும்,— அன்பு ஒழியாது - (தம்மேல்) அன்பு நீங்காமல், மனம் மகிழ - உள்ளங் களி கூரவும்,— மன்பதைக்கு எல்லாம் - மக்கட்பரப்புக்கெல்லாம், ஓது சீர் வள்ளுவர் - புகழப்படுஞ் சீரையுடைய திருவள்ளுவர், வாயுறை வாழ்த்து - வாயுறை வாழ்த்தாக, உரைத்தார் - (திருக்குறளைச்) சொல் லினார்; (எ - று.)

விசேட:—இன்பத்தின் காரணம் விதிக்குறளாலும், துன்பத்தின் காரணம்விலக்குக்குறளாலும் சொல்லப்பட்டன. முன்பறிதற்குப் பயன் அவற்றைச் செய்தலும் தவிர்தலுமாம். வேண்டுவனவெல் லாந் தொகுத்துணர்த்தலின் மன மகிழ்தல் சொல்லப்பட்டது. அவ் வேதம்போலாது பலர்க்கும் உபயோகியாகச் சொல்லலின் மன்பதைக் கெல்லாம் என்றார். வாயுறை வாழ்த்தி னியல்பு "வாயுறை வாழ்த்தே வயங்க நாடின், வேம்புங்கடுவும் போல வெஞ்சொல், தாங்குத லின்றி வழிநனிபயக்குமென்று, ஓம்படைக் கிளவியின் வாயுறுத்தற்றே" என்னுந் தொல்காப்பியச்சூத்திரத்தாலறிக. எதிர்காலவிளைவுணர்ச்சி பயத்தல் சொல்லியபடி. (௩௫)

௩௬.—கவிசாகரப்பெருந்தேவனார்.

பூவிற்குத் தாமரையே பொன்னுக்குச் சாம்புனதம்
ஆவிற் கருமுனியா யானைக் கமரும்பல்

தேவிற் றிருமா லெனச்சிறந்த தென்பவே
பாவிற்கு வள்ளுவர்வெண் பா.

பத. - பூவிற்கு தாமரை-மலர்களுக்குள்ளே தாம்ரைமலரும், பொன்னுக்கு சாம்புனதம் - பொன்களுக்குள்ளே சாம்புனதப் பொன்னும், ஆவிற்கு அருமுனி ஆ -பசுக்களுக்குள்ளே காமதேனுவும், யானைக்கு அம(ர)ர் உம்பல்-யானைகளுக்குள்ளே ஐராவதமும், தேவில் திருமால் என - தேவர்களுக்குள்ளே திருமாலும்போல, பாவிற்கு வள்ளுவர் வெண்பா - நூல்களுக்குள்ளே திருவள்ளுவரது குறள்வெண்பா, சிறந்தது—, என்ப-என்று (அறிவுடையோர்), சொல்லுவர்; (எ-று.)

விசேட.—ஏ-அசை. பா-ஆகுபெயர். பொன்-ஆடகம், கிளிச்சிறை, சாதரூபம், சாம்புனதம் என நால்வகைப்படும். காமதேனு வசிட்டமுனியிடத்துள்ளதாகலின், அரு முனிஆ என்றார். உவமானமுகத்தால் இஃது பலநூல்களினும் சிறந்துநிற்கின்ற மாட்சிமை சொல்லியபடி. அமரும்பல்-தொகுத்தல். அமரரும்பலென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

௩எ.—மதுரைப்பெருமருதனார்.

அறமுப்பத் தெட்டுப் பொருளெழுப தின்பத்
திறமிருபத் தைந்தாற் றெளிய — முறைமையால்
வேத விழுப்பொருளை வெண்குறளால் வள்ளுவனார்
ஓதவழுக் கற்ற துலகு.

பத.—அறம் (திறம்) - அறத்தின் கூறுபாடு, முப்பத்தெட்டால்-முப்பத்தெட்டதிகாரங்களாலும்,—பொருள் (திறம்) - பொருட்கூறுபாடு, எழுபதால் - எழுபது அதிகாரங்களாலும்,—இன்பத்திறம் - காமத்தின் கூறுபாடு, இருபத்தைந்து-இருபத்தைந் ததிகாரங்களாலும், தெளிய-தெளியும்பொருட்டு, முறைமையால்-(காரணகாரிய) ஒழுங்கால், வேதம் விழுப்பொருளை - வேதத்தினுயர்வாகிய பொருளை, வெண்குறளால் - குறள்வெண்பாக்களால், வள்ளுவனார்—, ஓத - ஓதலால்,—உலகு - உலகமானது, வழுக்கு அற்றது - வழுவுதலினின்றும் நீங்கிற்று ; (எ - று.)

விசேட:—திறமும் ஆலும் முன்னுங் கூட்டப்பட்டன. உயர்வாகிய பொருள்-கருமகாண்டம் பிரமகாண்டம் இரண்டினுள்ளுஞ் சிறந்த பொருள். வழுக்குதல் - விதியை விலக்கென்றும் விலக்கை விதியென்றும் கோடல். உலகு - மக்களை யுணர்த்தி நின்றது. துணிவு பற்றி, அற்றது என இறந்தகாலத்தாற் கூறினார். முன்னதின் வேறுபட்ட முப்பால்களி னதிகாரத்தொகைகளோடு உலகிற்கு வினையும் நன்மை சொல்லியபடி. (௩எ)

௩அ.—கோவூர்கிழார்.

அறமுத னான்கு மகலிடத்தோ ரெல்லாந்
திறமுறத் தேர்ந்து தெளியக் — குறள்வெண்பாப்
பன்னிய வள்ளுவனார் பான்முறைநே ரொவ்வாதே
முன்னை முதுவோர் மொழி.

பத:—அறம் முதல் நான்கும் - அறம்முதலிய நான்குபொருளையும், அகல் இடத்தோர் எல்லாம் - பரந்த மண்ணுலகத்திலுள்ளோரெல்லாம், திறம் உற தேர்ந்து - வகைப்பட ஆராய்ந்து, தெளிய - கலக்கந்தீர, குறள் வெண்பா பன்னிய - குறள்வெண்பாக்களாலே சொல்லப்பட்ட, வள்ளுவனார் - திருவள்ளுவ நாயனாரது, பால் முன்றும் - முப்பால்களையுடைய புத்தகத்தின் கண்ணே (சேர்க்க), முன்னை முதுவோர் மொழி - முற்காலத்துள்ள பெரியோரது நூல்களுக்கு, நேர் ஒவ்வாது-நேர்தல் பொருந்தாது; (எ - று.)

விசே:—மொழி - ஆகுபெயர். பெரியோராவார் - வடமொழியிலும் தென்மொழியிலும் பிறமொழிகளிலும் நூல்செய்த முனிவரும், புலவரும், பிறரும். அந்நூல்களாவன - மனுமுதலியோராலே செய்யப்பட்ட அறநூன் முதலியன. இதன் புத்தகத்தில் முன்னூல்களி லொன்றும் சேர்க்கப்படுதற்குத்தகுவதன்றென்று சொல்லியபடி. இனி முன்னைமுனிவோர்மொழி பான்முறைக்கு நேரொவ்வாது எனினுமாம். (௩அ)

௩௯.—உறையூர்*முதுகூற்றனார்.

தேவிற் சிறந்த திருவள் ளுவர்குறள்வெண்
பாவிற் சிறந்திடுமுப் பால்பகரார்—நாவிற்கு
உயலில்லை சொற்சுவை யோர்வில்லை மற்றும்
செயலில்லை யென்னுந் திரு.

பத:—தேவில் சிறந்த திருவள்ளுவர் - தெய்வத்தன்மையாற் சிறந்த திருவள்ளுவரது, குறள்வெண்பாவில் சிறந்திடு - குறள் வெண்பாக்களோடு கூடிச் சிறந்துதோன்றுகின்ற, முப்பால் - முப்பால்களையும், பகரார் - ஓதாரது, நாவிற்கு -வாக்கிற்கு, உயல் இல்லை - (இனிச்சொல்லி) வாழ்தலுண்டாகாது: சொல் சுவை ஓர்வு இல்லை - (மனத்திற்குச்) சொற்களின் சுவையை அறிதலுண்டாகாது: மற்றும் - இவையன்றியும், செயல் இல்லை - (காயத்துக்கு) நல்லசெயலுண்டாகாது, என்னும் திரு - என்றுநினைத்துத் திருமகள் அவரிடத்துச் சேராள்; (எ - று.)

விசே.—சுவையோர்தற்கும் செயலுக்கும் உரிய மனமும் காயமும் வருவிக்கப்பட்டன. திருமகள் சேராமையாகிய காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். ஓதார்க்குளவாகாமை கூறவே, ஓதுவோர்க்கு இவையுளவாதலின் வாக்கிற்குக் கடுஞ்சொல் பொய் கோள் பயனில் கூறல்களும், மனத்திற்குப் பிறனில்விழைதல் பிறன்பொருள்விழைதல் பிறன்பொருட்குக் கேடெண்ணல் பிறவுயிர்க்கிறுதி யெண்ணல்களும், காயத்திற்குப் பிறன்மனைபுணர்தல் உயிர்க்கொலைசெய்தல் பழி யூணுணல் பிறர்பொருள் வெளவல்களும் ஆகிய குற்றங்களெல்லாம் நீங்குமென்பதும் பெறப்பட்டது. அறவின்பங்கட்குக் காரணமாதற் சிறப்புடைய பொருட்பேறு இஃதோதலின் உளதாமென்றபடி. (௩௯)

---

*பி - ம் : முதுகூத்தனார்.

ச0.—இழிகட் பெருங்கண்ணனர்.

இம்மை மறுமை யிரண்டு மெழுமைக்கும்
செம்மை நெறியிற் றெளிவுபெற — மும்மையின்
வீடவற்றி னன்கின் விதிவழங்க வள்ளுவனர்
பாடின ரின்குறள்வெண் பா.

பத :— இம்மை மறுமை இரண்டும் - இகபரங்கட்குஆவனவிரண்டையும், எழுமைக்கும் - (வினைப்பயன்றொடர்தற்குரிய) ஏழ்பிறப்பிற்குமாக, செம்மை நெறியின் - செவ்வையான வழியால், தெளிவு பெற - (யாவரும்) தெளிவு பெறவும், மும்மையின் - (அறம்பொருளின்பமென்னும்) முப்பால்களுள், அவற்றின்-அம்முப்பாற்பொருள்களோடு, வீடு - வீடுமாகிய, நான்கின் விதி - நாற்பொருள்களது விதிகளும், வழங்க - வழங்கவும், வள்ளுவனர்—, இன்குறள் வெண்பா - இனிய குறள்வெண்பாவை, பாடினர்—; (எ - று.)

விசே: —செவ்வையானவழி - விதியும், பத்தியும், ஞானமும், நோயாளிக்குமருந்தும் அநுபானமும் பத்தியமும் போல் ஒன்றற்கொன்று முரணது கூடிநிற்கும் வழி. வீட்டுவிதி துறவறத்திற் காண்க. இம்மை, மறுமை, வீடு மூன்றும் பயக்குமாறு சொல்லியபடி. (ச0)

சக.—செயிர்க்காவிரியார்மகனர் சாத்தனர்.

ஆவனவு மாகா தனவு மறிவுடையார்
யாவரும் வல்லா ரெடுத்தியம்பத் — தேவர்
திருவள் ளுவர்தாமுஞ் செப்பியவே செய்வார்
பொருவி லொழுக்கம்பூண் டார்.

பத:— (மக்களுக்கு), ஆவனவும் - ஆவனவற்றையும், ஆகாதனவும் - ஆகாதவற்றையும், அறிவுஉடையார் யாவரும் —, எடுத்து இயம்ப - (இனி இதிலிருந்து)எடுத்துச்சொல்லுதற்கு. வல்லார் - வல்லவரல்லர்: (ஆதலால், தேவர் திருவள்ளுவர் - தேவராகிய திருவள்ளுவராலே, செப்பியவே - சொல்லப்பட்டவற்றையே, பொருவு இல் ஒழுக்கம் பூண்டார் - ஒப்பிலாத ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்டவர், செய்வார்—; (எ - று.)

விசேட :— இங்ஙனங் கூறவே அவ்வேதத்திலிருந்துள்ளவாறெடுத்துச் சொல்லுதல் அறிவுடையார்க்கு முடியாமையால் ஒழுக்கம் பூண்டார்க்கு அதன்கண்ணே சொல்லப்பட்டபடி வழுவாமற் செய்தல் கூடாமை காட்டப்பட்டது. தாம், உம் - அசைகள். ஆவன - இன்பத்தைத்தருவன. ஆகாதன - துன்பத்தைத் தருவன. ஒப்பில்லாத வொழுக்கம் - கொல்லாமைமுதலியன. போதகாசிரியருக்கும், கேட்டொழுகுவோர்க்கும் வரும் நன்மை சொல்லியபடி. (சக)

சஉ.—செயலூர்க் கொடுஞ்செங்கண்ணனர்.

வேதப் பொருளை விரகால் விரித்துலகோர்
ஓதத் தமிழா லுரைசெய்தார்—ஆதலால்

உள்ளுந ருள்ளும் பொருளெல்லா முண்டென்ப
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாட்டு.

பத:—வேதப்பொருளை—, உலகோர் ஓத - உலகத்தார் ஓதியுணரும்பொருட்டு, விரகால் - உபாயத்தால், விரித்து—, தமிழால் - தமிழ் மொழியினாலே, உரைசெய்தார் - சொல்லியருளினார்: ஆதலால்—, உள்ளுநர் உள்ளும் பொருள் எல்லாம் - நினைப்பவர் நினைக்கும் பொருள்களெல்லாம், வள்ளுவர் வாய்மொழி மாட்டு - திருவள்ளுவர் திருவாயிற்பிறந்த திருக்குறளின்கண்ணே, உண்டு என்ப - உண்டென்று (அறிவுடையோர்) சொல்லுவர் ;(எ - று.)

விசேட:—உபாயத்தால் விரித்தல் - சொற்சுருக்கத்தால் ஓதற்கெளிதென மன வெழுச்சியுண்டாக்கிக் கற்போரது அறிவளவிற் கேற்பப் பொருளளவு விரியவைத்தல். நினைக்கப்படும் பொருள்களெல்லாம் இதன்கண்ணே இக்காரணத்தால் தோன்றுகின்றன என்றுகூறியபடி. (சஉ)

சங.—வண்ணக்கஞ்சாத்தனார்.

ஆரிய முஞ் செந்தமிழு மாராய்ந் திதனினிது
சீரிய தென்றொன்றைச் செப்பரிதால்—ஆரியம்
வேத முடைத்துத் தமிழ்திரு வள்ளுவனார்
ஓது குறட்பா வுடைத்து.

பத:—ஆரியமும் செந்தமிழும் ஆராய்ந்து - வடமொழியையும் தென்மொழியையு மாராய்ந்து, இதனின் இது சீரியது என்று - இதைக்காட்டிலும் இது சிறப்புடைத்தென்று, ஒன்றை செப்ப அரிது - ஒன்றைத் தெரிந்துசொல்லுதல் கூடாது : ஆரியம் - வடமொழி, வேதமுடைத்து—; தமிழ்—, திருவள்ளுவனார் ஓது குறட்பா உடைத்து—: (ஆதலால்); (எ - று.)

விசேட:— ஆல் - அசை. வடமொழியும் தென்மொழியும் பிறமொழிகள் போலாது பாணினியாரும் அகத்தியனாரும் முதலாகிய முனிவர்களாலே செய்யப்பட்ட இலக்கண நூல்களாலே சீர்திருந்திநிற்றல் முதலிய் குணங்களுடைமையாலும், அது பிராகிருத முதலியவற்றுக்குப் போல் இஃது ஆந்திரம்முதலியவற்றுக்கு முதலாய் நிற்றலாலும், ஒன்றற்கொன்று குறைபாடுடைத்தன்றேனும், வேதமுடைமைபற்றி வடமொழிக்குச் சொல்லப்பட்ட உயர்வு, தென்மொழிக்கண்ணே திருக்குறள் உண்டாதலின் இனி யில்லை யென்றற்கு 'இதனினிது சீரிய தென் றொன்றைச் செப்பரிது' என்றார். இத்திருக்குறளாலே வடமொழியோடு தென்மொழிக்கு ஒப்புமை நிறைவு சொல்லியபடி. (சங)

சச.—களத்தூர்க்கிழார்.

ஒருவ ரிருகுறளே முப்பாலி னோதுந்
தரும முதனான்குஞ் சாலும்—அருமறைகள்
ஐந்துஞ் சமயநூ லாறுநம் வள்ளுவனார்
புந்தி மொழிந்த பொருள்.

பத:—அரு மறைகள் ஐந்தும் - (இருக்குமுதற் பாரதமீறாகிய) அரிய வேதங்க ளைந்தும், சமய நூல் ஆறும் - (அவ்வேதத்தின்

வழிப்பட்ட) சமய நூல்களாறும், நம் வள்ளுவனார் - நம்முடைய திரு வள்ளுவரால், புந்தி மொழிந்த பொருள் - (உலகத்தாருக்குப்) புத்தி யர்க்ச் சொல்லப்பட்ட நூலிலடங்கும்: (ஆதலால்), ஒருவர் —, இரு குறளே - (ஒருவிகற்பமும் இருவிகற்பமுமாகிய) இருவகைக் குறள் களையுமே, முப்பாலின் - முப்பால்களில், ஓதும் - அத்தியயனஞ் செய்து அறியப்படுகின்ற, தருமம் முதல் நான்கும் - அறமுதலிய நாற்பொருள்களும், சாலும் - (அவருக்குப்) போதும் ;(எ - று.)

விசேட:—ஒருவனுக்கே ஐந்தும் ஓதியுணர முடிவுபோகாது வேறு வேறான அதிகாரிகளுடைமைபற்றி அருமறைகளைந்தும் என்றார். சமயநூலாறும் ஒன்றே பொருள் என்னும் பாட்டுரையிற் காண்க. நமக்கெல்லாம் அறிவொழுக்கங் கொளுத்தி நல்வழிப்படுத்தவந்த பர மாசாரியர் இவரேயென்னு முரிமை தோன்றற்கு 'நம்வள்ளுவனார்' என்றார். மறைகளைந்துஞ் சமய நூலாறும் நம் வள்ளுவனார் புந்தி மொழிந்த பொருள் எனலால், அவை பலவற்றினும் வேறு வேறு வகைப்பட்டுச் சிறந்துநின்ற கருத்துக்களெல்லாம் இவ்வொரு நூற்கண்ணே அடங்கிநிற்கின்றமை சொல்லப்பட்டதாயிற்று. பொருள் - ஆகுபெயர். ஒருவரெனப் பொதுப்படக்கூறலால் இதனை யோதுதற்குப் பெண்பாலாருக்கும் அதிகாரமுண்டென்பது கொள் ளப்பட்டது. இவ்வொரு நூலோதி யுணர்ந்தோர் அருமறைகளைந் துஞ் சமயநூலாறும் ஓதியுணர்ந்தோராவரென்றபடி. ஒன்று முதல் ஆறுவரை எண் வந்துள்ள நயம் ஓர்க. (சச)

சரு.—நச்சுமனார்.

எழுத்தசை சீரடி சொற்பொருள் யாப்பு
வழுக்கில் வனப்பணி வண்ணம்—இழுக்கின்றி
என்றெவர் செய்தன வெல்லா மியம்பின
இன்றிவ ரின்குறள்வெண் பா.

பத :—எழுத்து அசை சீர் அடி சொல் பொருள் யாப்பு வழுக்கு இல் வனப்பு அணி வண்ணம் - எழுத்துமுதல் வண்ணமீறாகச் சொல் லப்பட்ட இவற்றுள், இழுக்கு இன்றி - வழுவுதலில்லாமல், என்று எவர் செய்தன - எக்காலத்தில் எவரால் எவை செய்யப்பட்டன, எல்லாம் - அவை யெல்லாம், இன்று இவர் இன் குறள்வெண்பா - இக்காலத்து இத்திருவள்ளுவராலே செய்யப்பட்ட இவ்வினிய குறள் வெண்பாக்களில், இயம்பின-சொல்லப்பட்டன; (எ - று)

விசேட:—வனப்பு-அம்மை, அழகு, தொன்மை, தோல், விருந்து இயைபு, புலன், இழைபு. அணி-சொல்லணி, பொருளணி, ஒலியணி. வண்ணம் - குறிலகவற்றூங்கிசை வண்ணமுதலியன. ஒவ்வொரு காலத்தில் ஒவ்வொரு பாவலர் ஒவ்வொரு குணத்தினாலே சிறந்து விளங்க நூல் செய்தனர்: இவரோவெனின், எல்லாக்குணங்களா லும் நிறைந்து சிறந்து விளங்கச்செய்தமையின் இவ்வாறு கூறினார். இதன் பாக்களின் சிறப்புச் சொல்லியபடி. (சரு)

சசு.—அக்காரக்கனி நச்சுமனார்.

கலைநிரம்பிக் காண்டற் கினிதாகிக் கண்ணின்
நிலைநிரம்பு நீர்மைத் தெனினுந் — தொலைவிலா

வானூர் மதியந் தனக்குண்டோ வள்ளுவர்முப்
பானூ னயத்தின் பயன்.

பத:—(மதியமும் முப்பானூலும்), கலை-பதினாறுகலைகளாலும் (அறுபத்துநாலு கலைகளாலும்), நிரம்பி-நிறைந்து,—காண்டற்கு - நோக்குதற்கு, [ஆராய்ச்சி செய்தற்கு என்றபடி], இனிதாகி—,கண்ணின் நிலை - முகக்கண்ணினிலையில் (அகக்கண்ணினிலையில்), நிரம்பும் நிரம்புகின்ற, நீர்மைத்து எனினும் - தன்மையுடைத்தாயினும் (குணமுடைத்தாயினும்),—வள்ளுவர் முப்பால் நூல்-திருவள்ளுவரது முப்பால்நூலினது, நயத்து - நயத்தால் விளைவதாகிய, இன் பயன் - இனியபயனானது, தொலைவு இலா வான் ஊர் மதியம் தனக்கு - ஒழிவின்றி ஆகாசத்தின்கண்ணே திரிகின்ற மதியினிடத்து, உண்டோ—? (எ - று.)

விசேட.—மதியந்தனக்கென்றது - வேற்றுமை மயக்கம். ஓகாரம்-எதிர்மறை. ஆதாரமாகக்கொள்ளுதற்கு ஏற்புடைத்தல்லாத வானை ஆதாரமாகக் கோடலின் இழிவுதோன்ற, தொலைவிலா வானூர் மதியம் என்றார். நயம் - மறுப்படாமை மழுங்காமை குறைவுறாமை முதலியன. பயன்-இம்மை மறுமை வீட்டின்பங்கள். ஒப்புமை சொல்லுதற்கு நூல்களில் ஒன்றும் இன்மையால் ஏனைப்பொருள் பலவற்றினுஞ் சிறந்த மதியையாயினுஞ் சொல்லுதுமெனப் புகின் அதுவும் இதனால் தகுவதன்றென்றபடி. (சசு)

சஎ.—நப்பாலத்தனார்.

அறந்தகளி யான்ற பொருடிரி யின்பு
சிறந்தநெய் செஞ்சொற்றீத் தண்டு—குறும்பாவா
வள்ளுவனா ரேற்றினார் வையத்து வாழ்வார்கள்
உள்ளிரு ணீக்கும் விளக்கு.

பத.—அறம்—, தகளி - அகலும்,—பொருள்—, திரி-திரியும்,—இன்பு—, நெய்-நெய்யும்,—செஞ்சொல்—, தீ - நெருப்பும், குறும்பா-குறட்பா, தண்டு-தண்டும், ஆ-ஆக, வள்ளுவனார்—, வையத்து வாழ்வார்கள்-பூமியின்கண்ணே வாழ்வோரது, உள் இருள்-அகத்திருளை, நீக்கும்-ஒழிப்பதாகிய, விளக்கு—, ஏற்றினார்—; (எ-று.)

விசேட:-ஆன்றல்-மேம்படுதல். அகத்திருள்-அஞ்ஞானம். தீச்சுடர் தகளி முதலியவற்றோடு கூடிப்புறத்திருளைக்கெடுத்தலைப்படியோ, அப்படி, நாயனாரது திருவாயிற்பிறந்த செஞ்சொல் அறம்முதலியவற்றோடுங்கூடி அகத்திருளைக் கெடுத்தலின் இங்ஙனம் உருவகஞ் செயலாயிற்று. மனையகத் தேற்றப்படுகிற விளக்கு அம்மனையகத் துள்ளார்க்கு மாத்திரமே உபயோகியாய் நிற்றலாலும்,அகத்திருளைக் கெடுக்கவல்லது அன்மையாலும் இஃது உலகத்து வாழ்வோர் பலர்க்கும் உபயோகியாய் நிற்றலாலும், அகத்திருள் கெடுத்தலாலும், அதனின் இது பலகோடிமடங்கு மிக்குச்சிறந்து நிற்கின்றமை யுணர்த்தியபடி.

சஅ.—குலபதிநாயனார்.

உள்ளக் கமல மலர்த்தி யுளத்துள்ள
தள்ளற் கரியவிரு டன்னுதலால்—வள்ளுவனார்

வெள்ளைக் குறட்பாவும் வெங்கதிரு மொக்குமெனக்
கொள்ளத் தகுங்குணத்தைக் கொண்டு.

பத.—உள்ளம்கமலம் மலர்த்தி - நெஞ்சமாகிய தாமரைமலரை மலர்த்தி, உளத்து உள்ள - (மக்களது) அகத்திலுள்ள, தள்ளற்கு அரிய இருள்-(பிறிதொன்றனாலே) நீக்கப்படாத அஞ்ஞான விருளை, தள்ளுதலால்-நீக்குதலால், வள்ளுவனார் வெள்ளைக் குறட்பாவும் - திருவள்ளுவரது குறள்வெண்பாவும், வெம் கதிரும்-(புறத்துத் தாமரைமலரை மலர்த்திப் புறத்திருளை நீக்குகின்ற) சூரியனும், குணத்தைக்கொண்டு - அச்செய்கையைக்கொண்டு, ஒக்குமெனக்கொள்ளத் தகும்—; (எ - று.)

விசேட:—செயலும் தொழிற்பண்பு எனப்படுதலின், குணமெனப் பட்டது; அது மலர்த்தலும், தள்ளுதலும்ஆம். குணத்தைக்கொண் டெனவே,செயப்படுபொருளைக்கொண்டு ஒக்குமெனக் கொள்ளத்தகா தென்றதாயிற்று. உலகுக்கெல்லாம் பேரொளியாகிய சூரியனும் இதற்கு ஒருபுடை யொப்பா மென்றபடி. (சஅ)

சகூ.—தேனீக்குடிக்கீரனார்.

பொய்ப்பால பொய்யேயாய்ப் போயின பொய்யல்லா
மெய்ப்பால மெய்யாய் விளங்கினவே—முப்பாலின்
தெய்வத் திருவள் ளுவர்செப் பியகுறளால்
வையத்து வாழ்வார் மனத்து.

பத.—தெய்வத் திருவள்ளுவர்—, முப்பாலின் - மூன்றுபால்களுடையதாக, செப்பிய குறளால் - சொல்லப்பட்ட குறள்நூலைக் கேட்டறிதலால், வையத்து வாழ்வார் மனத்து—, பொய்ப்பால் - பொய்யின் பகுதியிற்பட்டவை யெல்லாம், பொய்யே ஆய் போயின—: பொய் அல்லா-பொய்ம்மையல்லாத, மெய்ப்பால-மெய்யின் பகுதியிற்பட்டவை யெல்லாம், மெய்யேயாய் விளங்கின—; (எ - று.)

விசேட:—'குறளால் பொய்ப்பால பொய்யேயாய்ப் போயின, மெய்ப்பாலமெய்யேயாய் விளங்கின' எனவே, இதற்கு முன்னெல்லாம்உண்மை துணியப்படாமையின் பொய்ப்பால மெய்ப்பாலபோன் மேற்கொள்ளப்பட்டும், மெய்ப்பால பொய்ப்பாலபோற் கைவிடப்பட்டும் மயங்கிக் கிடந்தன என்றதாயிற்று. இதன் மெய்யுணர்வு பயத்தற் சிறப்புச் சொல்லியபடி. விளங்கினவே—ஏகாரம், பிரித்துக்கூட்டப்பட்டது.

ரு0.—கொடிஞாழன் மாணி பூதனார்.

அறனறிந்தே மான்ற பொருளறிந்தே மின்பின்
றிறனறிந்தேம் வீடு தெளிந்தேம்—மறனெறிந்த
வாளார் நெடுமாற வள்ளுவர் தம்வாயாற்
கேளா தனவெல்லாங் கேட்டு.

பத:—மறன் எறிந்த வாளார் நெடுமாற - பகைவரையெறிந்த வாட்படை தங்கிய வீரமேங்கும் பாண்டியனே! வள்ளுவனார் தம் வாயால்—, கேளாதன எல்லாம் - (இதற்குமுன்) கேட்கப்பட்டில்லாதவை யெல்லாம், கேட்டு - (இப்போது) கேட்டு, அறன் திறம் றிந்

தேம் —: ஆன்ற - சிறந்த, பொருள்திறம் அறிந்தேம்—: இன்பி திறன் அறிந்தேம்:— வீட்டுத் திறன் தெளிந்தேம்:— (எ - று.)

விசேட:—திறன் - கூறுபாடு: அஃது அறம்முதலியவற்றோடு கூட்டப்பட்டது. மறன்-ஆகுபெயர். கேளாதன - பிறநூலாசிரிய கெல்லாம் அறிந்து சொல்லுதற்கு எட்டாதிருந்த அறம்முதல வற்றினுட்பங்கள். இம்மை மறுமை வீடுகளைக்குறித் துணர்தற்கு உறுதிப் பொருளுண்கும்உணர்தலின் இனி யாதொன்றுனுங் குன வில்லை யென்றபடி. (கு

ருக.—கவுணியனர்.

சிந்தைக் கினிய செவிக்கினிய வாய்க்கினிய
வந்த விருவினைக்கு மாமருந்து—முந்திய
நன்னெறி நாமறிய நாப்புலமை வள்ளுவனர்
பன்னிய வின்குறள் வெண்பா.

பத:— முந்திய நல் நெறி - முற்பட்டதாகிய நல்வழியை நாமஅறிய , நாப்புலமை வள்ளுவனர்-நாவால்விளங்குகின்ற புலமை யையுடைய திருவள்ளுவநாயனரால், பன்னிய - சொல்லப்பட்ட, இன குறள் வெண்பா - இனிய குறள் வெண்பாக்கள், சிந்தைக்கு இனிய - (நினைத்தால்) மனத்திற்குஇன்பஞ்செய்வன: செவிக்குஇனிய - (கே டால்)காதுக்குஇன்பஞ் செய்வன: வாய்க்கு இனிய-(ஓதினல்)வ ய்க் இன்பஞ்செய்வன: வந்த இரு வினைக்கு - தொடர்ந்து வருகின்ற வினைகளாகிய நோய்களுக்கு, மாமருந்து-பெரிய மருந்துகளாவன.

விசேட :—குறட்பாவை மருந்தென்றமைக்கு ஏற்க வினைய நோயென்றமையால், ஏகதேசரூபகம். நல்வினையும் பிறவிக்கு ஏது வாகலால் இருவினை என்றார். முற்பட்டநல்வழி-நன்மக்களுக்கு அநா தியா யமைந்துள்ளது: அது சமயத்தாரது பலவகைப்பட்ட கற்பனை யினலே மறைபட்டு நின்றமையின் நாமறிய என்றார். இந்நூலி பாக்களைச் சிந்தித்தல் முதலியன செய்யுங்காலும் சொற் பொரு நயங்களாலே இன்பம் விளைத்துத் தெய்வத்தன்மையால் வினை துயரும் ஒழிக்கு மென்றபடி. (இக

ருஉ.—மதுரைப் பாலாசிரியனர்.

வெள்ளி வியாழம் விளங்கிரவி வெண்டிங்கள்
பொள்ளென நீக்கும் புறவிருளைத்—தெள்ளிய
வள்ளுவ ரின்குறள் வெண்பா வகிலத்தோர்
உள்ளிரு ணீக்கு மொளி.

பத:--வெள்ளி வியாழம் விளங்கு இரவி வெள் திங்கள் - சுக்கி ரன் குரு சூரியன் சந்திரன் எனப்படுகின்ற இவ்வொளிகள், பு இருளை—, பொள்ளென நீக்கும்-விரைவிலே நீக்கும்: (ஆதலின் இவை புறவிருணீக்குதற்கு உண்டாகிய ஒளிகளாம்): தெள்ளிய-முற்றுண ந்த, வள்ளுவர் இன் குறள் வெண்பா-திருவள்ளுவநாயனரது இனி குறள் வெண்பா, அகிலத்தோர் - உலகத்தோரது, உள் இருள் நீ கும் - உள்ளிருளை நீக்குதற் குண்டாகிய, ஒளி - ஒளியாம் ;(எ - று,

விசேட:—இங்ஙனங்கூறவே, புறத்திருளுக்கு அவை பலவுள, அகத்திருளுக்கு இஃதொன்றே யுளதென்றதாயிற்று: அவற்றுள் ஒன்றாலும் நீக்கப்படாத அகத்திருளை நீக்கவல்லதாதலின் இதற்கு அவ்வாற்றானும் ஒப்பதொன்றின் றென்றபடி. (௩௨)

௩௩.—ஆலங்குடிவங்கனார்.

வள்ளுவர் பாட்டின் வளமுரைக்கின் வாய்மடுக்குந்
தெள்ளமுதின் றீஞ்சுவையு மொவ்வாதாம்—தெள்ளமுதம்
உண்டறிவார் தேவ ருலகடைய வுண்ணுமால்
வண்டமிழின் முப்பான் மகிழ்ந்து.

பத:—வள்ளுவர் பாட்டின் வளம் - திருவள்ளுவரது பாட்டினது தீஞ்சுவையை, உரைக்கின் - சொல்லுமிடத்து, வாய் மடுக்கும் தெள் அமுதின்-உண்ணப்படுகின்ற தெள்ளிய அமுதினது, தீம் சுவைஉம்-தித்திப்பாகிய சுவையும், ஒவ்வாது - ஒப்பாகாது; தெள் அமுதம் உண்டு-அத்தெள்ளிய அமுதையுண்டு, அறிவார்-(அதன் சுவையை) அறிபவர், தேவர்—; வள் தமிழின் - வளம்பொருந்திய தமிழின் கண்ணதாகிய, முப்பால் - முப்பாலாகிய அதின் மும்மடி சிறந்தபாலை, மகிழ்ந்து—, உலகுஅடைய - எல்லா வுலகத்தாரும், உண்ணும் - உண்டு தீஞ்சுவையறிவரர்; (எ -று.)

விசேட:—அவ் வமிர்தம் வாயுட்பெய்தவழி நாவிற் பட்ட சிறிது பொழுதளவே தீஞ்சுவை பயப்பது. இப்பாட்டு நெஞ்சின்கணிலை பெற்று ஒழிவின்றித் தீஞ்சுவைபயத்தலின் ஒவ்வாது என்றார். முப்பால்-சிலிஷ்டரூபகம். இனி எவ்வுலகத்தாருக்குங் கருமபூமியாகிய இவ்வுலகத்துள்தோன்றி மெய்ப்பொரு ளுணர்ந்தன்றி வீட்டின்பம் பெறுதல் கூடாமையின் ‘உலகடைய உண்ணும்’ என்றார். அன்றி அவ்வுலகத்துத் தேவர்களும் தமது மேற்பட்ட அறிவினாலே இதனது உயர்வொப்பற்ற குணத்தை அறிந்து முக்கிய பிரமாணமாகக் கொண்டு மகிழ்கூர்வரென்பதுபற்றி அங்ஙனங்கூறினாரெனினுமமையும். இஃது இவ்வுலகத்தார்க்கேயன்றி, அவ்வுலகத்தார்க்கும் பயன் படுமாறு சொல்லியபடி. வளம் - ஆகுபெயர். ஆல் - அசை. (௩௩)

திருத்தணிகைச் சரவணப்பெருமாளைய ரியற்றிய உரையுடன்

திருவள்ளுவமாலை முற்றிற்று.

———

வித்துவான் தேர்வுக்குப் பாடமாகிய சுந்தரகாண்டம் முதலாறு படலங்கள் எம்மிடத்துக் கிடைக்கும்: அதன் விலை ரூபாய் ஐந்து.

மற்றும் எம்மிடத்துக் கிடைப்பன:—

கம்பராமாயணத்தின் பாலகாண்டம் முதலியனவும்

வில்லிபாரதம் ஆதிபருவம் முதலியனவும்

பத்துப்பாட்டில் திருமுருகாற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை ஆராய்ச்சியுரையுடன் முதலியனவும்

சிலப்பதிகாரத்துச் சிலபகுதிகளும்

அஷ்டபிரபந்தத்துச் சிலபகுதிகளும்

நன்னூல்காண்டிகை உரையுடன்	5	0	0
நாலடியார் உரையுடன்	3	8	0
திருக்குறள் அறத்துப்பால் பரிமேலழகருரையுடனும் அதற்குக்குறிப்புரையுடனும்	2	8	0
பொருட்பால் காமத்துப்பால் பரிமேலழகருரையுடனும் குறிப்புரையுடனும்	5	8	0
முப்பால்களும் சேர்ந்த ஷை திருக்குறள் காலிகோ கட்டணம்	8	8	0
வில்லிபாரதம் சபாபருவம்	3	12	0
மதுரைக்கலம்பகம்	1	8	0

பொருட்பாலின் அரும்பதவகராதி முதலியனவும், காமத்துப்பாலும், திருவள்ளுவமாலையும் ஆனந்தா பார்வதி அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டன.

